

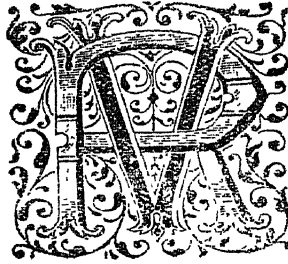
శ్రీ రస్తు.

1926

చక్ర చక్ర

శ్రీ చక్ర పాణి కృతము.

ఆంధ్ర తాత్పర్య వివరణ నహితము.

చేస్తు పురి :

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్

వాది చేఁ బ్రకటితము.

1926.

All Rights Reserved.

ఇతఁడు గొడరాజుయొక్క ఆస్థానమునందు వైద్యవిద్వాంసుఁడుగా నుండెననియును, తండ్రిపేరు నారాయణసూరి యనియును, భానుగోధ్ర కులీనుఁ డనియును తెలియుచున్నది.

శ్లో. గౌడాధిపాథ రసరశ్యధికారిపాత్ర నారాయణస్య లనయః సునయోంతిరంగాత్,
భానోరసుప్రథితభాధ్రవలీవలీనః శ్రీచక్రదత్త ఇమా కర్తృపదాధికాః.

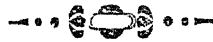
ఇట్టి ఈ గ్రంథమును యథా శక్తి సరళమగు తెలుగుతాత్పర్యముతో ముద్రించి పాఠకుల కుపాయన మిచ్చుచున్నాము. ఇందలి స్థాలి త్యాదులను మన్నించి ఆంధ్రవైద్యలోక మీ గ్రంథమునకు తగిన యాదరమిచ్చెద రని విశ్వసించెదము.

ఇదివఱలో తెనుఁగులిపిలో అచ్చుకాసి గదని గ్రహామా, వైద్య శతశ్లోకి, అజీర్ణమంజరి, భేషజకల్పము, శార్ఙ్గధరకృత త్రిశతి, రాజమార్తాండము, రావణకుమారతంత్రము, వృక్షాముర్వేదము మున్నగు గ్రంథ రత్నములఁ బెక్కింటి సుబోధమగు తెనుఁగుతాత్పర్యాదులతో ముద్రించి యున్నాము. యూనానీ గ్రంథరత్నమగు ఇలాజుల్ గుర్బా ఆంధ్రమున చక్కగ ముద్రించి ప్రచురించినాము. ఇవిగాక అనుపానమంజరి, నాడీజ్ఞానము, లోలంబరాజీయమా, శార్ఙ్గధరసంహిత, సుశ్రుతశారీరము, కాలజ్ఞానము, షడ్రసనిఘంటువు మొదలగు వైద్యగ్రంథముల చక్కగ సంస్కరింపించి ప్రచురించియున్నాము. సంస్కృతభాషామయంబులై ఆంధ్రదేశపువైద్యులకుఁ దెలిసికొన నశక్యంబులై యున్న చిరకసంహిత, భావప్రకాశికి మున్నగు గ్రంథరాజముల అచిుకాలమున ముద్రించ దలచినారము. ఆంధ్రదేశమున హెచ్చుగ ప్రచారమున యున్నట్టి బసవరాజీయమా, వస్తుగుణరత్నాకరము మొదలగు గ్రంథముల త్వరలో ప్రకటింపఁబూనుకొని యున్నారము. కావున, సహృదయులు ప్రాచీనవైద్యగ్రంథములన్నియుఁ ద్వరలో బైలువకు నట్లు ప్రోత్సాహమును గలుగఁజేయుదురని ప్రార్థన.

ఇట్లు,

వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్,
ప్రకాశకులు.

విషయ సూచిక.

విషయము	పుట	విషయము	పుట
<p style="text-align: center;">౧. జ్వరాధికారము.</p> <p>మంగళాచరణము</p> <p>గ్రంథసంకలనవిధానము</p> <p>వైద్యునికృత్యము, జ్వరగర్భస్థిములు</p> <p>లంఘనవిధానము, లంఘనావశ్యకత</p> <p>లంఘనార్హత, తత్ప్రకాశపక్షలక్షణం,</p> <p>లంఘనాధ్యక్షము గల్గినవానిలక్షణము</p> <p>వమనమున కర్మతగలవారు, వమనము</p> <p>చేయించునప్పుడు గమనింపవలసిన</p> <p>కొన్ని ముఖ్యవిషయములు</p> <p>దాహజ్వరములకు పడంగపానీయా</p> <p>దులు, మందాన్ని గలవానికి పానీ</p> <p>యకల్పనములు, యవాగూపానీ</p> <p>యము, క్షుధితజ్వరమునకు సిప్పల్యాది</p> <p>లాజనేయములు, శిరోశోగికి గోక్షు</p> <p>రపేయము, క్షీణమునకు ప్ర</p> <p>క్షాదికృతము, పంచమాలయవాగు,</p> <p>మృదుమధ్యాద్యనుసార యవాగూ</p> <p>కల్పనము, మంథపేయాదికల్పము,</p> <p>యవాగ్నికల్పము</p> <p>యవాగును చేసెడికీర్తియును, దానిని</p> <p>నేపంపవలసిన కాలమును</p> <p>పిత్తజ్వరములలో నేయదగిన పాచన</p> <p>విధానము, ఆభిమానాదులయందలి</p> <p>పథ్యవిధానము, ముగ్ధయుష లము</p> <p>లకయుషాదులు</p>	<p>1</p> <p>2</p> <p>3</p> <p>4</p> <p>5</p> <p>6</p> <p>7</p>	<p>అన్నము మున్నగువానిని నేవించుట</p> <p>లో కలుగు నరుచిని పోగొట్టులేహా</p> <p>దులు, జ్వరభేదములు, ఆమజ్వర</p> <p>ములందు ఔషధము నేవింపరాద</p> <p>నుట, పక్షజ్వరలక్షణము</p> <p>9</p> <p>త్రివోషజ్వరారము పాచనకషాయ</p> <p>ము, శోధన చేయదగనివారు, (స్త్రీ)</p> <p>లు స్త్రీలు ఔషధమును నేవించు</p> <p>టలో గమనింపవలసినవిధి, ఔషధ</p> <p>ము జీర్ణించినట్లు తెలిసికొనుదురులు,</p> <p>అట్లే జీర్ణింపనిగురులు, జీర్ణింపక</p> <p>ముందు ఆహారాదులను నేవించిన</p> <p>యెడల వచ్చు ప్రమాదములు, (స్త్రీ)</p> <p>బాలవృద్ధులు ఔషధమును నేవింప</p> <p>వలసిన రీతి</p> <p>10</p> <p>ఔషధమును నేవించునప్పుడు గమనిం</p> <p>పవలసిన మూత్రోపద్రావము, క్వా</p> <p>థాది ఔషధముల విషయములో</p> <p>గల పరిమాణము, కషాయదిక్షయ</p> <p>మున వైద్యులపరిభాష</p> <p>12</p> <p>పలపరిమాణవిషయమున ను కాదుల</p> <p>మరణేదములు</p> <p>13</p> <p>దాతజ్వరమునకు చికిత్సలు, ఓల్వాని</p> <p>పంచమాల కషాయము, నేలవే</p> <p>ముకషాయము, రాస్వాదికషాయ</p> <p>ము, సిప్పలాదికషాయములు, ప్ర</p> <p>క్షాదికాధ్యక్షములు</p> <p>14</p>	<p>9</p> <p>10</p> <p>12</p> <p>13</p> <p>14</p>

విషయము పుట

సీతజ్వరచికిత్సలు, కళింగాదికషాయము, తీక్రాదిమాగ్గము, గుఢూచీక్వాధము, పటోలాదిగుడిసలు, దూలగొండిస్వరసము, త్రాయమాణాదిక్వాధములు, మృద్వీకాదికషాయములు, పర్పటకక్వాధము, శుంఠ్యాదికషాయము, ద్రాక్షాదికషాయము 15

పిత్తజ్వరముగలవారికి శీతక్రియలు, ధాన్యాకశ్రుతము, అశ్వినంజనము, శిగోలేపము, ఉద్యర్తనాదులు, కాంజికవస్త్రధారణము, మాతులుంగబంధనము మొ॥ 17

కఫజ్వరచికిత్స, మాతులుంగాదికషాయము కఫజ్వరహరద్రవ్యములు, కటుకాదిక్వాధములు, నింబాదికషాయములు, దీపనపాచనయోగములు, త్రిఫలముస్తాదిక్వాధములు 18

చాతుర్స్వద్రావలేహిక, శ్వాసాదులకుపిష్పలీచూర్ణము, ద్వంద్వజ్వరచికిత్స 20

సవాంగకషాయము ,,

వాతపిత్తజ్వరాలకు నిగ్ధికాదికషాయము, పంచభద్రము, మధుకాదిశీతము 21

పిత్తశ్లేష్మములకై పటోలాదిగణము, గుఢూచ్యాదిగణము ,,

పంటకార్యాదివర్ణము, వాసాకషాయము, పటోలాదికషాయము 22

అమృతాష్టకము, పంచతిక్తము 23

కఫపిత్తజ్వరములకై కటుకాదియోగములు, ధాన్యకాదియోగము మున్నగునవి ,,

విషయము పుట

కఫనాతజ్వరములకై పంచకోలకషాయము, విష్పలీశృతము, ఆరగ్వధాదిక్వాధము 24

క్షుద్రాదిగణము 25

కఫాదిజ్వరములకు దశమూలీకసము, సూస్తాదికషాయము దేవదార్వాదిక్వాధము, మాతులుంగాదికలగ్నము ,,

సన్నిపాతజ్వరచికిత్స, త్రిదోషజ్వరచికిత్సార్థక్రమము మున్నగునవి 26

సన్నిపాతమున మధుకాసారకస్యము సైంధవాదిస్యము, అంజుక్రియ 28

అష్టాంగపలేహనము ,,

పంచముష్టికకషాయము, సప్తముష్టికయూషము 29

సన్నిపాతములకై చాతుర్స్వద్రావలములము ,,

దశమూలకషాయము 30

చతుర్దశాంగకషాయము ,,

అష్టాదశాంగకషాయము ,,

పిత్తశ్లేష్మాతిశయమునకై యష్టాదశాంగకషాయము 31

శ్యాన్విగణము ,,

బృహత్పాదిగణము 32

భౌగ్లిగణము, చతుర్దశాంగము, ఆభిన్యాసజ్వరచికిత్స మున్నగునవి ,,

సన్నిపాతములకు ప్రకృతాదికషాయములు 33

జీర్ణజ్వరచికిత్స, నిద్దికాక్వాధము 35

విషయజ్వరమున మస్తాదికషాయము, అజాజీకల్పము, రసోనాత్మలము మున్నగునవి 36

విషయము	పుట
స్వరముఁకు ఆస్ట్రాంగ దశాంగ కషాయము, అపరాజితాధూపము మున్నగు గవి	39
ఏకాహిక స్వరనాశనమంత్రాదులు	40
స్వరమునందు ఘృశ ప్రయోగము	41
జ్వరతునకు ఆహారనియమము, పిప్పి ల్యాద్యఘృతము ఘృతపాకమున వస్తుపరిణామము.	41
క్షీరపట్టణఘృతము	43
దశమూలపట్టణఘృతము, కషాయక్షీరాదల పరిమితి	43
వాసాదిఘృతము	44
గుఢూచ్ఛావి పంచఘృతములు, ఔషధదానకాలము, క్షీరవిషయమునందు విధినిషేధాదులు	44
పట్కట్రరత్నైలము	47
అభ్యంగాదుల కంగారకత్నైలము	47
శీతజ్వరములకు లాక్షాదిత్నైలము, యవాదిత్నైలము, సజ్జాదిత్నైలము మున్నగునవి	48

2. జ్వరాతిసారాధికారము.

జ్వరచికిత్సలు	51
అతిసారములకు నాగరాదిక్వాథము	51
గుఢూచ్ఛావి కేయము	52
ఉశీరాదిక్వాథము	52
పంచమూలకషాయము, కళింగాదికషాయము, వత్సకాదియోగము, నాగరాదిక్వాథము, ముస్తకాదిక్వాథము	52
కళింగాదిఘృతములు, ఉత్పలాదియోగమునవి	52

వ్యోషాదిధూర్ణము, దశమూలీకషాయము, విశంకాదిక్వాథము, కిరాతాదిక్వాథము	54
---	----

3. అతిసారాధికారము.

అతిసారమున సామాన్యోపాయములు	56
బృహచ్చాలిపర్తి చూర్ణము, లఘుశాలిపర్తి క్వాథాదులు	57
ధాన్యపంచకము, త్రికటుకాదిక్వాథము, కిప్పిల్యాది చూర్ణాదులు	59
అంకోలవటకము, విశంకాదిక్వాథము	64
వత్సాదియోగములు, దాడిమానికషాయములు మున్నగునవి	65
కుటజరసాయనము, గురభ్రంశములకు కషాయము, కుటజరసాయకము	66
కుటజరేషాము	68
కుటజాష్టకయోగములు	69
షడంగఘృతము	70
క్షీరద్రుమాదిఘృతము	70

4. గ్రహణ్యధికారము.

గ్రహణ్యధికారములు	72
చిత్రకాదిఘృతములు, శ్రీఫలాదిఘృతములు, నాగరాదిక్వాథాదులు	73
నాగరాదిధూర్ణము	74
భూనింబాదిధూర్ణము, అగ్నిదీపకాధి మున్నగునవి	74
పాతాదిధూర్ణము	76
కసిత్వాష్టకచూర్ణము	77
దాడిమాష్టకచూర్ణము	77
వార్తాకుఘృతములు	77

	పుట	విషయము	పుట
విషయము			
అష్టసంలభృతాదులు	78	విషయచూర్ణము	98
కు తీస్సుకము	„	బాహుళ్యాలగుడము	99
చిత్ర కళ్యుతము	79	గుడి భల్లాతలము	101
బిల్వాదిభృతము	„	భల్లాతక ఘృతము	102
చాంగేరీభృతము	„	చవ్యాదిభృతము.	„
మరీచాదిభృతము	„	వోషాదిభృతము.	„
మహాపట్టలభృతము	80	ఉదకపట్టలభృతము.	102
లఘుచుక్కము	81	సింహాభృతభృతము.	„
బృహచ్చక్ర లక్షణము	„	పిప్పల్యాద్యైతలము	„
తక్రార్తిష్టము	82	కుటజశేహము	104
కల్యాణగుడము	84	కుటజరసక్రియా	105
మాస్తాండగుడకల్యాణకము	85	కుటజాది ఘృతము	106
రసపర్వతిక	86	చాంగేరీభృతము	„
తామ్రయోగము	87	క్షారపాకము	108

గి. అర్చారోగాధికారము.			
మూలరోగమునకు చేయదగిన నాల్గు		క్షారనూత్రము	109
ఉపాయములు	89	ప్రతిపాఠణీయక్షారప్రయోగవిధి	„
మలబద్ధమూలరోగములకు చికిత్స	90	ఆగ్నిముఖశేహము	110
తిలాదియోగములు	91	ధల్లాతక శేహము	111
దంత్యారతిష్టము	„	-----	
ప్రాణవచటిక	94	ఓ. అగ్నిమాంద్యాధికారము.	
కాంకాయనమోదకములు	„	హిండ్లప్రకమూలము.	113
మాణిభద్రమోదకములు	„	శొంఠ్యాదిమూలము	„
లఘుసూరణమోదకములు	95	తీక్ష్ణాగ్నిచికిత్స	114
బృహత్సూరణమోదకములు	„	మరీచీక్రియోగము	115
సూరణసిండి	96	శార్దూల కాంజీవము	116
వోషాద్యమూలము	„	అగ్నిముఖమూలము	„
సమశర్కరమూలము	97	పానీయభక్తగుటిక	117
లవణోత్తమాదిమూలము	„	బృహదగ్నిముఖమూలము	118
నాగార్జునయోగము	„	భాస్కరలవణమూలము	119
		ఆగ్నిఘృతము	120

విషయము	పుట
ముద్దపట్నములకు ఘృతము	121
బృహదగ్నిముఖఘృతము	,,
క్షారగుడము	122
నాసారోగములకు చిత్రకగుడము	123
అజీర్ణమునకు ప్రతిక్రియ	124
విషూచికాచికిత్స	125
దస్పికి చికిత్స	126

2. క్రిమిరోగాధికారము.

క్రిమిరోగచికిత్స	128
విడంగఘృతము	129

౩. పాండురోగాధికారము

విరేచనారము త్రిఫలాలైలాదులు	130
అయశ్శార్పర వటి, మండురము, ననాయ శుష్కము	131
యోగ రాజ మను రసాయనము	132
విశాలద్యూమార్షము	,,
పాండ్వాదులకు లోహక్షీరము	133
కామెరలకు త్రిఫలాద్యోషధములు	,,
విడంగద్యలోహము	134
త్రావ్యవణాదిమండూరము	135
పుసర్ప వామండురము	136
మండురవజ్రవటుకము	,,
ధాత్ర్యిరిష్టము	137
ద్రాక్షాఘృతము	,,
హరిద్రాఘృతము	,,
మూర్వాద్యఘృతము	138
నోయోషోద్యఘృతము	,,

౪. రక్తపిత్తాధికారము.

తర్పణాదులు	139
రక్తపిత్తములలో విరేచనయోగాదులు	,,

విషయము	పుట
రక్తపిత్తముశమించు క్షీరాదులు	141
వీలాదిగుటికలు	142
పుష్కీకాప్రయోగములు	143
దూర్వాద్యమనుఘృతము	144
శతావరిఘృతము	,,
పాండవదియగు శతావరిఘృతము	145
వెంసాఘృతము	,,
కామదేవఘృతము	146
సప్తస్థాఘృతము	147
ఖండకూష్మాండకము	148
వాసఖండకకూష్మాండకరసాయనము	149
వాసాఖండకరసాయనము	,,
ఖండకాద్యలోహము	150
ఛాగమాంసాదివధ్యములు	151

౧౦. రాజయక్ష్యాధికారము.

క్షయరోగములందు శాల్యాదిప్రయోగములు	153
దశమాలసలలితాదిప్రయోగము	154
సితోపలాదిలేహ్యము	155
లవంగాద్యమార్షము	,,
తాడిశచార్షము	156
వింధ్యావాసియోగము	157
రసేంద్రగుటిక	,,
వీలాదిమంథము	158
సర్పిర్లడము	159
చ్యవనప్రాశము	160
జీవంత్యాది ఘృతము	162
పిప్పలీఘృతము	,,
పారాశర ఘృతము	163
ఛాగలాద్య ఘృతము	,,
ఛాగఘృతము	164
అజాపంచక ఘృతము	,,
బలాగర్భ ఘృతము	,,

విషయము	పుట
నాగ బలా ఘృతము	165
నిర్గుణీ ఘృతము	"
బలాద్య ఘృతము	166
చందనాన్యతైలము	"
బలా నాగ బలా ఘృతము	167

౧౧. కాస రోగాధికారము,

కాసరోగమునందు సామాన్యోపాయములు	168
ఊపరాజితాజేహము	"
శ్శొంఠి లేహము మున్నగునవి	169
పుష్కరమూలాది క్వాథము	170
కట్టలాది క్వాథము	171
వాకుడు మొదలగు క సాయములు	"
మరీచాద్యమూర్ణము	172
సమశర్కరచూర్ణము	"
హారీతకీమోదము మున్నగునవి	173
దశమూలఘృతము	174
దశమూలాద్యఘృతము	"
దశమూలపట్టలఘృతము	175
కంటకారీఘృతము	"
బృహత్కంటకారీఘృతము	"
రాస్నాద్యఘృతము	176
అగస్త్యహారీతకీ	177
వ్యాఘ్రహారీతకీ	"

౧౨. హిక్కాశ్వాసాధికారము.

దశమూలక్వాథము	180
హింస్రాద్యఘృతము	181
తేజోవతీఘృతము	182
భారీఘృతము	"
మలుతేఘృతము	183

విషయము	పుట
౧౩. స్వరభేదాధికారము.	
స్వరభేదమునందు కొన్నియుపాయములు	184
చవ్వాదిమూర్ణము	"
కంటకారీ ఘృతము	185
భృంగరాజ ఘృతము	186

౧౪. అరోచకాధికారము.

అరోచకమునకు సాధారణము లగు నుపాయములు	187
అరోచకమును పోగొట్టు నుపాయములు	"
యమాసీకసాయము	189
కలహంసక ఘృతము	"

౧౫. ఛర్ద్యధికారము.

పిత్తఛర్దికుపాయములు	190
చందన కల్కమును ముద్దాదిసాయములును	191
కిశ్కభర్దికి క సాయములు	"
త్రివిధఛర్దికు శుపాయములు	192
విలాది చూర్ణము	193
కోలాది లేహము	"
పక్షక ఘృతము	194

౧౬. తృష్ణాధికారము.

వాతమువలన నగు తృష్ణలు	195
పిత్తతృష్ణలు	"
ఛర్దితృష్ణలకు చికిత్స	196
తాలుశోషలకు చికిత్స	197
తృష్ణలకు సామాన్యచికిత్స	"

విషయము	పుట
౧౭. మూర్ఖాధికారము.	
మూర్ఖులయందు ఉపాయములు	199
కషాయమును ప్రయోగించవలసిన తెలివగులు	„
భ్రమలయందు త్రిఫలముల ప్రయోగము	200

౧౮. మదాత్యయాధికారము.

త్రిదోషమునందు ఖిర్బూరాదివంధము	201
వాతమువలనను త్రాగుడువలననుకలిగిన దోషములకు చికిత్సలు	„
దుగ్ధాది ప్రయోగములు	202
పునర్జననవాదికృతము	„
అస్థాంగలవణము	„
చవ్యాదులకు నుపాయములు	„

౧౯. దాహాధికారము

దాహశము నొపాయములు	204
కుశాదితైలమును ఘృతమును	„
ఫలిన్యాదిలేపము	205

౨౦. ఉన్నాదాధికారము.

వాతమువలన నగు పిచ్చికి యుపాయములు	206
సరపతైలాదులు	„
త్యోమణములవర్తులు	207
అంజనతాడనాదులగు నుపాయములు	208
లేపమును ఘృతపానమును	„
కల్యాణఘృతము, క్షీరకల్యాణఘృతము	209
మహాకల్యాణకఘృతము	210
చైతనఘృతము	„
మహాపైశాచికఘృతము	„
హింగాద్విఘృతము	211

విషయము	పుట
లకునాద్యఘృతము	211
పైశాచపుషిచ్చికి మంత్రాదులు	212

౨౧. అపస్మారాధికారము.

అపస్మారమునందు సామాన్యములగు నుపాయములు	214
అపస్మారమునకంజనాదులు	„
అపస్మారమునకు ధూపనవర్తులు	„
అపస్మారమునకు లేపములు మున్నగునవి	215
స్వల్పపంచకవ్యఘృతము	216
బృహత్పంచ మూలఘృతము	„
మహాచైతనఘృతము	217
కూష్మాండక ఘృతము	218
బ్రాహ్మిఘృతము	„
పలంకసాద్య తైలము	„
తలంటులు	„

౨౨. వాతవ్యాధ్యధికారము.

వాతవ్యాధిలో సామాన్యోపాయములు	219
స్నేహవిరేచనములు వస్తి శోధనాదులు	„
విరేచనాదులు	220
కల్యాణక లేపము	221
మాషబలూది ఘృతము	222
అపతంత్రక దశమూలాదికావ్యధము	„
స్వల్పరహాన పిండము	223
దధ్యమ్నాది ప్రయోగము	224
గృధ్రాస్వాదులకు దశమూలాది కావ్యధములు	„
గృధ్రాస్వాదులకు దశమూలాది ములు	225
గృధ్రాస్వాది దాహాది క్రియలు	226

విషయము	పుట
కటి శూలలయందు సామాన్యోపాయములు	"
ఆదిత్యపాకగుగ్గులువటకము	227
త్రయోదశాంగగుగ్గులము	228
వాతహరోపాయములు	229
కోలాదిప్రదేహము	230
సాల్యనస్నేదము	"
అశ్వగంధాఘృతము	231
దశమూలఘృతము	"
ఛాగలాదిఘృతము	"
ఏలాదితైలము	232
బలాశైరీయతైలము	"
బలామహాబలాశైలములు	233
విష్ణుతైలము	234
నారాయణతైలము	235
మహానారాయణతైలము	236
అశ్వగంధాతైలము	237
మూలకాద్యతైలము	238
రసోనతైలము	"
శేతికీతైలము	239
'సెంధవాద్యతైలము	"
స్వల్పమాషతైలము	239
మాషతైలము	240
ఇంకొకవిధగుగుమాషతైలము	"
మూడవవిధగుగుమాషతైలము	241
బృహన్నాషతైలము	"
మహామాషతైలము	242
రెండవమహామాషతైలము	243
మజ్జనీహము	244
చతుఃస్నేహము	245
కుబ్జాప్రసారణీతైలము	"
త్రిశతీప్రసారణీతైలము	246
సప్తశతీప్రసారణీతైలము	247
ఏకాదశశతీకప్రసారణీతైలము	248

విషయము	పుట
అష్టాదశశతీకప్రసారణీతైలము	249
గఖశుద్ధి	252
మహారాజప్రసారణీతైలము	255
మహానుగంధితైలలక్ష్మీవీలానతైలములు	257

— ౨౩. వాతరక్తాధికారము

వాతరక్తమునకుసామాన్యోపాయములు	259
గుఢూచీస్వరసాదులు	260
నవవారికకక్వాఢము	261
గుఢూచీఘృతము	262
శతావరీఘృతము	"
అమృతాద్యఘృతము	263
దశపాకబలాతైలము	"
గుఢూచ్యాసితైలము	264
ఖుజ్జకపద్మకతైలము	"
పెద్దముతువపులగపుతైలము	"
సింహతైలము	265
మహాపిండతైలము	"
క్రశోరకగుగ్గులము	266
అమృతాద్యగుగ్గులము	267
అమృతగుగ్గులము	268
యోగసారామృతము	"

— ౨౪. ఊరుస్తంభాధికారము.

ఊరుస్తంభమునందు సామాన్యోపాయములు	269
అప్తకట్టరతైలము	270

— ౨౫. ఆమవాతాధికారము.

రాస్నాదశమూలకము	271
రాస్నాపంచకము	272
రాస్నాసప్తకము	"
వైశ్వానరమార్గము	"

విషయము	పుట
అలంబుషాచూర్ణము	273
హింగాద్విచూర్ణము	274
యోగ రాజగుణము	„
సింహనాడగుణము	275
అలంబుషాచూర్ణము	„
అజమోదాద్వ్యవటకము	276
శుంఠీఘృతము	277
గుడూచీఘృతము	„
కాంజికపట్నలఘృతము	„
శుంఠీఘృతము	278
ఋసోనసిండుము	„
ప్రసారిణీనంధానము	„
ఋసోనసుగ	279
సిద్ధల	280
అమవాతమున సపథ్యములు	281

౨౦. శూలాలాధికారము.

శూలాయందు వమనాద్యపాయములు	281
యామినీను రామండాద్యపాయములు	282
సావచ్చలాజగుటిక	283
పితృశూలలకు గుడచికిత్స	284
శతావనీనంస్కృతోదకము	285
శ్లేష్మాద్వికృమునకు చుర్దనాదులు	„
శూలానుపాచనమునకు మసాదులు	286
బృహస్పతిశ్వాదిచూర్ణము	287
రుచికాదులు	288
హింగాద్విచూర్ణము	„
ద్వితీయహింగాచూర్ణము	289
విరింజద్వాదశకము	„
గోమూత్రగుండూరము	„
దాధికిఘృతము	290
ధూపాదులు	„

విషయము	పుట
౨౧. పరిణామశూలాలాధికారము.	
పరిణామశూలల కుపాయములు	291
నాగరకాడికలఘ్నము	„
లోహాచూర్ణాది ప్రయోగములు	292
సానుద్రాద్యచూర్ణము	293
సప్తాఘృత తైలము	„
గుడపిప్పలీఘృతము	294
సిప్పలీఘృతము	„
కోలాది మండూరము	„
భీమవటక మండూరము	„
క్షీరమండూరము	295
చవికాది మండూరము	„
శతావరీమండూరము	„
తారామండూరము	296
రామమండూరము	„
రసమండూరము	297
త్రిఫలాలోహము	„
లోహగుటిక	298
ధాత్రి లోహము	„
లోహాఘృతము	299
ఖండామలకి	„
నాటికేళ ఖండము	300
కలాయుచూర్ణాదులు	„

౨౨. పరిణామశూలాలాధికారము.

నారాచచూర్ణము	302
మదిగాది ప్రయోగములు	303
హింగాద్విచూర్ణములు	305
శుష్కమూలాద్యఘృతము	306
శిరాద్యఘృతము	„

౨౩. గులాలాధికారము.

గులరోగుల భోజనపద్ధతి	306
ఇతరవిధములు	307

విషయము	పుట
వాతగుల్మముల కుపాయములు	308
కఫగుల్మములకు ఘృతాదులు	309
సన్నిపాతగుల్మములకు చిక్తన్న	310
హిం గ్వదిమూర్ఛము	"
హిం గ్వది ప్రతివాపము	311
కాంకాయనగుటిక	313
హాపుషాద్యఘృతము	314
పంచపలకఘృతము	"
త్యూర్వివణాదిఘృతము	"
ధాత్రీపట్టలఘృతము	316
భూర్ణిపట్టలకఘృతము	"
క్షీరపట్టలకఘృతము	"
భల్లాతకఘృతము	317
రసోనాదిఘృతము	"
దంతీచారితగుడములు	"
వృశ్చీరాద్యరిష్టము	318
రక్తగుల్మపాయములు	"

30. హృదో గాధికారము.

వాతిక హృదో గో పాయములు	320
ఇతరములగుశీత ప్రజేహోద్యపాయములు	"
పిష్పల్యాదిమూర్ఛము	321
నాగబలాదిమూర్ఛము	322
మాంసాశనమును నల్లభఘృతమును	323
శ్వదంష్ట్రాదిఘృతము	"
బలాఘృతమును నర్జునఘృతమును	324

31. మూత్ర క్రచ్చార్చిణికారము.

అభ్యంగాద్య పాయములు	324
శతావర్యాది క్వాభములు	325
భిన్నభిన్న కృచ్చర్చిములకు భిన్నభిన్నా	
పాయములు	326
శిలాజిత్తు లేహ్యము	"

విషయము	పుట
శతావరి ఘృతము	327
త్రికంటకఘృతము	328
సుకుమారఘృతము	328

32. మూత్రాఘాతాధికారము.

మూత్రఘాతో పాయములు	329
త్రికంటకాదిపయన్న	330
చిత్రకాదిఘృతము	331

33. అశ్మర్యధికారము.

అశ్మర్యోగమునకు సామాన్యో పాయములు	332
పాషాణ భేదాదిఘృతము	333
ఉషకాదిగణము	"
కుశాది ఘృతము	"
వరుణాది ఘృతము	334
వరుణాది కషాయము	"
వీలది క్వాభము	335
త్రికంటకాదిమూర్ఛము	336
పాషాణభేదమూర్ఛము	"
కులుత్థమూర్ఛము	"
శరాదిపంచమూలఘృతము	337
వరుణాదిఘృతము	"
వీరతరాదిఘృతము	"
వరుణాద్యత్తైలము	338
శల్యాద్ధరణాద్యపాయములు	"

34. ప్రమేహోధికారము.

ప్రమేహో పాయములు	339
లోఘాదికషాయము	340
ఛిన్నాదిక్వాభములు	341
మానిషనపుకషాయము	341
స్యగ్రోధమూర్ఛము	342

విషయము	పుట
త్రు కంటికత్తెలము	343
ధాన్యంతరఘృతము	344
తూన్యపణగుటికలు	344
శిలాశితుయోగము	345
విడంగాదిశివ్యాము	345
మక్షికాద్యసాయములు	345

33. స్థూల్యాధి కారము.

స్థూల్యాహారోపాయములు	346
వ్యోషాది ప్రయోగములు	347
అమృతాదిగుణులు	347
నవకగుగులు	348
లోహరసాయనము	349
త్రుఫలాద్యతైలము	349
శిరీషాది ప్రతేపము	349

34. ఉదరరోగాధి కారము.

ఉదరరోగమునందు సామాన్యములగు	
సపాయములు	350
తక్రయు కమద్యాదులు	351
సాముద్రాదిమాగ్గములు	352
పిత్తోదరాదులకు పిరెచనాదులు	352
పటోలాదిచూర్ణము	354
నారాయణచూరము	355
దంత్యాదికల్పములు	355
దేశదారుక సాయము	356
పునర్నవాప్తకము	358
చిత్రకఘృతము	358
బిందుఘృతము	358
నారాచఘృతము	358

35. ప్లేహారోగాధి కారము.

ప్లేహాకు సామాన్యోపాయములు	359
ఇతరములగు సపాయములు	360

విషయము	పుట
మాణాద్యగుటికా	361
గోహితాదిమాగ్గము	362
సిప్పలీవగ్గమానములు	362
సిప్పలీచిత్రకఘృతము	363
సిప్పలీఘృతము	363
ద్విటీయచిత్రకఘృతము	363
గోహితకఘృతము	363
మహారోహితకఘృతము	363

36. శోధాధి కారము.

శోధకు సామాన్యోపాయములు	364
పునర్నవాప్తకము	365
శోధయందునుడియుక్తార్చకరసాదులు	366
పదకల్పాదులు	367
జ్వారగుటికా	368
పునర్నవాదిఘృతము	368
శుంఠిఘృతము	369
చిత్రకాద్యఘృతము	369
పంచకోలాద్యఘృతము	369
చిత్రకఘృతము	370
మాణకఘృతము	370
స్థలపద్మకఘృతము	370
శైలేయాదిఘృతము	370
శుష్కమూలాద్యఘృతము	371
పునర్నవాతేహము	371
దశమూలహారీతికీ	371
కంసహారీతికీ	372
వాపునకు శేపాదులు	372

37. వృద్ధ్యాధి కారము.

వాతవృద్ధికి గుణులు తైలాదులు	373
రాస్నాకసాయము	374
గవ్యఘృతాది ప్రయోగములు	375

విషయము	పుట
బిల్వాది క్యాభిమాన్లు	375
బృహత్సాధనము	376

రం. గళగండాధికారము.

గళగండున చువముద్గాది ప్రయోగములు	376
తుంబీతెలాదులు	377
అమృతాద్య ఘృతము	378
కాశాక్షిణ్యము	379
చుచుందరీ శాభోటక పింబ్యాదితైలము	380
నిర్గుండీతైలము	381
కార్వాసికాపూపాదులు	382
వోద్రీపాద్యతైలము	383
చందనాద్యతైలము	384
గుంజాద్యతైలము	385
గ్రంథుల. దుశోధనక్రియలు	386
వికంకతాదిలేపము	387
గ్రంథిపాచనవిధి	388
నిష్పావాదిలేపములు	389

రం. శ్లేషదాధికారము.

శ్లేషపదమునకు సామాన్యచికిత్సలు	384
వృద్ధహారకచూర్ణము	385
పిప్పిల్యాది చూర్ణము	386
కృష్ణాద్యమోదకము	387
సౌరేశ్వరఘృతము	388
విడంగది చూర్ణము	389

రం. విద్రాద్యధికారము.

విద్రాది సామాన్యోపాయములు	388
--------------------------	-----

విషయము	పుట
--------	-----

రం. వ్రణశోధాధికారము.

వ్రణశోధ కుపాయములు	390
వ్రణశోధకు రక్తమోచనాదులు	391
తీలాపకము	392
సింబపత్రలేపాదులు	393
సప్తదళదుగాదులు	394
జీవికాకల్పములు	395
కపాయలేపాదులు	396
త్రిఫలాగుగ్గులము	397
వటికాగుగ్గులము	398
అమృతగుగ్గులు	399
జాతికాద్యఘృతము	400
గౌరాద్యఘృతము	401
కరంజాద్యఘృతము	402
ప్రపాండరీకతైలము	403
తిక్తాదిఘృతము	404
విపరీతమల్లతైలము	405
అంగారకతైలము	406
రెండవప్రపాండరీకతైలము	407
దూర్వాఘృతము	408
గుంజాద్యఘృతము	409
పాటలీతైలము	410
చందనతైలము	411
చునశ్శిల్యాదిలేపములు	412

రం. నాడీప్రణాధికారము.

నాడీప్రణయన కుపాయములు	402
కృశాదులగు శిరోవ్యాపోపాయములు	403
సప్తాంగగుగ్గులు	404
స్నేహకాదితైలము	405
కుంభీకాదితైలము	406
భల్లూతకతైలము	407

విషయము	పుట
నిర్వచితైలము	405
హంసపాదాదితైలము	„
— — —	
ర౧. భగందరాధికారము.	
భగందరమునకు సామాన్యోపాయములు	405
నవకార్క కగుగ్గలము	406
సప్తవింశతిగుగ్గలు	407
విష్యంతవత్తైలము	„
కరవీరాద్యతైలము	408
నిశాద్యతైలము	408
— — —	
ర౨. ఉపదంశాధికారము.	
ఉపదంశమునందు క్రయోగింపవలసిన తంత్రము	409
ఉపదంశమునందు సామాన్యోపాయములు	„
భూనింబాద్యఘృతము	410
కరంజాదిఘృతము	„
అగారధూమతైలము	411
— — —	
ర౩. శూకదోషాధికారము.	
శూకదోషములకు సామాన్యోపాయములు	411
— — —	
ర౪. భగ్నాధికారము.	
భగ్నమునకు సామాన్యోపాయములు	412
లాక్షాగుగ్గలు	413
అంబాగుగ్గలు	414
గంధతైలము	„
— — —	
ర౫. కుష్మాధికారము.	
కుష్మకు పంచసాయములు	416
విరేచనాదులు	„

విషయము	పుట
మనశ్శిలాదీతర క్రదేహములు	417
ధాత్ర్యాది లేపములు	418
ప్రపున్నాడాది ఉద్వర్తనము	419
కషాదిలేపములు	420
ఏడగజాది లేపములు	„
గోమూత్రపానాదులు	421
హరిద్రా లేపము	422
నవకషాయము	423
ఛిన్నస్వరసాది నేపనము	„
నయస్యాది లేపములు	424
ధాత్రీ క్వాభములు	425
కుషమర మార్జములు	„
ఏకేఽంశతి గుగ్గలము	426
తిలపట్టుల ఘృతము	427
పంచతిక్తక ఘృతము	428
తిక్తక ఘృతము	„
మహాతిక్తక ఘృతము	„
మహా ఖాదిర ఘృతము	429
పంచతిక్తక గుగ్గలము	430
వజ్రక ఘృతము	„
తైలతైలము	431
తృణకతైలము	„
మహాతృణక తైలము	„
వజ్రకతైలము	432
మరిచాద్యతైలము	„
బృహన్నరీచాద్యతైలము	433
విషతైలము	„
కరవీర తైలము	434
తెల్ల గన్నేరు	„
సిందూరాదితైలము	„
మహాసిందూరాదితైలము	„
ఆదిత్యకతైలము	435
దూర్వాద్యతైలము	„
అర్కతైలము	„

విషయము	పుట
గండిరాది తెలము	„
పుష్పీసార తెలము	„
సోమరాజి తెలము	436
శేచనాది తెలము	„

౫౧౦. ఉద్దర్శకోశశీత పితృధికారము.	
ఉద్దర్శకాదులకు అభ్యంగాదులు	436
నిబంధన సేవనాదులు	437

౫౧౧. ఆప్లుపితృధికారము.	
ఆప్లుపితృమునకు సామాన్యోపాయములు	438
వాసాదశాంగము	439
వాసాదిగుగులము	„
పటోలాదిక సేయము	440
పంచనింబాదిచూర్ణము	441
లోహాక్షిట్టాది ధాతుశోధనములు	„
క్షుధావత్తిగుటిక	442
జీరక ఘృతము	443
పటోలశుంఠీఘృతము	„
పిప్పలిఘృతము	444
ద్రాక్షాద్యఘృతము	„
శతావరిఘృతము	„

౫౧౨. విసర్వవిసోఫ్ఫటాధికారము.	
విసర్వివిసోఫ్ఫటములకు ఉపాయములు	445
వాతమునందు కోష్ఠమున్నగు చికిత్సలు	„
ఖదిర లేపాదులు	446
నవక సాయ గుగులు	447
అమృతాదికాష్ఠము	„
పటోలాదిక సేయములు	448
వృషాద్యఘృతము	449
పంచతిక్తక ఘృతము	„

విషయము	పుట
మహాపద్మక ఘృతము	„
స్నాయువులకు వానిలిరసము	450

౫౧౩. మసూర్యధికారము.	
మసూరికకు సామాన్యోపాయములు	450
ఉప్రీమాలాంబుపానాదులు	451
వాతజనులందు గుఱాచ్యదులు	452
నింబాదులు	453
పటోలాదిజలము	„
ఖదిరాష్టకము	454
అమృతాదికాష్ఠములు	„
ధన్వమాంసరసాదులు	455
హరిద్రాది ప్రతేహములు	456

౫౧౪. క్షుద్రరోగాధికారము.	
శస్త్రములు మున్నగువాని ప్రయోగములు	458
ప్రసారణాదులు	459
స్తన్యశోధనాదులు	460
చాంగేరి ఘృతము	„
మాషికాద్య తెలము	461
పరికర్షక చికిత్స	„
తారుణ్యపిడికా రోగచికిత్స	462
ముఖకాంతిక్త హరి కొన్ని యుపాయములు	463
హరిద్రాద్యయ తెలము	„
కనక తెలము	464
మంజీసాది తెలము	„
కుంకుమాది తెలము	„
మరియొక విధమగు కుంకుమాది తెలము	465
వర్షక ఘృతము	466
హరిద్రాద్యయ తెలము	467
త్రిఫలాద్య తెలము	„
భృంగరాజ తెలము	468

విషయము	పుట
మాలత్యాది తైలము	„
స్మృహ్యది తైలము	469
ఆదిత్యపాక గుడ్డూచీతైలము	470
చందనాది తైలము	„
మధుకాది తైలము.	„
శంఖచూర్ణము మున్నగు లేపనములు	472
వ.హాసీలతైలము	„
శ్మంగరాజఘృతాదులు	473

౫౫ ముఖరోగాధికారము.

ఓంకరోగమునకు సామాన్యములగు సుపాయములు	474
దంతరోగమున కుపాయములు	475
పండ్లుపట్టుకొనిపోవుటకు చికిత్సలు	476
పండ్ల నూడబెఱకుట	478
దంతపాలికారోగములచికిత్స	479
విదార్యాదితైలము	„
జిహ్వరోగచికిత్సా, నొటివూతలు	480
కంఠరోగచికిత్సా	482
కాలకచూర్ణము	483
సీతకచూర్ణము	484
క్షారగుటిక	„
ముఖరోగమునకు నితరములగు చికిత్సలు	485
పటోలాదికషాయము	486
మహాసహచరతైలము	487
చంద్రతైలము	„
లాక్షాదితైలము	488
వసుళాదితైలము	„
సహకారగుటికలు	489
స్వల్పముఖధిరవటిక	„
బ్రుహ్మధిరగుటిక	490

విషయము	పుట
౫౬. కర్ణరోగాధికారము.	
కర్ణరోగమునందు చేయదగు సుపాయములు	491
దీపికాతైలము	492
క్షారతైలము	493
అపామార్గక్షారతైలము	„
స్వకాదితైలము	494
దశమాలీతైలము	„
బిల్వతైలము	„
జంబూపూతైల	495
నాసికోధనతైలము	„
స్నేహము స్వేదము మున్నగు సుపాయములు	„
కుసాదితైలము	497
విప్రధి మున్నగువాని కితరములగు సుపాయములు	„

౫౭. నాసారోగాధికారము.

నాసారోగోపాయములు	498
వ్యోషాదిచూర్ణము	499
పారాదులగు వివిధతైలములు	„
వారికములగు నాసారోగములకు ఘృతపానాదులు	500
గన్నేరుతైలము	502
శిఖరితైలము	„
చిత్రకతైలము	„
చిత్రకరసాయనము	„

౫౮. నేత్రరోగాధికారము.

నేత్రరోగములకు సామాన్యములగు సుపాయములు	503
నేత్రాభివ్యంధనమునకు సేకాదులు	504
నింబపత్రకల్మాదులు	506

విషయము	పుట
వాతాధిక్యమునందు భిన్నోపాయములు	508
బిల్వంజనము	509
షడంగగుగ్గిలము	510
వాసకాద్వైపథము	511
బృహద్రాసాదికర్షణము	512
పథ్యాదికర్షణములు	513
సెంధవాదిప్రయోగములు	514
నేత్రవణములకు షడంగగుగ్గిలము	515
సేచినాదులు, దంతవర్తి	516
వటోలాద్యఘృతము	517
కృష్ణాద్యతైలము శశకాద్యఘృతము	518
త్రిఫలాదిసేవనము	519
సుఖాతీతవర్తి, చంద్రోదయవర్తి	520
కుమారికావర్తి, త్రిఫలాదివర్తి	521
చంద్రప్రభావర్తి, నాగార్జునీయాంజనము	522
పిప్పల్యాద్యంజనము	523
నీలకమలాద్యంజనము	524
కజ్జలాంజనము	525
చించాదిచూర్ణము	526
శృంగి బేరనస్యాదులు	527
దూర్వారసాదులచేతముఖలేపములు	528
వర్షంజనము	529
గుటికాంజనము	530
త్రిఫలాఘృతము మహాత్రిఫలాఘృతం	531
రెండవత్రైఫలఘృతము	532
భృంగరాజతైలం నృపవల్లభతైలము	533
అభిజితైలము	534
శుక్తజిరోగములకు ఛేదనాదులు	535
సంధిజముల కుపనాహములు	536
ప్రతిసారణాదులు	537
చూర్ణాంజనము	538
తుతకాంజనము	539
ర్షబజములకు ఘృతాదిచోష్టనం	540

విషయము	పుట
౧౯. శిరోరోగాధికారము.	
వాతశిరోరోగచికిత్స	541
పైత్తికశిరోరోగచికిత్స	542
కఫశిరోరోగచికిత్స	543
శతాహ్వస్తైలము	544
జీవకాద్యస్తైలము	545
బృహజ్జీవకతైలము	546
పట్టిండుతైలము	547
అపామార్దతైలము	548
దశమూలక్యాధాదులు	549
యష్టాదిఘృతము	550
మయూరఘృతము	551
ప్రపాండరికతైలము	552
బృహన్నయూరతైలము	553
20. అస్పృగ్దరరోగాధికారము.	
అస్పృగ్దరమునకుపాపాయములు	554
స్త్రీప్రదరమునకు దశమూలాదులు	555
పుష్కరిణిగమూలము	556
ముద్గాదిఘృతము	557
బృహచ్చతావరీఘృతము	558
21. యోనిరోగాధికారము.	
యోనిరోగముల కుపాపాయములు	559
గోరోచనాచూర్ణము	560
శతిపుష్పతైలాదిచూర్ణములు	561
పంచపల్లవఘృతము	562
గర్భోత్పత్తి కుపాపాయములు	563
పుత్రజననోపాపాయములు	564
ఫలఘృతము	565
రెండవఫలఘృతము	566
సోమఘృతము	567
నీలోత్పలాదిఘృతము	568

విషయము	పుట
బృహచ్చతావరీఘ్యతము	552
ఆరగ్వధాదితైలము	553
క్షారతైలము	553
— — —	
౬.౨. స్త్రీనో గాధికారము.	
గర్భహితములగు సుపాయములు	554
గర్భము నిలుచుటకు దుగ్ధము	555
నాభితేపములు మున్నగువి	555
సుఖప్రసవమునకు మంత్రితోదకములు	556
గర్భయంత్రాదులు	556
గర్భిణికి విశల్కకరణమంత్రము	557
మదిరాసేవనాదులు	557
స్త్రీబేరాదికషాయములు	558
వజ్రకాంజికము	558
పంచజీరకగుడము	559
దుగ్ధవర్ధనోపాయములు	559
ససోధలకు చికిత్స	560
స్త్రీపత్తితైలము	560
కాశీసనిధితైలాదులు	561

౬.౩. బాలరోగాధికారము.

బాలురకు దుగ్ధాదులు	562
మయూరిశిఖాధారణాదులు	562
తైలాభ్యంగాదులు	563
హాశివ్రాదులు	564
బాలచతుర్భుద్రిక	564
ధాతుక్యాదులు	564
శృంగ్లదిలేహము	565
బిల్వక్వాధాదులు	565
మోచరసాదియవగువు	566
విప్పలీలేహాదులు	567
పండ్లువచ్చునప్పటిరోగము	567
తృషాశాంతువుపాయములు	568

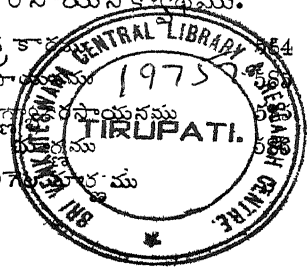
విషయము	పుట
ఆశ్వగంధిఘృతము	569
బాలచాంకేరిఘృతము	570
కుమారకల్యాణఘృతము	570
ఆప్తమంగళఘృతము	571
లాక్షాదితైలము	571
గ్రహపీడారాస్నాదులు	571
బలిమంత్రములు సువిధములు	572
ప్రథమవర్తమాసదినములలోని గ్రహపీడలు	572
కెండవయేడు	573
మాడవయేడు	573
నాల్గవయేడు	574
అయిదవయేడు	575
ఆరవయేడు	576
ఏడవయేడు	576
ఎనిదివయేడు	577
తొమ్మిదవయేడు	578
పదియవయేడు	578
పదునొకండవయేడు	579
పన్నెండవయేడు	579

౬.౪. విషాధికారము.

అరిష్టాబంధనమనే మంత్రమును విషహారములగు చికిత్సలును	580
త్రిపుతాదిచూర్ణము	581
వృశ్చికాదివిషములు	582
సోమవల్కలాదిక్వాధములు	583

౬.౫. రసాయనకాండము.

రసాయనప్రకాశము	584
త్రిఫలా రసాయనము	585
మండుకపక్షురసాయనము	585
పృథ్విదారకము	586
ఉసిరితిప్పతీగము	586

విషయము	పుట
బ్రాహ్మిణీ స్మృతము	587
ఉపనిషానము	588
లోహరసాయనపురీతులు	''
లోహశుద్ధిక్రమములు	589
కాంతాదిలోహమారణవిధులు	590
సాలీపాకవిధి	591
పుటపాకవిధి	592
లోహపాకామృతసారములు	593
రెండవపాకవిధి	594
అభ్రకవిధి	''
అభ్రక పునమంత్రకమగువిధి	595
అభ్రకమును నేవించురీతులు	596
అభ్రక నేవనమునకు పథ్యములు	596
అభ్రక నేవనమునందు హాసవృద్ధిరీతులు	597
లోహనేవనమునకు సాపానాదులు	598
తామ్రయోగము	599
తామ్రభస్మపుటపాకనవిధి	600
తామ్రనేవనము	601
శిలాజితకృష్ణాదులు	''
శిలాజితభస్మము నేవించుటవలని	ఫ
లము	602
శిలాజితూర్ణ్యములగు శిలాగుటికలు	603
శివాగుటికా నేవనవిధి	604
అమృతభల్లతకీ	605

61. వృష్యాధికారము.	
వాణీకరణోపాయము	607
ఘృతభృష్టమాసాద్యోషధములు	608
నారసింహచూరము	''
గోధూమధ్యచూరము	610
శతావరీఘృతము	611
గుండకూష్మాండకము	''
అశ్వగంధాత్మలము	''
భీతరములగు వాణీకరణోపాయములు	612

విషయము	పుట
62. స్నేహాధికారము.	
స్నేహవిచారము	613
స్నేహపానమునకు యోగ్యకాలములు	614
స్నేహప్రమాణాదులు	615
కోష్ఠభేదమువలన నేవనపరమాణము	616

63. స్వేదాధికారము.	
స్వేదాధికారులును తదపాయులును	617
అతిస్వేదనమున కుపశమనపురీతులు	618

64. వమనాధికారము.	
వమనవిధులు	619
పంచకషాయములు	620
వాంతిపరీక్ష	621
వమనాదులకు నూనము	''

65. విరేచనాధికారము.	
విరేచన విధులు	622
అభయాది మోదకము	623
విరేచనమైనవాని లక్షణము	624
పితృదులకు భిన్నములగు విరేచనములు	625

66. అనువాసనాధికారము.	
అనువాసనార్థములు	626
వస్తియంత్రనిర్మాణపురీతులు	627
వస్తివిధికి	''
అశుద్ధియందు నిరూహములు	629
వస్త్రాదులందలీపరిణామములు	''

67. నిరూహాధికారము.	
నిరూహవిధియును సమయమును	630
నిరూహము చేయురీతులు	631
నిరూహము లేనివారికి పాయములు	''

విషయము	పుట
అర్థమాతృకనిరూపము	632
క్షారపస్తువులు	633
వైతరణపస్త్యదులు	„

23. నస్యవిధి కారము.

నస్యవిధి ప్రకారము	634
నస్య ప్రమాణాదులు	635
శిరోవిరేచనములు	„
నస్యవిధియందు కాలపరిమాణము	636

24. ధూమాధి కారము.

ధూమార్హులు, తదుపాయములు	637
------------------------	-----

25. కవలగండూషాధి కారము.

కవలగండూషాధి కారములు	638
---------------------	-----

26. ఆశోచ్ఛ్రితనాంజన

తర్పణపుటపాకాధి కారము.

నేత్రకోగములకు ఆశోచ్ఛ్రితనాదులు	639
నేత్రములమునకు అంజనములు	„

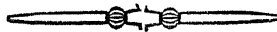
విషయము	పుట
నేత్రములకు తర్పణము	641
నేత్రములకు పుటపాకము	„

22. సిరావ్యాధ్యధి కారము.

సిరావ్యాధనమునకు అధికారాలు	642
రక్తాతిస్రావములకు శమనోపాయములు	643
సిరావేధనస్థానములు	644

27. సుస్థాధి కారము.

దినచారవిధులు	645
అభ్యంగాదులు	646
గమనాద్యుపకరణములు	„
బుతు దర్పణ	647
వసంతవిహారాలు	648
శరత్కాలపదార్థములు	649
గ్రంథకర్తగూర్చిన ప్రశంస	650

శ్రీ రస్తు.

శ్రీ గణేశాయ నమః.

చక్రదత్త

ఆంధ్రతాత్పర్యసహితము.

౧. బ్యారాధికారము.

— ౧౧ మంగళాచరణము. —

శ్లో. గుణత్రయవిభేదేన మూర్తిత్రయముపేయుపే,
త్రయీభువే త్రినేత్రాయ త్రిలోకీపతయే నమః.

1

తాత్పర్యము. సత్యగుణము రిజోగుణము తమోగుణ మను మూడుభేదములచేత మూడుశరీరములను ధరించినవాడును, ఋగ్యజుస్సామములను వేదముల కుత్సత్తిసాన మైనవాడును, ముగ్ధోకములకు నధిపతియగు నగు నాముక్తి-చికి నమస్కా-మును చేయు చున్నాను.

— ౧౨ గ్రంథసంకలనవిధానము. —

శ్లో. నానాయుర్వేదవిఖ్యాత సదోవ్యక్తై శ్చక్రపాణినా,
క్రియతే సంగ్రహేనా గూఢవాక్యబోధకవాక్యవాన్.

2

అనేకములయిన ఆయుర్వేదవైద్య గ్రంథములయందు క్రీడ్ధములైనవియు, ఉత్తమోత్తమములు నగుయోగములతో, చక్రపాణియను పేరుగల నాచేత రహస్య వాక్యములను నులువుగా బోధించుమాటలతో వైద్యసంగ్రహము చేయఁబడుచున్నది.

— ౧౩ వైద్యనికృత్యము—జ్వరవర్ణ్యములు. —

శ్లో. రోగ మాణా పరీక్షేత తతోనంతర మహాపథమ్,
తతః కర్త భిషక్ పశ్చాజ్ఞానపూర్వం సమాచరేత్.

3

నవజ్యోతిషాదివాస్యస్య స్నానాభ్యంగాస్తమైఘనమ్,
క్రోధప్రవాతవ్యాయామ కషాయాం శ్చ వివర్జయేత్. 4

మొట్టమొదలను వైద్యుండగువాడు రోగమును నిక్కఱగా పరీక్ష చేయవలయును. అప్పుడు నారోగమునకు తగినయాషధము నీయవలయును. క్రొత్తగా జ్వరము వచ్చినవాడు పగలునిద్దరపోవుట, స్నానముఁజేయుట, తలనంటికొనుట, భుజించుట, శ్రీసంగమమును చేయుట, కోపమునొందుట, వాతము నెక్కువఁజేయుపనులను చేయుట, శరీరపరిశ్రమలను చేయుట, కషాయములనుత్రాగుట మున్నగుపనుల వదలిపెట్టవలయును. ఇచ్చట రోగమును పరీక్ష చేయుట యశుమాటకు అర్థమేమనఁగా—వివ్యాధియొ ఎట్టులు వచ్చినదో మున్నగునిచరములను గోగిని అడిగియును, ఏయేనాడి ఏయే విధముగా నున్నదో స్వర్ణముచేతఁ గనుగొనియును, మలముత్రాదుల చూచియును, రోగముయొక్క స్వభావమును గుర్తింపవలయు నని యెఱుంగువది.—ఇందుకు ప్రమాణము. 'దర్శనస్పర్శన ప్రత్యైః పరీక్షైతాథ రోగిణం' అనుమున్నగు వాక్యములు గలవు.

—౧౦ లంఘనవిధానము—లంఘనవాక్యకత. ౧౦—

శ్లో. జ్యోతిషాదిలంఘనమేవాదే ఉపదిప్త మృతే జ్వరాత్, త్సయానిభయక్రోధ కామశోకశ్రమోద్భవాత్. 5. ఆమాశయస్థో హత్వాగ్నిం సామో మార్గాః పిథాపయః, విదధాతి జ్వరం దోషస్తస్యా ల్లంఘన మాదరేత్. 6. అనవస్థితదోషాగ్నేః లంఘనం దోషపాచనం, జ్వరఘ్నం దీపనం కాంత్రూరుచిలాఘవకారకం. 7. బలాధిస్తాన మారోగ్యం యదధోయం క్రియాక్రమః.

జ్వరవిషయమునందు మొట్టమొదట లంఘనముచేయుటయే మంచిపని యని చెప్పఁబడినది, కాని త్సయచేత వచ్చెడిజ్వరమునకును, వాతముచేతవచ్చెడి జ్వరమునకును, భయము, కోపము, కామము, దుఃఖము, ఒడలు తెలియక పనిచేయుట మున్నగువాని కారణములవచ్చిన జ్వరములకును లంఘనమును చేయరాదు.

ఆమముతో కూడినదోషము, ఆమాశయమునందుండి జతరాగ్నిని చల్లాల్చి, శరీరమునందలి మార్గముల నన్నింటిని అడ్డగించికొని జ్వరమును కలిగించుచున్నది. కావున రోగి లంఘనమును అవశ్యము చేయవలయును.

అనవస్థితదోషుండగువానికిని, జతరాగ్ని దీపనముగా నున్నవానికిని లంఘనము చేయించుటచేత దోషమును వక్కము చేయును. లంఘనము జతరాగ్నిని దీపింపఁజే

యును. అన్నమును తినవలయు ననుకోంక గలిగించును. దుచి కలిగించును. శరీరమునం దలి భారమును తగ్గించి చులకడఁదఁచును కలిగించును.

జ్వరముగలవారికి లంఘనము చాలఁపంచిది కదా యని యొక్కవగా లంఘనము లను చేయింపరాదు. ప్రాణములకు ముప్పు లేని లంఘనమునే రోగికి పెట్టించుచుండవల యును. ఏలయనఁగా—లంఘనముంచుట, ఆరోగ్య గుణకొఱతేగదా! ఆయారోగ్యము బలమునుబట్టి యుండును. ఈచికిత్సలన్నియు నెంచుకొఱకొ ఆట్టి యారోగ్యమునను భంగమురానీయక రోగిని లంఘనములఁ జేయింపవలయును.

— లంఘనార్హత, తత్పక్వకావ్యలక్షణం; లంఘనాధిక్యముగల్గినవానిలక్షణము. —

శ్లో. తత్తు మారుతక్షుత్ప్రస్తా ముఖశోషభ్రమాన్వితే. 8. కార్యం న బలే వృద్ధేవా నగర్భిణ్యాం నదుర్బలే, వాతమూత్రపురీషాణాం వినర్ణే గాత్రలాఘవే. 9. హృదయోద్ధారకంఠాస్యశుద్ధా తంద్రాక్లమే గతే, స్వేదే జాతేరుచౌచాపి క్షుత్పిపాసాసహౌదయే. 10. కృతం లంఘన మాదేశ్యం నిర్వ్యధే చాంతరాత్తని, పర్వభేదోఽగమర్దశ్చ కాస శ్శోషో ముఖస్యచ. 11. క్షుత్ప్రాణశోఽరుచి స్తప్రస్తా దార్పల్యం శ్రోత్ర నేత్రయోః, మనసస్సంభ్రమోఽభీక్ష్య మూర్ధ్వవాల స్తమోహృది. 12. దేహాగ్ని బలహానిశ్చ లంఘనేఽతికృతే భవేత్.

కోలదిపాటివాతచలనము గలవానికి, ఆకలిగొన్నవానికి, దప్పిగొన్నవానికి, ముఖ శోషగలవానికి, భ్రమగలవానికిని లంఘనము చేయింపఁగూడదు. ఇట్లులే పిల్లలవిష యమునను, ముడుసలివారియెడలను, గర్భిణీస్త్రీలపట్టులను దుర్బలులవిషయములలోను లంఘనమును చేయింపరాదు.

అపానవాయువును, మూత్రమును, పురీషమును, చక్కగా వెడలునంతఁదఱకు ను, శరీరము లేలికయుగునంతఁదఱకును, హృదయం నందలి పనరువెడలి శుద్ధమగునంతఁదఱకును గొంతుక, ముఖము పరిశుద్ధములై, ఆలస్యము, గ్లాని లేక, చెవులుపట్టి రుచికలు గునంతఁదఱకును, ఆఁకలిదప్పులు కలుగునంతఁదఱకును, అంతరాత్తలో— ఏవిధమైన కష్టము లేకయుండునంతఁదఱకును లంఘనము చేయుట మంచిది.

లంఘనము శక్తికిమించి చేసినయెడల క్షీణ్యులగుట, (అనగా క్షీణ్యపోటులు మొ.) శరీరము నలిగినట్లుండుట, దగ్గు, ముఖమువాఁడివావుట, ఆఁకలితగ్గిపోవుట, అరుచి, దప్పి, చెవులు సరిగా విఁబఱసకయుండుట, కంఠము మూసికొనిపోవుట, మనస్సు దిస్తు

తిఱుగుట, ఎగుతోప్ప కలుగుట, భ్రమము, చీకట్లుకమ్ముట, జఠరాగ్ని నశించుట, బలములేక యుండుట మున్నగు నవగుణములు కలుగును.

వమనమున కర్హతగలవారు; వమనముచేయించునప్పుడు గమనింపవలసిన కొన్ని ముఖ్యవిషయములు.

శ్లో. సద్యోభుక్తస్య వా జాతే జ్వరే సుతర్పణోత్థితే. 13 వమనం వమనార్హస్య శస్తమిత్యాహ వాగ్భటః, కఫప్రధానానుష్టిష్టాణా దోషానామాశయస్థితాన్. 14. బుద్ధ్యా జ్వరకరాకాలే వమ్యనాం వమనైర్హారేత్, అనుపస్థితదోషాణాం వమనం తరుణజ్వరే. 15. హృద్రోగం శ్వాసమానాహం మోహం చ కరుతే భృశమ్, తృప్యతే సలిలం చోష్ణం దబ్యాద్వాతకఫజ్వరే. 16. 1సద్యోత్థే పైత్తికేచాశ శీతలం తిక్తకైశ్చృతమ్, దీపనం పాచనంచైవ జ్వరఘ్నముభయం చ తత్. 17. ప్రోతసాం శోధనం బల్యం రుచిస్వేదప్రదం శివమ్.

అప్పుడే భోజము చేసినవానికి, భోజనాధిక్యమువలనను, అతితృప్తివలనను జ్వరమువచ్చినయెడల నట్టివానికిని, వాంతిచేయ నర్హుడైనచో వాంతిచేయించుట నుంచి దని వాగ్భటుఁడు చెప్పెను. కఫమే ప్రధానముగా చేసికొని వచ్చునవియును, పెరిగినవియును, ఆమాశయమునందున్నవియును జ్వరములను గలుగఁజేయునవియు నగు దోషములను యోగ్యకాలమునందు చక్కగా లెలిసికొని, అవశ్యము వమనము చేయింపతగినచో వమనముల చేయించుటచేతనే పోగొట్టవలయును. దోషములకు, లేక దోషములని నిశ్చయించినవానికి, తరుణజ్వరమునందు వమనముచేయించినయెడల, కడుపునొప్పి, శ్వాసము, కడుపుబ్బుట, మోహము మున్నగువానిని కలిగించును. చాతకఫజ్వరము వచ్చినప్పుడును, దప్పి యధికముగా గలుగువానికిని వేడినీటిని ఈయవలయును. అప్పుడుపుట్టిన పిత్తజ్వరమునకు, చేదుపదార్థములచేత కాఁగినవియును, చల్లార్చినవియు నగుకషాయోదకముల నీయవలయును. ఈరెండువిధములయిన కషాయములు ఆ లిని పుట్టించును. ఆహారమును పక్వముచేయును. బలమును కలిగించును. రుచిని పుట్టించును. చెమ్మటను కలిగించును. మేలు నిచ్చును.

1 'వద్యోత్థే పైత్తికేవాపి' అని పాఠాంతరము గలదు.

[దాహజ్యములకు షడంగపానీయాదులు, మంగాగ్ని గలవానికి పానీయకల్పములు, యవాగూపానీయము, క్షుధితజ్వరునకు పిప్పల్యాది లాజవేయములు, శిరో రోగికి గోక్షురజేయము, కోష్ఠబంధమునకు ద్రాక్షాదిశృతము, పంచ మూలయవాగు, మృదుమధ్యాద్యచసాకము గా యవాగూకల్ప నము, మంధవేయాదికల్పము, యవాగుకల్పము.]

శ్లో. ముస్తాపర్పటకోశీర చందనోదీచ్యనాగరైః. 18. శృతం శీ తం జలం దద్యాత్ పిపాసాద్విరశాంతయే, ¹ముఖ్యభేషజసంబంధో నిషి ధ్గస్తరుణే జ్వరే. 19. తోయపేయూదిసంస్కారే నిర్దోషం తేన భేషజం, యదప్పు శృతశీతాను షడంగాది ప్రయుజ్యతే. 20. కర్షమాత్రం తతో ²దత్వా సాధయే త్రాస్థి కేఽంభసి. అర్థశృతం ప్రయోక్తవ్యం పానే పే యూదిసంవిధౌ. 21. వమితుం లంఘిశం కాలే యవాగూభిరుపాచరేత్, యథా స్వోషధసిద్ధాభిః ముడపూర్వాభిరాదితః. 22. లాజవేయాం సుఖజరాం పిప్పలీనాగరై శ్శృతాం, పిబే జ్వరీ జ్వరహరాన్ త్సుద్వా నల్పాగ్ని రాదితః. 23. పేయూ వారక్తశాలీనాం పార్శ్వవస్తిశిరోరుజ, శ్వదుష్ట్రాకంటకాఙ్భ్యాం సిద్ధాం జ్వరహరాం పిబేత్. 24. కోష్ఠే విబ ఢ్ధే సరుజి పిబే త్పేయూ శృతాం జ్వరీ, మృక్షీ కాషిపలీమూల చవ్య చిత్రకనాగరైః. 25. పంచమూల్యా లఘీయస్యా గుర్వ్యా తాభ్యాం స ధాన్యయా, కణయా యూషపేయాది సాధనం స్యా ద్యధాక్రమం. 26. వాతపిత్తే, వాతకఫే త్రిదోషే, శ్లేష్మపిత్తజే, యవాగూ స్యా త్రిదోషఘ్నీ వ్యాఘ్నీ చుస్పర్శగోక్షురైః. 27. కర్షార్థం వా కణాశుంఠోఽః కల్క ద్రవ్యస్య వాపలం, వినీయ సాచయే ద్యుక్త్యా వారిప్రథనేన చాపరాం. 28. షడంగపరిభాషైవ ప్రాయః పేయాదిసంవతా, యవాగూముచితా ద్యక్తా చ్చతుర్భాగకృతాం వదేత్. 29.

(షడంగపానీయము) తుంగముస్తాప, పర్పటకము, పట్టివేళ్లు, ఎఱ్ఱచందనము, కురువేరు, శొంఠి వీనితోటిక సాయమును చేసి దాహజ్వరము పోవుట క్రియవల యును. తరుణజ్వరము వచ్చినయెడల ముఖ్యముగా నౌషధము నీయరాదు. తోయ

1 ఈశ్లోకము తెలుగువ్రాతప్రతులలో కానరాదు. 2 'ద్రవ్యం' అని కొందఱి ఘోషము:

వేయాది సంస్కారమును చేసినపిమ్మట నౌషధము నిర్దుష్ట మగును. ఒక ప్రస్థమును కాచి చివల్లార్పబడిన యుదకమును తీసికొని దానియందు ఒకకన్న మెత్తు షడంగపానీయమును కలిపి, సగముమిగులునట్లుగా గాచి, వేయాదివిధమున నుపయోగింపవలయును. వాంతి చేసికొనినవానికిని, లఙ్ఘనము చేసినవానికిని తగినసమయమున గంజి నీయవలయును. మొదలను మండములను తగినయౌషధులచేసిన లాజవేయను అనఁగా, సక్తుగంజీయును, [మండము, సిద్ధము:డము, లాజమండము అను మున్నగు భేదములచేత పెక్కువిధములై శ్లేష్మ, శ్లేష్మపిత్తజ్వరములను పోకార్చి రక్తవృద్ధినిం గలిగించునని సంప్రదాయజ్ఞులందురు.] పిప్పళ్లు, శొంతి వేసి కాచిన యుదకము నిచ్చిన సుఖమగును. జ్వరముహరించును. జ్వరముగలవాఁడు ఆగ్నిమాంద్యముకలవాఁడై యుండినచో మొదటినుండియును జ్వరహర మగు నీపానీయమును త్రాగవలయును. పార్శ్వపురోష్ఠి, తలనొప్పి కలవారలు, ఎఱ్ఱబియ్యమును వేయము చేయించికొని త్రాగవలయును.

పల్లెరు, వాఁకుడు వీరచేత సిద్ధము చేయఁబడినవేయను, చక్కఁగా కాచినదానిని త్రాగిన జ్వరము హఁంచును. ద్రాక్ష, పిప్పలిమూలము, చెవ్యము, చిత్రమూలము, శొంతి వీనిచే సిద్ధముచేయఁబడిన వేయను క్షేణపట్టుకొనినప్పుడును, నొప్పికలిగినప్పుడును, య్విరితుఁడు త్రాగుచుండవలయును. లఘుపంచమూలములు, బృహత్సంచమూలములు, ధనియాలు, పిప్పళ్లు, రశమూలములు వీటితో క్రమముగా వేయను యూషమును చేసి ఈయవలయును. వాతిపిత్తజ్వరములు, వాతకఫములచేతను, త్రిదోషములచేతను పిత్తముచేతను కలిగినజ్వరములకు వాఁకుడు తీటకసింధ, పల్లెరు ఓనితోచేయఁబడిన గంజిని ఇయ్యవలయును. వాతిపిత్తము, వాతకఫము, త్రిదోషములు, కఫపిత్తము వీట్లవివయమునంద, వాఁకుడు, ఆంతరదామర, పల్లెరు వీట్లతోచేయఁబడిన గంజి నీయవలయును. (దీనినే హిందీలో గుడయాణీ అందురు.) ఇది త్రిదోషములను హరించును. పిప్పళ్లు, శొంతి, అర్ధకర్ణముగాని, ఒకపలముగాని కల్పద్రవ్యము వీటిని 16 పలములనీళ్లలో యుక్తిగా పక్వముచేసిన నింకొకవిధమగు గంజి సిద్ధము అగును. సాధారణముగా వేయాదులయందు కలింగపరిభాషయే యంగీకరింపఁబడినయది. సామాన్యముగా భుజింపఁదగిన యాహారములో, అనగా ధాన్యమునకు నాల్గింతలు నీరుచేర్చి తీసిన గంజిని స్వీకరింపవలయును, దీనినే యవాగు వనియును వేయ మనియును చేప్పెదరు.

—ॐ యవాగువునుచేసెడిరీతియును, దానిని నేవింపవలసినకాలము. ॐ—

శ్లో. సిక్ధకై రహితో మండః వేయా సిక్ధసమన్వితా, యవా గూర్భహుస్థిక్తా స్యా ద్విలేపీ విరళద్రవా. 30. అన్నం పంచగుణే సాధ్యం విలేపీ తు చతుర్దశే, మండ శ్చతుర్దశగుణే యవాగూర్భహుస్థిక్తిం

భసి. 31. పాంశుధానే యధావృష్టిః క్షేదయ త్యతికర్దమమ్, తథా శ్లేష్మణి సంస్పృష్టే యవాగూశ్లేష్మవర్ధిసి. 32. ¹గదాత్యయే మద్యనిత్యే గ్రీష్మే పిత్తకఫాధికే, ఊర్ధ్వగే రక్తపితృతే చ యవాగూరహితా జ్వరే. 33. తత్ర తర్పణమేవాగ్రే ప్రదేయం లాజసక్తుభిః.

ఇట్లు సిద్ధము చేయబడిన యవాగువునందు గల భేదములను ఇట్లుపై నిరూపించును. సిక్లములు మిగులనట్టులు కాచిన గంజి మండమును, సిక్లములు గలది పేయము నగును. చాల సిక్లములు గలది కాఫుడుగంజి. అనగా యవాగువు అగును. ఇయ్యది పలచనగానగును. అయిదు రెట్లనీటిలో అనగా ఎనరుతో వండిన అన్నమనబడును. నాలుగురెట్ల నీటిలో విలేపియగును. పదునూరుగురెట్ల యుదకములో చేసిన మండ మగును. ఆరురెట్లనీటితో యవాగు వగును. దుమ్ముగలచోట వర్షముకురిసిన నెట్లు అంబలి అనగా బురద యగునో, అట్లులే శ్లేష్మము పెఱిగినచోట యవాగువుకూడ వాడినచో నయ్యది శ్లేష్మమును వృద్ధి నొందించుచుండే యగును. మదాత్యయరోగమునందును, నిత్యమును మద్యమును త్రాగుటయందును, గ్రీష్మముకురి అనగా శ్యేషాషాఢమాసములలోను పిత్త, కఫాధికృతవలన నగుజ్వరములయందును, ఊర్ధ్వగతమగు రక్తపిత్తమునందును, యవాగువు మేలు నీయుదు. అనగా అపథ్య కాశి యలిభావము. ఆపనుయములలో లాజ పేసుచేత దప్పి నాఫుట మంచిది.

☞ { పిత్తజ్వరములలో చేయదగిన పాచనవిధానము, అభిసూతాదుల యందలి పథ్యవిధానము, ముద్గయూష ఆమలకయూషాదులు. } ☞

శ్లో. జ్వరాపహైః ఫలరసైః యుక్తం సమధుశర్కరం. 34. ద్రవేణాలోడితాస్తే స్యుః తర్పణం లాజసక్తవః, శ్రమోపవాసానిలజే హితో నిత్యం రసోదనః. 35. ముద్గయూషోదనశ్చాపి దేయః కఫసముద్భవే, సపవ సితయా యుక్తః శీతపిత్తజ్వరే హితః. 36. రక్తశాల్యాదయశ్శస్తాః పురాణాష్మశ్శితే స్సహ, యవాగోద్దనలూజాష్టా జ్వరితానాం జ్వరాపహః. 37. ముద్గామలకయూషస్తు వాతపిత్తాత్మకే హితః, హ్రస్వములకయూషస్తు కఫవాతాత్మకే హితః. 38. నిగబమూలకయూషస్తు హితః పిత్తకఫాత్మకే, ముద్గా మహారాం శ్చణకా కులుత్థా, శ్వా²ధకానసి. 39. ఆహారకాలే ³యూషార్థం జ్వరితాయ ప్రదాపయేత్,

1 'మదాత్యయే' అని కొన్ని ప్రతుల పాఠము. 2 'ముక్తపథకాన్' అని కూడ పాఠమున్నది యుట. 3 యూషాశ్లే.

పటోలపత్రం వార్తాకం కులకం కారవేల్లకం. 40. కరోటకం పన్నటకం గోజిహ్వం వాలమూలకం, పత్రగుహూచ్యా¹ శ్యాకార్థం జ్యోతిషాయ ప్రదాపయేత్. 41 జ్యోతిషో హితమశ్చీయా యద్యవ్యస్యాయుచ్చి ర్భవేత్, అన్నకాలేహ్యభుంజాసః క్షీయతే² మ్రియతే²పిచ. 42

జ్యోరమును హరించు ఫలరసములతో, తేనెను కంఠచక్రైరను కలిపినదియును, ద్రవపదార్థములచేత చక్కెరగాఁ గలియఁబెట్టఁబడినదియు నగు లాభసత్తువును ఈయవలయును. ఇదియే తర్వణమని చెప్పఁబడును. బోలికను ఉపవాసములు చేయుటను వాతప్రకోపమువలనను గలుగుజ్వరములయందు జాతరాన్నియున్నచో మాంసరసమునకలిపిన అన్నము హితకరమై యుండును.

కఫజ్వరములలో పెసరకట్టు (అనగా పలచని పెసరపప్పుపైసీరు) గలిపి బియ్యమును పులగముగా పండి తినుట చాలమంచిది. చక్కెరతో గలిపినచో నీగంజియే శీతపిత్తజ్వరములలో మేలు కలుగఁజేయును. గంజి, అన్నము, వేఱాలు మొదలగు వానిని చేయటకు, యెఱ్ఱిబియ్యము మున్నగునవి ప్రాతవియగు పశ్చిమధాన్యమును [అనగా నాల్లలకు పండుధాన్యమును] కలిపి యుపయోగించినయెడల మిక్కిలి శ్రేష్ఠము. హిందూనీ నారు సెలలపండు ధాన్యమును ‘సాశిచాపల్’ అని యందురు. ఇవి జ్వరమును హరించును. పెసరపప్పు, ఉసిరికపొట్టు వీటితో చేయఁబడిన యూషము, అనగా కీళ్లతో చేసినకట్టు వాతపిత్తజ్వరములలో మిక్కిలి హితమును గలుగఁజేయును. దీనినే యుద్గావలక యూషమనియు నందురు.

లఘువంచమూలములతో చేసిన యూషము కఫవాతజ్వరములయందు మిక్కిలి హితమును గలుగఁజేయును. వేపవేళ్లతో చేసిన యూషము పిత్తజ్వరములలో హితకరమగును. జ్వరపడినవానికి, పెసరపప్పు, సిల్లిపెసరపప్పు, సెనగపప్పు, ఉలవపప్పు, కంఠపప్పు మున్నగువానిచేతను యూషమును సిద్ధముచేసి ఆహారమును సీసికొనునయముల నిచ్చును-డవలయును. ఇవి జ్వరమువచ్చినవానికి మధ్యముగా ఆహారకాలములలో యూషములకై యుపయోగించుచుండవలయును.

పొట్లకాయలు, శేతవంకాయ, కాకరకాయలు, ఆఁగాఁకరకాయలు, పొట్లకాయ పర్వాటకము, ఎద్దునాలుకచెట్టు, చిన్నముల్లంగి, తిప్పతీగెఆకులు మొదలగువానిని జ్వరపీడితునకు శాకపదార్థములుగా నుపయోగింపవలెను. జ్వరము వచ్చినవానికి ఆహారసేవనకాలమందు ఏవస్తువులును హితములుగా నుండవు. అయిప్పటికిని హితవైనపదా

1 శ్యాకార్థే. 2 మ్రియతేధవా.

ర్థములను హితవుచేసికొని భక్తిచుచుండవలయును. జ్వరపీడితుఁడు ఆహారముగా నే వస్తువులను తీసికొనకున్నయెడల క్షీణుండై దుర్బలుండగును. ఒక్కొక్కప్పు డిట్టికారణములచేత చచ్చిపోవుటయును కలదు, కావున రోగి హితవైసంతపట్టునకు మెల్లగా భోజమును చేయుచుండవలయును.

[అన్నము మున్నగువానినినేవించుటగా కలుగు నరుచిని పోఁగొట్టు
 లేహాదులు; జ్వరభేదములు; ఆమజ్వరములందు ఔషధము
 నేంపగాదవట; పక్షజ్వరలక్షణము.]

శ్లో. అరుచౌ మాతులుంగస్య కేసరిం నాజ్యసైంధవమ్, ధాత్రీ
 ద్రాక్షాసితానాం వా కల్క మాస్యేన ధార్యతామ్. 43. సాతిత్యా త్స్వి
 ద్వభావాద్వా పథ్యం ద్వైవ్యత్వ మాగతమ్, కల్పనావిధిభి స్తైస్త్వైః ప్రి
 యత్వం గమయే త్సునః. 44. జ్వరితం జ్వరముక్తం వా దినాస్తే భోజ
 యే ల్లఘు, క్షేష్టక్షయే వివృద్ధోస్తా బలవా ననల స్తదా. 45. గుర్వభి
 ప్యస్త్వ కాలే చ జ్వరీ నాద్వా త్కీదంచన, నహి తస్యా హితం భుక్త
 మాయుషే వా సుఖాయ వా. 46. లంఘనం స్వేదనం చాథ యవా
 గ్వ స్తి కకో రసః, పాచనాన్యవికత్వానాం దోషానాం తరుణే జ్వరే. 47.
 ఆస ప్తరాత్రం తరుణం జ్వర మాహు ర్ననీషిణః, మధ్యం ద్వాదశరా
 త్రం తు పురాణ మత ఉత్తరమ్. 48. పాచనం శమనీయం వా కషాయం
 పాయయేత్తు తం, జ్వరితం పడ హేతితే లఘున్న ప్రతిభోజితం. 49. స
 ప్రాహా త్పరతోస్తభే సామేస్యాత్పాచనం జ్వరే, నిరామే శమనం స్తభే
 సామే నౌషధ మాచరేత్. 50. లాలాప్రసేతో హ్యల్లాస హృదయా
 శుద్ధ్యరోచకాః, తంద్రాలస్యావిపాకస్య వైరస్యం గురుగాత్రతా. 51.
 త్సున్నాశో బహుమూత్రత్వం స్తబ్ధతా బలవా జ్వరః, ఆమజ్వరస్య లిం
 గాని న దద్యా త్తత్ర భేషజం. 52. భేషజం హ్యమదోషస్య భూయో
 జ్వలయతి జ్వరమ్, మృచా జ్వరే లఘా దేహే ప్రచలేషు మలేషు
 చ. 53. పక్ష్యం దోషం విజానీయా జ్వరే దేయం త నౌషధమ్.

రోగికి అన్నమునం దరుచి కలిగినయెడల మాదీఫలపు కింజల్కములును, నేయి,
 సైంధవలవణము వీనినిగాని; ఉసిరిక, ద్రాక్ష, చక్కెర వీనినిగాని కల్కముచేసి మోటి
 లో నుంపవలసినది. ఎప్పుడును ఎడతెగక పథ్యముచేయుటవలనగాని, ఆకలి లేకపోవు

టవలన గాని, కలిగిన పథ్యవస్తువులపై నగునరుచిని అనేక విధములగు ననుపానాదుల చేత పోగొట్టవలయును. జ్వరము వచ్చినవానికిగాని, జ్వరము విడిచిపోయినవానికిగాని సాయంకాలమునందే లఘుభోజనమును పెట్టవలయును. శ్లేష్మము త్నయించుటచేత వేడి యధిక మగును. దానివలన ౭౮ రాగ్ని పెంపొందును. నియమము లేకుండ జ్వరితుఁడు గురుపదార్థములను, ప్రవర్తులఁ గలుగఁజేయు పదార్థ లను భుజింపరాదు. అట్టివానిని భుజించుట ఆయుష్యమునకును, సుఖమునకును, మంచితోఱకును కాదు.

లఘునముచేయుట, ఆవిరివట్టుట, గంఠి, చేదగుకషాయములు నివి పక్వము గాని యన్నివిధములగు జ్వరములను పక్వము చేయును. వఱునగా నేడురాత్రులవఱకు వచ్చెడి జ్వరమును తరుణజ్వరమని వండితులు చెప్పెదరు. ఇట్లే పండ్రెండురాత్రులవఱకు వచ్చెడిదానిని మధ్యమజ్వర మనియెదరు. ఇంతకంటె నధికముగా వచ్చెడిజ్వర మును పురాణజ్వరమునుగా చెప్పెదరు.

జ్వరముగలవాఁడు పాచనమును శమనమును చేయు కషాయమును త్రాగవలయును. ఆరురోజులు గడచిపోయిన పిమ్మట, లఘువగు నన్నమును భుజింపవలయును. విడుకోజాల పైన సాధారణములగు నామజ్వరములయందు పాచనము చేయుటయును, ఆమరహితమగు జ్వరములలో శమనముచేయుటయును, తీక్ష్ణమగు నామజ్వరములలో ఔషధమునే ఈ యగుండుటయు నుత్తమము. యుఖము ఎఱ్ఱబొలుట, ఉమ్మిన కషాయపురంగుగావచ్చుట, హృదయము నిర్మలముగానుండకుండుట, రుచిపుట్టకుండుట, తంద్రాలస్యములు కలుగుట, దోషములు పక్వములు గాకయుండుట, నోటినుండి ఉమ్మి ఎక్కువగా నుండుట, దేహము బరువుగా నుండుట, ఆకలిలేకపోవుట, మూత్ర మెక్కువగా ప్రవించుట, జ్వరముగల రోగి బలవంతుఁడుగానుండుట ఇయ్యది ఆమజ్వరలక్షణములు కావున నిట్టియెడ నౌషధము నీయరాదు. ఆమజ్వరరోగుల క్షయంబడిన యౌషధము వఱల జ్వరమును ప్రకాశింపఁజేయును. జ్వరము తగ్గుకొఁదని, దేహము చులకనగుకొఁదని, మలము వెడలుకొఁదని దోషము పక్వమైనట్టులు తెలిసికొని అప్పుడు ఔషధము నీయవలయును.

[త్రిదోషజ్వరార్థము పాచనకషాయము; శోధనచేయఁదగనివారు; శ్రీలు పిల్లలు ఔషధమును నేవించుటలో గమనింపఁదగినవిధి; ఔషధము జీర్ణించినట్లు తెలిసికొనుగుర్తులు; అట్లే జీర్ణింపనిగుర్తులు; జీర్ణింపకముందు ఆహారాదులు నేవించినయెడల వచ్చు ప్రమాదములు; శ్రీబాలవృద్ధులు ఔషధమును నేవించురీతి.]

శ్లో. నాగరం దేవకాష్ఠం చ ధాన్యాకం బృహతీద్వయమ్, దద్యాత్పాచనకం పూర్వం జ్వరితాయ జ్వరాపహమ్. 54. పీతాంబు

ర్లంఘితః ఊణః ¹జీర్ణీ భుక్తః పిపాసితః, న విబేదావధం జంతుః సుశోధన మభేతదత్. 55. వీర్యాధికం భవతి భేషజ మన్నహీనం హన్యాత్తదామయ మసంశయ మాశుచైవ, తద్బాలవృద్ధయువతీమృశుభిశ్చ పీతమ్, గ్లానిం పరాం నయతి చాశు బలక్షయం చ. 56. అనులోమోనిల సాన్వీ స్థ్యం క్షుత్తృష్ణాసుమనస్కృతా, లఘుత్వమింద్రియోద్ధార శుద్ధిక్షణ్ణాపధాకృతిః. 57. క్లమో దాహఃకంసదనం భ్రమో మూర్ఛా శిరోరుజా, అరతిర్బలహానిశ్చనావశేషాపధాకృతిః. 58. ఔషధ శేషే భుక్తం పీతం చ తథాపథం సశేషేన్నే, ప్రకరోతి గదోపశమప్రకోపయ త్యన్యరోగాు శ్చ. 59. శీఘ్రం విపాక మఃపయాతి బలం న హింస్యాదన్నావృతం నచ ముహూ ర్వదనాన్నిరేషి, ప్రాగ్భుక్తనేవిత మథాపథమేతదేవ దద్యాచ్చ వృద్ధ శిశు భీరు వరాంగనాభ్యః. 60.

ఆన్నివిధములగు జ్వరములకును, శీఘ్రం, దేవదారు, ధనియములు, పెద్దములక, చిన్నములక అనుబృహతిలోకల రండువిధములును తెచ్చి పీనితో కాచిన కషాయమును పాచనమునకై జ్వరితున యివలయును. ఇయ్యది జ్వరమును పోగొట్టును. నీటిని త్రాగినవాఁడును, అంఘ్రముచేసినవాఁడును, దప్పిగొని యున్నవాఁడును, కృశించిన వాఁడును, అజీర్ణగోగియును, భుజించినవాఁడును, ఔషధమును గాని, ఇతరవిధముగు శోధనను గాని నేవింపరాదు.

అన్నములే యౌషధము పరాక్రమవంత మగును. ఇట్టియౌషధ మమునును చంపివై యను. సందేహము వలదు. కావున పిల్లలు, వృద్ధులు, యౌవనవతు లగుస్త్రీలు, మృదుశరీరులు మున్నగువారౌషధమును అన్నములేక నేవించిన బడలిక నొందుదురు. శీఘ్రముగా బలమును నశించును. ఈవిషయమున సంసేహము బొత్తుగా వలదు.

అనుకూలముగా వాయువువెడలుట, స్వస్థుండై యుండుట, ఆఁకలి దప్పిక గలిగియుండుట, మనస్సు నిత్రులముగానుండుట, శరీరము తేలికగా నుండుట, ఇంద్రియములు కలపితములుగాక ప్రసన్నములై యుండుట, త్రేపులు రాకుండుట మున్నగునవి జీర్ణాపధునకు అనఁగా నౌషధము జీర్ణించినవానికి లక్షణములు. వాడఁబాటుట, ఆయాసమునొందుట, దప్పిగొనియుండుట, కాళ్లుచేతులు మొదలగు నవయములు లాగుచుండుట, భ్రమకముట్టు, మూగ్నిట్టుట, తలనొప్పి, అసహ్యము, ఆరుచి మున్నగునవి, మనోవ్యాధులము అనునీయవి కలయప్పుడు, ఔషధము జీర్ణముకాక శేషించియున్నదని తెలిసికొనవలయును.

బౌషధము పూర్ణముగా జీర్ణింపకముందు తినినయన్నమును, త్రాగిననీరును, ఆవిధముగానే అన్నము సంపూర్ణముగా జీర్ణింపక ముందు తీసికొనిన యౌషధమును, రోగమును శాంతి నొందింపదు. పైఁగా నిది ఇంకను ఇతరరోగములను పుట్టించును. అన్నావృతమైన యౌషధము, అనఁగా అన్నము చక్కగా జీర్ణమైనప్పటి దానితో ఇమిడిక పొందినదైనచో అట్టిబౌషధము త్వరగా వర్షమై జీర్ణించును. బలమును నశింపనియదు నోటినుండి మాటిమాటికి వెల్లిరాదు. ఈపైని చెప్పియున్న తెఱఁగన యౌషధమును సాధారణముగా వైద్యులు మదుపనివారికి, పిల్లలకు, భయస్వభావము గలవారికి, సౌందర్యవతు లగు నారీమణులకును ఈయవలయును.

{ బౌషధమును నేవించునప్పుడు గమనింపవలసిన మాత్రాపఃణామము; }
 { క్వాథాది బౌషధముల విషయములోగల పరిమాణము, కషాయ }
 విషయమున వైద్యుల పరిభాష.

శ్లో. మాత్రాయా నాస్త్యవస్థానం దోషమగ్ని ర్బలం వయః,
 వ్యాధిం ద్రవ్యం చ కోష్ఠం చ వీక్ష్య మాత్రాం ప్రయోజయేత్.
 61. ఉత్తమస్య పలం మాత్ర త్రిభి శ్చాక్షైశ్చ మధ్యమే, జఘనస్య
 పలార్థేన స్నేహక్వాథౌషధేషు చ. 62. కర్షణాతు పలం యావద్ద
 ద్యాతో షోడశికం జలం, తతస్తు కుడపం యావత్ తోయ మప్తగుణం
 పిబేత్. 63. క్వాథ్యద్రవ్యవలే కర్ష్యాత్ప్రస్థార్థం పాద శేషితమ్.

రోగులకు బౌషధము నిచ్చునప్పుడు సాధారణముగా మాత్రల నిఁకంతలుగా నిట్లు ఈయవలయు నను సాధారణముగా నియమము లేదు. కాని వైద్యుఁడగువాఁడు, రోగికిఁగల దోషమును బలమును వయస్సును వ్యాధిని బౌషధమును జతరకోష్ఠమును చక్కఁగా బరీక్షించి తదనుసారముగా బౌషధమాత్రల సుపయోగింపవలయును. తైలము కల్కము మున్నగువాని సుపయోగించునప్పుడు ఉత్తిమమగుమాత్ర (అనఁగా జత రాగ్నికలవానికిచ్చెడి మాత్ర) పలప్రమాణ ముండవలయును. మధ్యమము మూఁడుకిర్రముల పరిమాణమున నుండవలయును. అంతకంటెం దక్కువ పరిమాణముగల మాత్ర యన్నిటికంటె నగమము అనెదరు. స్నేహకషాయములఁ దయారు చేయుటో ఒకకిర్రము మొదలుకొని పలప్రమాణమువఱకు గలవానికి, పదియాఱురెల్ల నీటిని చేర్చవలయును. పలము మొదలుకొని కుడపమువఱకు గలవానికి నెనిమిదిరెల్ల ఉదకమును చేర్చవలయును. కల్కములు మున్నగు ప్రత్యేక క్వాథాదులయందు ఒకవలము యౌషధమునకు ప్రస్తపరిమాణము నీటిలో పక్వముచేసి నాల్గవభాగము నీరు మిగులునట్లు చేయవలయును. (దీనినే పాదావశేష విధి యని యందురు.)

—● పలపరిమాణవిషయమున చరకాదుల మతభేదములు. ●—

శ్లో. ద్వాత్రింశద్వాషక్తైర్వాషశ్చరకస్యతు తైః పలమ్. 64.
అష్టచత్వారింశతా స్యా త్సుశ్రుతస్య తు మాషకిః, ద్వాదశభిర్ధా
స్యమాషై శ్చతుష్షస్యాతు తైః పలమ్. 65. ఏతచ్చ తులితం పంచరక్తి
మాషాత్కం పలమ్, చరకార్థహోన్వాసం చరకే దశరక్తికైః. 66. మా
షైః పలు చతుష్షస్యా యస్భవేత్త త్తథేతిం, తస్మా త్పలం చతుష్ష
స్యా మాషక్తై ర్దశరక్తికైః. 67. చరకానుమతం వైద్యై శ్చికిత్సా
నూపయుజ్యతే.

చరకమహానుని మతానుసారము గా ముప్పదిరెండు మాషములు [మినపగింజల] యెత్తు ఒక మాషమగును. 43 మాషములయెత్తు పల మగును. ఇతనిమతమున నొకపల మునకు పది రత్తికలనియందురు. సుశ్రుతునిమతానుసారము 12 మాషములయెత్తు మాష మును 64 మాషములయెత్తు పలమగును. ఈమతమున పలమనఁగా (అనగా 5 రత్తిల [రత్తికలు]యెత్తు గలది) పలమగును. ఇయ్యది అనఁగానుశ్రుతునియొద్దరత్తికలు, చరక ముని యొద్దపలమునకు సమానము. పదిరత్తిలు మాషమని యందురు. 64 మాషముల చేత నగుపలమే ఇచ్చట గ్రహింపఁబడును. వైద్యులు చరకుని మతానుసారముగనే చికిత్సల యందు. పలాదిపరిమాణములను ఈపయోగించుచున్నారు.

—● { వాతజ్వరములకు చికిత్సలు; బిల్వాదిపంచమూలకషాయము; నేల }
{ వేసుకషాయము; రాన్నాదికషాయము; పిప్పలాదికషాయములు; } ●—
బ్రాహ్మదిక్వాధము.

శ్లో. బిల్వాదిపంచమూలస్య క్వాధస్సాస్యద్వాతికే జ్వరే. 68.
పాచనం పిప్పలీమూలం గుహాచీ విశ్వజోధవా, కిరాతాబ్దామృతోదీచ్య
బృహతీద్వయ గోక్షురైః. 69. సస్థిరాకలశీవిశ్వైః క్వాధో వాతజ్వరాప
హః, రాన్నా వృక్షాదనీ దారు సరళం శైలనాలుకమ్. 70. కషాయశ్చ
ర్కరాక్షాద్రయుక్తో వాతజ్వరాపహః, ప్రక్షేపః పాదికః క్వాథాత్
స్నేహే కల్క సమో మతిః. 71. చరిభాషామిమామన్యే ప్రక్షేపోఽ
పూచిరే యథా, కర్ష చూర్ణస్య కల్కస్యగుటికానాంచ సర్వశః. 72.
ద్రవ్యశుక్త్యా సలేథవ్యః పాతివ్యశ్చచతుర్ద్రీవః, మాత్రాక్షాద్రఘృతా
దీనాం స్నేహే క్వాథేషు చూర్ణవత్. 73. బిల్వాదిపంచమూలీచ గు
హాచ్యామలకే తథా, కస్తుంబురుసమోహ్యేష కషాయో పాతికే జ్వ

రే. 74. విప్పలీ శారీవా ద్రాక్షా శతపుష్పా హరేణుభిః, కృతః కషాయ స్సగుణో హన్యాత్సవనజం జ్వరమ్. 75. గుడూచీ శారీవా ద్రాక్షా శతపుష్పా పునర్నవా, సగుణోఽయం కషాయ స్సాస్యత్ వాతజ్వరవినా శనః. 76. ద్రాక్షా గుడూచీ కాశ్చర్యగ త్రాయమాణా స్సశారీభాః, నిష్కాన్విభ్య సగుణం క్వాధం పిబే ద్వాతజ్వరాపహమ్. 77. శతాసరీ గుడూచీభ్యాం సర్వసో యంత్రపీడితః, గుడప్రగాఢ శ్శమయేత్ సద్యోఽనిలకృతం జ్వరమ్. 78.

బిల్వారి పంచమూలములు వీటికషాయమును గాని, వాతజ్వరముల కీయవలయును. లేనిచో పిప్పలీమూలము, తిప్పతీగ శొఠితో చేసిన కషాయమునైన నిచ్చినచో వాతజ్వరములు పక్షము లగును. నేలవేరు, తుంగముస్తలు, తిప్పతీగ, కుటువేరు, పెద్దములక, చిన్నములక, విరుగుపల్లెర, ను య్యాకుపాన్న, కోలపాన్న, శొఠి కీటికషాయము (అనఁగా వీటిని సమభాగములుగ వేసి చేసిన కషాయము) వాతజ్వరములను నాశనము చేయును.

సన్నరాష్ట్రము, బదనిక, సరళ దేవదారు, విలకులు, కూతురుబుడమ వీనిని సమభాగములుగా వేసి కషాయముగా గాచి తేనెతోను, చక్కెరతోను కలిపి పుచ్చుకొనిన వాతజ్వరములు నిర్మూలములగును. చక్కెరమొదల నివి (అనఁగా శర్కర, తేనెమొదలగునవి) నాల్గవభాగమును కలుపవలయును. తైలమునందు సమానభాగమును వేయవలయును. ఈతైలమును చేయుటయందు: చెప్పినట్లు క్రింద చూపించుచున్నాము. చూర్ణము, కల్కము, మాత్రలు, గుటికలు చేయునప్పుడు పలప్రమాణము మాత్రమే శర్కర, తేనె సమముగా చేర్చవలెను. ఇట్లేపాకః కింఛి చిక్కగా చేయునెడల ద్రవము నకు రెట్టింపుగను, ఇంకను ద్రవముపముగ జేయునెడల నాల్గురెట్లును నీటిని చేర్చవలయును.

తేనె, నేయి మొదలగు వానివిషయముల మాత్రాప్రమాణ మెట్లనఁగా: చురురులో చూర్ణమువలె సమముగా చేర్చుటయు త్తమము. బిల్వము మొదలు గాగల పంచమూలములు వీనికే గురువ చమూలములనిపేరు. తిప్పతీగ, ఉసిరిక, కొత్తిమరలు వీనిని అన్నింటిని సమానభాగములుగా వైచి కాశీ నకషాయము వాతజ్వరమును సోఁగొట్టఁగలదు. పిప్పళ్లు, నుగఁధసాల, ద్రాక్ష, సదాప, రేణుకయను గంధి ద్రవ్యము, సోపు కీట్లతోటికాఁచఁబడిన కషాయమునందు బెల్లముగలిపి త్రాగినయెడల వాతజ్వరములు నశించిపోవును.

ద్రాక్ష, తిప్పతీగ, నుగంధిపాల, నదాప, తెల్లగజ్జెరు వీటితో సమభాగముగ కాచినకషాయమునందు బెల్లమునుకలిపి నేవించినది వాతజ్వరములను మొదలంటుకట్టు అణచివేయును. ద్రాక్ష, తిప్పతీగ, వట్టివేళ్లు, కలుక్రాసుగ వీటినివేసి కాచినకషాయములో మంచి బెల్లమును గలిపి త్రాగిన వాతజ్వరము నశించిపోవును. తిప్పతీగ వీటిని యంత్రములోనుంచి మర్దించి, వీటినుండితీయఁబడిన రసమునందు బెల్లమును కలిపి త్రాగినయెడల తల్క్షణమే వాతప్రకోపమువలనఁ బుట్టిన జ్వరమును నశింపఁజేయును.

[పిత్తజ్వరచికిత్సలు; కలింగాదికషాయము; తిక్తాదిపూర్ణము; గూడుచీ క్వాధము; పటోలాదిగుటికలు; దూలగొండిస్వరసము; త్రాయ మాణాదిక్వాధములు, మృద్వీకాదికషాయములు, ప్పటకక్వాధము; శుంఠ్యాదికషాయము; ద్రాక్షాదికషాయము.]

శ్లో. కలింగం కట్ఫలం ముస్తం పాతాం తిక్తకరోహిణీమ్, పక్వం సశర్కరం వీతం పాచనం పైత్తికే జ్వరే. 80. సక్షేద్రం పాచనం పైత్తే తిక్తాబ్దే స్థ్రియవైః కృతమ్, లోఢోత్పలామృతా పద్మశారివాణాం సశర్కరః. 81. క్వాధః పిత్తజ్వరం హన్యాదధవా పర్వటోద్భవః,* 'పటోలీంద్రయవక్వాధో మధునా మధురీకృతః. 82. తీవ్రపిత్తజ్వరా మర్దీ పానా త్త్రట్దాహనాశనః, దురాభా పర్పటక ప్రియంగు భూనింబవాసా కటురోహిణీనామ్, జలం పిబే చ్చర్కరయావగాఢం, తృష్ణాస్రపిత్తజ్వరదాహాయుక్తః 83. త్రాయమాణాచ మధుకం పిష్ప లీమూల మేవచ, కిరాతతిక్తకం ముస్తం మధుకం సవిభీతకమ్. 84. సశర్కరం వీతమేతత్పిత్తజ్వర²నిబర్హణం, మృద్వీకా మధుకం నింబం కటుకా రోహిణీసమా. 85. అవశ్యాయస్థితం పాక్వమేత్పిత్తజ్వరా పహమ్, ఏకః పర్పటః శ్చేష్టః పిత్తజ్వర వినాశనః. 86. కింపున ర్యది యుజ్జేత చందనోదీచ్యనాగరైః, విశ్వాంబుపర్పటోశీరఘనచందనసా

* [గుడుచీపద్మలోఢాణాం శారిబోత్పలయోస్తథా, శర్కరామధురః క్వాధః శీతః పిత్తజ్వరాపహః.] ఈశ్లోకము కొన్ని ప్రతులలో నున్నది. తిప్పతీగకమలములు, లాడుగచెక్క వీనితోగాని, నుగంధిపాలకలువలు వీనితోగాని సమభాగముగ కషాయముగాది చెక్కరవైచిన్లచ్చి త్రాగిన పిత్తజ్వరములు హరించునని దీనిభావము. ఇది సుశ్రుతములో నున్నది.

1 'పటోల యవనిమ్కాధ'. 2 'వినాశకమ్' అని పాఠాంతరములు.

ధితం. 87. దద్యాత్సుశీతలం వారి తృప్తీఛర్దిజ్వరదాహనుత్, పర్వతూ
 మృతధాత్రీణాం క్వాధః పిత్తజ్వరాహహః. 88. ద్రాక్షారగ్వధయోశ్వాపి
 కాశ్చర్యాశ్చాధవపునః. 89. ద్రాక్షాభయా పర్వటకాబ్జతిక్తా క్వాధం
 నసమ్పాకఫలం విదధ్యాత్, ప్రలాపమూర్ఛా భ్రమదాహ శోష
 తృష్ణాన్వితే పిత్తభవే జ్వరే తు. 90.

పిత్తజ్వరమును చేయవలసిన చికిత్స.—కొడిసెనిత్తనాలు, నేలగుస్తుడు, తుంగ
 ముస్త, చేదుపొత్ల, అగరుశొంతి, కటుకరోహిణి వీటిని సమముగా నీటిలో వైచి
 చక్కగాకాచి శర్కరనువైచి పిత్తజ్వరముగలవారి కీయవలయును. ఇది పిత్తజ్వరము
 నకు చేయఁదగిన పాచనము. చేదుపొత్ల, తుంగగడ్డలు, కొడిసెపాలవిత్తులు వీని
 చేత చేయఁబడిన పాచనమునందు తేనెకలిపి వాడవలయును. లొద్దుగు, నల్లకలువ,
 తిప్పతీగ, కమలములు, సుగంధిపాల వీట్ల సమభాగములతో జేయఁబడిన కషాయము
 నందు చక్కెరనుకలిపి త్రాగిన పిత్తజ్వరమును నశింపఁజేయును. పర్వాటకముతో చేయఁ
 బడిన కషాయమైనను పిత్తజ్వరములకు పోఁగొట్టగలుగును. చేతిపొత్ల, యజలు పీఠితో
 కాచఁబడినకషాయమునందు తేనెను కలిపి తీసిగలిగించి త్రాగినయెడల ఆతిష్ఠిచ్రమగా
 వచ్చిన పిత్తజ్వరములైనను నశించిపోవును. ఈకషాయము త్రాగినంతనే అతిగాహము
 మున్నగు నవగుణములును నశించిపోవును.

దూలగొండి, పర్వాటకము, ప్రేకణపుచెక్క, నేలనేమ, అడ్డనరసు, కటుకరో
 హిణి వీటితో నిర్ధముచేసిన స్వరసమునందు శర్కరను మిశ్రమముచేసి త్రాగి యెడల
 విదాహము, చెమట, పిత్తజ్వరమును నశించిపోఁగలవు. కలుక్రానుగ, వధుఃసు, మోడి,
 వాయువిడఁగఁను, చేదుపొత్ల, ముస్త, తుంగముస్తలు, విప్పపువ్వు, తాడీలాయ వీనితో
 సమభాగముగ పక్వముచేయఁబడిన కషాయమునందు చక్కెరను కలిపి త్రాగిన పిత్త
 జ్వరములు నశించి పోఁగలుగును.

ద్రాక్ష, యష్టివధుకము, వేపవేళ్లు, లేక వేపచెక్క, కణకరోహిణి వీనినిసమానభా
 గములను తీసికొని మంచునీటిచే పాకమునుచేసి త్రాగించిన పిత్తజ్వరము లణగిపోవును.
 ఇదియే పిత్తజ్వరములకు పాచనము. తేనెచో కేవల మొక్కపర్వాటకమే పిత్తజ్వరముల
 నణంచుటలో నుత్తమముగాఁ బ్రచేయఁగలదు. ఇది ఎఱ్ఱగఁదపుపొడి, కురువేరు, శొంతి
 మున్నగువానితో గూడినచో నీరక దాని ప్రభావము చెప్పవలయును అనఁ
 గా నత్యంత ముత్తమ మనట.

శొంతి, కురువేరు, పర్వాటకము, కట్టివేరు, తుంగగడ్డలు, ఎఱ్ఱగందపుపొడి వీని
 చేత సమభాగముగా నిర్ధముచేయఁబడిన చల్లనియొదకము దప్పి, ఛర్ది విదాహముగల

పిత్తజ్వరమును పోగొట్టును. పర్వాటకము, ఉసిరిక వీటితో చేయబడిన క్వాథము నుగాని; ద్రాక్ష, తిప్పతీగ, రేలచెక్క వీటితో చేయబడిన కషాయముగాని పిత్తజ్వరమునా పూర్ణముగా నశింపజేయును. ద్రాక్ష, కరక్కాయ, పర్వాటకము, తుంగముస్తలు, కటుకరోహిణి, రేలచెక్క వీటితో సమభాగముగ సిద్ధముచేయబడిన క్వాథమును, ప్రలాపను, మూర్ఖపోవుట, బ్రాంతికమ్మట, అతిదాహము, సామ్మసిల్లుట, దప్పి, ఆరకయండుట ఈమొదలగు గుణములుండెడి, పిత్తజ్వరమైన జ్వరము వచ్చినరోగికి యిచ్చినయెడల నెచ్చది కలుగును.

[పిత్తజ్వరము గలవానికి శీతక్రియలు; ధాన్యకశ్మతము; అభ్యంతనము; శిరోలేపనము; ఉద్వర్తనాదులు; కాంజిక వస్త్రధారణము; మాతులుంగబంధనము.]

శ్లో. వ్యపీతం ధాన్యకజలం ప్రాతః పీతం సశర్కరం పుంసామ్, అన్తర్దాహం శమయత్యచిరాద్ధూరప్రరూఢమపి. 91. పిత్తజ్వరేణ తప్తస్య క్రియాం శీతాం సమాచరేత్, విదారీదాడిమం లోద్రం ²దధితం బీజపూరకమ్. 92. ఏభిః ప్రదిహ్నాన్తూర్ధానం తృష్ణాహార్తస్య దేహినో, ఘృతభృష్టాప్లుపిష్టాచ ధాతీ³లేపాచ్చ దాహనుత్. 93. అమ్లుపిష్టై స్సుశీతైర్వా పలాశతరుజై ³ర్దిహేత్, బదరీపల్లవో⁴త్థేన ఛేనేనారిష్టకస్య ⁴చ. 94. కాలేయ చందనానంతా యష్టిబదర కాంజికైః, సఘృతై సస్య చ్చిరోలేప స్తృష్ణాదాహాన్తిశాంతయే. 95. ఉత్తానసుప్తస్య గభీరతామ్ర కాంస్యాదిపాత్రం ప్రణిధాయ నాభా, తత్రాంబుధారా బహుళా వతంతీ నిహంతి దాహాం త్వరితం సుశీతా. 96. శీతకాంజిక వస్త్రావగుంతనం దాహనాశనమ్, జిహ్వతాలుగళక్లోమ శోషే మూర్ఛితు దాపయేత్. 97. కేసరిం మాతులుంగస్య మఘుసైంధవసంయుతమ్.

పిత్తజ్వరమునకు చేయవలసిన శైత్యోపచారములగు చెప్పచున్నాడు — ధనియాలును నీటిలో రాత్రియంతయును నానవైచి, అనీటిని చక్కెర గలిపికోని త్రాగినయెడల రోగులకు కలిగిన భయంకరమగు సంతర్దాహము ముదిరినదైనను శీఘ్రముగా నశిం

1 ధాన్యకజలం. 2 కపితం. 3 ర్దిహేత్. 4 వా.

చిపోగలడు. పితృజ్వరముచే సంతాపము కలిగినమనుష్యునికి శీతలోపచారము అవశ్యముగా జేయవలయును.

నేలగుమ్మడు, దానిమ్మపండు, లాద్దుగ, వెలగ, మాదీఫలము వీటిని అనగా కేసరములను నీటితో మెత్తగానూరి, దాహము ఎక్కువగా గలిగిన రోగియొక్క మాడునక పట్టు వేయవలయును. నేతిలోగాని, నిమ్మపండ్లరసములోగాని, ఉసిరిగపొట్టును ఆమ్లకాంజికముతో నూరి పట్టువేసినయెడల దాహ మణిగిపోవును. మోదుగచిగుళ్లనుగాని, పూవులనుగాని ఉసిరిగపొట్టునుగాని ఆమ్లకాంజికముతో నూరి పూసినను దాహము శాంతి నొందగలదు. రేగుఅకులను పిండగా వచ్చినరసముతో కుంకుడుకాయల నురుగునుచేసి పూసినను తగ్గిపోవును. హరిదందనము, నల్లనుగంధిపాల, యష్టిమధుకము, రేగుపండ్లు వీనిని గంజితోనూరి దానిలో నేతిని కలిపి తలను పట్టువేసినయెడల, తృప్తి, దాహము కలిగిన జ్వరములనైనను నశింపజేయును.

మనుష్యుని (అనగా రోగిని) వెల్లకీలః బరుంకః బెట్టి, ఆమనుష్యునిబొడ్డుపైన లోతైనరాగిపాత్రనుగాని కంచుపళ్లెగమునుగాని పెట్టి, అపాత్రయందు సన్నగా చాల ఎత్తునుండి నీటిని ధారకట్టునట్లు పోసినయెడల అతిదాహమును త్వరగా తగ్గించివైచును. చల్లనినీటిలోనుగాని, గంజితోగాని గుడ్డను ముంచి శరీరముపై నుంచినయెడల దాహ మువశమిచిపోవును. నాలుక, దవడలు, గొంతుక, దాహస్థానము ఇవి వైత్యజ్వరాధిక్యముచేత ఎండిపోయిన యప్పుడు తలపైని మాదీఫలమును, తేనె, సైంధవలవణము వీనినినూరి లేపనము చేయవలయును.

[కఫజ్వరచికిత్స:— మాతులుంగాదిచూర్ణము; కఫహార ద్రవ్యములు;

కటుకాదికాృధములు; నింబాదికషాయములు; దీపసపాచన

యోగములు, త్రిఫలముస్తాదికాృధములు.]

మాతులుంగా శిఫా విశ్వ బ్రాహ్మీ గ్రంధికసంభవమ్. 98. కఫజ్వరేంబుసక్షారం పాచనంవా కణాదికం, సిప్పలీ సిప్పలీములం చవ్యచిత్రకనాగరమ్. 99. మరీచైలాజమోదేంద్ర పాథారేణుకజీరకం, భాస్మీమహానింబఫలం హింగురోహిణిసరపం. 100. విడంగాతివిషే మూర్వ్యా చేత్యయం కీర్తితోగణః, సిప్పల్యాదిః కఫహరః ప్రతిశ్యారోచకానిలాన్. 101. నిహన్యా ద్వీపనో గుల్మశూలఘ్న స్వామపాచనః, కటుకం చిత్రకం నింబం హరిద్రాతివిషే వచాం. 102. కుప్త మింద్ర

యవం మూర్వాం పటోలం చాపి సాధితం పిబే స్త రిచనంయుక్తం స
 క్షౌద్రం శ్లెష్మికే జ్వరే. 103. నింబవిశ్వామృతా దారు శటీభూనింబ
 పొమ్మరం, పిప్పత్యా బృహతీచేతిక్వాథో హంతి కఫజ్వరం. 104. సింధు
 వారదల¹క్వాథం శోషణం కఫజే జ్వరే, జంఘయోశ్చ బలే క్షీణే కణ్ఠే
 వా విహితేపిబేత్. 105. ఆమలక్యభయా కృష్ణా చిత్ర క శ్చేత్యయం
 గణః, సర్వజ్వరకఫాతంకి భేదీ దీపనపాచనః. 106. త్రిఫలంపటోలవాసా
 చ్చిన్నరూహః త్రిక్తరోహణీ షడ్గ్రంథాః, మధునా శ్లేష్మనముత్తే దశ
 మూలీవాసకస్య వా క్వాథః. 107. ముస్తం వాత్సుకబీజాని త్రిఫలా
 కటురోహిణీ, పరూషకాణి చ క్వాథః కఫజ్వరవినాశనః. 108.

కఫజ్వరచికిత్సా:—మాదిఫలము, శొంఠి, సుస్వతిఅకు, మోడి, వట్టివేరు వీటితో
 చేసిన క్వాథమునందు యవక్షారమును కలిపి త్రాగినయెడల కఫజ్వరములు నశించును.
 కణాదిక్వాథముచేతగూడ నీకఫజ్వరములు పోగలవు. కణాదిక్వాథమునఁగా పిప్పల్యా
 దికమును వేసి కాచిన కషాయము. పిప్పళ్లు, మోడి, చవ్వము, చిత్రమూలము, శొంఠి,
 మిరియములు, ఏలకులు, ఓమము, దాల్చినపట్ట, అగరుశొంఠి, రేణుకలు, జీలకఱ్ఱ, గంటు
 భారంగి, గజనిమ్మపండు, ఇంగువ, కటుకరోహిణి, ఆవాలు, వాయువిశోగములు, అతి
 నస, చాగవేళ్లు వీటిని కఫహరముగు కణాదిగణముని చెప్పెదరు. అనఁగా పిప్పల్యాది
 గణపతితము లగు శబ్దము లని యర్థము.

ఈపిప్పల్యాదిగణము కఫమును పోగొట్టును. మఱియును, వీనస లేక పడిసెము,
 ఆగోచకము, వాతర్దోగము అనువానిని నశింపజేయును. జఠరాగ్నిని దీపింపజేయును,
 గుల్మము, శూలర్దోగము వీటిని మొదలఁట నశింపజేయును. ఆమమును పక్వముజేయు
 ను. కటుకరోహిణి, చిత్రమూలము, వేపచెక్క, మూనిపనపు, అతివస, వస, చెంగ
 ల్యకోష్ఠ, కొడిసేపాలవత్తులు, చాగవేళ్లు, చేదుపొళ్లు, (పొట్లఆకులని కొండలు) వీని
 తో కషాయమును సమభాగముగ వేసి మిరియములచూర్ణమును తేనెను కలిపి త్రాగిన కఫ
 జ్వరములు నశించును.

వేపచెక్క, శొంఠి, తిప్పతీగ, దేవదారుచెక్క, కచ్చూరము, నేలవేయి,
 పుష్కరమూలము రెండువిధములగు పిప్పళ్లు, అనఁగా పిప్పళ్లు, గజపిప్పళ్లు, పెద్దములక
 వీటిని కషాయమునందు వైచి కాచి కఫజ్వరములు గలవారిచేతి త్రాగించుచుండవల
 యును. తెల్లవావిలిఅకుతోచేసిన క్వాథము కఫజ్వరమును ఎండింపజేయును. మఱి

యును, సిక్కలయందు బలములేనియప్పుడును, చెవులు మూసికొని పోయినప్పుడును ఈకషాయమును నేవించినయెడల హితము కలుగును. ఉసిరిక, కరక్కాయ, పిప్పళ్లు, చిత్రమూలము, ఈగణము అన్నివిధములైన కఫజ్వరములను పోంగొట్టును.

అడ్డనరము, తుంగముస్తలు, కొడిశెపాలవిత్తనములు, త్రిఫలములు, కటుకరోహిణి, చిట్టితకాయలు వీటితోటి చేయఁబడిన క్వాధము కఫజ్వరమును పోంగొట్టును.

☞ చాతుర్భద్రావలేహికః శ్వాసాదులకు సిప్పలీచూర్ణము; ద్వంద్వజ్వరచికిత్స. ౧౦

శ్లో. కట్ఫలం పామ్మరం శృంగీకృష్ణాచ మధునాసహ, కాస శ్వాసజ్వరహరః శ్రేష్ఠో లేహః కఫాంతకృత్. 110. కర్షూర్ణస్య కల్మస్య గుటికానాం చ సర్వశః, ద్రవశుక్త్యా స లే ధవ్యః వాతవ్యశ్చ చతుర్ధినః. 111. ఉర్ధ్వజతుగ రోగఘ్ని నే

యం స్యా దవలేహికా, అధోరోగహరీయా తు సా పూర్వం భోజనాన్తతా. 112. ఊద్రోపకుల్యాసంయోగః కాసశ్వాసజ్వరాప హః, స్త్రీహానం హంతి హిక్మాంచ బాలానాం చ ప్రశస్యతే. 113. సంస్పృష్టదోషేషు హితం సంస్పృష్ట మథ పాచనం.

ఇప్పుడు చాతుర్భద్రావలేహికను చెప్పుచున్నాడు—నేలగుమ్మడు, పుష్కరమూలము, కర్కాటకశృంగి, సిప్పళ్లు వీటిని సమభాగముగ చూర్ణమును చేసి తేనెలోకలిపి తినినట్టులయినచో దగ్గు, శ్వాసము, జ్వరము, కఫము వీటిని పోంగొట్టును. ఇట్లు సిద్ధము చేసిన యవలేహికను సాయంకాలమునందు గ్రహించినయెడల జ్వ్రవునందలి రోగము అనఁగా గొంతుకకు క్రిందిభాగమునఁ బుట్టెడివ్యాధులను కూడ పోగొట్టును. ఈఅవలేహికను భోజనముచేయుటకు ముందుగానే బుచ్చుకొనవలయును. సిప్పళ్లును, తేనెను కలిపినయెడల, దగ్గును, శ్వాసమును, జ్వరమును పోగొట్టగలుగును. మఱియును స్త్రీహను పోగొట్టును. వెక్కిళ్ల నణఁచును. ఇది బాలురను మిక్కిలి శ్రేష్ఠ మైనదియును కూడ నై యున్నయది. గుంపుగా నొకచోటచేరిన దోషములయందు అనఁగా ననేక రోగములు ఒక్కటిగా సంస్పృష్టములైయున్న విషయములలో మిక్కిలి హితకారి యగును. పాచనమును అనఁగా జీర్ణమునుగూడ చేయుచుండును.

☞ నవాంగకషాయము. ౧౧

శ్లో. విశ్వాన్మృతాబ్దభూనింబైః పంచమూలీనమన్విత్తైః. 114కృతకి కషాయో హంత్యాశు వాతపితోద్భవం జ్వరం, త్రిఫలా శాల్యతీ రాన్నా రాజవృక్షాటరూషకైః. 115. శృత మంబు హరేత్పూర్ణం వాతపితో

ద్భవం జ్వరం, కిరాతతిక్తమమృతాం ద్రాక్షా మామలకీం శతీం. 116.
నిష్పాస్యధ్యృష్టిత్రానిలజే క్వాధం తం సగుణం పి బేత్.

శొంఠి, తిప్పతీగె, తుంగముస్తలు, నేలవేము, లఘుపంచమాలములు వీటితో చేసిన క్వాధము వాతపిత్తములవలన బుట్టిన జ్వరమును పోగొట్టును. త్రిఫలములు, బూరుగువేరు, సన్నరాస్త, రేలగుజ్జ, అడ్డసరము వీటితోఁ జేయఁబడిన క్వాధము వాతపిత్తజ్వరములను హరించును. తిప్పతీగె, ద్రాక్ష, ఉసిరిక, కచ్చూరము వీటి సమభాగాకషాయములో బెల్లమునుగలిపి నేవించిన వాతపిత్తజ్వరములు నశించును.

❧ వాతపిత్తజ్వరాలకు నిద్దికాదికషాయము; పంచభద్రము; మధుకాదికీతము. ❧

శ్లో. నిద్దికా బలా రాన్నా త్రాయమాణామృతాయుతైః.
117. మనూరవిదళైః క్వాధో వాతపిత్తజ్వరం జయేత్, గుడూచీ పర్పటం ముస్తం కిరాతం విశ్వభేషజం. 118. వాతపిత్తజ్వరే దేయం పంచభద్రమిమం ఊభం, మధుకంశారిబాద్రాక్షే మధుకం చందనోత్పలం. 119. కాశ్శరీపద్మకం లోధ్రం త్రిఫలాంపద్మకేసరం, పరూషకం మృణాళం చ స్యనే దుత్తిమవారిణి. 120. మధులాజసితాయుక్తం తత్ప్రీత ముషితం నిశి, వాతపిత్తజ్వరం దాహతృష్ణానూర్చావమిభ్రమాన్. 121. శమయే ద్రక్తపిత్తం చ జీమూతాసవ మారుతః.

వాకుండు, ముత్తపపులగము, సన్నరాస్త, కలుక్రానుగ, తిప్పతీగె, షిల్లిపెనర, నల్లతెగడి వీటికషాయము వాతపిత్తజ్వరముల నణించును. తిప్పతీగె, పర్పాటకము, తుంగముస్తలు, విడంగాలు. శొంఠి వీటితోఁజేయఁబడిన కషాయమునకు పంచభద్ర మని పేరు. ఇది వాతపిత్తజ్వరములకు శ్రేష్ఠము. యష్టిమధుకము, తిప్పతీగ, సుగంధపాలవేళ్లు; (నల్లవి, తెల్లవి) ద్రాక్ష, విప్పపూవు, ఎఱ్ఱచందనము, నలుకలువ, గుమ్మడు, పద్మకములు, లాద్దగ, త్రిఫలములు, కమలముల కింజల్కములు, చిట్టితపండ్లు, తామరతూకు వీటిని నిర్మలమైన నీటిలో వైచి రాత్రియంతయును నానవైచి దానిలో పర్పాటకము, వేలసిండి, చక్కెర కలిపి త్రాగవలయును. ఇది వాతపిత్తజ్వరమును, విదాహము, మూర్ఛ, వడిపోవుట మొదలగు గోగములను, గాలి మేఘములనువలె రక్తపిత్తజ్వరములను గూడ నశింపజేయును.

❧ పిత్తశ్లేష్మములకై పటోలాదిగణము; గుడూచ్యాదిగణము. ❧

శ్లో. పటోలం చందనం మూర్వా త్రిక్తా సారా మృతా గణః. 122. పిత్తశ్లేష్మారుచిచ్ఛర్ది జ్వరకంఠూవిషావహః గుడూచీ

నింబధాన్యాకం పద్మకం చందనాని చ. 123. ఏష సర్వజ్వరాకా
హంతి గుడూచ్యాదిస్తు దీపనః, హృల్లాసారోచకచ్ఛర్ది పిపాసాదా
హనాశనః. 124.

చేదుపొళ్ల, ఎఱ్ఱగంధము, చాగి, కటుకరోహిణి, విషబొద్ది, తిప్పతీగె, ఈవస్తు
వులు పటోలాది గణ మనఁబడును. ఇయ్యది పిత్తను, కఫము, అరుచి, ఛర్ది, జ్వరము,
దుఱద, విషము మొదలగువానిని పోగొట్టును. తిప్పతీగె. నిమ్మకాయ, ధనియాలు, పద్మ
కములు, రక్తచందనము అను వీటిని గుడూచ్యాది గణమని యనియెదరు. ఇవి అన్నివిధ
ములగు జ్వరములను పోగొట్టును. ఆకలిని పుట్టించును. ఎప్పుడును అతిగా ఉమ్మివే
యుట, పదార్థములపైని యసహ్యత, ఛర్ది, నీటియం దిచ్చు, విచాహము వీటిని బోగ
గొట్టును.

శ్లో. కిరాతం నాగరం ముస్తం గుడూచీంచ కఘాధికే,
పారోదీచ్యవృశాలెస్తు సహ పిత్తాధికే వివేత్. 125

నేలవేము, శొంఠి, తుంగముస్తలు, తిప్పతీగె, వీటిని కఫ మెక్కువగా నుండిన
జ్వరమునం దుపయోగి పవలయును. విషబొద్ది, కురువేరు, తామర అను వానిని పిత్తాధి
క్యమువలన సంభవించెడు జ్వరములయం దుపయోగింపవలయును.

—● కంటకార్యాదివర్గము; వాసాకషాయము; పటోలాదికషాయము. —●

శ్లో. కంటకార్యవృతా భ్రాజ్జీ నాగి రేంద్రయవాసకం, భూనింబం
చందనం ముస్తం పటోలం కటురోహిణి. 126. కషాయం వాయయే
దేత త్పిత్తక్షేప్తజ్వరావహం, దాహతృష్ణా రుచిచ్ఛర్ది కాసహృత్వా
ర్వశూల నుత్. 127. సపత్రపుష్పవాసాయాం రసః క్షౌద్రీసితా
యుతిః, కఫపిత్తజ్వరం హంతి సాస్రపిత్తం సకామలం. 128. పటో
లం పిచుమరశ్చ త్రిఫలా మధుకం బలా, సాధితోఽయం కషా
య స్సాస్ర త్పిత్తక్షేప్తోద్భవే జ్వరే. 129.

వాకుడు, తిప్పతీగె, గంటుభారంగి, శొంఠి, కొడిసెపాఁబిత్తులు, దూలగొండి,
నేలవేము, రక్తచందనము, తుంగముస్తలు, చేదుపొళ్ల, కటుకరోహిణి వీనిని సమభాగ
ముగా కషాయముగా గాచి త్రాగించినయెడల పైత్యాధిక్యమువలనగాని, క్షేప్తమువలన
గాని వచ్చిన జ్వరములను వెంటనే యణఁచివేయును. దాహము, నీటినిత్రాగునిచ్చు, దప్పి,
అరుచి, వాంతి, కాసము, రొమ్మునొప్పి, పార్శ్వపునొప్పి ఈ మొదలగువానిని గూడ
నశింపఁజేయఁగలదు. ఇదియే కంటకార్యాది వర్గము అనఁబడు.

ఆకులు, పూవులుతో యడ్డసరపు తీగతెచ్చి దంచి దానిరసమునందు తేనెను శర్కరను కలిపికొని త్రాగినయెడల కఫపిత్తజ్వరములను, రక్తపిత్తమును, కామెరలను నశింపజేయును. చేదుపొళ్ల, వేపవేళ్లు, త్రిఫలములు, యష్టిమధుకము, ముత్తకపులగము వీనితో జేయబడిన కషాయమును నేవించినయెడల పిత్తమువలనను, శ్లేష్మమువలనను ఉద్భవించిన జ్వరము లణగిపోవును.

◀ ఆమృతాష్టకము; పంచతిక్తము. ▶

శ్లో. గుఱూచీంద్రయవారిష్ట పటోలం కటుకోహిణీ, నాగరం చందనం ముస్తా సిప్పలీచూర్ణ సంయుతం. 130. అమృతాష్టక ఇత్యేష పిత్తశ్లేష్మజ్వరాపహః, హృల్లాసారోచకచ్ఛర్ది తృస్నాదాహనివారణః. 131. పటోలయవధాన్యాకం ముద్గామలకచందనం, పైత్తికే శ్లేష్మపిత్తోత్థే జ్వరే తృట్ఛర్దిదాహనుత్. 132. క్షుద్రామృతాభ్యాం సహ నాగరేణ సపౌష్కరం చైవ కిరాతతిక్తం, పిబే త్కషాయం త్వీహ పంచతిక్తం జ్వరం నిహం త్యప్టవిధం సమగ్రమ్. 133.

ఆమృతాష్టకమును జెప్పుచున్నాడు—తిప్పతీగ, కొడిసెపాలవిత్తులు, వేప, చేదు పొళ్ల, కటుక గోహిణి, శొంఠి, గక్తచందనము, తుంగముస్తలు, సిప్పళ్లు వీనిని కషాయముగా గాచి త్రాగవలయును. దీనినే అమృతాష్టక మని యందురు. ఈఅమృతాష్టకము, పిత్తజ్వరమును పోగొట్టును. మఱియును నోటివెంట నుమ్మిడిరుచుండుట, అరోచకము, ఛర్ది, దాహము, దప్పి మొదలగువానిని దూరముగా బాఱదోలును.

చేదుపొళ్ల, యవలు, కొత్తిమెర, పెసలు, ఉసిరిక, రక్తచందనము వీటితో సమభాగముగ కషాయమును పెట్టి పుచ్చుకొనిన పిత్తజ్వరకఫజ్వరములయం దుండెడి దప్పి, ఛర్ది, గొంఠెండిపోవుట అనునివి మొదలంట నణగిపోవును. వాకుడు, తిప్పతీగ, శొంఠి, పుష్కరమాలము, నేలవేసు ఈతయిదును పంచతిక్తము లనబడును. ఈపంచతిక్తములతో చేసిన కషాయమును నేవించినయెడల, ఎనిమిదివిధములయిన జ్వరము లును సంపూర్ణముగా నశించిపోగలవు.

[కఫపిత్తజ్వరములకై కటుకాదియోగములు; ధాన్యకాదియోగములు; వాతశ్లేష్మజ్వరచికిత్స; వాలుకాస్తేదనము; ముస్తాదిక్వాథము.]

సశర్కరా మక్షమాత్రాం కటుకా ముష్ణవారిణా, వీత్వా జ్వరే జయే జ్వంతుః కఫపిత్తసముద్భవం. 134. దీపనం కఫవిచ్ఛేది వాతపిత్తానులోమనం, జ్వరఘ్నం పాచనం భేది శృతం ధాన్యపటోలయోః. 135.

కఫవాతజ్వరే స్వేదాన్ కారయే ద్రూక్షనిర్మితాన్, స్రోతసాం మార్దవం
 కృత్వా సీత్యా పావకమాశయం. 136. హత్వా వాతకఫస్తంభం స్వే
 దో జ్వర మపోహతి. ఖర్పరభృష్ట పటస్థిత కాంజికసిక్తో హి వాలుకా
 స్వేదః, శమయతి వాతకఫామయ మస్తకశూలాంగభంగాదీన్. 137.
 ముస్తానాగర భూనింబం త్రయ మేతత్త్రికార్షికం, కఫవాతాఽఽమ
 శమనం పాచనం జ్వర నాశనమ్. 138.

చక్కెరతో కలిసిన కటుకరోహిణిని ఒక్కొక్క అర్ధకర్షముగా చేకొని వేడినీళ్ల
 తోకూడ త్రాగినయెడల కఫజ్వరములును, పిత్తజ్వరములును, వాతసి త్తజ్వరములును నశించి
 పోవును.

ధనియములు, చేదుపొళ్ల వీటిక పాచయము జర రాగ్నిని దీపింపజేయును. కఫము
 ను బోగొట్టును. వాతసి త్తములకు సమానత్వమును కలుగ చేయును. జ్వరమును పోగొ
 ట్టును. ఆహారాదులను పక్వముచేయును. భేదిని కలిగించును.

కఫము వాతము మున్నగువానిచే వచ్చిన జ్వరములయందు రూక్షపదార్థములవలన
 చెప్పట కలుగునట్లు రక్తనాడులను శుభ్రపఱచి, న్యుదువుగా చేసి జీర్ణకోశమునందలి
 యగ్నిని వృద్ధిపొందించునట్లు చేయవలయును. వాతము కఫము అను వీటి యవరోధము
 లను గూలద్రోసి జ్వరమును పోగొట్టగలదు. పెనమువైనఁగా ని మూఁకుడులోగాని ఇసు
 కను వేయించి కాఁచి తఱువాత దానిని ఒక గుడ్డయందు కట్టి గంజిలో ముంచి దానిచేత
 యొడలిని తడపవలయును. దీనిపేరే వాలు కాస్వేదము ఈవాలుకాస్వేదము వాతరో
 గములను, కఫరోగములను, తలనొప్పిని, కాళ్లుచేతులు లాగుటను ఈమె దలగు బాధ
 లను అణఁచి వేసి సౌఖ్యము నీయఁగలదు.

తుంగముస్తలు, శొంఠి, కేలవేము ఈమూఁడువస్తువులను పలముచొప్పన తీసి
 కొని కాచి ఆక పాచయము నుచ్చినచో కఫమును, వాతమును, ఆమమును తగ్గించివైచును.
 పాచనముగూడ నగును. జ్వరము నణఁచి వేయును.

కఫవాతజ్వరములకై పంచకోలకపాచయము; పిప్పలీశృతము; ఆరగ్యధాదికావ్యధము.

శ్లో. పిప్పలీ పిప్పలీమూల చవ్యచిత్రకనాగరం, దీపసీయః
 స్తృత్తో వర్జః కఫానిలగదాపహః. 139. పిప్పలీభి శ్శృతం తో
 యం అనభిష్యంది దీపనం, వాతశ్లేష్టవికారక్షుం స్తీహజ్వర వినా
 శనం .140. ఆరగ్యధగ్రంధికము స్తతిక్తా హారీతకీభిః క్వధితఃకపాచయః,

యః, సామే నశూలే కఫవతయుక్తే జ్వరే హితో దీపనచాచ
నశ్చ . 141

పిష్పస్థు, సిష్పలీమూలము, (సిష్పలి, మోడి,) చవ్యము, చిత్రమూలము, శొంఠి ఇవి పంచమూల మని చెప్పబడును. ఈపంచమూలముల కషాయము జఠరాగ్నిని వృద్ధిని బొందించును. కఫసంబంధములయిన వాతసంబంధములయిన రోగములను నిశ్చేషముగా బోగొట్టును. సిష్పశ్లక షాయము కఫమును బుట్టించదు. జఠరాగ్నిని వృద్ధి నొందించును. వాతకఫమువలనను క్లేష్టవికారమువలనను కలిగినరోగములను నశింపజేయును. కేలచెక్క, సిష్పలిదుంప, మోడి, తుంగముస్తలు, కటుకగోహిణి, కరక్కాయలు పీఠితో ననుభాగములుగా చేయబడిన కషాయము, ఆమశూలముచేతను కఫవతయుల తోను కూడిన జ్వరములను పోగొట్టుటయందు క్రేష్టమైనది.

❧ తుద్రాదిగణః. ❧

శ్లో. తుద్రామృతా నాగరపుష్కరాహ్వయైః

కృతః కషాయః కఫమూరుతోద్భవే,

నశ్వాస కాసారుచి పార్శ్వరుక్కరే

జ్వరే త్రిదోషప్రభవే చ శస్త్యతే.

142

తా. మలక, తిప్పతీగ, శొంఠి, పుష్కరమూలము వీనిని కషాయముగాఁ గాచి పుచ్చుకొనినయెడల కఫవతములవలనఁ బుట్టిన జ్వరములును, శ్వాస, దగ్ధ, అరుచి, పార్శ్వపునొప్పి మొదలగు లక్షణములు గల త్రిదోషములవలన బుట్టిన జ్వరమును నశించినోవును.

❧ { కఫాదిజ్వరములకు దశమూలీరసము; ముసాదికషాయము; }
దేవగారాదికావాధము; మాతులుంగాదికల్కము. ❧

శ్లో. దశమూలీరసః పేయః కణాయుక్తః కఫానిశే, అవిపా
కేతివిద్రాయాం పార్శ్వరుక్కాస్త్వసకాసకే. 143. ముస్తం పర్పటక
శ్శుంతీ గుడూచీ సుదురాలభా, కఫనాతారుచి చ్చర్ది దాహా శోష
జ్వరాపహః. 144. దారుపర్పటఖార్జ్యబ్ద వచాధాన్యాకకట్ఫలైః, సాభ
యా విశ్వభూతి కైః క్వాఢోహింగుమధూత్కటః. 145. కఫవతజ్వరే
పీతో హిక్వాశ్వాసగళగ్రహణ, కాసశోషప్రసేకాంశ్చ హన్యా త్తరు
మివాశనిః. 146. మాత్రాక్షుద్రస్యతాదీనాం స్నేహే క్వాఢేషు చూర్ణ

వత్, మాషికం హిం గుసింధూత్థం జరణాద్యాస్తు శాణికాః. 147. మా తులంగఫలకేసరో ధృతః సింధుజస్త మురిచాన్వితోముఖే, హంతివాతకఫ రోగ మాస్యగం శోష మాశు జడతా మరోచకం. 148.

కఫవాతజ్వరము, అజీర్ణము, అతినిద్ర, పార్శ్వపుతలనొప్పి, అధికముగా శ్వాస మువెడలుట, దగ్గు వీనియందు అనగా నివి సంభవించినయపుడు దశమూలమును కషాయముపెట్టి ఆ కషాయమునందు పిప్పళ్లను పొడిచేసి వైచి త్రాగింపవలయును. తుంగము స్తలు, పర్వాటకము, శొంఠి, తిప్పతీగ, చిన్నదులగొండి వీనినికషాయము చేసి ఇచ్చి నయెడల కఫమును, వాతమును, అరుచిని, చర్దిని, దాహమును, గొంతు ఎండిపో వుటను, ఇట్టి గుణములుగల జ్వరమును అణచివైచును. దేవదారువు, పర్వాటకము, గంటుభారంగి, తుంగముస్తలు, వస, ధనియములు, గుమ్ముడు, కరక్కాయలు, శొంఠి, నేలవేము వీటితో జేయఁబడిన కషాయములఁ దేసెను ఇంగువను కలిపి త్రాగిన కఫ వాతజ్వరములు నశించును.

ఈకషాయము వెక్కిళ్ళును, శ్వాస మెక్కువగా వెడలుట, గొంతుక పట్టుకొను ట, దగ్గు, గొం తెండిపోవుట, ప్రసేకము అనునీదోషములను పోగొట్టును. పిడుగు వృక్ష ములను కూల్చునట్లు షైవోగముల నీకషాయము మొదలఁపట నశింపజేయును. తేనె, నె యియ్య మొదలగువాని మాత్రాప్రమాణములను తైలమునందు కషాయమునందు చూర్ణము లలాగుననే ఎఱుంగవలయును. మతీయును ఇంఁకువ, సైంధవలవణమును, ఒక్కొక్క మాపప్రమాణమును, జీలకఱ్ఱ పిప్పళ్లు మొదలయినవి నాలుగుమాపముల ఎత్తును కలపవ లయును. మాదీఫలము, కింజల్కములు, సైంధవలవణము, మిరియములు వీటినికలిపి నోట ను ధరించుకొనినయెడల వాతకఫమువలన బుట్టుచుండెడి గొంతుకయెండిపోవుట, మొ ద్దుపాయట, అసహ్యము మున్నగునవి అతిశీఘ్రముగా నశించిపోగలవు. ఇచ్చట కలిసి న దోషములవలన కలుగుచుండెడి జ్వరమునకు చేయఁదగిన చికిత్స ముగిసినది.

[నన్ని పాతజ్వరచికిత్స; త్రిదోషజ్వరచికిత్సాంభ క్రమము; నన్ని పాతమునందు లంఘనరీతి; నన్ని పాతమునందు నిష్ఠీవనము; నన్ని పాతమున నస్యవిధి.]

శ్లో. లంఘనం వాలుకాస్వేదో నస్యం నిష్ఠీవనం తథా, అవలే హౌఱాంజనంచైవ ప్రా క్ప్రయోజ్యం త్రిదోషజే. 149. నన్ని పాతజ్వరే పూర్వం కుర్యా దామకఫాపహం, పశ్చాన్న్యేష్యణి సంక్షీణే శమయే

త్పితమారుతో. 150. త్రిరాత్రం పంచరాత్రం వా దశరాత్ర మథా
 పివా, లంఘనం సన్నిపాతేషు కుర్యా దారోగ్యదర్శనాత్. 151.
 దోషాణామేవ సా శక్తి ర్లంఘనే యా సహిష్ణుతా, సహి దోషక్షయే
 కశ్చి త్సహతే లంఘనాచికం. 152. ఆర్ద్రకస్వరసాపేతం సైంధవం సక
 టుత్రికం, ఆకంఠం ధారయే దాస్యే నిష్ఠే వేచ్చ పునఃపునః. 153 తేనా
 స్య హృదయా శ్లేష్మా మన్యా పార్శ్వశిరోగలాన్, లీనోప్యాక్రిప్యతే
 శుష్కో లాఘవం చాస్య జాయతే. 154 పర్వభేదోఽంగమర్దశ్చ
 మూర్ఛాకాసగలామయాః, ముఖాక్షిగౌరవంజాడ్య ముక్లేశ శ్చోప
 శామ్యతి. 155. సకృద్ద్వి త్రి చతుః కుర్యా ద్వైష్వా దోషబలాబ
 లం, ఏతద్ధి పరమం ప్రాహు శ్భేషజం సన్నిపాతినాం. 156. మాతులుం
 గార్ద్రకరసం కోష్ణం త్రిలవణాన్వితం, అన్య ద్వా సిద్ధివిహితం తీక్ష్ణం
 నన్యం ప్రయోజయేత్. 157. తేన ప్రభిద్యతే శ్లేష్మా ప్రభిన్నశ్చ ప్రసి
 చ్యతే, శిరోహృదయకంఠాస్యపార్శ్వరు కోపశామ్యతి. 158.

లంఘనము, వాలుకాస్యేదము, నస్యము, ఉమ్మివేయుట, అవలేహము, అంజనము
 ఇవి యన్నియును త్రి దోషముల వలనపుట్టిన జ్వరములవిషయములో మొదట నుపయో
 గింపవలసినది. సన్నిపాతజ్వరమున వైద్యుఁడు మొదట ఆమము, కఫము హరించునట్టి
 చికిత్సను ఆరంభింపవలయును. అటుతరువాత కఫము తగ్గిపోయినయెడల సత్తమునకును
 వాతమునకు చికిత్స చేయవలయును. సన్నిపాతజ్వరములలో, ఆయాజ్వరమురీతుల నను
 సరించి మూఁడురాత్రులు, లేక ఆయదురాత్రులు, లేక పదిరాత్రులు ఇతయే? ఆరో
 గ్యము అగువఱకును లంఘనములను చేయింపవలయును.

ఇన్ని లంఘనములను రోగి సహించగలుగునా? యని సందేహము వలదు.
 లంఘనములను సహించుట, దోషముల శక్తివలననే గలుగుచున్నది. కాని దోషములు
 నశించినప్పట్ల ఎంత పుష్టి గలవాఁడైనను లంఘనాదులను సహించజాలక యుండును.

అల్లపురసములలో సైంధవలవణము, శొంఠి, మిరియములు, సిప్పళ్లు వీటినికలిపి
 నూరి కంఠమున ధారణచేసి మాటిమాటికి ఉమ్మివేయుచుండువలయును. ఇట్లు చేసిన
 యెడల సన్నిపాతరోగికి హృదయము మెడ ప్రక్కభాగము, తల, గొంతు వీటిలో

నున్న కఫము ఎండిపోయినను సంపూర్ణముగా లాగివేయఁబడును. శరీరముకూడ చులుకనగును. మఱియును క్షీణ్యపోటు, కాళ్లులాగుట, మూర్ఛ, దగ్గు, గొంతుక పట్టుకొని పోవుట, ముఖమును కండ్లును బరువెక్కుట, మొద్దుబారుట, వాడిపోవుట మొదలగు నవగుణములను నాశనము నొందించును. ఈచికిత్సను వైద్యుఁడు దోషమునందలి బలాబలములను చక్కఁగాఁ బరికించి నిర్ణయించుకొని తగినయట్టులు ఒకతేప కెండుమాటులు నాలుగుమాటులుఁ గూడ చేయవలయును. ఇట్లుచేయుట రోగులగువారికి చరమాషధ మని తెలియవలయును. మాదీఫలరసమును అల్లపు రసముతో కొంచెము వెచ్చఁగా చియిండు అవణత్రయము వేసి వెచ్చఁజేసి యిచ్చినను, సిద్ధపురుషులు విధించినసస్యము నిచ్చినను చాలును. ఈసస్యమువలన కఫము తగ్గును. శిరస్సు కంఠము హృదయము ముఖము పీనియందుపుట్టెను బాధలు నుపశమించును.

❖ సన్నిపాతమున మధూకసారసస్యము; సైంధవాదిసస్యము; అంజనక్రియ. ❖

శ్లో. మధూకసార సింధూత్థ వచోషణ కణా స్సమాః, శ్లక్ష్యం పిష్ట్యాంభసా నస్యం కుర్య త్సంజ్ఞాప్రబోధనం. 159. సైంధవం శ్వేత మరిచం సర్వపం కుష్ఠమేవచ, బస్తచూత్రేణ పిష్టాని నస్యం తంద్రీనివారణం. 160. శిరీషబీజగోమూత్ర కృష్ణా మరచసైంధవైః, అంజనం స్వాత్ప్రబోధాయ సరసానశిలాలవచైః. 161.

ఇప్పుపండురసమునందు సైంధవలవణము, వస, మిరియములు, పిప్పళ్లు వీనినిసమాసభాగములను తీసికొని వీటితోనూరి ఆరసమును నస్యవిధిని చేయించినచో స్మృతి కలిగించును. సైంధవలవణము, తెల్లఆవాలు, మునగవిత్తులు, చెంగల్యకోష్ఠ వీనిని మేకయుచ్చుతోనూరి నస్యము చేయించిన సన్నిపాతమునందలి ప్రాంగన్నుపోఁగొట్టును. ఇచ్చుట కొన్నిప్రతులలో వత్సమూత్రేణ అనిపాతము నంగీకరించి, గోవత్సమూత్రముతోనూరి నస్యము చేయఁదగుననిరి. దిరిసెనంజలు, పిప్పళ్లు, మిరియములు, సైంధవలవణము వీనిని గోమూత్రముతోనూరిగాని, లేక ఉల్లిగడ్డ, మణిశిల, వస వీటితోసిద్ధముఁజేయఁబడిన యంజనమునుగాని ప్రయోగించిన సన్నిపాతరోగికి చేతనము కలుగును.

❖ ఆష్టాంగవలేహనము. ❖

శ్లో. కట్ఫలం పౌష్కరం శృంగీ వ్యోషం యూష శ్చ కారవి. శ్లక్ష్యచూర్ణీకృతం చైత న్నధునాసహ లేహయేత్. 162. ఏషావలే హికా హంతి సన్నిపాతం సుదారుణం, హిక్మాం శ్వాసం చ కాసం చ

కంతరోగం నిఱుచ్చతి. 163. ఊర్ధ్వగ శ్లేష్మహారణే ఉష్ణస్వేదాదికర్షణి, విరోధ్యుష్ణే మధు త్యక్త్వా కార్యేసార్ధా)కజై రసైః 164.

గుఱ్ఱుడు, కర్కాటకశృంగి, పుష్కరమూలము, శోంఠి, దాల్చినచెక్క, నల్లజీల కఱ్ఱ పీటిని మెత్తగా పొడిచేసి తేనెతో కలిపి నేవింపవలయును. ఈయవలెహిక దారుణము లగు శున్ని పాతములను పోఁగొట్టును. మఱియును వెక్కెళ్లు, దగ్గు, గొంతుక బట్టికొనిపోవుట మొదలగువానిని నశింపఁజేయును. శరీరపు ప్రైభాగములయందుండెడి కఫమును పోఁగొట్టుటయందును వెచ్చగా చెనుటను పుట్టించుటమొదలగు కార్యములందును, సరిపడనియంతవేడిమియందును ఈయవలెహికను తేనెనువదలివైచి అల్లపురసముతో నేవింపవలయును.

పంచముష్టికకషాయము; సప్తముష్టికయూషము. ౧౬౫

శ్లో. యవకోలః భుత్థానా ముద్గమూలకఖండయోః, ఏకైక ముష్టి మాన్యాశ్య పచే దప్యగుణే జలే. 165. పంచముష్టిక ఇత్యేష వాఃపిత్తకఘాపహాః, శిశ్యతే గుల్మశూలే చ శ్వాసే కాసే షయే జ్వరే. 166.

యవము, సిప్పళ్లు, ఉలవలు, చెనలు, ముల్లంగిదుంపలు వీనిని ఒక్కొక్కదాని నొక్కొక్కసిడికిలిని తీపకొని మెత్తముగఱు ఎనిమిదిరెట్లు నీటిలోపోసి పక్వమును చేయవలయును. దీనిపేర పంచముష్టికము, అనుయూషము అనఁబడును. ఈపంచముష్టికము వాతము, పిత్తము, కిఫమును నశింపఁజేయును. మఱియును గుల్మములను, శూలబాధలను, శ్వాసమును, దగ్గును, షయను, జ్వరమునుకూడ మొదలఁట నశింపఁజేయును. ఈరెండవదానికి సప్తముష్టికయూష మని పేరు.

సన్ని పాతములకై చాతుర్భద్రక పంచమూలము. ౧౬౬

శ్లో. పంచమూలీ కిఁఠాది ర్గణో యోజ్య త్రిదోషజే,

పిత్తోత్కలే చ మధునా కణయాచ కఘోత్కలే. 167

ఇప్పుడుచాతుర్భద్రకపంచమూలమును చెప్పుచున్నాఁడు. —గురుపంచమూలములు, వాయువిడంగములు, శోంఠి, తుంగముల్లులు, తిప్పతీగ వీనికషాయమును పిత్తాధిక్యతను గలిగించుదానియందును త్రిదోషములవలన నుత్పత్తియయ్యెడిదానియందును తేనెతోటియును కఫమును పెంపుత్రిదోషమునందు పిప్పళ్లచూర్ణముతోను కషాయమును గాచి ఈయవలయును.

❧ దశమూలక సాయము. ❧

శ్లో. బిల్వస్యానాక గాంభారీ పాటలా గణకారికాః, దీపనం
కపవాతఘ్నం పంచమూల మిదం మహత్. 168. శాలపర్ణీ పృష్ణిపర్ణీ
బృహతీద్వయ గోక్షురం, వాతపిత్తహరం వృష్యం కనీయః పంచమూ
లకం. 169. ఉభయం దశమూలం తు సన్నిపాతజ్వరాపహా, కానే
శ్వాసే చ తంద్రాయాం పార్శ్వశూలే చ శస్యతే. 170. సిస్పలీచూర్ణ
సంయుక్తం కంఠహృద్గ్రహనాశనం.

బిల్వము(అనంగా మారేడు) (దుండగము గంభారి) అనంగాగుమ్మడు, కలిగొట్టు,
తక్కెడ ఈవర్ణమును బృహత్పంచమూల ము దురు. ఇయ్యది జతరాగ్నిని వృద్ధిచేసిం
చును. కఫమును వాతమును అణచివేయును. ముయ్యకుపొన్న కొలపొన్న వాకుండు పెద్ద
ములక పల్లెరు ఇది లఘుపంచమూలము. ఇయ్యది వాతపిత్తములను హరించును. వీగ్యవృద్ధిని
కలుగఁజేయును.

పైరెండునుకలిపిన దశమూలము లగును. ఈదశమూలము సన్నిపాతజ్వరములను
పోగొట్టును. దగ్గు అలత ఆలస్యము పార్శ్వపునొప్పి వీనినిపోగొట్టుట కిదియే త్రమమై
నది. సిస్పళ్ల చూర్ణముతో కలిపి దశమూలక సాయమును నేవించినయెడల గొంతుకనుగుం
డెలను పట్టుకొనేడి కఫములను (అనంగా గళ గ్రహములను హృద్గ్రహములను)
పోగొట్టును.

❧ చతుర్దశాంగక సాయము. ❧

శ్లో. చిరజ్యరే వాతకఫోల్బణే వా త్రిదోషజేవా దశమూలమిశ్రః,
కిరాతతిక్తాదిగణః ప్రయోజ్యః శుద్ధ్యర్థినే వా త్రివృతా విమిశ్రః.
పురాణజ్వరములయందు గాని, వాతకఫము లధికముగాగల జీర్ణ జ్వరమునందు
గాని, త్రిదోషములబుట్టెడి జ్వరములందుగాని దశమూలముతో కిరాతతిక్తాదిగణమును
ప్రయోగింపవలయును. మఱియును గుణాగుణములను శోధించుటకు తెల్లతెగడ నందు
చేర్చవలయును. కిరాతతిక్తాదిగణమునంగా, వాయువిడంగములు, శొంతిముస్తలు, తిప్ప
తీగె అనునివి యని తెలియవలయును,

❧ అష్టాదశాంగక సాయము. ❧

శ్లో. దశమూలీ శతీ శృంగీ పౌష్కరం సదురాలభం, భార్జీకుట
జబీజం చ పటోలం కటురోహణీ. 172. అష్టాదశాంగ ఇత్యేష సన్నీ
పాతజ్వరాపహా, కాసహృద్గ్రహ పార్శ్వాస్తర్ణి శ్వాసహిక్కావమీ

వారః. 173. భూనిబ దారు దశమూల మహశాషభాబ్ద తిక్తేంద్ర బీజ ధనికేభ కణాకసాయః, తంద్రీ ప్రలాప కసనారుచి దాహ మోహ శ్వా సాదియుక్త మఖిలం జ్వర మాశు హౌతి. 174.

దశమూలమును, కమారమును, కర్కాటకశృంగి, పుష్కరమూలము, సన్నదూల గొండి, గంటుభారంగి, కొడిసెపాలవిత్తులు చేదు సాట్ల, కటుకరోహిణి అనునివి కలిసి అష్టాదశాంగము లనబడును. వీటి సమభాగకషాయము సన్నిపాతజ్వరమును దగ్గును గుండెపట్టుటను పార్శ్వపునోస్ఫులును శ్వాసములను ఎక్కిళ్లును వమనమును వీనిని నశింపఁ జేయును. నేలవేము, దేవవారు, దశమూలములు, శొంఠి, తుంగముస్తలు, చాగనారమట్టలు, కొడిసెపాలవిత్తులు, కొతిమెరలు, ఏనుగుసిప్పళ్లు. వీటితో సమభాగముగాచేయఁ బడిన కషాయము, అలిని ద్రను, ప్రేలాపనను, దగ్గు, అరుచి, దాహము, మోహము. శ్వాసము, ఇట్టి వికారములతోగూడిన వివిధములగు జ్వరములను శీఘ్రముగా పోఁ గొట్టును.

◀◀ పితృశ్లేషాతిశయమునకై యష్టాదశాంగము. ▶▶

శ్లో. ముస్తా పర్పటకోశీర దేవదారు మహశాషధం, త్రిఫలా ధన్వ యాస శ్వ నీలీ కంపిల్లకం త్రివృత్. 175. కిరాతతిక్తకం పాతా బలా కటుకరోహిణీ, మధుకం పిప్పలీమూలం ముస్తాద్యో గణ ఉచ్యతే. 176. అష్టాదశాంగ ముదిత మేద్యా సన్నిపాతనుత్, పితృత్తరే సన్నిపాతే హితం చోక్తం మనీషిభిః. 177. మన్యాస్తంభే హ్యురోమాతే ఉరఃపార్శ్వ శిరోగ్రహే.

తుంగముస్తలు, పర్పాటకము, పట్టివేళ్లు, దేవదారు, శొంఠి, త్రిఫలములు, చిన్నదూలగొండి, నీలి, కంపిల్లకము, తెల్లతెగడ, నేలవేము, విషబొద్ది, యుత్తువపుల గము, కటుకరోహిణి, తిప్పతిగ, పిప్పలిమూలము, యష్టిమధుకము ఇది ముస్తాదిగణము. అనబడును. వైసఁజెప్పఁబడినట్టి అష్టాదశాంగముగాని, ముస్తాదిగణముగాని సన్నిపాతములను పోఁగొట్టును. పితృధిక్యతఁగల సన్నిపాతమనందును, మన్యాస్తంభమునందును, ఉరోఘాతము, ఉరోగ్రహము, పార్శ్వగ్రహము, శిరోగ్రహము అను వీనియందును, హితమని పండితులు నెస్పిగి.

◀◀ శత్యాదిగణము. ▶▶

శ్లో. శతీ పుష్కరమూలం చ వ్యాఘ్రీ శృంగీ దురాలభా. గుహూ చీ నాగరం పాతా కిరాతం కటురోహిణీ, 178. ఏష శత్యాదికోవర్ణః.

సన్నిపాతజ్వరాపహాః. 179. కాస హృద్భ్రహ పార్శ్వార్ధి శ్వాసే తం ద్ర్యాంచ శస్యతే.

కచోరములు, పుష్కరమూలము, వాకుడు, కర్కాటకశృంగి, దూలగొండి, తీప్పతీగ, శొంఠి, వాయువిడంగము నేలవేము, కటుకరోహిణి, ఇది శర్వాదిగణ మనఁబడును. ఈశర్వాదిగణము సన్నిపాతజ్వరములను పోగొట్టును. మఱియు నతిగాను పద్రవమును గలిగించెడి దగ్గుమొదలగు వానియందుగూడ దీనిని వాడుట యుత్తమము.

బృహత్పాద్యాదిగణము.

శ్లో. బృహత్ప్యో పుష్కరం భార్గీ శతీ శృంగీదురాలభా. 180

వత్సకస్య చ బీజాని పటోలం కటురోహిణీ,
బృహత్పాద్యాది ర్గణాః ప్రోక్తాః సన్నిపాతజ్వరాపహాః. 181
కాసాదిషుచ సర్వేషు దేయ స్సోపద్రవేషు చ,

చిన్నములక, పెద్దములక, పుష్కరమూలము, గంటుభారంగి, కన్చూరము, కర్కాటకశృంగి, దూలగొండి, కొడిసెపాలవిత్తులు, చేదుసొల్ల, కటుకరోహిణి, ఇవి బృహత్పాద్యాదివర్గ మనఁబడును. ఇయ్యది కాసప్రళుప్తములగు సన్నిపాతజ్వరములను హరించును. ఉపద్రవకరము లగు సన్నివిధములయిన కాసరోగములను అణచును.

భార్గీగణము; చతుర్దశాంగము; అభిన్యాసజ్వరచికిత్స; తల్లక్షణము; }
దానియందు కారవ్యాధిరసము; శూలచికిత్స; మాతులుంగరసాయన }
ము; త్రికటుకాది క్షాధములు.

శ్లో. భార్గీ పుష్కరమూలం చ రాస్నాం బిల్వం యవాని కాం.182. నాగరం దశమూలం చ పిప్పలీం చాపు సాధయేత్ , సన్నిపాతజ్వరే దేయం హృత్పా ర్శ్వనాహ శూలినాం. 183. కాస శ్వాసాగ్నిమందత్వం తంద్రీం చ వినివర్తయేత్, ద్వీపంచమూలీ షడ్వ్రంధా విశ్వగృధ్రనఖిద్వయాత్. 184. కఫవాతహరః క్షాధః సన్నిపాతహరః పరః. కారవీపుష్కరై ర్ండ్రాయంతీ నాగ గామృతాః.185. దశమూలీ శతీ శృంగీయాసభార్గీ పునర్నవాః, తుల్యా మూత్రేణ నిష్కాధ్య పీతాః స్రోతోవిశోధనాః.186. అభిన్యాసజ్వరం ఘోర మాశు హంతి

సముద్ధతమ్, మాతులుంగాశ్వభిద్భిల్వవ్యాఘ్రే పాఠోరుబూకజః. 187. క్వాధోలకమాత్రాఘోభిన్యాసానాహశూలనుత్, నిద్రోపేతమభిన్యాసం క్షీణంవిద్యాద్భతౌజసమ్. 188. కంఠరోధ కఫశ్వాస హీక్మాసన్యాసవీడితః, మాతులుంగార్ద్రకరసం దశమూలాంభసా పిబేత్. 189. వ్యోసాబ్ధ త్రిఫలాతిక్తపటోలారిష్టవాసకైః, సభూనింబామృతాయాసై శ్రీదోషజ్వరను జ్వలం. 190.

గంటుభారగి, పుష్కరమూలము, సన్నరాస్తు, మారేగువేరు, ఓమము, శొంఠి, దశమూలములు, విప్పళ్లు వీనిసమభాగకషాయము నేవింపవలయును. దీనిని తొమ్ము, ప్రక్కలు, పిక్కలు మొవలగుచోట్ల నొప్పిగలిగిన రోగులకు సన్నిపాతజ్వరములందు ఇయ్యవలయును. మఱియును దగ్గు, శ్వాసము, మందాగ్ని, ఆసల్యము వీటిని నశింపచేయును.

దశమూలములు, వస, నల్లఉప్పి, తెల్లఉప్పి వీటిసమభాగ కషాయము, కఫవాతములను, సన్నిపాతములను పోగొట్టును. నల్లజీలకఱ్ఱ, పుష్కరమూలము, కలుక్రానుగ, ఆముదపువేళ్లు, శొంఠి, తిప్పతీగె, దశమూలము, కచ్చారము, వృషభకముగుంధద్రవ్యము, దూలగొండి, గంటుభారగి, గజ్జెరు వీటిని సమానభాగములను తీసికొని ఆవుపంచితములూనూ కషాయమును గాచి త్రాగినయెడల రక్తపుకాలువలను పరిశుద్ధము చేయును. మాదిఫలము పాషాణభేజ మాఠేడు ములః అగరుశొంఠి తేగుపండు వీటిని కషాయముచేసి సైంధవలవణమును గోమాత్రమును కలిపి ఇచ్చియొడల, అభిన్యాసజ్వరము ఆనాహము శూల వీటిని పోగొట్టును. నిద్రతుండగు నభిన్యాసజ్వరము గల రోగిని హతోజునిగాను క్షీణించినవానిఁగాను తెలియవలయును. కంఠము ఎండుట, కఫము శ్వాసము వెక్కిళ్లు వీనిచే వీడింపఁబడుట, ఈబాధలుగల మనుష్యుఁడు మాదిఫలము అల్లపురసమును కలిపికొని దశమూలకషాయమును శొంఠి మిరియములు విప్పళ్లు త్రిఫలములు కటుకరోహిణి చేదుపొళ్లు వేపచెక్క అడ్డసరము నేలవేము తిప్పతీగె దూలగొండి వీటికషాయమును నేవించిన శ్రీదోషప్రకోపజనితములగు జ్వరమాలను పోగొట్టును.

— సన్నిపాతములకు త్రిపుదాదులగు కషాయములు. —

శ్లో. త్రివృద్విశాలా త్రిఫలా కటుకారగ్వధైః కృతః, సతూరో భేదనః క్వాఘః పేయః సర్వజ్వరాపహః. 191. స్వేదోద్గమే జ్వరే దేయ శ్చుర్ణో భృష్టకలుఢజః, ఘ్నరేజ్జహ్వం బడాం సింధుత్ర్యుషణైస్సాస్తువేతసైః. 192. ఉచ్చుమ్కాం సుఫటితాం జిహ్వం ద్రాక్షయా

మధుపిష్టయా, లేపయే త్సఘృతం చాస్యం సన్నిపాతాత్తి కే జ్వరే. 193. కాకజంఘా జటా నిద్రాం జనయే చ్చింసి స్థితా, సన్నిపాతే ప్రకంపంతు ప్రలపంతంన బృంహయేత్. 194. తృష్ణాదాహభిభూతేఽపి న దద్యా చ్చీతలంజలమ్, సన్నిపాతజ్వరస్యాత్ కర్ణమూలే సుదారుణః. 195. శోధ స్సంజాయతే తేన కశ్చిదేవ ప్రముచ్యతే, రక్తావసే చనైః పూర్వం సప్తిః పానైశ్చ తం జయేత్. 196. ప్రదేహైః కఫ పిత్తైఃశ్చైః వమనైః కబళగ్రహైః, గైరికం పాంశుజం శుంఠీ వచా కటుక కాంజీకైః. 197. కర్ణశోధు రో లేప స్సన్నిపాతజ్వరే భృశమ్, కులుత్థ కట్ఫలే శుంఠీ కారపీ చ సమాంశకైః. 198. సుఖోష్ణై ర్లేపనం కార్యం కర్ణమూలే ముహూర్తపాః.

సన్నిపాతమునం దపయోగింపఁదగిన త్రిపునాదిక సాయములు:—తెల్లతెగడ పాపరబుడమ త్రిఫలములు కిటుక రోహిణి రేలచెక్క పీఠో సిద్ధమఁజేయఁబడిన కషాయమునందు యవక్షారమును కలిపి త్రాగినయెడల సన్నివిధము లగు జ్వరములు నశించును. తలనొప్పి తగిపోవును. త్రిదోషముల ప్రకోపముచేతఁ బుట్టిన జ్వరమునందు మిగుల చెమట పుట్టించునట్లును నేయించిన ఉలవలను మార్గముచేసి రుద్దవలయును. నాలుక మొద్దువలె ముద్దగట్టుకొనిపోయినట్లయిన నైంధనపదార్థము శొంఠి మిరియములు పుల్లప్రబ్బలి వీటిరసముచే లేపనము చేయవలయును. మిక్కిలి ఎండిపోయినను అతిగా వగిలియున్నను అట్టి నాలుకకు తేనెలో ద్రాక్షనునూరి నేతిలోఁగఱిపి సన్నిపాతజ్వరమున్నప్పుడు లేపనము చేయవలయును. కాకజంఘవేరు దంచి దానిని తలపైని వేసి కట్టినయెడల నిద్రను పుట్టించును. సన్నిపాతజ్వరముచేత వడకుచున్నవానిని నూటికివచ్చుచున్నట్టులు ప్రేలువానిని వలుకరింపగూడదు. అతిదాహము, పానెచ్చి వీటితోఁ దప్పించుచున్నప్పుటికి నిట్టి గికి చల్లని నీటి నీయరాదు. సన్నిపాతజ్వరము వచ్చి చివటదశలోనున్నప్పుడు చెవిదగ్గల నొకవిధముగు శోధ పుట్టును. అట్టిశోధ పుట్టినవారిలో సెక్కడనో యొక్కడే నూటికి కోటికి బ్రదుకును.

రక్తమును వెడలించుటచేతను, పిప్పిల్యాదిఘృతము పుచ్చుకొనుటచేతను గాని కఫ పిత్తముల నణచివేయఁగల ప్రలేపనలచేతను, వాంతులచేతను, అట్టిపదార్థములను భుజించుటచేతను అట్టిశోధను జయింపవలయును. కావరాయి, శొంఠి, అన్నభేది, వస, కిటుకరోహిణి వీటిని కఠినీర్ణతో నూరి లేపనచేసినయెడల సన్నిపాతజ్వరములలో వచ్చు కర్ణశోధన మతిత్వరగా పోఁగొట్టును. ఉలవలు, నేలగుమ్మడు, నల్లజీలకఱ్ఱ వీటిని

సమానభాగములను తీసికొని నీటితో నూరి కొద్దిగా వెచ్చజేసి చెవిగూబదగ్గఱ మాటి మాటికి పట్టువేయుచుండవలయును. ఇంతటితో సన్ని పాతజ్వరములకు చేయవలసిన చికిత్సలు ముగిసినవి.

❖ జీర్ణజ్వరచికిత్స; నిద్రాకా క్వాథము. ❖

శ్లో. నిద్రాకా నాగరకామృతానాం క్వాథం పిబే స్త్రీ శ్చిత్రపిష్ప లీకమ్, జీర్ణజ్వరారోచక కాసశూల శ్వానాగ్నిమాంద్యార్దిత సీనసేషు.

199. హస్తూర్ధ్వగామయం ప్రాయః సాయం తేనోపయుజ్యతే, పిష్పలీ చూర్ణసంయుక్తః క్వాథ శ్చిన్నరుపాలాద్భవః. 200. జీర్ణజ్వరకఫధ్వంసీ పంచమూలీకృతోఽధవా, కాసాజీర్ణాబుచిశ్వాస హృత్స్వాదుక్రమి రో గనుత్. 201. జీర్ణజ్వరేఽగ్ని సాదేచ శస్యతే గుడపిప్పలీ, కళింగకాః పటోలస్య పత్రం కటుకరోహణీ. 202. పటోలం శారివా ముస్తం పాథా కటుకరోహణీ, నిరబ షటోలం త్రఫలా మృద్వీకా ముస్తవత్సకా. 203. కిరాతతిక్త మమృతా చందనం పిశ్వభేషజమ్, గుఱూచ్యామలకం ముస్త మర్ధశ్లోక సమాపనాః. 204. కషాయా శ్శమయంత్యాశు పంచ పంచవిధాకా జ్వరాన్, సుతితం సతితాన్వేద్య స్త్రీతీయకచతుర్థకా. 205. గుడప్రగాఢాం త్రిఫలాం పిబేద్వా విషచూర్ణితః, దీర్ఘపత్రక కర్ణాఖ్యం నేత్రం ఖదిరసంయుతమ్. 206. తాంబూలై స్తద్దినే భుక్తం ప్రాత ర్విషవినాశనమ్, గుఱూచీ ముస్త ధాత్రిణాం కషాయం వా సమాక్షీకం. 207.

వాకుడువేళ్ళు, శొంఠి, తిప్పలీగె వీనినికషాయములో పిప్పళ్లనుచూర్ణముకలిపి త్రాగిన పురాణజ్వరము, అగోచకము, దగ్గు, శూల, శ్వాసము, అగ్నిమాంద్యము, పీడ, సీన సరోగము మొదలగునవి నశించిపోవును. మఱియును తిలుచుగా నీకషాయము ఊర్ధ్వా వయములపై వ్యాపించినరోగమును పోగొట్టును. కావున దీనిని సాయంకాలమునందు భుజ్యకొనుచుండవలయును.

తిప్పలీగెకషాయమునందు పిప్పళ్లనుండిరి తిప్పిగాని, లేక పంచమూలములతో చేసినకషాయమున పిప్పళ్లచూర్ణమును కలిపిగాని నేవించినయెడల జీర్ణ జ్వరములను, కఫము ను మొదలంట నశింపజేయఁగలదు. మఱియును దగ్గు, అజీర్ణము, అన్నమునం దరుచి, శ్వాసము, తొల్లబారుట (పాండురోగము), కృమిరోగము (అనఁగా నులివురుగులు) ఈ మొదలగువానిని గూడను తప్పక నశింప జేయఁగలుగును. జీర్ణజ్వరము అనఁగా పురాణ

జ్వరములయందును, అగ్నిమాంధ్రమునందును బెల్లముతోఁ గలిపినపిప్పలిమార్ణమును నే వించుట చాల యుత్తమము.

(1) కొడిసెపాలబత్తులు చేదుపొట్లఅకు వీనిని గాని, నుగంధపాల కటుకరోహిణి. (2) చేదుపొట్ల, శారవ, తుంగముస్తలు, విషబొద్ది, కటుకరోహిణి వీనినిగాని. (3) వేప, చేదుపొట్ల, త్రిఫలములు, ద్రాక్ష, తుంగముస్తలు, చెంగల్వకొమ్మ వీనినిగాని, (4) నేలవేసు, తిప్పతీగె, రక్తచందనము, శొంఠి. (5) తిప్పతీగె, ఉసిరిక, తుంగగడ్డలు ఇట్లు సగముసగము శ్లోకములలో చెప్పబడిన అయిదురకముల వస్తువులను కషాయము పెట్టి నేవించిన అయిదువిధములగు జ్వరములను అతిశీఘ్రముగా శాంతింపజేయఁగలవు.

(1) ప్రతిదినము వచ్చెడిజ్వరము (వీనినే అపిన్నక మనియెదురు.) (2) విడువక నచ్చుచుండెడి జ్వరము. (3) దినముమార్చి దినమువచ్చుచుండెడి జ్వరము. (4) మూడు రోజులకొకసారి నచ్చుచుండెడి జ్వరము, చాతుర్థికజ్వరము, (5) అయిదేసి రోజులకొక మారు వచ్చుచుండెడి జ్వరము అని విషమజ్వరము లయిదువిధములుగా నున్నవి. ఇట్టి విషమజ్వరములచే వీడింపబడుచున్న మనుష్యుఁడు బెల్లముఁగలిపిన త్రిఫలముల కషాయమును త్రాగవలయును.

ముల్లంగి, లవంగపువట్ట, కాచు వీనిని తాంబూలములో పూటుపెట్టికొని ప్రాతః కాలములయందు భక్షించుచున్నయెడల ఇయ్యది విషమజ్వరములను పోఁగొట్టును. లెకపోయినచో తిప్పతీగె, తుంగముస్తలు, ఉసిరికపప్పు వీటితో సిద్ధముచేయబడిన కషాయములోఁ దేనెను కలిపికొని త్రాగినయెడల విషమజ్వరము తొలగిపోవును.

[విషమజ్వరమున ముస్తాదికషాయము, అజాజీకల్పము, రసోన్వతైలము, ఘృత పాకములు, వేయములు, విషమజ్వరారంభచికిత్స, నీల్యాదికషాయము, మాంసాద్యాహారములు, చాతుర్థికముల కామ్రోటజము, అంజన క్రియలు, ధూపము & నస్యములు మున్నగునవి.]

శ్లో. ముస్తామలకగుూడూచీ విశ్వోషధ కంటుకారికాక్వాథః, వీత సృకణాచూర్ణః సమధు ర్విషమజ్వరం హంతి. 208. మహాశాషధా మృతాముస్త చందనోశీరధాన్యకైః, క్వాథ స్త్రుతీయకం హంతి శర్కరామధుయోజితః. 209. వాసాధా త్రీసిరాదారుపధ్యానాగరసాధితః, సితామధుయుతః క్వాథః చాతుర్థినివారణః. 210. మధునా సర్వజ్వరనుత్ శేఫాలీదలజీరసః, అజ జీగుడసంయుక్తా విషమజ్వరనాశినీ. 211. అగ్నిసాదం జయే త్సమ్యక్ వాతరోగాంశ్చ నాశయేత్. రసోనకల్మం తిల

తైలమిశ్రం యోఽశ్నాతి నిత్యంవిషమజ్వరార్తః. 212. విముచ్యతేనోఽ
 ప్యచిరా జ్వరేణ వాతామయై శ్చాపి సుఖోరరూపైః, ప్రాతఃప్రాత
 స్ససర్పిర్వారసానముపయోజయేత్. 213. పిప్పలీనర్థమానాంవాపిబేత్
 క్షీరరసాశ్శః, షట్పలం వా పిబేత్సర్పిః పథ్యాం వా మధునా పిబేత్.
 214. పయస్త్వైలం ఘృతంచైవ విదారీక్షురసం మధు, సంచూర్ణ్య పా
 యయేదేత ద్విషమజ్వరనాశనమ్. 215. పయసా వ్యవదంశస్య శక్త
 ద్వేగాగమే పిబేత్, [పిప్పలీశర్కరాక్షాద్రం ఘృతంక్షీం యథాబలం,
 ఖాజేన మధితం పేయం విషమజ్వర నాశనం.] వృషస్య దధిమండేన
 సురయావా స్ససైంధవం. 216. సీలినీ మజగంధాంచ త్రివృతాం
 కటురోహిణీ, పిబే జ్వరస్యాగమనే న్నేహస్వేదోపపాదితః. 217.
 సురాం సమండాం పానాశ్చే భక్ష్యాశ్చే యరణాయథాన్, తిత్తిరీంశ్చ
 మయూరం శ్చ ప్రయుజ్యా ద్విషమజ్వరే. 218. అమ్లౌటజ
 సహస్రేణ ద్రవేణ సుకృతం పిబేత్, పేయాం ఘృతప్లుతాం జంతుః
 చాతుర్థికహారాం త్ర్యహం. 219. సైంధవం పిప్పలీనాంచ తండులాస్స
 మనశ్శిలాః, నేత్రాంజనం తైలపిప్టం విషమజ్వరనాశనం. 220. వ్యాఘ్రీ
 రసా హింగుసమా నస్యం తద్వత్స్ససైంధవా, కృష్ణాంబరదృఢా బద్ధం
 గుగ్గులూలూకపుచ్చజః. 221. ధూపశ్చాతుర్థికం హన్తి తమస్సూర్యఇవో
 దిశః, శిరీషపుష్పస్వరసో రజనీద్వయసంయుతః. 222. నస్యం సర్పి స్స
 మాయోగా చ్చాతుర్థికజ్వరం జయేత్, నస్యం చాతుర్థికం హంతి రసో
 వాగస్త్యపత్రజః. 223.

ముస్తకాదిగణమును చెప్పచున్నాఁడు, —తుంగముస్తలు, ఉశిరికపొట్టు, తిప్పతీ
 గ, శొంఠి, వాఁతుడు వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన కషాయమును, పిప్పళ్ల చూర్ణమును,
 తేనెను కలిపి పుచ్చుకొనియెడల విషమజ్వరము నశించిపోవఁగలదు.

శొంఠి, తిప్పతీగ, తుంగముస్తలు, రక్తచందనము, వట్టివేళ్లు, ధనియములు వీటి
 తో సిద్ధము చేయఁబడిన కషాయమునందు చక్కెరను, తేనెను కలిపి త్రాగియెడల
 మూఁడురోజుల కొకతూరి వచ్చు విషమజ్వరము నశించిపోవును. అడ్డసరము, ఉశిరిక
 పొట్టు, వట్టివేళ్లు, దేవరారుచెక్క, కరకాయలు, శొంఠి, వీటితోటి సిద్ధముచేయఁ

[] ఈ మండలీక రణములోని శ్లోకము నౌ త్రరాహులబ్రతిలో గానరాదు.

బడిన కషాయముతో కలకండ, తేనెను కలిపి పుచ్చుకొనిన చాతుర్థకజ్వరములు మొదలంట నశించిపోవును.

నల్లవావిలినుకు రసమును తీసి దానిలో తేనెను కలిపి త్రాగినను కాని, లేక బెల్లమునందు జీలకఱ్ఱను పొడిగా నూరి కలిపి తినినగాని విషమంద్రము నశించి పోగలదు. ఇయ్యది అగ్నిమాంద్యమును మొదలంట నశి. సఙ్జేయును. చుఱియును వాతరోగములను కూడ శీఘ్రముగానే పోగొట్టగలుగును.

విషమజ్వరముచేత బాధపడుచుండెడివాడు తెల్లుల్లికల్మషు, నూనెనుకలిపి ప్రతి దినమును తినుచున్నయెడల విషమజ్వరములును, అతిభయంకరములను వాతరోగములును తొలగి దూరముగా పోవును. ఉదయమునందు ప్రతిదినము తెల్లుల్లికల్మషమును నేతితో అద్దకొని తినుచుండినయెడల కాని, పాబుత్రాగెడి యభ్యాసముగల, లేక, మాంసమును భుజించు నలవాటుగలిగిన విషమజ్వరరోగి పెద్దపిప్పళ్ల కషాయమును గాని, ఆముదమును గాని, నారుపలములనేతినెత్తాగినగాని, అదియును లేకయున్నచో కరకామ్యయలను లేనెతోకూడా నూరిగాని, వాలు, నూనె, నెయ్యి, నేలగుమ్మడిరసము, చెఱువరసము, తేనె, వీటిని నూరికొనిగాని త్రాగినయెడల విషమజ్వరములు నశించును.

సిప్పళ్లుమ్మము, కలకండ, తేనె, నేయి, పాలు వీటిని మంటిపాత్రలో పోసి బలముకోలది చిల్లికి త్రాగినయెడల విషమజ్వరములను పోగొట్టును. విషమజ్వరమతీవ్రముగా వచ్చుచున్నయెడల ఎద్దుపేడ పాలలో కలిపికొని త్రాగవలయును. లేకపోయినయెడల ఎద్దుపేడను సైంధవవణముతో కలిపి పెరుగునీటితోగాని, కల్లుతోగాని కలిపి త్రాగవలయును. నీలివేళ్లు, వాయింటఆకు, తెల్లతెగడ, కటుకరొహిణి వీటితోచేయబడిన కషాయమును, చెమ్మటగలవానికి జ్వరమువచ్చినయెడల నీయవలయును.

త్రాగుటకు మజ్జికలిపిన కల్లును, తినుటకు కోడిమాంసమును ఇయ్యవలయును. తిత్తిరిపక్షి, నెమలి వీటయొక్క మాంసమును విషమజ్వరములలో నుపయోగింపవలయును. వేయించితాకులరసముతో పానకమును సిద్ధముచేసి నేతిని కలిపి మూండురోజులు పుచ్చుకొనినయెడల చాతుర్థకజ్వరములు నశించిపోవును.

సైంధవవణము, సిప్పలీగింజలు, మణిశిల వీటిని నూనెతో నూరి కన్నులకు కాటుకగా నుపయోగించిన విషమజ్వరములు మొదలంట నశించును. వాఱుడు, వస, ఇంగవ, సైంధవవణము వీటిని తైలములో నూరి నవ్వుముగా నుపయోగించినయెడల విషమజ్వరములు హరించిపోవును.

నల్లనిగుడ్డలో గగ్గిలమును గుడ్లగూబయొక్కతోక ఈకలను కట్టి కాల్చి వేయఁ బడినఁగాఁగఱు నూర్యుఁడు చీకటిని పాఱదోలినట్లు చాతుర్థకజ్వరమును పోఁగొట్టును. దిరిసిన పూవులయొక్క రసమునందు పనుపును, మ్రాసుపనుపును కలిపి నేతితో చేర్చి నస్యమునుగా నుపయోగించినయెడల చాతుర్థకజ్వరముల నణఁచివేయఁగలదు. లేకపోయినయెడల, అవిసెఆకులను రసమును పిండి నస్యమునుగా నుపయోగించినను చాతుర్థక జ్వరములను నశింపఁజేయును.

[జ్వరములకు ఆష్టాదశాంగధూపము; ఆపరాజితాధూపము తృతీయజ్వర ఏకాహిక సర్వజ్వరములకు చిటుకాలు; ఆఱఁతుజ్వరమునకు తింత్రము మొదలగునవి.]

పలంకపా నింబపత్రం వచా కుష్ఠం హారితకీ, సర్వపా స్సయవా స్పృష్టిగ్ధాపనం జ్వరనాశనమ్. 224. పురధ్యామవచా (?) సర్వనింబార్ద్రా గురుదారుభిః, సర్వజ్వరహారో ధూషఃకార్యోఽయమపరాజితః. 225. బై డాలంవా శశ్వద్యోజ్యం వేదమానస్య ధూపనే, అపామార్గజటాకట్యాం లోహితైస్స ప్తతం తుభిః. 226. బద్ధ్వావారేరవే స్తుర్ణం జ్వరం హంతి తృతీయకమ్, కాకజంఘా బలా శ్యామా బ్రహ్మాదండీ కృతాంజలిః. 227. పుష్పీషణ్ణి త్వపామార్గః తథా భృంగరజోష్ఠమః, ఏషా మన్యతమం మూలం పుష్పేణోద్ధృత్య యత్పతః 228. రక్తసూత్రేణ సంవేష్య బద్ధ మైకాహికం జయోతే, మూలం జయంత్యా శ్శిరసా ధృతు సర్వజ్వరా పహమ్. 229. కర్క సాధారణం జహ్యత్ తృతీయః చతుర్థకౌ, ఆగంతు రనుబంధీ హి ప్రాయశో విషమే జ్వరే. 230.

గగ్గిలము, కేపఆకులు, వస, చెంగల్యోకోష్ఠ, కరక్కాయబెరడు, ఆవాలు, కొడిసెపాలవిత్తులు, నేయి పీటితో వేయఁబడిన ధూపము జ్వరమును నశింపఁజేయును. దీనినే ఆష్టాంగధూప మని చెప్పెదరు. గగ్గిలము, కామంచిగడ్డి, (లేక, దవనము) వస, సజ్జకంకెలు, కేపఆకు, జిల్లేడుఆకులు, అగురు, దేవదారుచెక్క పీటితో వేయఁబడిన ధూపము, అన్నివిధములగు జ్వరములను నశింపఁజేయును. దీనిని ఆపరాజితాధూప మని యనెదరు.

జ్వరముచే వక్రమున్న మనుష్యునికి పిల్లిపెంటికలను తెచ్చి ధూపమునుగా వేయవలయును. ఉత్తరేణువేరును ఎత్తనినూలుపోగులతో గట్టి ఆదివారమునాఁడు తాయె తులారుడ మొలలో గట్టినయెడల మూడుమూఁడు గోజులకు వచ్చు జ్వరములు శీఘ్రము

గా నశించిపోవును. కాకిదొండ, ముత్తవపులగము, నీలి, బ్రహ్మదండి కోలపొన్న, ఉత్తరేణు, గుంటగలరాకు వీటిని పైరీతిగానే వీనిలోనేదైన నొకవేరును పుష్కరత్రమున నూడబెరికి ఎఱ్ఱనిదారముతో చుట్టి కట్టికొనినయెడల ఒక్కొక్కరోజున పచ్చడి జ్వరములను అనగా నైకాహికజ్వరములను అణచివేయును.

తక్కిలియొక్కవేరును తలమీఁద ధరించినయెడల నన్నివిధము లగు జ్వరములను పోగొట్టును. తృతీయకజ్వరములయందును, చాతుర్థకజ్వరముల యందును సాధారణము గా పనిచేయుటను వదలిపెట్టవలయును. విశేషముగా హఠాత్తుగా వచ్చినజ్వరము గూడను విషమజ్వరములలోనే చేరికయగు నని లెక్కపెట్టఁబడును.

❁ ఏకాహికజ్వరనాశనమంత్రాదులు. ❁

శ్లో. గంగాయా ఉత్తరే కూలే అపుత్ర స్తాపసో మృతః, తస్మై తిలోదకం దద్యాన్తుచ్య త్యేకాహికో జ్వరః. 231. ఏతన్నంత్రేణ చా శ్వత్థ పత్రహస్తః ప్రతర్పయేత్, సోమం సానుచరం దేవం సమాత్యగణ మిశ్వరం. 232. పూజయన్ ప్రయత శ్శీఘ్రం ముచ్యతే విషమజ్వరాత్, విష్ణుం సహస్రమూర్ధానం చగాచరపతిం విభుం. 233. స్తువన్నామస హస్తేణ జ్వరా స్సర్వా స్వ్యపోహతి, కృతానురాసురైఃపూర్వంధన్వం తరిసమర్చనా. 234. కల్వోక్తే విధానేన సావిధేయాసభక్తికం, సర్వ జ్వర విముక్త్యర్థం సదారోగ్యాభికాంక్షిభిః. 235.]

ఏకాహికాదిజ్వరములు నశించిపోవుటకు మంత్రాదులను చెప్పుచున్నాఁడు— గంగానదియొక్క యుత్తరపుగట్టిన నొకమహార్షి పుత్రులులేక చిరకాలము తపస్సును చేసి చనిపోయి యుండెను. ఆఋషికి తిలోదకముల నిచ్చినయెడలను ఏకాహికజ్వరమునుండి మనుజుఁడు విసదలయగును.

ఇది మంత్రము:— ఈమంత్రముచేతి రాగిఆకులను చేతిలో నుంచుకొని తర్పణము చేయవలయును. పార్వతీసహితుఁడను, అనచ: సహితుఁడును, మాతృగణవిరాజితుఁడు నగు ఈశ్వరుని ప్రాతఃకాలమున పూజించిన యెడల విషమజ్వరము లన్నియు నశించి పోగలవు. వేయితలలుగలవాఁడును, చరాచరముల కథపతియు నగు సమర్థుఁడైన విష్ణు దేవుని సహస్రనామములచే గీర్తించితిమేని అన్నివిధము లగు జ్వరములను శాంతి నొందును. ఇందులో కుండలీకరణములోనిశ్లోకము ప్రక్షిప్తము. గనుక టీక వ్రాయఁ బడలేదు.

జ్వరమునందు ఘృతప్రయోగము.

శ్లో. జ్వరాః కషాయై ర్వమనై ర్లంఘనై ర్లఘుభోజనైః,
 రూక్షస్య యేన శామ్యంతి సర్పి స్తేషాం భిషజ్జితమ్. 236
 నిర్దశాహమపి జ్ఞాత్వా కఫోత్తర మలంఘితమ్,
 నసర్పిః పాయయే త్ప్రాజ్ఞః శమనై స్త ముపాచరేత్. 237

రూక్షగల మనుష్యునికి జ్వరమువచ్చిన కషాయములచేతను, వమనోపధములచేతను, లంఘనములచేతను, లఘుభోజనములచేతను ఉపశాంతిని పొందనియెడల నేతిని త్రాగింపవలయును. కఫ మెక్కువగా గలవారికిని, లఘునములేని జ్వరశీడితులకును పదిదినములు గడచినతరువాత చక్కఁగా బోకించి వైద్యుఁడగువాఁడు నేతిని త్రాగింపఁగూడదు. మఱియు అప్పుడు చేయవలసినది శమనములచేతను, ఔషధములచేతను, నాజ్వరములను ఉపశాంతిఁ బొందించుటయే యై యున్నది.

జ్వరితుఁకు ఆహారనియమము; పిప్పలాద్యఘృతము; ఘృతపాకమున వస్తుపరిమాణము.

శ్లో. యావల్లఘుత్వాదశనం దద్యా న్మాంసరసేన తు, మాంసార్థ మేణలావాదీ న్యుత్త్యా దద్యా ద్విచక్షణః. 238. కుక్కుటాంశ్చ మయూరాంశ్చ తిత్తిరిం క్రాంచమేవ చ, గురూష్ణత్వా న్న శంసంతి జ్వరే కేచి చ్చికిత్సకాః. 239. లంఘనే నానిలబలం జ్వరే యద్యధికం భవేత్, భిషజ్ఞాత్రా వికృజ్ఞో దద్యా త్తా నపి కాలవిత్. 240. పిప్పల్య శ్చందనం ముస్త ముశీరం కటురోహిణీ, కలింగకాస్తామలకీ శారివాతివిషే స్థిరా. 241. ద్రాక్షామలకబిల్వాని త్రాయమాణా నిద్ధిగా, సిద్ధ మేతై ర్ఘృతం సద్యో జ్వరం జీర్ణ మపోహతి. 242. క్షయం కాసం శిరశ్శూలం పార్శ్వశూలం హలీమకమ్, అంగాభితాషమగ్నిం చ విషమం సన్నియచ్ఛతి. 243. పిప్పల్యాదమిదం క్వాపి తస్తే క్షీరేణ పచ్యతే, యత్రాధికరణే నోక్తి ర్గణేస్యా త్స్నేహసంవిధా. 244. తత్రైవ కల్ప నిర్యాసో విష్యేతే స్నేహవేదినా, ఏతద్వాక్యబలేనైవ కల్పసాధ్యం పరం ఘృతమ్. 245.

ఎంత లఘువుగానున్న ఆహారమైనను మాంసరసముతోటి గూడ కలిపి ఈయవలయును. లేడి, లావుకడిట్ట మొదలగు జంతువుల మాంసములను మాంసముతినుటకు శోధ

కపడినయెడల యుక్తిగానీయవలయును. కోడి, నెమలి, తీతుప, క్రాంచపిట్ట వీటిమాంసము చాల గురుపదార్థము. కావున గొందరువైద్యులు వీనిమాంసమునిచ్చుటకు సమ్మతించరు.

లంఘనము చేయటచేత జ్వరమునందు వాయువునకు అధికబలము కలిగినయెడల మాత్రల వికల్పభావములను సరిగా నెఱిగినవాఁడును, సమయాసమయముల నెఱిగినవాఁడునై వైద్యుఁడు కోడి మొదలగువానియొక్క గురువగు మాంసమును గూడ నీయవచ్చును. పిప్పళ్లు, రిక్తచందనము, తుంగముస్తలు, చట్టివేళ్లు, కటుకగోహిణి, కోడిసెపాల విత్తులు, నేలఁడిసిరిక, సుగంధపాల, అతివస, కోలచాన్న, ద్రాక్ష, ఁసిరిక, ప్రబ్బలి, మారేడు, కలకరానుగ, వాకుఁడు వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన నేయి జీర్ణ జ్వరములను శీఘ్రముగా నణఁచును. మఱియును ఁయ, దగ్ధ, తలనొప్పి, పార్శ్వపునొప్పి, హలీసుకము, అవయములమంటలు, విషమాగ్ని ఈరోగములను పోఁగొట్టును.

ఇయ్యది పిప్పల్యాదిగణము. — ఈపిప్పల్యాదిగణము కొన్ని గ్రంథములలో కొందఱిచేత పాలలో పక్వముఁజేయఁబడు నని చెప్పఁబడియున్నది. దానినే పిప్పల్యాదిక్షీరమందురు. తైలాదులను చేప్పనపుడు గణవిషయము అధికరణములో చెప్పఁబడకపోయినయెడల నచ్చట స్నేహాదివిధుల నెఱిగినవైద్యుఁడు కల్కమును, నిరూహమును తీసికొనవలయును. ఈవాక్యబలముచేతనే కల్కసాధ్యము ఘృత మగుచున్నది.

శ్లో. జలస్నేహకాషధానాంతు ప్రమాణం యత్ర నేరితమ్,
తత్రస్యా నౌషధా త్స్నేహాః స్నేహాత్తోయం చతుర్గుణమ్. 246. అనుక్తే
ద్రవకార్యే తు సర్వత, సలిలం మతమ్, ఘృతతైలగుడాదీం శ్చనై
కాహా దవతారయేత్ 247. వ్యుషితాస్తు ప్రకుర్వంతి విశేషేణ గుణా
స్యతః, స్నేహకల్కో యదాంగుల్యా వర్తితో వర్తివ ద్భవేత్. 248.
వచస్నా ష్టిప్తే చ నో శబ్దః తదా సిద్ధిం వినిర్దిశేత్, శబ్దే వ్యవరమం
ప్రాప్తే ఫేనస్యోరమే తథా. 249. గంధవర్ణరసాదీనాం సంపత్తౌ సిద్ధి
మాదిశేత్.

నీరుముక్కుగువానికి కొల్లలుచెప్పనవ్వడు చేయవలసినపనులఁ జెప్పచున్నాఁడు. — నీళ్లకు, చిమరునక, బౌషధమునకు ప్రమాణములను చెప్పనిస్థలములయందు బౌషధమునకంటె చుమరు నాలుగురెట్లధికముగాను, చుమరుకంటె నీటినినాలుగురెట్లు అధికముగాను తీసికొనవలయును. ద్రవపదార్థములను చెప్పక యుండినచోటుల నన్నిస్థలములలోను నీటినే తీసికొనవలయును. నెయ్యి, నూనె, బెల్లము మొదలగువాని నొకేదినములో సిద్ధము చేయఁగూడదు.

వీలయినఁ గా—నడుమ నొకదిన మవకాశ ముంచి చేసినయెడల నెక్కడును పులమును గుణము నిచ్చుచుండును. స్నేహకల్పము అఁగఁగా చమరుతో చేసెడి కల్పమును వేలితో త్రిప్పినప్పుడు వత్తివలె అయిపోయినయెడలను, నిప్పులో వేసినయెడల చప్పుడుగాక యుండినను సిద్ధి యయ్యె నని చెప్పవలయును. చప్పు డణఁగిపోయి, భగ్గుమనుట తగ్గిపోయి, బాసన, కాంతి, రుచి ఈమొదలగువి పుట్టినట్లయిన సిద్ధి అయినదని చెప్పవలయును.

❖ క్షీరపట్టల ఘృతము. ❖

శ్లో. పంచకోలై స్ససింధూత్తైః పలికైః పయసా సమమ్. 250

సర్విఃప్రస్థం శృతం స్తీహా విషమజ్వరగుల్మముత్,
అత్ర ద్రవంతరానుక్తేః క్షీరమేవ చతుర్ధమమ్. 251

ద్రవంతిరేణ యోగేహి క్షీరం స్నేహసమం భవేత్.

శొంఠి, పిప్పలి, పిప్పలీమూలము, చెవ్యము, చిత్రమూలము ఈయొదిటిని పంచకోలము లని యనియెదరు. ఈపంచకోలములను, సైంధవలవణమును ప్రత్యేకముగా నొక్కొక్కపలమును గ్రహించి ఒకప్రస్థమునేతని పాలనొకప్రస్థమును పోసి ఘృతమునుచేసి నేనిపవయము. ఇయ్యది తిల్లిరోగమును అనగానర్పిని, విషమజ్వరమును, గుల్మములను పోఁగొట్టును. ఇచ్చట మఱి ఇతరమైన ద్రవపదార్థ మేదియును చెప్పక పోయినయెడల పాలనే నాలుగుకట్లధికముగా తీసికొనవలయును. ద్రవపదార్థము నితరమును దేనినైనను చెప్పినయెడల చమరుతో సమానముగానే పాలను గ్రహింపవలయును.

❖ దశమూలపట్టుఁ ఘృతము; కషాయక్షీరాదుల పరిమితి. ❖

శ్లో. దశమూలీరసే సర్విః సక్షీరే పంచకోలకైః. 252. సత్కారైర్హంతి తత్పర్యం జ్వరకాసాగ్నిమాందతాః, వాతపిత్తకఫవ్యాధీన్ స్తీహానంచాపి పాండుతాం. 253. క్వాధ్యాయ చ్చతుర్ధణం వారి పాదస్థం స్యా చతుర్ధణం, స్నేహా త్స్నేహసమం క్షీరం కల్కస్తు స్నేహపాదికః. 254. చతుర్ధణం త్వష్టగుణం ద్రవద్వైగుణ్యతా భవేత్, పంచప్రభృతి యత్ర స్యుర్ద్రివాణి స్నేహసంవిధౌ, తత్ర స్నేహసమా న్యాహు రర్వా క్షుస్యా చ్చతుర్ధణం. 255.

దశమూలముయొక్కరసము, పాలు, పిప్పళ్లు, మోడి, చెవ్యము, చిత్రమూలము, శొంఠి, యవక్షారము వీటియందు సిద్ధము చేయుఁబడిన నేయి జ్వరమును, అగ్నిను, అగ్నిమాంద్యమును, వాతపిత్తకఫరోగములను, స్తీహానాహము

పంచమాలములయందు పక్వము చేయఁబడిన పాలను జ్వరతుండలు త్రాగినయెడల దగ్గు, శ్వాసము, శిరోవేదన, పార్శ్వపునొప్పి, పీనస ఈ గోగములనుండి విడుదల చేయఁబడును. ఇచ్చట మూలికకంటె (ద్రవ్యముకంటె) ఎనిమిదికెట్లు పాలును, పాలకంటె నాలుగుకెట్లు నీరును కలిపి పాలుమాత్రము మిగిలియుండునట్లుడుకఁబెట్టి దింపి నేవింపవలయును. పాలలో పాకముచేయవలసినప్పుడు చేయదగినరీతి యిది.

త్రికటుకములు, ముత్తువపులగము, సుంకఁగ, బెల్లము, శొంఠి వీనిచే సిద్ధము చేయఁబడినకషాయము మలమాత్రములు బాధి యిపోవుటను పోఁగొట్టును. శోఢకలిగిన జ్వరములను గూడ నశింపఁజేయును. తెల్లగలిజేరు, మాకేడువేరు, ఎఱ్ఱగలిజేరువేరు, పాలు, నీరు వీటినిన్నింటిగి కలపి వండి పాలుమాత్రము మిగిలియుండు సమయమున దించి తీసికొనవలయును. ఇయ్యది అన్నివిధములగు జ్వరములను పోఁగొట్టును. తగుమాత్రముగా ఔషధముఁ గలిపిఁవియును కొంచెము వేడిగా నున్నపాలు జ్వరము వచ్చిన సమయములలో మిక్కిలి హితకరము లగును. లేకపోయిన యెడలను పరికర్షితోకలిపివచ్చినజ్వరములకు అనఁగాజ్వరముఁ దుండ గుదస్థానముకత్తిరించినట్లుండవాలిలో ఆముదపువ్రేళ్లతో కాళి సిద్ధముఁ జేయఁబడిన ఘృతము హితకరము అగును. అనేకవిధములగు ఔషధములతో కలిసికొనివచ్చిన జ్వరములవారలకు బుద్ధిమంతుఁడగు వైద్యుఁడు సమయమునగుర్తించి కల్పములో చెప్పఁబడిన ప్రకారము వసుసములకుగాని, విరేచనములకుగాని యౌషధమును ఇప్పించవలయును. మఱి కాయరసమును పిప్పళ్లకషాయముతోగాని, కొడిసెపాలను యష్టిమధుకములతోటిగాని, కాంచబడిన వేడి నీటితోగాని తీసికొనినయెడల వాంతులును, జ్వరమును ఉపశమించి పోవును.

లేకున్నచో— రేలచెక్కను పాలతోగాని, ద్రాక్షారసముతోగాని, తెల్లతెగడ రసముతోగాని, కలుత్రాసుగ చెక్కతోగాని చేర్చి కాచి జ్వరముగలవాఁడు త్రాగవలయును. జ్వరముచేఢకృశించిన మనుష్యునికివమనములుగాని, విరేచనములుగానిహితములు కావు. ఎవరికైనను విరేచనములకు తీసికొనవలయు నని తోరిక [అనగా నిర్బంధము] ఉండెనయెడల ఆరోగికి పాలనిచ్చిగాని, నిరూహములచేతఁగాని మలమును పోఁగొట్టవలయును. మఱియును జ్వరమునుపోఁగొట్టునట్టివియు అనువాసనలతోగూడినవియు నగు నిరూహములను ప్రయోగింపవలయును. వీనిని మలదోషము జీర్ణకోశమునందున్నప్పుడే యుపయోగింపవలయును. ఇట్టినిరూహముల నన్నింటిని ముస్తండు చెప్పఁగలము.

శరీరము బరువెక్కుట, తలయందు కూలనొప్పి గలుగుట, ఇంద్రియములన్నియును విశేషముగా మాసికొనిపోవుట, ఇట్టి లక్షణములుగల జీర్ణజ్వరము వచ్చినవానికి రుచినకలిగించు శిరోవిరేచనమును ఈయవలయును. పురాణజ్వ్వరములయందు వైద్యుఁడు

తే జ్వరితః పీత్వా పంచమూలీశృతం పయః. 261. ద్రవ్యా దష్టగుణం ఊ
 రం ఊరా త్తోయం చతుర్గుణం, ఊరావశేషః కర్తవ్యః ఊరవా కే త్వ
 యం విధిః. 262. త్రికంటకబలా బిల్వ గుడనాగరసాధితం, వర్షోముత్ర
 విబంధఘ్నం శోధజ్వరహరిం పయః 263. వృశ్చీర విశ్వవర్షాధూ పయ
 శ్చోదకమేవచ, పచేత్ ఊరావశిష్టం తు తద్ధి సర్వజ్వరాపహం. 264.
 శీతం కోష్ఠం జ్వరే ఊరం యథాస్వైరౌషధై ర్యుతం, ఏరండమూల
 సిద్ధం వా జ్వరే సపరికర్తితే. 265. జ్వరిభ్యో బహుదోషేభ్యః ఊర్ధ్వం
 చాధశ్చ బుద్ధిమాన్, దద్యా త్సంశోధనం కాలే కల్పే య దుపదేశ్య
 తే. 266. మదనం పిప్పలీభి ర్వా కలింగై ర్మధుకేన వా,
 యుక్తముష్ణాంబునా పీతం వమనం జ్వరశాంతయే. 267. ఆర
 గ్వధంవా పయసా మృద్ధ్వీకానాం రసేన వా, త్రిప్రతాం త్రాయమా
 ణాంవా పయసా జ్వరితః పిబేత్. 268. జ్వరఊణస్య న హితం వమనం న
 విరేచనం, కామంతు పయసా తస్య నిరూహై ర్వా హారేస్తలాన్. 269.
 ప్రయోజయే జ్వరహరా నిరూహో న్నానువాసనాన్, పక్వాశ
 యగతేదోషే వక్ష్యంతే యేచ సిద్ధిః. 270. గౌరవే శిరసః శూలీ విబ
 ధ్దేష్విందియేషు చ, జీర్ణజ్వరే రుచికరం దద్యా చ్చీర్ణవిరేచనం.
 271. అభ్యంగం శ్చ ప్రదోహం శ్చ సస్తేహాన్ సానువాసనాన్,
 విభజ్య శీతోష్ణకృతాన్ దద్యాజ్జీర్ణజ్వరే భిషక్. 272. తై రాశు ప్రశ
 మం యాతి బహిర్దారగతో జ్వరః, లభంతే సుఖ మంగాని బలం
 వర్ణశ్చ వర్ణతే. 273.

గృహచ్యూదిఘ్నతమును చెప్పచున్నాడు. — తిప్పతీగయొక్క గాని, త్రిఫలముల
 యొక్క గాని, ద్రాక్షకషాయముయొక్క కల్కముగాని, ముత్తువపులగముయొక్క
 గాని, కషాయముతో నేనియు, కల్కముతో నేనియు సిద్ధముచేయఁబడినతైలము జ్వరము
 లను మొదలంట హరింపఁజేయును. దీనిని గృహచ్యూదిఘ్నత మని యనెదరు.

జ్వరమువచ్చినప్పుడు రోగమును, కాలమును చక్కఁగా పరికించి పానకముల
 నుగాని, కషాయములనుగాని, తైలములను, పాలను, విరేచనోషధములను వీటిని ఆరా
 రుదినముల కొక్కొక్కతేప నీయవలయును. జీర్ణజ్వరము ఆనఁగా పురాణజ్వరము
 వచ్చినప్పుడు కఫముబాత్తిగా ఊణించిపోయినమీఁదట పాలనిచ్చినయెడల అమృతము
 తో సమాన మగును. కాని తరుణజ్వరమునందు పాలను త్రాగించినయెడల మనుష్యుని
 విషముచంపిన రీతిగా అది చంపివేయును.

శీతజ్వరములకు లాక్షాదితైలము; యవాదితైలము; సరాదితైలము; చందనాదితైలము; అగంతుజ్వరచికిత్స; అభిచారజ్వరచికిత్స; కామా దిజనితజ్వరచికిత్స; భూతజ్వరచికిత్స; జ్వరమోక్షణ లక్షణములు. } ౧౦

శ్లో. లాక్షాహరిద్రా మంజిష్ఠా కల్పైః తైలం విపాచయేత్, వడ్డుణే నారనాళేన దాహశీతజ్వరాపహం. 277. యవచూర్ణార్థకుడపం మంజిష్ఠార్థపలేన తు, తైలప్రస్థం శతగుణే కాంజికే సాధితంజయేత్. 278. జ్వరందాహం మహావేగ మంగానాం చ ప్రహర్షనుత్, సర్లకాం జకసంసిద్ధం తైలం శీతాంబునుద్దితమ్. 279. జ్వరదాహాపహం లేపాత్స ద్యోవాతాస్తదాహనుత్, చందనాద్య మగుర్వాద్యం తైలం చరకకీర్తి తం. 280. తథా నారాయణం తైలం జీర్ణజ్వరహరం పరం, అభిఘాతో జ్వరో నస్యా త్పానాభ్యంగేన సర్పిషః. 281. క్షతానాం వ్రణితానాం చ క్షతవ్రణచికిత్సయా, ఔషధీగంధవిషజౌ విషవీతప్రబాధనైః. 282. జయే త్కషాయై ర్మహీమాన్ సర్వగంధకృతైస్తథా, అభిచారాభిశా షోఠ్థ జ్వరా హేమామాదినా జయేత్. 283. దానస్వస్త్వయనాతిఘ్నే రుత్పాతగ్రహవీడజౌ, క్రోధజే పిత్తజాత్కామ్యా అర్థా స్సద్వాక్యమేవ చ. 284. ఆశ్వాసే నేష్టలాభేన వాయోః ప్రశమనేన చ, హర్షణైశ్చ శమం యాంతి కామక్రోధభయజ్వరాః. 285. కామా త్క్రోధజ్వరో నాశం క్రోధా త్కామసముద్భవః, యాతితాభ్యా ముబాభ్యాంచ భయ శోక సముద్భవః. 286. భూతవిద్యాసముద్దిష్టై ర్బంధావేశసతాడనైః, జయేద్భూతాభిషంగోత్థం మనస్సాంత్యైశ్చ మానసం. 287. వ్యాయా మం చ వ్యవాయం చ స్నానం చంక్రమణాని చ, జ్వరయుక్తో న సేవే త యావన్నో బలవాన్ భవేత్. 288. దేహాలఘుర్విప్రకతక్లమ మోహతాపః పాకోముఖే కిరణసౌష్ఠవ మవ్యధత్వం, స్నేదః క్షవః ప్ర కృతిగామిమనోన్నలిపా కంఠూశ్చ మూర్ఘ్నిగతజ్వరలక్షణాని. 289.

లక్క, పసపు, మంజిష్ఠ వీటితో చేయబడిన కల్పములతో తైలమును కావలయును. చక్కెరగా కాంగుచున్న సమయమునందు ఆరురెట్లు గంజిని

తైలసహితములును, అనువాసనాసహితములును నగు ఆభ్యంగనములను అనఁగా తలంట్లను, లేపనములను వేగువేరుగా విభాగించి చల్లగాను వేడిగాను చేసి ఇచ్చుచుండవలయును. ఈయంపచారములవలన చెవుడుపట్టినట్టి జ్వరములుకూడ యణఁగిపోవును. అంగములయందు నుఖము కలుగును. బలము, కాంతియును హెచ్చును.

❁ పట్క-ట్యర తైలము. ❁

శ్లో. సువర్చికానాగరకుష్ఠమూర్వాలాక్షానిశాలోహితయష్టికాభిః
తైలంజ్వరేషుద్ధణతక్రసిద్ధమభ్యంజనాత్ శీతవిదాహనుత్స్వాత్.
దద్మః ససారకస్యాత్త తక్రం కట్వర మిష్యతే,
ఘృతవ తైలపాకేఽపి తైలే ఘేనోధికః పరః. 274

స్వజ్వారము, శొంఠి, కోష్ఠ, చాగమట్ట, లక్క, పసుపు, మంజిష్ఠము, యష్టిమధుకము వీటికల్కమునుగాని, కషాయమునుగాని అరుచెట్లు మజ్జితో కాచి తైలమును రుద్దినయెడల జ్వరమునందలి శైత్యము, దాహమును హించిపోవును. నేయి కలిసిన పెగుగు మజ్జిగు కట్వరమనిఈశాస్త్రమునఁ జెప్పఁగలదు. తైలమునందువలెనే నేయి యందుకూడ పక్వముఁ జేయవచ్చును. తైలము అనఁగా నూనెలో పక్వముచేసిన ఎక్కువ యుద్దిపకమును, నేతిలో పక్వముచేసిన ఆయుద్దిపకము శాంతమును బొందును.

❁ అభ్యంగాదుల కంగారకతైలము. ❁

శ్లో. మూర్వా లాక్షా హరిద్రే ద్వే మంజిష్ఠా సేంద్రవారుణీ,
బృహతీ సైంధవం కుష్ఠం రాన్నా మాంసీ శతావరీ. 275
ఆరనాలాఢ కేనైవ తైలప్రస్థ విపాచయేత్,
తైలమంగారం నామ సర్వజ్వరవిమోక్షణమ్. 276

అంగారకతైలమును చెప్పఁచున్నాఁడు. — చాగమట్ట, లక్క, పసుపు, ఘృనిపసుపు, మంజిష్ఠ, పాపర, చాకుడు, సైంధవంబణము, చెంగల్వకోష్ఠ, సన్నరాన్న, పిల్లిపీచర వీటియొక్క కల్కమునందును ఒక అఙ్కముగంజియందు ప్రస్థప్రమాణము నూనెను బోసి వండి నేమి పవలయును. దీనినే అంగారకతైల మని చెప్పెదరు. ఈతైలము అన్ని విధములగు జ్వరములను షోఁగొట్టి మనుష్యునికి మేలుచేయును.

శీతజ్వరములకు లాక్షాదితైలము; యవాదితైలము; సరాదితైలము; చందనాదితైలము; అగంతుజ్వరచికిత్స; అభిచారజ్వరచికిత్స; కామా దిజనితజ్వరచికిత్స; భూతజ్వరచికిత్స; జ్వరమోక్షణ లక్షణములు. } ౧౦

శ్లో. లాక్షాహరిద్రా మంజిష్ఠా కల్పైః తైలం విపాచయేత్, వడ్డుణే నారనాళేన దాహశీతజ్వరాపహం. 277. యవచూర్ణార్థకుడపం మంజిష్ఠార్థపలేన తు, తైలప్రస్థం శతగుణే కాంజికే సాధితంజయేత్. 278. జ్వరందాహం మహావేగ మంగానాం చ ప్రహర్షనుత్, సర్లకాం జికసంసిద్ధం తైలం శీతాంబునుద్దితమ్. 279. జ్వరదాహాపహం లేపాత్స ద్యోవాతాస్తదాహనుత్, చందనాద్య మగుర్వాద్యం తైలం చరకకీర్తి తం. 280. తథా నారాయణం తైలం జీర్ణజ్వరహరం పరం, అభిఘాతో జ్వరో నస్యా త్పానాభ్యంగేన సర్పివః. 281. క్షతానాం వ్రణితానాం చ క్షతవ్రణచికిత్సయా, ఔషధీగంధవిషజౌ విషవీతప్రబాధనైః. 282. జయే త్కషాయై ర్మహీమాన్ సర్వగంధకృతైస్తథా, అభిచారాభిశా షోఠ్థ జ్వరా హేమామాదినా జయేత్. 283. దానస్వస్త్వయనాతిశ్చైవ రుత్పాతగ్రహవీడజౌ, క్రోధజే పిత్తజాత్కామ్యా అర్థా స్సద్వాక్యమేవ చ. 284. ఆశ్వాసే నేష్టలాభేన వాయోః ప్రశమనేన చ, హర్షణైశ్చ శమం యాంతి కామక్రోధభయజ్వరాః. 285. కామా త్క్రోధజ్వరో నాశం క్రోధా త్కామసముద్భవః, యాతితాభ్యా ముబాభ్యాంచ భయ శోక సముద్భవః. 286. భూతవిద్యాసముద్దిష్టై ర్బంధావేశసతాడనైః, జయేద్భూతాభిషంగోత్థం మనస్సాంత్యైశ్చ మానసం. 287. వ్యాయా మం చ వ్యవాయం చ స్నానం చంక్రమణాని చ, జ్వరయుక్తో న సేవే త యావన్నో బలవాన్ భవేత్. 288. దేహాలఘుర్విప్రకతక్లమ మోహతాపః పాకోముఖే కిరణసౌష్ఠవ మవ్యధత్వం, స్నేదః క్షవః ప్ర కృతిగామినోన్నలిప్నా కంఠూశ్చ మూర్ఘ్నిగతజ్వరలక్షణాని. 289.

లక్క, పసపు, మంజిష్ఠ వీటితో చేయబడిన కల్పములతో తైలమును కావలయును. చక్కెరగా కాంగుచున్న సమయమునందు ఆరురెట్లు గంజిని

అందులో చేర్చవలయును. ఈతైలము దాహమును, చలిజ్వరమును పోగొట్టును. ఇయ్యదియే లాక్షాద్దితైలము. యవలచూర్ణము అర్థకుడపమును, మంజిష్ఠ అరపలమును నూనె ఒక ప్రస్థమును, గంజి నూరులెట్లును చేర్చి ఈరీతిగా సిద్ధము చేయఁబడిన, తైలము అత్యంతము వేగము కలిగిన జ్వరమును, విగాహమును అణచి వైచును. అవయవము లదరుటనుకూడ మాన్పును. సరరసముగంధుఁడు, గంజియందును కలుపఁబడి సిద్ధముచేయఁబడిన తైలమును చల్లనినీటితో చేర్చి చిలికి పూతపూసినట్లయిన జ్వరము, విదాహము, వాతరక్తప్రకోపమువలన గఠిగిన దాహము వీనిని పోగొట్టును.

చందనాద్దితైలమును, ఆగుర్వాద్దితైలమును చరకుండు నెప్పినరీతిగా— నారాయణతైలమును, ఈ మూఁడుతైలములును పురాణజ్వరములను హరించును. నేతినీ పీచుటచేతను, త్రాగుటవలను, రుద్దికొనుటవలనను, అభిఘాతజ్వరము దూరముగా తొలఁగిపోవును. గాయము తగిలినవారలకుగాని, వ్రణములు కలుగుటవలనగాని, జ్వరమువచ్చినయెడల గాయములకును వ్రణమునకును చికిత్సచేయుటచేత జ్వరము తొలఁగిపోవఁగలదు.

బౌపథుల వాసనవలనఁగాని విషమువలన గాని కలిగిన జ్వరములను విషభక్షణము నశించుట కిచ్చెడు కషాయముచేతగాని మఱియు నన్నివిధములగు గంధములతోఁ గలిపిన కషాయములచేతఁగాని వైద్యుఁడగువాఁడు తొలఁగునట్లు చేయవలయును. అభిఘారము, అనఁగా చిల్లంగి (దీనిని ప్రయోగ మని చాతపాడి యని వాడుచుందురు.) శాపమిచ్చుటవలనఁ బుట్టెడు జ్వరములను హామము మున్నగువానివలనఁ జయింపఁ దగును.

ఉత్పాతములచేతను గ్రహపీడలచేతను పుట్టినజ్వరములను, దానము, పుణ్యాహవాచనము, ఆతిథిపూజ, బ్రాహ్మణసంతర్పణము మొదలగువానివలన పోగొట్టుకొనవచ్చును. శోషాధిక్యమువలనఁ బుట్టుచుండెడి జ్వరములకు సీతజ్వరములను పోగొట్టుక్రియలనే చేయవలయును.

కామ్యములు, వాంఛితలాభము, ప్రయోజనసిద్ధి, ఊరడింపుమాటలు, వాయువునుతగ్గించుట, సంతోషము, దీనిచేత కామక్రోధభయజనితములగు జ్వరములు నశించును. కామమువలన పుట్టెడిజ్వరమును, శ్రోధమువలన కలిగెడి జ్వరములును ఈ రెండువిధములుగాక భయదుఃఖాదులవలన పుట్టిన జ్వరములు హర్షణక్రియలచేత శాంతిసొందగలుగును.

మంత్రశాస్త్రము (అనఁగా భూతవైద్యము)లోఁ జెప్పఁబడియున్న, గ్రహబంధములు, ఉచ్చాటనలు, ఆవేశనములు, తాడనములు, మారణములు మున్నగునీచికి

త్పలను చేసినయెడల భూతభయమువలన వచ్చిన జ్వరములు నశించిపోగలవు. ఇట్లే మనస్సును సమాధానము చేసికొని మానసజ్వరములను పోగొట్టుకొనవలయును.

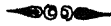
దండెములనుతీయుట, కసరత్తుచేయుట, ఇంకను శరీరమున కలతనిచ్చు వ్యాయామము నేదానినైనను చేయుట, స్త్రీసాంగత్యము, స్నానముచేయుట, దివ్యతిరుగుట ఈమొదలగువానిని జ్వరపడిలేచినవాఁడు మఱల తనకు యథాప్రకారముగా బలము వచ్చునంతవఱకును విధిగా మానవలయును.

శరీరము చులకనగానుండుట, “గ్లాని(అనఁగావాడిపోవుట)మోహము ఒడలు వెచ్చఁబడుట” అనునివిలేకయుండుట, ముఖమున రోగచిహ్నములు లేక చక్కముగా నుండుట, ఇంద్రియములు స్వాధీనములై యుండుట, బాధలేకయుండుట, చెమటయుూ రుచుండుట, తుమ్ములు వచ్చుచుండుట, పూర్వపురీతిగా మనస్సుండుట, అన్నముతినుటకు కోర్కె గలిగియుండుట, తలపైని దురద యెత్తుట ఈమొదలగునవి యన్నియును జ్వరము బొత్తిగా నశించిపోయినవాని కుండెడి లక్షణములుగా నెఱుఁగవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తసంహితయందు జ్వరాధికారము ముగిసినది.

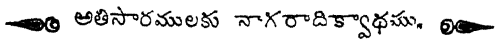

౨. జ్వరాతిసారాధికారము.

శ్లో. జ్వరాతిసారే పేయాదిక్రమ స్వాస్య లంఘితే హితః, 1
 జ్వరాతిసారీ పేయాం వా పి బే త్సామ్నా శృతాం నరః.
 పృశ్నిపర్ణిబలాబిల్వసాగరోత్పలధాన్యకైః,
 పారేంద్రయవభూనింబముస్తపర్పటకామృతాః, 2
 జయంత్యామమతీసారం సజ్వరం సమహృషధాః,

జ్వరాతిసారమునందు లంఘనము చేసియున్న రోగులకు పానకము మున్న గునవి క్రమముగా హితకరము లగుచున్నవి. జ్వరాతిసారము గల మనుష్యుడు దానిమ్మపండ్లరసముతీసి మిశ్రితముచేసి కోలపాన్న, ముత్తువపులగము, మారేడువేలు, శొంఠి, నల్లకలువ, ధనియములు టీతో పక్వముచేయఁబడిన పానకమును త్రాగవలయును. అగరుశొంఠి, కొడిసెపాలవిత్తులు, నేలవేము, తుంగముస్తలు, పర్పటకము, తిప్పతీగ, శొంఠి వీనిని కషాయముగా గాచి పుచ్చుకొనినయెడల జ్వరసహితములగు ఆమాతిసారములను పోఁగొట్టును.

శ్లో. నాగరాతివిషా ముస్త భూనింబామృత పత్సకైః. 3
 సర్వజ్వరహరః క్వాధః సర్వాతిసారనాశనః,
 ప్రీ బేరాతివిషా మస్తా బిల్వధాన్యకనాగరైః. 4
 పి బే త్పిచ్చావిబంధఘ్నం శూలదోషామపాచనమ్,
 సరక్తం హస్త్యతీసారం సజ్వరం వాథ విజ్వరమ్. 5

శొంఠి, అతివస, తుంగముస్తలు, నేలవేము, తిప్పతీగ, కొడిసెపాలవిత్తులు వీ టీతో సిద్ధముచేయఁబడిన కషాయము అన్నివిధములగు జ్వరములను, ఆతిసారములను పోఁగొట్టును. కురువేరు అతివస తుంగముస్తలు మారేడువేరు ధనియములు శొంఠి వీనిని కషాయముచేసి పుచ్చుకొనినయెడల పిచ్చబంధములను (జ్వరగానొకరీతిగూలము) అణఁచి వేయును. మతీయును శూలదోషమును ఆమమును పూర్వోక్తాశ్లేషముచేయును. ఇయ్యది రక్తాతిసారమును, జ్వరాతిసారమును, ఆతిసారమునుకూడ నాశనము నొందింపఁగలదు.

—౧౧ గుఱూచ్యదివేయము. ౧౧—

శ్లో. గుఱూచ్యతివిమాధాన్య శుంఠీ బిల్వాబ్జవాలకైః,
 పాఠాభూనింబ కుటజ చందనోశీర పద్మకైః, 6
 కషాయ శ్శీతలః కేయో జ్వరాతీసారశాంతయే,
 హృల్లాసా రోచక చ్చర్ది పిపాసాదాహనాశనః. 7

తిప్పతీగ, అలివన, ధనియములు, శొంఠి, మాఠేడువేలు, తుంగముస్తలు, విష బొద్ది, నేలవేము, కొడిసెపాలవత్తనములు, కక్తచందనము, పట్టివేరు, పద్మకము వీటిని కషాయమును చేసి చల్లగా త్రాగవలయును. ఇయ్యది జ్వరాతీసారముల నుపశాంతిని బొందించును. మఱియును ఉచ్చివేయుచుండుట, అగోచకము, ఛర్ది, అతిదాహము, గొంతుకఎండిపోవుట మొదలగువానినికూడ నశింపజేయును.

—౧౨ ఉశీరాదిక్వాధము. ౧౨—

శ్లో. ఉశీరం బాలకం ముస్తం ధాన్యకం విశ్వభేషజం,
 సమంగా ధాతకీ లోధ్రం బిల్వం దీపసపాచనం. 8
 హస్త్యగోచకపిచ్చామల విబంధం నాతివేదనం,
 సశోణితి మతీసారం సజ్వరం వాఽధ విజ్వరం. 9

ఉశీరాదికషాయమును చెప్పచున్నాఁడు.—పట్టివేళ్లు ఏలకులు తుంగముస్తలు ధనియములు శొంఠి ముత్తవపులగము ఆరెపూవు లొద్దుగ మాఠేడువేలు వీటితో సిద్ధము చేయఁబడిన కషాయము ఆకలిని దీపింపఁజేయును. అహారమును జీర్ణింపఁజేయును. అగోచకము పిచ్చుము అనుము మలబద్ధకము బాటు నెత్తురుపడునట్టి జ్వరము గలిగినట్టియు ఒకప్పుడు జ్వరరహితమైనదియు నగు సతీసారమును పోఁగొట్టును.

—౧౩ { పంచమూలక షాయము; కలింగాదిక్వాధము; సశ్శకాదియోగము; }
 నాగరాదిక్వాధము; ముస్తకాదిక్వాధము. }

శ్లో. పంచమూలీ బలా బిల్వగుఱూచీముస్తనాగరైః, పాఠా భూనింబ హ్రీబేర కుటజత్వక్ఫలై శ్శ్రుతం. 10. హంతి సర్వానతీసారాన్ జ్వరదోషం వమిం తథా, సశూలోపద్రవం శ్వాసం కాసం హన్యా త్సుదారుణం. 11. కలింగాతివిమా శుంఠీ కిరాతాంబుయవానకం, జ్వరాతీసారసంతాపం నాశయే దవికల్పతః. 12. వత్సకం కట్ఫలం దారు రోహిణీ గజపిప్పలీ, శ్వేదంష్ట్రా పిప్పలీధాన్యం బిల్వం పాఠా యవానికా. 13.

ద్వాప వ్యేతో సిద్ధియోగా శ్లోకాథేనాభిభాషితౌ, జ్వరాతీసారశమనౌ విశేషాద్దాహ శాతనౌ. 14. నాగ రామృత భూనింబ బిల్వవాలకవత్సకైః, సముస్తాతివిషోశీరైః జ్వరాతీసారహృజ్జలం. 15. ముస్తకబిల్వాతివిషా సా తాభూనింబవత్సకైః క్వాళః, మకరందగర్భయుక్తో జ్వరాతిసారౌ జ యేద్ధోరా. 16. ఘనజల పాతాతివిషా పథోవృత్పలధాన్యరోహిణీ విశైవ్యః, సేంద్రయవైః కృత మంభః సాతీసారం జ్వరం జయతి. 17.

పంచమూల్యానిక సాయమును చెప్పుచున్నాఁడు. — పంచమూలములు ముత్తువపు లగము మారేడుచెక్క తిప్పతీగె శొంఠి విషబొద్ది నేలవేము కురువేరు కొడి సెపట్ట కొడి సెపాలవిత్తులు వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన కషాయము అన్నివిధము లగు జ్వరదోషము లను పోఁగొట్టును. మఱియును చెలిది శూల ఉపద్రవసహిత మగుశ్వాసము భయంకర మగు దగ్గు మొదలగువానినిగూడ నాశము నొందించఁగలదు.

కొడిసెపాలవిత్తులు అతివస శొంఠి వాయువిడింగములు వట్టివేళ్లు దూలగొండి వీటిని కషాయముగా చేసి ఇచ్చినట్లులయిన జ్వరాతిసారములను మొదలంట నశింపఁజే యును. కొడిసెపండు దేవదారుచెక్క కటుకరోహిణి వినుగుపిప్పళ్లు పెద్దపల్లెరు ధని యములు మారేడువేరు విషబొద్ది ఓమము ఇట్లని నగమునగము శ్లోకములో చెప్పఁబ డిన ఈ రెండుసిద్ధయోగములు [1 కొడిసెపండు మొదలుకొని వినుగుపిప్పలివఱకును. 2 పె ద్దపల్లెరు మొదలగు ఓమమువఱకును] జ్వరాతిసారములను నాశనము చేయును. ఎక్కువ గా నగుచున్న దాహమును కూడ ముఖ్యముగా నశింపఁజేయును.

శొంఠి తిప్పతీగె నేలవేము ముల్లంగి కొడిసెపాలు తుంగముస్తలు అతివస వట్టివే ఱ్లు వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన కషాయము జ్వరాతిసారములను పోఁగొట్టును. తుంగము స్తలు మారేడువేలు అతివస విషబొద్ది నేలవేము కొడిసెపట్టులు వీటితో సిద్ధముచేయఁ బడిన కషాయము అతిసారముల నణచును. తుంగముస్తలు వట్టివేళ్లు విషబొద్ది అతివస కరకకాయలు నల్లకలువ ధనియములు కటుకరోహిణి శొంఠి కొడిసెపాలవిత్తనములు వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన కషాయమును ఇచ్చినచో జ్వరాతిసారములను జయించును.

◀ కళింగానిఘటికలు; ఉత్పలాదియోగము. ▶

శ్లో. కళింగబిల్వ జంబ్వోస్తు కపిత్థం సరసాంజనం, లక్షాహార్షిద్రే స్త్రీ బేరం కట్ఫలం శుకనాసికాం. 18. లోధ్రం మోచరసు శంఖం ధాత క్షివటశుంగకం, పిష్ట్యా తగడులతోయేన వటుకానక్షసమ్మితాన్. 19.

ఛాయాశుష్కాః పిబే చ్చిష్టుం జ్వరాతీసారశాంతయే, రక్తప్రసాదనా
త్వైతే శూలాతీసారనాశనాః. 20. ఉత్పలం దాడిమత్స్వకృష్ణ పద్మకేసర
మేవ చ, పిబే త్తండులతోయేన జ్వరాతీసారనాశనం. 21.

కొడిసెపాలవిత్తులు మారేడువేణు నేరేడుపలుకులు మామిడిపలుకులు వెలగపం
డు ఇంగిలీకము లక్క పసపు పూనిపసపు కురువేరు నేలగుమ్ముడు దండిగచెక్క లొడ్డుగ
ద్రాక్షరసము పాలు ఆరెపువ్వులు మట్టివేళ్లు వీటిని బియ్యపుకడుగుతో నూరి ఒక్కట
క్షమం తేసి ప్రమాణము గల మాత్రలనుచేసి నీడయ దు యెండించి జ్వరాతిసారో
గుల కిచ్చిన యెడల నెమ్మది కలుగును.

ఈమాత్రలు రక్తము శుభ్రము చేయును. నొప్పిగల అతిసారములను కూడ పో
గొట్టును. కమలములు దానిమ్మ బెరడు కమల కింజల్కములు వీటిని బియ్యపుకడు
గుతో కూడ కలిపి నూరి కలిపిత్రాగవలయును. ఇయ్యది జ్వరాతిసారములను మొదలం
ట నశింపజేయః గలుగును.

వ్యోషాదిచూర్ణము; దశమూలీఃషాయము; విడంగాదిక్యాభము; }
కిరాతాదిక్యాభము. }

శ్లో. వ్యోషం వత్సక బీజం చ నింబభూనింబ మార్కనం, చిత్ర
కం రోహిణీం పాతాం దార్ద్రీ మతివిషాం సమాం. 22. శ్లక్షణ్ణచూర్ణీకృ
తాన్ సర్వాన్ తిత్తుల్యాం వత్సకత్వచం, సర్వ మేకత్ర సంయుజ్య
ప్రపిబే త్తండులాంబునా. 23. సక్షాద్రం సా వహే దేతత్ పాచనం
గ్రాహి భేషజం, తృష్ణారుచిప్రశమనం జ్వరాతిసారనాశనం. 24. కా
మలాన్ గ్రహణీదోషాన్ గుల్మం స్త్రీహాన మేవ చ, ప్రమేహం పాండు
రోగం చ శ్వయంధుం చ వినాశ యేత్. 25. దశమూలీకషాయేన విశ్వ
మక్షసమం పిబేత్, జ్వరేతివాతిసారే చ నశోధే గ్రహణీ గదే. 26.
విడంగాతివిషాముస్తం దారుపాతాకలింగకం, మరిచేన సమాయుక్తంశో
ధాతీసారనాశనం. 27. కిరతాబ్దామృతావిశ్వ చంగనోదీచ్యవత్సకైః,
శోధాతిసారశమనం విశేషాజ్జ్వరనాశనం. 28. కిరాతాబ్దా మృతోదీచ్య
ముస్తచందనధాన్యకైః, శోధాతిసారత్ప్రద్దాహ శమనో జ్వరనాశనః. 29.

వ్యోషాదిచూర్ణమును చెప్పచున్నాఁడు. — శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, వేప
చెక్క, కొడిసెపాలవిత్తులు, నేలవేము, జిల్లేడువేణు, చిత్రమూలము, కటుకరోహిణి,

అగరుశొంఠి, దేవచారు, అతివస వీనినన్నిటిని సమానభాగములుగా తీసికొనవలయును. పిదప వీనిని బాగా చూర్ణముచేసి కొడిసెపట్టయొక్క చూర్ణమును గూడ నిందుగలిపి కలికడుగునీళ్లలో వేసికొని త్రాగినయెడల గాని తేనెలోకలిపికొని నాకినయెడల గాని, తలనొప్పలనుపోగొట్టును. అన్నమును పచనముజేయును, దప్పిని అరుచిని పోగొట్టును. జ్వరాలిసారములను గూడ నశింపజేయును.

దశమూలముల కషాయముతో కలిసి ఒకపలమెత్తు శొంఠిరసమును త్రాగవలయును. ఇట్లుచేసిన జ్వరమువచ్చినప్పుడును, అతిసారము గలిగినప్పుడును, శోఫయందును, గ్రహణిదోషములయందును బాధను పోగొట్టి గుఖమును ఈయంగలదు. వాయువిడంగము, అతివస, తుంగముస్తలు, దేవచారు, అగరుశొంఠి, కొడిసెపాలవిత్తులు వీటితో చేసిన కషాయమున ద్రాగిన అతిసారములుగూడ నశించిపోవును.

శేలవేము, తుంగముస్తలు, తిప్పతీగె, శొంఠి, రక్తచందనము, కురువేరు, కొడిసె విత్తులు, చందనము వీటికషాయము శోఫలుగల అతిసారములగూడ నణించును. మఱియును ముఖ్యముగా జ్వరములను పోగొట్టును, వాయువిడంగములు, తుంగముస్తలు, తిప్పతీగె, కురువేరు, భద్రముస్తలు, రక్తచందనము, ధనియములు వీటితో జేయఁబడిన కషాయము శోఫలతోగూడిన అతిసారములను, దప్పి, గొంతెండిపోవుట, జ్వరము మున్నగువానినిగూడ పోగొట్టును.

ఇట్లు చక్రదత్తసంహితయందు జ్వరాలిసారప్రకరణము ముగిసెను.

3. అతిసారాధికారము.

శ్లో. ఆమపక్వక్రమం హిత్యానాతిసారే క్రియాయతః, అతస్స
 రావతిసారేషు జ్ఞేయం పక్వామలక్షణం. 1. మజ్జత్వామాగుచత్వాన్నిట్
 పక్వాత్పూర్ణత్వే జ్వరే, వినాతిద్రవసంఘాత శైత్యశ్లేష్ట ప్రదూషనా
 త్. 2. శక్పద్ధర్మంధిసాటోప విష్టంభార్ద్రీప్రసేకినః, విపరీతం నిరామంతు కఘా
 త్పక్వంచ మజ్జతి. 3. ఆమే విలంఘనం శస్తమాదౌ పాచన మేవ చ, కార్యం
 చానశనస్యాంతే ప్రద్రవం లఘుభోజనం. 4. లంఘనమేకం ముక్త్వా
 నచాన్య దస్తీహా భేషజం బలినః, సముదీర్ణం దోషచయం శమయతి
 తత్పాచయ త్యపిచ . 5. ప్రీ బేరశృంగ బేరాఖ్యం ముస్తపర్పట కేన వా, ము
 స్తాదీచ్యశృతం తోయం దేయం వాపి పిపాసవే. 6. భుక్తేన్నకాలేక్షుత్తా
 మం లఘూన్యన్నాని భోజయేత్. ఔషధసిద్ధా పేయా లాజానాం సక్త
 వోతిసారహితాః, వస్త్రప్రస్తుతమండః శేయ శ్చ మసూరయూషశ్చ. 7.
 గుర్వీ పిండి ఖరాత్యర్థం లఘ్వీసైవ విపర్యయాత్, సక్తానా మాశు
 జీర్యేత మృదుత్వా దవలేహికా. 8.

పక్వములగు నామగోగములకు లక్షణములను చెప్పుచున్నాఁడు. — అతిసారగో
 గము కలిగినప్పుడు, ఆమమును పక్వముచేయవలసినరీతిని తెలిసికొనక యే వైద్యుఁడును
 చికిత్సను చేయకూడదు. కావున సమస్తములగు అతిసారముల విషయములలోను ఆమ
 మును పక్వముచేయు లక్షణమును తెలిసికొనవలయును. గురుత్వ విషయములో పక్వ
 ముగాని మలము నీటిలో మునిగిపోవును. పక్వమైనమలము నీటిపైని తోలు నని తెలిసి
 కొనవలయును.

మిగుల పలచనగా లేకుండుట, శైత్యముచే దూషింపబడుట, కడపులో గుడ
 గుడమని ధ్వని పుట్టుట, ఇట్టిలక్షణములు గల మలము చాల దుర్గంధముగా నుండును.
 దీనికంటె భిన్నమైనది ఆమరహిత మనఁబడును. కఘాతిరేకముచేత వెడలు మలము
 నీటిలో మునుగును. ఆమముచే వచ్చిన అతిసారములయందు మొదట లంఘనము
 చేయవలయును. అటుతరువాత పాచనము చేయించవలయును. అటుతరువాత లంఘన
 ము చేసినవారలకు లఘువగు ఆహారము నిచ్చుచుండవలయును.

బలముగల యతిసారంగోగికి లంఘన మొక్కటిదక్క యితర మాషధమే లేదు. ఆలంఘనము, పెఱిగినిదోషముల గుంపును నశింపజేయఁగలదు. ఆహారమును పక్వము గూడ చేయఁగలదు. కురువేరు, శొంతి వీటిరసము, తుంగము స్తలు, పర్నాటకము వీటి కషాయముగాని లేమన్న తుంగము స్తలు, కురువేరు వీటితో కాచినవీటిని గాని యిచ్చిన యొడల దాహము తగ్గిపోవును.

భోజనమయములయందు ఆకలిగొన్నవారికి లఘువగు ఆహారమును ఇవ్వవలయును. ఔషధులచేత సిద్ధముచేయఁబడిన పానకమును గాని, ధనియములు చేలసిండిలి గాని ఇచ్చినయెడల అతిసారవ్యాధి నివృత్తిచి హిత మగును.

వడయగట్టిన మజ్జిగగాని, పానకముగాని, మనూరి ధాన్యములఁగఁజిగాని, హితకఁము అగును. భారముగాను, తీక్ష్ణముగాను ఉండవలె గట్టిగాను ఉండునట్లు చేయఁబడిన లాజసత్తులేవ్యాము అను పదార్థము శీఘ్రముగా జీర్ణింపజేయును.

- [బృహస్పతివర్ణి మాణ్ణము; లఘుశాలివర్ణి క్వాభము; అతిసారాపఘ్నములు; ధాన్యపంచకము; పంచమూల్యాదిక్వాభములు; ధాన్యకాదియోగములు; చికిత్సానర్హతలు; స్తంభనాద్యోషధనిషేధములు; పాచనాషధనిషేధములు; సుఖవిరేచన క్రియ మొదలగునవి.]

శ్లో. శాలివర్ణిపృశ్నివర్ణి బృహతీ కంటకాగికా.9. బలాశ్వదంష్ట్రా బిల్వాని పాతానాగరధాన్యకం, ఏత దాహారసంయోగే హితం సర్వా తిసారిణాం. 10. శాలివర్ణిబలాబిల్వైః పృశ్నివర్ణ్యా చ సాధితా, దాడి మాక్షూహితాః పేయాః పిత్తశ్లేష్మాతిసారిణాం. 11. వాతపిత్తే పంచమూల్యా కఫే నా పంచకోలకైః, యవాగూ ముపభుంజానో నను వ్యంజన మాచరేత్. 12. శాకమాంసఫలై ర్యుక్తా యవాగ్వోష్ణాశ్చదుర్జరాః, ధాన్యపంచకసంసిద్ధో ధానవిశ్వక్రతోఽథవా. 13. ఆహారో భిషజో యోజ్యోవాతశ్లేష్మాతిసారిణాం, వాతపిత్తే పంచమూల్యా కఫే వా పంచకోలకైః. 14. ధాన్యోదీచ్యశృతం తోయం త్పిష్టాదాహాతిసారను త్, ఆభ్యామేవ సపాతాభ్యాం సిద్ధం మాహార మాచరేత్. 15. దోషా స్సన్నిచితాం యస్య పిదగాహారమూర్ఛితాః, అతిసారాయ కల్పంతే భూయస్తాకా సంప్రవర్తయేత్. 16. న తు సంగ్రహణం దద్వ్యా త్పుర్వ మామాతిసారిణే, దోషా హ్యణౌ వధ్యమానా జనయం త్యామయా స్పహూన్. 17. శోధపాండ్యమయస్లేహ కుష్టగుల్తోదరజ్వ

రాన్, దండకాలసకాధానాన్ గ్రహాణ్యోగదాం స్తథా. 18. క్షీణ
 ధాతు బూర్తస్య బహుదోషోఽతినిస్సృతిః, ఆమోపి స్తంభనీయ
 స్సాస్యత్ పాచనా న్నరణం భవేత్. 19. స్తోకం స్తోకం విబంధంవా సశూ
 లం యోఽతిసార్యతే, అభయాపిప్పలీకల్క్లైః సుఖోష్ణే స్తం విరే
 చయేత్. 20.

మయ్యాకుపాన్న, కోలపాన్న, పెద్దముక్క, కన్నులులక, ముత్తవపులగము, ఏనుగ
 పల్లెను, మారేడుపిండెలు, అగరుశొంఠి, శొంఠి, ధరియములు వీటిని భోజనముచేయునప్పుడు
 కూడాకలిపి తినినయెడల నతిసారరోగముకలవారికి గుణమిచ్చును. దీని నే బ్రహ్మచ్యాలి
 షర్వ్యాదిమార్గ మని వైద్యులు చెప్పచుందురు. మయ్యాకుపాన్న, ముత్తవపులగము,
 మారేడుపిండెలు, కోలపాన్న వీటితో సిద్ధము చేయఁబడిన దానిను పండ్లయొక్కయును
 రసముతో కలిపిన పానకము పిత్తకఫములవలన గలిగిన అతిసారరోగములను పోఁగొట్టి
 సుఖమును గలిగించును. ఇదియును శాలిపర్వ్యాదియే యగును. కొందఱు దీనిని లఘు
 శాలిపర్ణీకాద్ధ మందురు.

గంజిని త్రాగుచుండెడివాఁడు వ్యంజనము మొదలగువానిని తినగూడదు, ఎందు
 వలన ననఁగా కూరలుగాని మాంసముగాని పండ్లు మొదలగునవిగాని కూడా భక్షిం
 చుచు తీసికొనినగూజ జీర్ణము కాబాలదు. వాతకఫములచే నతిసారరోగము కలవానికి
 ధాన్యసంచకమును కలిపి సిద్ధము చేయఁబడిన యన్నమునుగాని, లేక శొంఠిపోడికలి
 పిన యన్నమును గాని పథ్యముగా నొసఁగవలయును.

వాతపిత్తములచేతఁ గలిగిన నతిసారరోగములను లఘుసంచమాలములతో జీర్ణము
 చేయఁబడిన కషాయముగాని, కఫముచేతఁగలిగిన నతిసారరోగమునందు పంచకోలము
 లతో చేయఁబడిన కషాయముగాని, లేక పోయినయెడల ధనియములు ఉదీచ్యనాగర
 ములతో కాచఁబడినకషాయముగాని ఇచ్చినచో దప్పి, గొంతుకమండిపోవుట, అతిసా
 రము మున్నగువానిని మొదలంట నశింపజేసి సౌఖ్యము నిచ్చును.

ధనియములు, కురువేరు, అగరుశొంఠి పీనిమార్గముచేత మిశ్రముచేసిన యన్న
 మును పెట్టుచుండవలయును. దీనినిఅసహ్యత, ఆహారమునందిచ్చలేకుండుట, మార్కొల్లుట
 మొదలగుదోషములుగలవానికిని, దోషములు వృద్ధి నొందినవానికిని ఈయవలయును.
 ఆము చేతికలిగిన నతిసారముగల రోగులకు మొదట, పట్టుపట్టునట్టివియును, పంచివే
 యునట్టియును యగు జౌషధములను [అనఁగా సంగ్రహ జౌషధములను] ఈయ
 రాదు. ప్రారంభములో అజ్ఞానముచేత పెంచినచో పిదప ననేక రోగములు పుట్టును.

శోభ పాండుగోగము బిళ్లబుబిళ్ల గావచ్చు తిల్లీయను గోగము (దినినే ప్రిహ మందురు). కుష్టు, గుల్మ గోగము, ఉదరరోగము, జ్వరము మొదలగువానిని కొయ్యలా గున నీలిగొనిపోవుట, నడవలేకపోవుట, వణకట, రక్తగ్రహణి, అగ్నిగోగము అను కూడ నాదోషము పుట్టించును. ధాతుక్షీణము గలవానికిని బలముచేత ప్రిడింపబడిన వానికిని, మిక్కిలిగా రక్తస్రావము గలవానికిని, మిగుల చోషము లుండినయెడల ఆమ మునుగూడ స్తంభనము చేయవలయును. మఱియును పాచనముచేత నొక్కొక్కయ ప్పడు చనిపోవుటకూడ సాధారణముగా సంభవించుచుండును.

మిగుల కొద్దికొద్దిగాను, తేక బద్ధకము గాను, కడుపునొప్పి, తీపు గలుగునట్లు గాను ప్రవించుచున్నయెడల సిట్టి యతిసారగోగమునకు కచక కాయలు, పిప్పళ్లు, గోరువెచ్చగా కల్మముగాఁజేసి విగోచన మగునట్లులు ఔషధము నీయవలయును.

[ధాన్యపంచకము; త్రికటుకాదిచూర్ణము; పిప్పల్యాదిచూర్ణము; హంద్రాదియో గములు; ఖండయూషాదులు; నాగరాదిక్వాధములు; పారాదిచూర్ణము; మస్తాదిక్షీరము; పంచమూల్యాదిచూర్ణము.]

శ్లో. ధాన్యకం నాగరం ముస్తం వాలకం బిల్వ మేవ చ, ఆమశూ లబిబంధఘ్నం పాచనం వహ్నిదీపనం. 21. ఇదం ధాన్యచతుష్కం స్యాత్ పితే శుంఠీం వినా పునః, పిప్పలీం నాగరం ధాన్యం భూతికం చాభయాం వచాం. 22. ప్రీబేరభద్రముస్తాని బిల్వం నాగరధాన్యకం, పృశ్నిపర్ణశ్శద్దంస్త్రా చ సమగా కంటకారికా. 23. తివ్రః ప్రమ ధ్యా విహితాః శ్లోకార్థై రతిసానిణాం, కఫపితే చ వాతే చ క్ర మాదేతాః ప్రకీర్తితాః. 24. సంజ్ఞా ప్రమధ్యా జ్ఞాతవ్యా యోగే పాచన దీపనే, త్యూషణాతివిషా హింగుబలా సౌవర్చ లాభయాః. 25. పీత్వోష్ణే నాంభసా హన్యాత్ ఆమాతీసార ముద్ధతం, అధవా పిప్పలీ మూల పిప్పలీ ద్వయచిత్రకాన్. 26. సౌవర్చ లవచా వ్యోష హింగు ప్రతివిషాభయాః, పిబే చ్చేష్టాతిసారార్త శ్శుష్ణితా శ్శోష్ణవారిణా. 27. హంద్రాదిం వచాదిం వా పిబే దామేషు బుద్ధి మాన్, ఖండయూష యవాగూషు పిప్ప ల్యాదిం ప్రయోజయేత్. 28. తక్రే కపిత్థ చాంగేరి మరీచా జాజిచిత్రకైః, నువక్వకః ఖండయూ షోయ మయం కాంబారికో పరః. 29. దధ్యమ్నై లవణస్నేహ తిల

మాంససమన్వితః, నాగరాతివిషాముస్తైః అథవా ధాన్యనాగరైః. 30. తృష్ణాతీసారశూలఘ్నమ్ పాచనం దీపనం లఘు, పాతావత్సకబీజాని హారీతకోశ్చ మహాషధం. 31. ఏత దామసముత్థాన మతీసారం సవేదనం. కఫాత్తకం సపిత్తంచ వర్షోబహ్నాతి చ ద్రువం. 32. పయస్య త్వాధ్య ముస్తాం వా విశతి భద్రకాహ్వాయాః, క్షీరావశిష్టం తప్తీ తు హన్యా దామం సవేదనం. 33. పక్వోఽసక్తవతీసారో గ్రహణీ మార్ధివా ద్యదా, ప్రవర్తతే తదా కార్యః క్షీప్రం సాంగ్రహికో విధిః. 34. పంచమూలీబలావిశ్వధాన్యకోత్పలబిల్వజాః, వాతాతిసారిణే దేయాః తక్రేణాన్యతమేన వా. 35.

ధనియములు, శొంఠి, తుంగముస్తలు, కురు జేరు, మారేడుసిండెలు వీటితో చేయఁ బడిన పాచనము ఆమమును, నొప్పిని, మలబద్ధకమును పోగొట్టును. జఠరాగ్నిని దీపింపజేయును. పిత్తమువలన వచ్చిన అతిసారములకు శొంఠిని వదలి ధాన్యచతుష్కమును పయోగింపవలయునని చెప్పెదరు. పిప్పళ్లు, శొంఠి, ధనియములు, కానుగుచేక్క, కరక కాయలు, వస, కురు జేరు, తుంగముస్తలు, మారేడుసిండెలు, శొంఠి, ధనియములు, కోల పొన్ను, పల్లెరు, ముత్తవపులగము, నేలములకపేరు అని సగముసగము స్తోకములలో మూఁడువిధము లగు ప్రమధ్యలు చెప్పబడినవి. ఇయ్యది కఫపిత్తవాతముల విమశములలో చెప్పబడినయవి. పాచనమునకును, జఠరాగ్నిని ఉద్దీపింపనేయుట కిచ్చెడు సాషధమునకు ప్రమధ్య యని గుర్తు పెట్టబడినది.

శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, అతివస, ఇంగువ, ముత్తువపులగము, సౌవర్చలవణము, కరక్కాయ వీటిని మార్తముచేసి వేడినీటియందు ఆచూర్ణమును వైచికోని త్రాగిన యెడల కఫాతిసారముచేత పీడింపబడు గోగికి నుఖము కలుగును. బుద్ధిమంతుఁడగువాడు హరిద్రాదిగణములో చెప్పబడినవానినిగాని వచాదిగణపతితములగు మూలికలను గాని కషాయముచేసికొని త్రాగవలయును.

ఖండయూషములయందుగాని గంజియందుగాని పిప్పల్యాదిగణములో చెప్పబడిన మూలికలచూర్ణమును కలిపికొని పుచ్చుకొనవలయును. ఆవుమజ్జిగ, వెలగపండులోని గుజ్జు, చాంగేరి, మిరియములు, జీలకఱ్ఱ, చిత్రమూలము, అనువీటిని గూడఁజేర్చికొని కాచవలయును. ఇయ్యదియే ఖండయూషమనబడును. మఱియును వీటినే కొందఱు కాంబలికములని జెప్పెదరు. కాని పెరుగు, నిమ్మపండ్లరసము, ఉప్పు, తైలము, నువ్వులు, మాంసము వీటితో కూడినయెడలనే కాంబలిక మగును.

శొంఠి, అతివస, తుంగము స్తబు లేక ధనియములు, శొంఠి నీటితో సిద్ధము చేయబడిన క్యాధము, సాచనము, దాహము, అతినారము, పోటు మొదలగువానిని పోగొట్టును. మఱియును జఠరాగ్నిని దీపింపజేయును. దేహమును గూడ తేలిక చేయును.

అగరుశొంఠి, కొడిసెపాలవొట్టులు, కరక కాములు, శొంఠి, వీటితోటి సిద్ధము చేయబడిన పాచనము అముచేత పుట్టినట్టియు బాధాకరము లగుట్టియు నతినారములను, కఫాతినారములను, పిత్తాతినారసంబంధము లగు మలములను (నిశ్చయముగా) బంధించివైచును అనుటకు సందియము లేదు.

తుంగముస్తైలను ఇరువదిముక్కలనుగాని లేక భద్రముస్తైల నిరువదింటినిగాని పాలలో వైచి కాచి త్రాగవలయును. పాలుమాత్రము మిగిలియుండినప్పుడు త్రాగిన యెడల ఆమాతినారములను సంపంజేయును. పక్వమైన అతినారము గ్రహణిహర్దమున మాటిమాటికి వచ్చుచున్నయెడల శీఘ్రముగా సాంగ్రహిక్మును అనగా మలమును బంధించు నుపాయమును చేయవలయును. పంచమూలములు, ముత్తపపులగము, శొంఠి, ధనియములు, కిలువ, మారేసుపిండెలు వీటిలో నేదియైన నొకదానితో చేర్చి మజ్జిగతో నేవించినయెడల వాత అవలసన బుట్టుచుండెడి అతినారముగల రోగులకు సౌఖ్యము కలుగును.

శ్లో. కంచటజంబూదాడిచుశ్వంగాటగ పత్రబిల్వప్రీభేరం, జలధర నాగరసహితం గంగా మపి వేగినీం రున్ధ్యాత్. 36. కృత్వాలవాలం సుదృఢం పిష్టై రామలకై ర్భిషక్, ఆర్ద్రకస్వరసే నాశు పూరయే న్నాభిమండలం. 37. సదీవేగోపమం ఘోరం అతీసారం నిరోధయేత్, కరాతతిక్తకం ముస్తం వత్సకం సరసాంజనం. 38. పిబే త్పిత్తాతినారఘ్నం సక్షాద్రం వేదనాపహం, పలం వత్సకవీజస్య శ్రవయిత్వా జలం పిబేత్. 39. యో రసాశీ జయే చ్చీఘ్రం స పైత్తం జఠరామయం, మధూకం కట్ఫలం లోద్రం దాడిమస్య పలత్వచం. 40. పిత్తాతినారే మధ్వక్తం పాయయే త్తండులంబునా, కుటజాతివిషాముస్తం హరిద్రాపల్లినీద్వయం. 41. సక్షాద్రశర్కరం శస్తం పిత్తశ్లేష్మాతినాదిణాం, కుటజత్వక్ఫలా ముస్తం క్యాధయిత్వా జలం పిబేత్. 42. అతీసారం జయన్యాశు శర్కరామధుయోజితం, బిల్వచూతాస్థినిరూహాః పీతస్సక్షాద్రశర్కరః 43. నిహన్యా చ్చుర్ధ్వతీసారం వైశ్వానర ఇవాపవతిం,

పటోలయవధాన్యాక క్వాథః పేయః సుశీతలః. 44. శర్కరారామధు సు
యుక్తః ఛర్ద్యతీసారనాశనః, ప్రియంగ్వంజనముస్తాఖ్యం పాయయేత్తు య
ధాబలమ్. 45. పటోలయవధాన్యాక క్వాథః పేయఃసుశీలః, తృష్ణాతిసార
చ్ఛర్దిష్ఠుంసక్షౌద్రం తండులాంబునా. 46. కలింగకవచాముస్తం దారు
సాతివిషంసమమ్, కల్కం తండులణోయేన పి బే త్పితృనిలామయీ. 47.
కుటజం దాడిమం ముస్తం ధాతికీచిల్వవాలకం, లోధ్రచందనపాతా శ్చ
కషాయం మధునా పి బేత్. 48. సామే సశూ లే ర క్తేపి పిచ్చాస్తావేషు
శస్యతే, కుటజాది రితి ఖ్యాతః సర్వాతీసారనాశనః. 49. సమగతివిషా
ముస్తం విశ్వం ప్రీ బేరధాతకీ, కుటజత్వకృణం బిల్వ క్వాథ స్సర్వాతి
సారనుత్. 50. డలోత్థః స్వరసః పేయః ఙ్జులస్య సమాక్షి కః, జయ
త్యామ మతీసారం క్వాథో వా కుటజస్యచః. 51. పటారోహం తు
సంపివ్య శ్లక్ష్యం తండులవాణా, తం పి బే త్తక్ర సంచయుక్త మతీసారరు
జాపహా. 52. తండులజలపిష్టాం కోశమూలకర్షార్ధపాన మప్సహరతి,
సర్వాతి గారగ్రహణీ గోగసమూహం మహాఘోరం. 53 కల్కః కోమ
లబబ్బూలదలా త్పితోతిసారహ, కుటజత్వకృతః క్వాథో ఘనీభూత
స్సుశీతలః. 54. లోహితోఽతివిషాయుక్తః సర్వాతీసారను ద్భవేత్,
వదంత్యత్రాప్తమాంశేన క్వాథా దతివిపారిజః. 55. ప్రక్షిప్యత్వా
త్పాదికం తు లేహా దితి చ నో మతిః.

కొడిసిపాలపట్ట, నేలేడు, దానిమ్మ, పల్లెరు, మారేడుపిండెలు, కరువేరు, తుంగ
ముస్తెలు, శొంఠి కీటిని చూర్ణముచేసి ఆచూర్ణమును క్వాథముచేసి నేవించినయెడల గం
గాప్రవాహపు వేగమునైనను ఆపగలుగును అనిన అతిసారము విషయములో సిద్ధర్ప
గల దని నేఱుగా చెప్పవలయునా? లేకపోయిన ఉసిరికపప్పు పిండిగా నూరి దానిని
చిక్కని ఆంబలిగా గాచి తరువాత అల్లపురసమును చేర్చి బొడ్డునకు పట్టించినయెడల
నదీవేగమువలె భయంకరమగు సతిసారమైనను ఆగిపోవును.

వాయువిడంగములు, నేలవేము, కొడిసెత్తులు, సరసాంజనము వీటిని చూర్ణము
చేసి దీనియందు లేసెను గలిపికొని పుచ్చుకొనినయెడల పిత్తమువలన జుట్టిన సతిసార
రోగము తక్షణమే యుపశమనము నొందును. ఒకపలప్రమాణముగల కొడిసెపాలచి
త్తులను కషాయమునందుకాచి త్రాగినను మాంసరసమును భుజించినను గాని పిత్తమువలన

బుట్టెడి అతిసారగోగము చూడఁగఱుగా తొలఁగిపోవును. ఇప్పుడుపువ్వు, కాయఫలపుచెక్క, లొద్దుగ చెక్క, దానిమ్మపండుపై బెరడు, దానిమ్మఫలము వీటిని ఎంక బెత్తి చూర్ణముచేసి ఆచూర్ణముతో తేనెను వైచికోని బియ్యపుకడుగు అనుపానముతో చేర్చి సీత్యసంబంధములగు నతిసారవిషము గులలో త్రాగవలయును.

కొడిసెవిత్తులు, అతివస, తుంగముస్తైలు, మ్రానిపసపు, పచ్చిపసపు, కోలపొన్న, ముయ్యకుపొన్న వీటిని చూర్ణమునుచేసి కషాయముగాచి యందు తేనెను కలిపికోని నాకి నయెడల సీత్యసంబంధములైనవియును, కఫసంబంధములు నైనవియు నగు అతిసారముల పోగొట్టుటయందు దిట్ట యగును. కొడిసెపట్ట, కొడిసెపండు, తుంగముస్తైలు వీనిని కషాయమునుగా గాచి ఈకషాయముతో కండచక్కెరను తేనెను వేసి త్రాగినయెడల నతిసారగోగము లతిశీఘ్రముగా నశించిపోవును.

మారేడుగింజలు, మామిడిపలుకులు వీటిని నిర్వ్యాహముచేసి తేనెను కండచక్కెరను కలిపి త్రాగినయెడల దుగదకల యతిసారములు కూడను అన్ని దేవునియందఱ ఆహుతులవలె రూపదంగిపోవును. చేదపొళ్ల, యవలు, ధనియములు వీటితో చేయఁబడిన కషాయమును చల్లగా చల్లార్చి దానిలో కలకండను తేనెను చేర్చికోని త్రాగినయెడల ఛర్దిగల యతిసారములు గూడను నశించి పోగలవు. కొడిసెవిత్తులు, వస, తుంగముస్తైలు వీటిని కషాయమునుచేసి తాగు ఓషధులుగుంతమట్టునకు తీసికోని తేనెను అందులో కలిపి బియ్యపునీళ్లతో కలిపి నేవించినయెడల దాహము, అతిసారము, ఛర్ది మొదలగునవి నశించి పోగలవు.

కొడిసెపాలవిత్తులు, దానిమ్మబెరడు, తుంగముస్తైలు వీటిని అన్నిటిని సమానములుగా తీసికోని కల్కముచేసి బియ్యపుకడుగుతోకూడా వాతసీత్యములవలనఁ బుట్టిన యతిసారము గల గోగి పుచ్చుకొనవలయును. కొడిసెపాలవిత్తులు, దాడిమబెరడు, తుంగముస్తైలు, ఉసిరికెపప్పు, మారేడుపిండెలు, కురువేరు, లొద్దుగ, రక్తచండనము, అగరు శొంఠి వీటిని కషాయముపెట్టి తేనెను ఆకషాయముతో వైచికోని త్రాగవలయును. ఈయాషధము అనుముచేత వచ్చిన యతిసారములకును, పోటుగలిగిన యతిసారము నకును, రక్తాతిసారము నకును, పిచ్చాస్రావమునకును మిగుల శ్రేష్ఠమైనది. ఇయ్యది కుట బాదికషాయ మనఁబడును. ఈకషాయ మన్నివిధములగు నతిసారములను పోగొట్టును.

ముత్తనపులగము, అతివస, తుంగముస్తైలు, శొంఠి, కురువేరు, ఆకపువ్వు, కొడిసెచెక్క, కొడిసెపండు, మారేడుపిండెలు వీటియొక్కకషాయము అన్నివిధములగు నతిసారములను నశింపఁ జేయును. నీరు ప్రబ్బలి ఆకులరసములతో తేనెను కలిపికోని త్రాగి

నను కొడిసెపట్టణో చేసిన కషాయమునందు తేనెను కలిపికొని త్రాగినను ఆమాతి సారములు నశించి పోగలవు. మఱ్ఱిచిగుళ్ళను బియ్యపుకడుగుతోఁ గూడ చేర్చి నూరికొని త్రాగినయెడల నతిసారముల పీడ లేకుండ తొలగిపోవును.

ఊడుగవేళ్ళను బియ్యపుకడుగుతో నూర్చకల్కముచేసి అర్ధకర్ష ప్రమాణము నేవించినయెడల అన్నివిధములగు నతిసారములును, గ్రహణులును, భయంకరము లగు నితర రోగములును నశించిపోగలవు. బబూబులపుచెట్టుయొక్క లేకచిగుళ్లను (అనఁగా వెలి నువ్వు చిగుళ్లు) కల్కముచేసికొని త్రాగినయెడలగాని కొడిసెపట్టుగట్టిగా కషాయమును గా గాచికొని చక్కగా చల్లార్చికొని అతివసనుచూర్ణమును చేసికొని పుచ్చుకొనినయెడలగాని అన్నివిధములగు నతిసారములును నశించిపోగలవు. కొండఱు కషాయమునందు ఎనిమిదవపాలు అతివసచూర్ణమును వేయవలయు నని చెప్పెదరు. మఱియును లే హముకంటె అతివసచూర్ణము నాల్గవపాలు వేయవలయు నని నేను యభిప్రాయము నొందుచున్నాను.

అంకోలవటకము: విడంగాదికావ్యధము.

శ్లో. నదా ర్వ్యం కోట పాతానాం మూలం త్వక్కుటజస్య చ. 56. శాల్మలీశాలనిర్యాస ధాతకీలోద్రదాడిమం, పిష్టాష్టా సమ్మితాన్ కృత్వా వటకాం స్తండులాంబునా. 57. తేనైవ మధుసంయుక్తా నే కైకాకా ప్రాత రుత్థిశిః, పిబే దత్యయ మాపన్నీ విడ్విసగ్గేణ మా నవః. 58. అంకోలవటకో నామ్నా సర్వాతీసారనాశనః, య స్యర్థోగ కే భాగే ప్రీ బేరోత్పలనాగరైః. 59. పేయా రక్తాతిసారఫీని పృశ్నిప ర్ణ్యా చ సాధితా, రసాంజన సాతివిషం కుటజస్య ఫలం త్యచం. 60. ధాతకీ శృంగబేరం చ ప్రపిబే త్తండులాంబునా, ఊద్రేణ యుక్తం నుద తీ రక్తాతీసార ముల్బణం. 61. మాందం దీపయతే చాగ్నిం శూలం చా పి నివర్తయేత్, విండంగాతివిషాముస్తం దారుపాతాకలింగకం. 62. మరిచేన సమాయుక్తం శోధాతీసారనాశనం.

ప్రానిపసపు, ఆంకోలపుచెట్ట (ఊడుగు) వేళ్లు, ఆగరుకొంఠి, కొడిసె చెక్క, బూరుగుబంక, మద్దిబంక, ఆరెచెక్క, లూడ్లు చెక్క, దానిమ్మ బెరడు, వీటిని అన్నింటిని సమానముగా ఒక్కొక్క అక్షమచొప్పున తీసికొని కడుగునీళ్లతో నూరి కల్కమును చేసికొని తేనెను కలిపికొని మాత్రకట్టి యుండవలయును. మఱల ప్రాతఃకాలముననే లేచి అతిసారరోగముగల గొగి దానిని పుచ్చుకొనవలయును. ఇయ్య

దియే అంకోటపటక మనంబడును. ఈ అంకోటపటకము అన్ని యింకయు లగు అతిసారములను నశింపజేయును.

సగపాలు నీరు కలిపిన మేకపాలలో క్షుగవేరు, నల్లకలువ, తుంగముస్తలు, కోలపాన్న పీటిని కలిపి సిద్ధము చేయబడిన పానకము రక్తాతిసారములను పోగొట్టును. రసాంజనము, అతివస, కొడిసెచెక్క, కొడిసెపండు, ఆరెచెక్క, అల్లము పీటిని బియ్యపుకడుగుతో నూరి చేర్చికొని త్రాగవలయును. తేనెలో కలపినయెడల నియ్యది అత్యంతము భయంకరములయిన అతిసారములను కూడ నశింపజేయును. అగ్నిమాంద్యమును కూడ పోగొట్టి ఆకలిని దీసింపజేయును. శూలగమును పాపాండ్రోలును వాయువిడంగములు, అతివస, తుంగముస్తలు, దేవదారుచెక్క, అగరుశొంఠి, కొడిసెపాల, మిరియములను కషాయముగా గాచి నేవించినయెడల శోధముగల అతిసారములు గూడ నడుగంటి పోవును.

[వత్సాదియోగములు; దాడిమూదికషాయములు; బిల్వవణి; బిల్వాదిరసము; శాల్మల్యాదిరసము; జంబ్వాదిరసము, బిల్వాదిరసము మొదలగునవి.]

శ్లో. సచత్సక స్సాత్తివిష స్సబిల్వః సోదీచ్యముస్తై శ్చ కృతః కషాయః, సామే సశూలే సహశోణితే చ చిరప్రవృత్తే పి హితేఽతిసారే. 63. కషాయో మధునా పీత స్త్వచో దాడిమవత్సకాత్, సద్యో జయే దతీసారం సరక్తం దుర్నివారకం. 64. గుడేన ఖాదయే ద్బిల్వం రక్తాతిసారనాశనం, ఆమశూలవిబంధఘ్నం కుక్షిరోగవినాశనం. 65. బిల్వాబ్లధాతకీపాథా శుంఠీమోచరసా స్సమాః, పీతా రుంధం త్యతీసారం గుడతక్రేణదుర్జయం. 66. శాల్మలీ బదరీజంబూప్రియాలామ్రార్జునత్వచః, పీతాఃక్షీరేణ మధ్వాఘ్నాః పృథక్ శోణితనాశనాః. 67. జంబ్వామ్రామలకీనాం తు పల్లనా నథ కుట్టయేత్, సంగృహ్య స్వరసం తేషా మజాక్షీరేణ యోజయేత్. 68. తం పి బే స్తధునా యుక్తం రక్తాతిసారనాశనమ్, బిల్వం ఛాగపయస్సిద్ధం సితామోచరసాన్వితమ్. 69. కలింగచూర్ణ సంయుక్తం రక్తాతిసారనాశనమ్, జ్యేష్ఠాంబునా తండులీయం పీతం చ నసితా మధు. 70. పీత్వా శతావరీకలక్రం పయసా క్షీరభుజ్జయేత్, రక్తాతిసారీ పీత్వా చ తయా సిద్ధం ఘృతం నరః. 71.

కొడిసెపట్ట, అతివస, మారేడువేలు, కుయవేరు, తుంగముస్తలు వీటితోటి చేయఁబడిన కషాయము ఆమాతినారములను, నొప్పిగలిగిన యతినారరోగములను, రక్తాతినారములను, మఱియును, చాలరోజులనుండి పుట్టిన యతినారరోగములను నాశనము చేసి హితముగు కలుగఁజేయును.

శీతదానిస్తుబెరడు, కొడిసెపట్ట వీనితో పెట్టినకషాయములో తేనెను కలిపికొని త్రాగినయెడల రక్తాతినారములు దూరముగా తొలగిపోవును. బెల్లముతో కలిపి మారేడుపండ్లను తినినట్టులయిన రక్తాతినారములు నశించిపోవును. మఱియును అమశాలను మలబద్ధకము మొదలగునవియుఁగూడ దూరముగా తొలగిపోవును. కడుపునొప్పి మొదలగునట్టి రోగములుకూడను మొదలంట నశించి పోఁగలవు.

మారేడుపిండెలు, తుంగముస్తలు, ఆరెచెక్క, అగరుశొంఠి, శొంఠి, బూరుగవేరు వీటి నన్నింటిని సమానములైన భాగములనుగా తీసికొని బెల్లముతో కలిపి మజ్జిగతో త్రాగినట్టులయిన నత్యంతము భయంకరము లగు నతినారములును దూరము లగును. బూరుగువేరు, రేగువేరు, మొరటవేరు, మామిడివేరు, మద్దివేరు వీటిని వేరువేరుగా తీసికొని మేకపాలును తేనెను చేర్చికొని త్రాగినయెడల రక్తాతినారమును పోగొట్టును.

నేరేడు, ఉసిరిక, మామిడి వీటిచిగుళ్లనును మేకపాలలో కలిపి తేనె చేర్చి త్రాగినయెడల రక్తాతినారములు నశించిపోవును. మేకపాలలో మారేడుపిండెలు సిద్ధముచేసి (అనఁగా న నవైచి) చక్కెర మిఠయపురాడిని కలిపి ఆపివ్వుట నందు కొడిశె పాలవిత్తుల మార్గమును వేసికొని త్రాగినయెడల రక్తాతినారము లణగిపోవును.

అతిమధురమును నూరి చక్కెర తేనెల నందులుో కలిపి బియ్యపుకడుగుతో చేర్చికొని త్రాగినట్టులయిన గాని శతావరి [అనఁగా పెద్దపిల్లి పీచర] యొక్క కల్మమును పాలతో చేర్చి త్రాగినయెడల గాని మచుష్ణుఁడు రక్తాతినారమును జయింపగలుగును. లేకపోయిన శతావరిని కల్మముగాచేసి సిద్ధముచేయఁబడిన నేతిని రక్తాతినారరోగముగల రోగి త్రాగినయెడల సుఖము కలుగును.

☞ కుటజరసాయనము; గుడభ్రంశములకు కషాయము; కుటజపుటపాకము. ☞

శ్లో. కుటజస్య పలం గ్రాహ్య మప్తభాగజలే శృతిమ్, తథైవ వివచే ద్భూయో దాడిమోదకసంయుతమ్. 72. యావచ్చైవ లసీకాభం శృతం త ముపకల్పయేత్, త స్మార్థకరం తక్రేణ పిబే ద్రక్తాతినారవాన్. 73. అవశ్యమగణీయోపి మృత్యో ర్యాతీ న గోచరమ్, క్వాథతుల్యం దాడిమాంబు భాగానుక్తౌ సమంతతః. 74. కల్మ స్తిలానాం

కృష్ణానాం శర్కరాభాగసంయుతః, ఆజ్యేన ఫయసా పీతః సద్యో రక్తం నియచ్ఛతి. 75. గుడదాహే ప్రపాకే వా ఓటోలమఘకాంబు నా, నేకాదికం ప్రశంసంతి ఛాగేన ఫయసాపి వా. 76. గుడభ్రంశే ప్రకర్తవ్యా చికిత్సా తత్ప్రీక్షీర్తితా, అవేదనం సుసంపక్వం దీప్తాగ్నే స్సుచిరోత్థితమ్. 77. నానావర్ణమతీసారం పుటపాకైరుపాచరేత్. స్నిగ్ధం ఘనం కుటజవల్కల మజంతు జగ్ధమాదాయ తత్క్షణ మతీవచ పో ధయిత్వా, జంబూపలాశపుట తండులతోయసిక్తం బద్ధం కుశేన చ బహిర్లుపసంకలిప్తమ్. 78. సుస్విన్న మేత దవపీడ్య రసం గృహీత్వా ఊడ్రేణయక్త మతిసారవతే ప్రదద్యాత్, కృష్ణాత్రిపుత్రమతపూజిత ఏష యోగః సర్వాతిసారహరణే స్వయమేవ రాజా. 79. స్వరసస్య గురుత్వేన పుటపాకపలం పిబేత్, పుటపాకస్య పాకోఽయం బహి రా రక్తవర్ణతా. 80.

ఒక వలము కొడిసెపట్టను తీసికొని ఎరిమిదిరె ట్లధికముగా నున్న నీటిలోవైచి పాకము చేయవలయును. మఱల నదే ప్రకారము దానిమ్మపండ్లరసమును కలిపి ఉడు కఁబెట్టవలయును. బాగుగా నుడికి తీగెమొస్తకుగా నుండినయప్పుడు దింపి జాగ్రత్త చేసికొని ఆర్ధకర్ష ప్రమాణముగా మజ్జితో కలిపి త్రాగుచుండినయెడల రక్తాతిసార ములు నశించిపోవును. దీని సామర్థ్యమువలన చావునకు సిద్ధమైన మనుష్యుఁడుకూడను బ్రదక గలఁడు. కషాయముతో సమానముగా దానిమ్మరసమును తీసికొనవలయును.

నల్లనూపులను కల్కముచేసి దానికి సమభాగముగ కలకండను కలిపి మేకపాల తో కలిపి త్రాగినయెడల రక్తాతిసారము లన్నియు నతిశీఘ్రముగా నశించి పోగలవు. ముడ్డి ఎండిపోవునప్పుడుగాని, తీపు ఎత్తుచున్నప్పుడుగాని చేదునీళ్ల యప్తిమధు కము మొదలగువానితో చేయఁబడిన కషాయముతో తడుపుచు డుట చాల శ్రేయ మును కలిగించును. లేకపోయినచో మేకపాలతో తడుపుటయైనను ఉత్తమమే యగును. గూడ దిగినప్పు డీచికిత్సను చేయవలయును.

ఆగ్నిదీప్తిగలవానికిని, కష్టములు లేనివానికిని పరిపక్వమై చాలకాలముక్రింద టునే పుట్టి నానావిధములుగా నుండు ఆతిసారములకు ఖటపాకముచేత చికిత్సను చేయవలయును. దట్టముగాను పురుగులు మున్నగువానిచే కొఱకబడకయు యుండినది యును, తగలబడనిదియు నగు కొడిసెపట్టను తీసికొనివచ్చి నూరి నేరేడుఆకులలో

చుట్టి బియ్యపుకడుగుతో తడిపి తోకగాగట్టి పైకి పూతను పూసి ఆముద్దను నిప్పులా పెట్టి యుడికించి తఱువాత రసమును సిండి దానియందు తేనెను కలిపి అతిసార రోగము కలవాని కౌషధముగా నీయవలయును. ఈయోగము కృష్ణాత్రిముసోముని కొమరునిమతముచేత పూజితమై యున్నది. అన్ని తెఱఱగులగు నతిసారములను నశింపచేయుటలో నిదియే యుత్తమమై కూడ నున్నది. స్వరసమును మఱిగించి పుటపాకముచేసిన రసమును పలమంత తీసికొనవలయును. వైని అన్ని ప్రక్కలను ఎఱ్ఱ బారివయస్సుడు పుటపాకము పక్కమైనది యని తెలిసికొనవలయును.

❁ కుటజలేహము. ❁

శ్లో. త్వక్ష్విండం దీర్ఘవృతస్య కాశ్చరీవత్ర వేష్టితమ్, మృదావ లిప్తం సుకృత మంగారే వ్యవలేహయేత్. 81. స్విన్న ముద్ధృత్య నిష్పీ డ్య రస మాదాయ యత్పతః, శీతీకృతం మధుయుతం పాయయే దుద రామయే. 82. శతం కుటజమూలస్య ఝణ్ణం తోయార్షణే పచేత్, క్వాథే పాదావశేషేఽస్మిన్ లేహం పూతే పునః పచేత్. 83. సావర్ష లయవక్షారవిడసైంధవస్పిలీ, ధాతకీంద్రమువా జాజీ చూర్ణం దత్వా పలద్వయమ్. 84. లిఘ్యో ద్భదరమాత్రం తచ్చృతం క్షోద్రేణ సంయు తం, పక్వాపక్వ మతీసారం నానావర్ణం సవేదనం. 85. దుర్వారిం గ్రహణీరోగం జయేచ్చైవ ప్రవాహికాం.

దుండిగపుచెక్క నునూరి ముద్దగాచేసి గుమ్మడిఆకుతో చుట్టిపెట్టి పైనమట్టిని పొదివి నిప్పులా (కుమ్ములా) నుడువ బెట్టవలయును. చక్కగా స్తుగ్గిన తరువాత బయలునకు తీసి రసమునుతీసి చక్కగా చల్లారినతరువాత దానిలో తేనెను వైచి కొని అతిసారరోగ ము కలిగినప్పుడు నేవింపవలయును. కొడిసెపట్టను నూరుపలములు తెచ్చి నూరి ఒకద్రోణ బరిమాణముగల నీటిలో నుంచి పక్వము చేయవలయును. మొదలపోసిన నీటిలో నా ల్గపాలు మిగిలియున్నప్పుడు వడియకట్టి మరల పండవలయును.

తరువాత యనక్షారము, బిడాలువణము, సైంధవలవణము, పిప్పళ్లు, ఆరెచెక్క, కొడిసెపాలవిత్తులు, తెల్లజీలకఱ్ఱ నీటిని చూర్ణముచేసి రెండుపలములంతకలిసి చక్కగా చల్లారినతరువాత తేనెనుకలిపి రేగుపండంతమాత్రలను చేసికొని తినవలయును. ఇయ్యది యే కుటజాదిలేహ మనఁబడును. ఈకుటజాదిలేహము పక్వములగు నతిసారములను, చ క్కగాఁ బక్వముకానివానిని, అనేకములగు రంగులతో గూడినవానిని, శూలరోగముగలిగిన

వియు నగువానిని భయంకరము లగునని యగు అతిసారములను ప్రవాహిక గ్రహణి రోగము మున్నగువానిని పోఁగొట్టును.

❁ కుటబాష్టకయోగములు. ౭ ❁

శ్లో. తులామథార్ద్యాం గిరిమల్లికాయాః సంతుద్య పక్వా రస మాదదీత, తస్మిన్ సుపూతే ఫలసమ్మితాని శ్లఙ్ఘాని పిష్ట్యా సహ శాలా లేన. 86. వాతాం సమంగాతివిషాం సమస్తాం బిల్వం చ పుష్పాణి చ ధాతకీనాం, ప్రక్షిప్య ధూయో విపచేత్తు తావ ద్దర్శ్య ప్రలేప స్వర సస్తు యావత్. 87. వీత స్వసౌ కాలవిదా జవేన మండేన వాఽజాప యసాఽదభవాపి, నిహన్తి సర్వం త్వతిసార ముగ్రం కృష్ణం సితం లో హితవీతకం వా. 88. దోషం గ్రహణ్యా వివిధం చ రక్తం శూలం తధార్థాంసి సశోణితాని, అస్పగ్ధరం చైవ మసాధ్యరూపనిమాస్త్య వశ్యం కుటబాష్టకోయఁ. 89.

పచ్చికొడిసెపట్టు తులాప్రమాణము తెచ్చి ద్రోణమునీళ్లవైచినాన్ని చక్కగా నూరి వండి రసము తీయవలయును. ఆపిమ్మట వడయఁబోసి బూరుగచక్కను నూరి పల పఁమాణముగల అగరుశొంఠి, ముత్తవపులగము, అతివస, తుంగముపైలు, మారేడు వేణు, ఆ శఘ్నవులును వీనినన్నిటిని చూర్ణమును చేసి పైనిచెప్పిన రసములో వేసి వండ వలయును. గరిలెకు అంటుకొని తీగవారుచు స్వరస మెప్పుడగునో అప్పుడు పక్వమై దిగా తెలిసికొనవలయును. అంతట దిఁచి తీసికొనవలయును.

పిమ్మట కాలమును గుఱెఱింగినవాడై మంచినీళ్లు త్రాగునప్పుడుగాని, మజ్జిగు త్రాగునప్పుడు గాని, లేక మేకపాలతో జేర్చిగాని త్రాగవలయును. ఇయ్యది భయంకర ములగు నతిసారములను, లేక నలుపు, తెలుపు, ఎఱుపు, పసపు మొదలగు రంగులుగల అతిసారములను, గ్రహణులను, మఱియును అనేకవిధము లగు రక్తదోషములను, పోటు గల ముఱోఱోగములను సాధ్యముకానివని వదలిపెట్టిన ప్రదరములను ఈకుటబాష్టకము సమూలముగా నశింపఁజేసివైచును.

❁ వడంగఘృతము. ౯ ❁

శ్లో. తులాద్రవ్యే జలద్రోణో ద్రోణే ద్రవ్యతులా మతా, వత్సకస్య చ బీజాని దార్ద్రాశ్చ త్వచ ఉత్తనూః. 90. పిప్పలీశృంగ

బేరం చ లాక్షాకటుకరోహిణీ, వడ్డి రేఖి ర్ఘృతం సిద్ధం పేయం మండావచారితమ్. 91. అతీసారం జయే చ్చీఘ్రం త్రిదోష మపి దారుణమ్.

తా. తులాపరిమాణము గల బొంబాయిలయందు ద్రోణపరిమాణము నీటిని చేర్చవలయును. ద్రోణపరిమాణముగల నీటియందు ఒకతులమాత్రము బొంబాయిలను చేర్చవలయును.

కొడిసెపాల, దేవదారుపట్ట, మృగిపపపుచెక్క, పిప్పళ్లు, శొంఠి, లక్క, కటుకరోహిణి ఈబొంబాయిలచేతను సిద్ధముచేయఁబడిన నేతని మజ్జగతోకూడా త్రాగవలయును. ఇయ్యది త్రిదోషములవలన చుత్పత్తియై పట్టిఅత్యంతము భయంకరములయినట్టి అతిసారములగూడ శీఘ్రముగా నశింపఁజేయును. దీనినే షడంఘృత మని చెప్పెదరు.

❦ ఊరద్రుమాదిఘృతము. ❦

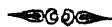
శ్లో. ఊరద్రుమాభీరురనే వివక్వం తజ్జైశ్చ కలైః పయసా చ సర్పిః, సితోపలాద్ధృ మఘపాదయుక్తం రక్తాతిసారం శమయ త్యుదీర్ణమ్. 92. జీరేమృతోపమం ఊర మతిసారే విశేషణః, ఛాగం తు భేషజై స్సిద్ధం దేయం వా వారినాధితమ్. 93. బాలం బిల్వం గుడం తైలం పిప్పలీవిశ్వభేషజమ్, లిహ్య ద్వాతే ప్రతిహతే సశూలే సప్రవాహికే. 94. యసా పిప్పలీకలః పీతోవా మరిచోద్భవః, త్ర్యహః త్ప్రవాహికాం హంతి చిరకాలానుబంధినీమ్. 95. కల్క స్నాన్య ద్బాల బిల్వానాం తిలకలఃశ్చ తత్సమః, దద్న స్నారాఘ్లు సేన్నీహాఢ్యః ఖండో హన్యాత్ప్రవాహికామ్. 96. బిల్వోపహం గుడం లోద్రం తైలం లిహ్య త్ప్రవాహికే. దద్నా ససారేణ సహక్షి కేణ భుంజిత నిశ్చారకపీడి తస్తు, సుతప్తకుశ్యక్వధితేనవాపి ఊరేణ శీతేన మధుఘృతేన. 97. దీప్తా గ్ని ర్నిష్పూరితో యః సార్యతే ఘేనిలం శక్యత్. 98. స సిబే త్థాణితం శుంఠీ దధితైలపయోఘృతమ్, శోధం శూలం జ్వరం తృష్ణాం శ్వాసం కాస మరోచకమ్. 99. ఛర్దిం మూర్ఛాం చ హిక్మాం చ దృష్ట్యాతీసారిణం త్యజేత్, బహుమేహీ నరో యస్తు భిన్నవిటోక్ న జీవతి. 100. న్నానాభ్యంగావగాహం శ్చ గురుస్సిద్ధాతిభోజనమ్, వ్యాయామ మగ్నిసంతాప మతిసారీవివర్జయేత్. 101.

క్షీరద్రుమావ్యఘృతమును చెప్పుచున్నాఁడు:—మఱ్ఱి, మేడి, జున్ను మొదలగు క్షీరగృహ్యములతో సంభవమైనవాని క్వాధమున సిల్లిక్సీచరసమును నేతికిరెండు చెట్లుగాకలిపి కల్కమును చేయవలయును. పిమ్మట చక్కెరను సగపాలును, తేనెను నాలవపాలును కలిపి త్రాగినయెడల నతిభయంకము లగు రక్తాతిసారమును గూడ తొలఁగిపోవును. జీర్ణజ్వరవిషయములో పాలు అమృతసల్యములును, అతిసారమునందు విశేషించి యమృతముతో సమానములును అగును. ఓషధులచేత తయారుచేయఁబడినట్టి మేకపాలను గాని నీటితో సిద్ధము చేయఁబడిన మేకపాలను కాని యిచ్చుట మంచిది. మారేడుసింఁదెలు, బెల్లము, తైలము, పిప్పళ్లు, శొంఠి వీనిని పోటుప్రవాహికలు గల వాతము నకు ప్రతిక్రియ చేయుటయందు వినియోగింపవలయును.

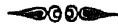
నాలుగ మాషములపిప్పళ్లమ్మును గాని, మిరియములచూర్ణమును గాని పలప్రమాణముగల మేకపాలలో కలిపికొని త్రాగినచో మూడురోజులలో నెంతటిపురాణమైన ప్రవాహికలుగూడనశించిపోవును. మారేడుసింఁదెలతో చేసిన కల్కమునందు తిలకల్కమును సమానముగా కలిపి గట్టిపెరుగును తైలము కలిపి పుచ్చుకొనవలయును. ఇది చిన్న ప్రవాహికలను రూపుమాపును. మారేడుసింఁదెలు, మిరియములు, బెల్లము, చమురు వీటితో చేయఁబడినపచ్చడిని (ఆవలేహము) గట్టిపెరుగునందు తేనెను కలిపికొని భక్షింపవలయును. వేడిపాత్రలో కాచియున్న పాలను చల్లాచ్చి తేనెను కలిపికొని త్రాగవలయును.

అన్నిదీప్తికలవాడును, మలములేనివాడును, నురుగులు (ఆసగా బుడగలు) గట్టిమలము వెడలువాడును శొంఠి, పెరుగు, నూనె, పాలు, నేలు వీటిని కలిపి పుచ్చుకొనవలయును. శోధ, సోటు, జ్వరము, దస్పి, శ్వాసము, దగ్గు, ఆరుచి, శర్ది, మూర్ఘ, వెక్కిళ్లు వీటితో కూడిన అతిసారరోగిని కనుగొని (కార్యము లేదని) వదలివేయవలయును. అనేకవర్షాయములుగా మూత్రము నెడలుచుండుట వేరువేరు రీతులగా మలము వెడలుట కలరోగి బ్రదుకడు. అతిసారరోగి స్నానము, తలంటు, నీళ్లమునుఁగుట, భారకరములగు భోజనవదార్థములను తినుట, మృష్ణాన్నము ఎక్కువతినుట, కసరత్తు చేయుట, నిష్పవీదకాచికొనుట మున్నగువానిని వదలవలయును.

ఇట్లు చక్కదత్తసహితముందు అతిసారచికిత్స ప్రకరణము ముగిసెను.

౪. గ్రహణ్యధికారము.

శ్లో. గ్రహణీ మాశ్రితం దోష మజీర్ణవ దుపాచరేత్, అతీసా
 రోక్తివిధినా తస్యామం చ విపాచయేత్. 1. శరీరానుగతే సామే రసే
 లంఘనపాచనం, విశుద్ధామాశయా యాస్యై పంచకోలాదిభి ర్యుతం. 2.
 దద్యా త్ప్రేయాది లఘ్వన్నం పున ర్యోగాంశ్వ దీపకాన్, కపిత్థబిల్వ
 చాంగేరీ తక్రదాడిమిసాధితా. 3. పాచనీ గ్రహణీ పేయా సవాతే
 పంచమూలికీ, గ్రహణీదోషిణాం తక్రం దీపనం గ్రాహి లాఘవాత్. 4.
 పథ్యం నుధురపాకిత్వా న్న చ పిత్తప్రకోపనం, కషాయోష్ణవికాసిత్వా
 ద్రాక్ష్యో చైవ కఫే హితం. 5. వాతే స్వాద్వమ్లసాంద్రత్వా త్సద్య
 స్క మవిదాహితం. శుంతీం సముస్తాతివిపాం గుఱూచీం పిబే జ్జలేన
 క్వధితాం సమాంశం, మందానలత్వే సతతామతాయా మామానుబం
 ధే గ్రహణీగదే చ. 6. ధాన్యకాతివిషోదీచ్య యవానీము స్తనాగ
 రం, బలా ద్విపర్ణీబిల్వం చ దద్యా ద్దీపనపాచనం. 7.

గ్రహణీప్రకారమును చెప్పుచున్నాడు:—గ్రహణిలో కలిగెడు దోషములకు
 అజీర్ణమునకువలెనే చికిత్సలను చేయవలయును. అతిసారమునకు చెప్పఁబడినరీతిగానే ప్ర
 తిక్రియలను చేసి ఆమమును పక్వము నొందింపవలయును. శరీరతత్త్వముల ననుసరించి
 నదియును ఆమము వెడలునదియు నగు రసమునందు (అనఁగా గ్రహణీయందు) లంఘన
 ము చేయుటకాని పాచనముచేయుటకాని చాల యుత్తమమగు కార్యము.

విశేషముగా పరిశుద్ధముయిన ఆమాశయము గలరోగికి పంచకోలములచేత సిద్ధము
 చేయఁబడిన పానకము మొదలయినవియును, చులక నగు నాహారమును ఇచ్చుచు జత
 రాగ్నిని దీసింపఁజేయు ఔషధయోగములను కూడ నిచ్చుచు నుండవలయును.

వెలఁగపండు, మారేడుపండు, పులిచింత, మజ్జిగ, దానిమ్మపండ్లు వీటితోఁటి సిద్ధ
 ముచేయఁబడిన పానకము ఆహారమును పక్వముచేయును, మలమును మిక్కిలిగా వెడ
 లకుండునట్లు బంధించును. మఱియును వాతముతోకూడినదోషములు గలిగినప్పుడు పం
 చమూలములతో సిద్ధముచేయఁబడిన పానకమును క్షయవలయును,

గ్రహణిరోగముగలవారలకు మజ్జిగ దీపక మగును. మలమును బంధించును. ఒడలినీ తేలిక చేయును. మిక్కిలిహితమునుకలుగ చేయును. చుధురపాక ముగ్ధులగుటచేఱిపి ప్తమును వెఱుగ నీయుడు. కమాయము వేడిగాను వికాసముగలదిగా నుండుటవలన రూక్షముగాను నుండుటవలన కఫమునను హితకారి యగును. రుచిగాను అష్టుమెక్కువగాను నుండుట వలన అప్పటికపుడు సిద్ధముచేసిన తక్రము వాతిముగండు హితకర మగును. శొంఠి, తుం గముస్తలు, ఆతివన, తిప్పతీగె ఇవి యన్నియును సమానభాగములుగా తీసికొని నూరి నీటితోకూడా త్రాగవలయును. ఇయ్యది అగ్నిమాంద్యము, ఆమనోషము, ఆమముగల గ్రహణిదోషము నీటిని ఖోగొట్టును. ధనియములు, అతివన, కురువేరు, వారుము, తుం గముస్తలు, శొంఠి, ముత్తపపులగము, ముగ్యూకుసోన్న, శోలపాన్న, మా రేడుపండు ఇయ్యవి (అనఁగా నీటితో చేయఁబడిన పానకములు) అగ్నిదీపమును పాచనమును పుట్టించును.

◀ చిత్రకాదిఘటికలు; శ్రీఫలదిఘటికలు; నాగరక్వాథాదులు. ▶

శ్లో. చిత్రకం పిప్పలీమూలం ద్వా త్కారాలవణాని చ, వ్యోష హింగ్వజమోదాం చ చవ్యం చైకత్ర చూర్ణయేత్. 8. గుటికా మా తులుంగస్య దాడిమాఘురసేన వా, కృతావిపాచయ త్యామం దీపయ త్యాశుచాః లమ్. 9. సావర్పలం సైంధవం చ బిడ మాద్భిద మేవచ, సాముద్రేణ సమం పంచ లవణా న్మత్ర యోజయేత్. 10. శ్రీఫలశలా టుకలోకే నాగరచూణ్ణేన మిశ్రిత స్సగుడః, గ్రహణీగద మత్యగ్రం తక్రభుజా శీలితో జయతి. 11. జంబూదాడిమశృంగాట సాతా కంచ టపల్లవైః, పక్వం య్యపితం బాలబిల్వం సగుడనాగరమ్. 12. హంతి సర్వా నతీసారాన్ గ్రహణీ మతిదుస్తరామ్, నాగరాతివిమాముస్త క్వాధ స్వాదామసాచనః. 13. చూర్ణం హింగ్వప్తకం వాతిగ్రహ ñ్యాం తు ఘృతాని చ.

చిత్రమూలము, మోడి, యవక్షారము, సర్జిక్షారము, పంచలవణములు, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, ఇంగువ, అశామోదము, చెవ్యము సమభాగముగా వీటిని కలిపి చూర్ణము చేసి మాచిపత్రి పనరుతోగాని, దానిమృపండ్లరసముతోగాని సిద్ధము చేయఁ బడిన గుటికలు ఆమమును పక్వము చేయును. జఠరాగ్నిని ప్రకాశింప చేయును.

మాశేడుపిండెలతో చేయఁబడిన కల్పమునందు బెల్లమును శొంఠి చూర్ణమును కలిపి మజ్జిగను పోసికొను నలవాటుకలిగినవాఁడు భక్షించినయెడల మిగుల భయంకరములైనట్టి గ్రహణిరోగములు అయినను దూరముగా పరుగులెత్తి పోవును.

నేశేడు, దానిమ్మ, విపబొద్ది, కంచటము అను నీయోషధుల ఆకులతోటి కాచబడినకషాయమును; మాశేడుపిండె, బెల్లము, శొంఠి వీటితో చేర్చిపుచ్చుకొనినయెడల నన్నిరకములయతిసారములను భయంకరములగు గ్రహణిరోగములనుఁగొట్టును. శొంఠి, అతివన, తుంగముస్తలు వీటితో చేయఁబడిన కషాయము ఆమమును పక్వముచేయును. వాతమువలన కలిగిన గ్రహణులయందు హింఘ్నకచూర్ణమును, నేయమును మిగుల హితకరము లగును.

—● నాగరాద్యచూర్ణము. ౧౬—

శ్లో. నాగరాతివిషా ముస్తం ధాతకీం సరసాంజనమ్. 14. వత్సకత్వకృపలం బిల్వం పాఠాం కటుకరోహిణీం, విభేత్సమాంశం తచ్చూర్ణం సక్షాద్రం తఁడులాంబునా. 15. పైత్తికే గ్రహణీదోషే రక్తం యచ్ఛోపవేశ్యతే, అర్ఘాం స్యథ గుదే శూలం జయే చ్చైవ ప్రవాహికాం. 16. నాగరాద్య మిదు చూర్ణం కృష్ణాత్రేయేణ పూజితం, శీతం కషాయమానేన తంసులోదకకల్పనా. 17. కే ప్యష్టగుణతోయేన ప్రాహు స్తుడులభావనాం.

నాగరాద్యచూర్ణమును చెప్పచున్నాఁడు:—శొంఠి, అతివన, తుంగముస్తలు, ఆరెపువ్వులు, సరసాంజనము, కొడిసెపట్ట, కొడిసెపండు, మాశేడుపిండెలు, అగరుశొంఠి, కటుకరోహిణి ఇవి యన్నియును సమానభాగములుగా గ్రహించి చూర్ణముచేసి తేనెను కలిపి బియ్యపుకడుగుతో చేర్చి త్రాగవలయును. పిత్తసంబంధమైన గ్రహణిరోషమునందు గల రక్తపుపోటులను, అతిమాత్రమును గుదస్థానములో పోటుగలుగుట మొదలగువాని నణచివేయును. దీనినే నాగరాద్యచూర్ణమని చెప్పెదరు. ఇయ్యది కృష్ణాత్రేయమునిచే నంగీకరింపఁబడెను. శీతకషాయపు ప్రమాణముతో సమముగా కడుగును కల్పింపవలయును. పలువురు విజ్ఞులగు వైద్యులు ఎనిమిదిరెట్ల నీటియందు బియ్యమును భావనచేయవలయు నని చెప్పెదరు. భావన యనగా వివైసరసములలో నోషధులఁ బక్వముచేయుట.

—● { భూనింబాదిచూర్ణము; ఆగ్నిదీపనవిధి; పిప్పలీమూలాది; భల్లతకక్షారము, మరీచ్యాదిచూర్ణము మొదలగునవి. } —●

శ్లో. భూనింబ కటుకావ్యోష ముస్తకేంద్రయవాన్సమాన్. 18.

ద్వా చిత్రకా ద్వత్సక త్వగ్భాగాన్ షోడశ చూర్ణయేత్, గుడశీతాం
 బునా వీతం గ్రహణీదోషగుల్మనత్. 19. కామలాజ్వరపాండుత్వమే
 హారుచ్యుతిసారనుత్, గుడయోగా ధ్నుడాంబు స్యా ధ్నుడవర్ణరసాన్వి
 తం. 20. గ్రహణ్యాం శ్లేష్మదుష్టాయాం మమితస్య యథావిధి, కట్వమ్లు
 లవణక్షారైః తీక్షణ్యాగ్నిం వివర్ణయేత్. 21. సమూలాం పిప్పలీం క్షా
 రా ద్వా పంచలవణాని చ, మాతులుంగాభయానాన్నాశతీమరిచనా
 గరం. 22. కృత్వాసమాంశం తచ్చూర్ణం పిబే త్ప్రీత స్సుఖాంబునా,
 శ్లేష్మికే గ్రహణీదోషే. బలవర్ణాగ్నివర్ధనమ్. 23. వృత్తే రే వాషణ్ణై
 సిద్ధం సర్పిః పేయం సమారుతే, భల్లాతకం త్రికటుకం త్రిఫలాలవణ
 త్రయమ్. 24. అంతఃకూమం ద్విఫలికం గోపురీషాగ్నినా దహేత్,
 సక్షార స్పర్షిషా పేయో భోజ్యే నా పృవచారితః. 25. హృత్పాంశు
 గ్రహణీదోష గుల్మోదావర్తశూలనత్, సర్వజాయాం గ్రహణ్యాం తు
 సామాసోఽవిధి రిష్యతే 26. చూర్ణం మరిచమహౌషధ కుటజత్వ
 క్సంభవం క్రమాద్ద్విగుణమ్, గుడమిశ్రమధితవీతం గ్రహణీదోషా
 పహం ఖ్యాతమ్. 27.

నేలవేమ, కటుక రోహిణి, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, తంగముస్తాం, కొడిసె
 పాలవిత్తులు వీని నన్నింటిని సమానభాగములను; చిత్రమూలమును చెండుభాగములను;
 కొడిసెపట్ట పదియారుభాగములను కలిపి చూర్ణము చేసి బెల్లమునుచేచ్చి చల్లనినీటితో
 కూడా త్రాగవలయును. ఇయ్యది గ్రహణీదోషములను, గుల్మములను, కామెరలను,
 జ్వరములను, పాండురోగములను, మేహములను, ఆరుచిని, అతినారమును మొదలంట
 నశింపజేయును. బెల్లమునుకలుపుటవలన బెల్లపురంగుగలిగిన బెల్లపునీళ్లు (బెల్లపుషర్వత్))
 అగును. మఱియును కఫాధిక్యముచే దుష్టముగు గ్రహణీయందు వాంతులు చేయింపబ
 డిన రోగికి తగునట్లుగా కటువు (చేదు) పులుపు, ఉప్పు, క్షారము (కారము) తీక్షణము
 గల పదార్థములచేత జఠరాగ్నిని వృద్ధి పొందింపవలయును.

మోడి, పిప్పళ్లు, సర్జక్షారయవక్షారములు, పంచలవణములు, మాదీపలము, కరక
 కాయలు, నన్నరాస్త, కచ్చూరము, మిరియములు, శొంఠి వీనినన్నింటిని సమానభాగ
 ములనుగా తీసికొని చూర్ణమును చేసి ప్రాతఃకాలమునందు నులివెచ్చుని నీటితో కలిపి
 త్రాగవలయును. కఫసంబంధములయిన గ్రహణీదోషములయందు దియ్యది బలమును కాంతి
 ని జఠరాగ్నిని వృద్ధిపొందించును. ఈఔషధములనువేసి కాచి సిద్ధము చేయఁబడిన నేలని

వాతసంబంధములగు గ్రహములయందు పుచ్చుకొనవలెను. నల్లజీడివితనములు, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, కరకకాయలు, తాడికాయలు, ఉళికికకాయలు, సోపర్లవణము, బిదాలవణము, సైంధవలవణము అను నీ మొనిమిదింటిని రెండుపలముల ప్రమాణములుగా తీసికొని క్షరీతిగా ఎండిన ఆవుపేడ ముద్దలను కాల్చినలయును. తరువాత యవక్షారము నిందులో కలిపికొని నేతితో రంగరించి పుచ్చుకొనవలయును. లేకపోయిన ఆహారముతో కూడ తినవలయును. ఇయ్యది హృదయగోగము (గుండెలునొప్పి) పొందువు (తెల్లబాగోవుట) గ్రహణీదోషము, గుల్మము, ఉదావర్తము, శూలము మున్నగువాని పోఁగొట్టగలదు.

ఇట్లు అన్నివిధములగు దోషములవలనఁ బుట్టెడి గ్రహణీదోషములకును సామాన్యవిధి చెప్పఁబడినది. మిరియములు ౧ కర్ణముచొ॥ శొంఠి ౨ కర్ణముచొ॥ కొడిసెపట్టర కర్ణముచొ॥ వీటిని తీసికొని చూర్ణమును చేయవలయును. ఆచూర్ణమునందు బెల్లమును కలిపి మథితము (చిలిసినమజ్జిగ) తోచేర్చి త్రాగినయెడల నన్నివిధములగు గ్రహణీదోషములను మొదలంట నాశనమును పొందఁగలవు.

☞ పారాదిచూట్టము. ☞

శ్లో. పాఠాబిల్వాలనలవ్యోషజంబూదాడిమధాతకీ, కటుకాతివిషాముస్తదార్ద్రీభూనింబవత్సకైః. 28. సర్వై రేతై స్సమం చూర్ణం కౌటజం తండులాంబునా, సక్షౌద్రం చ పిబే చ్చర్దిజ్వరాతీసారశూలవాన్. 29. తృడ్డాహ గ్రహణీదోషాఽ రోచకానలసాదజిత్,

అగరుశొంఠి, మారేడువేలు, చిత్రమూలము, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, నేరేడుపలుకులు, దాడిమవిత్తులు, ఆచూపులు, కటుకరోహిణి, అతివనతుంగము స్తలు, మ్రానివనపు, నేలవేము, కొడిసెవిత్తులు వీటినన్నింటిని సమానభాగములను తీసికొని వీటి అన్నిటితో సమానముగా కొడిసెపట్టలు తీసికొని చూర్ణమును చేసి తేనెను కలిపి బియ్యపు కడుగుతో కూడఁ ద్రాగవలయును. ఇయ్యది ఛర్ది, జ్వరము, అతిసారము, పోటు, దస్పి, గొంతెండిపోవుట, గ్రహణీదోషము, అసహ్యము (అనఁగా నరోచకము) అన్నిమాంద్యము వీనిని జయింపఁగలదు.

☞ కపిత్థాప్తకచూర్ణము. ☞

శ్లో. యవానీ పిప్పలీమూల చతుర్థాతక నాగరైః. 30. మరిచాగ్ని జలా జాజీ ధాన్యసౌనర్చితై స్సమైః, వృక్షామ్లుధాతకీ కృష్ణాబిల్వ దాడిమ తిందుకైః. 31. త్రిగుణై ష్షద్దణానితైః కపిత్థాప్తగుణైః

కృతః, చూర్ణోఽతిసార గ్రహణీక్షయగుల్మగళామయాన్. 32. కాసం
శ్వాసారుచిః హిక్కాం కపిత్థాప్త మిదం జయేత్.

కపిత్థాప్తకచూర్ణమును చెప్పచున్నాడు:—ఓమము, మోడి, చతుర్జాతకములు (అనఁగా దాల్చినపట్ట), యాలకులు, జాపత్రి, నాగకేసరములు, శొంఠి, మిరియములు, చిత్రమాలము, కురువేరు, జీలకఱ్ఱ, ధనియములు, సౌనర్జ్వలవణము వీనిని అన్నిటిని సమానభాగములనుగా తీసికొనవలయును. చింతపండు, ఆరెపువ్వు, పిప్పళ్లు, చూరేడువేరు, దానిమ్మచిత్తులు, తుమికిచెక్క వీటిని మూడురెట్లెక్కువగా తీసికొనవలయును. చక్కెర ఆరురెట్లు వెలగ ఎనిమిదిరెట్లుగా తీసికొనవలయును. ఈరీతిగా తీసికొని వీని నన్నిటిని చూర్ణముచేసి పుచ్చునీనయెడల నతిసారము, గ్రహణిరోగము, క్షయ, గుల్మ వ్యాధి, శ్శరోగము, దగ్ధ, శ్వాసము, నూరుఅసహ్యము గానుండుట, వెక్కిళ్లు ఈమొదగులవానిని నశింపజేయును. ఇదియే కపిత్థాప్తకచూర్ణము.

❁ దాడిమాష్టకచూర్ణము. ❁

శ్లో. కర్షోస్తతా తు గోక్షీరి చాతుర్జాతం ద్వికార్షి కమ్. 33

యవానీధాన్యకాజాజీ గ్రంధివ్యం పలాంశుకమ్,
పలాని దాడిమాదష్టా సితాయా శ్చైకతః కృతః. 34

గుణైః కపిత్థాప్తకన చూర్ణోయం దాడిమాష్టకః.

తవాక్షీరి ఒకకర్ణము, దాల్చినపట్ట, జాపత్రి, ఏలకులు, నాగకేసరములు మొదలగునవి అన్నియును రెండురెండు కర్ణములు, ఓమము, ధనియములు, జీలకఱ్ఱ, మోడి, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు ఇవియన్నియును ఒక్కొక్కపలములును, దానిమ్మచిత్తులు, చక్కెర ఇరువదిఎనిమిదిపలములును కలిపి చూర్ణమును చేయవలయును. దీనిని దాడిమాష్టక మని చెప్పెదరు. ఇయ్యదియను కపిత్థాప్తకచూర్ణమువలెనే గుణముల నిచ్చును.

❁ వార్తాకుఘటికలు. ❁

శ్లో. చతుఃపలం సుధాకాండా త్రిపలం లవణత్రయం. 35.
వార్తాకుకుడవశ్చార్కా దష్టా ద్వే చిత్రకా త్పలే, దద్ధ్వా వార్తాకురసే
గుడికా భోజనోత్తరాః. 36. భుక్తం భుక్తం పచం త్యాశు కాపశ్వాసా
ర్షసాం హితాః, విషూచికా ప్రతిశ్యాయ హృద్రోగఘ్నా శ్చ తా
హితాః. 37.

ములుదంతి నాలుగుపలములు, సైంధవలవణము, సౌవర్చలవణము, బిడాలవణము అనులవణత్రయము వీటిని ఒక్కొక్కపలములును, తెల్లములక నాలుగుపలములు, జిల్లేడు వేణు మెనిమిదిపలములు, చిత్రమాలమురెండుపలములును తెచ్చి వీటిని కాల్చి వార్తాకురీస మునందు కలిపి మాత్రలను చేయవలయును. ఈమాత్రలను భోజనమైన తరువాత తిను చున్నయెడల శీఘ్రముగా నాహారమును జీర్ణింపచేయును. దగ్గు, శ్వాస, ఆరోగ్యోగము మున్నగు రోగములను పోగొట్టి హితము కలుగచేయును. విషూచిక, పీనస, గుండెల టుపోలనుగూడ పోగొట్టును.

—ॐ అష్టపలఘృతాదులు. ౧౭—

శ్లో. త్రూప్యవణత్రిఫలాకల్కే బిల్వమాత్రే గుడా త్వలే, సర్పి షోష్టపలం వక్త్రామాత్రాం మందాసలః పిబేత్. ౩8. మసూరస్య కషాయేణ బిల్వగర్భం పచేద్ధృతం, హంతి కుక్ష్యామయాన్ సర్వాన్ గ్రహణీపాండుకామలాః. ౩9. కేవలం వ్రీహిప్రాణ్యంగక్వాధో వ్యష్ట స్తు దోషలః.

అష్టపలఘృతమున జేప్పచున్నాడు:—శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, కరక్క-కాయలు, తాడి, ఉసిరికి వీటిని ఒక్కపలముచేర్చి కల్కముచేసి దానియందుఒకపలము మారేడుపిండెలు ఎనిమిదిపలముల నేతిలో పచనముచేసి తగుమైసరీతిలో మాత్రలనుకట్టి పుచ్చుకొనిన అగ్నిమాంద్యము నశించును. ఇయ్యది అష్టపలఘృతమునంబడును. ఇదిఅన్ని విధములగు కుక్షిరోగములను, గ్రహణులను, పాండూరోగములగు, కామెరలను నశింపఁ జేయును.

—ॐ శుంఠీఘృతము. ౧౮—

శ్లో. విశ్వాపథస్య గర్భేణ దశమూలజలే శృతం. 40

ఘృతం నిహన్యా చ్ఛ్వవఘృం గ్రహణీసామతామయం,

ఘృతం నాగరకల్కేన సిద్ధం వాతానులోమనం. 41

గ్రహణీపాండురోగఘ్నం స్లీహికాసజ్వరాపహం.

శుంఠీఘృతమును జేప్పచున్నాడు:—శొంఠి కల్కము, దశమూలములకషాయ మున పక్వముచేసి త్రాగినయెడల శోఫ, గ్రహణి, ఆమదోషము మొదలగువానిని శీఘ్రముగా పోగొట్టును. శొంఠికల్కమును స్కీసిద్ధముచేయఁబడిన నేయి వాతమును ఎంచుట యందు అనుకూలమును చేయును. మఱియును గ్రహణిని పాండురోగమును పోగొట్టును. ఉబ్బసము, దగ్గు, జ్వరము మున్నగువానినిగూడ పోగొట్టును.

❧ చిత్రకఘ్నుతము. ❧

శ్లో. చిత్రకక్వాధకల్మాభ్యాం గ్రహణీఘ్నం శృతం హవిః,
గుల్మశోధోదరస్తీహ శూలాక్మోఘ్నం ప్రదీపనం. 42

చిత్రమూలకషాయము, కల్మము వీటితో చేయఁబడిన నేయి గ్రహణిని పోఁ గొట్టును. మఱియును గుల్మమును, ఉదరరోగమును, స్టీహము, శూలము, అతిసారమును పోఁగొట్టును.

❧ బిల్వాదిఘ్నుతము. ❧

శ్లో. బిల్వాన్నిచవ్యాద్ధ్రకశృంగభేరక్వాధేన కల్నేన చ సిద్ధ
మాజ్యం, సచ్చాగదుగ్ధే గ్రహణీగద్ధోత్థే శోధాన్నిమాంద్యారుచిను
ద్వరిష్టం. 43.

మా రేడుపిందెలు, చిత్రమూలము, చవ్యము, శొంఠి వీటిని కషాయము గాగాని కల్మముగాగాని చేసి మేకపాలతో సిద్ధముచేయఁబడిన నేతిలో చేర్చి పుచ్చుకొనిన యొకల గ్రహణివలఁగ బుట్టిఁజోఫ, మందాన్ని, ఆరుచి యున్న గువానిని పోఁగొట్టును.

❧ చాంగేరీఘ్నుతము. ❧

శ్లో. నాగరం విప్పలీమూలం చిత్రకో హస్తిపిప్పలీ, శ్వదంష్ట్రాఽ
సిప్పలీ ధాన్యం బిల్వం పాతా యనానికా. 44. చాంగేరీ స్వంసే సర్పిః
కల్మై రేతై ర్విపాచితం, చతుర్గుణే చ దధ్నా చ తద్భ్రుతిం కఫవాత
నుత్. 45. అర్ఘాంసి గ్రహణీద్దోషం మూత్రకృచ్ఛ్చం ప్రవాహికాం,
గుదభ్రంశార్తిమానాహం ఘ్నుత మేత ద్వ్యపోహతి. 46.

చాంగేరీఘ్నుతమును చేప్పుచున్నాఁడు:— శొంఠి, మోడి, చిత్రమూలము, చెవ్యము, పల్లెలు, సిప్పళ్లు, ధనియలులు, మారేడుపిందెలు, అగరుశొంఠి, ఓమము వీటియొక్క కల్మమును నాగ కేసరముల స్వగ్రసమున నాలుగుకెట్ల పెరుగుతో కలిపి నేతిని విండవలయును. ఇట్టులు సిద్ధముచేయఁబడిన నేయి కఫమును నాతమును పోఁగొట్టును. మఱియును అతిసారము, గ్రహణి, మూత్రకృచ్ఛ్చము, ప్రవాహిక, గూదదిగుట, ఆనాహము మున్నగువానినిగూడ దూరముగాఁ బోఁగొట్టును.

❧ మరీచాదిఘ్నుతము. ❧

శ్లో. మరీచం విప్పలీమూలం నాగరం విప్పలీం తథా, భల్లా
తకం యవానీ చ విడంగం హస్తిపిప్పలీ. 47. హింగుసౌవర్పలం చైవ
విడసైంధవదార్వ్యధ, సాముద్రం సయవక్షారం చిత్రకో వచయా

సహ. 48. ఏతై రథపల్లై రాభ్యై ర్ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, దశమూ లీరనే సిద్ధం పయసా ద్విగుణేన చ. 49. మందాగ్నినాం హీతం సిద్ధం గ్రహణీదోషనాశసమ్, విష్టంభ మామం దౌర్బల్యం స్త్రీహాన మపక ర్షతి. 50. కాసం శ్వాసం క్షయం చైవ దుర్నామసభగందరం, కఫ జాన్ హంతి రోగాం శ్చ వాతశాన్ క్రిమిసంభవాన్. 51. తాన్ సర్వా న్నాశయ త్యాశు శుష్కం దా ర్వాసలో యథా.

మరీచాట్యఘృతమును చెప్పచున్నాఁడు:—మిరియములు, మోడి, శొంఠి, పిప్పళ్లు, నల్లజీడివీ త్తనములు, ఓమము, వాయువిడంగములు, ఏనుగుపిప్పళ్లు, ఇంగువ, సౌవర్చలవణము, బిడాలవణము, సైంధవలవణము, యవక్షారము, సాము ద్రలవణము, చిత్రమాలము, వస వీటినిన్నిటిని అర్థపలము లంతంత తీసికొని ప్రస్థమాత్రము నేతిలోవండవలయును. తరు వాతదశమాలములరసమునందును, రెండురెట్లమేక పాలతోను సిద్ధమును చేయవలయును.

ఈరీతిగా సిద్ధముచేయఁబడిన నేయి అగ్నిమాంద్ర్యము గలవారికి హితమును కలి గించును. అన్నివిధము లగు గ్రహణీదోషములను షోఁగొట్టును. విష్టంభరోగము, ఆమ దోషము, స్త్రీ హామన్నగువానిని దూరముగా తోలఁగించును. దగ్ధ, శ్వాసము, క్షయరోగ ము, అతిసారము, భగందరరోగమును, కఫరోగములను, వాతరోగములను, కృమిరోగ మును మున్నగు వీని నన్నిటిని శీఘ్రముగా ఎండుకట్టెలను అగ్ని రూపుమాపునట్లు శిం పఁ జేయును.

—● మహాషట్పలఘృతము. ౨ —

శ్లో. సౌవర్చలం ంచకోలం సైంధవం హాపుషాం వచామ్. 52. అజమోదాం యవక్షారం హింగుజీరకం మాద్భిదమ్, కృష్ణాజాజీసభూ తీకం కల్పీకృత్యవలార్థకం. 53. ఆర్ద్రకస్య రసం చుక్రం క్షీరం మ స్త్వమ్లకాంజికం, దశమూలకమాయేణ ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్. 54. భక్తేన సహ దాతవ్యం నిర్భక్తం వా విచక్షణైః, క్రిమిస్త్రీహూదరా జీర్ణజ్వరకుష్ఠ ప్రవాహికామ్ 55. వాతరోగాః కఫవ్యాధిః హన్యా చ్చూఛల మరోచకం, పాండురోగం క్షయం కాసం దౌర్బల్య గ్రహణీ గదం. 56. మహాషట్పలకం నామ వృక్ష మింద్రాశని ర్యథా.

మహాషట్పలకఘృతమును చెప్పచున్నాఁడు:—సౌవర్చలవణము, పంచకోలములు, సైంధవలవణము, బోడతరము, బిడాలవణము, ఓమము, యవక్షారము, ఇంగువ, జీలకఱ్ఱ, ఔషధిదలవణము, నల్లజీలకఱ్ఱ, వాము వీటి నన్నిటిని ఒక్కొక్క అర్థపలమును తీసికొని

కల్పమును చేసి అల్లపురసము, చుక్రము మేక పాలు పెరుగుపై తేలివనీళ్లు, పులికడుగు దళమాలములకషాయము ఈఅన్నింటిలోను ప్రత్యేకముగ ప్రస్థము నేయిని పకవము చేయవలయును.

తరువాత ఈఘృతమును అన్నముతో కలిపి గాని, లేక ఉత్తదిగాని రోగికి ఈయ వలయును. కృమిరోగములను, పీనసలను, ఉదరరోగములను, అజీర్ణమును, జ్వరమును, కష్టమును ప్రవాహికను వాతరోగమును కఫరోగమును శూలను అసోచకములను పాండురోగములను, క్షయ, దగ్ధ, దౌర్బల్యము, గ్రహణి మున్నగువానిని ఈమహాపట్టులక ఘృతము దేవేంద్రునివజ్రము వృక్షముల బడఁగూల్చుకట్టు గూల్చివేయును.

☞ లఘుచుక్రము. ☞

శ్లో. యస్తస్త్వాది శుచౌ భాంతే సగుడక్షాద్ర కాంజికాం. 57

ధాన్యరాశౌ త్రిరాత్రస్థం శుక్తం చుక్రం త మచ్యతే,
లవణం గుడ మధ్వానాలమస్తు క్రమా దిహ. 58

పశుకర్షమైన కుండలో బెల్లము, దానికికెట్టింపు లేనె, దానికి కెట్టింపు కాంజి కము, దానికి కెట్టింపు పెరుగుపైతేట చేచ్చి మూడు రోజులు ధాన్యరాశియం దుంచిన యెడల నది (ఆనఁగా చుక్రము) శుక్తమని చెప్పవలయును. కొందరు చుక్రమని గూడ నందురు. బెల్లము, లేనె, గంజి పెరుగుపైతేట వీటిని క్రమముగా కండుకెట్ల చొప్పున నిండు తీసికొనవలయును.

☞ బృహచ్చుక్రలక్షణము. ☞

శ్లో. ప్రస్థం తండులతోయతః తుషజలా త్ప్రస్థత్రయం చాష్ట తః, ప్రస్థార్థం దధితో ల్లుమూలకషలా న్యజ్ఞౌ గుడా న్నానికే. 59
మాన్యా శోధితశృంగ బేరసకలా ద్వే సింధ్వజాజ్యోకి పలే, ద్వే కృష్ణో షణయో ర్ని శావలయుగం నిక్షిప్య భాండే దృఢే. 60. స్నిగ్ధే ధాన్య యవాదిరాశినిహితం త్రీ న్వాసరా న్నాపయేత్, గ్రీష్మే తోయధరా త్యయే చ చతురో వర్షాసు పుష్పాగమే. 61. పట్ శీతేష్టదినా న్యతః పర మిదం విస్త్రాప్య సంచూర్ణయేత్, చాతుర్జాతపలేన సంహిత మిదం శుక్తం చ చుక్రం చ తత్. 62. హన్యా ద్వాతకఘామదోషజనితా న్నానావిధా నామయాన్, దుర్నామానిలగుల్మశూలజతరా స్థత్వా నలం దీపయేత్. 63.

బృహచ్చక్ర సంభాఃమును చెప్పచున్నాడు:—బియ్యపుకడుగు ఒక ప్రస్థము, పొట్టుగల యవలనీరు మూడు ప్రస్థములు, పెరుగుఅర్ధప్రస్థము, కాంజికములో నూపన కుసుపేరుముక్కలు యెనిమిది పలములు, శుద్ధిచేసిన (శొంఠి) అల్లము 2 ప్రస్థములు, సైంధవలవణము జీలకఱ్ఱ, రెండేసిపలములు, సిప్పళ్లు మిరియులు రెండేసిపలములు, పసుపు 2 పలములు వీటిచన్నిటిని గట్టి కుండలో వేయవలయును.

పాత్రము స్నిగ్ధముగా నున్నయెడల ధాన్యము, యవలు మున్నగువాని రాశియందు మూడుదినములుంచవలయును. దీనిని జ్యేష్ఠము ఆషాఢము, ఆశ్వయుజము, కార్తీకము ఈమాసములలో పెట్టవలయును. శ్రావణభాద్రపదములలో నాలుగురోజులును, చైత్రవైశాఖమాసములలో నారుదినములపర్యంతమును, మార్గశిర పౌషమాఘషాల్దణమాసములలో నెనిమిదిదినములవఱకును పెట్టవలయును.

తరువాత బయటకు తీసి చూర్ణముచేసి, దాలచినచెక్క జూపత్రి, ఏలకులు, నాగకేసరములు వీటిచూర్ణమును అందులో కలపవలయును. ఇది శుక్తమని గాని, చుక్కమనిగాని యనఁబడును. ఇయ్యది వాతరోగము, కఫరోగము ఆమదోషము వీటివలన పుట్టిన అనేకవిధములగు రోగములను, అతిసారమును, గుల్మమును, శూలమును, ఉదరరోగమును పోఁగొట్టును. మఱియును జఠరాగ్నిని ఉద్దీపింపఁజేయును.

తక్రారిష్టము, ౭౭

శ్లో. యవాన్యాయలకం పథ్యా మరిచం త్రివలాంశికమ్,
లవణాని పలాశాని పంచ చైకత్ర చూర్ణయేత్. 64

తత్ర కంసాయతం జాతం తక్రారిష్టం పిబేన్నరః,
దీపనం శోధగుల్తార్కః క్రిమిమేహాదరాపహమ్. 65

తక్రారిష్టము:—ఓషము, ఉసిరిక, కరికకాయ, మిరియములు, వీని నన్నిటిని మూడేసిపలములును; పంచలవణములు ఒక్కొక్కపలమును తీసికొని అన్నిటిని చేర్చి చూర్ణమును చేయవలయును. ఈచూర్ణమును, మజ్జిగలో కలిపి త్రాగవలయును. ఇయ్యది దీపనమును కలిగించును. శోఫ, గుల్మరోగము, అతిసారము, కృమిదోషము, మేహము ఉదరరోగము మున్నగువానిని నశింపఁజేయును. దీనికే తక్రారిష్టమని పేరు.

శ్లో. వాట్యస్య దద్యా దవశుక్తకానాం పృథక్పృథక్త్యాఘకసంమితం చ,
మధ్యప్రమాణాని చ మూలకాని దద్యా చ్చతుష్ఠి సుకప్వితాని 66.
ద్రోణేంభనః ప్లావ్యఘటే సుధాతే దద్యా దిదం భేషజజాతయుక్తమ్,
క్షారద్వయం తుంబురుబస్తగంధాధానీయకం స్యా ద్విడసైం

ధవం చ. 67. సావర్చలం హింగుసిరాటికాం చ చవ్యం చదద్యా ద్ద్వి
 పలప్రమాణమ్, ఇమాని చాన్యాని పలోన్తి తాని విజర్ణరీకృత్య ఘటే
 ఊపే చ్చ. 68. కృష్ణా మజాజీ ముపకుంచికాం చ తథాసురీం కారవిచి
 త్రికం చ, పక్షస్థితోఽయం బలవర్ణదేవావయస్కురోఽతీన బలప్ర
 దంచ. 69. కాం జీవయా మీతి యతః ప్రన్వత్త స్త త్కాంజకేతి ప్ర
 వదంతి సంతః, ఆయామకాలా జ్వరయే చ్చ భక్త మాయామకేతి ప్ర
 వదంతి వై నం. 70. దకోదరం గుల్మ మధష్టిహాసం హృద్రోగ మానాహ
 మరోచకం చ, మందాగ్నినా క్రోష్టగతం చ శూల మర్శోవికారా న్నభ
 గందరాం శ్చ. 71. వాతామయా నాశు నిహంతి సర్వాన్ సంసేవ్యమా
 నం వివిధం సరాణాం.

ఆయామకాంజికము:— పట్టుచెరిగిదంచుచేసిన యవలఁతును వేరు వేరుగా నొక
 యాఢకమును తీసికొనవలయును. మఱియును మధ్యప్రమాణముగల కురువేరుముక్కలు
 64ను ఒకద్రోణమాత్రము నీటితో చక్కగా కడిగివకుండలో వేసి పిమ్మట యవక్షార
 ము, నర్జక్షారము, తుంబూరులు, వస్త్రగ్రాహ ధనియములు, బిడాలలవణము, సైంధవలవణము
 సౌవర్చలవణము, ఇంగువ, ఇంగువపత్రి చవ్యము వీనిని రుండేసిపలములుగా తీసికొనవ
 లయును. మఱియును చెప్పబోవు నితరౌషధులను ఒక్కొక్కపలమును తీసికొనవల
 యును. తరువాత నన్నిఁటిని నూరి కుండలో వడియకట్టవలయును.

తరువాత పిప్పళ్లు, జీలకఱ్ఱ, పెద్దజీలకఱ్ఱ, చిన్నజీలకఱ్ఱలు, రెండు రకములగు
 ఆవాలు, ఓమము, చిత్రమూలము వీనినన్నిఁటిని వైచి కుండిను వాసెఁగఱ్ఱి పదియేనుదిన
 ములవఱకు నుండేసియవలయును. ఇయ్యది బలమును, కాంతిని, వయస్సును వృద్ధి
 పొందించును. ఈయకౌషధము “తాను ఎవ్వరిని జీవింపజేయుదును” అని [కాం=దేనిని,
 లేక ఎవరిని, జీవయామి=బ్రతికింపవలెను అని] ప్రవర్తించును. గనుక దీనిని కాంజిక
 పెద్దలు చెప్పెదరు.

ఇయ్యది ఒకజాములోపల అనగా యామములోపల భోజనమును జీర్ణింపజేయు
 ను. ఈకారణమువలననే దీనిని ఆయామక మని చెప్పెదరు. జలోదరము, కడుపులోని
 బిల్ల, ప్లీహరోగము, హృదయరోగము, ఆనాహము, ఆరోచకము, ఆగ్నిమాంద్యము,
 శూలము, అతిసారము, భగందరము మొదలగు నన్నివిధములగు వాతరోగములును ఈ
 యామకాంజికమును నేవించినయెడల శీఘ్రముగా నశించిపోవును.

◉ కల్యాణగుడము. ◉

శ్లో. ప్రస్థత్రయేణామలకీరసస్య శుద్ధస్య దత్వార్ధతులాం గుడ
 స్య. 72. చూర్ణీకృతై ర్గ్రంథికజీరచవ్య వ్యోషేభకృష్ణాహపుషాజ
 మోదైః, విడంగసింధు త్రిఫలాయమాసీ పాఠాన్నిధాన్యై శ్చ పలప్ర
 మాణైః. 73. దత్వా త్రివృచ్చూర్ణపలాని చాప్టౌ వప్టౌ చ తైలస్య
 పచే ద్యధావత్, తం భక్షయే దక్షపలప్రమాణం యథేష్టచేష్టం త్రిసు
 గంధియుక్తం. 74. అనేన సర్వే గ్రహణీవికారాః సత్త్వాసకాసస్వరభే
 దశోధాః, శామ్యంతి చాయం చిరమంభరా గ్నే ర్హతస్య పుంస్త్యస్య
 చ వృద్ధిహేతుః. 75. స్త్రీణాం చ వంధ్యామయనాశనోఽయం కల్యా
 ణకో నామ గుడః ప్రదిప్టః, తైలే మనా గ్భర్జయంతి త్రివృ దత్త చికి
 త్సకాః. 76. అత్తోక్తమానసాధర్మ్యాత్ త్రిసుగంధం పలం పృశక్,

కల్యాణగుడమును చెప్పవచ్చును:—ఏబదిపలముల మంచి తెల్లమును, ఉసిరికా
 యలరసము ప్రస్థముతో శుద్ధిచేసి ముద్దచేసి రి పలముల తెల్లతెగడ చూర్ణముతైలములో
 కాచి దానియం దాముద్దను పక్వముచేయుచు, జీలకఱ్ఱపొడి, శొంఠి, మిరియములు పిప్పళ్లు
 చవ్యము వినగుసిప్పళ్లు, ఓమము, వాయువిడంగములు, సైంధవలనణము, కరకకాయ,
 తాడి, ఉసిరిక, అగరుశొంఠి, చిత్రమూలము, ధనియములు, ఇవియన్నియును ?కొక్క
 క్కపలము చొప్పున తీసికొనవలయును. మఱియును వీటిని అన్నిటిని చూర్ణముచేసి
 పైపాకములో కలిసి యథావిధిగా వండవలయును.

తరువాత దించి దాల్చెనపట్ట, ఏలకులు, జాపత్రి, వీటిని చూర్ణముచేసి కలిసి
 బలానుసారముగా నీయాపధమును తినవలయును. దీనివలన నన్ని విధములగు గ్రహణి
 వికారములును, శ్వాసము, కాసము, స్వరభేదము శోఫము అనునవి నశించిపోవును.
 మఱియును చాలకాలమునుండి యుండెడి అగ్నిమాంద్యము వలన నష్టమై పోయిన పుంస్త్య
 ముగలవాని పుంస్త్యమును వృద్ధిపొందించుటకు కారణముకూడ నగుచున్నది. స్త్రీలకు
 గూడను గొడ్డుపోతులన మనురోగమును పోగొట్టగలుగును. ఇట్లని కల్యాణకమను గుడ
 ము చెప్పబడినది.

తైలమునందు తెల్లతెగడచూర్ణమును వైద్యులు పలుమారు పక్వముచేయుచు
 న్నారు. మఱియును దీనిలో పూర్వము, అనఁగా పైచెప్పబడినట్లు-బలానుసారముగా
 దాల్చెనపట్ట, ఏలకులు, జాపత్రి అను నీమాడిఁటిని ఒక్కొక్కపలము చొప్పున
 తీసికొనవలయును.

—ॐ కూష్మాండగుడ కల్యాణకము. ॐ—

జ్ఞో. కూష్మాండకానాం గూఢానాం సుస్విన్నం నిష్కులత్వచామ్. 77 సర్పిః ప్రథనే పలశతమ్ తామ్రభాండే శనైః పచేత్, విప్పలీ విప్పలీ మూలం చిత్రకో హస్తిపిప్పలీ, 78 ధాన్యకాని విడంగాని యవానీ మ రిచాని చ, త్రిఫలా చాజమోదాచ కలింగాజాజసైంధవమ్. 79. ఏకైక స్య పలం చైవ త్రివృ దప్తపలం భవేత్, తైలస్య చ పలాన్యష్టై గు డః పంచాశదేవ తు. 80. ప్రస్తై (త్రిభి) స్సమేతం తు రనేనామలకస్య తు, యదా దర్శిప్ర లేపస్తు త దైవ మవతారయేత్. 81. యధాశక్తి గుడాన్ కుర్యా త్కర్షకర్షార్థమానకాన్, అనేన విధినా చైవ ప్రయుక్తస్తు జయే దిమాన్. 82. ప్రసహ్య గ్రహణీరోగాన్ కుష్ఠాన్యర్యోభగందరాన్, జ్వర మానాహ హృద్రోగ గుల్మోదరవిషూచికాః, 83 కామలాపాండు రోగాం శ్చ ప్రమేహం శ్చైవ విశతిం, వాతశోణితవీనర్పాన్ దద్రుచ ర్షహలీమకాన్. 84 కఫపిత్తానిలాన్ సర్వాన్ ప్రగూఢాం శ్చ వ్యపో హతి, వ్యాధిక్షీణా నయఃక్షీణాః స్త్రీషు క్షీణా శ్చ యే నరాః. 85. తేషాం గృహ్యం చ బల్యం చ వయఃస్థాజ్ఞ మేష్వానాం కల్యాణకం నామ వాఢ్యానాం గర్భదం పరం. 86. యాష్లుపిష్టి విధాజ్వాలా గుడికా చ క్షుధావతీ,

మంచినకర్మముయిన గుమ్మడికాయలను నున్నగా చెక్కతీసి నూరుపలముల ము క్కలను చేసి నేతిలో పదనూరుపలములలో రాగిపాత్రలో మెల్లగా పచనము చేయ వలయును. పిప్పళ్లు, మోడి, చిత్రమూలము, వీనుగుపిప్పళ్లు, ధనియములు, వాయువిడంగ ములు ఓమము, మిరియములు, కరకకాయ, తాడి, ఉసిరిక, కొడిసెపాలవిత్తులు, జీల కఱ్ఱ, సైంధవలవణము వీటినిన్నిటిని ఒక్కొక్కచలము చొ॥ తెల్లతెగడ ఎనిమిదిపల ములు తైలము 8 పలములు, బెల్లము 50 పలములు, ఉసిరికరసముమాడు ప్రస్థములుతో కలిపి వండవలయును. గరిటెను చుట్టుకొనునట్లు పాకము రాగానే క్రిందికి దింపవల యును. తరువాత తమతమ శక్తి వనుసరించి అర్ధకర్ష మంతంతగా మాత్రలను చేయవ లయును. ఈరీతిగా నుపయోగించిన యెచల నీవిధములైన రోగముల నన్నిటిని పోఁ గొట్టును.

మఱియును గ్రహణిరోగము, కుష్ఠము, అతిసారము, భగంధరము, జ్వరము, హృద్రోగము, గుల్మము, ఉదరరోగము, మశూచికము, కామెరలు, పాండురోగములు, వింకితివధములగు ప్రమేహములును, వాతరోగము, చలిదివ్యాధి, దర్శుచిర్మరోగము, హలీమకము, కఫము, పిత్తము, వాతము మున్నగుపానివలనఁ గలిగెడిరోగములును దీనివలన నశించిపోవును.

రోగముచేత చిక్కిపోయినవారుగాని, వయస్సువలనకృశించినవారుగాని, స్త్రీవిషయాదులవలన ఎండిపోవువారు గాని, ఈగుడమును నేవిఁపవలయును. అట్టివారి కియ్యది వీర్యమును వృద్ధిని పొందించును. బలము నిచ్చును. పూర్వపు జయోవస్థను కూడ మఱి లనిచ్చును. గొడ్డ్రాండ్లు నేవించినయెడల గర్భము నిల్చును. ఆఘ్నపిత్తాధికారములఁ జెప్పఁబడిన క్షుధాపతీమాత్రలనుకూడ నిందులఁ జెప్పయొగింపవలయును.

◀ రసపర్పటిక. ౧ ▶

శ్లో. తత్ర ప్రోక్తవిధా శుద్ధా సమానౌ రసగంధకౌ. 87. సమ్య ర్ద్య కజ్జలాభంతు కుర్యా త్పాత్రే దృఢాశ్రయే, తతో బాదరవహ్ని సలోహపాత్రే ద్రవీకృత్. 88. గోమయోపరి విన్యస్తకదలీపత్రపాత నాత్, కుర్యా స్పర్పటికాకార మస్య రక్షిద్వయం క్రమాత్. 89. ద్వాదశరక్తికా యావ త్ప్రయోగః ప్రహారాథః, తదూర్ధ్వం బహు పూగస్య భక్షణం చిన నే పునః. 90. తృతీయప మాంసాజ్యదుగ్ధా స్యత్ర విధియతే, స్పర్పటికా విదోహీస్త్రీంభామూలం త్రైలం చ సార్వపమ్. 91. త్సుద్రమౌస్వయంబుజఖిగాన్ త్యక్తోవ్నిద్రః పయః పిబేత్, గ్రహణీక్షయకుష్ఠార్చ్య శ్శోషాజీర్ణవి నాశినీ. 92. రసపర్పటికా ఖ్యాతా నిబధా చక్రపాణినా,

వైచిచెప్పఁబడినరీతిగా శాస్త్రప్రకారము శుద్ధిచేయఁబడిన పాదరసము, గంధకమును సమానముగా తీసికొని గట్టికుండలఁ జెచి కఱుకవలె మెత్తగా నూరవలయును. అటుతరువాత రేగుకొయ్య నిప్పులయందు లోహమయమగుపాత్రములఁ ద్రవరూపముగా చేసినతరువాత వేడవైని పెట్టి యుంచిన యరఁటియాకులఁ పడవేయవలయును. ఇట్లుచేసి దీనిని పర్పటికాకారముగా చేయవలయును. దీనిని రెండురెండు రతు లంతగా మాత్రలు చేయవలయును. పండ్రెండురతులవఱకు సగముసగము ప్రహరమునకు అనగా జామునకు రెండుపర్పాయములు చొప్పున నీయవలయును.

ఇది యైన లెటువాత రెండవదినము చాల పోకచెక్కలరఁగముతో దీనిని తినవలయును. మూడవరోజుమాంసము, నేయి, పెరుగు మొదలగు వానితో పెట్టవలయును. విచా

హనును పుట్టించువస్తువులు అరటిపండ్లు, లేకదుంపలు, ఆవనూనె, చిరిచేపలు, జలము లోపుట్టుచుండువీతలు, కమలములు, పక్షులు మొదలగువానిని భక్షింపరాదు. నిదురపోవ రాదు. పాలనుమాత్రమే త్రాగి యుండవలయును. ఇది రసపర్వటక మని చెప్పబడినది.

ఇయ్యది గ్రహణి, క్షుయోగము, కుష్ఠము, అతిసారము, శోషము, అజీర్ణము వీని నన్నిటిని పోగొట్టు నని చక్రపాణివైద్యుడు స్వాశుభవ ప్రక్రియగా చెప్పచు న్నాడు.

—ॐ తామ్రయోగము. ॐ—

శ్లో. స్థాల్యాం సమర్థ్య దాతవ్యో మాషికా రసగంధకా. 92. నఖక్షుణ్ణం తదుపరి తండులీయం ద్విమాషికం, తతో నైపాలతామ్రాది పిథాయ సుకరాలితం. 93. పాంశునా పూరయే దూర్ధ్వం సర్వాం స్థాలీం తతోఽనలః, స్థాల్యాణో నాలికాం యావద్దేయ స్తేన మృతస్య చ. 94. తామ్రా తామ్రస్య రక్ష్యేకా త్రిఫలా చూర్ణరక్షికా, త్రూషణస్య చ రక్ష్యేకా విడంగస్య చ తన్నధు. 95. ఘృతే నాలోఽద్య లేఢవ్యం ప్రథమే దివసే తతః, రక్షివృద్ధిః ప్రతిదినం కార్యా తామ్రాదిషు త్రిషు, 96. స్థిరావిడంగరక్షిస్తు యదా భేదో వివక్షితః. తదా పిడంగం త్వధికం దద్యా ద్రక్షిద్వయం పునః. 97. ద్వాదశాహం యోగవృద్ధి స్తతో హాసకమోఽప్యయం, గ్రహణీ మాన్లుపిత్తం చ క్షయం శూలం చ సర్వదా. 98. తామ్రయోగో జయత్యేష బలవ్యాగ్నివర్ధనః.

తామ్రయోగమును చెప్పుచున్నాడు:—స్థాలీయందు (అనగా కల్పమునందు శుద్ధిచేయబడిన) మర్దనచేయబడిన యొక్కొక్కమాషముపాదరసము గంధకమును వేసి, గోళ్లతో పొట్టు గిట్టివేయబడిన బియ్యపుగింజలు గెండుమాషములును, పిమ్మట నేపాళపు తామ్రము మొదలగువానిని చేర్చి మాత్రలను చేసి పాత్రలోవైచి ఇసుకతో నిండించి వేయవలయును. తరువాత ప్రాయుమీద నెక్కించి నిష్పనంఠించి మంటబెట్టుచుండవలయును.

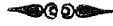
తరువాత నౌషధి యొకరక్షికయును, త్రిఫలములచూర్ణ మొకరక్షికయును శోఠి మిరియములు పిప్పళ్లు నొకరతియును, వాయువిడంగము లొకరతియును, తేనె యొకరతియును వీని నన్నిటిని కలిపి నేతితో ఆలోడనమును చేసి మొదటిరోజున నేవింపవలయును. చన్నీళ్లు త్రాగవలయును. తరువాత ప్రతియొక్కొక్కరోజునను తామ్ర రూపములగు నౌషధులు మున్నగువానిలో నొక్కొక్కరతివోట్టవ హెచ్చించు

చుండవలయును. వాయువిడంగములుమాత్రము ఒక్కరతినిమాత్రమే యుంచవలయును. విరేచనబంధాదులవలన ఎప్పుడైనను మార్పవలయు నని కోరిక గల్గినయెడల వాయువిడంగము నెక్కువగా చేర్పవలయును. అనగా రెండురతుల నీయవలయును. పండ్రెండుదినములవఱకు నీయోగమును వృద్ధిచేయవలయును. అనగా నౌషధమును హేచ్చు చేయవలయు ననుట. ఈతామ్రయోగము గ్రహణి, ఆప్లస్తిము, క్షయ, శూబము వీటిని అన్ని వేళలలోను జయించును. మఱియును బలము వర్ణము జఠరాగ్ని వీటిని వృద్ధిని పొందించును.

ఇట్లని చక్రదత్తయందు గ్రహణీచికిత్సాధికారము సంపూర్ణము.

౫. అర్చారోగాధికారము.

— ౧౦౦ —
 ◀ ౧ మూలరోగమునకు చేయదగిన నాలుపాయములు. ౧ ▶

శ్లో. దుర్నామ్నం సాధనోపాయ శ్చతుర్థా పరికీర్తితః, భేష
 జక్షారశస్త్రాగ్నిసాధ్యత్వాదాద్యఉచ్యతే. 1. యద్వాయో రానులో
 మ్యాయ యదగ్నిబలవృద్ధయే, అనుపానోషధద్రవ్యం తత్యేవ్యం నిత్య
 మర్చసాం. 2. శుష్కార్చసాం ప్రలేపాదిక్రియా తీక్ష్ణా విధీయతే, స్త్రావి
 ణాం రక్త మూలోక్య క్రియా కార్యా ప్రపైత్తికీ. 3. సుక్ష్మీరం రజ
 నీయుక్తం లేపా ద్దుర్నామనాశనం, కోశాతకీరజోఘ్నాత్ నిపతంతి
 గుదోద్భవాః. 4. అర్కక్షీరం సుధాక్షీరం తిక్తతుంభ్యాశ్చ పల్లవాః,
 కరంజో బస్తమూత్రేణ లేపనం శ్రేష్ఠ మర్చసాం. 5. అర్చోష్ణీ గుదగా
 వర్తి ర్గుడఘోషా ఫలోద్భవా, జ్యోత్స్నికా మూలకల్కేన లేపో రక్తా
 ర్చసాం హితః. 6. తుంబీబీషం సౌద్భిదం తు కాంజీపిప్ఠం గుటీత్రయం,
 అర్చోహరం గుదస్థం స్యా ద్దధి మాహిష మశ్నుతః. 7. అపామార్గాం
 ఘ్రిజః క్షారః హరితాలేన సంయుతః, లేపనం లింగసంభాళమర్చో
 నాశయతి ధ్రువం. 8. మహారోధిప్ర దేశస్య పథ్యాకోశాతకీరజః, కఫేన
 లేపతో హంతి లింగవర్తి మసంశయం. 9. వాతాతీసారవద్భిన్నవర్చాం
 స్యర్చాం స్యుపాచ రేత్, ఉదావర్తవిధానేన గాఢవిట్కాని చాసకృత్.

మూలరోగములను సాధించుటకు నాలుపాయములు.—బోషధము అని, ఊరము
 అని, శత్రుక్రియ అని, అగ్నిక్రియ అని చెప్పవలసివచ్చి. వీనిలో సాధ్యమైనది కావున
 మొదటిదగు నౌషధచికిత్సను చెప్పెదను. వాయువు ననులోమమును గా చేయునదియు
 ను, జఠరాగ్నిని పెంచునదియు నగు నౌషధము ననుపానముతో చేర్చి మూలరోగులు
 నిత్యమును సేవించవలయును. ఎండినమూలరోగములపైని తీక్ష్ణములగు చికిత్సలను చేయ
 వలయును. రక్తము ప్రవింతు మూలరోగములయందు రక్తమును పరీక్షించి రక్తపితృము
 లను శర్గించు చికిత్సను చేయవలయును. జెముడుపాలలో పసపును కలిపి లేపము చేసి
 నచో మూలరోగము తొలగి చనును. చేదుబీర సమూలము గా నెండించి చూరించి రా
 చిన మూలరోగములు నశించును. జిల్లేడుపాలు, జెముడుపాలు, చేదుపొళ్ల, సొరఅకు

లును, కరంజము అనగా నెమలియడ్లుచెట్టు, మేకయుచ్చు వీటిని కలిపి లేపముచేసిన మూలరోగములకు శ్రేష్ఠము. కంద, కొడిసెపాలవిత్తనములు పొడిచేసి వత్తిచేసి గుర్రస్థానమున నుంచినను, చేదుపొళ్ల, ముల్లంగి కల్కముచేసి లేపముచేసినను రక్తపుటగ్గోరోగములకు హితకరము. చేదసారవిత్తులు రేహమనునుప్పును వేసి గంజితోమాత్రలను చేసి మూడుమాత్రలను చేసి గుర్రస్థానముల నుంచుచో మూలరోగములు దూరమగును. గేదెపెరుగును త్రాగినను మంచిదియే. ఉత్తరేశిచూర్ణములో హంబశమును కలిపి లేపనముచేసిన లింగమునందుఁ బుట్టిన మూలరోగములఁ బోగొట్టును. కొండకరక్కాయ, నేలగుమ్మడు వీటి చూర్ణమును లేపముచేసిన లింగస్థానమూలరోగములఁ బోగొట్టును; వాతపుటతిసారరోగములవలెనే వివిధములగు మూలరోగములను గూడ నుపచరింపవలయును. ఉదావర్తపురీతిచొప్పుననే మాటిమాటికి చికిత్స చేయవలయును.

— ౧౭ మలబద్ధపు మూలరోగములకు కీకీత్స. ౧౮ —

శ్లో. విడ్విబద్ధజే హీ తం తక్రం యమానీఖిడసంయుతం, వాతశ్లేష్టాస్యార్యసాం తద్రుత్పరం నాస్తీహా భేషజం. 11. కృత్ప్రయోజ్యం యథా దోషం సన్నేహం రూక్షమేవవా, నవిరోహంతి గుదజాః పునస్తక్రసమాహితాః. 12. త్వచం చిత్రకమూలస్య పిష్ట్యా కుంభం ప్రలేపయేత్, తక్రం వా దధి వా తత్ర జాత మర్కోహారం పిబేత్. 13. పిత్తశ్లేష్టప్రళమసి కచ్చూకంఝారుజాపహా, గుదజా న్నాశయ త్యాశు యోజితా సగుడాభయా. 14. సగుడాం పిప్పలీముక్తాం అభయాం ఘృతభర్జితాం, త్రివృద్ధంతీముతాం వాపి భక్షయే దానులోమికిం. 15. తిలారుష్కరసంయోగం భక్షయే దగ్నివర్ధనం, కుష్ఠరోగహారం శ్రేష్ఠ మర్కసాం నాశనం పరం. 16.

మలబద్ధకము కలిగిన మూలరోగములయందు వామును పేటుప్పుతో చేర్చిన మజ్జిగను భక్షింపవలెను. వాతకఫమువలన మూలరోగము గలవారలకు ఇంతకంటెను మంచియొకపధ మింకనొక్కటియు లేదు. కాబట్టి దోషము ననుసరించి తెల్లయుతముగా గాని, రూక్షముగా గాని తక్రము నుపయోగింపవలయును ఈతక్రముచేత నశించినమూలరోగము మఱల కనుటకు. చిత్రమూలపు బెరడును నూరి కుండలోవలను రాచి దానియందు మజ్జిగను పోసి త్రాగుచున్న మూలరోగములు హరించును. బెల్లముతో చేర్చి కరక్కాయను భక్షించిన పిత్తశ్లేష్ఠములను పోగొట్టును. తీటలను, దురదల నడంచును. గుదరోగముల నన్నిటిని పోగొట్టును. పిప్పళ్లు, బెల్లమును నేతితో చేయించిన కరక్కాయలో చేర్చికొని భక్షించినను, కరకకాయలో తెల్లతెగడ దంతిచెట్టు బెరడులో బెల్ల

మును కలుపుకొని తినినయెడల గుడసానపు వాయువు ననులోమమును గా చేయును. నల్లనూపులు, నల్లజీడివిత్తులు కలిపి తినినయెడల జఠరాగ్ని వృద్ధినొందును. కృష్ణరోగము, మూలరోగమును నాశనము నొందును.

—● తిలాదియోగములు. —●

శ్లో. తిలభల్లాతకం పథ్యా గుడ శ్చేతి సమాంశికం, దుర్నామ కాసశ్వాసఘ్నం స్త్రీహాపాండుజ్వరాపహం. 17. గోమూత్రవృషితా దద్యా త్సగుడాం వా హారీతకీ, పంచకోలకయుక్తం వా తక్ర మస్తై ప్రదాపయేత్. 18. మృల్లిప్తం సూరణం కందం పక్త్వాఽగ్నా పుటపాక వత్, అద్యా త్సశైలలపణం దుర్నామవినివృత్తయే. 19. స్విన్నం వార్తాకుఫలం ఘోషాయాః ఘోరజేన సలిలేన, తద్ధతభృష్టం యుక్తం గుడేనాత్మస్తితో యోఽత్తి. 20. పిబతీ చ తక్రం నూనం తస్యాశ్వే వాతిశృద్ధగుదజాని, యాతి వినాశం పుంసాం సహజా న్యపి సప్తరా త్రేణ. 21. అసితానాం తిలానాం ప్రాక్ ప్రకుంచం శీతవార్యను, ఖాదతో ఽర్చాసి నశ్యంతి ద్విజదార్థ్యాంగపుష్టిదం. 22.

(నల్లనూపులు, నల్లజీడివిత్తులు, కరకకాయ, బెల్లము వీనిని సమానభాగములను గ్రహించి భక్షించినయెడల మూలరోగము, దగ్గు, శ్వాసము, స్త్రీహా, పాండు జ్వరము మున్నగునవి నశించును.) గోమూత్రములో రాత్రియంతయును నానవైచి యుంచబడిన కరకకాయను బెల్లముతో చేర్చి భక్షించినయెడలగాని, లేక చవ్వము చిత్రమూలము శొంఠి పిప్పళ్లు మోడి పంచకోలచూర్ణము వీటితోఁజేసిన మజ్జిగ గాని మూలరోగము గలవారి కియ్యవలయును. అడవికందను మట్టితో పూసి పుటపాకము బెట్టునట్లు పుటమువేసి తైలమును లవణమును కలిపికొని తినినయెడలను మూలరోగము నష్టమగును. చేదుబీరక్షాగములూ నీళ్లుపోసి పినికి మంచిముదుక బట్టతో బాగుగా వడియకట్టి దానిలో ములకపండు నుడుకపెట్టిగాని, నండిగాని నేతితో వేయించికొని బెల్లముతో కలుపుకొని నేపించినయెడల మూలరోగములు దూరము లగును. ఆవుమజ్జి గను త్రాగినయెడల మిక్కిలి వృద్ధిబొందిన గుదలును, శరీరముతో పుట్టిపెట్టిగన మలలును ఏడురోజులలో నశించును. ఒకపలము నల్లనువ్వులను మొదట తిని వె.ట.నే చల్లని నీరు త్రాగినయెడల మూలరోగములు అన్ని నిధము లైనవియును నశించును. పండ్లు గట్టిపడును. అవయవములకు మంచి బలము వచ్చును.

—౧౦ దంత్యారిష్టము. ౧౦—

శ్లో. దంతీచిత్రకమూలానాం ఉభయోః పంచమూలయోః,
భాగా స్వలాంశా నాపోభ్య జలద్రోణే విపాచయేత్. 23. త్రిఫలం త్రిఫ
లాయా శ్చ దలానాం తత్ర దాశయేత్, రసే చతుర్థశేషే తు పూతశీ
తే ప్రదాపయేత్. 24. తులాం గుడస్య తత్త్రిషే న్నాసార్థం ఘృతభోజ
సే, తన్నాత్రయా పిబే న్నిత్య మరోభ్యో విప్రముచ్యతే. 25 గ్రహణీపాం
దురోగఘ్నం వాతవరోఘ్నలోమనమ్, దీపనం చాఽరుచిఘ్నం చ దం
త్యారిష్ట మిదం విదుః. పాత్రేఽరిష్టాదిసంధానౌ ధాతకీలోధ్రలేపితే. 26.

తెల్లదింటైన నల్లదింటైన చిత్రమూలము దశమూలములు త్రిఫలములు వీటి నొ
క్కొక్క పలము వొప్పన తీసికొని నలియగొట్టి ద్రోణపునీటిలో పక్వము చేయవలయును.
అందు త్రిఫలముల బెరడును కి పలములును జాపత్రి కి పలములు బెల్లము తులాప్రమాణ
మును ఆరెళువులు వీటినిన్నిటి నంనుచేర్చి కలిపి నేతివండలోవైచి పడునైదుగోజు లుం
చవలయును. తరువాత మాత్రల నుపరించి ప్రతిదినమును నేవించుచున్నచో మూల
రోగములు గ్రహణీరోగములు పాండురోగములు వీటిని నశింపజేయును. గుడస్థాన
మునందలి వాయువును మలమును అనుకూలముగా వెడలించుచుండును. ఇద్దానివలన జఠ
రాగ్ని దీపించును. అరుచి నశించును. వీనిని దంత్యారిష్ట మని యందురు.

—౧౦ ప్రాణదగుటిక. ౧౦—

శ్లో. సనాగరారుష్కరవృద్ధదారుకం, గుడేన యో మోదక
మత్యుదారకం. అశేషదుర్నామకరోగదారకం, కరోతి వృద్ధం సహ
సైవ దారకం. 27. చూర్ణే చూర్ణసమో జ్ఞేయః మోదకే ద్విగుణో
గుడః, త్రిఫలం శృంగబేరస్య చతుర్థం మఠిచస్య చ. 28. పిప్ప
ల్యాః కుడపార్థం చ చన్యాయాః పల మేవ చ. 29. తాలీసప
త్రస్య ఫలం పలార్థం కేసరస్య చ, ద్వే పతే పిప్పలీమూలా దర్శకర్షం
చ పత్రకాత్. 30. సూక్షైలాకర్ష మేకం తు కర్షం చ త్వష్ట్రణాశ
యోః, గుడా త్వలాని తు త్రింశ చూర్ణ మేకత్ర కారయేత్. 31.
అక్షప్రమాణా గుటికా ప్రాణదేతి చ సా స్త్రుతా, పూర్వం భక్ష్యా
తు పశ్చాత్తు భోజనస్య యథాబలం. 32. మద్యం మాంసరసం యూ
షం క్షీరం తోయం పిబే త్తథా, హన్యా దర్మాణి సర్వాణి సహజా

స్వప్రజాని చ. 34. వాతపి త్తకఘోతాని సన్నిపాతోద్భవాని చ, పానా త్యయే మూత్రకృచ్ఛ్యే వాతరోగగళగ్రహే. 35. విషమజ్వరే చ మం దేఽగ్నా పాండురోగే తక్షణవ చ, క్రిమిహృద్రోగిణాం చైవ గుల్మశూలా ర్థినాం తథా. 36. శ్వాసనకాసపరీతానా మేషా స్యా దమృతోపయా, శుంఠ్యా స్థానేఽ భయా దేయా విడ్డ్రోహే పి త్తపాయుజే. 37. ప్రాణ దేయం సీతాం దత్వా చూర్ణమానా చ్చతుర్గుణామ్, ఆప్లుపిత్తాగ్ని మాంద్యాదా ప్రయోజ్య గుదజాతురే. 38. అనుపానం ప్రయో క్తవ్యం వ్యాధౌ శ్లేష్మభవే పలమ్, పలద్వయం త్వనిలజే పిత్తజే తు పలత్రయం. 39.

శొంఠి, నల్లజీడివెత్తులు, పెద్దమాప చెక్క, బెల్లము వీటిని మోదకములను చేసి తిని నచో నన్నివిధములగు మూలరోగములను, మలలును నశించును. చూర్ణముతో సమాన ముగా బెల్లమును వాడవలయును. అల్లము 1 పలములు, మిరియములు ఒకపలము, సిప్పళ్లు 2 పలములు, చవ్వము 1 పలము, తాడిశపత్రి ఒకపలము, నాగ కేసరములు అరపలము, మోడి 2 పలములు, జాజిపత్రి 6 మాషములు, చిన్నయేలకులు సావుపలము, లవంగపుపట్ట వట్టివేళ్లు ఒక్కొక్కొక్క అర్ధమును బెల్లము 30 పలములు వీటి నన్నిటిని చూర్ణముచేసి కలిపి ఒ కొక్కొక్కతులమంత మాత్రలను కట్టవలయును. ఇయ్యది ప్రాణవగుటిక యనఁబడును. భుజించుటకు ముందుగా ఈమాత్రను సేవించి భోజనానంతరమున బలానుసారముగా మద్యము మాంసరసమును యూషమును పాలు నీరు వీనిని త్రాగవలయును. ఇదియన్ని తెగలగు మూలరోగములను శరీరముతో కూడఁ బుట్టిన మూలరోగమును, వాతపిత్తకఘ ముల నగు మూలరోగములను నశింపఁజేయును.

అతిపానము మూత్రకృచ్ఛ్యును వాతరోగము గళగ్రహము, విషమజ్వరము అగ్ని మాంద్యము పాండురోగము వీటిలో నిది హితకరము. జంతువాతము హృద్రోగము గుల్మ రోగము శూలరోగము శ్వాసరోగము దగ్ధ వీటితోకూడిన రోగికిఈమాత్రలు అమృత తుల్యములు. పిత్తమువలనమూలరోగముకలిగె నేనిశొంఠిఅల్లము వీటికిబదులుగాకర క్షాయను వేయవలయును, చూర్ణముకంటె నాలుగురెట్లు చక్కెరను కలిపి దీనిని తయారు చేయవలయును. ఆప్లుపిత్తము మందాగ్ని మున్నగువానియందును, గుదరోగములయందు సీమాత్రలను పయోగింపవలయును. కఘరోగమునం దొకపలము అనుపానమును చేర్చ వలయును. వాతరోగమునందు 2 పలముల అనుపానమును పిత్తరోగమునందు 1 పలముల అనుపానమును ఈయవలయును.

☉ కాంకాయనమోదకములు. ☉

శ్లో. పథ్యాపంచపలా న్యేక మజాజ్యా మరిచస్య చ, పిప్పలీ
 పిప్పలీమూల చవ్య చిత్రక నాగరాః. 40. పలాభివృద్ధాః క్రమశః
 యవక్షారం పలద్వయమ్, భల్లతకపలా న్యృషౌ కందస్తు ద్విగుణో
 మతః. 41. ద్విగుణేన గుడేనైషాం వటకా నక్షసమ్మితాన్, కృత్వైవం
 భక్షయే త్ప్రతః తక్రమంభోను వా సిబేత్. 42. పుందాగ్నిం దీపయ
 త్యేష గ్రహణీషాండురోగవిత్, కాంకాయనేన శిష్యేభ్యః శస్త్రుక్షారా
 గ్నిభి ర్విना. 43. భిషజ్జిత మితి ప్రోక్తం శ్రేష్ఠ మర్చోవికారిణామ్,

కరక్కాయలు విదుపలములు, జీలకఱ్ఱ, మిరియములు ఒకపలము, పిప్పళ్లు ఒకపల
 ము, మోడి మూడుపలములు, చవ్యము నాలుగుపలములు, చిత్రమాలము అయిదుపలములు
 శొంఠి ఆరుపలములు, యవక్షారము రెండుపలములు, నల్లజీడివిత్రులు ఎనిమిదిపలములు,
 కందదుంప పదహారుపలములు వీటి యన్నింటికి రెండుచెట్టు బెల్లము కలిపి పావుపావుప
 లము చొప్పన మాత్రలను కట్టవలయును. ప్రాతఃకాలమున ఒకమాత్రను తిని పైన మ
 జ్జిగను కాని నీళ్లనుకాని త్రాగవలయును. ఇది అగ్నిమాంద్యమును పోగొట్టును. గ్రహ
 ణులను, పాండురోగమును నశింపచేయును. ఇని శస్త్రుములు, క్షారపదార్థములు అగ్ని
 తాపనములు మొదలగునవి లేకయే జయించు నని కాంకాయనమునిచేత శిష్యులకు చెప్ప
 బడినది. మూలరోగముల కన్నిటికిని శ్రేష్ఠమైన ఔషధము.

☉ మాణిభద్రమోదకము. ☉

శ్లో. విడంగసారామలకాభయానాం పలంపలం స్వాత్మివృత
 త్రయంచ. 44. గుడస్య షట్ ద్వాదశభాగయుక్తా మానేన త్రింశ
 ద్గుటికా విధేయాః. నివారణే యక్షువరేణ సృప్త్యః, స మాణిభద్రః కిల
 శాక్యభిక్షవే. 45. అయం హి కానక్షయ కుప్తనాశనం భగదరస్థిహ
 జలోదరార్చసామ్, యథేష్టచేష్టాన్నవిహారనేవీ అనేన వృద్ధ స్తురు
 ణో భవే చ్చ. 46.

వాయువిడంగములు, దానిమ్మ బెరడు, ఉసిరిక కాాయలు, కరక్కాయలు వీటి
 నొక్కొక్కపలమును, తెల్లతెగడ మూడుపలములు, బెల్లము ఆరుపలములు చొప్ప
 పన్నెండుభాగములను తీసుకొని ముప్పదియొండలను కట్టవలయును. ఈయొండలను మాణి
 భద్రుండను యక్షుడు సృజించెను. వీనివలన దగ్గులు, క్షయరోగములు, కుష్ఠులు భగం

దరములు, పొడలరోగములు, జలోదరములు, మూలరోగములునశించును. యధోష్టముగా తిరుగుట, భుజించుట పనిచేయుట కలవాడు వీనిని నేవించుటచేత ముసలివాఁడైనను వయసువాఁడగును.

❁ లఘుసూరణమోదకములు. ❁

శ్లో. సురిచమహాపథచిత్రక సూరణభాగా యథోత్తరం ద్వి
గుణాః, సర్వసమో గుడభాగః సెవ్యోఽయం మోదకః ప్రసిద్ధఫలః.
47. జ్వలనంజ్వలయతి జాతరమున్నాలయతి శూలగుల్మగదాన్, నిశ్శోష
షయతి శ్లేషద మర్మాం స్యపి నాశయత్యాశు. 48.

మిరియము ఒకభాగము శొంఠి రెండుభాగములు, చిత్రమూలము నాలుగుభాగ
ములు, అడవికంద యెనిమిదిభాగములు, వీటిని అన్నిటితో సమానముగా బెల్లము చేర్చి
లడ్డులు చేసి నేవించవలయును. ఇది ప్రసిద్ధమగు ఫలము లిచ్చును. జలరాగ్నిని వృద్ధి
పొందించును. కడుపునొప్పి, బల్లలు మొదలగువానిని పారదోలును. శ్లేషదమును మూల
రోగమును నశింపచేయును.

❁ బృహత్యూరణమోదకములు. ❁

శ్లో. సూరణషోడశభాగా వహ్ని రలం మహాపథస్యాతః,
అర్ధేన భాగయుక్తి ర్తరిచస్య తతోఽపి చా ధేన. 49. త్రిఫలాకణాస
మూలాతాలీశారుష్కరక్రిమిఘ్నానామ్, భాగా మహాపథసమా
దహనాంశా తాలమూలీ చ. 50. భాగః సూరణతుల్యో దాతవోస్య
వృద్ధదారుకస్యాసి, భృంగైలే మరిచాంశే సర్వాణ్యేకత్ర సంచూర్ణ్య.
51. ని్యగుణేన గుడేన యతః సేవ్యోఽయం మోదకః ప్రకామధనైః,
గురువృష్యభోజ్యరహితే వ్వితిరేషూపద్రవం కుర్యాత్. 52. భస్తక
మనేన జనితం పూర్వ మగస్తస్య యోగరాజేన, భీమస్య మారుతే
రపి యేన తౌ మహాశనౌ జాతౌ. 53. అగ్నిబల బుద్ధిహేతు
ర్న కేశలం సూరణో మహావీర్యః, ప్రభవతి శత్రుతూరాగ్నిభిర్వి
నాప్యర్మసా మేషః. 54. శ్వయంభుశ్లేషదజిద్బ్రహణీమపి కఫవాతసంభూ
తామ్, నాశయతి బలీ పలితం మేధాం కరుతే వృషత్వం చ. 55. హిక్మాం
శ్వాసం కాసం సరాజయత్ప్రమేహంశ్చ, స్తీహానాం చాథోగ్రం
హస్తై సదైతద్రసాయనం పుంసాం. 56.

అశవికంద 16 భాగములు, చిత్రమూలము 8 భాగములు, శొంఠి-నాల్గుభాగములు మిరియములు 2 భాగములు, కరక్కాయలు ఉసిరిక తాడి కిప్పళ్లు మోడి తాడిశపత్రి నల్లజీడివిత్రనములు వాయువిడంగములు వీనినన్నిటిని నాల్గు నాల్గుభాగములును నేలతాడి 8 భాగములును పెద్దపూను 16 భాగములును, ఏలకులు దాల్చినపట్ట రెండురెండు భాగములు వీటి నన్నిటిని ఒక్కచోట నొక్కమాటుగా చూర్ణము రెండురెట్లు బెల్లము కలిపి నేవింపవలయును. ఇయ్యదికామదేవుని వృద్ధి నొందించును. ఈయోగరాజమును నేవించినందువలన నే యగస్త్యునికి మొదట భస్మమగునట్లు జీర్ణశక్తి గలిగినది. అతరువాత భీమసేనునకు గలిగినది అగ్నిబలము వృద్ధియే ఇట్లుగుటకు కారణము. ఇయ్యదికేవలము వీర్యమును వృద్ధి నొందించునది మాత్రమే కాదు. అగ్నికిని బలమునకును బుద్ధికిని కారణముగూడ నై యున్నది. శత్రువులు ఊరచికిత్సలు అక్కఱలేకయే మూలములను పోగొట్టును. శోఫ శీఘ్రము కఫము వాతము వీటివలన పుట్టిన గ్రహణిని పోగొట్టును. శరీరము ముడుతలుపడుట వెంట్రుకలు తెల్లపడుట నశించును. బుద్ధిని పుంస్త్యమును పుట్టించును. వెక్కిళ్లు శ్వాస దగ్ధ రాజయత్నము ప్రమేహము పొలలశోగము వీటిని పోగొట్టును. ఇయ్యది పురుషులకు రసాయనముతో తుల్యమైనది.

☉ సూరణపిండి. ☉

శ్లో. చూర్ణీకృతా షోడశ సూరణస్య
 భాగాస్తతోఽధేన చ చిత్రకస్య,
 మహశాషధార్థో మరిచస్య చైకో
 గుడేన దుర్నామజయాయ పిండి.

57

పిండిచేసినఅశవికంద 16 భాగములను, చిత్రమూలము 8 భాగములను, శొంఠి, మిరియములు వీటి నొక్కభాగమును చెట్టింపు బెల్లములో కలిపి ముద్దచేసి నేవించి, మూలరోగములు నశించును. దీనిని పిండిగా చేయవలయును. అనినందున లడ్డువలెగాని కడుముల వలె గాని చేయవలయును. తెలియవలయును.

☉ వ్యోషాద్యపూర్ణము. ☉

శ్లో. వ్యోషాగ్న్యరుష్కరవిడంగతిలాభయానాం
 చూర్ణం గుడేన సహితం తు సదోపయోజ్యం,
 దుర్నామకుష్మగరశోభశకృద్విబంధాన
 గ్నేర్జయ త్యబలతాం క్రిమిపాండుతాం చ.

58

తా. శొంతి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, చిత్రమూలము, నల్లజీడివి త్తనములు, వాయు విడంగములు, నల్లనువ్వులు, కరక్కాయలు వీటిని చూర్ణముచేసి బెల్లములో కలిపి యెల్లపుడు నేవింపవలయును. ఇయ్యది మూలరోగము, కృష్ణ, విషము, వాపు, మలబద్ధ కము, అగ్నిమాంద్యము, పాంశురోగము, జంతువాతము వీటిని హరించును.

— ౭౭ సమశర్కరచూర్ణము. ౭౭ —

శ్లో. శుంతీకణామరిచ నాగదలత్వ్యకేలం
చూర్ణీకృతం క్రమవివర్ధిత మూర్ధ్వ మంత్యాత్,
ఖాదే దిదం సమసితం గుదజాగ్నిమాంద్య
కాసారుచిశ్యసన కంఠ హృదామయేషు.

59

శొంతి, పిప్పళ్లు, మిరియములు, తమలపాకలు, అవంగపుపట్ట, ఏలకులు వీటిని చూర్ణముచేసి లూచూర్ణముతో సమానముగా చక్కెరనందు కలుపుకొని తినిన యెడల మూలరోగము, అగ్నిమాంద్యము, శ్వాస, కంఠరోగము, హృద్రోగము వీటియందు హితమును కలిగించును.

— ౭౮ లవణోత్తమాదిచూర్ణము. ౭౮ —

శ్లో. లవణోత్తమ వహ్నికలింగయవాన్
చిరబిల్వమహాపిచు మర్దయుతాన్,
పిబ సప్తదినం మధితాలులితాన్
యది మర్దితు మిచ్ఛసి పాయురుహాన్.

60

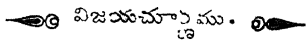
సైంధవలవణము చిత్రమూలము కొడిశపాలవి త్తనములు క్రాసుగువేలు పెద్ద కేము వీనిననుభాగకల్కము మజ్జిగో నానపేనుకొని యేడుదినములు నేవించిన మూల రోగములు తొలగిపోవును.

— ౭౯ నాగార్జునయోగము. ౭౯ —

శ్లో. త్రిఫలా పంచలవణం కృష్ణం కటుకరోహిణీ, దేవదారు విడంగాని పిచుమర్దఫలాని చ. 61. బలా చాతిబలాచైవ హరిద్రే ద్వే సువర్షలా, ఏత త్సంభృత్య సంభారం కరంజత్వగ్రనేన చ. 62. పిష్ట్యా చ గుటికాం కృత్వా బదరాస్థినమాం బుధః, వృక్షైకాం తాం సముద్భృత్య రోకే రోకే పృథక్ పృథక్. 63. ఉష్ణేన వారిణా వీతా శాస్త్ర మగ్నిం ప్రదీపయేత్, అర్ఘాంసి హన్తి తక్రేణ గుల్క మష్టేన నిర్హరేత్. 64.

జంతుదష్టం తు తోయేన త్వగ్దోషం ఖదిరాంబునా, మూత్రకృచ్ఛ్చింతు తోయేన హృద్రోగం తైలసంయుతా. 65. ఇంద్రస్వరససంయుక్తా సర్వజ్వరవినాశినీ, మాతులుంగరసేనాధ సద్యశ్శూలహారీస్తృతా. 66. కపిత్థతిందుకానాం తు రసేన సహమిశ్రితా, విషాణి హస్తీ సర్వాణి పానాశనప్రయోగతః. 67. గోశక్తృద్రససంయుక్తా హన్యా త్కుషాని సర్వశః, శ్యామాకషాయసహితా జలోదరవినాశినీ. 68. భక్తచ్ఛం దం జనయతి భుక్తస్యోపరి భక్షితా, అక్షిరోగేషు సర్వేషు మధునా ఘృష్యతాం జయేత్. 69. లేహమాత్రేణ నారీణాం సద్యః ప్రదరనా శినీ, వ్యవహారే తథా ద్యూతే సంగ్రామే మృగయాదిషు. 70. సమా లభ్య నరో హ్యేనాం క్షిప్రం విజయ మాఘ్నుయాత్.

కరక్కాయలు తాడి ఉసిరిక పంచలవణములు చంగల్వకోష్ఠు కటుకరోహిణి దేవదారు వాయువిడంగము వేముచండ్లు ముత్తువపులగము తైలముత్తువపులగము పసుపు మానిపసుపు ఆదిశ్యోభక్తి ప్రాద్దులెరుగుడు వీటినన్నిటిని క్రాసుగురసముతోటి నూరి రేగు గింజలంత మాత్రలు చేసి ఒక్కొక్కమాత్రను ప్రతిరోగమునందు వేరు వేరుగా వేడి నీళ్ల అనుపానముతో నేవించిన యెడల జలరాగ్నిని దీసింపజేయును. మూలరోగము లను పోగొట్టును. గంజితో పుచ్చుకొనిన గుల్మరోగములను పోగొట్టును. చన్నీళ్లతోనైన జంతువాయువును పోగొట్టును. కాచునీళ్లతోటి బుచ్చుకొనిన చర్మదోషములను పోగొట్టును. మంచినీళ్లతో పుచ్చుకొనినయెడల మూత్రకృచ్ఛ్చియులను పోగొట్టును. తిలతైల ముతో బుచ్చుకొనిన హృద్రోగములను పోగొట్టును. కొడిసెపాలరసముతోబుచ్చుకొనిన అన్నివిధములయిన జ్వరమును పోగొట్టును. మాధీపలరసము బుచ్చుకొనిన తాత్కాలిక శూలలను పోగొట్టును. కాచు తుమికరసములతో చేర్చి బుచ్చుకొనిన అన్నివిధము లైన విషములు దిగిపోవును. అవుపేడరసముతో బుచ్చుకొనిన అన్నికుష్ఠులును, తైలతైల డకషాయముతో బుచ్చుకొనిన జలోదరములు నశించును. భోజనమైన తరువాత బుచ్చు కొనిన భోజనమందు రుచి కలిగించును. నేత్రోరోగము అన్నిటికిని తేనెతో చాది కలి కము వేయవలయును. స్త్రీలకు దీనిని నేవించినమాత్రమున ప్రదరరోగములు నశించు ను. వ్యవహారము జూదము యుద్ధము జేట మొదలైనవానియందు మచజూడు దీనినినేవించిన త్వరగా విజయము నొందను.

శ్లో. త్రికస్త్రయవచా హింగు పాతాక్షారనిశాద్వయం. 71

చవ్యతిక్తాకలింగాన్ని శతాహ్వలవణాని చ, గ్రంథిబిల్వాజమోదాచ గణోస్తావింశతి ర తః. 72. ఏతాని సమభాగాని శ్లక్ష్మచూర్ణాని కార యేత్, తతో విడాలపదకం పిబే దుష్ణేన హరిణా. 73. ఏరండ్రతైల యుక్తం తు సదా లిహ్య త్తతో నరః, కాసం మాన్యాత్తదా శోధం అర్ఘాసి చ భగందరం. 74. హృచ్చులం పార్శ్వశూలం చ వాత గుల్మం తథోదరం, హిక్కాశ్వాసప్రమేహం శ్చ కామలాన్ పాండు రోగతాం. 75. ఆమాన్వయ ముదావర్త మంత్రవృద్ధిం గుదక్రిమీన్, అన్యే చ గ్రహణీవోమాః యే మనూ పఃకీర్తితాః. 76. మహాజ్వరో పస్పస్థానాం భూతోఽహతచేసం, అప్రజానాంతు నారీణాం ప్రజావ ర్ధన మేవ చ. 77. విజయో నామ చూర్ణోఽయం కృష్ణాత్రేయేణ పూజితః.

కరక్కాయలు, తాడి, ఉసిక, శొంఠి, మిఠుములు, పిప్పళ్ళు, లింగపట్ట, ఏలకులు, బాజపత్రి, వస, ఇంగువ, విషబొడ్డి, యవజ్జారిము, పసుపు, మ్రాసుపసుపు, చవ్యము, కటుకరోహిణి, కొడిశపాలవిత్తనములు, సల్లజీడిగింజలు, సదాప, పంచలవణములు, మోడి, మాచేడువేణు, వాము ఇవి ఆస్తావింశతిగణ మనఃబడును. వీనిని సమానభాగము లుగా తీసికొని మెత్తగా చూర్ణము చేయవలయును. తరువాత ఆమదములో కలుపు కొని తులమంతకు వేడినీళ్ల తోకూడా త్రాగవలయును. దగ్గు, వాపు, మూలరోగము, భగందరము, కడుపునొప్పి, పార్శ్వశూల, వాతగుల్మము, ఉదరరోగము, వెక్కిళ్ళు, శ్వాస, ప్రమేహము, కామెరలు, పాండురోగము, ఆమవికారము, ఉదావర్తము, అంత్రవృద్ధి, ముడ్డినొప్పి అనువీటిని పోగొట్టును. ఇంకను నాచేత చెప్పబడిన యితర గ్రహణీరోగము లనునివర్తించును. పెద్దపెద్ద జ్వరములతో పీడింపబడిన వాకిని దయ్యములవల్ల మతిపో యినవారికిని ఇది సుఖము నిచ్చును. బిడ్డలు లేని స్త్రీలకు బిడ్డలను పుట్టించును. ఇవి విజ యచూర్ణము. కృష్ణాత్రేయలవారిచేత పూజింపఁ బడినది.

❁ బాహుశాలగుడము. ❁

శ్లో. త్రివృక్షేజోవతీ దన్తి శ్వదంష్ట్రాచిత్రకం శతీ. 78. గదా క్షీ ముస్తవ విశ్వాహ్వ విడంగాని హారీతకీ, పలోన్ది తాని చై తాని పలా న్యస్తా వరుష్కరాన్. 79. మృతలం వృద్ధదారస్య సూరణస్య తు యోడ శ, జలద్రోణద్వయే క్వాభ్యం చతుర్భాగావశేషితం. 80. పూతం తు తం రసం భూయః క్వాభ్యేభ్య స్త్రిగుణో గుడః, లేహం పచేత్తు తం తావత్ యావ ద్దర్శిప్ర లేపనం. 81. అవతార్య తతఃపశ్చా చ్చూ

ర్ణా నీమాని దాపయేత్, త్రివృత్తేజోవతీ కంద చిత్రకాన్ ద్విపలాంశి కాన్. 82. ఏలాత్వజ్ఞ రిచం చాపి గజాహ్వం చాపి షట్పలాం, ద్వా త్రింశతం పలా న్యేవం చూర్ణం దత్వా నిధాపయేత్. 83. తతో మా త్రాం ప్రయుంజీత జీర్ణే క్షీరరసాశనః, పంచగుల్తా న్ప్రమేహంశ్చ పాం దురోగం హలీమకమ్. 84. జయే దర్శ్యాసి సర్వాణి తథా సర్వోద రాణిచ, దీపయే ద్ద్రహణీం మందాం యత్క్యాణం చాపకర్షతి. 85. పీన సే చ ప్రతిశ్శాయే ఆఘ్రవాతే తథైవ చ, అయం సర్వగదే ష్యేవ కల్యాణో లేహ ఉత్తమః. 86. దుర్నామారి రయం చాశు దృష్టో వార సహస్రశః, భవం త్యేనం ప్రయుంజానాః శతవర్షం నిరామయాః. 87. ఆయుషో దైర్ఘ్యజననో పలీపలితనాశనః, రసాయనవర శ్చైష మేధా జననఉత్తమః. 88. గుడ శ్శ్రీగౌహుళాలోయం దుర్నామాగిఃప్రకీర్తితః.

తెల్లతెగడ చవ్యము తెల్లదింటెన వినుగుపల్లెరు చిత్రమూలము కచ్చూరము పాపరబుడమ తుంగముస్తలు శొంఠి వాయువిడంగములు కరక్కాయలు వీటినన్నిటిని ఒక్కొక్కపలమును, జీడివిత్తులు రి పలములు, వెద్దమూనిచెక్కరి పలములు, అడవి కంద 16 పలములు వీటిని రెండుద్రోణముల నీటిలో వేసి కషాయము చేయవలయును. నాలుగవపాలు నీరు మిగిలియుండగా దింపి వాసెన కట్టి మరల పూయ్యమీఁద పెట్టి మూడింతలు బెల్లము వేసి పక్వముచేయవలయును. (తీగెపాకమారాగానే) గరిటకు అం టుకొని లేచునపుడు దింపి లూక్రింద చెప్పబోవు ఔషధముల చూర్ణములను కలపవలయును. తెల్లతెగడ జ్యోత్స్వతి అడవికంద చిత్రమూలము ఇవి రెండురెండు పలములును, ఏలకులు లవంగపుపట్ట వీనుగుపిప్పళ్లు ఇవి ఆరుఆరుపలములు చొ॥ 32 పలములు తీసికొని చూర్ణముచేసి కలపవలయును. తరువాత మాత్రలను కట్టి తగుసట్లుగా తినవలయును. ఔషధముజీర్మైతరువాత పాలనుత్రాగవలయును. ఇది ఆయుదువిధములగు గుల్మరోగములను ప్రమేహమును పాండురోగమును హలీమకమును అన్నివిధములైన మూలరోగములను ఉదరరోగములను సోఁగొట్టును. మందగ్రహణిని క్షయరోగమును పోఁగొట్టును. పీనసయందును ప్రతిశ్శాయవందును వాతరక్తమందును హితకరము. అన్ని విధములగు రోగములయందు లూలేహము ఉత్తమము హితకరము నగును. మూలరోగములను త్వరగా పోఁగొట్టును. ఇట్లు అనేక పర్యాయములు ఇది నిదర్శనము చూడబడ్డది. దీనిని నేపించినవారు నూరుపర్షములు నీరోగులై జీవించెదరు. ఇది ఆయుష్యులను వృద్ధి పొందించునదియును, తల నెరియటను పోఁగొట్టునదియును, తెలివిని పుట్టించునదియు

నగు ఉత్తమమైన రసాయనము. ఇది బాహుశాల మనుషేరుగల గుడము, మూలగోగములను పోగొట్టు నని కొనియాడఁబడినది.

— 99 గుడభల్లాతకము. 100 —

శ్లో. తోయపూర్ణే యదా పాత్రే క్షిప్తో న స్వపతే గుడః. 89.
క్షిప్తశ్చ నిశ్చల స్తిష్ఠేత్ పతితస్తు స శీర్యతే, యదా దర్శ్య ప్రలేప
స్యాత్ యావద్వా తంతులీభవేత్. 90. ఏవ వాకో గుడాదీనాం సర్వే
షాం పరికీర్తితః, నుఖనర్త స్సుఖస్సురో గుడః పాక ముపాగతః. 91.
వీడితో భజతే ముద్రాం గంధవర్ణరసాన్వితః, భల్లాతకసహస్రే ద్వే జ
లద్రోణే విపాచయేత్. 92. పాదశేషే రసే తస్మి న్నచే ద్గుడతులాం
భిషక్, భల్లాతకసహస్రార్థం చిత్వా తత్రైవ దాపయేత్. 93. సిద్ధే
స్మిం స్త్రిఫలావ్యోషయమాసీము స్తసైంధవమ్, కర్షాం శసమ్మితం దద్యా
త్వ్యగేలాపత్రకేసరం. 94. ఖ. దే దగ్నిబలాపేక్షీ ప్రాత రుత్తాయ మా
నవః. కుసార్యః కామలామేహ గ్రహణీగుల్కపాండుతాః. 95. హన్యా
త్ప్రీహోదరం కాసక్రిమిరోగభగంధరాణ్, గుడభల్లాతకో హ్యేష
శ్రేష్ఠ శ్చార్షోవికారిణాం. 96.

సీశ్వతోనిండిన పాత్ర లో వేసిన తేలక యుండినను, కదలకయుండినను, నీటిలో యొన్నను, కరగకుండినను, పాకసమయమున గరిటకు చుట్టుకొని తీగెలుపారినను, గుడాదులకు పాకము కలిగినదని తెలుసుకొనవలయును. చక్కగా పక్వమైనగుడము చూచుటకు స్వచ్ఛముగాను వాసన రంగు రుచి కలదిగను యుండును. చెండువేలనల్ల జీడివిత్తులను ముక్కలుచేసి సీళ్లలో పోసి వంశి, ద్రోణపరిమాణపునీటిలో, నాల్గవపాలు సీరు మిగిలియున్నప్పుడు నూరుకలముల బెల్లమునుకలిపి కక్కుము చేయవలయును. 500 నల్లజీడి విత్తులను ముక్కలనుచేసి ఆపాకమునందు కలపవలయును. త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు సిప్పళ్లు వామము తుంగముస్తలు సైంధవలవణము లవంగపుపట్ట ఏలకులు జాసత్రి నాగశేసరములు వీటిని ఒక్కొక్కపలము నొప్పున కలపవలయును. ఇట్లు సిద్ధముచేసిన యీలేహమును మనుజుఁడు ప్రాతఃకాలమున లేచి జఠ రాగ్ని సనుసరించి భక్షింపవలయును. ఇయ్యది కుష్ఠులను మూలగోగములను కామెట్లను మేహములను గ్రహణులను గుల్మగోగములను పాండుగోగములను క్లిహగోగములను దగ్గును జంతువాయువులను భగంధరములను పోగొట్టును. గుడభల్లాతకము అను షేరుగల యీలేహము అన్నివిధములగు మూలగోగములందును శ్రేష్ఠము అయిన దందురు.

◉ భల్లాతక గుడము. ౭ ◉

శ్లో. దశమూల్యమృతా భాన్వీ శ్వదంష్ట్రా చిత్తకం శతీ, భల్లాత
 క సమాస్తం చ పలాం శం క్వాభయే ద్ద్వధః. 97. సాదశేషే జల
 ద్రోణే రసేతస్తి నివిపాచయేత్, దత్వా గుడతులా మేకాం లేహీ
 భూతం సముద్ధరేత్. 98. మాక్షికం పిప్పలీతైలం ఔషధబూకం చ
 దాపయేత్, కుడపం కుడపం చాత్ర త్వగేలామరిచం తథా. 99.
 అర్చః కాస ముదావర్తం పాండుత్వం శోధ మేవ చ, నాశయే ద్వహ్ని
 సాదం చ గుడభల్లాతక స్పృశః. 100.

* దశమూలములు తిప్పతగే గంటుభారంగి ఏనుగుపళ్లెదు చిత్తమూలము కచ్చూ
 రము వేయి నల్ల జీడిని త్తనములు వీటిని కషాయము పెట్టవలసినది. నాల్గవపాలు మిగిలి
 యుండఁగా ఒక్క ద్రోణమాత్రపురసములో నూరుపలముల బెల్లమును వేసి చక్కగా
 పక్వమును జేసి లేహముగా అయిన తరువాత దించవలయును. తేనె పిప్పళ్లు ఆముదము
 వీనిని నాలుగునాలుగు పలములను, ఏలకులు లవంగపుపట్టు మిరియములను నాలుగు నాలు
 గు పలములను అందు కలిపి పాకముచేసి భక్షించినయెడల మూలరోగము దగ్గు ఉదా
 వర్తము పాండురోగము వాపు వీటిని షోఁగొట్టును. ఇది భల్లాతక గుడమని చెప్పఁబడును.

◉ చివ్యాదిఘృతము. ౭ ◉

శ్లో. చవ్యం త్రికటుకం పాతాం ఊరం కుస్తుంబురూణి చ, య
 మాసీ పిప్పలీమూల ముభే చ బిడసైంధవే. 101. చిత్తకం బిల్వ మభ
 యూం పిష్టా సర్పి ర్విపాచయేత్, శకృ ద్వాతానలోమ్యార్థం జాతే
 దగ్ని చతుర్ధణే. 102. ప్రవాహికాం గుదభ్రంశం మూత్రకృచ్ఛం పరి
 న్రవమ్, గుదపంక్షణశూలం చ ఘృత మేత ద్వ్యపోహతి. 103.

చవ్యము, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, ఆగరుశొంఠి, యవశ్నారము, ధనియము
 లు, ఓమము, దశమూలములు, బిడాలలవణము, సైంధవలవణము, మారేడువేణు, కరక్కా
 యలు వీటిని నూరి నేతిలో పక్వము చేయవలయును. మలవాతముల యాసులోన్య
 మునకై పెరుగుకలిపి పక్వమును చేయవలయును. ప్రవాహిక గుదభ్రంశము మూత్రకృ
 ఛ్చ్యము పరిన్రవము గుదశూలము అంశసంధిశూలము వీటిని ఈతైలము షోఁగొట్టును.

◉ వ్యోషాదిఘృతము. ౭ ◉

శ్లో. వ్యోషగర్భం పలాశస్య త్రిగుణే భస్మవారిణి,
 సాధితం విబతః సర్విః పతం త్యర్షాం స్య సంశయమ్.

మోడుగకఱ్ఱలను భస్మముచేసి మూడు పెట్టునీటిలో శొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటికల్పముచేసి దానియందు సిద్ధముచేయఁబడిన ఘృతమును త్రాగిన గువరోగములు నశించును. సంవేదములేదు.

❁ ఉదకపట్టలఘృతము. ❁

శ్లో. సత్కారైః పంచకోలై స్తు పలికై స్త్రిగుణోదకే.

సమక్షీరం ఘృతప్రసం జ్వరార్యః స్లీహాకాశనుత్. 105

యవత్కారగు పంచకోలములు ఒక్కొక్కపలము తీసికొని మూడురెట్లు నీటిలో సమానముగా పాలను తీసికొని 16 పదహారుపలముల నేముని పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది జ్వరమును మూలరోగమును స్లీహారోగమును దగ్గును పోఁగొట్టును.

❁ సింహ్యమృతఘృతము. ❁

శ్లో. పచే ద్వారి చతుర్దోణే కంటకార్యమృతా శతమ్,

తత్రాన్ని త్రిఫలావ్యోషపూతి కత్వక్కులింగకైః. 106

సకాశ్చర్యవిడంగై స్తు సిద్ధం దుర్నామమేహనుత్,
ఘృతం సింహ్యమృతం నామ బోధిసత్వేన భాషితమ్. 107

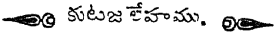
నాలుగుద్రోణములనీటిలో వాకుఁడును తిప్పణీగ కరక్కాయలను ఏబడేసిపలము చొప్పున వేసి పక్వముచేసి ఆఁడు చిత్రమూలము త్రిఫలము త్రికటుకములు క్రానుగచెక్కలవంగపుపట్టకొడిసెపాలవిత్తనములు గుమ్ముడు వాయువిడంగములు వీటిని కలిపి అందు సిద్ధముచేసిననేటిని నేవిందిన ప్రమేహములు నశించును. ఇయ్యది బోధిసత్వుండను ఋషిచేతఁ జెప్పఁబడిన ఘృతము.

❁ సిప్పల్యాద్యతైలము. ❁

శ్లో. సిప్పలీం మధుకం బిల్వం శతాహ్వం మదనం వచామ్, కుష్ఠం శతీ పుష్కరాఖ్యం చిత్రకం దేవదారు చ. 108. పిష్ట్యాతైలం విపక్తవ్యం ద్విగుణక్షీరసంయుతం, అర్చనాం మూఢవాతానాం తచ్ఛ్చేష్ఠ మనువాసనం. 109. గుదనిస్సరణం శూలం మూత్రకృచ్ఛ్యం ప్రవాహికాం, కట్యూరుప్యష్టదార్శ్య మూనాహం వంతుణాశ్రయం. 110. పిచ్ఛాస్రావం గుడే శోధం వాతవర్షోవినిగ్రహం, ఉత్థానం బహుదోషం చ జయే చ్ఛైవానువాసనాత్. 111. రక్తార్చనా ముపేక్షేత రక్తమాణా ప్రవే ద్విషక్, దుష్టాస్తే నిగృహీతే తు శూలనాహా వస్ప

గ్గదాః. 112. లాజైః పేయా వీతా చుక్రికదల కేసరోత్పలై స్సిద్ధా,
 హస్త్యస్రస్రావంసా తథా బలా పృశ్నిపర్ణిభ్యామ్. 113. శక్రక్వాధ
 స్సవిశ్వావా కింవా బిల్వశలాటవః, యోజ్య రక్తార్కసాం తద్వజ్జ్యో
 త్స్నికామూలలేపనం. 114. నవనీత తిలాభ్యాసాత్ కేసరనవనీతశర్క
 రాభ్యాసాత్, దధిసరమధితాభ్యాసాత్ గుదజా శ్చామ్యంతి రక్తవహః.
 115. సమంగోత్పలమోచాహ్వతిరీటతిలచందనైః, ఛాగక్షీరంప్రయో
 క్తవ్యం గుదజే శోణతాపహమ్. 116.

విష్ణుస్థు యస్మినుధకము మా రేడుపిండెలు సదాపమంగకాయ పస చెంగల్యకోష్ఠ
 కచూర్మము పుష్కరమూలము చిత్రమూలము దేవదారు వీటినినూరి రెండురెల్లుపాలను
 కలిపితైలమునుపక్కముచేసి అనువాసనచేసినచో మూలరోగములకు శ్రేష్ఠము. గూదబయలు
 వెడలుట శూలమాత్రకృచ్ఛిస్తుప్రసాపికమున్నగువాట్లయందును, పిచ్చాస్రావముమున్న
 గువాట్లయందు దీని నుపయోగింపవలయును. ఇయ్యది విష్ణులాద్యతైలము, రక్తగ్రహణి
 గలరోగులు దీనిని మొదల రక్తమును వెడలించినేవించిన హితకరము. లాజలతోపేయను
 చేసికొనిగాని, పులిచింతాకు నాగకేసరములు నల్లకలువ వీటితో లాజపేయనును చేసికొని
 దానినిత్రాగినచోగాని, కోలపొన్నము త్రవపులగమువీటితోసిద్ధముచేయబడిన లాజపేయ
 ముగానిఅస్రస్రావము నశింపజేయును. కొడిశపట్టక షాయమందు కొంచెముశొంఠిమూర్ఛము
 చేర్చిగాని, మా రేడుపిండెల రసమందు శొంఠిచూర్ణమును చేర్చిగాని రక్తార్కస్ఫులందు
 నిస్సంశయముగ వాడవచ్చును. చేదుబీరవేరు అరగదీసి మొలలకు లేపనము చేసినను మే
 లగును. 1 నల్లనువ్వులు వెన్న; 2 తామరపూవులాని కేసరములు చక్కెర నవనీత
 ము; 3 మీగడ పెరుగు తరిచినవెంటనే వేడిగనుండు మజ్జిగ వీనిలో దేనినైనను ఆభ్యా
 సమును జేయుచు వచ్చినచో, రక్తము స్రవించు మూలవ్యాధులు హరించును. ముత్త
 వపులగ నల్లకలువ బూరుగు లాడ్డుగు నల్లనువ్వులు రక్తచందనము వీనిని చక్కగా నూరి
 మేకపాలలోకలిపి పిసికి పడియగట్టి లోపలి కిచ్చినయెడల రక్తార్కస్ఫులు హరించును.

శ్లో. కుటజత్వక్పలశతం జలద్రోణే విపాచయేత్, అష్టభాగావ
 శిష్టం తు కషాయ మవతారయేత్. 117. వస్త్రపూతం పునః క్వాధం
 పచే శ్లేహత్వ మాగతం, భల్లతకం పిడగాని త్రికటుత్రిఫలా తథా.
 118 రసాంజనం చిత్రకంచ కుటజస్య ఫలాని చ, వచా మతివిషాం
 బిల్వం ప్రత్యేకం చ పలం పలం. 119. త్రిశత్పలాని గుడస్య చూర్ణీ

కృత్య నిధాపయేత్, మధునః కుడపం దద్యా ధ్వజస్య కుడపం తథా.
 120. ఏవ లేహ శ్శమ యతి చాఽఽర్కర క్తసమున్నవం, వాతికం
 డైత్తికం చైవ శ్లైష్ఠికం సాన్ని సాతికం. 121. యే చ దుర్నామజా రోగా
 స్తా స్సర్వా న్నాశయ త్యపి, అష్టపిత్త మతీసారం పాండురోగమరోచ
 కమ్. 122. గ్రహణీమార్దవం కాశ్యం శ్వయధుం కామల మపి,
 అనుపానం ఘృతం దద్యా న్నధుతక్రం జలం పయః. 123. రోగానీక
 వినాశాయ కాటజో లేహ ఉచ్యతే.

కొడిసెపట్టను 100పలములు తీసికొని ఒకద్రోణపు నీటిలో చక్కముచేసి ఎనిమిద
 వపాలు మిగిలినప్పుడు ఆకషాయమును దింపవలయును. తరువాత దానిని వడియకట్టి
 మఱల ప్రాయ్యుమీదఁ బెట్టి 30 పలములు బెల్లము వైచి లేహమువలె నుడికించి ముద్దకట్ట
 గనే నల్లజీడివిత్రనములు వాయువిడఁగములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు కరక్కాయ
 లు తాడియసిరికలు రసాంజనము చిత్రమూలము కొడిసెపాఽపండ్లు వస అతివస మా
 రేడపిండెలు వీటిని ఒక్కొక్కపలమునా చూర్ణించి 4 పలములచో॥ నెయ్యిని తేనెను
 కలిపి నేపింపవలయును. ఇయ్యది మూలరోగములు పైత్యరోగములు మున్నగువానిని పోఁ
 గొట్టును. ఇయ్యది కుటజశేషము. దీనికి నెయ్యి తేనె మజ్జిగ నీళ్లు పాలు అనుపానము
 లు. గోగముల వన్నిటి నిది ఖోగొట్టును. ఇది ఆష్టపిత్తము అతీసారము పాండురోగము
 అనోచకమును పోఁగొట్టును.

❀ కుటజరసక్రియా. ❀

శ్లో. కుటజత్వవో విపాచ్యం శతపలమార్ద్రం మహేన్ద్రసలిలేన,
 యావ త్స్యా దరసం తద్ద్రవ్యం స్వరస స్తతో గ్రాహ్యః. 124. మో
 చారసః సమంగా ఫలినీ చ పలాంశిభి శ్రీభి స్తైశ్చ, వత్సకబీజం
 తుల్యం చూర్ణీకృత మత్ర దాతవ్యమ్ 125. పూతోత్కృద్భిత స్సాన్ద్రః
 సరసో దర్వీప్ర లేపనో గ్రాహ్యః, మాత్రాకాలోఽహితా రసక్రియైషా
 జయ త్యసృక్స్యావమ్ 126. ఛాగలీపయసా యుక్తా పేయా మండేన
 వా యథాగ్నిబలమ్, జీర్ణోషధ శ్చ శాలీ స్వయసా ఛాగేన భుంజీత. 127.
 రక్తగుడజాతిసారం శూలం సాస్పృశుజో నిహన్త్యాశు, బలవచ్చ రక్త
 పిత్తం రసక్రియైషా హ్యుభయభాగమ్. 128.

పచ్చికొడిసెచెక్కను నూరుపములు తెచ్చి ఆకాశము నుండిపడిన నీళ్లతో ప
 క్వము చేసి నీరులేకుండా పోయిన పిమ్మట అప్పుడు స్వరసమును తీసికొనవలయును. బూరు
 గు కేరురసము ముత్తవపులగరసము క్రేంఖణరసము వీటి నొక్కొక్కపలమును కొడిసెపా
 లవిత్తవములకు ఒకపలమును చూర్ణముచేసి వైదానిలో కలపవలయును. వస్త్రముతో
 వడియంగట్టి గట్టిపడిన పిమ్మట దానిని మాత్రము కాలమును అనుసరించి నేవింపవలయు
 ను. తురసక్రియ మూలరోగములను సోగొట్టును. మేకపాలలో చేర్చినదిగాని మంక
 ముతో చేర్చినదిగాని అయిచో పేయను బలానుసారముగా నిందు త్రాగుట వుంచిది.
 ఔషధము జీర్ణమైనపిమ్మట వనియన్నును మేకపాలతోఁ దినవలయును. రక్తాతిసార
 ములు, అతిసారములు మున్నగున వన్నియును దీన నశించును.

☞ కుటుజాదిఘృతము. ☞

శ్లో. కుటుజఫలవల్కలకేసర నీలోత్పలలో ద్రుధాతకీకలైక్కి, సిద్ధం
 ఘృతం విధేయం శూలే రక్తార్చసాం భీషజా. 129.

కొడిసెపాలపండుపట్ట నాగకేసరములు నల్లకల్వలు లూడ్డుగ ఆశువు వీటితో
 చేసిన కల్కముతో సిద్ధముచేసిన నేతిని రక్తారోగోగపు శూలలయందు వైద్యుఁడు
 ఉపయోగపెట్టవలయును.

☞ చాంగేరిఘృతము. ☞

శ్లో. అవాక్ష్వమ్పీ బలాదార్వీ పుశ్చిపర్ణిః త్రికంటకమ్, న్య
 గ్రోధోదుంబరాశ్చైత్య శృంగా శ్చ ద్విపలోన్తితాః. 130. కషాయ
 ఏష పేష్యస్తు జీవన్తి కటురోహణీ, పిప్పలీ పిప్పలీమూలం మరి
 చం దేవదారు చ. 131. కిలింగం శాలలీపుష్పం వీరా చందన
 మంజనం, కట్ఫలం చిత్రకం ముస్తం ప్రియం గ్వతివిషే స్థిరా. 132.
 పద్మోత్పలానాం కింజల్క సమంగా సనిదిగ్ధికా, బిల్వం మోచరసం
 పాతా భాగా స్సుస్యః కార్షికాః పుశకా. 133. చతుఃప స్రుతం
 ప్రస్థం కషాయ మవతారయేత్, త్రింశత్పలాని తు ప్రస్థో విజ్ఞేయో
 ద్విపలాధికః. 134. సునిషణ్ణకచాంగేరోః ప్రస్థాద్వా స్వరసస్య చ,
 సర్వై రేతై ర్యథోద్దిష్టైః ఘృతప్రస్థ విపాచయేత్. 135. ఏత దర్శ
 స్వతీసారే త్రిదోషే రుధిరస్రూతౌ, ప్రవాహణే గుదభ్రంకే పిచ్చాసు
 వివిధాసు చ. 136. ఉతానే చాపి బహుశః శోధశూలగుదామయే,

అంత్రగ్రహే మూఢవాతే మందాగ్నా వరుచా పపి. 137. ప్రయోజ్యం విధివ త్సర్పిః బలవర్ణాగ్నివర్ధనం, వివిధే స్వన్నే పానేషు కేవలం వా నిర త్యయం. 138.

బ్రహ్మాండం మత్తవపులగము ప్రానిపనుపు కోలసన్న త్రి కటుకములు మఱివే ళ్లు మేడివేరు రావివేరు వీటిని రెండురెండు పలముల వొక్కసాయమును చేయవల యును. పిమ్మట తిప్పతీగ కటుకకోశిణి పిప్పి మోడి మిరియములు దేవదారుపు కొడి సెపాఁబిత్తులు బూరుగుపువ్వు క్షీరకాకోలి రక్తచండనము రసాంజనము నేలగుమ్మ డి చిత్రమూలము తుంగముస్తలు ప్రేఖణము అతివన కర క్కాయము తామరకింజల్కము లు నల్లకలువకింజల్కములు మంజిష్ఠము వాకుడువేళ్లు మా రేడుపించెలు బూరుగుర నము అగరుశొంఠి ఒక్కొక్కకర్ణము చొప్పున గ్రహించి నాలుగుప్రస్థముల క సా టుమును ఒకప్రస్థమునుగా దిగగాచి దించి పులిచెంచలము పులిచింతిఆకుయొక్కర సమును రెండుప్రస్థములను కలిపి ఒకప్రస్థము నేతని పక్వము చేయవలయును. ఈఘృత ము మూలరోగములను త్రిదోషజము లగు రుధిగస్రావములను గుదభ్రంశము పిచ్చు, ము స్సగువానిని పోఁగొట్టి అగ్ని నుద్దిపింపఁ జేయును. అనేకవిధము లగు అన్న పానముల యందు ఇయ్యది యొక్కటియే హితకర మగున.

—●— ఔరపాకము . ●—

శ్లో. ప్రశస్తైః హని నక్షత్రై కృతమంగలపూర్వకమ్, కాలముష్ణ క మాహృత్య దగ్ధ్వా భస్త సమాహారేత్. 139. ఆఢకం త్వేక మాదా య జలద్రోణే పచే ద్భిషక్, చతుర్భాగావశిష్టేన వత్తుపూతేన వారి ణా. 140. శంఖచూర్ణస్య కుడపం ప్రక్షిప్య విపచే త్పునః, శనైశ్శనై స్తు మృద్వగ్నా యావ త్సాంద్రతను ర్భవేత్. 141. సర్జికాయవశూకా భ్యం శుంఠీమరిచపిప్పలీ, వచాచాతివిషా చైవ హింగుచిత్రకయో స్తథా. 142. ఏషాం చూర్ణాని నిక్షిప్య పృథక్త్వేనాప్తమాషకమ్. దర్వా సంగుట్టితం చాపి స్థాపయే దాయనే ఘటే. 143. ఏష వహ్ని సమః ఔరః కీర్తితః కాశ్యపాదిభిః. తోయే కాలకముష్కకస్య విపచే దృష్టాఢకం షడ్గుణే, పాత్రే లోహమయే దృఢే విపులధీ ర్దర్వా శనై ర్ఘట్టనమ్. 144. దగ్ధ్వాగ్నా బహుశంఖనాభిశకలాన్ పూతావశేషే క్షిపేత్, యద్యేరండజ నాల మేష వహతి ఔరో

వరో వాక్చతాత్. 145. స్రాయ త్రిభాగ శిష్టే స్తి న్నచ్చవైచ్చి
 ల్యరక్తతా, సంజాయతే తదా స్రావ్యం ఊరాంభో గ్రాహ్య మి
 వ్యతే. 146. తు ర్యేణాప్తము కేన షోడశ భవే నాంశేన సంవ్రూ
 హితో, మధ్యశ్శ్రేష్ఠిష్ఠి క్రమేణ విహితః ఊరోదకా చ్ఛంఖ
 కః. 147. నాతిసాంద్రో నాతితనుః ఊరపాక ఉదాహృతః, దుర్నామ
 కాదా నిర్దిష్టః ఊరోయం ప్రతిసారణః. 148. వానీయో య స్తు గుల్మ
 దా తం వారా నేకవింశతిం, స్రావయేత్ పద్మణీ తోయే కేచి దాహా
 శ్చతుర్ధణే. 149.

శుభవాసరమునందు నల్లపువ్వుల మొక్కపుచెట్టు సమూలము గా నెండించి నువ్వు
 కంపతో తగులఁ బెట్టి ఆభస్మమును తీసి యుంచికొనవలయును. ఒక అఙ్కమును ద్రవ్య
 మును ద్రోణపునీటిలో పవ్వనుచేసి నాలుగవపాలు మిగిలి యుండునప్పుడు వడియకట్టి
 ఒక ప్రస్థము శంఖచూర్ణమునందుపోసి చక్కగా నుడక పెట్టి నన్ననిసెగను గట్టిపడునం
 తవఱకు నుంచి సజ్జక్షారములను శోఠిమిరియములు పిప్పళ్లు వన అతివన ఇంగువ చి
 త్రమూలము పిటిని చూర్ణములను ప్రత్యేకముగా నెనిదియొద్ది మాషములచొప్పున
 వేసి కలియఁబెట్టి ఒక కుండలో నుంచి నేవింపవలయును. ఇయ్యది వహ్నిసమ
 మగు ఊరము. కాశ్యపుఁడు మున్నగువారిచేత నిర్ధినియాడఁబడినది.

పైని చెప్పఁబడిన మొక్కపుసమూలక్షారము ఒక అఙ్కప్రమాణము అరుఅఙ్క
 ముల నీళ్లలోకలిపిద్రవమయిన లోహసాత్రయందుకాచుచు తెడ్డుతోకలియపెట్టుచుం
 డవలెను. అగ్ధాగము ఇగిరిన పిప్పట వడియగట్టి అందు శంఖనాభులభస్మము చేర్చి దా
 నిని కొంచెము ఆముదముతో కలిపి మొలలకు లేపనము చేసినయెడల యూడి వడిపో
 వును. దీనిని రెండునిమిషముల కాలముకన్న ఎక్కివ నుంచరాదు. సామాన్యముగ మూ
 డవవంతు జలము మిగులునట్లు కాచిన ఊరోదకము గ్రహించతగినది. ఈఊరోదకము
 నందు మూడవవంతు శంఖనాభుల చూర్ణము కలిపిః సంవ్రూహ మనియు, ఎనిమిదవ
 వంతు కలిపిన మధ్యమ మనియు, పదహారవవంతు కలిపిన శ్రేష్ఠమనియు శంఖక్షా
 రోదకమునకు వేరు. ఊరపాకము మిక్కిలి చిక్కగను మిక్కిలి పలుచగను నుండరా
 దు. దీనినిమూలరోగముఃయందు ప్రతిసారణక్షారముగా వాడనగును. గుల్మాదులందు ఊరో
 దకము వాడు నెడల శంఖనాభుల చూర్ణము కలుపకుండ అరురెట్లు ఉదకము చేర్చి ఇరు
 వదియొక్కమారులు వడపోసి ఇవ్వవలెను. కొందరు నాలురెట్లు నీళ్లు చేర్చవలె నని
 చెప్పుచున్నారు.

❀ ఊరసూత్రము. ❀

శ్లో. భావితం రజనీచూర్ణైః స్నుహీచూర్ణం పునఃపునః, బంధనా త్సుధృఢం సూత్రం చిన త్య్రోభగందరం. 150. ప్రాగ్దక్షిణం తతో వామం పృష్ఠజం చాగ్రజం క్రమాత్, పంచతిక్తేన సున్నేహ్య దహే త్ తూరేణ వశ్చినా. 151. వాతజం శ్లేష్మజం చార్యః తూరేణాప్ర జపిత్తజే, మహాంతి తనుమూలాని ఛిత్వైవ బలిన్ దహేత్. 152. చుర్తకీలం తథా ఛిత్వా దహే దశ్వతరేణవా, పక్వజంబూపమో వర్ణః తూరదగ్ధః ప్రశస్యతే. 153.

దారము నొకదానిని గాజుపాత్ర లో నుంచి దానిపైని కొద్దిగా పసుపుదూర్ణము ను వేసి కొండజెయ్యకుపాలను దారము మునుగునట్లుగా పోయుచు విడుదినములు భావనచేయవలెను. ఇట్లు భావనచేయబడిన దారముతో మొలలను కట్టి బిగించవలెను. దీనివలన మొలలు తెగి పడిపోవును. ఇట్లు చేయునప్పుడు ముందుగా తూగువైపుననున్న మొలకును చివరను అండకోశమునకు ముందునుండు మొలకును దారము బిగించవలెను. ఒకటి తెగిపడి సిదప రెండవదానికి కట్టవలె గాని అన్ని మొలలకు ఒకేవగ్యాయము కట్టకూడదని వృద్ధవైద్యులతము. వాతార్కస్సుకు శ్లేష్మార్కస్సుకు చికిత్స జేయునపుడు పంచతిక్త ఘృతము ముందుగా కొన్నిదినములు నేవించజేసి సిదపక్షారము, అన్ని అనువానిచే చికిత్స జేయవలెను. రక్తార్కస్సునకు పిత్తార్కస్సునకు ఊరకర్తయుక్తము. అగ్నికర్తచేయరాదు. గోగి బలమం దున్నయెడల మొలలను శస్త్రముచే ఛేదించి అగ్నికర్తను గాని ఊరకర్తను గాని ప్రయోగించనగును. ఊరముచే కాలబడిన మొలలు ఊడిపడిన తర్వాత పండిన నేరేడుపండుచాయ గలిగియున్నయెడల చక్కగా రోగము నివరియినట్లు గ్రహించవలెను. లేనిచో మరల కొన్నిదినములవరకు ఊరలేపనముచేయుచుండవలెను. అండకోశమునకు ముందునుండు మొలలకు అగ్నికర్తచేసినయెడల పండత్వము తటస్థించును. గనుక దానికి ఊరాదికర్తలే యుక్తములు.

❀ ప్రతిసారణీయఊరప్రయోగవిధి. ❀

శ్లో. గోజీ శేఫాలికాపత్త్రై రర్క స్ఫులివ్య లేపయేత్, తూరేణ వాక్యతం తిషేత్ యంత్రద్వారం విధాయ చ. 154. తచ్చావసీయ వీక్షేత పక్వజంబూఫలోపమం, యది చ స్యాత్తతో భద్రం నోచేత్లింపే తథా పునః. 155. తత్తుషాంబు ప్లతం సాజ్యం యష్టికలేన

లేపయేత్, న నిమ్నం తాళవర్ణాభం వహ్నిదగ్గం స్థితాస్పజం. 156
 సిర్వాప్య మధుసర్పిభ్యాం వహ్నిసంజాతవేదనాం, సమృద్ధిగ్ధేషు గోక్షీ
 రీప్లక్షచందనగైర్నికైః. 157. సామృతై స్సర్పిషా యుక్తై రాలేపం కార
 యే ద్భిషక్, ముహూర్త ముపవేశ్యాసా తోయపూర్ణైఃకథాజనే. 158.
 తూర ముష్ణాం బునా పాయ్యం విబంధే సూత్రవర్చసాః, దాహే వస్వా
 దిజే లేపః శతధౌలేన సర్పిషా. 159. నవాన్నం మాషతక్రాది సేవ్యం
 పాకాయ జానతా, పిబే ద్రవణవిశుద్ధ్యర్థం వరాక్వాథం సగుగ్గులుం.
 160. జీర్ణశాల్యన్న ముద్గాతిపథ్యం తిక్తాజ్యసైంధవం, రూఢసర్వవ్రణం
 వైద్యః తూరం దత్వా చ వాసయేత్. 161. పిప్పల్యాద్యేన తైలేన
 సేవే ద్దీపనపాచనం,

బర్రెంక వావిలి ఆకులయొక్క రసముచేత మొలలను బాగుగా రుద్ది పైను
 తూరమును లేపనము చేసి ఉన్నవస్తువుచేత గుదసానము కప్పి రెండునిమిషములకాల
 ముంచి తీసి వేయవలెను. అప్పుడామొలలు పండిన నేరేడుపండుచాయ గలిగి యుండును.
 అట్లుండకభిన్నవర్ణముగా నున్నయెడల తిరిగి పైజెప్పినరీతిని తూరప్రయోగము చేయవలెను.
 ఇట్లుచేయుటచేత మొలలు నల్లబడును. తరువాత మొలలందు మఱు తగ్గుటకై యుష్ణి
 మధుకఫుకల్మసులో ఘృతకాంజికములు కలిపి పూయవలెను. దోషనివర్తియైన మొలలు
 నల్లనై యుండును. వానికి లేన నెయ్యి పూసిన హరించును. లేక తపక్షిరి జువ్విపట్ట
 గైరిక రక్తచందనం తిప్పతీగ దీనికల్మసును నేతితో పూయవలెను. నేటిఅన్నమును మి
 నుములు మజ్జిగ యివి ఇందు పథ్యములు. రోగము పూర్తిగ కుదిరినను మరకొంతకాలము
 పిప్పల్యాదితైలముతో అనువాసనప స్తి నిచ్చుచు దీపనపాచనాదులను నేవించుట యొక్క
 మని యందురు.

❖ అగ్నిముఖలోహము. ❖

శ్లో. త్రివృ చ్చిత్రక నిర్గుండీ గ్నుహీ ముండతికా జ్జటాః, ప్రత్యే
 కశో ష్టపలికాం జలద్రోణి విపాచయేత్. 162. పలత్రయం విడంగస్య
 వ్యోషా త్కర్షత్రయం పృథక్, త్రిఫలాయాః పంచపలం శిలాజతుపలం
 స్యనేత్. 163. దివ్యోషధిపాతస్యాపి వైకంకతహతస్య వా, పలద్వాద
 శకం దేయ రుక్తం లాహస్య చూర్ణితమ్. 164. పలై శ్చతుర్వింశతిభిః
 మధుశర్కరయో ర్యుతం, ఘనీభూతే సుశితే చ దాపయే దవతారిణే.

165. ఏత దగ్నిముఖం నామ దుర్నామాంతకరం పరం, సమమగ్నిం కరో త్యాశు కాలాగ్నిసమతేజసం. 166. పర్వతా అపి జీర్వంతి ప్రాశనా దస్య దేహీనః, గురువృష్యాన్న సానాని పయోమాం, సరసో హితః. 167. దుర్నామసాండుశ్వయంభు కృష్ణస్థి హేహా దరాహం, అకాలపలితం చైత దామవాత గుదామయం. 168. న స రోగో స్తియం చాపి న నిహన్యా దిదం క్షణాత్, కరీరకాంజికాదీని క కారాదీని వర్జయేత్. 169. స్రవ త్యతో న్యథాలాహం దేహః త్కిట్టం చ దుర్జరం.

తెల్లతెగడ చిత్రమూలము వావిలి జెముడు జటామాంసి ఎన్ని దెన్ని దిపలములు చొ||
 ఒక ద్రోణము నీటిలో పక్కముచేయవలయును.

వాయువిడంగములు వీ పలములు శొంఠి మూడుకర్పములు నల్ల మిరియములు సిప్పళ్ళు త్రిఫలములు అద్దపలము శిలాజిత్తు గ పలము వీటినికలిపి దివ్యోపధులచేత హ తముచేసిన రుక్తలోహచూర్ణమును 16 పలములును పైసీటిలోకలపవలయును. గట్టిప డిన పిమ్మట దింపి చిల్లార్చి 24 పలముల తేనెను చక్కెరను కలిపి నేవించవలయును.

ఇయ్యది అగ్నిముఖును చూర్ణము. ఇది మూలరోగములనుపోగొట్టును. అగ్నినుద్దీ సింపచేయును. ఈచూర్ణమును నేవించినవారు రాశ్యను భుజించినను జీర్ణముకాగల శక్తి నొందెదరు. బలకరములైన వృష్యములును అన్న పానములును పాలుమాంసము మున్నగునవి ఇందుహితములు. ఇయ్యది మూలరోగము పాండురోగము స్థిహ కుష్ఠ ఆర్య ఉదరోగ ములు అసమయములలో తలనెఱియుట, ఆమవాతము గుదామయము మున్నగు వానిని కూడ పోగొట్టును.

ఇంతయేల? దీనగుదుఱు రోగ మేలేదు. ఈయకాపధమును నేవించుకాలమునందు శరీరము కాంజికము మున్నగు క కారము మొదలుగల పదార్థములను త్యజింపవలయును. అట్లు త్యజింపనిచో దేహమునుండి లోహముయొక్క మైల స్రవింప నారంభించును. ఇయ్యది అత్యంతము దుర్భరమైంది.

—● భల్లాతకలేహము. ●—

శ్లో. చిత్రకం త్రిఫలా మస్తం గ్రంధికం చవికా మృతా, హ స్తిష్పిల్వపామార్ద నగడోత్పలకుతేరకాః. 170. ఏతాన్ చతుష్పలాన్ భాగాన్ జలదోళణే విసాచయేత్, భల్లాతకసహస్రే ద్వే చిత్వా తత్రైవ దాపయేత్. 171. తేన సాదావశేషేణ లోహపాత్రే పచే ద్భిషక్, తులార్థం తీక్ష్ణలోహస్య ఘృతస్య కుడపద్వయం. 172. త్యూషణం

త్రిఫల వహ్ని సైంధవం బిడమాద్భిదం, సౌవగ్గులవిడంగాని పలికాం
 శ్లాని కల్పయేత్. 173. కుడపం వృద్ధదారస్య తాలమూల్యాస్త్రైః
 వచ, సూరణస్య పలా న్యజ్ఞా చూర్ణం కృత్వా వినిక్షి కేత్. 174. సిద్ధే
 శీతే ప్రదాతస్యం మధునః కుడపద్వయ, ప్రాతిరోజనకాలే చ తతః
 ఖాదే ద్యథాబలం. 175. అగ్నింసి గ్రహణీదోషం పాండురోగ మరో
 చకం, క్రిమిగుల్మాశ్చ రీమేహాఞ్చాలం చాశు వ్యపోహతి. 176. కరోతీ
 శుక్రోపచయం వలీపలితనాశనం, రసాయన మిదం శ్రేష్ఠం సర్వరోగహ
 రం పరం, రసస్తు పాదిక స్తుల్యా విడంగ మరిచాభ్రకాః. 177. గంగాపా
 లంకజరనే ఖల్వయిత్వా పునఃపునః, రక్తిమాత్రా గుదారోఢ్మీ వహ్ని
 రత్యర్థదీపనీ. 178. వేగావరోధ శ్రీ పృష్ఠయానముత్కటకాసనం, యథా
 స్వం దోషలం చాన్న మర్శనః పరిపర్జయేత్. 179.

చిత్రమూలము త్రిఫలము తుంగము స్థలు చవ్యము తిప్పతీగె ఏనుగుసిప్పళ్లు ఉ
 త్తరేణుము త్తవపులగము కమలములు తుమికి వీటిని నాలునాలు పలముల నొక్కద్రోణ
 ము నీటిలోపక్వము చేసి రెండువేల నల్లజీడివత్తనములను ముక్కలు చేసి అందుపోసి నా
 ల్గవపాగు మిగులునట్లుగా లోహపాత్రలో పక్వము చేయవలయును. అందు ఆర్థకులా
 ప్రమాణము లోహభస్మము రెండుకుడపములు ఆపునెయ్యి త్రికటుకములు చిత్రమా
 లము సైంధవలవణబిడాలవణములు ఉద్బిదలవణము సౌవర్పులవణము వాయవిడంగములు
 ఇవి ఒక్కొక్కపలము పెద్దమానుచెక్క నెల తాడి వీనిచూర్ణము ఒక్కొక్క కుడపము అడ
 వికందచూర్ణము రి పలములు తేనె చేర్చి నేవించినచో సమస్తమూలగములు గ్రహ
 ణి పాండు ఆరోచకము క్రిమిగుల్మాశ్చ రీమేహరోగములును హరించును. ఇది యుత్తమర
 సాయనము. శుద్ధియైన రసము 2 మాషములు వాయవిడంగములు మిరియాలు సిందూరము
 ఇవి ఆరేసిపలములు గంగరావియాకుల పసురలో నూరి నేడుదినములు గుంజా ప్రమాణ
 ము నేవించినచో అగ్నిదీపనము గల్గి మూలవ్యాధి హరించును. మలమూత్రాదుల వేగము
 నిరోధించుట, శ్రీ సంఖోగము, స్వారిచేయుట, కఠినాసనములఁ గూర్చుండుట, విరుద్ధా
 హారనేవనము, ఇయ్యవిమూలవ్యాధిగలరోగికి పనికిరావని తెలియనది.

ఇది చక్రదత్తయందు ఆగ్రోగోగాధికార ప్రక్రిణము మ గిసినది.

౬. అగ్నిమాంద్యాధికారము.

శ్లో. సమస్య రక్షణం కార్యం విషమే వాతనిగ్రహః,
 తీక్ష్ణే పిత్తప్రతీకారో మందే శ్లేషవిశోధనమ్. 1

అవ. అగ్నిమాంద్యము నీ ప్రకరణమునఁ జెప్పుచున్నాఁడు.—

జఠరాగ్ని సమముగా నున్నయెడల తగ్గిపోకుండునట్లు రక్షణ సేయవలయును. హెచ్చుతక్కువలుగా నున్నయెడల వాతమును పోఁగొట్టవలయును. మిక్కిలి యధికముగా నున్నయెడల పిత్తమును పోఁగొట్టెడి చికిత్సలను చేయవలయును. మందముగా నున్నయెడల కఫమును పోఁగొట్టుటను యత్నింపవలయును.

—● హింగ్వప్తకచూర్ణము. ౨●—

శ్లో. త్రికటుక మజమోదా సైంధవం జీరకే ద్వే,
 సమధరణధృతానా మష్టమో హింగుభాగః. 2

ప్రథమకబలభుక్తం సర్పిషా చూర్ణ మేతత్,
 జనయతి జఠరాగ్నిం వాతరోగాం శ్చ హన్యాత్. 3

అవ. హింగ్వప్తకమును చెప్పుచున్నాఁడు.—

శొంఠి, మిరియములు, సిప్పళ్లు, వామము, సైంధవలవణము, నల్లజీలకఱ్ఱ, తెల్లజీలకఱ్ఱలను సమానభాగములుగా తీసికొని ఎనిమిదవపాలు పొంగించిన ఇంగువను చేర్చికొని చూర్ణము చేయవలయును. ఈచూర్ణమును భోజనకాలమునందు మొదటిముద్దలో చేర్చికొని నేతితోగూడ భక్షించవలయును. ఇయ్యది జఠరాగ్నిని పుట్టించును. వాతరోగములను కూడ నశింపజేయును.

—● శొంఠ్యాదిచూర్ణము. ౩●—

శ్లో. సమయవశూక మహశాషధచూర్ణం లీడం ఘృతేన గోస
 ద్దే, కురుతే క్షుధాం సుఖోదకపీతం సద్యో మహశాషధం వైకమ్. 4.
 అన్నమండం పిబే దుష్ణం హింగుసౌవర్చలాన్వితమ్, విషమోఽపి సమ
 స్తేన మందో దీప్యేత పావకః. 5. క్షుద్బోధనో వస్తివిశోధన శ్చ ప్రా

ణప్రద శ్శోణితవర్ధన శ్చ, జ్వరాపహారి కఫపిత్తహంతా వాయుం జయే దప్యగుణో హి మండః. 6.

యవక్షారము, శొంఠి సమానభాగములు తీసికొని చూర్ణముచేసి ఆవునేతితో కలిపికొని ప్రాతఃకాలమునందు నేవించినయెడలగాని, కేవలము శొంఠిచూర్ణమును మాత్రమే తిని మంచిత్కిర్యమును త్రాగినను గాని ఆకలి పుట్టును. పొంగించిన ఇంగువ, సౌవర్చలవణములను చేర్చిన అన్నపుగంజిని వేడివేడిగా త్రాగినయెడల హెచ్చుతగ్గులు గాను సమానముగాను మందముగాను నున్న జఠరాగ్ని నుద్దీపించును. (అనఁగా వృద్ధిపొందించు ననుట) ఈగంజికి ఈక్రింది ఎనిమిదిగుణములు కలవు. 1 ఆకలినిపుట్టించును, 2 విస్తులను నిర్మలము చేయును, 3 ప్రాణముల నిచ్చును, 4 రక్తమును వృద్ధిపొందించును, 5 జ్వరమును పోఁగొట్టును, 6 కఫమును పోఁగొట్టును. 7 పిత్తమును నశింపచేయును, 8 వాతమును జయించును.

—ॐ తీక్ష్ణాగ్ని వికీర్ణ. ७—

శ్లో. నారీక్షీరేణ సంయుక్తాం పిబే గాదుంబరీం త్వచమ్, ఆభ్యాం వా పాయసం సిద్ధం పిబే దత్కాగ్ని శాంతయే. 7. యత్కించి ధ్దురు మేధ్యం చ శ్లేష్మకారి చ భేషజమ్, సర్వీ త దత్యగ్నిహితం భుక్త్వా ప్రస్వపనం దివా. 8. ముహూర్త్యహు రజ్జీర్ణైపి భోజ్య మస్యోపగల్పయేత్. నిరింధనోంతం లభ్యా యథై నం న నిపాతయేత్. 9. విశ్వాభయాగుడూచీనాం కషాయేణ షడూషణమ్, పిబే చ్చైచ్ఛ్మణి మందేగ్నా త్వక్ష్పత్ర సురభీకృతమ్. 10. పంచకోలం సమరిచం షడూషణ ముదాహృతమ్.

మేడిచెక్కను కర్షప్రమాణముగ కల్కముచేసి చనుబాలతో కలిపి త్రాగవలయును. లేక మేడిచెక్కను చనుబాలు వీటితో తయారుచేయఁబడిన పాయసము నైనను త్రాగినయెడల అధికమగు జఠరాగ్ని తగ్గిపోవును. గురుత్వమును కల్పించునదియును, మేధ్యమును కఫమును కలిగించునదియు నగు నౌషధములు అన్నియును అత్యధికమగు జఠరాగ్నికి హితకరము లగును. ఇట్టులే భుజించి నిద్దురపోవుటయును హితకర మగును. జీర్ణముకాయున్నప్పటికిని ఈరోగము గలవానికి మాటిమాటికి భోజనము పెట్టుచుండవలయును. ఇట్టిరోగులకు భోజనము సీయకున్నయెడల జఠరాగ్నికి తగినయాహుతిలేక, ప్రాణములనే హరింపఁజూచును. శొంఠి, కరకకాయ, తిప్పతీగ వీటిని కషాయము బెట్టి నాలవవంతు షడూషణ చూర్ణమువైచి త్రాగినయెడల శ్లేష్మము హరించి ఆకలిక బుట్టించును. దీనిని అవంగపుపట్ట, దాల్చినచెక్కవేసి పరిమళింపఁజేసి తీసికొనవచ్చును.

ఇట్లైన కథముచే మందమైన అగ్ని దీపించును. పిప్పళ్లు, మోడి, చవ్వమును ద్రవ్యము, చిత్రమూలము, శొంఠి, మిరియములు ఇయ్యవి వదూషణము లని చెప్పబడును.

❦ హరితకీయోగము. ❦

శ్లో. హరితకీ భక్ష్యమాణా నాగరేణ గుడేన వా, సైంధవోప
హితా వాపి సాతత్యేనాగ్నిదీపనీ. 12. సింధూత్తపథ్య మగధోద్భవ
వహ్నిచూర్ణ ముష్ణాంబునా పిబతి యః ఖలు నష్టవహ్నిః, తస్యామిషేణ
సఘృతేన వరం నవాన్నం భస్మీభవ త్యశనమాత్ర మిహా క్షణేన. 13.
సింధూత్త హింగుత్రిఫలాయమానీ వ్యోమై ర్గుడాంశై ర్గుడకా స్పృశ
ర్యాత్, తై ర్భక్ష్యైస్తై స్త్రుప్తి మివాపునవన్నా భుంజిత మందాగ్ని
రపి ప్రభూతమ్. 14. విడంగభల్లూకకచిత్రకామృడాః సనాగరా స్తుల్య
గుడేన సర్పిషా, నిహంతి యే మందహుతాశనా నరాః భవంతి తే
బాడబతుల్యవహ్నయః. 15. గుడేన శంతీ మధవోపకుల్యాం పథ్యాం
తృతీయా మథ దాడిమం వా, ఆమే వ్యజ్జేణ్ణేషు గుదామయేషు వరో
విబంధేషు చ నిత్య మద్యాత్. 16. భోజనాగ్రే హితం హృద్యం దీప
నం లవణార్ద్ర కం, అగ్ని సందీపనం హృద్యం జిహ్వకంఠవిశోధనమ్. 17.

అవ. అగ్నిదీపకములగు నౌషధములఁ జెప్పుచున్నాఁడు:—శొంఠితోగాని బెల్ల
ముతోగాని సైంధవలవణముతోగాని కలిపిభక్షింపబడిన కరక కాయ ఎల్లప్పుడును జత
రాగ్నిని దీపింపఁజేయును. సైంధవలవణము కరక కాయ పిప్పళ్లు చిత్రమూలము వీటిని
చూర్ణముచేసి దానిని వేడినీళ్లతో కూడ కలిపి అగ్నిమాంద్యము కలవాఁడు త్రాగినయె
డల, నేయి మాంసములు చేర్చిన క్రొత్తయన్న మైనప్పటికిని ఒక్కక్షణములో భస్మమై
పోవును. సైంధవలవణము, పొంగించిన ఇంగువ, కరకకాయ, తాడి, ఉసిరిక, ఓమును,
శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు వీని నన్నిటిని సమానభాగములను తీసికొని వీనియన్నిఁ
టితో సమానమగునట్లు బెల్లమును చేర్చి మాత్రలను చేయవలయును. ఈమాత్రల
నగ్నిమాంద్యముగలరోగి భక్షించినయెడల మిక్కిలి ఆకలికలిగి భుజింపగలఁడు. వాయు
విడంగములు నల్లజీడివిత్రనములు చిత్రమూలము తిప్పతీగ శొంఠియును పలముపలము తీసి
కొని వీనియన్నిఁటితో సమముగా బెల్లమును, నేతిలోకలిపి మాత్రలనుచేసి భక్షించినయె
డల అగ్నిమాంద్యము గల రోగి బడబాగ్నితో సమమగు జతరాగ్ని కలవాఁడగును.
బెల్లముతోకూడ కలిపిన శొంఠినిగాని, లేక పిప్పళ్లనుగాని, కరకకాయచూర్ణమును
గాని, దాడిమఫలమునుగాని, ఆమరోగములయందును, అజీరణోగములయందును,

గుదస్థానపురోగములు కలిగినప్పుడును ప్రతినిత్యమును భక్షణనేయించుండవలయును. భోజనమునకు ముందుగా వీనిని భుజింపవలయును. ఉప్పును, అల్లపుముక్కలును భోజనమునకు ముందుగాభక్షించిన జిహ్వోకంఠవిశోధనమును చేయును.

శార్దూలకాంజికము. ౧౯

శ్లో. కపిత్థబిల్వచాంకేరీ మరిచాజాజిత్రకైః, కఫవాతహారో గ్రాహీ ఖండో దీపనపాచనః. 18. పిప్పలీం శృంగబేరం చ దేవదారు సచిత్రకమ్, చవికాం బిల్వపేళీం చ అజమోదాం హరీతకీమ్. 19. మహశాషధం యమాసీం చ ధాన్యకం మరిచం తథా, జీరకంచాపి హింగుం చ కాంజికం సాధయే ద్భిషక్. 20. ఏష శార్దూలకో నామ కాంజికోఽగ్నిబలప్రదః, సిద్ధార్థతైలసంభృష్టో దశరోగాన్ వ్యపోహతి. 21. కాసం శ్వాస మతీసారం పాండురోగం సకామలమ్, ఆమం చ గుల్మశూలం చ వాతగుల్మం సవేదనమ్. 22. అర్బాసి శ్వవధుం చైవ భుక్తే పీతే చ సాత్త్వ్యతిః, క్షీరపాకవిధానేన కాంజికస్యాపి సాధనమ్. 23.

వెలగపండు, బిల్వము, మజ్జిగ పులిచింత, మిరియములు, తెల్లజీలకఱ్ఱ, చిత్రమూలము వీటిని చూర్ణముగాచేసి నేవించిన జఠరాగ్ని సుద్దీపింపజేయును. అతిగా మలము వెడలుచున్నయెడల బంధించును. అన్నము సరిగించును. కఫమును వాతిమును గూడ పోగొట్టును. పిప్పళ్లు, అల్లము, దేవదారు, చిత్రమూలము, చెవ్యము, మారేడుపిండెలు, వాము, కరక కాయలు, శోఠి, అజామోదము, ధనియములు, మిరియములు, జీలకఱ్ఱ, ఇంగువ వీటితో గంజిని కాచవలయును. ఇయ్యది శార్దూలక కాంజికమని పిలవఁబడెడి గంజి. ఇది జఠరాగ్నిని వృద్ధిపొందించును. బలము నిచ్చును. తెల్లఆవనూనెలో కలిసినయెడల సీగంజి ఈక్రిందివదిరోగములను పాఠనోలును. దగ్గు, ఉబ్బనము, అతిసారము, పాండురోగము, కామెరలు, ఆమము, గుల్మరోగము, శూల, వాతగుల్మము, మూలరోగము, శోఫ వీటిని దూరముగా పాఠనోలును, కాని రోగులు తమతమ శరీర ప్రకృతుల ననుసరించి అన్నపానాదులను తీసికొనవలయును. పాలను పాకముచేయురీతిలోనే గంజిని కూడ చేసికొనవలయును.

అగ్నిముఖచూర్ణము. ౨౦

శ్లో. హింగుభాగో భవే దేకో వచా చ ద్విగుణా భవేత్, పిప్పలీ త్రిగుణా చైవ శృంగబేరం చతుర్దణమ్. 24. యమానికా పం

చగుణా షడ్గుణా చ హరీతకీ, చిత్రకం సప్తగుణితం కృష్ణం చాష్టగుణం
 భవేత్. 25. ఏత ద్వాతహారం చూర్ణం పీతమాత్రం ప్రసన్నయా, పిబే
 ద్దధ్నా మస్తురా వా సురయా కోష్ణవారిణా. 26. సోదావర్త
 మజీర్ణం చ స్తీహన ముదరం తథా, అంగాని యస్య శీర్ష్యంతే విపం
 వా యేన భక్షితమ్. 27. అర్శోహారం దీపనం చ శ్లేష్మఘ్నం గుల్మనాశ
 నమ్, కాసం శ్వాసం నిహం త్యాశు తథైవ యత్ప్రనాశనమ్. 28. చూర్ణ
 మగ్నిముఖం నామ న క్వచిత్ప్రతిహస్యతే.

పొంగించిన ఇంగువ ఒకభాగము, వస రెండుభాగములు, పిప్పళ్లు 2 భాగములు, అల్లము నాలుగుభాగములు, వామయ అయిదుభాగములు, కరకకాయ ఆరుభాగములు, చిత్రమూలము ఏడుభాగములు, చెంగల్వకోష్ణు ఎనిదిభాగములు తెచ్చి చూర్ణముచేసి దీనిని మద్యములో కలిపి త్రాగినయెడల వాతరోగములు హరించును. లేకపోయినచో పెరుగు మిఠాయిపైలనీళ్లు, మద్యము, వేడినీళ్లు నీటిలో ఏదైన నొకదానితో చేర్చి త్రాగవలయును. ఉదావర్తమును, అజీర్ణము, పాడలరోగము, ఉదరరోగమును, కాళ్లు చేతులను ఎగలాగురోగమును, విషభక్షణమువలన వచ్చినరోగములను, మూలరోగమును నశి-పఠజేయును. జఠరాగ్నిని పెం పొందించును. కఫమును వాతమును గుల్మములను పోగొట్టును. ఇయ్యది ఆగ్నిముఖమును వేరుగల చూర్ణము. ఎట్టి విషమ మగు ఫలమున నైనను దీనికి ఎదురు లేదు.

☉ పానీయ భక్త ఘోషిక. ☉

రసోఽర్ధభాగిక స్తుల్య ద్విడంగమరిచాభి)కాః. 29

భక్తోదకేన సంమర్ద్య కుగ్యా ద్ధంజాసమాం గుటీమ్,

భక్తోదకానుపానైకా సేవ్యా వహ్ని ప్రదీపనీ. 30

వార్యన్నభోజనం చాత్ర ప్రయోగే సాత్వ్య మివ్యతే.

పాదరసము సగభాగము, వాయువిడంగములు, మిరియములు, కృష్ణాశ్రకసింధూ రము ఇవి సమానభాగములును తెచ్చి అన్నింటిని బియ్యపుకడుగుతో నూరి గురిగించ లం తంతగామాత్రను కట్టవలయును. బియ్యపుకడుగు అనుపానముతో పీనిని సేవించిన జఠ రాగ్నిని వృద్ధిపొందించును నీటిలోనుంచిన యన్నము ఈయాషధము సేవించుకాలమున అత్యుత్తమ మని వైద్యు లందఱి యభిప్రాయము.

● బృహదగ్నిముఖచూర్ణము. ●

ద్యౌతూరా చిత్రకం పాఠా కరంజలవణాని చ. 31. సూక్ష్మై
 లాపత్రకం భాస్మీక్రి మిఘ్నం హింగుపౌష్కరం, శతీ దార్వీ త్రిస్స
 స్తుప్తం వచా సేంద్రయవా తథా. 32. ధాత్రీ జీరకవృక్షాఘ్నం క్రేయ
 సీ చోపకుంచికా, ఆఘ్ననేతన మఘ్నికా యమాసీ సురదారు చ. 33.
 అభయాతివిషా శ్యామా హవుసారిగ్వధం సమా, తిలపుష్కరశిగ్రూ
 కాం కోకిలాక్షపలాశియోః. 34. తూరాణి లోహాకిట్టం చ తప్తం గో
 మూత్రనేచితం, సమభాగాని సర్వాణి సూక్ష్మచూర్ణాని కారయేత్.
 35. మాతులుంగ రసేనైవ భావయే చ్చ దినత్రయం, దినత్రయం
 చ శుక్తేన చార్ద్రకస్వరసేన చ 36. అత్యగ్నికౌకం చూర్ణం ప్రదీప్తాగ్నిస
 వప్రభం, ఉపయు క్షవిధానేన నాశయ త్యచిరా ద్దదాన్. 37. అజీ
 ర్ణక మధో గుల్కాన్ స్త్రీహాసం గుదజని చ, ఉదరాణ్యంత్రస్పద్ధి చ
 అష్టీలాం స తశోణితిం. 38. ప్రణుద త్యుల్బణాన రోగాన్ నప్తం వహ్నిం
 చ దీపయేత్, సమస్తవ్యంజనోపేతం భక్తం దత్వా సుభాజనే. 39.
 దాపయే దస్య చూర్ణస్య బిణాలపదమాత్రకం, గోదోహ మాత్రా
 త్త త్వర్వం ద్రవీభవతి సోషకం. 40.

యవక్షారము సజ్జక్షారము చిత్రమాలము ఆగరుశొంతి కానుగ పంచలవణ
 ములు చిన్నపిలకులు జావత్రి గంటుభారంగి వావంట ఇంగువ పుష్కరమాలము క
 చూర్ణము మ్రానిపసపు తెల్లతెగడ తుంగముద్దలు వస కొడిశపాలవిత్తులు ఉసిరిక
 జీలకఱ్ఱ చింతపండు వినగసిప్పళ్లు కరకకాయ పెద్దజీలకఱ్ఱ పుల్లప్రబ్బలి ఇలిపింద
 ఓమము దేవదారు కరక ఆతివన సల్లతెగడ ప్రబ్బి రేలచెక్క వీటిని సమానభాగము
 అనుగా తీసికొని నువ్వులు మొక్కపుచెక్క మునగచెక్క నీటిగొబ్బివిత్తులు మోదుగు
 వీటియొక్క క్షారమును చేర్చి వెచ్చపెట్టి ఆవుపంచితముతో శుద్ధిచేసిన సిద్ధమండూరము
 వీటిని సమానభాగములనుగా చేసికొని చూర్ణము చేసి, మాదిఫలపురసముతో మాడు
 రోజులు భాసన కట్టవలయును. మాడురోజులు ముక్కసంజ కమను గంజితోను అల్లపు
 రసముతోను మఱి మాడు రోజులును భావన చేయవలయును. ఇయ్యది అత్య
 గ్ని కారకచూర్ణ మనంబడు. భగభగమని మండేడి యగ్నితో సమాన మైనది. క్రమ
 ముగా పక్షముచేసినచో రోగముల నతిశీఘ్రముగా పోగొట్టగలదు. అజీర్ణము, గుల్క

వ్యాధి, పాడలరోగము, పీనస, మూలరోగము మున్నగు గుండస్థానజలితము లగురోగములను, ఉడరరోగము, అంత్రవృద్ధి, అష్టిల వాతరక్తము మున్నగు హెచ్చినరోగములను నశింపజేయును. జరరాగ్నిని కూడ వృద్ధి నొందించును. అన్ని వ్యంజకములతోటి మంచిపాత్ర లో నన్ను పెట్టి ఈమార్గము నొక్కతులము ప్రమాణము వేయవలయును. దీనిచేత ఆవును పానశితుకుసంతనేపుటో వెచ్చగా ప్రసముగా తిన్నయాహారమంతయును జీర్ణమగుచున్నది.

◀◀ భాస్కరలవణచూర్ణము. ▶▶

శ్లో. పిప్పలీ పిప్పలీమూలు ధాన్యకం కృష్ణజీరకం, సైంధవం చ బిడం చైవ పత్రం తాలిసకేసరం. 41. ఏషాం ద్విపలికాన్ భాగా౩౧ పంచ సౌవర్చలస్య చ, మరిచాజాజిశుంఠీనా మేకైకస్య పలం పలం. 42. త్వగేలే చార్థభాగే చ సాముద్రా త్కుడపద్వయం, దాడిమా త్కుడపం చైవ ద్వే పలే చాప్లువేసాత్. 43. ఏత చ్చూర్ణీకృతం శ్లక్ష్యం గుధాఢ్య మమృతోపమం, లవణం భాస్కరం నామ భాస్కరేణ వినిర్మితం. 44. జగతస్తు హితార్థాయ వాతశ్లేష్మామయాపహం, వాతగుల్మం నిహన్త్యేతి ద్వాతశుంలాని యాని చ. 45. తక్రమస్తుసురాసీ ఘశుక్తకాంజికయోజితం, జాంగలానాం తు మాంసేచ రసేషు వివిధేషు చ. 46. మందాగ్నే రశ్మత శ్శక్తో భవే దాశ్లేవ పావకః, అర్ఘాసి గ్రహణీ దోష కృష్ణామయ భగంధరాన్. 47. హృద్రోగ మామదోషాం శ్చ వివిధా నుదరస్థితాన్, స్టీహాన మశ్లేరించైవ శ్వాసకాసోదరక్రిమిాన్. 48. విశేషత శ్శర్కరావీన్ రోగా న్నానావిధాన్స్తథా, పాంశురోగాం శ్చ వివిధా న్నాశయ త్యశని ర్విధా. 99.

భాస్కరలవణమును చెప్పుచున్నాడు:—పిప్పళ్లు, ధనియములు, నల్లజీలకఱ్ఱ, సైంధవలవణము, బిడాలలవణము, ఆకుపత్రి, తాడిసపత్రి, నాగకేసరములు ఇవియన్నియును రెండురెండు పలములును, సౌవర్చలవణము అయిదుపలములును మిరియములు జీలకఱ్ఱ శొంఠి ఇవి ఒక్కొక్కపలములును, అవంగపుపట్ట వీలకులు ఆర్థపలముచొ॥ సముద్రలవణము ౨ ౩ డపములును, దానిములెరడు ఒకకుడవము, పులిప్రబ్బలి రెండుపలములును వీటిని కలిపి చూర్ణముచేసి పరిమళవంతముగా చేసిన యెడల అమృతముతో సమానమగుచున్నది. ఇహ్యద్ది భాస్కరలవణము. భాస్కరుండు దీనిని నిర్మించెను. సమస్త లోకములకు శుభము లొదవుటకు వాతశ్లేష్మరోగముల హరించు దీనిని సృజించెను.

ఇయ్యది వాతముచేత నగు గుల్మరోగమును వాతకూలములను పోంగొట్టును. ఆవుపాలు పెరుగుపై తేరినలేట మద్యము శుక్తము గంజి వీటిలో నేదైన నొకదాని నిండు చేర్చి కొనవలయును. అడవిజంతువులమాంసముతోటి నానావిధము లగు రసములయందు కలిసి భుజించినయెడలను అగ్నిమాంద్యముగల రోగికి బడతాగ్నివలె జఠరాగ్ని వృద్ధి పొందును. మూలరోగములు, గ్రహణులు, కుష్ఠు, భగందర ప్రణములు, కడుపునొప్పి, ఆమదోషము, పాడలరోగము, ఉదరరోగములును, క్షీహ, దగ్గు, సులిపురుగులు పడుట మొదలగువానిని విశేషించి శర్కరమున్నగు ననేకవిధములగు రోగములను సిద్దుగువలె నశింపచేయును.

—ॐ అగ్నిఘృతము. ॐ—

శ్లో. విప్పలీ విప్పలీమూలం చిత్రకో హస్తివిప్పలీ, హింగు చ వ్యాజమోదా చ పంచైవ లవణాని చ. 50. ద్వాక్షారా హపుషా చైవ దద్యా దర్ధపూర్ణి తాన్, దధికాంజికశుక్తాని స్నేహమాత్రసమాని చ. 51. ఆర్ద్రకస్వరసప్రస్థం ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, ఏత దగ్నిఘృతం నామ మందాగ్నినాం ప్రశస్యతే. 62. అర్భసాం నాశనం క్రేష్టం తథా గుల్మోదరాపహం, గ్రంధ్యర్బుదా పచీకాసకఫమేదో ౭నిలా నపి. 53. నాశయే ద్ద్రహణీదోషం శ్వయంధుం సభగంధరం, యే చ వప్తిగతారోగా యే చ కక్షీసమాశ్రితాః. 54. సర్వాస్తా న్నాశయ త్యాశు సూర్యస్తమ ఇ వోదితః.

విప్పళ్లు, మోడి, చిత్రమూలము, ఏనుగు విప్పళ్లు, ఇంగువ, ఓమము, చవ్యము, అజా మోదపువ్వు తినములు, పంచలవణములు, యవక్షారము, సజ్జక్షారము, ప్రబ్బి ఇనియన్నియు ఆర్ధపలము చొప్పునను, పెరుగు గంజి శుక్లము కాంజికముఇవి నేతిలో ససుభాగములు గాను చేర్చవలయును. తరువాత అల్లపురసము 16 పలములు నెయ్యి ప్రస్థమును కలిపి వండవలయును. ఇయ్యది అగ్నిఘృత మనఁబడెను. అగ్నిమాంద్యపు రోగుల కుత్తము మగు మందు. మూలరోగములను పోంగొట్టును. ఇయ్యది గుల్మములను, ఉదరరోగములను, గ్రంథులు, ఆర్బుదము, అజీర్ణము, దగ్గు, కఫము, వాతము, గ్రహణి, వాపు, భగందరము, వస్త్రీరోగమును, ఉదరరోగము మొదలగు నన్నింటిని సూర్యుండు చీకటులఁ బోలె నాశనమును చేయును.

— ౧౦ ముస్తవట్పలకఘృతము. ౧౦ —

శ్లో. పల్లికైః పంచకోలైస్తు ఘృతం ముస్తవ చతుర్దణం. 55

సక్షాలై స్సిద్ధ మల్పాగ్నిం కఫగుల్తం వినాశయేత్.

పిప్పళ్లు, మోడి, చెవ్వము, చిత్రమూలము, శొంఠి, యవక్షారము ఒక్కొక్కపల ముచొ|| ఇవతీసికొని నెయ్యి, పెరుగుపైతేట 16 పలములు చొ|| చేర్చి నేతిని వండి సిద్ధముచేయవలసినది. ఈఘృతము అగ్నిమాంద్యమును కఫమును గుల్మరోగములను నాశనము చేయును.

— ౧౧ బృహదగ్నిముఖఘృతము. ౧౧ —

శ్లో. భల్లాతకసహస్థార్థం జలద్రోణీ విపాచయేత్. 56. అష్టభాగావశేషం చ కషాయ మవతారయేత్, ఘృతప్రస్థం సమాదాయ కల్కానీ మాని దాపయేత్. 57. త్ర్యుసణం పిప్పలీమూలం చిత్రకోహస్తిపిప్పలీ, హింగుచవ్యా జమోదా చ పంచైవ లవణాని చ. 58. ద్వ్యాక్షారా హవుషా చైవ దద్యా దర్ధపలోన్మితాః, దధికాంజికళుక్తాని స్నేహమాత్ర సమాని చ. 59. ఆర్ద్రకస్వరసం చైవ శోభాంజన రసం తథా, తత్సగ్వ మేకతః కృత్వా శనై ర్మృద్వగ్నినా పచేత్. 60. ఏతద్గ్నిఘృతం నామ మందాగ్నినాం ప్రశస్యతే, అర్మసాం నాశనం శ్రేష్ఠం మూఢవాతానులోమనం, 61. కఫవాతోద్భవే గుల్మే శ్లేష్మదేచ దకోదరే, శోధం పాండామయం కాసం గ్రహణీం శ్వాస మేవ చ. 62. ఏతా నివినాశయ త్యాశు సూర్యస్తమ ఇవోదితః.

నల్లజీడివిత్తనములను శుద్ధిచేసి వానిని నైదుపందలను తెచ్చి ఒకద్రోణపరిమిత మగు నీటిలో వైచి వండవలయును. ఎనిమిదవపాలు నీరు మిగిలియుండఁగాఁ జూచి కషాయమును విడిపవలయును. తరువాత ఒక ప్రస్థమునెయిని తెచ్చి ఈక్రింద చెప్పఁబోవు నాషధములతో కలిపివండవలయును. శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, మోడి, చిత్రమూలము, ఏనుగుపిప్పళ్లు, ఇంగువ, చెవ్వము, అజామోదవిత్తనములు, పంచలవణములు, సజ్జక్షారము, యవక్షారము ప్రబ్ధి వీటి నన్నింటిని అర్ధపలము చొ|| చేర్చవలయును పెరుగు గంజి, కాంజికము శుక్తము, అల్లపుస్వరసము తెలముతో సమానమాత్రములనుగా చేర్చివలయును. అల్లపురసము, సునగ చెక్కరసమును తీసి అందు కలపవలయును. వీటిని న్నింటిని చేర్చి మెల్లగా నన్ననిపెగను వండవలయును. ఇది బృహదగ్నిముఖఘృతము.

అగ్నిమాంద్యమున కుత్తచూషధము. మూలగోగములకు నాశకారి. మూఢవాతములలో నసుకూలమును గల్గించును. కఫనాశములవలనఁ బుట్టిన గుల్మములను క్షీపదములను దఱోద రములను వాపును పాంశుగోగమును దగ్గును గ్రహణిగోగములను శ్వాసమును ఇయ్యది మిగుల శీఘ్రముగా నుదయించిననూర్మ్యుఁడు చీకటుల నశింపఁజేయునట్లు నశింపఁ జేయును.

—ॐ ఊరగుడము. ॐ—

శ్లో. ద్వే పంచమూళే త్రిఫలా మర్కమూలం శతావరీం. 63. దంతీ చిత్రక మాస్ఫీతాం రాన్నం పాతాం సుధాం శతీం, పృథ గ్దశ పలా న్నాగ్నాద్ధ్యౌ భస్మ సమావపేత్. 64. త్రిస్సప్తకృప్య స్తద్భస్మ జలద్రోణేన గాలయేత్, తద్రసం సాధయే దగ్న చతుర్భాగావశేషితం. 65. తతో గుడతులాం దత్వా సాధయే స్త్వదునాగ్నినా, సిద్ధం గుడం తు విజ్ఞాయ చూర్ణా నీమాని దాపయేత్. 66. వృశ్చికాల్పీ ద్వికాకో త్యా యవక్షారం సమావపేత్, ఏతే పంచకలా భాగాః పృథ క్పంచ పలాని చ. 67. హరీతకీం త్రికటుకం సర్జికాం చిత్రకం వచాం, హింగ్వమ్లవేతసాఖ్యాం చ ద్వే పలే తత్ర దాపయేత్. 68. అక్షప్ర మాణాం గుటికాం శృత్వా ఖాధే ద్యధాబలం, అజీర్ణం జరయత్యేష జీర్ణే సందీపయ త్యపి. 61. భుక్తం భుక్తం చ జీర్వేత పాండుత్వమ పకర్షతి, స్లిహారృశ్వయధుం చైవ క్లేష్టకాస మరోచకం. 70. మందా గ్నివిషమాగ్నినాం కఫే కంఠోరసిస్థితే, కుప్తాని చ ప్రమేహం శ్చ గుల్మం చాశు నియచ్ఛతి. 71. ఖ్యాతః ఊరగుడో హ్యేష రోగయుక్తే ప్ర యోజయేత్.

దశమూలములు, త్రిఫలములు, జిల్లేడువేలు, పెద్దపిల్లిపీచర, తెల్లదింఠెన, చిత్ర మూలము, అనంతమూలము, సన్న రాస్త, అగరుశొఠి, కాకజెముఁడు, కచూరములు వీటిని అన్నింటిని పదేసిపలములు తీసికొని కాల్చి బూడిదచేసి ఇరువదియొక్కమారు ఒకద్రోణము నీటిలోకలిపి వస్త్రకాళితము పట్టవలయును. ఆరసమును పొయిపై బెట్టి కాచి నాల్గవభాగము నీరు మిగిలియుండఁగా ఒకద్రోణపు బెల్లము నందుచేర్చి సన్నని సెగను వండవలయును, చక్కఁగా పక్వమైనసిమ్మట వైచూర్ణము నిందులో కలపవల

యును. తేలుపాడిచెట్టు కాకోలి క్షీరకాకోలి యవక్షారము వీటినిగూడ చేర్చి అన్నింటిని బండెదుపలములను తీసికొనవలయును. కరక్కాయ శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు సజ్జక్షారము చిత్రములము వన వీనిని అన్నింటిని వ పలములు చొక్కెం ఇంగువ పుల్లప్రబ్బలి 2 పలములు తీసి కలపవలయును. ఇయ్యది ఆజీర్ణమును పోషించును. జీర్ణమగుచున్న యెడల నన్నిని పెంపొందించును. తినివించుట నెన్నిమాట్లు సద్భాగముల భక్షించుచుండినను జీర్ణించు జేయును. పాండురోగములను పాఱివ్రోలును. చూడలు నాపు దగ్గు అరోచకము అగ్నిమాంద్యము విషమాగ్ని గౌతుకలోని కఫము, కండెలలోని కఫమును అన్నివిధములైన కుష్ఠరోగములును, అన్నితెగల మేహములును, కడుపులోని బల్లలును, దీనివలన నశించిపోవును. ఇయ్యది జ్వారగు మని చెప్పబడును. దీనిని వైషిష్యవట్టిరోగికి మాత్రమే ఇయ్యవలయును.

నాసారోగములకు చిత్రకగుడము. ౭౨

శ్లో. నాసారోగే విధాతవ్యా యా చిత్రకహరీతికి. 72. వినా ధాతీరసం సోఽస్తిన్ ప్రోక్త శ్చిత్రగుడోఽస్తిదః, వచా లవణతోయేన వాంతి రామే ప్రశస్యతే. 73. అన్నం విదగ్ధం హి నుస్య కీఘ్రం శీతాం బునా వై పరిపాక మేతి, తద్ధ్యస్య వై త్యేన నిహంతి పిత్తమాక్లేదిభా వాచ్చ నయ త్యథస్తాత్. 74. విగహ్యతే యస్య తు భుక్తమాత్రం దహ్యేత హృత్కోష్ఠగలం చ యస్య, ద్రాక్షాసితామాఙ్గికసంప్రయు క్తా లీఢ్యా భయం వై స సుఖం లభేత్. 75. హారీతకీధాన్యతుషోద సిద్ధాం నపిప్పలీసైంధవహంగుముక్తా, సోంగారధూమం భృశమప్య జీర్ణం విజిత్య సద్యో జనయేత్ క్షుధాం చ. 76. విప్లభే స్వేదనం పథ్యం పేయం చ లవణోదకం, రసశేషే దివాస్వప్నలంఘనం వాత వర్జనం. 77. వ్యాయామప్రమదాద్వవాహనరత క్లాంతానటీసారిణః, శూలశ్వాసవత స్త్రపాపరిగతాన్ హిక్కామరుత్ప్రీడితాన్. 78. క్షీణాన్ క్షీణకఫాన్ శిశూస్తదహతా స్వప్నా న్రసాజీర్ణినో, రాత్రౌ జాగరితాం స్తథా నిరశనా న్కామం దివా స్వాపయేత్. 79.

నాసారోగములకు చెప్పనవ్వడు చిత్రకహరీతకి యని చెప్పబడినదానినే ఈ సి రికరసము లేకుండ సిద్ధముచేసినచో చిత్రకగుడ మునబడును. ఇయ్యది జఠరాగ్నిని దీపిం

పజేయును. వస కలిపిన ఉప్పు నీటితో ఆమమునందు వాంతి చేయించుట శ్రేయము. మనుజునికి భక్షించిన అన్నము అరుగకపోయినచో చల్లని నీటిని త్రాగవలయును. ఇయ్యది శీఘ్రముగా జీర్ణింపజేయును. ఇయ్యది చల్లదనముచేత ఇట్టిరోగియొక్కపై త్యము నణించును. శ్రమను కష్టములేక తగ్గించును.

అన్నము తినగానే అధికముగా దాహము గలిగెడివానికిని, గుండెలు కోష్ఠము గొంతు మండికొని పోవుచున్నట్లున్నవానికిని, ద్రాక్ష చక్కెర తేనె కిరకకాయలను చేర్చి నూరికొని నాకినయెడల నుఖము కలుగును. ధనియములు యవలు వీటిగంజితో నుడక పెట్టబడిన కరక్కాయలలో పిప్పళ్లు పైంధవలవణమును కలిపి భక్షించినయెడల వెక్కిళ్లు పొగవెడలినట్లుండెడి యజీర్ణమును నశించి, శీఘ్రముగా నాకలి యగును. అజీర్ణము స్థిరముగా నిలిచియున్నచో చెమ్మటపట్టనట్లు చేయుట మంచిది. ఉప్పుకలిపికొని నీటిని త్రాగవలయును. రసశేష మగు నజీర్ణములకు పగలుపరుండుట, లంఘనముచేయుట, వాతమును విడిచిపెట్టుట యరునివి పథ్యములు. ఈయాషధమును నేవించునపుడు కుస్తీచేయుట, స్త్రీలపాండు, దానినడచుట, సవారి చేయుట అనువీటివలన బడలిన ఆతిసారరోగులను శూలము, శ్వాస, దస్మిక, వెక్కిళ్లు, వాతము వీటివలన బాధపడువారలను, చిక్కిపోయినవారలను, కఘను క్షీణించినవారలను, పిల్లలను, మదముచేత గృశించినవారలను, ముదునబలలను, రసావశేషముల అజీర్ణరోగులను రాత్రులు మేలుకొనువారలను, ఉపవాసమున్నవారలను వారి ఇష్టమువచ్చినంతిసేపు పగలు నిద్రపోసీయవలయును.

—ॐ అజీర్ణమునకు ప్రతిక్రియ. ॐ—

శ్లో. ఆలిప్య జరరం ప్రాజ్ఞో హింగుత్ర్యుషణసైంధవైకి, దివా
 స్వప్నం ప్రకుర్వీత సర్వాజీర్ణప్రణాశనమ్. 80. ధాన్య నాగరసిద్ధగ తు
 తోయం దద్యా ద్విచక్షణః, ఆమాజీర్ణప్రశమనం దీపనం వప్తి
 శోధనం. 81. పథ్యాపిప్పలిసంయుక్తం చూర్ణం సౌవర్చలం పిబేత్,
 మస్తు నోష్టోదకేనాథ బుద్ధ్వా తోషగతిం భిషక్. 82. చతుర్విధ
 మజీర్ణం చ మందానిల మధా రుచిం, ఆధ్మానం వాతగుల్మం చ శూలం
 చాశు నియచ్ఛతి. 83. భవే దజీర్ణం ప్రతి యస్య శంకాస్నిగ్ధస్య
 జంతో ర్బలిసోఽన్నకాలే, పూర్వం సశుం తీ మభయా మశంకః
 సంప్రాశ్య భుంజీత హితం హితాశీ. 84. కించి దామేన మందాగ్ని రభ

యాగుడనాగరం, జగ్ధ్వా తక్రేణ భుంజీత యుక్తేనాన్నం షడూషణైః. 84.

ఇంగువ, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, నైంధవలవణము వీటితో కడుపుపైని పట్టువేసికొని పగటివేళ పరుండినయెడల నన్ని తెఱఱగులగు నజీర్ణములుచు నశించును. ధనియములు శొంఠి వీటితో పక్వముచేయఁబడిన కషాయముచు వైద్యుఁ డొసఁగినయెడల ఆమనఃబంధము లగు నజీర్ణములు హరించును. అగ్ని ఉద్దీపించును. నస్తిని ఆనగా పొత్తికడుపును చక్కగా శోధించును. కరకకాయ పిప్పళ్లు సౌవర్ణులవణము వీటిని సమభాగములుగా చూర్ణముచేసి పెరుగుపైలేటతోటి గాని, లేక వేడినీళ్లతోగాని దోహసుసారముగా పుచ్చుకొనవలయును. ఇవి అగ్నిమాంద్యము ఉదించి గుడగుడమని ధ్వనిపుట్టుట వాతగులములు అనువానిని నాలుగువిధములగు నజీర్ణములను కడుపునొప్పిని తొలగించును. బలిసేయున్నవానికి బలవంతునికి భోజనము చేయునప్పుడు అజీర్ణము చేయుచున్న దని సందేహము కలిగినయెడల నాతఁడు శొంఠి కరకకాయలను తిని తనయిచ్చవచ్చిన పదార్థములను తినవచ్చును. కొంచెము ఆముసు కలిగి అగ్నిమాంద్యము తటస్థించినయెడల కరకకాయ బెల్లము శొంఠి వీటిని తిని పిప్పళ్లు మోడి చవ్వము చిత్రమాలము శొంఠి మిరియములు వీటితో మిశ్రితమగు మజ్జిగును వేసికొని అన్నమును భక్షింపవలయును.

❖ విషూచికాచికిత్స. ❖

శ్లో. విషూచికాయాం వమితం విరిక్తం సులంఘితం వా మనుజం విదిత్వా, వేయాదిభి ర్దీపనపాచనై శ్చ సమ్యక్తుధార్తం సముపక్రమేత. 86. కుష్ఠసంధవయోః కల్మం చుక్రతైలసమన్వితం, విషూచ్యాం మర్దనం కోష్ఠం ఖల్లీశూలనివారణం. 87. కరంజనింబశిఖరీగుడూచ్యర్జకవత్సకైః, వీతం కషాయో వసనా ద్ఘోరాం హంతి విషూచికాం. 88. వ్యోక్షుం కరంజస్య పలం హరిద్రాం మూలం సమావాప్య చ మాతులుంగాః, ఛాయావిశుష్కా గుడికాః కృతాస్తా హన్య ర్విషూచీం నయనాం జనేన. 89. గుడపుష్పసారశిఖరీ తండులగిరికర్ణికాహరిద్రాభిః, అంజనగుటికా విలయతి విషూచికాం త్రికటుసనాథా. 90. త్వక్వత్ప్రసాన్నగురుశిగ్రుకుష్టై ర్మేన పిష్టై స్సవచాశతాహ్వైః, ఉద్వర్తనం యద్ధి విషూచికామ్నుం తైలం విపక్వం చ తదర్థకారీ. 91.

విషూచికవిషయములలో వాంతి చేయఁబడినవానిని నొప్పిగలవానిని లంఘనముఁ బెట్టినవానిని చక్కగా పరికించి పానకములు మున్నగువానిచేతఁ గాని దీపనములు

పాచనములగు క్రియలచేతఁగాని చక్కగా నాకలికలుగుఁట్టుల చేయవలయును. చెంగ
 ల్యకోఽష్టై స్తైః పలవణముల కల్మషులః సువృష్టలః కైలసుః చుక్రమును కలిపి కొంచె
 ము వెచ్చచేసి రుద్దినయెడల ఖల్లికూ ము నివర్తించును. కానుగ కాయ, ముదిరినవేప, ఉ
 త్తరేణుఁడులు, తిప్పతీగె, తెల్లగగ్గర, కొడిసెట్టులు వీటినిగో కషాయముఁ బెట్టిత్రావల
 యును. ఇయ్యది వచనము చేయించుటచేత భయంకరము లగు విషూచికలను పోఁగొట్టు
 ను. శోరి, మిరియుములు, పిప్పళ్లు, కానుగగింజలు, కపపు, మాదిఫలపువేళ్లు వీటిని మెత్త
 గానూరి మాత్రలనుకట్టి నీడలఁ నెంజించిపెట్టుకొని తరువాతచాదకాటుఁ వేసినయెడల
 విషూచికలునశించును. ఇప్పురసము ఉత్తరేణి కల్లదింటెన పసుపు త్రికటుకములు వీటిని
 సమానభాగములుగ నూరి అంజనము వేసినచో విషూచి నివర్తించును. దాల్చె చక్క
 జోతష్టతి పెద్దములక వస పిల్లపీచర వీటిని నిమ్మపులుసుతోటి నూరి కిలియత్రిప్పి
 నలుగుపెట్టుకొనిన విషూచికలను నశింపఁజేయును. లేపన్న వైవాసితో నూనెనుకాచి
 రుద్దినయెడల కూడను విషూచికలు నశింపచేయును.

❁ దప్పికి చికిత్స. ❁

శ్లో. విపానయా మనుక్లేశే లవంగస్యాంబు శస్యతే, జాతీఫ
 లస్య వా శీతం శ్రుతం భద్రఘనస్య వా. 92. విషూచ్యా మతివృద్ధా
 యాం పార్శ్వోద్దాహః ప్రశస్యతే, వచనం త్వలసే పూర్వం లవణే
 నోష్ణవారిణా. 93. స్వేదో వర్తిర్లంఘనం చక్ర మశ్చాతోన్నీవర్ధనః,
 సరుక్ చానద్ధముదర ముష్ణపిష్టైః ప్రలేపయేత్. 94. దారుహైమవతీ
 కుష్మ శతాహ్వ హింగుసంధవైః. తక్రేణ చూర్ణం ముష్ణం సక్షా
 రమార్తిం జతరే నిహన్యాత్, స్వేదోఘృతై ర్వా బహుబాష్పపూ
 ర్ణై రుష్ణైస్తథా నై రపి పాణితాపైః. 95. త్వార్తి రపి నాజీర్ణీ
 పిబే చూచులఘ్న మకాషధమ్, దోచ్చన్నో ౭.నలో నాలం పక్తం
 దోషోఘనాశనమ్. 96.

చాల దప్పిగలిగి బాధలేకున్నయెడల లవంగపుకషాయముగాని లేక జాజికాయ
 కషాయముగాని లేక తుంగుస్తలతో సిద్ధముచేయఁబడి చక్కగానూరిన కషాయము
 గాని త్రాగుట శ్రేష్ఠము. మిక్కిలి పెరిగిన మహూచికములకు ప్రక్కలు వెచ్చచేయుట
 మంచిది. మాంద్యగోగములలో మొదట సుప్పచేర్చిన వేడినీళ్లతో వాంతి కలిగించుట,

చెప్పుటఁ బుట్టించుట, గుఱసాఁమున గుఱడల నుంచుట, లంఘనము చేయించుట, ననునివి క్రమముగా జఠరాగ్నిని వర్ణల జేయును. నొప్పి కలిగియుండినచో షాట్టకు దేవదారు చెక్క పస చెంగల్యుకోప్పు సదాప ఇంగువ సైంధవలవణము వీటిని కాంజికముతో నూరి పట్టు వేయవలయును. యవలను పొడిచేసి అహార్తమును వెచ్చజేసి దానిలో యవక్షారము మజ్జిగ కలిపి త్రాగినయెడల, కడుపులోని శూల తొలఁగి చనును. అజీర్ణ రోగి ఎక్కువకడుపునొప్పిచేత బాధపడుచున్నను శూల నణగించు నౌషధములను త్రాగకూడదు. ఏలయనఁగా దోషములచేత గప్పివేయఁబడిన జఠరాగ్ని దోషములరాశిని పచనముచేయుటకు గాని నశింపఁజేయుటకు గాని సమర్థము కాదు.

ఇట్లు చక్ర దత్తయందు అగ్నిమాంద్యాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

2. క్రిమిరోగాధికారము.

❖ క్రిమిరోగచికిత్స. ❖

శ్లో. పారసీయ యమాసికా వీతా పర్యుషితవారిణా స్త్రాతః, గుడపూర్వా క్రిమిజాతం కోష్ఠగతం పాతయ త్యాశు. 1. పారిభద్రార్కవత్రోత్థం రసం ఔద్రయుతం పిబేత్, కేబుకస్య రసం వాపి ధత్తూ రస్యాఫవా రసమ్. 2. లిహ్యత్ ఔద్రేణ వైడంగం చూర్ణం క్రిమివి నాశనం, ముస్తాఖుపణ్ణీ ఫలదారు శిగు క్వాఢః సకృష్టా క్రిమి శత్రుక ల్కః. 3. మార్గద్వయేనాపి చిరప్రవృత్తాన్ క్రిమీన్నిహంతి క్రిమిజాం శ్చ రోగాన్, ఆఖుపణ్ణీదలైః పిష్టైః పిష్టకేన చ పూషికాం. 4. జగ్ధ్వా సోవీరకం చాను పిబే త్క్రిమిహారం పరం, పలాశబీజస్వరసం పిబే ద్వా ఔద్రసంయుతం. 5. పిబే త్తద్బీజకల్కం వా తక్రేణ క్రిమినాశనం, సు రసాదిగణం వాపి సర్వభైవోపయోజయేత్. 6. విడంగసైంధవక్షార కాంపిల్లకహారితకీః, పిబే త్తక్రేణ సంపిష్టాః సర్వక్రిమినివృత్తయే. 7.

ఖురాసాని వాయు వాయుమనీనిని కషాయముగాచి మఱునాడు వడయకట్టియించి బెల్లముదిని స్త్రాతఃకాలమునందు త్రాగినయెడల కోష్ఠములోనున్న పురుగులు కూడ నతిశీఘ్రముగా పడి నశించిపోవును. పారిహితపుత్రు జిల్లేడుఆకురసముతీసి అందు తేనెను కలిపి కొని త్రాగినను వక్కలరసమును త్రాగినను గాని ధత్తూరరసమును త్రాగిననుగాని వాయు విడంగములచూర్ణమును తేనెలో కలిపికొని నేవించినను గాని పురుగులు నశించును. తుంగము స్తలు ఎలుక చెవిఆకు త్రిఫలములు దేవిదారువు పెద్దములకపేరు వీటితో కషాయముఁ జేసి అందు సిప్పళ్లు వాయువిడంగములతో చేసిన కల్కమును కలిపి త్రాగినయెడల రెండువిధములగు నవియు చిరకాలమునుండి యున్నవియు నగు క్రిమిరోగములను హరింపఁజేయును. ఎలుకచెవికూర ఆకులను నూరి పిండిలో కలిపి రొట్టెగా చేసికొని తినవలయును. తరువాత గంజిని త్రాగవలయును. ఇయ్యది క్రిములను హరించును. మోదు గఆకులను నూరికొని తేనెతో కలిపి నేవింపవలయును. తేనున్న వానిగింజలతో చేసిన కల్కమును మజ్జిగతో చేర్చికొని త్రాగినను జంతువులు నశించును. తేకపోయిన సురసాదిగణములలో చెప్పఁబడిన యావధములను అయినను అన్నివిధముల నుపయోగింపవలయును. వాయువిడంగములు సైంధవలవణము యవక్షారము కాంపిల్లకమున'ద్రవ్యము కిరక

కాయ వీటినినమభాగముగా మజ్జితో నూరి త్రాగినను అన్నివిధములగు జంతువులును (అనగా నులిపురుగులు మున్నగునవి) నశించిపోవును.

❁ విడంగఘృతము. ❁

శ్లో. విడంగపిప్పలీమూల శిగుభి ర్మరిచేన వా. 7. తక్రసిద్ధా
యవాగూ స్వా త్క్రిమిఘ్న స్ససువర్చికా, పీతం బింబీఘృతం హంతి
పక్వ మాశయగా నిక్కిమీన్. 8. త్రిఫలా త్రివృతా దంతీ వచా కాం
పిల్లకం తథా, సిద్ధ మేభి ర్గవాం మూత్రే సర్పిః క్రిమివినాశనమ్. 9.
త్రిఫలాయా త్రయః ప్రస్థా విడంగప్రస్థ ఏవ చ, ద్విపలం దశమూలస్య
చ లాభత స్సముపాసయేత్. 10. పాదశేషే జలద్రోణే శృతే సర్పి
ర్విపాచయేత్, ప్రస్థాన్వితం సింధుయుతం తత్ఫలం క్రిమినాశనమ్. 11.
విడంగఘృత మేతి చ్చ లేహ్యాం శర్కరయా సహ, సర్వా నిక్రిమీ
న్ప్రణుదతి వజ్రం ముక్త మివాసురాన్. 12. రసేంద్రేణ సమాయుక్తో
రసో ధత్తూరపత్రజః, తాంబూలపత్రజో వాపి లేపో యూకవినాశ
నః. 13. సవిడంగగంధకశిలాసిద్ధం సురభీజలేన కటుత్తలమ్, ఆజన్త
నయతి నాశం లిక్షాసహితా స్తు యూకా శ్చ. 14.

వాయువిడంగములు మోడి పెద్దములకవిత్తులు మిరియములు సజ్జక్షారము వీటి తోటిగాని మజ్జితోగాని సిద్ధముచేయఁబడిన గంజి, జంతువాతమును దూరముగా పారఁద్రోలును. త్రిఫలములు తెల్లతెగడ దింటెన పస కాంపిల్లక ము ద్రవ్యము వీటి తోను గోమాత్ర మతోను సిద్ధముజేయఁబడిన నేయి జంతువాతమును హరించును. మూడు ప్రస్థములు త్రిఫలములు, వాయువిడంగము లొక ప్రస్థము. [ప్రస్థమనగా 21 పలములు] చెండుపలములు దశమూలములు తీసికొని పక్వము చేయవలయును. ద్రోణపఠమాము జలములో పక్వముచేసి నాలుగవపాలు నీరు మిగిలయిండఁగా పదియారుపలముల నేతిని చేర్చి కాచవలయును. తరువాత నందు సైంధవలవణమును చేర్చి నాలుగుతులములుత్రాగినయెడల జంతువులు హరించిపోవును. ఇయ్యది వాయువిడంగఘృత మనంబడును. దీనిని చక్కెరతో నేవింపవలయును. అన్నివిధము లగు కృముల నిది పోగొట్టును. ఇంద్రునివజ్రము అనురుల జంపినట్లు కృముల నశింపచేయును. నల్లక మైత్ర ఆసుల రసములో పాదరసమును కలిపికొని, తాంబూలపత్రముల రసములో పాదరసమును కలిపిగాని పూసినయెడల (కృములు) జంతువులు నశించి పోవును. వాయువిడంగములు, గంధకము, మణిశిల, గోమాత్రము వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన ఆవనూనెను రుద్దినయెడల బ్రదికయొన్నంతవఱకు కృములు మఱి పుట్టక యుండునట్లు చేయును.

ఇట్లు చక్కదత్తయందు క్రిమిరోగాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౮. పాండురోగాధికారము.

[విరేచనాధము త్రిఫలాలైలాదులు; వాతశ్లేష్మది చికిత్స; త్రిఫలకాష్వాభములు.]

శ్లో. సాధ్యంతు పాండ్వామయినం సమీక్ష్య స్నిగ్ధం ఘృతేనోర్ధ్వ
 మధశ్చ శుద్ధం, సంపాదయేత్ ఊద్రఘృత ప్ర గాఢైర్హారీతకీచూర్ణమయ
 ప్రయోగైః. 1. పిబేద్భృతం వా రజసివిపకవం నత్రైఫలం తైలక మే
 వ చాపి, విరేచనద్రవ్యకృతాన్ పిబేద్వా యోగాం శ్చ వైరేచనికా
 న్ ఘృతేన. 2. విధి స్నిగ్ధోదధ వాతో తే త్రిక్షతస్తు పైత్తికే, శైష్వి
 కే కటుయాక్షోష్ణః కార్యో మిశ్ర స్తు మిశ్ర కే. 3. ద్విశర్కరం త్రివృ
 చ్చూర్ణం పలార్ణం పైత్తికే పిబేత్, కఫపాండు స్తు గోమూత్రయక్తాం
 క్షిన్నాం హారీతకీమ్. 4. నాగరం లోపః చూర్ణం వా కృష్ణాం పథ్యా మ
 థాశ్చ జమ్, గుగ్గులుం వాఽథ మూత్రేణ కఫపాండ్వామయీ పిబేత్.
 5. సప్తగాత్రం గవాం మూత్రే భావితం వా ప్యయోరజః, పాండురోగ
 ప్ర శాంత్యర్థం వయసా ప్రపిబేన్నః. 6. ఫలత్రికామృతావాసా త్రిక్తా
 భూనిం నింబజ, కావధః ఊద్రయతో హన్యా త్పాండురోగం స
 కామలమ్. 7.

పాండురోగము గలవానిని చక్కగా పరీక్షణి సాధ్యముగా నుండినచో
 నేతితో పైనను క్రిందను శుద్ధముచేసి తరువాత తేనె నెయ్యి కలిపి పట్టించిన కరక
 కాయల చూర్ణము నుపయోగింపవలెను. లేకపోయిన పసపుతోపండిన నేతిని త్రాగవ
 లయును. త్రిఫలములు లోద్రకములతో చేసిన నేతివైనను త్రాగవలయును. లేక విరే
 చనకరములగు నోషధులచే సిద్ధముచేయఁబడిన విరేచనయోగ సంబంధ మగు నేతివై
 నను పుచ్చుకొనవలయును. వాతమువలన నగుపాండురోగములయందు తైలవిధులను
 చేయవలయును. పిత్తపాండురోగములయందు చేదును శీతలము నగు చికిత్సఁ జేయవ
 లయును. కఫముచే నగు పాండురోగములయందు చేదును కారమును గలిగి వెచ్చనిదియు

నగుచికిత్స జేయవలయును. ఒకదానితో నొకటి మిశ్రమములైన దోషములు గలపాండురోగములకు మిశ్రములగు చికిత్సల నొనర్పవలయును. పలముచక్కెర తెల్లతెగడ యొక్క చూర్ణముపలము వీటిని పితృపాండురోగములలో పుచ్చుకొనవలయును. కఫముననుగోమూత్రముతో కలిపిన కరకాయను నేవింపవలయును. శొంఠి, లోహచూర్ణమును, పాండురోగమునందును లేక పిప్పళ్లు కరక్కాయలను గాని శిలాజిత్తు గుగ్గిలము గోమూత్రముతో గూడ గాని కఫపాండురోగము గలవాండు త్రాగవలయును. త్రిఫలములు తిప్పతీగె అడ్డనరము కటుకరోహిణి నేలవేము వేపచెక్క వీటిని కషాయముగా గాచి త్రాగినయెడల పాండురోగమును కామెరలును నశించిపోవును.

—● అయశ్చూర్ణపటి; పండూరము; నవాయశ్చూర్ణము. ●—

శ్లో. అయస్తిల త్యూషణ కోలభాగై స్సర్వై స్సమం మాక్షీ కథాతుచూర్ణమ్, తైర్తోదకః క్షౌద్రయుతో నుతక్రః పాండ్వామయే దూరగ తేఽపి శస్త్రః. 8. అయోమలం తు సంతస్తం భూయో గోమూత్ర శోభితమ్, మధుసర్పిర్యుతం చూర్ణం సహ భక్తేన యోజయేత్. 9. దీపనం చాగ్నిజననం శోధపాండ్వామయాపహం, త్యూషణ త్రిఫలా ముస్త విడంగాత్రకా స్సహూః. 10. నవాయోరజసో భాగా స్తచ్చూర్ణం మధుసర్పిషా, భక్షయే త్పాండుహృద్లోగకుష్టార్చఃకామలాపహమ్. 11. నవాయస మిదం చూర్ణం కృష్ణాత్రేయేణ భాషితమ్.

లోహభస్మము నల్లనూపులు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లుఎడిన తీగుచెక్క వీని నన్నింటిని ఎన్ని దెన్ని దిమాషములును వీక్షియన్నిటియంత హేమాక్షికథాతులచూర్ణము వీటితో తేనెను కలిపి లడ్డుండలుగా చేసి తినవలయును. తరువాత నుజ్జగను త్రాగవలయును. ఇయ్యది పాండురోగములను పారద్రోలుటయందత్యుత్తమ మైనది. ఇనుప చిట్టెమును నిప్పులో వైచి కాల్చి మాటిమాటికి ఆవుపంచితములో తడిపి శుద్ధిచేసి చూర్ణముచేసి ఆచూర్ణమునందు తేనెను నేతని కడికికొని యుపయోగించుకొనవలయును. ఇయ్యది దీపనము జతరాగ్నిని పెంపొందించును. వాపు పాండురోగములను తొలగించును. శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు కరకాయ ఉసిరిక తాడి తుంగమాస్తలు వాయువిడంగములు చిత్రమూలము వీనిని సమానముగా తీసికొని నవీనలోహభస్మ మన్నిటియంత తీసికొని అన్నింటిని తేనెలోను నేతిలోను కలిపి కొని భక్షింపవలయును. ఇయ్యది పాండురోగములను హృద్లోగములను కుష్ట మూలరోగము కామెల వీటిని నశింపజేయును.

యోగ రాజమును రసాయనము. ౧౧

శ్లో. త్రిఫలాయా త్రయో భాగా త్రయ త్రికటుకస్యచ. 12. భాగ శ్చిత్రకమూలస్య విడంగానాం తథైవ చ, పంచాశ్శజతునో భాగా స్తథా చూప్యమలస్య చ. 13. మాక్షికస్య విశుద్ధస్య తాహాస్య రజస స్తథా, అష్టా భాగా స్సితాయా శ్చ త త్సర్వం శ్లక్ష్యచూర్ణితం. 14. మాక్షీ కేణాప్లుతం స్థాప్యమాయనే భాజనే శుభే, ఉదంబ రసమాం మాత్రాం తతః ఖాదే ద్యథాగ్నినా. 15. దినేదినే ప్రయుంజీత జ్జేదే భోజ్యం యథేస్పితం, వర్జయిత్వా కులుత్థాం శ్చ కాకమాచీకఘోతకాః. 16. యోగ రాజ ఇతిఖ్యాతో యోగోఽయ మమ్యతో పమః, రసాయన మిదం శ్రేష్ఠం సర్వరోగహరం శుభమ్. 17. పాండురోగం విషం కాసం యత్క్యాణం విషమజ్వరమ్, కుష్ఠా న్యజరకం మేహమ్ శ్వాసం హిక్మా మరోచకం. 18. విశేషా ద్ధ స్త్యపస్తారం కామలాం గుదజాని చ.

త్రిఫలములు ౩ భాగములు మిరియములు పిప్పళ్లు ౩ భాగములు చిత్రమూలము 1 భాగము వాయువిడంగాములు 1 భాగము శిలాజిత్తు 5 భాగములు వెండిచిట్టెము హేమ మాక్షికము లోహభస్మము అయిదు అయిదుభాగములును చక్కెర ౪ భాగములును వీటి నన్నిటిని కలిపి చూర్ణముచేసి తేనెలోకలిపి లోహపుపాత్రలో పెట్టవలయును తరువాత తమతమ జత రాగ్న ననుసరించి మేడిపండంత మాత్రలనుగా చేసికొని ప్రతిది నమును నేవించుచుండవలయును. తినినది జీర్ణమగుచున్నచో ఇచ్చకు వచ్చినట్లు పదార్థములను భుజింపవచ్చును కాని ఉలవలును కపోతమాంసము కామంచి వీటిని ఎదలిపెట్టవలయును. యోగ రాజ మని కేవలబడు సీయోగ మమ్యతముతో తుల్యమైనది. ఇయ్యది ఉత్తమ మగు రసాయనము. సర్వరోగములను హరించును. పాండురోగమును విషమును దగ్గును క్షయరోగమును విషజ్వరమును కుష్ఠ అజీర్ణకము మేహము శ్వాసము మున్నగువానిని అలోచకమును ఎక్కుగా నపస్తారములను కష్టము గుదరోగములను నశింపజేయును.

విశాలాద్యచూర్ణము. ౧౨

శ్లో. విశాలా కుటజా ముస్తకుష దారు కలింగకాః. 19. కర్ణాం శౌ ద్విపిచు ర్త్వారా కర్వారా చ ఘనప్రియా, వీత్వా తచ్చూర్ణ మం

భోభి స్సుభై ర్లిహ్య త్తతో మధు. 20. పాండురోగం జ్వరం దాహం కాసం శ్వాస మరోచకమ్, గుల్తానాహామవాతాం శ్చ రక్తపిత్తం చ త జ్జయేత్. 21.

చేదువుచ్చ లేక తెల్లదింటెన కటుకరోహిణి తుంగము స్తులు చెంగల్యోకోష్ఠు దేవ దారు కొడిసెనిట్తులు వీని నన్నిటిని ఒక్కొక్కక్కర్ష మును, నేలవేసు వేపచెక్క చాగమ ట్ట ఇవి ఒక్కొక్కర్ష మును, తెల్లదింటెన అర్ధకర్ష ము వీటిని చూర్ణ ముచేసి నీళ్లలో కలిపి కొని త్రాగవలయును. ఆసిద్దుట తేసెను నాకవలయును. ఇయ్యది పాండురోగమును జ్వ రమును దగ్గును శ్వాసమును ఆరోచకము కడుపులోని బల్లలను ఆనాహములను ఆమవా తములను రక్తపిత్తములను జయింపగలదు.

❁ పాండ్వాదలకు లోహక్షీరము. ❁

శ్లో. లోహపాత్రే శృతం క్షీరం సప్తాహం పథ్యభోజనమ్. 22. పిబే త్స్పాండ్వామయీ శోషే గ్రహణీదోషవీడితః, కల్యాణకం పంచ గవ్యం మహాతిక్త మధాపి వా. 23. స్నేహనార్థం ఘృతం దద్యా త్కామలాపాండురోగిణే, రేచనం కామలార్తస్య స్నిద్ధ స్యాదౌ ప్ర యోజయేత్. 24. తతః ప్రశమనీ కార్యా క్రియా వైద్యేన జానతా.

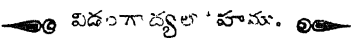
లోహపుపాత్రలో కాచినపాలను త్రాగవలయును. ఈరీతిగా నేడురోజులు ప థ్యమును పాండురోగియును వాపుగలవాండును అతిసారరోగియును చేయవలయును. కా మెరలు పాండురోగము గలవానికి కల్యాణఘృతమును గాని, వంచగవ్యఘృతమును గాని, మహాతిక్తఘృతమును గాని, స్నేహన మగుట కొఱ క్రియవలయును. కామెరలు గలరోగి కి మొదట స్నేహనమును చేసి తరువాత రేచనము నుపయోగించవలయును. అటుతఱు వాత చక్కగా తెలిసికొని వైద్యుడగువాండు నేర్పుతో ప్రశమనోపాధులను నొసంగ వలయును.

❁ కామెరలకు త్రిఫలాద్యోషధములు. ❁

శ్లో. త్రిఫలాయా గుడూచ్యావా దార్వాస్య నింబస్య వా రసః. 25. పాత్రాక్షీక సంయుక్తః శీలితః కామలాపహః, అంజనం కామ లార్తస్య ద్రోణపుష్పీరస స్స్పృశః. 26. నిశాగై రికథాత్రీణాం చూర్ణం వా సం ప్రకల్పయేత్, నస్యం కర్కోటమూలం వా ఘ్నేయం వా జాలినీ ఫలమ్. 27. సశర్కరాకామలినాం త్రిభండీ హితాగవాక్షీసగుడాచ శుంఠీ, దార్దీన త్రిఫలావోష పిడంగా న్యయసో రజః. 28. మధుసర్పి ర్యు

తం లిహ్యత్కామలాపాండురోగవాన్. 29. తుల్యా అయోరజః పథ్యా హరిద్రాః క్షౌద్రస్పిషా, చూర్ణితాః కామలీ లిహ్య ద్దుడక్షౌద్రేణ వాఽభయాం. 30. ధాత్రితాహరజోవ్యోషః శాక్షౌద్రాజ్యశర్కరాః, లీఘానివారయత్యాఘ కామలా ముద్ధతా మసి. 31. దగ్ధాక్షకాష్టైర్కలమాయసం తు గోమూత్రనిర్వాపిత మష్టవారాన్, విచూర్ణ్య లీఘం మధునా చిరేణ కుంభాహ్వయం పాండుగదం నిహంతి. 32. పాండురోగక్రియ్యాం సర్వాం యోజయే చ్చ హలీమకే, కామలాయాం చ యా దృష్టా సాపి కార్యా భిషగ్వరైః. 33.

త్రిఫలముల రసముగాని తిప్పతీగెంపముగాని వేపచెక్కగాని తెచ్చి దాని యందు తేనెను కలిపికొని ప్రాతఃకాలమున త్రాగినచో కామెరలు నశించును. కామెరలు గలవారికి తుమ్మిరిసము నంజనముచేసి గాని, వసపు గైరికము ఉసిరిక వీటిని చూర్ణముచేసి గాని ఇయ్యవలయును. ఆకాకరచెట్టుపై బెరడును నన్యము చేసి యుపయోగింపవలయును. లేక ఆవలకులను వాసననై నను చూడవలయును. చక్కెరతో కలిపిన తెల్లతెగడయైనను కొడిసెపాలవిత్తులు బెల్లము చేర్చిన శొంఠియైనను హిత మొనర్చును. మ్రానిపసపు త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వాయువిడంగములు లోహపు భస్మము వీటిని నూరి తేనెనేతులలో చేర్చికొని కామెరలు పాండురోగము గల రోగిత్రాగవలయును. లోహభస్మము కరికకాయ మ్రానిపసపు వీనిని సమానభాగములను తేనెనేతులలో కలిపి గాని, కరకకాయను బెల్లము తేనెతో కలిపి గాని, కామెరలు గలవాఁడు భక్షింపవలయును. ఉసిరిక ఇనుపచిట్టము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు పసపు తేనె నెయ్యి చక్కెర వీటిని కలిపికొని తిననయెడల నతిభయంకరము లగు కామెరలు కూడను తొలంగిపోవును. పాతఇనుపచిట్టెమును తొండనిప్పులతో తగులఁబెట్టి గోమూత్రములో నెగ్గెదిమారులు ముంచి పిమ్మట చూర్ణముఁ జేసి తేనెలో కలిపి కొని తిననట్లైన కుంభకామెరలు పాండు రోగములును నశించును. పాండురోగములో చెప్పఁబడిన చికిత్సలను హలీమకరోగవిషయమునఁగూడ నొనర్పవలయును. కామెరలకు చెప్పిన చికిత్సనే వైద్యుఁడు హలీమకమందు గూడ నుపయోగింపవలయును.

శ్లో. విడంగ ముస్త త్రిఫలా దేవదారు షడూషణైః, తుల్య మాత్ర మయశ్చూర్ణం గోమూత్రేఽప్యగుణే ఛచేత్. 34. తై రక్షమా

త్రాం గుడికాం కృత్వా ఖాదే ద్దినేదినే, కామలాపాండురోగార్తక సుఖ
మాపద్యతే 2 చిరాత్ . 35.

వాయువిడంగములు తుంగముస్తలు త్రిఫలములు దేవదారు పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము
చిత్రమూలము శొంఠి మిరియములు వీచి నన్నెటితో సమాఃముగా లోహభస్మము
నుచేర్చి ఇంతకు ఎనిమిదికెట్లు ఆవుసంచితగో సుడకంబెట్టవలయును. తఱువాత
అక్షుప్రమాణము చొప్పున మాతృలకు కట్టి ప్రతిదినమును తినుచుండినయెడల కామ
రలు పాండురోగము వీటితో బీజింపబడుచున్నరోగి సుఖమును శిఘ్రకాలములోనే
పొందగలడు.

త్యూరివణాదిమందూరము.

శ్లో. త్యూరివణం త్రిఫలా ముస్తా విడంగం చవ్యచిత్రకా,
దాండ్వ త్వక్ష్మాక్షికో ధాతు ర్గ్రంధికం దేవదారు చ. 36. ఏషాం ద్వివ
లికా న్భాగాన్ చూర్ణం కృత్వా పృశకృష్ణకా, మంహారం ద్విగుణం
చూర్ణా చ్చుద్ధ మంజనసన్నిభం. 37. మూత్రే చాప్టగుణే వక్త్వా త
స్తింస్తు ప్రక్షిపే త్తతః, ఉపబరసమాన్ కుర్యా ద్వటకాం స్తాన్య
ధాగ్నితః. 38. ఉపయుంజీత తక్రేణ సాత్త్వ్యం జీర్ణే చ భోజనం, మం
డూరపటకా ప్యేతే ప్రాణదాః పాండురోగిణాం. 39. కుష్ఠా స్యజరికం
శోధ మూరుస్తంభక ఘామయాన్, అర్ఘాసి కామలామేహాన్ ప్లీహా
నం శమయన్తి చ. 40. నిర్వాప్య బహుశో మూత్రే మంహారం గ్రా
హ్య మిష్యతే, గ్రాహయం త్యప్టగుణితం మూత్రం మంహారచూర్ణతః.

శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు త్రిఫలములు తుంగముస్తలు వాయువిడంగములు
చవ్యము చిత్రమూలము మ్రానిపసపు హేమమాక్షికము గ్రంధికరము దేవదారు
ఇది యన్నియు కెడేసికులనులచొప్పున చూర్ణము చేయవలయును. చూర్ణముకన్న
బదికె లైక్కువగా ఊర్ధ్వచేసిన మఃడూరమును చేర్చవలయును. ఎన్నిదికెట్లధికమగు నావు
పంచితమును కాచి పైచూర్ణమునందు వేయవలయును. తరువాత మేడిపం డంతంత గా
వడలకు చేసి తమతమ జత రాగ్ని ననుసరించి వలయునంతవఱకు భిజింపవలయును. ఇది
చక్కగా జీర్ణమైనపిమ్మట మజ్జితో తమతమ శరీరప్రకృతులకు తగిన ఆహారములను
భక్షింపవలయు. ఇయ్యవి మఃడూరపటకములు. పాండు రోగులకు ప్రాణమునిచ్చునట్టివి.
కుష్ఠ ఆజరకము నావు వాతాదులవలనవైన ఊరయస్తంభవాతము కఫరోగము అన్నితె
గల మూలరోగములు, కామరలు మేహము లగుపొడలు వీటిని పోగొట్టును. గోమాతృ

ములో చాల పర్యాయములు శుద్ధిచేయఁబడిన మండూరముమాత్రమే ఇందు పుచ్చుకొనతగినది. మండూరచూర్ణముతోకూడ నెన్నిదిరెట్లు ఎక్కువగా ఆపువచితమును పుచ్చుకొనవలయును.

☞ పునర్నవామండూరము. ౩౯ ☞

శ్లో. పునర్నవా త్రివృచ్చుంతీ పిప్పలీ మరిచానిచ, విడంగం దేవకాష్ఠం చ చిత్రకం పుష్కరాహ్వయం. 42. త్రిఫలాం ద్వే హరిద్రే చ దంతీం చ చవికం లఘా. కుటజస్య ఫలం తిక్తాం పిప్పలీమూలము స్తకమ్. 43. ఏతాని సమభాగాని మండూరం ద్విగుణం తతః, గో మూత్రే ౭ష్టగుణే పక్వా స్థాపయే త్సిద్ధగ్ధభాజనే. 44. పాండుశోఢోదరానాహ శూలార్ఘ్యః క్రిమిగుల్మనుత్.

శ్లోః తెగడ తెల్లగజ్జెరు పిప్పళ్లు మిరియములు వాయువిడంగములు దేవదారు మోడి చిత్రమూలము పుష్కరమూలము త్రిఫలములు పసపు మ్రానివసపు దింటైన చవ్యము కొడిసెపాలపండు కటుక రోహిణి తిప్పతీగతుంగము స్తలు వీటిని సమభాగములను చేసి అంతకంటె రెండురె ట్లెక్కువ మండూరమును చేర్చి ఎనిమిది రెట్లెక్కువయగు నాపువచితములో చక్కగా వండి నేతితోమాగినపాత్రములో నుంచవలయును. ఇయ్యది పాండురోగము వాపు కడుపునొప్పులు మున్నగువానిని, ఆనాహము శూల మూలరోగము జంతువాతము గుల్మము వీనిని పోగొట్టును.

☞ మండూరవజ్రవటకము. ౪౦ ☞

శ్లో. పంచకోలం సమరిచం దేవదారుపల త్రికం. 45. విడంగము స్తయుక్తా శ్చ భాగా స్త్రీపలసంమితాః, యావం త్యేతాని చూర్ణాని మండూరం ద్విగుణం తతః. 46. పక్వా చాప్తగుణే మూత్రే ఘనీభూతే తదుద్ధరేత్, తతో క్షమాత్రాన్లడకాన్ పిబే త్తక్రేణ తక్రభుక్. 47. పాండురోగం జయత్యేష మందాగ్నిత్వ మరోచకమ్, అర్ఘాంసి గ్రహణీ దోష మూరుస్తంభ మథాపివా. 48. క్రిమిస్త్రిహాన ముదరం గరరోగం చ నాశయేత్, మండూరవజ్రినామాయం రోగానేకవినాశనః. 49.

పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమూలము శ్లోః మిరియములు దేవదారు త్రిఫలములు వాయువిడంగములు తుంగము స్తలు వీని నన్నింటిని మూడుభాగములు చొప్పునను వీటి చూర్ణముకంటె రెండురె ట్లెక్కువమండూరమును చేర్చి ఎన్నిదిరెట్లు గోమూత్రములో వండవలయును. వండయైనప్పుడు ముద్దగట్టగానే దింపి ఒక్కొక్క అక్షము ప్రమాణముగా మాత్రీలనుకట్టి మజ్జితో పుచ్చుకొనుచుండవలయును. మజ్జిగనుకూడను

త్రాగవలయును. ఇయ్యది పాండురోగములను జయించును. అగ్నిమాండ్యమును అరోచకమును మూలరోగములను గృహణులను ఊరు స్తంభములను జంతువాతములను పొడలను ఉదరరోగములను విషభక్షణజనితములగు రోగములను నశింపజేయును. ఇయ్యదియే మండురవజ్రపటక మనఁబడును. ఇయ్యది పెక్కలగు రోగములను నశింపజేయును.

❖ ధాత్ర్యిష్టము. ❖

శ్లో. ధాత్రీఫలసహస్రే ద్వే వీడయిత్యా రసం భిషక్, డ్రాష్ట్రాష్ట్ర భాగం పిప్పల్యా శ్చుష్టాష్ట్రకుడ పాన్వితమ్. 50. శర్కరార్థతు లోన్విశ్రం పక్వం స్నిగ్ధఘృతే స్థితమ్, ప్రపిబే త్పాండురోగార్తీ జీర్ణే హిత మితాశనః. 51. కామలాపాండు హృద్రోగవాతాస్త్విషమజ్వరాన్, కాసహిక్కారుచిశ్వాసా నేషోరిష్టః ప్రణాశయేత్. 52.

రండువేల యుసిరికపండ్లను తెచ్చి తోక్కి రసముతీసి అం దెనిమిదవపాలు తే నెను పిప్పళ్లపొడి రండుపలయును చక్కె 50 పలయులును వీని నన్నిటిని కలిపి వండ వలయును. పిప్పట (నేయిబోసి యుంచిన) ననురు పాత్రిలో పెట్టికొని పాండురోగి త్రాగుచుండవలయును. ఔషధము చక్కగా జీర్ణమైనప్పుడు తగినట్లువలయునట్లు భోజనములు చేయవలయును. ఇయ్యది ధాత్ర్యిష్ట మనఁబడును. ఇయ్యది కామెరలను పాండురోగములను హృద్రోగములను వాతరక్తమును విషమజ్వరములను దగ్గు పెక్కిళ్లను అరుచిని శ్వాసమును నశింపజేయును.

❖ ద్రాక్షాఘృతము. ❖

శ్లో. పురాణనర్సియః ప్రస్థో ద్రాక్షార్థ ప్రస సాధితః, కామలాగు ల్పాండ్యర్తి జ్వర మేహాద కాపహాః. 52.

8 పలముల ద్రాక్షకల్కములో 16 పలముల ప్రాత నేతిని వండవలయును. ఇయ్యది ద్రాక్షాఘృతము. ఇది, కామెరలను గుల్తరోగములను పాండురోగములను జ్వరములను మేహరోగములను ఉదరరోగములను నశింపజేయును.

❖ హరిద్రాఘృతము. ❖

శ్లో. హరిద్రాత్రిఫలానింబ బలామధుకసాధితమ్, సక్షీరంమా హిషం సర్పిః కామలాహర ముత్తమమ్. 54.

పసపు త్రిఫలములు వేపచెక్క యుత్తువపులగును గేదెపాలు పీటితో తయారు చేయఁబడిన గేదెనేయి కామెరలను పోంగొట్టుట కుత్తమాషధము.

☞ మూర్ఖాద్యఘృతము. ☜

శ్లో. మూర్ఖాత్విక్తానిశాయాసకృష్ణాచందనపర్వతైః, త్రాయంతీ
వత్సభూనింబ పటోలాంబుదదారుభిః. 55. అక్షమాత్రైర్ఘృతప్రస్థంసిద్ధం
క్షీరం చతుర్దణమ్, పాండుతా జ్వరివిసోఫట శోధారోశ్చిరక్తపిత్తనుత్ . 56.

చాగమట్ట కటుకరోహిణి పసపు దూలగొండి పిప్పళ్లు చందనము పర్పాటకము
కలుక్రాసుగు కొడిసెపండు నేలవేసు చేదుపొళ్లు తుంగముస్తలు దేవదారు వీనినన్నిఁ
టిని అక్షప్రమాణము చొప్పున తెచ్చి నెయ్యి పదియారుపలములు పాలు నాలు ప్రస్థము
లు పైవానితో కలిపి, వండి నేతిని సిద్ధము చేయవలయును. ఇయ్యది మూర్ఖాద్య
ఘృతము. ఇది, పాండురోగములను జ్వరిములను సోఫటకములను వాపులను మూలరోగ
మును రక్తసిత్తమును సోఁగొట్టును.

☞ వ్యోషాద్యఘృతము. ☜

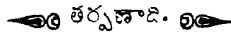
శ్లో. న్యోషం బిల్వం ద్విరజసీ త్రిఫలాద్వి పునర్నవా, ముస్తాన్య
యోరజః పాతా విడంగం దేవాదారు చ. 57. వృశ్చికారీచ భార్జీచసక్షీ
రై స్తై ర్ఘృతం శృతమ్, సర్వాస్ఫ్రీశమయత్యేత ద్వికారా స్తృత్తి
కాకృతాః. 58.

శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు బిల్వఫలము పసపు మూనిపసపు త్రిఫలములు
తెల్లగజ్జేరు నల్లగజ్జేరు తుంగముస్తలు లోహభస్మము అగరుశొంఠి వాయువిడంగములు
గంటుభారంగి వీటిని జేర్చి వీటిమిందు నేతిని పక్వము చేయవలయును. ఇది వ్యోషాద్య
ఘృత మనఁబడును. ఇయ్యది మన్నుతినట వలన గలిగెడి యన్ని తెఱఁగులగు రోగము
లను పాఱవోలును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు పాండురో గాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౯. రక్తపితృధికారము.

శ్లో. నోద్రిక్త మానా సంగ్రహ్యాం బలినోఽప్యశ్చ తే శ్చయత్, హృత్పాండుగ్రహణీదోష స్తీహగుల్మ జ్వరాదిశ్చ త్. 1. ఊర్ధ్వం ప్రవృత్తదోషస్య పూర్వం లోహిత పిత్తినః, అక్షీణబలమాంసాగ్నేః కర్తవ్య మవతర్పణమ్. 2. ఊర్ధ్వగే తర్పణం పూర్వం కర్తవ్యం చ విరేచనమ్, ప్రాగధోగమనే పేయా పమనం చ యథాబలమ్. 3. తర్పణం సఘృతక్షాద్రలాజచూర్ణైః ప్రదాపయేత్, ఊర్ధ్వగం రక్తపితృం త త్పీతంకాలే వ్యపోహతి. 4. బలం ఖిజ్జాగవృద్ధీకా మధుకైస్సపరూషకైః, శృతిశీతం ప్రయోక్తవ్యం తర్పణార్థం సశర్కరం. 5.

బలముగలరోగికిని పుష్టిగా భుజించుచున్న వానికిని ప్రవహించుచున్న రక్తమును మొదల కట్టివేయకూడదు. అట్లు రక్తమును బంధించినయెడల, హృద్లోగము పాండురోగము, గ్రహణి, పొడలరోగము, గుల్మము, జ్వరము మున్నగువానిని పుట్టించును. వైభాగమున పుట్టిన దోషము గల రోగికిని నశింపకయుండుబలము మాంసము జతరాన్ని కల వానికిని రక్తపిత్తము గలవానికిని మొదట లంఘనము చేయింపవలయును. వైభాగమున ప్రసరించిన రక్తపిత్తమునందు మొదట తర్పణమును విరేచనమును చేయింపవలయును. క్రిందిభాగమున ప్రసరించు రక్తపిత్తమునందు మొదట బలహినునారముగా వాంతిని చేయింపవలయును. నెయ్యి, తేనె, పేలపిండి వీటితోటి తర్పణము చేయవలయును. ఇది వైభాగపురక్తపిత్తములను తగినసమయములలో నేవించినయెడల పారద్రోలును. ఖిజ్జారపు పండ్లు, ద్రాక్ష, యష్టిమధుకము, చిట్టితకాయలు వీనిని కషాయము పెట్టుకొని చక్కెరను కలిపికొని తర్పణముకొఱుట ఉపయోగింపవలయును.

[రక్తపిత్తములలో విరేచనయోగము; వమనకల్పము; పథ్యములు; పానీయములు; విరేచనాదులకనర్హులు; వాశాకషాయము; వాశాస్వరసము; వాశాది క్వాథము, వాశామహిమము; బ్రహ్మమేడిరసము మొదలగునవి.]

శ్లో. త్రివృతా త్రిఫలా శ్యామా సిప్పలీ శర్కరా మధు, మోదకః సన్నిపాతోర్ధ్వం రక్తపిత్తజ్వరాపహః. 6. శాలిపర్ణ్యాదినా సిద్ధా పే

యా పూర్వ మధోగమే, వమనం మదనోన్మిత్రో మన్థ స్పృక్షాద్రశర్కరః. 7. శాలివష్టికనీవారకోరదూషప్ర శాతికాః, శ్యామాకా శ్చ ప్రియంగు శ్చ భోజనం రక్తపిత్తినామ్. 8. మసూరముద్గచణకాః నముద్గా శ్చాఢకీఫలాః, ప్రశస్తా సూపయూషార్థం కిల్పితా రక్తపిత్తినామ్. 9. శాకం పటోలవేత్త్రాగ్రతండులీయాదికం హితమ్, మాంసం లావకపోతాడిశశైణహరిణాదిజమ్. 10 వినా శుంఠీం షడంగేనసిద్ధం తోయం చ దాపయేత్, క్షీణమాంసబలం బాలంవృద్ధం శోషానుబంధినమ్. 11. అవమ్య మవిరేచ్యం చ స్తంభవైస్సముపాచయేత్, వృషపత్రాణి నిప్పీడ్య రసం సమధుశర్కరం. 12. పిబేత్తేనశమయాతి రక్తపిత్తంసుదారుణం, అలరూషకనిర్యూషే ప్రియంగూమృత్తికాంజనే. 13. వినీయ లోద్రం సక్షాద్రం రక్తపిత్తహరంబిబేత్. వాసాకషాయోత్పలమృత్ప్రియంగుగోద్రాజ్ఞానాంభోరు హకేసగాణి, పీత్వా సితా క్షాద్రయుతాని హన్యుఃపిత్తాస్పృజోవేగ ముదీర్ణమాశు. 14. తాలీసచూర్ణయుక్తః పేయః క్షాద్రేణ వాసకస్వరసః, కఫవాతపిత్తతమక శ్వాసస్వరభేద రక్తపిత్తహరః. 15. ఆటరూషక మృద్వీకాపథ్యాక్వాథ స్సశర్కరః, క్షాద్రాఢ్యః కససఃశ్వాసర రక్తపిత్తనిబర్హణః. 16. తాసాయా విద్యమానాయా మాశాయాం జీవితస్య చ, రక్తపిత్తీ క్షయీ కాసీ కిమర్థ మదనీదతి. 17. సమాక్షి కః ఫల్లు ఫలోద్భవా వా పీతో రస శ్శోణిత మాశు హంతి, మదయ త్యంఘ్రిజః క్వాథ స్తద్వ త్సమధుశేర్కరః. 18. అతిసీకుసుమసుంసంగా వాతారోహత్వగంభీనా పితా, ప్రశమయతి రక్తపిత్తం యది భుక్ష్యే ముద్గయాషేణ. 19.

తెల్ల తెగడ త్రిఫలములు నల్ల తెగడ పప్పుళ్లు చక్కెర తేనె పీటితో సిద్ధము చేయఁబడిన కుడుములు లేక మోదుకములు నన్ని పాతములను పైకెగఁబ్రాకడి రక్తపిత్తములను జ్వరములను నశింపఁజేయును. అధోగతముగు రక్తపిత్తము విషయమున మొట్టమొదట శాలివష్టికదులచేతి సిద్ధము చేయఁబడిన పేయముగాని మంగకాయచూర్ణము తేనె కండచక్కెర పీటియొక్క వంఢమునుగాని త్రాగించి వమనము చేయింపవలయును. శాలిధాన్యము పప్పుకధాన్యము అనగా అరువదిరోజులకు పండు ధాన్యము నీవార ధాన్యము ఆళ్లు ప్రశాతికమనుధాన్యము చేములు, కొఱ్ఱలు మొదలగు ధాన్య

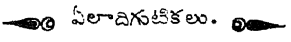
ములయొక్క భోజనము, రక్తపిత్తరోగులకు హితకర మగును. రక్తపిత్తరోగము గలవారలకు చిరుసెనగలు పెనలు సెనగలు కందులు అడవిపెనలు మొదలగునవి పప్పుకొఱకును గంజికిని శ్రేష్ఠము లని చెప్పబడినవి. పొట్లకాయ ప్రేంఖణము చిట్టి కూర మొదలగుకూరలు హితకరములు. లావపిట్టలు పాపురములు మున్నగువాటి యొక్కయును కుండలు జింక లేడి మున్నగువానియొక్కయును మాంసము హితకరము. శొంఠి లేకుండునట్లు షడంగక పాయమును బెట్టి దీనిని మాంసముక్షీణించినవానికిని బలము గల సిల్లవానికిని వృద్ధులకును శోషిల్లువారికి (రోగులకు) ఇయ్యవలయును. వాంతి చేయింపఁ దగనివానిని విరేచనముల క్రియకూడనివానిని స్తంభనములచేత చికిత్స చేయవలయును. ఋషభక మను గంధ ద్రవ్యముయొక్క ఆకులను సిండి తేనెను చక్కెరను ఆరసములో గలిపి త్రాగినయెడల నతిభయంకరమైన రక్తపిత్తము కూడ శాంతించును. అడ్డసరపుక పాయమునందు కొఱ్ఱభాస్యములోని మట్టిని త్రైలమును గాని, లొద్దుగరసము నందు తేనెను కలిపికొనిగాని త్రాగినచో రక్తపిత్తములు హరించును. అడ్డసరపుక పాయమునందు తాళిపవత్రిచూర్ణమును కలిపి త్రాగినయెడల కఫును పిత్తములు స్వరభేదము రక్తపిత్తము హరించును. అడ్డసరపాకు, ద్రాక్ష, కరక్కాయల క పాయములో కండ చక్కెరను తేనెను కలిపికొని త్రాగినయెడల దగ్గు శ్వాస రక్తపిత్తము తొలగి చును. అడ్డసరపుటాకుండగా జీవించినచుని ప్రాణములపై నాశయుండఁగా రక్తపిత్తరోగియును కాసరోగియును ఎందుకొఱకు దుఃఖితుండై యుండవలయును. బ్రహ్మమేడియాకుల రసమునందు తేనెను కలిపి త్రాగిన రక్తపిత్తములు నశించును. మల్లవేరుతో చేసిన కషాయమునఁ దేనెను కండచక్కెరను కలిపికొని త్రాగినచో రక్తపిత్తరోగియు కాసరోగియు క్షయరోగియును సుఖము నొందును. అవిసెపూవులు ముత్తవపుఁగము మట్టి యూడలబెరడు వీటిని సమభాగములుగా నూరి త్రాగి పెసరగంజిని పుచ్చకొనెనని రక్తపిత్తము శమించిపోవును.

● రక్తపిత్తములు శమించు క్షీరాదులు. ●

శ్లో. కషాయయోగైర్వివిధైః దీప్తాగ్నా నిర్దితే కఫే, రక్తపిత్తనచే
 చ్ఛామ్యేత్ తత్ర వాతోల్బణే పయః. 20. ఛాగం పయోధివా గవ్యం
 శృతిం పంచగుణే జలే, అభ్యసే త్ససితాక్షాద్రం పంచమూ లీశృతంప
 యః. 21. ద్రాక్షయా పర్ణినీభిర్వా కలయా మధుకేన వా, శ్వదంస్త్రియాశ
 తావర్యా రక్తజి త్సాధితం పయః. 22. పకోద్విదుంబరకాశ్చ ర్షపధ్యాఖ
 బూరగోస్తనాః, మధునా ఘ్నుంతి సలీథా రక్తపిత్తం పృథగ్కోవృక్. 23.

ముస్తా శాఖోట త్వగ్రస బిందుద్వితయయు ద్విగుణితాజ్యః, భూనింబ కల్మషార్థ్యగపితృస్త్వాసకాస హానికరః. 24. ఖదిరస్య ప్రియంగూనాం కోవిదారిస్య శాల్మలే, పుష్పచూర్ణంతు మధునా లీడ్వా చారోగ్య మశ్నుతే. 25. అభయా మధుసంయుక్తా పాచనీ దీపనీ మతా, శ్లేష్మాణం రక్తపితృం చ హంతి శూలంతిసారనత్. 26. వాసకస్వరసే పథ్యానప్తధా పరిభావితా, కృష్ణా వా మధునా లీడా రక్తపితృం ద్రుతం జయేత్. 27. భావనాయాం ద్రవో దేయః సమ్యగార్చిత్యకారకః.

నానావిధములైన కషాయములచేతను యోగములచేతను అగ్నిదీపనవిషయములలో కఫముకట్టి ఒకవేళ రక్తపితృము శాంతినొందకయుండెనేని అస్వధును వాత మధిక ముగానుండు రక్తపితృమునకును పాలను త్రాగింపవలయును. మేకపాలుగాని ఆవుపాలు గాని తెచ్చి అందెదురెట్ల నీరుకలిపి కాగంబెట్టి దించి కండచక్కెర తేనెనుకలిపి అభ్యాసము చేసికొని త్రాగవలయును. లేకపోయిన పంచమూలములతో పక్వము చేయఁబడిన పాలనైనను త్రాగవలయును. ద్రాక్షచేతఁగాని కోలపొన్న ముయ్యకుపొన్న కారు మినుము కారుపెసలు మన్నగువాని చేతగాని యష్టిమధుకములచేతఁగాని ఏనుగుపల్లెరు పిల్లిపీచర వీటితోగాని పక్వముచేయఁబడిన పాలు రక్తపితృమును హరించును. చక్కగా పండిన మేడిపండు గుమ్మడు కరకకాయ ఖర్జూరపుపండు ద్రాక్ష వీటిని వేరువేరుగా తేనెలో కలిపికొని భక్షించినయెడల రక్తపితృము నశిచును. తుంగముస్తలు లేతబత్తుంక రసము రెండురెండు బిందువులను చేర్చికొని రెండింతలు నేతని నేలవేము కల్మమును కలిపి తినినయెడల ఊర్ధ్వము ప్రసరించు రక్తపితృములు దగ్గు శ్వాస ఇయ్యవి నాశనము నొందును. చంద్రపూవులు ప్రేంఖణపుపూవులు కాంచనపుపూవులు బూరుగపూవులు పొడి చేసి దీనిని తేనెతో కలిపి భక్షించినయెడల నారోగ్యమును పొందగలఁడు, తేనెతో కలిపిన కరకకాయ పాచనమును దీపనమును కలిగించును. కఫము రక్తపితృము శూల అతిసారము వీనిని పోఁ గొట్టును. ఆడ్డనరపు రసమునందు ఏడుమాద్దు భావనకట్టఁబడిన కరక కాయగాని తేనెతో కలిపిన పిప్పళ్లుగాని రక్తపితృము నతిశీఘ్రముగా నశింపఁజేయును. భావన చేయు నప్పుడు చక్కగా తడుపగలిగినట్టి రసమును వేయవలయును.

ఏలాదిగుటికలు.

శ్లో. ఏలాపత్రత్వచో ధాక్షా సిప్పల్కర్ణపలంతథా. 28. సితామఘక ఖరూర మృద్వికా శ్చపలోన్దితా, సంచూర్ణ్య మధునా యుక్తా గుటికాః కారయే ద్భివక్. 29. అక్షమా త్రాంతిత శ్చైకాం భక్షయే చ్చ దినేదినే,

కాసం శ్వాసం జ్వరం హిక్మాం చర్దిం మూగ్భాం మదం భ్రమం. 30. రక్తనిష్ఠీవనం తృష్ణాం పార్శ్వశూల మరోచకం, శోధస్థి హాధ్యవాతాంశ్చ స్వరభేదం క్షతక్షయం. 31. గుటికా తర్పణీ వృష్యా రక్తపిత्तం చ నాశయేత్.

ఏలవలు జాపత్రి లవంగపట్ట వీనిని ఆర్ధకర్షమున్ను సిప్పుళ్లు ఆరబలము, కలకండ యష్టిమధుకిము ఖర్జూరము ద్రాక్ష ఇవి ఒక్కొక్కవలము తెచ్చి అన్నింటిని కలిపి మార్గము చేసి తేనెను కలిపి వైద్యుండు మాత్రాలను కట్టవలయును. కర్షమంతేసి ప్రమాణముగల ఆమాత్రలను ప్రతిదినమును భక్షింపవలయును. ఇయ్యది దగ్గు శ్వాసము జ్వరము వెక్కిళ్లు దురద మూర్ఛ మత్తు భ్రమ నెత్తురుచుట్టుట దప్పి పార్శ్వపునోస్పి ఆరోచకము వాపు పొడలలోగము వాతరక్తము స్వగిభేదము క్షయ రక్తపిత্তము మున్నగువానిని నశింపచేయును. తృప్తి నొందించును. వీర్యమును వృద్ధి నొందించును.

● పృథ్వీకాప్రయోగములు. ●

శ్లో. లోహగంధిని నిశ్వాసే ఉద్ధారే రక్తగంధిని. 32. పృథ్వీకాం శాణమాత్రాం తు ఖాదే ద్ద్విగుణశర్కరాం, నాసాస్రన్మత్తరుధిరంఘృతభృష్టం శ్లక్ష్యపిషమామలకమ్, నేతురివ తోయవేగం రుణద్ధి మూర్ధ్ని ప్రలేపేన. 33. పూణప్రవృత్తే జలమేవ దేయాం సశర్కరం నాసికయా పయోవా, ద్రాక్షారసం క్షీరఘృతం విబేద్వా సశర్కరం చేక్షురసం హితంవా. 35. నన్యం దాడిమపుష్పేత్థోరసో దూర్వాభవో ధవా, ఆమ్రాస్థిజః పలాం డోర్వా నాసికాస్రుతరక్తజిత్. 35. మేఢగేతి ప్రవృత్తే తు వస్తి రుత్తర సంజ్ఞతః, శృతం క్షీరంపిబే ద్వాపి పంచమూల్యా తృణాహ్వయా. 36.

ఇసుమువంటి వాసనగల నిట్టూర్పు గలిగినప్పుడును, నెత్తురువాసనవంటి వాసనగల త్రేపులు వచ్చినప్పుడును, నాలుమాషముల నల్లజీలికఱ్ఱమార్లమును చెండుకెట్టి శర్కరతో చేర్చి కొని తినవలయును. ఉసిరిక కాయలను నూరి నేటిలో వేయించి తలపైన పట్టు వేయించినయెడల ముక్కున నెత్తురు గారుటను నీటిప్రవాహమును ఆనకట్టవలె నిల్పివేయను. ముక్కునుండి రక్తము కాయచుండినప్పుడు కండచక్కెర గలిపిన నీటినిగాని పాలనుగాని ద్రాక్షరసమునుగాని పాలలోచేసిన నేతినిగాని ముక్కుగుండా పీల్చవలయును. లేకపోయినచో చక్కెర గలిపిన చెఱగురసముగాని హితకర మగును. దానిమృపూవులరస

మును గాని గరికిరసమును గాని ఉసిరికకాయల రసమును గాని ఉల్లిగడ్డలరసమును గాని నస్యమును గా చేసినయెడల ముక్కునుండి రక్తము కారుట నాపివేయును. శిశ్నము ద్వారా ఎక్కువగా రక్తము ప్రవించుచున్నయెడల ఉత్తరవస్తిని చేయవలయును. పంచమూలములు వట్టివేళ్లు వేసి కాచిన పాలవైనను త్రాగవలయును.

◀ దూర్వాద్యమను ఘృతము. ▶

శ్లో. దూర్వాసోత్పలకింజల్కా మంజిష్ఠా సైలవాలుకా, సితాశీ తముశీరించ ముస్తగ చందనపద్మకౌ. 37. విపచే త్కార్షిక్షై రేతైః సర్పిరాజం సుఖాగ్నినా, తండులాంబు త్వజాక్షీరం దత్వా చైవ చతుర్గుణమ్. 38. తత్త్వనం వమతో రక్తం నావనం నాసికాగతే, కర్ణాభ్యాం యస్య గచ్ఛేత్తు తస్య కర్ణౌ ప్రపూరయేత్. 39. చక్షుస్సాగ్నివిణి రక్తే తు పూరయే త్తేన చక్షుషోః, మేఢోపాయుప్రవృత్తే తు తదభ్యంజగే ప్రయోజయేత్. 40. రోమకూపప్రజృత్తే తు వస్తికర్షసు యోవయేత్.

గరిక వేళ్లు నల్లక మలములలోని కింజల్కములు మంజిష్ఠము కూతురుబుడమ విటిగి చెక్క. వట్టివేళ్లు తుంగముస్తలు మంచిగంధపుపాడి కవలములు వీని నన్నింటిని ఒక్కొక్కకర్షముచో తీసికొని వచ్చి నేతిలో వైచిపొయిపైని బెట్టి నన్నని మంటవేసి వండవలయును. బియ్యపుకడుగు మేక పాలును నాలుగురెట్లెక్కువగా చేర్చి వండవలయును. ఇట్లు సిద్ధము చేసిన నేతిని నోటినుండి నెత్తురుపడుచున్నయెడల త్రాగవలయును. ముక్కునుండి పడుచుండినయెడల సీల్వవలయును. చెవులలోనుండి నెత్తురు పడువానికి చెవులలో పోయవలయును. కండ్లనుండి పడుచుండినచో గన్నులలో వేయవలయును. లింగమునుండి గాని గుదస్థానమునుండి గాని రక్తము పడుచుండిన నీనేతిని వస్తికర్షలలో ప్రయోగింపవలయును. రోమకూపములనుండి కారుచున్నచో నీనేతితో రుద్దుకొనవలయును.

◀ శతావరి ఘృతము. ▶

శ్లో. శతావరీ దాడిమ తింతిదీకిం కాకోలిమేదే మఘకం విదారీం, పిష్ట్యా చ మూలం ఫలపూరకస్య ఘృతం పచేత్ షీరచతుర్గుణం జ్ఞకి. 41. కానబ్యరానాహవిబంధసూలం తద్రక్తపితృంతంచ ఘృతం నిహన్యాత్.

పిల్లిపీచర దానిమ్మ చింతకాయ కారుగొలిమి మేధ మహామేధ యష్టిమధుకము నేలగుమ్మడి వీటిని తెచ్చి నూరి మాదీఫలము వేళ్లు నిందులో కలిపి ఇంతకు నాలుగురెట్ల

పాలు పోసి నేతిని వండవలయును. ఇయ్యది శతావరీఘ్నత మనఁబడును. ఇది దగ్గును జ్వరమును మలబంధమును శూలలను రక్తపిత్తగోగములను నశింపఁజేయును.

◉◉ చెండవదియగు శతావరీఘ్నతము. ◉◉

శ్లో. శతావర్యాస్తు మూలానాం రసప్రస్థద్వయం మతమ్, తత్సమం చ భవే త్తీరం ఘృత ప్రసే విపాచయేత్. 42. జీవకర్ష భకా మేదా మహామేదా తజ్జై వ చ, కాకోలీ క్షీరకాకోలీ మృద్వికా మధుకం తథా. 43. ముద్గపణ్ణీ మాషపణ్ణీ విదారి రక్తచందనమ్, శర్కరా మధు సంయుక్తం సిద్ధం విస్రావయే ద్భిషక్. 44. రక్తపిత్తవికారేషు వాతరక్త గదేషు చ, క్షీణశుక్రేషు దాతవ్యం వాజీకరణ ముత్తనుమ్. 45. అంస దాహం శిరోదాహం జ్వరం పిత్తసముద్భవం, యోనిశూలం చ దాహంచ మూత్ర కృచ్ఛం చ పైత్తికమ్. 46. ఏతా న్రోగా స్నిహంత్యాశు ఛిన్నా భ్రాణీన మారుతః, శతావరీసర్పి రిదం బలవద్దాగ్ని సర్ధనమ్. 47. స్నేహ పాద స్తృతః కల్మః కల్మవ స్సధుశర్కరే, ఇతివాక్యబలా త్నేహే ప్రక్షిప్యం పాదికం భవేత్. 48.

పిల్లిపీచరసము చెండుప్రస్థములును చెండుప్రస్థముల పాలబోకలిపి ఒకప్రస్థము నేతిని వండవలయును. జీవకము ఋషభకమును గంధద్రవ్యమును మేద మహామేదలను చేర్చి కాకోలీ క్షీరకాకోలీ ద్రాక్ష యష్టిమధుకము పిల్లిపెసగ కారుమియును నేలగుమ్ముడి రక్తచందనముకండచక్కెరతేనెపీటినికూడ పైదానియందుకలిపి నేతినిబక్వముచేసి దింప వలయును. రక్తపిత్తవికారములయందునువాతరక్తగోగములయందునుక్షీణించిన వీర్యము గలవారిపట్లను ఈ నేతిని ఇచ్చినయెడల నత్యుత్తమ మగు వాజీకరణ మగును. భుజముల మంట తలమంట జ్వరము పిత్తజ్వరము యోనిశూల దస్పి మూత్రము కృచ్ఛము నను నీరోగముల నియ్యది గాలి మేఘములఁ బాఱదోలినరీతి బాఱత్రోలును. ఇయ్యది శతావరీఘ్నతము. బలమును కాంతిని ఆకలిని పెంపొందించును. నేతిలో నాలవభాగము కల్మముతో సరిగా తేనెను చక్కెరను చేర్చవలయునను వాక్యముఁబట్టి నేతిలో నాలు గవభాగము కలుపుట మిగుల మంచిది.

◉◉ వాసాఘ్నతము. ◉◉

శ్లో. వాసాం సశాఖాం సపలాశమూలాం కృత్వా కషాయం కుసుమాని చాస్యాః, ప్రదాయ కల్మం విపచే ద్ధృతం త త్సక్షాద్ర మాశ్వేవ నిహంతి రక్తమ్. 49.

కొమ్ములు బెరడుతో గూడిన అడ్డసరమును కషాయమును కాచి యందులో అడ్డ సరపుపూవుల కల్కమును కలిపి అంతట నేతిని పక్వముచేసి దానిలో తేనెను కలిపి తినినయెడల రక్తపిత్తముల సతిత్వరితముగా పోగొట్టును.

❁ కామదేవఘృతము. ❁

శ్లో. శణస్యకోవిదారస్య వృషస్య కకుభస్య చ, కల్కాశ్శ్యాత్వా త్నుష్పకల్కం ప్రథే పలచతుష్టయం. 50. అశ్వగంధాపలశతం తద ర్థం గోక్షురస్య చ, శతాపరీ విదారీ చ శాలిపర్ణీ బలా తథా. 51. అ శ్వత్థస్య చ శుంగాని పద్మబీజం పునర్నవా, కాశ్శరీపల మేత త్తు మా షబీజం తథైవ చ. 52. పుథ గ్దశపలా న్భాగాన్ చతుర్దోశేంభసః ప చేత్, చతుర్భాగావశేషే తు కషాయ మవతారయేత్. 53. మృద్వీ కా పద్మకం కుష్ఠం పిప్పలీ రక్తచందనం, బాలకం నాగపుష్పం చ ఆత్మ గుప్తాపలం తథా. 54. నీలోత్పలం శారివే ద్వే జీవనీయం విశేషతః, పృశకర్ష సమం చైవ శర్కరాయాః పలద్వయమ్. 55. రసస్య పౌం డ్రకేక్షూణా మాఢకం తత్ర దాపయేత్, చతుర్ధశేన పయసా ఘృత ప్రస్థం విపాచయేత్. 56. రక్తపిత్తం క్షుణ్ణీణం కామలాం వాతశోణి తమ్, హలీమకం తథా శోధం వర్ణభేదం స్వరక్షయమ్. 57. అరోచకం మూత్రకృచ్ఛం పార్శ్వశూలం చ నాశయేత్, ఏత ద్రాజ్ఞాం ప్రయో క్తవ్యం బహ్వస్తాపురచారిణామ్. 58. స్త్రీణాం చైవానపత్యానాం దుర్బలానాం చ దేహీనాం, క్షీణానా మల్పశుక్రాణాం జీర్ణానా మల్ప రేతసామ్. 59. శ్రేష్ఠం బలకరం హృద్యం వృష్యం పేయం రసాయనం, ఓజస్తేజఃకరం చైవ ఆయుఃప్రాణవివర్ధనమ్. 60. సంవర్ధయతి శుక్రం చ పురుషం దుర్బలేంద్రియం, సర్వరోగవినిర్ముక్త స్తాయసిక్తో యథా ద్రుమః. 61. కామదేవ ఇతి ఖ్యాత స్సర్వరోగేషు శస్యతే,

మద్దిపూవులు క్రాంచనపుపూవులు జనుపపూవులు అడ్డసరముపూవులు పీటితోచేసిన కల్కమును నాలుగుపలములు తీసికొని పదహారు పలముల కషాయములో కలపవలయును. పెన్నెరుగడ్డ 100 పలములు పెద్దపల్లెరు 50 పలములు పిల్లపీచర నేలగుమ్మడు కొలపొన్న

ముత్తువపులగము రావిచిగుళ్లు పద్మవీజములు తెల్లగజ్జెరు గుమ్ముడుతేగు మినుములు ఇవి యన్నియును పదేసిపలముల చొప్పున తీసికొని నాలుగుద్రోణముల నీటియందు పక్కము చేసి నాలుగవపాలు నీరు బాకియుండునప్పుడు ఆకషాయమును దించి ద్రాక్ష పద్మాక్షము చెంగల్వకోష్ఠ పిప్పళ్లు రక్తచందనము కురువేరు నాగకేసరములు దూలగొండివిత్తులు నల్లకల్వలు పాలనుగంధి నల్లనుగంధి గరిక జీవకము ఋషభకము ఋద్ధి కాకోలిక్షీరకాకోలి మేద మహామేద కారుమినుము కారుపెసర వీని నన్నిటిని ఒక్కొక్కరన్నమును కండ చక్కెర రెండుపలములును చెరకురసము ఆఘకమును తీసికొనవలయును. మఱియు నిందు నాలుగురెట్లు పాచబోసి పదియారుపలయుల నేతని బోసి వండివలయును. ఇయ్యది కామదేవఘృతము. రక్తపిత్తమును క్షేపక్షిణము కామెర వాతరక్తము హాలీమకము వాచు రంగుమారుట మాటపడిపోవుట ఆరోచకము మాత్రకృచ్ఛ్రము పాశ్చ్యపుకూల వీటి నన్నింటిని నాశనముచేయును. ఈనేతని గాజులకును ధనికులకును ఎక్కువగా నంతఃపురముల నంచరించు నృపులకును బిడ్డలు లేని స్త్రీలకును దుర్బలులగు నరులకును నపుంసకులకును కొద్ది పాటి వీర్యము గలవారికిని ముదునలివారికిని దీని నీనువలయును. ఇయ్యది శ్రేష్ఠమైనది. బలమును గలిగించును. మనోహరముగా నుండును. వీర్యము గలిగించును. రసాయనము. త్రాగతగినది. బలమును కాంతిని పెంచుచును. ఆయుష్యమును ప్రాణమును వీర్యమును ఇచ్చును. దర్బలవీర్యముగల పురుషుని కృద్ధి నొందించును. దీనిని నేవించినయెడల నీళ్లుపోసిపెంచిన వృక్షమువలె అన్నిరోగములచేత వదలిపెట్టఁబడిపెఱుగును. ఈకామదేవఘృత మన్నిరోగములను పోఁగొట్టుటయందు సహర్షమైనది.

◀▶ సప్తపథ్యఘృతము. ▶◀

శ్లో. శతావరీ పయో ద్రాక్షా విదారీ త్వామలై రసైః. 62.
 సర్పిషాసహ సంయుక్తై స్సప్తపథ్యం విపాచయేత్, శర్కరాపాదసం
 యుక్తం రక్తపిత్తహారం పిబేత్. 63. ఉరఃక్షతేపిత్తగూలే యోనివాతే
 ప్యసృగ్దరే, బల్య మూర్జాస్కరం వృష్యం త్సుధాహృద్రోగనాశనమ్. 64.

పిల్లిచీరరసము పాలు ద్రాక్షరసము నేలగుమ్మడిరసము చెఱుకురసము ఉసిరికకాయలరసము వీటితోకూడ ఒక ప్రస్థము నేతనివక్వము చేయవలయును. తఱువాత నాల్గవ పాలు కండచక్కెరను కలిపికొని త్రాగవలయును. ఇయ్యది రక్తపిత్తముల హరించును. కొమ్మరొప్పి పిత్తకూలము యోనివాతము ప్రదరరోగము వీటిని పోఁగొట్టును. బలము గలిగించును. పరాక్రమము నిచ్చును. వీర్యముఁ గలిగించును. ఆకలి కడుపునొప్పి మున్నగు వానిని హరించును.

◀ ౧౧ ఖండకూష్మాండకము. ౧౧ ▶

శ్లో. కూష్మాండకా త్స్వలశతం సుస్విన్నం నిమ్మలీకృతమ్, పచే
 త్తప్తే ఘృతప్రసే శనై స్తామ్రమయే దృఢే. 65. యదా మధునిభః పాక
 స్తదా ఖండశతం న్యసేత్, సిప్పలీశృంగబేరాభ్యాం ద్వే పలే జీరకన్య
 చ. 66. త్వగేలాపత్రమరిచధాన్యకానాం పలాఢకమ్, న్యసేచ్ఛూర్ణీ
 కృతం తత్ర దర్వాస్య సంఘట్టయే న్దుహుః. 67. తత్పక్వం స్థాపయే ద్భాం
 డే దత్వా ఊద్రం ఘృతార్థకమ్, అద్యధాగ్నిబలం ఖాదే ద్రక్తపిత్తీ
 క్షతక్షయీ. 68. కాసశ్వాసతమ చ్చర్షీ తృష్ణాజ్వరనిషీడితః, వృష్యం
 పునర్నవకరం బలవర్ణప్రసాధనమ్. 69. ఉరస్సంధానకరణం బృంహణం
 స్వరబోధనమ్, అశ్వీభ్యాం నిర్మితం సిద్ధం కూష్మాండకరసాయనం. 70.
 ఖండామలకమానాసుసారా త్కూష్మాండకద్రవాత్, పాత్రం పాకాయ
 దాతవ్యం యవా న్వా తద్రసో భవేత్. 71. అత్రాపి ముద్రయా
 పాకో నిస్త్యచం నిమ్మలీకృతమ్.

బూడిదగుమ్మడికాయను నూరుపలములు మెత్తగా చెక్కుతీసి ఒకపంచము నె
 య్యి బోసి అందు వానిని పోసి గట్టి రాగిపాత్రలో మెల్లగా పక్వము చేయవలయును.
 తేనెలాగున పాకము కట్టినప్పుడు నూరుపలముల కడచక్కెర నందు వేయవలయును.
 పిప్పళ్లు శొంఠి జీలకఱ్ఱ రెండురెండుపలములును దాల్చినపట్ట నిలకులు జాపత్రి మిరియ
 ములు ధనియములు ఇవి అన్నియును అర్ధపలము చొప్పునను చేర్చి చూర్ణముచేసి పైదాని
 లో పడవేసి గరిచలెతో మాటిమాటికీ కలియబెట్టవలయును. చక్కెరగా పక్వమైన పిమ్మట
 దానిని నేతిలో సగభాగము తేనెను పోసి కుండలో నుంచికొని రక్తపిత్తరోగము గల
 వాండు తనయాకలి ననుసరించి తినవలయును. దగ్గుశ్వాసము చీకట్లుగ్రమ్మట ఛర్మ దస్పి
 జ్వరము వీటిచేత పీడింపఁబడినవాండు గూడ నేవింపవలయును. ఇయ్యది వీర్యమును వృద్ధి
 నొందించును. శరీరమును క్రొత్తదానినిగా చేయును. బలముకాంతిని చేకూర్చును. వక్షస్థల
 మును పెరిగించును. ధాతుపుష్టి నిచ్చును. స్వరమును పెంపొందించును. ఈకూష్మాండకరసా
 యనమశ్వినీచేవతలచే సృజుపఁబడినది. ఇయ్యది సిద్ధోషధము. కండచక్కెర ఉసిరిక
 మున్నగువానిని ఫలాదిమానములననుసరించి పండుటకొఱను ఇయ్యవలయును. దీనిని కూడ
 ను వండునప్పుడు మూసియే వండవలయును. గుమ్మడినితొలిగి చెక్కులేకుండ ముక్క
 లుగా చేసి కలపవలయును.

విశేషాంశములు:— ఒక ప్రతిలో ఈ యోగమును వివరించునప్పుడు “య దామధునిభః” అన్న దాని తర్వాత ఈ క్రింది శ్లోకము అధికముగా గలదు. శ్లో. కూష్మాండ ఖండనాత్తో యే నాథో వేద పునః పచేత్, యుక్తస్సస్య యదాపశ్యే త్తదాసి దేత్ర నిక్షిపేత్.

❁ వాసఖండకూష్మాండక రసాయనము. ❁

శ్లో. పంచాశచ్చ పలం స్విన్నం కూష్మాండా త్వస్థి మాజ్యతః.
72. గ్రాహ్యం పలశతం ఖండం వాసా త్కూష్మాంధా కే పచేత్, ముస్తా ధాత్రి శుభా భాక్తి త్రిసుగంధై శ్చ కార్షికైః. 73. ఐలేయ విశ్వ ధా న్యాయక మరిచై శ్చ పలాంశికైః, పిప్పలీకుడంప వైవ మధుమాసీం ప్ర దాపయేత్. 74. కాసం శ్వాసం క్షయం హిక్మాం రక్తపిత్తం హలీమ కమ్, హృద్రోగ మప్లుపిత్తం చ పీనసం చ వ్యపోహతి. 75.

బూడిదే గుమ్మడికాయను చెక్కుతీసి ముక్కలు గాచేసి 50 పలములును, నేయి 16 పలములును, కండచక్కెర 100 పలములును తెచ్చి వీటిని 64 పలముల అడ్డునరపు కషాయములో పక్వము చేయవలయును. తుంగుస్తలు, ఉసిరికపప్పు, తపక్షిరి, గంటు భారంగి, జాజికాయ, లవంగములు, వీలకులు, జాపత్రి ఇవి అన్నియు నొక్కొక్క పలమును, కూతురుబుడమ శొంఠి ధనియములు మిరియములు ఇవి ఒక్కొక్కపలమును, పిప్పళ్లు నాలుగుపలములు యష్టిమధుకమును అందులో చేర్చవలయును. ఇయ్యది వాసఖం డకకూష్మాండ మనఁబడును. దగ్గ శ్వాసము క్షయ వెక్కిళ్లు రక్తపిత్తము హలీమకము హృద్రోగమును అప్లుపిత్తమును పీన మున్నగువాని నన్నిటిని పోఁగొట్టును.

విశేషాంశములు:— ఈ యోగములో గూడ “పిప్పలీ కుడంపమ్” అన్న శ్లోకము తర్వాత నీ క్రింది గ్రంథభాగ మధికముగా గలదు. శ్లో. వితహృద్ధి కృతం తత్ర దా ర్వాస్య సంఘట్టయేత్సునః, తద్యథాగ్ని బలంఖాదే ద్రక్తపిత్తక్షతక్షయీ, వృష్యం పున ర్నవ కరం బలవర్ణకరంచ తేత్.

❁ వాసాఖండరసాయనము. ❁

తులూ మాదాయ వాసాయాః పచే దష్టగుణే జలే, తేన పాదా వశేషేణ పాచయే దాధకం భిషక్. 76. చూర్ణానా మభయానాం చ ఖండా చ్ఛుద్ధం తథా శతమ్, ద్వీ పలే పిప్పలీచూర్ణా నిధిశీతే చ మా

క్షీకాత్. 77. కుడపం పలమాత్రం తు చాతుర్జాతం సుచూర్ణితమ్, క్షీ
ప్త్యా విలోడితం ఖాదే ద్రక్తపిత్తీ తతక్షయీ. 78. కాసశ్వాసపరీత
శ్చ యక్షణా చ ప్రవీడితః,

నూరుపలముల అడ్డపరసమును తెచ్చి ఎనిమిదిరెట్ల నీళ్లుపోసి వండి నాల్గవభాగ
ము మిగులుండగా కరకకాయ 64 పలములు కలకంఠ 100 పలములు పిప్పళ్లు రెండు
పలములు వీటిని కలిపి చూర్ణముచేసి పైదానియందు కలిపి పక్వమైన పిమ్మట చల్లార్చి
తేనె 8 పలములు దాల్చినపట్ట విలకులు జావత్రి నాగకేసరములు వీటిచూర్ణము
ఒకపలమును వేసి కలిపి రక్తపిత్తరోగులును క్షతక్షయమును భక్షింపవలయును. దగ్గు
శ్వాసలచేత బాధపడువాఁడును క్షయరోగియును కూడ భక్షింపవలయును.

☞ ఖండకాద్యలోహము. ☞

శ్లో. శతా వరీ చ్చిన్నరుహో వృషముండలికా బలాః. 79. తాల
మూలీ చ గాయత్రీ త్రిఫలాయా వచ స్తథా, భార్గ్వీ పుష్కరమూలం
చ పృథ క్షంచపలాని చ. 80. జలద్రోణే విపక్తవ్యం అప్తమాంశావశే
షితమ్, దివ్యోషధహతస్యాపి మాక్షికేణ హతస్య వా. 81. పలద్వా
దశకం దేయం రుక్తతాహస్య చూర్ణితమ్, ఖండతుల్యం ఘృతం
దేయం పలపోడశికం బుధైః. 82. పచే త్తామ్రమయే పాత్రే గుడపా
కో యథామతమ్, ప్రస్థార్థం మధునో దేయం శుభాశ్శజతుకం త్వ
చం. 83. శృంగీ విడంగం కృష్ణా చ శుంథ్యజాజీ పలంపలం, త్రిఫలా
ధాన్యకం పత్రం ద్వ్యక్షం మరిచకేశరమ్. 84. చూర్ణం దత్వా సుమ
ధితం స్నిగ్ధే భాండే నిధాపయేత్, యథాకాలం ప్రయుంజీత విడాలవ
దకం తతః. 85. గవ్యక్షీరాసుపాసం చ నేవ్యం మాంసరసం పయః,
గురువృష్యానుపాచాని స్నిగ్ధం మాంసాదిబృంహణం. 86. రక్తపిత్తం
క్షయం కాసం పక్తిశూలం విశేషతః, వాతరక్తం ప్రమేహం చ శీత
పిత్తం వమిం క్లమం. 87. శ్వయంధుం పాండురోగం చ కుష్మండ్లీ హేచా
దరం తథా, ఆనాహం రక్తసంస్రావం చాఘ్నపిత్తం నిహంతి చ. 88.

చాక్షుషం బృంహణం వృష్యం మాంగల్యం ప్రీతివర్ధనం, ఆరోగ్యం పుత్రదం శ్రేష్ఠం కామాగ్నిబలవర్ధనం. 89. శ్రీకరం లాఘవకరం ఖండ కాద్యం ప్రకీర్తితమ్.

పెద్దపిల్లిపీచర, తిప్పతీగ, అడ్డసరము, ఋషభము గంధద్రవ్యము, తెల్లబోడ తరము, ముత్తువపులగము, నేలతాడి, త్రిఫలములు, గంటుభారంగి, పుష్కరమూలము వీనిని 5 పలముల చొప్పున తెచ్చి ఒకద్రోణము నీటిలో నుంచి వండవలయును. ఆనీటిలో నెన్ని దవభాగము మిగిలియుండఁగా దివ్యోపధములచే శుద్ధిచేసినది గాని మాత్రికముతో శుద్ధిచేయఁబడినది గాని యగు రుక్మలోహాహూయమును [అనగా నయస్కాంతమును, లేక ఉక్కుశస్త్రమును] 12 పలములును, కండచక్కెరతో సమానము గా 4 పలములు నేతని పోయవలయును. ఆపిమ్మట రాగిపాత్రములో బెల్లమును పాము పట్టురీతిగా పక్వము చేయవలయును. తేనె 8 పలములును తవక్కిరి, శిలాజిత్తు, లవంగపుపట్ట, వృషభమును గంధద్రవ్యము, వాయువిడంగములు, సిప్పళ్లు, శొంఠి, జీలకఱ్ఱ వీటిని ఒక్కొక్కపలమును, త్రిఫలములు, ధనియములు, తాడిశపత్రి, మిరియములు, నాగకేసరము వీని నర్ధఘ్రాణమును తెచ్చి కలిపి చూర్ణముచేసి చక్కగా వస్త్రకాలితమును పట్టి, నున్ననికుండలో పెట్టి యుంచవలయును. పిదప కాలానుసారముగా తులమంత నుపయోగింపవలయును. దీనిపైని ఆవుపాలతోటి అనుపానమును మాంసరసము పాలు నేవింపవలయును. గొప్ప వియును బలకరము లగు ననుపానముల నీయవలయును. చమురుకల మాంసాదిపదార్థముల బెట్టవలయును. ఇయ్యది గత్తపిత్తమును క్షయను దగ్గును విశేషముగా పార్శ్వపునొప్పిని మేహమును శీతపిత్తమును జీలపోటు ఆమ్లపిత్తమును వీనిని నశింపఁజేయును. కన్నులకు హితకరము. ధాతువును వృద్ధి పొందించును. వీర్యమును కలుగఁజేయును. సౌందర్యము నిచ్చును. సంతోషమును పెంచును. ఈఖండఖాద్యము ఆరోగ్యకరము. పుత్రులక గల్గించును. శ్రేష్ఠము. కామమును బలమును పెంపొందించును. శోభనిచ్చును. చులకదనము నిచ్చును అని కొనియాడఁబడినది.

☞ ఛాగమాంసాదిపద్యములు. ☞

శ్లో. ఛాగం పారావతం మాంసం తిత్తిరి కృకరా శ్శృణాః. 90. కురంగాః కృష్ణసారా శ్చ తేషాం మాంసాని యోజయేత్, నారి కేళవయఃపానం సునిషణ్ణకవాస్తుకం. 91. శుష్కమూలకజీరాఖ్యంపటోలం బృహతీఫలం, ఫలం వార్తాకువక్వాప్రం ఖర్జూరం స్వాదు దాడిమం, 92. కకారపూర్వకం యచ్చ మాంసం చానూపసంభవం, వర్జ

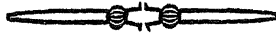
నీయం విశేషేణ ఖండఖాద్యం ప్రకుర్వతా. 93. లోహాంతరవ దత్తా
 పి పుటనాదిక్రియేష్యతే, య చ్చ పితృజ్వరే ప్రోక్తం బహి రస్తశ్చ
 భేషజం. 94. రక్తపితృ హితం తచ్చ ఊణక్షతహితం చ యత్.

మేకమాంసము, పావురపుమాంసము, తిత్తిరిపిట్టమాంసము, గోరువంక, కుండేలు,
 లేళ్లు వీనియొక్క మాంసములును ఈయవచ్చును. కొబ్బరినీళ్లు, చెంచలికూర, చక్ర
 వర్తికూర, ముల్లంగి, జీలకఱ్ఱ, పొల్ల కాయ, పెద్దగుమ్మడి, వంకాయ, మామిడికాయ,
 ఖజ్జూరము, తియ్యదానిమ్మపండ్లు, కారపూర్వకమగు సన్నిపదార్థములు, మెట్టప్రదేశ
 ములలోని జంతువుల మాంసము వీని ఖండకాద్యమును భక్షించువారలు ప్రయత్నపూ
 ర్వకముగా వదలిపెట్టవలయును. ఇరలోహములకువలెనే ఇచ్చటకూడ పుటపాకము
 మున్నగువానిఁ జేయుట చాల మంచి. పితృజ్వరముల కొఱకు పైకిని లోపలికిని చెప్పిన
 యావధములనే రక్తపితృజ్వరములచే బాధపడువారికి గూడ చేయవలయును. ఇట్లులే
 ఊణక్షతరోగులకు గూడ నీయవలయును. ఇయ్యది హితము అగును.

ఇట్లు చక్రదత్తయంద రక్తపితృధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౧౦. రాజయక్షాధికారము.

క్షయరోగములందు శాల్యాది ప్రయోగములు.

శ్లో. శాలిష్ఠిష్ఠిక గోధూమ యవముద్గాదయ శ్శుభాః, మద్యా ని జాంగలాః పక్షిమృగా శ్శస్తా విశువ్యతాం. 1. శువ్యతాం క్షీణ మాంసానాం కల్పితాని విధానవిత్, దద్యాత్క్రవ్యాదమాంసాని బృంహణాః విశేషతః. 2. దోషాధికానాం వమనం శస్యతే సవిరేచనం, స్నేహస్వేదోపపన్నానాం స్నేహనం యన్న కర్షణమ్. 3. శుద్ధకోష్ఠస్య యుంజిత విధిం బృంహణదీపనమ్, శుక్రాయత్తం బలం పుంసాం మలాయత్తం హి జీవితమ్. 4. తస్మాద్వత్సేన సగర్జ్యే ద్యక్ష్యిణో మలరే తసీ, సపిప్పలీకం సయవం సకులుత్థం సనాగరం. 5. దాడిమామలకో పేతం సిద్ధ మాజరసం పిబేత్, తేన ష డ్వినివర్తంతే వికారాః పీనసా దయః. 6 రసే ద్రవ్యాంబుపేయావ త్సూపశాస్త్రవశా దిహా, పలాని ద్వాదశ ప్రస్థే ఘనేథ తనుకే తు షట్. 7. మాంసస్య వటకం కుర్యాత్పల మచ్ఛతరే రసే, ధన్యాక పిప్పలీ పిశ్యదశమూలీజలం పిబేత్. 8. పార్శ్వశూల జ్వరశ్వాస పీనసా దినివృత్తయే, అశ్వగంధామృతాభీరు దశమూలీ బలావృషాః. 9. పుష్కరాతివిషే ఘ్నుంతి క్షయం క్షీరరసా శినిః.

వరిబియ్యము, ఆరుమాసములకు పండెడిధాన్యము గోధూమలు యవలు పెసలు మున్నగు ధాన్యములును మద్యములు అడవిజాతులగు పక్షులు మృగములు మున్నగువాని మాంసములును విశేషముగా క్షయరోగికి ఉత్తమములగు పద్యములు. క్షీణించుచున్న వారలకు ఎండిన మాంసము గలవారలు అగు క్షయరోగులకు మాంసము తినెడి జాతిలో చేరిన మృగముల మాంసమును వైద్యుఁడు ఇప్పించుచుండవలయును. విశేషముగా పీర్వకారకము లగు చదార్థముల నియ్యవలయును. దోషాధిక్యము గలవారలకు వాంతు లగుటకు విరేచనములకు మందు నీయవలయును. చమరు, చెఱుట వీటిచేత కలిగిన రోగులకు స్నేహనము చేయింపవలయును. కాని ఐతిపిడి కలుగునట్లు చేయింపరాదు. కోష్ఠములు బిగి

చినవారికి బృంహణాదీపనములను గలిగించు క్రియలను చేయవలయును. వీలయినఁగా పురుషులకు బలము వీర్యము ననుసరించి యుండును. జీవితము మలము ననుసరించి యుండును. ఈ కారణమువలన క్షయరోగులకు ప్రయత్నపూర్వకముగా మలమును వీర్యమును కాపాడుచుండవలయును. పిష్పళ్లు కొడిసెపాలయపలు ఉలవలు శొంఠి దానిమర్తనము ఉసిరిక వీటితోటి పక్వముచేయఁబడిన మేకమాంసపురినమును త్రాగింపవలయును. ఇద్దానిచేత పీనస మొదలగు నారువికారములు నశించును. రఘనందు ద్రవ్యములను నీటిని పానకములలోవలెనే నూపశాస్త్రము ననుసరించి ప్రస్థపరిమాణజలమునకు ౧౨ పలములు చేర్చవలయును. గట్టిగా చేయవలసియున్న నిట్లు చేయవలయును. పల్చనగా చేయవలసినచో నారుపలములను మాత్రమే చేర్చవలయును. పరిశుద్ధము చేసిన రసములో ఒక పలమంతగా మాంసమును నూరి కలిపివేయవలయును. ధనియములు, పిష్పళ్లు, శొంఠి, దశమాలములు వీటియొక్క కషాయమును త్రాగవలయును. అశ్వగంధ (పెన్నేరు) తిప్ప తీగ పిల్లపీచర దశమాలము ముత్తువపులగము వృషభక మనుగంధ ద్రవ్యము అడ్డపరము పుష్కరమాలము ఆతివస వీటియొక్క చూర్ణమును పాలను మాంసపురినమును నేవించినయెడల క్షయరోగములు నశించి పోవును.

❁ దశమాల సలితాదిప్రయోగము. ❁

శ్లో. దశమాల బలా రాస్నా పుష్కరసురదారు నాగరైః క్వధితమ్, పేయం పార్వాంసశిరోరుక్ క్షయకాసాదిశాంతయే సలితమ్. 10. కకుభత్వశ్నాగబలా వానరబీజాని చూర్ణితం పయసి, పక్వం ఘృతమధుయుక్తం ససితం యత్ప్యాదికాసహరమ్. 11. పారాపత కపిచ్చాగ కురంగాణాం పృథక్పృథక్, మాంసచూర్ణ మజాక్షీరం వీతం యత్ప్యాహరం పరం. 12. ఘృతకుసుమసారలీణం క్షయం క్షయం నయతి గజబలామూలం, దుగ్ధేన కేవలేన తు వాయసజంఘాని వీతైర్వివ. 13. కృష్ణాద్రాక్షాసితాలేహః క్షయహః క్షౌద్రతైలవాన్, మధుసర్పిర్యుతో వాశ్వగంధా కృష్ణాసితోద్భవః. 14. శర్కరా మధుసంయుక్తం నవసితం లిహన్ క్షయీ, క్షీరాశీ లభతే పుష్టి మశ్నతే చాజ్యచూషికే. 15.

దశమాలములు ముత్తువపులగము సన్నరాస్న పుష్కరమూలము దేవదారు శొంఠి వీటి నన్నింటిని కషాయమును కాచి త్రాగవలయును. ఇయ్యది పార్వపునాస్పితలనొప్పి క్షయ దగ్గు మొదలగువానిని శాంతి పొందించును. మద్దిపట్ట ఓర నాగబల దూలగొండివత్తులు వీటిని చూర్ణము చేసి పాలలో చక్కఁగా కాచి, నెయ్యి తేనె

వీనితో కలిపి కండచక్కార కలిపి భక్షించినయెడల క్షయరోగము మున్నగు రోగములను దగ్గుచు నశింపచేయును. పావురము గోతి మేక తేడి వీటిమాంసమును వేరువేరుగా చూర్ణముచేసి మేకపాలతో కలిపి పుచ్చుకొనవలయును. ఇందువలన క్షయరోగము నశించును. సేయ జాజికాయ నాగకేసరములు నాగబల చూర్ణించి వీటిని స్నిఃఠిని కలిపి సూరవలయును. లేకున్న వేరుగా కలిపి త్రాగినయెడల కాకజంఘ (క్షయరోగము) నశింపచేయును.

పిప్పళ్లు ద్రాక్ష కలకండ తేనె వీటితో చేసిన లేహము క్షయరోగములను నశింపచేయును. లేకపోయినచో అశ్వగంధ పిప్పళ్లు కలకండ నేయి వీటితో చేసిన లేహమైనను క్షయరోగములను నశింపజేయును. కండచక్కారలోను తేనెలోను నవనీతమును కలిపికొని నేవంపచేయుచు పాలతోటి యన్నమును తినువా రగు క్షయరోగులు బలము నొందగలరు. ఇయ్యోషధమునందు (అనగా దీనిని నేవించుకాలమునందు) నేతిని తేనెను ఎక్కువగా భక్షింపరాదు.

❖ సితోపలాదిలేహ్యుః . ౧౬ ❖

శ్లో. సితోపలా తు గోక్షీరీ పిప్పలీ బహులూ త్వచః, అన్త్యా దూర్ధ్వం ద్విగుణితం లేహయేత్ ఙ్క్షాద్రస్పిషా. 16. చూర్ణితం ప్రాశయే దేత చాఘ్నసకాసక్షయాపహమ్, సుప్తజిహ్వ రోచకిన మల్వాగ్నిం పార్వశూలినమ్. 17. హస్తపాదాంసదాహేషు జ్వరే రక్తే తథోర్ధ్వగే.

కండచక్కార 16 భాగములు, తవక్షీరి 8 భాగములు, పిప్పళ్లు 4 భాగములు, ఏలకులు 2 భాగములు, అవంగపుపట్ట ఒకభాగము వీని నన్నిటిని కలిపి చక్కగా సూరి తేనెలోను కలిపి నేవింపవలయును. ఇయ్యది శ్వాసను, దగ్గు, క్షయరోగము నశింపజేయును. మఱియును నాలుక మొద్దుబారియుండుట, ఆరోచకము, అగ్నిమాంద్యము, పార్శ్వపునాస్సి, క్షయరోగములను పోగొట్టి చేతులు, కాళ్లు, భుజములు మున్నగువి మండునప్పుడును జ్వరమునందును ఊర్ధ్వగత మగు రక్తపిత్తమునందును హితమును కలిగించును. ఇయ్యది సితోపలాదిలేహ మనబడును.

❖ అపంగాద్యచూర్ణము. ౧౭ ❖

శ్లో. అవంగ తక్కిల ముఖేఽచందనం నతం సనీలోత్పలజీరకం సమమ్, తృటి స్సకృష్ణాగురుభృంగకేసరం కణాసవిశ్వానలదం సహాంబుదమ్. 18. అహ్నిం ద్రజాతీఫలవంశలోచనా సితాష్టభాగం సమసూక్ష్మచూర్ణితమ్, సురోచనా తర్పణ మగ్నిదీపనం బలప్రదం పృష్యతమం

త్రిదోషసత్, 19. ఉరోవిబంధం తమకం గళగ్రహం సకాసహిక్కా-
రుచియత్నపీఠసమ్, గ్రహణ్యతీసార భగందరార్పదం ప్రమేహగుల్తాం
శ్చ నిహంతి సజ్వరాన్. 20.

లవంగములు, తక్కినవియు, వట్టివేళ్లు, రక్తచందనము, నల్లగల్లులు, జీలకఱ్ఱ,
ఏలకులు, నల్లజీలకఱ్ఱ, అగరు, దాల్చినపళ్లె, నాగకేసరములు, జటామాంసి, సిప్పళ్లు, శొంఠి,
తుంగముస్తా, నాగకేసరములు, జాజికాయ, కంకుమపువ్వు, తపక్షిరి వీని నన్నింటిని
సమానభాగములుగా తీసికొనవలయును. ఇందులో కలకండను ఎనిమిదిభాగములు
చేర్చి అన్నిటినిచూర్ణము చేయవలయును. ఈచూర్ణము రుచిని పుట్టించును. తృప్తిని
గలిగించును. ఆకలిని పుట్టించును. బలము నిచ్చును. శీఘ్రమును వృద్ధిని దిండును. మఱి
యును త్రిదోషములను నశింపజేయును. తొమ్మనొప్పి తమకము శ్వాసము గళగ్ర
హము దగ్గర వెక్కిళ్లు అరుచి క్షయరొగము వీనస గ్రహణి అతిసారము భగంధర రోగ
ము అరుబ్బదరొగము మేహరోగము గుల్మవ్యాధులు జ్వరము మున్నగువానిని నశింపజే
యును. ఇయ్యదియే లవంగాద్యచూర్ణ మని చెప్పబడును.

◀ తాడిశచూర్ణము. ▶

శ్లో. తాళీనవత్రం మరిచం నాగరం విప్పలీ శుభా, యథోత్త
రం భాగవృద్ధ్యా త్వగేలే చార్ధభాగికే. 21. విప్పల్లవృగుణా చాత్ర ప్ర
దేయా సితశర్కరా, శ్వాసకాసారుచిహారం తచ్చూర్ణం దీపనం పరం.
22. హృత్పాండుగ్రహణీరోగ స్లిహశోషజ్వరాపహం, ఛర్మ్యతీసారశూ
లఘ్నం మూఢవాతానులోమనం. 23. కల్పయే ద్ధుటికాం చైత చ్చూర్ణం
పక్త్వా సితోపలం, గుటికాహ్యగ్ని సంయోగా చ్చూర్ణా ల్లఘుతరాస్తనై
తాః. 24. పైత్తికే గ్రాహయం త్యేకే శుభయా వంశలోచనామ్.

తాడిశపత్రి ఒక భాగము, మిరియములు 2 భాగములు, శొంఠి 3 భాగములు,
విప్పళ్లు నాలుభాగములు, తపక్షిరి 5 భాగములు, ఏలకులు దాల్చినపట్ట అర్ధఅర్ధభాగము,
విప్పళ్లు 8 భాగములు మఱియు నిందులో తగినట్లు తెల్లవక్కెర కలిపి చూర్ణమును చే
యవలయును. ఈచూర్ణము శ్వాసము దగ్గర అరుచి వీటిని హరించును. చక్కగా జఠ
రాగ్నిని దీపింపజేయును. హృదయోగము పాండురోగము గ్రహణి వీనసరోగము
శోషజ్వరములను పోగొట్టును. మఱియును ఛర్మ అతిసారము శూల వీనినిగూడ హరిం
చును. మూఢవాతము ననుకూలముగా త్రిప్పను. కలకండను పాకముచేసి దానిలో
నీచూర్ణమును కలిపి మాత్రలను కట్టవలయును. ఈమాత్రలు నిప్పుపెగ చూపినందువలన

చూర్ణముకంటెను లేటికవి యగుచున్నవి. అనేకులు వైద్యులు పితృమువలనఁ బుట్టిన క్షయరోగములలో నీచూర్ణమును వాడియున్నారు. మూలమునందు శుభయా ఆవి చెప్పినందున వంశలోచన అని అర్థము చేసికొనవలయును. ఇయ్యదియే తాడిశమాన్య మనఁబడును.

❀ వింధ్యవాసియోగము. ❀

శ్లో. శృంగార్జునాశ్వగంధా నాగబలః పుష్కరాభయా చ్చిన్న రుహః, తాలీసాదిసమేతాః లేహ్య మధుస్పిఖ్యాం యక్ష్యహారాః. 25. మధుతాప్య విడంగాశ్చ జతులోహః పుష్పతాభయాః, ఘ్నంతి యక్ష్యాణ మత్యుగ్రం నేవ్యమానా హితాశినా. 26. వ్యోషం శతావరీ త్రీణి ఫలాని ద్వే బలే తథా, సర్వామయహరో యోగః సాయం లోహాన జోన్వితః. 27. ఏష వక్షఃక్షతం హంతి కంఠజాం శ్చ గదాంస్తథా, రాజయక్ష్యాణ మత్యుగ్రం బాహుస్తంభ మథార్ద్రతం, 28.

కర్కాటకశృంగి, మద్దిపట్ట, పెన్నేరుగడ్డ, నాగబల, పుష్కరమూలము, కరక కాయ, తిప్పతీగె, తాడిశపత్రి, మిరియాలు, శొంఠి, పిప్పళ్లు, తవక్షీరి, చాల్సెవచెక్క ఏలకులు వీనినిచేర్చి మ్లాంచి కలిపి క్షయాపథులయందు ముందు చెప్పిన తాడిశపత్రి చూర్ణముతోచేసిన ఔషధినికలిపి లేసె, నేయినికూడ నందు చేర్చి భక్షించినచో క్షయరోగములు నశించి పోగలవు. తేనె, వామువిడంగములు, కిలాజిత్తు, లోహభస్మము, నేయి, కరకకాయ వీటిని లేహముచేసి భక్షించుచు హితకరముగా భోజనమును చేయవలయును. ఇట్లు చేసినయెడల అతిభయంకరములైన క్షయరోగములను కూడ నశింపఁజేయును. శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, పిల్లిపీచర [దీనినే కొందఱు చల్లగడ్డ యందురు.] త్రిఫలములు నాగబల ముత్తవపులగము లోహభస్మము వీటితో చేయఁ బడు యోగము అన్నివిధములైన రోగములను హరింపఁజేయును. ఇయ్యది చొమ్మనొప్పి గొంతుసంబంధము లగు నన్నిరోగములను పోగొట్టును. మఱియును మిక్కిలి భయంకరము లగు క్షయరోగములను చచ్చుటను అర్ధితి మను రోగమును హరించును. ఇయ్యది వింధ్యవాసియోగ మనఁబడును. దీనినే కొందఱు శృంగ్యర్జునాది యోగ మఁదురురట.

❀ రసేంద్రగుటిక. ❀

శ్లో. కర్మః శుద్ధరసేంద్రస్య స్వరసేన జయార్ద్రయోః, శిలాయాం ఖల్వయే త్తావ ద్యావ త్పిండం ఘనం తతః. 29. జలకర్ణా కాక మాచీ రసాభ్యాం భావయే త్పునః, సౌగంధికఫలం భృంగస్వరసేన

విభావితం. 30. చూర్ణితం రససంయుక్త మజాక్షీర పలద్వయే, ఖల్వితం ఘనపిండం తు గుటీం స్విన్నకలాయవత్. 31. కృత్వానా శివ మభ్యర్చ్య ద్విజాతీ స్పృతోష్య చ, జీర్ణాన్నో భక్షయే దేకాంక్షీరమాంసర సాశనః. 32. సర్విరూపం క్షయం కాసం రక్తపిత్త మరోచకం, అపి వైద్యశతై స్త్యై మ్లుపిత్తం నియచ్ఛతి. 33.

యథావిధిగా శుద్ధిచేసిన పాదరసము ఒకకర్ణము తెచ్చి ఖల్వములో వేసి తక్కి లిరసము అల్లపురసముల నందుచేర్చి చక్కగా నూరవలయును. బాగుగా ముద్దగట్టు వఱి కీట్లు నుద్దంపవలెను. చాగమట్టరసమునందు మఱల దానిని భావనచేయవలయును. తఱువాత ఏలకులు లవంగపట్ట జాపత్రి నాగచేసరములు వీటిని చూర్ణమును ఒకవల మునందు కలిపి గుంటకల రాకురసమునందు భావన కట్టవలయును. ఆపివ్వుట చూర్ణము ను చేసి మేకపాలు రెండువలముల తెచ్చి వానితో చక్కగా మర్దింపవలయును. గట్టి గానై ఉండకట్టునంతః ఱి కీట్లు మర్దించి సెనగగింజ లఃతంత మాత్రలను చేసికొని మొ దట నీశ్వరుని పూజించి, బ్రాహ్మణుల సంతోషపెట్టి అన్నము జీర్ణమైన పివ్వుట ఒకమా త్రను తినవలయును. పాలు మాంసపురసమును భుజింపవలయును. ఈమాత్రలు అన్ని విధము లగు క్షయ దగ్గు రక్తపిత్తము ఆరోచకము మున్నగువానిని వందలతఱబడి వైద్యులు చికిత్స చేసి సాధింపనేరక వదలివైచిన ఆఘ్నిపిత్తములను తొలగించును. ఇయ్యది రసేంద్రగతిక యనఁబడును.

— ౧౦ ఏలాదిమంథము. ౧౧ —

శ్లో. ఏలాజమోదామలకాభయాక్ష గాయత్రినిం బాశనశాలనా రాన్, విడంగభల్లతకచిత్రకాం శ్చ కిటుత్రికాంభోదసురాష్ట్రీకా శ్చ. 34. పక్త్వా జలే తేన పచేత్తు సర్పి స్తస్మి న్సుసిద్ధే త్వవతారితే చ, త్రిశతృపలా న్యత్ర సితోపలాయా దద్యాత్తు గోక్షీరపలాని ష ట్పు. 35. ప్రస్థే ఘృతస్య ద్విగుణం చ దద్యాత్ ష్టాద్రం తతో మంథ హతం నిదధ్యాత్, ంలంపలం స్రాత రతో లిహే చ్చ పశ్చాత్పి బేత్క్షీర మతంద్రిత శ్చ. 36. ఏత ధ్ధి మేధ్యం పరమం పవిత్రం చక్షుష్య మా యుష్య తనం తథైవ, యత్యేణ మాశు వ్యవహంతి శూలం పాండ్వా మయం చాపి భగవరం చ. 37. న చాత్ర కించి త్పరినర్జనీయం రసా యనం చైత దుపాస్యమానం.

ఏలకులు, వామను, ఉసిరిక, కరక, తాడి, చంద్రచెక్క, వేపచేప, వేగిన చేప, మద్దిచేప వీటియొక్క రసమున్ను, వాయువిడంగములు, జీడివిత্তనములు, చిత్రమూలము, శొంఠి, మిరియములు. సిప్పళ్లు, తుంగముస్తలు, తోవరిమన్ను వీనిన్నింటి కషాయము చేసి ఆకషాయమునందు నేతిని పోసి పక్వముచేసి నేయి పరిశుద్ధముగా సిద్ధమైనప్పుడు పొయినుండి దింపి 30 పలముల కలకండనందులో చేర్చిరి పలముల తవక్షిరిచి కూడ నందు కేయవలయును. 16 పలముల ప్రమాణములో గెడుకట్లు తేనెను కలిపి సిప్పుట కవ్వముతో చిరుకవలయును. ఇట్లు సిద్ధముచేసిని ఈయోషధును ప్రాతఃకాలములలో లేచి పలము చొప్పున నేవింపవలయును. తఱుచాత మెల్లగా పాలనుకూడ త్రాగుచుండవలయును. ఈమంధము పరిశుద్ధమైనదియును మిగుల పవిత్రమైనదియు నైయున్నయది. ఇది నేత్రములకు దివ్యాన్వృతము. ఆయుష్యమును పెంపొందించును. క్షయకోగమును శూలకోగమును పాండుకోగమును తత్క్షణమే నశింపజేయును. భగందరకోగములఁ గూడ నపహరించును. ఈమంధములో పరిహరింపదగిన (అనగా పాఠశేయించగు) చక్కా మేదియును లేదు. ఈరసాయనము నేవింప తగినది. ఇయ్యది ఏలాదిమంధమును రసాయన మనఁబడును.

●● సర్పిర్లుడము. ●●

శ్లో. బలా విదారీ హ్రస్వా చ పంచమూలీ పునర్నవా, పంచానాం క్షీరవృక్షాణాం శుంగా ఋష్ట్యంశికాః పృథక్. 38. ఏషాం కషాయే ద్విక్షీరే ఐదార్యా జరసాంశికే, జీవనీయైః పచే త్కల్లైః రక్షమాత్త్రైః ఘృతాఢకం. 39. సితాపలాని పూతే చ శీతేద్వాత్రింశ దావపేత్, గోధూమవిష్పలీవాంశీ చూర్ణం శృంగాటకస్య చ. 40. సమాక్షికం కాడవికం తత్సర్వం ఖజనూర్చితం, స్త్రానం సర్పిర్లుడా స్కృత్వా భూర్జపత్రేణ వేష్టయేత్. 41. తాన్లగ్ధ్వా సలికాన్ క్షీరం మద్యంచాను పిబే త్కఫే, శోషే కాసే క్షతక్షీణే శ్రమస్త్రీభారకరితే. 42. రక్త నిష్ఠినే తాపే వీనసే చోరసిస్థితే, శస్త్రాః పార్శ్వశిరశ్శూలే ఛేదే చ స్వరవర్ణయోః. 43. క్వాఢ్యే త్రయోదశపలే ద్రవ్యాల్పత్వభయా జ్వలం, అప్రగుణం క్వాఢనమో విదార్యాజరసా పృథక్. 44. కేచి ద్యుభోక్తక్వాఢ్యే తు క్వాఢం ఘృతసమం జగంః.

ముత్తవపులగము నేలగుమ్ముడు లఘుపంచమూలములు శొంఠి గల్లేరుక్షీరవృక్షపంచకము, అనఁగా జివ్వ మఱిరావి మేడిదిరినెలు వీటిచిగుటాపలు మొగ్గులు వీటిని ఒక్కొక్క

టియనొక్కొక్క పిడికెడు చొప్పున వేణువేణుగా తీసికొనవలయును. పిమ్మట వీనిని క
 సాయముపెట్టి ఆకసాయమునందు కెండుకెట్ల పాలుకలిపి నేలగుమ్ముడుయొక్కయును మే
 కమాంసముయొక్కయు రసమును కలిపి దానియందు మేద మహామేద కాకోలి మొద
 లగువానిని ఒక్కొక్కకర్షము చొ॥ తీసికొని కల్కముచేసి కలిపి 64 పలముల నేటిని అం
 దుపక్వము చేయవలయును. చక్కగా పక్వమైనపిమ్మట ద సీ చల్లార్చి వడియకట్టి
 అందులో 32 పలముల కలకండను కలిపి తఱువాత గోధుమలు పిప్పళ్లు తవక్షీరి పీ
 టిని చూర్ణమును చేసి ఆచూర్ణమును తేనెను 14 పలములచొప్పున కలవవలయును.
 తఱువాత వీని నన్నింటిని చక్కగా చిలికి ఒక్కొక్కపల మంత కుడుములను చేసి
 భుజపత్రపుటాకులో చుట్టి పెట్టవలయును. ఇట్టి కడుములలో నొక్కొక్కటి చొ
 ప్పున ప్రతిదినమును తిని ఆమీదట పాలను గాని మద్యమును గాని త్రాగుచుండవ
 లయును. కఫకోగమునందును శోషము అనగా క్షయయందును క్షతక్షీణములయందు
 ను పరిశ్రమలు బరువుమెయిట స్త్రీసంగమము ఇట్టివానిచేత నాకర్షింపఁబడిన వాని
 యందును రక్తచ్ఛర్దలలోను జ్వరమునందును వీనసయందును ఎదురుతొమ్ములోని భూ
 లలయందును పార్యవ్యభ్రాంతిపొవలయునునను తలనొప్పియందును స్వరభేదము మాటల
 మార్పు మున్నగువానియందును ఈకుడుము లత్యుత్తమముగా గుణము నిచ్చునని చెప్పఁ
 బడినవి. పదమాండుపలముల క సా సుపు వస్తువులు స్వల్పముగునేమెని యనుశంక యున్న
 చో వీటి నెన్నిదికెట్లుగా గ్రహింపవలయును. కసాయముతో ననుముగా నేలగుమ్ముడు రస
 మును మేకమాంసపు రసమును వేరు వేరుగా తీసికొనవలయును. కొండలు వైద్యులు ప్రై
 చెప్పిన కసాయవస్తువులలో నేటితో ననుముగా కసాయముగూడ నుండవలయు నని
 చెప్పిరి.

❖ చ్యవనప్రాశము. ❖

శ్లో. బిల్వగ్నిమంధస్యోనాక కాశ్మర్యః పాటలీ. బలా. 45.
 పర్ణ్య శ్చతస్రః పిప్పల్యః శ్వదంష్ట్రా బృహతీద్వయం, శృంగీతామ
 లక్ష్మీ ద్రాక్షా జీవంతీ పుష్కరాగురు. 46. అభయా సామృతా ఋద్ధి
 ర్జీవకర్షభకా శతీ, ముస్తం పునర్నవా మేదా నూత్న లోత్పలచందనే.
 47. విదారీ పృవమూలాని కాకోలీ కాకనాసికా, ఏషాం పలోన్తితా
 న్భాగన్ శతాన్యామలకస్య చ. 48. పంచ దద్యా త్త దైకభ్యం
 జలద్రోణీ విపాచయేత్, జ్ఞాత్వా గతరసా న్యేతా న్యోషధా న్యభ
 తం రసం. 49. త చ్చామలక మృద్ధృత్య నిమ్మలం తైలసర్పిషోః.

పలద్వాదశకే భృష్ట్యా దత్వా చార్థతులం భిషక్. 50. మత్స్యండి
 కాయాః పూతాయాః లేహవ త్సాధు సాధయేత్, షట్పలం మధున
 శ్చాత్ర సిద్ధశీతే ప్రదాపయేత్. 51. చతుష్పలం తు గోక్షీర్యాః పిష్ప
 ల్యా ద్విపలే తథా, పల మేకం నిదధ్యా చ్చ త్వగేలాపత్ర కేసరాత్.
 52. ఇ త్యయం చ్యవనస్తాశః పర ముక్తి రసాయనః, కాసశ్వాసహర
 శ్చైవ విశేషేణోపదిశ్యతే. 53. క్షీణక్షతానాం వృద్ధానాం బాలా
 నాం చాంగవర్ధనమ్, స్వరక్షయ మురోరోగం హృద్రోగం వాతశోణి
 తమ్. 54. పిపాసాం యూత్ర శుక్రస్థా దోషాం శ్చైవ వాపకర్షతి, అస్య
 మాత్రాం ప్రయంజీత యో పరుంధ్యా న్నభోజనం. 55. అస్య ప్రయో
 గా చ్యవనః సువృద్ధో భూ త్పున ర్యువా, మేధాం స్ఫులిం కాంతి
 మనామయత్వం వపుఃప్రకర్షం బల మింద్రియాణాం, క్రీష్ణమ ప్రహర్షం
 పర మగ్నివృద్ధిం వర్ణప్రసాదం పవనానులోమ్యం. 56. రసాయన స్యాస్య
 నరః ప్రయోగా ల్లభేత జీర్ణోఽపి కుటీప్రవేశాత్, జరాకృతం పూర్వ
 మపాస్య రూపం బిభర్తి రూపం సవయావనానాం. 57. సితామత్స్యండి
 కాలాభే ధాత్ర్యా శ్చ మృదుభర్జనం, చతుర్భాగజలే ప్రాయః ద్రవ్యం
 గతరసం పిబేత్. 58.

విల్వము కూరనెల్లి పాదిరివేళ్లు నేలగుమ్మడు చిట్టాముట్టి కారుమినుము కా
 రుపెసర కోలపొన్న ముయ్యోకుపొన్న పిప్పళ్లు పల్లెరు వాకుడు పెద్దములక
 కర్కాటకశృంగి నేలయసిరిక ద్రాక్ష మనుబాల పుష్కరమూలము అగరు కరక కాయ
 తిప్పతీగె ఋద్ధి జీవక మను ద్రవ్యము ఋషభక మను గంధద్రవ్యము కచ్చూరము
 తుంగముస్తైల శొంఠి మేద చిన్నవిలకులు గలిజేరు నల్లకలావ చందనము నేలగుమ్మడు
 అతివస కాళీలి కాకిదొండ వీనినన్నింటిని ఒక్కొక్కపలముగా తీసికొనివచ్చి ఉసిరిక
 100 పలములును తీసికొనవలయును. అన్నిటిని కలిపి ద్రోణపునీరుబోసి చక్కగా వండ
 వలయును. అందలి రస మంతయు నౌషధములకు నిశ్శేషముగా పట్టిన తరువాత ఆరస
 మును ఉసిరికకాయలను తీసి పొట్టుతీసి తైలము నెయ్యి 12 పలములు తెచ్చి దానిలో
 వేసి వేయించి ఆపివట్ట చక్కగా నన్నింటిని కలియఁబెట్టి లేహమువలె సిద్ధము చేయ
 వలయును. ఇట్లుచేసిన దీనిలో 6 పలముల తే నెను చల్లాఁదినపిప్పట వేసి తవక్షీరిని నాలు
 గుపలములు, పిప్పళ్లు 2 పలములు లవంగపుపట్ట విలకులు జాపత్రి నాగకేసరములు ఇవి
 అన్నియును ఒక్కొక్కపలము చొప్పునను వేయవలయును. ఇట్లు చేయఁబడినరసాయ

నమును చ్యవనప్రాశమని యందురు. ఇయ్యది ఏశేషముగా దగ్గులను శ్వాసగోగములను పోగొట్టును. బలముడిగినవారలు, ముఝసళ్ళు, పసిపిల్లలు వీరికి అవయవములకు బలము నిచ్చును. స్వరక్షయము బొమ్మునొప్పి కడుపునొప్పి వాతరక్తము దాహము మాత్ర దోషము వీర్యదోషము వీనినిపోగొట్టును. ఈయాషధగును నేవించునప్పుడు అన్నమునునిల్పు దల చేయరాను. దీనిని నేవించుటచేత ముడుసలియైన చ్యవనమహాముని ప్రాయపువాఁడయ్యెను. ఇయ్యది బుద్ధిని, జ్ఞాపకశక్తిని, కాంతిని, ఆరోగ్యమును, దేహమునకు లాఘవమును, ఇంద్రియసులకు బలమును, సంతోషమును, అగ్నివృద్ధిని, చక్కని కాంతినిచ్చి వాయువుయొక్క క్రిందుమీదులను పోగొట్టి వృద్ధిపొందించును. ఈరసాయనమును నేవించుటచేత ముసలివాడును యౌవనమునొందును. కాని కుటీప్రవేశము మాత్ర మవశ్యకార్యము. మఱియును ముసలితనము గల తనపూర్వపురూపును తోలగించికొని క్రొత్తదియగు యౌవనరూపమును ధరింపఁగలుగును. ఈరసాయములోనికి ఆనుపానము అగు చెఱకుపాకు దొరకనియెడల చక్కెరను వేసికొనవలయును. మఱియును శేతయునిరికలను వేయించి వేయవలయును. మఱియును సామాన్యము గా నాలవభాగము నీటిలో వస్తువులరసము చేరుచున్నది. ఇయ్యదియే చ్యవనప్రాశ మనఁబడును.

❀ జీవంత్యాదిఘృతము. ❀

శ్లో. జీవంతీం మఘుకం ద్రాక్షాం పలాని కుటజస్య చ, శరీ పుష్కరమూలం చ వ్యాఘ్రీం గోక్షురకం బలాం. 59. నీలోత్పలం త్వామలకీం త్రాయమాణాం దురాలభాం, పిప్పలీం చ సమం పిష్ట్యాఘృతం పైద్యో విపాచయేత్. 60. ఏత ద్వాద్విధిసమూహస్య రోగేశస్య సముత్థితం, రూప మేకాదశవిధం సర్వి రగ్ర్యం వ్యపోహతి. 61.

పాలకూర యష్టిమధుకము ద్రాక్ష కొడిసెపండ్లు కచ్చూరము పుష్కరమూలము నేలములక పల్లెరు చిట్టాముట్టి నల్లకల్వలు నేలయునిరిక అగరుశొంతి దులదగొండి శేక తీటకసింద పిప్పళ్ళు ఇవి యన్నియు సమానభాగములుగా తెచ్చి వానియందు నేయిపోసి పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది క్రేష్టమైన ఘృతము. రోగముల గుంపుల నన్నిటిని నశింపఁజేయును. పదునొకండు తెఱఁగులగు క్షయరోగములను కూడ నీజీవంత్యాదిఘృతము నాశనము నొందించును. ఇయ్యది జీవంత్యాదిఘృత మనంబడును.

❀ పిప్పలీఘృతము. ❀

శ్లో. పిప్పలీగుడసంసిద్ధం ఛాగక్షీరయుతం ఘృతం, ఏత దగ్నివివృధ్యధ్రం సర్వి శ్చ క్షయకాసిన్యాం. 62.

విప్పశ్శు బెల్లము మేకపాలు వీటితో పక్వము చేయఁబడిన నేయి క్షయ దగ్ధ కలవారలకు జల రాగ్ని సుద్దిసింపఁజేయును. ఇయ్యది సిప్పశ్శుఘ్రము.

☞ పారాశరఘ్రము. ☞

శ్లో. యష్టి బలా గుడూ చ్యల్పపంచమూలీ తులాం పచేత్, శూర్యే ౭పా మష్టభాగస్తే తత్ర పాత్రం పచేద్భ్రుతం. 63. ధాత్రీవి దారీస్వరనే త్రిపాత్రే పయసోర్వణే, సుసిష్టే ర్జీవగోయైశ్చ పారాశర మిదం ఘ్రుతం. 64. ససైస్యం రాజయత్క్షాణా మున్ములయతి శీలితం,

యష్టిమధుకము ముత్రవపులగును తిప్పతీగె లఘుపంచమూలములు వీటినిఅన్నిటిని కలిపి తులాప్రమాణము తెచ్చి రెండుద్రోణముల నీటిలో వేసి పక్వము చేయుచు నెని మిదవ పాలు నీరు మిగు లుండగా 64 పలముల నేతి నందులో బోసి పక్వము చేయవల యును. ఈఘ్రుతము నేనలతో కూడి దండెత్తివచ్చిన రాజయత్క్షల నైనను (ఆనంగా పరి వారవ్యాధులతోఁగూడిన క్షయము నైనను) మొదలంటునట్లు నశింపజేయును. ఇయ్యది పారాశరఘ్రుత మనఁబడును.

☞ ఛాగలాద్యఘ్రుతము. ☞

శ్లో. ఛాగమాంసతులాం గృహ్య సాధయే ల్లవణోభసి. 65. పా దశేషేణ తేనైవ ఘ్రుతప్రసం విపాచయేత్, ఋద్ధివృద్ధి చ మేదే ద్వే జీవకర్ష భకా తథా. 66. కాకోలీక్షీరకాకోలీకల్కైః పృథ క్పలోన్మితైః, నమ్య క్షిద్ధే త్వవతార్య శీతే తస్మి స్ప్రదాపయేత్. 67. శర్కరాయాః పలా న్యష్టౌ మధునః కుడపం క్షిపేత్, పలం పలం పిబే త్ప్రీతిః య త్క్షాణం హంతి దుర్జయం. 68. క్షతక్షయం చ కాసం చ పార్శ్వశూల మరోచకం, స్వరక్షయ మురోరోగం శ్వాసం హన్యా త్సుదారుణం. 69.

మేకమాంసము తులా ప్రమాణమును తెచ్చి ద్రోణపు నీటిలో వైచి పక్వము చేయవలయును. నాల్గభాగము నీరు బాకీయుండగా 16 పలముల నేతిని గూడ చేర్చి వండవలయును. కాని పక్వము అగునమయునందు ఋద్ధి వృద్ధి మేద మహామేదము తిప్పతీగ ఋషభమును గంధ ద్రవ్యము కాకోలీ క్షీరకాకోలీ వీటినిన్నిటినివేరువేరుగా కలకము చేసి ఒక్కొక్కపలము చొప్పున తీసికొనవలయును. ఇయ్యది దుర్జయ మగు రాజయత్క్షను పోగొట్టును. క్షతక్షయము కాసము పార్శ్వశూలము అరోచకము స్వరక్ష యము ఉదరరోగము శ్వాసము వీనిని పోగొట్టగల్గును.

☉ ఛాగఘృతము. ☉

శ్లో. తోయద్రోణద్వియే మాంసం ఛాగస్య పలశతం పక్వాః, జల మష్టాంశం సుకృతం తిస్తి నివచే ద్భ్రతం ప్రశమ్. 70. కల్కేన జీవనీయానాం కుడవేన తు మాంససర్పి రిదమ్, పిత్రానిలం నిహన్వా త్రజ్జానపి రసకయోజితం వీతమ్. 71. కాసశ్వాసా వ్రగ్రౌ యత్నాణం పార్శ్వహృద్బంధం ఘోరామ్, అధ్వ వ్యవాయ శోపం శమయతి చై వాపరం కించితే. 72.

రెండుద్రోణముల నీటిలో మేకమాంసము నూగుపలములను పక్వము చేసి ఎనిమిదవభాగము నీరు బాకీయండగా దానిలో 16 పలముల నేతిని వండవలయును. చక్కగా పక్వ మగు సమయమున ఋద్ధి వృద్ధి జీవకము ఋషభమును గంధద్రవ్యము మేద మహామేదము కాణోలి క్షీరకాణోలి వీటిని 4 పలముల కల్కమును సిద్ధము చేయు వలయును. రసములో కూర్చిన యీ మాంసపుఘృతమును త్రాగినయెడల పిత్రవాతములను పిత్రవాతములవలన బుట్టిన రోగములను నశింపజేయును. మఱియును భయంకర మగు శ్వాసము దగ్గల క్షయరోగము పార్శ్వపునోప్పి హృదయశూలము దారి నడచినందువలన గలుగు శోషను శ్రీలవలన గలుగు క్షయను మఱియు నితరవిధములగు రోగములను నశింపజేయును.

☉ ఆజాపంచకఘృతము. ☉

శ్లో. ఛాగశక్తృద్రసమూత్ర క్షీరై ర్దధ్నా చ సాధితం సర్పిః, సత్కారం యత్కేహరం కాసశ్వాసోపశాంతయే పరమమ్. 73.

మేకపెంటికలురసము పాలు మూత్రము పెరుగు వీటిలో సిద్ధము చేయఁబడిన నేతిలో యవక్షారమా చేర్చి పక్వముచేసి భక్షించినయెడల శ్వాసము తగ్గిపోవును. ఇన్యూది ఆజాపంచక మను ఘృత మనఁబడును.

☉ బలాగర్భఘృతము. ☉

శ్లో. ద్విపంచమూలస్య పచే త్కషాయే ప్రస్థద్వయే మాంసగ సస్య చైకే, కల్కం బలాయా స్సునియోజ్యగర్భం సిద్ధం పయః ప్రస యుతం ఘృతం చ. 74. సర్వాభిఘాతోత్థితయత్కేసూల క్షతక్షయో త్కానహరం ప్రదిప్టమ్.

దశమూలములయొక్క 2 ప్రస్తాల పరిమితకషాయములో మేకమాంసరసము ఒక ప్రస్థము ముక్తువపులగము కల్కము 16 పలములు, పాలు 16 పలములు ఈతీగా ఘృత

మును సిద్ధము చేయవలసినది. ఈ ఘృతము అన్ని విధములగు అభిఘాతములవలనఁ బుట్టిన క్షయరోగములు శూల క్షతక్షయము మఱియును భయంకర మగు దగ్గు వీటిని నశింపఁ జేయును.

◀◀ నాగబలాఘృతము. ౭౯ ▶▶

శ్లో. పాదశేషే జలదోణే పచేన్నాగబలా తులామ్, తేన క్షాణేన తుల్యాంశం ఘృతంక్షీరం చ సాధయేత్. 75. పలార్థికై శ్చాతిబలా బలాయష్టిపునర్నవా, ప్రపాండరిః కాశ్వర్యప్రియాల కపి కచ్చుభిః. 76. అశ్వగంధాసితాభీరు మేదాయుగ్ధ త్రికంటకైః, మృణాలవిషశాలూకశృంగాటక కశేరుకైః. 77. ఏతన్నాగబలా సర్వీ రక్తపితృక్షతక్షయం, హంతి దాహం భ్రమం తృష్ణాం బలపుష్టికరం పరం. 78. బల్య మకాజస్య మాయుష్యం పలీపలితనాశనం, ఉపయుంజీత షణ్డాసా స్వస్థోఽపి తరుణాయతే. 79.

ద్రోణపరిమాణములవీటిని ప్రాయమీదఁ జెట్టి 64 పలములుగా దిగగాచి నూరు పలముల జిబిలికను పక్వము చేయవలయును. ఈ షాయ మన్ని పాళ్లున్ను దానితో సమానముగా కలిపి అంతే నేతిని కూడను కలిపి సక్వము చేయవలయును. తఱువాత ఆతిబలము తవవులగును యష్టిగుఢుకము గజ్జీరు కమలము నేలగుప్పుడు పాలచెట్టు దురద గొండి పల్లెరు వంశలోచనము సిల్లిపిచ్చుర లేక చల్లగడ్డ రెండు తెఱగులగు మేదలు పల్లెరు వట్టివేళ్ళు మృణాళము కమలపుగడ్డ గొట్టిపువ్వు తుంగముస్తైలు ఆను వీటి నన్నిటిని అర్ధపలము వొప్పున వేసి పక్వము చేయవలయును. ఇది నాగబలాఘృత మనంబడును. ఇయ్యది రక్తపితృక్షయలను క్షతక్షయ గములను పోగొట్టును. దాహము భ్రమ దప్పలను కూడ నశింపఁజేయును, బలము నిచ్చును. తేజస్సు నిచ్చును. ఆయుష్యమును పెంచును. ముడుతలు నెఱియుట వీటిని పోగొట్టును. ఇద్దానిని ఆరుమాసములు నేరింపవలయును. ఈయకాషధనేవవలన మదుసలికూడ ప్రాయపువాఁడు అగును.

◀◀ నిర్గుండీఘృతము. ౮౦ ▶▶

శ్లో. సమూలఫలసత్రాయా నిర్గుండ్యా స్వరసైః ఘృతం,
సిద్ధంవీత్వా క్షయక్షీణః నిర్వాధి ర్భాతి దేవవత్. 80.

వేళ్ళు ఆకులు కాయలతో కూడకల వావిలిరసముతో నేతినివండి పుచ్చుకొనిన యెడల క్షయరోగముచేత కృశించినమనుజుఁడు దేవునివలెరోగములేనివాడుగా ప్రకాశింప గలుగుచున్నాడు.

❀ బలాద్యస్తుతము. ❀

శ్లో. బలాశ్వదంష్ట్రా బృహతీ కలశీ ధావనీ స్థిరాం, నింబం పర్ష
టకం ముస్తం త్రాయమాణాం దురాలభాం. 81. కృత్వా కషాయం
పేష్యార్థం దద్యాత్వామలకీం శతీం, ద్రాక్షాం పుష్కరమూలం చ
మేదా మామలకాని చ. 82. ఘృతం పయశ్చ తత్పిద్యం సద్వి ర్జ్వరహ
రం పరం, క్షయకాసప్ర శమనం శిరఃపార్శ్వరుజాపహం. 83. చరకోదిత
వాసాద్యస్తుతానంతర ముక్తితః, వదంతీ హ ఘృతా త్వాధం పయ
శ్చ ద్విగుణం పృథక్. 84.

ముత్తువపులగము, పల్లెరు, పెద్దములక, కోలపొన్న, నక్కతోకపొన్న, ముయ్యా
కుపొన్న, వాకుడు, రేలచెక్క, పర్షాటకము, తుంగముస్తెలు, కలుగ్రాసుగ, చిన్నదూల
గొండి వీటిని కషాయమును బెట్టికొని ఉసిరిక, కచోరము, ద్రాక్ష, పుష్కరమూలము,
మేద, ఉసిరికకాయలు, నేయి, పాలు చేర్చి పక్వము చేయవలయును. ఇట్లు సిద్ధము
చేసిన ఘృతము జ్వరములను పోగొట్టును. క్షయ దగ్ధలను తగ్గించును. తలనొప్పి పా
ర్శ్వపునొప్పి వీని నవహరించును. ఇయ్యది చరికముచే చేప్పబడిన వాసాద్యస్తు
తము తలువాత చెప్పటచేత కొందఱు నేతికంటెను కషాయమును పాలును రెండురె
ట్టుగా తీసికొనవలయు నని చెప్పెదరు.

❀ చందనాద్యతైలము. ❀

శ్లో. చందనాంబునఖం వాప్యం యష్టిశైలేయపద్మకం, మంజిష్ఠా
సరలం దారు శశ్యేలాపూతి కేసరం. 85. పత్రం తైలం ముగామాంసీ
తక్కోలం వనితాంబుదం, హరిద్రే శారివే తిక్తా లవంగాగురుకుం
కుమం. 86. త్వక్రేణులలికా చైభి స్తైలం మస్తు చతుర్దణం, లాక్షార
ససము సిద్ధం గ్రహస్థుం బలవర్ణకృతే. 87. అపస్తారజ్వరోన్నాద కృ
త్యాలక్ష్మీవినాశనం, ఆయుఃపుష్టికరం చైవ వశీకరణ ముత్తమం. 88.

మంజిగంధము కురు కేరు కఖమను గంధద్రవ్యము కోళ్ళు యష్టిమధుకము అడవిసదా
పనెమలి అడుగుచెట్టు కమలము మంజిష్ఠము సరళ దేవదారురసము దేవదారుగంధము కచ్చూ
రము నిలగలు జవ్వాజి కస్తూరి నాగ కేసరములు శిలాజిత్తు బాప త్రిమరయనుగంధద్ర
వ్యము జటా మాంసి తక్కోలపు చెట్టుపసపు మ్రానిపసపు సుగంధిసాలవేళ్ళు కటుక రోహిణి
లవంగాములు ఆగురు కంకుమపువ్వు లవంగాపుపట్ట రేణుక గింజలు నలిక వీటితోటి జేయబడి
నకషాయములో తైలముకంటె నాలు రెట్లధికముగా పెరుగుపైసీరు ఇంతే ప్రమాణముగా

లాక్షారసము వీటిని అన్నిటిని కలిపి తైలమును సిద్ధము చేయవలయును. ఈ తైలము గ్రహ దోషములను పోగొట్టును. బలమును కాంతిని పెట్టించును. అపస్తారము జ్వరముపిచ్చి కృత్య ఆలక్ష్మీ మున్నగువానిని నశింపజేయును. ఆయుష్యమును బలమును ఇచ్చును. మఱియు నిది యుత్తమ మగు పశికరణము కూడనై యున్నది.

❧ బలానాగబలాద్యఖ్యతము. ❧

శ్లో. ఛాగం మాంసం పయశ్చాగం ఛాగం సర్పిస్సశర్కరం,
ఛాగోపసేవాశయనం ఛాగమధ్యే తు యత్తుమత్. 89. ఉరో మత్వా
క్షుతం లాక్షాం పయసా మధుసంయుతాం, సవ్యవప పిబే జీర్ణే పయ
సాద్యా త్సోర్కరం. 90. ఇత్వాలికా బిసగ్రంథి పద్మకేసర చందనైః,
శ్రుతం సయోమధుయుతం సంధానాంఠం పిబే త్తతీ. 91. బలాశ్వగంధా
శ్రీపర్ణీ బహుపుత్రీ పునగ్నవాః, పయసా నిత్య మభ్యంతాః క్షుపయంతి
క్షుతక్షయం. 92. ఘృతం బలా నాగబలార్జునాంబు సిద్ధం సయష్టీమఘ
కల్మషాదిం, హృద్రోగ శూల క్షుతరక్తపిత్త కాసానిలాస్పక్ శమయ
త్యుదీర్ణం. 93.

మేకమాంసము చక్కెరవేసిన మేకపాలు మేక నేయి మేకలఱుకాయుట మేక
లనడుమను పరుండుట ఇవి యన్నియును క్షయరోగములను పోగొట్టును. ఉరఃక్షతరోగి
వెంటనే లక్క కషాయమును తేనెతో కలిపి పాలతో త్రాగవలయును. జీర్ణ
మైనవెనుక పాలతో చక్కెరను కలిపికొని తినవలయును. చెఱుకుముక్క తామరతీ
డు పద్మములలోనికింజల్కము మంచిగంధము వీటితో పాలను కాచి వాటియందు
తేనెను వేసికొని ఉరఃక్షతముకై త్రాగవలయును. ముత్తువపులగము, అశ్వగంధ, కోల
పొన్న, తేగు, పిల్లిపీచర, తెల్లగలిజేరు వీటితో చేసిన కషాయమునందు యుష్ణి
మధుకముల కల్మషము నాల్పభాగమునుకలిపి నేతిని పక్వము చేయవలయును. ఈఘృ
తము హృద్రోగమును, శూలలను, క్షయరోగములను, రక్తపిత్తములను వాతములను వాత
రక్తములను వీటిచేత పెంపొందిన ఇతరరోగములను నశింపజేయును.

ఇది చక్రదత్తయందు క్షయరోగాధికారప్రకరణము ముగిసినది.

౧౧. కాసరోగ్యాధికారము.

—●— కాసరోగమునందు సామాన్యోపాయములు. —●—

శ్లో. వాస్తూకో వాయసీశాకం మూలకం సునిషణ్ణకం, స్నేహస్త్వైలాదయో భక్త్యైః క్షీరేక్షురసగౌడికాః. 1. దధ్యారనాలామ్లఫలం ప్రసన్నాపాన మేవ చ, శస్యతే వాతకానేషు స్వాద్వమ్లవణాని చ. 2. గ్రామ్యానూపోద్దకై శ్యాలియవగోధూమ షష్టికాన్, రసై ర్వాపాత్మగుప్తానాం యూషై ర్వా భోజయే ద్ధితాన్. 3. పంచమూలీకృతః క్వాథః పిప్పలీచూర్ణసంయుతః, రసాన్న మన్నతా నిత్యం వాతకాసము దస్యతి. 4.

చక్రపర్వికూర కామంచికూర ముల్లంగి చెంచలకూర నూనె మొదలగు తైలపదార్థములును, పాలు చెఱకూరసము బెల్లపువస్తువులును తీనందగిన పథ్యపదార్థములు వాతమువలన గలుగు దగ్గుల విషయమై పెరుగు గంజి పులిబచ్చలి మద్యపానము పుల్లనిపదార్థములు మధురపదార్థము ఉష్ణవస్తువులు ఉత్తమములగు పథ్యములని చెప్పబడినవి గ్రామములయందలి నీళ్లుతరగని చెరువులుమున్నగు ప్రదేశములలోని యుదకములచేత వరిబియ్యమును యవలను గోధుమలను షష్టిధాన్యములను వండికొని గాని మినుములు దురదగొండి వీనియూపములు గాని పక్వముచేసి భుజింపవలయును. పంచమూలపు కషాయములో పిప్పలి మూర్ఛ మును వేసికొని త్రాగవలయును. మాంసరసముతో గూడ నన్నమును తినవలయును. ఇట్లు చేసినయెడల వాతమువలన గలిగిన దగ్గు నశింపిపోవును.

—●— అపరాజితలేహము. —●—

శ్లో. శృంగీశతీకణాభాక్టీ గుండవాదద యానకైః, సత్తైలైర్వా తకాసఘ్నైః లేహాయ మపరాజితః. 5.

అతివన గంటుక చోరము పిప్పళ్ళు గంటుభారంగి బెల్లము తుంగముస్తైలు తీటక సిండ్తైలము వీటితో లేహమును చేసి నేవించిన వాతరోగములను దగ్గులను పోగొట్టును. ఇయ్యది అపరాజిత మను లేహము.

శ్లో०; లేహము మున్నగునవి. ౧

శ్లో. చూర్ణితా విశ్వదుస్పర్శ శృంగీ ద్రాక్షా శతాసితాః, లీడ్వా
 తైతేన వాతోత్థం కాసం జయతి దారుణమ్. 6. భాద్రీ ద్రాక్షా శతీ శృ
 ఙ్గీ పిప్పలీవిశ్వభేషజైః, గుడ్డతైలయుతో లేహః ప్లితో మారుతకాసి
 నాం. 7. పిత్తకాసే తనుకఫే త్రివృతాం మధురైర్వృతాం, దద్యాద్ధుసక
 ఫే తిక్తైఃవిరేకార్థం యుతాం భిషక్. 8. మధురై ర్దాంగలరసైః శ్వా
 మాకాయవకోద్రవాః, ముద్గాదియూషై శ్వాకై శ్చ తిక్తకై ర్శాత్రయా
 హితాః. 9. బలా ద్విబృహతీ వాసా ద్రాక్షాభిః క్వధితం జలం, పిత్తకా
 సాపహం పేయం శర్కరామధుయోజితం. 10. శరాదిపంచమూలస్య
 పిప్పలీద్రాక్షయోస్తథా, కషాయేణ శృతిం క్షీరం పిబేత్సమధుశర్కరం.
 కాకోలీ బృహతీ మేదా యుగై స్సవృషనాగరైః, పిత్తకాసే రసక్షీర
 యూషాం శ్చ పుష్పకల్పయేత్. 12. ద్రాక్షామలకఖర్జూరం పిప్పలీ
 మరిచాన్వితమ్, పిత్తకాసాపహం హ్యేత ల్లిహ్య న్నాక్షీకసద్విషా. 13.
 ఖర్జూర పిప్పలీ ద్రాక్షా సితాలాజా స్సమాంశికాః, మధుసర్పిర్యుతో లే
 హాః పిత్తకాసహరః పరః. 14. శతీ స్త్రీ బేరబృహతీ శర్కరావిశ్వభేష
 జమ్, పిష్ట్యా రసం పిబే త్పూతం సఘృతం పిత్తకాసనత్. 15. మధు
 నా పద్మబీజానాం చూర్ణం వైత్తికకాసనత్, బలిగం వమనేనాదా
 శీలితం కఫకాసినమ్. 16. యవాన్నైః కటురూక్షైః కఫ్మఘ్నై శ్చ
 పుష్పాచరేత్, పిప్పలీ తూరకై ర్పూషైః కాలతై ర్మూలకస్య చ. 17.
 లఘూ న్యన్నాని భుంజీత రసై ర్వా కటుకాన్వితైః.

శ్లో०, యవక్షారము, అతివస, ద్రాక్ష, కచ్చూరము, కలకండ పీటను తైల
 ముతో లేహమునుగా చేసి భక్షించిన మిగుల భయంకర మైనదైనను వాతముచే
 బుట్టెడు దగు నశించును. గంటుభారంగి ద్రాక్ష కచ్చూరము కర్మాటకశృంగి పిప్పళ్లు
 శ్లో०తి తైలము తైలము వీటిని లేహమును చేసికొని భక్షించిన దగుగలవారికి హిత
 కర మగును. పైత్యసంబంధము లగు దగుల విషయమునను కొద్దిగా కశ్లే వడువారియం
 దును తీపివదార్థములతో కలిపి తైలతెగడ నీయవలయును. కశ్లే జాస్తిగా వచ్చుచున్న
 యెడల కటుపదార్థములతో కలిపి తైల తెగడను విరేచనము లగుటకొఱకు ఇయ్యవలయు
 ను. మధురము లగు పదార్థములు అడవిజంతువుల మాంసరసము వీటితో కూడను,
 చామలు యవలు కొఱ్ఱలు మొదలగువాని నాహారముగా నేర్పఱపవలెను. మఱియును

వెనక (గంజి) కట్టును చేదుకూరలును హితకరము లగును. ముత్తువపులగము, చిన్నములక, పెద్దములక, ద్రాక్ష, వీటితో కషాయము పెట్టిన నీరు వైత్యురోగములను దగ్గులను పోగొట్టును. ఇందు తేనె కలకండయును చేర్చుకొనవలయును. కాకివెదురు మొదలగు పంచమూలములయొక్కయు ద్రాక్షయొక్కయు కషాయముచేతకాచినపాలు తేనెచక్కెరను కలిపికొని త్రాగవలయును. కాకోలి చిన్నములక మేద మహామేద అడ్డసరము శొంఠి ద్రాక్ష వీటితో కాచిన కషాయోదకములో చక్కెర తేనెను కలిపికొని త్రాగినయెడల పిత్తసంబంధము లగు దగ్గులు నశించును. ద్రాక్ష ఉసిరిక ఖర్జూరఫలము సిప్పళ్లు మిరియములు వీటిని చూర్ణమునుచేసి అందు తేనెను నేతని కలిపికొని నేవించిన వైత్యపుదగ్గులుతగ్గును. ఖర్జూము, శేకసిప్పళ్లు, ద్రాక్ష, కలకండ, కేలాలు వీటినిసమానభాగములనుచేర్చి తేనెలోను నేతిలోనుకలిపికొని నేవించినయెడల పిత్తసంబంధములగు దగ్గులను తగ్గించును. కచ్చూరము కురువేరు నేలములక కలకండ శొంఠి వీటిరసమును తీసి వడియకట్టి దానిలో నేతిని కలిపికొని త్రాగిన పిత్తకాసములు తొలగించును. తామరగింజల చూర్ణములో తేనెను కలిపి నేవించిన పిత్తసంబంధములగు దగ్గులను పాఠుడ్రోలును. కఫసంబంధ మగు దగ్గుల గోగి బలముగలవాడై యుండినయెడల మొదల నతనికి వసునమును చేయింపవలయును. కొంచెము చేదుగాను వెచ్చగాను నున్నట్టి అన్నమును కఫనాశకములగు వస్తువులను భుజింప నీయవలయును. సిప్పళ్లు, ఖారపదార్థములు, ఉలవలు, దుంపలు వీటితో చేయబడిన గంజితోగాని, కటువుగల రసములతోగాని తేలియగు నన్నములను భుజింపవలయును.

వైశ్ణోకమతాంతర్యాత కొన్నిటిలో నీక్రిందిశ్లోకము గలదు. శ్లో. పంచకోలైశ్చృతి తంక్షీరం కఫఘ్నంబఘ్నశస్యతే, శ్వాసకాసజ్వరహరం బలవర్ధగాగ్ని వర్ధనమ్.

—ॐ పుష్కరమాలాదికావ్యధమ. ॐ—

శ్లో. పౌష్కరం కట్ఫలం భాఠ్ఠి విశ్వవిప్పలసాధితమ్. 18 పిబే త్కావ్యధం కఫోద్రేకే కాసే శ్వాసే చ హృద్ద్రోహే, స్వరసం శృంగ బేరస్య మాక్షి కేణ సమన్వితమ్ 19. పాయయేచ్ఛాస్వసకాసఘ్నం ప్రతిశ్వాయకఫావహమ్, ముద్గామలాభ్యాం యవదాడిమూభ్యాం కర్కంధునా మూలక శంఠకే స. 20. శతీకణాభ్యాం చ కులుత్థకేన యూషో నవాంగః కఫరోగహంతా, పార్శ్వశూలే జ్వరే శ్వాసే కాసే శ్లేష్మసముద్భవే. 21. సిప్పలీచూర్ణ సంయుక్తం దశమూలీజలం పిబేత్,

పుష్కరమాలము, నేలగుమ్మడు, గంటుభారంగి, శొంఠి, పిప్పళ్లు వీటితో సిద్ధము చేయఁబడిన కషాయమును, కఫ మెక్కడుగా గలిగిన కాస(దగ్గు)రోగమునందును, శ్వాసమునందును, హృదయరోగమునందును త్రాగవలయును. అల్లపురసములో తేనెను వేసికొని త్రాగవలయును. శ్వాసకాసముల నిది యణంఁచును. ఊసనదగ్గులను సోఁగొట్టును. పెసలు, ఉసిరిక, యవ, దానిమ్మపిండెలు, రేగు, కురువేరు, శొంఠి, కచ్చారము, పిప్పళ్లు, మఱియును ఉలవలు వీటితోడ గవాంగయూచమును గంజి సిద్ధము చేయఁబడును. ఇయ్యది కఫరోగముల నణంచి వైచును. పాశ్చ్యపుశూలల విషయములోను, జ్వరము శ్వాసము కాసము క్షేపమువలన గలుగుదగ్గులు వీటివిషయంలలో, పిప్పళ్ల మార్ణమును కలిపికొని దశమాలముల కషాయమును త్రాగవలయును.

❁ కట్టలాది క్వాఢము. ❁

శ్లో. కట్టలం కత్త్రణం భార్జి ముస్తం ధాన్యం వచా భయా.

22. శృంగీ పార్వటకం శుంఠీ సురాహ్వ చ జలే శృతమ్, మధుహిం గుముతం పేయం కాసే వాత కఫాత్త కే. 23. కంఠరోగే క్షయేశుశో శ్వాసహిక్వాజ్వరేషు చ.

నేలగుమ్మడు, కామంచి, గంటుభారంగి, తుంగముస్తలు, ధనియములు, వస, కరకాయలు, కర్కాటకశృంగి, పర్వాటకము, శొంఠి, దేవదారు వీటిని కషాయము పెట్టి అందు తేనెయును, ఇంగువయును చేర్చి త్రాగవలయును. ఇయ్యది వాతమువలన, కఫమువలన గలిగెడి దగ్గులయందును, కంఠరోగములయందును, క్షయయందును, శూలలయందును, శ్వాసము, వెక్కిళ్లు, జ్వరము వీనియందును హితకరము అగుచున్నది.

❁ వాకుడు మొదలగు కషాయములు. ❁

శ్లో. కంటకారీకృతః క్వాఢః సకృష్ణ స్పర్వ కాసహః. 24. విభీతకం ఘృతాభ్యక్తం గోశకృష్పరివేష్టితమ్, స్విన్న మగ్నా హారే త్కాసం ధ్రువ మాస్యవిధారితమ్. 25. వాసక స్వరసః పేయో మధుయుక్తో హితాశినా, పిత్తశ్లేష్మకృతే కాసే రక్తపిత్తే విశేషతః. 26. పిప్పలీ మధుకం ద్రాక్షా లాక్షా శృంగీ శతావరీ, ద్విగుణా చ తుగాక్షీరీ సతాసర్వై శృతుర్లుణా. 27. తం లిహ్యే న్నధుసర్పిర్భ్యాం క్షత కాసనివృత్తయే, పిప్పలీ చర్దకం లాక్షా సంపక్వం బృహతీఫలమ్. 28. శృతక్షా ద్రయతో లేహః కాసశ్వాసనిబర్హణః, హారీతకీనాగరముస్తమాల్లం గుడేన

తుల్యం గుటికా విధేయా. 29. నివారయ త్యాస్యవిధారి తేయం శ్వాసంప్రప్యథం ప్రబలం చ కాసమ్.

నేలములక కషాయములో పిప్పళ్లు చేర్చి కొని త్రాగిన నన్నివిధములగు దగ్గులు తగ్గిపోవును, తాడికాయలను నేతిలో నూరవైచి, ఆవుపేడలో పొదివి కుట్టులో నుడుకఁ బెట్టి పుక్కిట నుంచికొనుచుండినయెడల దగ్గును హరింపఁజేయును. అడ్డపర పుటాకురసములో తేనెను కలిపికొని పిత్తక్షేపములచేత నగు దగ్గులు కలిగివుడు త్రాగవలయును. విశేషముగా నిద్రానిని రక్తపిత్తములచేత బుట్టెడి దగ్గులయందు నేవింపవలయును. పిప్పళ్లు, యష్టిపథకము ద్రాక్ష లక్కపుడకలు కర్కాటకశృంగి పిల్లిపిచ్చరవీనిని సమానభాగములుగాను, తపక్షిరి నన్నిఁటికంటె ద్విగుణముగాను, చక్కెర నన్నిఁటికంటె చతుర్దణముగాను తీసికొని వీని నన్నిఁటిని నేతిలోను తేనెలోను కలిపి భక్షించినయెడల క్షయసంబంధము లగు దగ్గులు నివర్తించును. కరకకాయలు, శొంఠి, తుంగముస్తలు వీటిచూర్ణములో సమానముగా బెల్లమును కలిపి మాత్రలను కట్టి నేవింపవలయును. ఈమాత్రలు పుక్కిటిలో నుంచికొనినయెడల ప్రబలిన శ్వాసమును దగ్గులును పోగొట్టును.

—● మరీచాద్యచూర్ణము. ౨౯ —

శ్లో. కర్షః కర్షార్థ మసో పలం పలద్వయ మధార్థకర్ష శ్చ, మురిచస్య పిప్పలీనాం దాడిమగుడయావశూకాశాం. 30. సర్వాషధై రసాధ్యాయే కాసా స్సర్వవైద్యవివర్జితాః, అపి పూయం ఛర్దయతౌల తేషా మిద మకాషధం పథ్యమ్. 31.

మిరియములు ఒకకర్షము, పిప్పళ్లు అర్థకర్షము, దానిమ్మగింజలు 1 పలము, బెల్లము చెండుపలములు, యవక్షారము అర్థకర్షము వీటి నన్నిఁటిని చేర్చి చూర్ణమును చేయవలయును. ఆన్నిఁధము లగు మందులచేతను కుదురనివియును వైద్యులెల్లరును కుదుర్పజాలక నిరాశఁపెకొని వదిలిపెట్టఁబడినవియును, దుర్లంధము వచ్చునట్టివియు నగు దగ్గుల కియ్యది అమూల్యమును పథ్యము నగు నౌషధము.

—● సమశర్కర చూర్ణము. ౩౦ —

శ్లో. లవంగజాతీఫలపిప్పలీనాం భాగా స్ప్రకల్పా వ్రక్ష, యుతా నమీషాం, పలార్థ మేకం మురిచస్య దద్యా త్పలాని చత్వాఽఽ మపశా షధస్య. 32. సితాసమం చూర్ణ మిదం ప్రసహ్య రోగా నిమా నాశు

బలాన్నిహన్యాత్. కాసజ్వరారోచక మేహగుల్మ శ్వాసాగ్నిమాంద్య గ్రహణీప్రదోమాన్. 33.

లవంగములు జాజికాయ పిప్పళ్లు ఇవి యన్నియును అక్షప్రమాణమును మిరియములు అరపలమును, శొంఠి నాలుగుపలములను చేర్చి వీటిని చూర్ణమును చేయవలసి నది. ఆచూర్ణముతో నమానముగా చక్కెరను చేర్చవలయును. ఇయ్యది మిగుల బలవంతము లగు దగ్ధలను ద్వారమును ఆరోచకములను మేహమును గుల్మరోగములను శ్వాసములను అగ్నిమాంద్యమును గ్రహణులను నశింపజేయును.

హరితకీమోదకము మున్నగునవి. ౩౪

శ్లో. హరితకీ కణా శుంఠీ మరిచం గుడసంయుతమ్, కాసఘ్నాహ్నిమోదకః ప్రోక్తః తృష్టారోచక నాశనః. 34. తాలీనవహ్నిదీప్యక చవికా శుంఠ్యమ్లవేతస వ్యోమైః, తుల్యైః ప్రీసుగంధియుతైర్గుడేన గుటికా ప్రకర్ణవ్యా. 35. కాసశ్వాసారోచక పీనసహృత్కంతవాజ్నిరోధేషు, గ్రహణీగుద్యవేషు గుటికా వ్యోషాంతికా నామ. 36. మనశ్శిలాలమధుక మాంసీము స్తైగుడైః పిబేత్, ధూమం త్ర్యహం చ తస్యాను సగుడం చ పయః పిబేత్. 37. ఏష కాసా స్పృశద్ద్యంద్వ సర్వదోష సముద్భవాన్, శైతై రపి ప్రయోగాణాం సాధయే దప్రసాధితాన్. 38. మనశ్శిలాలిప్తవలం బదర్యా ఘృత్తశోషితమ్, సక్షీరం ధూమపానా త్తు మహాకాసనిబర్హణమ్. 39. అర్కచ్ఛల్లశీలే తుల్యే తతోద్ధేవ కటుత్రికమ్, చూర్ణితం పహ్నినిక్షిప్తం పిబే ధూమం తు యోగవితే. 40. భక్షయే దథ తాంబూలం పిబే ద్దుగ్ధ మ్సూబు వా, కాసాః పంచవిధా యాంతి శాంతి మాశు న సుశయః. 41.

కరక కాయలు పిప్పళ్లు శొంఠి మిరియములు బెల్లము వీనిని చూర్ణము చేసి, కుడుములుగా జేసి భక్షించినయెడల దస్పిక, ఆరోచకములను నశింపజేయును. తాడిశపత్రి చిత్రమాలము ఓమము చేవ్యము శొంఠి ఆళ్లువేతసము మిరియములు పిప్పళ్లు లవంగపుపట్ట వీలకులు జాపత్రి వీని నన్నిటిని సమానముగా చేర్చి బెల్లముతో మాత్రలు కట్టి నేపింపవలయును. ఈమాత్రలను వ్యోషాంతికము లని యందురు. ఈమాత్రలు దగ్ధ శ్వాసను ఆరోచకము పీనస హృద్రోగము మాటపడిపోవుట గ్రహణి ఈరోగముల యందు మిక్కిలి హితమును చేయును. ఈమాత్రలలో లవంగపుపట్ట వీలకులు జాపత్రి వీని నన్నిటిని నాలుగూపములయెత్తు కలవలయును. మణిశిల హరిదళము య

ష్టిమధుకము జటామాంసి, తుంగముస్తలు గారకాయలు వీనిని మార్జముచేసి, చుట్టగా కాల్చి, ఈవాగను మూడుగినములు త్రాగుచు ఆపైని పాలను త్రాగుచుండినయెడల మిక్కిలి భయంకరము లగు దగ్గులుకూడను దూరముగా తొలగిపోవును. జిల్లేడుఆకులు మణిశిల సమానభాగములుగా చేర్చికొని, శోఠి మిరయసులు పిప్పళ్లు సగభాగమును చేర్చి మార్జముచేసి చుట్టచుట్టి కాల్చి చాగను యోగవేత్త యగువాడు త్రాగవలయును. తఱువాత తాంబూలమును వేసికొనవలయును. లేవన్న పాలను గాని నీళ్లనైనను గాని త్రాగవలయును. ఇందుచేత ఆయుధతెఱుగులగు దగ్గులును నిస్సంశయముగా తొలగిపోవును.

❁ దశమూలఘృతము, ౪౨ ❁

శ్లో. మరిచశిలార్కక్షీరై ర్వార్తాకీం త్వచ మాశు భావితాం శుష్కామ్, కృత్వా విధినా ధూమం పిబతః కాసా శ్శమం యాంతి. 42. దశమూలీకషాయేన భార్గీకల్కం పచే ద్ఘృతమ్, దక్షుతి త్తిరిని ర్యూషే తత్పరం వాతకాసనుత్. 43.

మిరియసులు మణిశిల జిల్లేడుపాలు కీటితోడ మలకచెట్టుతోకను నానవైచి తరువాత దానిని ఎండించి యథావిధిగా పాగను త్రాగెడివాని కిచ్చిన దగ్గులన్నియును తగ్గిపోవును. దశమూలముల కషాయముతో గంటుభారంకి కల్కనును కలిపి దానియందు నేతిని చేర్చి వండవలయును, లేక కోడి తిత్తిరిపక్షుల నిరూహమునందు ఘృతమును గాని పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది నేపించినచో విశేషముగా వాతసంబంధము లగు దగ్గులను పాఠుడ్రోను.

❁ దశమూలాద్యఘృతము, ౪౩ ❁

శ్లో. దశమూలాథకే ప్రస్థం ఘృతస్యాక్షునమైః పచేత్, పు స్కరాహ్వా శతీ బిల్వ సురా సవ్యోష హింగుభిః. 44. పేయానుపానం తద్దేయం కాసే వాతక ఛాధికే, శ్వాసరోగేషు సర్వేషు కఫవాతాత్మకే షు చ. 45.

ఆరువది నాలుకలముల దశమూలఘృత కషాయమునందు పుష్కరమూలము కచ్చూరములు బిల్వపువేరు నల్లతెగడ శొంఠి మిరయసులు ఇంగువ వీని నన్నిటిని ఒక్కొక్కటా క్కూతును చొప్పనను తీసికొని వానియందు వదియారుపలముల నేతిని పోసి పక్వము చేయవలయును. దీనిని పేయానుపానముగా వాతము కఫము మొదలగువానివలన బుట్టిన

దగ్గులయందును శ్వాసరోగ ములయందును కఫయవాతము వీనివలన కలిగినవాటియందును ఈయవలయును.

❁ దశమూలపట్టణపుతము. ❁

శ్లో. దశమూలీచతుఃప్రస్థే రశే ప్రస్థాస్థితం మాపిః, సక్షారైః పంచకోలై స్తు కల్కితం సాధు సాధితమ్. 46. కాసహృత్పాశ్చ్యశూ లఘ్నం హిక్కాశ్వాసనిబర్హణమ్, కల్కం పట్టణ మేవాత్ర గ్రాహ యంతి భిషగ్గరాః. 47.

నాలుగు ప్రస్థముల దశమూలకషాయములో పదియారు పలముల నేతని యవక్షారము సిప్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమూలము శొంఠి కీటియొక్క కల్కమును కలిపి నేతిగి సిద్ధము చేయవలయును. ఇయ్యది దగ్గు హృదయశూలము పార్శ్వపునొప్పి వెక్కిళ్లు శ్వాసము వీటిని నశింపజేయును. ఇచ్చట నుత్తమవైద్యులు 6 పలముల కల్కమునే గ్రహింపవలయు నందురు.

❁ కంటకారీఘ్నతము. ❁

శ్లో. కంటకారీగుడూచీభ్యాం పృథ క్త్రింశ త్పలా ద్రనే, ప్రస్థ సిద్ధో ఘృతా ద్వాశకాసను ద్వషిద్విదీపనః, 49 ఘృతం రాన్నాబలా వ్యోష శ్వదంషోకీలకపాచితమ్, కంటకారీరనే సచ్చిః పంచకాసనిషూ దనం. 49.

వాకుడు తిప్పతీగ వీటితోచేసిన ముప్పదిపలముల కషాయముతో నేతని చక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది వాతసంబంధము లగు దగ్గులను పోగొట్టును. ఆగ్ని నుద్దీపింపజేయును. సన్నరాస్త ముత్తవపులగము శొంఠి మిరియములు సిప్పళ్లు పల్లెరు వీటికల్కములను వాకుడురసములోను పక్వముచేయబడిన ఘృతము అయిదు లెఱుగలగు దగ్గులను నశింపజేయును.

❁ బృహత్కంటకారీ ఘ్నతము. ❁

శ్లో. సవత్రమూలశాఖాయాః కంటకార్యా రసాధకే, ఘృత ప్రస్థం బలావ్యోష విడంగశతిచిత్రకైః. 50. సవర్షల యవక్షార బిల్వా మలక పుష్కరైః, వృశ్చీర బృహతీ పథ్యా యమానీదాడిమ ర్ధిభిః. 51. ద్రాక్షా పుసర్ననా చవ్య ధన్వయాసాష్లువేతసైః, శృంగీతా మలకీ భార్గీ రాన్నా గోక్షురకైః పచేత్. 52. కల్కై స్తు సర్వకా

నేను హిక్మాత్వానే చ శస్యతే, కంటకారీఘృతం సిద్ధం కఫవ్యాధివి
నాశనమ్. 53.

ఆకులు వేళ్లు కొమ్మలుతో గూడిన నేలములక రసమును ఆఢక ప్రమాణము సిద్ధము
చేసి దానియందు పదియారుపలముల నేతినీతీసికొని, ముత్తువపులగము శొంఠి మిరియములు
పిప్పళ్లు వాయవిడంగములు కచ్చురము చిత్రమూలము శూవర్చలవణము యవక్షారము
బిల్వపువేణు ఉసిరిక పుష్కరమూలము పృశ్చీమము ములక కరకకాయ ఓమము దాని
మ్మ ఋద్ధి ద్రాక్ష శొంఠి చెవ్యము యవాసము గజ్జేరు వ్యాఘ్రనఖమను ద్రవ్యము నేల
తాడి గంటుభారంగి సన్నరాస్త పల్లెగు వీటితో కల్కమునుచేసి ఆకల్కముతో నేతినీ
పకవము చేయవలయును. ఇయ్యది కంటకారీఘృతము. ఇది అన్నివిధము లగు దగ్గులను
వెక్కిళ్లను శ్వాసనును పోఁగొట్టటయం దత్యుత్తమము. మఱియును కిఫగోగములను
సశంపఁజేయును. ఇయ్యదియే బృహత్కంటకారీఘృతమనియు ననంబడును.

❖ రాస్నాద్యఘృతము. ❖

శ్లో. ద్రోణేఽపాం సాధయే ద్రాస్నాం దశమూలీం శతాసరీపం,
ఫలికాం మానికాంశాం స్త్రీన్ కులుత్థాన్ ? దరాన్ యవాన్.
54. తులార్థం చాజమాంసస్య తదశేషేణ తేన చ, ఘృతాఢకం సమ
క్షీరం జీవసేయైః పలోన్మితైః. 55. సిద్ధం తద్దశభిః కల్కైః నస్యవానా
నువాసనైః, సమీక్ష్య వాతరోగేషు యథావస్థం ప్రయోజయేత్. 56.
పంచకాసాన్ క్షయం శ్వాసం పార్శ్వశూల మరోచకమ్, సర్వాం
గైకాంగరోగాం శ్చ సస్థీ హార్యానిలం జయేత్. 57. జీవక భక్తా
మేదే కాకోత్యా శూర్పస్థికే, జీవతీ మధుక శ్చైచువ దశకో జీవకో
గణః. 58.

ద్రోణపరిమితమగు నుదకములో సన్నరాస్తను దశమూలమును పిల్లిపిన్నరను
ఒక్కొక్కపలము చొప్పునచ, ఉలవలు తేగుపండ్లు యవలును మూడు మూడు మాని
కలు చొప్పుననున్న, మేకమాంసము 50 పలములు, జీవనీయగణములో చెప్పిన యకా
వధములు ఒక్కొక్కపలమున, నేయి 64 పలములును కీని నన్నింటిని చేర్చి నేతినీ
పకవముచేయవలయును, దీనితో వాతరోగముల విషయము లో నస్యము పాసము అనువా
సనలను తగుమాత్రముగా ప్రయోగించవలయును. ఇయ్యది అయిదుతెఱఁగులగు దగ్గుల
ను క్షయ శ్వాసము పార్శ్వశూల అరోచకము సర్వాంగరోగము ఏకాంగరోగము
స్థిహా ఊర్ధ్వ వాతిము వీటిని బయించును. జీవకము ఋషభకము మేద మహామేద

కాణో లిక్ష్మీర కాణోలి ఋద్ధి వృద్ధి జ్యేవంతి జేష్ఠమధుకము ఇవి పదియాపధులుజీరు వం తీగణ మని చెప్పబడును.

❁ అగస్త్యహారీతకీ. ❁

శ్లో. దశమూలీంస్వయంగుస్తాంశంఖపుష్పింశతీంబలామ్. హస్తసిప్పల్య పామార్గ పిప్పలీమూల చిత్రకాన్. 59. భాక్తి పుష్కరమూలం చ ద్విపలాంశం యనాథకమ్, హారీతకీశతం చైకం జలే వంచాథకే పచేత్ 60. యవై స్విన్నైః కషాయం తం పూతం త చ్చాభయాశతమ్, పచే ద్గుడతులాం దత్వా కుడపం చ పృథగ్గుతాత్. 61. తైలా త్సపిప్పలీ చూర్ణాత్ సిద్ధశీతే చ మక్షికాత్, లిహ్య ద్వైచాభయే నిత్యమతః ఖాదే ద్రసాయనమ్ 62. త ద్వలీపలితంహన్యా ద్వలాయుర్కలవర్ధనమ్, పుచకాసాన్ క్షయం శ్వాసం హిక్మా సువిషమజ్వరాన్. 63. హన్యా త్రధా గ్రహణ్యోహ్యోద్గోగారుచిపీనసాన్, అగస్త్యవిహితం ధన్య మిదం శ్రేష్ఠం రసాయనమ్. 64.

దశమూలములు శైద్ధమూలగొండి శంఖపుష్పి కచ్చూరము ముత్తవపులగము వినుగుపిప్పళ్లు ఉత్తరణి మోడి చిత్రమూలము గంటుభారంగి పుష్కరమూలము వీని నన్నింటిని రెండురెండు పలములును, యవలు 64 పలములును, 100 పలముల కరకాయలు వీటి నన్నింటిని ఆయిదు అథకముల ప్రమాణపు సీటిలో పక్యము చేయవలయును. యవలు మైత్తరబడగానే అకషాయమును వడియగడ్డి 25 పలముల కరక్కాయలయందు 100 పలముల బెల్లము 4 పలముల నేయిని కలిపి వండవలయును, తైలమును పిప్పలిదూరమును నాలుగునాలుగు పలములచొప్పున చేర్చవలయును. పక్వమైపిప్పట చల్లారిన తఱువాత 4 పలముల తేనెను కలిపి మఱుల ప్రతినత్యమును రెండు రెండు కరక్కాయల చొప్పున రసాయనములను భక్షించుకీతిని భక్షించవలయును. ఇయ్యది యుతలుపడుట తలనెఱియుటలను పోగొట్టును. బలమును ఆయుష్యమును మలమును వృద్ధి నొందించును. అయిదు తెఱుగు లగు దగ్గులను క్షయరోగములను శ్వాసరోగమును వెక్కళ్లును విషమజ్వరములను గ్రహణులను మూలరోగములను హృదయ రోగములను ఆరుచినిపినను పోగొట్టును. ఇయ్యది అగస్త్యమహామునిచేత నిర్మింపబడి యెను. ధన్యమును శ్రేష్ఠము నగు రసాయనము కావున దీనిని అగస్త్యహారీతకీ యందురు.

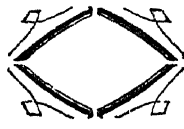
❁ వ్యాఘ్రహారీతకీ. ❁

శ్లో. సమూలవుష్పచ్చద కంటకార్యా, స్తులాం జలద్రోణపరిప్లుతాం చ, హారీతకీనాం చ శతం నిదధ్యా దధాత్ర పక్వాచరణావశే

షష్ఠ. 65. గుడస్య దత్త్వా శతమేత దిగ్నో విపక్వ ముత్తీర్య తత స్సు
 శీతే, కటుత్రికం చ ద్విపల ప్రమాణం పలాని షట్ పుష్పరసస్య తత్ర
 66. క్షిపే చ్చతుర్జాతపలం యథాగ్ని ప్రయుజ్యమానో విధినాఽవలే
 హః, వాతాత్తక్రం పిత్తకఘోద్భవం చ ద్విదోషకాసా నపి యాం క్ష్రీ
 దోషాన్. 67. క్షయోద్భవం చ క్షతజం చ హన్యాత్ సపీనసశ్వాస
 మురోక్షతం చ, యక్ష్యేణ మేకాదశరూప ముగ్రం భృగూపదిప్తం హి
 రసాయనం న్యూత్. 68.

వేళ్ళు, పూవులు ఆకులు వీటితో కూడిన వాకుడుచెట్టును 100 పలముల కెచ్చి 231
 పలములనీటితో చేర్చవలయును. మఱియునుకరక కాయలు ఒక వందయునుకలిపి పక్వము
 చేయవలయును. నీర నాల్గవభాగము మిగులు గలుగునప్పుడు 100పలముల బెల్లమునండు
 చేర్చి వండవలయును. ఆపివ్వుట దించి చక్కగా చల్లారినపివ్వుట శొంఠి, మిరియములు
 పిప్పళ్ళు రెండుపలములును పూదేసే రిపలములును లవంగపుచెక్క- ఏలకులు జాపత్రి
 నాగకేసరములు వీటిచూర్ణము నొకపలమును చేర్చి కలియ బెట్టి లేహమునుగా చేసికొని
 జతరాగ్ని ననుసరించి సేవించు చుండవలయును. ఇయ్యది వాతపు దగ్గులను పైత్యపు ద
 గ్గులను ద్విదోషముచేత నగు దగ్గులను త్రిదోషములవలన నగు దగ్గులను క్షయదగ్గులను
 పీనసశ్వాసములను తోమ్మ బ్రదలగుచుండుటను సడనొకండు తెఱుగులగు క్షయరోగ
 ముఁను నశింపచేయును. దీనిని భృగుమహర్షి చెప్పెను. ఇయ్యదియే వ్యాఘ్రహారీతకి య
 నంబడును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు కాసగోగాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౧౨. హిక్కాశ్వాసాధికారము.

శ్లో. హిక్కాశ్వాసాతురే పూర్వం తైలాక్తే స్వేద ఇష్యతే, స్నిగ్ధైర్లవణయోగై శ్చ మృదు ర్వాతానులోమనమ్. 1. ఊర్ధ్వాధ శ్శోధనం శక్తే దుర్బలే శమనం మతమ్, కోలమజ్జాంజనం లాజాతిక్తా కాంజనగై రికమ్. 2. కృష్ణాధాత్రీ సితా శుంఠీ కాసీసం దధినామ చ, పాటల్యా స్సఫలం పుష్పం కృష్ణాఖర్జూర ముస్తకమ్. 3. ష డేతే పా దికా లేహః హిక్కానాం మధుసంయుతాః, మధుకం మధుసంయుక్తం విప్పలీశర్కరాన్వితా. 4. నాగరం గుడసంయుక్తం హిక్కాఘ్నం నా వనత్రయం, స్తన్యేన మఱీ కావిస్తా నస్యం వా లక్తకాంబునా. 5. యోజ్యం హిక్కాభిభూతాయ స్తస్యం వా చందనాన్వితమ్, మధుసౌ వర్చలోపేతం మాతులుంగరసం విబేత్. 6. హిక్కార్తస్య పయ శ్చాఘం హితం నాగరసాధితమ్, కృష్ణామలకశుంఠీనాం చూర్ణం మధు సితాయుతమ్. 7. ముహు ర్దుహుః ప్రయోక్తవ్యం హిక్కాశ్వాసనివారణమ్, హిక్కాశ్వాసీ విబే బ్భార్జ్జీ సవిశ్వా ముష్ణ వారిణా. 8. నాగ రం వా సితా భార్జ్జీ సౌవర్చలసమన్వితమ్. శృంగీ కటుత్రిక ఫలాత్ర యకంటకారీ భార్జ్జీ సపుష్కరజటాలవణాని పంచ, చూర్ణం విబే దశిశి రేణ జలేన హిక్కా శ్వాసోర్ధ్వవాతకసనారుచిపీనసేషు. 9. అభయా నాగరకల్కం పౌష్కరయవశూకమరిచకల్కం వా, తోయే నోష్ణేన విబేత్ శ్వాసీ హిక్సీ చ తచ్ఛాన్వై. 10. అమృతానాగరభార్జ్జీ వ్యా ఘ్నీప్రణాశసాధితః క్వాథః, వీత స్సకణాచూర్ణః కాసశ్వాసౌ జయ త్వాశు. 11.

వెక్కిళ్ళు శ్వాస గలిగి బాధపడెను రోగినిషయమున ముందుగా నూనెను చ రిమిన పవార్థములచేత గాని, మృదువు లగు అవణయోగములచేత గాని చెమటను పు టించుట యుత్తమము, వాతమును అనుకూలముగా వర్తింపచేయుటయును మంచిదే

యగును. రోగి బలముగలవాడై యున్నయెడల, వమనమునకును జాలాబునకు అనఁగా ప్రవర్తులకు నిచ్చుచుండవలయును. దుర్బలుడైనయెడల శమనమగు నట్టులు శాంతి నొందించు నౌషధముల నుపయోగింపవలయును. శేగుచెక్క, సౌఖీ రాంజనము, పేలాలు, కటుకరోహిణి, ఉమ్మెత్త, పిప్పళ్ళు, ఉసిరికపప్పు, కలకండ, శొంఠి, అన్నభేది, వెలగకాయ, కలిగొట్టుచెట్టు, పువ్వులు, ఫలములు, పిప్పళ్ళు, ఖర్జూరము తుంగముస్తలు ఈయాలు అవశేషములను తేనెతో కలిపి నేవించిన వెక్కిళ్లను పోఁగొట్టును. తేనెతోకలిపిన యష్టిమధుకము కలకండతో చేర్చినపిప్పళ్ళు, బెల్లముతో కలిపిన శొంఠి, ఈమూఁడు నాసికావిధులును వెక్కిళ్లను పోఁగొట్టును. చనుబాలలో ఈగవిష్టను (అనఁగా మైనమును) కలిపి యుపయోగించిన నస్యముగాని చనుబాలలో చందనముకలిపియుపయోగించిన నస్యముగాని వెక్కిళ్లనుపోఁగొట్టును. తేనె సౌవర్చలవణము వీటితో కూడిన మాదీఫలరసముగాని, శొంఠిచాదికలిపిన మేకపాలుగాని వెక్కిళ్ళు రోగముగలవారికి హితమునుగల్గించును. పిప్పళ్ళు ఉసిరిక శొంఠి వీటిచూర్ణమును తేనెతోను కలకండతోను కలిపి మాటిమాటికి ఇచ్చుచున్నయెడల వెక్కిళ్ళు శ్వాసయును తొలఁగి చనును. గంటుభారంగి శొంఠినిగాని, శొంఠి గంటుభారంగి సౌవర్చలవణము వీట్లను గాని వేడినీటితో కూడా నేవించినయెడల వెక్కిళ్ళు శ్వాసయును తగ్గును. శృంగి శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్ళు కరక్కాయ తాడికాయ ఉసిరికపప్పు వాకుడు గంటు భారంగి పుష్కరమూలము యవలు శూక ధాన్యము పంచలవణములు వీటిని చూర్ణము చేసి వేడినీళ్లతో గూడ చేర్చికొని వెక్కిళ్ళు శ్వాస ఎగతొప్పు దగ్గు అరచి పీనన ఈరోగములు కలిగినప్పుడు త్రాగవలయును. కరక్కాయలను శొంఠిని కల్గముచేసి గాని పుష్కరమూలము యవక్షారము మిరియములు వీనికల్గముగాని వేడినీళ్లతో గూడను శాంతికలుగుకొఱును శ్వాసను. వెక్కిళ్ళు కలవారు త్రాగవలయును. తిప్పటిగ శొంఠి బ్రహ్మాదండి నేలములక నల్లగగ్గర వీటితో సిద్ధము చేయఁబడిన కషాయములో పిప్పళ్ల చూర్ణమును వేసికొని త్రాగినయెడల కాసశ్వాసములను జయింపఁగలడు.

—● దశమాలక్ష్మణము. ●—

శ్లో. దశమూలీకమాయ స్తు పుష్కరేణ విచూర్ణితః, శ్వాస కాసప్రశమనః పార్శ్వహృచ్చూలనాశనః. 12. కులుత్థనాగరవ్యాష్టి వాసాభిః క్వాధితం జలమ్, వీతం పుష్కరసంయుక్తం హిక్కాశ్వాసని బర్హణమ్. 13. గుడం కటుకత్రేలేన మిశ్రయిత్వా సమం లిహేత్, త్రినప్తాహప్రయోగేణ శ్వాసం నిర్మూలతో జయేత్. 14. శృంగీమ హశాషధకణాఘన పుష్కరాణాం, చూర్ణం శతీమరిచశర్కరయా సమే

తమ్, క్వాధేన పీత మమృతావృషపంచమూల్యాః, శ్వాసం త్ర్య హేణ శమయే దతిదోష ముగ్రమ్. 15. హృద్రాః మరచం ద్రాక్షం గుడం కాన్నాం కణాం శతీమ్, జహ్య త్తైలేన విలిహన్ శ్వానా న్ప్రీణహరా నపి. 16. హిక్మాం హరతి ప్రబలాం ప్రబలంశ్వాసం చ నాశయ త్యా శు, నిఖిపుచ్చభూతిపిప్పలి చూర్ణం మధుమిశ్రితం లీఢమ్. 17. కర్షం క లిఫలచూర్ణం, లీఢం చాత్యంతమిశ్రితం మధునా, అచిరాద్ధరతి శ్వాసం ప్రబలా ముద్గంసికాం చైవ. 18.

దశమూలముల కషాయములలో పుష్కరమూలముల చూర్ణమును వేసికొని త్రాగినయెడల శ్వాసము దగ్గు పార్శ్వపునొప్పి హృదయశూలము వీటిని నశిం పఁజేయును. ఉలవలు శొంఠి నేలములక అడ్డనగము వీటితోటి సిద్ధముచేయఁ బడిన కషాయోదకమును, పుష్కరమూలమును చేర్చికొని త్రాగినయెడల వెక్కిళ్ళును శ్వాసమును నశించును. బెల్లమును కటుకతైలముతో సమానభాగమును గా గ్రహించి రెండింటిని కలిపి నేవించుచుండవలయును. ఇద్దాని నిరుపదియొక్క రోజు నేవించినయెడల శ్వాసము నిర్మూలముగా నశించును.

తిప్పతీగ, అడ్డనరము, పిప్పళ్లు, తుంగము స్తలు, పుష్కరమూలము, కచ్చూరము, మిరియుములు వీటిని చూర్ణముచేసి కండచక్కెర నుండనఁ గలిపి, తిప్పతీగ అడ్డనరము లతో వెట్టిన కషాయమును చేర్చి మూడురోజులు త్రాగినయెడల మిక్కిలి భయంకరము లగు శ్వాసములు కూడ నష్టములు కాఁగలవు. పసపు, మిరియములు, ద్రాక్ష, బెల్లము, సన్నరాస్త, పిప్పళ్లు, కచ్చూరము వీటిని నూనెలో కలిపి నేవించిన ప్రాణముల నపహరించునంతవియైన వగు శ్వాసములు నాశనమునొందును. నెనులివెన్నులు గాల్చి చేసిన బూ డిదను పిప్పళ్ల చూర్ణములోకలిపి అందు తేనెను చేర్చి భక్షించినయెడల వెక్కిళ్ళు భయంక రములగు శ్వాసములు నష్టము లగును. పదిమాషములయెత్తు తాడిచూర్ణమును చేసి న్నచ్చు మగు తేనెలో చేర్చి నేవించిన భయంకరము లైన వెక్కిళ్లమును శీఘ్రముగా నశించును.

హింస్రాద్యభ్యుతము. ౧౯

శ్లో. హింస్రా విడంగ పూతీక త్రిఫలా వ్యోష చిత్రకైః, ద్విక్షీ రం సర్పిషః ప్రస్థం చతుర్గుణజలాన్వితం. 19. కోలమాత్రైః పచే తద్ధి కానశ్వాసం వ్యపోహతి, అర్ఘాం స్యరోచకం గుల్మం శకృద్భేదం క్షయం తథా. 20.

హింస్రయను ద్రవ్యము [అనఁగా నల్లఁజిప్పియఁట] వాయువిడంగములు, కాను గుచెక్క, కరకకాయలు, శొంఠి, తాడి, ఉసికిక, మిరియములు, పిప్పళ్ళు, చిత్రమా

లము వీని నన్నిటిని ఎన్ని దిన్ని దిమాపముల చొప్పునను, పాలు 32 పలములు, నేయి 16 పలములు, నీరు 64 పలములు వీని నన్నిటినికలిపి నేతని కాంచవలయును. ఈనేయి దగ్గలను శ్వాసములను మూలరోగములను ఆరోచకములను గుల్మవ్యాధులను విడ్డోదమును క్షయను నశింపజేయును. ఇయ్యది హింసాద్యభ్యుత మనఁబడును.

❀ తేజోవతీఘ్నము. ❀

శ్లో. తేజోవత్యభయా కుష్టం సిప్పలీ కటురోహిణీ, భూతికం పౌష్కరం మూలం పలాంశం చిత్రకం శతీ. 21. సావర్చలం త్వామలకీ సైంధవం బిల్వపేషికా, తాలీసపత్రం జీవంతీ వచా తై రక్షనం సంమితైః. 22. హింగుపాదై ర్ఘృతం ప్రస్థం పచే త్తోయచతుర్గుణే, ఏత ద్యధాఽలం వీత్వా హిక్కాశ్వాసా జయే న్నరః. 23. శోధాని లోరోగ్గహణీ హృత్పార్శ్వరుజ ఏవ చ.

చవ్యము, కరక కాయలు, చెంగల్యకోఘ్న, పిష్పశ్శు, కటుకరోహిణి, కామంచి, పుష్కరమూలము, మోదగమాడ, చిత్రమూలము, కచ్చాము, సావర్చలవణము, నేల తాడి, సైంధవపణము, మారేడుచెక్క, తాడిశపత్రి, జీవంతియను ద్రవ్యము, వస వీని నన్నిటిని ఒక్కొక్కక్కము చొప్పున తీసికొని మూడు మాపములయెత్తు ఇంగువను కలిపి నాలుగు రెట్టసిల్లలో 16 పలముల నేతని వండవలయును. ఈనేతని బలానుసారముగా త్రాగిన మనుష్యుఁడు వెక్కిళ్లను, శ్వాసమును, శోఘను, మూలరోగములను, గ్రహణులను, టొమ్మునొప్పి, పార్శ్వపునొప్పలను జయించును.

❀ భాగ్యీగుడము. ❀

శ్లో. శతం సంగృహ్య భాగ్యీస్తు దశమూల్యా స్తథా వరం. 24 శతం హారితకీనాం చ పచే త్తోయచతుర్గుణే, పాదావశేషే తస్మిన్ స్తు రసే వస్త్రపరిస్రతే. 25. ఆలోడ్య చ తులూ పూతాం గుడస్య త్వభయాం తతః, పునః పచేత్తు మృద్వగ్నా యావ లేహత్వ మాగతం. 26. శీతేఘ్న మధున శ్చాత్ర పట్పలాని ప్రదాపయేత్, త్రికటు త్రిసు గంధం చ పలికాని పృథక్పృథక్. 27. కర్షద్వయం యవత్రారం సం చూర్ణ్య ప్రక్షిపే త్తతః, భక్షయే దభయా మేకాం లేహ స్వార్థపలం లిహేత్. 28. శ్వాసం సుదారుణం హంతి కాసం పంచవిధం తథా, స్వగవర్ణప్రదో హ్యేష జతగాక్షే శ్చ దీపనః. 29. పలోల్లేఖాగతే మానే న ద్వైగుణ్య మిహేష్యతే, హారితకీశతస్యా త్ర ప్రస్థత్వాదాఢకంజలమ్.

గంటుభారంగి నూరుపలములును, దశమాఽములు 100పలములును, కరకకాయలు నూరు నీటినినాలుగు చెట్లధికముగా నీటిలో వండి చక్కగా నుడికిన తలువారత నాల్గవభాగము నీరు మిగిలియుండగా దించి ఆఽనమును వడియకట్టి, అందులో 100పలముల బెల్లమును కలిపి, మఱియును చక్కగా కలియనట్లు కలియఁబెట్టి కరకకాయల చూర్ణము నందు కైచి ఘ్నని మఁటపైపడఁకఁబెట్టి లేహపు పాకమునకు వచ్చునంతవఱకు నుంచి పిమ్మట చల్లార్చి రిపలముల తేనె నందు కలుపవలయును. శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్ళు, లవంగపుపట్ట, ఏలకులు, జాప త్రివీటిని వేళ్ళొరుగా పలముచొ॥ తెచ్చి యవక్షారమును 20మాషముల యెత్తు తెచ్చి మార్ణముచేసి కలుపవలయును. పిమ్మట నొక్కొక్క కరకకాయను తినుచు ఒకపలమును లేహమును నేఁించుచు వచ్చినయెడల భయంకర మగు శ్వాసము పంచవిధము లగు దగ్గులును నశించును. ఇయ్యది స్వరమును, కాంతి నిచ్చును. జఠరాగ్నిని కూడ దీపింపఁజేయును. పలమని వ్రాయుటచేత కొలతలో చెట్టింపు అవసరము లేదు. నూరుకరకకాయ లాకప్రస్థము అగుచున్నవి. కావున నాధకగు అనగా 64పలముల ప్రమాణమునే నీటిని గ్రహింపవలయును. ఇయ్యదియే భాక్తిగుడ మునబడును.

ॐ కులుత్థిగుడము. ॐ

శ్లో. కుఁఁత్థి దశమూలం చ త్తైవ ద్విజయస్త్వికా, శతం శతం చ సఃగృహ్య జలద్రోణే విపాచయేత్. 31. పాదావ శేషే తస్మిన్ స్తు గుడస్సార్ధతులాం క్షిప్యేత్, శీతీభూతేచ పక్ష్యేచ మధునోఽష్టౌ పలానిచ. 32. పట్టలాని తుగాక్షీర్యాః పిప్పల్యా చ ఫలద్వయం, త్రిసుగంధికయుక్తం తత్తాదే దగ్నిబలం ప్రతి. 33. శ్వాసం కాసం జ్వరం హీక్మాం నాశయే త్తమకం తథా, ప్రతిశశంద్రోణనియమాత్ జ్ఞేయం ద్రోణత్రయంత్యిహ. 34.

ఉలపలు దశమూలములు బ్రహ్మదొండి నీటినిఁజిలి 100పలముల చొప్పున తెచ్చి ద్రోణపరిమిత మగు నీటిలో వండి కాలుభాగము నీళ్ళుండగా 50పలముల బెల్లమును వేయవలయును. చక్కగా పాకమై చల్లారిన పిమ్మట తవక్షీరి రిపలములు పిప్పళ్ళు రిపలములు, లవంగపుపట్ట, ఏలకులు, జాప త్రియునుకలిపి జఠరాగ్ని ననుననంచి భక్షింపవలయును. ఇయ్యది శ్వాసమును దగ్గును జ్వరమును వెక్కిళ్లను తమకమును నశింపఁజేయును. నూరుపలములు ద్రోణ మను నియమముతో నీపాకమునుండ మూడుద్రోణముల నీటిని గ్రహింపవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు హిక్మాశ్వాసాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౧౩. స్వరభేదాధికారము.

● స్వరభేదమునందు కొన్ని యుపాయములు. ●

శ్లో. వాతే సలవణం త్రైలం పిత్రే సర్విస్సమాక్షికమ్, కఫే సక్షారకటుకం క్షౌద్రం కుడవ ఇష్యతే 1. గలే తాలుని జిహ్వయాం దంతచూలేషు చా శ్రితః, తేన నిష్క్రమ్యతే శ్లేష్థా స్వర శ్చాస్య ప్రసీదతి. 2. ఆద్యే కోష్ణం జలం వేయం దగ్ధ్యా ఘృతగుణాదనమ్, క్షీరాన్నపానం పిత్రోత్థే పిబే త్సర్వి రతంద్రితః. 3. పిప్పలీ పిప్పలీమూలం మరిచం విశ్వభేషజమ్, పిబే న్మాత్రేణ మతిమా న్కఫజే స్వరసంక్షయే. 4. స్వరోపహూతే వే దోజే కఫవ ద్విధి రిష్యతే, క్షయజే స్వరజే చాపి ప్రత్యాఖ్యాయ సమాచరేత్. 5.

వాతమువలన నగు స్వరభేదమునందు యవక్షారమును త్రైలముతోను పిత్రస్వరభేదమునందు తేనెకలిసిన నేతని, కఫస్వరభేదమునందు ఉప్పు కాముతేనెగల కబలమును యుపయోగించుట యుత్తమము. గొంతుక దవడలు నాలుక దంతమాలములు వీటిని ఆశ్రయించి కొనిన కఫము, ఈ ప్రయోగమువలన బయలుపడును. ఇట్టిరోగముగలవానిస్వరము చక్కగాకూడనగును. వాతస్వరభేదమునందు బెల్లమును చేర్చిననేతని బియ్యమున భక్షించి కొంచెము వేడినీరును త్రాగుట మంచిది. పిత్రస్వరభేదమునందు నెయ్యి పాలతోటి యన్నమును తినినప్పుడు సావకాశముగా నేతని త్రాగవలయును. పిప్పళ్లు, మోడి, మిరియములు, శొంఠి వీనిని చూర్ణముచేసి ఆవుపంచితముతో త్రాగుట, కఫస్వరభేదమునకు మంచిది. మేదస్సంతిశఃంచుటచేత బుట్టిన స్వరభేదమునందు కఫస్వరభేదమునందు వలెనే చికిత్స చేయవలయును. క్షయవలన గాని సన్నిపాతమువలన గాని పుట్టిన స్వరభేదమునందు సాధ్యము కాదను సమ్యకముతోనే చికిత్స చేయవలయును.

● చవ్యాదిచూర్ణము. ●

శ్లో. చవ్యామ్లవేతః కటుత్రికతింతిడిక తాలీనజీరకతుగాదహనై స్సమాంశైః, చూర్ణం గుడప్రముదితం త్రిసుగంధియుక్తం వైస్వర్యపీనసకఫారుచిషు ప్రశస్తమ్. 6. త్రైలాక్తం స్వరభేదే వా ఖదిరం ధారయే న్నుఖే, పథ్యాం పిప్పలియుక్తాం వా సంయుక్తాం నాగరేణ

వా. 7. అజమోదాం నిశాం ధాత్రీం తూరం వహ్నిం విచూర్ణ్య చ, మధుసర్పిర్యుతం లీడ్వా స్వరభేదం వ్యపోహతి. 8. కలితరుఫలసింధు కణా చూర్ణం తక్రేణ లీఢ మపహరతి, స్వరభేదం గోవయసా పీతం వా 2మలకచూర్ణం చ. 9. బదరీపత్రకల్కం వా ఘృతభృష్టం స సైంధ వం, స్వరోపఘాతే కాసే చ లేహ మేనం ప్రయోజయేత్. 10. శర్కరామధుమిశ్రాణి శృతాని మధురై స్సహా, పిబే త్వయాంసి యన్యై చై ర్వదతో 2భిహత స్స్వరః. 11.

చవ్యసు, ఆప్లవేతససు, శొంఠి, మిరియములు, సిప్పళ్లు, ఉసిరిక, తాడికపత్రి, బీలకఱ్ఱ, వంశలాచనము, చిత్రమూలమువీనిని సమానభాగములను తెచ్చి చూర్ణముచేసి, బెల్లమునందు కలిపి, పిమ్మట లవంగపుపట్ట, ఏలకులు, జాపత్రి వీటిని చూర్ణముచేసి పై దానిలోనఁ జేర్చి భక్షించినయెడల స్వరభేదమునందున, వీనన, కఫము అరుచి మున్నగువానియందును శ్రేష్ఠము. లేనిచో స్వరభేదము కలిగినప్పుడు నూనెలో నానవైచిన కాచును బుగ్గయం దుంచుకొనవలయును. ఇదియును కానిచో శొంఠితో కరకకాయను పుక్కిటిలో నుంచికొనవలయును. వాచుము, పసపు, ఉసిరిక, యవక్షారము, చిత్రమూలము వీటిని చూర్ణము చేసి తేనెను నేతిని యందు చేర్చుకొని భక్షించినయెడల స్వరభేదములు నశించును. తాడికాయ, సైంధవలవణము, సిప్పళ్లు వీటిచూర్ణమును మజ్జిగలో కలిపి నేవించినను కాని, ఆవుపాలతో ఉసిరికచూర్ణమును నేవించినను కాని స్వరభేదములు నశించును. లేకున్న తేగు ఆకు కషాయమును నేతితో చేర్చి సైంధవలవణమునందు కలిపి స్వరభేదమునందును, దగ్గులయందును ప్రయోగింపవలయును. పెద్దగా నఱచి మాటలాడుటచేత నెవ్వనికి స్వరము పడిపోవునో వాడు చక్కెర, తేనెను కలిపిన కషాయములను మధురపదార్థములతోటి త్రాగవలయును.

— ౧౦ — కంటకారీఘృతము. ౧౧ —

శ్లో. వ్యాఘ్రీస్వరస విపక్వం రాస్నావాట్యాలగోక్షుర వోవ్యమైః, సర్పి స్వరోపఘాతం హన్వ్యా త్కాసం చ వంచవిధం. 12. శుష్కద్రవ్యముపాదాయ స్వరసానా మసంభవే, వారిణ్యప్తగుణే సాధ్యం గ్రాహ్యం పాదావశేషితం. 13.

వాకుడురసములో సన్నరాస్త, ముత్తవపులగము, పట్టేరు, శొంఠి, మిరియములు, సిప్పళ్లు వీటిని కల్కముచేసి దానిలో నేతిని పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది స్వర

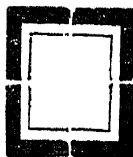
భేదములను, అయిదువిధము లగు దగ్గులను నశింపఁ జేయును. స్వరసము తేనిచో ఎండి నదానినైసను గ్రహింపఁబును. అప్పుడు ఎనిమిది రెట్ల నీటిలో వండవలయును. నాలు గవభాగము నీరు మిగిలియుండినప్పుడు దించి నేవంపవలయును. ఇయ్యది కంటకారీ ఘృత మన బడును.

◀ భృంగరాజఘృతము. ▶

శ్లో. భృంగరాజామృతావల్లి వాసక దశమూలకాసమర్దరసైః,
సద్విస్సపిష్పలీకం సిద్ధం స్వరభేదకాసజి న్నఘనా. 14.

గుంటక లగరాకు, తిప్పతీగ, అడ్డసరము, దశమూలములు, కసిగండవేరు వీటిర సమును తెచ్చి యందులో నేలిని పోసి వండవలయును. పక్వమైన పిమ్మట నందులోన పిప్పళ్ల చూర్ణమును కలిపి, తేనెతో నేనించినయెడల స్వరభేదమును దగ్గులును నశించి పోవును. ఇయ్యది భృంగరాజఘృత మనబడును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు స్వరభేదాధికార ప్రకరణము ముగిసెను

౧౪. ఆరోచకాధికారము.

❁ ఆరోచకమునకు సాధారణములగు సుపాయములు. ❁

శ్లో. వాంతిం సమీరణే పితౌ విరేకం వమనం కఫే, కుర్యాద్ధృ
 ద్యానుకూలాని హర్షణం చ మనోఘ్నజే. 1. వాంతో వచాద్భి రనిలే
 నిధివత్పి బేత్తు స్నే హౌష్ణితోయ మదిరాస్యతమేన చూర్ణం, కృష్ణావి
 డంగ యవభస్మక రేణుభాణ్ణీ రాస్నేలహింగులవణో త్తమనాగరా
 ణాం. 2. వైతే గుడాంబుమధురై ర్వమనం ప్రశస్తం లేహ స్ససైంధవ
 సితామధుసర్పిరిష్టం, నింఘాంబుభర్దితవతః కఫజే తు పానం రాజద్రు
 మాంబు మధునా సహ దీప్యకాఢ్యం. 3. చూర్ణం యదుక్త మధవా
 నిృజే తదేవ, సర్వై శ్చ సర్వకృత మేవ ముపక్రమేచ్ఛ.

వాతముచేత నగు నరోచకమున వా.తికి తీసికొవలయును. పితారోచకమునందు
 ప్రవర్తికి తీసికొనవలయును. కఫారోచకమునందు వా.తికి తీసికొవలయును. మనో
 వ్యాకులతచేతనగు నరోచకములకు మనస్సుంతుష్టి కలిగించి కొవలయును. వాతారోచక
 మునందు వనను కసాయముగా గాచియును, వమనములైన రోగి చమురుపదార్థములు,
 వేడిసిరు, కల్లు పీటిలో దేనినైన నొకదానిని చేసికొని గాని పిప్పళ్లు, వాయువిడంగ
 ములు, యవలక్షారములు, రేణుకలు, గంటుభారంగి, సన్నరాస్య, విలకులు, ఇంగుప,
 సైంధవలవణము, కొంతి పీటిచూర్ణమున కలిపికొని త్రాగవలయును. పితారోచకము
 నందు బెల్లపుపానకమును, మధురపదార్థములను పుచ్చికొని వా.తిచేసికొనుట యుత్త
 మము. సైంధవలవణము, చక్కెర, తేనెయును సుత్తములు. నిమ్మపండ్లరసముతో
 వా.తికి తీసికొనువారలకును, కఫారోచకమునందును రేలచెక్కక సాయములో తేనెబో
 డసరపుచూర్ణమును కలిపి త్రాగినను, వాతారోచకమునందువియేచూర్ణములు పెనుక చెప్ప
 బడెనో, వానినిసేవించినగానిహితకరమగును. సన్నిపాతరోచకమునందు ఆన్నియాపధ
 ములచేతను చికిత్స చేయవలయును.

❁ ఆరోచకమును పోగొట్టు సుపాయములు. ❁

శ్లో. కృష్ణ సౌవర్చలా జాజీ శర్కరా మరిచం బిడమ్, ధాత్ర్యై
 లాపద్మకోశ్శీర పిప్పలీచందనోత్పలమ్. 4. లోద్ధ్రం తేజోవతి పథ్యా
 త్యూషణం సయవాగ్రజం, ఆర్ద్రదాడిమనిర్యాస శ్వాజాజీశర్కరా
 యుతః. 5. సత్తైలమాక్షికా శ్చైతే చత్వారః కుడవగ్రహః, చతురో

రోచకా స్థాన్యు ర్వాతాద్యైకజస్వజాన్. 6. త్వజ్జుస్త మేలాధా
 న్మాని ముస్త మామలకానిచ, త్వక్ష్ణ దార్వీయవాన్యా శ్చ పిష్పల్య
 స్తేజవ త్యపి. 7. యమాసి తింతిడీకః చ పంచైతే ముఖశోధనాః, ఆమ్లి
 కాగుడతోయం చ త్వగేలామరిచాన్వితం. 8 శ్లోకపాదై రభిహితాః
 సర్వారోచక నాశనాః, ఆమ్లికా గుడతోయం చ త్వగేలామరిచాన్వి
 తం. 9. అభక్తశ్చందరోగేషు శస్తం కబలధారణం, కారవ్యజాజీమ
 రిచం ద్రాక్షా వృక్షామ్లుడాడినుం. 10. సౌవర్చలం గుడం క్షౌద్రం సర్వ
 రోచకనాశనం. త్రియాషణాని త్రిఫలా రజనీద్వయంచ చూర్ణీకృ
 తాని యవశూకవిమిశ్రితాని, క్షౌద్రాన్వితాని వితరే స్తుఖధారణార్థ
 మన్యాని త్రిక్తకటుకాని చ భేషజాని. 11. విటూచ్ఛ్ణ మధుసంయుక్తో
 రసో దాడిమసంభవః, అసాధ్యా మపి సంహన్యా దరుచిం వక్త్రధారితః.

1 కోష్ఠ, సౌవర్చలవణము, జీలకఱ్ఱ, కలకండ, మిరియములు, వాయువిడంగము
 లు; 2 ఉసిరిక, ఏలకులు, పద్మాక్షి, వట్టివేళ్లు, సిప్పళ్లు, చందనము, కమలములు; 3 లొద్దుగ,
 తేజోవతి, కరకకాయలు, శొంఠి, మిరియములు; 4 యవక్షారము, అల్లము, దానిమ్మ
 కాయలజిగురు, జీలకఱ్ఱ, కండచక్కెర, తైలము, తేనె. ఇట్లు నాలుగుభాగములుగా
 చెప్పబడిన నాలుగుయోగములును కబలగ్రహములు, వాతములు మున్నగు అనేక
 దోషజములు ద్విదోషజములు త్రిదోషజములు నగు అరోచకములను పోగొ
 ట్టును. 1 అవంగపుపట్ట, తుంగముస్తలు, ఏలకులు, ధనియములును; 2 ఉసిరిక,
 అవంగపుపట్ట, మ్రానిపసపు, తుంగముస్తలును; 3 మ్రానిపసపు, యమానియును. 4
 పిప్పళ్ళు, తేజోవతియును; 5 ఓమము, బచ్చలి ఈయైదువర్గములును ముఖమును చ
 క్కగా శుద్ధముగా చేయును. అరోచకమును పోగొట్టును. ఉసిరిక బెల్లము వీనితో
 చేసిన పానకములో అవంగపుపట్ట, ఏలకులు, మిరియములు కలపి యుండంగా చేసి
 కొని ముఖమునం దుంచితొనవలయును. ఇయ్యది వీడతీసి చికిత్సచేయ నలవిగాని గోగ
 ములయందు హితమును చేయును. నల్లజీలకఱ్ఱ తెల్లజీలకఱ్ఱ ద్రాక్ష చింతపండు దానిమ్మ
 గింజలు సౌవర్చలవణము బెల్లము తేనె వీటినినూరి రుద్దచేసి పుక్కిటనుంచుకొనిన నన్ని
 విధములగు సరోచకములునునశించును. శొంఠిమిరియములు సిప్పళ్లు కరకకాయలు తాడి
 కాయలు ఉసిరిక పసపు మ్రానిపసపు యవక్షారము వీటిని చూర్ణముఁజేసి తేనెలోకలిపి
 నాకినయెడలను, చేదు కారముగల ఇతరవస్తువులనుగాని నొంటిఱుంచుకొనుట కుప
 యోగించుకొనినను అరోచకములు నశించును. బిఱకాలవణమును తేనెలో కలిపి దానిమ్మ
 రసముచేర్చి నోటియందుంచుకొనిన మిక్కిలి సనాధ్యము లగు సరోచకములు నశించును.

యమానీసాడబము. ౧౬

శ్లో. యవానీ తింతిడికం చ నాగరం చాష్టువేతసం, దాడిమం బ దరం చాష్టుం కాడికా ణ్యుపకల్పయేత్. 13. ధాన్యసౌవర్చలాజాజీ వ రాంగం చార్ధకాడికం, పిప్పలీనాం శతం చైకం ద్వే శతే మురిచస్య చ. 14. శర్కరాయా శ్చ చత్వారి పలా న్యేకత్ర చూర్ణయేత్, జహ్న్వివి శోధనం హృద్యం తచ్చూర్ణం భక్తరోచనం. 15. హృత్ప్రీడాపార్శ్వశ్రౌ లఘ్నం విబంధానాహనాశనం, కాసశ్శాసహరం గ్రహా గ్రహణ్యరో వికారసుత్. 16.

వామము చింతపండు శొంఠి ఆష్టువేతసము దానిమ్మ రేగు ఉసిరిక పీటి నన్నిటిని ఒక్కొక్కక్కము చొప్పన తీసికొనవలయును. ధనియములు సౌవర్చలవణము జీలకఱ్ఱ త్రిఫలములు పీటిని కర్ణముచొప్పనను, పిప్పళ్ళు 100 పలములు, 200 పలములు మిరి యములు, చక్కెర నాలుగుపలములు నొకటిగా చేర్చి చూర్ణముచేయవలయును. ఈ చూర్ణము నాలుకను శుద్ధముగా చేయును. సుందరముగా నుంచును. అరోచకము హృదయవీడ పార్శ్వశ్రునొప్పి విబంధము ఆనాహము దగ్గు గ్రహణి సంగ్రహణి మూలరోగము మున్నగునానిఁ బోఁగొట్టును. మలమును గట్టిపఱచును. ఇయ్యది యమా నిసాడబ మనఁబడును.

కలహాంసక లేహము. ౧౭

శ్లో. అష్టాదశ శిగుఢఫలా స్యక దశమరిచాని వింశతిశ్చ పిప్ప ల్యః, ఆర్ద్రకపలం గుడపలం ప్రస్థత్రయ మారనాశవృక్షస్య. 17. ఏత ద్విడలపణయుతం ఖజాహతం సురభిగంధాఢ్యం, వ్యంజనసహ ప్రఘాతి జ్ఞేయం కలహాంసకం నామ. 18.

మనగవిత్తులు 18 పలములు, మిరియములు 10 పలములు, పిప్పళ్ళు 20 పలములు అల్లము 1 పలము, బెల్లము పలము, గంజి మూడుమానికలు పీటితో బిడాలలవణముచే ర్చి తెడ్డుతో చక్కగా హంచినాసన వచ్చు వరకు కలియఁబెట్టి వండుచులవంగపుపట్ట ఏలకులు జాపత్రి వీటిచూర్ణమును వేసి నేవించిన యెడలగు వేలకొలది వ్యంజనము లనుగూడ నశింపఁజేయును. ఇయ్యది కలహాంసక మనులేహము.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు అరోచకాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౧౫. ఛర్మధికారము.

శ్లో. ఆమాశయోక్తేశభవా హి సర్వా శ్చర్మో మతా లం
 ఘన మేవ తస్మాత్, ప్రా క్కారయే న్నారుతజాం విముశ్య సంశోధనం
 వా కఫపిత్తహారి. 1. హన్యా త్తీ ర్దకం పీతే ఛర్మిం వమనసంభవాం,
 ససైంధవం పిబే త్సద్విః వాతచ్ఛర్మినివారణం. 2. మద్ధామలకయాపం
 వా సస్పిష్కం ససైంధవం, యవాగూం మఘమిశ్రాం వా పంచమూ
 లీకృతాం పిబేత్. 3.

సమస్తము లగు ఛర్మిరోగములును ఆమాశయములో వేదన కలుగుటవలననే పు
 ట్టచున్నవి. కావున, ఒక్క వాతమువలన నగు ఛర్మి వదలిపెట్టి తక్కిన యన్నిటికిని
 లంఘనమును గాని, కఫమును పిత్తమును ఆణుచెడి శోధనను గాని చేయవలయును.
 పాలను నీటిలో కలిపి కొని త్రాగినయెడల కమనఛర్మలు నివారించును. సైంధవలవణ
 మను చేర్చికొని నేయిని త్రాగినయెడల వాతముచేత నగు ఛర్మలు నివారించును. పెసర
 ఉసిరిక వీటితో గంజిని కాచికొని సైంధవలవణమును చేర్చికొని త్రాగినను, తేనెను
 చేర్చికొని గంజిని త్రాగినను, పంచమూలకషాయమును త్రాగినను ఛర్మలు నశించును.

పిత్తఛర్మికి ఉపాయములు.

శ్లో. ఋత్తాత్త్రికాయాం త్వనులోమనార్థం ద్రాక్షావిదాశ్శురసై
 శ్రీవృ త్స్యాత్, కఫాశయస్థం వృతిమాత్రవృద్ధు పిత్తం జయే త్స్వ
 దుభి రూర్ధ్వమేవ. 4. శుద్ధస్య కాలే మఘశర్కరాభ్యాం లాజై శ్చ
 మంథం యది వా పి పేయాం, ప్రదాపయే న్నుద్గర సేన వాపి శాల్యో
 దనం జాంగలజై రసై ర్వా. 5. చందనే నాక్షమాత్రేణ సంయోజ్యా
 మలకీరసం, పిబే న్నాక్షిక సంయు క్తం ఛర్మి స్తేన నివర్తతే. 6.

పిత్తఛర్మలలో ఆనులోమనము కొఱవ ద్రాక్ష నేలగుమ్మడి చెఱకు వీటి రసములో
 తెల్లతెగడను వైచి త్రాగినయెడల కఫాశయములో నున్నదియును, మిక్కిలి పెరిగినది
 యును నగు నూర్ధ్వపిత్తమును జయించును. కాని దీనిని స్వాదుపపదార్థములతో చేర్చి
 సేవింపవలయును. మను ఘృండు నిర్మలుండగా నుండిన వానికి తేనె కలకండ పేలాలు

వీటితో మంథమును వేయఁచు చేసి ఈయవలయును. లేకున్న పెసరకట్టుతోగాని అడవి ప్రదేశములలోని జంతువుల మాంసరసముతో గాని వరిబియ్యపుటన్నమును పెట్టింపవలయును. ఒకఅక్షమెత్తు మంచిగంధమును ఒకపలము ఊసిరికరసములో కలిపి తేనెను అందు చేచ్చికొని త్రాగినచో ఛర్ది నివర్తించును.

—● చందనకల్కమును ముద్గాదికషాయమును. ●—

శ్లో. చందనం చ మృగాశం చ బాలకం నాగరం వృషం,
సతండులోదకక్షౌద్రం వీతః కల్కో వమిం జయేత్. 7. కషాయో
భృష్టముద్గస్య సలాజమధుశర్కరః, ఛర్ద్యతీసారత్పద్దాహ జ్వరఘ్న స్సం
ప్రకాశితః. 8. హరీతకీనాం చూర్ణం తు లిహ్య న్నాక్షిక సంయుతం,
అథోభాగీకృతే దోషే ఛర్దిః క్షిప్రం నివర్తతే. 9. గుడూచీత్రిఫలారి
ష్టపటాల్లైః క్వధితం విబేత్, క్షౌద్రయుక్తం నివాదిత్యాఘ ఛర్దిం పిత్రా
న్యసంభవాం. 10. క్వధః పర్పటజః వీతః సక్షౌద్ర శ్చర్ది నాశనః.

చందనము, వట్టివేళ్లు, కురువేరు, శొంఠి, అడవరము వీటిని బియ్యపుకడుగుతో నూరి కల్కమును చేసి తేనె నందు చేచ్చికొని త్రాగినయెడల ఛర్ది నశించిపోవును. వేయించిన పెసల కషాయములో వేలాలు చక్కెర చేచ్చికొని త్రాగినయెడల ఛర్ది. అతిసారము, దప్పి, గొంతెండుట, జ్వరము మొదలగునవి నశించును. కరక కాముల పొడిలో తేనెను కలిపికొని త్రాగినయెడల దోషము క్రిందికిదిగి అచగాతగ్గి ఛర్ది శీఘ్రముగా తొలగిపోవును. తిప్పతీగె, త్రిఫలములు, చేదుపొళ్ల వీటితో కషాయమును కాచి తేనెనందువైచికొని త్రాగినయెడల పిత్రామ్లజనిత మగు ఛర్ది నశించిపోవును.

—● కఫఛర్దికి కషాయములు. ●—

శ్లో. కఫాత్తికాయాం వమనం తు శస్తం సపిష్పలీసర్షపనింబ
తోయైః, పిండితక్తై సై న్నంధవసంప్రయుక్తైః ఛర్ద్భ్యాం కఫామాశయశోధ
నార్థం. 11. విడంగత్రిఫలావిశ్వ చూర్ణం మధుయుతం పిబేత్, విడంగ
ప్లవశుంఠీనా మధవా శ్లేష్మజాం వమిం. 12. సజాంబవం వా బదరస్య
చూర్ణం ముస్తాముతాం కర్కటకస్య శృంగీం, దురాలభాం వా మఘ
సంప్రయుక్తాం లిహ్య త్కఫఛర్దివినిగ్రహార్థం. 13.

కఫఛర్దియందు పిప్పళ్లు, ఆవాలు, వేపచెక్క, ముగచూర్ణము వీటికషాయములతోవాంతి చేయించుట యుత్తమము. మరువము నైంధవలవణమువేసిన కషాయములతో నామాశయమును శోధించు నిమిత్తమై వాయువిడంగములు, త్రిఫలములు, శొంఠి వీ

టిచూర్ణమును కలిపి త్రాగిన ఛర్మిని జయించును. వాయువిడంగములు తుంగము స్థలు శొంఠి వీటిచూర్ణములో తేనెను కలిపికొని సేవించిన కఫఛర్మి నాశన మగును. లేకున్న సేరేండుచూర్ణము రేగుచూర్ణము వీటిలో తుంగము స్థల కర్కాటకశృంగి మాండ్లములు గాని, సమూలముగా చేసిన దూలగొండి చూర్ణము గాని, తేనెను వైచికొని సేవించిన యెడల కఫసంబంధము లగు ఛర్మలు నశించును.

❁ త్రివిధ ఛర్మలకు ఉపాయములు. ❁

శ్లో. తర్పణం వా మధుయుతం తిస్పణా మపి భేషజమ్, కృతం గుఱూచ్యా విధివ త్కషాయం హిమసంజ్ఞతం. 14. తిస్పష్పి భవే త్పథ్యం మాక్షి కేణ సమాయుతం, ద్రవ్యా దాపోత్థితా త్తోయే ప్రతప్తే నిశి సంస్థితాత్. 15. కషాయో యో భినిర్యాతి సశీత స్సముదాహృతః, షడ్భిః పలై శ్చతుర్భి ర్వా సలిలా చ్చీతఘంటయోః. 16. ఆప్లతం భేషజపలం రసాఖ్యాయాం సలద్వయం, శ్రీఫలస్య గుడోచ్యా వా కషాయో మధుసంయుతః. 17. పేయ శ్చర్మిత్తయే శీతో మూర్వ్యా వా తండులాంబునా. జంబ్వేమ్రపల్లవగవేధుకథాన్యసేవ్య స్త్రీభేరవారిమధునా పిబతో ఒల్పమల్పం, ఛర్మిః ప్రయాతి శమనం త్రిసుగంధిముక్తా లీఢా నిహంతి మధునా ఒధ దురాలభావా. 18. జాతీరసః కపిత్థస్య పిప్పలీమరిచాన్వితః, ఊద్రేణ యుక్త శ్చమయే ల్లేహో యం చర్మిముల్బణం. 19. పిష్ట్యా ధాత్రీఫలం ద్రాక్షాం శర్కరాం చ షలోన్మితామ్, దత్వా మధుపలం చాత్ర కుడవం సలిలస్య చ. 20. వాసనా గాలితం వీతు హంతి చర్మిం త్రిదోషజాం.

తిప్పతీగను హిమసంజ్ఞక కషాయమును చేసి తేనెకలిపి త్రాగిన ఛర్మలు నశించును. వేడినీటిలో యాషధులను రాత్రిపూట నానవైచిన ప్రాతఃకాలమున చల్లబడినది హిమసంజ్ఞక మనఁబడును.

హిమసంజ్ఞక, ఘంటసంజ్ఞక కషాయములలో ఆరుపలములు, లేక 4 పలముల నీటిని పోసి యాషధులను నానవేయవలయును. రసములోకూడ 2 పలములను నీరు చేర్చుకొనవలయును. మారేండుచెక్క తిప్పతీగల కషాయములో తేనెను చేర్చుకొని త్రాగినయెడల కాని చాగపండ్లను బియ్యపుకడుగుతో గాని త్రాగినయెడల ముత్తైఱుగులగు ఛర్మలు నశించును. సేరేండు మామిడిగుళ్ళు ఆడవిగోధుములును, ధనియములు పెప్పళ్ళు పట్టివేరు వీటిని రసముతీసి నీళ్లలో కలిపి తేనె నందులో వేసికొని కొంచెము

కొంచెముగా త్రాగుచున్న యెడల ఛర్దలు శాంతించును. అవంగవుపట్ట, వీలకులు, జాపత్రి వీటితో చేర్చిన జాజికాయల రసమునందు తేనెను కలిపికొని నేవించినయెడల భయంకరము లగు ఛర్దలు కూడను నాశనము లగును. ఉసిరిక ద్రాక్ష నూరి దాని యందు ఒకపలము కండచిక్కెరను తేనెను కొంచెమును నీళ్లను నాల్గుపలములును కలిపి వడియకట్టి త్రాగినయెడల త్రిదోషజము లగు ఛర్దలును నశించును.

❖ ఏలూరిచూర్ణము. ❖

శ్లో. ఏలూలవంగ గజకేసర కోలమజ్జ లాజా ప్రియంగు ఘన చందన విష్ణులీనాం, చూర్ణాని మాక్షిక సితాసహితాని లీడ్వా ఛర్దిం నిహంతి కఫమారుతపిత్తజాం చ. 21.

వీలకులు అవంగములు నాగకేసరములు తేగుగుజ్జు పేలాలు కొఱ్ఱలు తుంగముస్తలు చందనము విష్ణుళ్ళు వీటిచూర్ణములలో తేనెను చక్కెరను కలిపికొని నాకిన యెడల త్రిదోషములవలన నగు ఛర్దలును నశించును. ఇయ్యది ఏలూరిచూర్ణ మనక బడును.

❖ కోలాది లేహము. ❖

శ్లో. కోలామలకమజ్జాని మక్షికవిత్ సితామధు, సకృష్ణాతండులోలేహ శ్చర్దిమాశు నియచ్ఛతి. 22. అశ్వత్థవల్కలఁ శుష్కం దద్ధా నిర్వాపితం జలే, తజ్జలం పానమాత్రేణ ఛర్దిం జయతి దుస్తరామ్. 23 యప్త్యాహ్వాం చందనోపేతం సమ్యక్క్షీర ప్రపేపితం, తేనైవాయోడ్య పాతవ్యం రుధిచ్ఛర్దినాశనం. 24. లాజాకపిత్థమధుమాగధికోషణానాం క్షూద్రాభయాత్రికటుధాన్యక జీరకాణాం, పథ్యామ్పతామరిచ సిప్పలమాక్షికానాం లేహః శ్రుయ స్సకలవమ్యరుచిప్రశాంత్యై. 25.

తేగుపండు ఉసిరికపండు తేనె మైనము చక్కెర తేనె విష్ణుళ్ళు బియ్యము వీటి లోటి చేసిన లేహము చర్దిని శీఘ్రముగా హరించును. రావిచెక్కను తెచ్చి తగుల బెట్టి నీటితో చల్లాల్చి ఆయుడకమును త్రాగిన పోలొట్ట నలవికాని ఛర్దలనుకూడ నశింపజేయును. యష్టిమధుకమును చందనమును పాలతో నూరి పాలతోనే కలిపి త్రాగిన యెడల రక్తసంబంధములగు ఛర్దలు నశించిపోగలవు. పేలాలు కపిత్థము ఆసగా వెలగపండు తేనె విష్ణుళ్ళు మిరియములును, తేనె కరక కాయలు శొంతి మిరియములు విష్ణుళ్ళు

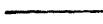
ధనియములు జీలకఱ్ఱయును కరక్కాయలు తిప్పతీగె మిరియములు తేనె విప్పళ్లును ఈ మూటితో చేయబడిన లేహ మన్ని ధను లగు ఛర్మలను అరోచకములను శాంతి నొందించును.

◀ పద్మకఘృతము. ▶

శ్లో. పద్మకామృతనింబానాం ధాన్యచందనయోః పచేత్, కల్కే
క్వాఢే చ హవిషః ప్రసం ఛర్దినివారణమ్, తృణ్ణారుచిప్రశమనం దాహ
జ్వరహరం పరమ్. 26.

కమలములు తిప్పతీగె వేప ధనియములు చందనము వీటితో చేయబడిన కషాయములను కల్కములను 16 పలముల నేతిని పోసి వండి సిద్ధముచేసి త్రాగినయెడల ఛర్మలు నశించును. మఱియును దప్పి అరుచి దాహము జ్వరము వీనిని ఎక్కువగా పోయి గొట్టును. ఇయ్యది పద్మకఘృత మనబడును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఛర్మ్యధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౧౬. తృష్ణాధికారము.

—ॐ వాతమువలన నగు తృష్ణలు. ౧—

శ్లో. తృష్ణాయాం పవనోత్థాయాం నగుడం దధి శస్యతే, రసా శ్చ బృంహణా శ్చీతా గుడూచ్యా రిసవ చ. 1. పంచాంగకాః పంచ గణాయ ఉక్తాః తే వ్యంబుసిద్ధం ప్రథమే గణేవా, విబే త్సుఖోష్ణం మ సుజోఽల్పమాత్రం తృష్ణోపరోధం నకదాపి కుర్యాత్. 2. పిత్తోత్థితం పిత్త హారై ద్విసక్వం నిహంతి తోయం పయవచాపి. కాశ్శర్మ శర్మరాయుక్తం చందనోశీరపద్మకమ్, ద్రాక్షామధుక సంయుక్తం పిత్తతప్సై జలం పిబేత్. 3.

వాతమువలన నగు తృష్ణారోగమునందు బెల్లముకలిపిన పెరుగు మిక్కిలి మంచిది. వీర్యమునువృద్ధి పొందించు చల్లనికషాయములును తిప్పతీగకషాయములు నుత్తమములు. వేళ్లు పండ్లు పూవులు చెక్క ఆకులు అను పంచాంగములును గల చిన్నవాకుండు కోల పొన్న పల్లెరు మొదలగు పంచగణములును, ఏవి నెప్పబడినవో వానిని కషాయమును గా గాచి నులివెచ్చగా త్రాగినయెడల మఱల నెప్పటికిని తృష్ణ కలుగదు. పిత్తహరము లగు నౌషధులచే కాంచబడిన కషాయము గాని పాలు గాని పిత్తతృష్ణలను హరించును. నేలగుమ్మడు చందనము వట్టివేళ్ళు పద్మాక్షము ద్రాక్ష ముల్లంగి వీటితో కషాయమును చేసి కండచక్కెరను చేర్చి త్రాగినయెడల పిత్తతృష్ణలు నశించిపోవును.

—ॐ పిత్తతృష్ణలు. ౧—

శ్లో. పిత్తజారయాం తు తృష్ణాయాం పకోద్దుంబరజో రసః, తత్క్వా ధో వా హిమ స్తద్వత్ చాఛ్చరివాంబుగణాది వా. 4. స్యా జ్జీవనీయ సిద్ధం క్షీరఘృతం వాతపిత్తజే తప్సై, తద్వ ద్రాక్షాచందన ఖర్జూరోశీర మధుయుతం తోయం. 5. సశారివానా తృణపంచమూలే తథోత్ప లానా మధురే గణే వా, కుర్యా త్కషాయాం స్తు త్తథైవ యుక్తా మధూకపుష్పాదిషు చాపరేషు. 6. బిల్వ్యాకీధాతకిపంచకోల దర్భేషు సిద్ధం కఫజాం నిహంతి, హితం భవే చ్చర్దన మేవ చాత్ర తప్తేన నింబ

ప్రసవోఽదకేన. 8. సజీరకాణ్యార్ద్రక శృంగబేర సౌవర్చలా న్యర్ధజ
 లాష్లుతాని, మద్యాని హృద్యాని చ గంధవంతి పీతాని సద్య శ్శమ
 యంతి తృష్ణామ్. 9. క్షయోత్థితాం రుగ్వినివారణేన జయే ద్రసానా
 మస్థజ శ్చ పానైః, క్షయోత్థితాం క్షీరజలం నిహన్యాత్ మాంసో
 దకం వాథ మధూదకం వా. 10. గుర్వన్నజా ముల్లిఖనై ర్జయేత్తు క్ష
 యాదృతే సర్వకృతాం చ తృష్ణామ్, లాజోదకం మధుయుతం శీతం
 గుడవిమర్దితమ్, కాశ్చ ర్యశర్కరాయుక్తం పిబే త్తృష్ణార్దితో సరః. 11.

పిత్తజనిత మగు తృష్ణయందు పండిన పేడిపండురసము గాని దాని కషాయ
 ముగాని శారివాదిగణపతితము లగు నౌషధములతో జేయఁబడిన కషాయముగాని హిత
 కర మగును. వాతపిత్తజ మగు తృష్ణయందు జీవనీయగణోక్తము లగు నౌషధులచే
 కాచఁబడిన పాలతో సిద్ధముచేయఁబడిననేయి యు త్తమము. అట్లే ద్రాక్ష చందనము
 ఖర్జూరము వట్టివేళ్ళు వీటికషాయమున తేనెను జేర్చి నేవించిన హితమగును. శారివాది
 గణము, తృణాదిపంచమాలములు ఉత్పలాదిగణము లేక మధురగణము మధూకపు
 ష్పాదిగణము గను వీటిచేత సిద్ధముచేయఁబడిన కషాయము హితముఁ గలిగించును.
 మారేడుచెక్క అడ్డసరము ఆరెపువ్వు పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమాలము
 శొంఠి దర్భ వీటికషాయముగాని, వేపచిగుళ్ల కషాయముతో వాంతిచేసికొనుట
 గాని హితకర మగును. జీలకఱ్ఱ పిప్పళ్లు అల్లము శొంఠి సౌవర్చలవణము వీటిని కొలఁ
 దినీటిలో వైచి కషాయముఁ జేసి త్రాగినను, నుగంధములును మనోహరములగు మద్యముల
 నుపయోగించినను తృష్ణను పోఁగొట్టును. క్షయజనిత మగు దప్పిని గోగనివారణచేసి
 మాంసరసము రక్తమును పెంచి జయించును. పాలుగలిసిన నీరుగాని మాంసరసముగా
 ని లేక తేనెపై తేటగాని క్షయ తృష్ణలను హరించును. బెల్లపుపాకమును నేలగు
 ముడిరసములో చక్కెరకలిపి కొని తృప్తితుఁడు త్రాగవలెను.

❖ ఛర్దితృష్ణలకు చికిత్స. ❖

శ్లో. అతియాక్షదుర్బలానాం తర్షం శమయే న్నృణా మిహాశు
 షయః, ఛాగో వాఘృతభృష్టః శీతో మధురో రసో హృద్యః. 12.
 ఆస్తుజంబూకషాయం వా పిబే న్నాక్షీకసంయుతమ్, ఛర్దిం సర్వాం
 ప్రణుదతి తృష్ణాం చై వాపకర్షతి. 13. వటశృంగసితాలోద్ర దాడిమం
 మధుకం మధు, పిబే త్తండులతోయేన ఛర్దితృష్ణానివారణమ్. 14. గో

స్తనేక్షురసక్షీరయష్టిమధుమధూత్పలైః, నియతం నస్యతః పానైః తృష్ణా శామ్యతి దారుణా. 15.

మిక్కిలి పరుసముగాను దుర్బలుడుగానునున్న మనుజునకు గలిగిన తృష్ణను పాలు మిక్కిలిత్వరగాహరించును. లేక మేకమాంసరసమును నేతితోచేయుచి చల్లాన్ని త్రాగవలయును. అదియును గానిచో మామిడి నేరేడు కషాయములతో నేసెను చేర్చిత్రాగిన యెడల అన్నివిధములగు ఛర్దులును తృష్ణలును తొలగిపోవును. మఱ్ఱియుగుళ్ళు చక్కెర లొడ్డుగ దాడిమ యష్టిమధుకము లేన పీటిని బియ్యపుకడుగుతో నూరి త్రాగినయెడల ఛర్దులును తృష్ణలును నశిచును. ద్రాక్షచెఱకురసము పాలుయష్టిమధుకము కవలములు వేసి చేసిన నస్యమువలనగాని కషాయమును త్రాగుటవలననుగాని అతిభయంకరమైన తృష్ణరోగములును శమించును.

❖ తాలుశోషలకు చికిత్స. ❖

శ్లో. క్షీరేక్షురసమాధ్యైకైః క్షౌద్రశీఘగుండోగకైః, వృక్షా మ్లామైశ్చ గండాష స్తాలుశోష నివారణః. 16. తాలుశోషే విబే

త్సర్పి ఘృతమండ మధాపి వా, మూర్ఛాఛర్దితృసాదాహా స్త్రీషద్యభృ శకర్షితాః. 17. విబేయు శ్శీతలం తోయం రక్తపితై మదాత్యయే, ధా న్యాస్తుమాస్యవైరస్యమలశార్కాధ్యనాశనమ్. 18. తదేవావణం పీతం ముఖశోషహరం పరమ్, వైశద్యం జనయ త్యాస్యే సందధాతి ముఖే వణాన్. 19. దాహాత్పష్టాప్రశమనం మధుగండాషధారణం.

పాలు చెఱకురసము ఇష్టపూవులు లేన మద్యము బెల్లముపాకము చింతపండు రసము పీటిరసములను నేవించిన దవడ రెండొకొనిపోవుట నశించును. తాలుశోషమునందు నేతిని త్రాగవలయును. లేనిచో నేతితో చేసిన మండమునైనను త్రాగవలయును. మూర్ఛలు చర్ది తృష్ణ దప్పి స్త్రీలు మద్యము యున్నగు కారణములచేతి శుష్కించిన వాడు చల్లనినీటిని త్రాగవలయును. రక్తపితమునందును, మదాత్యయమునందునుగంజిని త్రాగవలయును. ముఖమువాడుట మలము దుర్గంధముగావెడలుట యున్నగునవి ఇద్దాన నశించును. ఉప్పులేనిగంజిని త్రాగినయెడల ముఖశోషలను హరించును. సౌందర్యము నిచ్చును. వ్రణములను మాన్పును. దాహమును దప్పిని పోగొట్టును.

❖ తృష్ణలకు సామాన్యచికిత్స. ❖

శ్లో. కోలదాడిమ మృతూమ్లు చుక్రీకా చుక్రికారసః. 20. పంచామ్లకో ముఖాలేప స్సద్యస్తృష్ణాం నియచ్ఛతి, వారిశీతం మధుయుత

మాకంతా ద్వా విపాసితమ్. 21. పాయయే ద్వామయే చ్చాపి తేన తృష్ణా ప్రశామ్యతి, వటశ్శ్రాగామయక్షాద్ర లాజనీలోత్పలైర్ద్వైః. 22. గుటికా వదనన్యస్తా క్షీప్రం తృష్ణాం నియచ్ఛతి, ఓదనం రక్తశాలీనాం శీతం మాక్షిక సంయుతం. 23. భోజయే త్తేన శామ్యే త్తు ఛర్ది స్తృష్ణా చిరోత్థితా, పూర్వామయాతుర స్సన్ దీన స్తృష్ణార్దితో జలం యా చన్. 24. న లభేతే చే దాశ్వేప మరణ మాప్నోతి దీర్ఘరోగం వా, తృషితో మోహ మాయాతి మోహ త్ప్రాణా నివముంచతి. 25. తస్మా త్స్వార్వా స్వవస్థాసు న క్వచి ద్వారి వార్యతే.

రేగుపండ్లు దానిమ్మపండ్లు చింతపండు ఫులిచెంచలి వీచీరసమును ముఖమున పట్టు గావేసినయెడల శీఘ్రముగా దాహములు నశించును. చల్లని నీరు తేనెయును కలిపి తృషితులకు ఇచ్చియెవలదు కఠమువఱకు నీళ్లు త్రాగించి కక్కించినను దప్పి శాంతించును. వఱ్ఱిఇగుళ్లు చె గల్లకోళ్లు తేనె పేలాలు నల్లగల్లులు వీటితో చేయఁ బడిన యుండలను పుక్కిట నుంచుకొనిన దప్పి తొలగిపోవును. ఎఱ్ఱబియ్యపు టన్నమును చల్లార్చి అందు తేనెను చేర్చికొని భుజించినచో మిక్కిలి ప్రాచీనములైనను ఛర్దులును తృష్ణలును నశించును. మొదట రోగ సీడితుండై యుండి నిలువ లేని రోగి దీనముగా తృషితుండై నీటి నడిగినచో క్షయవలయును. అట్లు కానివాఁడు మరణించును. లేకున్న దీర్ఘ రోగి యగును. దప్పిగల మనజాఁడు మూర్ఛ నొందును. మూర్ఛవలన మరణించును. కావున నెట్టి యవస్థలో నున్నను రోగికి దాహము నిచ్చుటను మానుకొనరాదు.

ఇట్లు చక్రదత్తయింను తృష్ణాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౧౨. మూర్ఖాధికారము.

☞ మూర్ఖులయందు ఉపాయములు. ☞

శ్లో. నేకావగాహకా మణయ స్సహారాః శీతాః ప్రదేహః వ్యజనానిలా శ్చ, శీతాని పానాని చ గంధవంతి సర్వాసు మూర్ఖాసు నివారితాని. 1. సిద్ధాః వర్గే మగ్గురే పయాంసి సదాడిమా జాంగలజారసా శ్చ, తథా యవాలోహితశాలయ శ్చ మూర్ఖాసు శస్తా శ్చ సతీనముద్రాః. 2.

అన్నివిధము లగు మూర్ఖులయందును పైని నీటిని చిలకరించుచుండుట. శీతలజలముల ప్నానము చేయించుట, చంద్రకాంతము మున్నగు మణులు, చల్లని కమ్మని పీచునల గాడ్పులును, శీతలము లగు పానకములును, పరిమళసంతము లగు పానకములును ఏవారణోపాయము లగుచున్నవి. మధురగణోక్తము లగు నొషధులచేత కాంచబడిన పాలును దానిమధురముతో పిద్యముచేయఁబడిన యడవిజంతువుల మాంసరసమును, యవలు ప్టనియ్యము గండ్రపెసలు మున్నగువాని రసములును మూర్ఖులన్నిటిలోను హితకరములు.

☞ కషాయములను ప్రయోగింపవలసిన తోటఁగులు. ☞

శ్లో. యథాదోషం కషాయాణి జ్వరఘ్నాని ప్రయోజయేత్, రక్తజానుంతు మూర్ఖాయాం హిత శ్శీతక్రియావిధిః. 3. మద్యజాయాం వమే న్న ద్యం నిద్రాం నేవే ద్యథాసుఖమ్, విషజాయాం విషఘ్నాని భేషజాని ప్రయోజయేత్. 4. కోలమజ్జోష్ణోశీర కేసరం శీతవారిణా, పీతం మూర్ఖా జయే ల్లిధ్వా తృష్ణాంవా మధుసంయుతామ్. 5. మహాషధామృతాక్షుద్రా పౌష్కరగ్రంధి కోద్భవం, పిబే త్కణాయుతం క్వాథం మూర్ఖాదిషు మదేశు చ. 6. శతావరీబలామూలద్రాక్షా సిద్ధం పయః పిబేత్, ససితం భ్రమనాశాయ బీజం వాట్యాలకస్య చ. 7. పిబే ద్దురాలభాక్వాథం సఘృతం భ్రమనాశాయే, త్రిఫలాయాః ప్రయోగో వా ప్రయోగః పయసోపి వా. 8. రసాయనానాం కౌంభస్య సర్పిషో వా ప్రశస్యతే.

దోషముల ననుసరించియే జ్వరనాశము లగు కషాయముల నుపయోగింపవలయును. రక్తమువలనఁ బుట్టెడి మూర్ఖలయందు శీతక్రియలను చేయుట హితకరము. మద్యపానమువలనఁ గలిగెడి మూర్ఖలకు మద్యమును క్రక్తింపవలయును. విషభక్షణములచేత గలుగుమూర్ఖలకు విషనాశకము లగు నౌషధముల నుపయోగింపవలయును. తేగు మిరియములు వట్టివేళ్లు నాగ కేసరములు వీటితో చేయఁబడిన కషాయము త్రాగినను గాని, పిప్పళ్లు చూర్ణమును తేనెలో కలిపికొని భక్షించినను గాని, మూర్ఖులు నశించును. శొంఠి తిప్పతీగ నేలములక పుష్కరమూలము పిప్పలమూలము వీటితో చేయఁబడిన కషాయములో పిప్పలిచూర్ణమును కలిపికొని త్రాగవలయును. మూర్ఖులన్నిఁటియందును మద్యపానమును సిల్లపిచ్చుర ముత్తనపులగము ద్రాక్ష వీటితో నగు కషాయమున చక్కెరను వైచికొని త్రాగవలయును.

తేనెచో చిట్టాముదపుగింజలనునూరి చక్కెరతో కలిపికొని త్రాగవలయును. దూలగొండి కషాయములో నేతినె వైచికొని త్రాగిన భ్రమలు శాంతించును. తేనెయొడల త్రిఫలముల నుపయోగింపవలయును. అధవా పాలను త్రాగించిన భ్రమనశించును. రసాయనములను గాని నూరేండ్లనాటి ఘృతమును గాని నేవించిన హితకర మగును.

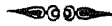
●● ప్రమలయందు త్రిఫలముల ప్రయోగము. ●●

శ్లో. మధునా హం త్యుపయుక్తా త్రిఫలా రాత్రౌ గుడార్ద్రాకం ప్రాతః, సప్తాహం తృధ్యభోజీ మదమూర్ఖకాన కామలోన్నాదాన్. 9. అంజనా న్యవపీడాశ్చ ధూమః ప్రథమనాని చ, సూచీభి స్తోననం శస్తం దాహాకి పీడా నఖాంతగే. 10. యంచనం కేశరోష్ణాం చ దంష్ట్రైర్దశన మేవ చ, ఆత్మగుప్తాః పుష్ప శ్చ హితాస్త స్యావరోధనే. 11.

రాత్రులయందు తేనె కలిపిన త్రిఫలములును, ప్రాతఃకాలములయందు బెల్లమును, అల్లమును, ఏడుదినములు పథ్యముగా భుజించినవాడు మదమూర్ఖులను దగ్గలను కామెరలను పిచ్చిని జయింపగలుగును. మూర్ఖుల నడ్డుపెట్టి నశింపజేయుటలో అంజనములును అవపీడలును సాగవేయఁటయును కొట్టుటయును సూదులతో పొడుచుటయును గోళ్లలోపల కాల్చుటయును వెంట్రుకలను త్రెంచుటయును పండ్లతోటి కొలుకుటయును దురదగొండితో నల్పటయును మిక్కిలి హితకరము లగు నౌషధములు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు మూర్ఖాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౧౮. మదాత్యయాధికారము.

శ్రీదోషమునందు ఖర్జూరాదిమండము.

శ్లో. మంథః ఖర్జూర మృద్వీకా పృథ్వామామ్లిక దాడిమైః,
 పరూషక్తే స్నామలక్తై ర్యుక్తో మద్యవికారసత్. 1. జలే చతుష్పులే
 శోతే క్షుణ్ణద్రవ్యపలం ఊపేత్, మృత్పాత్రే మర్దయే త్సమ్యక్ తస్మా
 చ్చ ద్విపలం పిబేత్. 2. సతీనముద్గమిశ్రాన్ వా దాడిమామలకాన్వి
 తాన్, ద్రాక్షామలకఖర్జూర పరూషకరసేన వా, 3. కల్పయే త్రర్పణా
 న్యూషాన్ రసాం శ్చ పివిధాత్తకాన్.

ఖర్జూరపుపండ్లు దాక్షిణ్య చి. తపండు చిట్టితపండు దానిమ్మఫలములు వీటితో
 చేసిన మంథము మదము పలన నగు వికారములను పోగొట్టును. నాలుగుపలముల నీటి
 లో పొడిచేసిన యాషధద్రవ్యములను పండువేయవలయును. దీనిని మట్టిపాత్రలో
 చక్కగా వండి 2 పలములు త్రాగవలయును. గుండ్రపెసలు లేక దానిమ్మ ఉసిరికలు
 ఖర్జూరఫలములు ఉసిరికకాయలు వీటిరసమును తీసి తర్పణములుగాను, యూషమును
 గాను అనేకవిధము లగు రసములుగాను చేసి యుపయోగింపవలయును.

వాతమువలనను త్రాగుడువలనను కలిగిన వదదోషములకు చికిత్సలు.

శ్లో. మద్యం సావర్చలవోషయక్తం కించి జ్వలాన్వితమ్. 4.
 జీర్ణమద్యాయ దాతన్యం వాతపానాత్యయాపహం, ముద్గయాష సి
 తాయుక్తః స్వాదు ర్వా పైశితోరసః. 5. పిత్తపానాత్యయే యోజ్యః
 సర్వత శ్చ క్రియా హిమాః, పానాత్యయే కఫోద్భూతే లంఘనం చ
 యథాబలమ్. 6. దీపనీయాషఫోపేతం పిబే స్తద్ద్యం సమాహితః,
 సర్వజే సర్వ మేవేదం ప్రయోక్తన్యం చికిత్సితం. 7. ఆభిః క్రియాభి
 ర్చిశ్రాభిః శాంతిం యాతి మదాత్యయః.

సావర్చలవణము శోతి మిరియములు సిప్పుళ్లు కొంచెముగా నీళ్లు వీటితో
 చేయబడిన మద్యము జీర్ణమద్యము గలసోగములకు ఇవ్వవలయును. ఇయ్యది వాతపు
 త్రాగుడుదోషమును పోగొట్టును. చక్కెర వేసిన పెసలగంజిని కాని చక్కెరకలిపిన
 మాంసరసము గాని పిత్తపానదోషమునందు ఇవ్వవలయును. కాని యన్నివిధము లగు
 శైత్యోపచారములను చేయుట మంచిది. కఫపానాత్యయ యనందు బలానుసారముగా
 లంఘనము చేయుట హితము. సావధానముగా బోడసరపు విత్తనములతో చేయబడిన

మద్యమును త్రాగవలయును. సన్నిపాతపు మదాత్యయోగమునందు ఈచికిత్స సంత యును చేయవలయును. ఈక్రియలను చేసిననే మదాత్యయము శాంతించును.

—౧౦ దుగ్గాది ప్రయోగములు. ౧౦—

శ్లో. న చే న్నద్యక్రమ ముక్త్వా క్షీర మస్యప్రయోజయేత్. 8. లంఘనాద్యైః కఫే క్షీణే జాతదార్బల్యలాఘవే, ఓజ స్తుల్యగుణం క్షీ రం విపరీతం చ మద్యతః. 9. క్షీర ప్రయోగం మద్యం వా క్రమేణా ల్పాల్ప మాచరేత్.

మదాత్యయోగికి మద్యక్రమమునువదలిపెట్టి పాలను ప్రయోగింపగాదు. లం ఘనము మున్నగువాని వలన కఫము క్షీణింపఁగా దుర్బలము చులకదనముకలుక గ ఆహ్వా డు మద్యము నిచ్చుటకు బదులుగా ఓజస్సునకు (అనగా బలమునకు) తగినట్లు క్షీరము నీయవలయును. క్షీరము నిచ్చుట గాని, మద్యమును గాని కొద్దికొద్దిగా క్రమానుసారము ప్రయోగింపవలయును.

—౧౧ పునర్నవాదిఘృతము. ౧౧—

శ్లో. యః పునర్నవాత్వాథ యష్టికల్కప్ర సాధితమ్. 10. ఘృ తం ఘృష్టికర పానాత్ మద్యపానహతౌ జసః.

పాలు తెల్లగజ్జెరు రసము యష్టిమధుకఫుకల్కము వీటితో సిద్ధము చేయఁబడిన నేయి మద్యపానము చేత నశించిన బలము గలవానికి గూడను ఘృష్టిని గలుగఁ జేయును.

—౧౨ అష్టాంగలవణు. ౧౨—

శ్లో. సౌవర్చల మజాజ్యం చ వృక్షామ్లం సామ్లవేతనమ్. 11. త్వగేలామరిచార్ధాంశం శర్కరాభాగయోజితమ్, హితం లవణ మష్టాం గం అగ్నిసందీపనం పరమ్. 12. మదాత్యయే కఫప్రాయే దద్యా త్రోనీ తోవిశోధనమ్.

సౌవర్చలవణము తెల్ల జీలకఱ్ఱ చింతపండు ఆమనేతెనము తనక్షీరి లేః లవంగపు పట్టనిలకులు మిరియములు వీటినన్నిటిని కలకండతో గూడ ఏడేడు భాగములును, ఉష్ణ ఎనిమిదవ భాగమును కలిపి చూర్ణముచేసి నేవంపవలయును. ఇయ్యది జత రాగ్నిని వృద్ధి నొందించును. దీనిని కఫజనుగు మదాత్యయమునం దియ్యవలయును. ఇయ్యది రక్తనాడు లను పరిశోధించును. దీనినే అష్టాంగలవణ మందురు.

—౧౩ చవ్యాదులను సుపాయములు. ౧౩—

శ్లో. చవ్యం సౌవర్చలం హింగు పూరకం విశ్వదీప్యకమ్. 13. చూర్ణం మద్యేన దాతవ్యం పానాత్యయరుజాపహం. జల్పాల్పత శ్చందన

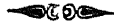
నూషితాంగ స్సగ్వీ సభక్తాం పిశితోఽపదంశాః, పిబ స్సురా నైషి
 వ లభేత రోగాన్ మనోమతిఘ్నం చ మదం న యాతి. ద్రాక్షాకపిత్ర
 ఫలదాడిమపానకంయ త్తత్పానవిభ్రమహం మధుశర్కరాఢ్యమ్. ప
 థ్యాక్వాఢేన సంసిద్ధం ఘృతం ధాత్రీరసేనవా, సర్పిః కల్యాణకం వాపి
 మదమూర్ఛాహరం పితేత్. 15. సచ్ఛర్దిమూర్ఛాతిసారం మదం పూగ
 ఫలోద్భవమ్, సద్యః ప్రశమయే త్వీతం ఆత్మప్తే ర్వారి శీతలమ్. 16. వ
 శ్యకరీషస్రాణా జ్వలపానా ల్లనణభక్షణా ద్వాపి, శామ్యతి పూగఫల
 మదః చూర్ణగుజాశర్కరాకబలాత్. శంఖచూర్ణజోష్రాణం స్వల్పం
 మద మపోహతి కూష్మాండకరస స్సగుడః, శమయతి మదనకోద్భవజమ్
 ధోత్తూరం చ నక్షగం సశర్కరం పానయోగేన. 18.

చెవ్యము సౌవర్ణలవణము పొంగించిన ఇంగువ మాదీఫలము శొంఠి ఆజామో
 దవిత్తరములు వీటిచూర్ణమును మద్యముతో చేర్చి ఈయవలయును. ఇయ్యది మద్యపా
 నముచేతనగు మదములను పోగొట్టును. మనజుండ చక్కగా స్నానము చేసినవాడై
 మంచి గంధము నలదికొని పూలమాలికల ధరించి మాంసరసము గల యన్నమును తిను
 చున్నవాడై, తగుపాటిగా మద్యమును త్రాగెనేని అద్దాన రోగములును పొందడు. మతి
 పోగొట్టుగల మద్యమును కూడ నొందడు. ద్రాక్ష వెలగపండ్లు దానియ్లు వీటితో చేసిన
 పానకములూ తేనెను చక్కెరను మిక్కుటముగా వైచికొని నేలించినయెడల మద్య
 పానముచే నగు మదముల నణచును. కరక కాయ కషాయముచేతగాని ఉసిరికరసము
 చేత గాని సిద్ధముచేయబడిన ఘృతము, లేక కల్యాణఘృతము గాని మద్యమును
 మూర్ఛలను పోగొట్టును. శంఖచూర్ణముగాని ఏరుపిడకల చూర్ణముగాని పీల్చుటచేత
 నున్న చాలినంతవఱకు త్రాగినచో చల్లనినీరుసముతము త్రాగుటచేతను, ఛర్ది మూర్ఛ అతి
 సారము పోకచెక్క వీటివలన బుట్టిన మద్యమును శీఘ్రముగా శాంతిపఠజేయును.
 అడవిదానియ్లు నన్యమును జలమును పీల్చినయెడలకాని, ఉప్పు తినుటచేత గాని, వక్కలు
 నమలుటచే నగు సొక్కు (మద్యము) అణగును. నున్నమును చెక్కెరలో మాటి భక్షిం
 చుటవలన, కొద్దిపాటి మదాత్మయము లణగును. బూడిద గుమ్మడిరసములో బెల్లముఁ
 జేర్చి ద్రాగిన, యుష్మైత్తదినుటవలన నగు మదములు నశించును. చక్కెర వేసికొని పాలను
 త్రాగిన యుష్మైత్తవలని మద్యము నశించును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు మదాత్మయాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౧౯. దాహాధికారము.

❁ దాహాశమనోపాయములు. ❁

శ్లో. శతధౌతఘృతాభ్యక్తం లిహ్య ద్వా యవసక్తుభిః, కోలా
 మలకముక్తై ర్వా ధాన్యామై రపి బుద్ధిమాన్. 1. ఛాదయే త్రస్య
 సర్వాంగ మారనాలాస్త్రివాససా, లామజ్జే నాథ శుక్తేన చందనే
 సానులేపయేత్. 2. చందనాంబుకణాస్యంది తాలవృంతోపవీజితః, సు
 ప్త్యా ద్దాహార్దిశో ౨ంభోజకదలీదలసంభవే. 3. పరిషే.కాపగాహేషు
 వ్యజనానాం చ సేవనే, శస్యతే శిశిరం తోయం తృష్ణాదా హేలూప
 శాంతయే. 4. క్షీరైః క్షీరికపాయై శ్చ సుశీతై శ్చందనాన్వితైః,
 అంతర్దాహం ప్రశమయే ద్దేతై శ్చాన్వై శ్చ శీతలైః. 5.

నూరుమారులు వడియకట్టబడిన నేతితో మాటినరసమును నాకవలయును. యవల
 సత్తుపిండిచేతఁగాని, రేగు ఉసిరికలు కలిపిచేసిన గంజిచేతఁగాని బుద్ధిమంతుడగుసాండు
 పిపాసాపీడుతుని సర్వాంగములను రుద్దవలయును. లేక తడిబట్టితో కప్పవలయును. గు
 రువేరు రసముతోగాని శుక్తమును గంజివిశేషముతోగాని మంచిగంధముతోగాని లేపన
 మును చేయవలయును. కమలములు అరఁటియాకులు దొరకినయెడల వాటిపై పరుండ
 వలయును. చందనోదకమును చిలికిన విసనకఱ్ఱతో వీచుకొనవలయును. మీద చల్లు
 టలో గాని స్నానమునందు గాని వీవనలతో విసరించుకొనుటవృద్ధుడు గాని చల్లనినీటి
 నుపయోగించిన దప్పి గొంతెండి పోవుటలు నిల్చిపోవును. పాలు పాలచెట్టుతోబె
 ట్టిన కషాయమును మంచిగంధముతో చేర్చిగాని ఇతరశీతల క్రియలనుచేసినగాని లోప
 లిదాహమును పోగొట్టవలయును.

❁ కుశాది త్రైలమును; ఘృతమును. ❁

శ్లో. కుశాదిశాలపర్ణిభి ర్ద్వివకాద్యేన సాధితం,
 త్రైలం ఘృతం వా దాహాఘ్నం వాతపి త్తవిनाశనమ్. 6.

కుశాది గణపతితము లగు నౌషధములును అనగా తృణపంచమాలములు.
 ముయ్యోకుపూన్న కోలపూన్న కారుమినుము కారుపెసర జీవకాదిగణము పీటితో

పిదము చేయఁబడిన తైలముగాని నేయి గాని దాహమును పోఁగొట్టును. వాతపిత్తములను గూడ నశింపఁజేయును.

❖ ❖ ❖ ఫలిన్యాదిలేపము. ❖ ❖ ❖

శ్లో. ఫలినిలోధ్రనేవ్యాంబు హేమపత్రం కుటన్నటం, కాలీయ
కరసాపేతం దాహే శస్తం ప్రలేపనమ్. 7. స్త్రీబేర వద్దకోశ్శీరం చందన
క్షోదవారిణా, సంపూర్ణా మవగాహేత ద్రోణీం దాహార్దితో నరః. 8.

ప్రేంకజపుటాసులు లూడుగ వట్టివేరు కురువేరు నాగకేసరములు వీటితో నాన్నిన
యుదకమును దుండిగఱుచెట్టు పద్దకము తుంగముస్తలు వీటిని చందనపురసముతో జేర్చి
లేపము చేయుట దాహములయందు శ్రేష్ఠము. కురువేరు పద్దకము వట్టివేళ్లు చందన
ము వీటిచూర్ణము కలిపిన నీటితో పూర్తిగా గొంతువఱకు మునిగినట్లైన దాహము
శమించును.

ఇట్లు చుక్కదత్తియందు దాహాధికారప్రకరణము యుగిసెను.

౨౦. ఉన్నాదాధికారము

— వాతము వలనగు పిచ్చికి యుపాయములు. —

శ్లో. ఉన్నాదే వాతికే పూర్వం స్నేహపాసం విరేచనమ్, పిత్తజే
 కఫజే వాతిః పరే వస్త్యాదికిః క్రమః. 1. య చ్చోదిశ్యతే కించి దవ
 స్తారచికిత్సితే, ఉన్నాదే తచ్చ కర్తవ్యం సమానా ద్దోషదూష్యయోః. 2.
 సబ్రాహ్మీ కూష్మాండి షడ్బ్రంధాశ్చిపుష్పికాస్వరసాః, ఉన్నాదహృతో
 దృప్తాః పున గేఢే కుప్తమధుమిశ్రాః. 3. దశమూలాంబుసఘృతం యు
 క్తం మాంసరసేన వా, సనిధార్థకచూర్ణం వా పురాణం వైకకం ఘృతమ్
 4. ఉగ్రగంధం పురాణం స్యాద్దశవరస్థితం ఘృతమ్, లాక్షారసశం
 శీతం ప్రపురాణ మతఃసరమ్. 5. శ్వేతోన్మతోత్తరదిజ్ఞాలసిద్ధస్తు పాయసః,
 గుడాజ్యసంయుతో హంతి సర్వోన్నాదాంస్తు దోషజాన్. 6.

వాతమువలన గలిగిన పిచ్చియందు మొదట తైలమును త్రాగుటయును పిత్తజ
 మగునున్నాదమున విరేచనములను తీసికొనుటయును కఫజ మగు నున్నాదమున వాతి చే
 యించుటయును, తక్కిన యున్నాదములయందు వస్తికర్మ మున్నగునవి చేయుటయును
 మంచిది. అపస్తారవ్యాధులలో ఒకితననెయ్యది చెప్పబడియెనో పిచ్చియందుకూడదాని
 నే చేయవలయును. ఏలయనగా దోషమును దూష్యమును ఈరెండిటియందు తుల్యములు.
 మండుకబ్రాహ్మీ గుమ్మడి శఙఖపుష్పిక నన వీటిరసమును వేర్వేరుగాతీసి చెంగల్వకోష్ఠ
 యష్టిమధుకము తేనెయునుచేర్చికొని నేవించినచో ఉన్నాదములను హరించును. దశమూల
 ములకాస్థమును నేతితో కలిపి కాని మాంసరసముతో చేర్చికొని గాని ఆబాలు పొడి
 చేసి చేర్చిగాని పురాణపు నేతిని గాని నేవించిన యున్నాదములు నశించును. పురాణపు
 నేయి యనగా — ఘాటగు వాసన కలదియును, పదివర్షములు మాగినదియును, లత్తు
 కేపంటి రంగు కలదియును, చల్లగా నున్నదియునగు నేయి యని యందురు. తైలయజ్జ మ్నే
 త్ర యొక్క యుత్తరపు దిక్కు వేరువేసి పాయసముచేసి బెల్లము నేతిని చేర్చి నేవించిన
 సమస్తము లగు నున్నాద దోషములును నశించును.

— సర్వ పత్తెలాదులు. —

శ్లో. ఉన్నాదే సమధుః పేయః శుద్ధో వా తాలశాఖజః. 7.

రసో నస్యైఽభ్యంజనే చ సార్వపంజైల మిష్యతే, అపక్వచటకీషీర
 పీతోన్మాదవినాశినీ. 8. బద్ధం సార్వపంజైలాక్త ముత్తానం చాతపే న్య
 సేత్. సిద్ధారణో హింగువచా కరంజో దేవదారు చ. 9. మంజిష్ఠా
 త్రిఫలా శ్వేతా కటభీత్వ క్కుటుత్రికమ్, సమాంశాని ప్రియంగు శ్చ
 శిరీషో రజసిద్వయం. 10. బస్తమూత్రేణ సిద్ధోయ మగడః పాన మంజ
 నమ్. నస్య మాలేపనం చైవ స్నాన ముద్వర్తనం తథా. 11. అపస్తా
 రవిషోన్మాదం హృత్వా లక్ష్మీజ్వరాపహాః, భూతేభ్య శ్చ భయం హం
 తి రాజద్వారే చ శస్యతే. 12. సర్పి రేతేన సిద్ధం వా సగోమూత్రం
 తదర్థకృత్.

ఉన్నాదమునందు తాటిచెట్టుచండి గీయఁబడిన కల్లులో తేనెను చేర్చికొని త్రా
 గుట మంచిది. నస్యక్రియలయందును తలంటుకొనుటయందును ఆవనూనె మిక్కిలి మం
 చిది. చక్కగా పండని చిరిసెకలగు, పాలను త్రాగిన యున్నాదములు నశించును.
 ఉన్నాదముగలరోగిని కట్టివైచి ఆవనూనెతో తలనంటి ఎండలో వెల్లికల బరుండబె
 ట్టిన యున్నాదము నశించును. తెల్లఆవాలు, ఇంగువ, వస, కానుగుపట్ట, దేవదారు,
 మంజిష్ఠము, త్రిఫలములు, చెల్లదింటె, మద్దిపట్ట, శొఠి, సిప్పలి, మిరియములు,
 ప్రేంకణము, దిరిసెన, పసపు, మానిపసపు వీటిని సమానభాగములను చేర్చి మేకమా
 త్రముతో నూరి దీనిని త్రాగినను, అంజనముగా నుపయోగించినను నశ్యముగను, ఆలేపన
 ముగను, స్నానమునందును నలుగుపిండిగాను నుపయోగించినను ఆపస్తారములను విష
 మును పోఁగొట్టి ఆలక్ష్మిని (బీదతనమును) జ్వరమును నశింపజేయును. మఱియును భూ
 తప్రేతాదుల నగు భయములను పోఁగొట్టును. రాజద్వారములయందు శుభదము ఆగును.
 ఈయాపధమే గోమూత్రముచే సిద్ధముచేసిన, నేయితో సిద్ధముచేసినను వైచెప్పఁబ
 డిన ఫలముల నన్నింటి నిచ్చును.

● త్రూప్యవణములవర్తలు. ●

శ్లో. త్రూప్యవణం హింగులనణం వచా కలుకరోహిణీ. 13.
 శిరీషనక్తమాలానాం బీజం శ్వేతా శ్చ సర్పిషాః, గోమూత్రప్రిష్ఠై
 రేతై ర్వా వర్తి ర్నేత్రాంజనే హితా. 14. చాతుర్ధక మవస్తార మున్నా
 దం చ నియచ్చతి.

శొఠి మిరియములు పిప్పళ్లు ఇంగువ సైంధవలవణము వస కలుకరోహిణి
 దిరిసెనవిత్తులు, కానుగచెక్క తెల్లయావాలు వీటిని గోమూత్రముతో నూరి వత్తిచేసి

నేత్రములకు కాటుకగా నుపయోగించినచో హితము కలిగించును. చాతుర్థకజ్యరము లును అపస్తాంబములును పిచ్చిని నశింపజేయును.

—ॐ అంజనతాడనాదులగు నుపాయములు. ॐ—

శ్లో. శుద్ధస్యాచారవిభ్రంశే తీక్ష్ణం నావన మంజనమ్. 15. తాడ నం చ మనోబుద్ధి స్మృతీసంవేదనం పరం, తర్జనం త్రాసనం ద ను సాం త్వనం హర్షణం భయం. 16. విస్తయో విస్తృతే వ్హేతో ర్మయంతి ప్రకృతం మనః, కామశోకభయక్రోధహర్షేర్ష్యాలోభసంభవాన్. 17. పరస్పరప్రతిద్వంద్వై రేభిరేవ శమం నయేత్, ఇష్టద్రవ్యవినాశాత్తు మనో యస్యోపహస్యతే. 18. తస్య తత్సద్వృషప్రాప్త్యా శాంత్యాశ్వా సై శ్చ తాం జయేత్.

పరిశుద్ధుడగువా డున్నాడమున ఆచారమునుండి భ్రష్టుడైనచో తీక్ష్ణములగు నస్యక్రియలును అంజనములును తాడనములును మనస్సు బుద్ధి పూర్వవిషయముల సం స్మరణము మున్నగువానిఁ దెలుపు నుపాయములును హితకరములు. దెదిరించుట, భయ పెట్టుట, అడిగినదాని నిచ్చుట, ఊరడించుట, సంతసపెట్టుట, భయము, ఆశ్చర్యము ఇయ్యది విస్తృతిజనకము లగుటచేత మనస్సును పూర్వమువలె నుంచును. కామము దుఃఖము శయము కోపము సంతసము పిసినిగొట్టుతనము వీటిచేత బుట్టిన యున్నాడము లను ఒకదానికొక్కటి విరుద్ధములగు పనులవలన శాంతించును. ప్రీయవస్తువినాశము వలన గలుగు మనోవిభ్రమములయందు ఆవస్తువుతో సమానము లగు వస్తువుల నిచ్చుట చేతను ఊరడింపు మున్నగువానిచేతను స్వస్థత కలుగును.

—ॐ లేపమును ఘృతపానమును. ॐ—

శ్లో. ప్రలేపోత్సర్జనాభ్యంగ ధూమాః పానం చ సన్నిపః. 19. ప్రయోక్తవ్యం మనోబుద్ధిస్మృతీసంజ్ఞా ప్రబోధనం, కల్యాణకం మహా ద్వాపి దద్యాద్వా చైతనం ఘృతం. 20. త్రైలం నారాయణం చాపి మహానారాయణం తథా.

నేతితోలేపము నలుగు అంటికొనుట పొగ వేసికొనుట త్రాగుట మున్నగు వానిని చేయవలయును. మనస్సు బుద్ధి జ్ఞాపకము తెలివి వీటిని గణించు క్రియలను చేయ వలయును. కల్యాణఘృతమునైనను మహాకల్యాణఘృతమునైనను చైతనఘృతమునైనను ఉపయోగింప గావలయును,

— కల్యాణఘృతము - క్షీరకల్యాణఘృతము. —

శ్లో. విశాలా త్రిఫలా కాంతీ దేవదార్వలవాలకం. 21. స్థిరా
 నతం రజన్యా ద్వే శారిషే ద్వే ప్రియంగుకాః, నీలోత్పలైలామం
 జస్తా దంతీదాడిమకేసరం. 22. తాలీశపత్రం బృహతీ మాలత్యాః
 కుసుము నవం, విడంగం పృశ్నిపట్టి చ కుప్తం చందనపక్షకా. 23. అష్టా
 వింశతిభిః కల్కై ర్శతై రక్షసమున్వితైః, చతుర్ధణం భలం దశ్వా
 ఘృతప్రసం విపాచయేత్. 24. అపస్సారే జ్వరే కాసే శోషే మందానిలే
 క్షయే, వాతరక్తే ప్రతిశ్యాయే తృతీయకచతుర్థకే. 25. వమ్యగ్నోమూ
 త్రకృచ్ఛే చ విసర్వోపహతేషు చ, కంఠూపాండ్వామయోస్తాదే విష
 మేహగరేషుచ. 26. భూతోపహతచిత్తానాం గద్గదానామరేతసాం,
 శస్తం క్రీణాం చ వంధ్యానాం ధన్య మాయుర్బలప్రదం. 27. అలక్ష్మీ
 పాపరక్షోఘ్నం సర్వగ్రహనివారణం, కల్యాణక మిదం సర్వ శ్శ్రేష్ఠం
 పునసనేషు చ. 28. ద్విజలం సచతుః క్షీరం క్షీరకల్యాణకం త్విదం.

పాపరబుడమ త్రిఫలములు రేణుకలు దేవదారువు కూతురుబుడిమ వాలు
 కము తగరము పసపు మానిపసపు శ్రేణిపుచెక్క నల్లకల్వలు ఏలకులు మంజి
 ప్తము దానిమ్మ నాగకీసరములు తాడిశపత్రి పెద్దవావండు సంపెంగపూవులు (క్రి
 త్తవి) వాయువిడంగములు కోలపొన్న చెంగల్వకోష్ఠ చందనము పద్మాక్షము వీటిని 28
 మిది యావధములను ఒక్కొక్కరన్నముచొలి తీసికొని కలకాయచేసి, ఒకద్రోణము
 నీళ్ల లో 16పలముల నేతిని పోసి దీనిని పక్వముచేయవలయును. అపస్సారములు జ్వర
 ములు శ్వాసకాసములు శోష అగ్నిమాంద్యము క్షయ వాతిరక్తములు సీనస మూడునా
 ల్గురోజులకు వచ్చు వరుసజ్వరములు ఛర్ది మూలరోగము మాత్రకృచ్ఛము చలిది
 జల పాండురోగము పిచ్చి విషము మేహరోగము వీటియంగను భూతములవలన
 భయపడినవారికిని డిగ్గుత్తుక వీర్యనష్టము లందును గొడ్డుబోతు లగుక్ష్మీలకును శ్రేష్ఠము.
 ఇయ్యది ఆయుర్బలములను పెంపందించును. దారిద్ర్యమును పాపమును పోగొట్టును.
 గ్రహబాధల నశింపజేయును. ఇయ్యది కల్యాణఘృతము. పురుషుల కత్యంతోపకారి
 యగునది. మతీయు నిందు నాల్గురెట్లు పాలను రెండురెట్లు నీటిని పోసి పక్వముచేసిన
 నిదియే క్షీరకల్యాణకఘృత మనఁబడును.

☞ మహాకల్యాణకఘృతము. ౧☞

శ్లో. ఏభ్య ఏవ స్థిరాదీని జలే వక్ష్యేకవింశతిమ్, రసే తస్మిన్నపే త్సర్వీః గృప్తిక్షీరచతుర్లుణమ్. 29. ఏరాద్ద్విమాషకాకోలీ స్వయంగు ప్తసభ్రభిః, మేదయా చ సమైః కల్లైః త త్స్యా త్కల్యాణకం మ హాత్. 30. బృంహణీనుం విశేషేణ సన్నిపాతహరం పరం.

వేసకచెప్పబడిన యోషధముల భాగముల ప్రకారమే పాపం మొదలగు నిదు వదియొక్క ఔషధములను నీటిలో పక్వముచేసి ఆరసములో తొలుచూరి లూనిన ఆవుపాలను నాల్గురెట్లును, పిల్లపిచ్చుగి మినుము ఆడవిమినుము కాకోలి దూలగొండి విత్తనములు ఋషభమును గంధద్రవ్యము ఋద్ధి మేద ఈయాషధముల సన్నిహితినీ సమానభాగములుగా తీసికొని కల్లమును చేసి కలిపి నేవంపవలయును. ఇయ్యది మహాకల్యాణఘృత మనబడును. విశేషముగా వీర్యమును పుద్ధి నొందించును. సన్నిపా తజ్వరములను పోగొట్టును.

☞ చైతన ఘృతము. ౧☞

శ్లో. పంచమూల్యక కాళ్ళర్యై రాస్సైరండ్రవృద్భలా. 31. మూర్వాశతాపరీ చేతి క్వాణ్యై ర్ద్విపలకై రిమైః, కల్యాణకస్య చాం గేన తద్భృతం చైతనం ఘృతమ్. 32. సర్వచేతోవికారాణాం శమనం పరమం మతిం, ఘృతస్థో ౨త్ర పక్తవ్యః క్వాణో గ్రోణాంభసా ఘృ తాత్. 33. చతుర్గుణో ౨త్ర సంపాద్యః కల్మః కల్యాణ కేరితః.

పంచమూలములు గుమ్మడు సన్న రాస్త ఆముదపువేరు తెల్లతెగడ ముత్తువపుల గము చాగ పిల్లపీచర వీటి సన్నిహితీ రెండేసిపలముల చొ॥ తీసికొని కషాయమును చేసిన కల్యాణఘృతమున కంగముగా చైతనఘృత మనబడును. ఇయ్యది అన్నివిధము లగు చిత్తవికారములను పోగొట్టును. దీనియందు (ఆనగా దీనిని సిద్ధముచేయుటలో) 16 పలముల నెయ్యి గ్రోణమునిళ్లతో కాచిన 64 పలముల కషాయములో కల్యాణ ఘృతకల్మసు నాల్గింతును తీసికొని పక్వము చేసి నేవంపవలయును.

☞ మహావైశాచిక ఘృతము. ౧☞

శ్లో. జటిలా పూతనా కేశీ చారటీ మర్కటీ ఏచా. 34. త్రాయ మాణా జయావీరా చోరకః కటురోహణీ, వయస్థా శూకరీ ఛత్రా సాతి చ్చత్రా పలంకసా. 35. మహాఫరుషధంతా చ వయస్థా నాకలీద్వయమ్,

కటుంభరా వృశ్చికాలీ స్థిరా చైవ చ తైర్ఘ్రతం. 36. సిద్ధం చాతుర్థికోన్మా దగ్రహా పస్కారనాశనమ్, మహాపైశాచికం నామ ఘృత మేతి ద్యృథా మృతం. 37. మేధాబుద్ధిస్తృతికరం బాలానాం చాంగవర్ధనమ్,

జటామాంసి కరక కాయలు మెట్టతామర దూలగొండి వన కలుక్రాసగ పచ్చ మినుసు పిల్లపిచ్చుర ఖురాసానివామము గడ్డిదవనము కటుకరోహిణి బ్రాహ్మి నారాహి కంద వట్టివేళ్లు మెంతి లక్ష్మి పెద్దపీవర క్షీరకాకోలి రెండువిధము లగు ములకలును, చాగఫలమును శాలిపర్ణి వీటితోనేతని పక్వము చేయవ. యును. ఇయ్యది చాతుర్థికజ్వర మలను పిచ్చి గ్రహదోషము అపస్కారములనును నశింపజేయును. ఇయ్యది మహాపైశాచిక మనుఘృతము, అమృతము తోనమానము. మతీయును నిర్మలమగు బుద్ధినిచ్చును స్మృతిని కలిగించును. బలమును అవయవములను పెంచును.

—ॐ హింగాద్విఘృతము. ౩౮—

శ్లో. హింగుశు వర్చలవ్యోమైః ద్విషలాంశైః ఘృతాఢకం, చ తుర్గుణే గవాం మూత్రే సిద్ధ మున్నాదనాశనమ్. ౩8.

ఇంగువ సౌవర్చలవణము శొంఠిమిరియములు సిప్పళ్లు వీటిని రెండుపలములచొ॥ తీకితాని ఒక ఆఢకము నేతని అంతకు నాలుగురెట్లు గోమూత్రమును చేర్చి ఘృతమును పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది యున్నాదములను పోగొట్టును.

—ॐ లశునాద్యఘృతము. ౩౯—

శ్లో. లశునస్యానినప్తస్య తులార్ధం నిస్తుషీకృతమ్, తదర్ధం దశే మూల్యాస్తు ద్వ్యృథకేఽపాం విపాచయేత్. 39. వాదశేషే ఘృతప్ర స్థం లశునస్య గనం తథా, కోలమూలక వృషాప్లు మాతులుంగార్ధ్యై ర్నైః. 40. దాడిమాంబు సురామస్తు కాంజికామ్లైః తదర్థికైః, సాధయే

త్రిఫలాదారులపణవ్యోష దీప్యకైః. 41. యమానీ చవ్య హింగాప్లు వేత సైశ్చ పల్కార్థికైః, సిద్ధమేతత్పిబే చ్చూలగుల్కారోజర రాపహం. 42. బు ధ్నపాండ్వామయస్త్రిహ యోని దోష క్రిమిజ్వరాన్, వాతశ్లేష్మామయాం శ్చాన్యాన్ ఉన్నాదాం శ్చాపకర్షతి. 48.

50 పలములు ఉల్లి గడ్డలను తల్లగడ్డలను గా తెచ్చి, పొట్టునొలిచి 25 పల ముల దశమాలములను చేర్చి, రెండాఢకముల నీటిలో పక్వము చేయవలయును. నాల్గ

వభాగము నీరు మిగిలియుండగా 16 పలముల ఘృతమును 16 పలముల నుల్లిగడ్డల రసమును రేగు కురువేరు చింతపండు అల్లము వీటి రసమును దానిమ్మరసము మద్యము మజ్జిగ గంజి వీటిని 5 పలములు తీసి వైదానియందు చేర్చి ఘృతమును పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది శూలములను గుల్మములను మూలరోగములను ఉదరరోగములను పోగొట్టును. బ్రహ్మరోగమును పాండురోగమును క్షీహారోగమును యోనిదోషములను జ్వరములను వాతకఫరోగములను అన్నివిధములగు సున్నాదములను తొలగఁగఁ ద్రోయును.

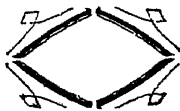
❁ వైశాచపు పిచ్చికి మంత్రాదులు. ❁

శ్లో. సర్పిః పానాది రాగంతో ర్కంత్రాది శ్చేష్యతే విధిః, పూజాబల్యుపహారేష్టి హేమామమంత్రాంజనాదిభిః 44. జయే దాగంతు మున్నాదం యథావిధి శుచి ర్భిషక్, కృష్ణామరిచసంధూత మధు గోపి త్తనిర్మితమ్. 45. అంజనంసర్వభూతోత్థమ హేమాన్నాదవినాశనం, దార్ద్రమధుభ్యాం పుష్పాభ్యాం కృతం చ గుడికాంజనమ్. 46. మరిచం వాతపే మాంసం ససిత్రం స్థిత మంజనం, వైకృతం పశ్యతః కార్యం దేవభూతహతస్త్వతే. 47. నింబవృక్షచాపాంగు సర్పనిర్మోకనర్షపైః, ధాకిన్యాదిహారో ధూపో భూతోన్నాదవినాశనః. 48. కార్పాసాస్థిమయూరపిచ్చబ్రహతీ నిర్మాల్యపిండితకై, స్వగ్వాంపీవిషదంశ విత్త్రుషవచా కోశాహనిర్మోకకైః, గోశ్మగద్విపదంశి హింగుమరిచైః తుల్యైస్తుధూషః కృతః, స్కందోన్నాదపిశాచరాక్షససు రావేశ జ్వరఘ్నః స్త్వతః. 49. బ్రహ్మారాక్షసజి న్నస్యం పక్షై వ్యం ద్రీఫల మూత్రజం, సాజ్యం భూతహరం నస్యం శ్వేతాజ్యేస్థామ్బు సర్జితం. 50. దేవర్షి పితృగంధర్వై రున్నత్తస్యచ బుద్ధిమాన్, వర్ణయేదం జనాదీని తీర్థ్వాని క్రూర మేవ చ. 51.

అగంతకమగు సున్నాదములయందు ఘృతపానమునున్న గునవిమంత్రము దేవపూజ బలికాములు ఇష్టి చేయుట హోమము చేయుట మున్నగువానితోను చికిత్స చేయవలయును. పిష్టాళ్లు మిరియములు సైంధవలవణము తేనె గోగోచనము వీటితో చేయఁబడిన యంజనము భూతజ మగు సున్నాదములను పోగొట్టును. ప్రానిపసపు యష్టిమధుకము లేనె వీటితో జిల్లేడుతోచేసిన యంగనము వైనిచెప్పఁబడిన ఫలములనిచ్చును. ప్రానిపసపు

చూర్ణమును నెలగోజులు మిరియములతో నుంచి దానిని, వికారముగా చూచువారికి దేవతలవలన భూతములవలన మతిపోయిన వారికిని ఇచ్చిన, దోషములను హరించి మేలుకలిగించును. వేపాకు వస ఇంగువ పాముకుసుమ ఆవాలు వీటితో ధూపము వేసిన ఉన్నాదములు నశించును. వ్రత్తివ్రతులు నెమలిపించుము తిప్పతీగె గంగోదకము మరువము లవంగపుపట్ట వంశలోచనము యవలపైనినీట్లు వస పాముకుసుమ ఆవుకొమ్ము వీను గదంతము ఇంగువ మిరియములు వీటిని సమానభాగములుగా గైకొని పొడిచేసి పొగవేసిన స్కంధ గ్రహదోషములను, ఉన్నాదము పితాచములు దేవతలు రాక్షసులు మొ|| ఆవేశముల జ్వరము వీనిని నశింపజేయును. పాపరబుడమపండును ఆవుపంచితములో నూరి నస్యవిధి చేసిన బ్రహ్మరాక్షసజనిత మగు ఉన్నాదము నశించును. శ్వేతజ్యేష్ఠ వీటినిటితో నస్యవిధిచేసిన భూతదోషములు నశించును. దేవతలు ఋషులు గంధర్వులు మున్నగువారిదర్శనముచే గలుగునున్నాదము గలవారలకు తీక్షణములగు నంజనములను చేయరాదు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఉన్నాదాధికార సక్రణము ముగిసెను.

౨౦. అపస్తా రాధికారము.

◀◀ అపస్తారమునందు సామాన్యములగు సుపాయములు. ▶▶

శ్లో. వాతిఃం వస్తిభిః ప్రాయః పైత్తం ప్రాయో విశేచనైః,
 స్తైష్టికం వమనప్రాయై రిపస్తార ముపాచరేత్. 1. సర్వత సువిశుద్ధస్య
 సమ్య గాశ్వాసితస్య చ, అపస్తారవిమోక్షార్థం యోగా స్సంశమనా
 ఇచ్ఛం. 2.

సాధారణముగా వాతపు టపస్తారములలో వస్తికర్తలచేతను పిత్తపుటపస్తారము
 లలో విగోచనములచేతను స్తైష్టికపస్తారములలో వాంతులచేతను చికిత్స చేయవలయును.
 అన్నివిధములను పరిశుద్ధుఁడు నగువానికి, చక్క గా నూపిరి వెడతెడివానికిని అపస్తారం గ
 మును తోలగించుట ఉపాయములను చెప్పచున్నాను వినుము.

◀◀ అపస్తారమున కంజనాదులు. ▶▶

శ్లో. మనోహ్య త్తర జు చైవ శృత్యైర్పరావతస్య చ, అంజనం
 హం త్యపస్తార మున్నాగం చ విశేషతః. 3. యష్టిహిం గువచావక్ర శిరీ
 షలశునామయైః, సాజమూత్రై రిపస్తారే సోస్తాదే నావనాంజనే. 4.
 పుష్పేద్ధృతం శునఃపిత్త మపస్తారఘ్న మంజనమ్, తదేవ సర్పిషా యుక్తం
 ధూపనం ఏరమం స్మృతమ్. 5.

మణిశిల రసాంజనము పావురపుపెంట పీటిని కాటుకచేసి నేత్రములఁ బెట్టు
 కొనినచో నపస్తారమును ఎక్కువగా పిచ్చిని పోఁగొట్టును. యష్టిపథుకము ఇంగువ
 వస గ్రంథితగరము శిరీషఫలము (అనగా దిరిసెనపండు) ఉల్లిగడ్డ చెంగల్యకొప్పు పీటిని
 మేకయుచ్చతోనూరి నస్యమును గాను అంజనము గాను ఉపయోగించినచో అపస్తారము
 లును ఉన్నాదములును దూరము లగును. పుష్పనక్షత్రమునాడు కుక్కయొక్క పిత్తమును
 తెచ్చి, కనులకు కాటుకగా నుపయోగించినచో నపస్తారములు నష్టము లగును. లేళ్ళన్న
 ఆపిత్తమునందే నేయిని కలిపి ధూపమును వేసి యెడలను అపస్తారములు నష్టము లగును.

◀◀ అపస్తారమునకు ధూపనవర్తులు. ▶▶

శ్లో. నకులోలూక మార్జార గ్రధ్రకీటాహి కాకజైః, తుండ్జైః

పక్షైః పురోష్ఠే శ్చ ధూపనం కారయే ద్బుధః. 6. కాయస్థాన్ శార
దాన్ ముద్ధాన్ ముస్తాశీరయవాం స్తథా, సవ్యోసా స్పస్త్రమూత్రేణ
పిష్ట్యా వర్తిః ప్రకల్పయేత్. 7. అపస్తారే తస్మాదే సర్పనంష్ట్రే
గర్దారితే, విపవీతే జలమృతే చైతా స్సుర్వ రమృతోపమాః. 8. అపే
తరాక్షసీకుష్ఠపూతనా కేశిచోరకైః, ఉత్పాదనా మూత్రపిష్టైః మూ
త్రోరేవావసేచనమ్. 9.

ముంగిన గ్రుడ్లగూబ పిల్లి గ్రుడ్ల సర్పము కాకి వీటియొక్క ముక్కులు ఆ
క్కలు మలము వీటిచేత ధూపనమును చేయింపవలయును. నల్లమలసి శరదృతువు
లోని పెనలు తుంగముస్తలు వట్టివేళ్లు యవలు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటిని
మేకయుచ్చతోనూరి ధూపనవర్తల చేయవలయును. ఈవర్తలు అపస్తారమునందును
ఉన్నాదమునందును పాలుకాటునందును విపపానమునందు కృత్రిమవిషముల వల్ల నగు
పీడలయందును నీళ్లలో చనిపోవుటయందును అమృతతుల్యములు. అనగా ప్రాణమిచ్చి
బ్రదుకజేయునవి. తెల్లతులసి చెంగలవొళ్లు కర్కాశులు కచ్చూరములు వీటిని
గోమూత్రముతో నూరికాని వేవలయొక్క గోమూత్రముతోగాని నలుగుపెట్టి అమూ
త్రములతోనే స్నానముచేయింపవలయును.

అపస్తారమునకు లేపనములు మున్నగునవి. ౧౦

శ్లో. జతుకాశకృతౌ తద్వద్ధగైర్వా బస్తరోమభిః, అపస్తార
హరో లేపః మూత్రసిద్ధార్థశీగుభిః. 10. యః ఖాదే త్తీరభక్తాశీ మా
క్షీకేణ వచారజః, అపస్తారం మహాఘోరం సుచిరోత్థం జయే ధ్రువ
మ్. 11. ఉల్లుంభితనరగ్రీవా పాశం దగ్ధ్వా కృతామసీ, శీతాంబునా
సము వీతా హస్త్యపస్తార ముద్ధతమ్. 12. ప్రయోజ్యం తైలల
శునం పయసా వా శతావరీ, బ్రాహ్మీరస శ్చ మధునా సర్వాపస్తారభే
షజమ్. 13. నిర్దహ్య నిర్ద్రవాః కృత్వా చాగికామారనాలికామ్, తా
మస్తుసాధికాం ఖాద న్నపస్తార ముదస్యతి. 14. హృత్పాకోక్షీసుజా
యస్య స్వేదో హస్తాదిశీతతా, దశమూలీజలం తస్య కల్యాణాజ్యం
ప్రయోజయేత్. 15.

శిలాజత్తులక్క మేకవెంట్టుకలతో దగ్ధముచేసి వీటితో చేయబడిన వత్తి ను
పయోచిన వైఫల్యము నిచ్చును. ఆవారు మునగచెక్క వీటిని గోమూత్రముతో నూరి

యొనను లేపనము చేయవలయును. పాలుత్రాగు స్వభావము గలవాడు తేనెతో వసపాడిని తినినచో భయంకరములును పురాణములునగు అపస్తంబములు నిశ్చయముగా జయించును. ఉరిపోసికొని చచ్చిన వనుష్యుని ఉరిత్రాటిని దగ్ధముచేసి చేసిననుసిచ్చల్లనినీటితో నేవించినచో మిక్కిలి భయంకరము లగు అపస్తంబములును నష్టములగును. తైలముతో నుల్లిగడ్డను గాని పాలలో పిల్లపీచరను గాని తేనెతో మండుకా బ్రాహ్మిని గాని నేవించిన అపస్తంబములను అన్నిటినిపోగొట్టును. మేకపాలలో ఆరనాళికల రసమును తీసి నిష్పలంబెచ్చుచేసి పులుపు ఎక్కువగలుగు నట్లుగా చేసి నేవించిన యపస్తంబములు తొలఁగును. హృదయము వడకుట నేత్రములలో బోటు చెప్పటకారుట కార్జుచేతులు చిల్లబాడుట కలరోగికి దశమాలముల క్వాభమును గాని కల్యాణ ఘృతమును కాని ఈయవలయును.

● స్వల్పపంచగవ్యఘృతము. ●

శ్లో. గోశక్తృద్రసదధ్యమ్లుక్షీరమూత్రైస్సమై ర్ఘృతమ్, సిద్ధం చాతుర్థికోన్వాదగ్రహాపస్తంబనాశనమ్. 16.

ఆవుపేడరసము ఆవుపెఱుగు ఆవుపాలు ఆవుపంచితము వీటిని సమాన భాగములను తెచ్చి ఆవునేతితో సిద్ధముచేసి నేవించినచో చాతుర్థికజ్వరములను ఉన్నాదములను గ్రహరోగములను అపస్తంబరోగములను నశింపజేయును.

● బృహత్పంచమూలఘృతము. ●

శ్లో. ద్వే పంచమూలే త్రిఫలారజన్యౌ కుటజత్వచమ్, సప్తపర్ణమపామూర్గం నీలిసీం కటురోహణీం. 17. సంపాకం ఫల్గుయూలం చ పౌష్కరం సదురాలభమ్, ద్విసలాని జలద్రోణే పక్త్యా పాదానశేషితే. 18. భార్గీ వాతా త్రికటుకం త్రివృతా నిచులాని చ, శ్రేయసీ మాధకీం మూర్వాం దంతీ భూనింబచిత్రకా. 19. ద్వే శారిపే రాహిపంచ భూతికం మదయంతికామ్, క్షిపే త్విష్ట్యా లక్షమాత్రాణి త్రైః ప్రస్థం సర్విషః పచేత్. 20. గోశక్తృద్రసదధ్యమ్లుక్షీరమూత్రైశ్చ తత్సమైః, పంచగవ్య మితి ఖ్యాతం మహత్తదమృతోపమం. 21. అపస్తంబే జ్వరే కాసే శ్వయథా వునరేషుచ, గుల్కార్కః పాంషురోగేషు కామలాయాం హలీమకే. 22. అలక్ష్యగ్రహారక్షోఘ్నం చాతుర్థకవినాశనమ్.

దశమూలములు త్రిఫలములు మ్రానిపసపు పచ్చిపసపు కొడిసెపట్ట విడానుల యరటి ఉత్తిరణువేళ్లు పుష్కరమూలము నీలికటుక గోహిణి రేలచెక్క- బ్రహ్మమేడి వీటిని రెండురెండు పలముల చొప్పున తీసికొని దోబ్రాజము నీటిలో వండి నాలవపాలు నీరు మిగిలియున్నప్పుడు గంటుభారంగి అగరుకొంతి కొంతి మిరియుములు పిప్పళ్లు తెల్ల తెగడ నీటిప్రబ్బలి కరక్కాయలు చాగ దంతి నేలవేసు చిత్రమూలము మనుబాల రోహిషమను కసవు వాము అడవిమల్లె వీనినన్నిటిని ఒక్కొక్క కాలపలము చొప్పున నూరి 16 పలముల నేటితో పక్వము చేయవలయును కాని ఘృతమును సిద్ధము చేయునప్పుడు అవుపేడరసము పెఱుగు పాలు గోమూత్రము వీటిని సమానభాగములను తీసికొని సిద్ధము చేయవలయును. ఇయ్యది బృహత్పంచగవ్య ఘృత మనఁబడును. అపస్సారము లను జ్వరములను దగ్గులను శోఫలను ఉదరరోగములను బల్లలను మూలరోగములను పాండురోగములను కామెరలను హలీమక మను రోగమును దరిద్రమును గ్రహబాధలను పిశాచబాధలను చాతుర్థికజ్వగములను పోఁగొట్టును.

— ౨౦ మహాచైతసఘృతము. —

శ్లో. శణు శ్రీవృత్తధైర్యం దశమూలీ శతావరీ. 24.
 రాన్నా మాగధికా శిశ్రు క్వాభ్యం ద్విపలికం భవేత్, విదారీమధుకం
 మేదే ద్వే కాకోత్యా సితా తథా. 25. ఏభిః ఖజ్జూరమృద్వీకా భీరు
 యంజాతీ గోక్షురైః, చైతసస్య ఘృత స్యాంకైః పక్తవ్యం సర్పిరుత్త
 మం. 26. మహాచైతససంజ్ఞం తు సర్వాసస్సారనాశనమ్, గర్హస్తాదప్ర
 తిశ్శాయ తృతీయకచతుర్థకాన్. 27. పాపాలక్ష్యై జయే దేత త్వర్వ
 గ్రహానివారణమ్, కాసశ్వాసహరం చైవ శుక్రార్తవవిశోధనం. 28.
 ఘృతమానః క్వాభవిధి రిహా చైతసవస్తతిః, కల్కశ్చైతసకలోత్థ
 ద్రవ్యై స్సార్థం చ పాదికః. 29. నిత్యం యంజాతకాప్రాప్తా తాలమ
 స్తక మిష్యతే.

జనుపవిత్రులు తెల్లతెగడ చిట్టాముదలు దశమూలములు పిల్లసిచ్చర సన్న రాస్త
 పిప్పలి మునగ వీటితో చేసినకషాయములో యష్టిమధుకము మేద మహామేద నేలగుమ్మడు
 కాకోలి క్షీరకాకోలి చక్కెర ఖజ్జూరపుపండ్లు ద్రాక్ష పెద్దపీచర పల్లెరు వీటిని రెండు
 రెండుపలములను చైతసఘృతములో చెప్పఁబడిన ఔషధములను చేర్చి నేటిని బాగుగ
 పక్వము చేయవలయును. ఇది మహాచైతసఘృత మనఁబడును.

అన్నివిధములైన అపస్సారములను పోఁగొట్టును. విషమును పిచ్చిని పీసను మూఁ
 డేసి నాలు గేసిగో జాలకు వచ్చువరసజ్వరములను పాపమును దారిద్ర్యమును పోఁగొట్టును.

దగ్గును శ్వాసను తోలఁగించును. వీర్యఁను ఆర్తవమును శుద్ధము చేయును. దీనియందు నెయ్యి చేయవలసిన క్రమము, కషాయములు చేయునీతి చైత్రసంక్రమణిలోవలెనే.

☞ కూష్మాండకఘృతము. ☞

శ్లో. కూష్మాండకరసే సర్పిః అష్టాదశగుణే పచేత్, యప్త్యాహ్వా కల్పం తత్ప్రాసం అపస్తారవినాశనమ్. ౩0.

పదునెనిమిదిరెట్ల గుమ్మడిరసములో యప్తిమధుకకల్పమును కన్నీ నేతని సిద్ధము చేయవలయును. దీనిని నేవించినచో ఆపస్తారములు నశించును.

☞ బ్రాహ్మీఘృతము. ☞

శ్లో. బ్రాహ్మీరసే వచా కుష్ఠ శంఖపుష్పీభి రేవచ, పురాణం మే ధ్య మున్నాదగ్రహపస్తారను ధృతమ్. ౩1

మండూకబ్రాహ్మీరసములో వస శోఘ్న యెర్ర శిబినిక వీటికల్పమును వేసి మిక్కిలి ప్రాచీనమైన నేతని చేర్చి పక్వము చేయవలయును. ఇది బుద్ధిని నిర్మలముగాచేయును. పిచ్చి గ్రహగోషము అపస్తారము వీటిని పోఁగొట్టును.

☞ పలంకషాద్యతైలము. ☞

శ్లో. పలంకషా వచా వధ్యో వృశ్చికాల్వర్కసర్వకైః, జటి లాపూతనాకేశీ లాంగలీహింగుచోరకైః. ౩2. లశునాతిరసా చిత్రా కుష్టేర్విడ్భిశ్చసక్షిణామ్, మాంసాశినాం ధాలాభం బస్తమూత్రే చతుర్దశే. ౩3. సిద్ధమభ్యం జనేతైల మపస్తారివినాశనమ్.

లక్క, వస, కరక్కాయలు, యర్రగలిజేరు, జిల్లేడాసులు, ఆవాలం, జటా మాంసి, కోలవస, ఇంగువ, ముయ్యకుపొన్న, వురలగడ్డ, చాగఫలము, చిత్రమూలము, చెంగలవ్వికోష్ఠ, పక్షులరెట్టలు వీటితో దొరకినంతవరకు నాలుగురెట్ల మేకమూత్రములో తైలమును చేర్చి సిద్ధముచేయవలయును. దీనినిఅంటుకున్నయెడల ఆపస్తారములునశించును.

☞ తలంటులు. ☞

శ్లో. అభ్యంగ స్నానం పం తైలం బస్తమూత్ర చతుర్దశీ, సిద్ధం స్యా ద్దోశకృత్తూత్రైః పానోత్సాగన మేవ చ. ౩4.

నాలుగుపాళ్ల మేకమూత్రములో ఆవుపేడను, ఆవుపంచితమును కలిపి దాని యందు పక్వము చేయఁబడిన ఆవనూనెను అంటుకొనినయెడల మేలు గలిగించును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు అపస్తాంబాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౨౨. వాతవ్యాధ్యధికారము.

—ॐ వాతవ్యాధిలో సామాన్యోపాయము. —

శ్లో. స్వాద్వష్టులవణై స్నిగ్ధై రాహురైర్వాతరోగిణః, అభ్యం
గస్తేహ వస్త్రాద్యై స్పర్షా నే వోపచాదయేత్. 1. విశేషతస్తు
కోష్ఠస్థే వాతే ఊరం విభే స్పరః, ఆమాశయస్థే శుద్ధస్య యథా
దోషహతీ క్రియా. 2. ఆమాశయగతే వాతే ఛర్దితాయ యథాక్ర
మం, దేయ షడ్ధారణా యోగ స్సప్తరాత్రం నుఖాంబునా. 3. చిత్త
కేంద్రయవాః పాతా కటుకాతివిహాభయాః, మహావ్యాధిప్రశమనో
యోగ షడ్ధారణ స్త్వృశః. 4. పలదశమాంశో ధరణం, యోగోయం
సోశ్రుతస్తస్య, మాషేణ పంచగుంజక మానేన ప్రత్యహం. సుయుద్దేయః.

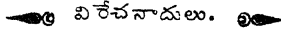
మధురము ఆమ్లము ఉప్పు గణి చిక్కగా నండు ఆహారపదార్థముల నిచ్చి
మును, అభ్యంగనస్నానము తైలవస్తులు మున్నగువాని చేతను వాతగోగులకు చికిత్స
నేయవలయును. కోష్ఠమున వాతము చేరినయెడల విశేషముగా మనుష్యుండు యవశ్చా
రపదార్థములను చేర్చి త్రాగవలయును. ఆమాశయమునందు వాత మండినయెడల ప్రవ
ర్తలు మున్నగువాని ద్వారా శుద్ధునిగా నొనర్చి దోషమును పోగొట్టు క్రియల నాచ
రింపవలయును. ఆమాశయములో చేరియున్న వాగమునందు మొదల గోగికి ఛర్దిని
చేయించి క్రమము ననుసరించి షడ్ధారణయోగమును నులివెచ్చవగు నీటితో చేర్చి ఏడు
రాత్రులవఱకు ఇచ్చుచుండవలయును. చిత్తమూలము, కొడిసెపాలవిత్తులు, అగరు
శొంఠి, కటుకగోహిణి, ఆతివన, కరకాంబులు అను నీయోగమే షడ్ధారణయోగ
మని చెప్పబడును. ఇయ్యది గొప్పవ్యాధులకు నశింపజేయును. పలములో పదియవభా
గము ధరణ మనంబడును. ఇయ్యది సుశ్రుతమతానుసారమగు మానము. ముప్పదిరెండు
గురిగింజలయెత్తు చొ॥ ప్రతిదినమును ఇచ్చుచుండవలయును.

—ॐ స్నేహన విరేచనములు, వస్త్రీశోధనాదులు. —

శ్లో. పక్వాశయగతే వాతే హితిం స్నేహవిరేచనమ్, వస్త్రయః
గోధనియాశ్చ ప్లాశాశ్చ లవణోత్తరాః. 6. స్నుహీలవణవార్తాకు స్నేహం
శ్చస్నేఘటే దహేత్, గోమయైః స్నేహాలనణం తత్పరం వాతనా

శనం. 7. కార్యోవస్తిగతేచాపి విధి ర్వస్తివిశోధనః, త్వజ్ఞాంసాస్యక్ శిరాప్రాప్తే కుర్యాచ్చా స్పృశ్యమోక్షణం. 8. స్నేహాలాపానాహాగ్నికర్ష బంధనోస్తర్దనాని చ, స్నాయుసంధ్యస్త్రిసంప్రాప్తే కుర్యా ద్వాతే విచక్షణః. 9. స్వేదాభ్యంగావగాహో శ్చ హృద్యం చాన్నం త్వగాశ్రితే, శీతాఃప్రదేహః రక్తస్థేవిరేకో రక్తమోక్షణమ్. 10. విచేకో మాంసమేదఃస్థే నిరూహః శ్శ్వనూని చ, బాహ్యోభ్యంతరతః స్నేహౌ రస్థిమజ్జగతం జయేత్. 11.

పక్ష్యాశయమును పొందిన వాతరోగమునందు తైలము నిచ్చి ప్రవర్తిని చేయింపవలయును. వస్తికగ్ధలచేత శుద్ధి నొకర్పవలయును. ఉప్పు మాటు వెట్టుకొని భోజనమునకు ముందుగా తినుచుండవలయును. పంచలవణాలు జసుడుపాలు నేలయులుక చమురు పీనిని వాసెనగట్టిన కుండలో వైచి తగులఁబెట్టి ఆచమురు కలిసిన ఉప్పును నేవించిన వాతములను పోఁగొట్టును. వస్తికత మగు వాతరోగమునందు వస్తులను శోధించు విధినే చేయవలయును. చర్మము మాంసము రక్తము నాడులు నీటిలో నున్న వాతరోగమునందు అభ్యంగనన్నాచములను గాని, అవగాహనములను కాని చేయింపవలయును. చర్మము విషయమున ప్రాప్తించిన వాతరోగమున చక్కని యన్నమును పెట్టింపవలయును. రక్తమునందు చేరిన వాతరోగవిషయమున శీతలశేపములను ప్రవర్తల కిప్పించుటలను రక్తమును వెడలించుటను చేయవలయును. మాంసమునందును మెదడునందును గలవాతము విషయములో ప్రవర్తల కిచ్చుటయును వెళ్లగ్రక్మించుటయును శాంతించు విస్తువుల నుపయోగించుటయు నుక్తమములు. ఎముకలు మజ్జ విటివిషయములో కలిగిన వాతరోగములయందు వెలుపలను లోపలను తైలము నుపయోగించవలయును.

విరేచనాదులు.

శ్లో. హర్షోన్నపానం శుక్రస్థే బలశుక్రకరం హితం, విబద్ధమార్గం శుక్రంతు దృష్ట్యా దద్యా ద్విరేచనం. 12. గర్భే శుష్కేతు వాతేన బాలానాం చాపి శుష్యతాఁ, సితామధుక కాశ్చైస్త్రిః పిత ముత్థాపనే పయః. 13. శిరోగతేనిపులై వాత శిరోరోగహాఠీ క్రియా, వ్యాదితాస్యే హనుం స్విన్నా మంగుఠాభ్యాం ప్రవీఙ్యచ. 14. ప్రదేశిసిభ్యాం చోన్నమ్య చిబుకోన్నామనం హితం, అర్దితే సవనితేన ఖాదే న్నాపేండరీం నరః. 15. క్షీరమాంసరి సైర్భుక్త్యా దశమూలీరసం పిబేత్, స్నేహాభ్యంగశిరోవస్తిః పానస్యపరాయణః. 16. అర్దితం స జయే త్పర్పిః

పి బే నాత్తర భక్తికం, పంచమూలీ కృతః క్వాథో దశమూలీ కృతోఽ
 ధవా. 17. రూక్షస్వేద స్తథానస్యం మన్యాస్తంభే ప్రశస్యతే, వాతా
 ద్వాగ్ధమసి దుష్టా స్నేహగండాషధారణమ్. 18.

వీర్యమును పొందిన వాతమునందు సంతోషమును బలమును వీర్యమును పుట్టించు
 నన్న పానముల నీయవలయును. విశేషము గా వీర్యము వెడలు ద్వారము బిగిసికొనియున్నచో
 పరీక్షించి విశేషముల కీయవలయును. వాతమువలన గర్భము ఎండియున్నను పిల్లలు
 శుష్కించి ణోవుచున్నను వావిలి నేలగుచ్చుడు వీటితో సిద్ధము చేయబడిన పాల
 నీయవలయును. శిరమునందు గల వాతరోగమునందు శిరోరోగమును పోగొట్టు క్రియ
 లను చేయవలయును. ముఖము పోలిన ట్లుండినయెడల మోకానికి చెమటను బుట్టించి
 బొటన వ్రేళ్లతో ఒత్తి ప్రదేసిన ప్రేలిచేత ఎత్తిపట్టి క్రిందిపెదవిని ఎత్తియుంచుట
 మంచిది. వాతరోగముచేత పీడింపబడినవానికి మినపమున్నిచి నేతితో వండి తినిపింపవ
 లయును. పాలు మాంసరసమును త్రాగినప్పటి దశమూలముల కషాయమును త్రాగవల
 యును. తలంటిం దికొనుట, శిరోవస్తి చేయించుట, కషాయమును త్రాగుట, నస్యవిధి
 వీని నాచరించువారు నేతిని త్రాగుచుండినచో వాతపీడితులు అయినను బ్రదికెదరు.
 పంచమూలముల కషాయము గాని దశమూలముల కషాయము గాని తీక్షణమై వేడిచేసి
 చెమటల బుట్టించు నస్యమును గాని మన్యాస్తంభమునందు ఇచ్చుట మంచిది. వాత
 మువలన మాటలను నాడులును చెడిపోయిన యెడల వీనితోనే స్నేహగండాషముల
 నిప్పించవలయును.

❁ కల్యాణకలేహము. ❁

శ్లో. సహరిద్రా వచా కుఠ్ఠం విప్పలీ విశ్వభేషజం, అజాజీ
 చాజమోదాచ యష్టీమధుక సైంధవం. 19. ఏతాస సమభాగాని శ్లక్షణ్ణా
 ర్ణాని కాంధేత్, తచ్చూర్ణం సర్విషాలోడ్య ప్రత్యనాం భక్షయేన్న
 రః. 20. ఏకవింశతి రాత్రేణ భవేచ్చుత్తిధరో నరః, మేఘదుందుభిని
 ర్ఘోషో మత్తకోకిలస్సన్వనః. 21. జడగద్గదమూకత్వం లేహః కల్యా
 ణకో జయేత్, రుక్షస్త్రికస్యందగతిం వాయుం మన్యాగతం తథా. 22.
 వమనం హన్తి నస్యం చ కుశలేన ప్రయోజితః.

పసపు, పస, చెంగల్వకోఘ, పిప్పళ్లు, శొంఠి, నల్లజీలకఱ్ఱ, వామను. ముల్లరిగి,
 యష్టీమధుకము, సైంధవలవణము వీటిని సమానభాగములుగా తీసికొని మెత్తగా పా

డిచేసి దానిని నేతిలో పోసి చక్కగాఁ గలియఁబెట్టి ప్రతినిత్యమును భక్షింపవలయును. దీనిని ఇరువదియొక్క రోజు నేవించినవాడు శ్రుతధరుఁడు (అనగా విన్న దాని నెల్లను జ్ఞాపక ముంచికొనెడి వాఁడు) గా కాఁగలఁడు. మేఘముల బోలి గర్జన గల వాడుగను, మత్తకోకిలవలె మనోహరముగా మాటలాడగా గలవాడుగను అగును. మొద్దుబారుట, డగ్గుత్తికపడుట, నోట మాట వెడలఁగుండుట వీనిని ఈకల్యాణకలేహము పోఁగొట్టును. ౬ టి ప్రదేశములో వ్యాపించిదియును కంఠ ప్రదేశ పునఁ గలదియు నగు వాతియులను నశింపఁజేయును. మన్యాగతము లగు వాతములను నేర్పరముగు వైద్యుఁ డిచ్చిన నస్యవిధియును పమనమును నశింపఁచేయఁ గలుగును.

— ౨౩ మాషబలాదిలేహము. ౨౩ —

శ్లో. మాషబలా ఇహకశుంబీ కశ్చోణరాన్నాశ్వగంధోరుబూ కాణాం, క్వాథోనస్యనస్కనిపీఠో రామథలవణాన్వితః కోష్ణః. 23. అపహరతి పక్షవాతం మన్యాస్తంభం సకర్ణనాదరుజం, దుర్జయమర్దితి వాతం సప్తాహ జ్వయతి చావశ్యం. 24.

కారుమినుములు ముత్తువఫలము దురదగొండి కామంచి సన్నకాస్త్ర ఆశ్వగంధ ఆముదపువ్వుత్తనములు వీటితో కషాయమును చేసి దానిలో ఇగువ ఉప్పునువేసి కొద్దిగా వెచ్చచేసి త్రాగిన యెడల పక్షవాతము మన్యాస్తంభము చెవిరోటు వాతభాగ వీటి నేడురోజులలో నిశ్చయముగా పోఁగొట్టును. దీనిని మాషబలాదిలేహ మందురు.

— ౨౪ అపతంత్ర దశమూలాది క్వాథము. ౨౪ —

శ్లో. దశమూలీ బలా మాష క్వాథం త్రైలాజ్యమిశ్రితం, సాయం భుక్త్వా పిబే న్నక్తం విశ్వాచ్య మపబాహుకే. 25. మూలం బలాయాస్త్యథ పారిభద్రా త్తథాత్తగుప్తా స్వరసం పిబేవ్యా, నస్యం తు యో మాంసరసేన దద్యా న్తాంసా దసౌ వజ్ర సమానబాహుః. 26. మాషాత్కగుప్తకై రంఢ వాట్యాలకశ్రుతం పిబేతో, హింగుసైంధవసం యుక్తం పక్షాఘాతనివారణం. 27. బాహుశోషే పిబే త్సర్పిః భుక్త్వా కల్యాణకం మహాత్, హృది ప్రకుపితే వాతే చాంశుమత్యాః పయో హితం. 28. హారీతకీ వచా రాన్నా సైంధవం చాప్లువేతనం, ఘృతమా త్రాసమాయుక్త మపతంత్ర కనాశనం. 29.

దశమూలములు ముత్తువపులగము మినుము వీటితో చేసిన కషాయములో నూనెను నేతిని కలిపి భోజన మైన పిమ్మట సాయుకాలసమయమున నస్యమును గా పీల్చిన యెడల ఒడలంతయు వ్యాపించునదియును, అపవాహకమును పేరు గలదియు కగునాతము నష్ట మగును. చిట్టి ఆముదపు చెక్క దేనవారు చెక్క దూలగొండి వీటిరసమును త్రాగినను, మాంసపురసమును నస్యవిధిచేసినను గాని ఇట్లు ఒకమాసము రోజులు నేవించినయెడల వజ్ర సమానము లగు బాహువులు కలవాడు అగును. మినుములు చిట్టి ఆముదపు విత్తులు ఆముదపువిత్తులు ముత్తువపులగము వీటికషాయములో ఇంగువ సైంధవలవణమును చేర్చి త్రాగినపక్షవాతములు నశించును. బాహుశోషములయందు భోజనమైన పిమ్మట బృహత్కల్యాణ ఘృతమును త్రాగవలయును. గుండెలలో నాతప్రకోపము గలిగిన యెడల మయ్యోకుపాన్న క్యాధమును త్రాగినయెడల హితమగును. కరకాకాయలు వనస్సు రాస్త సైంధవలవణము ఆమ్లవేతసము వీరిని నేతితో చేర్చి త్రాగిన నేవించినయెడల అవతంత్రకమును వాతరోగము నశించును.

●● స్వల్పరసోపపిండము. ●●

శ్లో. పలమర్థం పలంచైవ రసోనస్య నుకుట్టితం, హింగుజీరక సింధూః సౌవర్చల కటుత్రయైః. 30. చూర్ణితైర్దాషకోన్తానై రపచూర్ణ్య విలోడితం, యథాగ్ని భక్షితం ప్రాశ దుబూక్వాథనుపానతః. 31. దినేదినే ప్రయోక్తవ్యం మాస మేకం నిరంతరం, నాతగోగం నిహన్త్యాశు అర్దితం సావతంత్రకం. 32. ఏకాంగరోగిణేచైవ తథా సర్వాంగరోగిణే, ఊరుస్తంభే చ గృధ్రస్యాం క్రిమికోపే విశేషతః. 33. కటివృష్టా మయం హన్యా దుదరం చ విశేషతః.

పోట్టూడదీసిన వెల్లులిరసు ఒకటిన్నరపలము ప్రమాణము చొప్పున గాని, ఒకపలముచొప్పున గాని తీసికొని ఇంగువ జీలకఱ్ఱ సైంధవలవణము సౌవర్చలవణము శొంఠి మిరియములు సిప్పళ్ళు వీటిని చూర్ణముచేసి ఒక్కొక్కమాసము చొప్పున ఔదానియందు కలిపి కలియబెట్టవలయును. ఆపిమ్మట జత రాగ్ని ననుసరించి ప్రాతః కాలమున భక్షింపవలయును. ఆముదపువేళ్లకషాయమును అనుపానముగా చేసికొని దినదినము పుచ్చుకొనవలయును. ఇట్లొకమాసమువఱకు ఊపయోగించుచుండవలయును. ఇది వాతరోగమును అర్దితవాతమును శీఘ్రముగా పోగొట్టును. ఏకాంగరోగులకు సర్వాంగ వాతరోగులకు ఊరుస్తంభము గృధ్రస్థియను గోగమునందును జంతువాతమునందును

మిక్కిలి హితకరము. కటిరోగము పుష్కరోగము ఉదరరొగము కీటిలి ఎక్కువగా పోగొట్టును. దీనినే స్ఫుర్జరసోనపిండ మనియెదరు.

❀ దధ్యమ్నాది ప్రయోగము. ❀

శ్లో. హస్తై ప్రాగ్భోజనా త్ప్రీతం దధ్యమ్నం సవచోషణం. 34. అపతానక మన్యోపి వాతవ్యాధిక్ర మో హితః, వాతఘ్నై ర్దశమూల్యా చ నవం కుబ్జ ముపాచరేత్. 35. స్నేహై ర్దాసరసై ర్వాపి ప్రవృద్ధం తం వివర్జయేత్, విష్పల్యాదిరజస్తూణీప్ర తితూశోః సుఖాంబునా. 36. పిబే ద్వా స్నేహాలవణం సఘృతం క్షారహింగు వా, ఆఢ్ఘాన లంఘనం పాణితాప శ్చ ఫలవ ర్తయః. 37. దీపనం పాచనం చై వ వస్తీ శ్చాప్యత్ర శోధనః, ప్రత్యాఢ్ఘానే తు వమనం లంఘనం దీపనం తథా. 38. ప్రత్యష్టిలాష్టిలికయో రంత ర్విద్ర ధిగుల్తవత్.

దధ్యమ్నమునందు వస మిరియములు కలిపి అన్నము తినుటకు ముందుగా నేవించ వలయును. ఇయ్యది అపతానకమును పోగొట్టును. మఱియు నితరములగు వాతరోగము లకును హితకరము. వాతముఁ బోగొట్టు మందులచేతను, దశమూలములచేతను, నూరన కబ్జరోగములకు చికిత్స చేయవలయును. తైలములచేతను మాంసరసముల చేతను చికిత్స చేయవలయును. వెటిగిన కబ్జరోగములకువదలిపెట్టవలయును. తూణి ప్ర తితూణి వాతములయందు పిష్పల్యాది గణముల యోషధ్యముల చూర్ణమును గోరువెచ్చునిసీళ్లతోఁ గూడ తీసికొనవలయును. లేకపోయిన తైలములో యవక్షారమును కలుపుకొని కాని ఇంగువను యవక్షారమును నేతిలో కలిపి కొనికాని త్రాగవలయును. ఆఢ్ఘానవాతమునందు లంఘనముచేయుట చేతులతో కానుట ఫలవర్తి నుంచుట ఇయ్యది మిక్కిలి హితకర ములు. ప్రత్యాఢ్ఘానవాతమునందు వమనము చేయించుటయును లంఘనము చేయించుట యును దీపనము చేయించుటయును హితములు. ప్రత్యష్టిల అస్థిల అనువాత రోగముల యందును అతిర్విద్ర, ధి గుల్తరోగములయందు వలెనే చికిత్సను చేయవలయును.

❀ గృధ్రస్యాదులకు దశమూలాదిక్వాధములు. ❀

శ్లో. దశమూలీ బలా రాన్నా గుడూచీ విశ్వభేషజం. 39. పిబే దేరండత్రైలేన గృధ్రసీ ఖంజవఁగుషు. శేఫాలికాద్వైః క్వాధో మృద్ధ్వ గ్నిపరిసాధితః. 40. దుర్వాఁం గృధ్రసీరోగం పీతమాత్రం సముద్ధరేత్, పంచమూలీ కషాయం తు రుబూత్రైలం త్రివృద్ధృతం. 41. త్రివృత్తై ర్వాధవా యుక్తం గృధ్రసీగుల్కశూలనత్, ఘృతం వార్ద్రకమాతు

లుంగోరసంసచుక్రం సగుడంవిబేద్యా. కట్యూరుప్పృష్ఠత్రి కగుల్లకూ
 లగృధ్రస్యదావర్తవారః ప్రదిష్టః. 42. తైల మేరండజం వాపి గోమూ
 త్రేణ పిబేన్నరః, మాసమేకం ప్రయోగోఽయం గృధ్రస్యూరుగ్రహాప
 హః. 43. గోమూత్రైరండతైలాభ్యాం కృష్ణాపీతా సుచూర్ణితా, దీర్ఘ
 కాలోత్థితాం చా బ్రిగృధ్రసీం కఫవాలజాం. 44. అశ్నాతి యో నరః సిద్ధా
 మేరండతైలసాధితాం, వార్తాకం గృధ్రసీఘ్రం పూర్వా మాప్నో త్యసా
 గతిం. 45. పిష్టైరండపలం క్షీరే నవిశ్నం వాఫలం రుబోః, పాయసో భక్షి
 తఃసిద్ధో గృధ్రసీకటిశూలనుత్. 46. రాస్నాయాస్తు పలు చైకం కర్షాన్వం
 చచ గుగ్గలోః, సద్విపా వటుకాం కృత్వా భాదే ద్వా గృధ్రసీహరాం. 47.

దశమూలములు ముత్తువపులగము హ్నురాస్త తిష్ఠతీగే శొంఠి వీటిచూర్ణమును
 ఆముదముతో నేవించిన గృధ్రసి పంగువాలము ఖంబవాలములయందు హితముగును. లేత
 మంటచేత కాచబడిన నల్లవావిళాసుక నాయము అతిగయంక రములగు గృధ్రగులను
 పోగొట్టును. గురుపంసములముల క్షాళమునందు ఆముదముతల్లతగడకలిపికాని నేవ
 లము తైలతగడను కలిపికొని కాని త్రాగినయెడల గృధ్రగులను గుల్లగొగములును శూల
 రోగములను నశింపజేయును. నేతినిగాని తైలమునుగాని అల్లము మాదీఫలరసముల
 గాని బెల్లమును కలిపికొని త్రాగినయెడల నడుములు తొడలు ముడ్డి కటిప్రాంతము వీ
 టియందు పుట్టిన గృధ్రగినిని శూలరోగమును ఉదాసర్తమును హరించు ను చెప్పబడి
 నది. లేక ఆముదమును ఆవుపంచితములో కలిపికొని త్రాగవలయును. ఇట్లూక నెలరోబలు
 చేసినచో గృధ్రగిని తొడలుపట్టుకొని పోవుటలను నశింపజేయును.

ఆవుపంచితములో ఆముదముతో నూరబడిన విప్పలి చూరమును కలిపి త్రాగిన
 యెడల తడవుకాలమునుండి యుండిన కఫవాలముల వలని గృధ్రగినిని పోగొట్టును.
 గృధ్రసీపాకచేత పీడింపబడిన మనుష్యుడం ఆముదమునందు సాధింపబడిన నేల
 ములకను నేవించినయెడల నుఖమునొందును. ఆముదము గింజలను పాలలో నూరిగాని
 శొంఠిని చేర్చిశొని ఆముదపుగింజలను పరిమాన్యముగా చేసికొనిగాని భక్షించినయెడల
 గృధ్రములును కటిశూలమును నశించును. సన్న రాస్త ఒకపలము గుగ్గలము ఒకటింగాలు
 పలము వీటిని నేతితో కలిపి మాత్రలను కట్టి తినినయెడల గృధ్రములు నశించును.

—● గృధ్రసియం దితరములగు నుపాయములు. ●—

శ్లో. గృధ్రస్యార్తం నరం సమ్యక్ ప్నాచనాద్యై ద్విశోధితం,
 జ్ఞాత్వా నరం ప్రదీప్తాగ్నిం వస్తిభి స్సముపాచరేత్. 48. నానౌ వస్తివిధిం
 కుర్యా ద్యావ దూర్ధ్వం న శుద్ధ్యతి, స్నేహేనా నిరర్థక స్తస్య భస్మ

స్వేప హుతి ర్యథా. 49. గృధ్రస్యాత్తస్య జంఘాయాః స్నేహా స్వేదేకృతే భృశమ్, పద్భ్యం నిర్మథితాయాశ్చ సూక్ష్మమాగ్నేణ గృధ్రసీ. 50.

గృధ్రసి చేత బీడింపఁబడిన మనుష్యుని చక్కగా పాచనమునున్న గు వానిచేత శోధించి జఠరాగ్ని చక్కగా నుండినవాఁడైనచో వస్తికర్మలను చేయవలయును. ఊర్ధ్వ భాగము శుద్ధ మగువఱకును వస్తికర్మను చేయరాదు. చేసిన యెడల బూడిలో పోసిన నేయివలె నిష్ఫల మగును. గృధ్రసీపీడితుఁ డగువానికి పిక్కలకు మిక్కిలి చెమట కలిగింపవలయును. కాళ్లను చక్కగా మర్చింపవలయును.

—౧౭ గృధ్రసికి దాహాదిక్రియలు. ౧౭—

శ్లో. అవతార్యాంగులౌ సమ్యక్కనిష్ఠాయాం శనై శ్శనైః, జ్ఞాత్వా సమున్నతం గ్రంథిం కండరాయాం వ్యవస్థితం. 51. తం శస్త్రేణ విదార్యాశు ప్రవాళాంకురసన్నిభం, సముద్భృత్యాగ్నినా దగ్ధ్వా లింపేద్య ప్త్యాహ్వాచందనైః. 52. విధ్యే చ్చిరా మింద్రవస్తే రథస్తా చ్చతురంగు లేః, యది నోపశమం గచ్ఛే ద్దహే త్పాదకనిష్ఠికాం. 53.

చిటికెనవ్రేలియందు మెల్లమెల్లగా దించి కండరమునందున్న ముడిని ఎత్తుగా నున్నయెడల శస్త్రముచేసి తీసివేయవలయును. పిమ్మట లేతచిగురుతో సమానముగా నొత్తిపైవెచి నిష్ఫలలో కాల్చిన యష్టిమధుకము మంచిగంధములతో పూయవలయును. ఇంద్రవస్తికొఱకు క్రింద నాలుగు అంగుళముల నరమును వ్యధనము చేయవలయును. ఇట్లైనను కుదురనియెడల కాలిచిటికెనవ్రేలిని కాల్చవలయును.

—౧౮ కటిశూలలయందు సామాన్యోపాయములు. ౧౮—

శ్లో. తగరస్య శిఫా మార్దాఽఽం, పిష్ట్యాతక్రేణ యః పిబేత్. వక్షణానిలరోగార్తః సక్షణా దేవ ముచ్యతే. 54. దశమూలీకపా యేణ పిబే ద్వా నాగరాంభసా, కటుశూలేషు సర్వేషు తైలమేరండ సంభవమ్. 55. విశ్వాచ్యం ఖంజపజ్జ్యోశ్చ దాహే హర్షే చ పాద యోః, క్రోష్టుశీర్షవికారే చ వికారే వాతకంటకే. 56. శిరాం యథో క్తాం సిర్విధ్య చికిత్సా వాతరోగనుత్.

గ్రంథిగరము చెట్టుయొక్క వేళ్ళుతీసికొని మజ్జిగతో నూరి ఆండసఁధియందు వాతరోగము కలవాఁడు నేవింపవలయును, ఇయ్యది వాతబాధను తక్షణమే యుపశమిం

పజేయును. ఆన్నివిధములగు నడుముల పోటులయందును ఆముదమును దశమూలముల కషాయముతో గాని శొంఠి కషాయముతో గాని సేవింపవలయును. విశ్వానిఖంజము పంగురోగము దాహము పాదహర్షము క్రోష్టు శిరోవికారము వాతవికారము వీటి యందు పైనిచెప్పబడిన చొప్పున శిరలను వ్యధించి చికిత్సను చేసిన వాతరోగములు నశించును.

— ఆదిత్యపాకగుగ్గులువటకము. —

శ్లో. గుగ్గులుం క్రోష్టు శీర్షంతు గుడూచీ త్రిఫలాంభసా. 57.
క్షీరేణైరండతైలం వా పిబేద్వా వృక్షదారుకం, రక్తావసేచనం కుర్యా
దభీక్ష్యం వాతకంటకే. 58. పిబే దేరండతైలం వా దహేత్సూచీభి
రేవ వా, ఖల్యాం స్నిగ్ధామ్లవణైః స్వేదమర్దోపనాహనం. 59. పుథక్ప
లాంశా త్రిఫలా సిప్పవీచేతి మార్జితం, దశమూలాంబునా భావ్యం
త్నగేలార్ధపలాన్వితం. 60 దత్వా పలాని పం చైవ గుగ్గులో ర్వటకీకృ
తః, ఏష మాంసరసాభ్యా సాద్వాతరోగా నివ్విశేషతః. 61. హస్తీ సం
ధ్యస్థి మధ్యస్థా స్వృక్ష మింద్రాశని ర్యధా, భావ్యద్రవ్యసమం క్వా
ధ్యం క్వాఢోష్ణాంశస్తు తేన చ. 62. ఆర్ద్రం యావద్దినం భావ్యం స
ప్తాహం భావనావిధిః,

క్రోష్టువాతమునందు తిప్పతీగ త్రిఫలములు వీటి కషాయముతో గుగ్గులమును గా
ని ఆముదపుచేళ్లకషాయముతో గాని విదారి కందపాలతో గలిపికాని త్రాగవలయును.
లేనిచో నూడులతో కాల్పవలయును. ఖల్లివాతమునందు తైలము పులుపు ఉప్పు వీటి
స్వేదనమును చేయుట కాని మదనము చేయుటకాని పినుకుట కాని చేయవలయును.
కరక్కాయలు తాడి ఉసిరిక సిప్పళ్లు ఇవి యన్నియును ఒకవలము తీసికొని మార్ణము
ను చేసి దశమూలముల కషాయముతో తడిపి సిమ్మట దాల్చినచెక్క ఏలకులు జూపత్రి
వీటి నన్నిటిని అర్ధపలముచొ|| కలిపి రపలముల శుద్ధముహిసాక్షిగుగ్గులమును కలిపి ఉండ
లు కట్టవలయును. ఈయండలను మాంసరసముతోకూడ అభ్యసించి వాతరోగములలో
సేవించిన వాతములు నశించును. కీళ్ళు ఎముకలు మెదడు వీనిలోనున్న వాతమును పో
గొట్టును. ఇంద్రుండు వృక్షముల నఱికినట్లే భావనచేయదగు ద్ర వ్యముతో సమానముగా
సీకషాయమును పెట్టవలయును. ఎనిమిదిపాళ్లకషాయములోనానవైచిబాగు గానాన్ని
ఇట్లు ఏడు రాత్రులు భావన చేయవలయును. ఇయ్యది ఆదిత్యపాక గుగ్గులువటకము
అనబడును.

దీనితరువాత గొన్ని ప్రతులలో నీ క్రిందినీతి సధికపాఠమున్నది.

శ్లో. కుప్తపైంధవయోః కల్మః కుక్రకైలసనున్వితః,
సుఖోష్ఠో మర్దనే యోభ్యః ఖల్లీశూలనివారణః.

ఇది 'ఖల్మం సిద్ధాప్తులవక్షాః' అన్నశ్లోకమునకు పైనఁగలదు.

◀◀ త్రయోదశాంగ గుగ్గులము. ౨౯ ▶▶

శ్లో. ఆహోశ్వగంధాహుషా గుఙ్ఘాచీ, శతావరీ గోక్షుర వృద్ధ
దారకం, రాన్నా శతాహా సశతీ యమానీ సనాగరాశ్చేతి సమై శ్చ
చూర్ణమ్. 63. తుల్యం భవే త్కౌశిక మత్ర మధ్యే దేయం తథా
సర్పి రశోర్ధభాగం, అథాక్షమాత్రం త్వధ తత్ప్రియోగాత్ కృత్వా
నుపానం సురయాభయూషైః. 64. మధ్యేన వా కోష్ణజలేన వాభ
క్షీరేణ వా మాంసరసేన వాపి, కటిగ్రహే గృధ్రసి బాహుపృష్ఠే
హనుగ్రహే జానుని పాదయుగ్లే. 65. సంధిస్థితే చాస్థిగతే చ వాతే
మజ్జాగతే న్నాముగతే చ కుష్ఠే, రోగాన్ జయే ద్వాతకఫానువిధా
న్ వాతేఽతాన్ హృద్ధ్రీహాయోనిదోషాన్. 66. భగ్నాస్థివిధ్యేషు చ
ఖంజవాతే త్రయోదశాంగం ప్రవదన్తి త్జ్ఞాః.

పెన్నేరు తిప్పతీగె బోడతరము సిల్లపీచర పల్లెరు పెద్దదేవదారు నన్నరాస్త
సోంపు వట్టివేళ్లు కిచ్చూరము యవాని శొంఠి ఇవి యన్నియును సమాన భాగములుగా
తీసికొని చూర్ణము చేయవలయును. ఈచూర్ణముతో సమానముగా గుగ్గులమును గుగ్గుల
ములో శర్ధభాగమును నేమిని కలిపి ఆసిప్తుట రీ మాషముల యొత్తు ప్రతిననమును తినవల
యును. ఇంక మవద్యమును అనుపానముగా గ్రహింపవలయును. లేకున్నచో కల్లుతో గాని
వెచ్చని నీటితోగాని పాలతో గాని మాంసరసముతో గాని కటిగ్రహమునందును గృ
ధ్రసియందు బాహు మూలములయందలి వాతమునందును పృష్ఠగ్రహము హను
గ్రహము జానుగ్రహము పాదగ్రహము సంధిగతవాతము అస్థిగతవాతము మజ్జాగతవాత
ము స్నాయువాతము కుప్తము మన్నగు వాతకఫముల వృద్ధిచేత నగు రోగములయం
దును మేలుకలిగించును. వాతప్రేరితములగు హృద్లోగములలోను యోనిదోషములలో
ఖంజవాతములలోను ఈత్రయోదశాంగగుగ్గులము ఉత్తమ మగు గుణము నిచ్చునని
వైద్యులు చెప్పవచ్చును.

❖ వాతహరోపాయములు. ❖

శ్లో. జిత్వా సరక మగ్రే తు వాతే వాతహగం హితం, అన్నా
 వృత్తే ప్రదుల్లేభో దీవనం పాచనం లఘు. 67. సుప్తివాతే త్వస్మజ్జోక్షం
 కారయే ద్భహుశో భిషక్, దిహ్యో చ్చ లవణాగార ధూమై స్తైలవిమ
 గ్నిస్తైః. 68. సప్తిస్తైలవసామజ్జపానాభ్యంజన వస్తయః, స్వేదాః
 స్నిగ్ధాని వాతం చ స్థానం ప్రావరణానిచ. 69. రసాః పయాంసి భోజ్యా
 సి స్వాద్వస్థులవణాని చ, బ్రూహణం య త్తు తత్సర్వం ప్రశస్తం వాత
 రోగిణాం. 70. పటాలపాలకై ర్యోషో వృష్యో వాతహరో లఘుః,
 వాత్యో లకీకృతో యూషః పరం వాతవిनाశనః. 71. బలాయాః పంచ
 మూలస్య సశమూలస్య వా రసే, అజాశ్చేద్వాంబుజానూపక్రవ్యాద
 సిద్ధిః పృథక్. 72. సాధయిత్వా రసాన్నిగ్ధాన్దధ్యమ్నోవ్యష
 పంస్కృతాన్, భోజయే ద్వాతరో గార్తం తై ర్వ్యక్తలవస్తై ర్మరం. 73.
 సంచమూలీబలసిద్ధం క్షీరం వాతామయే హితం, వాజిగంధా బలా
 స్త్వస్త్రి దశమూలీమసాంషధం. 74. ద్వే గృధ్రనఖ్యౌ రాన్నా చ గణో
 మంగుతనాశనః.

సాన్నిపాతమునందు నెత్తురును వెడలించుటను చేయవలయును. ఉప్పు చొగ
 చు గు నీటిని తైలముతో మర్చించి పట్టు వేయవలయును. నేయ నూనె నస మజ్జ
 నీటిని త్రొగవలయును. తింతులు వస్త్రకర్తలు చెమటపట్టుట నున్నని పదార్థములు
 అనగా కంబలి మున్నగు నున్నివస్త్రములతో స్వేదమును కలుగజేయుట తైలముచేత
 మర్చించుట కంబలిమున్నగు వానిని కప్పికోనుట రసపదార్థములు పాలు తీసి పులుపు
 ఉప్పు భస్మలనుట పుష్టితరములగు పదార్థముల నుపయోగించుటయును వాతరోగుల
 గుసొంతములు. చేదుపొద్దు చిత్తమూలము వీటితో చేసినగంజి హితమునుచేయును.
 వానమును పోగొట్టి త్రేలికనిచ్చును. ముత్తువపులగముతో చేసిన కపాయముగాని గంజి
 గాని మిక్కిలియును వాత రోగములను నశింపజేయును. ముత్తువపులగము పంచమూ
 లముల యొక్క గాని దశమూలముల రసము నందుగాని మేక మాంసపు నీరునుగాని
 నీటిప్రశోభములయందుండు జీవముల మాంసమును గాని స్వీకరించి 100 పలములు తీసి
 కొనవలయును. పెరుగు శొంతి మిరియములు పిప్పళ్లును చేర్చి సిద్ధముచేసి పిచ్చుట నుప్పు
 నుకల్పిస్త్రొగం నగు వాతరోగులయందు తినిపించవలయును. పంచమూలములు ము
 త్తువపులగము వీటితో సిద్ధము చేయబడిన పాలు వాతరోగులయందు హితకరములు.

పెన్నేరు మత్తువపులగము దశమాలములు శొంఠి నల్లయుప్పి తెల్లయుప్పి సన్నరాస్త్ర ఇయ్యవి వాతినాశకములు.

❖ కోలాది ప్రదేహము. ౭ ❖

శ్లో. కోలం కుభుత్థం సురదారు రాన్నా మాషా ఉఘాతైలఫలా నికుప్తం, వచాశత్రాహ్వో యవచూర్ణ మమ్లముష్ణాని వాతామయి నాం ప్రదేహః, అనూపవేశవారోష్ణ ప్రదేహా వాతనాశనః. 75.

రేగులు, ఉలవలు, దేవదారు, సన్నరాస్త్ర, మినుములు, కోఘ, వస, పిల్లపీచర, యవలు వీటిని చూర్ణమును చేసి లేపనచేసిన శ్రేష్ఠము. జలప్రదేశములయందుండు జీవముల మాంసముతో సంభారమును చేసి వెచ్చచేసి లేపముచేసిన వాతరోగములు నశించును.

❖ సాల్వనస్వేదః. ౭ ❖

శ్లో. నిరష్టిపిశితంపిప్లం స్విన్నం గుడఘృతాన్వితం. కృష్ణామర చసంయుక్తం వేశవార ఇతి స్మృతః. 76. కాకోల్యాది స్వ వాతఘ్న స్వరాష్ట్రద్వయసంయుతః, సానూపమాంసః సుస్విన్నః సర్వస్నేహసమన్వితః. 77. సుఖోష్ణః స్వప్తలవణః సాల్వనః పరికీర్తితః, తేనో పనాహం కుర్వీత సర్వదా వాతరోగిణాం. 78. వాతఘ్నే భద్రదార్యాదిః కాకోల్యాది స్తు సాశ్రుతః, మాంసే నాత్రౌషధం తుల్యం యావ దాస్నేన చామ్లతా. 79. పట్టీ స్యా త్వేద్వదనార్థం చ కాంచికా ద్యమ్ల మిష్యతే, చతుస్నేహా త్ర తావా న్స్యత్ సుస్విన్నత్వం యతోభవేత్. 80. సమస్తం వర్గ మర్థం వా యథాలాభ మధాపి వా, ప్రయుంజీతేతి వచనం సర్వత్ర గణకర్తృణి. 81.

ఎముకలు లేని మాంసమును నూరి వెచ్చచేసి బెల్లమును నేతిని కలిపి, పిప్పళ్లు మిరియములు చేర్చినయెడల వేశవారము ఆగును (అనగా కూరలలో వేయు సాంబారు అనబడును). అన్ని విధము లగు ఫలివస్తువులతో చేర్చిన కాకోల్యాదిగణము వాతమును పోగొట్టును. నీటి ప్రదేశపు జంతువుల మాంసమును బాగుగా వండి దానిలో తెలమును కలిపి ఉప్పు కలిపినయెడల నయ్యది సాల్వన మనబడును. ఈసాల్వనముచేత వాతరోగులకు చెమ్మటపట్టునట్లు కాచవలయును. భద్రదారువు మొదలగు వస్తువులు కాకోల్యాదిగణ మని స్మృతుని యభిప్రాయము. ఇయ్యది వాతమును పోగొట్టును. ఈసాల్వనమందు మాంసముతో సమానముగా నౌషధమును వాడవలయును. పుల్లవాని

తో కూడినంతవఱకు పురుషునియ వలయును. ఇట్టిది స్నేహమునకై తగినది. ఇందులో గంజిమొదలగునది ఆప్లుమని తెలియఁదగినది. ఈసాల్వనమునందు చక్కగా తడియు నంతతైలము నుపయోగింపవలయును. గణములయందు సంపూర్ణవస్తువులు గాని సగము వస్తువులుగాని ఎంతదొఱికిన నంతవఱకు గాని చేకొనవలయు నని శాస్త్రుసంప్రదాయానుసార మగు మాట కలదు.

అశ్వగంధాఘృతము. ౭౭

శ్లో. అశ్వగంధాకషాయే చ కల్కే క్షీరచతుర్దణం,
ఘృతిం పక్వం తు వాతఘ్నం వృష్యం మాంసవివర్ధనం. 92

పెన్నెరు గడ్డలతో చేసినకషాయములో కాని కల్కములోఁ గాని నాలుగురెట్లు పాలను కలిపి అందు పక్వముచేసిన నేతిని నేవించిన వాతగోగములు నశించును. బలము కలుగును, కండలను పెంచును.

దశమూలఘృతము. ౭౮

శ్లో. దశమూలస్య నిరూపే జీవనీయైః పలోబ్ధితైః, క్షీరేణ చ ఘృతం పక్వం తిర్పణం పవనార్తినుత్,
కావ్విధోఽత్ర త్రిగుణాః సర్విః ప్రసః సాధ్యః పయ స్సమః. 93.

దశమూలముల కషాయములో జీవనీయగుణము యొక్క ఔషధములను ఒక్కొక్కపలముచో తీసికొని సాలనందు జేర్చి దానిలో నేతిని పోసి పక్వము చేయవలయును. ఈఘృతము తృప్తిని కలిగించును. వాతరోగములను పోఁగొట్టును. ఈఘృతము చేయునప్పుడు మూడురెట్లు కషాయములో ఒక ప్రస్థము నేయిని పాలను కలిపి పక్వము చేయవలయును.

ఛాగలాదిఘృతము. ౭౯

శ్లో. ఆజం చర్మవిన్దుక్తం త్యక్తశృంగఖురాదికం, పంచమూలీ ద్వయం చైవ సలద్రోణే విపాచయేత్. 94. తేన పాదావశేషేణ ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, జీవనీయై స్సకట్యుష్ట్యైః క్షీరం చైవ శతావ రీం. 95. ఛాగలాద్య మిదం నామ్నా సర్వవాతవికారనుత్, అర్దితే కర్ణశూలే చ బాధిర్యే మూకమిన్దినే. 96. జడగద్గదపంగూనాం ఖం జేగృధ్రసి కుబ్జయోః, అపతానేఽపతంత్రే చ సర్వి రేత త్ప్రశస్యతే. 97. ద్రోణే ద్రవ్యతులాశ్రుత్యా స్యా చ్ఛాగదశమూలయోః, పృథక్తులార్థం యప్యోహ్వద్వయం దేయం ద్విధోక్తితః. 98.

చరము కొమ్ములు గిట్టలు మొదలగు వానిని తీసివైచిన మేకమాంసమును దశమూలములను తీసికొనివచ్చి ద్రాణపరిమితమగు జలములో పచనముచేసి స్నాల్వభాగపు నీరు మిగిలియుండగా 16 పలముల నేతినిచేర్చి వండి పక్వమగు సమయములో జీవనీయ గణమునందలి యాషధములను ముత్రపవుల గము పాలు పిల్లపిచ్చుల పీటిని కలిపి నేతిని సిద్ధము చేయవలయును. ఇయ్యది ఛాగలాద్యఘృత మనఁబడును. అన్నవిధములగు వాతవికారములను పోగొట్టును. అర్ధవ్రాతము కర్ణశూలము చెవిటితనము మూగతనము మినమిన గోగము మొద్దుబాటులు డగ్గుత్తిక పంగత్వము పొట్టి గుండ్రని అపతానము అపలంఠ్రము మున్నగు వానియందు ఈఘృతము మిక్కిలి మంచి ధని కొనియాడఁబడినది. ద్రాణపరిమితపలములలో 100 పలముల పైనిఁ జెప్పిన మేకమాంసమును దశమూలములు ముత్తుపవుల గము జీవనీయగణపు ఔషధములు ఏబదిఏబదిపలముల చొప్పునను చేర్పవలయును. ఇయ్యదియే ఛాగలాద్యఘృతము అనఁబడును.

❦ ఏలాదితైలము. ❦

శ్లో. ఏలా మురా సరలశైలజదారు కౌంతీ చండా శిషీ నలద చంపక హేమపుష్పి, స్థాణీయగంధ రసపూతిదలా మృణాల శ్రీవాస కుందురు నఖాంబు వరాంగ కుప్తం. 99. కాళీయకం జలదకర్కటచందనశ్రీ ద్వాత్యాః ఫలం సోఃకసం సహకుంకుమం చ, పక్కా శిషీరుష్కలఘులాం భతయా వినీయ తైలం బలాక్వధనదూగ్యయుతం చ దధ్నా. 100. సార్థం పచేత్తు హితి మేత దుదాహరన్తి వాతామయేషు బలవర్ణవపుః ప్రకాఠి,

ఏలకులు తాళపర్ణ దేవదారు శిలాశిత్తు రేణుక అను గంధద్రవ్యము, చోర పుష్పి కచ్చూరియు జటామాంసి సంపెంగ నాగశేసరములు దవనము జవ్వది కస్తూరి జాపత్తి వట్టివేరు శ్రీవాసమును గుగ్గుబుధూపము కిక్కినగడ్డి నఖమను గంధద్రవ్యము కురువేరు లవంగపుపట్టి చెంగల్వకోష్ఠు వ్రానిపనపు తుంగముస్తలు కర్కాటకశృంగి చందనము లవంగము జాజికాయ మంజిష్ఠ కుంకుమపువ్వు వీటిని భాగములచొప్పున దోహకిసంతఃఅకు తెచ్చి కల్గమును చేసి దానిలో ముత్తుపవులగవుకషాయమును పాలును పెఱుగును చేర్చి వండి తైలమును సిద్ధము చేయవలయును. ఇయ్యది వాతసోగములలో హితకరము. బలమును కాంతిని శరీరమును వృద్ధి నొందించును.

❦ బలాశైరీయతైలములు. ❦

శ్లో. బలా నిఃక్వాధకల్కాభ్యాం తైలం పక్వం పయో నివ్రతం. సర్వవాతవికారఘ్న మేవం శైరీయసాచితమ్. 101.

ముత్తువపులగవు కషాయము కల్గము వీనిలోపాలను కలిపి అందు చమురును పోసి వండవలయును. ఇయ్యది అన్ని తెఱఁగులగు వాతవికారములకు పోఁగొట్టును. ఈరీతిగానే ముల్లగోరంటతైలమును కూడ చేయుదురు. ఇయ్యది బలాత్తైలము అని, శైరీయతైలము అనియనఁబడును.

❁ బలామహాబలాత్తైలములు. ❁

శ్లో. బలామూలకషాయస్య దశమూలీకృతస్యచ, యవ కోల కలుత్థస్య క్వాభస్య పయసా తథా. 92. అష్టావష్టౌ శుభా భాగా స్తైలా దేకస్తదేకతః, పచే దావాప్య మధురం గణం సైంధవసంయు తం. 93. తథా గురుసర్జరసం సరలం దేవదారు చ, మంజిష్ఠాం చంద సం కుష్ఠ మేలాం కాలానుశారిబాం. 94. మాంసీ శైలేయకం పత్రం తగరం శారిబాం నచాం, శతావరీ మశ్వగంధాం శతపుష్పాం పునర్నవాం 95. తత్సాధుసిద్ధం సావణ్ణే రాజతే మృణ్మయేఽపి వా, ప్రక్షిప్య కలశే సమ్యక్కునిగుప్తః నిధాపయేత్. బలాత్తైల మిదం నామ్నా సర్వవా తవికారనత్, యథాబల మయో మాత్రాం సూతికాయై ప్రదాపయేత్. 96. యాచ గర్భాధిని నారీ క్షీణశుక్ర శ్చ యః పుమాన్, క్షీణ వాశే మర్త హ తేఽభిహితే మధితేఽధవా. 97. భగ్నే శ్రమాభిపన్నే చ సర్వకై వోపయోజయేత్, సర్వా నాక్షేపకాదీంశ్చ వాతవ్యాధీ స్వస్తి పోహతి. 98. హీక్కాకాస మధీమస్థం గుల్మశ్వాసం సుదుస్తరం, షణ్ణా సా నుపయుజ్యైత దస్తవృద్ధి మపోహతి. 99. ప్రత్యగ్రధాతుః పురుషో భవేచ్ఛస్థిరయావనః, ఏతద్ధిరాజ్ఞాకర్తవ్యం రాజమాత్రా శ్చ యే నరాః. 100 సుఖినఃసుకుమారా శ్చ బలిన శ్చాపి యే నరాః.

ముత్తువపులగము వేళ్లతో చేసిన కషాయముతో గాని దశమూలముల కషాయ ముతోగాని క్షేగుపంశు యవలు ఉలవలు వీటితోపెట్టిన కషాయముతోగాని సమముగా పాల నింతకంటె నెన్నిదికెట్లుగా పోసి ఒకపాలు నూనెను సైంధవలనణము మధురాది గణౌషధములు అగురు సరశరసము దేవదారు బాపత్రి మంజిష్ఠులు చందనము చెంగల్య శోష్ణు విలకులు గ్రంధితగరము శిలాజిత్తు జటామాంసి ఆకుపత్రి వస పిల్లపిచ్చర అశ్వ గంధ సదాప తెల్లగల్లేరు వీటి నన్నిటి నొకభాగము తీసికొని బంగారము వెండి మట్టి వీటితో దేనితో నైనను చేసిన యొక పాత్రమునందు సిద్ధముచేసి తర్వాత కలశములో పోసి బాగుగా మాతపెట్టి యుంచవలయును. ఇద్దానికి బలాత్తైలమనిపేరు, సమస్తవాత

వికారములనుపోగొట్టును. ఈమాత్రలను బలానుసారముగా ప్రసవించినస్త్రీకి ఈయవలయును. దీనిని గర్భముకాగోరుస్త్రీలును వీర్యముక్షీణించిన పురుషులును క్షీణవాతము నందును మర్దస్థానమునఁ గల దెబ్బలయందును అభిహత మధిత భద్రము లగు పరిశ్రమలయందును ఉపయోగింపవలయును. వెక్కిళ్లు దగ్గు అధిమంథము గుల్మము భయంకరమగు శ్వాసము అండవృద్ధి వీటినిఅరుమాసములు నేవించిన నశింపఁజేయును. దీనిని నేవించిన ధాతువృద్ధి గలవాఁడును స్థిరమగు యావనము కలవాఁడును అగును. రాజులు రాజసేనకులు సుఖవంతులు సుకుమారులు బలవంతులు నగువారును నేవింపవలయును.

❁ విష్ణుతైలము. ❁

శ్లో. శాలపర్ణి పృశ్నిపర్ణి బలా చ బహుపుత్త్రికా. 101. ఏరం డస్య చ మూలాని బృహత్యోః పూతికస్య చ, గవేఘ్నకస్య మూలాని తథా సహచరస్య చ. 102. ఏమాంతు పలికైః లైః తైలప్రస్థం విపాచయేత్, ఆజం వాయది వా గవ్యం క్షీరం దద్యాచ్చతుర్గుణమ్. 103. అస్య తైలస్య పక్వస్య శృణు వీర్యమతిః పరమ్, అశ్వానాం వాతభగ్నానాం కుంజరాణాం తథా నృణామ్. 104. తైల మేతత్ప్రయోక్తవ్యం సర్వవ్యాధినివారణమ్, ఆయుష్షాం శ్చ నరః పీత్వా నిశ్చయేన దృఢో భవేత్. 105. గర్భ మశ్వతరీ వింద్యాత్ న చ మృత్యువశం ప్రజేత్, హృచ్చూలం పార్శ్వశూలంచ తథై వాగ్ధావభేదకమ్. 106. కామలా పాంశుగోగఘ్నం శర్కరాశ్శరీనాశనం, క్షీణేంద్రియా శ్చుక్రనష్టా జరియా జర్జరీకృతాః. 107. యేమాం చైవ క్షయోవ్యాధి రంత్రవృద్ధిశ్చ దారుణా, అద్దితం గలగండం చ వాతశోణిత మేవ చ. 108. స్త్రీయో యా న ప్రసూయంతే తాసాం చైవ ప్రయోజయేత్, ఏత దజ్గం వరం తైలం సిష్ఠునా పరికీర్తితం. 109.

తైలము 1 ప్రస్థము, మేకపాలు తోక ఆవుపాలు 4 ప్రస్థములు, ముయ్యోకు పొన్న కోలపొన్న ముత్తవిపులము పెద్దపీచర ఆముదపువేళ్లు నేలములక వేళ్లు పెద్దములక వేళ్లు క్రాసుగచెక్క గోధుమ వేళ్లు ములిగోరింటవేళ్లు వీనికల్కములు ప్రత్యేకము 11 పలములు చేర్చి సిద్ధపఱచిన ఘృతము వాతరోగముగల మనుష్యులకు గుఱ్ఱములకు వీనుగులకు గూడా క్రేష్టమయినది. ఇది వంధ్యాదోషమును హరించును. ఆయువు నిచ్చును. వలీపలితములను హృచ్చూలంపార్శ్వశూల అర్థావభేదకము కామిలపాండువు ఆశ్శరి ఇంద్రియనష్టము అంత్రవృద్ధి ఆర్దితవాతము గలగండము వాతరక్తములను హరిం

చును. ఆవుల కిచ్చినచో పుట్టిన దూడలు బ్రదుకును. ఇది విష్ణువుచే చెప్పబడిన దివ్య యోగము.

నారాయణతైలము.

శ్లో. బిల్వాగ్నిమంధ స్నోనాక పాటలా పారిభద్రకాః, ప్రసారణ్యశ్వగంధాచ బృహతీకంటకారికా. 110. బలాచాతిబలా చైవ శ్వదంష్ట్రా సపునర్నవా, ఏషాం దశఫలాం భాగాం శ్చతుర్దోశేంభసః పచేత్. 111. పాదశేషం పరిస్రావ్య తైలపాత్రం ప్రదాపయేత్, శతపుష్పా దేవదారు మాంసీ శైలేయకం వచా. 112. చందనం తగరం కృష్ణమేలాపర్ణ చతుష్టయం, రాన్నా తురగగంధా చ సింధవం సపునర్నవం. 113. ఏషాం ద్విపలికా న్భాగా స్పేషయిత్వా విగ్ఠిషేత్, శతావరీరసం చైవ తైలతుల్యం ప్రదాపయేత్. 114. ఆజం వా యదివా గవ్యం క్షీరం దత్వా చతుర్గుణం, పానే వస్తా తథాభ్యుగే భోజ్యే చైవ ప్రశస్యతే. 115. అశ్వోవా వాతసంభగ్నో గజోవా యదివానరః, ఎఙ్గులః పీతసర్పీచ తైలేనానేన సిద్ధ్యతి. 116. అధోభాగే చ యే వాతాః శిరోమధ్యగతా శ్చ యే, దస్తశూలే హనుస్తంభ మన్యాస్తంభే గలగ్రహే. 117. యస్య శుష్కృతి చైకాంగం గతీర్యస్య చ విహ్వాలా, క్షీణేంద్రియా వృష్ణశుక్రా జ్వరక్షీణాశ్చ యేనరాః. 118. బధిరా లల్లజిహ్వశ్చ మందమేధస ఏవచ, అల్పప్రజాచ యా నారీయా చ గర్భం న విందతి. 119. వాతార్తా వృషణౌ యేషా మస్త్రౌ వృద్ధి శ్చ దారుణా, ఏత తైలవరం తేషాం నామ్నా నారాయణం స్థృతమ్. 120. తగరం సత మత్ర న్యా దభావే శీతలీజటా.

మా రేడు కూర నెల్లి పెద్దమాను పున్నాగ బాడిద గొంతెనుగోరు చొక్కె పెన్నేరు పెద్దనులక చిన్నములక ముత్తువపులగము పెద్దముత్తువపులగము పల్లెరు గలిజేరు పీటినిపది పదిపలకులచొక్కె తెచ్చి నాల్గుదోణముల నీటిలో పక్కముచేయవలయును. నాల్గవపాలు నీరు మిగిలియుండఁగా 48 పలములనూ నెనండు చేర్చవలయును. తరువాత సదాప దేవదారు జటామాంసి రసాంజనము వన చందనము గ్రంధితగరము చెంగల్యోష్ఠ పలకులు ముయ్యోకుపొన్న కారుమినుము కారు పెసర సన్నరాస్త పెన్నేరు సైంధవలవణము తెల్ల గలిజేరు పీటి నన్నిటిని చెండుచెండుపలములు తీసికొని నూరి కలవలయును. మఱియు ను 48 పలముల పిల్లిపిచ్చర రసమునుకూడ చేర్చవలయును. మేక పాలు లేక ఆవుపాలు

లుగాని నాలుగుచెట్లు పోసి తైలమును సిద్ధమును చేయవలయును. తరువాత దానిని త్రాగుటకు గాని తలంటునకుగాని భోజనమునందుగాని యుపయోగించిన శ్రేష్ఠము. వాతము చేత పడిపోయిన వాఁడుగాని గుఱ్ఱము ఏనుగు మున్నగు నవిగాని పంగువు [ముడ్డితో దోగియాడెడువాఁడు]గాని ఈతైలమును సేవించినచో బాగుపడును. శరీరపు అఘోభాగమునందలి వాతములను తిలమధ్యములో నుండు వాతములును దంతశూల మోకాళ్లు పట్టుకొనుట మన్యాస్తంభము గళగ్రహము అవయము లెండిపోవుట నడకపడి పోవుట ఇంద్రియము క్షీణించుట జ్వరముచేతక్షీణించుట మున్నగుగుణములును, చెవుడు నాలుకనుచొంగ గారుట మేధస్సు మందగించుటయనునవియు నశించును. కొలదిమంది (అనగా అల్పసంతానము) బిడ్డలుగల శ్రీస్త్రీయును గర్భము నిలువని చిన్నదియును టీనిని సేవింపవలెను. వాతమువలన అండవృద్ధియును అంత్ర పృథ్వియును కలిగిన వారలకును నీ సారాయణతైలము శ్రేష్ఠమైన దని చెప్పఁబడినది.

❁ మహానారాయణతైలము. ❁

శ్లో. శతావరీ చాంశుమతీ పృశ్నిపర్ణీ శతీ వరా. 121. ఏరండస్య చ మూలాని బృహత్స్యోః పూతికస్యచ, గవేధుకస్య మూలాని తథా సహచరస్యచ. 122. ఏషాం దశపలాన్భాగాః జలద్రోణే విపాచయేత్, పాదావశేషే పూతే చ గర్భం చైవం సమావపేత్. 123. ఘనర్నవా వచాదారు శతాహ్వ చందనాగురు, శైలేయం తగరం కుప్త మేలామాంసీస్థితా బలా. 124. అశ్వాహ్వ సైంధవం రాస్నా పలార్థాని చ పేషయేత్, గవ్యాజపయసః ప్రసౌ ద్వాద్వా వత్ర ప్రదాపయేత్. 125. శతావరీరసప్రస్థం తైలప్రస్థం విపాచయేత్, అస్య తైలస్య సిద్ధస్య శృణువీర్య మతఃపరం. 126. అశ్వానాం వాతభగ్నానాం కుంజరాణాం నృణాం తథా, తైల మేత త్ప్రియోక్తవ్యం సర్వవాతనివారణం. 127. ఆయుష్కాం శ్చ సరః వీశ్వా నిశ్చయేన దృఢీభవేత్, గర్భ మశ్వతరీ విందే త్త్రింపున ర్కానుషీ తథా. 128. హ్యచ్ఛూలం పార్శ్వశూలం చ తథైవార్థావభేదకం, అపచీం గండమాలాం చ వాతరక్తం హనుగ్రహం. 129. కామలాం పాండురోగం చ హ్యశ్శరీం చాపి నాశయేత్, తైల మేత ద్భగవతా విష్ణునా పరికీర్తతం, నారాయణమితి ఖ్యాతం వాతాస్తకరణం వరం. 130.

పిల్లిపీచర ముయ్యూసుసాన్న కోలపొన్న కమ్పొమ్ము త్రిఫలములు ముత్తువపులగ
 ము ఆముదపువేళ్లు చిన్నములక పెద్దములక వేళ్లు గానుగవేళ్లు ముల్లుగోంట వ్రేళ్లు
 వీటి నన్నిటిని పదిపదిపలములు తీసికొని ఒకద్రోణపరిమిత మగు నీటిలో పక్వముచేసి
 నాలుగవపాఠం నీరు మిగిలియుండఁగాచి పడియఁ గట్టి గలిజేరు వన దేవనారువు
 శతపుష్ప రక్తచందనము అగరు రసాంజనము గ్రంధితగరము చెంగల్యకోష్ఠ ఏలకులు జటా
 మాంసి, ముత్తువపులగము శాలిపర్ణి పెన్నేరు సైంధవలవణము సన్నరాస్త్ర వీటి నన్ని
 టిని అర్థపలముచొప్పున నూరి ఆవుపాలు 32 పలములు మేకపాలు 32 పలములు
 తెచ్చి తరువాత శతావరిరసమును 16 పలములును నూనెను 16 పలములును చేర్చి
 పక్వముచేసి తైలమును సిద్ధముచేయవలయును. ఇట్లు సిద్ధముచేసిన నీతైలమున కున్న
 పృథావమును వినుము. — వాతవం చేత పడిపోయిన గుఱ్ఱములకును ఏనుగులకును మను
 జులకును ఈతైలము సుపయోగించిన అన్నివిధము లగు వాతములక బోఁగొట్టును. దీనిని
 త్రాగివాడు నిజముగా నాయుష్షంతకుఁ డగును. దార్ద్రము గలవాఁడునునగును. కిన్నర
 స్త్రీలు నేవించినను గర్భవంతు లగుదుగని మనుష్యస్త్రీని గుఱించి చెప్పవలసిన దేమి?
 హృదయశూలము పార్శ్వపునొప్పి అర్ధావభేదకము అపచి గండమాల వాతరక్తము
 మోకాళ్ళుపట్టుట కామెల పాంఠ రోగము మాత్రకృచ్ఛమును పోఁగొట్టును. ఇయ్యది
 భగవానుఁ డగు విష్ణువుచేత గీర్తింపఁబడినది. సుహానారాయణమును తైలము. వాత
 రోగములకు మృత్యుప్రాయమైనది.

—ॐ ఆశ్వగంధాతైలము. ॐ—

శ్లో. శతం పక్త్యా శ్వగంధాయా జలద్రోణేంశశేషేతం. 131.
 విసాన్య వివచే తైలం క్షీరం దత్వా చతుర్దణం, కల్కైర్మణాల
 శాలూక బిస కింజల్క మాలతీ. 132. పుష్పై ర్హ్రీబేర మధుక
 శారివా పద్మకేసరైః, మేదా పునర్నవా ద్రాక్షా మంజిష్ఠా బృహతీ
 ద్వయైః. 133. ఏలైలవాలు త్రిఫలా ముస్తచందనపద్మకైః, పక్వం రక్తా
 శ్రయం వాతం రక్తపిత్త మస్పగ్ధరం. 134. హన్యా త్సుష్టిబలం కుర్యా
 త్ప్రశానాం మాంసవర్ధనం, రేతోయోనివికారఘ్నం పూణశోషాప
 క్షరణమ్. 135. పండానపి వృషాన్కుర్యాత్పానాభ్యంగానువాసనైః.

నూరుపలముల ఆశ్వగంధము అనగా పెన్నేరు గడ్డలను దెచ్చి ఒకదోణము
 నీటిలో పండి నాలుగవపాలు నీరు మిగిలియుండఁగా గుడ్డను వాసనఁగట్టి నాలుగురెట్లు

పాలు పోసి తైలమును చేర్చి పక్వము చేయవలయును. తామర దుంప గింజలు దాఠ కింజల్కము మాలతీపూవులు కురువేరు యష్టిమధుకము సుగంధిశాల కమలకేసరము లు మేదగలిజేరు ద్రాక్ష మంజిష్ఠము ములక నేలములక ఏలకులు నూగుదోస త్రిఫలము లు తుంగము స్థలు చందనము పద్మాక్షుము వీటిని కల్కముచేసి కలిపి తైలమును సిద్ధము చేయవలయును. ఇయ్యది రక్తవాతములను రక్తసిత్తములను ప్రదరరోగములను నశింపఁ జేయును. శరీరమునకు పుష్టిని గలిగించును. ఎండిపోయిన వారికి కండలు పెట్టును. పీఠ్యవికారములను యోనివికారములను నశింపఁజేయును. నాసికాదోషములను నశింపఁ జేయును. ఈతైలము త్రాగుట తలంటికొనుట తలకు రాచుకొనుట వీటినిచేయుచేత సపుంసకులకుసయితము పుంస్త్యము నిచ్చును.

☞ మూలకాద్యతైలము. ౧౬

శ్లో. మూలకస్వరసం తైలం క్షీరదధ్యష్లుకాంజికం. 136.
 తుల్యం విపాచయే త్కల్కైః బలాచిత్రకసైంధవైః, పిప్పల్యతివిపా
 రాన్నా చవికాగురుచిత్రకైః. 137. భల్లూతకవచాకుప్తశ్వదంష్ట్రావిశ్వ
 భేషజైః, పుష్కరాహ్వశతీబీల్వ శ తాహ్వనతదారుభిః. 138. తత్సిద్ధం
 సీత మత్సుగ్రాహన్తి వాతాత్తకాన్తదాన్.

కురువేరు స్వరసమును నూనెను పాలును పెరుగు ఆఘ్లకాంజికము వీటి నన్ని
 టిని సమానభాగములుగా చేసికొని వానియందు ముత్తువపులగము చిత్రమూలము సైంధ
 వలవణము పిప్పళ్లు అతివస నన్నరాస్త చవ్యము అగరు ఆముదపువేళ్లు నల్లజీడివిత్తనము
 లు, వస చెంగల్యకోష్ఠ పల్లెరు శొంఠి పుష్కరమూలము కచ్చూరము మారేడువేళ్లు సదాప
 తగరము దేవచారువు వీటితో చేసిన కల్కమునందు తైలమునుపక్వము చేసి త్రాగిన
 యెడల భయంకరములగు వాతరోగములను నశింపఁజేయును.

☞ రసోన్నతైలము. ౧౭

శ్లో. రసోన్నకల్కస్వరసేనపక్వం తైలం పిబే ద్య స్త్వనిలाम
 యార్తః, తస్యాశు నశ్యన్తి హి వాతరోగాః గ్రంథావిశాలాఞ్చ దుర్లభ
 హీతాః. 139.

ఉల్లిగడ్డలతో చేసినకల్కమును ఉల్లిరసమును చేర్చి పక్వముచేసిన తైలమును వాత
 రోగముచేత వీడింపఁబడువారు నేవింపవలయును. సమస్తవాతరోగములును చికిత్స
 చేయనలవికాని గ్రంథులునుకూడ దీని నేవించుటచేత నశించును.

శేతకీ తైలము. ౧౧

శ్లో. శేతకీనాగబలాతిబలాసాం యద్భహులేన రసేన వికక్ష్వం,
తైల మనల్పతుషోదకసిద్ధం మాదుత మస్థిగతం వినిహంతి. 140. అనల్పవ
చనాత్తత్ర తుల్యే క్వాథతుషోదకే, అకలోఽపి భవే త్స్నెహేనా
యః సాస్థ్యః కేవలే ద్రవే. 141.

శేతకీ నాగబల అతిబల వీటిని చాలరసముతో పక్వముచేసి శుషోదకమును కలిపి తైలమును సిద్ధముచేసి నేవించినయెడల అస్థిగత మగువాతముల కూడను నశింపఁ జేయును. మూలమునందు అనల్పరసేన యనినందున కషాయమును తుషోదకమును సమానముగా తీసికొనుచుండవలయును. శేవలరసముతోనే సిద్ధముచేయునెడల కల్కము లేక దోష చేయవలయును.

సైంధవాద్య తైలము. ౧౨

శ్లో. ద్వే పలే సైంధవాత్పంచ శుంథ్యా గ్రన్థికచిత్రకాత్, ద్వే
ద్వే భల్లూతకాస్థీనివింశతి ద్వై తథాథకే, ఆరనాలాత్పచేత్ప్రస్థం తైల
మేషై రపత్యదం, గృధ్రస్యూరుగ్రహః రోష్ణి సర్వవాతివికారనుత్.

సైంధవలవణము శండుపలములు, అయిదుపలములు శొంఠి, మోడి చిత్రమూలము శండుశండుపలములు కలిపి నల్లజీడివితనములలోని పప్పు 21 గ్రోణముగంజి పిటియందు 16 పలముల తైలమును పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది గృధ్రసి కురుగ్రహము మూలలోగము మొదలగు సమస్తవాతవ్యాధులను పోగొట్టును.

స్వల్పమాష తైలము. ౧౩

శ్లో. తైలం సుకుచిశేఽభ్యంగే మాషసైంధవసాధితం, బాహు
శీర్షగతే నస్యం పానం చాత్తరభక్తికం, క్వాథోఽత్ర మాషనిష్పాద్యః
సైంధవం కల్క మేవ చ. 143.

మినుములు సైంధవలవణము వీటిలో సాధించిన తైలమును తెచ్చి వాతమువలన పట్టుకొని పోయిన అవయవములకు మర్దన చేయవలయును. చేతులు తల కీటియందు గల వాతములయందు అన్నము తినుటకంటె ముందుగా నీతైలమును త్రాగవలయును. నస్యవిధిని చేయవలయును. ఈతైలములో మినుములతో సిద్ధము చేయఁబడిన సైంధవల వణపు కల్కమునుకూడ కలపవలయును.

◀◀ మాషతైలము. ▶▶

శ్లో. మాషాత్తగుప్తాతివిషోరుబూక రాస్నాశతాహ్వలవణైః సుపి
ష్ట్యైః, చతుర్గుణే మాషబలా కషాయే తైలం కృతం హన్తి చ పక్షవాతం.

మినుములు దురదగొండి యష్టిమధుకము ఆముదపువేళ్లు సన్నరాస్న సదాప
నైంధవలవణము వీటికల్కములో నాలుగురెట్లు మినుములను ముత్తవపులగపుకషాయము
నుచేర్చి యందు తైలమును పక్వము చేయవలయును. ఈతైలమును నేవించినచో పక్ష
వాతములును నశించును.

◀◀ ఇంక నొకవిధమగు మాషతైలము. ▶▶

శ్లో. మాషప్రస్థం సమావాప్య పచే త్సమ్యగ్జలాఢకే, పాదశే
షేరనే తస్తిన్ ఊరం దద్యా చ్చతుర్గుణమ్. 145. ప్రస్థం చ తిలతైల
స్య కల్కం దత్వాఽక్షసమితం, జీవనీయాని యాన్యష్టౌ శతపుష్పాం
సస్సైంధవం. 146. రాస్నాత్తగుప్తా మధుకం బలావ్యోషం త్రికంటకం,
పక్షాఘాతార్దితే వాతేకర్ణశూలే సుదారుణే. 147. మందశ్రుతో చాశ్ర
వణే తిమిరే చ త్రిదోషజే, హస్తకంపే శిరఃకంపే విశ్వాచ్యాయపబా
హుకే. 148. శస్తం కళాయఖలజేచ పానాభ్యంజనవస్తిభిః, మాష
తైల మిదం శ్రేష్ఠ మూర్ధ్వజత్తుగదాపహమ్. 149.

16 పలముల మినుములను తెచ్చి ఒకద్రోణము నీటిలో వండి నాల్గవపాలు నీరు
మిగిలియుండఁగా నందు నాలుగురెట్లు పాలను కలపవలయును. పిమ్మట పదియారుపల
ముల సువ్వులనూనెను ఒక్కొక్కకర్ణము (అనఁగా పావుపలము) జీవనీయగణపు బౌ
షధములను సదాప నైంధవలవణము సన్నరాస్న దురదగొండి ముల్లంగి ముత్తవపుల
గము శొంఠి మిరియములు సిప్పళ్లు పల్లెరు వీటిని కల్కముచేసి అందు కలిపి ఆకల్క
మునందు సిద్ధము చేయఁబడిన తైలము పక్షపాతిములను అర్దితవాతములను భయం
కరము లగు కర్ణశూలములను వినిసంపకపోవుట చెవుడు త్రిదోషములవలనఁ బుట్టిన
తిమిరరోగములను కంపరోగములను శిరఃకంప హస్తకంపములను బాహుశోషములు
అపబాహుకము బధిరరోగము మున్నగువానిని కలిగియున్నయెడల దీనిని త్రాగుట
యును రుద్దుకొనుటయును వస్తికర్తముల నుపయోగించుటయును మంచిది. ఇయ్యది
మాషతైలము. ఇది వైభాగములయందు కలిగిన వాతరోగముల నన్నిటిని పోగొట్టును.

◀◀ మాండవవిధపు మాషత్తైలము. ▶▶

శ్లో. మాషాతసీ యవకురుంటక కుటకారీ గోకంటలుంకుక
 జటాకపి కచ్చుతోయోః, కార్పాసకాస్థి శణబీజ కులుత్థకోలక్వాథే
 న బస్తపిశితస్య రసేన చాపి. 150. శుంథ్యా సమాగధికయా శతపుష్ప
 యా చ, సైరండమూల సపునర్నవయా సరణ్యా, రాన్నాబలామృతల
 తాకటుకైర్విపక్వం, మాషాఖ్య మేత దపబాహుహారం చ తైలమ్.
 151. అర్థాంగశోష మవతానక మాఘ్యవాత, మాక్షేపకం సుభజ
 కంపశిరఃప్రకంఠమ్, నన్యేన వస్తివిధినా పరిషేచనేన, హన్యా త్కటీజ
 ఘనజానురుజ శ్వ సర్వాః. 152.

మినుములు, ఆవిసె, యవలు, గోరంట, నేలములక, పల్లెరు, జిల్లేడు, దురద
 గొండి, ప్రత్తివీత్తులు, ఉలవలు, జనుములు వీటితో కషాయమును చేసి మేకమాంస
 పురసమును శొంతి, పిప్పళ్లు, సదాప, ఆముదపువేళ్లు, పిల్లపిచ్చుర నన్నరాస్త ముత్తవ
 పులగము తిప్పతీగె కటుకగోహిణి వీటిని చేర్చి, పక్వముచేసిన తైలము మాషత్తైల
 మనబడును. ఇయ్యది ఆపబాహుకవాతములను పోగొట్టును. సగము శరీరములో
 చచ్చుపుట్టుట, అపతానకము, పూర్ణవాతమును, వాతరక్తము, భుజశిరఃకంఠములు
 మున్నగువాని నన్నిటిని వస్తికర్మములు, పరిషేకము మున్నగుచికిత్సలమూలమున
 నశింపజేయును.

◀◀ బృహన్నాష తైలము. ▶▶

శ్లో. మాషక్వాథే బలాక్వాథే రాన్నాయా దశమూలజేయ
 వకోలకులత్తానాం ఛాగమాంసం భవేత్ప్రృథక్. 153. ప్రస్థే తైలస్య
 చ ప్రస్థం క్షీరం దత్వా చతుర్గుణమ్, రాన్నాత్మగుప్తాస్తింధూత్థ శతా
 హ్వైరండము స్తకైః. 154. జివనీయై ర్బలాయోషైః పచేదక్షుసమై ర్భిష
 క్, మాస్తకంపే శిరఃకంపే బాహుశేషేపబాహుకే. 155. బాధిర్యే
 కర్ణశూలేచ కర్ణనాదేచ దారుణే, విశ్వాచ్యాయ్ మర్దితే కుజ్జే గృధ్రస్యా
 మవతానకే. 156. వస్యభ్యంజనపానేషు నావనే చ ప్రయోజయేత్,
 మాషత్తైల మిదం శ్రేష్ఠ మూర్ధ్వజతుగదాపహమ్. 157 క్వాధప్ర
 స్థాః షడే వాత్ర విభక్త్యంతేన కీర్తితాః,

మినుములకషాయము, ముత్తువపులగపు కషాయము, నన్నరాస్త కషాయము,
 దశమూలముల కషాయము, యవలు, కేగుపండ్లు ఉలవలు వీటికషాయము, మేక

మాంసపు రసము వీటి నన్నిటిని ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగా 16 పలములు తీసికొనవలయును. అందు 16 పలముల తైలమును 64 పలముల పాలను సన్నరాస్త్ర దూలగొండి సైంధవలవణము పిల్లిపిచ్చర, ఆముదపువేళ్లు తుంగముపైలు, జీవనీయగణపు జౌషధములును చుత్తువపులగము మిరియములు పిప్పళ్లు వీటి నొక్కపాలును, చేర్చి కల్కమును చేసి పైదానియందు కలిపి సిద్ధముచేసి నేవంపవలయును. ఇయ్యది, హస్తశిరః కంపములను, బాహుశోషము, అపబాహుకములను పోగొట్టును. చెవుడు చెవిపోటు చెవివిడ్డు మున్నగువానియందును విశ్వాచీగోగమునందును, అద్దితవాతము కుబ్జవాతము గృధ్రసి అపతానకము వీటియందును, వస్త్రకర్మ రుద్దుట త్రాగుట నస్యవిధి మున్నగు వాని ద్వారా ఉపయోగింపవలయును. ఇది ఊర్ధ్వజత్తురోగములను పోగొట్టును. ఇయ్యది బృహన్నాపతైలము అనఁబడును.

◀ ౧౦ మహామాషతైలము. ౧ ▶

శ్లో. మాషస్యార్ధాధకం దత్వా తులార్ధం దశమూలతః. 158. పలాని ఛాగమాంసస్య త్రింశద్దోణేంభసః పచేత్, పూతశీతేకసాయే చ చతుర్ధాంశావతారితే. 159. ప్రసం చ తిలతైలస్య పయో దద్వా చ్చతుర్ధణమ్, ఆత్మగుప్తోదుబూక శ్చ శతాహ్వలవణత్రయమ్. 160. జీవజీయూని మంజిష్ఠాచవ్యచిత్రకకట్ఫలమ్, సవ్యోషం సిప్పలీమూలం రాస్నామధుక సైంధవమ్. 161. దేవదార్వమృతాకుషం వాజగంధా వచా శతీ, ఏతై రక్షసమైః కల్కైః సాధయే స్తృదునాగ్నినా. 162. పక్షాఘాతార్దితే వాతే బాధిర్యే హనుసంగ్రహ, కర్ణనాదే శిరఃశూలే తిమిరే చ త్రిదోషజే. 163. వాణిసాదశిరోగ్రీవాభ్రీమణే మందచం క్రమే, కలాయుఖింజే పాఙ్గుల్యే గృధ్రస్యా మపబాహుకే. 164. పానే వస్తా తధాభ్యంగే నస్యే కర్ణాక్షిపూరణే, తైల మేతత్ప్రశంసన్తి సర్వ వాతరుజాపహమ్. 165.

మినుములు 32 పలములు దశమూలములు 50 పలములు మేకమాంసము 30 పలములు వీటిని ఒకదోణము నీటిలో వైచి వండవలయును. తరువాతను వడియకట్టి చక్కగా చిల్లార్పవలయును. ఈకషాయమును వడియకట్టుటకు దింపినప్పడు నాలవపాలు నీరు మిగిలియుండవలెను. సిమ్మట ఒక ప్రథమ నూవులనూనెను అంశకు నాలుగు రెట్లు పాలను దురదగొండి ఆముదపువేళ్ళు సదాప సైంధవలవణము సౌవర్పలవణము బిఠాలలవణము ఈనూడింటిని జీవనీయగణమునందు చెప్పఁబడిన యౌషధములను

మంజుష చిత్రమాలము గుమ్ముడు శొంఠి మిరియములు విప్పళ్లు మోడి సన్నరాస్త్ర య
 స్త్రీమధుకము దేవదారువు తిప్పతీగ చెంగల్యణోష్ఠ పేన్నేరు వన కచ్చురము వీటి నన్ని
 ఒక్కొక్కపావుపలముచొప్పన వేసి కల్కమును చేసి ఈకల్కమును వైదానియం
 దు కలిసి సన్నని నిప్పుసెగవై నుంచి పక్వముచేసి దింపవలయును. ఇయ్యది పక్షవా
 గము, తలనొప్పి త్రి దోషములవలన గలిగెడి తిమ్మిరులు కాలు చేతులు తల మెడ వడ
 కుచుండుట మందముపడుట పంగువాతము గృధ్రసి అపబాహుకము వీటియందు త్రా
 గిందుట వస్తులను చేయుట రుద్దుట నస్యవిధి నొనర్చుట చెవులలో పోయుట, కంటిలో
 వేయుట మున్నగువాని ద్వారా యుపయోగించిన యపూర్వగుణము నెచ్చు నని వైద్య
 లు ప్రశంసించెదరు.

●● శంకప మహామాష తైలము. ●●

శ్లో. ద్విపంచమూలీం నిఃక్వాధ్య తైలాత్ షోడశభి ర్దుశైః,
 మాషాధకం సాధయిత్వా తన్నిర్యూహం చతుర్దణమ్. 166. గ్రాహ
 యిత్వా తు విపచే తైలప్రస్థం పయఃసమమ్, కల్కార్థం చ సమా
 వాప్య భిష గ్ద్రీవ్యాణి బుద్ధిమాన్. 167. అశ్వగంధాం శతీం దారుబ
 లాం రాన్నాం ప్రసారణీం, కుప్తం పరూషకం భాష్ణీం ద్వే విదాన్వై
 పుసర్నవాం, మాతులుంగఫలాజాశ్వై రామతం శతపుష్పికాం. 168.
 శతావరీగోక్షురకం పిప్పలీమూలచిత్రకమ్, జీవనీయగణం సర్వం సం
 హృత్యైవ ససైంధవమ్. 169. త త్సాధుసిద్ధం పిఞ్జాయ మాషతైల
 మిదం మహత్, వస్త్యభ్యంజనపానేషు నావనే చ ప్రయోజయే
 త్. 170. పక్షాఘాతే హనుస్తంభే అర్దితే సావతస్త్రీకే, అపబాహుక
 విశ్వాచ్యోః ఖంజపక్కులయోరపి. 171. హనుమన్వ్యాగ్రహే చైవ
 మధిమంభే చ వాతికే, శుక్రక్షయే కర్ణనాదే కర్ణశూలే చ దారు
 ణే. 172. కలాయఖంజశమనే భైషజ్యమిద మాదిశేత్, దశమూ
 లాధకం ద్రోణీ నిఃక్వాధ్య పాదికో భవేత్. 173. క్వాధ శ్చతుర్దణః
 తైలా న్నాషక్వాధే వ్యయం విధిః,

దశమాలముల కషాయమును తైలమున కన్న పదియారురెట్లు తీసికొని, మిఠ
 ముల కషాయమును ఒకఅధకపరిమితిని సిద్ధముచేసి, దానియందు 16 పలముల తైల
 మును, 16 పలములపాలను కలిపి కల్కము చేయుటకు బుద్ధిమంతు డగు వైద్యుఁడు
 పెన్నేరు, కచ్చురము, దేవదారు, మత్తవపులగము, సన్నరాస్త్ర, సదాప, చెంగల్య

కోష్ఠ గంటుభారంగి నేలగుమ్ముడు పాలగుమ్ముడు శొంఠి తెల్లగలిజేరు మాదీఫలము జీలకఱ్ఱ ఇంగువ సదాప పిల్లపిచ్చర పల్లెరు మోడి చిత్తమూలము జీవనీయగణము లోని అన్ని మూలికలు సైంధవలవణము వీని నన్నిటిని కలిపి ఈమహామాషతైలమును సిద్ధము చేసి వస్త్రీకర్తముద్వారా తలంటు నస్యవిధులద్వారా ప్రయోగింపవలయును. పక్షుఘాతము, మోకాళ్లుపట్టుకొనిపోవుట, అర్ధితవాతము, అవతంత్రకము, ఆపబాహుకము, విశ్వాచి, పంగువాతము. మన్యాగ్రహము, అధిమంధము శుక్రక్షయము, చెడి దిమ్ము, భయంకరమగు చెవిపోటు, కలాయఖంజములు వీటిని పోఁగొట్టుటయందు దీనిని ఉపయోగింపవలయును. ఆఢకపరిమిత మగు దశమూలముల కషాయమును, ఒకద్రోణము నీటిలో పోసి పక్వముచేసి నాలుగవభాగము మిగిలియుండగా నింతకునాలుగురెట్లు తైలముతో పక్వము చేయవలయును. మాషకషాయములయందు ఇదియే నిర్మాణవిధి యని యెఱుఁగఁదగినది.

❖ మజ్జస్నేహము. ❖

శ్లో. గ్రామ్యానూపోదకానాం తు భిన్నాస్థీని పచేజ్జలే. 174. తం స్నేహం దశమూలస్య కషాయేణ పునః పచేత్, జీవకర్షభకాస్ఫోతావి దారీకపికచ్చుభిః. 175. వాతమ్నై ర్జీవనీయై శ్చ కల్కై ర్ద్విషీరభా గికం, తత్పిద్ధంనావనాభ్యంగాత్తథా పానానువాసనాత్. 176. శిరఃపా ర్శ్వాస్థికోష్ఠస్థం ప్రణుద త్యాశు మారుతమ్, యేస్యః ప్రక్షీణమజ్జానః క్షీణశుక్రాజస శ్చ యే. 177. బలవృష్టికరం తేషా మేత త్స్యా దమృ త్కోషమమ్.

గ్రామ్యజంతువులు నీటిపట్టులనుండు జంతువులు నీటిజంతువులు వీటియొక్కల ముకలను నీటిలో వేసి వండవలయును. ఇట్లు వండినదానిని దశమూలముల కషాయముతో మరల వండవలయును. జీవకము ఋషభకము విష్ణుక్రాంత నేలగుమ్ముడు దురదగొండి వాతనాశకము లగు జీవనీయగణములోని యాషధులు వీటితో కల్కము చేసి 2 భాగములను వీనినికలిపి సిద్ధముచేసి నస్యవిధిఅభ్యంగనముల ద్వారాను పానము వస్త్రీకర్తములమూలముగాను ప్రయోగించిన శిరోవాతము పక్షుఘాతము అస్థివాతము కోష్ఠవాతము మున్నగువానిని పోఁగొట్టును. ఇయ్యది క్షీణమజ్జ గలవారలకును, క్షీణించిన శుక్రము బలము కలవారలకును బలమును పుష్టిని గలిగించును. అమృతముతో సమానముగా నిది పనిచేయును.

❀ చతుస్సేహము. ❀

శ్లో. ప్రస్థస్యాస్య త్రిఫలాయాస్తు కులుత్థకుడపద్వయమ్. 178. కృష్ణగంధాత్వగాఢక్రోః పృథ క్షంచపలం భవేత్, రాన్నాచిత్రకయో ద్వేద్వే దశమూలం పలోన్వితం. 179. జలద్రోణే పచే త్పాదశేపం ప్రస్థోన్వితం పృథక్, సురారనాలదధ్యమ్ల సౌవీరకతుషోదకం. 180. కోలదాడిమపృథ్వామ్లరిసం తైలం ఘృతం వసామ్, మజ్జానం చ పయ శ్చైవ జీవనీయపలాని వట్. 181. కల్కం దత్వా మహాన్నేహం సమ్యగేనం విపాచయేత్, శిరామజ్జాస్థిగే వాతే సర్వాంగైకాంగరోగిషు. 182. లేపనాక్షేపశులేషు త మభ్యంగం ప్రథాపయేత్.

త్రిఫలములు 16 పలములు, ఉలవలు 8 పలములు, మునగ చెక్క 5 పలములు, తువరిమన్ను 5 తులములు, సన్నరాస్త చిత్రమూలము 2 పలములు, దశమూలములు 1 పలము వీటి నన్నిటిని 16 పలముల నీటిలో వైచి కషాయముగాఁ గాచి నాల్గవపాలు మిగిలియున్నప్పుడు కల్లు గంజి మజ్జగపైతేట సౌవీరమనుగంజి తుషోదకము తేగు దానిమ్మ మాదీఫలము వీఁ యొక్కరసము తైలము నేయు క్రొవ్వు మజ్జ పాలు వీటిని 16 పలముల చొప్పున చేర్చి జీవనీయగణపు మూలికలను 6 పలములను చేర్చి వీటితో కల్కమును చేసి తైలమును చక్కగా పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది నాడులలోని వాతమును మజ్జావాతమును అస్థివాతమును సర్వాంగవాతమును ఏకాంగవాతములను కంపము శూలమున్నగు రోగములను పోగొట్టును. దీనిని పైరోగములయందు మర్దనము చేయవలయును.

❀ కుబ్జాప్రసారణీతైలము. ❀

శ్లో. ప్రసారిణీశతం త్సుణ్ణం పచే త్తోయార్కణేశుభే. 183. పాద శిష్టే సమం తైలం దధి దద్యా త్సకాంజికం, ద్విగుణం చ పయో దిత్వా కల్కాన్విపదికాం స్తథా 184. చిత్రకం విప్పలీమూలం మధు కం సైంధవం వచామ్, శతపుష్పాం దేవదారు రాన్నాం వారణపిప్ప లీం. 185. ప్రసారణ్యా శ్వమూలాని మాంసీభల్లాతకానిచ, పచే న్నైవ ద్వగ్నినా తైలం వాతశ్లేస్తామయాన్ జయేత్. 186. అశీతిం నరనా రీస్థా న్వాతరోగా నపోహతి, కుబ్జం స్తిమిశపఙ్గుత్వం గృధ్రసీఘ్రుడుకా ర్దితమ్, హనుపృష్ఠశిరోగ్రీవాస్తంభం వాపి సయచ్ఛతి. 187.

నూరుపలముల గొంతిమగోరు తెచ్చి ద్రోణపరిమాణముల నీటిలో వైచి పక్వము ను చేసి నాల్గవపాలు నీరు మిగిలియుండునప్పుడు తైలము పెఱుగు గంజి వీటిని సమాన భాగములుగాను పాలు చెండురెట్లును చెండురెండు పలములు చిత్రమూలము మోడి యష్టిమధుకము సైంధవలవణము వన నదాప దేవదారువు నన్నరాస్త వినుగుపిప్పళ్ళు గొంతిమగోరుశ్రేణ్ణు జటామాంసి నల్లజీడివిత్తనములు వీటి నన్నిటిని కడిపి సన్నని సెగలో పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది వాతకఫములను జయించును. శ్రీపురుషు లకు సాధారణముగా గలిగెడి వాతరోగములను పోగొట్టును. గూని తిమ్మిరి పంగ వాత ము గృధ్రాసి ఖుడుకవాతము అద్దితివాతము హను స్తంభము పృష్ఠస్తంభము గ్రీవాస్తంభ ము మున్నగునవియును దీనివలన తొలుగును.

◀◀ త్రిశతీప్రసారణీ తైలము. ౧౮ ▶▶

ప్రసారణ్యాస్తులా మశ్వగంధాయా దశమూలతః, తులాం తులాం పృథక్ వారి ద్రోణీ పాదాంశశేషితే. 188. తైలాధకం చతుః ఊరం దధితుల్యం ద్వికాంజికమ్, ద్విపలైర్గ్రీంధికక్షూరప్రసారణ్యక్షుసైం ధవైః. 189. సమంజస్థాగ్నియస్త్వాహ్వాః పలికైర్జీవనీయకైః, శుంఠాః పంచ పలం దత్వాత్రింశ ద్భలాలతకాని చ. 190. పచే ద్వస్తాస్త్వదినా వాతం హన్తి సంధిసిరాస్థితమ్, పుంస్తోత్సాహ స్తృతి ప్రజ్ఞా బలవర్ణా గ్నివృద్ధయే. 191. ప్రసారణీయం త్రిశతీ అక్షంసౌవర్చలం త్విహ.

నూరుపలముల గొంతిమగోరుచెక్క దశమూలములు 100 పలములును తెచ్చి వీటి నన్నిటిని ద్రోణమునీటిలో చేసి పక్వము చేసి నాల్గవపాలు మిగిలియుం డగా, 64 పలముల నూనెను, ద్రోణము పెఱుగును, 321 పలముల గంజిని, 512 పల ములును మోడి యపక్షారము గొంతిమగోరు సైంధవలవణము మంజిష్ఠ చిత్రమూల ము ముల్లంగి జీవనీయగణపు తెనిమిది యాసధులును, వీని నన్నిటి నొక్కొక్కపల మును శొంతి 5 పలములు జీడివిత్తనములు 30 పలములు వీటిని కల్కమును చేసి తైలమును పక్వము చేయవలయును. దీనిని వస్త్యాదుల మూలమున సంఘలయందును శిరోగతము లగు వాతములయందు నుపయోగింపవలయును. వాతీయు నియ్యది పుంస్తవము ఉత్సాహము స్తృతి ప్రజ్ఞా బలము వర్ణము అగ్నివర్ధనము మున్నగు గుణ ములను గలిగించును. ఇయ్యదియే త్రిశతీప్రసారణీతైల మని చెప్పబడును.

సప్తశతీప సారణీ తైలము. ౧౯

శ్లో. సమూలపత్రముత్పాట్వ శరత్కాలే ప్రసారణీ. 192. శతం గ్రాహ్యం సహచరా చ్చుతావర్యాః శత తథా, బలాత్కగుప్తాశ్వ గంధా కేతకీనాం శతం శతం. 193. సచే చ్చుత్తుర్గుణే తోయే ద్రవై స్తైలాఢకం భిషక్, మస్తు మాంసరసం శుక్రం పయ శ్చాఢక మాఢ కం. 194. దధ్యాఢక సమాయుక్తం పాచయే న్నమనాగ్నినా, ద్రవ్యాణాం చ ప్రదాతవ్యా మాత్రా చార్థపలాంశికా. 195. తగరం మదనం కుష్ఠం కేసరం ముస్తకం త్వచం, రాన్నాసైంధవపిప్పత్యా మాంసీ మంజిష్ఠయష్టికా. 196. తథా మేదా మహామేదా జీవకర్ష భకౌ పునః, శత పుష్పా వ్యాఘ్రసఖం శుంఠీ దేవాహ్వామేవ చ. 197. కాకోలీక్షీరకా కోలీ వచా భల్లాతకం తథా, పేషయిత్వా సమా నేతా న్నాధసీయా ప్రసారణీ, నాతిపక్వం స హీనం చ సిద్ధం పూతం నిధాపయేత్. 198. యత్రయత్ర ప్రదాతవ్యా తన్నే నిగదతః శృణు, కుబ్జానా మథ పజానాం వామనానాం తిఛ్చైవ చ. 199. యస్య శుష్యతి చైకాంగం యేచ భగ్నా సిసంధయః, వాతశోణితదుస్తానాం వాతోపహతచేతసామ్. 200. స్త్రీషు ప్రక్షీణశుక్రాణాం వాజీకరణ ముత్తమం, వస్తౌ పానే తథాభ్యం గే నస్యేవైవ ప్రదాపయేత్. 201. ప్రయుక్తం శమయ త్యాశు వాతజా నిద్విధాన్దదాన్,

శరత్కాలమునందు వేళ్లు అమలతోటి గలగొంతిమగోరును తెచ్చి నూరుపలముల గోంట్లను నూరుపలముల పిల్లపిచ్చరను ముత్తువపులము దురదగొండివిత్తనములు పెన్నేరు పెంగలిదళములు వీటి నన్నిటిని నూరునూరు పలములును తీసికొనవలయును. వీటిని నాలుగుకట్టనీటితోను ద్రవములతోను తైలమును పక్వము చేయవలయును. పెఱుగుపైతేట మాంసరసము పులికడుగు పాలు పెఱుగు వీనిని ప్రత్యేకముగా నొక్కొక్క యాఢకము చొప్పున చేర్చి సన్నని మంటపైని పక్వము చేయవలయును. ఈతైలమునం దిక్రింద చెప్పబోయెడి యకాషధములను అరపలము అరపలము చొప్పున చేర్చవలయును. తగరము ఉమ్మైత్ర చె-గల్వకోష్ఠ కేసరి తుంగముపైలు అవగపుపట్ట సన్న గాస్త్ర వైంధ వలణము పిప్పళ్లు జటామాంసి మంజిష్ఠము యష్టిమధుకము మేద మహామేద జీవకము ఋషభకము సదాప జెముడుపాలు శొంఠి దేవదారు కాకోలీక్షీరకాకోలీ వస జీడి విత్తనములు వీటి నన్నిటిని సమానముగా చేకొని నూరి కల్కమును చేసి పైవనిలో క

లిపి ప్రసారణితైలమును సిద్ధము చేయవలయును. ఈతైలమునుజాగ్రత్తగా పక్వమును చేయవలయును. ఎక్కువగా దిగఁగ్రాగరాదు. తక్కువ కాపుపనికిరాదు. ఉచితముగా పక్వమైన పిమ్మట వాసెఁగట్టి వడియఁగట్టినొపవలయును, ఈతైలము నేయే గొగములయందు పయోగింపవలయును చెప్పుచున్నానువినుము. గూనివారలకు కుంటివారలకు ఖొట్టివారలకు ఒకఁకము మాత్రము త్తయ గలవారలకు అస్థిసంఘలు పోయినవారలకు వాతరక్తరోగదూషితలకు వాతముచేత కొట్టువడిన చిత్తము గలవారలకు శ్రీలయందు నష్టమైనవీర్యము గలవారలకు ఇయ్యది యుత్తమమగు వాజీకరణ మగుచున్నది. ఈతైలమును పస్తులయందును పానమునందును తలంటుకొనుటయందును నన్యవిధియందును ప్రయోగింపవలయును. దీని సుపయోగించిన వాతప్రకోపమువలన గలిగిన వివిధము లగు రోగములు నైతము శమించును.

◀ ౨ ఏకాదశశతిక ప్రసారణితైలము. ▶

శ్లో. శాఖామూలదలైః ప్రసారణితేషులైః కురుంటాత్తులే, చిన్నాయాశ్చ తులే తులే రబుకతో రాన్నాశిరీ సాత్తులూ, దేవాస్వచ్చు సకేతకా ధ్వుటశతే నిఃక్వాధ్య కుంభాంశికే, జోయే తైలఘటం తు పాంబకలసౌ దత్వ ధకం మస్తునః. 202. శుక్తాచ్చాగరసాదఢేక్షు రసతః క్షీరాచ్చుదత్వాఢకం, పృక్కాకర్కటజీవకాద్య వికసాకాకోలి కాకచ్చురా సూక్షైలాఘససారకుందసరలా కాశ్చీర మాంసీనష్టైః, కాలీ యోత్పలపద్మకాహ్వాయ నిశా కకోలక గ్రంధికైః. 203. చాంపేయా భయ చోజ పూగ కటుకా జాతీఫలాభీరుభిః, శ్రీవాసామరదారు చందనవచాశైలేయసింధూద్భవైః, తైలాభ్యోదకటం భ రాంఘ్నినలికా వృశ్చీరకచ్చీరకైః, కస్తూరీదశమూల కేతకనతధ్యామాశ్వగంధాంబు భిః. 204. కాంతీతార్క్ష్యజశల్లకీఫలఘుశ్యామాగ తాహ్యమయై, ర్భల్లత త్రిఫలాంబుకేసరమహాశ్యామాలవంగాన్వితైః, సహ్యైషై స్త్రీఫలై ర్మహీ యసి పచే స్తందేన పాత్రేఽగ్నినా, పానాభ్యంజనవ స్తినన్యవిధినా త్నా రుతం నాశయేత్. 205. సర్వాంగార్థగతం తథావయవగం సంధ్యస్థిమ జ్ఞాన్వితం క్షేప్తానధ వైత్తికాం శ్చ శమయే న్నానావిధా నామయా న్, ధాతూ స్పృంహయతి సిరం చ కురుతే పుంసాం నవం యకావనం వృద్ధస్యాపి బలం కరోతి సుమహా ద్వన్ధ్యాసు గర్భప్రదం. 206. పీ త్వాతైల మిదం జరత్యపి సుతం సూతే ఽమునా భూరుహాః, సిక్తాః

శోష ముపాగతాశ్చ ఫలిన స్విగ్ధా భవన్తి స్థిరాః, భగ్నాంగా స్సుదృఢా భవన్తి మనుజా గావో హయాః కుంజరాః. 207.

కొమ్మలు వేళ్లు కినులు శోగూడ గొంతినుగోరుకు 300 పలములు, గోరంట 200 పలములును, తిప్పతీగ 200 పలములు, చిట్టారుడుము 200 పలములునునన్ను రాస్త శిలీ పము 100 పలములు, దేవదారు మొగలివేళ్లు 100 పలములు, కీటినన్నిటిని నూరుద్రోణముల నీటిలో పక్కము చేయవలయును. ఈ నీళ్లన్నియును రెండుద్రోణములుగా రెగఁ గ్రాగిన తఱునాత త్రైయము నొకద్రోణమును, యవగంజి నొకద్రోణమును, మజ్జిగ 64 పలములు, చెఱుకుగ్గసము 64 పలములు, పాలు 64 పలములు, శుక్తమును 64 పలములును మేకమాంసరసమును 64 పలములును స్పృక్క జీవకాని గణములోని యాపధులను మంజీష్ఠ కాళోలి దూలగొండి చిన్నయెలకులు కర్పూరము మల్లెమొగ్గలు దేవదారువు కేసరి గుమ్మడి జటామాంసి నఖముగుంధ ద్రవ్యము మ్రానిపనుపు కమలములు పద్మాక్షము పసపు కంఠోలము మోడి సంపెంగ నల్లకురువేరు లవంగపుపట్ట పోక కటుకరోహిణి జాకికాయ పిల్లపిచ్చర శ్రీవాసధూపము దేవదారు చందనము వస సైంధవలవిణు రసాంజనము తుంగముస్తైలు గొంతినుగోరు వేళ్లు శోంఠి ఖురాసానివాము వాము కస్తూరి దశమూలములు మొగలిపట్ట గ్రంధితగరము కానంచి పెన్నేరు రేణుకలు కరకకాయలు డాసిరిక తాడి రేణుక శల్లకి అగరు ప్రోంఖణము పెద్దసిల్లపీచర నల్లనుగంధి సదాప జీడివెత్తనములు కమలకేసరిములు గొడిసెపాలపిత్తనములు లవంగములు శోంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటి నన్నిటిని మూడుమూడు పలముల చొప్పున చేకొని కల్కమును చేసి మిక్కిలి పెద్దపాత్ర లో వైచి నన్నని సెగలో పక్కము చేయవలయును. దీనిని పానము వస్తికర్ష నస్యము వీటియందు యథావిధిగా నుపయోగించిన వాతములను నశింపఁజేయును. సర్వాంగవాతము అర్ధాంగవాతము అంగగతవాతము సంధిగతవాతము అస్థిగతవాతము మజ్జాగతవాతము కఫరోగము పిత్తరోగము మున్నగు ననేకవిధము లగు రోగములను నశింపఁజేయును. ధాతుపుష్టిని కలుగఁజేయును. పురుషులకు నూత్నయాజనమును స్థిరపఱుచును. సూక్ష్మసలిక మిగులబలకరము అగును. గొడ్డాలికి గర్భమును నిలుపును. ఈత్రైయమును త్రాగినేని వృద్ధురాలును పుత్రుని కనును. ఎండిపోయిన చెట్టునకు ఈత్రైలోదకమును చల్లినయెడల ఫలపుష్పసహితముగా తిమ్మకొనును. భగ్నాంగాడు దృఢకాయుఁ డగును. ఎద్దులు గుఱుమును ఏనుగులు మున్నగువానివలె బలియును.

— ఆష్టదశశతక ప్రసారిణీత్రైయము. —

శ్లో. సమూలదలశాఖాయాః ప్రసారణ్యాః శతత్రయమ్, శత మేకం శతావర్యా అశ్వగంధాశతం తథా. 208. కేతకీనాం శతం చై

కం దంశమూలాచ్ఛతం శతం, శతం వాట్యాలకస్యాపి శతంసహ
చరస్య చ. 209. జలద్రోణశతం దత్వా శతభాగావశేషితం, తతస్తేన
కషాయేణ కషాయద్విగుణేన చ. 210. సువ్యక్తేనారనాల్లేన దధిమం
డాథకేన చ, ఊరశుక్తేతుని గ్యాసచ్ఛాగమాంసరసాథకైః. 211. త్రైలం
ద్రోణం సమాయుక్తం దృఢే పాత్రే నిధాపయేత్, ద్రవ్యాణియాని
పేష్యాణి తాని ప్రత్యాయ్యతఃపరం. 212. భల్లాలకం నతం శుష్ఠీ
పిప్పలీ చిత్రకం శతీ, వచా శుక్లా ప్రసారణ్యాః పిప్పల్యామూల
మేవ చ. 213. దేనదారుశాతాపశ్వా చ సూక్ష్మేలాత్వచవాలుకం,
కుంకుమం మదమంజిషా తురుష్కం నఖకాగురు. 214. కర్పూర
కుందుసునిశాలపంగధ్యామచందనం, కక్కులనలికాముస్తం కాలీయో
త్పలవత్రకం. శతీహ రేణుశైలేయశ్రీవాసం చ నకేతకం, త్రిఫలా
కచ్చురాభీరు సరలాపద్మకేశరం, ప్రియంగూశీర నలదం జీవకా
ద్యం పుసర్నవా. 215. దశమూల్యశ్వగంధే చ నాగపుష్పం రసాం
జనం, కటుకాజాతిపూగానాం ఫలాని శల్లకీరనం. 216. భాగాత్రిఫ
లికా స్థత్వా శనై ర్త్వద్వస్నీనా పచేత్, విస్తీర్ణే సుదృఢే పాత్రే పాక్వై
షా తు ప్రసారణీ. 217. ప్రయోగః షడ్విధ శ్చాత్ర రోగార్తానాం
విధీయతే, అభ్యంగాత్స్యగ్గతంహ నిపానాతోష్ణగమంతథా. 218. భోజ
నా త్సుత్సనాడీస్థా న్న స్యా దూర్ధ్వగతం తథా, పక్వాశయగతే వ
స్తిః నిరూఢః సార్వకాయకే. 219. ఏతద్ధి.బడబాశ్వానాం కిశోరాణాం
యథామృతం, ఏతదేవ మనుష్యాణాం కుంజరాణాం గవా మషి. 220.
అనేనైవ చ తైలేన శుప్యమాణా మహాదుమాః, సిక్తాః పునః ప్రరో
హన్తి భవన్తి ఫలశాఖసః. 221. వృద్ధోఽప్యనేన తైలేన పునశ్చ తరుణా
యతే, సప్రసూతే చ యా నాఠీ సాపి వీత్వా ప్రసూయతే. 222.
అప్రజః పురుషో యస్తు సోపి వీత్వా లభే త్సుతమ్, అశీతిం వాతజా
స్రోగా న్నైత్తికాన్ సేష్యి కానపి. 223. నన్ని పాతసముత్థాంశ్చనాశయేత్

క్షిప్రమేవతు, ఏతేనాంధకదృష్టినాం కృతం పుంసవనం మహాత్. 224.

కృత్వా విష్ణో ర్భలిం చాపి తైలమేత త్ప్రియోజయేత్, క్వాధే తులార

ధంరాస్నాయాః కిలిమస్యచ దీయతే. 225. భల్లాతకాసహత్వేతు తత్త్వా

నే రక్తచందనా, త్వక్పత్రం సత్రనుధువీ కుష్ఠచంపకగైరికాః. 226.

గ్రంధికోషమరువకమధికత్వేనదీయతే, కర్పూరమదదానంచ శుక్తైర్గం

ధోదకక్రియా. 227. ద్రవ్యశుద్ధిః పాకవిధిర్భావిప్రసారణీసమః.

వేళ్లు కొమ్మలు ఆకులతో గూడిన గొంతిమగోరు 500 పలములును, పిల్లపీచర నూరుపలములును, పెన్నేరు నూరుపలములును, మొగలివేళ్లు 100 పలములును, దశమూలములు, 100 పలములును, మత్తువపులగము, నూరుపలములును, గోరింట, 100 పలములును వీటిని ఒకద్రోణము నీటిలో పక్వముచేసి, నూరవపాలు నీరు మిగిలియుండగా దించి ఆకషాయమును, అందుచను చెండురెట్ల, గంజిని మజ్జిగ రీతి పలములపాలు, శుక్తము ఇక్షురసము, మాంసరసము, వీటినిన్నిటిని ఒక్కొక్క ఆఘోకముచొప్పున చేర్చవలయును. తైలము ఒకద్రోణమును, అందు కలిపి, గట్టిపాత్రములో నుంచవలయును. ద్రవ్యములను, కల్కమును చేయఁదగిన వానిని ఇకఁమీద చెప్పెదను. నల్లజీడివీ తనములు, గ్రంధితోరము, శొంతి, సిప్పుళ్లు, చిత్రమూలము, కచ్చూరము, వస, స్పృక్కయను గంధద్రవ్యము, గొంతిమగోరు సిప్పలిమూలము, దేవదారువు, పిల్లిపిచ్చర చిన్నయేలకులు లవంగపుపట్ట, కురువేరు, కేసరి కస్తూరి మంజిష్ఠము, శిలాజిత్తు నఖము అగరు కర్పూరము, పసపు, లవంగము, వట్టివేళ్లు, చందనము, కంకోలము, పాలకము, తుంగముస్త్రెలు మ్రానిపసపు కమలము, జాపత్రి కచ్చూరము, రేణుక మను ద్రవ్యము మంచిగంధపు ధూపము, మొగలి త్రిఫలములు వట్టివేళ్లు పిల్లిపిచ్చర దేవదారు ధూపము కమలకేసరము ప్రేంఖణము వట్టివేరు, జీనకాదిగణపుటొవధములును దశమూలములు పెన్నేరు, నాగకేసరములు, రసాంజనము, కటుకరోహిణి, జాపత్రి పోక, అందుగురసము వీటి నన్నిటిని మూడుమూఁడు పలములును చేర్చి, సన్నని మంటపైని పక్వము చేయవలయును. గట్టిదియును వెళ్లుఅయినదియు నగు పాత్రమునందు ఈ ప్రసారిణితైలమును, పక్వము చేయవలయును. ఇచ్చట నూరువిధము లగు ప్రయోగములు, ఈతైలముతో నొనర్చవలయును. దీనితో తలంటుకొనిన త్వగ్గతమగు వాతము నశించును. పానమునలగ కొమ్మగత మగు హతమును పోగొట్టును. భుజించుటనలన నూత్ననాడులయందు గల వాతమును నశింపఁజేయును. నన్యవిధివలన ఉత్థర్థభాగము నందున్న వాతమును పోగొట్టును.

జీర్ణకోశమునం దున్న వాతమునకు, వస్త్రవిధుల నొనర్పవలయును. శరీరమునంత ను క్రమ్ముకొనిన వాతమునందు నిర్యూహము నొనర్పవలయును. ఈతైలము వయోవృద్ధులలోనున్న ఆకుగుఱ్ఱములకు మొగగుఱ్ఱములకు అమృతతుల్య మైనది. ఈతైలమే మనుజులకును వీనుగులకును గోవులకును అమృతముతో సమానము అయినది. ఎండిపోయిన మ్రాకు లీతైలముతో చల్లఁ బడినయెడల (నేచనము చేయఁ బడినయెడల) మరల మొలకలెత్తును. ఫలవృక్షములు నగును. ఈతైలసేవనముచేత వృద్ధుఁడును తరుణుఁ డగును. గొడ్డుబోతు బిడ్డలను కనును. సంతానము లేనిపురుషుఁ డు దీనిని నేవించి సుతుని బడయగలుగును. వీనుబదివిధము లగు వాతరోగములను పిత్తరోగములను, క్లేష్మరోగములను పోగొట్టును. సన్నిపాతిమువలనఁ బుట్టెడి గోగములను మిగుల శీఘ్రముగా శశింపఁజేయును, దీనివలన కన్నలు మసకలుగలవారికి దృష్టి గలుగును. గొప్పదృష్టి నిచ్చునదియు నై యిది యున్నయది, ముందుగా విష్ణు నారాధించి పిమ్మట ఈతైలము నుపయోగింపవలయును. కషాయములో దేవదారువు దోఱకనియెడల సన్నరాస్తను 50 పలములును జీడివిత్రనములు దోఱకనిచో దానిస్థానమునందు రక్తచందనము లవంగపుపట్ట బాపత్రి తాడిశపత్రి ఉసిరిక కోష్ఠు జాజి పిప్పలిమూలము మైనఫలము వీటినన్నిటి నెక్కువగా వేయుచుండవలయును. శుక్తమునందు గంధక పునీటిని చేర్పవలయును. ద్రవ్యశుద్ధి పాకవిధి మున్నగునవి ముందు చెప్పఁబోయెడి ప్రసారిణితైలముతో సమానముగా తెలుసుకొనవలయును.

❁ ఖశుద్ధి. ❁

శ్లో. శతపత్రం ప్రసారణ్యా ద్వేచ పీతసహజరాత్. 228. అశ్వ గంధైరండబలావరంసాన్నావునర్నవా, కేతకీదశమూలంచ పృథక్స్వకా ఘద్రకః. 229. ప్రత్యేక మేషాం తు తులా తులార్థం కిలిమా స్తి, తులార్థం స్యాచ్ఛిగ్రీషాచ్ఛులాక్షాయాఃపంచవింశతిః. 230. పలానిలోద్ధా చ్చ తథా సర్వ మేకత్ర సాధయేత్, జలపంచాఢకశతే సపాదే త్రిత్ర శేషయేత్. 231. ద్రోణద్వయం కాంజికంచ షడ్వింశత్యాఢకోన్మితం, క్షీరదధ్నీః పృథక్ప్రస్థాన్ దశమం త్యాఢకం తథా. 232. ఇక్షురసా ఢకాచైవ ఛాగమాంసతులాత్రయే, జలపంచచత్వారింశత్ప్రస్థాన్మక్షే తు శోషయేత్. 233. సప్తదశరసప్రస్థాన్మంజిస్తాత్వాఢక ఏవ చ, కుడ వోనాఢకోన్మానద్రవై రేతైస్తు సాధయేత్. 234. సుశుద్ధతిలతైలస్య

ద్రోణం ప్రసేన సంయుతం, కాంజికం మానతో ద్రోణం శుక్తేనాత్ర విధీయతే. 235. ఆద్యవభి ర్వివైః పాకః కల్లో భల్లాతకం కణా, నాగరం మిరిచం చైవ ప్రత్యేకం షట్పల్లోన్వితం. 236. భల్లాతకాస హత్యేతు రక్తచందన ముచ్యతే, పథ్యాక్షుధాత్రీ సరళం శశాహ్వ కర్కటీ వచా. 237. చోరపుష్పీ శతీ ముస్తం ద్వయం సద్దంచ సోత్స లమ్, సిప్పలీమూలమంజిషా సాశ్వగంధా పునర్నవా. 238. దిశమూలం సముదితం చక్ర మధోరసాంజనం, గంధతృణం హరిద్రా చ జీవనీయో గణ స్తథా. 239. ఏసాం త్రిపలికై రాభ్యై రాద్యః పాకో విధీయతే, దేవపుష్పీ బోలపత్రం శల్లకీరసశైలజే. 240. ప్రియంగూశీరమధురీ మాంసీ దారు బలాచలమ్, శ్రీవాసో నలికా ఖోటిసూక్ష్మలా కుంకురు ర్మురా. 241. నఖిత్రయం చ త్వక్ష్వత్రీ మపరాపూతిచంపకం, మదనం రేణుకాప్యక్కామరువంచ పలత్రయం. 242. ప్రత్యేకం గంధతోయేన ద్వితీయః వాక ఇష్యతే, గంధోదకం తు త్వక్ష్వత్రీ పత్రకోశీరముస్త కం. 243. ప్రత్యేకం సబలామూలం పలాని వంచవింశతిః, కుష్టార్థభా గోత్ర జలప్రస్థా స్తు పంచవింశతిః. 244. అర్ధావశిష్టాః కర్తవ్యాః పాకే గంధాంబుకర్షణీ, గంధాంబుచందనాంబుభ్యాం తృతీయః పాక ఇష్య తే. 245 కల్లోశ్ర కేశరం కుష్ఠం త్వక్కాలీయక కుంకుమం, భద్ర శ్రియం గ్రంథిసర్గం లతాకస్తూరికా తథా. 246. లవంగాగురుకకోల జాతీకోషఫలాని చ, ఏలాబపంగం ఛల్వీ చ ప్రత్యేకం త్రిపల్లోన్వితం. 247. కస్తూరీషట్పలాచంద్రా త్పలా సార్థం చ గృహ్యణే, వేదార్థం చ పునః చంద్రమదా దేయా తథోన్వితే. 248. మహాప్రసారణీ సేయం రాజభోగ్య ప్రకీర్తితా, గుణా స్ప్రిసారణీనాం తు వహత్యేషా బలోత్తమాత్. 249. అత్ర శుక్తిపిథి ర్కండః ప్రస్థః పంచాథ కోన్వితం, కాంజికం కుడవం దధ్నీ గుడప్రస్థామ్మమూలకాత్. 250. ఘలా న్యష్టాశోధితార్ద్రా త్పలా షోడశకం తథా, కణాజీరకసింధూత్ హరిద్రామరిచం పృథక్. 251. ద్విపలం భావితే భాండే ఘృతేనాప్తదిన

స్థితం, సిద్ధం భవతి తచ్చుక్తం యదా వతార్యగృహ్యతే. 252. తదా దే
 యం చతుర్జాతం పృథక్కుర్వత్ర యోన్తితం, పంచపల్లవతోయేన గంధా
 నాం క్రూశనం తథా. 253. శోధనా చాపి సుస్కారో విశేష శ్చాస్త్ర
 వక్ష్యతే, ఆమృజంబూకవిథానాం బీజపూరకబిల్వయోః. 254. గంధ
 కర్తణి సర్వత్ర పత్రాణి పంచపల్లవం, చండీగోమయతోయేన య
 ది వా తింత్రిణీజలైః. 255. నఖం సక్వాధయే దేభిరలాభే మృణ్మయేన
 తు, పునరుద్ధృత్య ప్రక్షాళ్య భర్జయిత్వా నిషేచయేత్. 256. గుడప
 థ్యాంబునా హ్యేవం శుద్ధ్యతే నాత్ర సంశయః.

గొంతిమగోరు చెక్క 500 పలములును పచ్చుగోరింట 200 పలములును అశ్వగం
 ధ (పెన్నేరు) చిట్టాముదము ముత్తవపులగము పిల్లిపిచ్చుర సన్నరాస్త్ర శొంతి మొగిలి
 పూవు దశమాలములు అవంగపుపట్ట దేవదారుపు వీటినిన్నిటిని ఒక్కొక్కతులము చూ
 ప్పనను (ఆనఁ గానూగునూరుపలములును) పెద్దదేవదారుపు 50పలములును నిరిసెనపుష్ప
 ములును లొద్దగ 50 పలములును వీటినిన్నిటిని కలి
 పి 50 ఆణకముల సిల్ల లో పక్వము చేసి నారవపాలు నీరు మిగిలియుండగా దింపి గంజి
 512 పలములు 16 పలములు పాలు పెఱుగు 16 పలములును ఇక్షురసము 123 పలములు
 మాంసరసము 500పలములు 45 ప్రస్థములనీటిని పక్వముచేసి ఎండొంపవలయును. మంజిష్ఠ
 కషాయము 17 ప్రస్థములు తిలత్తెలము 272 పలములగఱ జి క్రోణము శుక్తమును చేర్చి
 పైద్రవములను చేర్చి మెట్టమొదట పక్వము చేయవలయును. కల్కము చేయుటకొఱకు
 జీడిని త్రనములు పిప్పళ్లు శొంతి మిరియములు వీటినిన్నిటిని 6 పలముచొ॥ తీసికొనవలయు
 ను. జీడివి త్రనములు లేకపోయెనేని రక్తవందనము నందులకు బదులుగా చేకొనవలయు
 ను. కరకకాయలు ఉసిరిక తాడి సరలరసము పిల్లపిచ్చుర కాకడాశింగి వస శంఖిని క
 చూర్చరము తుంగముస్త్రెలు నీటితామర మెట్టతామర తెల్లతామర పిప్పలిమాలము మంజి
 ష్ఠ అశ్వగంధము శొంతి దశమాలములు రాతిపుష్పము కురువేరు పసపు జీవనీయగణపు
 టొపధములను మూడు మూడు పలములుచొ॥ తీసికొనివచ్చి పాకము చేయవలయును.
 అవంగములు తేజవ త్రి సల్లక్రీరసము శిలాజిత్తుఉసిరిక దేవదారుపు ముత్తవపులగము చిత్ర
 మూలము శ్రీవాసధూపము బోలవత్తము చిన్నయేలకులు ఉదుచెట్టు వట్టివేళ్లు ముర
 యను గంధద్రవ్యము ముత్తెఱుగులగు నఖములు, తిప్పతీగ నెమలియడ్డుకెక్క జాజి ఉ
 మ్మెత్తకాయ రోణుకాయు ద్రవ్యము పృక్క తెల్లమరువము వీటినిన్నిటిని మూడుమూడు
 పలములును తీసికొని గంధోదకమునందు రెండవపాకమును చేయవలయును.

తాడిశపత్రి లేజపత్రి వట్టివేళ్లు తుంగమునైలు మత్తువపులగము వీటినిన్నిటిని వేణువేణుగా నిరువదియైదు పలములచొప్పునతీసికొని కోష్ఠ పండ్రెడ్డురపలములును నీరు ఒక ప్రస్థమును వీనినన్నిటిని కలిపి సగభాగము మిగిలియుండునట్లు కాచి గంధోదకమును చందసొదకమును కలిపి మూడవమాటు పాకయుచు చేయవలయును. దీనియందు కల్కము కేసరి కోష్ఠుల వంగపుపట్టమార్చినిపనపు నాగకేసరములు చందనము కస్తూరిల పాగములు అగరు కంకోలము జాపత్రి గుమ్మడుచెక్కవీలకులు వీటినిన్నిటిని వేరువేరుగా నాల్గునాలుగు పలముగాను కస్తూరి ఎనిమిదిపలములును, కర్పూరము ఒకటిన్నరపలమును చేకొని వేధార్థమై కర్పూరమును కస్తూరిని తగినట్లు చేఱువలయును. ఇది మహాప్రసాదిశీతైలము మహారాజులకుభవింపదగినది. ఆత్మ్యత్తమమగుబలమునిచ్చుడిది. ప్రసారిణులగుణములను వహించునట్టిది. ఈతైలనేవంశమునందు శుక్తివిధిచేత సిద్ధము చేయఁబడిన మండము పదహారుపలములును అయిదాడకముల గఁజియును నాలుగుపలముల బెల్లమును 16 పలముల నాల్గుమును ముల్లంగిరసము అయిదైదు పలములును శుద్ధిచేసిన అల్లము 16 పలములును సిప్పళ్లు జీలకఱు సైంధవలవణము పసుపు మిరియములు ఇవియన్నియును రెండురెండు పలములును తీసికొనవలయును. నేతితోను ఊరినపాత్రలో ఎనిమిది గిన్నములు ఉంచినయెడల నిదిశుక్తమగును. దించి నేవింపఁబోవునప్పుడు లవంగపుపట్టవీలకులు లేజపత్రి నాగకేసరములు వీటిని వేణువేణుగా ముక్కలుపలము చేర్చవలయును. పంచపల్లవముల కషాయములో గంధకమును శోధించి సంస్కరింపవలయును. ఈసంస్కారమును ఎక్కువగా నిండు చేయవలయును.

మామిడి, నేతేడు వెలగ మానికాయపత్రి మారేడుపత్రి ఈయొద్దపత్తములును గంధకపుకర్మలయందు పంచపల్లవములని చెప్పఁబడును. గంధకచోరము ఆపువేడరసము తోటిగాని చింతపండు పులుసుతోటిగాని ఇవివొఱకనియెడల మట్టినిళ్లతో గానినఖమును కాచవలయును. పిమ్మట మఱలతీసి గడిగి వేచవలయును. పిమ్మట దానినిపొడిచేసి ఉపయోగింపవలయును. ఈరీతిగా గాని బెల్లము, కరక్కాయలు వేసిచేసిన కషాయముతో గాని నఖమును శుద్ధి చేయవలయును. ఈరీతిగా చేసిన సిద్ధియగును. కొండెమైనను సందియములేదు.

☞ మహారాజప్రసాదిశీతైలము. ☞

శ్లో. గోమూత్రేచాలబుషకే పక్త్వా పంచదలోదకే. 257. పునః సురభితోయేన బాష్పస్వేదేన స్వేదయేత్, గంధోగ్రా శుద్ధ్యతే హ్యేవ. రజనీచ విశేషతః. 258. ముస్తకంతు మనాకొత్తుణ్ణం కాంజికే త్రిది నోపితా, పంచపల్లవపానీయస్విన్నమాతపశోపితం. 259. గుఢాంబునా సిచ్యమానం భర్షయే చూర్ణయే త్తతః, ఆజశోభాంజన

జలై ర్భావయే చ్చైతి శుభ్యతి. 260. కాంచీకే క్వధితం శైలం భృ
స్తాపథ్యా గుణాంబునా, సించే దేవం పునః పుష్పై ర్వివిధై ర్ధివా
సయేత్. 261. యథాలాభ మపామార్గ స్నుహ్యది ఊర లేపితం, భా
ష్ప స్వేదేన సంస్వేద్య పూతి నిర్లోమతాం నయేత్. 262. డోలాప
శ్చం పచే త్పశ్చా త్పంచపల్లవవారిణి, ఖలః సాధు మివోత్పద్య తతో
నిఃస్నేహతాం నయేత్. 263. ఆజశోభాంజనజలై ర్భావయే చ్చుపు
నః పునః, శిగుమూలేచ కేతక్యాః పుష్పసత్రపుటేచ తమ్. 264. పచే
దేనం విశుద్ధ స్కృ మృగనాభీనమో భవేత్, తురుష్కం మ్మఘనా భా
వ్యంకాశ్చీరం చాపి సర్పిషా. 265. రుధిరేణాయసం ప్రాజ్ఞై ర్గోమూఞ్చై
ర్దంధిపర్ణకమ్, మధూదకేన మధుగీం పత్రకం తండులాంబునా. 266.
ఈషత్ ఊరానుగంధా తు దగ్ధా యాతి న భస్తతాం, పీతా కేతక
గంధా చ లఘుస్నిగ్ధా మృగోత్తమా. 267. పక్వా త్కర్పూరతః ప్రా
హు రపక్వం గుణవత్తరం, తత్రాపి న్యాయ్య ద్యది త్సుద్రం స్పటికాభం త
దుత్తమం. 268. పక్వం చ సదలంస్నిగ్ధం హరితమృతిచోత్తమం, భంగే
మనాగపి నచేన్ని సతన్తి తతః కణాః. 269. మృగశృంగోపమం కుష్మం
చందనం ర క్తపీతకం, కాచతుండాకృతిః స్నిగ్ధో గురు శ్చైవోత్తమో గు
రుః. 270. స్నిగ్ధాబ్జకేశరం త్వస్రం శాలిజో వృత్తమాసలః, ముం
పీతా వరా ప్రోక్తా మాంసీ పింగజటాకృతిః. 271. రేణుకాముద్గసం
స్థానా శస్త్ర మానూపజం ఘనమ్, జాతీఫల , సశబ్దం చ స్నిగ్ధం గురు
చ శస్యతే. 272. ఏలాసూక్ష్మఫలాశ్రేస్తా ప్రియఙ్గుః శ్యామపాండురా,
నఖ మశ్వఖురం హ స్తికర్ణం చై వాత్ర శస్యతే. 273. ఏతేషా మపరే
షాం చ నవతా ప్రబలో గుణః.

గోమూత్రము లజ్జావంతిక సాయము పంచపల్లవముక సాయము వీటితోపక్వము
చేసి గోమూత్రముతోను ఆవిరితోను పచనము చేసిన యొడల వనయును పసపును శు
భములగుచున్నవి. మొదటి తుంగెయ్యైలమార్గమును గంజిలో మూడుదిశములు నాన్ని
పెట్టుకొనవలయును. తరువాత పంచపల్లవకసాయమున స్వేదనమునొనర్చి ఎండలో
సెండించవలయును. తఱువాత బెల్లగునీళ్లను దానిపైనిచల్లి జేయించి చూర్ణమును చేసి
పెట్టుకొనవలయును. ఈచూర్ణమును మేకమాంసపు రసమును మునగవేళ్ల కసాయము

తొ భావనచేసి యెడల శుద్ధమగును. గంజిలో శుద్ధ చేయబడిన శిలాజిత్తుతోను వేచిన కరక్కాయ, బెల్లపుపాకముతో కలిపి చల్లవలయును. పిమ్మట ననేకవిధములగు పుష్పములతో వాసెన కట్టవలయును. ఆవిధవలన చెన్నుటను పుట్టించి దుర్గంధమును తొలగింపవలయును. మేకమాంసపు రసమునందును యునగరసమునందును మాటి మాటి భావన చేయవలయును. మునగవేళ్లతోను కేతకీదళసపుటములతోను, చక్కగా పక్వము చేయవలయును. ఇట్లు చేసి యెడల శుద్ధమై కస్తూరితో సమానమైనది యగును. శిలాజిత్తును తేనెలో భావన చేయవలయును. కేసరిని క్షుతములలో భావన చేయవలయును. లోహములను రక్తముతోని భావన చేయవలయును, కంచోగమును గోమాత్రముతోను సదాపను మధూదకము తోను భావన చేయవలయును. బియ్యపుకడుగుతో లేజపత్రిని భావన చేయవలయును. కొంచెమంత జ్ఞాపదార్థముతో కలపిన సదాపను లగు లంబెట్టినయెడల బూడిదగాజాలదు. పచ్చనిదియును మొగ్గతేనెతో సమానముగా పరిమళించు ననియును కొంచెమ త చిక్కనిదియు నగునది యత్యుత్తమమైనది. పండినక రూపరముకంటెను పచ్చకరూపరము మిక్కిలి గణమును కలిగించును. దానియందు పొడ ను త్కుర్రము గాక స్ఫటికమువలె తేల్లనైనది యత్యంతము త్రమము. మఱియును దళములు దళములుగా పక్వమై నున్నపు తేలి పచ్చని రంగుగల కరూపరము ను త్రమమైనది అగును. విడిపోయినవృట్టికిని కణములు పడనిది మిక్కిలి శ్రేష్ఠము. లేడికొమ్మలవలె కొమ్ములు గానుండు కోప్ప ఉత్తమమైనది, ఎఱుపుపచ్చగలిగిన చందనము శ్రేష్ఠమైనది. కాకేముక్కువలె స్నిగ్ధమై బరువుగా నున్న యగురు త్రమమైనది. చిక్కగా నుండి కొద్ది పాటి కింజల్కములు గల కేసరి యు త్రమమైనది. గుండ్రముగను లావుగనుండు బియ్యము త్రమము. పచ్చనిమరుపము శ్రేష్ఠమైనది. ఒటామాంసి పచ్చినై జడవలె వెనవేసికొనినది యు త్రమము. పెసరగింజలవలె పలుకులు గానుండిన రేణుకయను రక్త్యము శ్రేష్ఠము. నీటిపట్టుల మొలచెడి తుంగము శ్రేష్ఠము. మోగునదియును నున్ననైనదియు నగు జాజికాయ శ్రేష్ఠము. చిన్నగింజలుగల పలుకులు శ్రేష్ఠములు. నల్లగను పచ్చగనుండు కొఱ్ఱలు శ్రేష్ఠములు. రెండుతెఱగు లగు నఖమను రక్త్యములును గఱ్ఱపుగిట్టులువలె నుండి నవియును ఏగుగు చేవవలె నుండునవియును శ్రేష్ఠములు. ఈమైన చెప్పబడిన వస్తువులలో గాని యితరవస్తువులలో గాని నవత్వము (అనగా క్రొత్తదనము) మిక్కిలియును గుణకగము అగుచున్నది.

❁ మహాసుగంధితైల లక్ష్మీవిలాసితైలము. ❁

శ్లో. జింగీ షోరక దేవదారుసరిలం వ్యాఘ్నివచాచోలక, త్వక్వత్త స్సహగంధపత్రకశరీ పధ్యాక్షుధా త్రీఘనైః, ఏతైః శోధితసంస్కృతైః పలయుగే త్యాఖ్యాతయా సంఖ్యయా, తైల ప్రస్థ మవస్థితైః సిర మితి కలైః పచే ద్ధాంధికమ్. 274. మాంసీమురాదమనచంపక సుంద రీత్వక్, గ్రన్ధ్యంబురుజ్జురువకైః ద్విపలై స్సప్తకైః శ్రీవాసకుందురున

భీనలికామీణాం, ప్రత్యేకణః పల ముపాయ్య పునః పచేత్తు. 275. ఏ
 లాలవంగచలచందనజాతిపూతిః, కక్కోలకాగురులతాఘుస్పృశైః. ప
 లార్ధైః, కస్తూరికాక్షసహితామలదీప్తియుక్తైః పక్వాతు మందశిఖినైవ
 మహాఘగంధమ్, సంచద్వికేన చాగ్ధేన మదా త్కర్పూర మిష్యతే, క
 ర్పూరమదయో రర్థం పత్రకల్కా ది హేష్యతే. 277. పక్వపూత్యే
 పుష్పవవ సమ్యక్ప్రేషణ వర్జితమ్, దీగుతే గంధవృద్ధ్యర్థం పత్రకల్కం
 త దుచ్యతే. 278. ప్రాగుక్తాశుద్ధసంస్కారౌ గంధానా మిహ తైః పు
 నః, ద్విగుణై ర్లక్ష్మీవిలాస స్స్వ దయం తైలగత్తమః. 279. పగచప
 త్రాంబునా చాద్యో ద్వితీయం గంధవారిణా, తృతీయోపి చ తేనైవ
 పాకో .వా ధూపితాంబునా. 280.

మంజిష్ఠ చిన్నకచోరము* దేవదారువు సరశ్చద్రవము వాకుడు వస చేలకము
 తాడికపత్రి, చందనము తేజపత్రి కమూరము, కరక్కాయలు, తాడి, ఉసిరిక,
 తుంగముస్తలు వీటినన్నిటిని కుద్దిచేసి సంస్కరించి, రెండురెండు పలములంతంత తీసి
 కొని కల్కముచేసి అందు పదహారు పలముల తైలమునుచేర్చి స్థిరబుద్ధి గలవాడై నై
 ద్యుండు పక్వముచేయవలయును. గంధతగరము మురామాంసి దమనము సంపెగ అఘు
 కాబలియును సోంపును లవంగపువట్ట మోడి కురువేరు కోష్ఠ మచియ పుక్క
 గోరింట వీటిని రెండు రెండుపలముల చొప్పునను శ్రీవేష్టధూపము కుందురుష్కము
 (క్షిప్తగడ్డియ నెదరట) సఖిమను గంధద్రవ్యము నాలిక సోంపు వీటినిన్నిటిని పలము
 పలము చొప్పునను తీసికొని కల్కముచేసి కలిపి వండవలయు.

ఏలకులు లవంగములు సఖిమను గంధద్రవ్యము చందనము జాపత్రి నెమలి
 యడుగువేరు కంకొలము అగరు కంకుమ పువ్వు కేసరములు కస్తూరి తాడియుసిరిక బో
 డసరపువ త్తనములు వీటినన్నిటిని అర్థపలము చొప్పునను తీసికొని మహానుగంధతైలము
 ను పక్వము చేయవలయును. కస్తూరి కంకొలు పదిరెట్లు కర్పూరమును కర్పూర కస్తూరు
 లకంకె సర్థము పత్రకల్కము మున్నగు వానిని తీసికొనవలయును. చక్కగా పక్వము
 చేసి వాసనగట్టి వేడిగానున్నప్పుడే నూరంబడినట్టిది వాసన పొచ్చుగా నుండునట్టి
 దియే వృత్తకల్కమనంబడును. గంధముల కన్నిటికని కుద్దిసంస్కారములొనర్చెడి రీతు
 లిదివలెనే చేప్పబడినవి. వాటినిరెట్టింపుగాచేసిన లక్ష్మీవిలాసతైలము సిద్ధమగును. ఇయ్యది
 తైలములన్నిటికంకె నుత్తమమైనది. పంచపల్లవముల కసాయముతో నాద్యపాకమును
 గంధోదకముతో రంజవపాకమును మఱల నాగంధోదకముతో గాని ధూపక్రియచేత
 గాని మూడవ పాకమును చేయవలయును.

ఇట్లు చక్రద్రతయందు వాతవ్యాద్యధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౨౩. వాతరక్తాధికారము.

వాతరక్తమునందు సామాన్యోపాయములు. ౨

శ్లో. బాహ్యం లేపాభ్యంగనేకో పానాహై ర్వాతశోణితమ్,
 విలేకస్థాపనస్తేహాపానైర్గంభీర మాచరేత్. 1. ద్వయో ర్ద్వంచే దస్మక్
 శ్మంగ శూచ్యలాబూజతాకసా, దేహదేశం వ్రజే త్స్వావ్యం సిరా
 భిః పుచ్చనేన వా. 2. అంగ్గానా చ న స్వావ్యం రూక్షే వాతోత్తిరే
 చ యత్, అమృతానాగరథన్యాక కర్షత్రయేణ పాచనం సిద్ధం. 3. జ
 యతి సరక్తం వాతం సామం కృషా న్యశేషాణి, వత్సద న్యుద్భవః
 క్వాఢః పీతో గుగ్గులుసంయుతః. 4. సమీరణ సమాయుక్తం శోణి
 తం సంప్రసాదయేత్, వాసా గుఱూచీ చతురంగులూనా మేరండ
 తై లేన పిబే త్కషాయం, క్రమేణ సర్వాంగజ మప్యశేషం జయే ద
 స్మగ్వాతభవం వికారమ్. 5. లీఢ్యా ముండితికాచూర్ణ మధుసర్పిః సమ
 న్వితం, చిన్నాక్వాఢం పిబన్ హన్తి వాతరక్తం సునుస్తరం. 6. తిస్త్రా
 ఢవా పంచగుడేన పథ్యా, జగ్ధ్వా పిబే చ్చిన్నరుహాకషాయమ్. 7. త
 ద్వాతరక్తం శమయ త్యుదీర్ణ, మాజానుసంభిన్న హపి హ్యవశ్యం. 8.
 ఘృతేన వాతం సగుడా విబద్ధం, పిత్రం సితాఢ్యా మధునా కఢం చ,
 వాతాశ్చ గుగ్గం రుబుతైలమిశ్రా శంథ్యామవాతేం శమయే ద్గుఱూచీ. 9.

బహిర్గతముగు వాతరక్తమును లేపనములు అభ్యంగములు నేకములు ఉపనాహ
 ములు వీటితోటి తొలగింపవలయును. అంత్యతవాతరక్తమును విరేచనము స్థాపన వర్తి
 తైలపానము మున్నగువాని నాచరించి గంభీరముగా తొలగింపవలయును. రెండువిధ
 ములగు వాతరక్తములయందును కొమ్ము నూది జలగ మున్నగు వాని ద్వారా రక్తమును
 వెడలింప వలయును. లేక పోయిన యెడల నాడుల ద్వారా గాని పుచ్చనము వలన
 గాని శరీరమునుండి రక్తమును ప్రవింప జేయవలయును. అంగములకు గ్లాని కలుగుట
 రూక్షత వాతాధిక్యము మున్నగునవి కలిగినపట్టుల రక్తము ప్రవింపచేయరాదు. ఉసిరిక
 తుంగములైతొ కొతిమెర వీటిని పావుపావు చొప్పున తెచ్చి పాచనము చేసి నేవించిన
 యెడల వాతరక్తములను ఆమవాతములను సమస్తకర్మోగములను జయింపగలడు.

తిప్పతీగె తోపెట్టుబడినకషాయములో గుగ్గిలమును కలిపికొని త్రాగినయెడల వాతరక్త రోగమును సాధించును. అడ్డపరము తిప్పతీగె అమ్లవేతనము నీటికషాయములో ఆముదమును కలిపికొని త్రాగవలయును. ఇయ్యది క్రమముగా సర్వాంగసంభవముగు వాతరక్తవికారములను జయించును. బోడతరము చూర్ణములో నేతని లేనెనుకలిపి నాకి ఆపి మ్మట తిప్పతీగె కషాయమును త్రాగినయెడల నుదుస్తోమగువాతరక్తము నైనను పోగొట్టును. మూడుగాని లేక అయిదు గాని కరక్కాయలను బెల్లముతో చేర్చి తిని పిప్పట తిప్పతీగె కషాయమును త్రాగినయెడల మోకాళ్ల నటనును వ్యాపించియున్నను వాతరక్త రోగమును అవశ్యముగా పోగొట్టును. నేతిలోచేర్చి తిప్పతీగెను నేవించినయెడల వాత రోగమును బెల్లముతోచేర్చి నేవించిన పట్టుకొనిపోవుటను చెక్కెరతోచేర్చి నేవించిన పిత్తమును లేనెతో నేవించిన కఫమును ఆముదము పోనేవించిన నతిభయంకరమగు వాతరక్తరోగములను శొంఠితో చేర్చి నేవించి అనువాతములను పోగొట్టును.

—● గూడూచీస్వరసాదులు. ౧ —

శ్లో. గుడూచ్యాః స్వరసం కల్కం చూర్ణం వా క్వాధమేవ వా, ప్రభూతకాల మానేవ్య ముచ్యతే వాతశోణితాత్. 10. దశమూలీశ్చ తం క్షీరం సద్యః శూలనివారణమ్, పరిషేకో నిలస్రాయే తద్వ తోష్ణేన సర్పిషా. 11. పటోలకటుకాభీరు త్రిఫలామృతసాధితమ్, క్వాధం పీత్వా జయే జ్వంతుః సదాహం వాతశోణితమ్. 12. గోధూమచూర్ణాజపయోఘృతం చ, సచ్చాగదుగ్ధోరుబుబీజకల్కః, లేపే విధేయం శతథాతసర్పిః నేకే పయశ్శావిక మేవ శస్తమ్. 13. లేపః పిష్టాస్తిలాస్తద్వ, ద్భృష్టాః పయసి నిర్వృతాః కటుకామృతయష్ట్యాహ్వాంశుంతీ కల్కం సమాక్షికమ్. 14. గోమూత్రపీతం జయతి సకఫం వాతశోణితమ్, ధాత్రీహరిద్రాముస్తానాం కషాయో వా కఫాధికే. 15. కోకిలాక్షామృతాక్వాథే విబేత్కృష్ణాం కఫాధికే, పథ్యాభోజీ త్రిసప్తాహాస్తుచ్యతే వాతశోణితాత్. 16. కఫరక్తప్రళమనం హృద్యంగుడఘృతంస్తృతం, సంసర్దేషు యశోదేకం మిశ్రం వా ప్రతికారయేత్. 17. సర్వేషు సగుడాం పథ్యాం గుడూచీక్వాధ మేవ వా, పిప్పలీవర్ధమానంవా శీలయేత్సుసమాహతిః. 18.

తిప్పతీగెరపమును గాని కల్కమును గాని చూర్ణమును గాని కషాయమును గాని నేవించుటవలన వాతరక్తరోగమునుండి మనుజుడు విడివడును, దశమూలకషాయ

ములో పక్వముచేసినపాలు శూలలను పోగొట్టును. వాతాధిక్యముచేత నగు శూలలయందు కొంచెము వెచ్చజేసి నేటిని పరిషేకము చేయవలయును. చేదుపాళ్ల కటుకరోహిణి పిల్లజీవర త్రిఫలములు తిప్పతీగ వీటితో సిద్ధము చేయబడిన కషాయమును త్రాగ నేని దాహసహితముగు వాతరక్తములు జయింపగలుగును. గోధుమసిండి మేకపాలు మేకనేయి మేకపాలతో చేసిన ఆయుదపుకల్కము ఇయ్యది వాతరక్తములయందు పథ్యములు. నూరునూరులు కాచి వడియకట్టిన నెయ్యి లేపమునకు హితకరము అగును. నేకమునందు మేకపాలు హితకరము అగును. సువ్వలను నూరిగాని, వేయించి నీటిలో నాన్ని గాని లేపన చేయుటయును మంచిదే.

కటుకరోహిణి తిప్పతీగె యప్పినుధుకము ముల్లంగి శొంతి సీటికల్కములలో తెనెను కలిపి ఆవుపంచితముతో త్రాగిన యెడల కఫసహితముగు వాతరక్తములను జయించును. లేనిచో ఉపిక పసపు తుంగముసైలు వీటికషాయమైనను వాతరక్తములయందు హితమును కలిగించును.

గొబ్బిగింజలు తిప్పతీగె పీటికషాయములో పిప్పళ్లను కలిపి వాతరక్తములయందు త్రాగవలయును. ఇరువది గోజాలవఱకును కిరక్కాయను నేవించిన మనుజుడు వాతరక్తమునుండి ముక్తిపడగును. డెల్లుముతో చేర్చిన నేతినీత్రాగిన కఫరక్తములు శాంతినిొందును. సంస్కరములయందు వ్యాధియొక్క యుద్రేకము ననుసరించి గాని కలిపి గాని చికిత్సచేయవలయును. అన్నివిధములగు వాతరక్తములలోను గుడసహితముగా కరక్కాయను గాని తిప్పతీగె కషాయమును గాని పిప్పళ్లకషాయమును గాని సమాహిత చిత్తుండై నేవింపవలయును.

● నవకార్షికకాండము. ●

శ్లో. త్రిఫల నింబమృజ్జిష్టా వచా కటుకరోహిణీ. 19. వత్సాదనీ దారునిశా కషాయో నవకార్షికః, వాతరక్తం తథాకుప్తం పామానం రక్తమండలమ్. 20. కుప్తం కాపాలికా కుప్తం పానాదే హపకర్షతి, పంచరక్తకమాషేణ కార్యోయం నవకార్షికః. 21. కింత్యేవం సాధితే క్వాణే యోగ్యమాత్రా ప్రదీయతే,

త్రిఫలములు వేపచెక్క మంజిష్ఠము వస కటుకరోహిణి తిప్పతీగె మ్రానిపసపు వీటినిన్నిటిని ఒక్కొక్క కర్షమంత తీసికొని కషాయమును చేయవలయును. వాతరక్తములు కుష్ఠరోగము పామ (అనగా) గజ్జి రక్తమండలకృష్టము, కపాలకృష్టము వీటిని ఈకషాయము పానమాత్రముననే తొలగించును. ఇయ్యది నవకార్షికమును కషాయము. దీనిని

అయిదురతుల ప్రమాణముతో సగుమాషము చొప్పున చేయవలయును. ఈరీతిగా కాచిన కషాయమును వాతరక్తమునందు తగునన్ని మోతాదులు నిచ్చుచుండువలయును.

◀◀ గుడూచీ ఘృతము. ▶▶

శ్లో. గుడూచీక్వాథకల్కాభ్యాం సవయస్కం శృతం ఘృతమ్, హస్తి వాతం తథా రక్తం క్షుష్ణం జయతి దుస్తరమ్. 22.

తిప్పతీగెతోనైన కషాయము కల్కములతో పాలను నేతిన కటిపి పక్వము చేయవలయును. ఇది వాతరక్తములను భయంకరములగు కష్టహాగములను జయించును.

◀◀ శతావరీ ఘృతము. ▶▶

శ్లో. శతావరీకల్కగర్భం రసే తస్యా శృతుర్దుణే, ఊరతుల్యం ఘృతం పక్వం వాతిశోణితనాశనమ్. 23.

పిల్లపీచరకల్కములలో నాలుగురెట్ల పిల్లపీచరరసములలో పాలను నేయిని సమానభాగములనుగా కటిపి నేతిన పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది వాతరక్తములను నశింపజేయును.

◀◀ అమృతాద్య ఘృతము. ▶▶

శ్లో. అమృతా మఘకం ద్రాక్షా త్రిఫలా నాగరం బలా. 24. వానాగద్వధవృశ్చీర దేవదారు త్రికంటకం, కుటుకా సవరీకృష్ణా కాశ్చ ర్యస్య ఫలాని చ. 25. రాస్నాక్షురకగంధర్వ పృథ్థదారు ఘనోత్పలైః కల్కై రేభి స్సమైః కృత్వా సర్పిః ప్రస్థం విపాచయేత్. 26. ధాత్రీరససమం దత్వా వారిత్రిగుణసంయుతం, సమ్యక్సిద్ధం తు విజ్ఞాయ భోజ్యే పానే చ శస్యతే 27. బహుదోషాన్నివృతం వాతం రక్షేణ సహమూర్చ్ఛితమ్, ఉత్థాసం చాపి గంభీరం త్రికజంఘోరుజానుజమ్. 28. క్రోమృశీశేమహాశూలే చామవాతే సుదారుణే, వాతరోగోపసృష్టస్య నేదనాం చాపి దుస్తరమ్. 29. నూత్రకృచ్ఛ్రీ ముదాభ రప్రమేఘం విషమజ్వరమ్, ఏతా స్సర్వా న్నిహం త్యాశు వాతపిత్తకపోత్థితాన్. 30. సర్వకాలోపయోగేన వర్ణాయుర్బలవర్ధనమ్, అశ్వీభ్యాం నిర్మితం క్రేమం ఘృత మేత దనుత్తమమ్. 31.

తిప్పతీ యష్టిమఘకము ద్రాక్ష త్రిఫలములు శొంఠి ముత్తవపులగముఅడ్డసరము ఆరచెక్క శొంఠి దేవదారువు పల్లెరు కటుక రోహిణి కసివింద పిల్లపీచర సిప్పళ్లు

గుమ్మడి సన్న రాస్త పల్లెరు తెల్లఅముదపువేళ్లు తుంగమునైలు తెల్లకములములు వీటిని సమానభాగములుగా శెచ్చి కల్కమును చేసి 16 పలముల నేతిని పక్వము చేయవలయును కాని ఉసిరికరసము 16పలములును నీళ్లు 48పలములును చేర్చి బాగా పాకముఅయిన పిప్పట పరీక్షించి అన్నము తినునప్పుడును త్రాగెడి నప్పుడు నుపయోగింపవలయును. అనేక దోషములతో గూడిన వాతకోగములను క్షయముతో కలిసిన వానిని ఉత్తానవాతమును కటిస్థలములయందును శిక్కలయందును తోడలయందును పుట్టెడివాతములను పోగొట్టును.

క్రోమ్మ శీర్షములయందును శూలలయందును భయంకరములగు నామవాతములయందును వాతకోగముగలవానికిని సహింపరాని వేదనను పోగొట్టి గుణమును కలిగించును. మూత్రకృచ్ఛ్యము ఉదావిర్తము ప్రమేహము విషమజ్వరము వాతపిత్తకఫములవలన గలిగెడి జ్వరములను పోగొట్టును. దీనిని అన్ని సమయములందు నుపయోగించిన మంచికాంతిని వయస్సును బలమును వృద్ధినొందించును. ఇయ్యది అశ్వినీ దేవతలచేత నిర్తింపఁబడిన యశ్శుక్తిమమగు ఘృతము శ్రేష్ఠమైనది.

❁ దశపాక బలాత్మలము. ❁

శ్లో. బలాక సాయకల్కభ్యాం తైలం క్షీరచతుర్దణమ్, దశపాకం భవే దేత ద్వాతాస్య గ్వాతపిత్తజిత్. 32. ధన్యం పుంసవనంచైవ నరాణాం శుక్రవర్ధనమ్, రేతో యోసి వికారఘ్న మేత చ్చాతవికారనుత్. 33.

ముత్తువపులగమును కసాయమునుగాను కల్కమును గాను చేసి అంతకు నాలుగు రెట్లు తైలమును పాలను కలిపి పక్వము చేయవలయును. ఇట్లు ఇది దశపాకమైన ముత్తువపులగపు తైలమగును. ఇయ్యది వాతరక్తములను వాతపిత్తములనుపోగొట్టును. ధన్యమగు పుంస్తయు నిచ్చును. రేతస్సును వృద్ధి నొందించును. వీర్యవికాగములను యోని వికారములను పోగొట్టును. మఱియు నియ్యది వాతవికారములను పోగొట్టును.

❁ గుడూచ్యాదిత్మలము. ❁

శ్లో. గుడూచీక్వాధదుగ్ధాభ్యాం తైలం లాక్షారసేన వా, సిద్ధం మఘక కాశ్శర్శరసై ర్వా వాతరక్తనుత్. 34.

తిప్పవీగ కసాయము పాలు గాని లక్కరసమునుగాని యష్టిమధుకము గుమ్మడు రసమునుగాని చేర్చి సిద్ధము చేసినతైలము వాతరక్తములను పోగొట్టును.

☉ ఖుజ్జాకపద్మకత్తైలము. ☉

శ్లో. పద్మకోశీరయస్త్వాహ్వా రజనీ క్యాథసాధితమ్, స్యా త్ప్రి
ప్తైః సర్జమంజిస్తా వీరా కాకోలి చందనైః. ౩5. ఖుజ్జాకపద్మక మిదం
త్తైలం వాతాస్రదోపనుత్.

పద్మాక్షుము పట్టివేళ్లు యష్టిమధుకము పసవు వీటికసాయములో మద్ది చెక్క-మంజి
వృము కాకోలి చందాము వీటికల్మమును కలిపితైలమును సిద్ధము చేయవలయును. ఇయ్యది
ది వాతరక్తదోషములను పోగొట్టును. ఇది ఖుజ్జాకపద్మకత్తైల మనఁబడును.

☉ పెద్దముత్తవపులగపుత్తైలము. ☉

శ్లో. శుద్ధాం పచే న్న గబలాతులాం తు, విసాద్య తైలాథక
మత్ర దద్యాత్, అజాపయస్తుల్యవిమిశ్రితం తు, న తస్య యష్టీమధు
కస్య కల్కమ్. ౩6. పృథక్పచే త్పంచపలం విపక్వం, తద్వాతరక్తం
శమయ త్యుద్గీర్ణమ్, వస్త్రీప్రదానా దిహ సప్తరాత్రా, త్ప్రీతం దశాహా
త్ప్రకరో త్యరోగమ్, తులాద్రవ్యే జలద్రోణోద్రోణేద్రవ్యతులామతా.

పెద్దముత్తవపులగమును శుద్ధిచేసి 400 తులములు తెచ్చి రసము తీసి దానిలో
64 పలముల నూసెను కలిపి 64 పలముల మేకపాలను తెచ్చి తగరమును ముత్తువపుల
గమును వేరువేరుగా అయిదైదు పలముల కల్మమును చేసి పక్వము చేసి సేవించవల
యును. ఇయ్యది పెచ్చుపెటిగిన వాతరక్తములను కూడ శాంతి నొందించును. పన్నుల
మూలముగా దీనిని ఉపయోగి పెట్టుటవలన ఏడురాత్రులలోను త్రాగుటవలన పదిదినముల
లోను రోగములను తొలగించివైచును. ఇచ్చట తులపరిమితమగు ద్రవ్యమునందు ఒక
ద్రోణమునీరును ద్రోణము నీటిలో నొక తులద్రవ్యమును చేర్చవలసిన సంప్రదాయము.

☉ సిండ్లత్తైలము. ☉

శ్లో. సమధూచ్చిష్ట మంజిష్ఠం ససర్జరస శారివమ్, సిండ్లత్తైలం
తదభ్యంగా ద్వాతరక్తరుజాపహమ్. ౩8.

తేనెమైనము మంజిష్ఠము సజ్జరసము మనుబాల వీటిలో తైలమును పక్వము చే
యవలయును. ఇయ్యది సిండ్లత్తైలమనఁ బడును. దీనిని రుద్దినయెడల వాతరక్తపు దోష
ము లన్నియును నశించిపోఁగలవు.

❖ మహాసింహతైలము. ❖

శ్లో. శాఠివా సర్జ మంజిష్ఠా యష్టిస్థిక్తిః పయోన్విత్తైః, తైలం
పక్వం విమృశ్యై రుబో ర్వా వాతరక్తనుత్.

మనుబాల సజ్జరసము మంజిష్ఠ యష్టిమధుకము ముక్తువపులగము మైనము వీటి
లో గాని మంజిష్ఠ లేకుండ తక్కినవానిలో ఆముదపువత్తములనుచేర్చి గాని పాలను గ
లిపి తైలముఁ బోసి పక్వము చేసి యుపయోగించిన వాతరక్తములు తొలఁగి పోవును.
ఇయ్యది మహాసింహతైలము.

❖ కైశోరకగుగ్గులము. ❖

శ్లో. పరమహిషలోచనోదరః సన్నిభవర్ణస్య గుగ్గులోః ప్ర
స్థమ్, ప్రక్షిప్య తోయరాశౌ త్రిఫలాం చ యథోక్త పరిమాణామ్. 40.
ద్వాత్రింశ చ్చిన్నరుహా వలాని దేయాని యత్నేన, విపచేత్తదప్ర
మత్తో దర్వాస్య సంఘట్టయ న్నుపా ర్యావత్. 41. అర్థక్షయితం
తోయం జాతం జ్వలనస్య సంపర్కాత్, అపతార్య వక్షుపూతం పునరపి
సంపాదయే త్వత్తే. 42. సాంద్రీభూతే తస్మి న్నవతార్య హిమోపల
ప్రక్షే, త్రిఫలాచూర్ణార్ధఫలం త్రికటో శ్చార్ణం చడక్షపరిమాణమ్. 43.
క్రిమిదీపుచూర్ణార్ధఫలం కర్షంకర్షం త్రిస్పద్దంతోః, పల మేకం చ
గుఢాచ్యాః, దత్వా సంమూర్ఛ్య యత్నేన. 44. ఉపయుజ్య చాను
పానం యూపం తోయంసుగంధి సలిలేన, ఇచ్ఛాహారవిహారీభేషజ
ముసయుజ్య సర్వకాలమిదం. 45. తనురోధివాతశోణిత మేకజ మథ
ద్వంద్వజా చిరోత్థం చ, జయతి శ్రుతం పరిశుష్కం స్ఫుటితంచాజాను
జంచాసి. 46. వ్రణకాసకుష్ఠగుల్మం శ్వయంధూదంసాండు ప్రమేహం
శ్చ, మందాగ్నించ విబద్ధం ప్రమేహపిడకా శ్చ నాశయ త్యాశు.
47. సతతం నిషేవ్యమాణః కాలవశా ద్ధవ్తి సర్వగదాన్, అభిభూయ
జరాదోషం యాతిహ కైశోరకం చూపమ్. 48. ప్రత్యేకం త్రిఫ
లాప్రస్థో జలం తత్ర వడాఢకం, గుడవ ద్గుగ్గులోః పాకః సుగంధ స్తు
విశేషతః. 49.

నుంచి గేదకన్నువలెను పొట్టవలెను మిసమిసలాడెడు గుగ్గిలమును 16పలములు
తేవలయును. 64 పలములనీటిలో నాగుగ్గులమును త్రిఫలములును పడవేయవలయును,

మతియు నందు ౩2 పలముల తిప్పతీగెరసమును చేర్చి సావధానముగా గూర్చుండి య ప్రమత్తుండై కలియఁ బెట్టుచు పక్వము చేయవలయును. అగ్నిసంపర్కమున సగమునీళ్లు ఇలికినపిమ్మట దింపి వడియగట్టి మఱల పాత్రలోవైచి నడుక బెట్టవలయును. బాగుగా గట్టిపాఁనపిమ్మట 16 షలముల కఝూరమును కలిపి అందు త్రిఫలముల చూర్ణమును అర్థ పలమును శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు కీటిచూర్ణము నొకటిన్నర పలమును వాయువిడం గముల చూర్ణమును అరపలమును తెల్లతెండ్రు కాలుపలమును దంతిద్వయమును పావుపలమును తిప్పతీగె నొకపలమును కలిపి చక్కగా పక్వము చేసి నుగంధము గల నీళ్ళను గంజిని అనుపానముగా నుంచి యుపయోగింపవలయును. ఈయోషధును నేవించి ఇచ్చువచ్చినట్లు ఆహార విహారముల ననుభవింపవలెను. ఇయ్యది శరీరము నడ్డ గించెడి వాతరక్తరోగమును ఏకజద్వంద్వజము లగురోగములను చిరకాలమునుండి పుట్టిరోగమును స్రవిచునట్టివియును ఎండినట్టివియును బ్రద్ధతైనట్టివియును జానువుల వఱకు గలిగినట్టివియునగు వాతరక్తములనుపోఁగొట్టును. గాయములు దగ్గు కుష్ఠ గుల్మము వాపు ఉడరరోగము పాండురోగము మేహరోగము అగ్నిమాంద్యము వంధ్యాత్వము మేహశీఘ్ర కీటిని పోఁగొట్టును. నిరంతరమును నేవించెదరేని అస్మిరోగముల నియ్యది పోఁ గొట్టగలదు. మనలితనమును తొలగించి కిశోరరూపము నొసంగును. కరక్కాయలు 16 పలములును ఉసిరిక 16 పలములును తాడి 16 పలములును 434 పలముల నీటిలో బెల్లమునువలె నే గుగ్గులమునుకూడ పక్వముచేయవలయును. విశేష మిందు నుగంధపన్ను వుల చేర్చుటమాత్రమే.

◀▶ అపృతాద్యగుగ్గులము. ౨౬▶

శ్లో. ప్రసమేకం గుడూచ్యాస్తు అర్థప్రసం చ గుగ్గులోః, ప్రత్యే కం త్రిఫలాయా శ్చ తత్ప్రమాణం వినిర్దిశేత్. 50. సర్వ మేకత్ర సం క్షుద్య సాధయే త్వర్కణేఽభసి, పాదశేషం పరిస్రావ్య పున రగ్నా వధిశ్రయేత్. 51. తావ త్వచే త్కషాయం తు యావ త్సాంద్రత్వ మాగః, దంతివోవవిడంగాని గుడూచీ త్రిఫలాత్వచః. 52. తత శ్చార్థపలం పూతం గృక్షీయా చ్చ ప్రతిపతి, కర్షం తు త్రిపుతా యా స్తు సర్వ మేకత్ర కారయేత్. 53. తస్మి న్నుసిద్ధం విజ్ఞాయ కవో ష్టే ప్రక్షిపే ద్భుధః, తత శ్చాగ్నిబలం జ్ఞాత్వా తస్యమాత్రాం ప్రదాప యేత్. 54. వాతరక్తం తథా కుష్ఠం గుదజా న్యగ్నిసాదనం, దుష్టవ్రణ ప్రమేహం శ్చ సామవాతం భగందరం. 55. నాడ్యాధ్యవౌతశ్వయ

ఘోషాన్వయా నేతా స్వప్నోహతి, అశ్వభ్యాం నిర్మితః పూర్వ మమృతాభ్యో హి గుగ్గులుః. 56. అర్ధప్రస్థ త్రిఫలాయాః ప్రత్యేక మిహ గృహ్యతే.

తిప్పతీగే 16 పలములును గుగ్గులము 8 పలములును కరక్కాయలు 8 పలములును తాడి 8 పలములును ఉసిరిక 8 పలములును వీటిని తెచ్చి ఒకటి గాచేర్చి నూరి 231 పలముల నీటిలో పక్వము చేయవలయును. నాల్గవపాఠునీరు మిగిలి యున్నప్పుడు వడియకట్టి మరల నానీటిని నిష్పవైపెట్టి గట్టిపడుకంతవఱకును కాచి దంతీద్వయము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు నాయువిడంగములు తిప్పతీగే త్రిఫలములచెరకు వీటినిన్నీటిని అర్ధ పలము చొ. తెల్లతెగడ పావుపము తెచ్చి అన్నిటిని నొకటిగా చేయవలయును. శుద్ధిచేసి పిమ్మట కొద్దిపాటి వెచ్చన యుండగా వేయవలయును. తఱువాత జఠరాగ్ని కనుసారముగా మాత్రలను గట్టి ఇచ్చుచుండవలయును. ఇయ్యది వాతరక్తమును కుష్ఠురోగమును గుదరోగములను ఆగ్నిమాంద్యమును దుష్ప్రణయాలను ప్రమేహములను ఆమవాతములను భగదరములను నాడివాతమును అఘ్నివాతమును వాపును మఱియు నన్నివిధములగు రోగములను పోగొట్టును. ఈయమృతాదిగుగ్గులుముపూర్వము అశ్వినీదేవతలచేతను సృజింపఁబడినయిది. ఈగుగ్గులము నిర్మాణకాలమునందు వేర్వేరుగా త్రిఫలములను అర్ధప్రస్థమును గ్రహింపవలయును.

◀ అమృతగుగ్గులము. 57 ▶

శ్లో. అమృతాయా శ్చ ద్విప్రస్థం ప్రస్థమేకం చ గుగ్గులోః, ప్రత్యేకం త్రిఫలా ప్రస్థం వర్షాభూ ప్రస్థ మేవ చ. 57. సర్వ మేకత్ర సంక్షుధ్యి క్వాథయే ల్లవణేంభసి, పునఃపచే త్పాదశేషం యావ త్సాంద్రత్వ మాగతం. 58. దంతీచిత్రకమూలానాం కణవిశ్వఫలత్రికం, గుడూచీ త్వగ్విడంగానాం ప్రత్యేకార్ధపలోన్వితం. 59. త్రివృతాకర్ష మేకం తు సర్వ మేకత్ర చూర్ణయేత్, సిద్ధే చోష్ణే ట్టిపే త్తత్ర త్వమృతా గుగ్గులోః పఠం. 60. యథావహ్ని బలం ఖాదే దప్లుపిత్తీ విశేషతః, వాతరక్తం తథా కుప్తం గుదజా న్యగ్నిసాదనం. 61. దుష్ప్రణా ప్రమేహం శ్చ నా మవాతం భగందరం, నాడ్యాఙ్గనాత శ్వయంధూన్ హన్యా త్వర్వామ యా నయం. 62. అశ్వభ్యాం నిర్మితో హ్యేషో అమృతాభ్యో గుగ్గు లుః పురా.

తిప్పతీగె చెండు ప్రస్థములు గుగ్గిలమొక ప్రస్థము వేత్పీరుగా త్రిఫలము లూ
 కొక్కొక్క ప్రస్థము గలిజేరు ఒక ప్రస్థము వీటిని తీసి చూర్ణముచేసి ఉష్ణనీటిలో
 వైచి కాచవలయును. నాలవపాలు మిగిలియుండునంతవఱకును గట్టిపడునంతవఱకును
 పక్వముచేయుచునే యుండవలయును. దంతీద్వయము చిత్రమూలము ముగచెక్క పి
 ప్పుళ్లు శొంఠి కరక్కాయలు తాడి యుసిరికలు తిప్పతీగె లవంగపుపట్ట వాయువిడంగ
 ములు వీటిని తీసి అర్ధపలము చొప్పనను తెల్లతెగడ పావుపలము చొప్పనను
 కలిపి చూర్ణముచేసి సిద్ధమైన పిమ్మట కొంచెము వెచ్చజేసి ఆమృతాగుగ్గులు కల్కమును
 ఇందు కలపవలయును. ఆపిమ్మట జఠరాగ్ని ననుసరించి దీనిని భక్షించుచుండవలయును.
 అష్టపితృముగలవాండ్రుకముగా దీని భక్షింపవలయును. ఇయ్యది వాతరక్తమును కుష్టును
 అగ్నిమాంద్యమును దుష్టవణములను మేహములను ఆమవాతములను భగందరములను
 నాడీవాతిమును ఆఢ్యవాతిమును వాపును మున్నగు నన్ని గోగములను శింపజేయును.
 ఇయ్యది అమృతగుగ్గులము. పూర్వ మిది అశ్వినీకుమారులచేత రచింపబడినది ఉత్తమ
 మైనది.

—ॐ యోగసారామృతము. ॐ—

శ్లో. శతావరీ నాగబలా వృద్ధదారక ముచ్చటాః. 63. పునర్నవా
 మృతా కృష్ణా వాజిగంధా త్రికంటకమ్, పృథక్తశి పలా న్యేషాం
 శ్లక్ష్యం చూర్ణాని కారయేత్. 64. తదర్థం శిర్కరాయుక్తం చూర్ణం
 సమ్మర్దయే ద్భృథః, స్థాపయే త్సుదృఢే భాండే మధ్వర్థాడక సంయు
 తం. 65. ఘృతప్రస్థే సమాలోడ్య త్రిసుగంధిపలేన తు, తం ఖాదే దిప్త
 చేష్టానో యథావహ్నిబలం సరః. 66. వాతరక్తం క్షయం కుష్టుం
 కార్మ్యం పితృసంసభవం, వాతపిత్తకఫాత్థాం శ్చ రోగా నన్యాం శ్చ
 తద్విధాన్. 67. హాస్యా కరోతి పురుషం నలీపలితవర్జితం, యోగ
 సారామృతోనామ లక్ష్మీకాంతివర్ధనః. 68. దివాస్వప్నాగ్నిసంతామం
 వ్యాయామం మైథునం తిభా, కటూష్ణగుర్వభివ్యంబి లవణామ్లాని వ
 ర్జయేత్. 69.

పిల్లపీచర పెద్దముత్తకపులగము పెద్దకచోరము నే యుసిరిక గలిజేరు తిప్పతీ
 గె పిప్పళ్లు పెన్నేరు పల్లెరు వీటిని ప్రత్యేకముగా పదిపలములచొ|| తెచ్చి చూర్ణము
 నుచేసి అందులో సగమును కండచక్కెరతోకలిపి మర్దనమును చేయవలయును. పిమ్మ
 ట అర్ధాఢకము తేనెనుపోసి గట్టిపాత్రలోవైచి యుంచవలయును. తరువాత 16 పల

ముల నేతిలో వైచి కలియఁబెట్టి లవంగపుపట్ట విలక్షణులు జాపత్రి వీటినికొక్కొక్కపల ముచొ॥ కలిపి జతరాగ్ని నచసరించి భుజింపవలయును. ఇది వాతరక్తము కుష్ఠాక్షయ కృశించుట రక్తపిత్తజనితములగు రోగములు వాతరోగములు పిత్త రోగములు కఫరోగములు ఇతర రోగములు వీటినిపోగొట్టును. మఱుజుని ముసలితనమును తలనెఱుపును లేని వారినిగా జేయును. ఇయ్యది యోగసారామృతమను వేరుగలది. ఈగుడ్గులుము లక్ష్మిని కాంతినిపెంపించెంచును. దీనినినేవించునప్పుడు పగులుపరుండుట సెగనుకూర్చుండుట కనరతుచేయుట మైధునముచేయుట చేదు వేడి బలువు పులుపు గలపదార్థములను తినుట వీటిని వ్యంపవలెను.

ఇట్లు చుక్రదత్తయందు వాతరక్తాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౨౪. ఊరు స్తంభాధికారము.

☞ ఊరు స్తంభమునందు సామాన్యోపాయములు. ☞

శ్లో. శ్లేష్మణః క్షుణ్ణణం యత్యస్య న్న చ మారుతకోపనం తప్తి ర్వం సర్వదాకార్య మూరు స్తంభస్య భేషజం. 1. తస్య న స్నేహానం కార్యం న వస్తి ర్న చ రేచనం, సర్వోరూక్షః క్రమః కార్యస్తత్రాదా కఫనాశనః. 2. పశ్చా ద్వాతవినాశాయ కృష్ణిః కార్యః క్రియాక్ర మః, శిలాజతుం గుగ్గులుం వా పిప్పలీ మథ నాగరవే. 3. ఊరు స్తంభే విబే స్త్రాత్తై ర్దశ మూలీరసేన వా, భల్లాతికామృతాశుంఠీ దారు పథ్యా పునర్నవాః. 4. పంచమూలీద్వయోన్తిశ్రా ఊరు స్తంభనిబర్హణాః, పిప్ప లీపిప్పలీమూల భల్లాతక్వాధ ఏవ వా. 5. కల్కోవా సమధుర్దేయః ఊరు స్తంభవినాశనః, త్రిఫలా చవ్య కటుక గ్రంధికం మధునా లిహే త్. 6. ఊరు స్తంభవినాశాయ పురం మూత్రేణ వా పిబేత్, లిహ్య ద్వా త్రిఫలాచూర్ణం ఔద్రేణ కటుకాయుతం. 7. సుఖాంబునా పిబే ద్వాపి చూర్ణం పట్కోధరణం నరః, పిప్పలీవర్ధమానం వా మాక్షి కేణ గుడేన వా. 8. ఊరు స్తంభే ప్రశంసన్తి గండిరారిష్ట మేవ వా, చవ్యాభ యోగ్నిదా రూణాం సమధుస్సాస్య దూరుసంగ హే. 9. కల్కా దిహే చ్చ మూ

త్రాణ్యైః కరంజఫలనర్షణైః, ఊద్రస్వపవల్కీక మృత్తికాసంయుతం భిషక్. 10. గాఢ ముత్పాదనం కుర్యా దూరుస్తంభే ప్రలేపనం, కఫక్షయార్థం వ్యాయామే ష్వేనం శ క్షేషు యోజయేత్. 11. సలా న్యాక్రామయే త్కల్మష ప్రతిస్తోతో నదీం తరేత్, పలాభ్యాం పిప్పలీమూలనాగరా దష్టకట్వరః. 12.

క్షేపమును పోగొట్టినదియును, వాయువును ప్రకోసించఁజేయునిదియు నగు యాపథమునంతను ఊరుస్తంభమునకు ప్రయోగింపవలయును. ఊరుస్తంభనగల రోగికి న్నేహనము గాని వస్త్రీకర్తగాని రేచనముగాని చేయరాదు. రూక్ష చికిత్సలనే యన్నిటిని చేయుచుండవలయును. అందనను కఫనాశకఁగిత్సలను చేయవలయును. ఆసిష్టుట వాతము నశించుటకై క్రియాక్రమము సంతయును జటిపింపవలసినదియే. శిలాజిత్తు గుగ్గులుము పిప్పళ్లు శొఠి వీటిని అవుపంచితములలో గాని దశమూలముల రసముతో గాని ఊరుస్తంభముగలవాడు నేపింపవలయును. నల్లజీడివిత్రనములు తిప్పతీగ శొఠి దేవదారువు కరక్కాయలు గలిపేరు దశమూలములు వీటితో కషాయముచేసి పుచ్చుకొనిన యూరుస్తంభములు నశించును. పిప్పళ్లు మోడి నల్లజీడివిత్రనములు వీటికషాయమునందు గాని కల్మషునందుగాని తేనెను కలిపి యిచ్చినయెడల ఊరుస్తంభములు నశించును. సెమలీయడుగువేళ్లు త్రిఫలములు ఆవాలు వీటిని అవుపంచితముతో నూరి పట్టువేసినను నేకముచేసినను ఊరుస్తంభములు నశించిపోగలవు. తేనెయును ఆవాలును పుట్టమట్టియును వీటితో లేపమునుచేసిన ఊరుస్తంభములు తగ్గిపోవును. కఫము తగ్గిపోవుట కొఱకై కనఁకులయం దీరోగిని ప్రవేశపెట్టవలయును. విటికణ్డముగా నీర్షించవలయును.

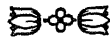
—● అష్టకట్వర తైలము. ●—

శ్లో. తైలప్రస్థఃసమోదధ్నా గృధ్రన్యూనగ్రహాపహః, అష్టకట్వరతైలేత్తైలం సార్షప మిష్యతే. 13 కుష్మశ్రీవేష్య కోదీవ్యం సరళం దారు కేసరం, అజగంధా ల్శ్వగంధా చ తైలం తై స్యాస్పవం పచేత్. 14. సక్షాద్రం మాత్రయా తస్తా దూరుస్తంభార్ధితః విబేత్, సైంధవాద్యం హితం తైలం వర్షాభ్యమృతగుగ్గులుః. 15.

పిప్పలి మోడి శొఠి ఒక్కొక్కవలయును వెఱుగు రిపలములును తైలము నెన్నిదిపలములును కలిపి ఈతైలమును సిద్ధముచేసి యుపయోగించినచో గృధ్రసియను ఊరుస్తంభమును నశించును. ఈయష్టకట్వరతైలమునందు ఆవనూనెనే పోయవలయును.

కోష్ఠు శ్రీవేష్టధూపము తుంగముస్తలు సరళము జేవదారువు కేసరి కులసి పెన్నే రు వీటియొక్కకల్కలనులతో ఆవనూనెను పక్వము చేయవలయును. తేనెతోకలిపిన మా త్రలతో నూరు స్తంభగోగము గలవాడు త్రాగవలయును. లేకపోయినచో సైంధవాద్య త్రైలమును గాని పు-ర్నవాయైలమును గాని అమృతగుగ్గులును గాని నేవించి హితమగును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఊరు స్తంభాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౨౫. ఆమవాతాధికారము.

—● రాస్నాదశమూలకము. ●—

శ్లో. లంఘనం స్వేదనం తిక్తం దీపనాని కటూని చ, విరేచనం స్నేహాపానం వస్తయ శ్చామమారుతే. 1. సైంధవాద్యే నాను వాస్య ఊరవస్తి ప్రశస్యతే, ఆమవాతే పంచకోలసిద్ధంసానాన్న మిష్యతే. 2. రూక్షః స్వేదో విధాతవ్యో వాలుకాఘట్కైస్తథా, శతీశం త్యభయా చోగ్రా దేవాహ్వతివిషాఽమృతా. 3. కషాయ మామవా తస్య పాచనం రూక్షభోజనం, శతీవిశ్చౌసుధీకల్కం వర్షాబూక్వాధనం యుతమ్. 4. సప్తరాత్రం పిబే జ్వంతు రామవాత వినాశనమ్, దశ మూలామృతైరండ రాస్నానాగరదారుభిః. 5. క్వాఘోగుబూకైలేలేన సామం హస్త్యనిలం గురుమ్.

లంఘనము చెవట పట్టుట కటుపదార్థసేవనము దీపనపదార్థములు కటువులగు నౌషధములు విరేచనములు త్రైలసేవనములు ఇవియన్నియును ఆమవాతమునందు హిత కరములు. సైంధవాదిత్రైలముచేత ననువాసితమగు ఊరవస్తి యుత్తమము. ఆమవాతము నందు సిష్ణుళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమాలము శొంఠి వీటితో చేయబడిన కషాయపాన మును అన్నమును హితములు. ఆమవాతమునందు ఇసుకపొట్లముల వలన చెవ్వుట కట్టిం చుట యుత్తమము. శొంఠి కరక్కాయలు వన దేవదారు ఆతివన తిప్పతీగ వీటి కషాయమును రూక్ష భోజనమును ఆమవాతమును అరిగించును. కహ్వరము శొంఠి వీటి కల్కమును శొంఠి కషాయములతో కలిపి 7రోజులు నేవించిన ఆమవాతము పక్వమగును. దశమూలములు తిప్పతీగే ఏరండము నన్న రాస్త శొంఠి దేవదారు వీటికషాయమును ఆము దమతో కలిపి త్రాగినయెడల భయంకరములగు నామవాతములును నశించిపోగలవు.

◀ ౭ రాస్నాపంచకము. ౭ ▶

శ్లో. దశమూలీకషాయేణ పిబే ద్వా నాగరాంభసా. 6. కుక్షి వస్తి కటిశూలే తైల మేరండసంభవమ్, రాస్నాం గుడూచీ మేరండం దేవదాగు మహాపథమ్. 7. పిబే త్వర్వాంగికే వాతే సామే సంధ్య సిమజగే.

ఆముదము దశమూలముల కషాయముతో గాని శొంఠి కషాయముతో గాని నేవించిన కుక్షి వస్తిశూలసంబంధములగు శూలలయందు హితకరము. సన్న రాస్త తిప్ప తీగే దేవదారు వీటికషాయమును సఙ్ఘటించు ఎముకలు మజ్జ వీటియందు గలవారోగము లందును ఆమచాతము నందును సర్వాంగవాతము నందును నేవింపవలయును.

◀ ౮ రాస్నాసప్తకము. ౮ ▶

శ్లో. రాస్నామృతారగ్వధ దేవదారు త్రికటకైరండ పున ర్ణవానాం, క్వాధం పిబే న్నాగరచూర్ణమిశ్రం జంఘూరుప్తప్తక్రిక పార్శ్వశూలీ. 8.

సన్న గాస్త తిప్పతీగే దేవదారువు త్రికటకములు ఆముదము గలిశేరు కషాయమునందు శొంఠిచూర్ణమును కలిపి జంఘూవాతము పృష్ఠవాతము ఊరువాతము నడుము ప్రక్కలనోప్పులు వీటియందు త్రాగవలయును.

◀ ౯ వైశ్వానర చూర్ణము. ౯ ▶

శ్లో. శుతీగోక్షురకక్వాధః ప్రాతః ప్రాత నిపేవితః, సామ వాతే కటిశూలే పాచనో రుక్ప్రణాశన. 9. ఆమవాతే కణాయుక్తం దశమూలరసం పిబేత్, ఖాదే ద్వా ప్యభయా విశ్వం గుడూచీం నాగ రేణ వా. 10. ఏరండతైలసంయుక్తం హతకీం భక్షయే న్నరో విధి వత్, ఆమానిలార్తియుక్తో గృధ్రసీవృద్ధ్యర్థితో నిశ్యమ్. 11. కర్షం నాగరచూర్ణస్య కాఙ్జికేన పిబే త్సదా, ఆమవాతప్రశమనం కఫ వాతహరం పరం. 12. పంచకోలకచూర్ణం చ పిబే దుష్టేన వారిణా, మందాగ్నిశూలగుల్తామ కఫారోచకనాశనమ్. 13. అమృతానాగరగోక్షుర ముండతికావరుణకైః కృతం చూర్ణమ్, మస్త్యా రనాలపీత మా మానిలనాశనం ఖ్యాతం. 14. మణిమంథస్య భాగా స్వా యమాన్యా

స్తద్వ దేవ తు, భాగా ప్రయోజయోదాయా నాగరా ద్భాగపంచ కం. 15. దశ క్వా చ హరితక్యాః శ్లక్ష్యచూర్ణీకృతాః శుభాః, మస్తావ రణాలతక్రేణ సర్విహోష్ణోదకేన వా. 16. పీతం జలం త్యామవాతగు ల్తం హృద్వస్తజా స్తదానో, స్తీహనం హన్తి శూలాచీ నానాహం గు దజాని చ. 17. విబంధం జాతరా న్రోగాం స్తథా వై హస్తపాదజానో, వాతానులోమన మిదం చూర్ణం వైశ్వానరం స్మృతమ్. 18.

శొంఠి గలిజేరు వీటిక మాయమును ప్రాతః కాలమునందు సేవించినయెడల నామవా తము కటిహాల వీటినిపచనమునకు తెచ్చి పోగొట్టును. ఆమవాతమునందు పిప్పళ్లతో దశమూలముల రసమును త్రాగవలయును. కరక్కాయ శొంఠిని గాని తిప్పతీగను శొంఠినిగాని తినవలయును. ఆముడములో కరక్కాయను చేర్చి యథావిధిగా ఆమ వాతము గృధ్రనీ వీటిచేత వీరతుండైనవాఁడు సేవింపవలయును. ఒకతులము శొంఠి పొడిని గంజిలో వేసికొని త్రాగిన ఆమవాతములు శాంతించును. కఫవాతములు తప్పక పోవును. పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమూలము శొంఠి వీటిచూర్ణమును వేడి నీళ్లతో త్రాగిన అగ్నిమాంద్యము కూలర్గోగము ఆమవాతము కఫము ఆరోచకమును నశించును. తిప్పతీగె శొంఠి గలిజేరు బోడనరము, ఉలిమిరి వీటిచూర్ణమును మజ్జిగ లేట తో గాని గంజిలోగాని కలిపిత్రాగిన ఆమవాతములు నశించునందురు. సైంధవలవ ణము చెండు భాగములును కరక్కాయలు 12 భాగములును కలిపి చూర్ణముచేసి మజ్జిగ లేట మంచినీరు గంజి వేడినీళ్లు వీటితో త్రాగవలయును. పట్టుచేసిన ఆమవాతము గుల్మరోగము హృద్రోగము వీటిని నశింపజేయును. వంధ్యారోగము పక్షిగతరోగము హస్తరోగము కుక్షిరోగము యన్నగు వానిని పోగొట్టును. ఈ వైశ్వానరచూర్ణము వాత మును వంచివేయును.

— ౧౯ అలంబుషాచూర్ణము. ౧ —

శ్లో. అలంబుషాం గోక్షురకం గుడూచీం వృద్ధదారకమ్. 19. పిప్పలీం త్రివృతాం ముస్తం వరుణం సపునర్నవమ్, త్రిఫలాం నాగరం చైవ సూక్ష్మచూర్ణాని కాగయేత్. 20. మస్తావరనాలతక్రేణ పయో మాంసరసేన వా, ఆమవాతం నిహన్త్యాశు శ్వయంధుం సంధిసం స్థితమ్. 21.

అలంబుష - అనగా బోడతరము - చల్లెరు తిప్పతీగె వీటిని కలిపి తెగడ పిప్పళ్లు తుంగము స్తలు ఉలిమిరి గలిజేరు త్రిఫలములు శొంఠి వీటిచూర్ణమును గంజి మజ్జిగ లేట

పాలు మున్నగువానిలో దేనితోనైన గాని నేవించిన ఆమవాతము సంఘలలోని వాపు నశించిపోవును.

—౧౯ హింగాద్వియాకము. ౧౯—

శ్లో. శతపుష్పావిడంగ శ్చ సైంధవం మరిచం సమమ్, చూర్ణ ముష్టాంబునా పీత మగ్నిసందీపనం పరిమ్. 22. హింగు చవ్యంబిడం శుంఠీ కృష్ణాజాజీ నపౌష్కరమ్, భాగోత్తగ మిదం చూర్ణం పీతం వా తామజి ద్భవేత్. 23.

పెద్దసదావ వాయువిడంగములు సైంధవలవణము మిరియములు వీటిని చూర్ణము చేసి వేడినీళ్లతో త్రాగిన జతరాగ్ని యుద్దీపించును. ఇంగువ 1 భాగము, చవ్యము 2 భాగములు, పేటుప్పు 3 భాగములు, శొంఠి 4 భాగములు, పిప్పళ్లుఅయిదు భాగములు, జీల కఱ్ఱ 6 భాగములు, పుష్కరమాలము ఏడుభాగములును వీటిని చూర్ణము చేసి త్రాగిన ఆమవాతములు నశించును.

—౨౦ యోగరాజగుర్గులము. ౨౦—

శ్లో. చిత్రకం విప్రలీమూలం యమాసీం కారపీం తథా, పిడం గాన్యజమోదాశ్చ జీరకం సురదారుచ. 24 చవ్యై లాంసైంధవం కుష్ఠం రాన్నా గోక్షునిధాన్యకమ్, త్రిఫలముస్తకం న్యోషం త్వగుక్షీరం య వాగ్రజం. 25 తాలీనపత్రం పత్రం చ సూక్ష్మచూర్ణాని కారయేత్, యావ స్త్యేతాని చూర్ణాని తావన్మాత్రం తు గుర్గులుం. 26. సమర్థ్య సర్పిషా గాఢం స్నిగ్ధే భాండే నిధాపయేత్, తతో మాత్రాం ప్రయం జీత యథేష్టాహారవా నసి. 27. యోగరాజ ఇతి ఖ్యాతో యోగోయ మమృతోపమః, ఆమవాతాఢ్య వాతాదీన్క్రిమిదుష్ట వ్రణానసి. 28. స్నేహగుల్లోదరానాహ గుర్నామాని వినాశయేత్, అగ్నిం చ కురుతే దీప్తం తేజోవృద్ధిబలం తథా. 29. వాతరోగాన్ జయ త్యేష సంధిమ జగతానసి.

చిత్రమూలము మోడి వామము పేటుప్పు వాయువిడంగములు అజామోదము జీలకఱ్ఱ దేవదారుచెక్క చవ్యము ఏలకులు సైంధవలవణము చెంగల్యకోష్ఠ సన్నరాస్త పల్లెరు ధనియములు త్రిఫలములు తుంగముస్తలు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు అవంగ పువట్ట పట్టివేళ్లు యవక్షారము తాడిశపత్రి తేజపత్రి వీటిని చూర్ణము చేసి చూర్ణ మంత గుర్గులము నిండు కలిపి నేతితో మర్దించి చిమురుకుండలో పెట్టి దినమును ఒక్కొక్క

మాత్రచోప్సన నేసింపవలయును. యధేష్టముగా భుజించుచు నుండవలయును. ఇయ్యది అమృతీతుల్యము. ఆమవాతము అధ్యవాతము మున్నగువానిని క్రిములు గల వ్రణములను స్త్రీహము గుల్మము మున్నగువానినిపోఁగొట్టును. అగ్నినిదీపింపఁజేయును. తేజమును బలమును వృద్ధి నొందించును. సంధివాతము మజ్జావాతము మున్నగువానిని పోఁగొట్టును.

◀ ౨౭ సింహనాదగుగ్గులము. ౨౭ ▶

శ్లో. పలత్రయో కషాయస్య త్రిఫలాయా స్సుచూర్ణితమ్ 30.
సాగఁధిః ఫలం చైకం కౌశికస్య పలం తథా, కుశవం చిత్రతైలస్య
సర్వ మాదాయ యత్పక్షః. 31. పాచయే త్పాకవి ద్వైద్యః పాత్రే
లోహమయే దృఢే, హన్తి వాతం తథా పిత్తం శ్లేష్మాణం ఖంజసంగు
తాం. 32. శ్వాసం సుదుర్జయం హన్తి కాసం పంచవిధం కథా, కుష్ఠా
ని వాతరక్తం చ గుల్మశూలోదిరాణి చ. 33. ఆమవాతం జయే దేత
దపి వైద్యవివర్జితం, ఏతదభ్యాసయోగేన జరాపతితనాశనమ్. 34.
సర్పిః తైలరసాపేత మశ్నీయా చ్చాలియష్టికమ్, సింహనాద ఇతి
ఖ్యాతో రోగవారణదర్పహః. 35. వహ్నివృద్ధికరః పుంసాం భాషితో
దండపాణినా.

త్రిఫలములకషాయము ల పలములు, అవంగపుపట్ట యేలములు జాపత్రి నాగశే
సరములు వీటిచూర్ణమును 1 పలము, గుగ్గులము 1 పలము, చిత్రమూలతైలము 4 పలములు
(కుడవము) వీటినితెచ్చి పాకమును కనిపెట్టుచుగట్టిపాత్రలో పక్వముచేయవలయును.
ఇయ్యది వాత పిత్త కఫములను ఖంజ పంగు వాతములను శ్వాసగోగమును అయిదు విధ
ములగు దగ్గులను నశింపజేయును. కుష్ఠము వాతరక్తము గుల్మము శూలము ఉదరరోగ
ము అసాధ్యమగు ఆమవాతము వీనినిపోఁగొట్టును. దీనిని భృసింతులచేత మనోతకమును
తల నెఱియుటయొన నశించును. నేయి నూనె మాంసరసములతో పరియన్నమును తినవ
లయును. ఇది సింహనాదగుగ్గులము. రోగములనెది వినుగులను హరించునట్టిది. పురు
షులకు అగ్నిదీపకము. ఇయ్యది దండపాణిచేతఁ జెప్పఁబడినయోగము.

◀ ౨౮ అలంబుషాదిచూర్ణము. ౨౮ ▶

శ్లో. అలంబుషా గోక్షురకా త్రిఫలా నాగరామృతాః. 36.
యథోత్తరం భాగవృద్ధ్యా శ్యామాచూర్ణం చ తత్పసుం, పిబె న్నస్తు
సురాతక్ర కాఁజికోష్ణోదకేన వా. 37. వీతం జయ త్యాపనవాతం సశో
ధం వాతశోణితమ్, త్రికజానూరుసన్నిధం జ్వరారోచకనాశనమ్. 38.

బోడసరము 1 భాగములు పల్లెరు 1 భాగము త్రిఫలములు 3 భాగములు శొంఠి 4 భాగములు తిప్పతీగ 5 భాగములు వీటి అన్నిటి తో సమానముగా తెల్లతెగడ చూర్ణము కలిపి పొడిచేసి దీనిని మజ్జిగపై తేట కల్లు మజ్జిగ వేడినీళ్లు వీటితో చేతితో నెనను కలిపి నేలించినచో ఆమవాతము శోభపాతరక్తము నశించును. కటి ప్రాంతముల గల వాతము బాసవాతము ఊరువాతము సంధివాతము జ్వరము అరోచకము మొ॥ నశించు.

—ॐ అజమోదాద్యవటకము ౧౧—

శ్లో. పథ్యాక్షుధాత్రీ త్రిఫలాభాగం వృద్ధవయః క్రమః, సథ్యా విశ్వయమానీభిః తూల్యాభిశ్చూర్ణితం పితేత్. 39. తక్రే ణోష్ణోదకే నాథ అధవా కాంజికేన చ, ఆమవాతం సిహస్త్యాశు శోధం మందాగ్ని తాపపి. 40. అజమోదా మరిచపిప్పల విడంగసురదారుచిత్రకగతా హ్యః, సైంధవపిప్పలిమూలం భాగా నవకస్య పలికాః స్యుః. 41. శుంఠీ దశపలికాస్యాత్ పలీని తాపన్తి వృద్ధదారస్య, పథ్యాపంచపలాని సర్వాణ్యేకత్ర కారయే చ్చూర్ణమ్. 42. సమగుడవటకం ఖాదత శ్చూర్ణం వాప్యుష్ణవారిణా పిబతః, సశ్యం త్యామానిలజాః సర్వే రోగాస్తు కష్టాస్తు. 43. విశ్వాచికా ప్రతితూనీ తూనీహృద్లోగా శ్చ గృధ్రస్తీ చోగ్రా, కటివస్తిగుదస్ఫుటనం, చైవ వాస్తిజంఘయోస్తీవ్రం. 44. శ్వయంభుస్తథాంగసంధిషు యేచాన్యే ప్యామహివాతసంభూతాః, సర్వే ప్రయాన్తి నాశం తమిథవ సూర్యాంశు విధ్వస్తమ్. 45.

కరక్కాయ ఉసిరిక తాడి వీటినిభాగవృద్ధితో తీసికొని కరక్కాయ వాము శొంఠి వీటిని కలిపి చూర్ణముచేసికొని సేవించవలయును. ఇయ్యది ఆమవాతమును పోగొట్టును. మజ్జిగ వేడినీళ్లలో నేచైన నొకటి యిందలతు ఆనుపానము. అజామోదము మిరియములు పిప్పళ్లు వాయువిడంగములు దేవదారు చిత్రమూలము పిల్లిపీచర సైంధవలవణము పిప్పళ్లు మోడి వీటినిబిక్కొక్కపలమును శొంఠి 10 పలములును కరక్కాయఅయిదు పలములు దేవదారు 10 పలములును కలిపి చూర్ణము చేసి సమానముగా బెల్లమునుకలిపి ఉండలను చేసికొని భక్షించవలయును. అధవా ఈచూర్ణమును నేతని వేడినీట త్రాగవలయును. ఆమవాతములగురోగములు దీనినశించును. విశ్వాచికా ప్రతితూనీ తూనీ హృద్లోగము, భయంకరమును గృధ్రస్తీ కటివస్తి గుదలు బ్రదలగుటుముకలుమోకాళ్లు పిక్కలు వీటియందుగుల నొప్పి శోభ ఆమవాతమువలన బుట్టెడు నన్నిరోగములును సూర్యకిరణములవలన చీకట్లు నశించునట్లు నశించిపోవును.

శుంఠీఘృతము. ౪౯

శ్లో. నాగరిక్వాథకల్కాభ్యాం ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, చతుర్దశేన తేనాథ కేవలే నోదకేన వా. 46. వాతశ్లేష్మప్రమన మగ్నిసందీపనం పరమ్, నాగరం ఘృత మిత్సుక్తం కట్య మశూలనాశనమ్. 47.

నాలుగురెట్లు శొంఠి కషాయము కల్కము వీటితో 16 పలముల నేతిని పక్వము చేసి గాని నీటితో పక్వము చేసి గాని నేవించిన వాతకఫము లఙ్ఘింతును. అగ్ని యుద్ధిపించును. కటివాలామవాతములు నశించును.

గుడూచీఘృతము. ౫౦

శ్లో. అమృతాయాః కషాయేణ కల్మేన చ మహాషధాత్, మృద్వగ్నినా ఘృతప్రస్థం వాతరక్తహరం పరమ్. 48. ఆమవాతాఢ్యవాలాదీ నిక్రిమిదుష్టప్రణా నపి, అర్శ్యాంసి గుల్మశూలం చ నాశయత్యాశు యోజితమ్. 49.

తిప్పతీగకషాయము శొంఠి కల్కములయందు 16 పలముల నేతిని సన్ననిమిండ్లపైని పక్వము చేసి నేవించిన వాతరక్తములు తప్పక నశించును. ఆమవాతము ఆఢ్యకవాతము మున్నగునవియును క్రిమిరోగము దుష్టప్రణయముల మూలరోగము శూల వీటిని నశింపజేయును.

కాంజికపట్టలఘృతము. ౫౧

శ్లో. హింగుత్రికటుకం చవ్యం మాణిమన్థం తథైవ చ, కల్కాస్కృత్వా చ పలికాన్ ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్. 50. ఆరనాలాథకం దత్వా తత్సర్పిః జతరాపహం, శూలం విబంధ మానాహ మామవాలం కటీగ్రహమ్. 51. నాశయే ద్ద్రహణీదోషం మందాగ్నే ర్ద్దీపనం పరమ్.

ఇంగువ శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్ళు చవ్యము సైంధవలవణము వీటినిన్నిటి నొక్కొక్కపలముచొ|| తెచ్చి కల్కమును చేసికొని 16 పలములనేతిలో పక్వమును చేయవలయును. మఱియును గంజి 64 పలములను కలిపి నేతిని సిద్ధముచేసి నేవింపవలయును. ఇయ్యది ఉదరరోగము శూల విబంధము ఆనాహము ఆమవాతము కటిగ్రహము అతిసారము మందాగ్ని వీటిని నశింపజేయును.

శుంకీఘృతము. ౨౦

శ్లో. పుష్ట్యర్థం పయసా సాధ్యం దగ్ధవి ణ్డాత్రసంగ్రహే. 52.
దీపనార్థం మతిమతా మస్తునా చ ప్రకీర్తితమ్, సర్పి ర్నాగర కల్నేన
సౌవీరక చతుర్గుణమ్. 53. సిద్ధ మగ్నికరం శ్రేష్ఠ మామవాతహారం
పరమ్.

బలము కొఱకైనచో పాలతోను, మలము మూత్రము కొఱకైన పెఱుగుతోను,
దీపనము కొఱకైన మండము చేతను సిద్ధము చేసిన శొంఠి కల్మసునఃదు నాలుగుకెట్ల
గంజనికలిపి ఆందు సిద్ధముచేసిన ఘృతమును నేవించిన అగ్నిదీపనమును గల్గించును. ఆమ
వాతమును హరించును.

రసోన సింహము. ౨౧

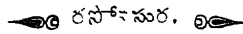
శ్లో. రసోనస్యపలశతం తిలస్య కుడసం తథా. 54. హింగుత్రిక
టుకం డ్రాకా ఎంచైవ లవణాని చ, శతపుష్పా తథా కృష్ణం పిప్పలీ
మూల చిత్రక. 55. అజమోదాయనూనీ చ ధాన్యకం చాపి బుద్ధి
మాన్, ప్రత్యేకం తు ఫలం చైవాం సూక్ష్మచూర్ణాని కారయేత్. 56.
ఘృతభాండే దృఢే చై తత్ స్థాపయే ద్దినపోడశ, ప్రక్షిప్తైలమానీంచప్ర
స్థార్థం కాంజికస్య చ. 57. ఖాదే త్కర్షప్రమాణం తు తోయం మద్యం
పిబే దను, ఆమవాతే తథా వాణే సర్వాంగై కాంగసంశ్రితే. 58. అపస్తా
రేఽనలే మందే కాసశ్వాస గరేషు చ, సోన్మాదవాతభంగే చ శూలే
జంతుషు శస్యతే. 59.

ఉల్లిగడ్డలు 100 పలములు తిలబు 4 పలములు ఇంగువ శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు
సజ్జికాక్షారము పంచలవణములు సోపు కొమ్ముపిప్పళ్లు మోడి వామము ధనియములు
వీటిని ఒక్కొక్కపలమును తెచ్చి చూర్ణము చేసి నేతిసాత్ర లో పదహారు రోజులుంచి
రి పలముల తైలము రి పు గంజి వీటిని కలిపి ఒకతులముచొప్పున ప్రతిదినము తిని మంచి
నీళ్ళను గాని మద్యముగాని త్రాగవలయును. అమవాతము సర్వాంగవాతము ఏకాంగ
వాతము. మృగీరోగము మందాగ్ని దగ్ధ శ్వాస విషకృత్రిమము పీచు వాయువుపోట్లు
శూల క్షరోగములయందు ఇది యు త్తమము.

ప్రసారిణీ సుధాశము. ౨౨

శ్లో. ప్రసారణ్యాఢక క్వాఢే ప్రస్థా గుడరసోనతః, పక్వః పు
చోషణారిజః సాద స్సౌవీ దామవాతహా. 60.

ప్రసారణీ 64 పలముల తెచ్చి కమాయ గుచేసి యదు 16 పలముల బెల్లము ఉల్లిగడ్డలను చేర్చి పక్వముచేసి అందు సిప్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమాలము శొంఠి వీటి మార్గమును కలిపి నేవించినచో ఆమవాతములు నశించును.

శ్లో. బహుళాయాః సురాయాస్తు సుపక్వాయాః శతం ఘృతే,
తతోర్ధేన రసానంతు సుశుద్ధం కట్టితం క్షిపేత్ 61. విప్పలీ విప్పలీమూల
మజాజీ కృత్తికమ్, నాగరం మఱచం చవ్యం చూర్ణితం చాక్షుసమ్మి
తమ్. 62. సప్తాహా త్వరతః పేనూ వాతరోగామనాశినీ, క్రిమికుష్టక్ష
యానాహగుల్కార్యః స్టీహమేహనత్. 63. అగ్నిసందీపనీ చైవ పాండు
రోగవినాశినీ.

కల్లును బాగుగా నుడువబెట్టి 100 పలములు ఒక పాత్రములో వైచి అందర్ల
ప్రమాణము ఉల్లిగడ్డలను పోసి దంచి కలుపవలయును. సిమ్మట సిప్పళ్లు మోడి
జీలకఱ్ఱ శోష్ణ చిత్రమాలము శొంఠి మిరియగులు చవ్యము వీటిని పదిపదిహాష
ములయెత్తుతెచ్చి చూర్ణముచేసి కలిపియుంచి విదురోజులయినసిమ్మట ఈపేయును త్రాగ
వలయును. వాతరోగములు ఆనము క్రిమిరోగములు యష్ట ష్టయ అనాహము గుల్మము
మూలరోగము పొడలు ప్రమేహము వీటిని నశింపజేయును. అగ్నిని దీపింపజేయును.
పాండురోగములను పోగొట్టును.

సిద్ధార్థకఖలీప్రసం సుశౌతం నిస్తుపం జలే. 64. మండప్రసం విని
క్షిప్య స్థాసయే ద్వివసత్రయం, ధాన్యరాశౌ తతో దద్యాత్ సంచూ
ర్ణ్య పలికాసి చ. 65. అలంబుమా గోక్షురకం శతపుష్పీ పునర్నవే,
ప్రసారణీ వరుణత్వక్ శుంఠీ మదన మేవ చ. 66. సమ్యక్పాకం తు
విజ్ఞాయ సిద్ధా తంకులమిశ్రితా, మృష్టా సర్షపతైలేన హింగుసైంధవ
సంయుతా. 67. భక్షితా లవణోపేతా జయే దామం మహాజ్వగమ్, ఏక
జం ద్వంద్వజం సాధ్యం సాన్నిపాతిక మేవ చ. 68. కట్యూరువాత
మానాహ జానుజం త్రిక మాగతిమ్, ఉదావర్తవారీ పేయా బలవర్ణా
గ్నికారణీ. 69.

నల్లఅవాలకు 16 పలములు తెచ్చి పొట్టు తీసి కడిగి 16 పలముల మండములో మూడుగోజులు అన్నముతో నుంచి సిమ్మట వైకితీసి చూచి చూర్ణముచేసి బోడనరము వల్లెరు సోంపు లవంగపుపట్ట శొంఠి ప్రసారీణీ ఉలిమిరి ఉమ్మెత్త వీటినిఒక్కొక్కపలము చొప్పునఁ వీసికొని ఇందు చక్కముచేసి పాకమును బాగుగాతెలిసికొని బియ్యమును చేర్చి సిద్ధముచేయువలయును. ఆవనూ నెతో సిద్ధముచేసిన ఇంగువ సైంధవలవణము నిందు కలిపి నేవించి ఆమవాతములను జయించును. ఏకదోషజములు ద్విదోషజములు అసాధ్యములగు నన్ని పాతములు ఇట్టివగుజ్వరములు కటివాతామ వాతములు ఆనాహము మోకాళ్లవాతము కటిప్రాంతవాతము ఉదావర్తము ననెడి వీనిని పోఁగొట్టును. బలమును తేజమును అగ్నిని దీపింపచేయును.

◀◀ సిద్ధ ల. ౧౧ ▶▶

శ్లో. త్వగాదిహీనాః సంశుష్కాః ప్రత్యగ్రా స్సకులాదయాః, శ్లశ్శ్చూర్ణీకృతం తేనాం శీతే పలశతత్రయమ్. 70. శతేన కటుతైలే స్య వ్యోష రామత ధాన్యకైః, క్రిమిఘ్నదీప్యక నిశా చవికా గ్రన్థి కార్ద్రకైః. 71. జీరకద్వయ వృశ్చీర సురసార్జక శిగురైః, దశమూ లాత్తగుస్తాభ్యాం మార్కవై ర్లవణై స్త్రిభిః. 72. చూర్ణికైః పల్లికై స్సాగ్ర మారనాశపరిప్లుతైః, విన్యసే త్సేహపాత్రే చ ధాన్యరాశౌ పున ర్ష్య సేత్. 73. సప్తరాత్రా త్సముద్భృత్య పానభక్షణభోజనైః, సిద్ధలేయం ప్రయోక్తవ్యా సామే వాతే విశేషతిః. 74. భగ్నరుగ్నాభ్యుపహతాః కంపినః వీరసర్పిణిః, గృధ్రనీ మగ్రసాదగ చ శూలగుల్తోదరాణి చ, వ లీపలితఖాలీత్యం హత్వా స్యు రమలేంద్రియాః. 75.

పొట్టులేని ఎండిన కోళ్లను క్రొత్తదానినితెచ్చి చూర్ణముచేసి 300 పలములు తీసి చల్లని కషాయమును చేయవలయును. ఆవనూ నె 100 పలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు ఇంగువ ధనియములు వాయువిడంగములు కొడిసెపాలవిత్తులు పనపు చెవ్యము మోడి అల్లము జీలకఱ్ఱ నల్ల జీలకఱ్ఱ తెల్లగజ్జెరు తులసి మునగ దశమూలము క్రొంచని త్తనములు దరదగొండి పంచలవణములు వీటినిపలము చొప్పునను కలిపి చూర్ణము చేసి గంజిలో తడిపి చక్కనిపాత్రములో నుంచి అన్న రాశిలో నుంచవలయును. ఏడురోజులయినసిమ్మటతీసి భక్షించుచుండవలయును. ఇయ్యగి సిద్ధలయనఁబడును. ఆమవాతము నందు భగ్నరుగ్నములగు వాతములయందునుహితకరము. మఱియును గృధ్రనీమందాగ్ని

శూలము ఉదగ్రోగము శరీరము మడుతలు పడుట నెఱియుట తల బట్టగట్టుట మున్నగు వాటిని పోగొట్టి నిర్మలై డ్రియుఁడుగా నొనర్చును.

— ఆమ వాతమునకు ఆపభ్యములు. ౧ —

శ్లో. దధిమత్స్యగుడక్షీర పోతకీ మాషవిప్లకమ్, వర్జయే దామ వాతార్తో గుర్వభివ్యందకారి చ. 79

పెలుగు, చేపలు, బెల్లము, పాలు, పోతకీయనుకూర [అనగా బచ్చలి] మినసనున్న అనువీనినిన్నీ భారములును అభివ్యందమును పుట్టించు పదార్థములును వదలి పెట్టవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఆమవాతాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౨౬. శూలాధికారము.

— శూలయందు వమనాద్యుపాయములు. ౨ —

శ్లో. వసునం లంఘనం స్వేదః పాచనం ఫలవర్తయః, ఊరచూర్ణాని గుడికాః శస్యంతే శూలశాంతయే. 1. పుంసః శూలాభిపన్నస్య స్వేదపవ సుఖావహః, పాయసైః కృశరైః పిష్టైః స్నిగ్ధైర్వాపి సిశోత్కరైః. 2. వాతాత్కం హస్త్యచిరేణ శూలం, స్నేహేన యుక్తస్తు కులుత్థయాషః, సస్థింధవోవ్యోషయతః సలావః సహింగుసావర్చలదాడిమాఢ్యః. 3. బలాపునర్నవైరండ బృహతీద్వయగోక్షురైః, సహింగు లవణం పీతం సద్యోవౌత రుజాపహమ్. 4. శూలీవిబంధకోష్టోద్భి రుష్ణాభి శ్చుర్ణితాః పిబేత్, హింగుప్రతివిపా వ్యోష వచాసావర్చలాభయాః. 5. తుంబురూణ్యభయా హింగు పోష్కరం లవణ త్రయమ్, పిబే ద్యవాంబునా వాతశూలగుల్మపతంత్రకీ. 6. శ్యామా విడం శిగుఫలాని పథ్యా, విడజ్జ కంపిల్లక మశ్వమూత్రీ, కల్కం సమం మద్యయతం చ పీత్వా, శూలం నిహన్యా దనిలాత్కం తు. 7.

వాంతి లంఘనము స్వేదవిధి పాచనము ఫలవర్షులు క్షౌరమూర్తములు గుటికలును, ఇవి యన్నియును శూలను పోఁగొట్టుటలో శ్రేష్ఠములు. శూలగిలవానికి చెమ్మటను పుట్టించుట యుత్తమము. పాయసము పులగము పిండి పిండివంటలు వీటివలన శూల రోగములందు సుఖము కలుగును. వాతశూలలందు చమరు వేసిన ఉలవలయూపములో సైంధవలవణము శొఁతి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటిహార్షమును కలిపికొని, లావయను పక్షిమాంసపు యూపమునందు, ఇంగువ సౌవర్చలవణము దానిమ్మగింజలు కలిపికొని త్రాగినయెడల హితము కలుగును. ముల్లంగి శొఁతి ఆముదపువ్వు తనములు వామడు పల్లెరు వీటియూపమునందు, ఇంగువ సైంధవలవణములను కలిపికొని త్రాగిన వాతశూలలు శీఘ్రముగా హరించును. శూలగోగియును, బంధకోష్ఠముగలగోగియును, వేడినీళ్లతో ఇ గువ, ఆతివస, శొఁతి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, వస, సౌవర్చలవణము, కగ్కాయలు వీటిహార్షమును కలిపి త్రాగవలయును. ధనియములు కరక్కాయలు ఇంగువ పుష్కరమూలము సైంధవలవణము సౌవర్చలవణము సముద్రలవణము వీటి హార్షమును, యవోదకముతో కలిపి త్రాగిన వాతశూలలు గుల్మములు అపతంత్రములు నశించిపోవును. తెల్లతెగడ పేటుప్పు మునగ వాయువిడంగములు కంపిల్లపువేళ్లు పెన్నేలు వీటిని సమాభాగములను చేర్చి కల్మసుచేసి, మద్యముతోచేర్చి త్రాగినచో వాతశూలలు నశించును.

—ॐ యామిసీసురా మండాద్యుపాయములు. ౧౬—

శ్లో. యామిసీ హింగు సింధూత్థ క్షౌర సౌవర్చలాభయాః, సు రామండేన పాతవ్యాః వాతశూలనిఘ్నాదనాః. 8. విశ్వ మేరంజజం మూలం క్వాథయిత్వా జలం పిబేత్, హింగుసౌవర్చలోపేతం సద్య శ్శూలనివారణం. 9. హింగుపుష్కరమూలాభ్యాం హింగుసౌవర్చలేన వా, విశ్వైర్వరంజయవక్వాథః సద్యశ్శూలనివారణః. 10. తద్వద్వబు యవక్వాథో హింగుసౌవర్చలాస్వితః, హింగు గ్వమ్ల కృష్ణా లవణం య మాసీ క్షౌరాభయా సైంధవతంల్యభాగం. 11. చూర్ణం పిబే ద్వారణమ డమిశ్రం శూలే ప్రవృద్ధే నిలజే శివాయ. 12.

పసపు, ఇంగువ, సైంధవలవణము, యవక్షారము, సజ్జక్షారము, సౌవర్చలవణము, కరక్కాయలు వీటిని పొడిచేసి మద్యముతో కూడ కలిపి త్రాగినచో వాతశూలములు నశించును. శొఁతి మిరియములు ఆముదపుగింజలు వీటిని కషాయముగాచేసి, ఇంగువ సౌవర్చలవణమును అందు వైచి త్రాగిన వాతశూలములు తక్షణమే నశించిపోవును.

ఇంగువ పుష్కరమూలములతో గాని, ఇంగువ సౌవర్చలవణములతో గాని, సిద్ధము చేసిన శొంఠి, యాముదపువ్వులక సాయము శూలము వెంటనే హరింపః జేయును. విగండ యవల కషాయములో ఇంగువ సౌవర్చలవణములను వైచికోని త్రాగినను సుఖమే యగును. ఇంగువ మాచిపత్రి పిప్పళ్లు ఉప్పు వాసుము కరకాంఠములు యవక్షారము వీటిని సమానభాగముల గ మార్చుచేసి, వారుణీ మ డముతో చేర్చి త్రాగినయెడల వృద్ధిపొందిన వాతశూలలు హరి చి సుఖము కలుగును.

◀ సౌవర్చలాదిగుటిక. ▶

శ్లో. సౌవర్చలామ్లికా జాజీ మరిచై ద్విగుణోత్తరైః, మాతు లుంగరసైః పిష్ట్యా గుడికానిలసూలనత్. 13. హింగ్వమ్ల వేతసవ్యోష యమాసీలవణత్రికైః, బీజపూరు సావేత్తై ర్గుడికావాత శూలనుత్. 14. బీజపూరకమూలం చ ఘృతేన సహ పాయయేత్, జయే ద్వాతభవం శూలం కర్షమేకం ప్రమాణతః. 15. బిల్వమూలతిలై రంఠం పిష్ట్యా చామ్లతుషాంభసా, గుడికాంభ్రామయేదుష్టా వాతశూలవినాశినీం. 16. తిలై శ్చ గుడికాం కృత్వా భ్రామయే జ్వరరోపరి, గుడికా శమయ త్యేషా శూలం చైవాతిమస్ససా. 17. నాభిలేషా జ్వయే చ్ఛూలం మదనః కాంజికాన్వితః, జీవస్తీమూల కల్కోనా సత్తైః సార్శ్వ శూలనుత్. 18.

సౌవర్చలవణము 1 భాగము, చింతపండ్లి 2 భాగములు, జీలకఱ్ఱ 4 భాగములు, మిరియములు 8 భాగములు వీటిని మాచిపత్రిరసముతోనూ మాత్రలనుకట్టి నేవించిన వాతశూలములు నశించును. ఇంగువ ఆమ్లవేతము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు ఓమము త్రిలవణములు వీటిని మాచికాయరసముతో నూరి మాత్రలనుచేసి యిచ్చిన వాత శూలములను హరించును. మాచికాయరసమును నేతితో చేర్చికోని త్రాగిన సంవత్సరమునుండి యుండిన వాతశూలమును నశించును. మారేడు తిలలు ఆముదపువ్వు తనములు వీటిని పుల్లనియవలగంజిలో కలిపి నూరి మాత్రలను చేసి వెచ్చజేసి పట్టపెరుద్ది నచో వాతశూలముల నశించును. తిలలను ఊంఠలను చేసి కడుపుపై నుంచిన మిక్కిలి యును భయంకములగు వాతరోగములైనను నశించును. ఉమ్మెత్తకాయను గంజితోనూరి బొడ్డును పట్టువేసిన శూలము నశించును. సువర్ణమునుబాల బెఱడుతో నైన కల్కము నందు తైలమునుకలిపి లేపనముచేసినను సార్శ్వశూలములు నశించును.

పితృశూలము గుడచికిత్స. ౧౨

శ్లో. గుడః శాలి ర్యవాః క్షీరం సర్పిః పానం విరేచనం, జాఙ
 గలాని చ మాంసాని భేషజం పితృశూలినాం. 19. పైత్రే తు శూలే
 వమనం పయోభీ రస్యై స్తథేక్షో స్పవటాలనింబైః, శీతావగాహః పులి
 నా స్సవాతా కాంస్యాదిపాత్రాణి జలప్లుతాని. 20. విరేచనం పిత్ర
 హారం చ శస్తం రసాశ్చ శస్తాః శశలావకానాం, సంతర్పణం లాజమ
 ధూపపన్నం యోగా స్సుశీతామఘసంప్రయుక్తాః. 21. ఛర్ద్యాం జ్వరే
 పిత్రభవేషి శూలే, ఘోకే విదాహే త్వతిత్వరి తేచ, యవస్య పేయాం
 మధునా విమిశ్రాం, పిబే త్సుశీతాం మనుజ స్సుఖార్థి. 22. ధాత్ర్యా
 రసం విదార్యా వా త్రాయస్తీ గోస్తనాంబు వా, పిబే త్సుశర్కరం స
 ద్యః పిత్రశూలనిఘూదనం. 23. శతావరీరసం. క్షౌద్రయుతం ప్రాతః
 పిబే న్నరః, దాహశూలోపశాన్త్యర్థం సర్వపిత్రామయాపహం. 24.
 బృహత్యోగోక్షురైర౧౬ కుశకాశేక్షురాలికాః, వీతాః పిత్రభవం శూలం
 సద్యో హస్యః సుదారుణం. 25.

బెల్లము వరిబియ్యము యవలు పాలు నేయి వీటినిత్రాగుట విరేచనమునకు తీసి
 కొనుట ఆడవిజంతువుల మాంసమును తినుట ఇవియన్నియును, పితృశూలముల కుత్తమ
 ములగు నౌషధములు. పితృశూలమునంధు పాలనిచ్చి వాంతిచేయించుట చెఱుకుపాలు
 చేదుపొళ్ల నిమ్మపండ్లరసము వీటితోవమనములు చేయించి చల్లనీటితో చల్లుటయును,
 నదీపులినములపైఁ గూఱుచుండ బెట్టుటయును, చల్లనిగాలిని వినరుటయును, చల్లనీటి
 తో పెట్టినకంచుపాత్రమును తగుల్చుటయును హితకరములు. విరేచనము పితృశూలము
 లను హరించును. కుండలు లావుక నీటిమాంసరసపానముత్తమము. కేలాలలో తేనెను
 కలిపికోని తర్పణియై చేయవలయును. ఛర్ది జ్వరము పితృశూలము వీటియందును,
 విదాహమునందును యవలను కేయఁ గాచేసికొని తేనెనుకలిపికొని చల్లార్చికొని త్రాగిన
 నుఖము నొందఁగలఁడు. ఉసిరికరసమును నేలగుమ్మడురసమునుగాని కలుకాసుగురసము
 గాని ద్రాక్షారసముగాని చక్కారగలిపిత్రాగిన పితృశూలములను పోఁగొట్టును. పిల్లివీచర
 రసమును తేనె కలిపికొని ప్రాతఃకాలముననే లేచి దాహము శూల యడఁగుటకై త్రాగ
 వలయును. వాకుడు పల్లెరు ఆముదము కుశలు చెఱుకు వీటిస్వరసమును. నేవించిన పిత్ర
 శూలలు నశించును.

శతావరీసంస్కృతోదకము. ౨౭

శ్లో. శతావరీ సయష్ట్యాహ్వా వాట్కాల కుశ గోక్షురైః, శృత శీతం పిబే త్తోయం సగుడక్షాద్రశర్కరం. 26. పితౄస్పృగ్వాతశూల ఘ్నం సద్యో దాహజ్వరాపహమ్, త్రిఫలా నిబయష్ట్యాహ్వా కటుకా రగ్వక్షైః శృతమ్. 27. పాయయే స్తధుసంమ్మిశ్రం దాహశూలోపశా స్తయే, తైల మేరండజం వాపి మధుకక్వాథసంయుతమ్. 28. శూలం పిత్రోద్భవం హన్యా ద్గుల్మం వైత్తిక మేవ చ, త్రిఫలారగ్వథం క్వాథం సక్షాద్రం శర్కరాన్వితమ్. 29. పాయయే ద్రక్తపిత్తఘ్నం దాహశూ లనివారణమ్, ప్రలిహ్య త్పిత్తశూలఘ్నం ధాత్రీచూర్ణం సమాక్షి కమ్. 30.

పిల్లిపిచ్చర యష్టిమధుకము మత్తువపులగము కుశలు పల్లెరు వీటికషాయముతో బెల్లమును తేనెను కండచక్కెరను కలిపికొని త్రాగినయెడల రక్తపిత్తము దాహము. శూ ల దాహజ్వరము శీఘ్రముగా నశించును. త్రిఫలములు నిబయ యష్టిమధుకము కటుక రోహిణి అష్టవేతనము వీటికషాయములో తేనెను వైచికొని త్రాగిన దాహసహితముల గు శూలలును శాంతించును. తేనిచో ఆముదములో యష్టిమధుకపు కషాయమును వై చిత్రాగిన పిత్తశూలలు పిత్తగుల్మములు నశించిపోవును. త్రిఫలములు అష్టవేతనము వీటి కషాయములో తేనెను కండచక్కెరను కలిపిత్రాగిన రక్తపిత్తము దాహము శూలలు న శించును. ఊసిరికచూర్ణములో తేనెనుకలిపి నేవించిన పిత్తశూలలు హరించును.

శ్లేష్మాధిక్యమునకు ఛర్దనాదులు. ౨౮

శ్లో. శ్లేష్మాధి కే చర్దన లంఘనాని శిరోవిరేకం మధుశీఘ్రపానం, మధూని గోధూమ యవా నరిష్టాన్ నేవేత రూక్షా స్కటుకాం శ్చస ర్వాన్. 31. పిప్పలీ పిప్పలీమూల చవ్య చిత్రక నాగరైః, యవాగూ ర్దీపనీయా న్యా చూర్ణలఘ్నీ తోయ సాధితా. 32. లవణత్రియసంయుక్తం పంచకోలం సరామతమ్, సుఖోష్ణే నాంబునా వీతం కథశూలవినాశ నమ్. 33. బిల్వమూల మ్మథైరండం చిత్రకం విశ్వభేషజమ్, హింగు సైంధవసంయుక్తం సద్య శ్శూలనివారణమ్. 34.

కఫాధిక్యముగల శూలరోగమునందు పమనము లంఘనము శిరోవిరేకము కట్లు తేనె త్రాగుట, గోధుమలు యవలు అరిష్టములు వీటినిన్నిటిని, రూక్షములు కటుకములు

నగు పవార్థములను నేవించుట వీనిని చేయవలయును. పిప్పళ్లు మోడి నవ్యము చిత్రమూలము శొంఠి వీటితో చేసినగుడము (గుడాయణియనునది) దీపమును అయినది. శూలలు నశించును. దీనిని నీటిలో నాన జేయవలయును. సైంధవలవణము సున్నగు అవణ త్రయము పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమూలము శొంఠి ఇంగువ వీటిచూర్ణమును వెచ్చజేసి గోరు వెచ్చనినీళ్లతో త్రాగిన కఫశూలములు నశించును. మా రేషుచెక్క అముదపుగ్గిజలు చిత్రమూలము శొంఠి ఇంగువ సైంధవలవణము ఇవియును తత్కృతముః శూలలను నశింపజేయును.

శూలామపాచనమునకు ముస్తాదులు. ౨౭

శ్లో. ముస్తూ వచాం తిక్తకరోహణీంచ తథాభయాం నిర్దహానీం
 చ తుల్యామ్, పిబే త్తు గోమూత్రయుతాం కఫాశ్లే శూలే తథామ
 స్యచ పాచనార్థమ్. ౩5. వచాబ్దాగ్నవ్యభయాతిక్తా చూర్ణం గోమూ
 త్రసంయుతిమ్, సక్షారం వా సబే త్కావధం బిల్వాదేః కఫశూల
 నుత్. ౩6. మాతులుంగరసో వాపి శిగుక్వాధ సభాపరిః, సక్షారో
 మఘనా పీతః పార్శ్వహృద్వస్తిశూలనుత్. ౩7. ఆమశూలే క్రియా
 కార్య కఫశూలవినాశినీ, నేవ్య మామహారం సర్వం యదగ్నిబలవర్ధ
 నమ్. ౩8. సహుగుతుంబురువ్యోష యమానీ చిత్రకాభయాః, సక్షార
 లవణా శూర్చం పిబే త్ప్రిత స్సుఖాంబునా. ౩9. విఙ్ఖాత్రానిలశూల
 ఘ్నం పాచనం వహ్నిదీపనమ్, చిత్రకం గ్రంధికైరండ శుంఠీధాన్యం
 జలైః శృతం. 40. శూలానాహవిబంధేషు సహింగు బిడదాడిమం,
 దీప్యకం సైంధవం పథ్యా నాగరం చ చతుఃసమం. 41. భృశం శూ
 లం జయ త్యాశు మందస్యాగ్నే శ్చ దీపనం, సమాక్షికం బృహత్యాది
 పిబే త్ప్రితానిలాత్తకే. 42. వ్యామిశ్రం వా విధిం కుర్యా చ్చూలే పిత్రా
 నిలాత్తకే, పిత్రజ్ఞేకఫజే వాపి యా క్రియా కథితా సృథకౌ. 43. ఏకీ
 కృత్య ప్రయంజీత తాం క్రియాం కఫపిత్రజే, పటోల త్రిఫలారిష్ట క్వాథం
 మఘయుతి పిబేత్. 44. పిత్రజ్ఞేషజ్వరచ్చర్దిదాహశూలోపశాస్తయే,
 రసోనం మఘసంమిశ్రం పిబే త్ప్రితః ప్రకాంక్షితిః. 45. వాతజ్ఞేషభ
 వం శూలం నిహస్తుం వహ్నిదీపనం.

తుంగము స్త్రులు వన కటుకగోహిణి కకక్కాయలు నల్లజీడివిత్తులు వీటిని నమభాగములను గోమూత్రము లో నూరికొని త్రాగిన కఫకూలలయందును ఆము ము పకర్ణము అగుటయందును హితకరము అగును. వస తంగు స్త్రులు చిత్ర మూలము కటుకగోహిణి వీటిచూర్ణములలో గోమూత్రమును కలిపికొని త్రాగినను బి ల్వాదిగణపు ఔషధముల కషాయములలో యవక్షారమును కలిపికొని త్రాగినను కఫకూ లములు నశించును. మాచిపత్రి గవయలలో గాని మునకషాయములలో గాని యవక్షారము సుకలిపి తేనెనుచ్చే త్రాగిన పార్శ్వగూలలు హృచ్చూలలు వస్త్రీగూలలు నశించును. ఆమగులకు కఫకూలనాశకములగు పదార్థములనే ఈయవలయును. ఆమగులు హ రించునట్టి అగ్నిని దీపి పంచేయునట్టి క్రియలను పూర్ణము గా నేవింపవలయును. ఇంగువ ధనియములు శొంఠి మిరియములు సిప్పళ్లు ఓమము చిత్రమూలము కరక్కాయలు య వక్షారము సైంధవలవణము వీటిచూర్ణమును వేడినీళ్లతో ప్రోద్దుననేతే బి త్రాగవలయును. ఇయ్యది వాతకూలను హరించును. చిత్రమూలము షోడి సిప్పళ్లు ఆముదము శొంఠి ధనియములు వీటికషాయమును కాచిఉండుంగ్గా ఇంగువ సైంధవలవణముదానిమిత్తనములు వేసి త్రాగినకూలలు ఆనాపాతములు నశించును. ఇదియలబద్ధములయందు పితకరము. షోడిసె పాపవిత్తులు సైంధవలవణము కరక్కాయలు శొంఠి వీటిని సమానభాగములను గాతీసికొని నేవించిన బలమగుకూలలు శీఘ్రము గా నశించి అగ్ని దీపించును. పిత్రవాతపుకూలలయందు బృహత్వాది గణౌషధము లో తేనెను కలిపి నేవింపవలయును. చేదుపాళ్ల త్రిఫలములు వేప వీటికషాయముందు తేనెను కలిపి త్రాగిన పిత్రకఫములు జ్వరము ఛద్ది దాహ ము కూలము నశించును. ఉల్లిగడ్డను తేనెతో నేవించిన వాతకఫకూలలు నశించి అగ్నిదీప కమగును.

—● బృహద్విశ్వాదిచూర్ణము. ౪౬ —

శ్లో. విశ్విరుబూక దశమూల యవాంభసా తు, ద్విక్షార హి గు లవణత్రయ ప్తమ్కరాణామ్, చూర్ణం పి బే ధ్ధృవయ పార్శ్వకటీ గ్రహామ, పంచశయోంసభృశరుజ్జ్వరగుల్మకూలీ. 46. క్వాఢేన చూర్ణ పాను య త్తత్ర క్వాధప్రథానతా, ప్రవర్తతే న తే వాత్ర చూర్ణా పేక్షీ చ త్తుర్ద్రవః. 47.

శొంఠి ఆకుదప్పుగింజలు గళమూలములు యవలు వీటి కషాయములలో యవక్షా రము సజ్జక్షారము ఇంగువ సైంధవలవణము సౌవర్చలవణము సాము ద్రలవణము పుష్కర మూలము వీటిచూర్ణమును కలిపి త్రాగిన హృదయము పార్శ్వము కటిగ్రహము ఆమము

జీర్ణకోశము బుజము మున్నగువానియందుగల రోగములను గులములను శూలములును నశించును. కషాయముతోచూర్ణమును సేవించునప్పుడు కషాయము ముఖ్యము. కావున చూర్ణపేక్షగలచో నాబుద్ధవద్రవ్యములు నిందు ప్రవర్తించును.

◀ రుచకాదులు. ▶

శ్లో. చూర్ణం సమం రుచకహింఘ్న మహాషధానాం, శుంఠ్యం బునా కఫసమీరణ సంభవాను, హృత్పార్శ్వపుష్ప జఠరాద్ధి విషూచికాను, పేయం తథా యవరసేన తు విడ్విబంధే. 49. సమం శుంఠ్యం బు నేత్యేవం యోజనా క్రియతే బుద్ధేః, తేనాల్పమాన మేవాత్ర హింఘ్న సంపరిచీయతే. 50.

సౌవర్చలవణము సైంధవలవణము వీటిని సమానభాగములను చూర్ణము చేసి శాంతినీళ్లతో కఫవాతపుబాధలయందు త్రాగవలయును. ఇయ్యని హృదయము పార్శ్వము పుష్పము కుక్షీ వీటిశూలము విషూచికలను పోగొట్టును. మలబద్ధమునందును పని చేయును. అప్పుడు యవలరసముతో దీనిని తీసికొనవలెను.

◀ హింఘ్నాదిచూర్ణము. ▶

శ్లో. హింఘ్న సౌవర్చలంపథ్యాబిడ సైంధవ తుంబురు, సౌష్కరం చ విబేచ్ఛూర్ణం దశమూలయవాంభసా. 51. పార్శ్వహృత్కటిపుష్టాం స శూలే తంత్రాపతానకే, శోధే శ్లేష్థామసేకేచ కర్ణరోగేచ శస్యతే. 52. ఏరండబిల్వ బృహతీ ద్వయనూతులుంగ, పాషాణభిత్తికటు మూల కృతః కషాయః, సక్షారహింఘ్నలవణోరుజు తైలమిశ్రకః, శ్రోణ్యంసమేధ్ర హృదయస్తసరుక్షు పేయః. 53.

ఇంగువ సౌవర్చలవణము కరక్కాయలు అంటుప్పు సైంధవలవణము ధనియములు పుష్కరమూలము వీటిచూర్ణమును దశమూలకషాయముతో త్రాగిన పార్శ్వపుష్కాలలు హృచ్చలములు కటిశూలములు పుష్కశూలములు అంసశూలములు అపకంత్రము అపతానకము వాపు కఫప్రసేకము కర్ణరోగము వీటియందు శ్రేష్ఠమగు గుణమనిచ్చును. ఆముదపుగింజలు మారేడు వాకుడు పెద్దములక చిన్నములక మాచిపత్రి నాభిశాంతి మిరియములు సిప్పళ్లు మునగ వీటికషాయములో యకక్షారము సైంధవలవణము ఏరండ తైలముకలిపిత్రాగిన కటిప్రదేశము మెడ లింగము హృదయము స్తనములు వీటియందైన శూలమునందు త్రాగుట యోగ్యము.

❖ ద్వితీయసింగుచూర్ణము. ❖

శ్లో. హింగు త్రికటుకం కుప్తం యవక్షారోధ సైంధవం, మా
తులుంగరసోపేతం స్త్రీహశూలాపహం రజః. 54. దగ్ధ మనిర్దళధూ
మం మృగశృంగం గోఘృతేన సహ వీతమ్, హృదయనితః బజశూలం
హరతి శిఖి దారునివహ మివ. 55. క్రిమిఃపుచూర్ణం లీఢం స్వరిసేన
తువంగ నేనస్య, క్షుద్రయత్ప్రచిరాన్నియతం లేహూజీర్ణోద్భవం శూల
మ్. 56. విదారీదాడిమరసః సవ్యోషలవణాన్వితః, క్షౌద్రయక్తో జయ
త్యాశు శూలం దోషత్రయోద్భవ. 57.

ఇంగువ శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు కోస్తు యవక్షారిము సైంధవలవణము వీటి
లో మాచివత్తిరసమును చేర్చికొని నేవించిన స్త్రీహము శూలఃకునశించును. లేడికోమ్ములను
పొగి రాసియకండకాల్చి ఆభిష్టనాన ఆవునేతితో త్రాగవలయును. హృదయము సిఱుద
లు వీటిలోని శూలల నిది హరించును. అవిసెఅకురసములో వాయువిడంగముల చూర్ణ
మును కలిపి నేంపవలయును. ఈలేహము శీఘ్రముగా ఆజీర్ణజములగు శూలలను నశిం
పఁజేయును. నేలగుమ్మడు దానిమ్మ వీటిరసములో శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు సైంధవ
లవణము కీడిమార్లమును కలిపి తేనెను వైచిత్రాగినచో త్రిదోషములును హరించును.

❖ ఏరండద్వాదశకము. ❖

శ్లో. ఏరండఫలమూలః ని బృహతీద్వియగోక్షురమ్, పృథ్విస్యః
సహదేవీచ సింహపుచ్ఛ్చక్షురాలికా. 58. త్సైన్ద్ర్యే కేతైః శృతం త్రో
యం యవక్షారయతం పబేత్, పృథగ్గోషభవం శూలం హన్యాత్సర్వ
భవం తథా. 59.

ఆముదపుకాయలు వేళ్లు వాకుడు పల్లెరు కోలపాన్న ముయ్యకపాన్న సహదే
వాకు మన్నగువానిని సమానభాగములుగా కషాయముచేసి యవక్షారిమును కిడిపి త్రాగిన
సమస్తశూలమును నశించును.

❖ గోమూత్రమండూరము. ❖

శ్లో. గోమూత్ర సిద్ధం మండూరం త్రిఫలాచూర్ణసంయుతం, వి
లిహ స్తద్ధుసద్విర్భాభ్యం శూలం హన్తి త్రిదోషజమ్. 60. శంఖచూర్ణం
సలవణం సహింగువ్యోష సంయుతమ్, ఉష్ణోదకేన తత్ప్రీతం శూలం హ
న్తి త్రిదోషజమ్. 61. తీక్ష్ణాయశ్చూర్ణసంయుక్తం త్రిఫలాచూర్ణ ముత్త
మమ్, ప్రయోజ్యం మధుసద్విర్భాభ్యం సర్వ శూలనివారణమ్. 62. మూ

త్రాస్తః పాచితాం శుద్ధాం లోహచూర్ణసమన్వితాం, సగుడా మభయా మద్యా త్సర్వశూలప్ర శాంతయే. 63.

గోమూత్రములో మండూరమును శుద్ధిచేసి త్రిఫలములచూర్ణమును కలిపి తేనె నేయి చేర్చి నేవించిన త్రిదోషజనులగు శూలలు నశించును. శంఖచూర్ణము సైంధవ లవణము ఇంగువ శొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటిచూర్ణమును వేడినీళ్లతో త్రాగిన త్రిదోషజనులగు శూలలు నశించును. అయఃకాంతచూర్ణమును త్రిఫలములచూర్ణమును తేనెతో నేతితో రంగరించి నాకిన అన్నివిధములగు శూలలునశించును. కర్కాయలు ఆవుమూత్రముతో వండి శుద్ధిచేసి మండూరము బెల్లము కలిపి నేవించిన అన్నిశూల లును నశించును.

—౨౭ దాధికఘృతము. ౨౭—

శ్లో. సివ్వలీనాగరం బిల్వం కారవీ చవ్యచిత్రకమ్, హింగు దాడిమ వృక్షామ్ల వచా తూరామ్లవేతసమ్ 64. వర్షాభూ కృష్ణలవణ మజా జీ బీజపూరకమ్, దధి త్రిగుణితం సర్పి స్తత్త్విధం దాధికం స్త్రృతమ్. 65. గుత్త్యాగ్నః స్త్రీహవృత్తౌర్వశూలయోని రుజాపహం. 65. దోషసంశ మనం శ్రేష్ఠం దాధికం పరమం స్త్రృతం. 66.

పిప్పళ్లు శొంతి మారేడు నల్లజీలకఱ్ఱ చవ్యము చిత్రమూలము ఇంగువ దానిమ్మ చింతపండు వస ఆమ్లవేగు శొంతి సౌవర్చు వణగు జీలకఱ్ఱ మాచికాయ కీటికల్మ సును పుల్లని పెఱుగుతో నేతిని సిద్ధముచేసి నేవించిన గుల్మము మూలగోగము స్త్రీహ పార్శ్వపువొప్పి యోనిబాధ మున్నగు వానిని ఘోఙ్గొట్టాను.

—౨౮ ధూపా ౨౮. ౨౮—

శ్లో. కంబలాపౌతగాత్రస్య స్రాణాయామం ప్రకుర్వోః, కిలుతై లాక్తసక్తానాం ధూపః శూలసారః పరః. 67. వ్యాయామం మైథునం మద్యం లవణం కటువై దలం, వేగరోధం శుచం క్రోధం వర్జయే చూష్ణ లవా న్నరః. 68.

కంబడి కప్పకొన్నవానికి, స్రాణాయామము చేయువానికి కటుతైలములతో తడిపిన సత్తువులను ధూపముచైచినచో శూలలు నశించును. వ్యాయామము మైథునము కల్లు ఉప్పు చేదు వెదురుబియ్యపు అన్నము మలమూత్రవేగరోధము దుఃఖము కోపము వీటిని శూలరోగి వదలిపెట్టవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు శూలరోగాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౨౨. పరిణామశూలాలాధికారము.

◀◀ పరిణామశూలాల శూలములు. ▶▶

శ్లో. వమనా తిక్తమధురై ర్విరేక శ్చాపి శస్యజే, వస్తయ శ్చ హితాః శూలే పరిణామసముద్భవే. 1. విషంగతండులవ్యోపం త్రివృద్ధస్తీ సచిత్రకం, సర్వాణ్యేతాసం సంస్కృత్య సూక్ష్మచూర్ణాని కారయేత్. 2. గుడేన మోదకం త్వా భక్షయే త్ప్రాత రుత్థితః, ఉష్ణోదకానుపానం తు దద్యా దగ్నివిస్థానం. ౩. జయే త్ప్రదోషణం శూలం పరిణామసముద్భవం.

చేదు తీసి రసములతో వాంతి చేయించుటయును, శురేచనమును వస్త్రీర్షలను చేయించుటయును, పరిణామశూలాలకు పితములు. వాయువిడంగ పువిత్రములను శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు తెల్ల తెగడ దంతిచెక్క చిత్రమూలము నీటిని చూర్ణము చేసి బెల్లముతో ఉండలను చేసి ప్లాద్దుటలేచి వేడినీళ్లతో నేపించిన పరిణామశూలాలను త్రిదోషజములగు శూలాలను పోగొట్టును.

◀◀ నాగరకాది కల్కము. ▶▶

శ్లో. నాగరతిలగుడకల్కం పయసా సంసాధ్యయః పుమానద్యాత్, ఉగ్రం పరిణతిశూలం తస్యాపైతి త్రిసప్తరాత్రేణ. 4. శంబూకజం భస్మవీతం జలేనోష్ణేన తత్తణాత్, పక్తిజం వినిహస్త్యే త చూర్ణం పిష్టు రివాసురాన్. 5. అక్షధాత్ర్యభయా కృష్ణా చూర్ణం మధుయుతం లిహేత్, దధ్నా లూసనరేణాద్యా త్సతీనయవశక్తుకాన్. 6. అచిరాన్దుచ్యతే శూలా న్నరోఽను పరివర్తనాత్, తిలనాగరపథ్యానాం భాగం శంబూకభస్మనాం. 7. ద్విభాగం గుడసంయుక్తం గుడింకృత్యా ఽక్షభాగికాం, శీతాంబుపానాం పూర్వాష్టా భక్షయే త్తీ రభాజనః. 8. సాయాహ్నే రసకం వీత్వా సరో ముచ్యేత దుర్జయాత్, పరిణామసముత్థా చ్చ శూలా చ్చిరభవా దపి. 9. శంబూకం త్రూషణం చైవ పంచైవ లవణాని చ, సమాంశాం గుడికాం కృత్వా కలంబకరసేన వా. 10. ప్రాత

రోఘ్నజనకాలే వా భక్షయే త్తు యథాః లం, శూలా ద్విముచ్యతేజంతుః సహసా పరిణామజాత్. 11. యఃపిబతి సప్తరాత్రం సక్తా నేతా న్కలాయయాషేణ, సజయతి పరిణామరుజం చిరజా మపి కిముత నూతనజాం. 12.

శొంఠి తిలలు బెల్లము వీటికల్కమును, పాలతో సిద్ధముచేసి తినిన భయంకరములగు పరిణామశూలలైనను 21 రోజులలో నశించును. శంఖభస్మమును వేడినీళ్లతో త్రాగిన శీఘ్రముగా పరిణామశూలలు హరి చును. నేయి లేకుండ పెఱుగుతో యవల సత్తువును తినవలయును త్రిఫలములచూర్ణమును లే నెతో తినవలెను. తిలలు శొంఠి కరక్కాయలు 1 భాగము. శంఖభస్మము 2 భాగములు వీటిలో బెల్లమును వైచి ఒక్కొక్కతులను నొక మాత్రలను కట్టి చల్లనివీటితో పీటిని వధ్యాహ్నమునకు లోపల తిని పాలయన్నమును భుజింపవలయును. సాయంకాలమునందు రసకముత్రాగిన భయంకరమైన పురాణపరిణామశూల లైనను నశించును. శంఖము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు పంచలవణములు వీటిని సమముగా చేర్చి నూరి మాత్రలుగా చెసికొని గాని తీగెబచ్చులిరసముతో మాత్రలు గాగట్టిగాని ప్రాతఃకాలపు భోజనమునందు బలానుసారముగా తినిన పరిణామశూలలనుండి ముక్కుండగును. లంకలగంజితో సత్తువును ఏడురోజులుత్రాగిన పురాణములగు పరిణామశూలలే నశించుచుండినవనినచో క్రొత్తగల గల్లిక శూలలు తొలగగుటకు సందియమే లేదు.

లోహచూర్ణాది ప్రయోగములు. ౧౩

శ్లో. లోహచూర్ణం పరాయుక్తం విలీఢం మధుసర్పిషా, పరిణామశూలం శమయే త్తన్మలం వా ప్రయోజితం. 13. కృష్ణాభయాలోహచూర్ణం గుడేన సహ భక్షయేత్, పక్తిశూలం నిహ స్త్యేత జ్వర రాణ్యగ్నిమందతాం. 14. ఆమవాతవికారాంశ్చ స్థౌల్యం చై నాపక ర్షతి, పథ్యాలోహరజః శుంఠీ చూర్ణం మాక్షికసర్పిషా, పరిణామరుజం హన్తి వాతపిత్తకఫాత్తికాం. 15.

లోహచూర్ణము త్రిఫలములు వీటియందు లేనెను నేతిని కలిపికొని తినినను మందూరమును తినినను పరిణామశూలలు శాంతించును, పిప్పళ్లు కరక్కాయలు లోహచూర్ణము వీటిలో బెల్లమును వేసికొని తినిన పరిణామశూలలు హరించును. అగ్ని దీపించును. ఆమవాతవికారములు తొలగగును. కరక్కాయలు మందూరము శొంఠి మార్ణిము వీటిని నేటిలో కలిపి తినిన వాతపిత్తకఫజములగు పరిణామశూలలు నివర్తించును.

సాముద్రాద్యమార్గము. ౧౭

శ్లో. సాముద్రం సైంధవం ఊరో రుచకం రామకం బిడం,
దస్తీలోహరజః కిట్టం త్రివృచ్చూరణకం సమం. 16. దధిగోమూత్రప
యసా మందపావకపాచితం, తద్యథాగ్ని బలం చూర్ణం పిబే చుష్టేన
వారిణా. 17 జీర్ణేజీర్ణేతు భుంజీత మాంసాది ఘృతసాధితం, నాభిశూ
లం యక్యచ్చూలం గుల్మస్తీహకృతం చ యత్. 18. వీద్రధ్యస్తీలికాం
హన్తి కఫవాతోద్భవాం తథా, శూలానా మపి సర్వేషా మౌషధం
నాస్తి తత్పరం, పరిణామసముత్తస్య విశేషేణా న్తకృత్వతం. 19.

సాముద్రలవణము మన్నగు పంచలవణములు దంతి లోహచూర్ణము తెల్ల
తెగడ అడవికంద వీటిని సమానభాగములగుతెచ్చి, పెలుగు గోమూత్రము పాచి
వీటితో సన్ననిసెగపై పక్వము చేసి అగ్నిబలము ననుసరించి ఆచూర్ణమును వేడినిల్ల
తో త్రాగవలయును. జీర్ణించిన పిచ్చుట నేతితో పోల్చిన మాంససారమును భక్షింపవల
యును. ఇయ్యది నాభిశూలము యక్యచ్చూలము గుల్మము స్తీహము వీద్రధి అస్తీలికా
గోగము కఫశూల వాతశూలలను పోగొట్టుటకు సాటిలేని దివ్యమగు నౌషధము. అన్ని
విధములగు శూలలను నింతకంటె మంచిమందు లేదు. ఇయ్యది పరిణామశూలలను
విశేషముగా పోగొట్టును.

సప్తామృతతైలము. ౧౮

శ్లో. నారికేళం సతోయం చ లవణేన ప్రపూరితం, విసక్వమ
గ్నినా సమ్యక్సరిణామజశూలగుత్. 20. వాతికంపైత్తికంచైవ శ్లేష్మికంసా
న్నిపాతికం, మధుకగ త్రిఫలాచూర్ణమయోరజఃసమం లిహకా. 21. మ
ధుసర్పిర్యుతిం సమ్యక్గవ్యంక్షీరం పిబే దను, ఛర్దికి సతిమిరా, శూలం
మల్లుపిత్తిం జ్వరం క్లమం. 22. ఆనాహం మూత్రబంధం చ శోధం
చైవనిహన్తి సః.

కొబ్బరికాయలో నీళ్లలో సైంధవలవణమువైచి ముసి నిప్పుపై కాచి పక్వము
చేసి నేవించిన పరిణామశూలు నశించును. వాతపిత్తకఫసన్నిపాతములైన నగు
పరిణామశూలల నియ్యది పోగొట్టును. యష్టిమధుకము త్రిఫలములచూర్ణము లోహ
చూర్ణము సమానభాగములుగా గ్రహించి తేనెను నేతిని కలిపి నేవించుచు ఆవుపాల
ను త్రాగవలయును. చర్ది తిమ్మిరి శూలము ఆమ్లపిత్తము జ్వరము గ్లాని ఆనాహము మూ
త్రబంధము వాపు మున్నగు వానిని పోగొట్టును.

◀◀ గుడపిప్పలీఘృతము. ౧౯ ▶▶

శ్లో. సవిప్పలీగుడం సర్పిః పచేత్ ఊర చతుర్ధణే. 23. వినిహ
న్యైష్ట్యపిత్తం చ శూలం చ పరిణామజం,

పిప్పళ్లు బెల్లము నెయ్యి వీటిని నాబుగు రెట్లపాలలో పక్వము చేసి నేవించిన ఆష్ట
పిత్తము పరిణామశూలలు నశించును.

◀◀ పిప్పలీఘృతము. ౨౦ ▶▶

శ్లో. క్వాఢేన కల్పే..న చ పిప్పలీనాం, సిద్ధం ఘృతం మాఙ్గీక
సంప్రయుక్తం, ఊరాన్నవస్యైవ నిహన్త్యవశ్యం శూలం ప్రవృద్ధం
పరిణామసంజ్ఞం. 24.

పిప్పళ్లకషాయుకుకల్పములతో నేతని సిద్ధము చేసి తేనెనువైచి కొని త్రాగుచు
పాలయన్నునును తినవలయును. ఇయ్యది పెచ్చు పెఱిగిన పరిణామశూలనైనను హరించును.

◀◀ కోలాదిమండూరము. ౨౧ ▶▶

శ్లో. కోలాగ్రంధిక శృంగ బేరి చపలా ట్కారై స్సమం చూర్ణి
తమ్, మండూరం సురబీజ త్పగుణితే పక్వాశ సాంద్రీకృతమ్. 25.
తం ఖాదే దశనాదిమధ్యవిరతౌ ప్రాయేణ మగ్ధాన్నభుక్, జేతుం వాత
కఫామయా త్పరిణతౌ శూలం చ శూలాని చ. 26.

చవ్యము మోడి గంధకము ఆల్లము పిప్పళ్లు యవక్షారము వీటిని సమానభాగ
ములనుగ చూర్ణము చేసి మండూరమును ఎనిమిదిరెట్ల గోమాత్రములో పక్వము చేసికలిపి
గట్టిగామాత్ర చేయవలయును. దీనిని భోజనమధ్యమునందు తిని పాలను త్రాగిన వాత
కఫములవల్లనైన పరిణామశూలలన్నిటిని హరించును.

◀◀ భీమవటకమండూరము. ౨౨ ▶▶

శ్లో. కోలాగ్రంధిక సహితై ర్విశ్వైషధమాగధీయవత్కారైః, ప్రస్థ
మయోరజసామపి పలికాంశై శ్చూర్ణితై ర్మైశ్రైః. 27. అష్టగుణమూ
త్రయుక్తం క్రమపాకా త్పిండితాం నయే త్సర్వం, కోలప్రమాణా
గుటికాస్త్రీస్త్రా భోజ్యా దిమధ్యవిరతౌ చ. 28. రససర్పిర్యూషపయో
మాంసై రశ్చన్నై రో నివారయతి, అన్నవివర్జిత మంతే గుల్కం స్త్రీహా
గ్నిసాదాం శ్చ. 29.

చవ్యము మోడి శొంతి పిష్పశ్శు యవజ్ఞారము ఇవి ఒక్కొక్కపలమును మం
 డూరము 16 పలములును నాలుగురెట్ల గోమూత్రములో కలిపి క్రమముగా పక్వము
 చేసి గట్టిపడిన పిష్పట మాత్రలను కట్టవలయును. పిష్పట వీనిని భోజనమున మొదలను
 నడుమను చివఱలను మూడుమాత్రలచో తీసికొనవలయును. రసము నేను యూషము
 పాలు మాంసము వీటిని భుజించుచున్న అన్నవివర్తనము గుల్మము క్షీహగోగము మందా
 గ్ని వీటిని తొలగించును.

❧ క్షీరమంహారము. ❧

శ్లో. లోహాకిట్టపలా న్యష్టా గోమూత్రార్ధాథకే పచేత్, క్షీర
 ప్రసేన తత్సిద్ధం పక్తిశూలహారం నృణామ్. 30.

మండూరము రిపలములు అర్ధాథకపు గోమూత్రములో పక్వము చేసి 16పల
 ముల పాలలో సిద్ధము చేసి నేవించిన పరిణామశూలలను పాఠదోలును.

❧ చవికాది మండూరము. ❧

శ్లో. లోహాకిట్టపలా న్యష్టా గోమూత్రేష్టగుణే పచేత్, చవికా
 నాగర క్షూర పిప్పలీమూలపిప్పలీః. 31. సంఘ్నార్ణ్య సీషిపే తస్మి
 స్పూంశాః సాంద్రతాం గతే, గుడికాః కల్మయే త్తేన పక్తిశూల
 నివాగణీః. 32.

మండూరము రిపలములును ఎనిమిది రెట్లగోమూత్రములో పక్వము చేసి, చవ్య
 ము శొంతి యవజ్ఞాము మోడి పిష్పశ్శు వీలమూర్ణమును ఒక్కొక్కపలము కలిపి
 గట్టిపడిన పిష్పట నేవించిన పరిణామశూలలను హరించును.

❧ శతావరీమండూరము. ❧

శ్లో. మండూరం శోధితం పత్రీం లోహజాం వా గుడేన తు,
 భక్షయే న్దుచ్య కేశూలా త్పరిణామసముద్భవాత్. 33. సంశోధ్యం
 చూర్ణితం కృత్వా మండూరస్య పలాప్తకమ్, శతావరీస స్యాష్టా దధ్న
 స్తు పయస స్తథా. 34. పలా న్యాదాయ చత్వారి తథా గవ్యస్య
 నర్పిషః, విపచే త్సర్వ మైకధ్యం యావత్పిండత్వ మాగతం. 35. సిద్ధం
 తు భక్షయే న్నధ్యే భోజన స్యాగ్రతోపి వా, వాతాత్కకం పితృభవం
 శూలం చ పరిణామజం, 36. నిహన్త్యేన హి యోగోయం మండూ
 రస్య న సంశయః.

శుద్ధిచేసిన మండూరమును బెల్లముతోతనిన పరిణామశూలలు హరించును. శుద్ధిచేసిన మండూరము రిపలనులు పిల్లిపీచరరసము రిపలనులు పెఱుగు పాలు 32పలముల చొ॥ ఆప్ర నెయ్యి 4 పలనులును కలిపి పక్వముచేసి మాత్రలను కట్టి భోజనము ముందటను నడుమను భుజించినచో వాత పితృ పరిణామజనితమలగు శూలలు హరించును.

❁ రామమండూరము. ❁

శ్లో. విడంగం చిత్రకం చవృం త్రిఫలా త్రూషణాని చ. 37. నవ భాగాని చైతాని లోహాకిట్టనమాని చ, గోమూత్రం ద్విగుణం దత్వా మూత్రాంక గుడాన్వితం. 38. శనై ర్మలద్వగ్నినా పక్వా సుసిద్ధం పిండతాం గతం, స్నిగ్ధే భాండే విక్షిప్త్య భక్షయే త్కోల మాత్రయా. 39. ప్రాజ్ఞధ్యాదిక్రమే శైవ భోజనస్య ప్రయోజిం, యోగోయం శమయ త్యాశు పక్తిశూలం సువారుణం 40. కామలాం పాండురోగం చ శోభం మందాగ్నితా మపి, అర్చాంసి గ్రహణీదోషం క్రిమిగుల్తోదరాణి చ. 41. నాశయే దప్లపిత్తం చ స్థౌల్యం చైవాహ కర్షతి, వర్జయే చ్చుష్కశాకాని విదాహ్యేష్టకటూని చ. 42. పక్తే శూలాన్తకో హ్యేష గుడో మండూరసంజ్ఞకః, శూలార్తానాం కృపా హేతో స్తాయా వరికీర్తిలః. 43.

వాయువిడంగములు చిత్రమూలము చవ్యమత్రిఫలనులు శొంఠి మిరియములు సింపుళ్లు ఇవి ఒక్కొక్కపాలును, మండూరమును ననుముగాను గోమూత్రము ద్విగుణముగాను గోమూత్రము లో సగముపాలు బెల్లమునుచేర్చి మెల్లగా నన్నని మంట వైబకవ్యము చేసి ముద్దబాతిన పిచ్చట మాత్రలనుచేసి నేతికుండలో బెట్టి భోజనమునకు మందుగాను ప్రాగంభయ నను వుభ్యను భుజింపవలయును. ఇయ్యదిపరిణామశూలలను కామెల పాండురోగము వాఘ ఆగ్నిమాంద్యము మూలగోగము గ్రహణి క్రిమిరోగము గుల్మము ఉదరరోగము ఆప్లపిత్తము కీటిని నశింపజేయును. స్థౌల్యమును పోఁగొట్టును. ఎండినకూరలు, దాహము పులుపు కారము బుట్టించు పదార్థములు ఇందు అపథ్యము. ఇయ్యది శూలగోగుల హితముకై తాపచేతం చెప్పబడినది.

❁ రామమండూరము. ❁

శ్లో. ఐశిరం శ్వేతవాత్యులం మధువర్ణి మయూరకం, తండు లీయం చ కర్షార్థం దత్వా ధ శ్చోర్ధ్వ మేవచ. 44 పాక్యం సుజీర్ణం మండూరం గోమూత్రేణ దినద్వయం, అన్తర్బాష్ప మదగ్ధం చ తథా

స్థాప్యం దినత్రయం. 44. విచూర్ణ్య ద్విగుణేనైవ గుణేన సువిమర్శితం, భోజన స్వాదీమధ్యాస్తే భక్ష్యం కర్షం త్రిభాగతః. 45. తక్రానుపానం వర్జ్యంచ వార్ష్య మమృక మత్ర తు, ఆమృషితేచ శూలే చ హిత మేత ద్యధామృతం. 46.

చవ్యమ తైల సుత్తువపులగము ముల్లంగి మయూరకము తండులీయము వీటిని అయరకులముక్రిందను మీదను పోసి పురాణమండూరమును గోమూత్రములో రెండురోజులు పక్వము చేయవలయును. కంచుపాత్రములో నిట్లుచేసిన తగులవడదు. ఇట్లు మూడురోజులుంచి మార్గమును రెండురెట్లు బెల్లమునుకలిపి మర్దన చేసి గుటికలు చేసి భోజనమునకు ఆదిమధ్యాంతముల భక్షింపవలయును. మజ్జిగను అనుపానముగా చేసి కొని చింతపండు మొ॥ పులుపును వదలవలయును. ఇయ్యది ఆమృషితము శూలముల యందు హితకరము.

❖ రసమండూరము. ❖

శ్లో. పథ్యాచూర్ణం ద్విపలం గంధకసారం చ, లోహకిట్టం చ శుద్ధరసస్యాధిపలం భ్రాగస్య రసం చ కేశరాజస్య. 47. ప్రస్థాన్నితం చ దత్వా లోహే పాత్రేఽథ దండనంఘృష్టమ్, శుష్కం ఘృతే మధు యుక్తం మృదితం స్థాప్యం చ భాండకే స్నిగ్ధే. 48. ఉపయుక్త మేత నచిరాన్నిహన్తి కఫపిత్తజాన్రోగాన్, శూలం తథామృషితం గ్రహణీమసి కామలా ముగ్రామ్. 49.

కరక్కాయలపొడి గంధకము మండూరము వీటిని రెండుపలములు, శుద్ధిచేసిన పాదరసము అగ్రపలము గుంటగలగర నల్లగుంటగలగర రసము 16 పలములు పోసి ఇనుప పాత్రములో కొయ్యతో మర్దనచేసి ఎండిన పిచ్చట మరల నేయి తేనే చేర్చి చమురు పాత్రములోపోసి యుంచి యుపయోగించినచో నది కఫపిత్తజనితరోగములను శూలలను ఆమృషితములను గ్రహణులను కామెరలను నశింపజేయును.

❖ త్రిఫలాలోహము. ❖

శ్లో. అక్షౌమలకశివానాం స్వరసైః పక్తివ్వి సులోహజం చూర్ణమ్, సగుడం యద్యుపభుక్తే ముంచతి సద్యః త్రిదోషజం శూలమ్. 50.

త్రిఫలములకషాయములో లోహచూర్ణమును పక్వముచేసి బెల్లము చేర్చి నేపించిన త్రిదోషజములగు శూలలు నశించును.

❀ లోహగుటిక. ❀

శ్లో. లోహస్వరజసోభాగః త్రిఫలాయూః తథా త్రయః, గుడ
స్యాష్టా తథా భాగా గుడాన్మాత్రం చతుర్గుణమ్. 51. ఏత త్స్వర్వం చ
విపచేత్ గుడపాకవిధానవిత్రే, లిహే చ్చ త ద్యభాశక్తి క్షయే
శూలే చపాకజే. 52.

లోహమూర్ణము 1 భాగము త్రిఫలములు 3 భాగములు బెల్లము 8 భాగములు
నాలుగురెట్లు గోమూత్రము వీటిని బెల్లమును పాకుపట్టెడి విధమున పక్వముచేసి శక్తి
సనుసరించి భక్షించినచో శూలలును క్షయిం గములును నశించును.

❀ ధాత్రీలోహము. ❀

శ్లో. ధాత్రీచూర్ణ స్యాష్టా పలాని చత్వారి లోహాన్మాస్య, పుష్టి
యష్టిమధుకరజ శ్చ ద్విపలం దద్యా త్సదోపలే ఘృష్టమ్. 53. అమ్మ
తాక్వాభే నైత చూర్ణ్యం భావ్యం చ సప్తాహమ్, చండాతపేషు
శుష్కం భూయః పిష్ట్యా నవేఘులే స్థావ్యం. 54. ఘృత మధునా
సహయ క్తం భక్తానా మధ్యత స్థథాస్తే చ, త్రీ నపి వారా ణ్ణాదే
త్పథ్యం దోషాను బంధన. 55. భుక్తిస్యానా నాశయతి వ్యాధీ స్పిష్టా
నిలోద్భవా స్సద్యః, మధ్యేన్న విష్టంభం జయతి నృణాం సుపిదహ్యతే
నాన్నమ్. 56. పానా న్నృతౌ ద్రోగా ద్భుక్త్యస్తే శీలితం జయతి,
ఏవం జీవ్యతి చాన్నే నిహన్తి శూలం నృణాం సుకష్ట మపి. 57.
హరతి సహసా యుక్తో యోగశ్చాయం జరత్పితం, చక్షుష్యః కలి
తఘ్నః కఫపిత్తసముద్భవాం జయే ద్రోగాన్. 58. ప్రసాదయ్యపి
రక్తం పాండుత్వం కామలాం జయతి.

ఉసిరికకాయలచూర్ణము 8 పలములు లోహమూర్ణము 4 పలములు యష్టిమధు
కము 2 పలములు కోష్ఠ వీటిని పొడిచేసి ఏడురోజులు తిప్పతీగక మాయములో భావ
నచేసి కఱకులెండలో నెండించి మఱలనూరి క్రొత్తకుండలో నుంచి నేయితేనెలలో చే
ర్చి భోజనమునకు ఆదిమ ధ్యావనానముల ముమ్మారును నేవించి దోషానుసారముగ పథ్యము
నొనర్చునది. ఇది భోజనాదిని భక్షించిన పిత్రవారోగములను నడుమానైనచో అన్న
విష్టంభములను పోగొట్టును. చివఱ నన్నజములగు రోగములను నశింపజేయును. ఇట్లుభ
క్షించినయన్నము జీర్ణమయ్యెనేని ఆమనుష్యునికి కష్టతరమగు శూలలైనను హరించును.
పిత్రమును యోగబలమున క్షీణింపజేయును. నేత్రములకు హితము. వెంట్రుకలు నెఱి

యుట మానును. కథపితృజములగు రోగములను నశింపజేయును. రక్తమును శుభ్రపఱచును. పాండురోగమును కామెలను పోంగొట్టును.

❁ లోహామృతము. ❁

శ్లో. తనూని లోహ తేత్రాణి తిలోస్పధసమాని చ. 59. కాశికా మూకల్యేన సంలిప్య సర్వపేణ వా, విశోష్య సూర్యకిరణైః పున రే వావలేపయేత్. 60. త్రిఫలాయా జలేద్ధాతం వాపయే చ్చ పునః పునః, తతః సంచూర్ణితం కృత్వా కర్పతేన తు ఛానయేత్. 61. భక్షయే న్నధుసర్పిర్యాపిం యథాగ్నేస్తప్త్యయోగతః, మాషకం త్రిగుణం వాధ చతుర్ధణ మధాపి వా. 62. ఛాగస్య పయసః కుర్యా దనుపాన మభావతః, గవాం ఘృతేన దుగ్ధేన చతుష్పక్షిగుణేన చ. 63. పంక్తిశూలం నిహ స్త్యేతి న్నాసే నైకేన నిశ్చితమ్, లోహామృత మిదం శ్రేష్ఠం బ్రహ్మణా నిర్మితం పురా. 64. కకారపూర్వకం యచ్ఛ యచ్ఛాప్తం పరిక్షిత్తం, సేవ్యం తన్న భవేత్తత్ర మాసం చానూప సంభవం. 65.

సవ్యఃఽంతః లోహాపత్రములను కాశికామూలకల్యణములతో పూసి ఎండకు ఎండించి మఱలపునె నిప్పులో నెండించి త్రిఫలముల సేవముగాగా మాటిగాటికి ముంచవలయును. పిప్పటచూర్ణముచేసి వస్త్రములనుచేసి నెలు తేనెల జేచ్చెకొని జఠరాగ్ని ననుసరించి భక్షింపవలయును. ఇట్లు ఒక నెలగాని రెండు నెలలుగా ని నాబుగు నెలలుగాని ఈయాపధమును భక్షించి మేకపాలను ఆనుపానముగా గ్రహింపవలయును. 64. రెట్ల ఆవునేతితోగాని ఆవుపాలతోగాని ఈయోగమును చేయవలయు. దీనిని ఒక నెల సేవింపినపఠణామశూలలు నశించును. దీనిని బ్రహ్మ సృజించెను. కకారమాదిగలపదార్థములను పులుపువస్తువులును నీటిపట్టులలోని జంతువులమాంసమును దీని సేవనకాలము నందు రోగి వర్జింపవలయును.

❁ ఖండామలకీ. ❁

శ్లో. స్విన్నునీడితకూష్మాండా త్తులార్ధం వృష్ట మాజ్యతః, ప్రస్థార్థే ఖండతుల్యం త్వా పచే దామలకీరసాత్. 66. ప్రస్తే సుస్విన్నకూష్మాండ రసప్రస్తే విఘట్టయన్, దర్వాస్య పాకం గతే తస్మిం చూర్ణీకృత్య వినిక్షిపేత్. 67. ద్వేద్వే పఠే కణాజాజీ శుంఠీనాం మరిచస్య చ, పలం తాళీ స ధన్యాక చాతుర్జాతక ముస్తకం. 68. కర్షప్రమాణం ప్రత్యేకం ప్రస్థార్ధం మాక్షికస్య చ, పక్తిశూలం నిహ స్త్యే తద్దోషత్రయభవం

చ యత్. 69. ఛర్ద్యస్త్లపిత్తమూర్ఛా శ్చ శ్వాసకాసావరోచకం, హృచ్చూలం రక్తపిత్తం చ పృష్ఠశూలం చ నాశయేత్, రసాయన మిదం శ్రేష్ఠం ఖండామలకసంజ్ఞికం. 70.

స్విన్నములు వీడితములునగు గుమ్మడికాయను ౧0 పలములు తెచ్చి 16 పలముల నేతితో వేయించి కండచక్కెర యుసిరికరసము 8 పలముల చొ॥ వైదానిలో కలిపి గరిటెతో మద్దనచేయును నుడికించి, సాకమైన పిమ్మట ఈక్రింది యాషధముల నందు వేయవలయును. పిప్పళ్లు జీలకఱ్ఱ శొంఠి 2 పలముల చొ॥ మిరియములు 1 పలము చొ॥ ప్పన తాడికపత్రి ధనియములు ఏలకులు తేజపత్రి నాగకేసరములు తుంగముస్తలు ఇవి కాలుపలుచొ॥ తేనె 1౪ పలముల చొప్పన చేర్చవలయును. ఇయ్యది త్రిదోషజము లగు పరిణామశూలాలను ఛర్ది ఆమ్లపిత్తము మూగ్గు శ్వాసము కాసము అనోచకము హృచ్చూలము రక్తపిత్తము మున్నగు నానిని పోగొట్టును.

❁ నారికేళఖండము. ❁

కుడవమితి మిహ స్వాన్నారీకేలం సుపిప్ఠం, పలపరీనామితిసర్పిః పాచిణం ఖండతుల్యం. 71. నిజపయసి తదేతి త్పృస్థమాత్రే విపక్వం, గుడవ దధ సుశీతే శాణభాగాన్ క్షిపేచ్చ. 72. ధన్యాకపిప్పలివయోద తుగా ద్విజీరాం శాణం త్రిజాత మిభ కేసరవ ద్విచూర్ణ్య. 73. హస్త్యస్త్లపిత్త మరుచిం క్షయ మస్రపిత్తం శూలం వమిం సకలపాగువకారి హాః. 74.

కొబ్బెరను చక్కగానూరి 8 పలములును నేతని 10 పలములు కండచక్కెర ఆవుపాలు 4 పలము చొ॥ను అందు కలిపి పక్వము చేసి చల్లారినపిమ్మట ధనియములు పిప్పళ్లు తుంగముస్తలు వంశలోచనము జీలకఱ్ఱ లవంగపుపట్ట ఏలకులు తేజపత్రి నాగ కేసరములు వీటిని శాణప్రమాణము చూర్ణము చేసి అందు కలిపి తినిన ఆమ్లపిత్తము అరుచి క్షయ రక్తపిత్తము శూల ఛర్ది నశించును.

❁ కలాయచూర్ణాదులు. ❁

శ్లో. కలాయచూర్ణ భాగా ద్వా లోహచూర్ణస్య చాపరః, కార వేల్ల పలాశానాం రసే నైవ విమర్దితః. 75. కర్షమాత్రాం తత శ్చైకాం భక్షయే ద్గుటికాం నరః, మండానుపానా త్సా హన్తి జర త్పిత్తం సుదారుణం. 76. లిహ్య ద్వా త్రైఫలం చూర్ణ మయశ్చూర్ణ

సమన్వితం, యష్టిచూడైన వా యుక్తం లిహ్యత్ డ్రాడ్రేణ తద్గదే. 77. పితౄన్తం వమనం కృత్వా కఫాన్తం చ విరేచనం, అన్నద్రవే చ తత్కార్యం జరత్పితై యదీరితం. 78. ఆమపక్వాశయే శుద్ధే గచ్ఛే దన్నద్రవః శమం, మాషేండరీ సతుషికా స్విన్నా సర్పిర్యుతా హితా. 79. గోధూమమండకం తత్ర సర్పిషా గుడసంయుతం, ససితం శీలదుద్ధేన మృదితం వా హితం మతం. 80. శాలితంఫలమండం వా కవోష్ఠం సిక్ఠనర్జితం, వాట్యం ఊరేణ సంసిద్ధం ఘృతపూరం సశర్కరం. 81. శర్కరం భక్షయిత్వా వా ఊర ముత్కృద్ధితం పిబేత్, పటోలపత్రయూషేణ ఖాదే చ్చుణకసక్తుకాన్. 82. అన్నద్రవే జరత్పితై వహ్నిర్త్రంవో భవే ద్యతికి, తస్మా దత్రాన్నపానాని మాత్రాహీనాని కల్పయేత్. 83.

బోడ సెనగల మాళ్లమును 1 భాగమును లోహచూర్ణమును 1 భాగమును కాకర మోదుగ గనములతో మ్రింగి మాత్రలచేసి రోజు కొక్క దానిని తిని మండపు అను పానము చేసిని భయంకరములగు జ్వరపిత్తములు నశించును. త్రిఫలచూర్ణములో లోహచూర్ణమును కలిపి తినినను, యష్టిమధుక పుచూర్ణములో తేనెగలిపి తినినను ద్వీపిత్తములు నశించును. పిత్తము పోవువఱకును వమనమును, కఫము పోవువఱకును విరేచనమును చేయించి జ్వరపిత్తవిధముంబలి అన్నవిధానమునిందుచు చేయదగును. ఆమాశయపక్వాశయములు శుద్ధములైనచో అన్నద్రవము శాంతించును. దీనిని పొట్టుతో గూడ సేయితో వేచిన మాషేండరికి హితరసు. ఆంధ్ర గోధునుగంజిని నేతితో బెల్లముతో చేర్చి గాని చక్కెరతో చేర్చి గాని చల్లని పాలతో గాని మర్దనను హితము. నూకలు లేనివరిబియ్యపుగంజి వెచ్చచేసి యిచ్చినను పాలతో చేసిన వాట్యము గాని చక్కెరతో చేసినపూరి గాని హితముఃక్షేయును. కండచక్కెరను తిని కాచిన పాలను గాని చేపపొల్లగంజిలో సెనగపిండి చేర్చికొని గాని నేవించిన అన్నద్రవమునందును జ్వరపిత్తమునందును అయిన అగ్నిమాండ్ర్యము శమించును. కావున నీవిధియందు అన్నపానములను మాత్రాహీనములగా చేయవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు పరిణామకూల్యాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౨౦. ఉదావరాధికారము.

ॐ నారాచ చూర్ణము. ॐ

శ్లో. త్రవృ త్సుధాపత్రతీలాది శాక గ్రామ్యోదకానూప గసై ర్యవాన్నం, అన్వై శ్చ మృష్టాశిలమూత్రవిడ్వి రద్యా త్ప్రసన్నాగుణ సీధుపాయీ. 1. ఆస్థాపనం మానుతజ్జే స్వీగ్ధ స్వీన్నస్య శస్యతే, పునీ పజే తు కర్తవ్యో యథి రానాచాక స్ప యః. 2. ఊరవైతరణా సస్తి యంజ్య త్తత్ర చికిత్సకః, శ్యామా దంతీ ద్రవస్తీ స్వి జ్యహశ్యా మా సుహీ త్రివృత్. 3. సప్తలా శంఖినీ శ్వేతా రాజవృక్షః సతి ల్వకః, కంపిల్లకం కిరంజశ్చ హేమక్షీరీ త్వయం గణః. 4. సర్పస్తైలరజః క్వాథ కల్నే ప్ష్యన్యతిమేషు చ, ఉదావర్తోదరానాహ విపగుల్లవినా శసః. 5. త్రివృత్కృష్ణాహారీతక్యా ద్విచతుఃపంచభాగికాః, గుడికాగు డతుల్యాస్తా విడ్విబద్ధగదాపహః. 6. హారీతకీయవక్షార షీలూని త్రివృ తా తిధా, ఘృతై శ్చూర్ణ మిదం పేయ ముదావర్తవినాశసమ్ 7. హింగుకుష్ఠపచా సర్జ బిడ చోతి స్విరుత్తిరమ్, వీతిం నుద్యేస తిచూర్ణ ముదావర్తహరం షరమ్. 8. ఖండపలం త్రివృతాసమ, ముపకుల్యాః కర్షచూర్ణితం శ్లక్ష్యం, ప్రాగ్భోజనే చ సమధు, బిడాలపదకం లిహే త్స్పిజ్జః. 9. ఏకద్రాధపురీషే పితే సక లేచ వినియోజ్యమ్, స్వాదుః నృపయోగ్యోయం చూర్ణో నారాచకో నామ్నా. 10.

తెల్లతెగడ సుధాపత్రము నూవుకూర మొ|| గ్రామ్యోదకములు అనూపదేశపు మాంసము కీటితో యవాన్నమును గాని ఆఘోవాతము విప్తమూత్రము వీటిని పుట్టించె డి పదార్థముతో బెల్లము సారాయమునుగాని నేవించవలయును. వాతోదావర్తమునం దు చెట్టుపట్టించు చికిత్స చేయవలయును. విప్తముగు నుదావర్తమునందు ఆనాహము నకువలె చికిత్సలను ఊరవైతరణూపములగు వస్తులను చేయించవలయును. ప్రేంకణ ముచెక్క వావలి దింటెన ఎలుకచెవికూర తెల్లవావలి శంఖపుష్పము గోకర్ణి ఆవుపేతసము లొద్దుగ నెవలియడుగుచెక్క ఈ గణముతో నైనను గానీ, నేయి తెల్లము చూర్ణము కషాయము కల్కము మన్నగు వానిలో తేనెతో నైనను నేవించిన యుదావర్తము ఉదరరోగము మన్నగునవి నశించును. తెల్లతెగడ 2 భాగములు పిప్పళ్లు

4 భాగములు కరక్కాయలు 5 భాగములు వీటితో సరిగాబెల్లము కలిపి మాత్రలక్షణి ఇచ్చిన విస్తా బంధగోగములు నశించును. కరక్కాయలు యవక్షారము వరగోగు తెల్ల తెగడ వీటిని చూర్ణముచేసి నేతితో తినిన ఉదావర్తము నశించును. ఇంగువకోష్ఠ వస నజ్జక్షారము వీటినిఉత్తరోత్తరముగా రెండురెట్లుచొత్తీసికొనిచూర్ణముచేసినువ్వుముతో నేవించిన నుదావర్తములు నశించును. ఒకపలము కండచక్కెరలో తెల్లతెగడ పిప్పి శ్ల చూర్ణమును ఒకతులము వేసి పొడుట తేనెతో తినిన గాఢమగు పురీషము పిత్తము కఫము వీనియందు సుఖకరము. ఇయ్యని రాజులు నేవించవలసినది.

❀ మసిగాది ప్రయోగములు. ❀

శ్లో. రసోనం మద్యసమిశ్రం విభే త్ప్రకృత. ప్రకాంక్షితః, గుల్మోదావర్తశూలఘ్నం దీపనం బలపర్థనా. 11. హింగుమాక్షికసింధూత్థైః పక్త్వా వర్తిం సునిర్జితామ్, ఘృతాభ్యక్తాం గుడే దద్వా చుదావర్తవినాశినిం. 12. మదనం సిప్పలీ కుష్ఠం వచాగౌరాశ్చ సర్వ పాః, గుడక్షారసచూయుక్తాః ఫలవర్తిః పశస్యతే. 13. ఆగరభూమ సింధూత్థైః తైలయుక్తాఘ్నమూలకం, క్షుణ్ణం నిర్గుండిసత్తం వం స్విన్నే పాయకా ష్టిపే ద్భుధః. 14. సౌవ్చలఘ్నాఘ్నం మదిరాం మూత్రే త్వభి హతే పిబేత్, ఏలాం వా ప్యథ మద్యేన క్షీరం వారి విభే చ్చ సః. 15. దిస్పర్శాస్వరసం వాపి కషాయం కకుభస్య చ, ఏర్ష్యాసబీజం తోమేన విభే ద్వా లవణీకృతాం. 16. పంచమూలీశ్చితం క్షీరం ద్రాక్షారస మసాపి వా, సర్వధై వోషయుజీలి మూత్ర కృచ్ఛాశ్శర్దవి ధిం. 17. స్నేహస్వేదై రుదావర్తం జ్వాలభజం సముపాచరేత్, అశ్ర మోక్షోఽప్రజేకాఘ్నః స్వప్నో నుద్యుప్రిమాః కథాః. 18. క్షవ జే క్షుంపత్రేణ ఘ్రాణస్థే నానయేత్ క్షవం, తథోర్ధ్వజత్తుకోభ్యంగః స్వేధో ధూమ స్సరావనః. 19. హితుం వాతఘ్న మద్యం చ ఘృతం చోత్తరభక్తికం, ఉద్ధారజే క్రమోపేతం స్నేహికం ధూమ మాచ రేత్. 20. ఛర్ద్యాఘాతుం యథాదోషం నస్యస్నేహాదిభి ర్జయేత్, భుక్వా ప్రచ్ఛద్ధి నం ధూమో లంఘనం రక్తమోక్షణం. 21. రూక్షా స్పహావ్యాయామో విరేక శ్చాత్ర శస్యతే, వస్తిశుద్ధికరావాపం చతుర్గుణజలం పయః. 22. ఆవారినాశా త్క్వధితం పీతవంతం ప్రకా

మతః, రమయేముః ప్రియా నార్యః శుక్రోదావర్తినం నరం. 23. అ
 త్రాభ్యం. గావగాహా శ్చ మదిరా శ్చరణాయుధాః, శాలిః పయోనిరూ
 హాశ్చ శస్త్ర మైథున మేవ చ. 24. క్షుద్విఘాతే హితం స్నిగ్ధ ముష్ణ
 మల్పం చ భోజనం, తృష్ణాఘాతే విబే స్తంభం యథాగూఢ వా పి
 శీతలాం. 25. రసే నాద్యా త్సువిశ్రాంతః శ్రమః శ్వాసాతురో
 నరః, నిద్రాఘాతే విబేత్ క్షీరం స్వప్నః సంవాహనాని చ, ఉదావర్త
 క్రియానాహే సామే లగ్నమనపాచనం. 26.

ఉల్లిగడ్డను కల్లుతో చేర్చికొని ప్రాతఃకాలమునందు త్రాగిన ఉదావర్తము గుల్మ
 ము కూల ఇయ్యది వశించును. ఇయ్యది దీపనము బలవర్ధకము నగును. ఇంగువతేనె సైం
 ధవలవణము వీటిని వత్తిచేసి పక్వముచేసి నేతితోమాటి గుదస్నానమున నుంచవలయును.
 ఉమ్మెత్త పిప్పళ్లు కోష్ఠ వన తైలలజ్జావారు బెల్లము యవజ్జారము వీటితో ఫలవర్తి శ్రేష్ఠ
 ము. ఇంటిబూజు సైంధవలవణము తైలగు పులుపు వీటితోచేర్చిన ముల్లంగి గాని వావి
 లిని నలిచి గాని గుదస్నానమున నుంచవలయును. మాత్రము వెడలనిచో సౌవర్చలవ
 ణముతో సిద్ధము చేసిని కల్లునుత్రాగవలయును. ఏకులను కల్లుతోగాని, నీటితోపాలను
 గాని త్రాగవలయును. వాకుండులకు రసమునైనను మద్దిచెక్కరసముయే గాని నక్క
 దోనగింజల రసమునుగాని సైంధవలవణముతో త్రాగవలయును. పంచమూలములయందు
 పక్వము చేసిన పాలనుగాని ద్రాక్షారసమును గాని మాత్రకృచ్చాద్రిదులయందు పయో
 గింపవలయును. జృంభణమగు నుదావర్తమునందు న్నేహస్వేదముల జేయవలయును.
 అశ్మత్థమగు దానికి కన్నీరుం గార్పించువది. నిద్ర మద్యపానము కఠాశ్రవణము హిత
 కరములు. తున్నవలన గలిగెడి యుగావర్తమునకు క్షుతపత్రముల ముసుక్కలొనుంచి తు
 మ్ములను వెడలింప వలయును. వాతజమగు నేని మద్యమును నేయియను హితకరములు.
 ఉద్గారపుటుదావర్తమునందు క్రమాయనారము గా ధూమాదులను చేయవలయును. ఛర్దిజ
 ములకు దోషానుసారముగా నస్యాదులను చేయవలయును. భోజనమైన పిప్పటి ప్రచ్ఛ
 ర్దమును పొగవేయుట లంఘనము రక్తస్రావము చూక్షాన్నము శరీరవ్యాయామము విరేచ
 నమును హితకరములు. వస్త్రశుద్ధిని చేయువాండు నాల్గురెట్ల నీటిలో పాలను పోసికొని
 ఇగిలిపోవువఱకు కాఁడత్రాగిన యుదావర్తములువశించును. దీనియందు యభ్యంగనమున్నా
 నము మద్యము కోడిమాంసము వరియన్నమును హితకరములు. ఆలివలననగు ఉదాస్ని
 గమగు నాహారిగును చేకొనవలయును. తృష్ణాఘాతమునందు మండమును గాని చల్లని
 గంజినిగాని త్రాగవలయును. ఆయనజమగు శ్వాసముచేత వీడితుండగువాండు విశ్రాంతిని

గైకొని మాంసరసముతో భుజింపవలయును. నిద్రాఘాతమునందు పాలను త్రాగవలయును. పరుండడుట కాళ్లుపిసికించుకొనుట మంచిది. ఆనాహమునకు ఉదావర్తమునకువలెనే చికిత్సను చేయవలయును. ఆమజముగు నానాహమునందలంఘనమును పాచనమును హితకరములు.

❖ హిం గ్వదిగుటికలు. ❖

శ్లో. ద్విగుత్త రాహిం గువచా సకుస్తా సునర్చికాచేతి విడంగచూర్ణం, సుఖాః బుచానాహ విషూచకార్తి హృద్రోగగుల్మోర్ధ్వ సమీరణఘ్నం. 27. వచాభయాచిత్రకయావశూకాన్ సపిప్పలీకాతివిషాన్సకుస్తాన్, ఉష్ణాః బుచానాహ విమూఢవాతా స్వీత్యాజయే దాశు హేతోదనాశి. 28. త్రివృద్ధరీతక శ్యామాః స్పృహిక్షీరేణ భావయేత్, వటుకామూత్రవీతాస్తాః శ్రేస్తా శ్చానాహభేదికాః. 29. ఫలం చ మూలం చ నిరేచనోక్తం హిం గ్వర్కమూలం దశమూల మగ్ర్యం, స్పృక్ష్మిత్రకాచైవ పునర్నవా చ తుల్యాని సర్వైర్లవణాని పంచ. 30. స్నేహైస్సమూత్రై స్సహజర్జరాణి శరావసం ధౌవిషచే త్సులిప్తే, పక్వం సుషిష్టం లవణం తదన్వైః పానై స్తథా నాహారుజాఘ్న మగ్ర్యం. 31. వాటధూమవిడవ్యోపగుడమూత్రైర్విశాచితా, గుడేం గుష్ట సమావర్తి ర్విధేయా నాహశూలనుత్. 32. వర్తి స్త్రీకటుకసైంధవ సర్షప గృహాధూమకుప్తమదనఫలైః, మధుని గుడే వా క్త్వా పాయూలీంగుష్టమానతోవేశ్యా, వర్తిరియం దృప్తఫలా గుడే శనైః ప్రణిహతాఘ్నతాభ్యక్తా, ఆనాహేలాదావర్త ప్రశమనీ జరరగుల్మనివారణీ. 34.

ఇంగువ ఒక భాగము వన 4 భాగములు చెంగల్యోష్ఠ 2 భాగములు సజ్జజారము 8 భాగములు బిడాలలవణము 16 భాగములు మార్గము చేసి గోరక వెచ్చనివీటితో త్రాగిన ఆనాహము విషూచి హృద్రోగము గుల్మము ఊర్ధ్వవాతమునశించును. వన కరక్కాయం చిత్రమూలము యవక్షారము పిప్పళ్ళు అతివస యోష్ఠ వీటిమార్గములతో నేవించిన ఆనాహము మూఢవాతములు నశించును. కాని మంచినరబియ్యపుఆమ్లమును తినవలయును. తెల్లతెగడ కరక్కాయలు నల్లతెగడ జెముడుపాలతో నాన్ని నూరి మాత్రలను చేసి గోమూత్రముతో నేవించిన ఆనాహము నశించును. వికేచమునకై చెప్పిన పండ్లు వేళ్లు ఇంగువ అర్కమూలము దశమూలములు జెముడు పాలు శొంఠి చిత్రమూలము వీటిని సమాభాగములును వీటియన్నిటియంత పంచలంఘనములు పొడిచేసి తెల్లగొ

మాత్రములతోరంగార్చి మాకుండులో పెట్టి మూసికట్టిపెట్టి పక్వము చేసి పిప్పట నూరి సైంధవలవణముచేసి అన్నశానములతోతీనిన ఆనాహములు నశించును. పుష్కరమాలము ఇంటిబూజు అంటువ్వు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్ళు బెల్లము గోమాత్రము వీటినినూరి అంగుష్ఠ మంతలావువ త్తిచేసి కాచి గుదస్థానములో నుంచిన ఆనాహములు కూలలు నశించును. శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్ళు సైంధవలవణము ఆవాలు శోష్ణ ఉష్ణైత్ర వీటితో అంగుష్ఠమంత వత్తినిచేసి గుదస్థానమున నుంచవలెను. ఇది ఆనాహాదావర్తములను పోగొట్టును. గుల్మరోగములను నశింపజేయును.

శుక్కు మూలాద్య ఘృతము. ౩౫

శ్లో. మూలకం శాష్క మార్ద్రం చ వర్షాభూః పంచమూలకం, ఆరేనతఫలం చాపి పిష్ట్యా తేన పచేద్ధృతం, తత్ప్రియమానం శమయే దుదావర్త మనంశయం. 35.

ఎండిననుల్లంగిని పచ్చి కప్పగంతుఆకును పంచమూలములు ఆమ్లవేతనము వీటిని నూరి ఇందులో నేతిన పక్వముచేసి త్రాగిన ఉదావర్తము నశించును. సంజేహములేదు.

స్థిరాదిఘృతము. ౩౬

శ్లో. స్థిరాదివర్ణస్య పునర్నవా యాః సంపాకపూతీకకరంజయోశ్చ, సిద్ధః కషాయే ద్విచలంశికానాం ప్రథం ఘృతా త్సృతిరుద్ధవాతో 36.

స్థిరాదిగణపుష్కరములు శొంఠి ఆమ్లవేతనము నెమలియడ్డుచెక్క వీటిని 2 పలముల చొక్క కషాయము చేసి 16 పలముల నేయిని సిద్ధముచేసి ప్రతిరుద్ధవాలము నందు నేవించిన హింకరము.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఉదావర్తాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౩౯. గుల్తాధికారము.

గుల్మరోగుల భోజనపద్ధతి. ౩౯

శ్లో. లఘున్నగ దీపనం స్నిగ్ధ ముష్ణం వాతానులోమనం, బృంహణం య ద్భవే త్సర్వం తద్ధితం సర్వగుల్మినాం. 1. స్నిగ్ధస్య భిషజా

స్వేదః కర్తవ్యో గుల్మశాస్తయే, స్రోతసాం మార్దవం కృత్వా జిత్వా మారుత ముల్పణం. 2. భిత్వా విబద్ధం స్నిగ్ధస్య స్వేదో గుల్మ మపో హతి, కుంభీపిండేష్టకాస్వేదా న్కారయే త్కుశలో భిషక్. 3. ఉప నాహా శ్చ కర్తవ్యాః సుఖోష్ణాః శాల్యణాదయః, సానావసేకో రక్తస్య బాహుమధ్యే శిరావ్యధః. 4. స్వేదానులోమనం చైవ ప్రశస్తం సర్వ గుల్మిణాం, పేయా వాశహరై స్సిద్ధాః కాలత్రాధన్వజా రసాః. 5. ఖండాః సపంచమూలా శ్చ గుల్మిణాం భోజనే హితాః.

తేలికయన్నము దీపనము మృదువై వెచ్చనిదగు అన్నము వాతమును పోగొట్టును. బృంహణమగు నన్నమును గుల్మిణులకు హితకరములు. గుల్మములు పోవుటకొ అకు స్నిగ్ధభోజనమును చేయవలయును. స్వేదనములను చేయింపవలయును. ఇట్టిస్వేదము స్రోతస్సులను మృదువుగా చేసి వాతప్రకోపమును తగ్గించి గుల్మముల పోగొట్టును. వైద్యుఁడు నేర్పేటియై కండపెక్కు ఇటుకలు చున్నగువానివలన చెమ్మటను పుట్టింపవలయును. ఉపనాహము స్వేదము నులివెచ్చని శాల్యణము మున్నగు వానిని చేయింపవలయును. అన్నిగుల్మిణులకును స్వేదానులోమనములు హితకరములు. వాతహర పార్థముల వేయను ఉలవలకషానుమును తీటకసిందరసము త్రాగుట మంచిది. పంచ మూలములతో కడచక్కెరను తినుటయును హితకరమే యగును.

—●— ఇతర విధములు. —●—

శ్లో. మాతులుంగరసో హింగు దాడిమం విడసైంధవమ్. 6. సురామండేన పాతవ్యం వాతగుల్మరుజాపహం, నాగరార్థపలం పిష్టం ద్వేపలే లుంచితస్య. 7. తిలస్సైకం గుడపలం క్షీరఃశోష్ణేన పాయ యేత్, వాతగుల్మ ముదావర్తం యోనిశూలం చ నాశయేత్. 8. పిబే దేరండతైలం వా వారుణీమండమిశ్రితమ్, తదేవ తైలం పయసా వాత గుల్మీ పిబే స్మరః. 9. సాధయే చ్చుద్ధశుష్కస్య లశునస్య చతుఃపలమ్, క్షీరోదకేష్టగుణితే క్షీరశేషం చ పాయయేత్. 10. వాతగుల్మ ము దావర్తం గృధ్రసీం విషమజ్వరం, హృద్రోగం విద్రధిం శోషం శమయ త్యాశు తత్పయః. 11. ఏవం తు సాధితేక్షీరే స్తోక మప్యత్ర దీయతే, సర్జికాకుష్ఠసహితః క్షారః కేతకిణోపివా. 12. తైలేన పీతః శమయే ద్గుల్మం పవనసంభవం.

మాతులుంగరసము ఇంగువ దానిమ్మ పేటుప్పు నైంధవలవణము వీటిని మురా
 వంశముతో త్రాగిన వాతగుల్మములబాధ యుపశమిల్లును. శొంఠి, అరపలము గోధుమ
 చూర్ణము అరపలము తిలలపలము బెల్లముపలము వీటినిచూర్ణముచేసి వెచ్చనిపా తో
 త్రాగిన వాతగుల్మములు ఉదావర్తములు యోనిశూలలు నశించును. వారుణీమండముతో
 కలిపిగాని పాలలో ఆముదమును వైచికోని గాని త్రాగిన వాతగుల్మములు నశించును.
 శుద్ధిచేసిన యల్లిగడ్డను 4 పలములను ఎనిమిది కట్ట పాలలో కలిపి పక్వముచేసి
 పాలను మిగిల్చికోని త్రాగవలయును. ఇది వాతగుల్మములు ఉదావర్తము గృధ్రసి విష
 మజ్వరము పృష్ఠోగము విద్రధి శోఫ వీటిని శోగొట్టును. ఈపాలలో నజ్జక్షారము
 కోష్ఠ యవక్షారములను గాని మొగలిరసమును గాని వెచ్చచేసి ఆముదముతో త్రాగిన
 వాతగుల్మములు నశించును.

❖ వాతగుల్మముల కుపాయములు. ❖

శ్లో. వాతగుల్మే కఫే వృద్ధే వాన్తి శుచ్చర్ణాది నిష్కృతే,
 13. పైతృతు రేచనం స్నిగ్ధం రక్తే రక్తస్య మోక్షణం, స్నిగ్ధోష్ణే
 నోదీతే గుల్మే పైత్తికే సంసనం హతం. 14. యక్షోష్ణేన తు సంభూ
 తే సర్పిః ప్రశమనం పరం, కాకోల్యాదిమహాతిక్త వాసాద్యైః పిత్త
 గుల్మినం. 15. స్నేహనం సంసయే త్పశ్చా ద్యోజయే ద్వస్తికర్ష
 ణా, స్నిగ్ధోష్ణజే పిత్తగుల్మే కుపిల్లం మధునా లిహేత్. 16. రేచనాశ్శీ
 రసంవా పి ద్రాక్షూయాః సగుడం పిబేత్, దాహశూలాని లక్షోభ
 స్వప్ననాశారుచి జ్వరైః. 17. విదహ్యామానం జానీయా ద్గుల్మం
 త ముపనాహయేత్, పక్షేతు ప్రణవ త్కార్యం వ్యధశోధనరోపణ
 మ్. 18. స్వయ మూర్ధ్వ మధోవాపి సచే ద్దోషః ప్రపద్యతే, ద్వా
 దశాహ ముఫక్షేత రక్ష న్మన్యా నుపద్రవాన్. 19. పరంతు శోధనం
 సర్పిః శుద్ధం సమధుతిక్తకమ్, రోహిణీకటుకానింబం మధుకత్తిఫలా
 త్వచః. 20. కర్షాశా స్త్రియఃమాణా చ క్షటాలత్రివృతాపణే,
 ద్విపలం చ మసూరాణాం సాధ్య మప్యగుణేం భసి. 21. ఘృతా చేచ్ఛ
 పం ఘృతసమం సచ్ఛిష శ్చ చతుఃపలమ్, పిబే త్సమ్మూర్ఛితం తేన
 గుల్మః శామ్యతి పైత్తికః 22. జ్వరి స్తృష్ణా చ శూలం చ భ్రామ
 మూర్ఛా రతి స్తథా, దీప్తాగ్నయో మహాకాయాః స్నేహసాత్త్యాశ్చ

యే నరాః. 23. గుల్మి సః సర్పవస్త్రా శ్చ విసర్వోపహతాశ్చ యే, జ్యేష్ఠాం మాత్రాం విబేయుస్తే పలా న్యస్తౌ విశేషతః. 24.

వాతగుల్మములను కఫవృద్ధికిని వాంతులు చూర్ణములు మున్నగునవి హితకరములు. రక్తగుల్మములకు రక్తస్రావము హితకరము. స్నిగ్ధోష్ణజనితముగు దానికి పిత్తజమగు దానికి స్రవణము తమము. కాకోలీయున్నగు గణపుటౌషధములతో పిత్తగుల్మగోగులకు స్నేహవిధి జేయవలయును. పిమ్మట వస్త్రవిధిని చేయవలయును. స్నిగ్ధోష్ణజమగు పిత్తగుల్మగోగులను కంపిల్లమును తేనెతో నేవింపవలయును. రేచనాద్ధియగువాఁడు ద్రాక్షారసములో బెల్లమును వైచికిని త్రాగవలయును. దాహశూలములు వాతిక్షోభము స్వప్ననాశము అరుచి జ్వగము వీటిలో బాధపడువానిని గుల్మగోగినిగా తెలిసికొని ఉపనాహమజేయవలయును. పక్వమైన ప్రణాశోధనాదులను ప్రణాసకువలెనే చికిత్స చేయవలయును. తనంతి నది పైనగాని క్రిందగాని పుట్టినయెడల పండ్రెండుగోజులవఱకు నుపేక్ష చేయవలయును. అయినను శోధనము చేయు నేతినిచ్చి కేలవేసు నేతని పిమ్మట త్రాగింపవలయును. కటుకగోహిణి నిబయ యక్షుమధుకము త్రిఫలములు వీటిని కాలు కాలు పలమును చేనుపొళ్ల తెల్లతెగడ ఒక్కొక్కపలమును మనూరము చెండుపలములును వీటిని ఎనిమిదిరెట్ల నీటిలో పక్వముచేసి 4 పలములనేతిని కలిపి సిద్ధముచేసి నేయి మాత్రము మిగిలియుండగా దించి దానినిత్రాగినచో జ్వరము దప్పి శూల భ్రమ మూర్ఛలు నశించును. వీష్టాగ్నికలవారును మహాకాయులును స్నేహసాత్మ్యులును గుల్మగోగులును సర్పదష్టులును వినర్షిగోగులును ఎనిమిదిపలముల మానముగల పెద్దమాత్రగానే వీనిని నేవింపవలయును.

❖ కఫగుల్మమునకు ఘృతాదులు. ❖

శ్లో. లంఘనోల్లేఖనే స్వేదే కృతే గ్నా సంప్రధుక్షితే, ఘృతిం సక్షూరికటుకం పాతవ్యం కఫగుల్మినామ్. 25. మందోగ్ని ర్వేధనామం దా గురు స్తిమితకోష్ఠతా, సోత్తేష్కళాచారుచి ర్యన్య సగుల్తోవమనోపమః. 26. మదాగ్నా వనిలే మూఢే జ్ఞాత్వా సన్నేహ మాశయం, గుడికా శ్చూర్ణి సర్వూహః ప్రయోజ్యః కఫగుల్మినాం. 27. త్సారా రిష్టగణ శ్చాపి దాహాశోషే విధీయతే, పంచమూలీకృతం తోయం పురాణం వాదుణీరసం. 28. కఫగుల్మి పిబే త్కాలే జీర్ణం మాధ్వీక మేవ వా, తిలైరండాతః బీజ సర్పపైః పఠివ్య వా. 29. క్షేప్తగుల్మమయః పాత్రైః సుఖోష్ణైః స్వేదయే ద్భృషక్, యమాన చూర్ణితం తక్రం

బిడేన లవణీకృతం. 30. విభే త్సదీపనం వాతముత్రవరోచ్ఛనులోమ
నమ్, వ్యామిశ్రదోషే వ్యామీశ్రకి సర్వవచ క్రియాక్రమః. 31.

లంఘనమునం దుల్లేఖనములను స్వేదములను చేయింపవలయును. కఫగుల్తరోగు
లకు యవక్షారక టుకరోపిణులతో నేతని సిద్ధముచేసి త్రాగింపవలయును. మందాన్ని
కలనాఁడు అల్పబాధకలిగిన తిమ్మిరిగలగుల్తరోగి కఫగుల్తరోగులకుచేసి మూత్రలనుచూడి
చేసి యుపయోగింపవలయును. క్షారములు అర్చిగణౌపధములును దాహశోషలయందు
వినియోగింపవలయును. పంచమూలపుకషాయును ప్రాతిపద్ధమద్యమును గాని ప్రాతగిలిన
ద్రాక్షసారాయమును గాని యుపయోగింపవలయును. చువ్వులు ఆముదపుక్తులు అనాసి
విత్తులు వీటినినుపపాత్రముతో వేయించి గుల్తముపై స్వేదక్రియను చేయింపవల
యును. బోడసరపువిత్తుల చూర్ణము మజ్జిగ అటుప్పు వీటిని కలిపి త్రాగిన అగ్నిదీపక
మగును. వాతమును మూత్రమును విషము అలలోమితమును చేయును. మిశ్రదోష
ముల గుల్తములకు మిశ్రమనుగు చికిత్సనే చేయవలయును.

సన్నిపాతగుల్తమునకు చికిత్స. ౩౨

శ్లో. సన్నిపాతోద్భవే గుల్తే త్రిదోషఘ్నో విభిష్టితః, వచాబి
డాభయాశుంతీ హింగుకుత్సాగ్ని దీప్యకాః. 32. ద్విత్రీపట్నతురేవాప్త
సప్తపంచాశికాః క్రమాత్, చూర్ణం మద్యాదిభిః పీతం గుల్తానా
హేలూదరాపహం. 33. తూలార్యాః శ్వాసకాసఘ్నం గ్రహణీదీపనం
పరం, యమాసీహింగుసింధూత్థ తూరసౌవర్చలూభయాః. 34. సురా
మండేన పాతవ్యా గుల్తశూలనివారణాః.

సన్నిపాతగుల్తమునకు త్రిదోషనాశకమగు విభి నాచరింపవలయును. సస 2 భా
గములు, అంటుప్పు 5 భాగములు, కరక్కాయలు 6 భాగములు, శొంతి నాలుగు
భాగములు ఇంగువ ఒకభాగము కోస్తు 8 భాగములు చిత్రమూలము 7 భాగములు
వాము 5 భాగములు ఇనిక్రమముగా చూర్ణముచేసి మద్యముతో త్రాగిన గుల్తా
దులునశించు. వామము ఇంగువ సైంధవలవణము యవక్షారము సౌవర్చలవణము కర
క్కాయలు వీటిని మద్యమండముతో త్రాగిన గుల్తములు శూలలు నశించును.

హింగాద్విచూర్ణము. ౩౫

శ్లో. హింగా త్రికటుకం పాతాం హాపుషా మభయాం శరం.
35. అజమోదాజగంధే చ త్రిన్దిడీకామ్లవేతసౌ, దాడిమం పౌష్కతీం

ధాన్య మజాజీం చిత్రకం వచాం. 36. వ్యా ఙ్గారౌ లవణే ద్వే చ
 చవ్యో చైకత్ర చూర్ణయేత్, చూర్ణ మేత త్ప్రియోక్తవ్య మన్నపా
 నే వ్యవత్యయం. 37. ప్రాగ్భక్త మధవా పేయం మద్యే నోష్ణోదకేన
 వా, పార్శ్వహృద్వస్తిశూలేషు గుల్తే వాతకపాత్మకే. 38. ఆనాహే
 మూత్రకృచ్ఛే చ గుడే యోనిరుజాను చ, గ్రహణ్యరోవికా
 రేషు స్తీహ్ని పాండ్వామయే ఒరుచౌ 39. ఉరోవిబంధే హీక్కా
 యాం శ్వాసే కాసే గళగ్రహే, భావితం మాతులుంగస్య చూర్ణ మేత
 ద్రసేన వా. 40. బహుశో గుడికాః కార్యాః కార్షికాః స్యు సతో
 ధికం.

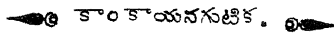
ఇంగువ శొంఠి మిరియసులు పిప్పళ్లు అగరుశొంఠి బోడతరము కరక్కాయలు
 కచ్చూరము అజామోదము కురంజి వాసు చింతపండు ఆమ్లవేతసము దార్లిమ్మ పుష్కర
 మూలము ధనియసులు జీలకఱ్ఱ చిత్రమూలము వస యవక్షారముగువనిని త్రిలవ
 ణములు చవ్యము వీటినికలిపి పొడిచేసి అన్న పానాదులలో నేవించి హితకరము. ప్రాతః
 కాలపుభోజనమునకు నుండు మద్యముతోను వేడినీళ్లతో దీ త్రాగవలయును. పార్శ్వ
 శూలము హృచ్ఛలము వస్తిశూలము వాతికఫగుల్మములు ఆనాహు మూత్రకృచ్ఛము
 గుడయోనిభాధలు మూలగోగములు స్తీహగోగము పాండుగోగము అరుచి తొమ్ముప
 ట్టుట వెక్కిళ్లు శ్వాసము దగ్ధ గళగ్రహము టియండు హితకరమగును. లేనిచో ఈ
 చూర్ణమును మాచీపత్రి సముతో భావన చేసి ఒక్కొక్కతులపుమాత్రమచేసి ధరించిన
 మేలగును.

— ౧౦ హింగాద్విప్రతివోపము. ౧౧ —

శ్లో. పూతీకవత్ర గజచిర్భటిచవ్యవహ్ని వ్యోషం చ సంస్తరచితం
 లవణోపధానం, దగ్ధ్వో పిచూర్ణ్యో దధిమండయుతం ప్రయోజ్యం
 గుల్తోదరశ్వయధు పాండుగదోద్భవేషు. 41. హింగుపుష్కర మూ
 లాని తుంబురూణి హారీతకీం, శ్యామాం బిడం సైంధవం చ యవ
 ఙ్గారం మహశాపధా. 42. యవక్వాశోదకే నైత ద్ధృతభృష్టం తు
 పాయయేత్. 43. తేనా స్య భిద్యతే గుల్కః సశూలః సపరిగ్రహః,

వచా హారీతకీ హింగుసైంధవరసాష్టువేతసం. 44 యవక్షారం యమా
 నీం చ పిబే దుష్టేన వారిణా, ఏతద్ధి గుల్ఫునిచయం ససూలం సపరిగ్ర
 హం. 45. భినత్తి సప్తరాత్రేణ వహ్నేద్దీప్తి కరోతి చ, విష్పలీవిష్పలీ
 మూల చిత్రకాజాజిసైంధవైః. 46. యుక్తా పీతా సురా హన్తి గుల్ఫ
 మాశు సుదుస్తరం, నాదేయీ కుటజార్క శిగ్రుబృహతీ స్ఫుగ్భిల్వభ
 ల్లాశక, వ్యాప్తీకింశుక పారిభద్రక జటాపామూర్గసీపాగ్నికం, వాసా ము
 మ్మకపాలటాః సలవణాః దద్ధా జలే పాచితం, హింగాద్వి స్రతి
 వాపమేతదుదితం గుల్ఫోదరాష్ట్రీలిషః. 47. హింగాగ్రగంధాబిడశుంక్య
 జాజీ హారీతకీపుష్కరమూలకుష్ఠం, భాగోత్తరం చూర్ణిత మేతద్విప్తం
 గుల్ఫోదరాజీర్ణవిఘాచికాను. 48.

నెమలియడ్డుచెక్క జాజిపత్రి నాగకేసరములు రక్తచందనము చవ్యము చిత్ర
 మూలము శొంఠి మిరియములు విష్పళ్లు వీటిని సైంధవలవణముతోకడిపి పాత్రలోవైచి
 కాల్చిమాన్లముచేసి దధిమండనతో నేవించిన గుల్ఫములు ఉదరరోగములు వాపు
 పొండురోగము మున్నగువి నశించును. ఇంగువ పుష్కరమూలము తుంబురులు
 కరక్కాయలు సొప్పలూది వణత్రయము శొంఠి వీటిని నేతితోవేయించి యవక పా
 యముతో త్రాగవలయును. వీనశూలములు గుల్ఫములు నశించును. వన కరక్కాయలు
 ఇంగవ సైంధవలవణము ఆష్టువేతసము యవక్షారము వామము వీటిని వేడినీళ్లతో త్రాగ
 వలయును. ఇన్నేడుదినములలో శూలలను జడసహితములగుగుల్ఫములను పోంగట్టి ఆగ్ని
 ని దీపింపఁజేయును. సిప్పళ్లు మోడి చిత్రమూలము జీలకఱ్ఱ సైంధవలవణము వీటిని
 చేర్చిన మద్ద్యము భయంకరములగు గుల్ఫురోగములను నశింపఁజేయును. నీటిప్రబ్బలి
 కోష్ఠ జిల్లేడు మునగ పెద్దములక జెముడుచెక్క మారేడు నల్లజీడిచిత్తనములును దేవ
 దారుచెక్కచేర్చి కడిమి చిత్రమూలము వాసపాటలిపుష్పము వీటిలో ఉప్పువేసి తగు
 లంబెట్టి నీటితో పక్వముచేసి ఇంగువ మున్నగు వానిని ప్రతివాపనము చేయవలయు
 ను. గుల్ఫము ఉదరరోగము అష్టీలపాతరోగము వీటికి హితములు. ఇంగువ 1 భాగ
 ము వన 1 భాగము పేటుప్ప 3 భాగములు శొంఠి 4 భాగములు జీలకఱ్ఱ 5 భాగములు
 కరక్కాయలు 6 భాగములు పుష్కరమూలము 7 భాగములు చెంగల్యుకోష్ఠ 8 భాగ
 ములు వీటిచూర్ణము గుల్ఫములను ఉదరరోగములను అజీర్ణములను విఘాచికలను పో
 గొల్పును.

శ్లో. త్రిఫలా కాంచనక్షీడి సప్తలా నీలిని వచాః, త్రాయస్తి హుపుసా తిక్తా త్రివృత్తైస్సంధవవిప్పలీః. 51. పిబే త్సంచూర్ణ్య మూత్రోష్ణవాణిమాంసరసాదిభిః, సర్వగుణ్ణోదరస్థిహ కుస్తూర్భుః శోథ ఖేదితః. 52. శతీం పుష్కరమూలం చ దన్తీం చిత్రక మాఢకీ, శృంగబేరం వచాం చైవ పలికాని సమాహరేత్. 53. త్రివృతాయాః పలం చైవ కుర్యా త్త్రీణి చ హింగునః, యచక్షారపలే ద్వే చ ద్వేపలే చాఘ్నవే తసాత్. 54. యమాన్యజాజీమరిచం ధాన్యకం చేతి కార్షికం, ఉపకుం జ్యజమోదాభ్యాం తథాచాప్తమికా మపి. 55. మాతులుంగర సేనైవ గుటికాః కారయే ద్భిషక్, తాసా మేకాం పిబే ద్వే చ త్రిశ్ర వాపి సుఖాంబునా. 56. అస్తైశ్చ మద్యైర్యుష్మై శ్చ శ్చుతేన పయసా ధవా, ఏషా కాంకయనే నోక్తా గుడికా గుల్మనాశిని. 57. అర్శోహృద్రోగశమనీ క్రిమీణాం చ వినాశిని, గోమూత్రయుక్తా శమయే త్కఫగుల్మం చిరోత్థితమ్. 58. క్షీరేణ పిత్తగుల్మం చ మద్యై రస్త్యై శ్చ వాతికమ్, త్రిఫలాగసమూత్రైశ్చ నియచ్ఛే త్సాన్నిపాతికమ్. 59. రక్తగుల్మే చ నారీణా ముష్టిక్షీరేణ పాయయేత్.

త్రిఫలములు జెముడు సాంబ్రాణిచెట్టు సప్తల నీలి వన కలుక్రాసుగ బోడతరము కటుకగోహిణి తెల్లతెగడ సైంధవలవణము పిప్పళ్లు వీటిని చూర్ణముచేసి ఆవుమూత్రమును వేడినీళ్లను మాంసరసమును కలిపి త్రాగిన సమస్తములగు గుల్మములు స్థి హాలు కు ప్థులు వాపులు మూలరోగములు నశించును. కచ్చూరము పుష్కరమూలము దంతి చిత్రమూలము ఉధకి (త్రోవరిమన్ను) కందులు శొంఠి వస కీటిని ఒక్కొక్క పలమును తెల్లతెగడ 1 పలము ఇంగువ 3 పలములు యవక్షారము 2 పలములు అష్టవేతము 2 పలములు వామము ఆజమోదము అర్ధపలము చొప్పనను తీసికొని వీటిని చూర్ణము చేసి మాత్రలను మంచిపత్తిరసముతో కట్టవలయును. ఈమాత్రలలోఒకటిగాని రెండి టినిగానిసేవించుచున్నమూలరోగము హృద్రోగము క్రిమిరోగములు వీటినిపోగొట్టును. గోమూత్రముతోసేవించిన ప్రాంతగిలిన గుల్మములనైనను పోగొట్టును. పిత్తగుల్మములకు

పాలతోను వాతగుల్తములకు మద్యమునున్నగు పులుపుపదార్థములతోను నేవింపవలయును. త్రిఫలములరసమును గోమూత్రముతో నేవించినచో సన్నిపాతగుల్తములు నశించును. శ్రీమైలు రక్తగుల్తములయందు జెముడుపాలతో దీనిని నేవింపవలయును.

౧౦ హపుషాద్యఘృతము. ౧౦

శ్లో. హపుషా వ్యోష పృథ్వీకా చవ్యచిత్తక సైంధవైః, సా జాజీ పిప్పలీమూలీ దీప్యకై ర్విపచే డ్భృతమ్. 60. సకోలమూలకరసం సక్షీరం దధిదాడిమల, తత్పరం వాతగుల్తఘ్నం శూలానాహవిబంధ నుత్. 61. యోస్యర్షోగ్రహణీదోష శ్వాసకానాఽరుచిజ్వరమ్, పార్శ్వ హృద్వస్తిశూలం చ ఘృత మేత ద్వ్యసోహతి. 62.

బోడతరసు త్రిఫలములు చవ్యము చిత్తమూలము సైంధవలవణము జీలకఱ్ఱ మోడి అజమోదము వీటితో నేతనిపక్యముచేసి రేగుముల్లంగులరసమును పాలు పెఱుగు మండము దానివ్వు వీటిని కలిపి పక్యముచేసి ఘృతమునుచేసి నేవించిన వాతగుల్తములు శూలలు ఆనాహములు విబంధములు యోనిరోగములు మూలరోగములు శ్వాస దగ్గు ఆరుచి జ్వరము పాగ్స్వశూలము హృమ్భాల్లము వస్తిశూలము వీటిని పోగొట్టును.

౧౧ పంచపలకఘృతము. ౧౧

శ్లో. పిప్పల్యాః పిచుర్రాగ్ధో దాడిమా ద్విపలం పలమ్, ధాన్యాత్ పంచఘృతా చ్ఛ్చుంఠ్యాః కర్షః క్షీరం చతుర్ధణమ్. 63. సిద్ధమేతైః ఘృతం సద్యో వాతగుల్కం చికిత్సతి, యోనిశూలం శిరః శూల మర్శాంసి విషమజ్వరాన్. 64.

పిప్పళ్లు అర్ణతులము దానివ్వు 2 పలములు ధనియములు ఒకపలము నెయ్యి 5 పలములు శొంఠి కాలువలసు వీటికి నాలుగురెట్లు పాలు కలిపి నేతని సిద్ధము చేసి నేవించిన వాతగుల్తములు యోనిశూలలు శిరశ్శూలలు మూలరోగములు విషమజ్వరములు నశించును.

౧౨ త్రూప్యషణాదిఘృతము. ౧౨

శ్లో. త్రూప్యషణాత్రిఫలా ధాన్య విడంగం చవ్యచిత్తకైః, కల్మీ కృతైః ఘృతం సిద్ధం సక్షీరం వాతగుల్తనుత్. 65.

త్రికటుకములు త్రిఫలములు వాయువిడంగములు చవ్యము చిత్తమూలము వీటిని కల్మముచేసి పాలుపోసి దీనియందు నేతని సిద్ధముచేసి నేవించిన వాతగుల్తములు నశించును.

●● త్రాయమాణఘృతము. ●●

శ్లో. జలే దశగుణే సాధ్యం త్రాయమాణా చతుఃపలమ్,
పంచభాగస్థితం పూతం కల్కైః స్సయోజ్య కార్షికైః. 66. రోహిణీ
కటుకా ముస్త త్రాయమాణా దురాలభాః, కల్కైః స్త్వామలకీపీరా
జీవస్తీ చందనోత్పలైః. 67. రసస్యామలీకీనాం చ క్షీరస్య చ ఘృతస్య
చ, పలాని పృథ గష్టాష్టే దత్వా సమ్య గ్విపాచయేత్. 68. పిత్త
గుల్మర క్తగుల్మం విసర్పం పైత్తికం జ్వరమ్, హృద్రోగం కామలాం
కుష్ఠం హన్యా దేతత్ ఘృతోత్తమమ్. 69. పలోల్లేఖాగతే మాసే న
ద్వైగుణ్య మిహేష్యతే, చత్వారింశత్పలం తేన తోయం దశగుణం
భవేత్. 70.

పది రెట్లనీటిలో 4 పలముల కలు కానుగును సిద్ధముచేసి అయిదవపాలునీరు మిగు
లుగలయప్పుడు వడియకట్టి ఒక్కొక్కకులము కరక్కాయ కటుక గోహిణి తుంగము
స్తైలు కలుకానుగ యవాన క్షీరకాణోలి జీవంతి చందనము తెల్లకల్ల వీటికల్కమును
ఉసిరికరసమును నేతని పాలను రిపలములచొ॥ పోసిచక్క గావక్వముచేసి నేవించినపిత్త
వాతగుల్మములును విసర్పి పిత్తజ్వరము హృద్రోగము కామల మధు ఇత్యువి నశించును.
ఈవిధిలో పలముపలమునిన రెండురెట్లుగాచేకొనరాదు. కావున 44 పలముల నీరు పది
రెట్లులుగా నగును.

●● ద్రాక్షాఘృతము. ●●

శ్లో. ద్రాక్షా మధుక ఖర్జూరం విదారీం సశ తావరీమ్, పరూష
కాణి త్రిఫలాం సాధయే త్వలసమ్మితమ్. 71. జల్లాథకే వాదశేషే
రస మామలకస్య చ, ఘృత మిత్తుర సంక్షీర మభయాకల్కసాధితమ్.
72. సాధయే త్తు ఘృతం సిద్ధం శర్కరాక్షాద్రపాదికం, యోజయే
త్పిత్తగుల్మఘ్నం సర్వపిత్తవికారనుత్. 73. సాహచర్యా దిహ పృథ
గ్ఘృతాదేః క్వాథతుల్యతా.

ద్రాక్ష యష్టిమధుకము ఖర్జూరము విదారీకంద పిల్లకీచర చేదుపోళ్ళ త్రిఫలము
లు వీటిని ఒక్కొక్కపలము చొ॥ సాధింపవలయును. పిమ్మట నొకయాథకపు నీటిలో
వైచి వండి నాలుగవపాలు మిగిలింపపుడు ఉసిరికరసము నెయ్యి చెఱకుపాలు నాలుగ
వపాలు కరక్కాయకషాయము వీటిని కలిపి ఘృతమును సిద్ధము చేసి కండచక్కెరను

తేనెను కలిపి నేవించిన పిత్తగుల్మములు పిత్తవికారములు నశించును. ఈవిధిలో సాహ చర్యమును బట్టి నేయ మొదలగు వానికి క్వాధతౌల్యము గ్రహింపదగును.

☛ ధాత్రీపట్టలకఘృతము. ౭౬ ☛

శ్లో. ధాత్రీఫలానాం స్వరసే షడంగం పాచయే ద్భ్రృశం. 74.
శర్కరానైంధనోపేషాం తద్ధితం సర్వగుల్మినామ్.

ఉసిరికరసములో షడంగఘృతమును పక్వముచేసి కండచక్కెర నైఃకధవలవణ మును కలిపి త్రాగిన గుల్మరోగములు నశించును.

☛ భార్యీపట్టలకఘృతము. ౭౭ ☛

శ్లో. షడ్భిః పలై ర్మగధజా ఫలమూల చవ్య విశ్వోషధజ్వలన
యాపజ కల్మషకృమ్, ప్రస్థం ఘృతస్యదశమూల్యురుబూకభార్యీ క్వథే
ప్యథో పయసి దన్ని చ షట్పలాఖ్యమ్. 75. గుల్తోదరారుచి భగం
దర వహ్నిసాద కాసజ్వర త్షయశిరోగ్రహణీ వికారాన్, సద్యః శమం
నయతి యే చ కఫానిలోథాన్ భార్యీవృఖ్యపట్టల మిదం ప్రవదన్తి
తత్తజ్ఞాః. 76.

పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమూలము శొంఠి యవక్షారము వీటినిపలముచొ||
తీసికొని కల్మషుచేసి నెయ్యి 16 పలములు దశమూలములు ఆముదము భారంగి వీటి
ని కషాయములో పాలలో పెరుగులో కలిపి సిద్ధముచేసి నేవించిన గుల్మము ఉదరరో
గము ఆరుచి భగంధరము మందాన్ని కామజ్వరము త్షయ శిరోరోగము మూలరోగము
మిక్కిలి త్వరగా నశించును.

☛ క్షీరపట్టలకఘృతము. ౭౮ ☛

శ్లో. పిప్పలీ పిప్పలీమూల చవ్యచిత్రక నాగరైః, పలికైః సలరు
వక్షారైస్సర్విప్రస్థం విపాచయేత్. 77. క్షీరప్రస్థేన తత్సర్పి ర్హన్తి
గుల్మంకఫాత్మకమ్, గ్రహణీ పాండురోగఘ్నం స్త్రీహా కాస జ్వరాప
హమ్. 78.

పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమూలము శొంఠి యవక్షారము వీటిని ఒక్కొక్క
పలము చొ|| ను 1౬ పలముల నెయ్యి 16 పలముల పాలలో పక్వముచేసి సిద్ధము
చేసి నేవించిన కఫగుల్మములు గ్రహణిరోగములు పాండురోగము స్త్రీహా కాసజ్వరము
లు నశించును.

◀ భల్లాతకఘృతము. ౭ ▶

శ్లో. భల్లాతకానాం ద్విపలం పంచమూలం పలోని తమ్, సా
 ధ్యం విదాగంధాఘ్య మాపోత్థసలిలాఘ కే 79. పాదావశేషే పూతే
 చ పిప్పలీ నాగరం వచామ్, విడంగం సైంధవం హింగు యూవశూకం
 బిడం శతీమ్. 80. చిత్రకం మధుకం రాన్నాం పిష్ట్యా కరసమాన్నిష
 క్, ప్రసం చ పయసో దత్వా స్ఫుతప్రస్థా విపాచయేత్. 81. ఏత
 ద్భల్లాతకం నామ కఫగుల్మహరం పరమ్, స్థిహపాండ్వామయశ్వాస
 గ్రహణీకాసగుల్మనుత్. 82.

నల్లజీడివెత్తులు 2 పలములు, లఘుపంచమూలములు విదారికంద చందనము వీటి
 నొక ఆఘక పునీటిలో వైచికాచి న్నల్లపపాలుమిగిలియున్నప్పుడు వడియకట్టిదానియందు
 శొంఠి వస వాయువిడంగములు సైంధవలవణము ఇంగువ అయవజ్జారము కచ్చూరము చి
 త్రమూలము మధుకము రాన్న వీటిని కాలుకాలు పలము చొప్పున తీసి నూరి కలిపి 16
 పలముల పాలుపోసి 16 పలముల నేయి నిందు పక్వముచేసి నేవించిన కఫగుల్మములు
 స్థిహపాండు శ్వాసరోగములు గ్రహణులు దగ్గులు గుల్మములు నశించును.

◀ రసోనాదిఘృతము. ౮ ▶

శ్లో. రసోనస్యరసే సర్పిః పంచమూల రసాన్నితం, సురారనాల
 దధ్యమ్ మూలకస్వరసై స్సహ. 83. వ్యోషా దాడిమవృక్షామ్ల య
 మానీ చవ్యసైంధవైః, హింగ్వమ్ల వేతసాజాజీ దీస్యకై శ్చ పలాన్విత్తైః.
 84. సిద్ధం గుల్మగ్రహణ్యర్కః శ్వాసోన్నాద క్షయజ్వరాన్, కాసాప
 స్సార మందాగ్ని స్థిహశూలాలానిలాన్ జయేత్. 85.

ఉల్లీరసమును పంచమూలములరసమును మధ్యము గంజి పెఱుగు ముల్లంగి రస
 ము నాగరసము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు దానిమ్ల బెరడు మాచికాయ ఓమము చ
 వ్యయు సైంధవలవణము ఇంగువ అమ్లవేతసము జీలకఱ్ఱ కొడిసెపాలవెత్తులు ఇవి పలము
 చొప్పున కలిపి ఘృతమును సిద్ధముచేసి నేవించిన గుల్మము గ్రహణులు మూలరోగము
 లు శ్వాస పిచ్చి క్షయ జ్వరము దగ్గు మందాగ్ని స్థిహ శూలలు వాతరోగములు మృగీ
 రోగములు మొదలగునవన్నియు నశించును.

◀ దంతిహారీగుడములు. ౯ ▶

శ్లో. జలద్రోణే విపక్వ్యా వింశతిః పంచ చాభయాః, దన్త్యా
 పలాని తావన్తి చిత్రకస్య తథైవచ. 85. తేనాప్తభాగ శేషేణ పచే

ద్దస్తీసమం గుణం, తా శ్చాభయా త్రివృ చ్చూర్ణా తైలా చ్చాపి చతుఃపలం. 87. పల మేకం కణాశుంఠోః సిద్ధే లేహే చ శీతలే, ఊద్రం తైలసమం దద్యా చ్చతుర్జాతశలం తథా. 88. తతో లేహా పలం లీధ్యా జగ్ధ్వా చై కాం హరీశకీం, సుఖం విచిచ్యతే స్నిగ్ధో దోష ప్రస్థ మనామయః. 89. స్తీహశ్వయధు గుల్తారోఘృత్యాండుగ్రహణీ గదాః, శామ్య స్త్యస్త్రేకేవిషమజ్వగకుష్ఠా న్యరో చకాః. 90.

25 కరక్కాయలను ద్రోణాశునీటిలో పక్వముచేసి దంత చిత్తమాలము వీటిని 25 పలములచొవైచి పాకముచేసి 25 పలముల బెల్లమునందుచేర్చి పక్వముచేసి తెల్లతెగడ చూర్ణము 3 పలములును త్రైము 3 పలములు వీసపట్ట శొంఠి పలముచొవైచి లేహమును చేసి చల్లపడన పిష్టుట 4 పలముల తేనె 4 పలముల గజపట్ట జావత్రి వీల కులు నాగకేసరములు వీటిచూర్ణమును 1 పలముకలిపి ఒకపలములేహమునుచొవైచి నేవంప వలయును. పిష్టుట ఒకకరక్కాయల తినిన సుఖముగా విరేచనము కలుగును. అనేక దోషము లుపశమిల్లును. స్తీహ వాపు గుల్తారోగము హృద్రోగము పాండురోగము గ్రహణిరోగము గ్లాని విషమద్వారము కుషమము అరోచకము ఇషయన్నియును శాంతించును.

● వృశ్చీరాద్యరిష్టము. ●

శ్లో. వృశ్చీర మురుబూకం చ వర్షాహ్వాం బృహతీద్వయం, చిత్రకంచ జలద్రోణే పశే త్పాదావశేషితం. 91. మాగధీ చిత్రక ఊద్ర లిప్తకుంభే నిధాపయేత్, మధుసః ప్రస్థ మావాప్య పథ్యా చూర్ణార్థసంయుతం. 92. వ్యఘోషితం దశహం చ జీర్ణ భుక్తః పిబే న్న రః, అరిష్టోయం జయే ద్దుల్ల మవిపాకం సుదుస్తరమ్. 93.

తెల్లగలిజేరు ఆసుదపుచెక్క గలిజేరు వాకుడు చిత్రమూము వీటిని ఒకదోణి ణమునీటిలో పాకముచేసి నాల్గవపాలునీరు మిగిలియున్నప్పుడుపిష్టుట చిత్రమాలము తేనె వీటితోపూసిన కలశములో దానిని పోసియుంచి 16 పలముల కరక్కాయపాడి కలిపి పదిరోజులుంచి జీర్ణించెడియన్నముగలవాడు నేవంపవలయును. ఇయ్యని పక్వము కాని గుల్మములనైనను జయించును.

● రక్తగుల్తాపాయములు. ●

శ్లో. రాధిరస్య తు గుల్తస్య గజ్జకాలవృత్తిక్రమే, స్నిగ్ధస్విన్న శరీరాయై దద్యాత్ స్నిగ్ధం విరేచనమ్. 94. శతాహ్వచిచిబిల్వత్వ

ద్వారుభాస్కీ కణోద్భవః, కల్మాః పీతో హరే ద్దుల్లం తిలక్వాఢేన రక్త
 జమ్. 95. తిలక్వాఢో గుడవ్యోష హింగుభాస్కీయతో భవేత్, పానం
 రక్తభవే గుల్లే నష్టపుష్పే చ యోషితామ్. 96. సత్వారం త్రూషణం
 మద్యం ప్రసిబే దిస్తగుల్తినీ, పలాశక్షౌరతోయేన సిన్ధుః సర్పిః పిబే చ్చ
 సా. 97. ఉష్ణైర్వా భేదయే ద్భిన్నే విధి రాస్పర్దరో హీతః, న ప్రభి
 ద్యేత య ద్యేవం దద్వా వ్యోని సిశోధసమ్. 98. త్సారేణ యుక్తం
 పలలం సుధాక్షీరేణ వా పునః, రుధిరేతి ప్రవృత్తే తు రక్తపిత్తహారీ
 క్రియా. 99. భల్లాతకా త్కల్కకీషాయ పక్వం సర్పిః పిబే చ్చ
 ర్కరయా విమిశ్రమ్, తద్రక్తపిత్తం విగహన్తి పీతం బలాసగుల్తం
 మధునా సమేతం. 100. వల్లారం మూలకం మహ్స్వం శుష్కశా
 కానివేదనం, స ఖాదే చ్చాల్కం గుల్మీ మధురాణి ఫలాని చ. 101.

గృహకాలపు వ్యతిక్రమమునందలి రక్తగుల్మములకు తైలము చెమ్మట మున్నగు
 వానిద్వారము విరేచనమున కిప్పింపవలయును. సిద్ధిక్షీచర నెనుకీతడును చేపదారువు
 భారంగి పిప్పళ్లు వీటినికల్కము చేసి తిలకషాయముతో కలిపిని త్రాగిన రక్తగుల్మ
 మును హరించును. తిలకషాయములో బెల్లము శొంఠి, మిరియములు పిప్పళ్లు ఇం
 గువ గంటుభారంగి వీటిమాత్రమును కలిపి త్రీలను త్రాగించిన రక్తగుల్మములను ముట్టు
 డిగిపోవుటకు పోగొట్టును. యవక్షారము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు మద్యము వీటిని
 రక్తగుల్మపురోగి త్రాగవలయును. మోదుగరసముతో సిద్ధముచేసిన ఘృతమును నేవింప
 వలయును. తేనెచోక్షిష్ణవస్తుచలద్వారాగుల్మములకుపగుల్మ గావలయును. పగిలినపిమ్మట
 ప్రదర్శకములకునిండును, చికిత్సను చేయవలయును. చాలరక్తము ప్రవించుచుండి
 సచోపిత్తరోగపుచికిత్సల చేయవలయును. బీడికలములతోనుకషాయములలోను సిద్ధము
 చేసిన నేతిని కండచక్కెరతో నేవించిన రక్తగుల్మములు నశించును. తేనెతో నైచో
 కఫగుల్మములు హరించును. గుల్మరోగులు ఎండుమాంసము మల్లంగి చేపలు ఎండినకూ
 రలు బియ్యపుతన్నము ఆలుగడ్డ తియ్యనిపండ్లు వీనిని భక్షింపగారాదు.

ఇట్లు చక్రవర్తయందు గుల్మార్థకాగ్ర ప్రకరణము ముగిసెను.

30. హృద్రోగాధికారము.

❖ వాతకహృద్రోగోపాయములు. ❖

శ్లో. వాతోపస్పృష్టే హృదయే వామయే త్సిద్ధ మాతురం,
 ద్విపంచ మూలీ క్వాథేన సన్నేహలవణేన చ. 1. పిప్ప లేవలా వచా
 హింగు యవక్షారోధ సైంధవం, సౌవర్షల మధో శుంఠీ మజమోదావ
 చూర్ణితమ్. 2. ఫలధాన్యామ్లకౌలుత్థ దధిమద్యాసవాదిభిః, పాయయే
 చ్చుద్ధదేహం చ స్నేహేనాన్యతమేన వా. 3. జాగరం వా పిబే
 దుష్టం కషాయం చాన్నివర్ధనమ్, కాసశ్వాసానిలహరం శూలహృద్రోగ
 నాశనమ్. 4. శ్రీపర్ణిమధుకక్షాద్ర సితాగుడజలై ర్వమేత్, పిత్తో
 పస్పృష్టే హృదయే సేవేత మధురైః శ్రుతిమ్. 5. శ్మృతం కషా
 యాం శ్చోద్దిప్తా నిత్తజ్వరవిनाశనాన్.

వాతపుహృద్రోగమునందు వాంతి చేయింపవలయును. దశమూలముల కషాయ
 ములొత్తలమును ఉష్ణును వేసి కషాయవలయును. పిప్పళ్లు ఏలకులు వస ఇంగువ యవ
 క్షారము సైంధవవణము సౌవర్షలవణము శొంఠి అబామోద వీటిచూర్ణముతో లేపనచే
 సిన ఫలములను గ జి అన్నపుగంజి ఉలవలగంజి పెఱుగు మద్యము మన్నగు వానిలో
 దేరినైగు పానమును చేయింపవలయును. శొంఠి కషాయమును వేడిగాత్రగుటయును
 మండ్లి ఇది అగ్నిదీపనము కలిగించును. దగ్గు శ్వాసము మందాగ్నిశూల హృద్రోగము
 వీటిని పోచొట్టిన. శాలిపర్ణి మధుకము తేనె దక్కెర బెల్లపునీరు వీటితో వమన
 ములజేయించినచో, పిత్తపు హృద్రోగములను నశింపచేయును.

❖ ఇతరము లగు శీతప్రదేహోద్యుపాయములు. ❖

శ్లో. శీతాః ప్రదేహాః పరిషేచనాని తథా విరేకో హృది పిత్త
 దుష్టే. ద్రాక్షా సితా క్షాద్ర పరూషకై స్స్వాచ్ఛుద్ధే చ పిత్తాపహ
 మన్నపానం. 6. పిష్ట్యా పిబే ద్వాపి శితాజలేన యష్ట్యాహ్వాయం తిక్త
 కరోహిణీం చ, అర్జునస్య త్వచా సిద్ధం క్షీరం యోజ్యం హృదామయే,

సితయా పంచమూల్య వా బలయా మఘకేన వా, ఘృతేన దుగ్ధేన గుడాంభసా వా పిబన్తి చూర్ణం కకుభత్సవో యే. 8. హృద్రోగజీర్ణ జ్వరరక్తపిత్తం హత్వా భవేము శ్చిరజీవినస్తే.

శీతలప్రదేహములు శీతలములగు పరిషేకములు విరేచనము ఇవియన్నియును పిత్తహృద్రోగములకు హితకరములు. ద్రాక్ష తేనె చక్కెర పర్వాటకము వీటితో చేసిన ఆన్నపానములను శుద్ధుండైనవనుష్యునవ ఈయవలసివది. మధుకము కటుకగోహిణి నూరి కలకంఠ పానకము చేసికొని త్రాగవలసివది. మద్దిచెక్కతో తయారు చేసిన పాలను హృద్రోగముల కుపయోగింపవలసివది. పంచాంగతోగాని పంచమూలము లతోగాని ముత్తుపపులగముతోగాని యష్టిమధుకముతోగాని నేయి పాలతోగాని బెల్ల పుపానకముతోగాని మద్దిచెక్కను చూర్ణముచేసి కలిపి త్రాగినచో హృద్రోగము జీర్ణజ్వరము రక్తపిత్తము వీటిని పోఁగొట్టి చిగజీవనము నిచ్చును.

❁ సిప్పల్యాదిచూర్ణము. ❁

శ్లో. వచానాంబకషాయాభ్యాం వాస్తం హృది కపోత్థితే. 9. వాతహృద్రోగ హృచ్చూర్ణం సిప్పల్యాది చ యోజయేత్, త్రిదోషజే లంఘన మాదితః స్వాదన్నం చ సర్వేషు హితా విధేయమ్. 10. హీనాచిమధ్యత్వ మివేక్ష్య చైవ కార్యం త్రయాణా మపి కర్త శస్తమ్, చూర్ణః పుష్కరజం లిహ్య న్నాక్షి కేణ సమాయుతమ్. 11. హృచ్చూ లకాసశ్వాసఘ్నం క్షయహిక్కానివారణం, త్రైలాజ్యగుడవికృత్వం గౌ ధూమం వాపి పార్థజం చూర్ణమ్. 12. సిఙ్గతి పయోఽనుచయం స భవతి జితసకలస్మాదుజో పురుషః, గోధూమకి కుభచూర్ణం ఛాగజయోగ వ్యసర్పిషా పకృత్వం. 13. మఘశర్కరాసమేతం శమయతి హృద్రోగ ముద్ధః పుంసామ్.

పసకషాయము వేపకషాయములతోచేప్పి కఫహృద్రోగములయందు వాంతి చేయింపవలయును. వాతజహృద్రోగనివారణముకై సిప్పల్యాది చూర్ణమును వాడవల యును. త్రిదోషపుహృద్రోగమందు మొదల లంఘనము చేయించుటయును తక్కినవా నికి హితమగు నన్నమును పెట్టించుటయును తత్తమములు. పుష్కరమూలచూర్ణమును తేనె తో కలిపి నాకిన హృచ్చూర్ణము కాస శ్వాసక్షయ వ్యేక్త నశించును. త్రైలము నేయి బెల్లము వీటితో పకృత్వముచేయఁబడిన గోధూమలఘగాని మద్దిచెక్కనుగాని చూర్ణముఁ జేసి త్రాగినచో హృద్రోగములు నశించును. గోధూమలు యద్దిచెక్క వీటిచూర్ణ

మను మే పాలు ఆవునెయ్యి వీటితో పక్షముఁజేసి చక్కెరను కలిపి త్రాగినచో హృద్రోగములన్నియు హించును.

నాగబలాదిచూర్ణములు.

శ్లో. మూలం నాగబలాయాస్తు చూర్ణం దుగ్ధేన పాయయేత్.

- 41. హృద్రోగశ్వాసకాసఘ్నం కకుభస్య చ వల్కలమ్, రిసాయనం పరం బల్యం వాతజి న్నాఁసయోజితమ్. 15. సంవత్సరప్రయోగేణ జీవే ద్వర్షశతద్వయం, హింగాగ్రగంధాబిడవిశ్వకృష్ణా కృష్ణాభయాచిత్రక యావశూకమ్, విబే చ్చ సావర్చలఘ్నరాఢ్యం యవాంభసా శూ లహృ దామయేషు. 16. ఓశమూలీకషాయం తు లవణక్షారయోజి తం, కాసంశ్వాసం చ హృద్రోగం గుల్మం శూలం చ నాశయేత్. 17. పాతాం వచాం యవక్షార మభయా ముల్లువేతసం, దురాలభాం చిత్ర కం చ త్రూపణం చ పలత్రికం. 18. శతీం పుష్కరమూలం చ తింతిడీకం సదాడిమం, మాతులుంగస్య మూలాని శ్లక్ష్యచూర్ణాని కార యేత్. 19. సుఖోదకేన మద్యై ర్వా చూర్ణా న్యేతాని పాయయేత్, అర్కశూలాని హృద్రోగం గుల్మం చాశు వ్యపోహతి. 20. పుటదగ్ధమ శ్తపిప్లం హరిణవిపాణం తు సర్పిషా పిబతః, హృత్ప్రృష్ఠశూల మువశ మ ముపయా త్యచిరేణ కష్టమపి. 21.

పెద్దముత్తవపులగఘ్నచూర్ణమును పాలతోకలిపి త్రాగినను మద్దిచెక్కచూర్ణమును పాలతో త్రాగినను హృద్రోగములు శ్వాస దగ్ధ నశించును. ఇయ్యది ఉత్తమమగు రసాయనము. దీనిని మాంసముతో నేవించిన వాతమును హరించును. దీనిని ఒకనవతన రమునేవించిన మనుజుఁడు నూరేండ్లుబ్రదుకును. ఇంగువ వస శొంఠి సిప్పళ్లు కోష్ఠ కర క్కాయలు చిత్రమూలము త్రిలవణములు పుష్కరచూర్ణము వీటిని చూర్ణము చేసి యవ గంజిలో నేవించిన శూలలు హృద్రోగములకు నుఖకరము. వస యవక్షారము కర క్కాయలు ఆప్టువేతము చిత్రమూలము శొంఠి మిరియములు సిప్పళ్లు త్రిఫలములు కచ్చూరము పుష్కరమూలము తింతిడిదళములు దానిమ్మ మాచిపత్రి వీటినిచూర్ణముచేసి దానినివేడి నీళ్లతో గాని మద్యముతో గాని నేవించిన మూలరోగము శూల హృద్రోగము గుల్మము వీటిని టోంగొట్టును. లేడికొమ్ములను పుటపాకము చేత తగులఁబెట్టి నూరి నేతితో చేర్చి నేవించిన హృచ్చూర్ణము పుష్టశూలమును మిక్కిలి శీఘ్రముగా నశించును.

◀ మాంసాశనమును, వల్లభఘృతమును. ▶

శ్లో. క్రిమిహృద్రోగిణం స్నిగ్ధం భోజయే త్ప్రిశితౌదనం, దధ్నా
చ పలలోపేతం త్రవహం పశ్చాద్విరేచయేత్. 22. సుగుంధిభిః సల
వణై ర్యోగైః సాజాజశర్కరైః, విడంగగాఢం ధాన్యామ్లం పాయయే
ద్ధిత ముత్తమం. 23. క్రిమిజే చ పిబే స్తూత్రం విడంగామయసంయుతం,
హృది స్థితా పతస్త్యేవ మధస్తా త్క్రిమయో నృణాం. 24. యవాన్నం
వితరే చ్చాస్తై సవిడంగ మతిపరం. ముఖ్యం శతార్థం చ హరీతకీనాం
సౌవర్చల న్యాపి పలద్వయం చ, షక్వం ఘృతం వల్లభ కేతివామ్నా
హృచ్చాస్యశూలోదరమారుతఘ్నం. 25.

క్రిమిరోగమును హృద్రోగమును కలవానిని మాంసపుటన్నమును తినిపింపవల
యును. పెఱుగుమాంసములతో మూడురోజులిట్లు తినిపింపవలయును. గుమగుమ పరిమ
ళించుదున్న జీలకఱ్ఱ చక్కెరయుకలనిన యొగములచేత నుప్పువేసియును వాయువిడం
గములతో కూడికొనిన బియ్యపుగంజిని త్రాగింపవలయును. క్రిమిజనుగు హృద్రోగము
నందు వాయువిడంగములు కోష్ఠముచేర్చిన గోమూత్రమును త్రాగవలయును. ఇట్లులైన
మనుజునిహృదయములో నున్నపురులనుపడిపోవును. మంచికరక్కాయలు 50 సౌవర్చ
లవణము 2 పలములు వీటిలో నేతినివక్వముచేసి పుచ్చుకొనవలయును. ఇయ్యది వల్లభ
ఘృతము. హృద్రోగములను శ్వాసమును శూలమును ఉదరరోగములను వాతకోగములను
నశింపఁజేయును.

◀ శ్వదంష్ట్రోద్దిఘృతము. ▶

శ్లో. శ్వదంష్ట్రోశీర మంజిషా బలాకాశ్చ ర్యకత్తృణాం, దర్భ
మూలం పృథక్పర్ణీ పలాశర్షభకౌ స్థిరా. 26. పలికా న్నాధయే త్తై
షాం రసే ఊరే చతుర్ధణే, కల్తైః స్వగుప్తర్షభక మేదాజీవన్తిజీర
కైః. 27. శతావ ర్యుద్ధి మృద్వీకా శర్కరాశ్రావణీవిషైః, ప్రస్థః
సిద్ధోఘృతా ద్వాతపి త్తహృద్రోగశూలనుత్. 28. మూత్రకృచ్ఛ్రీ ప్ర
మేహార్యః శ్వాసకాసక్షయాపహః, ధనుస్త్రీమద్యభారాధ్య ఊణానాం
బలమాంసదః.

పల్లెరు పట్టివేరు మంజిష్యము ముత్తవపులగము గుమ్మడి రోహిషమును తృణము
కొక్కెడుంపలు పృథక్పర్ణి పలాశము ఋషభకమును గంధద్రవ్యము జీవంతి జీలకఱ్ఱ పిల్లి
పీచర ఋద్ధి ద్రాక్ష కండచక్కెర బోడసగును అగురుశొంఠి వీటియొక్క కల్కములూ

16 పలముల నేతిని సిద్ధముచేసి నేవించిన వాతపిత్తపుహ్నాద్రోగము శూల మూత్రకృచ్ఛము ప్ర మేహము మూలగోగము శ్వాసము దగ్గుత్యయ వీటిని నశింపజేయును. ధనుస్సు శ్రీలు కిల్లు భారము దారినిడక వీటివలన క్షీణించినవారికి బలమునిచ్చి కండరముల వృద్ధినిొందించును.

◀◀ బలాఘృతమును, నర్జునఘృతమును. ▶▶

శ్లో. ఘృతం బలానాగబలార్జునాంబు సిద్ధం సయష్టేమధుకల్ప పాదం, హృద్రోగశూలక్షతరక్తపిత్త కాసాఽలొస్యక్ శమయ త్యుదీర్ణం. 30. పార్థస్య కల్కస్వ రసేన సిద్ధం శస్తం ఘృతం సర్వహృదా మయేషు.

ఘృతవపులగము పెద్దముత్తివపులగము మద్దిచెక్కరసము వీటితో యష్టిమధు కపుకల్కమును నాలవపాలుగా గలిపి ఘృతమును సిద్ధముచేసి నేవించిన హ్మనోగ్రము శూల త్యయ రక్తపిత్తము దగ్గు చెప్పు వెటిగిన వాతరక్తము ఇయ్యవి శాంతించును. అర్జునవృక్షపుచెక్క కల్కమును రసమును వీటితో సిద్ధముచేసిన నీఘృతము ఆన్నివిధ ములగు హ్మనోగ్రములందును ప్ర శస్తముని చెప్పబడినది.

ఇట్లు చక్ర దత్తయందు హ్మనోగ్రాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

విభిణ్ణ

౩౧. మూత్రకృచ్ఛాధికారము.

◀◀ అభ్యంగాద్యుపాయములు. ▶▶

శ్లో. అభ్యంజన స్నేహ నిరూహవస్తి స్వేదోఽపనాపెచాత్త రవస్తిసేకాన్, స్థిరాదిభి ర్వాతహాలై శ్చ సిద్ధా స్తద్వా ద్రనాం శ్చ నిలమూత్రకృచ్ఛే. 1. అమృతాం నాగరం ధాత్రీ, వాజిగంధా త్రికం టకాన్, సప్రిబే ద్వాతరోగార్తః సశూలీ మూత్రకృచ్ఛివా. 2. సేకావగాహః శిశిరాః ప్ర దేహః క్రైష్ణోవిధిర్వస్తిపయోవికారాః, ద్రాక్షాదిదారీక్షుం సైః ఘృతైశ్చ కృచ్ఛేషు పిత్తప్రభ వేషు కార్యాః. 3. కుశఃకాశఃశరోదర్శ ఇక్షుశ్చేతి త్రోణోద్భవం, పిత్తకృచ్ఛిహరం పంచ మూలం వస్తిపశోధనం, ఏతత్సిద్ధం పయః పీతం మేఘ్రగం హన్తి శోణితం. 4.

అభ్యంజనము స్నేహము నిరూహపవస్తి స్వేదకర్మ ఉపనాహము ఉత్తర వస్తి నేకము మున్నగువానిని వాతనాశకములును స్థిరాదిగణపతితములైనవియు నగు రసములను మూత్రకృచ్ఛ్రమును నుపయోగింపవలయును. తిప్పతీగె శొంఠి ఉసిరిక అశ్వగంధ పల్లెరు వీటిని వాతనోగులును శూలకల మూత్రకృచ్ఛ్రోరోగులును త్రాగవలయును. నేకము ఆవగాహనము శీతలములగు లేపములు గ్రీష్మరుక్మధానములు వస్తులు పాలపదార్థములు ద్రాక్షి నేలగుమ్మడు చెఱుకురసము నెయి ఇయ్యవి పిత్తరోగమునకు చికిత్సలు పంచమూలములు మూత్రకృచ్ఛ్రములను హించును. వస్తులను శోధించును. వీటితో సిద్ధము చేసిన పాలను త్రాగిన లింగజులగు రక్తరోగములు నశించును.

శతావర్యాని క్వాధములు.

శ్లో. శతావరీకాశకుశాశ్వదంష్ట్రావిదారిచ లీక్షుక శేనుకాణాం, క్వాధం సుశీఠం మధుశర్కరాక్తం పిబం జయే త్వైతికమూత్రకృచ్ఛ్రం. 5. హోలకీ గోక్షుర రాజవృక్ష పామాణభిద్ధన్వయవాసకానాం, క్వాధం పిబే న్నాక్షికసంప్రయుక్తం కృచ్ఛ్రే సదా హే సరుజే విబుధే. 6. గుండే నామలకం నృస్య శ్రమస్నుం తర్పణం పరం, విత్తాస్తృగ్దాహా శూలఘ్నం మూత్రకృచ్ఛ్రనివారణం. 7. ఏర్వారుబీజం మధుకం సదా ద్విం పైత్రే పిబే త్తండలధావనేన, దార్ద్రం తిథై వామలకీనేన సమాక్షికాం పైతికమూత్రకృచ్ఛ్రే. 8. ఊరోష్ణ తీక్ష్ణోపణ మన్నపానం స్వేదో యవాన్నం పమగం నిరూహాః, తక్రం సతీక్రామధసిద్ధతైలా న్యభ్యంగపానం కఫమూత్రకృచ్ఛ్రే. 9. మూత్రేణ సురయా వాపి కదలీ స్వరనేన వా, కఫకృచ్ఛ్రవినాశాయ శ్లక్ష్యం పిష్టా త్రుటిం పిబేత్. 10. తక్రేణ యుక్తం శితిమారకస్య బీజం పిబే త్కృచ్ఛ్రవినాశ హేతోః, పిబేత్తథా తండుల ధావనేన ప్రవాళచూర్ణం కఫమూత్రకృచ్ఛ్రే, శ్వదంష్ట్రావిశ్వశోయం వా కఫకృచ్ఛ్రవినాశనం. 11.

శతావరి రెల్లు దర్భవేళ్లు పల్లెరు నేలగుమ్మడు శాలి చెఱుకువేళ్లు కశేరు వీటి కషాయమునందు కండశర్కరను నేసికొనిత్రాగిన దాహము శూలము మలబద్ధము కల మూత్రకృచ్ఛ్రములు నశించును. బెల్లముతోకలిపి యుసిరికను తినిన వీర్యవృద్ధి యగును. శ్రమను పోగొట్టును. మూత్రకృచ్ఛ్రమును తొలగించును. కర్బూరగంజలు యష్టిమధుకముమూరినపంపు వీటిని కడుగుతోపిత్తమూత్రకృచ్ఛ్రములందు త్రాగవలయును. మూని

పసపు లేసె ఊసిరికరసము కలిపితాగిన పీత్రమూత్రకృచ్ఛియులు హరించును. ఊరము నుష్ణముగల అన్నసానాదులను స్వేదాదులను మూత్రకృచ్ఛియులందు చేయవలయును. గోమూత్రమద్యములతోను కదలీరిసముతోగాని విలకులను నూరి తాగిన మూత్రకృచ్ఛియులు నశించును. తుమికివిత్రములను మజ్జిగతోగాని బియ్యపు కడుగుతో డాగడచూర్ణమును గాని తుమికిఇగుళ్ళచూర్ణమునుగాని నేవించిన మూత్రకృచ్ఛియులు హరించును. పల్లెరు శొఠి వీటితోనైన యుదకముమూత్రకృచ్ఛియులఁ బోగొట్టును.

❀❀ భిన్నభిన్నకృచ్ఛియులకు భిన్నములగు సుపాయములు. ❀❀

శ్లో. సంవిం త్రిదోష ప్రభవంతు వాయోః, స్థానానుపూర్వ్యా ప్రసమీక్ష్య కార్యం, త్రిభ్యోధికే ప్రాగ్వమసం కఫేస్యా, త్విత్తేవిరేకః పవనేతు వస్తిః. 12. బృహతీధావనీపాతా యష్టీమధుక లింగకాః, పాచనీయో బృహత్వాదిః కృచ్ఛిదోష త్రయాపహః, తథాభిసూతజే కుర్యా త్సద్యోవ్రణచికిత్సితం. 13. మూత్రకృచ్ఛి సదా చాస్య కార్యవాత హరీక్రియా, స్వేదచూర్ణక్రియాభ్యంగ వస్తయస్సుఃపురీషజే. 14. క్వాథం గోక్షురబీజస్య యవక్షౌరయుతం పిబేత్, మూత్రకృచ్ఛిశకృజ్జేచ పీతం శీఘ్రం నివారయేత్. 15. హితాక్రియా త్వశ్శరీశర్కరాయాం యామూత్రకృచ్ఛి కఫమారుతోత్తే.

త్రిదోషజమగుదానికి వాయుస్థానముల నానుభూతిగా పరికించి కపాధిక్యము య్యోనేని పమనమును పితృధికమగునేని విరేచనమును వాతాధికమగునేని వస్తియును చేయఁదగినది. పెద్దవాడు కొలపొన్న అగుశొంఠి మధుకము కొడిశెపాలవిత్తులు ఈమొదలగునవి బృహత్వాది గణమనఁబడును. కృచ్ఛిదోషములను హరించును. గాయము చేసగుదానికి సద్యోవ్రణమునకుఁబోలె చికిత్సను చేయవలయును. ఎల్లప్పుడును దీనికి వాతనాశకమగు చికిత్సను చేయవలయు. పురీషజమగు దానికి స్వేదము చూర్ణక్రియఅభ్యంగము వస్తి ఇయ్యవి చేయవలయు. కఫవాతజములగు హనియందువలనే పల్లెరు కాయల కషాయమును యవక్షౌరముతో త్రాగవలయును.

❀❀ శిలాజిత్తు లేహ్యము. ❀❀

శ్లో. లేహ్యాం శుక్రవిబంధోత్తే శిలాఽతుసమాక్షీకం, వృష్ట్యైం బృంహితథాతో శ్చ విధేయాః ప్రమదోత్తమాః. 16. ఏలాహింగుయులః క్షీరం సర్పిర్నిశ్రం పిబే స్నరః, మూత్రదోషవిశుద్ధ్యర్థం శుక్రదోష

చ తత్. 17. యస్తూత్రకృచ్ఛ్చిః ఐహితం తు పైతే తత్కా
 వోచ్ఛేతమూత్రకృచ్ఛ్చిః, త్రికంటకారగ్వధదర్శకాశ దురా
 ర్వత భేదపథ్యాః, నిఘ్నంతి పీతామఘ నాశ్శరీం చ, సం
 పృత్యో రపి మూత్రకృచ్ఛ్చిమ్. 18. క సాయేటిబలామూల సాధితః
 కృచ్ఛ్చిః. 19. ఏలాశ్శభేదకశిలా జతుపిప్పలీనాం చూర్ణాని
 బజ్రై ర్దులితాని పీత్వా, యద్వా గుడేన సహితా న్యవలిన్యా
 చాసన్నమృత్యు రపి జీవతి మూత్రకృచ్ఛ్చిః. 20. అయోరజః
 క్షం మధునా సహ యోజితమ్, మూత్రకృచ్ఛ్చిం నిహన్త్యాశు
 క్లేహై ర్న సౌశయః. 21. సితాతుల్యో యవక్షారః సర్వకృ
 వారణః, నిద్ధిగికారసో వాపి సక్షౌద్రః కృచ్ఛ్చినాశనః. 22.

విద్యబంధకమగు మూత్రకృచ్ఛ్చియనందు శిలాజతులే నె నేవింపవలయును. వీర్య
 పు లగు నాషధులచేత స్త్రీసంఖోగము కార్యము. ఏలకులు ఇంగువలతో సిద్ధ
 పాలలో నేతిని నైచికొని త్రాగిన మూత్రదోషములను వీర్యదోషములు
 రను. పిత్తమూత్రకృచ్ఛ్చిచికిత్సలనే రక్తమూత్రకృచ్ఛ్చిములకును చేయునది.
 రేలచెక్క దర్భగల్లు దూలగొండి కరక్కాయ వీటికషాయములు తేనెను
 త్రాగిన అన్నివిధములగు మూత్రకృచ్ఛ్చిములు నశించును. ఏలకులు పా
 ము శిలాజిత్తు పిప్పళ్లు వీటిమార్గమును బియ్యపుకడుగుతో త్రాగినను బెల్ల
 పి తినినను మరణాసన్నుడైన మూత్రకృచ్ఛ్చిరోగియును బ్రదుకును. మండూ
 చక్కగానూరి తేనెను కలిపి మూడుపూటలు తినిన మూత్రకృచ్ఛ్చిములు న
 బెల్ల వావిలి యవక్షారము సహము గాసేవించినను, వాకుడురసముతో తే
 త్రాగినను కృచ్ఛ్చినాశనము అగును.

శతావరి ఘృతము. ౨౩

శ్లో. శతావరీకాశకుశశ్వదంష్ట్రా విదారి కేక్ష్యామల కేషు సిద్ధం,
 యోవా సితయా విదిశ్రం కృచ్ఛ్చిషు పిత్తప్రభవేషు
 ౨౩.

అష్టిచర కాశము కుశలు పల్లరు నేలగుమ్మడు ఉసిరిక పిటితో సిద్ధము
 యిని గాని పాలను గని చక్కెరను కలిపికొని పిత్తజములగు మూత్రకృ
 కుపయోగించికొనవలయును.

పసపు లేనే ఉసిరికరసము కలిపిత్రాగిన పిత్తమూత్రకృచ్ఛములు హరించు నుష్ణముగల అన్నసానాదులను స్వేదనములను మూత్రకృచ్ఛములందు చే గోమూత్రమద్యములతోను కడశీరసముతోగాని ఏలకలను నూరి తా కృచ్ఛములు నశించును. తుమికినిత్తములను మజ్జితోగాని బియ్యపు క గడచూర్ణమునుగాని తుమికిఇగుళ్ళచూర్ణమునుగాని నేవించి మూత్ర హరించును. చల్లెరు కొఱతి వీటితోనైన యుదకముమూత్రకృచ్ఛములకు

❁ భిన్నభిన్నవృద్ధిములకు భిన్నములగు నుపాయములు. ❁

శ్లో. సంస్కృత్యో దోష ప్రభవంతు వాయోః, స్థానాన్ ప్రసమీక్ష్య కార్యం, త్రిభ్యోధికే ప్రాగ్వమనం కఫేన్యా, త్త్వి పవనేతు వస్తిః. 12. బృహతీధావనిపారా యష్టీమాధుక లింగ- నీయో బృహత్యాదిః కృచ్ఛదోష త్రయాపహః, తథాభిసూత త్సద్యోవ్రణచికిత్సితం. 13. మూత్రకృచ్ఛే సదా చాస్య క హారీక్రియా, స్వేదచూర్ణక్రియాభ్యంగ వస్తయస్సుఃపురీషజే- థం గోక్షురబీజస్య యవక్షారయుతం పిబేత్, మూత్రకృచ్ఛ- చ వీతం శీఘ్రం నివారయేత్. 15. హితాక్రియా త్వత్క- యాం యామూత్రకృచ్ఛే కఫమారుతోత్థే.

త్రిదోషజమగుదానికి వాయుస్థానముల నాశుభ్రాగ్నిగా పరికించి క య్యోనేని పమనమును పిత్తాధికమగునేని విరేచనమును వాతాధికమగునేని చేయఁ దగినది. పెద్దవాషడు కొలబొన్న అగరుకొంతి మధుకము కొడిచె ఈమొదలగునవి బృహత్యాది గణమునఁబడును. కృచ్ఛదోషములను హరించు ముచేనగుదానికి సద్యోవ్రణమునకుఁబోలె చికిత్సను చేయవలయును. ఎల్లప్పు వాతనాశకమగు చికిత్సను చేయవలయు. పురీషజమగు దానికి స్వేదము చూర్ణము గము వస్తి ఇయ్యవి చేయవలయు. కఫవాతజములగు హనియందువలెనే పక్షి కషాయమును యవక్షారముతో త్రాగవలయును.

❁ శిలాజితు లేహ్యము. ❁

శ్లో. లేహ్యం శుక్రవిబంధోత్థే శిలాః తుసమాక్షిక్కు, బృంహితథాతోశ్చ విధేయాః ప్రమదోత్తమాః. 16. ఏలాహిం ఊరం సర్పిర్క్రిశ్రం పిబే స్మరః, మూత్రదోషవిశుద్ధ్యర్థం ష-

హరః చ తత్. 17. యస్తూత్రకృచ్చేః సహితం తు వైత్తే తత్కారయే చోఽఞితమూత్రకృచ్చే, త్రికంటకారగ్వధదర్శకాశే దురాలభాపర్వతభేదపథ్యాః, నిఘ్నంతి పీతామఘు నాశ్శతీం చ, సంప్రాప్తమృత్యో రపి మూత్రకృచ్చిమ్. 18. కషాయేఽబలామూలసాధితః సర్వకృచ్చితత్. 19. ఏలాశ్శభేదకశిలా జతుషిప్పలీనాం చూర్ణాని తుడులజలై ర్దులితాని పీత్వా, యద్వా గుడేన సహితా న్యవలివ్యాతాని, చాసన్నమృత్యు రపి జీవతి మూత్రకృచ్చి. 20. అయోరజః శ్లక్షణ్ణపిష్ఠం మఘునా సహ యోజితమ్, మూత్రకృచ్చిం నిహస్త్యాశు త్రిభి ర్లేహై ర్ను సుశయః. 21. సితాతుల్యో యవక్షాఃః సర్వకృచ్చినివారణః, నిద్దికారసః నాపి సక్షాద్రః కృచ్చినాశనః. 22.

వీర్యబంధకమగు మూత్రకృచ్చియనండు శిలాజతులేన నేవింపవలయును. వీర్యవృద్ధికరము లగు నౌషధులచేత స్త్రీసంభోగము కార్యము. ఏలకులు ఇంగువలతో సిద్ధముచేసిన పాలలో నేతని వైచికోని త్రాగిన మూత్రదోషములను వీర్యదోషములు నష్టములగును. పిత్తమూత్రకృచ్చిచికిత్సలనే రక్తమూత్రకృచ్చియులగును చేయునది. పల్లెరు రేలచెక్క దర్భకల్లు దూలగిండి కరక్కాయ వీటికషాయములో తేనెను కలిపి త్రాగిన అన్నివిధములగు మూత్రకృచ్చియులు నశించును. ఏలకులు పాషాణభేదము శిలాజిత్తు పిప్పళ్లు వీటిహర్షమును బియ్యపుకడుగుతో త్రాగినను బెల్లమును కలిపి తినినను మరణాసన్నుడైన మూత్రకృచ్చిరోగియును బ్రదుకును. మండ్ూరమును చక్కగానూరి తేనెను కలిపి మూడుపూటలు తినిన మూత్రకృచ్చియులు నశించును. బెల్లవావిలి యవక్షారము సహముగానేవించినను, వాకుడురసముతో తేనెను త్రాగినను కృచ్చినాశనము అగును.

శతావరి ఘృతము. ౨౩

శ్లో. శతావరీకాశకుశశ్వదంస్త్రా విదారి కేత్వామల కేషు సిద్ధం, సర్వః సయోవా సితయం వినిశ్రం కృచ్చేషు పిత్తప్రభవేషు యోజ్యం. 23.

పిల్లపీచర కాశము కుశలు పల్లెరు నేలగుండు ఉసిరిక పిటితో సిద్ధము చేసిన నేయిని గాని పాలను గాని చక్కెరను కలిపికోని పిత్తజములగు మూత్రకృచ్చియుల కుపయోగించికోనవలయును.

◀◀ త్రికంటక ఘృతము. ౨౩ ▶▶

శ్లో. త్రికంటకై రంశశుశాద్యభీరు కర్కారుకేతుస్వర సేససిద్ధమ్,
సర్పి ర్దుష్కారాంశముతం ప్రపేయం కృచ్ఛాశ్చరీమూత్రవిఘాత
హేతోః. 24.

పల్లెరు ఆముదము చెల్లు పిల్లిపీచర కర్కూజాగింజలు చెఱకుగడలు వీటిఱసముతో
సిద్ధముచేసిన నేతియందు నేతిలో నగభాగమును బెల్లమునుచేర్చి త్రాగిన మూత్రకృచ్ఛ
ములు అశ్చరులు మూత్ర విఘాతములు నశించును.

◀◀ సుసూర ఘృతము. ౨౪ ▶▶

శ్లో. పునర్నవా మూలతులా దశమూలాశతావరీ, బలా తురగ
గంధా చ తృణమూలం త్రికంటకమ్. 25. విదారీ వంశనాగాహ్వ గుడూ
చ్యుతిబలా తథా, పృథగ్దశపలా న్భాగాన్ జలద్రోణే విపాచయేత్. 16.
తేస పాదావశేషేణపుతస్యాధాకం పచేత్, మధుకం శృంగబేరం చ
ద్రాక్షా సైంధవపిప్పలీ. 27 పృథగ్ద్విపలికానద్యా ద్యవాన్యాః కుడపం
తథా, త్రింశద్గుణవలా న్యత్ర తైలస్యైరంజజస్య చ. 28. ప్రస్థం దత్వా
సమాలోడ్య సమ్యజ్త్వద్వగ్నినాఃచేత్, ఏతదీశ్వరపుత్రాణాం స్వాగోభి
జనమనిందితమ్. 29. రాజ్ఞాం రాజసమానాంచ బహుస్త్రీసతియస్పయే,
మూత్రకృచ్ఛే కటిస్తంభ తథా గాఢపురీషణామ్. 30. మేడ్రవజ్జణ
శూలే చ యోనిశూలే చ శిస్యతే, యథోక్తానాం చ గుల్మనాం వా
తశోణితకాశ్చయే. 31. బల్యై రసాయనం శీతం సుకుమారకుమార
కమ్, పునర్నవాశి శేదోగ్రోణో దేయోఽన్యేషు తథా పరిః 32.

గజ్జీరువేళ్లను 100 పలములును దశమూలములు శతావరీ ముత్తవపులము
పెన్నేరు వట్టివేళ్లు పల్లెరు నేలగుమ్మడు వంశశుచనము నాగకేసరములు తిప్పకీగ
పెద్దముత్తవపులము ఇవి పదిపదిపలములును ఆధాధకపామితమగు నుదకములో పక్వ
మును చేయవలయును. వీరు నాలుగవపాలు విగిలియున్నప్పుడు 32 పలముల నేయిని
మధుకము అల్లము ద్రాక్ష సైంధవలకణము పిప్పళ్లు రెండేసిపలములును, వామము
నాలుగుపలములును, బెల్లము 40 పలములును ఆముదము 16 పలములును కలిపి కలియఁబె
ట్టును పక్వముచేసి స్రాతఃకాలముల నేవించుటయ్యుత్తమము. ఇయ్యది దొరలబిడ్డలు గా
జులు రాజకుల్యులును నేవించఁదగినది. స్త్రీలును పురుషులును దీనినిమూత్రకృచ్ఛము

కటిస్తంభము మలబద్ధకము లింకశూల అండశూల యోనిశూల గుల్మగోగములు వాతరక్తపు మాత్రకృచ్ఛిములు సున్నగువానియం దుపయోగింపవలయును. ఇయ్యది బలకరమును సుసహారతః గల్గించునదియును చల్లనిదియు నగు రసాయనము. నూరుపలముల గజేరువేళ్లను ఒకద్రోణపునీటిలో ఇ దు వేయవలయును. ఇతరబౌసధములయందు మఱియొకద్రోణమును కూడ చేర్చవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయ దు మాత్రకృచ్ఛాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౩౨. మూత్రాఘాతాధికారము.

☉ మూత్రఘాతోపాయములు. ☉

శ్లో. మూత్రాఘాతా న్యఘోషం మూత్రకృచ్ఛి హై ర్షయేత్, వస్తిముత్తరవస్తి చ దద్యాత్స్నిగ్ధం విరేచనమ్. 1. కల్కమ్బైర్వారుబీజానా మక్షమాత్రం ససైంధవమ్, ధాన్యామ్లయుక్తం పీత్యైవ మూత్రాఘాతా ద్విముచ్యతే. 2. పాటల్యాయావశూకాచ్చ పారిభద్రాత్తిలాతపి, క్షారోదకేన మదిరాం త్వగేలోషణసంయుతామ్, పిబేద్గుణోపదంశా న్వా లిహ్యో దేతా న్పృథక్పృథక్, త్రిఫలాకల్క సంయుక్తం లవణం వాపి పాయయేత్. 4. నిద్ధిగీకాయా స్వరసం పిబే ద్యస్తానరస్తుతమ్, జలే కుంకుమకల్కం వా సక్షోద్ధ్ర ముషితం నిశి. 5. సత్తైలం పాటలభస్మ క్షారవన్ద్యా షరిస్తుతిమ్, సురాం సౌవర్ష లవతీం మూత్రాఘాతీ పిబేన్నరః. 6 దాడిమా. బుయుతం ముఖ్య మేరాబీజం సనాగరమ్, పీత్వా సురాం సలవణాం మూత్రాఘాతా ద్విముచ్యతే. 7. పిబే చ్చిలాజతు క్వాథే గణే వీరతరాదికే, రసం దురాలభాయా వా కషాయే వాసకస్య వా. 8.

దోషానుసారముగా మూత్రాఘాతములను మూత్రకృచ్ఛిసాశకములగు చికిత్సలతో షోఽగోట్టవలయును. వస్తి ఉత్తరవస్తి విరేచనము వీనిని చేయింపవలయును. కరుబూజవిత్తనములను కల్కముచేసి ఒక తులముతీసికొని అందు సైంధవలవణమును గంజిని చేర్చికొని త్రాగిన మూత్రాఘాతములు నశించును. రక్తపాటలపుష్పము యవక్షారము వేపతిలలు వీటిని క్షారోదకములతో మద్యమునుగా చేసి లవంగపుష్ప వీలకులు మిరియ

ములు వీటితోచేర్చి త్రాగినను వామకురసమును వడియఁజెట్టిత్రాగినను నీటిలో కుంకు మపూవుకల్మమును తేనెను వైచిరాత్రియంతయు నుంచి త్రాగినను, పాటలభస్మమును త్రైలమునో కలిపి త్రాగినను సౌవర్చలవణముతో మద్యమును చేసి త్రాగినను దాని మృషపండ్లరసములో చిన్నయేలవలలను శొంకని కలిపిత్రాగినను సైంధవలవణమును మద్యములోచేర్చి త్రాగినను శిలాజిత్తు కషాయములోగాని వీరతరాది గణకషాయములోగాని యవక్షారరసములోనైనను అడ్డసరము కషాయములోనైనను కలిపిత్రాగిన మూత్రాఘాతములు నశించును.

❁ త్రికంటకాదిపయస్సు. ❁

శ్లో. త్రికంటకైరండ శతావరీభిః సిద్ధం పయో వా తృణపంచ మూలైః, గుడప్రగాఢం సఘృతం పయో వా రోగేషు కృచ్చాచ్చిదిషు శస్త మేతత్. 9. నలకుశి కాశేక్షుశిఘం క్వధితాం ప్రాతః సుకీతలాం శీతామ్, పిబతః ప్రయాతి నియతం మూత్రగ్రహ ఇత్యువాచ కచః. 10. గోదావత్యా మూలం క్వధితం ఘృతైలగోరసై ర్త్రిశమ్, వీతం నిరుద్ధ మచిరా ద్భినత్తి మూత్రస్య సుఘాతం. 11. జలేన ఖాదిరీబీజం మూత్రాఘాతాశ్చ రీపరం, మూలం రుద్రజటాయా శ్చ తక్రవీతం తదర్థకృత్. 12. మూత్రేవిబద్ధే కర్పూరచూర్ణం లింగే ప్రవేశయేత్, శృత శీతపయోన్నాశీ చందనం తండులాంబునా. 13. పిబే త్పశర్కరం శ్రేష్ఠ ముష్ణవాతే సశోణితే, శీతో2వగాహ ఆవష్ఠి రుష్ణవాతనివారణః. 14 కూష్మాండకరస శ్చాపి వీతః సక్షారశర్కరః, స్త్రీణా మతిప్రసంగేన శోణితం యస్య సిచ్యతే. 15. మైథునోపరమ శ్చాస్య బృంహణీయో హితో విధిః, స్వగుప్తాఫలమృద్వీకా కృష్ణేక్షురసికారజః. 16. సమాంశ మర్థభాగాని క్షీరక్షౌద్రఘృతానిచ, సర్వం సమ్యగ్విమధ్యాక్ష మానం లీడ్వా పయః పి బేత్, హన్తి శుక్రాశయోఘ్నాంశ్చ దోషా న్వంధ్యాసుత ప్రదం. 17.

ఏనుగుపళ్లెరు ఆముదపువేళ్లు పిల్లిక్షీచరము వానితో సిద్ధముచేసిన నేయిగాని పాలుగాని తృణపంచమాలములతో సిద్ధముచేసిన నేతినిగాని పాలనుగాని బెల్లముతో త్రాగిన మూత్ర కృచ్చాచ్చిదిషోగములకు మంచిది. వట్టివేళ్లు దర్భలు నెల్లు చెఱువ వీటి వేళ్ళతోనైన కషాయమును చల్లార్చి ప్రాతఃకాలమున నియతముగా పుచ్చుకొనిన మూత్రాఘాతము మానును అని కచముని చెప్పెను. హంసపాదికెట్టువేళ్లను కషాయముచేసి

నేయినానె ఆవుమజ్జిగలతో కలిపి త్రాగిన మూత్రాఘాతము వెంటనే నశించును. ఖదిర బీజములను నీటితో నూరిత్రాగిన మూత్రాఘాతము నశ్య రియును హాంచును. త్రి జటామూల మునుమజ్జిగతో త్రాగినను మూత్రాఘాతాదులు నశించును. మూత్రము బంధించినచో కర్పూ రపుమార్గమును లింగమునందు రాయవలయును. కాచినెల్లాచ్చినపాలను త్రాగవలయును. బియ్యపునీటితో చందనమును శర్కరతో నుష్ణవాతములందు త్రాగవలయును. వస్త్రపఠ కుచస్నీటిలో కూరుచున్ననుష్ణవాతము హరించును. గుమ్మడి సములో చక్కెరవై చికిని త్రాగవలయును. స్త్రీలయొక్క అతిప్రసంగముచే రక్తము స్త్రవించుచున్నచో సంగమము వనికిరాదు. దురదగొండి ద్రాక్ష సిప్పళ్లు చెఱువ చక్కెర వీటిని సమానభాగములుగను, పాలు లేనె నేయి సమానభాగములుగను చేర్చి తఱచి ఒకతులముచో నేవించి పాలను త్రాగిన వీర్యాశయదోషములు నశించును. గొడ్డుతనమును మానును.

❦ చిత్ర కాదికృతిము. ❧

శ్లో. చిత్రకం శారిబా చైవ బలా కాలానుశారిబా, ద్రాక్షావి శాలా విప్పల్య స్తథా చిత్రఫలా భవేత్. 18. త్తైవ మధుకం దద్యా ద్దద్యా దామలకాని చ, ఘృతాథకం పచేదేభిః కల్కై రక్షసమన్వితైః. 19. క్షీరద్రోణే జలద్రోణే తత్ప్రీధమవతాః యేత్, శీతం యస్త్రుతంచైవ శర్కరప్రసరయతం. 20. తుగాక్షీర్యా శ్చ తత్సర్వం మతిమాన్ ప్రతి మిశ్రయేత్, తతోమితం పిబే త్కాలే యథాదోషం యథాబలం. 21. వాతరేతాః పిత్తరేతాః శ్లేష్మరేతా శ్చ యో భవేత్, రక్తరేతా గ్రంధిరేతాః పిబే దిచ్చ న్నరోగతాం. 22. జీవనీయం చ వృష్యం చ సర్పిరేత స్తహగుణం, ప్రజాహితం చ ధన్యం చ సర్వరోగాపహం శివం. 23. సర్పిరేత త్ప్రీయుంజానా స్త్రీ గర్భం లభతే చిరాత్, అ స్పృగోషాం జయే చైవ యోనిదోషాం శ్చ సంహతాన్. 24. మూత్ర దోషేషు సర్వేషు కుర్యా దేత చ్చికిత్సితం.

చిత్ర మూలము సుగంధిపాల ముత్తవపులగము నల్లసుగంధిపాల ద్రాక్ష కొడిసె పాలవిత్తులు సిప్పళ్లు యష్టిమధుకము ఉసిరిక వీటిని కాలాపలముచో ఆఢకము నేటిలో పక్వముచేసి కల్కమునొక ద్రోణము పాలుమంయొకద్రోణము నీరువీటితో సిద్ధముచేసి దింపి చల్లార్చివడియగట్టి 16 పు|| చక్కెరనువైచి వంశలోచన 16 పలములుకలిపి బలదో షునుసారము త్రాగిన రక్తపీతము మున్నగురోగములు నశించును. వాతపిత్తశ్లేష్మరోగము లు నశించును. ఈకృతిము జీవనోపధము. వృష్యయోగమునైయున్నది. దీనినినేవించిన

స్త్రీ గర్భవతి యగును. రక్తవోషములు నశించును. సంహతము లగు యోనివోషము లన్నియు నడుగంటును. సమస్తములగు మూత్రవోషములందును దీనితో చికిత్సఁ జేయవలయును.

ఇట్లు చక్ర దత్తయందు మూత్రాఘాతాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

33. అశ్వర్యధికారము.

❁ * అశ్వరీరోగమునకు సామాన్య చికిత్సలు. ❁

శ్లో. వరుణస్య త్వచం శ్రేష్ఠాం శుంఠీ గోక్షురసంయుతాం, య వక్షారగుణం దత్వా క్వాథయిత్వా పిబేద్ధితాం. 1. అశ్వరీం వాత జాం హస్తీ చిరికాలానుబంధినీం, వీరతరః సహచరీ దర్భో వృక్షాదనీ నలః. 2. గుంద్రాకాశకుశా వశ్య భేద మోరటటుండుకాః, కురంటికాచ వశిరో వసుకం సాన్నిమంథకః 3. ఇందీవరీశ్వదంస్త్వా చ తిథా కాపోత వక్రః, వీరతరాది రిత్యేష గణో వాతవికారసత్. 4. అశ్వరీ శర్కరామూత్ర కృచ్ఛ్చాఘాతరుజాఃహః, శుంఠ్యగ్నిమంథపాషాణ శిగువ రుణగోక్షురైః. 5. అభయారిగ్వథపల్లైః క్వాథం కుర్వా ద్విచక్షుః, రామతక్షారలనణ చూర్ణం దత్వా పిబేన్నరః. 6. అశ్వరీమూత్రకృచ్ఛ్చాఘ్నం పాచనం దీపనం పరమ్, హన్యా త్కొష్ఠాశ్రితం వాతం కిట్యూరుగుదమేఢగమ్. 7.

ఉలిమిరిచెక్క శొంఠి పల్లెరు వీటికషాయమును యవక్షాగము బెల్లములతోనిద్దము చేసి త్రాగిన నాలకాలమునుండి యున్న అశ్వ రియును నశించును. కురువేరు గోరింట దప్ప తిప్పతీగె భద్రముస్తలు కాశము కళలు చెఱును పచ్చనిలాద్దగ పల్లెరు బ్రాహ్మము వీరతరాదిఃణమనంబడును. ఇయ్యదివాతవికారమును హరించును. అశ్వ రిశర్కరామూత్ర కృచ్ఛ్చాఘ్నము మూత్రాఘాతములనీది పోఁగొట్టును. శొంఠి అగ్నిమంథము పాషాణము మునగ ఉలిమిరి కరక్కాయ తేలపండ్లు వీటితో కషాయము జేసి ఇంగున యవక్షారమును చేర్చి త్రాగిన అశ్వ రి మూత్ర కృచ్ఛ్చాఘ్నములనుపోఁగొట్టి అగ్నిని దీపింపజేయును. కటి తొడలు సుదస్థానము మేఘ్నిస్థానము మున్నగువానిలో గలవాతములను నశింపజేయును.

* అశ్వ రి యనగా మూత్ర ద్వారమునందు తాయి పెట్టిగడి గోగము.

పాషాణ భేదాది ఘృతము. ౭౯

శ్లో. పాషాణభేదో వసుకో వశిరోఽశ్చన్తకం తథా, శతావరీ
శ్వదంష్ట్రా చ బృహతీ కంటకారికా. 8. కపోతవక్త్రార్త గల కాంచనో
శీర గుల్మకాః, వృక్షాదనీ భల్లక శ్చ వరుణః శాకజం ఫలం. 9. య
వాః కులుత్థాః కోలాని కతకస్య ఫలాని చ, ఉషకాదిప్రతీవాప మే
మాం క్వాభేశ్వతం ఘృతం. 10. భినత్తి నాతసంభూతా మశ్శగీం ఊప్ర
మేవ తు, ఊరా న్యవాగూః పేయా శ్చ కషాయూణి పయాంసి చ,
భోజనాని చ కుర్వీత వర్తేఽస్మి న్వాతనాశనే. 11.

కొండపిండిచెక్క మోదెనవేళ్లు ఏనుగుపిప్పళ్లు పిల్లిపీచం పల్లెరు వామడు బ్రాహ్మీ
గోరంట పట్టివేళ్లు గన్నేరు ఎఱ్ఱగన్నేరు బదనిక ఉలిమి వెలగపండు వీకిక్వాభములో
ఉషకాదిగణాపథములను ప్రతివాపముచేసి నేతనిచేసి నేవంపవలయును. ఇయ్యది నాత
జమగు నశ్శగీగమును శీఘ్రముగా పోగొట్టును. ఊరపదార్థములను గంజి పేయ కషా
యములును చేసి భుజింపవలయును. నాతినాశకవర్గములగు వానిని భుజింపవలయును.

ఉషకాది గణము. ౮౦

శ్లో. ఉషకంసైంధవం హింగు కాశీసద్వయగుగ్గులుః, శిలా
జతుః తుత్తకం చ ఉషకాది రుదాహృతః. 12. ఉషకానిః కిఫం హస్త
గణో మేదోవిశోధనః, అశ్శరీశర్కరామూత్ర శరాలస్నుః కఫగు
ల్మనుత్. 13.

చెఱుప సైంధవలవణము ఇంగువ చెండు తెఱుగులగు కాశీసములు గుగ్గులుము
శిలాజిత్తు మెలుకుత్తము ఇయ్యవి ఉషకాది గణము. ఇవి కఫమును పోగొట్టి మెదడును
కుద్దిచేసి అశ్శర్యాదుల నశింపజేసి గుల్మదులను పోగొట్టును.

ఉషకాది ఘృతము. ౮౧

శ్లో. కుశః కాశః శరో గుల్మ ఇశ్కరో మోరటోశ్వభిత్. 14.
దర్భో నిదాగీ వారాహీ శాలిమూలం త్రికంటకః, భల్లుఃకః పాటలీ
పాతా పత్తూరోధ కురంటకాః. 15. పునర్నవే శివీషశ్చ క్వధితా స్తేషు
సాధితం, ఘృతం శిలాహ్వా మధుకం బీజై రిండివరస్య చ. 16. త్రపుషై
ర్వారుకాణాం వా బీజై శ్చావాపితస్ఫృతమ్, భినత్తి పిత్తసంభూతా మశ్శ

రీం ఊప్ర మేన తు. 17. ఊరా న్యవాగూః పేయా శ్చ కషాయాణీ పయాంసి చ, భోజనాని చ కుర్వీత వర్ధైస్త్వి న్ని త్తనాశనే. 18.

కుశకాశములు తెల్లు నల్లచెఱకు చెఱకువేళ్లు పల్లరు కొండపిండి దర్భశాలిమూలము త్రికంటకములు పాటలి అగరుకొఱి నేలగుయుడు నేతాడి పత్తూరము గోరింట శిరీషము గలిజేరు వీటితోనైన కషాయములలో సాధించినదియును, శిలాజిత్తు మధుకము కమలవీజములు దోసకాయ కరుబూజావిత్తులు వీటితో ప్రతివాపము చేయఁబడినవియు నగు నేటిని పితాశరీగోగులు త్రాగవలయును.

వరణాది ఘృతము. ౧౯

శ్లో. గణే వసుణకాదా చ గుగ్గు ల్యేలాహరేఽఽభిః, కుష్ఠముస్తా వ్యామరిచ చిత్రకైః సనురాహ్వయైః. 19. ఏతై స్సిద్ధ మజా సర్పి రుషకాదిగణేనచ, భినత్తి కఫసంభూతా మశ్శరీం ఊప్ర మేన తు. 20.

ఊరా న్యవాగూః పేయా శ్చ కషాయాణీ పయాంసి చ, భోజనాని ప్రకుర్వీత వర్ధైస్త్వి స్మ-ఘనాశనే. 21. వసుణార్తగలశిగ్రుః తర్కారీ మధుశిగ్రుకాః, మేషశృంగీ కరంజా చ బింబ్యగ్నీమంధమోరటాః. 22. శైర్యా శిరీషోదరోఘ్న వరుసుక చిత్రకా, బిల్వం చైవాజశ్మింగీ చ బృహతీద్యయమేవచ. 23. వరుణాదిగణో హ్యేష కఫమేదో నివారణి, వినిహన్తి శిరఃశూలా గుల్తాద్యన్తరవిద్రధీన్. 24.

వరణాదిగణములందును గుగ్గులము విలపలు రేణుక కోష్ఠ తుంగముస్తలు మిరియుములు చిత్రమూలము దేవదారు వీటిక పాయమందు నుషికాదిగణమును ప్రతివాపనముచేసి సిద్ధముచేసిన మేకపాలు కఫాశ్మరనిపోగొట్టును. కఫనాశకములగు ఊరాదుల నిందు భుజింపవలయును. ఉలిమిరి నల్లగోరింట మునగ తీయగునగ మేషశృంగి నెమలియడు గుచ్చెక్క దొండపండు అన్నిమంధము చెఱకు వైరీయము శిరీషము దర్భ వరపసుక చిత్రకములు పిల్లిపీచర బిల్వము అజశృంగి దుష్టుపుతీగే వాకుడు ఇయ్యది వరణాది గణము. కఫమేదనివారణము. శిరశ్శూల గుల్తము విద్రధి మున్నగువారిని ఇది నశింపఁ జేయును.

వరణాదికషాయము. ౨౦

శ్లో. వరుణత్విక్కషాయం తు వీతం చ గుణసంయుతమ్, అశ్వ రీం పాతయ త్యాశు వస్తిశూలనివారణమ్. 25. యవఊరం గుడోస్త్వి

శ్రం పి బే త్పుష్పఫలోద్భవమ్, రసం మూత్రవిబాధఘ్నం శర్కరాశ్శరీ
 నాశనమ్. 26. పి బే ద్వీచిణమూలత్వ క్వాధం తత్కల్పసంయుతం,
 క్వాథ శ్చ శిగుమూలోత్థః కదుష్ణో శ్చైరిఘాతకః. 27. నాగరవారుణ
 గోక్షుర పామాణభేదకపోలనల్పజః క్వాథః, గుడయావశూకమిశ్రః
 పీతో హ స్త్యశ్చరీ ముగ్రామ్. 28. వరుణత్వక్పిలాభేద భుంతిగోక్షురకైః
 కృతః, కషాయః క్షారసంయుక్తః శర్కరాం చ భిసత్ప్యపి. 29. శ్వదం
 ప్రైరండపత్రాణి నాగరం వరుణత్వచమ్, ఏత త్క్వాథవరం ప్రాతః
 పి బే దశ్చరిభేదనం. 30. మూలం శ్వదగస్త్రాక్షురకోరుభూకాత్ ఊ
 రేణ పిష్టం బృహతీద్వయా చ్చ, ఆలోడ్య దధ్నా మధురేణ పేయం
 దినాని స ప్తాశ్చరభేదనార్థం 31. పక్షేక్ష్యాకరసః క్షారః సీతాయుక్తో
 శ్చరీహరః, పామాణరోగపీడాం సౌవర్చలయుక్తా సురా జయతి. 32.
 తద్వన్మఘ్నదుగ్ధయుక్తా త్రి రాశం తిలనాలభూతిశ్చ. 33.

ఉలిమిరికషాయములో బెల్లమును కలిపి త్రాగిం అశ్శరులు శీఘ్రముగా నశిం
 చును. వస్త్రీశూలలు నశించును. యవక్షాగమును బెల్లముతో పుష్పఫలమును త్రాగిన
 మూత్రబంధము శర్కరాశ్శరులునశించును. ఉలిమిరిచెక్క కషాయములో కల్పమును
 వైచి త్రాగినను ముసంగచెక్కకషాయమును గోరువెచ్చగా త్రాగినను అశ్శరి నశిం
 చును. శొంఠిఉలిమిరి పళ్లెరు కొండపిండివేళ్లు బ్రాహ్మి వీటికషాయములో యవ
 క్షారము బెల్లము గలిపి త్రాగిన శర్కర అశ్శరులు నశించును. ఉలిమిరి కొండపిండి
 శొంఠి పళ్లెరు వీటికషాయమును యవక్షాగముతో త్రాగినచో శర్కరలు నశించును. పళ్లె
 రు ఆనుదపానీలు శొంఠి ఉలిమిరిచెక్క వీటికషాయమును ప్రాతఃకాలమునందు త్రా
 గిన శ్శరులు నశించును. పళ్లెరు తిలకపుచెక్క ఆముదపువేళ్లు వాకుడు వీటిని పా
 లతో నూరి పెణుగుతో కలిపి ఏడురాస్త్రులు త్రాగినచో శ్శరులు నశించును. చేదుసార
 రసమును యవక్షారము చక్కెర వీటిని కలిపి త్రాగినచో అశ్శరులు నశించును. అశ్శ
 రీబాధను సౌవర్చలవణముతో చేసిన కల్లును త్రాగిన పోగొట్టును. సువృకట్టెలఁగాల్పిన
 బూదిని త్రాగినను మూడురాస్త్రులలో పోగొట్టును.

❧ ఏలాదిక్వాథము. ❧

శ్లో. ఏలోపకుల్యా మధుకాశ్చభేద కాంతీ శ్వదంస్త్రా) వృషకో
 రుబూకైః, క్వాథం పి బే దశ్చ జతుప్రగాధం సశర్కరే చాశ్శరీమూత్ర
 కృచ్ఛే. 34.

ఏలఱలు పిప్పళ్లు యష్టిసుధుకము కొండపిండివేళ్లు రేణుకబీజములు పల్లెరు అడ్డ సరము ఆముదములు వీటిని కషాయమును చేసి పెన్నెగు లక్క వీటిని కఠిపి నేపించిన శర్కర మూత్రకృచ్ఛ్చిము అశ్వరులు శించును.

◀◀ త్రికంటకాది చూర్ణము. ౩5 ▶▶

శ్లో. త్రికంటకస్య బీజానాం చూర్ణం మాక్షీకసంయుతం, ఆవిక్షీ రేణ సస్తాహం పిబే దశ్శరీనాశనః. 35. శుక్రాశ్శర్యాం తు నామాన్యో విధి రశ్శరీనాశనః.

పల్లెరుగింజలను వాడిగొట్టి తేనె నందు కలిపి మేక పాలతో నేడుదినములు త్రాగిన కల్లుగట్టుట (అనగా నశ్శరీగోగము) మానును. తెల్లఅశ్శరీయందు అశ్శరీసామాన్య చికిత్సను చేయవలయును.

◀◀ పాషాణభేదచూర్ణము. ౩6 ▶▶

శ్లో. పాషాణభేదం వృషకం శ్వదంప్రా పితాభయావ్యోషశేఠినికుంభాః, హంస్రాఖరాశ్వా సితిమారకాణా మేర్వారుకా చ్చ త్రస్రమా చ్చ బీజం. 36. ఉపకుగచికాహి. గుసవేతిసామ్లం స్యాద్వ్యేబృహత్యో హాపుమా వచా చ, చూర్ణం పిబే దశ్శరీభేదివక్యం సర్పి శ్చ గోమూత్ర చ తుర్గుణం ష్శేః. 37.

కొండపిండివేళ్లు అడ్డసరము పల్లెరు అగడశొంతి కరక్కాయలు శొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు కచూర్ణము కరక్కాయలు శాలింజకము నక్కనోసజిత్తులు మున్నగువానిచూర్ణమును నాలుగురెట్లగోమూత్రముతో సిద్ధముచేసి నేతితోత్రాగిన నశ్శరులు హరించును.

◀◀ కులుత్త చూర్ణము. ౩౭ ▶▶

శ్లో. కులుత్త సింధూత్త విడంగసారం సశర్కరం శీలలయావశూకం, బిజానికూష్మాండక గోక్షురాభ్యాంఘృతం పచే న్నావరుణస్య తోయే. 38. దుఃసాధ్య సర్వాశ్శరీ మూత్రకృచ్ఛ్చిం మూత్రాభిఘాతం చ సమూత్ర బంధం, ఏతాని సర్వాణి నిచన్తి శీఘ్రం ప్రరూఢవృక్షా నివ వర్జపాతః. 39.

ఉలవలు సైంధవలవణము వాయువిడంగములు కలకండ కర్పూరిము యవక్షారము గుమ్మకవిత్తులు పల్లెరు వీటితో ప్రతివాపమును చేసి ఉలిమిరికషాయముతో నేతిని త్రాగిన దస్సాధ్యములగు నశ్శరీగోగము లన్నియును మూత్రకృచ్ఛ్చిము మూత్రాభి

ఘాతము మూత్రబంధము మున్నగువానిని వజ్రము వృక్షములగుంపునువలె నశించు జేయును.

◀ శరాది పంచమూల ఘృతము. ▶

శ్లో. శరాదిపంచమూల్యా వా కషాయేణ పచేష్ఠుతమ్, ప్రస్థం గోక్షురకల్కేన సిద్ధ మద్యా త్సశర్కరమ్. 40. అశ్శరీమూత్రకృచ్ఛ్చి ఘ్నం రేతోమార్గరుజాపహమ్.

తృణపంచమూలముల కషాయములో పల్లెరుకల్కమును 16 పలముల నేతని పక్వముచేసి చక్కెర కలిపి నేవించిన అశ్శరీ మూత్రకృచ్ఛ్చియు మున్నగు మూత్ర రోగములు హరించును.

◀ వరుణాదిఘృతము. ▶

శ్లో. వరుణస్య తులం శ్శుణ్ణాం జలద్రోణే విపాచయేత్. 41. వాదశేషం పరిస్రావ్య ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, వరుణం కదళీం బిల్వం తృణజం పంచమూలకమ్. 42. అమృతాం చాశ్శజం దేయం బీజం చ త్రపుషోద్భవమ్, శతపర్వతిలక్షారం పలాశక్షార మేన చ. 43. యూధికాయాశ్శ మూలాని కార్షి కాణి సమావపేత్, అస్య మాత్రాం పిబే జ్వంతు ర్దేశకాలాద్యపేక్షయా. 44. జీర్ణే తస్మిన్పిబే త్పూర్వం గుడం జీర్ణం తు మస్తునా, అశ్శరీం శర్కరాం చైవ మూత్రకృచ్ఛ్చిం చ నాశయేత్ 45.

ఉలిమిరిచెక్క చూర్ణమును ద్రోణపునీటిలో పక్వముచేసి నాల్గవపాలు మిగిలినప్పు డొక ప్రస్థము నేతనిపక్వము చేసి ఉలిమిరి ఆరటి బిల్వము తృణపంచమూలములు కరక్కాయ కొండసిండివేళ్ళు త్రపుషబీజములు వంశలోచన తిలక్షారము మున్నగువానిని ఒక్కొక్కకాలుపలము తీసి స్రాతివాపసునిచ్చి దేశకాలానుసారముగా త్రాగి జీర్ణమైన సిద్ధుట పాిత్రబెల్లమును మజ్జిగ లేటతో త్రాగినచో అశ్శర్యాది రోగములు నశించును.

◀ వీరతరాదితైలము. ▶

శ్లో. బ్రహ్మధికారే య త్తైలం సైంధవాద్యం ప్రకీర్తితమ్, తత్తైలం ద్విగుణక్షీరం పచే ద్విరతరాదినా. 46. క్వాఢేన పూర్వకల్కేన సాధితం తు భిషగ్స్వరైః, ఏత త్తైలవరం శ్రేష్ఠ మశ్శరీణాం వినా శనమ్. 47. మూత్రాఘాతే మూత్రకృచ్ఛ్చి పిచ్ఛితే మధితే తథా, భగ్నే శ్రమాభివన్నే చ సర్వభైవ ప్రశస్యతే. 48.

బ్రహ్మగోగపుటధికారమునందు జెప్పిన సైంధవాదితైలమును రెండురెట్లపాలు వీరతరాదిగణకషాయమును కల్కము చేసి పక్వముచేయవలయును. ఇయ్యది అశ్వరిని పోగొట్టును. మూత్రామాతాది మూత్రగోగముల నన్నింటిని హరించును.

❖ వరుణాద్యతైలము. ౪౯ ❖

శ్లో. త్వక్సత్రమూలపుష్పస్య వరుణా త్సత్రికంటకాత్, కషా యేణ పచే త్తైలం వస్తినా స్థాపనేన చ. 49. శర్కరాశ్శరీశూలఘ్నం మూత్రకృచ్ఛ్చినివారణమ్.

ఉరిమిరిచెక్క వేళ్లు పూపులు పల్లెరు పీటికషాయముతో తైలమును పక్వము చేసి యుంచి వస్తులయం దపయోగించిన శర్కర అశ్శరి శూల మూత్రకృచ్ఛ్చిము నశించును.

❖ శంఖ్యధరణాద్యపాయములు. ౫౦ ❖

శ్లో. శల్యవిత్తా మశామ్యుతీం ప్రత్యాఖ్యాయ సముద్ధరేత్. 50. పాయుక్షిప్తాగులీభ్యాం తు గుద మేఘాస్తరే గతాం, సేచన్యాః సవ్యపాశ్చ్యే చ యవమాత్రం విముచ్య తు. 51. ప్రణం కృత్వా శ్శరీమాత్రం కర్షే తాం శస్త్రుకర్షవిత్. భిన్నేతు వస్తా దుజ్జానా స్తృత్యుః స్యా దశ్శరీం వినా. 52. నిశేషా మశ్శరీం కుర్యా ద్వస్తా రక్తం చ నిష్టరేత్, హృతాశ్శరీ కదుష్టాంభో గాహయే ద్భోజయే చ్చ తమ్. 53. గుడం మూత్రవిశుద్ధ్యర్థం మద్వాజ్యాక్షప్రణం తతః, దద్వా త్సాజ్యాం త్ర్యహం పేయాం సాధితాం మూత్రశోధవిః. 54. ఆదశా హం తతో దద్వా త్ప్రయసా మృదునోదనమ్, స్వేదయే ద్వవమథ్వా ధ్యం కషాయైః త్షాశయే ద్వ్రీణమ్. 55. ప్రపాండరీక మంజిస్తా యష్టి లోఢ్రా శ్చ లేపయేత్, ఏతైశ్చ సలిలైః సిద్ధం ఘృత మధ్యంజనే హితం. 56. అప్రశాస్తే తు సప్తాహః ద్రవణే దాపెలాపి చేవ్యతే, దైవా న్నాభ్యాం తు యా లగ్నా తాం విపా ట్యాకర్షయేత్. 57.

శల్యచికిత్స నెఱిగిన వైద్యుడడు అసాధ్యములగు నశ్శరులను వదలివెట్టి గుదస్థా నముననున్న రెండంగుళము లదూరమును అశ్వరిని తీసివేయవలయును. సీవనియొక్క ఎడ ముప్రక్కన యవగంజంత వదలి గాయమును చేసి అశ్వరిని తీసివేయవలయును. తెలివి లేమిచే వస్త్ర పగిలిపోయెనేని అశ్వరీరోగి చనిపోవును. నిశ్చేషముగా నశ్వరిని తొలగింప

వలయును. పిమ్మట వేడినీళ్లతో కాచి భుజింపచేయవలయును. చూత్ర శోభాకరములగు నౌషధములతో సిద్ధముచేసిన నేయిని పేయను త్రాగించవలెను. పదిదినములవఱకు నిట్లులు పాలతో మృదువగు నన్నముగా పెట్టవలయును. యవలు తేనె కలపిన పదార్థములతో స్వేదము నిప్పించి కషాయముతో గాయమును కడుగువలయును. కమలములు మంజిష్ఠము యష్టిమధుకము లొద్దగ వీటినిసగుతో పూయవలయును. వీటితో సిద్ధముచేసిన నేతిని రుద్దుట మంచిది. ఏడుదినములవఱకును గాయముమానజేని ప్రణయనందు చెండు చుఱకలును వేయవలయును. దైవయోగమున బొడ్డుదగ్గఱ సంక్రమించి యత్తరెని పెకల్ని పోగొట్టవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఆశ్చర్యధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౩౪. ప్రమేహాధికారము.

—●— ప్రమేహోపాయములు. —●—

శ్లో. శ్యామాక కోద్రవోద్దాల గోధూమ చణకాఘకే, కులు
త్రా శ్చ హితా భోజ్యే పురాణమేహేనాం సదా. 1. జాంగలం త్రిక్షణా
కాని యవాన్నం చ తథా మధు, పారిజాతజయా నిబవహ్నిగాయ
త్రిణాం పృథక్. 2. పాతాయాః సాగురోః వీతా ద్వియస్య శారప
స్యచ, జలేక్షుమధ్యసికతాం శనై ర్లవణపిష్టకాన్. 3. సాంద్రమేహః
స్క్రామాత్ ఘ్నై హ్యష్టై క్వాభాః సమాక్షికాః, దూర్వా కశేరు
పూతీక కుంభీపల్వల శైవలమ్, జలెన క్వధితం పీతం శుక్ర మేహహరం ప
రమ్. 4. క్రఫలారగ్వధద్రాక్షా కషాయో మధుసంయుతకీ, వీతో నిహ
న్తి ఘ్నాఖ్యం ప్రమేహం నియతం నృణాం. 5.

స్రావీమగు మేహరోగములు గలవారలకు చామలు కొట్టలు గోధుమలు ఉద్దాలకములు సెనగలు ఆరికలు ఉలపలు ఇవి పధ్యధాన్యములు. అడవిధాన్యములు చేదు గలసొరలు యవాన్నము తేనె హితములు. దేవదారు అరణి వేప చిత్రమూలము ఖదిరము అగరుశొంఠి అగరు తెల్లకవలము వీటిని నేరువేరుగా తేనెలోకలిపి క్వాధములను చేసి నేవించినచో జలప్రమేహము ఇక్షుప్రమేహము మదిరాప్రమేహము

సికతా ప్రమేహము శస్త్రైః ప్రమేహము లవణప్రమేహము పిష్టప్రమేహము సాంద్ర ప్రమేహము క్రమముగా నశింపజేయును. దూర్వలు కశేరువు నెమలియడ్డువేరు కుంకుమపువ్వు నూత్నతైవాలము వీటిని నీటితో కషాయము చేసి త్రాగిన శుక్రప్రమేహములు హరించును. త్రిఫలములు ఆమ్లవేతము ద్రాక్ష వీటికషాయమును తేనెతో కలిపి త్రాగినచో ఘన ప్రమేహము శశించును.

❀ లోధ్రాది కషాయములు. ❀

శ్లో. లోధ్రాభయాకట్ఫలముస్తకానాం విడంగ పాతార్జున ధన్వనాసామ్, కదంబ శాలార్జున దీప్యకానాం విడంగదార్శ్విధవ శల్లకీనామ్. 6. చత్వార ఏతే మధునా కషాయాః కఫప్రమేహేషు నిషేవణీయాః, అశ్వాతా చ్చతురంగుల్యా న్యగ్రోధాదేః ఫలత్రికాత్. 7. సజుగిరక్తసారా చ్చ క్వాథాః పంచ సమాక్షికాః, నీలహరిద్రఘేనాఖ్య ఊరమాంజిష్ఠకాహ్వయాన్. 8. మేహాన్ హన్యః క్రమాదేతే సక్షోద్రో రక్తమేహనుత్, క్వాథః ఖర్జూరకాశ్చ ర్య తిందుకాఫ్యమృతాకృతాః. 9. లోధ్రార్జునోశీరకుచందనానా మరిష్టసేవ్యామలకాభయానామ్, ధాత్ర్యర్జునారిష్టకవత్సకానాం, నీలోత్పలైలాతిని శ్వాద్ధనానాం. 10. చత్వార ఏతే పిహితాః కషాయాః పితైః ప్రమేహేషు మధుసంప్రయుక్తాః.

లోధ్రగ కరక్కాయలు కట్ఫలము తుంగముస్తలు వాయువిడంగములు అగరుశొంతి అర్జునవృక్షము యవాసయును మ్రానిపసపు శల్లకీయును కడమి మద్ది అజమోదలును అను నీనాలుగు విధముల కషాయములలో తేనెను కలిపి కొని కఫ ప్రమేహములయందు నేవింపవలయును. పిష్టశ్లోతో ఆమ్లవేతముతో న్యగ్రోధాదిగణముతో త్రిఫలములతో మంజిష్ఠ రక్తచందనములతో వేత్సోరుగా నైదుః ధముల కషాయములనుకాచి తేనెతో కలిపి త్రాగిన నీలము హరిద్రము ఘేనము ఊగము మంజిష్ఠకము అను ప్రమేహములు నశించును. ఖర్జూరము గుమ్ముడి తుమికి తిప్పతీగె వీటికషాయములలో తేనెను చేర్చి కొని త్రాగిన రక్తప్రమేహములు హరించును. లోధ్రగ అర్జునము వట్టివేళ్ళు రక్తచందనములును మంజిష్ఠ కురువేరు ఉసిరిక కరక్కాయలును ఉసిరిక అర్జునము నిలబము కొమ్మలును నల్లకమలములు ఏలకులు పసపు అర్జునవృక్ష పుచెక్కయును అను నీనాలుగుగల కషాయమును తేనెకలిపి త్రాగినచో ప్రమేహములలో హితకరము అగును.

❖ ❖ చిన్నాదిక్వాథములు. ❖ ❖

శ్లో. చిన్నావమ్మికమాయేణ పాతాకుతజ రామతం, తికాం
 కృష్టంచ సంచూర్ణ్య సర్పి ర్దేహే పి బే న్నరః. 11. ఖాదిరపూగక్వాథం
 డ్రాహ్వయే పి బేత్, అగ్నిమంథకమాయం తు వసామేహే ప్రయోజ
 యేత్. 12. పాతాశిరీషదుస్సర్ప మూర్వాకింశుకతిందుకమ్, కపితానాం
 భిషక్ క్వాథం హస్తమేహే ప్రయోజయేత్. 13. కంపిల్లనప్తచ్ఛదశా
 లజాని విభీత రౌహతకకౌటజాని, కపిత్థపుష్పాణి చ చూర్ణితాని డ్రాద్రే
 ణ లిహ్య త్కఫపిత్తమేహీ. 14. సర్వమేహహారా ధాన్యా రసః డ్రా
 ద్రనిశాయుతః, కమాయ త్త్రిఫలాదారుముస్తకై రథవా కృతిః. 15.
 ఫలత్రికం దారునిశాం విశాలాం ముస్తం చ నిఃక్వాప్య నిశాంశ కల్కమ్,
 పి బే త్కమాయం మధుసంప్రయుక్తం సర్వేషు మేహేషు సముత్థి
 తేషు. 16.

తిప్పతీగ చిత్రమూలముల కమాయములో ఆగరుశొంఠి కోష్ఠ ఇంగువ కటుకి
 రోహిణి వీటివార్ణమును కలిపి ఘృతప్రమేహి త్రాగవలయును. తెల్లచండ్ర చండ్ర
 ణోక వీటి కమాయమును డ్రాద్రప్రమేహి త్రాగవలయును. అగ్నిమంథకమాయమును
 వసాప్రమేహమునందును ఆగరుశొంఠి శిరీషము యవాన చా కింశుకము తుమికిచెక్క
 వెలగ వీటికమాయమును హస్తమేహమునందును కంపిల్లము సప్తచ్ఛదము శాలవర్షి
 తాండ్ర రోహితలగ్ని కుటజము (గిరిమల్లిక) వెలగ రాతిపూవు వీటిచూర్ణమును తేనె
 తో కఫపిత్తమేహమునందును నేవింపవలయును. ఉసిరికగనము తేనెపనపుతో చేర్చి త్రా
 గిన యన్ని విధములగు మేహములు నశించును. తేనిచో త్రిఫలములు దేవదారువుతుంగ
 ముస్తలతో కమాయమును గాని త్రాగవలయును. త్రిఫలములు ఘనీపనపు ఇంద్రవారు
 ణి తుంగముస్త వీటికమాయములో పనపుపొడివేసి తేనెతో త్రాగిన ప్రమేహము లన్ని
 యును నశించును.

❖ ❖ మూనిపనపు కమాయము. ❖ ❖

శ్లో. కటం కటేరీమధుక త్రిఫలా చిస్త్రకై స్సమైః, సిద్ధః కమా
 యః పాతవ్యః ప్రమేహాణాం వినాశనః. 17. త్రిఫలా దారుదారవ్యబ్ధ
 క్వాథః డ్రాద్రేణ మేహాహః, కుటజాననదారవ్యబ్ధ ఫలత్రయ భవో
 ధవా. 18. త్రిఫలాలోహశిలాజతు పథ్యాచూర్ణం చ లీఢ మేకైకం,

మధునామరాస్వరసద్ధివ సర్వాస్తేహా స్మిరస్యతి. 19. శాలముమ్మక కంపిల్ల కల్క మక్షసమం పిబేత్, ధాత్రీగనేన సక్షాద్రం సర్వమేహ హారం పరమ్. 20.

మ్రానిపసపు మధుకము త్రిఫలములు చిత్రమూలములు వీటితో చేసిన కషాయ ము ప్రమేహములను పోగొట్టును. త్రిఫలములు దేవదారు మ్రానిపసపు వీటికషాయమును తేనెతో త్రాగిన ప్రమేహములు నశించును. లేనిచో కొమ్మ మ్రానిపసపు దేవ దారు త్రిఫలములు వీటికషాయమైనను ప్రమేహమును హరించును. త్రిఫలములు మం డూరము శిలాజీతు కరక్కాయలు వీటిచూర్ణమును తేనెతోనాకిన ప్రమేహములు న శించును. తిప్పతీగెరసము అర్జునపుచెక్క ముమ్మము కంపిల్లము వీటికల్కమును అక్ష మంత త్రాగినను ఉసిరికిరసముతో తేనెను త్రాగినను సర్వమేహములును నశించును.

❁ స్యగ్రోధచూర్ణము. ❁

శ్లో. స్యగ్రోధోదుంబరాశ్వత్థ స్యోనాకారగ్వధాశనమ్, ఆమ్ర జంబూ కపిత్థం చ ప్రియాలం కకుభం ధవమ్. 21. మధుకోమధుకం లోధ్రం జరుణం పారిభద్రకం, పటోలం మేషశృంగీ చ దస్తీ చిత్రక మాఢకీ. 22. కరంజత్రిఫలా శక్రభల్లతక ఫలానిచ, ఏతాని సమభా గాని శ్లక్షణ్ణచూర్ణాని కారయేత్. 23. స్యగ్రోధాద్యమిదం చూర్ణం మధు నా సహ లేహయేత్, ఫలత్రయరసం చాను పిబే న్నూత్రం విశుద్ధ్యతి. 24. ఏతేన విశితి ర్దేహా మూత్రకృచ్చాణి యాని చ, ప్రశమం యాన్తి యోగేన పిడకా న చ జాయతే. 25. స్యగ్రోధాద్య మిదం త్యత్ర చామ్రజం స్వస్తి గృహ్యతే. 26.

మట్టి మేడి రాగి నెద్దప్రాసు అస్తువేతిము లేకమామిడి నేరేడు వెలగ ప్రియా లు అర్జునపుక్షము చండ్ర మధుకము ముల్లంగి లూద్దుగ ఉలిమిరి షేప చేదుపొళ్ల పల్లెరు దంతి చిత్రమూలము అఢకి నెనులిఅద్దు త్రిఫలములు కొడిసెపాల జీడి వీటిని సమానభాగములనుగా తెచ్చి చూర్ణము చేసి తేనెతో నేవించి తఱువాత త్రిఫల ముల యుదకముతో త్రాగిన మూత్రము శుద్ధమగును. వీనివలన వింశతి మేహములును శాంతించును. పిడక వ్యాధులు పుట్టనే పుట్టవు. ఇయ్యది స్యగ్రోధాచూర్ణము. ఇందు మామిడి నేరేడును విత్తులు చేర్చవలయును.

◀◀ త్రికంటకశైలము. ౨౯ ▶▶

శ్లో. త్రికంటకాశ్శస్తక సోమవల్కై- ర్భల్లాతకై స్సాతివిష్టై
 స్సలోద్ధైః, వచాపటోలాస్తున నింబముసై ర్హరిద్రయా దీప్యకప
 ద్మకై శ్చ. 27. మంజిష్ఠపాతాగురుచందనైశ్చ సర్వై స్సముస్తైః కఫ
 వాతజేషు, మేహేషు త్రైలం విపచేద్భృతిం తు పిత్రేషు మిశ్రౌ త్రిషు
 లక్షణేషు 28.

పల్లెరు ఆక తెల్లచంద్ర నల్ల జీడివిత్తులు అతివన లొద్దుగ వన చేదుపొళ్ల అర్జున
 చెక్క వేపవేళ్లు తుంగముస్తలు పసపు అజమోద కమలములు చంజిష్ఠము అగరుశొంతి
 అగరు చందనము వీటితో త్రైలమును సక్యము చేసి కఫవాతపు ప్రమేహములకు నీయ
 వలయును. పిత్తప్రమేహములయందు నేతిని పక్వము చేయవలయును. త్రిదోషార్థమగు
 దానికిని త్రిలక్షణములందును మిశ్రముచేసి ఈయవలయును.

◀◀ ధ్యాంతర ఘృతము. ౩౦ ▶▶

శ్లో. కఫమేహహరః క్వాఫ స్సిద్ధగ సర్పిః కఫే హితం, పిత్తమే
 హఘ్ను నిర్యూహసిద్ధగ పిత్రే హితం ఘృతం. 29. దశమూలం కరంజో
 ద్వా దేవదారుః హరితికీ, వర్షాభూ ర్వరుణోదస్తీ చిత్తకం సవునర్న
 వం. 30. సుధాసీపకదంబా శ్చ బిల్వభల్లాతకాని చ, శతీపుష్కరమూ
 లం చ పిప్పలీమూలమేవ చ. 31. పుశ గ్దశపలా న్యాగాం స్తత స్తో
 యారణేపచేత్, యవకోలకులుత్థానాం ప్రస్థం ప్రస్థం చ దాపయేత్.
 32. తేన వాదావశేషేణ ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, నిమలం త్రిఫలా
 బాష్ణీ రోహిషం గజపిప్పలీ. 33. శ్మౌగ బేరం విడంగాని వచా కంపిల్ల
 కం తథా, గర్భేణానేన తత్సిద్ధం వాయయే త్తు యథాబలమ్. 34.
 ఏత ధ్యాన్వస్తరం నామ విఖ్యాతం సర్పి రుత్తమం, కుష్ఠం గుల్మం ప్రమే
 హం శ్చ శ్వయంఘం వాతశోణితమ్. 35. స్త్రీహేలాదరం తథాశ్మాసి వి
 ద్రఘం పిడకా శ్చయాః, అసస్తారం శ ణోన్నాదం సర్పి రేతన్నియచ్ఛతి.
 36. పుశక్తోయార్తణే తత్ర పచే ద్ద్రివ్యాచ్ఛతం శతమ్, శతత్రయా
 ధికే తోయముత్సర్గక్రమతో భవేత్. 37.

కఫమేహహరములగు కషాయగులతోచేసిన ఘృతము కఫమునకును పిత్తమేహహర
 కషాయసిద్ధఘృతము పిత్తమునకును హితములు. దశమూలము ఇఱు తెఱకులగు నెమలియడ్లు

వేరులు దేవబారు కరక్కాయలు గల్లేరు ఉలిమిరి చిత్రమాలము నఖమనుగంధ ద్రవ్యము జెనుడుపాలు కడిమి మారేడు నల్లజీడివి త్రనములు కచ్చూగము బోడతరము అగురు శొంఠి వీటిని వేత్తురుగా పదిపలములచొ॥ తీసికొని 256 పలముల నీటిలో పక్వముచేసి యవలు ఉలవలు 16పలములచొ॥వైచిపక్వముచేసి నాల్గవపాలుమిగిలియుండగా 16ప॥ నేయినందు వైచి పక్వముఁ జేయవలయును. జలవేతనము త్రిఫలములు గంటుభారంగి రోహిష్యశిలము పనుగుసిప్పిళ్లు ఆల్మము వాయువిడంగములు వస కంపిల్లకము వీటికల్పమునందు వైచి సిద్ధముచేసిన ఘృతమును బలానుసారముగా నేవించిన కుష్ఠగుల్మములు ప్రమేహములు వాపులు వాతరక్తములు స్టీహోదగములు మూలరోగము విద్రధి సిడకవ్యాధులు మృగీరోగము పిచ్చి వీటిని పోఁగొట్టును.

శ్రావ్యపణగుటికలు. ౩౮

శ్లో. త్రికటు త్రిఫలా చూర్ణ తుల్య యుక్తం తు గుగ్గులుమ్,
 గోక్షురక్వాధనంయుక్తం గుటికాం కారయే గ్నిషక్. ౩8. దోషకాలబ
 లాపేక్షీ భక్షయే చ్చానులోమికిమ్, న చాత్ర పరిహారోఽస్తి కర్త కు
 ర్వా ద్యథేస్పితమ్. ౩9. ప్రమేహం న్మాత్రాఘాతాం శ్చ బాలరోగో ద
 రం జయేత్.

శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్ళు త్రిఫలములు నీటిమాన్దమును సమముగా గుగ్గిలు పల్లేరుల కషాయములో వైచి మాత్రలఁజేసి దోషకాలబలముల ననుసరించి యిచ్చి ప్రమేహములు మాత్రరోగములు ఉదరరోగములు నశించును. పథ్యములేదు. వలసి నవనిని చేయవచ్చును.

శిలాజిత్తు యోగము. ౪౦

శ్లో. శాలసారాదితోయేన భావితం యుచ్చిలాజతు. 40. పిబే
 త్తేనైవ సంశుద్ధ దేహః పిష్టం యథాబలమ్, జాంగలానాం రసై
 స్సార్థం తస్మిన్ స్థైర్యే చ భోజనమ్. 41. కుర్యా దేవం తులాంయావదు
 పముంజీతి మానవః, మధుమేహం విహాయాఽసౌ శర్కరా మశ్శరీం
 తథా, వపు ర్వర్ణబలోపేతః శతం జీవ త్యగామయః. 42.

శాలసారాదికషాయముతో భావనచేసి శిలాజిత్తును నూరి బలానుసారముగా భక్షించి జీర్ణించిన పిష్టట అడవిజంతువుల మాంసపురసముతో భుజింపవలయును. ఇది మధుమేహములను తప్ప తక్కిన శర్కరాశ్చరులనన్నింటిని పోఁగొట్టును.

❁ విడంగాది లేహ్యము. ❁

శ్లో. విడంగత్రిఫలాముస్తైః కణయా నాగరేణ చ. 43. జీరి
కాభ్యాం యతో హస్తి ప్రమేహః నతిదుస్తరాన్, లోహా మూ
త్రవికారాం శ్చ సర్వ మేవ న సుశయః. 44.

వాయువిడంగములు త్రిఫలములు తుంగముస్తలు పిప్పళ్లు శొఠి జీలకఱ్ఱ సల్లజీల
కఱ్ఱ వీటితో చేర్చిన వండురము మిక్కిలియును భయంకరములగు ప్రమేహములను
సూత్రవికారములనైనను నిస్సంశయముగా పోగొట్టును.

❁ ముక్షికా ద్యుపాయములు. ❁

శ్లో. మాక్షికం ధాతు మప్యేవం యుంజ్య త్తస్యా వ్యయం
గుణః, శాలసారాది వర్ణస్య క్వాథే తు ఘనతాం గతే. 45. దస్తీలో
ధ్రుశివాకాస్త లోహతామ్రజః షీపేత్, సునిభూత మదగ్ధం చ ప్రాశ్య
మేహః స్వ్యపోహతి. 46. వ్యాయామజాతమఖిలం భజన్తేహః స్వ్యపో
హతి, సాదత్రచ్చుత్రరహితో భైక్షాశీ మునివ ద్యతః. 47. యోజ
నానాం శతు గచ్ఛే దధికం వా నిరస్తరమ్, మేహాః జేతుం బలే
నాపి సివారామలకాశనః. 48. శరావికాద్యాః విడకాః సాధయే చ్ఛో
ధస ద్భిషక్, పక్వా శ్చికిత్సే ద్వ్రణవ త్తాసాం సానే ప్రశస్యతే. 49.
క్వాథం వసస్పతే ర్వాస్తం మూత్రం చ వ్రణశోధనమ్, ఏలాది
కేస కురీత తైలం చ వ్రణరోపణమ్. 50. ఆరగ్వధాదినా కుర్యాత్
క్వాథ ముద్వర్తనాని చ, శాలసారాదిశేకం చ భోజ్యాదిం చ కణా
దినా. 51. సౌవీరకం సురాం శుక్తం తైలం క్షీరం ఘృతం గుఱమ్,
అప్లేక్షుర సపిష్టా న్నానూపమాంసాని వర్ణయేత్. 52.

హేమాక్షికమును శాలసారాదిగణపుటౌషధుల కషాయముతో పక్వముచేసి
గట్టిపడిన పిప్పట దంతి లాఙ్గుగ కరక్కాయు లోహకాంతము తామ్రము వీటిచూ
రమును వైచి గట్టిపడిన పిప్పట దించి భక్షించిన ప్రమేహములు నశించును. శరీరపరిశ్ర
మలను చేసినను ప్రమేహము శాంతించును. కాళ్లకుజోడు లేకుండ పైకిగొడుగు లేకుండ
భిక్షాశియగు మునివలె 400 క్రోసులు ఎల్లప్పుడును తిరుగవలయును. నీవారముల ఆన్న
ము ఉసిరికరసమును తినిన ప్రమేహములు నశించును. శరావికాదిబాధలలో శోభనువలె
చికిత్స చేయవలయును. పక్వములయిన పిడకావ్రణములకు వ్రణచికిత్సను చేయవల
యును. మూలికలకషాయమును మేకమూత్రమును గాయములను శోధించును. ఏలాదిగ
ణకషాయములొత్తలమును తయారుచేసి గాయముపైన పూయవలయును. ఆరగ్వధగణపు

కషాయముతో తడుపవలయును. కశాదిగణపు ఔషధములను భుజింపవలయును. గంజి మద్యము శుక్తము తైలము పాలు నేను బెల్లము పులుసు చెఱువరసము నూరిన అన్నము నీటిపట్టుల జంతువుల మాంసము ఇయ్యవి అపథ్యపదార్థములు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ప్రమేహాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

3౫. స్థాల్యాధికారము.

◀◀ స్థాల్యాధికోపాయములు. ౧◀◀

శ్లో. శ్రమచింతావ్యవాయాధ్యక్షాద్రజాగరణప్రియః, హస్త్యవశ్యమతిస్థాల్యం యవశ్యామాకభోజనః. 1. అస్వాపం చ వ్యవాయం చ వ్యాయామం చింతనాని చ, స్థాల్య మిచ్ఛ స్పృశ్యక్షుం క్రమేణా తిప్రవర్ధయేత్. 2. ప్రాత ర్భుజ్యతం వారి సేవితం స్థాల్యనాశనమ్, ఉష్ణమన్నస్య మండం వా పిబ న్భూశతను ర్భవేత్. 3. సచవ్య జీరక వ్యోష హింగు సౌవర్చలానలాః, మస్తునా సక్తవః పీతా మేదోఘ్నా వహ్నిదీపనాః. 4. విడంగనాగరక్షార కాలలోహరజోమఘ, యవా మలకచూర్ణం తు ప్రయోగః స్థాల్యనాశనః. 5.

పరిశ్రమము విచారము దుర్వ్యసనము మైధునము నడక క్షుద్ర జాగరణము ఇయ్యది సేవించువారలును, యవలు చామలు నీటి అన్నమును తినెడి వాంతును, స్థాల్యమును పోగొట్టుకొందును. నిద్రలేఃపోవుట మైధునము వ్యాయామము ఆలోచనములు వీటిని అతిస్థాల్యము కూడదనుకొనెడివాడును వెంపు చేయవలయును. ప్రాస్తన తేనెతో నీటిని త్రాగినను వేడియన్నమును గాని గంజిని గాని త్రాగినను కృశించిన శరీరముగల వాడగును. చవ్యము జీలకఱ్ఱ త్రికటుకములు ఇంగువ సౌవర్చలవణము చిత్రమూలము వీటిని సక్తపిండి మంచితీర్థము పెఱుగు వీటితోసేవించిన మేదస్సు నశించును. అన్నియుద్దీపించును. వాయువిడంగములు శొంఠి యవక్షారము ఎఱ్ఱచిత్రమూలము నుం డూరము యవలు ఉసిరికరసము వీటిచూర్ణమును సేవించినను అతిస్థాల్యమునశించును.

◀◀ వ్యోషాది ప్రయోగములు. ౨◀◀

శ్లో. వ్యోషం విడంగశిక్రాణి త్రిఫలాం కటురోహిణీం, బృహత్వ్యో ద్వే హరిద్రే ద్వే వాతా మతివిషాం స్థిరాం. 6. హింగుకే బూక మూలాని యమాసీథాన్యచిత్రకం, సౌవర్చల మజాజీం చ హావుషాం

చేతి చూర్ణయేత్. 7. చూర్ణతైలఘృతక్షౌద్రై ర్భాగాః స్యుర్తాన
 తః సమాః, సక్తూనాం షోడశగుణో భాగః సంతర్పణం పిబేత్. 8.
 ప్రయోగా త్తస్య శామ్యన్తి రోగాః సంతర్పణోత్థితాః, ప్రమేహో
 మూఢవాతా శ్చ కుషా న్యర్కాసి కామలాః. 9. స్త్రీహంపాండ్వామయః
 శోఢో మూత్రకృచ్ఛ్చి మరోచకః, హృద్రోగో రాజయత్క్షౌచ కాస
 శ్వాసౌ గలగ్రహః. 10. క్రిమయో గ్రహణీదోషాః శ్వేత్ర్యం స్థౌల్య
 మతివ చ, నరాణాం దీప్యతే చాగ్నిః స్తృతి ర్బుద్ధి శ్చ జాయతే. 11.

శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వాయువిడంగములు మురగ త్రిఫలములు కటుక
 రోహిణి వాకుడు పసుపు మ్రానిపసపు అగరుశొంఠి అతిసన శాలిపత్తి ఇంగువ బోక
 ముల్లంగి ఓమము ధనియములు చిత్రమూలము సౌవర్చలవణము జీలకఱ్ఱ పశాబేరము
 వీటినిమ్యాముచేసి సత్తు తైలము నేము తేనె వీటితో భాగపరిమాణముగా నేవింప
 వలయును. సత్తువు 16 భాగములు నేవింపవలయును. దీనివలన సంతర్పణోత్థములగు
 రోగములు నశించును. ప్రమేహములు మూఢవాతములు కుష్టులు మూలరోగములు
 కామెల స్త్రీహంపాండురోగము వాపు మూత్రకృచ్ఛ్చిము అగోచకము హృద్రోగము
 క్షయరోగము కాస శ్వాసము గళగ్రహము క్రిమిరోగములు గ్రహణులు బొల్లి
 స్థౌల్యములును నశించును. అగ్ని దీపించును. బుద్ధి వృద్ధియగును.

అమృతాది గుగ్గులుము. ౧౨

శ్లో. బదరీపత్రకలేన పేయా కాంజికసాధితా, స్థౌల్యను
 తస్యై తస్మిన్మంధరసం వా పి శిలాజతు. 12. అమృతాత్పివేల్లవ
 త్సుకం కలింగపధ్యామలకాని గుగ్గులుకీ, క్రమవృద్ధ మిదం మధుప్లుతం
 పిడకాస్థౌల్యభగన్దరం జయేత్. 13.

రేగానుకల్కముతోగంజని పేయగా చేసి యిచ్చినను, నెల్లిరసముతో
 శిలాజతు నిచ్చినను స్థౌల్యము హరించును. తిప్పతీగె సన్నవీలములు మారేడుచెక్క
 కొడిశపాలపట్ట కొడిశపండు కరక్కాయలు ఉసిరిక తిప్పతీగె వీటిని క్రమవృద్ధిగా
 చూర్ణముచేసి తేనెతో నేవించిన పిడికలు స్థౌల్యములు భగందరములు నశించును.

నవక గుగ్గులుము. ౧౩

శ్లో. వ్యోషాగ్ని త్రిఫలా ముస్త విడంగై ర్గుగ్గులం సమమ్, ఖా
 దస్స ర్వా జయే ద్వా్యదీ న్భేదః శ్లేష్మా మ వాతజాన్. 14.

శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు చిత్రమూలము త్రిఫలములు తుంగముస్తలు వాయువిడంగములు వీటితో నమము గా గుగ్గిలమును కలిపి తినిన మేదము శ్లేష్మము వాతము వీటివలనపుట్టిన యన్నిరోగములును నశించును.

—● లోహరసాయనము. ●—

శ్లో. గుగ్గులు స్తాలమూలీ చ త్రిఫలా ఖాదిరం వృషమ్, త్రివృతాలంబుమా స్సుకృ నిర్గుండీ చిత్రకం తథా. 15. ఏషాం దశపలా భాగాంస్తా యే పంచాథ కే పచేత్, పాదశేషం తతః కృత్వా కషాయ మవతారయేత్. 16. పలద్వాదశకం దేయం తీక్ష్ణతాహం సుచూర్ణితమ్, పురాణసర్పిషః ప్రస్థం శర్కరాప్తపలోన్మితమ్. 17. పచే త్తామ్రమయే పాత్రే సుశీతేచావతారితే, ప్రస్థార్థం మాక్షికం దేయం శిలాజిత్తుపలద్వయం. 18. ఏలాత్వక్చ పలార్థం చ విడంగాని పలద్వయం, మఠించం చాంజనం కృష్ణా ద్విపలం త్రిఫలాన్మితమ్. 19. పలద్వయం తు కాసీసం సూక్ష్మచూర్ణీకృతం బుధైః, చూర్ణం దత్వా సుమధితం స్నిగ్ధే భాండే నిధాపయేత్. 20. తత స్సంశుద్ధదేహా స్తు భక్షయే దక్షమాత్రకమ్, అనుపానం షిబేత్ క్షీరం జాంగలానాం రసం తథా. 21. వాతశ్లేష్మహారం శ్రేష్ఠం కుప్త మేహాదరాపహమ్. కామలాం పాండురోగం చ శ్వయంధుం సభగంధరమ్. 22. మూర్చామోహవిఘ్నాదగరాణి వివిధాని చ, స్థూలానాం కర్షణం శ్రేష్ఠం మేదురే పరమాషధమ్. 23. కర్షయే చ్చాతిమాత్రేణకుక్షిం పాతాలసన్నిభమ్, బల్యం రసాయనం మేధ్యం వాజీకరణము త్రమమ్. 24. శ్రీకరం పుత్రజననం వలీవలితనాశనం, నాశ్నీయా త్కదలీకందం కాంజికం కరమర్దకం, కరీరం కారవేల్లం చ షట్కకారాణి వర్జయేత్. 25.

గుగ్గిలము నేలతాటిగడ్డ త్రిఫలములు చండ్ర అడ్డసరము తెల్లతెగడ అలంబుష జేముడు నీలిక చిత్రమూలము వీటిని 10 పలములను అయిదాధకముల నీటిలోపక్వము చేసి నాల్గవపాలు నీరు మిగిలియుండగా దింపవలయును. మండురమును 12 పలములును ప్రాతనేతిని ప్రస్థమును శర్కర ఎన్నిది పలములును వైచి రాగిపాత్ర లోపక్వము చేసి చల్లాచ్చి దింపవలయును. తేనె 8ప|| శిలాజిత్తు 2పల|| ఏలకులు లవంగపుసట్ట అరతులము చొ|| వాయువిడంగము 3 పలములు మునగ పిప్పళ్లు త్రిఫలములు ఇవి2పలములు కాసీసము 2 పల|| వీటిని చూర్ణము చేసి దీనిని వైదానియందు వైచి మధించి దన మొక తు!

చొప్పున భక్షింపవలయును. పాలు నీటిపట్టుమ్మగములమాంసము అనుపానము చేయవలయును. వాతకఫముల నిది పోగొట్టును. కామెరలు పాండురోగములు వాపులు భగం దరము మూర్ఛ మోహము విషము సిచ్చి కృత్రిమవిషములు వీనిబోగొట్టును. స్థౌల్యమును తగ్గించును. పాతాళతుల్యముగా కుక్షిని చేయును. ఇది బలకరము వాజీకరణమునగు రసాయనము. ముడుతలు తలనెరియుట మున్నగువానిఁ బోగొట్టును. సంతానప్రదమగును. అరటిఊచ గంజి ఓక కూర ఓకపండ్లు కరీరము కాకరకాయ కరమర్దకము అనునాఠిఁ టిని తినరాదు.

❁ త్రిఫలద్య తైలము. ❁

శ్లో. త్రిఫలాతివిషా మూర్వా త్రివృ చ్చిత్రక వాసకైః, ని బారగ్వధ వడ్డంఠా సప్తపర్ణ నిశాద్యయైః. 26. గుడూచీంద్రసురా కృష్ణా కుప్తస్వ పనాగరైః, తైల మేభి స్సమం పక్వం సురసాదిరసాప్లు తం. 27. పానాభ్యంజన గండోప నస్యవస్తిషు యోజితం, సూలతాల స్య కండ్వాదీన్ జయే త్కృఫకృతా న్లదాకా. 28.

త్రిఫలములు ఆతివస చాగఫలము తెల్లతెగడ చిత్రమూలము అడ్డవరము నింబము అప్లువేతనము వస పాతాలపసపు మ్రానిపసపు తిప్పతీగె కొడిసెసాలవిత్తులు సిప్పళ్ళు కోష్ఠ ఆవాలు శొంఠి వీటికల్మము సురసాదిగణరసము వీటిలో తైలమును పక్వము చేసి త్రాగవలయును. ఆభ్యంజనము గండ్ూపము (పుక్కిలింత) వస్తికర్మము వీటియందు నుపయోగింపవలయును. వార్ధకము మాంద్యము గజ్జి మున్నగురోగములను జయించును.

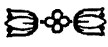
❁ శిరీషాదిప్రలేహము. ❁

శ్లో. శిరీషలామజ్జక హేమలోద్ధ్రౌ స్త్యగ్లోషసంస్వేదహరః ప్రహరః, పత్రాంజతాహాభయచందనాని శరీరశార్దంధ్యహరః ప్రదే హః. 29. వాసాదలరసాలేపా చ్చుంఖిచూర్ణేన సంయుతః, బిల్వపత్రర సై ర్వాపి గాత్రశార్దంధ్యనాశనః. 30. హరితికీలో ధ్రమరిష్టపత్రంచూత త్వచో దాడిమవల్కలం చ, ఏషోంగరాగః కథితోఽంగనానాం జంఘా కిషాయ శ్చ నరాధిపానాం. 31. దలజలలఘుమలయభవ విలేపనం హరతి దేహశార్దంధ్యం, విమలారనాశసహితం పీత మివాలంబుషా చూర్ణం, 32. గోమూత్రపిష్టం వినిహన్తి కుష్ఠం, వర్ణోజ్వలం గోపయ నా చ యుక్తం, కక్షూది శార్దంధ్యహరం పయోభిః శస్తం షకికృ ద్ర

జనీద్వయేన. ౩౩. చించాపత్రస్వరసమృదితం కక్షాదియోజితం జయతి,
దగ్ధహరిద్రోద్వర్తన మచిరా ద్వేహస్య చార్కధ్యం. ౩4. హస్తపాదశ్రు
తో యోజ్యం గుగ్గులుం పంచతిక్తకం, అథవా పంచతిక్తాఖ్యం ఘృతం
ఖాదే దతలదితః. ౩5.

దిరిసెన అఱిరిగడ్డి కర్పూరము లొద్దుగ వీటితో సంఘర్షణచేసిన త్వగ్గోషములు
హరించును. చెమ్మటపోవును. యవలగంజి మండూరము తిగరము చందనము వీటితోపైస
పైపూశ యొడలిచెడువాసనను బోఁగొట్టును. అడ్డసరపు ఆకులరసములో శంఖచూర్ణమును
కలిపి పూసినఁగాని మారేడు ఆకులరసముతోపూసిననుగాని శరీరమునదుర్గంధములు హరిం
చును. కర క్కాయలు లొద్దుగ వేపఆకు మామిడిచెక్క దానిమ్మ బెఱడు వీటిని రాచిన
శ్రీయంగములు ప్రీతిఁగలిగించును. రాజనుఖమునొసగును. జాపత్రీ కురువేరు తగరము
వేప వీటిలేపము దుర్గంధము నణఁగించును. గోమూత్రముతో నూరినపసుపు కుఘ్నును బోఁ
గొట్టును. కాంతినిచ్చును. చంకలు యున్న గువాని వాసనపోవును. వశీకరణముఁగావించును.
చింతాకురసముతో పసపుగాల్చి నూరిపూసికొన్నను కాల్చిపసపును నలుగు పెట్టుటచేత
ను శరీరపువసన నశించును. పంచతిక్తములును గుగ్గిలము హస్తపాదశ్రోత్ర ములయందు లే
పఁ జేసికొనినను పంచతిక్తకఘ్నుతమును చక్కగా త్వరపడక త్రాగినను శరీరపు దుర్గంధ
ములు తొలగును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు స్థాల్పాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౩౬. ఉదరరోగాధికారము.

ఉదరమునందు సామాన్యములగు నుపాయములు.

శ్లో. ఉదరే దోషసంపూర్ణే కుక్షౌ మందో యతోఽ నలః, తస్మా
దోఘ్నజ్యని యోజ్యని దీపనాని లఘూని చ. 1. రక్తశాలీ న్యవాస్తు
ద్దాం జాంగలాం శ్చ మృగద్విజాన్, పయోమూత్రాసవారిష్ట మధు
సీధు తథా పిబేత్. 2. వాతోదరం బలవతః పూర్వంస్నేహై రుపాచ
రేత్, స్నిగ్ధాయ స్వేదితాంగాయ దద్యా త్స్నేహవిరేచనం. 3. హృ
తే దోషే పరిఘ్నానం వేష్టయే ద్వాససోదిరం, తథా స్యా నవకాశ
త్వా ద్వాయునా ధ్నాపయే త్స్పృశః 4. దోషాతిమాత్రోపచారా తోస్సీ

తోమార్గనిరోధనాత్, సంభవత్యుదరం తస్మాన్నిత్య మేనం విరేచయేత్. 5. విరిక్తే చ యథా దోషహరైః పైయా శ్రుతా హితా, వాతోదరీ పిబే తక్రం పిప్పలీలవణాన్వితు. 6. శర్కరామరిచోపేతం స్వాదు పిత్తోదరీ పిబేత్, యమాసిస్సైంధవాజాజీ వ్యోషయుక్తం కఫోదరీ. 7.

దోషపూర్ణమగు సుదరరోగమునందు కుక్షియందు మందాన్ని యుండుటచేత నాహారపదార్థములను దీపనములను లఘువులనుగా నీయవలయును. ఎఱ్ఱలి వరిబియ్యము యవలు పెసలు నీటిపట్టుజంతువులయు పక్షులయు మాంసము పాలు గోమూత్రము మద్యము మధువు ముగ్గునవి పథ్యపదార్థములు. వాతోదరముగలవానికి మున్నందుగా స్నేహవిధులతో చికిత్స జేయవలయును. చెమటపట్టించిన పిప్పట విరేచనములకు ఇష్టింపవలయును. దోషము హరించినపిప్పట గుడ్డతో పొట్టను చుట్టవలయును. అపకాశములేకపోవునట్లుగాని నింపవలయును. దోషముల నుపచరించుటచేతను స్రోతోమార్గముల నరికట్టుట చేతను ఉదరరోగములుపుట్టును. కావునవిప్పుడైనను నరియే. విరేచనమున కిష్టింపవలయును. పిప్పట దోషహరములగు పదార్థములతో పేయనుచేసి టూయవలయును. వాతోదరరోగి పిప్పళ్లు ఉప్పు వేసికొని మజ్జిగను త్రాగవలయును. చక్కెర మిరియములు కలసిన దానిని పిత్తోదర రోగియును అంటుప్పు సైంధవలవణముతో కూడిన తక్రము కపోదరరోగియు త్రాగవలయును.

తక్రయక్రమద్యదులు. ౧౧

శ్లో. పిబే న్నధుయుతం తక్రం వ్యక్తామ్లం నాతిపేలవం, మధుతైలవచాశుంతీ శతాహ్వకుష్ఠసైంధవైః 8. యక్రం స్త్రీహేలాదరీ జాతం సన్యోషం తు దకోదరీ, బద్ధోదరీ తు హాపుషా దీప్యకాజాఙ్గిసైంధవైః. 9. పిబే చ్ఛిద్రోదరీ తక్రం పిప్పలీక్షౌద్రసంయుతం, త్రూషణక్షౌరలవణై ర్యుక్తం తు నిచయోదరీ. 10. గౌరవారోచకార్తానాం సమం దాగ్వన్న తిసారిణాం, తక్రం వాతకఫార్తానా మనుభృతత్వాయ కల్ప్యతే. 11. వాతోదరే పయోఽభ్యాసో నిరూహేనా దశమూలకః, సోదావర్తే వాతఘ్నమ్లశృతైరండానువాసనః. 12.

తేనతో కలిపి మజ్జిగను పుల్లనివిగను వలచనివిగను కానుండునట్లు త్రాగవలయును. తేనె తైలము ఐస శొంతి శతావరి కోష్ఠ సైంధవలవణము వీటిని చేర్చి మజ్జిగను త్రాగిన స్త్రీహేలోదరరోగము నశించును. త్రికటుకములతో మజ్జిగను కఫోదరరోగియును

బద్ధోదరరోగి హపుషము ఓనుము జీలకఱ్ఱ సైంధవలవణములతోను పిప్పళ్లు తేనెతో తక్రమును ఛిద్రోదరరోగియును త్రికటుకములు డ్షారములు లవణములతో నిచయోదరియును త్రాగవలయును. ఒడలుబణువు అగోచకము మందాన్ని అతిసారము వాతము కఫము వీటితో బాధపడెడివారికి తక్రము అమృతమువంటిది. వాతోదరమునందు పాలను త్రాగుటయును నిర్వస్త్రీ జేయుటయు హితములు. ఉదావర్తసహితములగు వాతోదరరోగమునందు వాతనాశకములగు నాష్టజౌషధములను ఆముదము మున్నగు వానితో వస్తులను యిచ్చుట మంచిది.

❁ సాముద్రాది చూర్ణము. ౧❁

శ్లో. సాముద్రసావర్చలసైంధవాని, డ్షారం యవానా మజుమోదకం చ, సపిప్పలీచిత్రక శృంగబేరం, హింఘ్రావిడం చేతి సమాని కుర్యాత్. 13. ఏతాని చూర్ణాని ఘృతప్లుతాని భుంజిత పూర్వం కవలం ప్రశస్తం, వాతోదరం గుల్మ మజీర్ణ భుక్తం వాముప్రకోపం గ్రహణీంచ దుష్టాం. 14. అర్శాసి దుష్టాని చ పాండురోగం భగంధరం చేతినిహన్తి సద్యః. 15.

సముద్రము ఉప్పు సావర్చలవణము సైంధవలవణము యవడ్షారము ఓముము పిప్పళ్లు చిత్రమూలము అల్లము ఇంగువ అంటువ్వు ఇవి సమాసభాగములుగా తీసికొనవలయును. చూర్ణము చేసి (వీటిని) ఆచూర్ణమును అన్నములో తొలికబళమున నేతితో తినుట మంచిది. వాతోదరము గుల్మము ఆజీర్ణము వాతప్రకోపము గ్రహణీ మూలన గము పాండురోగము భగంధరము వీటిని యూచూర్ణము నశింపజేయును.

❁ పిత్రోదరాదులకు విరేచనాదులు. ౧❁

శ్లో. పిత్రోదరే తు బలినం పూర్వ మేవ విరేచయేత్, అనువాస్యా బలం క్షీరవస్తీశుద్ధంవిరేచయేత్. 16. పయసా సత్త్రివృత్సల్కేనోరుబూకశృతేన వా, శాతలాత్రాయమాణాభ్యాం శృతేనారగ్వధేన వా. 17. కఫా దుదరిణం శుద్ధం కటుక్షూరాన్నభోజితం, మూత్రారిష్టాయస్కృతిభ ర్యోజయే చ్చ కఫావహైః. 18. సన్నిపాతోదరే సర్వాం యథోక్తాం కారయే త్క్రియాం, స్త్రీపెళాదరే స్త్రీహహారం కర్తోదరహారం తథా. 19. స్విన్నాయ బద్ధోదరిణే మూత్రం తీక్ష్ణోషధాన్వితం, సత్రైలం లవణం దద్యాన్నిరూహం సానువాసనం. 20. పరిస్రవసీని చాన్నాని తీక్ష్ణం చైవ విరేచనం, ఛిద్రోదరమృతే స్వేదో క్షేప్తోదరవదాచ

రేత్. 21. జాతంజాతం జలం స్రావ్యం శాస్త్రోక్తం శత్రుకర్త చ, జలోద
 రే విశేషేణ ద్రవనేవాం వివర్ణయేత్. 22. దేవదారు పలాశార్క హస్తీపి
 ప్పలిశిగుక్తైః, సాశ్వగంధైః సగోమూజ్యైః ప్రదిగ్భ్యో దుదరం శ
 వైః. 23. మూత్రాణ్యస్తావదుదరిణాం సేకేపానే చ యోజయేత్, స్ప
 హీపయోభావితానాం పిప్పలీనాం పయో౨శనః. 24. సహస్రం చ ప్ర
 యుంజీః శక్తితో జతరామయూ, శిలాజతూనాం మూత్రాణాం గుగ్గు
 లో స్త్రైఫల స్య చ. 25. స్పహీక్షీరప్రయోగ శ్చ శమయ త్యుదరా
 మయమ్, స్పృశ్యసా పరిభావిత తంకులచూర్ణై ర్మిర్చితః పూషః. 26.
 ఉదర ముదారం హింస్యా ద్యోగోఽయం సప్తరాత్రేణ, పిప్పలీవర్ణమా
 నం వా కల్పదృష్టం ప్రయోజయేత్. 27. జతరాణాం వినాశాయ నా
 స్తి శేస సమం భువి.

పిత్రోదరమునందు బలవంతునికి తొలుత విశేచనములఁ జేయింపవలయును. దుర్బలుఁడగునేని క్షీరవస్తులచే శుద్ధముచేసి విశేచనమునకు విప్పించవలయును. తెల్లతె గడ కల్మసుతో పాలనుగాని ఆసుదపుకల్మసుతో సిద్ధముచేసిన పాలనుగాని పుల్ల ప్రబ్బశితోనైన పాలతోగాని ప్రవర్తికీయవలయును. కఫముచేతనగు నుదరరోగికి తీక్షణమును ఔరమునగు నాహారమును, కఫనాశకములగు గోమూత్రము అరిష్టము మం డూరము వీటితో బెట్టింపవలయును. నన్నిపాతోదరములకు నిదే చికిత్సఁజేయవలయు ను. స్థిరహోదరములకు స్థిర నాశకములును ఉదరనాశకములు నగు పదార్థములను నేవిం పవలయును. స్వేదితముఁ జేయించిన బద్ధోదరరోగమునకు తీక్షణవిధమునగు గోమూ త్రము నీయవలయును. పరిస్రంసరోగి అన్నమును విశేచనమును కఘోదరరోగివలె నాచరింపవలయును. వెంటవెంటనే జలమును షడలించుటయును, శాస్త్రప్రకారము శత్రుకర్మములఁ జేయించుటయును మంచిది. జలోదరమునందు విశేషముగా జలపదా ర్థములను తినరాదు. దేవదారువు మోదుగు జిల్లేడు వియగుపిప్పలి మునగ పెన్నేరు గో మూత్రము వీటితో నుదరమును శేషనచేయవలయును. వేయిపిప్పళ్లను జెముడుపాలలో నానవైచి వానిని శక్త్యనుసారముగా నుదరరోగి తినవలయును. జెముడుపాలలో బియ్యమును నానవైచి పొడిచేసి కట్టిన ఏడురాత్రులలో నుదరరోగము పోగొట్టును. లేనిచో శాస్త్రసిద్ధముగా వర్ణమానపిప్పలి నుపయోగించినను ఉదరరోగములు నశించు టకు సాటికిలేని యౌషధము అగును.

దంతి వస కొడిసెపాలవిత్తులు శంఖిని లూద్దుగ తెల్లతెగడ వీటికల్పమును గోమూత్రముతో త్రాగిన ఉదరరోగములు నశించును. గేదెమూత్రము పాలుకలిపి నిరాహార్యై ఏడుదినములు త్రాగిన నుదరరోగము నశించును. గవాక్షి శంఖిని దంతి నీలిని వీటికల్పముతో గోమూత్రమును సర్వోదరరోగకాంతి కై త్రాగవలయును. జిల్లేడాకునకు ఉప్పురాచి పొగలేకుండ మండించి దధిమండముతో పాలలో కలిపి త్రాగిన గుల్మములు స్టీహోదరములు నశించును. గునగ కషాయమును సైంధవలవణము సిప్పుళ్లు మిరియములు ఆప్లువేతము వీటితో చేర్చి త్రాగిన స్టీహోదరములు నశించును. రోహిణి కము కరక్కాయలపాడితో భావన చేసిన మూత్రము నుదకమును త్రాగిన ఉదరములు స్టీహ మేహము మూలరోగము జంతువాతము గుల్మము మున్నగునవి నశించిపోవును.

◀ దేవదారు కషాయము ▶

శ్లో. దేవద్రుమం శిశ్రుమయూరకం చ గోమూత్రపిప్టా సథవా శ్వగంధాన్, పీత్వా శు హన్యాయ దుదరం ప్రవృద్ధం కృమీ సుశోధాను దరం చ దూప్యం. 48. దిశమూలదారునాగర చ్చిన్నమహాపునర్నవా భయాక్వాధః, జయతి జలోదర శోథ శ్లేపదగలగండ వాతరోగాం శ్వ. 49. హారీతకీనాగర దేవదారు పునర్నవాఞ్చిన్నరుహాకషాయః, సగుగ్గులు గ్నూత్రయుత శ్చ పేయః శోథోదరాణాం ప్రవరః ప్రయోగః. 50. ఏ రండ్వతైలం నశమూల మిశ్రం గోమూత్రయుక్త శ్రీఫలారణా వా, ని హన్తి వాతోదరశోథశూలం క్వాధః సమూత్రో దశమూలజ శ్వ. 51.

దేవదారు మునగ మయూరకము గాని గోమూత్రముతో నూనె పెన్నేరుగాని ఉదరరోగములకు పోగొట్టును. దశమూలములు మ్రానిపనపు శొంఠి ఛిన్నరుహా పునర్నవ కరక్కాయ వీటికషాయము జలోదరము వాపు శ్లేపదగు గలగండము వాతరోగము వీనినిపోగొట్టును. కరక్కాయలు శొంఠి దేవదారు పునర్నవా ఛిన్నరుహ వీటికషాయమును గుగ్గిలము మూత్రముతో నూనె త్రాగిన వాపు ఉదరములు శాంతించును. ఆరుదమును దశమూలములతో కలిపి గాని త్రిఫలముల రసమును గోమూత్రముతో గాని త్రాగిన వాతోదరము శోథ శూలము నష్టమగును.

◀ పునర్నవాష్టకము. ▶

శ్లో. పునర్నవా నింబపటోల శుంఠి తిక్తాభయా దార్వమృతా కషాయః, సర్వాంగశోథోదర కాసశూల శ్వాసాన్వితం పాంశుగనం

నిహన్తి. 51. పునర్నవాం దార్వభయాం గుడూచీం విభే త్సమూత్రాం
 మహిషాక్షయుక్తాం, త్వద్గోషశోధోదరపాంశురోగ స్థాల్యప్రనేకోర్భవ
 కఫామయేషు. 52. గోమూత్రయుక్తం మహిషీపయోవాక్షీరం గవాం
 వా త్రిఫలావిమిశ్రమ్, క్షీరాన్నభు క్కేవలమేవ గవ్యం మూత్రం విభే
 ద్యా శ్వయభూదరేషు. 53. పునర్నవాదార్వమృతా సాతా బిల్వం
 శ్వదంప్రీకా, బృహత్యో ద్వే రజన్యా ద్వే పిప్పల్య శ్చిత్రకం వృష
 మ్. 54. సమభాగాని సంఘర్జ్య గవాం మూత్రేణ వా విభేత్, బహు
 ప్రకారం శ్వయభుం స్వగాత్రవిసాదిణమ్. 55. హన్తి శూలోదరా
 ణ్యజ్ఞే వ్రణాం శ్చైవోద్ధతా నపి, పురాణం మాణకం పిష్ట్యా ద్విగుణీ
 కృతతండులమ్. 56. సాధితం క్షీరతోయాభ్యా మభ్యనే త్ప్రాయసం
 తతః, హన్తి వాతోదరం శోథం గ్రహణీం పాంశుతా మపి. 57. సిద్ధో
 భిషగ్భి రాఖ్యాతః ప్రయోగోయం నిరత్యయః, దశమూలతులార్థరనే
 సక్షారైః పంచకోల్లైః పలికైః, సిద్ధం ఘృతార్థపాత్రం ద్విమస్తుక ముద
 రగుల్మఘ్నం. 58.

పునర్నవ నింబము చేదుపాళ్ల శొంఠి పిప్పళ్లు కరక్కాయ మ్రానిపసపు తిప్ప
 తీగ వీటిక మాయమును త్రాగినచో సర్వాంగశోధము ఉదరము కాసము శూల
 శ్వాస పాండురోగములు నశించును. గలిజేరు మ్రానిపసపు లేక తిప్పతీగ మహిషాక్షీ
 వీటిని గోమూత్రముతో త్రాగినచో ద్వద్గోషములు వాపు ఉదరరోగములు పాండువు
 దొండబారుట కఫరోగము ఇవి యన్నియునుతొలగును. గోమూత్రముతో ఎనుముపా
 లుగాని త్రిఫలములతో ఆవుపాలుగాని కేవలగోమూత్రముతో పాలను చేర్చిన అన్న
 మునుగాని నేవించిన వాపులు ఉదరరోగములు నశించును. గలిజేరు మ్రానిపసపు కర
 క్కాయ అగరుశొంఠి బిల్వఫలము శ్వదంప్రీ రెండువిధములగు వామళ్లు పసపు మ్రాని
 పసపు, పిప్పళ్లు చిత్రమూలము వృషము వీటిని సమానభాగములను పొడిచేసి గోమూ
 త్రముతో త్రాగిన సమస్తాంగములయందు వ్యాపించిన వాపులు శూలలు అష్టాధోదర
 ములు వెచ్చు వెఱిగిన వ్రణములు నశించును. ప్రాతదియగు మాణకమును పొడిచేసి రెం
 డుకెట్లు బియ్యముతో చేర్చి పాలతో నీటితో పాయసముగా చేసి త్రాగిన వాతోదర
 ము వాపు గ్రహణీ పాండురోగములను పోగొట్టును. ఇయ్యది సిద్ధప్రయోగమని
 వైద్యులచేతఁ జెప్పఁబడినది. దశమూలముల రసము అరతులమంతలో పంచకోలములు
 2 కపలము సమానభాగము నేయివైచి మజ్జగఠేటతో త్రాగిన గుల్మగోగములు నశించును

పటోలాని చూర్ణము. ౨౯

శ్లో. పటోలమూలం రజనీ విడుంగం త్రిఫలాత్వచం, 28. కం
 పిల్లకం నీలినీం చ త్రివృతాం చేతి చూర్ణయేత్, షడాద్యా న్కా
 ర్షికా సన్త్యాం శ్రీంశృ ద్విత్రిచతుర్గుణాన్. 29. కృత్వా చూర్ణం
 తతో ముష్టిం గవాం మూత్రేణ వా పిబేత్, విరిక్తో బాంగలరస్సై
 ర్భుంజీత మృదు మోదనం. 30. మండం పేయాం చ పీత్వా చ సవో
 షం షడహః షయః, శృతం పిబేత్తు తచ్చూర్ణం పిబే దేవం పునఃపునః.
 31. హన్తి సర్వోదరా జ్యేత చూర్ణం జాతోదకా న్యపి, కామలాం
 పాండురోగం చ శ్వయంభుం చాపకర్షతి. 32.

చేమపాళ్ల పసపు వాయువిడుంగములు కరక్కాయలు తాడి ఉసిరిక కంపిల్లము
 నీలినీ శైలతెగడ వీటిని చూర్ణము చేయవలయును. మొదటిఆరింటి నొక్కొక్కచులము
 చొక్కంపిల్లమును రండుతున్నీలినీ కితు|| తైలతెగడపలమును చూర్ణముచేసి ఒకపలముపొడిని
 గోమూత్రముతో త్రాగవలయును. విరేచనములు గలిగినచో అడవిజంతువుల మాంసము
 తో మెత్తనియ్యమును తినవలయును. త్రికటుకములను నుండమును పేయను చేసికొని
 ఆరుపూటలు త్రాగిన సమస్తోదరరోగములును నశించును. కాచినపాలతో దీనిని మాట
 మాటికి త్రాగవలయును. ఇయ్యది ఉదరరోగములను కామెలలను పాండురోగములను
 వాపును నశింపజేయును.

నారాయణ చూర్ణము. ౩౦

శ్లో. యమానీ హపుమా ధాన్యం త్రిఫలా సోపకుంచికా, కారవీ
 పిప్పలీమూల మజగంధా శతీ వచా. 33. శతాహ్వ జీరకం వ్యోషం
 స్వర్ణక్షీరీసచిత్రకమ్, ద్వాత్వారాపాష్కరంమూలం కుష్మం లవణపంచ
 కం. 34. విడుంగం చ సమాంశాని దన్త్యా భాగత్రయం తథా, త్రివృ
 ద్విశాలే ద్విగుణే శాతలా స్యా చ్చతుర్గుణా. 35. ఏష నారాయణో
 నామచూర్ణో రోగగణాపహః, నైనం ప్రాప్య భివర్ధనే రోగా విష్ణు
 మివాసురాః. 36. తక్రేణోదరిభిః పేయో గుల్మిభి ర్బదరాంబునా,
 ఆనధ్ధవతే సురయా వాతరోగే ప్రసన్నయా. 37. దధిమండేన
 విట్సంగే దాడిమాంబుభి రర్చసి, పరికర్తేచ వృక్షామ్లై రుష్ణాంబుభి
 రజర్ణకే. 38. భగందరే పాండురోగే కాసే శ్వాసే గలగ్రహే, హృ
 ద్రోగే గ్రహణీ దోషే కోష్ఠే మందాసలే జ్వరే. 39. దంష్ట్రావిష్ఠే

మూలవిషే సగరే కృత్రిమే విషే, యధార్హం స్నిగ్ధకోష్ఠేన పేయ
మేత ద్వైరేచనం. 40.

వామము బోడతరము ధనియములు త్రిఫలములు నల్లజీలకఱ్ఱ అడవిజీలకఱ్ఱ కలంజి అజమోదము మోడి తులసి కచూరము వస పిల్లిపీచర జీలకఱ్ఱ శొంఠిమిరియములు సిప్పళ్లు చుక్కఆకు చిత్రమూలము యవక్షారము సజ్జక్షారము పుష్కరమూలము కోష్ఠ పంచలవణములు వాయువిడంగములు వీటిని సమానభాగములను దంతి మూడుభాగములను తెల్లతెగడ విశాల చెండుకెట్లను సప్తల నాలుగుభాగములను చేర్చి చూర్ణముచేసిన నారాయణచూర్ణ మనఁబడును. ఇయ్యది రోగసమాహములను పోగొట్టును అనురుతు విష్ణువు నొంది పృథ్వి నొందలేనట్లు దీనినొందిన రోగములు వర్ధిలఁజాలవు. ఉదః రోగము మజ్జిగోసు గుల్మ రోగులు తొగునీటితోను వాతకోగమునందు కిల్లుతోను విట్నంగమునందు దధిమండముతోను మూలరోగములందు దానిమృపండ్లరసము తోను పరికర్తమునందుచింతపండుతోను అజీర్ణమునందుఉష్ణోదకములతోను భగండరము పాండురోగము కాసము శ్వాసము గలగ్రహము హృద్రోగము గ్రహణి కుష్ఠ మందానిలము జ్వరము దంష్ట్రావిషమముల విషము కృత్రిమవిషము వీటియందును ఈచూర్ణమును నేవింప వలయును.

❁ దంత్యాదికల్కము. ❁

శ్లో. దస్తీ వచా గవాక్షీ చ శంఖినీ తిల్లకం త్రివృత్, గోమూ
త్రేణ పిబే త్కల్కం జతరామయనాశనం. 41. సక్షీరం మాహిషం
మూత్రం నిరాహారః పిబే న్నరః, శామ్య త్యనేన జతరం సప్తాహా దితి
నిశ్చయః. 42. గవాక్షీ శంఖినీ దంతీ నీలిని కల్కసంయుతం, సర్వోదర
వినాశాయ గోమూత్రం పాతు మాచరేత్. 43. అర్కపత్రం సలవణ
మస్తర్ధూపం దహే త్తతః, వస్తునా తత్ప్రిబేత్ క్షీరం గుల్మస్తీ హేలాద
రాపహం. 44. వీతః స్తీ హేలాదరం హన్యా త్పిప్పలీమరిచాన్వితః, అ
ప్లువేతససంయుక్తః శిశుక్వాథః ససైంధవః. 45. గృహీత్వా య
స్య సర్జ్జా ముత్పాటయిత్వేంద్రవారుణీమూలం, ప్రక్షిప్యతే సుదూ
రే శామ్యతే స్తీ హేలాదరం తస్య. 46. రోహితకాభయాక్షోద భావి
తం మూత్ర మంబు వా,వీతం సర్వోదరస్థిహా మేహఃకః క్రి గుగుల్మనుత్.

❧ చిత్రక ఘృతము. ❧

శ్లో. చతుర్గుణే జలే మూత్రే ద్విగుణే చిత్రకా త్పలే, కల్పే
సిద్ధం ఘృతప్రస్థం సక్షారం జఠరీ పిబేత్. 59.

నాలుగురెట్లనీళ్లలో రెండురెట్లమూత్రములో ఒకపలము చిత్రమూలము కట్క
మునందు 16 పలముల నేతని సిద్ధముచేసి యవక్షారమును చేర్చికొని ఉదరరోగి
త్రాగవలయును.

❧ బిందు ఘృతము. ❧

శ్లో. అర్కక్షీరపలే ద్వేచ స్నుహీక్షీరపలాని షట్, పథ్యా కం
పిల్లకం శ్యానూ సంపాకం గిరికర్ణికా. 60. నీలినీ త్రివృతా దస్తీ శంఖ
నీ చిత్రకం తథా, ఏతేనాం పలికై ర్భాగైః ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్.
61. అథాస్య మలినే కోష్ఠే బిందుమాత్రం ప్రదాపయేత్, యావతో
స్య పిబే ద్బిందూం స్తావ ద్వారా నివరిచ్యతే. 62. కుష్ఠం గుల్మము
దావర్తం శ్వయంఘం సభగందరం, శమయ త్యుదరాణ్యష్టౌ వృక్ష మిం
ద్రాశని ర్యథా. 63 ఏత ద్బిందుఘృతం నామ యేనాభ్యక్తో విరిచ్యతే,

జిల్లేడుపాలు 2 పలములు జెముడుపాలు 8 పలములు కరక్కాయలు కంపిల్లక
ము నల్లతెగడ ఆమ్లవేతము విష్ణుకాంత నీలి తెల్లతెగడ దంతి శంఖని చిత్రమూలము వీటిని
ఒక్కొక్కపలము చొ॥ 16 పలములనేతిలో వైచి పక్వముచేసి మలినకోష్ఠమునదొక
బొట్టును విడువవలయును. ఎన్ని బిందువులను వేసిన నన్నిమాటులు విరేచనముగును.
కుష్ఠం గుల్మము ఉదావర్తము వాపు భగందరము అప్రవిధోదరములు నశించును. వజ్ర
ము చెట్లను వలె నశింపజేయును. దీనిని రుద్దికొని విరేచనములక గలుగక జేయును.

❧ నారాచఘృతము. ❧

శ్లో. దధిమండాఘకే సిద్ధా త్సుహీక్షీరపలకల్కితాత్. 64.
ఘృతి ప్రస్థా త్పిబే న్నాత్రాం తద్వజ్జతరశాస్తయే, తథా సిద్ధం ఘృతి ప్రస్థం
పయ స్యష్టగుణే పిబేత్. 65. స్నుక్షీరపలకల్పేన త్రివృతా షట్ప
లేనచ, స్నుక్షీరదంతీ త్రిఫలా విడంగ, సింహీత్రివృచ్చిత్రకకల్క
యుక్తం, ఘృతం విపకం కుడపప్రమాణం, తోయేన తస్యాక్షమ
థార్ధకర్షం. 66. పీతోష్ణష్ణమంభోను పిబే ద్విరిక్తే పేయాం సుఖోష్ణాం

వితరేద్విధిజ్ఞః, నారాచ మేత జ్జతరామయానాం యుక్తోపయుక్తం శ
 మనం ప్రదిప్తమ్. 68.

దధిమండము ఒకఆఘకము జెముడుపాలు ఒకపలము వీటిలో సిద్ధముచేసిన 16
 పలముల నేయి త్రాగిన నుదరములు నశించును. అట్టులే సిద్ధము చేయఁబడిన నేతిని
 ఎన్నిదికెట్లపాలలో కలిపి త్రాగవలయును. జెముడుపాలు 1 పలము తెగడ 8 ప||
 జెముడు ఆఘవేతము త్రిఫలములు వాయువిడంగములు వాకుడు తెల్లతెగడ చిత్ర
 మూలము వీటిని 4 పలముల కలఁగములో సిద్ధముచేసిన నేతిని మంచినీటితో ఒక తుల||
 త్రాగవలయును. వేడినీటిని త్రాగరాదు. దప్పియైన వేడివేయను త్రాగవలయును.
 ఇయ్యది నారాచరణము. ఇది ఉదరరోగములు పోగొట్టును.

ఇట్లు చక్ర దత్తయందు ఉదరరోగాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

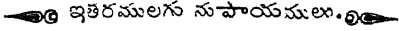
32. స్త్రీహరోగాధికారము.

స్త్రీహకు సామాన్యోపాయములు. ౨౨

శ్లో. యమానికా చిత్రక యావశూక వడ్డ్యంధి దస్తీ మగ
 ధోద్భవానామ్, స్త్రీహన మేతద్వినిహన్తి చూర్ణముణ్ణాంబునా మస్తు ను
 రా సవైర్వా. 1. విప్పలీం కింశుకక్షార భావితాం సంప్రయోజ యేత్,
 గుల్మ స్త్రీహః పహం వహ్నిదీపనం చ రసాయనీం. 2. విడంగా జ్యోగ్ని సిం
 ధూత సక్తూం దగ్ధా వచాన్వితాన్. విబేక్షీ రేణ సుచూర్ణ్య గుల్మస్త్రీ
 హోదరాపహం. 3. తాలపుష్పభవః క్షారః సగుడః స్త్రీహనాశనః,
 క్షారం వా విడకృష్ణాభ్యాం పూతీకస్యాన్మనిఃస్రుతం. 4. స్త్రీహః యకృత్ప్ర
 శాన్త్యధిం విబేత్ప్రావత ర్యభాబలం, పాతవ్యో యుక్తితః క్షారః క్షీరే
 ణో దధిశుక్తిజః. 5. పయసా వా ప్రయోక్తవ్యాః సిప్పల్యః స్త్రీహశా
 న్తయే, భల్లాతకా భయా జాడీ గుడేన సమా మోదకః. 6. నష్టరాత్రాన్ని
 హన్త్యాశు స్త్రీహన మతిదారుణం, శోభాంజనక నిరూహం సైంధవాన్ని
 కణాన్వితం. 6. పలాశక్షారయుక్తం వా యవక్షారం ప్రయోజ
 యేత్.

వామము చిత్రమూలము యవక్షారము వస దంతి పిప్పళ్లు వీటిచూర్ణమును వేడినీళ్లు
 మజ్జిగఁ తేటకల్లు ఆనవము అనువీటిలో దేనితో నైనను త్రాగినను స్త్రీహరోగములు నశించును.

మోడుగ ఊరములో భావనచేసిన పిప్పళ్ళ నైన నుపయోగింపవచ్చును. వాయువిడంగులు నెయ్యిచిత్తములము వైంధవలవణము వనవీటినిచూర్చునుచేసివేయించి పాలతో త్రాగిన గుల్మము స్టీహమునుగునవినశించును. బెల్లముతోతాటిమోవు ఊరమును (అనగా తాటి బెల్లమును) తినిన స్టీహా పోవును. అంటుప్పు పిప్పళ్లు నెమలిఅడ్డు వీటిని బలానుసారముగా పౌరోతఃకాలమునందు స్టీహాయకృద్లోగముగలచారు భక్షింపవలయును. కముద్రపు ముత్తయము వలనఁబుట్టిన ఊరమును యుక్తిపూర్వకముగా నేంపవలయును. పిప్పళ్ళు పాలతోనైనను నేవంపవలెను. జీడివితనములు కరక్కాయలు జీలకఱ్ఱ వీటిని బెల్లముతో మాత్రము కట్టికొని తినినచో నెడురాత్రులలో నసాధ్యమైన స్టీహాని గములైనను నశించును. మనఁగ కాయ కషాయములో వైంధవలవణము చిత్తములము పిప్పళ్లను వేసికొని యవఙ్కారముతో గాని మోడుగఊరమును నేవించిన స్టీహాలు నశించును.

శ్లో. తిలా న్పలవణాం శ్చైవ ఘృతం షట్పలకం తథా. 9. స్టీహాద్విష్టాం క్రియాం సర్వాం యకృతః సంప్రయోజయేత్, లభనం పిప్పలీమూల మభయాం చైవ భక్షయేత్. 10. పిబేద్గోమూత్రగం డూపం స్టీహరోగ విముక్తయే, స్టీహాజిచ్ఛరపుంఖాయాః కల్కస్తక్తేణ నేవితః, శరపుంఖైవ సంచర్వ్య జగ్ధ్వా పేయాభయాధవా, శర్దిస్తానిర్యూహానసైంధవ స్తిన్తిడికసంమిశ్రః. 12. స్టీహావ్యపరమయోగ్యః పక్వామ్రరసోఽధవా సమఘః, దధ్నా భుక్తవతో వామబాహుమధ్యే శిరాంభిషక్. 13. విధ్యే స్టీహావినాశాయ యకృన్నాశాయ దక్షిణే, స్టీహానం పురదయే ద్దాఢం దుష్టరక్తప్రవృత్తయే. 14.

ఉప్పుతో తిలలను షట్పలఘృతమును గాని స్టీహరోగమునం దియ్యవలయును. ఉల్లిగడ్డ పిప్పలిమూలము కరక్కాయలు వీటిని తినవలయును. గోమూత్రపుపుక్కిళ్లను పుక్కిలింపవలయును. శరపుంఖకల్కమును మజ్జితో నేవించిన స్టీహరోగములునశించును. శరపుంఖనే చర్వణచేసి తిని త్రాగవలయును. బోడతరము కషాయములో వైంధవలవణము చింతపండుపులును చేర్చి త్రాగినను పక్వముచేసి ఆమ్రరసమునందు తేనెనువైచికోనియైనను త్రాగిన స్టీహరోగములు నశించును. స్టీహరోగములు నశించునిమిత్తమున యకృద్లోగము నశించుటకయు్యను దక్షిణబాహుమధ్యమునందు శిరను ఛేదంప

వలయును. దుష్టరక్తప్రవృత్తికొఱకై అనగా దుష్టరక్తము నశించి మంచితక్తము ప్రవహించుటకు స్త్రీహను గాఢముగా మర్దంపవలయును.

❀ మాణాద్యగుటికా. ❀

శ్లో. మాణమార్గా మృతా వాసా స్థిరా చిత్రక సైంధవమ్, నా గరం తాళగండం చ ప్రత్యగ్ం తు త్రికాన్తి కమ్. 15. బిడసావర్చల త్సార పిప్పల్య శ్వాపి కాన్తి కాః, ఏతచ్ఛుక్తి కృతం సర్వం గోమూత్ర న్యాఢ కే పచేత్. 16. సాంద్రీభూతే గుడిం కుర్యా ద్దత్వా త్రిఫలమాక్షి కమ్, యక్యత్ స్త్రీ హేమాదరహరో గుల్కార్యో గ్రహణీహరః. 17. యో గః సరికరో నామ్నా చాగ్ని సందీపనః పరిః.

ప్రమాణితమగు కస్తూరి తిప్పతీగె శొంఠి అడ్డపరము శాలపర్ణి చిత్రమూలము సైంధవలవణము శొంఠి తాళగండము వీటిని ముక్కాలు ముక్కాలుపలచొ|| తీసి కొని అంటుప్పు సావర్చలవణము పిప్పల్లు వీటినివలము చొ|| తీసికొని మార్గము చేసి 64పలముల గోమూత్రములో పవ్వముచేసి గట్టిపడెనపిమ్మట నీ పలముల తేనెనుకలిపి మాత్రలను కట్టవలయును. వీనిని నేవించిన యిక్కడ్రోగము స్త్రీహోదరగోగములు మూల రోగము మున్నగునవి యన్నియు నశించును.

❀ రోహితాది మార్గము. ❀

శ్లో. రోహితకాభ యుక్షోద భావితం మూత్ర మంబు వా. 18. వీ తం సర్వోదరస్త్రీ హమేహర్యః క్రిమిగుల్మనుత్, పిప్పలీ నాగరం దస్త్రీ స మాంశం ద్విగుణాభయమ్. 19. చూర్ణం పీతం బిడాద్ధాంశం స్త్రీహఘ్నం హ్యుష్ణవారిణా, క్రమవృద్ధ్యా దశాహాని దశాపిప్పలికం దినమ్. 20. వర్ధయే త్ప్రయసా సార్థం తథై వాపనయే త్పునః, జ్వరే జ్వరే చ ధుంజీతి షాష్టికం క్షీరసర్పిషా. 21.

రోహితకతృణము కరక్కాయలు వీటిమార్గమును ఆవుమాత్రములోకలిపిగాని మంచినీటిలో గాని త్రాగిన ఉదరరోగముమున్నగునవన్నియు నశించును పిప్పల్లు శొంఠి దంతెన వీటిని సమానభాగములను గాగైకొని కరక్కాయ ౯౦డురెట్లు చేర్చి పొడిచేసి ఆచూర్ణమునందు సగభాగము అంటుప్పును కలిపి వేడినీళ్లతో త్రాగినచో స్త్రీహరోగ ములు నశించును. క్రమ క్రమముగా పచేసి పిప్పళ్ళను వృద్ధిచేయుచు పాలతో దీనిని త్రాగి జీర్ణించిపిదప వస్త్రీధాన్యపు గంజిని నేతితో చేర్చి త్రాగవలయును.

❀❀ సిప్పలీవర్ణమానములు. ❀❀

శ్లో. సిప్పలీనాం ప్రయోగోయం సహస్రస్య రసాయనః, దశ
సిప్పలికః శ్రేష్ఠో మధ్యమః పట్ప్రకీర్తితః. 22. యస్త్రి సిప్పలి పర్యస్తః
ప్రయోగః సోపరః స్మృతః, బ్రంహణం వృష్య మాయుష్యం స్త్రీహేలూ
దరవినాశనం. 23. వయసః స్థాపనం మేధ్యం సిప్పలీనాం రసాయనం,
పంచసిప్పలిక శ్చాసి దృశ్యతే వర్ణమానకః. 24. పిష్టా స్తా బలిభిః పేయాః
శృతా మధ్యబలై ర్నరైః, కీటీకృతా హ్రస్వబలై ర్దేహదోషామయా
స్పృతి. 25.

వేయి సిప్పళ్లు తెచ్చి వైదానివలెనే పాకముచేసినచో నియ్యది రసాయనముగును. ఇందు పదిసిప్పళ్ళు దినమును తినుట యుత్తమము. ఆరుతినుట మధ్యమును మూడుతినుట కనీసము. ధాతువుల నిది వృద్ధిపొందించును. వీర్యమునకు హితకరము. ఆయువును వృద్ధి పొందించును. స్త్రీహోదరములను పోగొట్టును. వయస్సును నిలుపును. బుద్ధిని పెంచును. ఇంక నెన్నియోగుణము లనేకము లిందు గలవు.

❀❀ సిప్పలీచిత్రక ఘృతము. ❀❀

శ్లో. సిప్పలీచిత్రకా స్థూలం పిష్టా సమ్య గ్విపాచయేత్, ఘృతం
చతుర్గుణక్షీరం యక్ష్మస్త్రీ హేలూదరాపహం. 26.

మోడి చిత్రమూలము వీటినినూరి నాలుగు రెట్లు పాలుకలిపి నేతని పక్వముచేసి నేవించిన యక్ష్మత్ స్త్రీహోదరములు శశించును.

❀❀ సిప్పలీఘృతము. ❀❀

శ్లో. సిప్పలీకల్కసంయుక్తం ఘృతం క్షీరచతుర్గుణం, పిబేత్స్త్రిష్ట
హఃగ్ని సాదాది యక్ష్మద్రోగహరం పరం. 27.

సిప్పళ్ల కల్కమును నాలుగు రెట్లపాలు వీటిలో సిద్ధముచేసిన ఘృతము స్త్రీహే మందాగ్ని మున్నగువానిని పోగొట్టును.

❀❀ ద్వివీర్య చిత్రకఘృతము. ❀❀

శ్లో. చిత్రకస్య తులూక్వాథే ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, ఆరనా
లంతద్విగుణం దధిమండం చతుర్గుణం. 28. పంచకోలకతాళీన ఊరైర్ల
వణసంయుతైః, ద్విజీరకనిశాయుగ్జై ర్తరిచం తత్ర దాపయేత్. 29.
ఘృహగుల్తోదరాధ్ధాన పాండురోగారుచిజ్వరాన్, బస్తి హృత్పార్శ్వ

కట్యాయరు శూలోదావర్త పీనసాన్. 30. మాన్యాత్ప్రీతం తదరోశ్శుమ్నం శోభమ్నం వహ్నిదీపనం, బలవర్ణకరం చాపి భస్మకం చ నియచ్ఛతి. 31.

చిత్రమూలము క్వాభములూ 100 పలములంతలూ 16 పలముల నేతని పక్వము చేసి గంజి రెండురెట్లు మజ్జిగతేట నాలుగు రెట్లు పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమూలము శొంఠి తాడిశపత్రి యవజ్జారము జీలకఱ్ఱ మ్రానిపసపు మిరియములు పీటి కల్కమును చేర్చి పక్వము చేసి నేవించిన స్టీహారోగములను గుల్మరోగములను ఉదరరోగములను ఆనాహమును పాండురోగమును ఆరుచిని జ్వరమును వస్త్రీకూలలు మున్నగువానిని పోగొట్టును. ఇది అన్నిని దీపింపజేయును. బలవర్ణములనుకూడ కలిగించును. భస్మకరోగముల నిది పాఠద్రోలును.

❁ రోహితకత్వకము. ❁

శ్లో. రోహితకత్వచః శ్రేష్ఠాః వలానాం పంచవింశతిః, కోలద్వి ప్రస్థసంయుక్తం కషాయ ముపకల్పయేత్. 32. సలికైః ఐంచకోలై శ్చ తత్సర్వై శ్చాపి తుల్యయా, రోహితకత్వచాపిష్టైః ఘృతప్రస్థ విపాచయేత్. 33. స్టీహాభివృద్ధిం శమయే దేత దాశు ప్రయోజితం, తథా గుల్మజ్వర శ్వాస క్రిమి పాండుత్వ కామలాః 34.

రోహితకత్వణము 25 పలములు పెద్ద తేగుపండ్లు రెండు ప్రస్థములు పీటిని కషాయము కాచి పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమూలము శొంఠి పీటిని ఒక్కొక్క తుంచొ|| అన్నిటితో సమానభాగములను గాగ్రహించి 16 పలములనేతని పక్వముచేయవలయును. ఇయ్యది స్టీహారోగములను గుల్మ జ్వర శ్వాస కృమి పాండువులను కామెరలను రూపుమాపును.

❁ మహారోహితక ఘృతము. ❁

శ్లో. రోహితకా త్వలశతం ఊదయేద్భదరాథకం, సాధయిత్వా జలద్రోణే చతుర్భాగావశేషితే. 35. ఘృతప్రస్థం సమావాప్య ఛాగ ఊరచతుర్దణం, తస్మిన్ దద్యాదిమా న్కల్యాన్ స్సర్వాం స్తానక్షునమ్మితాన్. 36. వ్యోషం ఫలక్రికం హింగు యమాసీం తుంబురుం బిడం, అజాజీం కృష్ణలవణం దాడిమం దేవదారు చ. 37. పునర్నవాం విశాలాంచ యవక్షారం సపౌష్కరం, విడంగం చిత్రకం చైవ హాపుసాం చవికాంచ చాం. 38. వృత్తైః ఘృతం విపక్వం తు స్థాపయేగ్భాజనే దృఢే, పాయ

యే త్త్రిఫలాం మాత్రాం వ్యాధిం బల మపేక్ష్య చ. 39. రసకేనాభ
 యూషేణ పయసా వాపి భోజయేత్, ఉపముక్తే ఘృతే తస్మి న్వాస్య
 ధీన్ హన్యా నిమా న్బహూన్. 40. యక్ష్మిష్టి హేమాదరం చైవ స్త్రీహ
 శూలం యక్ష్మ త్తథా, కుక్షీశూలంచహృచ్చూలం పార్శ్వశూలమరోచ
 కం. 41. విబంధశూలం శమయే త్స్పృగురురోగం సకామలం. ఛర్ద్యతీ
 సారశమనం తంద్రా జ్వరవినాశనం, మహారోహితకం నామ స్త్రీహఘ్నం
 తువిశేషతః. 42.

రోహితకతృణము 100 పలములు, క్షేగు 64 పలములు వీటిని ద్రోణపు నీటిలో
 పక్వముచేసి నాల్గవపాలుగా దిగక్రాగినప్పుడు నాలుగురెట్ల మేకపాలను పోసి 16 పల
 ముల నేతిన పక్వము చేయవలయును. అందు ఒక్కొక్క తులప్రమాణముగా కల్క
 మును వేయుచుండవలయును. శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు కరక్కాయలు తాడి
 యుళిరిక యింగువ వామము ధనియములు అంటుప్పు జీలకఱ్ఱ సౌవర్చలవణము దాని
 మ్మ జేవదారు గలిజేరు కొడిసెపాలవిత్తులు యవక్షారము పుష్కరమూలము వాయువి
 డంగులు చిత్రమూలము హకారము చంద్రుల వన వీటితో పక్వముచేసి ఆఘృత
 మును దింపి యుపాహారమువలయును. దీనిని నేవించెడి రోగితనబలము ననుసరించి నేవించ
 వలయును. యక్ష్మదోగస్థిరోగములు యున్నగునవి దీని వలన నశించును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు స్త్రీహారో గాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౩౮. శోధాధికారము.

శోధకు సామాన్యోపాయములు.

శ్లో. శుంఠీ పునర్నివై రంజ పంచమూలశ్రుతం జలం, వాతికే
 శ్వయంథౌ శస్త్రం పానాహారపరిగ్రహే. 1. దశమూలం సర్వథాచ శస్త్రం
 వాతే విశేషతః, క్షీరాశనః పిత్తకృతేఽథ శోధే త్రివృద్ధుడూచీ త్రిఫ
 లాకసాయం. 2. పిబే ద్లవాం మూత్రవిమిశ్రితం వా ఫలత్రికాచూర్ణ
 మథాక్షమాత్రిం, అభయా దారు మధుక తిక్తా దస్తీ సవిప్పలి. 3. ప
 టోలం చందనం దాద్వీం త్రాయమాణేంద్రవారుణీ, ఏషాం క్వాభః స

సర్విష్కః శ్వయంధు జ్వర దాహాహ. 4. విసర్ప తృష్ణా సంతాప సన్నిపాత విషాపహః, శీతవీరైర్విష్ణిమజలై రభ్యంగాదీం శ్చ కారయేత్. 5.

శొంఠి గలిజేరు ఆముదపువ్వులు పంచమూలములు వీటికషాయమును వాతశోధలలో త్రాగవలయును. భోజనము అభ్యంజనమును శ్రేష్ఠములు. అన్నివిధములగు దశమూలపుఃషాయము వాతరోగములకు విశేషము శ్రేష్ఠము. పీత్తిశోధము నందుపాలు త్రాగే వాచైనచో, తెల్లతెగడ త్రిఫలములు వీటికషాయమును గోమూత్రములో కలిపికొని ఒక్కతులము త్రిఫలచూర్ణమును కలిపి త్రాగవలయును. కరక్కాయలు దేవదారువు మధుకము కటుకరోహిణి దంతెన పిప్పళ్లు పొళ్ల చందనము మ్రానిపసపు కలుక్రాసుగ పాపర వీటికషాయమును నేతితో త్రాగిన జ్వరమును బాహమును నశించును. విసర్పము దప్పి సంతాపము సన్నిపాతము విషము వీటిని పోగొట్టును. శీతవీర్యము గలవారు చలినీటితో అభ్యంగనాదులను దీనిని నేవించు కాలములో చేసికొనవలయును.

❖ పునర్నవాష్టకము. ❖

శ్లో. పునర్నవా విశ్వత్రివృద్ధుడూచీ సంపాక వభ్యామరదారు కల్కం, శోభే కఫోత్థే మహినాక్షయుక్తం మూత్రం విబేద్వా సలిలం తథైవాం. 6. కఫే తు కృష్ణా సికతా పురాణ పిణ్యాక శిగుత్వగు నూ ప్రలేహి, కులుత్థ శుంఠీ జలమూత్రసేక శ్చుడాగురుభ్యా మనులేప నంచ. 7. అశాజి పాఠా ఘనపంచకోల వ్యాఘ్నిరజన్యః సుఖితోయ పీతాః, శోధం త్రిదోషం చిరజం ప్రవృద్ధం నిఘ్నన్తి భూనింబమహా పథేచ. 8. పునర్నవా నిుబ పటోల శుంఠి తిక్తామృతా దార్వభయాక షాయః, సర్వాంగశోభోదరకాస శూల శ్వాసాన్వితం పాండుగదం ని హన్తి. 9.

గలిజేరు శొంఠి తెల్లతెగడ తిప్పతీగె ఊలచెక్క కరక్కాయలు దేవదారుచెక్క గుగ్గిలము వీటిని గోమూత్రమునందు గాని కషాయమునుచేసి త్రాగిన కఫశోధములు నశించును. కఫశోధయందు పిప్పళ్ళు చక్కెర తురుష్కము మసగచెక్క పసపు వీటిలేపమును ఉలపలు శొంఠి వీటి నీటిలోను గోమూత్రమునందువైచి నేచన చెయుటయును శివలింగితోకూడ అగరును రాయుటయును హితములు. జీలకఱ్ఱ అగరుశొంఠి తుంగముసైలు పిప్పళ్ళు మోడి చవ్యము చిత్రమూలము శొంఠి వీటిచూర్ణమును సుఖిపూర్వకముగా వేడినీటితో త్రాగవలయును. త్రిదోషజమగు శోఫయును చిగకాలము నుండి యున్న శోఫయును నశించును. నేలవేయి శొంఠి కషాయములు శోఫు పోగొట్టును.

గలిజేరు వేప చేదుపాళ్ల శొంఠి కటుకరోహిణి తిప్పతీగ దేవదారువు కరక్కాయలు వీటికషాయము సంపుర్ణముగా శరీరమునందలి శోఫలను పోగొట్టును.

శోధయందు గుడయుక్తార్ద్రక రసాదులు.

శ్లో. ఆర్ద్రకస్య రసః పీతః పురాణగుడమిశ్రితః, అజాక్షీరాశి నాం శీఘ్రం సర్వశోధహరోభవేత్. 10. పునర్నవా దారు శుంఠీ క్వా థే మూత్రేచ కేవలే, దశమూలరసే వాపి గుగ్గులుః శోధనాశనః. 11. బిల్వపత్రరసం పూతం శోషణం శ్వయంధౌ త్రిజే, విట్సంగే చైవ దు ర్నామ్ని సిదధ్యాత్కామలాస్వపి. 12. గుడపిప్పలిశుంఠీనాం చూర్ణంశ్వ యథునాశనం, ఆమాజీర్ణప్రశమనం శూలఘ్నం వస్తీశోధనం. 13. పురో మూత్రేణ సేవేత పిప్పలీ వా పయోన్వితా, గుడేన వా ఒభయా తు ల్యా విశ్వం వా శోధరోగిణాం. 14. గుడార్ద్రకం వా గుడనాగరం వా గుడాభయం వా గుడపిప్పలీం వా, కర్షాభివృద్ధ్యా త్రిఫలప్రమాణం ఖాదేన్నరః పక్ష మధాపి మానం. 15. శోధప్రతిశ్ఛాయ గలాస్యరో గాణ్ సశ్వాసకాసారుచిపీనసాం శ్చ, జీర్ణజ్వరారోగ్యగ్రహణీవికారాన్ హన్యా త్తథా ఒన్యా న్య-ఫవాతిరోగాన్. 16.

ప్రాతఃబెల్లముతో చేర్చి అల్లపురసమును త్రాగవలయును. మేకపాలను త్రాగి గిన శోధ నశించును. గజజేరు దేవదారు శొంఠి వీటికషాయమునందుగాని కేవలమును గోమూత్రములోగాని దశమూలముల రసములోగాని చేర్చి గుగ్గులమును సేవించినచో శోధలునశించును. త్రిదోషముల శోధలందు బిల్వపత్ర రసమును వడియట్టి త్రాగిన శుష్పించును. దీనినే మలబద్ధమునందును శూలరోగమునందును కామెలయందును దీనినే చేయవలయును. బెల్లము సిప్పళ్ళు శొంఠివీటిచూర్ణము శోధలనుపోగొట్టును. ఆమ పుటిజీర్ణమును పోగొట్టును. శూలలను పోగొట్టును. వస్తీని శోధించును. గుగ్గులమును గో మూత్రముతోగాని సిప్పళ్లను పాలతోగాని బెల్లముతో కరక్కాయనుగాని లేకశొంఠి ని గాని తినిన శోధ(వాపు) నశించును. బెల్లము అల్లముగాని బెల్లము శొంఠిగాని బెల్లము కరక్కాయలు గాని బెల్లము సిప్పళ్ళు గాని కర్షయచో పెంచి మూడుపలముల వఱకు పదిహేను రోజులు వఱకు గాని ఒకనెలగాని తినినచో వాపు పీనస మున్నగు రోగములు నశించును.

పద్మ కల్పాదులు. ౧౯

శ్లో. స్థలపద్మమయం కల్పం పయసాఽలోఽద్య పాయయేత్, స్థలీహామయహారగ చైవ సర్వాంగై కాంగశోధజిత్. 17. దారుగుగ్గులుశుంఠీనాం కల్కో మూత్రేణ శోధజిత్. వర్షాభూశృంగ బేరాభ్యాం కల్కో వా సర్వశోధజిత్. 18. సింహాస్యామృతభండాకీక్వాభం కృత్వా స మాక్షికం, వీత్వాశోధం జయేజ్జుతుః శ్వాసం కాసు వసుం జ్వరం. 19. భూనింబవిశ్వకల్పం జగ్ధ్వా పేయః పునర్న వా క్వాభః, అపహగతి ని యత మాశు శోధం సర్వాంగకం నృణాం. 20. శోధను తోకిలాక్ష స్య భస్త మూత్రేణ వాగభసా, క్షీరం శోధహం దారు వర్షాభూనాగ రైశ్చ సం. 21. పేయం వా చిత్ర కవ్యోప త్రివృద్ధారు ప్రసాధితం.

స్థలకమలముల కల్పమును పాలతో నాలాడితము చేసి త్రాగించినచో స్థలహారోగమును సర్వాంగములఁ గలవాపును ఏకాంగశోధను పోగొట్టును. దేవదారుచెక్క గుగ్గలము శొంఠి వీటికల్పమును గోమూత్రముతో నేవించిన శోధను జయించును. లేకపోయినచో, గలిజేరు అల్లము వీటికల్పము అన్నివిధములగు వాపులను పోగొట్టును. అడ్డసరము వారాహీకంద ములక వీటిని కషాయమును పెట్టి త్రాగిన వాపు శ్వాసము కాసము ఛర్మ జ్వరములు నశించును. నేలవేము శొంఠితోచేసిన కల్పమును తిని గలిజేరు కషాయమును త్రాగుట మంచి. ఇయ్యది సర్వాంగశోధలను పోగొట్టును. గాలిమిడిని భస్మముచేసి గోమూత్రముతో నేవించినను నీటితో త్రాగినను దేవదారుపు శొంఠి గలిజేరు వీటితోపక్వముచేసిన పాలను గని చిత్రమూలము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు తెల్ల తెగడ దేవదారుపు వీటితో సాధించిన పాలనుగాని త్రాగుట మంచి.

క్షారగుటికా. ౨౦

శ్లో. పునర్న వా మూల కపితే దారు చ్ఛిన్నోద్భవా చిత్రకమూల సిద్ధాః, రసా యవాగ్వాం చ పయాంసి యూషాః శోధే ప్ర దేయాః దశమూలగర్భాః. 22. క్షారద్వయం స్యాల్ల వణాని చ త్వార్యయోరజో వ్యోషఫలమ్రకే చ, సపిప్పలీ మూల విడంగ సారం ముస్తాజమోదా మరదారు బిల్వం. 23. కలింగక శ్చిత్రకమూల పాతే యస్త్వ్యాహ్వాయం సాతివిషం పలాశం, సహింగుకర్షం త్వథ శుష్కచూర్ణం ద్రోణం తథామూ

లకశుంఠికానాం. 24. స్యాద్భస్మనస్తత్సలిలేన సాధ్య మాలోఽప్య యావ
 ధ్వనమస్యదగ్ధం,స్త్వానం తతిఃకోలసమాంచమాత్రాం కృత్వానశుష్కాం
 విధినా ప్రయుంజ్యత్. 25. స్తీ హేనాఽరశ్విత్ర హలీమకార్యః సాంఘ్య
 మయారోచః శోభశోషాన్, విషూచికా గుల్మ గరఃశ్చిరీశ్చ సశ్వాసకా
 సాస్ప్రిణుదే త్సకుస్మాన్. 26. సావర్పలం నైఘం న బిడ వకాద్భిద
 మేన చ, చతుర్లవణ మత్ర స్యా జ్వల మప్టగుణం భవేత్. 27.

గలిజేరు వేళ్లు వెలుగ దేవదారువు తిప్పతీగ చిత్రమూలపువేళ్ళు వీటితోసిద్ధము
 కెసిన గసము పాలు యూషము దశమూలముల కల్కముతో చెప్పి నేవించిన హితమ
 గును. సజ్జక్షారము యవక్షారము లవణచతుష్టయము లోహమూర్తము శొంఠి మిరియ
 ములు పిప్పళ్ళు త్రిఫలములు మోడి వాయువిడంగములు తంగముస్తలు వాము దేవదా
 రువు మారేకు శోష్ణు చిత్రమూలపువేళ్ళు ఆగరుశొంఠి ముల్లంగి ఆతివన ఒక తులము
 ఇంగున మునగ వేళ్ళు వీటిని ద్రోణమునీటితో కషాయముచేసి,పైవాని భస్మమును ఆంగు
 వైచి ఆలోడనిచేసి గట్టిపడినపిట్టట లేగుపండంతమాత్రలనుగట్టి యథావిధిగానుపయో
 గింప వలయును. స్తీ హోదరము శ్విత్ర కృష్ణము హలీమకము మూలరోగము పాండూరో
 గము అగోచకము వాపు విషూచిక, శోష మున్నగువానినది నశింపజేయును. సావర్ప
 లవణము, నైఘవలవణము, అంటుప్పు, నేలయుప్పు ఆనునీనాలుగింటితో నాలుగుకాట్ట
 నీటినియాగవందు చేర్చవలయును.

—●● పునర్నవాది ఘృతము. ౨౮ —

శ్లో. పునర్నవా చిత్రక దేవదారు పంచోషణ ఙ్గార హారీతకీ
 నాం, కల్కేన పక్వం దశమూలతోయే ఘృతోత్తమం శోభనిషూద
 నం చ. 28.

గలిజేరు చిత్రమూలము దేవదారువు పిప్పళ్ళు విసుగుపిప్పళ్లు చవ్యము కాయభ
 లము శొంఠి యవక్షారము కిరక్కాయలు వీటికల్కమును దశమూలకషాయముతో
 పక్వముచేసికలిపిన ఆవునేయియును శోభలను పొగొట్టను.

—●● శుంఠీఘృతము. ౨౯ —

శ్లో. పునర్నవా క్వాథ కల్క సిద్ధం శోభహారం ఘృతం, విశ్వా
 షధస్య కల్కేన దశమూలజలే శృతం. 29. ఘృతం నిహన్యాచ్ఛవ్వి
 యథుం గ్రహణీం పాండుతామయం. 30.

గజ్జేరుయొక్క కనానుకల్పములలో సిద్ధముచేసిన నేయి శోధలునుపోగొట్టును. శొంతిని కల్పము చేసియును, దశమూలముల కనాయములో నేతిని సిద్ధముచేసియును నేవించిన శోధలు నశించును. గ్రహణులు పాండు గోగములును కూడ నశించును.

❀ చిత్రకాద్యస్తుతము. ❀

శ్లో. సచిత్రకాధాస్యయమాని పాతాః సదీప్య కత్యూప్రిషణ
వేతసామ్నాః, బిల్వాత్ఫలం దాడిమయావశూకం సవిప్పలీమూల మథా
పి చవ్యం. 31. పిష్టాక్ష మాత్రాణి జలాథకేన పక్వా ఘృతప్రస్థ మ
థోపయంజ్యాత్, అర్కాంశి గుల్తా చ్చ్యయథుం చ కృచ్ఛిం నిహ
న్తి వహ్నిం చ కరోతి దీప్తమ్. 32.

చిత్రమూలము ధనియములు వామము అగరుశొంతి అజమోద శొంతి మిరియ
ములు సిప్పళ్లు ఆప్లువేతసము మారేడుచెక్క దానిమ్మ యవత్తారము మోడి చవ్యము
వీటినిన్నిటిని కాలుకాలుపలముచొ|| ఒకఆథక ప్రమాణపు నీటిలో పక్వముచేసి 16 పల
ములనేయిని సిద్ధముచేసి నేవించిన మూలగోగములు శోధలు మున్నగునవి నశించును.

❀ పంచకోలాద్యస్తుతము. ❀

శ్లో. రసే విపాచయే త్వర్విః పంచకోల కులత్థయోః, పునర్నవా
యాః కల్కేన ఘృతం శోఽథ వినాశనం 33.

సిప్పళ్ళు మోడి చవ్యము చిత్రమూలము శొంతి ఉలపలు వీటిరసములో గలి
జేరు కల్పమునుచేసి నేతిని పక్వముచేసి నేవించిన శోధలు నశించును.

❀ చిత్రక స్తుతము. ❀

శ్లో. క్షీరం ఘృతే చిత్రకకల్కలిప్తే దధ్యాగతం సాఘ విమథ్య
తేన, తజ్జం ఘృతం చిత్రకమూలకిల్కం తక్రేణ సిద్ధం శ్వయంధుఘ్న ము
గ్ర్యం. 34. అర్శోతినారా నిల గుల్క మేహం సద్ధన్తి సగవర్ధయ తే బలం చ.

చిత్రమూలపుకల్కముతో లేపనచేసిన కుండలో పెణుగును పాలను పోసి చ
క్కగా అతి తీసిననేతిని చిత్రమూలపువేళ్లకల్కమును మజ్జితో సిద్ధముచేసిన దాని
ని నేవించుట యుత్తము. ఇది శోధను పోగొట్టును. మూలగోగము అతినారము వా
తిగుల్కములు ప్రమేహము మున్నగు వానిని కూడ పోగొట్టి బలమునిచ్చును.

❀ మాణక స్తుతము. ❀

శ్లో. మాణకక్వాథకల్కాభ్యం ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్. 35.
ఏకజం ద్వంద్వజం శోఽథం త్రిదోషు చ వ్యపోహతి.

ప్రేంఖణపు కషాయకల్పములలో 16 పలముల నేతిని పక్వము చేసి నేవించి ఏకదోష ద్విదోష త్రిదోషజముల వాపులు నయితము నశించును.

—● స్థలపద్దకఘృతము. ౩౬ —

శ్లో. స్థలపద్ద పలాన్యస్త్రా త్ర్యూషణస్య చతుఃపలమ్. 36. మృత ప్రస్థం పచే దేభిః క్షీరం దత్వా చతుర్గుణమ్, పంచకాసాన్ హరే చ్చీఘ్రంశోఽధం చైవ సుదుస్సరమ్. 37.

మెట్టతామర 8 పలములు శొంఠి మిరియగులు విప్పళ్ళు 4 పలములు వీటిని కషాయము చేసి అందు నాలుకెట్లు పాలుకలిపి 16 పలముల నేతిని అందు చక్వము చేసి నేవించిన ప.చవిధములగు దగ్గులు భయ.కరములగు వాపులును కూడ నశించును.

—● శైలేయాఘృతము. ౩౯ —

శ్లో. శైలేయ కుస్మాగురు దారు కౌంతీ త్విక్వద్ధకైలాంబు పలా శముస్తైః, ప్రియంగు స్థానేయక హేమమాః సీ తాశీనపత్రప్రవపత్ర ధాన్యైః. 38. శ్రీ వేష్టక ధ్యామకి పిప్పలీభిః పృక్కానఖైర్వాపి య భోపలాభమ్, వాతాన్వితేభ్యంగ ముశన్తి తైలం సిద్ధం నుషిష్టై రపి చ ప్రదేహమ్. 39.

శైలేయము శోష్ణ అగరు దేవదారు కేణుక బీజములు లవంగపుపట్టకమలములు విలకలు కురునేరు తుంగముస్త్రైలు ప్రియంగువు దవనము హేమము జటామాంసితాడిశపత్రి ధనియములు జావత్రి శ్రీ వేష్ట ధూపము రోహివత్పణము పిప్పళ్ళు పృక్కయను ద్రవ్యము నఖమను గంధ ద్రవ్యము వీటిని దొఱకినంతగా తెచ్చి తైలమును సిద్ధముచేసి మర్దించిన గాని వీటిని నూరి పట్టు వేయుటగాని శోధలకు హితకరము అగును.

—● శుష్కమూలాద్యఘృతము. ౪౦ —

శ్లో. శుష్కమూలక వర్షాభూ దారు రాన్నా మహశాషణైః, పక్వ మభ్యంజనా తైలం సశూలం శ్వయంధుం జయేత్. 40.

ఎండినముల్లంగివేళ్ళు గలిజేరు దేవదారువు సన్నరాస్త్ర శొంఠి వీటితోపక్వము చేసిన తైలమును రుద్దినను వాపులు నశించును.

—● పునర్నవాలేహము. ౪౧ —

శ్లో. పునర్నవా మృతా దారు దశమూలరసాఢకే, ఆర్ద్రక స్వరసే ప్రస్థే గుడస్య తు తులాం పచేత్. 41. తత్ప్రిద్ధం వ్యోష చన్ద్రై లా త్వక్ఫలైః కార్షికైః పృథక్, చూర్ణిక్వతైః క్షిపే చ్చీతే మధునః కు

డపం లి.హేత్. 42. లేహాః పానర్షవో నామ శోధ శూల నిషూదనః, శ్వాస కాసాఽరుచిహాశో బలవర్ణాన్ని వర్ధనః. 43.

గ్రాశేదతిష్ఠతీ గేదేవదారువు దశమూలములు వీటియొక్క ఆధిక పుపరిమాణముగల రసములోను 16 పలముల అల్లపురసమును 100 పలముల బెల్లమునుపక్వముచేసి శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్ళుచవ్యమువలకులు లవంగపుపట్ట జాపత్రి వీటిని ఒక్కొక్కకాలు పలము చొప్పునచూర్ణము చేసి చల్లారిన సిమ్మట పైదానిలో వేసి నాలుగుపలముల తే నెతోను కలపవలసినది. ఇయ్యది వాపులను శూలలను శ్వాసకాసములను అరుచిని పోఁ గొట్టి బలమును కాంతిని పెంపుఁజేయును.

❁ దశమూలహారీతకీ. ❁

శ్లో. దశమూలకషాయస్య కంసే వభ్యా శతం పచేత్, తులాం గుడా ధ్వునే దద్వ్యా ద్వోవ్యవత్కారం చతుఃపలం. 44. త్రిసుగంధం సువర్ణాంశప్రస్థార్థం మధునో హిమే, దశమూలీ హారితక్యః శోధాహాస్యః సుదారుణాః. 45. జ్వరారోచక గుల్మారో మేహా పాంశూదరా మయాన్, ప్రత్యేక మేకక్షరాంశం త్రిసుగంధ మితో భవేత్. 46. కంసహారీతకీ చైవా చరకే పత్యతేఽన్యథా, ఏతన్నానేన తుల్యత్వం తేన తత్రాపి వర్ణతే. 47.

48 పలముల దశమూలపు కషాయములో నూరుకరక్కాయలను పక్వముచేసి గట్టిపడినసిమ్మట 100 పలముల బెల్లము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్ళు యవక్షారము 4 పలములును లవంగపుపట్ట వలకులు జాపత్రి వీటిచూర్ణము ఒకతులమును చేర్చి సిద్ధముచేసి చల్లారినసిమ్మట 8 పలముల తేనెను కలిపి నేవించిచో భయంకరములగు వాపులను నశించును. జ్వరము అగోచకము గుల్మము మూలరోగము ప్రమేహము పాండువు ఉదరరోగము వీటికైదచో లవంగపుపట్ట మున్నగు మూటిని మూడుతులములు చేర్చవలయును. ఇదికంసహారీతకీ అందురు. చరకముణో మఱియొకరీతిగాచెప్పబడినది. ఇందు వర్ణించిన మానమునే అందును వర్ణించి యున్నారు.

❁ కంసహారీతకీ. ❁

శ్లో. ద్విపంచమూలస్య పచే త్కషాయే కంసేభయోనాం చ శతం గుడా చ్చ, లేహే సుసిద్ధే చ వినియ చూర్ణం వ్యోషత్రిసాగం ధ్య ముషాస్థితే చ. 48. ప్రస్థార్థమాత్రం మధునః సుశీతే కించిచ్ఛచూ

ర్ణాదపి యావశూంకాత్, ఏకాభయాం ప్రాశ్చ్య తతశ్చ లేహా చ్చుక్తిని ని
 హన్తి శ్వయంధుం ప్రస్పర్ధం. 49. కాసజ్వరారోచక మేహగుల్మస్థిషహ
 త్రిదోషోద్భవ సాండురోగాః, కార్యమువారతావస్థగమ్లపిత్తం వైవ
 ర్ణ్యమూత్రానిల శుక్రదోషాన్. 50. అత్ర వ్యాఖ్యాస్తరం నోక్తం
 వ్యాఖ్యా పూర్వైవ యచ్ఛుభా.

దశమాలముల కషాయము 48 పలములలో కరక్కాయలు నూరు బెల్లము
 నూరుపఃములు వేసి లేహము చేసి అండు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు లవంగపువ్వు
 వీలకులు జాపత్రి వీటిని చూర్ణముచేసి వేయవలయును. చక్కగా చల్లారినపిమ్మట 4పల
 ముల తేనెను కలిపి శొంచెము యవక్షాగము పిమ్మట కరక్కాయను తిని అరపలము లే
 హమును తినవలసినది. ఇయ్యది ప్రబలమైన వాపులను సైతము నశింపజేయును. దగ్గ
 జ్వరము అగోచకము ప్రమేహము గుల్మము స్థిహాగోగము త్రిదోషజనితముగు పాండు
 వు కృశించిపోవుట ఆమవారము రక్తరోగము ఆర్ద్రపిత్తము వివర్ణత మూత్రదోషములు
 వారదోషములు వీర్యదోషములు అనువీటిని పోఁగొట్టును. ఇచ్చట ఇతరవ్యాఖ్యలేవియు
 ను చెప్పఁబడలేదు.

—● వాపునని తేపాదులు. ●—

శ్లో. లేహో ౭రుష్కరశోధం నిహన్తి తిల దుగ్ధ మధు నవనీతైః.
 51. తత్తరుతలమృద్భిర్వా శాలదలైర్వా తు న చిరేణ, శోఢే విషని
 మిత్రే తు విషోక్తా సమృతా క్రియా. 52. గ్రామ్యజానూపంపిశితలవణం
 శుష్కశాకం నవాన్నం, గౌడం సిప్టాన్నం దధి సకృశరం విజ్జలం మద్గ
 మద్లం, ధానానల్లారం సమశన మఘోగుర్వసాత్మ్యం విచాహి స్వ
 ప్నం చారాత్రో శ్వయంధుగదవా న్యగ్గయేన్వైధునం చ. 53.

తిలలు తేనె పాలు నవనీతిము వీటితోచేసిన లేహమును అరుష్కరశోధమున
 పోఁగొట్టును. జీడిచెట్టు క్రిందిమట్టితో గాని ఆయాకుల తోటిగాని లేహచేసిన వాపు
 నశించును. విషోత్పన్నములగు శోధలకు విషోక్తములగు చికిత్సలనేవేయవలయును. మే
 కమాంసము సేటిపట్టులఁదలి ౭౯తులల మాంసము ఎండుకూరలు క్రొత్తధాన్యములయ
 న్నము బెల్లపుపదార్థములు వెఱుగు పులిగము నలవేతనము కల్లు ఆమ్లరసము గోధునులు
 మాంసము మంచిభోజనము ప్రకృతి విరద్ధములగు భోజనములు ఈవస్తువులను శోధ
 రోగులు బొత్తుగా పరిశ్చిజి పవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు శోధరోగాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౩౯. వృద్ధ్యధికారము.

—●— వాతవృద్ధికి గుగులు త్రైలాదులు. —●—

శ్లో. గుగులుం రుబుత్రైలం వా గోమూత్రేణ పిబేన్నరః, వాత
 వృద్ధిం నిహన్త్యాశు చిరకాలానుబంధినీం. 1. సక్షీరం వా పిబే త్రైలం
 మాస మేరండసంభవమ్, పునర్నవాయాస్త్రైలం వా త్రైలం నారాయణం
 తథా. 2. పానే వస్తా రుభో స్త్రైలం పేయం వా దశకాంభసా,
 చందనం మఘకం పద్మ ముశీరం నీల ముత్పలమ్ ౩ క్షీరపిష్టైః ప్రదే
 హాస్సాస్యద్దాహశోధరుజావహః, పంచవల్మలక శ్లేశన సఘృతేన ప్రలేప
 నమ్. 4. సర్వం పిత్తహగం కార్యం రక్తజే రక్తమోక్షణమ్, శ్లేష్మవృ
 ద్ధిం తూణ్ణవీల్యై గ్నూత్రపిష్టైః ప్రలేపయేత్. 5. వీతదారుకషాయం
 చ పిబే స్తూత్రేణ సంయుతమ్, స్విన్నం మేరః సముత్థాతు లేపయే త్సు
 రసాదినా. 6. శిరోవిరేక ద్రవ్యైర్వా సుఖోష్ణై గ్నూత్ర సంయుతైః, సం
 స్వేద్య మూత్రప్రభవాం వత్త్రవట్టేన వేష్టయేత్. 7. సీచన్యాః పార్శ్వ
 తోధస్తా ద్విధ్యే ద్వీహిముఖేనవై, శంఖోపరి చ కర్ణాస్తే త్యక్త్వా సీచ
 సిమాదహేత్. 8. వ్యత్యాసాద్వా శిరా వీధ్యేదంత్రవృద్ధిచివృత్తయే,
 అంగుష్ఠమధ్యే త్వక్చిత్వా దహేదంగవిపర్యయే 9.

గుగులమును గాని ఆముదమును గాని గోమూత్రముతో త్రాగవలయు
 ను. ఇయ్యది చిరకాలాత్పన్నములగు వాతవృద్ధులను పోగొట్టును. లేనిచో పాలతో
 ఆముదమును గాని గలిజేరు త్రైలమును గాని నారాయణ త్రైలమును గాని త్రాగినను
 ఆముదమును దశమాలముల కషాయముతో త్రాగినను హితము. వష్టికర్మలను చేయు
 టయు నుత్తమములు. చంద్రము ముల్లంగి కమలము వట్టివేళ్లు నల్లకలువలు వీటిని పా
 తోనూరి లేపనచేయవలయును. ఇది దాహము శోభము మున్నగు రోగములను పోగొ
 ట్టును. మట్టివేళ్లు సిప్పళ్ళు రావి వేతనము వీటిని నేతితో కల్పముచేసి లేపనచేసిన
 సంపూర్ణముగా పిత్తనాశనముగును. రక్త వృద్ధియందు రక్తమును వెడలింపవలయును.
 కఫవృద్ధియందు గోమూత్రముతో నూరిని యుష్ణాషధులతో లేపన చేయవలయును.

పచ్చిదేవదారుక సాయమును గోమూత్రముతో చేర్చి త్రాగవలయును. మేదనుగోమూత్రముతో స్వేదితముఁజేసి సురసాదిగణాషధఃకులతో కలిపి లేపనచేయవలయును. మూత్రజమగు వృద్ధికిచక్కగా చెట్టుఁబట్టించి పట్టువేయవలయును. లేనిచో వ్రీహీముఖశస్త్రముతో ఛేదించవలయును. చెవికొనయందు గూబను వదలిపెట్టి నూదితో కాల্পవలయును. అంత్రవృద్ధిని బోగొట్టుటకై వృత్యాసముగా రక్తనాడిని ఛేదించవలయును. అంగస్తంభునడిమి చర్మమును అంగవిపర్యయమునందు కాల్పవలయును.

❁ రాస్నాకషాయాదులు. ❁

శ్లో. రాస్నాయప్యాయమృతైరండబలాగోక్షురసాధతిః, క్వాథోంత్రవృద్ధిం హస్త్యాశు రుబుతైలేన మిశ్రితః. 10. తైలమేరండజం పీత్వా బలసిద్ధపయోన్వితమ్, ఆధ్వాన శూలోపచితా మంత్రవృద్ధింజయే న్నరః. 11. హరీతికీం మూత్రసిద్ధాం సతైలాం లవణాన్వితాం, ప్రాతః ప్రాతిశ్చనే వేతక ఫవతిమయాపహామ్. 12. గోమూత్రసిద్ధాం రుబుతైలభృష్టాం హరీతకీం సైంధవసంప్రయుక్తాం, ఖాదే న్నరః కోష్ణజలానుపానాం నిహన్తి వృద్ధిం చిరజాంప్రవృద్ధాం. 13. త్రిఫలాక్వాథగోమూత్రం విభేత్పాతిరతంద్రితః, కఫవాతోద్భవం హన్తి శ్వయంధుం వృషణో త్థితం. 14. సరళాగురుకుస్థాని దేవదారుమహశాషధః, మూత్రారనాశసంయుక్తం శోధఘ్నం కఫవాలనుత్. 15. భృష్టోఽరుబుకైలేనేన కల్కాపథ్యాసముద్భవః, క్షిప్తాసైంధవసః యుక్తో నృద్ధిరోగహరః పరః. 16.

సన్నరాస్తయప్తిమధుకము తిప్పతిగె ఆముదము ముత్తపపులగము పట్టేరు వీటితోనైన కషాయమునందు ఆముదపు తైలమును చేర్చి త్రాగిన అంత్రవృద్ధి నశించును. ముత్తపపులగముతో సిద్ధముచేసిన పాలతో ఆముదమును త్రాగిన ఆనాహము శూల అంత్రవృద్ధి నశించును. కిరక్కాయలను గోమూత్రముతో సిద్ధముచేసి తైలము ఉప్పు కలిపి ప్రొద్దుటఁ బుచ్చుకొనిన కఫవాతరోగములు నశించును. గోమూత్రముతో సిద్ధముచేసిన ఆముదములో వేయించిన కిరక్కాయచుర్లమును ఉప్పును చేర్చి తిని కొంచెము వేడినీళ్లను త్రాగవలయును. ఇయ్యది ప్లాచీనులగు వృద్ధులనుగూఁబోగొట్టును. సరలము ఆగురు కోష్ఠ దేవదారువు శొంఠి వీటిని గోమూత్రము గంజితో చేర్చి త్రాగిన వాపునశించును. కిరక్కాయలకల్కమును ఆముదముతో వెచ్చచేసి పిప్పర్లు సైంధవలవణములను చేర్చుకొని నేవించినచో వృద్ధిరోగములు నశించును.

● గవ్యఘృతాది ప్రయోగములు. ●

శ్లో. గవ్యం ఘృతం సైంధవసంప్రయుక్తం శంబూకభాండేనిహితం ప్రయత్నాత్, సప్తాహ మాదిత్యకరైర్విషక్వం నిహన్తి కూరండమతిప్రవృద్ధం. 17. ఐంద్రీమూలభవం చూర్ణం రుబుతైలేన మర్దితం, త్ర్యహ్నోపయసా పీతం సర్వవృద్ధినీవారణం. 18. రుద్ర జటామూలలిప్తా కరటవ్యజ్కచర్తణా, బద్ధావృద్ధిః శమం యాతి చిరజాపి న సంశయః. 19. నిష్పిష్టమారనాశేన రూపికాఝూలచల్కలం, లేపో వృధ్యామయం హన్తి బద్ధమూల మపి వృధం. 20. వచాసర్వవ కల్మేన ప్రలేపో వృద్ధినాశసః, లజ్జాగృధ్రమలాభ్యాం చ లేపో వృద్ధిచారః పరః. 21.

ఆవునేయి వైచందనలవణములను శంఖపాత్రలో విడుగోజులుంచి సూర్యపుట ముఁబెట్టి త్రాగిన మిక్కిలిపెరిగినవైనను కూరండములు నశించును. పాపరవేళ్ల చూర్ణమును ఆముడపుత్తెలముతో మర్దించి మూడుగోజులు ఆవుపాలతో త్రాగినచో అన్ని విధములగు వృద్ధులును నశించును. రుద్రజడవేరుతో లేపనచేసినను కరటచర్తముతో కట్టినను పోచినములగు వృద్ధులును నశించుటకు సంకేపములేదు. జిల్లేడువేళ్లను షెక్కిన గంజితో నూరి లేపనచేసినచో దృఢములగు వృద్ధిరోగములును నశించును. వస ఆనాలు వీటికల్కముతో లేపనచేసిన వృద్ధులు నశించును. లజ్జానంతి గడ్డరెట్ట వీటితో లేపనచేసినచో వృద్ధిరోగములు నశించిపోవును.

● బిల్వాదిక్యాఢమూర్ణములు. ●

శ్లో. మూలం బిల్వకపిత్థయో రరలుకస్యాస్తే ర్భ్రుహత్వోర్ద్వయోః, శ్యామా పూతికరంశ శిగ్రుకతిరోక్వోక్వోషధాఃకుష్కరం. కృష్ణాగ్రంధికచవ్య పంచలవణ ఊరాజమోదాన్వితం, పీతం కాంచిక కోష్ణతోయమధితం చూర్ణీకృతం బ్రధ్ననత్. 22. ఆవిక్షీరేణ గోధూమకల్కం కుండురుకస్య వా, ప్రలేపనం సుఖోష్ణం స్యా ద్భృష్ణశూల హరః పరః. 23. హృతమాత్రే తు వై కాకే విశేస్తే సంప్రవేశయేత్, బ్రధ్నం ముహూర్తం మేధావీ తతోక్షణా దరుజం భవేత్. 24. అజాజీ హపుషా కుప్తం గోధూమం బదరాణి చ, కాంజికేన సమం పిష్ట్యా కు ర్యా ద్భృష్ణప్ర లేపనం. 25.

మారేడు వెలగ అగరుశొంఠి చిత్రమూలపువేళ్లు వాకుడు. నల్లతెగడ కలు క్రాసుగ మసగచెక్క శొంఠి జీడివిత్తులు పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము పంచలవణములు య

వక్షారము అజవోద వీటిచూగమును కొందెమంత వేడినీటితో త్రాగినచో బ్రహ్మగో గములు నశించును. గోధుమకల్మసును గాని అందుగ కల్మసును గాని మేకపాల తోనూని వెచ్చజేసి లేపనచేసిన బ్రహ్మకూలలునశించును. ఆప్పుడు (క్రోత్తగా) చచ్చిన కాకియందు బ్రహ్మమును చెండుగడియలుంచినచో వెంటనే రోగమునశించును. జీలకఱ్ఱ బోడతరము కోష్ఠు గోధుమలు రేగుపండ్లు వీటిని సమాభాగములను గంజితోనూరి పట్టించినను బ్రహ్మగోగములు నశించును.

—౧౭ బృహత్సైంధవతైలము. —

శ్లో. సైంధవం మదనం కుష్ఠం శతాహ్వం నిచుళంవచామ్, స్త్రీ బేరం మధుకం భార్గీ దేవదారు సనాగరం. 26. కట్ఫలం పౌష్కరం మే దాం చవికం చిత్రకం శతీం, విడంగాతిషి మే శ్యామాం రేణుకాం నలినీం స్థిరాం. 27. బిల్వాజమోదేకృష్ణాంచ దంతీ రాష్ట్రే ప్రవిష్య చ, సాధ్య మేరండజం తైలం తైలం వాతవికారనుత్. 28. బ్రహ్మోదావర్తగుల్ఫా ర్యః స్త్రీహమేహాఢ్యమూరుతాన్, ఆనాహమశ్లేఢంచైవ హన్యాత్తదనువా సనాత్. 29. ఘృతం సౌరేశ్వరం యోజ్యం బ్రహ్మవృద్ధినివృత్తయే. 30.

సైంధవలవణము ఉష్ణైత్తికాయ కోష్ఠు సిల్లిపీచర నీటిప్రబలి వస కురువేరు యష్టిమధుకము గంటుభారంగి దేవదారువు శొంఠి గుమ్ముడు పుష్కరమూలము మేద చవ్యము చిత్రమూలము కచ్చూరము వాయువిడంగములు అతివస నల్లతెగడ రేణుకబీజములు నీలి శాలిపర్ణి మారేడు అజమోద పిప్పళ్లు దంతి సన్నరాస్త్ర వీటిని నూరి ఆముదముతో సిద్ధముచేసి నేవించిన వాతవికారములు నశించును. బ్రహ్మము ఉ దావర్తము గుల్మము మూలరోగము స్త్రీహరోగము ప్రమేహము ఆఘోవాతము ఆనాహ ము మున్నగవాటిని నిది ఆచునాసమాత్రముననే పోగొట్టును. బ్రహ్మగోగమును వృద్ధి రోగమును తొలగించుటకు సౌరేశ్వరఘృతమును నైకము ప్రయోగింపవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు వృద్ధ్యధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౪౦. గళగండాధికారము.

—౧౭ గళగండమునకు యవముద్దాది ప్రయోగములు. —

శ్లో. యవముద్గపటోలాని కటురూక్షం చ భోజనం, ఛర్దిం న రక్షముక్తిం చ గళగండే ప్రయోజయేత్. 1. తండులోదకపిష్టేగ

మూలేనః పరిచేషితః, మాస్తికర్ణపలాశస్య గళగండః ప్రశామ్యతి. 2. సర్వ
 పాక శిగుబీజాని శణబీజాతసీయవాన్, మూలకస్య చ బీజాని త
 క్రేణాష్టేన పేషయేత్. 3. గండాని గ్రంథయత్ప్రేవ గళగండః సుదా
 రుణాః, ప్రలేపాత్తేన శామ్యన్తి విలయం యాన్తి చాచిరాత్. 4.
 జీర్ణకర్కారుకరసా బిడసైంధవసంయుతః, నస్యేన హన్తి తరుణం గళ
 గండం న సంశయః. 5. జలకుంభీకజం భస్మ పక్వం గోమూత్ర గాలితం,
 పిబేత్కోద్రవభక్తాశీ గళగండప్రశాన్తయే. 6. సూర్యావర్తరహానా
 భ్యాం గళగండోపనాహనే, స్ఫోటాస్త్రాల్లైః శమం యాతి గళగండో న
 సంశయః. 7.

యవలు, పెసలు, పొట్లకాయ, కటువు, రూక్షము అగు ఆన్నము, ఛర్ది
 రక్షస్రావము మున్నగునవి గళగండమునందు హితకరములు. కడుగుసీటిలో ఆముదపు
 గింజలు మోసుగువేళ్లను నూరి లేపనచేసిన గళగండములు నశించును. ఆవాలు
 మునగవిత్తులు జాపవిత్తులు అవిసెయవలు ముల్లంగివిత్తులు వీటినినీటిని పులిమజ్జిగ
 తోనూరి లేపనచేసినను ఉంచినను గండములు కణుతులు భయంకరములగు గళగండ
 ములు ఈలేపనవలన శీఘ్రముగా నశించును. స్రావసారకాయరసములో అంటుప్పు
 సైంధవనలవణములను చేర్చి నస్యవిధి చేసిన తిరుణములగు గలగండములు నశించును.
 సందియము లేదు. జలోత్పన్నగు చంగల్వకోస్తును కాల్చి గోమూత్రముతో వైచి
 కొని త్రాగినను కొఱ్ఱలను తినినను గళగండములు నశించును.

◀ తుంటితైలాదులు. ▶

శ్లో. తిక్తాలాబుఫలే పక్షే సప్తాహముషితం జలం, మద్యం వా
 గళగండఘ్నం పానాత్పథ్యానుసేవినః. 8. కట్టలచూర్ణానర్లలవర్షో గళ
 గండ మపహరితి, ఘృతమిశ్రం వీతమివశ్వేతగిరికర్ణికామూలం. 9. మహి
 షీమూత్రవిమిశ్రం లోహమలసంస్థితం ఘటే మాసం, అన్తర్ధూమవిద
 గ్ధం లిహ్యన్తధునాథ గళగండే. 10. జిహ్వయాః పార్శ్వతోఽధస్తా చ్చి
 రాద్వాదశకీర్తితాః, తాసాం స్థూలశిరే డ్వేఽధ శ్చిద్వాత్తే చ శనై
 శ్శునైః. 11. బడిశేనైవ సంగృహ్య కుశపత్రేణ బుద్ధిమాన్, సుతే ర
 క్తే ప్రణే తస్మిన్దాత్యగుడమార్ద్రకం. 12. భోజనం చానభిష్యన్తి
 యూషః కాలత్థ ఇష్యతే, కర్ణయుగ్మ బహిస్సంధిమధ్యాభ్యానే స్థితం చ

యత్. 13. ఉపర్యుపరి తచ్చిన్యాద్దలగండే శిరాత్రయం, విడంగక్షార
సింధూగ్రరాన్నాగ్నివోవ్రవదారుభిః. 14. కటుతుంబీఫలరసైః కటుత్తైలం
విపాచయేత్, చిరోత్థమపి నశ్యేత గళగండం నివారయేత్. 15.

పక్వమైన చేదుసారకాయలో నాలుగురోజులుంచిన నీటిని గాని కల్లును
గాని త్రాగి పథ్యభోజనముఁ జేసినచో గళగండములు నశించును. కట్టులచూర్ణమును
నల్లదింటెనతో నూరి గాని శ్వేతగోకర్ణవేళ్లరసములో నేయిని వేసికొని త్రాగినగాని
గళగండములు నశించును. చుండూరము, మేకమాత్రము కుండలో నుంచి ఒక నెలయైన
పిమ్మటపొగ బయటికిరానట్లు దగ్గము చేయవలయును. పిమ్మట తేనెలో కలిపి దీనిని
నేవించిన గళగండములకు మిక్కిలిహితమగును. చెండుచెవుల వెలుపలి సంధుల నడు
మను సమీపమునను మీదనుగల నాడులను మూడిటి నైనను ఛేదించవలయును. వాయువి
డంగములు యవక్షారము సైంధవలశణము నన్నరాన్న వస చిత్రమూలముఁకొఁతి మిరి
యములు పిప్పళ్లు చేవదారువు చేదుసారరసము వీటిలో ఆవనూనెను పక్వముచేసి నవ్య
విధి చేసినను గళగండములు నశించును.

—● ఆమృతాస్యశ్శుకము. ●—

శ్లో. తైలం పిబేచ్ఛామృతవల్లీనింబహింస్రాహ్వయా వృక్షకపిప్ప
లీభిః, సిద్ధం బలాభ్యాం చ సదేవదారు హితాయ నిత్యం గళగండ
రోగీ. 16 మాక్షికాఢ్యః సకృత్ప్రీత్యః క్వాఢో వరుణమూలజః, గండ
మాలాం నిహన్త్యాశు చిరకాలానుబంధినం. 17. పిష్టా జ్యేష్ఠాంబునా
పేయాః కాంచనారత్వచః శుభాః, విశ్వభేషజసంయుక్తా గండమాలా
పహాః పరాః. 18. ఆరగ్వధశిఫాక్షిప్రం పిష్టా తండులవారిణా, సమ్య
జ్జస్యప్రలేపాభ్యాం గండమాలాం సముద్ధరేత్. 19. గండమాలామ
యార్తానాం నస్యకర్తణి యోజయేత్, నిర్లండా్య శ్చ శిఫాం సమ్య
గ్వారిణా పరివేషితాం. 20.

తిప్పతీగ వేప ఆమ్లవేతము పిప్పళ్లు చిన్నముత్తవపులగము పెద్దముత్తవపులగము
దేవదారువు వీటితో సిద్ధముచేసిన తైలమును గళగండరోగి త్రాగవలయును. ఉలిమిరివేళ్ల
కసాయములో తేనెను వేసికొని యొకమారు త్రాగిన చాలరోజులనుండి యుండిన గల
గండములును నశించును. కాంచనారచూర్ణమును బియ్యపుకడుగుతో శొఠిచూర
మును వైచికొని త్రాగిన గళగండములు నశించును. ఆమ్లవేతవపువేళ్లను బియ్యపునీళ్లతో

నూరి చక్కగా నస్యవిధినిస్తే లేపనములను చేసిన గలగండములు నశించును. నల్లవా విలిన నీటితో చక్కగానూరి గండమాలతో వీడింపబడెడు వారికి నస్యకర్తముగా నుపయోగింపవలయును.

❖ ❖ కోశాతక్షీనస్యము. ❖ ❖

శ్లో. కోశాతక్షీనాం స్వరసేన నస్యం తుంబ్యాస్తు వా సిప్పలిసం
యుతేన, తైలేన వారిష్టభవేన కుర్యా ద్వచోపకుల్యే సహమాక్షికేణ.
21. ఐంద్రా వా గిరికణ్ణ్యా వా మూలం గోమూత్రయోగతః. గండ
మాలాం హరే త్పీతం చిరకాలోత్థితా మపి. 22. అలంబుషా దళోద్భూ
తా త్స్వరసా ద్వేచలే పి బేత్, అపచ్యాగండమాలాయాః కామలాయా
శ్చ నాశనః. 23. గళగండగండమాలాకురండాంశ్చ వినాశయేత్, పిష్టం
జ్యేష్ఠాంబునా మూలం లేపాద్బ్రాహ్మణయష్టికం. 24.

తక్కిలపురసముతో గాని చేదసారసముతో గాని సిప్పలినిచేర్చిగాని తేనెతో
వస పిప్పళ్లనుగాని నూరి నస్యవిధి నుపయోగింపవలయును. శ్వేతగోకర్ణి వేళ్లను గోమూ
త్రముతో నూరి త్రాగిన చిరకాలమైన గండమాలలనుగూడ పోగొట్టును. గంటు
భారంగిని బియ్యపుకడుగుతో నూరి లేపనచేసినచో గలగండములును గండమాల
లును నశించును.

❖ ❖ చుచందరీశాఖోటక బింబ్యాది తైలము. ❖ ❖

శ్లో. అభ్యంగా న్నాశయేన్న వ్రాణాం గండమాలాం సుదారుణామ్,
ఛుచందర్యా విపక్వం తు క్షణాత్తైలవరం ధ్రువమ్. 25. గళగండాపహం
తైలం సిద్ధం శాఖోటకత్వచా, బింబాశ్వమారనిర్గండీసాధితం చాపి
నావనమ్. 26.

చుచందరీతైలమును రుద్దిన భయంకరములగు గండమాలలు కీఘ్రిముగా నశిం
చును. శాఖోటకపుష్పపుబెర్రతో తయారుచేసిన లేక చేదుసార గన్నేరు వావిలి వీటి
తోసాధించిన తైలమును నస్యముగా నుపయోగించినను గలగండరోగములు శాంతిల్లును.

❖ ❖ నిర్గుండీతైలము. ❖ ❖

శ్లో. నిర్గుండీస్వరసే చాథ లాజ్ఘలీ మూల కల్పితమ్,
తైలం నస్యాన్నిహన్త్యాశు గండమాలాం సుదారుణామ్. 27.
వావిలి రిశములోను పొత్తిగడ్డ కల్కమునందును సిద్ధము చేసిన తైలము భయం
కరములగు గండమాలలనుకూడ పోగొట్టును.

కార్యాసికాపూపాదులు. ౨౭

శ్లో. వసకార్యాసికామూలం తండులై స్ససూ యోజితమ్, ప
 క్త్వా తు పూషికాం ఖాదే దపచీనాశనాయ తు. 28. శోభాంజనం
 దేవదారు కాః జికేన తు పేషితమ్, కోష్ఠం ప్ర లేపతోహన్యాదపచీ మతి
 దుస్తరామ్. 29. సర్వ పారిష్టపత్రాణి దద్ధ్వా భల్లాత్తికైస్సహ, ఛాగమూ
 త్రేణ సంపిష్టమపచీఘ్నం ప్ర లేపనమ్. 30. అశ్వత్థకాష్ఠంనిచులం గవాం
 దంతం చ దాహయేత్, వారాహమజ్జసంయుక్తం భస్మహస్త్యపచీప్ర
 ణాన్. 31. పార్ణిం ప్రతి ద్వాదశ ఛాఙ్గులాని భిత్వేన్ద్రిప స్తిం పరివర్జ్య
 సమ్యక్, విదార్య మత్స్యాంఙ్ఘనిఖాని వైద్యో సకృష్య జాలా న్యనలం
 విదిధ్యాత్. 32. మణిబంధోపరిస్తాద్వా కుర్యా దేఖాత్రయం భిషక్, అంగుశ్య
 వ్తరిశం సమ్య గపచీనాం ప్రళాస్తయే. 33. దండోత్పలాభవం
 మూలం బద్ధం పుష్పేఽపచీంజయేత్, అపామార్గస్య వా ఛిన్ద్యాఽఙ్ఘో
 తలగ తే శిశే. 34.

ఆడవి ప్రతివేళ్ల నుబియ్యముగఁజితో పూరీ గ చేసిపక్షముచేసితినినచో ఆపచీ
 గోగములు నశించును. ముసగ దేవదారువులను గంజితోనూరి వెచ్చఁజేసి లేపఁజేసిఃభ
 యంకరములైన ఆపచీరోగములునునశించును. అవాలు వేప జీడివిత్తులుకలిపి భస్మముచేసి
 మేకపాలతో నూరి లేపనచేసినను మంచిదియే. రానిచెక్కను జలవేతమును ఆపుపం
 టిని కాల్చి పదిమజ్జిగతో చేర్చి లేపనచేసినను అపచీరోగములు నశించును. ఇంద్ర
 వస్తివిషయములో క్రిందపం డ్రెండు అంగుళములు పదిలిపెట్టి చేపగుడ్డు వెల తోలచి
 నిప్పు సంఠింపవలయును. లేనిచో మణిబంధముమీదను అంగుళుల సందులలోను మూ
 డురేఖలను అంటింపవలయును. అపచీరోగము శాంతించుటకై పువ్వనక్షత్రములో
 నాటిన సహదేవచెట్టు వేరు నుపయోగింపవలయును.

వ్యోసాద్యతైలము. ౨౮

శ్లో. వ్యోషం విడంగం మధుకం సైంధవం దేవదారు చ,
 తైల మేతై శ్శ్చృశం నస్యాత్క్రచ్చామ్మిమప్యపచీం జయేత్. 35
 త్రికటుకములు నాయువిడంగము యష్టిమధుకము సైంధవలవణము దేవదారువు
 వీటికషాయముతో సిద్ధముచేసిన తైలము భయంకరములగు నపచీరోగములనైనను
 పోగొట్టును.

చందనాద్యతైలము. ౨౯

శ్లో. చందనం సాభయా లాక్షౌ వచా కటుకరోహిణీ,

వృత్తై స్తైలం శృతం పీతం సమూలా మపచీం జయేత్. 36

చందనము కరక్కాయలు లక్క వస కటుకరోహిణి పీటితైలము నిర్మూలముగా నపచీరోగములను పోగొట్టును.

గుంజాద్యతైలము. ౩౦

శ్లో. గుంజా హయారిశ్యామాక సర్వపైర్నూత్రనాథితమ్, తైలం తు దశధాపశ్చా త్కణాలవణపంచకమ్. 37. మరిచైశ్చూర్ణితై ర్యుక్తం సర్వావస్థాగతాం జయేత్, అభ్యంగా దపచీముగ్రాం వమీకార్యోర్బుదవ్రణాన్. 38.

చిరసేనగలు గన్నేరు నల్లతెగడ జల్లేడు ఆవాలు పీటితో పిప్పళ్లు పంచలవణములు మిరియముల చూర్ణముతో సిద్ధముచేసిన తైలమును రుద్దిన అన్నివిధములగు నపచీరోగములును మూలరోగములు నశించును.

గ్రంథులందు శోధనక్రియలు. ౩౧

శ్లో. గ్రంథి స్వామేషు కుర్వీత భిషక్కోభప్రతిక్రియామ్, పక్వానాపాట్య సంశోధ్య రోహయే ద్వృణభేషజైః. 39 హింస్రాసరోహణ్యమృతా చ భాక్తి శ్యామాకబిల్వ గురుకృష్ణగంధాః, గోపిత్తిపిష్టాస్స హతాశ్వశ్శ్యా గ్రంథావిధేయోఽవిలజ్జేప్రలేపః. 40. జలాత్త కాః పిత్తకృతే హితాస్తు క్షీరోదకాభ్యాం పరిషేచనం చ, కాకోలివర్ణస్య తు శీతలాని పితేత్కషాయాణి సశర్కరాణి. 41. ద్రాక్షారసేనేక్షురసేన వాపి చూర్ణం పిబేద్వాపి హరితికీనాం, మధూకజంబూర్జునవేతసానాం త్వగ్భి ప్రదేహానవతారయేచ్ఛ. 42. కృతేషు దోషేషు యథానుపూర్వా గ్రంథా భిషక్ శ్లేష్మసముత్థితే తు. 43. స్విన్నే చ విష్ణూఽన మేవ కుర్యా దఙ్గుష్ట రేణుదృషదీనుతై శ్చ.

పచ్చిగ్రంథులకు వాపును పోగొట్టుచికిత్సను చేయవలయును. పక్వములగు వానిని శోధించి గాయపుటొషధులతో ఆంకురింపఁ జేయవలయును. జటామాంసి కటుక రోహిణి తిప్పతీగ గంటుభారంగి శ్యామాకము మారేడు అగురు పీటిని గోపిత్తిముతో నూరి వాతగ్రంథులకు లేపనముచేయవలయును. పిత్తగ్రంథులయందు జలక్రియ

హితకరము. పాలు నీళ్లు వీటితో నేచన చేయుట, కాణోలీగణభృతోపథుల కషాయము ను చల్లార్చి చక్కెరతోకలిపి నేవించుటయును హితకరములు. కరక్కాయచూర్ణమును ద్రాక్షరసముతో గాని ఇక్షురసముతో గాని త్రాగవలయును. మధుకము నేరేడు మున్నగు వానిని నూరి పైనిపట్టింపవలయును. దోషముల ననుసరించి చికిత్సలను చేయుచుండవలయును. ఇట్లుచేసినపిమ్మట కఫగ్రంథులను స్వేదముచేయించి ఆపిమ్మట అంగుష్ఠమును దుమ్ముతోను చిన్నరాలతోను విఘ్నాపనము చేయవలయును.

❀ వికంకతాది లేపము. ❀

శ్లో. వికంక తారగ్వధికాకణస్తీ కాకాదనీ తాపసవృక్షమూలైః, ఆలేపయేదేనమలాబుభార్ణీ కరంజకాలామదనై శ్చ విద్వాన్. 44. దస్తీ చిత్రకమూలత్వక్కుధార్కపయసీ గుడః, భల్లూతకాస్థికాసీసం లేహాభి న్ద్యోచ్చిలామపి. 45. గ్రన్థ్యర్చుదాదిజి ల్లేహో మాతృవాహకకీటజః, సర్జితామూలకక్షారః శంఖచూర్ణసమన్వితః, ప్రలేహో విహితస్త్రీక్షోహన్తిగ్రంథ్యర్చుదాదికాన్. 46.

ములుదంతి రేల ఎఱ్ఱచిరిసెనగ అడవిదొండ ఇంగుదీపుక్షుమువేళ్లు వీటితోను సార గంటుభారంగి నల్లతెగడ ఉమ్మైతకాయ వీటితోను లేపనములను చేయించినను, దంతి చిత్రమూలము వేళ్లు జముడుపాలు బెల్లము జీడివిత్రనములు కాసీసము వీటితో లేపనచేయించినను రాళ్లెనను తెగివావును. బురదలో తిటిగెడి పురువులు మునగ యవక్షారము శంఖచూర్ణము వీటిని నూరి లేపనచేసినను గ్రంథులు మున్నగువినశించును. మర్దస్థలము తప్ప తక్కినచోట్ల పుట్టిపక్వముకానట్టి-గ్రంథులను కాల్పవలయును.

❀ గ్రంథిపాచన విధి. ❀

శ్లో. గ్రంధీనమర్చప్రభ వానపక్వానుద్ధృత్య వాగ్నిం విదధీత వై ద్యః, తూరణ వైతాస్ప్రీతినారయేత్తు సంలిఖ్య సంలిఖ్య యథోపదేశమ్. 47. గ్రంథ్యర్చుదానాం నయతోవిశేషః ప్రదేహహేత్యా కృతి దోషదూష్యైః, తతశ్చికి తేన్ద్యిషగర్బుదానివిధానవిద్గ్రంధిచికిత్సితేన. 48. వాతార్చుదేచాప్యపనాహనాః స్నిగ్ధశ్చ మాంసైరథ వేశవారైః, స్వేదం విదధ్యాత్కుశలస్తు నాడ్యా శృంగేణ రక్షం బహుశోహరేచ్ఛ. 49. స్వేదోపనాహామృదవస్తుపక్వాః పిత్తార్చుదేకాయవిరేచనాని, విఘ్నవ్యచోదుంబరశాకగోజీపత్రైః భృశం క్షోద్రయ్యతైః ప్రలింపేత్. 50.

శ్రీకృష్ణై స్సుర్జనస్త్రియంగుపతంగలోద్ధ్రాజ్జనయప్తికాహ్వైః, లేపనం శంఖచూర్ణేన సహచూలకభస్మా, కఫార్బుదాపహం కుర్యాద్ధృంభ్యా దిషు విశేషతః. 51.

వైద్యోపదేశము ననుసరించి క్షీరిజ్వరములతో ప్రతిసారమును చేయవలయును. ప్రదేశమును కారణమును ఆకారమును దోషమును దూష్యమును గుత్తైటిగి వైద్యుఁడు అర్బుదకోగమునకు చికిత్సను చేయవలయును. వాతార్బుదమునందు ఉపనాహమును స్వేదమును స్నిగ్ధమును మాంసము నుపయోగింపవలయును. వైద్యుఁడు నేర్పరియై నాశములకు చెప్పుటను పట్టించుచుండువలయును. శృంగములద్వారా రక్తమును విస్తారముగా వెడలింపవలయును. విత్తార్బుదములందు స్వేదమిచ్చుట పిడికట్టుట మెల్లగా ప్రవర్తికిప్పించుటలను చేయవలయును. మేడి, గడ్డిచారివానబొలు వీటిఆకులతో హడ నూరి పిమ్మట స్వర్జనము ప్రయింగువు లొద్దుగ రక్తచడనము ఆర్జునవృక్షము యప్తివధుకము వీటిని తేనెతో నూరి పట్టు చేయవలయును. కఫార్బుదమునందును గ్రంథి మున్నగువా నికిని శంఖచూర్ణమును మనగభస్మమును కలిపి లేపనము చేయవలెను.

— ౧ నిష్పావాది లేపములు. ౧౧ —

శ్లో. నిష్పావవిశ్వాకకుబుభకలైర్వాంసప్రగాఢై ర్దధిమర్దితై శ్చ, లేపం విదధ్యాత్క్రిమయో యధాత్ర ముంచస్త్య పత్యా స్యథ మక్షికా వా. 52. అల్పావశిష్టం క్రిమిభిః ప్రజగ్ధం లిఖేత్తతోగ్నిం విదధీత పశ్చాత్, యదల్పమాలం త్రపుతామ్రసీసైః సంవేప్త్య పత్రై రథ వాఽయస్సై ర్వా. 53. తూరాగ్నిశస్త్రాణ్యవతారయేచ్చ ముహుర్ముహుః ప్రాణనువేక్ష్యమాణః, యదృచ్ఛయా చోపగతాని పాకం పాక క్రమేణోపచరేద్యథోక్తమ్. 54. ఉపోదికారసాభ్యక్తా స్తత్ప్రత్రపరివేష్టితాః, ప్రణశ్యస్త్యచిరాన్నాణాం పిడకార్బుదజాతయః 55. ఉపోదికా కాంజికతక్రపిష్టా తయోపనాహేనా లవణేన మిశ్రః, దృష్టోర్బుదానాం ప్రశమాయ కైశ్చిద్దినే వినే ఛా త్రిషు మర్తజానామ్. 56. లేపోర్బుదజిద్రంభామోచకభస్మ తుషశంఖచూర్ణకృతః, సరటారుధిరార్ధ్రక గంధకయవబిడంగ నాగరైర్వాథ. 57. స్తుషీగంఢీరికాస్వేదో నాశయేదర్బుదాని చ, సీనకేనాఽథ లవణైః పిండారకఫలేన వా. 58. హరిద్రాలోధ్ర పత్తుంగ గృహధూమ మనశ్శిలాః, మధుప్రగాఢో లేపోయం మే

దోర్బుదహారః పరః. 59. ఏతామేవ క్రియాం కుర్యాదశేషాం శర్కరా ర్బుదే. 60

అయములు పిణ్యోకము ఉలపలు వీటికల్కమును మాంసమును పెరుగితో షర్దించి లేపన చేయవలయును. పురుగులవలన తినబడి కొలదిగా మిగిలిన దానిని కాల్చివేయవలయును. ఇంకను మిగిలినచో పంగము రాగి సీసము వీటి రేకులతోచుట్టి ఊరము అగ్ని శస్త్రచికిత్సలను చేయవలయును. దైవయోగమున పక్వమైనదానిని క్రమ ముగా చికిత్సచేయవలయును. ఉల్లరసముతో తిడిపి ఆయావలనోచుట్టి పెట్టిన పురాతన ములైనను అస్బుదజాతి నశించును. మర్కజమగు అర్బుదము వీనితో మూడేసిరోజులు కట్టుచుండుటచేత నశించును. అరటి చాగవృక్షములబూడిద శంఖభస్మము వీటితో లేపనచేసినను అర్బుదములు నశించును. జెయడుసాలు కాక జెయడు స్వేదము అర్బుద ములను పోగొట్టును. దిగులపణముగాని పిండితకపు ఫలముచగాని నూరి లేపనచేసిన చో అర్బుదములు నశించును. పసపు లొద్దుగ రక్తచందనము ఇంటిబూజు మనశ్శిల వీ టిలో తేనెను వైచి నూరి, లేపనము చేసినచో అర్బుదములు నశించును. శర్కరా ర్బుదరోగములకు ఈపైని చెప్పిన చికిత్సల నన్నిటిని చేయవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు గళగండాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౪౦. శ్రీపదాధికారము.

శ్రీపదమున సామాన్య చికిత్సలు. ౧౯

శ్లో. లంఘనాలేపనస్వేదరేచనైః రక్తమోక్షణైః, ప్రాయశ్చేష్ట హారై రుష్ణైః శ్లేషదం సమువాచరేత్. 1. ధత్తూరై రండనిర్గుండి వర్షాభూ శిగ్రు సర్వవైః, ప్ర లేపః శ్లేషదం హన్తి చిరోత్థ మతిదారుణమ్. 2. పిన్ని ష్టమారనాలేప రూపికామూలవల్కలమ్, ప్ర లేపాచ్ఛ్లేషదం హన్తి బద్ధ మూల మథో దృఢమ్. 3. పిండారకతరుసంభవ పందాకశిఫా జయతి సప్తిషా వీతా, శ్లేషద ముగ్రం నియతం బద్ధ్వా సూత్రేణ జంఘాయాం. 4. హితశ్చాలేపనే నిత్యం చిత్రకో దేవదారు వా, సిద్ధార్థిశిగ్రుకలోక్ గుబోక్షో మూత్రపేషితః. 5. స్నేహస్వేదోసనాహం శ్చ శ్లేషదేఽ కృత్యా గుల్ఫోపరిశిరాం విధ్యేత్తు చతురంగుళే. 6.

గుల్ఫస్యాధః శిరాం విధ్యే స్థ్విచదే పిత్రసంభవే, పిత్రస్థ్వి చ క్రియాం
 కుర్యాత్ప్రత్యార్భదవిసర్వవత్. 7. మంజస్థాం మధుకం రాస్నాం సహిం
 స్రాం సపుసర్నవామ్, ప్విస్వారనాల్లై ర్దేహోయం పిత్రస్థ్విపద తాస్తయే. 8.
 శిరాం సువిదితాం విధ్యేదంగుప్తే స్థ్విస్థ్విపదే. మధుయుక్తాని చాభ
 ఙ్గం కసాయాణి పి బేన్నరః. 9. పి బే త్స్వప త్రైలేన స్థ్విపదానాం నివృత్త
 యే, పూతీకరంజచ్చదజం రసం వాపి యథాబలమ్. 10.

లంఘనము లేపనము స్వేదనము విరేచనము రక్తస్రావణము కఫనాశక
 పదార్థములను నేవించుట నను వీనిచేత స్థ్విపదలో గమనము చికిత్సం జేయవల
 యును. ఉష్ణైత ఆముదము వావిలి గలిజేరు మునగ ఆవాల వీటిని నూరి లేపన
 చేసిన ప్రాతిబదిని స్థ్విపదములను కూడ నశింపజేయును. జిల్లేడువేళ్లను గాని
 ప్రత్తివేళ్లను గాని గంజితో నూరి లేపనచేసి స్థ్విపదము కందులం నశించును. మంగ
 జేళ్లు వందాక నేళ్లు నూరి నే తోక తిప్పి త్రాగినను మెలత్రాకోలో నెల్లప్పుడును కట్టుకొ
 నియున్నను స్థ్విపదము నశించును. చిత్రమూలము దేవదారుపులు యొక్క గాని ఆవ
 నుః గలయొక్క గాని కల్కమును గోమూత్రముతో నూరి వెచ్చచేసి లేపన చేసిన
 పితృనాశక. వాతస్థ్విపదములను స్వేదనము స్వేదనము ఉపనాసము పువైద్దుండ్రుచేయు
 చుండవలయును. పిత్రస్థ్విపద నుండు గల్గుడు, నకు, క్రిందన పులం ఛేదించవలయును.
 పిత్రార్బదము పిత్రవిసర్పి వీడ్చుచేసిన ప్రి ఇంద్రుచికిత్సనా చేం వలయును. కాంజీపత్ర యష్టి
 మధుకము నర్న రాస్న జటామాంసి గలిజేరు వీటిని గంజితో రాసి లేపనచేసిన పిత్రస్థ్విపద
 ములు నశించును. పిత్రస్థ్విపద ములకు అఱిగృహ్యమునందు చక్కగా గుఱించి నాడీచ్చేదన
 ముం జేయవలయును. మధుయుక్తములగు కసాయములను పిమ్మట ద్రాగవలయును.
 లేనిచో స్థ్విపదలో గళాంతికై నెమలితడుగుఆపలరసమును త్రైలముతో త్రాగవలయును.

❀ వృద్ధదారక చూర్ణము. ❀

శ్లో. అనేనైవ విధానేన పుత్రజీవకజం రిసమ్, కాంజీకేన పి బే
 చూర్ణం మూత్రై ర్వా వృద్ధదారజమ్. 11. రజసిం గుడసంయుక్తాం
 గోమూత్రేణ పి బే న్నరః, క్షోభం స్థ్విపదం హాన్తి ద్రుకుప్తం విశేష
 తః. 12. గంధర్వతైలభృష్టాం హారీకేం గోజలేన యః పిబతి, స్థ్విపద
 బంధనముక్తో భవ త్యసా సప్తరాత్రేణ. 13. ధాన్యామ్లం తైలసంయు
 క్తం కఫవాతవిनाశనమ్, దీపనం చామదోషఘ్న మేత స్థ్విపదనాశ
 నమ్. 14. గోధావతీమూలయుక్తాం ఖాదే న్నాపేండరిం నరః, జయే

చ్ఛ్లిపదకోపోత్థం జ్వరం సన్యోన సంశయః. 15. శ్లిపదహ్నా రసా
 భ్యాసా ద్గుడూచ్యా స్తైలసంయుతః, త్రికటు త్రిఫలా చవ్యం దార్దీ
 వరుణగోక్షురమ్. 16. అలంబుషాం గుడూచీం చ సమభాగాని చూర్ణ
 యేత్, సర్వేషాం చూర్ణ మాహృత్య వృద్ధదారస్య తత్సమమ్. 17.
 కాంజికేన చ తత్ప్రేయ మక్షమాత్రం ప్రమాణతః, జీర్ణే చాపరిహారం
 స్యా ద్భోజనం సర్వకామికమ్. 18. నాశయే చ్ఛ్లిపదం స్థాల్య మామ
 వాతం సుదారుణమ్, గుల్మ కుష్ఠానిలహారం వాతశ్లేష్మజ్వరాపహమ్. 19.

ఇదేవిధముగా (పుత్రజీవి) లక్ష్మణపంజరమును త్రాగివిదారీచూర్ణమును గంజి
 తోగాని గోమూత్రముతోగాని త్రాగవలయును. పసపుసు గోమూత్రముతో త్రాగినచో
 ఒకవర్ష పుష్టిపదమును కుష్ఠునునశించును. తెల్లఆరుదపు తెలమునందు వేచిన కరక్కా
 యలను గోమూత్రముతో నేవించిన వాఁడు ఏడురోజులతో శ్లిపదబాధనుండి విముక్తుఁ
 డగును. తెలమును చేర్చిన గంజి కఫవాతములను పోఁగొట్టును. దీపనముఁజేయును. ఆమ
 దోషమును పోఁగొట్టును. చెప్పటట్టాకుతో కాఠమినుపరసమును నేవించిన శ్లిపదజమగు
 గోగము మిగుల త్వరలో నశించును. తిప్పతీగెరసములో తెలమును వేసికొని దినమును
 నేవింఘుచుండిన శ్లిపదములు నశించును. శొంఠి మిరియములు త్రిఫలములు పిప్పళ్లు చ
 వ్యయు మ్రానివనుపు పల్లెరు తిప్పతీగె వీటిని సమానభాగములుగా తీసికొని చూర్ణమును
 చేసి దానితో సమానముగా నేలగుమ్మడుచూర్ణమును ఒక్కతులమంత గంజితోకలిపి
 త్రాగవలయును. జీర్ణించినపిమ్మట అన్నిపదాగ్ధములను భుజింపవచ్చును. భయంకరమగు
 నామవాతము శ్లిపదము మున్నగునవి నశించును.

—౮— పిప్పల్యాదిచూర్ణము. —౯—

శ్లో. పిప్పలీ త్రిఫలా దారు నాగరం సవునగ్నవం, భాగై ర్ద్విప
 లికై రేషాం తత్సమం వృద్ధదారకం. 20. కాంజికేన పిబే చూర్ణం
 కర్ణమాత్రం ప్రమాణతః, జీర్ణే చాపరిహారం స్యా ద్భోజనం సర్వకా
 మికం. 21. శ్లిపదం వాతరోగాం శ్చ హన్యా త్స్త్రిహాసన మేవ చ, అ
 గ్నిం చ కరుతే ఘోరం భస్తకం చ నియచ్ఛతి. 22.

పిప్పళ్లు త్రిఫలములు దేవదారుపు శొంఠి గలిజేరు వీటిని రెండుపలములచొప్పున
 వీటిఅంతతో సమానముగా సముద్ర పాల చూర్ణముచేసి కాలుపలమును గంజితో
 త్రాగి జీర్ణించినపిమ్మట ఇప్టమువచ్చినట్టులు భుజించినచో శ్లిపదములను వాతరోగములను
 పోఁగొట్టును. జఠరాగ్నిని కలిగించును.

◀◀ కృష్ణాద్యమోదకము. ▶▶

శ్లో. కృష్ణాచిత్రకదస్త్రినాం శర్ష మర్ధపలం పరం, వింశతి శ్చ హారీతకీయో గుడన్యత్తు పలద్వయం, మధునా మోదకం ఖాదేచ్ఛీస్థదం హన్తి దుస్తరం. 23.

సిప్పట్లు చిత్రమూలము దంతి ఇవి ఒక్కొక్కకాలు పలమును, కరక్కాయలు ఇరువదియును, బెల్లము రెండు పలములును చూర్ణము చేసి తేనెతో మాత్రలను కట్టి తినిన భయంకరములగు శ్లిషదములు నశించును.

◀◀ సౌరేశ్వరఘృతము. ▶▶

శ్లో. సురసాం దేవకాష్ఠం చ త్రికటు త్రిఫలే తథా, లవణావ్య ధ సర్వాణి విడంగా న్యథ చిత్రకం. 24. చవికా విప్పలీమూలం గుగ్గు లు ర్నవుషా వచా, యవాగ్రజం చ పాతా చ శశ్యేలా వృద్ధదారు కం. 25. కల్తైశ్చ కార్షికై రేభి ర్ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, దశమూ లీకషాయేణ ధాన్యయాషద్రవేణ చ. 26. దధిసుండనమాయుక్తం ప్రస్థం ప్రస్థం పృథక్పృథక్, పకవం స్వాదు ఘృతం కల్కా త్పిబే త్క ర్షత్రయం హవిః. 27. శ్లిషదం కఫనాతోక్తం మాంసరక్తాశ్రితం చ యత్. మేదశ్శ్రితం చ పిత్తోత్థం హన్యా దేవ న సుశయః. 28. అప చీం గుడమాలాం చ అస్త్రీవృద్ధిం తథార్బుదం, నాశయే ద్ద్రహణీదో షం శ్వయంధుం గుడజాని చ, పర మగ్నికరం హృద్యం కోష్ఠక్రిమివి నాశనమ్, ఘృతం సౌరేశ్వరం నామ శ్లిషదం హన్తి సేవితం. 30. జీవ కేన కృతం హ్యేత. ద్రోగ్లాఙ్ఘీకవినాశనమ్.

సురస దేవదారుపు శొంఠి మిరియములు సిప్పట్లు త్రిఫలములు పంచలవణము లు వాయువిడంగములు చిత్రమూలము చవ్యము మోడి గుగ్గిలము బోడతరము పస య వజ్రారము అగరుశొంఠి కచ్చూరము ఏలకులు వృద్ధదారకము పీఠినొక్కొక్కతులము చొప్పన తీసికొని కల్కముచేసి ఇందు 16 పలముల నేతిని పకవము చేయవలయును. దశమూలముల కషాయముతోను ధనియముల యూచరసముతోను దధిసుండము తోను చేర్చేరుగా నొక్కొక్క ప్రస్థము చొప్పన నేతిని పకవము చేసి మూడుతుల ములు త్రాగవలయును. కఫవాతశ్లిషదములను మాంసరక్తాశ్రితమగు శ్లిషదమును పిత్తపు శ్లిషదమును నశింపఁ జేయును. అపచీ గండమాల అంత్రవృద్ధి అర్బుదము గ్రహణీదో షము వాపులను ఇయ్యది పోగొట్టును. ఇయ్యది సౌరేశ్వరమను ఘృతము.

❀ విడంగదిహర్షము. ❀

శ్లో. విడంగమరిచార్కేషు నాగరే చిత్రకే తథా. 31. భద్రా
దార్శ్వ్యలకాభ్యేషు సర్వేషు లవణేషు చ, తైలం షక్యం పిబే ద్వాపి
శ్లోపదానాం నివృత్తయే. 32.

వాయువిడంగములు మిరియములు ఆర్కపత్రము శొంఠి చిత్రమూలము తుంగ
ముస్తెలు మ్రానివసపు ఏలతులు లవణములు వీటియందు షక్యముచేసిన తైలమును నేవించి
ఋతు పదములను పోగొట్టును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు శ్లోపదాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

విధి

౪౨. విద్రద్యధికారము.

❀ విద్రధికి సామాన్యోపాయములు. ❀

శ్లో. జలౌకాకాతనం శిస్తు సర్వస్తి నేన విద్రధౌ, మృదు ర్వి
రేకో లక్ష్యన్నం స్వేద, పితృత్తరం పినా. 1. కౌతల్యములకల్మైస్తు
వసాత్తైల్యుత్పల్లైః, సుఖోష్ణో బహుళో లేపః ప్రయోజ్యో వాతకీద్ర
ధౌ. 2. స్వేదోసనాజ్ఞా కర్తవ్యాః శిగుమూలసమన్వితాః, యపగో
ధూమస్తుశ్చ సిద్ధాపిష్టైః ప్రలేపయేత్. 3. విలీయతే క్షణే నైవ
మషక్యస్తృప్తవ విద్రధిః, పునర్నవాదారవిశ్వదశమూలాధయాంభనా.
4. గుగ్గులుం రుబుత్తైలం వాపిబే న్నారులవిద్రధౌ, పైత్తికం శర్కరాలా
జామధుకైః కారివాయుతైః. 5. ప్రదీహ్యత్ క్షీరపిష్టై ర్వా పయ
స్యాకీరచందనైః, పిబే ద్వా త్రిఫలాక్వాథం త్రివృత్కల్కాక్షసంయుత
మ్. 6. షంచవల్కలకల్మేన ఘృతమిక్రేణ లేపనం, యస్త్వాహ్య శారి
బా దూర్వా నలమూలై స్సచందనైః. 7. క్షీరపిష్టైః ప్రలేపస్తు పిత్త
విద్రధిణాస్తమే, ఇష్టకాసిక తాలోహగోశకృత్తుషవాంశుభిః. 8. మూ
త్రపిష్టై శ్చ సతితం స్వేదయే ఘ్నేచ్ఛువిద్రధిమ్, దశమూలకషాయేణ స
న్నోహేన రసేన వా. 9. శోధం వ్రణం వాకోష్ణేన సశూలం పరిషేచ

యేత్, త్రిఫలా శిగువరుణ దశమూలాంభసా పిబేత్. 10. గుగ్గులుం
 మూత్రయుక్తం వా విద్రాణౌ కఫసంభవే, పిత్రవిద్రాణివ త్వర్వాం క్రి
 యాం నిరవశేషతః. 11. విద్రాణ్యోః కుశలః కుర్యా ద్రక్తాగంతునిమిత్త
 యోః, శోభాంజనకనిర్యూహౌ హింగుసైంధవసంయుతః. 12. అచి
 రం విద్రాణిం హన్తి ప్రాతఃప్రాత ర్నిషేవితః, శిగుమూలం జలే ధాతం
 దవపిష్టం ప్రగాలయేత్. 13. తద్రసం మధునా పీత్వా హస్త్యస్తర్విద్ర
 ణిం నరః, శ్వేతవర్షాభవో మూలం మూలం వరుణకస్య చ. 14. జలే
 న క్వధితం పీత మపక్వం విద్రాణిం జయేత్, వరుణాదిగణక్వాధ మప
 క్వేభ్యస్తనరోత్థితే. 15 ఉషకాది ప్రతీవాపం పిబేత్సంశమనాయ వై, శ
 మయతిసాతామూలం, ఘోద్రయతిం తిండులాంభసా పీతమ్. 16. అస్త
 ర్భూతం విద్రాణి, ముద్ధతి మాశ్వేవ మనుజస్య, అపక్వే శ్వేత దుద్దిష్టం
 పక్వేతు ప్రణవత్క్రియా. 17. స్రుతేఽపూర్ణ్యమధశ్చైవ మైరేయా
 మ్లుసురాసవైః, పేయోవరుణకాదిస్తు మధుశిగురిసాఙ్గవా. 18. ప్రి
 యంగుధావకీలోద్రం కిట్టలం తీనిశత్వచం, ఏతైస్తైలం విపక్తవ్యం వి
 ద్రాణౌ రోణిం పరిమ్. 19.

అన్ని విద్రాణులను జలగలను కరిపించుట మంచిది. మృదువుగా విశేషము
 జేయించుట స్వేదము నుత్తములు. వాతహరములగు కల్కములను వెచ్చజేసి లేపన
 చేయుట వాతవిద్రాణికి మంచిది. మునగవేళ్లతో స్వేదము రుపనాహనును చేయింప
 వలయును. యవలు గోధుమంబు పేసలు వీటిసిండిని కట్టవలయును. గలిజేరు దేవదా
 రువు శొంఠి దశమూలములు కరక్కాయలు వీటిక్వాధముతో గుగ్గిలమును కాని ఆము
 దమును గాని వాతవిద్రాణియందు త్రాగవలయును. పిత్రవిద్రాణికి చక్కెర పేలాలు
 మధుకము సుగంధిపాల వీటితో గాని పాలు వట్టివేళ్లు చందనము నూరికొనిగాని లేపన
 చేయవలయును. దశమూలముల కషాయమును గాని తైలసహితముగు మాంసరసమును
 గాని కొంచెము వెచ్చజేసి శూలసహితములగు వాపులను గాయములను తడుపవలయు
 ను. త్రిఫలములు మునగ వరణదశమూలములు వీటికషాయముతో గాని గోమూత్రముతో
 గుగ్గిలమును గాని కఫవిద్రాణికై త్రాగవలయును. మునగకషాయములో ఇంగువ సైంధ
 వలవణములను వైచికొని ప్రాతఃకాలమున నిత్యమును త్రాగుచుండిన విద్రాణి శీఘ్రముగ
 నే సశించును. ఆగరుశొంఠివేళ్లను తేనేలో కలిపికొని బియ్యపుకడుగుతో త్రాగిన అతి
 భయంకరములగు విద్రాణులయినను సశించును. ఇయ్యది పక్ష్యముగాని విద్రాణి విషయ

ము. ఇక వక్రముఅయినదానిని గాయములకువలెనే యుపచరింపవలయును. క్రిందిమీదికి స్రావముగలవిద్రధులలో మైలేయాష్లుసురాసవములగాని కరణాదిగణకాస్వాభమును గాని మునగరిసములో తేనెను చెచిశోని గాని త్రాగవలయును. కొఱ్ఱలు ధాతక్రీకుసుమము లాద్దుగ కట్ఫలము అజగరత్వక్కు వీటితో త్రైలమునుచేసి విద్రధికిగోపణము చేయవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు విద్రద్యధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౪౩. వ్రణశోధాధికారము.

—● వ్రణశోధ కుసాయములు. ●—

శ్లో ఆణా విప్లూపనం కుర్యా ద్ద్వితీయ మవసేచనం, తృతీయ ముపనాహం చ చతుర్థీం పాటనక్రియాం. 1. పంచమం శోధనం చైవ షష్ఠం రోపణ మిష్యతే, ఏతే క్రమా వ్రణస్యాక్తాః సప్తమో వైకృతాపహః. 2. మాతులుంగాన్నిమంథో చ భద్రదారుమహశాషధం, అహింసా చైవ రాస్నా చ ప్రలేపో వాతశోధహః. 3. కల్మః కాంజిక సంపిప్ఠః సిగ్ధః శాఖోలకత్వచః, సువర్ణఇవ నాగానాం రక్తశోధనినా శనః. 4. దూర్వాచనలమూలంచమధుకంచందనంతథా, శీతలాశ్చగణాస్సర్వే ప్రలేపః పిత్తశోధహః. 5. న్యగ్రోఘోదుంబరాశ్వత్థప్లక్షువేతసవ ల్మలైః, ససర్పిష్టైః ప్రలేప స్స్వ చ్ఛోభనిర్వాపణ స్త్వనృతః. 6. ఆగస్తౌ శోణితోత్థే చ ఏషవ క్రియాక్రమః, అజగంధాశ్వగంధా చ కాలాసగలయా సహ. 7. ఏకే శికాజశృంగీ చ ప్రలేపః క్షేప్తశోధహః, పునర్నవా శిగ్రుదారు దశమూల మహశాషధైః. 8. కఫవాతకృతే శోథే లేపః కోష్ఠో విధీయతే, స రాత్రౌ లేపనం దద్వా ద్దత్తం చ పతితం తథా. 9. స చ శర్యుపితం శుష్యమాణం నైవావధారయేత్, శుషత మాణ ముపేక్షేత ప్రదేహం వీచనం ప్రతి. 10. నచాపి ముఖ మాల్నిచే త్రేన దోపః ప్రసిచ్యతే, స్థిరా న్నందరుజః శోథా న్నేన్నమౌ ర్వాంకఫాపహ్నైః. 11. అభ్యజ్య స్వేదయిత్వా చ. వేణునాడ్యా శతః శనైః,

విష్ణూపనార్థం మృద్నీయా త్రలేనాంగుష్ఠ కేనవా. 12. రక్తావశేచనం కు ర్యా దాదా వేవ విచక్షణః, శోధేమహతి సంబధ్ధే వేదనావతి చవ్రణే.

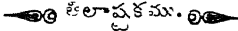
మొదట వాడ్చుటయును పిమ్మట నేచనము మూడవది ఉపనాహము నాలవది పగల్చుట అయిదవది శోధించుట ఆరవది మాన్చుట ఆను నీచికిత్సాక్రమము గాయములకు చెప్పబడినది. ఏడవది వికారనాశకకర్తను చేయుటయొప్పుది. మాదీఫలము తక్కిండు తుంగముసైలు దేవదారువు శొంఠి జటామాంసి రాస్నా వీటి లేపము వాతపు వాపులనుపోగొట్టును. బూరుగుచెట్టు చెక్కను గంజితోనూరి కల్కమునుచేసి లేపన చేసిన రక్తశోఫలు నశించును. గరికి వట్టివేళ్లు యప్తిమధుకము చందము శీతలగణపుటొ షధులు వీటితోనగు లేపము పిత్తవాపులను పోగొట్టును. మట్టి మేడి రావి జువ్వీ ప్ర బ్బలి వీటి పట్టలను నేతితోనూరిలేపన చేసిన వాపులు నశించును. ఆగంతుక వ్రణము నకును రక్తజ శోధకను ఈచికిత్సనే చేయవలయును. తులసి పెన్నేరు నల్లతెగడ తెగడ మున్నగు వీటితోనగు లేపనము వాపులను తగ్గించును. గలిజేరు మనగ దేవదారువు దశ మూలములు శొంఠి వీటిని వెచ్చజేసి లేపన చేయుట కఫవాతములకు హితకరము ఆగును. గాయములపైని పట్టినపరాడు. బొటనవ్రేతో విష్ణూపనకై రుద్దవలయును. పృథ్వి నొందిన వాపునందును వేదనగలుగు వ్రణమునందును మొదటనే విచక్షణుండై వైద్యుండు రక్తమును వెడలించుచుండువలయును.

● ప్రణశోధకు రక్తమోచనాదులు. ●

శ్లో. యో న యాతి శమం లేప స్వేదనేకావతర్పణైః, సోఽపి నాశం వ్రజ త్యాగు శోధ శ్శోణిత మోక్షణాత్. 14. ఏకత శ్చ క్రియా స్సర్వా రక్తమోక్షణ మేకతః, రక్తం హి వ్యమ్లతాం యాతి తచ్చేన్నాస్తి నచాస్తి రుక్. 15. స చే దేవ ముపాక్రాంతః శోధో న ప్రశమం వ్రజేత్, తస్యోపనాహైః పక్వస్య పాలనం హిత ముచ్యతే. 16. త్రలేన సర్పిషా వాపి తాభ్యాం వా శక్తుపిండికా, సుఖోష్ణః శోధపాక్థార్థ ముపనాహః ప్రశస్యతే. 17. సతిలా సాతసీబీజా దధ్యన్మా శక్తుపిండికా, సకిణ్యకుప్థలవణా శస్తా స్యా దుపనాహనే. 18. బాలవృద్ధాసహక్షీణభీరూణాం యోషితా మపి. మర్దోపరి చ జాతే చ పక్ష్యే శోధే చ దాగుణే. 19. గవాం దస్తం జలేఘృష్టం బింకుమాత్రం ప్రతేపయేత్, అత్యస్తకశినే చాపి శోధే పాచనభదనం. 20. కలుతై లాన్వితై స్థేషా త్సర్పనిర్మోకభస్మభిః, చయః శామ్యతి గండస్య ప్రకో

ప స్సుటతి ద్రుతమ్. 21. చిరబిల్వాగ్నికౌ దంతీ చిత్రకోహయమా
 రకః, కపోతకగక్యద్రాణాం పురీషాణి చ దారణం. 22. ఊరద్రవ్యాణి
 వా యాని ఊరో వా దారణః పరః, ద్రవ్యాణాం పిచ్చిలానాం తు
 త్వజ్జూలాని ప్రవీడనం. 23. యవగోధూమమాషాణాం చూర్ణాని చ
 సమాసతః, తతః ప్రక్షాలనం క్వాఢః పటోలీనింబవత్రజః. 24. అవిశుద్ధే
 విశుద్ధే చ న్యగ్రోధాది త్వగుద్భవః, పంచమూలద్వయం వాతే న్యగ్రో
 ధాది శ్చ వైత్తకే. 25. ఆరగ్వధాదికో యోజ్యః క ఫజే సర్వకర్మసు.

లేపస్వేదాదులచే సుపశాంతి నొందని శోధర క్తమాక్షణమువలన శీఘ్రముగా
 నశించుచున్నది. ఒక వైపు సంపూర్ణముగా చికిత్సను చేయుచు రెండవవైపునందు రక్త
 మును వెడలించవలయును. రక్తమే వ్యర్ణుత్వమునొందును. వ్యర్ణుమే కానిచో బాధయే
 యుండదు. ఇట్టి చికిత్సచేసినను శాంతింపని శోధను ఘాతోపనాహులచే జీబ్బుట
 మంచిది. తైలముతో గాని నేతితో గాని రెండింటితో గాని సత్తువును ముద్దజేసి వె
 చ్చువెచ్చుగా కాచుట మంచిది. తిలలు అవిసెవిత్తులు దధి అల్లము వన శోష్ఠ ఉప్పు
 వీటితోనైన సత్తుపిండముపనాహునకు ప్రశస్తము. పిల్లలు ముదనశ్శు ఓర్వలేనివాగు
 క్షీణించినవారు భయస్వభావులు స్త్రీలు పురుషులు వీరికి మర్మమునందు కలిగిన దారు
 ణమగు శోధమునందును ఆవుదంతమును నీటితో అఱచిదిసి ఒకబొట్టు లేపనచేసిన
 అత్యంతకఠినమగు శోధమునందును పాచనముఁ గల్గించును. నెనలి-డ్డుచెక్క మూలేడు
 దంతి చిత్రమూలము గన్నేరు పావురపు వెంట కంకపు వెంట గద్దవెంట వీటిని లేపన
 చేయటమును దారణమే యగును. సమస్తద్రవ్యములును ఊరములును భేదించునట్టి
 వేయగును. యవలు గోధుములు మినుములు వీటిచూర్ణమును లేపనచేయవలయును. పిమ్మ
 ట చేప పొళ్ల వేప కషాయముతో చిక్కగా కడుగవలయును. శుద్ధముకాని దానికిని
 శుద్ధమైన దానికిని న్యగ్రోధాది కషాయము హితకరము. వాతశోధమునందు దశమూల
 ములక్వాఢమును సీత్రోశోధలను న్యగ్రోధాది గణపు కషాయమును కఫశోధమునందు
 ఆరగ్వధాది కషాయమును హితకరములు అనియగదిరు.

శ్లో. తిలకల్కః సలవణౌ ద్వే హరిద్రే త్రిప్లవృతమ్. 26. మ
 ధుకం నింబపత్రాణి లేప స్స్వ్యా ద్విణశోధనః.

సన్నిపాతశోధమునందు తిలలను కల్కముచేసి ఉప్పు పనపు మ్రానిపనపు తైల్లతె
 గడ్డ నేయి యష్టిమధుకము వేపఅకులు వీటితోనైనలేపనము గాయములనుశోధించును.

◉ నింబపత్ర లేపాదులు. ౧౯ ◉

శ్లో. నింబపత్రం తిలాదస్త్రీ అన్యత్రై సంగపమాక్షికమ్. 27. దుష్టవ్రణప్రశమనోలేపః శ్శోధనకేసకీ, ఏకంవా శారిబామూలం సర్వః ప్రణవిశోధనః. 28. పటోలం తిలయస్త్వావ్యతివృద్ధస్త్రీ నిశాహ్వయం, నింబపత్రాణి చాలేపః సఽటు వ్రణశోధనః. 29. త్రిఫలాఖదిరోదార్ద్విస్యగ్రోధాదిబలాకుశాః, నింబకోలకపత్రాణి కసాయః శోధనే హితం. 30. అనేన పూతిమాంసాచాం మాంసస్థాన మరోహతామ్, కల్క సంరోపణః కార్యస్తీలానాం మధుకాన్వితేః. 31. నింబపత్రమధుభ్యాం తు యుక్త స్సంశోధనః స్త్రుతః, పూర్వాభ్యాం సర్పిషా వాపి యుక్త శ్చా ప్యుపరోహణః. 32. నింబపత్రతిలైః కల్కో మధునా క్షతశోధనః, రోపణః సర్పిషా యుక్తో యవకల్కే ప్య కుం విధిః. 33. నింబపత్రఘృతౌద్రదాద్వీనుధుకసంయుతా, వర్తిస్తీలాచాం కల్కో వా శోధయే దోషయే ద్రవణమ్. 34.

వేపాప సువృలు దంతి తెల్ల తెగడ సైంధవలవణము తేనె వీటిని నూరి లేప స చేసి గాయమునుమాన్యును. శోధన చేయుటలో సింహంతో నిదిసాటి రైసట్టిది. కేవలమును ఒక్క మనుబాలవేళ్ల శోసూర్ణమగు గాయమును శోధింపగలుగును. చెదుప్రాళ్ల తిలలు మధుకము తెల్ల తెగడ పసపు మ్రానిపసపు వేపాకు ఉప్పు వీటినినూరి లేపస చేసిన గాయమును శోధించును. త్రిఫలములు కాచు మ్రానిపసపు స్యగ్రోధాదిగణపుటోషధములు ముక్తువపులగము కుశలు వేపఆకులు వీటికసాయము శోధన చేయుటలో హితకరము. దుగ్గంధమై మాంసము లేక మాంసస్థానమున సంక్షరములే లేని గాయములకు సువ్వలకల్కములో తేనెగలిపి పట్టునే మహానిఃది. వేపఆకులను తేనెతో నూరివైచిన వ్రణమును సంశోధించును. నేతితో కలిపిన రోపణమును అగుచుండును. యవకల్కము నందు గూడ నిదియే పద్ధతి. వేపఆకులు నేయి తేనె మ్రానిపసపు మధుకము వీటితో నూవులను వత్తిచేసి గాని కల్కము చేసి గాని యుపయోగించిన గాయములను శోధించును. అంకురములనుకూడ పుట్టించును.

◉ సప్తదశదుగ్ధాదులు. ౨౦ ◉

శ్లో. సప్తదలకుగ్ధకల్కః శమయతి దుష్టవ్రణం ప్రలేపేన, మధుయుక్తా శరఫుంఖా సర్వవ్రణరోపణీ కథితా. 35. మానుషశిరఃకపాలం తదస్థి వా లేపయేత మూత్రోణ, రోపణ మిదం క్షతానాం యోగశతై

గ్నితగ్ధములగు వ్రణములు నశించును. అప్పుడు నఱకుపడి బాధ గలిగించు గాయములకు మధుకకల్కమును నేతితో చేర్చి కొంచెము వెచ్చబెట్టి నేచనము జేయవలయును. ఆగంతు వ్రణముల నెఱిగి వైద్యుడు తేనె గలిపిన నేయి మున్నగుశీతలక్రియలను ప్రయోగింపవలయును. మంచిపోక నొకదానిని ఆవునేతితో నూరి దినమును లేపనచేసిన ఆగంతుక వ్రణములుమానును. కొంచె మైనను సందియుములేదు. ఉత్తరేణు పసరును పిండిన అప్పుటికిప్పుడు రక్తస్రావము ఆగిపోవును. కర్పూరమును నేతితో కట్టినచో తత్కాలమునరదలి శస్త్రాఘాతములు మానును. వెంపలి గురివెండలగు తొలిచూరి గేదెయొక్క పేడ లజ్జావంతి ఇవిగాన్నియును ప్రత్యేకము తత్కాలక్షతములను మాపును. కుక్కనాలుకను చూర్ణము చేసి రుద్దిన తత్కాలమే చర్మమంకురించును. చక్రతైలము గాయములకు వేధలకు గోపణమనిచెప్పబడినది. యవక్షారమును తిని గాయముపైని సన్నరేగుచెట్టు మూలముతో నొకముద్దనూరిపెట్టినచో నశించినదైనను మఱలవెలువడి వచ్చును. ముయ్యోకుపొన్న వేళ్లను లేపన చేసినను తెల్లదింటెన వేళ్లను లేపనచేసినను తత్కాలక్షతములు తొలగి సుఖములు కలుగును.

—అం కషాయ లేపాదుః. ౭౩—

శ్లో. కషాయోత్తమధురాః స్నిగ్ధా లేపాదయో హితాః, ఆమాశయస్థే రుధిరే వనునం పథ్య ముచ్యతే. 57. పక్వాశయస్థే దేయం చ విరేచన మనుశయః, క్వాఢోవంశత్వగేరండ శ్వదంష్ట్రాశ్శ్చభిదా కృతః. 58. సహింగుసైంధవః పీఠః కోష్ఠసం స్థానయే దస్మక్, యవశోలకుళుత్థానాం నిస్నేహేన రసేన చ. 59. భుంజీతాన్నం యవాగూం వాపిబే త్రైస్థవసంయుతాం, అశ్యర్థ మస్రం ప్రవతి ప్రాయశో యత్ర విక్షతే. 60. తతో రక్తక్షయూ ద్వాయాకా కుపితేఽ తిరుజాకరే, స్నేహాపాసం పరిషేకం స్నేహాలేహాలాపనాహసం. 61. స్నేహావస్తిం చ కుర్వీత వాతఘ్నాషధసాధితాం, ఇతి సాప్తాహికః ప్రోక్షకః సద్యోవ్రణహితో విధిః. 62. సప్తాహో త్పరతః కుర్యా చ్చార్ధీరవ్రణనత్క్రియాం, కరం జాఢిష్టనిర్గుండీరనో హన్యా ద్వ్యోణక్రిమీనః. 63. కలాయవిదలీపత్రం కోషామ్రాస్థి చ పూరణాత్, సురసాదిరస్యై స్సేకో లేపనః స్వరసేన వా. 64. సింబసంపాకజాత్యర్క సప్తపర్ణాశ్వమారకాః, క్రిమిఘ్నా మూత్రసంయుక్తాః సేకాలేపనధావనైః. 65. ప్రక్షాళ్యమాంస పేష్య

వాక్రిమీ నపహారే ద్వితానాన్, లశునే నాథ వా దద్యా ల్లేపనం క్రిమినాశనం. 66.

వగరుగను చల్లగను మధురముగను మెత్తగనున్న గేపాదులు హితకరములు. ఆ మాశయము నందున్న రక్తవిషయమై వాంతిని చేయించుట మంచిది. పక్వాశయస్థితమునకు విరేచనము తమము. వెదురుఆకు ఆయదపువేళ్లు పల్లెరు కొండపిండి వీటిని కషాయమును పెట్టుకొని ఆండు సైంధవలవణము ఇంగున వేసికొని త్రాగి. చో కోష్ఠ గతమగు రక్తమును వెడలించును. యశలు తీగులు ఉలవలు వీటిని నిస్తలముగా అన్నముతో భక్షించినను సైంధవలవణమును వేసికొని గంజినైనను త్రాగినను ఉత్తమము. ఎక్కువతీతములు గలిగిన విస్తారము రక్తము నశించుచున్నది. రక్తక్షయమైనచో వాతము ప్రకోపించి బాధించును. అప్పుడు తైలపానాదులను చేయవలయును. ఇట్లు ఏడు గోజాలవఱకును సద్యోవ్రణమునకు చికిత్సను చేయవలయును. ఏడునెను తలనాత శరీరపు గాయములవలెనే చికిత్స చేయవలయును. చిరిసెనగలు ఏడాకుల పొన్నఆకులు చింతపండుముద్దలు వీటిని పూరించుట చేతను సురసాదిగణపురసముల చల్లుట చేతను పురుగులు నశించును. లేనిచో మాంసం గ్రుడ్డుతో గాయములను కడిగి పురుగులను పోగొట్టవచ్చును. ఉల్లిగడ్డను పూసినను పురుగులు నశించును.

❖ త్రిఫలాగుగ్గులము. ❖

శ్లో. యే న్నేష పాకస్తు త్రిగంధవంతో వ్రణా మహాన్తః సరుజ స్స శ్లోఢాః, ప్రయాన్తి శే గుగ్గులుమిశ్రితేన వీతేన శాన్తి త్రిఫలారసేన. 67.

క్షేదము పాకము స్రావము గంధము గలిగిన వ్రణములను మిక్కిలిబాధయును వాపును గల వ్రణములును గుగ్గులము కలిపిన త్రిఫలారసమును త్రాగుటచేత నశించి పోవును.

❖ పటికాగుగ్గులము. ❖

శ్లో. త్రిలామూర్ణ సంయుక్తో గుగ్గులు ర్వటకీకృతిః, నిర్వస్త్రణో విబంధస్మాన్ ప్రణశోధనరోషణః. 68. అమృతాగుగ్గులు శ్శస్తా హేతిం తైలం చ వజ్రకం, విడంగత్రిఫలావ్యోషచూర్ణం గుగ్గులునా సమం. 69. సర్పిషా వటకీకృత్వా ఖాదే ద్యా హితభోజనః, దుష్టవ్రణాపహి మహా కుష్ఠనాదీవ్రణాపహః. 70.

రవ్యసాధ్యానామ్ వ్రణా నివృశోధయే ద్వర్ష్యా సూక్ష్మాస్యా వృర్షసంధి
 గాన్. 36. అభయాత్రివృతాదస్తి లాంగలిమధుసైంధవైః, సుషవిపత్ర
 ధత్తూరకర్ణ మోటకుఠేరకాః. 37. పృథగేతేప్ర లేపేనగంభీర వ్రణరోపణాః,
 పంచవల్కలచూర్ణైర్వా శుక్తిచూర్ణసమన్వితైః. 38. ధాతకీచూర్ణలో
 ధ్రైర్వా తథా రోహన్తితేవ్రణాః, సదాహా వేదనావస్తాః వ్రణాయే మా
 రుతోత్తరాః. 39. తేమాః తిలాణుమాం వైచవ భృష్టా స్వయసి నిర్వృ
 తాన్, తేనైవ యసా పిష్ట్యా దద్యా దాలేపనం భిషక్. 40. వాతా
 దిభూతా న్నాస్రావా ధూపయే దుగ్ర వేదనాన్, యవాజ్యభూర్జ మద
 న శ్రీవేష్టకసురాహ్వయైః. 41. శ్రీవాసగుగ్గుల్యగురు శాలనిర్వాసధూ
 పితాః, కఠినత్వం వ్రణా యాన్తి నశ్యం త్యుగ్రాశ్చ వేదనాః. 42. తి
 లాః పయః సితాక్షాద్రం తైలం మధుక చందనం, లేపేన శోధరుగ్ధా
 హరక్తం నిర్వాపయే ద్వర్షణాః. 43. పిత్తివిద్రధివీసర్పశమనం లేపనా
 దికమ్, అగ్నిదగ్ధకే వ్రణే సమ్యక్ప్రియుంజీత చికిత్సకః. 44. మహారాష్ట్రీ
 జటాలేపో దగ్రపిష్టావచూర్ణితం, జీర్ణగేహతృణా చూర్ణం దగ్రవ్రణహితం
 మతమ్. 45.

విడాకుల పొన్న ఆకులను పాలలో కల్పముచేసి లేపన చేసిన దుష్టవ్రణములం
 నుపశాంతి నొందును. తేనె కలిసిన వెంసలి అన్నివిధములగు గాయములను మాన్యును.
 మనుజుని శిరఃక పాలమును గాని ఎముకను గాని గోమూత్రముతో నూరి లేపన చేసి
 నచో కోట్లకొలది యోగములకు సాధ్యముగాని గాయములును మానును. చిన్నమూతి
 గలిగి మర్రస్తానములందున్న గాయములు వస్త్రద్వారా శోధింపవలయును. కరక్కాయ
 లు తెల్లతెగడ దంతి తేనె సైంధవలవణము బాపత్రి లపంగపుపట్ట చుక్కూర వీటిని
 వేరు వేరుగా లేపనచేసినచో గంభీరములగు అంకురములయినను మొలక లెత్తును. పంచ
 వల్కలచూర్ణమునందు శంఖచూర్ణమును వైచి గాని ధాత్రీఫలమార్ణముతో గాని లా
 ద్దుగమార్ణముతో గాని అంకురములు వచ్చును. భగ్గునమండుచు బాధించెడి గాయము
 పశాంతి నొందుటకై సువ్వలను పాలతో నూరి లేపనక జేయవలయును. వాతాదుల
 వలనఁబుట్టినస్తావరిహితములగు గాయములకును భుజపత్రము ఉష్ణైత్తకాయ శ్రీవేష్టధూ
 పము దేవదారుపు శ్రీవాసము గుగ్గిలము అగరు వీటితో పొగచేసిన మంచిది. దీన గా
 యముగట్టిపడును. బాధయు నుపశమిల్లును. సువ్వలు పాలు కలకండ తేనె తైలము
 మధుకము చందనము వీటినినూరి లేపనచేసిన వ్రణములందలి వాపు శూల దాహము

రక్తము ఉపశమిల్లును. పితృవిద్రధులును పితృవినర్షులు నుపశాంతించుటకు వైద్యుఁడు చుఱక వేయవలయును. నీటిపిప్పిలిఆగులను గాల్చి నూరి పట్టించి ప్రణములనుశాంతి నొందింపవలయును. పూరింటిచూరు పుడకలను దూర్ణముచేసి కట్టుటయును హితకరమే యగును.

❖ జీవికా కల్పములు. ❖

జీవకకల్పం పశ్చాత్తిక్తక సర్జరసమిశ్రితం హరితి, ఘృత మభ్యంగాత్పావక దగ్ధోదుఃఖం క్షణార్ధేన. 46. అస్తర్దగ్ధకుఠారకో దహనజం లేపాన్నిహన్తి న్రణ, మశ్వత్థస్య విశుష్క వల్కలకృతం చూర్ణం తథా గుండనాత్, అభ్యంగా ద్వినిహన్తి తైల మభిలం గండ్ూపదై స్సాధితం, పిష్ట్యా శాల్మలితూలకై ర్జలగతా లేపా త్తిథా వాలుకాః. 47. సద్యః క్షతం న్రణం వైద్యః సశూలం హరిషేచయేత్, యష్టిమధుకక లేన కించి దుష్టేన సర్పిషా. 48. బుద్ధ్యాగంతు వ్రణం వైద్యో ఘృతం ధ్రోద్రసమన్వితమ్, శీతాం క్రియాం ప్రయంజిత పిత్రరక్తోష్ణనాశినం. 49. కాస్త్రకముక మేకం సుశ్లేష్ణం గవ్యసర్పిషా పిష్టం, శమయతి లేపాన్నియతం న్రణ మాగంతుద్భవం న సందేహాః. 50. ఆపామూర్గస్య సంసిక్తం పత్రోత్థేన రసేన వా, సద్యోవ్రణేషు రక్తం తు ప్రవృత్తం పఠిషతి. 51. కర్పూరపూరితం బద్ధం సఘృతం సంప్రరోహతి, సద్యః శస్త్రక్షతం పుంసాం వృధాపాక వివర్జితం. 52. శరపుంఖా కాకజంఘా ప్రసూతమహిషీమలమ్, లజ్జావతీ చ సద్యస్కవ్రణఘ్నం పృథగేవతు. 23. శునోజహ్వోకృత శూచ్యః సద్యఃక్షతవిరోహణాః, చక్రతైలం క్షతే విధే రోపణం పరమం మతం. 54. యవక్షారం భక్షయిత్వా పిండం దద్యా ద్వ్రణోపరి, శృగాలకోలిమూలేన నష్టశైలం ఐనిస్సరేత్. 55. లాంగలీమూలలేపా ద్వా గవాక్షీమూలశస్త్రథా, క్షతోష్ణణౌ సిగ్రహార్థం తత్కాలం విస్మృతస్య చ. 57.

జీవికాకల్పమునందు మైనము ఘాపరసమును కలిపి నేతిని సిద్ధము చేసి రుద్దినచో ఒక్కఘడియలో కాలుటవలన నగువ్రణములు తొలగిపోవును. అనభిలంసీవృక్షముయొక్కచేళ్ల నొక పాత్రలో వైచి పొగబయలునకురాకుండుట్లు కాల్చి లేపనచేసి న అస్తిదగ్ధమగుశాయముమానును. పిప్పిలివృక్షము త్వక్కునుచూర్ణముచేసి కట్టినను. ఆ

◀◀ తిక్తాదిఘృతము. ౭◀◀

శ్లో. తిక్తా సిక్థ నిశా యష్టి నక్తాహ్వభలపల్లవైః, పటోలమా
లతీనిబ వత్తై ర్వ్రణ్యాం ఘృతం పచేత్. 84.

కటుకగోసూజి వైనము పసుపు మధుకము నెమలిఅద్దుచెక్క కాయ ఆకులు
పటోలము జాజి వేప వీటిఆకులతో సిద్ధముచేసిన నేయి వ్రణములకు హితకరము.

◀◀ విపరీతమల్లతైలము, ౭◀◀

శ్లో. సిందూరకుప్తవిషహింగురసోనచిత్ర బాణాంఘ్రిలాంగలికక
ల్కవిపక్వశైలం, స్రాసాద మంత్రయుత ఘృత్కృత నున్నఫేనో దు
ష్టవ్రణప్రళమనో విపరీతముల్లః. 85. ఖడ్గాభిఘాతగురుగండమ హేలూప
దంశ నాడీవ్రణ వ్రణ విచర్చిక కృష్ణపామాః, ఏతాన్నిహన్తి విపరీ
తకముల్ల నామ తైలం యథేష్టశయనానభోజనస్య. 86.

సిందూరము శోఘ విషము ఇంగువ ఉల్లిగడ్డ చిత్రమూలము గొంటువేళ్లు వీటి
కల్కమునందు పక్వముచేసిన తైలమునే విపరీతమల్లతైలమని యందురు. ఇదిదుష్టవ్రణ
ములను మాన్వను. ఖడ్గమాతములం బోగొట్టను. గండగోగము ప్రమేహము ఉపదంశ
ము నాడీవ్రణము గ యము విచర్చిక కృష్ణ వీటినిపోగొట్టున. దీనినేవిచునశ్శుడు స్వేచ్ఛ
గా మజ్జన భోజనాదులను నెఱపవచ్చును.

◀◀ అంగారకతైలము. ౭◀◀

శ్లో. కుతారకా త్వలశతం సాధయే న్నల్వణేంధసి, ఊన వా
దావశేషేణ తైలప్రస్థం విపాచయేత్. 87. కల్లైః కుతారాపామార్గ
ప్రోస్థికామక్షికాయుతైః. 88.

తెల్లశాలసి నూరుపలములు తెచ్చి ఒకరోజును నీటిలో పక్వము చేసి
నాల్గవపాలు నీరు మిగిలినప్పుడు 16 పలముల తైలమునందు పక్వము చేసి తెల్లతులసి
ఉత్తరణ ప్రోస్థిక యను చేప తేనెగ వీటితోకల్కము చేసినేవించిన అన్ని నాడీవ్రణ
ములును నశించును.

◀◀ రెండవ ప్రపాండరీకతైలము. ౭◀◀

శ్లో. ప్రపాండరీకం మధుకం కాకోత్వా ద్వే సచందనే, సిద్ధ
మేభిః సమం తైలం తత్పరం వ్రణరోపణం, 89.

కమలములు మధుకము రెండువిధములకాకోలులు చందనము వీటితో తయారు
చేసిన తైలము గాయముల మాన్పుటలో చాలనుంచిది.

❖ దూర్వాఘృతము. ❖

శ్లో. దూర్వాస్వరససిద్ధం వా తైలం కంపిల్లకేన వా, దావ్యీత్వ చ శ్చ కల్నేన ప్రధానం రోపణం చ. 92. యేనైవ విధినా తైలం ఘృతం తేనైవ సాధయేత్, రక్తపిత్తోత్తరం జ్ఞాత్వా సర్పి లే వాపహ చయేత్. 93.

దూర్వారసములూ సిద్ధముచేసినతైలము గాని కాంపిల్లకములూ సిద్ధముచేసిన తైలము గాని మ్రానిపసపు ఛాలికాకల్కములతో నైవ తైలము గాని గాయములను మాన్యును.

❖ మంజిషాఘృతము. ❖

శ్లో. మంజిష్ఠాం చందనం నూర్వాం పిష్ట్యా సర్పి ర్విపాచయేత్, సర్వేషా మగ్నిదగ్ధానా మేత ద్రోపణ మిష్యతే. 94.

మంజిష్ఠ చందనము ఛాగఫలము వీటిని నూరి నేతిలోవైచి పక్వము చేసి అన్ని విధములగు దగ్ధవ్రణములకును రోపణ చేయవలయును.

❖ పాటలీతైలము. ❖

శ్లో. సిద్ధం కషాయకల్కాభ్యాం పాటల్యాః కలుతైలకం, దగ్ధవ్రణదుజాస్రావ దాహవిరోధీటనాశనమ్. 95.

పాటలీకషాయముల కల్కముతో సిద్ధముచేసినతైలము దగ్ధవ్రణముల బాధను స్రావము నున్నగు వాటిని పోగొట్టను.

❖ చందనతైలము. ❖

శ్లో. చందనం ఘటశుంగం చ మంజిష్ఠామధుకం తథా, ప్రపౌండగీకం నూర్వా చ పతంగం ధాతకీ తథా. 96. ఏభి స్తైలం విపక్తవ్యం సర్పిఃక్షీరసమన్వితమ్, అగ్నిదగ్ధవ్రణే ప్విష్టం మ్రక్షణా ద్రోపణం పరమ్. 97.

మంచిగంధము మఱ్ఱియిగుళ్లు మంజిష్ఠము మధుకము కమలములు ఛాగఫలము రక్తచందనము తేలకాయలు నెయ్యి పాలు వీటితో తైలమును పక్వము చేసి దగ్ధవ్రణములకు రుద్దవలయును.

త్రిఫలములమూర్ణమునందు గుగ్గిలమునుకలిపి ఉండలముచేసి వ్రణములనుంచిన చో వ్రణశోధనముఁ జేసి రోపణఁ జేయును. అమృతగుగ్గలమును వజ్రతైలమును హిత కరములు. వాయువిడంగములు త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు సిప్పళ్లు గుగ్గిలము పీఠిని సమానభాగములను గాఠీసికొని నేతితో మాత్రలను కట్టి హితభుక్కు అయినవాడు భుజింపవలయును. దుష్టవ్రణములు అపచీప్ర మేహము మున్నగునవి దీనిచే నశించును.

❀ అమృతగుగ్గలు. ❀

శ్లో. అమృతాపటోలమూల త్రిఫలత్రికటుక్రిమిఘ్ననాం, సమ భాగానాం చూర్ణం, సర్వసమో గుగ్గలో ర్భాగః. 71. ప్రతివాసర మే కైకాం ఖాదే ర్ద్రింక్షణప్రమాణాం, జేతుం వ్రణాన్వ్యాతాస్య గ్గుల్తో దరశ్వయధురో గాదీక. 72.

తిప్పతీగే చేదుపొళ్ల త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు సిప్పళ్లు వాయువిడంగ ములు పీనిని సమానభాగములను గాఠీసికొని చూర్ణముచేసి ఆచూర్ణముఁజేసి గుగ్గలమును కలిపి ఒక్కొక్కతులము చొప్పున మాత్రలను కట్టి దినమును తినుచుండినచో గాయ ములు వాతరక్తములు గుల్తాదరములు మున్నగునన్నిరోగములు శాంతించును.

❀ జాతీకాద్యఘృతము. ❀

శ్లో. జాతీ నింబ పటోల పత్రకటుకా దార్ద్రీ నిశా శారిబా, మల జిష్ణాభయతుత్థ సీకమధుకై ర్మక్తాహ్వజీజై స్సమైః, సర్పిస్సిద్ధ మనేన నూత్నవదనా మర్కాశ్రితాః స్రావిణో గంభీరాః సరుజో వ్రణాః సగతి కాః శుష్యన్తి రోహన్తి చ. 73.

జాజివేప చేదుపొళ్ల ఆకులు కటుకరోహిణి సోంపు పసపు శారివ మంజిష్ఠా కుగువేరు మైలతుత్థము మైసము యష్టిమధుకము నెనులిఅడుగువి త్తములు వీటిని సమానభాగములను ఠీసికొని కల్కముచేసి కల్కముతో సిద్ధముచేసిన నేతినిత్రాగిన నూత్నవ దనములు గలిగి గంభీరములై నట్టి వ్రణములును నశించును.

❀ గౌరాద్యఘృతము. ❀

శ్లో. గౌరా హరిద్రా మంజిష్ఠా మాంసి మధుక మేవ చ, ప్ర పౌండరీకం ప్రీబేరం భద్రముస్తం సచందనమ్. 74. జాతీనింబపటోలం చ కరంజం కటురోహిణీ, మధూచ్ఛిష్టం సమధుకం మహామేదా త్రిశై వ చ. 75. పంచవల్కులతో యేన ఘృతప్రస్థం విషాచయేత్, ఏష గౌ రో మహావీర్యః సర్వవ్రణవిశోధనః. 76. ఆగంతు స్సహజా శ్చైవ సు.

చిరోత్థా శ్చ యే వ్రాణాః, విషమా మపి నాడీం చ శోధయే చ్చీఘ్రా
మేవ చ. 77. గౌరాద్యం జాతికాద్యంచ తైల మేవం ప్రసాద్యతే, తై
లం సూక్ష్మాననే దుష్టే వ్రణే గంభీర ఏవ చ. 78.

గోరోజనము పసపు మంజిష్ఠ జటామాంసి మధుకము తైలకమలములు కురువేరు
భద్రముస్తలు చందనము జాజి నింబము చేదుపొళ్ల నెమలిఅడుగు కటుకరోహిణి మైన
ము మధుకము మహామోద పంచవల్కలములు వీటిని కషాయము చేసి అంనోక ప్రస్థము
నేతని పక్వముచేసి నేవించవలయును. ఇయ్యది మహావీర్యసమన్వితమగు గౌరఘృతము
అనఁబడును. ఆగంతుకములును సహజములును ప్రాచీనములును గాయములనుమాన్ని
విషమరూపములగు నాదులను మిక్కిలి శీఘ్రముగా శోధించును. గౌరాద్యజాతికా
ద్యతైలములు ఈవిధముగానే సిద్ధమగును. సూక్ష్మముఖములును దుష్టములును గంభీరములు
నగు వ్రణములకు ఇయ్యవి హితకరములు.

◀◀ కరంజాద్యఘృతము. ౭౯ ▶▶

శ్లో. సక్తమాలస్య వత్ప్రాణి వరుణాని ఫలాని చ, సుచునాయా
శ్చ వత్ప్రాణి షటాలారిష్టయో స్తథా. 79. ద్వే హరిద్రే మధూచ్ఛిప్తం
మధుకం తిక్తరోహిణీ, మంజిష్ఠా చందనోశీర ముత్పిలం శారిబే త్రివృ
త్. 80. ఏతేషాం కార్షితై ర్భూగై ర్ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, దు
ష్టవ్రాణ ప్రశమనం తథా నాడీవిశోధనం. 81. సద్యశ్చిన్నవ్రాణానాంచ క
రంజాద్యమిహేవ్యతే. 82.

నెమలిఅడుగులను ఉలిమిరి పొళ్ల వేపఆకులను పసపు మ్రానిపసపు మైనము
మధుకము కటుకరోహిణి మంజిష్ఠము చందనము వట్టివేళ్లు తైలకమలములు చెండు
విధములగు మనుబాలమును తైలతెగడ వీటితో ఒక్కొక్కతలము చొప్పున 16 పల
ముల నేయిని పక్వము చేసి దుష్టవ్రణములను శాంతినింపవలయును. ఇయ్యది
నాడీ వ్రణములను శోధించును. తత్కాలఘాతములనుకూడ పోఁగొట్టును.

◀◀ ప్రపాండరీకతైలము. ౮౦ ▶▶

శ్లో. ప్రపాండరీక మంజిష్ఠా మధుకోశీర వద్మకైః, సహరిద్రై
శ్శృతం సర్పి సృక్షీరం వ్రాణరోపణమ్. 83.

కమఱుములు మధుకము కాకోలి క్షీరకాకోలి చందనము వీటితో సిద్ధముచేసిన
తైలము గాయములను మాన్పి ఘటల చర్మమును పుట్టించుటయందు మిక్కిలి శ్రేష్ఠము.

● మనశ్శిలాది లేపములు. ●

శ్లో. మనశ్శిలా లే మంజిషా సలాక్షా రజనీద్వయం, ప్రలేపస్స ఘృతక్షౌద్ర స్త్వగ్విశుద్ధికరః పరః. 98. అయోరజ స్సకాసీసం త్రిఫలా కుసుమాని చ, ప్రలేపః కురుతే కార్ణస్త్వం సర్వవ వ నవత్వచి. 99. కాలీయకరతామ్రాస్తి హేమకాలారసోత్తమైః, లేప స్సగోమయరసః సవ ర్ణకరణః పరః. 100. చతుష్పదాం హి త్యగ్రోమఖురశృంగాస్థిభస్త్వనా, తైలాక్తా చూర్ణితా భూమి ర్భవే ద్రోమవతీ పునః, వ్రణగ్రంధిం గ్రంధి వచ్చ జయేత్ ఊరేణ వా భిషక్. 101.

మనశ్శిల హరిదశము మంజిషము లక్క పసపు మ్రానిపసపు నేయి తేనే వీటితో నగు లేపము చర్తమును శుద్ధిచేయును. లోహచూర్ణము కాసీసము త్రిఫలాకుసుమములు వీటి లేపము క్రొత్తచర్తమునుపుట్టించును. మ్రానిపసపు మామిడిపెంకలు కాంచనము మంజి షము వీటిరసములతోనగు తైలమునుపూసినను గోమములు దట్టముగా మొలచును. వాటి యు సీవ్రణగ్రంధులను గ్రంధులకువలెనే వైద్యుడు చికిత్సచేసి జయింపవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు వ్రణశోధాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౪౪. నాడీవ్రణాధికారము.

● నాడీవ్రణమున కుపాయములు. ●

శ్లో. నాడీనాం గతి మన్విష్య శస్త్రేణాపాట్య శస్త్రవిత్, సర్వ వ్రణక్రమం కుర్యా చ్ఛోదనం రోపణాదికం. 1. నాడీం వాతకృతాం సాధు పాటితాం లేపయే ద్భిషక్, ప్రత్యక్షుష్పీఫలయైస్తైః పిష్టైః ప్రలేపయేత్. 2. పైత్తికీం తిలమంజిషా గాగదస్తీనిశాయుగైః, శైష్టికీం తిలయష్ట్యాహ్వా నికుంభారిష్టసైంధవైః. 3. శల్యజాం తిలమధ్వాజైవ్రీ న్లేపయే చ్చిన్నశోధితాం. 4. ఆరగ్వధనిశా కాలా చూర్ణాజ్యక్షౌద్రసం యుతా, సూత్రవర్తి ర్వ్రీణే యోజ్యా శోధనీ గతినాశినీ. 5. ఘోంటా ఫలత్వజ్జదనాత్ఫలాని పూగస్యచ త్పక్వలవణం చ ముఖ్యం, స్నుహ్వా

ర్కదుగ్ధేన సహైష కల్కో వర్తీకృతో హ స్త్యచిరేణ నాడీమ్. 6. వర్తీకృతం మాక్షికసంప్రయుక్తం నాడీఘ్ను ముక్తం లవణోత్తమం వా, దుష్టవ్రణే య ద్విహితం చ తైలం తత్సేవ్యమానం గతి మాఘ హన్తి. 7. జాత్యర్కసంపాకకరం చ దన్తీ సింధూత్తసాపర్చలయోవ శ్శూకైః, వర్తిః కృతా హస్త్య చిరేణ నాడిం స్తుక్ షీరపిష్టాసహ మా ష్షీకేణ. 8. మాహామదధికోద్రవాన్నం మిశ్రితం హరతిచిరవిరూఢాం చ, భుక్తం కంఠునికామూల చూర్ణ మతి దారుణాం నాడీమ్. 9.

శస్త్రము చేయనెఱిగినవాడై వైద్యుఁడు నాడులగతిని కనిపెట్టి ఛేదన చేసి అన్నివ్రణములకు వలెనే శోధనమును గోపణమును చేయవలయును. వాతనాడిని ఛేదిం చిన తెల్లఉత్తరేణి ఫలములను తిలలను నూరి లేపన చేయింపవలెను. పిత్తనాడిని తిలలు మంజిష్ఠము పసపు మ్రానిపసపు వీటితో లేపనచేయవలయును. కఫనాడులను తిలలు మధుకము దంతి వేప సైంధవలవణము వీటితో లేపనచేయింపవలయును. ఖిన్నములును శోధితములు నగు శల్యనాడులను తేనెతో నేతితో లేపనచేయవలయును. అమ్మవేతము మ్రానిపసపు వీటిచూర్ణమునందు నేతిని తేనెను కలిపికొని వత్తిచేసి గాయముఁడుంచిన శోధించును దోషములనుపోగొట్టును. పోకచెక్కలవంగపుపట్ట ఉమ్మైత్త వీటిని జెముడు పాలతోను జిల్లేడుపాలతోను కల్కము చేసి దానితో పత్తినిచేసి యుపయోగించిన నాడీవ్రణములు నశించును. సైంధవలవణముతో వత్తిచేసి తేనెతో కలిపియుపయోగించినను నాడీవ్రణములు నశించును.

● కృశాదులకు శిరోవ్యాపోషాయములు. ●

శ్లో. కృశదుర్బలభీరూణాం గతి ర్కర్తాశ్రితా చ యా, ఊరసూ త్రేణ తాం చింద్యా న్న శస్త్రేణ కదాచన. 10. ఏషణ్యా గతి మన్నిష్య ఊరసూత్రానుసారిణీం, సూచీం విదధ్యా దభ్యస్తే చోన్నామ్య చాఘ నిర్వరేత్. 11. సూత్రస్యాస్తం సమాసీయ గాఢం బంధం స మాచరేత్, తతఃక్షీణబలం వీక్య సూత్ర మస్య త్ప్రీవేశయేత్. 12. క్రూ రాక్తం మతిమా న్నైద్యో యావ న్న చ్చిద్యతే గతిః, భగందరే ష్యే ష విధిః కారో వైద్యేన జానతా. 13. అర్బుదాదిషు చోక్షిప్య మూ లే సూత్రం నిధాపయేత్, సూచీభి ర్యవవక్రాభి రాచితం శ్వాస మం తతః. 14. మూలే సూత్రేణ బద్ధీయా చ్చిన్నే చోపచరే ద్వ్రీణమ్.

కృశించినవారు దుర్బలులు భయస్వభావులు అగు వారలకు మర్తస్థానపు వాటిని ఊరనూత్రముతో కాయవలయు నేకాని శస్త్రముతో చికిత్సచేయరాదు. ఏపణిశస్త్రముతో ఊరనూత్రము ననుసరించి నూదులనుచొప్పించి లోపలి మలిఁమును పోగొట్టవలయును. భగందరముఁకును ఇదియే పద్ధతి. అప్పునూదులయందు ఉత్తేపణచేసి నూత్రస్థానచేయవలయును. యవసమానమగు ముఖముగల నూదితో ఛేదింపఁబడిన వ్రణమును నూత్రముతో చక్కగా కట్టవలయును.

◀ ౧౧ సప్తాంగగుగ్గలము. ౧౧ ▶

శ్లో. గుగ్గలు త్రిఫలా వ్యోషైః సమాంస్తై రాజ్యయోజితః, నాడీదుష్టవ్రణశూల భగందర వినాశనః. 15.

గుగ్గలము త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటిని నూరి నేతితో చేర్చి నేవించినచో నాడీవ్రణాదులు మానును.

◀ ౧౨ సక్తికాంతైలము. ౧౨ ▶

శ్లో. సర్జికా సింధుదన్త్యాగ్ని రూపికా నలనీలికా, స్వరమంజరీ వీజేషు తైలం గోమూత్రపాచితమ్, దుష్టవ్రణప్రశమనం కఫనాడీచ్రణాసహం. 16.

సజ్జికాగము సైంధవలవణము దంతైన చిత్రమూలము ప్రత్తిజేళ్లు నీలి తులసి విత్తనములు గోమూత్రము వీటితో తైలమును పక్వముచేసి వాడినచో దుష్టవ్రణములు నశించును.

◀ ౧౩ కుంభీకాంతైలము. ౧౩ ▶

శ్లో. కుంభీక ఖర్జూర కపిత్థ బిల్వ వనస్పతీనాం తు శలాటువల్లే, క్షృత్వా కషాయం విపచేత్తు తైల మవాప్య ముస్తం సరలం ప్రియం గుమ్, 17. సౌగంధికామోచనసాహి పుష్ప లోధ్రాణి దత్వా ఖలు ధాతకీం చ, ఏతేన శల్యప్రభవా హి నాడీరోహే ద్వ్యోణో వై ముఖ మాశుచైవ. 18.

పున్నాగము ఖర్జూరము వెలగ మారేడు ఈవనస్పతుల కసి గాయలను కషాయముపెట్టి అంశుతైలమును పక్వము చేయవలయును. అందు తుంగముకైలు సరలము లవంగపుపట్ట ఎలకలలా జాపత్రి నాగకేసరములు మఱికాయ లొద్దగ ధాత్రిపుష్పము వీటికల్గమును చేర్చివాడిన నాడీవ్రణములు శక్తియుగా మాని చర్మము పెట్టును.

◉ భల్లాతకత్తెలము. ◉

శ్లో. భల్లాతకార్కమరిచై ర్లనణోత్తమేన సిద్ధం విడంగరజనీద్వ
య చిత్రకై శ్చ స్యా న్నార్కవస్య చ రసేన నిహంతి తైలం నాడీం
కఫానిలకృతా మపచీం ప్రణాం శ్చ. 19.

నల్లజీడి జీల్లేడు మిరియములు సైంధవలవణము వాయు విడంగములు పసపు ప్రాని
పసపు చిత్రమూలము వీటికల్కమును గుంటకలగ రాకు రసముతో సిద్ధముచేసిన తైలము
కఫవాతపు నాడీవ్రణముల పోగొట్టును.

◉ నిర్గుండితైలము. ◉

శ్లో. సమూలపత్రాం నిర్గుండిం పీడయిత్వా రసేన తు, తేన సిద్ధం
సమం తైలం నాడీదుష్టవ్రణాపహం. 20. హేతం పామాపచీనాం తు పా
నాభ్యంజననావనైః, వివిధేషు చ సోభలేషు తథా సర్వవ్రణేషు చ. 21.

వేళ్లు ఆకులతో గల వావిలిని మర్దించి రసము తీసి అందు సమానముగా తైల
మును పోసి పక్వము చేసి వాడినచో దుష్టవ్రణము మున్నగు వానిని పోగొట్టును.
ఇయ్యది అనేకవిధము లగు రోగములకును హితకరము.

◉ హంసపాదాదితైలము. ◉

శ్లో. హంసపాదారిష్టచత్రం జాతీపత్రం తతోరసైః,
తత్కల్కై ర్విపచే తైలం నాడీవ్రణవిరోహణమ్. 22.

ఎఱ్ఱనివేపయగుళ్లు జాజిఆకులు రసముతీసి కల్కముచేసి తైలమును కాచి వాడిన
చో నాడీవ్రణములు శాంతించును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు నాడీవ్రణాధికారప్రకరణము యుగిసెను.

౪౫. భగందరాధికారము.

◉ భగందరకు సామాన్యోపాయములు. ◉

శ్లో. గుదస్య శ్వయంధుం జ్ఞాత్వా విశోష్య శోధయే త్తతః, రక్తా
వసేచనం కార్యం యథా పాకం న గచ్ఛతి. 1. వటపత్రేష్టకాశుంఠీ గు
డూచ్యః పపునర్నవాః, సుపిప్తాః పీడకాలంభే లేపః శస్త్రా భగందరే. 2.
పీడకానా మపక్వానా మవతర్షణపూర్వకం, కర్మ కుర్యా ద్విలేకాంతం

భిన్నానాం వక్ష్యతే క్రియాం. 3. ఏషణీపాటనం క్షారవహ్నిదాహాది కం క్రమం, విధాయ వ్రణవ త్కార్యం యథాదోషం యథా క్రమమ్. 4. త్రివృత్తిలానాగదస్తీ మంజిషాసహసర్పిషా, ఉత్సాననం భవే దేత తై సైంధవక్షాద్రసంయుతం. 5. రసాంజనం హరిద్రే ద్వే మంజిషా నింబపల్లవాః, త్రివృత్తేజోవతీ దస్తీ కల్కా నాడీవ్రణాపహాః. 6. కుష్ఠం త్రివృత్తిలాదస్తీ మాగధ్యః సైంధవం మధు, రజనీ త్రిఫలాతుళం హితం వ్రణవిశోధనం. 7. స్నుహ్యార్కదుగ్ధదాప్యీభి ర్వర్తిం కృత్వా విచక్షుః, భగందరగతం జ్ఞాత్వా పూరయే త్రాం ప్రయత్నితః. 8. ఏషా పర్వశరీరస్థాం నాడీం హన్యాన్న సంశయః, తిలాభయాలోధ్ర మరిష్ట సత్రం నిశావచాలోధ్ర మగారధూమః. 9. భగందరే నాడ్యుపదంశయోశ్చ దుష్టవ్రణే శోధనరోపణోఽయం. 10.

గుదస్థానపు వాపును ఎండించి శోధింపవలయును. పక్వము కానట్లులుండగనే రక్తమును వెడలింప వలయును. మఱ్ఱిటనులు ఇటుకలు శొంఠి తిప్పతీగె గలిజేరు వీటిని చక్కగా నూన భగందరవిషయముల తేపన జేయుట మంచిది. పక్వము కాని సిడకలను (రోగములను) లంఘనపూర్వకమైన విరేచనరక్తము నుపయోగింప వలయును. ఏషణీపాటనము క్షారము కాల్పు మున్నగు వానిని దోషానుసారముగా చేయవలయును. తెల్లతెగడ తిలలు నాగదంతి మంజిషము సైంధవలవణము నెయ్యి తేనె వీటితో నలుగు పెట్టుకొన వలయును. రసాంజనము పసపు మ్రానిపసపు మంజిష వేపతిగు తెల్లతెగడ తేజోవంతి దంతి వీటికల్కము నాడీవ్రణములను పోగొట్టును. కోష్ఠు తెల్లతెగడ తిలలు దంతి పిప్పళ్లు సైంధవలవణము తేనె పసపు త్రిఫలములు వీటికల్కము గాయములను శోధించును. జసుడుపాలు జిల్లేడుపాలు మ్రానిపసపు వీటితో వస్త్రులను చేసి భగందరమునెటిగి వైద్యుండుపయోగింప వలయును. ఇయ్యది శరీరమునందంతటను గల నాడీవ్రణములను పోగొట్టును. సందియము లేదు. తిలలు కరక్కాయ లూడ్డుగ వేపాను పసపు పస ఇంటిబూజు వీటికల్కము భగందరము నాడీరోగము ఉపదంశము దుష్టవ్రణములు వీనిని శోధించి మాన్యును.

— ౧౧ నవకార్షిక గుడ్డలము. —

శ్లో. ఖరాస్త్ర పక్వభూరోగ చూర్ణలేపో భగందరం, హస్తీ దస్త్యగ్నృతివిషా లేప స్తస్య చ్చునోస్థి వా. 11. త్రిఫలారససంయుక్తం చిడాలాస్థిప్రలేపనం, భగందరం నిహన్త్యాశు దుష్టవ్రణహరం పరం. 12.

త్రిఫలాపురకృష్ణానాం త్రిపంచైకాంశయోజితా, గుడికాం శోధగుల్తా ర్శోభగందరవతాం హితా. 13.

గాడిదనెత్తుటితో పక్షిముచేసిన మద్దిచూళ్లలేపము కాని దింటెఱ చిత్రమూలము అతివస వీటిలేపము గాని కుక్కయెముకలను నూరి లేపన చేసినఁ గాని భగందరములను నశింపఁ జేయును. త్రిఫలములరసములో పిల్లియెముకలను నూరి లేపనచేసినను భగందరము నశించును. త్రిఫలములు కి భాగములు గుగ్గిలము ఏ భాగములు పిప్పళ్లు ఒకభాగము వీటిమాత్రము వాపులు గుల్తములు మూలరోగము భగందరము మున్నగు వానిని పోగొట్టును.

●● సప్తవింశతి గుగ్గలుము. ●●

శ్లో. త్రికటు త్రిఫలా ముస్త విడంగమృతచిత్రకం, శశ్యేలాపి ప్పలీమూలం హువుషా సురదారు చ. 14. తుంబురుపుష్కరంచవ్యం విశాలారజనీద్వయం, బిడం సావర్చలం క్షూరా సైంధవం గజపిప్పలీ. 15. యావ స్త్యేతాని చూర్ణాని తావ ద్ద్విగుణగుగ్గులుః, కోలప్రమాణం గుడికాం భక్షయే న్నధునా సహ. 16. కాసశ్వాసం తథా శోధ మర్శాసి సభగందరం, హృచ్ఛూలం పార్శ్వశూలం చ కుక్షివస్తిగుదే రుజం. 17. అశ్శరీం మూత్రకృచ్ఛ్చిం చ అంత్రవృద్ధిం తథా క్రిమిన్, చిరజ్వరోపస్పృష్టానాం క్షయోపహతచేతనాం. 18. ఆనాహం చ తథో న్నాదం కృష్టాని చోదరాణిచ, నాడీదుష్టవ్రణా న్నర్వా స్ప్రమేహశ్లేప దం తథా. 19. సప్తవింశతికోష్యాష సర్వరోగనిఘ్నాదనః.

శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు త్రిఫలములు తుంగములైలు వాయువిడంగములు తగరము చిత్రమూలము కచ్చూరము వీలకులు మోడి దేవదారువు ధనియములు పుష్కర మూలము చవ్యము ఇంద్రవారుణి పసపు మ్రానిపసపు అంటుప్పు సోవర్చలవణము యవక్షారము నజ్జక్షారము సైంధవలవణము గజపిప్పలి వీటిచూర్ణమంత రెండింతలు గుగ్గలమును వేసి రేగుపండంత మాత్రలను గట్టి తేనెనో తినవలయును. దగ్గు శ్వాసము వాపు మూలరోగము భగందరము హృచ్ఛూలము మున్నగువాని నిది పోగొట్టును.

●● విష్యందన తైలము. ●●

శ్లో. జంబుకస్య చ మాంసాని భక్షయే ద్వ్యంజనాదిభిః. 20. అజీర్ణవర్జీ మాసేన ముచ్యతే నా భగందరాత్, పంచతిక్తం ఘృతం శ

స్తం పంచతి క్తశ్చ గుగ్గులుః. 21. స్యగ్రోధాదిగణో యస్తు హిత శ్శోధన రోపణః, త్రైలం ఘృతం వా తస్పక్వం భగందరవినాశనం. 22. చిత్ర కాక్కా త్రివృత్పాతే మలపూహాయమారకా, సుధాం వచాం లాంగ లికం హరితాలం సువర్చికాం. 23. జ్యోతిష్కతీం చ సంయోజ్య త్రైలం ధీరో విపాచయేత్, ఏత ద్విష్యస్తనం నామ త్రైలం దద్యా ద్భగందరే. 24. శోధనం రోపణం చైవ సవర్ణకరణం తథా.

అజీర్ణము లేని రోగియైనచో నక్కమాంసపు వ్యంజనాదులతో నెలగోజులు భక్షించిన భగందరము నశించును. పంచతిక్తఘృతము పంచతిక్త గుగ్గులము నిందులకు ప్రశస్తములే యగును. స్యగ్రోధాధిగణోపధులు రోపణశోధనలయందు హితకరములు. త్రైలమును గాని నేతని గాని దీనిలో పక్వము చేసి నేవించిన భగందరము నశించును. చిత్రమూలము జిల్లేడు తెల్లతెగడ అగరుశొంఠి నల్లగులరు గన్నేరు జముడు వస హరిదళము సజ్జ పీటిని కలిపి త్రైలమును పక్వము చేసి ప్రయోగించినను భగందరములు మానిపోవును.

❖ కరవీరాద్యత్రైలము. ❖

శ్లో. కరవీర నిశా దస్తీ లాంగలీ లవణాగ్నిభిః, మాతులుంగా ర్కవత్సాహ్వైః పచే త్రైలం భగందరే. 25.

గన్నేరు పసపు దంతిపేష్ట ముయ్యాకు ళాన్న సౌవర్చలవణము చిత్రమూలము మాచిపత్రి జిల్లేడు కోష్ఠ పీటితో త్రైలమును పక్వము చేసి భగందరముల కప్రయోగిం పవలయును.

❖ నిశాద్యత్రైలము. ❖

శ్లో. నిశార్క క్షీరసింధ్వగ్ని పురాశ్వహనవత్సకః, సిద్ధ మభ్యం జనే త్రైలం భగందరవినాశనం. 26. వ్యాయామం మైథునం యుద్ధం పృష్ఠయానం గురూణి చ, సంవత్సరం పఠిహరే దుపరూఢవ్రణో నరః. 27.

పసపు జిల్లేడుపాలు సైంధవలవణము చిత్రమూలము గుగ్గులము గన్నేరు కోష్ఠ పీటితో సిద్ధముచేసిన త్రైలమును రుద్దినచో భగందరములు నశించును. వ్యాయామము మైథునము యుద్ధము పృష్ఠయానము మున్నగునవి ఒకసం॥ వఱకును వదలిపెట్ట వలయును.

ఇట్లు చక్ర దత్తయందు భగందరాధికారవ్రకరణము ముగిసెను.

౪౬. ఉపదంశాధికారము.

◀ ◉ ఉపదంశమునందు ప్రయోగింపవలసిన తింత్రము. ◉ ▶

శ్లో. స్నిగ్ధస్విన్నశరీరస్య ధ్వజము ధ్యే శిరావ్యధః, జలౌకఃపాశనం
 వాస్యా దూర్ధ్వాధఃశోధనం తథా. 1. వాకో రక్ష్యః ప్రయత్నేన శిశ్నక్షు
 యకరో హి సః, పటోలనింబ త్రిఫలాగుఢూచీ క్వాభం పిబే ద్వా
 ఖదిరాశనాభ్యాం, సగుగ్గులుం వా త్రిఫలాయుతం వా, సర్వోపదంశా
 పహరః ప్రయోగః. 2.

స్విన్నమును స్నిగ్ధమునగు శరీరములయొక్క లింగమధ్యమునందలి సరములను
 ఛేదించిగాని జలగలను పట్టించిగాని వమనములను విశేషనములను చేయింప వల
 యును. ప్రయత్నముగా పాకమును కాపాడవలయును. లేనిచో శిశ్నమును తినివేయు
 ను. పటోలము నింబము త్రిఫలములు తిప్పజేగ వీటికపాయమునుగాని కాచు గుగ్గ
 లము త్రిఫలములు వీటికసాయమునైనను త్రాగవలయును. ఇయ్యది ఉపదంశలను
 పోగొట్టును.

◀ ◉ ఉపదంశయందు సామాన్యోపాయములు. ◉ ▶

శ్లో. ప్రపాండరీకం మధుకం రాన్నా కుష్ఠం పునర్నవా, సరలా
 గురుభద్రాపైర్వాత్రికే లేపసేచనే. 3. గౌరకాంజన మంజిస్తా మధుకోశీ
 రపద్మకైః, సచందనోత్పలైః స్నిగ్ధైః పైత్తికం సంప్రలేపయేత్. 4. నిం
 బార్జునా శ్వత్థకదంబశాల జంబూవటోదుంబురవేతసేషు, ప్రక్షౌళ
 నాలేపఘృతాని కుర్యా చ్చూర్ణాని పిత్తాస్రభవోపదంశే. 5. త్రిఫలా
 యాః కషాయేణ భృంగరాజరసేన వా, వ్రీణప్రక్షౌలనం కుర్యా దుప
 దంశప్రశాంతయే. 6. దహే త్కూటాహే త్రిఫలాం సమాంశాం మధు
 సంయుతాం, ఉపదంశే ప్రలేపోయం సర్వో రోపయతి వ్రీణం. 7. రసాం
 జనం శిరోషేణ పథ్యయా వా సమన్వితం, సక్షౌద్రం వా ప్రలేపేన స
 ర్వలింగగదాపహం. 8. బబ్బూలదలచూర్ణేన దాడిమత్వగ్భవేన వా,
 గుండనం వ్రీణిచూర్ణేన ఉపదంశహరం పరం. 9. లేపః పూగఫలే నా

శ్వమారమూలేన వా తథా, సేవే నిత్వం యవాన్నం చ పానీయం
కౌప మేవ చ. 10. జయాజాత్యశ్వమారార్క సంపాకానాం దలైః
పుథక్, కృతం ప్రక్షాలనే క్వాథం మేఢపాకే ప్రయోజయేత్. 11.

కమలములు యష్టిమధుకము రాన్నా కోష్ఠ్య గలిజేరు సరలము అగరు
భద్రముస్తైలు వీటిలేపమును నేకమును వాతోపదంశములందు హితకరములు. నింబము
మద్దిచెక్క రాగిచెక్క కదంబము సాలము నేరేడు నుట్టిజావ్వి వేగసము వీటిచూ
ర్ణముతో పిత్తరక్తమునందు ప్రక్షాళన చేయవలయును. ఈమూలికలతో సిద్ధముచేసి
న ఘృతము హితకరము. త్రిఫలములను కషాయమును చేసి గాని గుంటగలగరాకు
రసముతో గాని గాయములను తోమిన నుపదంశములు శాంతించును. ఉసిరిక కర
క్కాయలు తాడి వీటిని సమభాగములుగా కటాహమునందు కైచి దగ్ధము చేసి
తేనెలో కలిపి లేపన చేసిన తత్కాలము నందు రోపణములు కలుగును. తుమ్మ
చెక్క చూర్ణముతో కాని దానిమ్మచెక్క చూర్ణముతో గాని మనుజాని యెముక
ల చూర్ణముతో గాని గుండన ముపదంశమును పోగొట్టును. పోక చెక్కలను గన్నే
రునుగాని నూరి లేపన చేయవలయును. యవలఅన్నమును బావినీళ్లు నిండు పథ్యములు.
అరణి జాజి గన్నేరు జిల్లేడు ఆఘవేతము వీటిఆకులతో కషాయమును కాచి లిం
గమును పక్వముగా కడుగుట ద్వారా ప్రయోగింపవలయును.

◀ భూనింబాద్య ఘృతము. ౧ ▶

శ్లో. భూనింబనింబత్రిఫలాపటోల కరంజజాతీఖదిరాశనానాం,
సతోయకలైర్ఘృత మాశు పక్వం సర్వోపదంశాపహారం ప్రదిప్తం.
నేలవేము నింబము త్రిఫలములు చేదుపాళ్ల నెమలియడుగు జాజి కామ
రాన్ను వీటికషాయ క్షిప్తములలో సిద్ధము చేసిన ఘృతము సమస్తవిధము లగు
నుపదంశములను పోగొట్టును.

◀ కరంజాదిఘృతము. ౧ ▶

శ్లో. కరంజనింబార్జునశాలజంబూ వటాదిభిః కల్మకషాయసి
ద్ధం, సర్పి ర్నిహన్త్యా దుపదంశదోషం సదాహపాకం సుతిరాగయు
క్తం. 13.

నెమలియడ్డు వేప అర్జునము మద్దినేరేడు వీటికల్మకషాయములలో సిద్ధము
చేసిన నేయి దాహపాకసహితమును ప్రావసహితము నగు ఉపదంశములనైనను పో
గొట్టును.

అగారధూమతైలము.

శ్లో. అగారధూమరజసి నురాకిట్టం చ తై(శ్రీ)భిః, భాగోత్తరైః
పచే తైలం కంఠాశోధరుజావహం. 14. శోధనం దోషణం చైవ సవ
ర్ణకరణం తథా, అర్చనాం చిన్నదగ్ధానాం క్రియాకార్యోపదంశ
వత్. 15.

ఇంటిబూజు పసపు మద్యము వీటిని భాగోత్తరములుగా తైలముతో పక్వముచే
సి యుపయోగించినను యుపదంశాదులు నివర్తించును.

ఇది చక్రదత్తయందు ఉపదలశాధికారశ్రుకరణము యుగిసెను.

౪౨. శూకదోషాధికారము.

శూక దోషములకు సామాన్యోపాయములు.

శ్లో. హితంచ సర్పిషః పానం పథ్యం చాపి విరేచనం, హిత శ్శోణి
తమోక్ష శ్చ య చ్ఛాపి లఘుభోజనం. 1. సర్వపీ లిఖితాం సూక్ష్మైః
కషాయై రవచూర్ణయేత్, తైరేవాభ్యంజనం తైలం సాధయే ద్వ్రాణరో
షణం. 2. క్రియేయ మధిమంభేపి రక్తం స్రావ్యం తథోభయోః, అష్ఠీలా
యాం హృతే రక్తే శ్శేష్ఠ్యగ్రంథివ దాచరేత్. 3. కుంభికాయాం హరే
ద్రక్తం పక్వాయాం శోధితే వ్రణే, తిందుకాత్రిఫలాలోధై ర్లేప స్తైలం
చ రోషణం. 4. అలజ్యాం హృతరక్తాయా మయ మేవ క్రియాక్రమః,
స్వేదయే ద్వ్రాణితం స్థిగ్ధం నాడీస్వేదేన బుద్ధిమాన్. 5. సుఖోష్ణై రుప
నాహై శ్చ సస్త్రిగై రుపనాహయేత్, ఉత్తమాఖ్యాం తు పిడకాం సంఛి
ద్య బడిశోధ్యతాం. 6. కల్లైః శూర్ణైః కషాయాణాం ఊద్రయక్తై
రుపాచరేత్, క్రమః పిత్త విసర్షోక్తః పుష్కరీమూఢయో ర్నితః. 7.
త్యక్వాకే స్పర్శహన్యాం చ సేచయే స్త్రదితం పునః, బలాతైలేన శో
ష్ణేన మధురై శ్చోపనాహయేత్. 8. రసక్రియా విధాతవ్యా లిఖ
తే శతచోనకే, పృథక్పర్ణ్యాదిసిద్ధం చ తైలం చేయ మనస్తరం. 9. పిత్త

విద్రధివ చ్చాపి క్రియాశోణితజేఽర్చదే, కషాయకల్కసర్వీంపి తైలం
 చూర్ణం రసక్రియాం. 10. శోధనే రోపణే చైవ వీక్ష్య వీక్ష్యావతార
 యేత్, అర్బుదం మాంసపాకం చ విద్రధిం తిలకాలకం. 11. సత్య
 ఖ్యాయ ప్రకుర్వీత భిషక్తేషాం ప్రతిక్రియాం. 12.

నేయి త్రాగుటయును విశేషముఁ జేయించుటయును నెత్తుటిని వెడలించుట
 యును లఘ్వాహారమును ఇందు విక్కిలి హితకరములు. ఆవాలు కషాయములతోచేర్చి
 సిద్ధము చేసిన తైలమును రుద్దిన గాయములం దంకురములు కలుగును. ఈచికిత్సనే అధి
 మంథమునకును చేయవలయును. ఈరెండిటిలో రక్తస్రావము అష్టిలాయందు రక్తస్రా
 వము అయినప్పట్ల గ్రంథులకువలె చికిత్సను చేయవలయును. కుంభికయందు రక్త
 మును వెడలించవలయును. చక్షమైన కుంభికయందు గాయమును శోధించి త్రిఫల
 ములు లోధ్ర వీటిలేపమును తైలమును రుద్దిన గాయములు అంకురించును. అలజీకి రక్త
 మును వెడలించిన పిప్పట ఈచికిత్సనే చేయవలయును. గ్రధితమును స్నిగ్ధమును చేసి
 బుద్ధిమంతుఁడు నాడీస్వేదముతో స్వేదనఁ జేయింపవలయును. నుఖపూర్వకముగా
 వెచ్చలి స్నిగ్ధమగు వాటితో నుపనాహము చేయింపవలయును. పెద్దసిడికలను చక్క
 గా ఛేదనచేసి బడిశముతో ఉద్ధరించి కషాయము కల్కము చూర్ణమునందు తేనెను
 కలిసి నేనింపవలయును. పిత్రవిసర్పియందు చెప్పినక్రమమే పుష్కరియందును హితక
 రము. త్వక్ష్వాకము స్పర్శచోని మృదితము వీటుకు మాటిమాటికిని నేచన చేయవల
 యును. కొంచెము వెచ్చజేసిన ముత్తువపులగపు తైలమును మధురపదార్థములతో నుప
 నాహము చేయవలయును. శతపోసకమునందు రసక్రియను చేయుట మంచిది. కషా
 యము కల్కము నేయి తైలము మూర్ఛము రసక్రియ వీటిని చక్కగా పరీక్షించి శోధ
 నమునందు నుపయోగింపవలయును. అర్బుదము మాంసపాకము విద్రధి తిలకాలకము
 వీటిని వదిలిపెట్టి తక్కివానికి వైద్యుఁడు చికిత్సచేయఁబడును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు శూకనోషాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౪౦. భగ్నాధికారము.

● భగ్నమునకు సామాన్యోపాయములు. ●

శ్లో. ఆచా భగ్నం విదిత్వా తు నేచయే చ్చీతలాంబునా, పంకే
 నాలేపనం కార్యం బంధనం చ కుశావ్యతం. 1. సుశ్రుతోక్తంచ భగ్నే

ఘ వీక్ష్య బంధాది మాచరేత్, అపనామిత మున్న హ్యే దున్నతం
 చావనామయేత్. 2. ఆచ్ఛేదతి క్షీప్త మఘోగతం యోపరివ ర్తయేత్,
 ఆలోపనార్థంపంజస్తా మధుకంచాప్లుపేషితం. 3. శతఢాతఘృతోన్మిశ్రం
 శాలిపిష్టం చ లేపనం, సప్తరాత్రా త్సప్తరాత్రా త్సామ్యే వ్యృతుఘ
 మోక్షణం. 4. కర్తవ్యం స్యా త్త్రిరాత్రా చ్చ తథాగ్నేయేఘ జానతా,
 కాలే చ సామసీతోష్ణ పంచరాత్రా ద్విమోచయేత్. 5. న్యగోధాది
 కషాయం చ సశీతం పరిషేచనే, పంచమూలీపిపక్యం తు క్షీరం దద్యా
 త్సవేదనే. 6. సుఖోష్ణ మవతార్యం వా చక్రతైలం విజానతా, మాం
 సం మాంసరస స్పృశి క్షీరం యూషః సతీనజః. 7. బృంహణం చా
 న్నపానం చ దేయం భగ్నం విజానతా, గృప్తిక్షీరం ససర్పిష్కం మ
 ధురౌషధసాధితం. 8. శీతలం ద్రాక్షయా యుక్తం ప్రాత ర్భగ్నః పిబే
 న్నరః, సఘృతేనాస్థినంహారం లాక్షాగోధూమ మర్జనం. 9. సంధి
 యుక్తేస్థిభగ్నే చ పిబేత్ క్షీరేణ మానవః, రసాన మధులాక్షాజ్య
 సితాకల్కం సమశ్నతాం. 10. భిన్నభిన్నచ్యుతార్థినాం సందాన మచి
 రా ద్భవేత్, శీతవ రాటుకాచూర్ణం ద్విగుంజం వా త్రిగుంజకం, అప
 క్వక్షీరపీతం స్యా దస్థిభగ్న ప్రరోహణం.

తొలుతవిటిగనఘమును గుర్తించి చల్లనినీటితో సేచనచేయవలయును. బురద
 లోలేపన చేయుటయును కుశలతో కట్టుటయును హితకరములు. భగ్నములందు సుశ్రు
 తుడు చెప్పినదాని చక్కగా చూచి చేయవలయును. చంగినదానిని ఎత్తి కట్టవలయును.
 ఎత్తి కొనియున్న దానిని వంచి కట్టవలయును. లేపనకొఱకు మంజిష్ఠము మధుకమును
 పుల్లనిగనముతో నూరి మూడువందల మారులు వడియకట్టి నెతిలోకలిపి బియ్యమును
 నూరి పట్టిపవలయును. పంచమూలములలో పక్వముచేసిన పాలును బాధకల భగ్నరో
 గమునందు ఈయవలయును. లేనిచో నిపుణుడైనవైద్యుడు వెచ్చగా చక్రతైలము నుప
 యోగించవలయును. మాంసరసము నెయి పాలు చిరిసెనగలయూషము పుష్పిని కలిగి
 చు అన్నమును భగ్నరోగమునందు త్తరములు.

❁ లాక్షాగుగ్గులము. ❁

శ్లో. క్షీరం సలాక్షా మధుకం ససర్పి స్యా జ్జీవనీయం చ సుఖా
 వహం చ, భగ్నః పిబే. త్యక్వయ. వార్జనస్య గోధూమచూర్ణం సఘృ

తేన వాధ. 12. లాక్ష్యాస్థి సంహృత్కమభాశ్వగంధా, శూన్యకృతానా గబలాపురశ్చ, సంభగ్నయక్తాస్థిరుజం నిహన్యా, దంగాని కుర్యా త్కు లిశోపమాని.13. అత్రాన్యతోపి దృష్టత్వా త్తుల్య శూన్యేనే గుగ్గులుః.

పాలు లక్క మధుకము నేయి జీవనీయగణపుటోపధములను త్రాగవలయును. అర్జునపుచెక్కను పాలతోనైనను నేతని పాలతోనైనను గోధుమలచూర్ణమును నే వించిన భగ్నములందు హితకీరమగును. లక్క అర్జునపుచెక్క పెన్నేరు పెద్దముత్తవ పులగము గుగ్గిలము వీటిని చూర్ణముచేసి తినిన ఎముకలు విఱుగుటతోటికూడిన సమస్త బాధలును నశించును.

● ఆబాగుగ్గులు. ●

శ్లో. ఆభాఫలత్రికై ర్వోషై స్సర్వై రేభి స్సమీకృతైః
తుల్యో గుగ్గులు రాయోజ్యో భగ్నపంఛప్రసాధకః. 14.

పెద్దపిల్లపీచర త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటినిసమానభాగము చేసి వీటినిన్నిటియంత గుగ్గిలమును చూర్ణముచేసి నేవించిన భగ్నసంఘ లడుకుకొనును.

● గంధతైలము. ●

శ్లో. సవ్రణస్య తు భగ్నస్య ప్రణం సర్పి ర్మహాత్తమైః, ప్రతి సార్య కషాయై శ్చ శేషం భగ్నవ దాచరేత్. 15. భగ్నం నైతి య థాపాకం ప్రయతేత తథా భిషక్, వాతవ్యాధివినిర్దిష్టా స్నేహా సత్ర ప్రయోజయేత్. 16. రాత్రౌ గాత్రౌ తిలా న్కృష్ణా న్వాసయే దస్థిరే జలే, దివా దివైవ సంశోష్య క్షీరేణ పరిభావయేత్. 17. తృతీయం స ప్తరాత్రం చ భావయే న్నధుకాంబునా, తతః క్షీరం పునః పీతా న్ను శుష్కాం శూర్ణయే ద్భిషక్. 18. కాకోల్యాదిశ్వదంష్ట్రాం చ మంజిష్ఠాం శారివాం తథా, కుష్ఠం సర్జరసం మాంసీం సురదారు సచందనం. 19. శతపుష్పాం చ సంచూర్ణ్య తిలచూర్ణేనయోజ యేత్, వీడనార్థం చ కర్తవ్యం సర్వగంధై శ్చృతం పయః. 20. చతు ర్లణేన పయసా తతైలం విపచే త్పనః, ఏలా మంశుమతీం పత్రం జీరకం తగరం తథా. 21. లోధ్రం ప్రపౌండరీకం చ తథా కాలాను శారిఖాం, శైలేయకం క్షీరశుక్లా మసంతాం సమధూలికాం. 22. పిష్ట్యా

శృంగాటకం చైవ ప్రాగుక్తా న్యోషధాని చ, ఏభిస్త ద్విపచే త్రైలం
 శాస్త్రవి స్తృదునాగ్నినా. 23. ఏత త్రైలం సదా పథ్యం భగ్నానాం సర్వ
 కర్తను, ఆక్షేపకే పక్షుభూతే చాంగశోషే తథార్థితే. 24. మన్యా
 స్తంభే శిరోరోగే కర్ణశూలే హనుగ్రహే, బాధిర్యే తిమిలే చైవ యే
 చ స్త్రీషు క్షయం గతాః. 25. పథ్యం పానే తథాభ్యంగే నన్యే వస్తి
 షు యోజయేత్, గ్రీవాస్కంధోరసాం వృద్ధి రనే నైవోపజాయతే.
 26. ముఖం చ పద్మప్రతిమం స్వస్వగంధిసమీరణం, గంధతైల మిదం
 నామ్నా సర్వవాతవికారనుత్. 27. రాజార్హ మేత త్కర్తవ్యం రాజ్ఞా
 మేవ విచక్షణైః, తిలచూర్ణ చతుర్థాంశం మిళితం చూర్ణమిష్యతే. 28.
 లవణం కటుకం ఊర మల్లం మైథున మాతపం, వ్యాయామం చ న
 సేవేత భగ్నో రూక్షాన్న మేవచ. 29.

గాయములైన భిక్షువు గాయములగు తేనె త్రిఫలములు వీటికషాయముతో ప్ర
 తిసారణము చేసి తక్కినదానిని భగ్నమునకువలెనే చిత్పంచ జేయవలయును. రాత్రులు
 నల్లనువ్వులు పొరెగు నీటిలో వానితముచేసి ప్రతిదినమును సుఖముగా పాలతో భావ
 న చేయవలయును. మూడవనక్షరాత్తము మధుకకషాయముతో భావన చేసి పాలను
 పీల్చిన తిలలను చూర్ణము చేయవలయును. కాళోల్పాదిగణము పల్లెరు మంజిష్ఠ మను
 బాల శోష్ణు జటామాంసి సర్దరసము దేవదారువు చందనము సోంపు వీటిచూర్ణమును తిల
 చూర్ణముతో చేర్చి పీడనార్థము గంధద్రవ్యముతో పక్వము చేసి పాలను కాచవల
 యును. పిమ్మట దానికి నాలుగుకెట్లు తిలతైలమును మఱల పక్వము చేయవలయును.
 ఏలగులు అంశుమతి జాపత్రి జీలకర్ర తగరము లోభ్యము ఉత్తరేణు లోవాసము
 క్షీరకాళోలి మధుకములును శృంగాటకమును పూర్వపు ఔషధులును వీటితో తైల
 మును సన్ననిసెగతో పక్వముచేసి యుపయోగించినచో హితకరము. దీనిని ఆక్షేప
 కము పక్షుభూతము అంగశోషము మున్నగు వానియందు వాడవలయును. ఇయ్యది
 గంధతైలము. సమస్త వాతవికారములను పోగొట్టును. రాజయోగ్యమగు తైలము. తిల
 లచూర్ణము నాలుగవపాలు కలిపిన చూర్ణముగా నుండవలయును. ఉప్పు కటు
 ఊరము పులును స్త్రీభోగము రూక్ష భోజనములు భగ్నోగి వదలివేయవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు భిక్షుధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౪౯. కుష్పాధికారము.

—

☞ కుష్పకు పంచకషాయములు.

శ్లో. వాతోత్తరేషు సర్పి ర్వమనం శ్లేషోత్తరేషు కుష్పేషు,
 పిత్తోత్తరేషు మోక్షో రక్షస్య విరేచనం చాగ్ర్యం. 1. ప్రోచ్ఛన మల్నే
 కుష్పే మహతి చ శస్తం శిరావ్యధనమ్, బహుదోషః సంశోధ్యః కుష్పీ
 బహుశోఽనురక్షతా ప్రాణాన్, వచావాసాపటోలానాం నిబస్య ఫలి
 నీత్వచః, కషాయో మధునా పీతో వాన్తికృత్తదనాన్వితః. 3.

వాతాధిక్యముగలదానికి నేయియును కషాధిక్యతగల కుష్పకును వచనమును
 పిత్తాధిక్యతగల కుష్పకును రక్తవిస్రావమును విరేచనములును శ్లేష్మములు. అప్పుకుష్పవునకు
 ప్రోచ్ఛనమును ఎక్కువదానియందు గాఢీవేధనమును శ్లేష్మములు. బహుదోషములుగల
 కుష్పకుని సంశోధము చేయఁదగినవాడు. వస ఆడ్డసరము పటోలము నిబము కాలు
 క్రాసుగ వీటిబెరడును కషాయము చేసి తేనె యుమ్మెత్తరసములను చేర్చి త్రాగినచో
 వాంతులను గలిగించును.

☞ విరేచనాదులు. ☞

శ్లో. విరేచనం తు కర్తవ్యం త్రివృద్ధస్థిఫలత్రికైః, యే లేపాః
 కుష్పానాం, ప్రయుజ్యన్తే నిర్గతాశ్రుదోషాణాం, సంశోధితాశయానాం
 స్పద్య స్సిద్ధి ర్భవతి తేషాం. 4. మనశ్శిలా లే మరిచాన్తి తైల, మార్కం
 ఐయః కుష్పహరః ప్రదేహః, కరంజబీజై డగజః సకుష్టో, గోనూత్ర పిష్ట శ్చ
 వరః ప్రదేహః. 5. పత్రాణి పిష్ట్యా చతురంగులస్య, తక్రేణ పర్ణా న్యథ
 కాకమాచ్యుః, తైలా క్తగాత్రస్య సరస్య కుష్పా న్యుద్వర్తయేదశ్వహాన
 చ్చదైశ్చ. 6. ఆరగ్వధః సైడగజః కరంజో వాసాగుఢూచీమదనంహ
 రిషే, శ్రావ్యః సురాహ్వః ఖదిరో ధవ శ్చ నింబో విడంగం కరవీర
 క శ్చ. 7. గ్రంథి శ్చ భాక్షౌ లళున శ్శిరీషః సలోమశో గుగ్గులు కృష్ణ
 గంధే, పణిజ్జకో వత్సకసప్తపర్ణి పీలూని కుష్ఠం సుమసః ప్రవాలః. 8.
 వచాహారేణుత్రివృతాని కుంభీ భల్లాతకం గైరికమంజనం చ, మనశ్శి

లా లే గృహధూమవీల కాసీసలోద్ధ్రానునము స్తస్జ్ఞాః. 9. ఇత్యర్థరూపై ర్విహితా ప డేతే గోపిత్తివీతాః పునరేవ ప్లిస్తాః, సిద్ధాః పరం సర్వపత్తెలయక్తా శ్శుచ్చిర్ణప్రదేహః భిషజా ప్రయోజ్యాః. 10. కుసాని కృచ్ఛాచ్ఛ్చిణి నపం కిలాసం సురేంద్రలుప్తం కీటిభం సదస్తుం, భగంద రార్కాం స్యపచీం సపామాం హన్యః ప్రయుక్తా అచిరా న్న రాణాం. 11.

తెల్ల తెగడ దంతి త్రిఫలములు వీటితో విరేచనమున కిప్పించవలయును. చిక్క తా సదోషులకు స. శోధితమగు ఆమాశయము గలవారికి కుష్ఠు గులకు ఇట్టి లేపమును ప్రయోగించిగ క్షీనుగా సిద్ధి అగును. మనశ్శిల హరిదలము మిరియ పులు తెలము జిల్లేడుపాలు వీటి లేపము కుష్ఠులను హరించును. నెనులిఅడుగువీత్తులు బావంచాలవీత్తులు కొమ్మ వీటిని గోమూత్రముతో నూరి లేపన చేసిన కుష్ఠములకు మంచిది. ఆవువేతపు ఆకులను మజ్జిగతో కాకమాచి మకోహపుఆకులు నూరి గన్నేరురసముతో తెలమును తడిపి ఉద్వర్ణము (నలుగు) పెట్టింపవలయును. రేలచెక్క నెనులియడుగు అడ్డ సరము తిప్పతీగ ఉమ్మెత్తకాయ పసపు ప్రానిపసపు మారేడు భుజపత్రము ఉల్లి గడ్డ దిరిసెం నీలి గుద్దులు నంగ కాను శ్శేతి మరువము కొమ్మ సప్తల పీలు కుష్ఠము బాజిచిగుళ్లు పస రేణుకనీజములు తెల్ల తెగడ దంతి హస్తాశ్రము ఇంటిబూజు వీల కులు కాసీసము ల్లాద్దుగ అర్జునము తుంగము స్తులు వీ చి అర్థ అర్థి క్లోకములలో చెప్పినరీతి ఆరు చూర్ణములు చేసి గోపిత్తముతో మద్ద జేసికొని ఆవనూనెతో చేర్చి లేపన చేయవలయును. కష్టసాధ్యములగు కుష్ఠులు మున్నగునవి దీనిచే నశించును.

☛ మనశ్శిలాదీతిర ప్రదేహముః. ☛

శ్లో. మనశ్శిలా త్వకుటజా త్వకుస్థా త్వలోమశః సైడగజః క రంజః, గ్రంధిశ్చ భార్జః కరవీరమూలం చూడ్గాని సాధ్యాని తుషో దకేన. 12. పలాశనిర్దాహరసేనవాపి క్షీరోద్ధృతా న్యాథక సంమితేన, దర్శిప్ర లేపం ప్రవదన్తి లేప మేతత్పురం కుష్ఠవినాశనాయ. 13. కుష్ఠం హరిచే సరసం పటోలం నింబశ్శిగంధే సురదారు శిగు, ససర్షపం తుంబుకుధాన్యవస్య చండా శ్చ దూర్వా శ్చ సమాని కుర్యాత్. 14. తెస్తకయక్తైః ప్రథమం శరీరం తెలొక్త ముద్వర్తయితుం యతేత, తథాన్య కంఠాః పిడకాః సకోఠాః కుస్మాని శోధాశ్చశమం ప్రయాన్తి. 15.

కొడిసెపాలవిత్తులు కోష్ఠ స్తైంధవలవణము గంజి వాయువిడంగములు వీటిలేపనము క్రిమిరోగములను దద్రుమండలకృష్ణువులను పోగొట్టును. జెముడుకాడరసములలో నన్న పకల్కమునుంచి బాగునిష్పలతో పక్షము చేసి లేపన చేసినచో విచ్చుకలు నశించును. జెముడుకాడరసములో బూజు స్తైంధవలవణములనుంచి పొగ బయటపావండ భస్మము చేసి తైలముతో లేపన చేసిన విచ్చుకలు నశించును. తగిరినెవిత్తులు తీలలు ఆ వాలు కోష్ఠ పిప్పళ్లు అంటుప్పు సౌవర్చలవణము స్తైంధవలవణము వీటిని దుర్వాసన కలుగచేసి లేపనచేసిన విచ్చుకాదులు నశించును. ఉమ్మైత్తిగింజలు ఊరోదకములతోను ఆవనూనెతోను కాచి యుపయోగించినచో విపాదికలు నశించును.

☞ ధాత్ర్యదిలేపములు. ☞

శ్లో. ధాత్ర్యక్షుపథ్యాక్రిమిశత్రువహ్ని భల్లాతకావల్లజలౌహా భృంకైః, భాగాభివృద్ధై స్తిలతైలమిశ్రైః సర్వాణి కుష్మాణి నిహన్తి లేపః. 16. విడంగస్తైంధవశివా శశిరేఖానర్ష పకరంజరజనీభిః, గోజలపిష్టో లేపః కృష్ణహరో దివసనాధనమః. 17. విడంగై డగజాకుష్ట నిశాసింధూత్థన ర్షసైః, ధాన్యామ్లపిష్టై ర్లేపోయం దద్రూకుష్టరుజాపహా. 18. దూర్వా భయాస్తైంధవచక్రమర్ద కుతేరకాః కాంజికతక్రపిష్టాః, త్రిభిః ప్రలేపై రతిబద్ధమూలం దద్రుం చ కృష్ణం చ నివారయన్తి. 19. తుల్యో రస స్సాలతరో స్తుషేణ సచక్రమర్దే వ్యభయావిమిశ్రః, వానీయభక్తేన త దాంబుపిష్టో లేపః కృతో దద్రుగజేంద్రసింహః. 20.

తాడి యసిరిక కరక్కాయలు వాయువిడంగములు చిత్రమూలము నల్లజీడి విత్తనములు బావంచాలు లోహము గంటుభారంగి—వీటిని ఉత్తోత్తరముగా వృద్ధి భాగములతో గ్రహించి అనగా క్రమముగా నొకదానికంటె నొకటి హెచ్చుగాచేకొని తిలతైలమును కలిపిలేపనచేయించినచో సమస్తములగు కృష్ణులును నశించును. వాయువిడంగములు స్తైంధవలవణము కరక్కాయ బావంచాలు చెంగల్వకోష్ఠపసపు—వీటినిగో మూత్రముతోనూరి లేపనచేసినచో నూర్చునితోసమానముగా సమస్తకృష్ణములను ఉమ్మాలింపజేయును. వాయువిడంగములు తింటెపు చెక్కకోష్ఠ పసపు స్తైంధవలవణము ఆ వాలు వీనినిధాన్యామ్లముతోనూరిలేపనచేసినను కృష్ణురోగములుహరించును. దూర్వలు (గరికలు) కరక్కాయ స్తైంధవలవణము తింటెపుగింజలు వసతులసి—వీటిని గంజివో

గాని మజ్జిగతో గానినూరి లేపనచేసినచో దద్రురోగములను కుష్ఠరోగములనుకూడ నశింపజేయును. మద్దిచెక్కరసముతో తింబెపుగింజలు కరక్కాయవీటిని నీటితోనూరి లేపనచేసినచో దద్రురోగములనెడి వినుగులకియ్యది సింహస్రాయము కాగలదు.

— ౧౭ ప్రపున్నాడాదిఉద్వర్తనము. ౧ —

శ్లో. ప్రపున్నాడస్య బీజాని ధాత్రీస్వర్జరసస్సుహీ, సౌవీరపిష్టం దద్రూణా మేత దుద్వర్తనం పరం. 21. చక్రమర్దకబీజాని కరంజం చ సమాంశకం, స్టాకం సుదర్శనామూలం దద్రుకుప్తవినాశనమ్. 22. లేపనా ద్భక్షణాచైవ తృణకం దద్రునాశనం, యూధీపున్నాగమూలం చ లేపా త్కాంజికపేషితం. 23. కాసమర్దకమూలం చ సౌవీరేణ చ పేషితమ్, దద్రూకీటిభకుష్ఠాని జయే దేతత్ప్రలేపనాత్. 24. శిఖరీరసేనసుపిష్టం మూలకబీజం ప్రలేపత సిద్ధమ్, త్షారేణ వా కదల్యారజనీమిశ్రేణ నాశయతి. 25. గంధపాషాణమూర్ధ్నేన యవక్షారేణ పేషితమ్, సిద్ధనాశం వ్రజ త్యాశు కటుతైలయుతేన వా. 26. కాసమర్దకబీజాని మూలకానాం తక్షైవ చ, గంధపాషాణమిశ్రాణి సిద్ధానాం పరమాషధమ్. 27. ధాత్రీరస స్వర్జరస స్సపాక్యః సౌవీరపిష్టశ్చ తథాయుతశ్చ, భవన్తి సిద్ధాని యథా న భూయ స్తక్షైవ ముద్వర్తనకం కరోతి. 28.

తింబెపుగింజలను ఉసిరిక స్వర్జరసము జెమడుపాల-అను వీనిని గంజితో నూరి పట్టించిన దద్రువులకు సీతము. మఱియు తింబెపుగింజలను కాసుగ వీటిని సమాన భాగములను తేచ్చి కొంచెము సుదర్శనమూలమును చేర్చి నూరి లేపనచేసిన దద్రువులు నశించును. తృణకమును (సుగంధితృణమును) నూరి లేపనచేసినను లేక భక్షించినగు దద్రువులు నశించును. నంద్యవర్తపుపూవులు పున్నాగమూలము వీటిగంజితో నూరి పూసినను, కాసమర్దకమూలమును సౌవీరలవణముతో నూరి పూసినను, ముల్లంగింజలను ఉత్తరేణరసముతో నూరి పూసినను, యవక్షారము అరటి ససపు వీటిని నూరి పూసినను, గంధపాషాణమూర్ధ్ణముతో యవక్షారమును నూరి పూసినను లేక కటుతైలముతో లేపనచేసినను సిద్ధలన్నియును నశించును. చేదుపొట్లగింజలను ముల్లంగివిత్తులను గంధపాషాణముతో నూరిపూసినను సిద్ధలు కుదురగలవు. మఱియును ఉసిరిక రసము మద్దిరసము అంటుప్ప వీనిని గంజితో నూరి ముద్దచేసి నలుగుపెట్టినను సిద్ధలు నశించును.

◀ ౧ కుషాదిలేపములు. ౧ ▶

శ్లో. కుష్ఠం మూలకబీజం ప్రియజ్వల స్పర్షపాస్తథారజనీ, ఏత
 త్కేసరకుష్ఠం నిహన్తి బహువార్షికం సిద్ధమ్. 29. నీలకురుంటకపత్రం
 స్వరిసేనాలిప్య గాత్ర మతిబహుశః, లింపే న్యూలక బీజైస్తక్రేణైత
 ద్ధి సిద్ధనాశాయ. 30. చక్రాహ్వాయం స్నుహీక్షీరభావితం మూత్రసం
 యుతం, రవితప్తం, హి కించిత్తు లేపనా త్కిటిభాషహమ్. 31. ఆరగ్వ
 ధస్య పత్రాణి ఆరనాశేన కేషయేత్, దద్రూకిటిభకుషాని హన్తి సిద్ధాన
 మేవ చ. 32. బీజానివా మూలక స్పర్ష వాణాం లాక్షారజన్యో ప్రపునా
 డబీజం. 33. శ్రీవేష్టకవ్యోషవిడంగకుష్ఠం పిష్ట్యా చ మూత్రేణ తు లే
 పనం స్యాత్, దద్రూణి సిద్ధం కిటిభాని పామాం కాపాలకుష్ఠం విష
 మం చ హన్యాత్. 34.

కోష్ఠ ముల్లంగివిత్తులు క్రేంణము ఆవాలు పసపు వీటిని నూరి లేపనచేసినచో
 అనేకములను విండ్లనుండి వచ్చుచున్న సిద్ధగోగమైఁచు నశించును. నల్లగోరింటరి సము
 తో ముల్లంగివిత్తులను నూరి మజ్జిగకలిపి పూసినచో సిద్ధలు నశించును. దింఠెనను జెము
 డుపాలలో భావనచేసి గోమూత్రములూ నెండలో నెండించి నూరి పూసినను, రేలపూ
 వులను గంజితోనూరి పూసినను దద్రూకిటిభకుష్ఠములు నశించును. సిద్ధలును నివర్తించు
 ను. ముల్లంగిగింజలను ఆవాలు లక్కపసపు తింఠెనగింజలు వీటినిన్నీ శ్రీవేష్టకము వాయు
 విడంగములు చెంగల్వకోష్ఠలను గోమూత్రముతో నూరి పూసినచో దద్రూగములు
 సిద్ధలు కిటిభగోగములు పామ కపాలకుష్ఠము ఇయ్యవి నశించును.

◀ ౨ ఏడగజాదిలేపములు. ౨ ▶

శ్లో. ఏడగజకుష్ఠసంధవ సౌవీరిసర్పవైః క్రిమిష్టైశ్చ, క్రిమిసి
 ధ్మదమ్రమండల కుషానా నాశనో లేపః. 35. స్నుక్కాండే సర్పపా
 త్కల్కః కుకూలానలపాచితః, లేపాద్ద్విచర్చికాం హన్తి రాగవేగ
 ఇవ త్రిపామ్. 36. స్నుక్కాండే సుషిరే దద్గ్వా గృహధూమం నసైంధ
 వమ్, అస్తభూమం తైలయుక్తం లేపాద్ధన్తి విచర్చికామ్. 37. ఏడగ
 జాతిలసర్పవ కుష్ఠమాగధికా లవణత్రయమస్తు, పూతికృతం దివసత్ర
 య మేతద్ధన్తి విచర్చికా దద్రుసకుష్ఠం. 38. ఉన్నత్తకస్య బీజేన మాణికక్షౌ
 రవారిణా, కటుతైలం విషక్తివ్యం శీఘ్రం హన్యా ద్విపాదికామ్. 39.
 నారికేనోదకే న్యస్తా స్తండులః పూతితాం గతాః, లేపాద్ద్విపాదికాం

ఘ్నన్తి చిరకాలానుబంధినీం. 40. సర్వరసః సింధుసంభవ గుడమఘమ హిషాక్షగైరికం సఘృతం, సిక్తక మేతత్పక్వం వాదస్వబనాపహం సిద్ధం. అవల్లబం కాసమర్థం చక్రమర్థం నిశాముతమ్. 41. మాణిమంఠే స తుల్యాంశం మస్తు కాంజికపేషితం, కచ్చూం కంఠూం జయ త్యుగ్రాం సిద్ధ ఏష ప్రయోగరాట్. 42. కోమలం సింహస్యదలం సనిశం సురభిజలేన సంపిష్టమ్, దివసత్రయేణ నియతం క్షపయతి కచ్చూం విలేపనతః. 43.

తీంఘనగింజను శోష్ణ సైంధవలవణము సౌవీరాంజనము ఆవాలు వీనిని నూరి లేపన చేసిన క్రిమిసిద్ధ దద్దు కుష్టువులునశి చును. జెముడ, పాలకాడలను ఆవాలతోనూరి కొల దిపాటి సెగమీద కల్కముచేసి లేపనచేసినచో విచర్చికలు నశించును. ఇంటిబూజు తైలముతో నూరి పూసినను విచర్చికలు నశించును. తీంఘనవిత్తులు నువ్వులు ఆవాలు శోష్ణ లవణములు మూడును నూరి పూసినచో పూతిగంధము గలవిచర్చికలును దద్దువులును కుష్టుగములును నశించును. ఉమ్మెత్తిగింజలను నూనకంద వీటినిజ్జాలోదకములతోకలిపి కటుతైలమును సిద్ధముచేసి పూసినచో విచర్చికలు నశించును. ఎడవీటికాయలో బియ్యము నానబెట్టి ముడిగినతర్వాత నూరి పూసినను దద్దువులు కుష్టువు విచర్చికలును నశించును. సర్వరసము సైంధవలవణము బెల్లము లేనె మైసాక్షిగుగ్గలము వీటిని నేతితోనూరి పూసినను సిక్తకములు హరించును. బావంచాలను పసపు తీంఘనగింజలను నూరిపూసినను కచ్చూకంఠూదులు నశించును. అడ్డసరముయొక్క లేతఆకురసముతో పసపును నూరి పూసినప్పటికిని మూడు బాలలో కచ్చువులు నశించిపోగలవు. ఇయ్యది సిద్ధక్రియ యనియు నెఱుంగ వలయును.

◀ గోమూత్ర పానాదులు. ▶

శ్లో. హరిద్రా కల్కసంయుక్తం గోమూత్రస్య చలద్వయం, పిబేన్నరః కామచారీ కచ్చూపామావినాశనం. 44. శోభపాండ్వాయహారీ గుల్మమేషా కఘాఘా, కచ్చూపామాహారీ చైవ పథ్యా గోమూత్రసాధితా. 45. పిబతి సకటుతైలం గండపాపాణచూర్ణం, రివికరణసుతప్తం పామలోయః పలార్థం, త్రిదిసతదనుసిక్తః క్షీరభోజీచ శీఘ్రం, భవతి కనకదీప్త్యా కామయుక్తో మనుష్యః 46.

రెండుపలముల గోమూత్రములో హరిద్రాకల్కమును చేర్చుకొని కామచారి యగు వాడు త్రాగనేని కచ్చువు పామ నశించును. గోమూత్రములో సాధించిన కర

అర్కక్షీరస్నుహీక్షీరములును కలపవలయును. వీటిని పట్టించినమాత్రమునే సమస్త కృష్ణములును నశించును.

◀ నవకషాయములు. ▶

శ్లో. శశాంక లేఖా సవిడంగసారా సప్సిల్లీకా సహుతాశమూలా, సాయోమలా సామలకా నత్రైలా సర్వాణి కుశూ న్యుపహన్తి లీఢా. 53. తీవ్రేణ కుష్ఠేన పరీతదేహేనా యస్మిన్మరాజీం నియమేన ఖాదేత్, సంవత్సరం కృష్ణతిలద్వితీయాం ససోమరాజీం వపుషా తిశేత్. 54. ఘర్షనేపి కడుష్టేన వారిణా వాగుజీం విభేత్, క్షీరభోజి త్రిసప్తాహా త్కుష్ఠరోగా ద్విముచ్యతే. 55. ఏకస్త్రీలస్య భాగా న్నా సోమరాజ్యాస్తత్రైవ చ, భక్త్యమాణ మిదం ప్రాత ర్గుహ్యదద్రువినాశనమ్. 56. అవల్లజా ద్భీజకర్షం వీత్వా కోష్ఠేన వారిణా, భోజనం సద్విచా కార్యం సర్వకుష్టప్రణాశనమ్. 57. త్రిఫలాపహ్లోలరజసి మంజిషా రోహిణీవచా నింబైః, ఏవ కషాయోఽభ్యస్తో నిహన్తి కఫసిత్తజం కృష్ణమ్. 58.

భావంచి వాయువిడంగములు పిప్పళ్లు చిత్రమూలము మండురము ఉసిరికతైలము వీటిని కలిపి భక్షించిన అన్నివిధములగు కుష్ఠములు నశించును. భయంకరమగు కుష్ఠగలవారు నల్లనువ్వులతో చేర్చిన బావంచి విత్తనములను ఒక్కసంవత్సరము నియమముగా భక్షింపవలయును. ఘర్షణమును నేవించువాడు వేడినీళ్లతో నేనుగొజులు త్రాగి పాలను త్రాగుచుండిన కుష్ఠు నశించును. తిలలు 1 భాగము బావంచి 2 భాగములు వీటిని ప్రాద్దుటనే భక్షించుచున్న గుప్తదద్రువులును నశించును. బావంచిన ఒకతులము విత్తనములను వేడినీళ్లతో త్రాగి నేతని తినిన అన్నివిధములగు కుష్ఠములు నశించును. త్రిఫలములు పటోలము ససపు మంజిష కటుకరోహిణి వస నింబము వీటికషాయమును నిరంతరమును త్రాగినను కుష్ఠములు నశించును.

◀ ఛిన్నాస్వోసాది నేవనము. ▶

శ్లో. ఛిన్నాయాః స్వరసో వాపి నేవ్యమానో యథాబలమ్, జీర్ణే ఘృతేన భుంజీత స్వల్పం యూషోదకేన వా. 59. అతిపూతిశరీరోపి దివ్యరూపో భవేన్నరః, పటోలఖదిరారిష్ట త్రిఫలాకృష్ణవేత్తజమ్. 60. తిక్తాశనః పిబే త్క్వాథం కుష్ఠీ కుష్ఠం వ్యపోహతి, తిలాజ్యత్రిఫలాక్షౌద్ర వ్యోవభల్లాత శర్కరాః. 61. వృష్యా స్సప్త సమో మేధ్యః

కుష్ఠహా కామచారిణః, విడంగ త్రి ఫలాకృష్ణా చూర్ణం లీఢం సమాక్షికమ్. 62. హన్తి కుష్ఠం క్రిమీ స్నేహా న్నాడివ్రాణభగదరాన్, ఇంద్రా శనం గమాదాయ ప్ర శస్తేహని చోద్ధృతం. 63. తచ్చూర్ణం మధుసర్పి ర్భ్యాం లిహేష్ఠీరఘృతాశన , హత్వాచ సర్పకుసాని జీవే ద్విశతస్వయమ్. 64. యః ఖాదే దభ సూరిష్ఠం మంచామలకాని వా, న జయే త్సర్పికుసాని మాసా దూర్ధ్వం న సంశయః. 65. దహ్యమానా చ్ఛ్చ్యుతః కుంభే మూలగే ఖదిరాద్ర నః, సాజ్య ధాత్రీర సక్షాద్రో హన్యాత్కుష్ఠం రసాయనమ్. 66.

లేనిచో బలానుసారముగా తిప్పతీగె రసమును నేవించి జీర్ణించిన పిమ్మట నేతి తో గాని గంజితో గాని కొలదిగా భుజింపవలయును. మిక్కిలియును దర్శంధశరీరి ముగలవాడైనను దివ్యరూపము క.వాడగును. పటోలము కాచు నింబము త్రిఫలములు నల్లజీలకఱ్ఱ వేతను వీటిక నాయమును తిక్తమగు భోజనమును కుష్ఠులనుచో గొట్టును. వాయువిషంగములు త్రిఫలములు పిప్పళ్లు వీటిచూర్ణమును తేనెతో నేవించిన కుష్ఠువులు క్రిమిరోగములు ప్రమేహములు నాశీవ్రణములు భగంధము మున్నగు నవి నశించును. మ.చిదినమునందు వెళ్లగించి తెచ్చిన పాపర వేరును చూర్ణము చేసి తేనెను నేతిని కలపి ఫాలను నేతిని త్రాగుః భ్యాసముగలవాడు నేంపవలయును. ఇయ్యది ఆన్ని విధములగు కుష్ఠులను పోగొట్టి 20) ఏండ్లు జీవింపచేయును. కరక నింబములనుగాని మిరియములను సీరికనుగాని తినిన నొక నెలలో కుష్ఠములు తొలగిపోవును. ఈరసాయనము కుష్ఠును హరించును.

◀ వయస్యాది లేపములు. ▶

శ్లో. వయస్యేడగజా కుష్ఠ స్త్రిస్తాభి ద్గడికా కృతా, బన్దమూత్రేణ సంపిప్తా లేపా చ్ఛ్చిత్త వినాశినీ. 67. పూతీకార్కనుజ్జు రేంద్ర ద్రుమాణాం, మూత్రో పిప్తాః పల్లవాః సామనాశ్చ, లేపా చ్ఛ్చిత్తం ఘ్నన్తి దద్రువ్రాణాః శ్చ, కుసా న్యర్భాంసి భగ్నానాడివ్రాణాం శ్చ. 68. గజచిత్ర వ్యాఘ్ర చర్మ మసీతైలవి లేపనాత్, శ్చిత్తం నాశం వ్రీజే త్కింవా పూతి కీలవిలేపనాత్. 69. కుడవో 2వల్లజబీజా ద్ధంశాలచతుర్థ భాగ సంమిశ్రః, మూత్రోణ గవాం పిప్తః సవర్ణకరణః సరః శ్చిత్తే. 70.

మధుకము తగిరినె కోష్ఠ పిప్పళ్లు వీటితో సిద్ధము చేసి మూత్రమునందునూరి లేపనచేసినచో తెల్లకుష్ఠులు నశించును. నెమలిఅడుగుచెక్క జిల్లేడు జెముండు పుష్కర

మూలము తేల జాజి వీటిఅపలను గోమాత్రముతో నూరి తేపన చేసినచో శ్విత్రములు ద్రులు కుంఠువు మున్నగునవి నశించును. దంతి చిత్రమూలము గుంటకలగర వీటి తెలముందు పక్షముచేసి తేపనచేసినను, దుర్లంధముగలపురువులను నూరి తేపనచేసినను శ్విత్ర కష్టములు నశించును. బావంచిత్రములు నాలుగు పలములు హరిదళము ఒక పలము వీటిని గోమాత్రముతో నూరి తేపనచేసినను సమానుగు వర్ణము వచ్చును.

— ౭౭ ఖాత్రీ క్వాధములు. —

శ్లో. ఖాత్రీఖదిరయోః క్వాధం పీత్వా వల్లుజసంయుతమ్, శంభోమధవలం శ్విత్రం తూర్ణం హస్తిన సంశయః. 71. క్షీరేషు దగ్ధే గజలండజేచ గజస్య మూత్రేణ బహుస్రుతే చ, ద్రోణప్రమాణం దశభాగయుక్తే దత్వా పచే ద్బీజ మవల్లుజస్య. 72. ఏతి ద్యదా చిక్కణతా ముపైతి తదా సుసిద్ధాం గుడికాం ప్రయుంజ్యాత్, విశ్నం విలింపే దథ తేన శ్శుష్టం తదా వ్రజ త్యాశు సవర్ణభావమ్. 73. శ్వేతఃకంఠీ మూలం పిష్టం పీతం చ గవ్యసయసైవ, శ్వేతిం నిహన్తి నిమతం రవివారే వైద్యనాథ స్యాజ్ఞా. 74.

ఉసిరిక కాచు వీటిక షాయసులో బావంచని కలిపికొని త్రాగిన చంద్రునివలె తెల్లగానున్న కుంఠులును నశించును. సందేహము లేదు. తగరినెను చిక్కగా దగ్ధముచేసి వినుగు మూత్రముతో కడిగి ద్రోణమునీటిలో వదవపాలు బావంచని విత్తనములను వైచి పక్షము చేసి గట్టిపడిన పిష్టట మత్రిలనుచేసి వీటిని తేపనచేసినచో తెల్లకుంఠులు నశించును. తెల్లని నెల్లివేరును నూరి గోమాత్రముతో చివటవటకును నిమిమముగా త్రాగినచో శ్విత్ర కష్టములు నశించునని ధన్వంతరి యాజ్ఞయై యున్నది.

— ౭౮ కుష్టహరమాణ్యము. —

శ్లో. పుష్పకాలే తు పుష్కాణి ఫలకాలే ఫలాని చ, సంచూర్ణ్య పిచుమర్దస్య త్విజ్జూలాని దలాసి చ. 75. ద్విరంశాని సమాహృత్య భాగికాని ప్రకల్పయేత్, త్రిఫలాత్ర్యూషణం బ్రాప్త్వి శ్వదంష్ట్రాసుమ్కరాగ్నికాః. 76. విడంగసారవారాహి లోహచూర్ణామృతా స్సమాః, హరిద్రాద్వయావల్లుజవ్యాధిఘాతాః సశర్కరాః. 77. కుష్ఠేంద్రయవపాతా శ్చ కృత్వా చూర్ణం సుసూయుతిమ్, ఖదిరాసననింబానాం ఘనక్యాధేన భావయేత్. 78. సప్తధా పంచనింబం తు మార్కవస్వరసేన తు, స్నిగ్ధ

శుద్ధతను ర్థిమా న్యోజయే చ్చ శుభే దినే. 79. మధునా తిక్తహవిషా ఖదిరాశనవారిణా, లేహ్య ముష్ణాంబునా వాపి కోలవృద్ధ్యా పలంపి బేత్. 80. జీర్ణే చ భోజనం కార్యం స్నిగ్ధం లఘుహితం చ యత్. విచర్షి కోదాంబరపుండరీక కపాలదద్యూకిటిభాలసాదనే, శతారువిస్ఫోటవిస ర్పశామాం కఫప్రకోపం త్రివిధం కిలాసమ్. 81. భగందరశ్శీపదవతర క్తం జాతాన్ధ్యనాడీప్రోణశీర్ష రోగాన్, సర్వా స్ప్రీమేహః స్ప్రీవరాం శ్చ సర్వా స్తంప్తావిషం మూలవిషం నిహన్తి. 82. స్థూలోదరః సింహకృశోద ర శ్చ సుశ్లిష్టసంధి ర్తద్ధునోపయోగాత్, సమోపయోగా దపి యే దశ స్తి సర్పాదయో యాన్తి వినాశ మాశు. 83. జీవే చ్చిరం వ్యాధిజరా విముక్తః శుభే రత శ్చంద్ర సమానకాన్తిః. 84.

పంచనింబముల పుష్పములను ఫలకాలములో ఫలములను చెక్కను వేళ్లను రెం డు రెండు భాగములుగా తెచ్చి త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు బ్రాహ్మీ ప లేరు జీడి చిత్రమూలము వారాహీకండ తిప్పతీగ వీటిని సమానభాగములుగా చేకొ నవలయును. పసపు హ్రానిపసపు బావంచి ఆరె కండచక్కెర కోష్ఠు ఇంద్ర యవము అగరుశొంఠి వీటిచూర్ణమును అందు కలుప వలయును. కాచు వేగిచెక్క నింబము వీటిక సామునునందు ఏడువారములు భావనచేసి పంచనింబములను గుంటగలక రాకు రసములో భావన చేయవలయును. పిప్పట స్నిగ్ధమును శుద్ధమును నగు శరీరముగలవాడు శుభదిగమునందు దీనిని ప్ర యోగింపగావలయును.

❖ వికవింశతిగుగ్గిలము. ౨ ❖

శ్లో. చిత్రకంత్రిఫలావ్యోష మజాజీం కాగవీ వచామ్, సైఠధవా తివిషేకుప్తం చవై వ్యలాయావశరాక జమ్. 85. విడంగాన్యజమోదాం చ ము స్తా న్యమరదారు చ, యావ న్ద్యేతాని సర్వాణి తావన్తాత్రం తు గు గ్గులుమ్. 86. సంక్షుద్య సర్పిషా సార్థం గుడికాం కారయే ద్విషక్, ప్రా త ర్భోజనకాలే చ భక్షయే త్తు యథాబలమ్. 87. హ స్త్యస్తాదశకుస్మా ని క్రిమీ స్తృప్తవ్రాణాని చ, గ్రహణ్యరోవికారాం శ్చ ముఖామయగ శ గ్రహణే. 88. గృధ్రాసీ మథ భగ్నం చ గుల్కం చాశు నియచ్ఛతి, వ్యాధీ న్కోషగతాం చాన్యాన్ జయే ద్విష్టు రిమాసురాః. 89.

చిత్రమూలము త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు జీలకఱ్ఱ కార వి వన సైంధవలఱము అతివన కోష్ఠు చవ్యము ఏలకులు అజమోద వాయువిడంగాముఖం

తుంగమునైలు దేవదారువు వీటిని టియంత గుగ్గలము వీటిని చూర్ణముచేసి నేతి తోమాత్రలను గట్టి ప్రాతఃకాలపు భోజనసమయమునందు బలానుసారముగా భక్షింపవలయును. ఇది పదునెన్నిది విధములగు కుస్తులు కృమిరోగములు దుష్ప్రణయముల గ్రహణీదోషములను రాక్షసులను విష్ణువుబోలె ఇయ్యది నశింపజేయును.

❖ తిలపట్టలఘృతము. ❖

శ్లో. పంచభల్లాతకాం శిచ్చిత్యా సాధయే ద్విధివ జ్వలే, కషాయంతం పిబే చ్చీతం ఘృతే నాక్తాప్తతాలుకః. 90. పంచవృద్ధ్యా పిబే ద్ద్యావ త్సప్తతిం హాసయే త్తతః, జీర్ణేఽద్యా దోదనం శీతం ఘృతం క్షీరోపసంహితమ్. 91. ఏత ద్రసాయనం మేధ్యం వలీవలితనాశనమ్, కుషార్యః క్రిమిదోషఘ్నం దుష్టశుక్రవిశాశనమ్. 92. తైలం భల్లాతకానాం చ పిబే న్నాసం యథాబలం, సర్వోపతాఃవిమృక్తో జీవే. ద్వర్షశతం దృఢమ్. 93. ప్రలేపోద్వర్తనన్నాన పానభోజనకర్తణి, శీలితిం ఖాదిరం వారి సర్వత్ప్రగ్లోపనాశనమ్. 94. నింబం పటోలం దార్ద్రం దురాలభాం తక్తకరోహిణీం త్రిఫలాం, కుర్యా ద్దర్దనలాంశా న్నర్పటకం త్రాయమాణాం చ. 95. సలిలాథకసిద్ధానాం రనేఽష్టభాగస్థితే క్షిపే త్పూతే, చందినకిరాతతిక్తక మాగధికా త్రాయమాణాం చ. 96. ముస్తావత్పిక బీజం కల్మీకృత మర్ధకర్షా న్భాగాన్, నవసర్పిషశ్చ పట్టల మేత త్సిద్ధం ఘృతం పేయం. 97. కుష్టజ్వరగుల్తారోగ్ని గ్రహణీపాం డ్వామయ శ్వేనుధూన్, హస్తి పానూవిసర్పవీక్షకాన్కృమామదగంధ సిద్ధంచ. 98.

అయిదుజీడిగింజలను ముక్కలుచేసి నీటిలో యథావిధిగా సాధించి కషాయముచేసి త్రాగిన కుస్తువులు నశించును. ఇయ్యది పలీపలితమును కుస్తు మున్నగు వానిని పోగొట్టును. జీడితైలమును బలానుసారముగా నొక నెలరోజులు త్రాగినచో సమస్తములయినట్టి దుఃఖములును నశించి 100 వింజ్లుబ్రతుకగలుగును.

నింబము పటోలము మ్రానిపసపు దురదగొండి కటుకరోహిణి త్రిఫలములు పిత్తపాపడ కలుక్రాసుగ వీటినర్ధతుల|| చొ|| తెచ్చి 64 ఫలములనీటిలో వైచి కషాయముచేసి ఎన్నిదవ పాలు మిగిలియున్నప్పుడు వడియగట్టి పిమ్మట చందనము నేలవేయి పిప్పళ్లు తుంగమునైలు వీటి నర్ధతులనుచొ|| కల్కముచేసి 6 పలముల నేతినందు సిద్ధముచేసి త్రాగిన కుస్తువులు జ్వరములు గుల్మములు మొగలగునవి నశించును.

పంచతిక్తకఘృతము.

శ్లో. నింబం షటోలం వ్యాఘ్రిం చ గుడూచీం వాసకం తథా,
 కుర్యా ద్ధశ పలాన్భాగా నేకైకస్య సుకుటితాన్. 99. జలద్రోణే విపక్త
 వ్యం యావ త్పాదావశేషితం, ఘృతప్రస్థం పచే త్తేన త్రిఫలాగర్భ
 సగముతం. 100. పంచతిక్త మిదం ఖ్యాతం సర్పిః కుప్తవినాశనం, అశీ
 తిం వాతజా నోగ్గాం శ్చత్వారించే చ్చపైత్తికాన్. 101. వింశతిం
 స్తైష్ఠికాం శ్చైవ పానా దే వాపకర్షతి, దుష్టవ్రణక్రిమీ నర్మః పం
 చకాసాం శ్చ నాశయేత్. 102.

నింబము పటోలము తిప్పతీగె అడ్డసరము వీటినిన్నిటిని నూరి పదిపది పలములు
 తీసికొని ఒకద్రోణపు నీటిలో పక్వము చేసి నాల్గవ పాలు నీరు మిగిలినప్పుడు త్రిఫల
 ములకల్కమును కలిపి 16 పలములనేతిని అందు పక్వము చేయవలయును. దీనినే పంచ
 తిక్తఘృతమందురు. ఇది కుష్ఠను 80 విధములగు వాతరోగములును 40 విధములగు పిత్తి
 రోగములును 20 విధములగు కఫరోగము: నుదుష్టవ్రణములు కిమిరోగములు మున్నగు
 వానిని నాశింపజేయును.

తిక్తకఘృతము.

శ్లో. ఆఫలాద్వినిశావాసాయాసపార్పటకూలకాన్, త్రాయ స్తే
 కటుకానింబౌ స్ప్రీత్యేకం ద్విసలోన్చితాన్. 103. క్వాథయిత్వా జల
 ద్రోణే పాదశేషేణ తేన తు, ఘృతప్రస్థం పచే త్కల్కైః పిప్పలీవన
 చందనైః. 104. త్రాయంతీశక్రభూనింబై స్తత్ప్రీతిం తిక్తకం ఘృతమ్.
 హస్తై క్షుప్తజ్వారార్థాంసీ శ్వయంధుం గ్రహణీగదమ్. 105. పాండురోగం
 విసర్పం చ క్షోబానా మపి శేస్యతే.

త్రిఫలములు పసపు ప్రానిపసపు అడ్డసరము పిత్తిపాపడ కూలకము కలుకానుగ
 కటుక రోహిణి నింబము వీటిని ఐదేసిఫలము లొకద్రోణపు నీటిలో కమాయముచేసి
 పిప్పల్లు కుంగముస్తైలు చందనము కలుకానుగ ఇంద్రయవనేలవేము నీటికల్కమును చే
 ర్చి నేతిని సిద్ధముచేసి నేపించిన క్షుప్తాదిరోగములు నశించును.

మహాతిక్తకఘృతము.

శ్లో. సప్తచ్ఛదం ప్రతివిమాం సంపాకం తీక్తరోహిణీం, వాతాం
 మస్త ముశేరం త్రిఫలాం షటోలపిచుమర్దపర్పటకమ్. 106. ధన్వయా

నం సచందిస ముపకులేయ పద్మకం రజన్యా చ. 107. వక్ష్యంథాం సవి
 శాలాం య తావరీశారివే చోబే, వత్సకబీజం వాసాం మూర్వా మమృ
 తాం కిరాతతిక్తం చ. 108. కల్కా న్కుర్యా న్నతిమా న్యష్టాహ్వాం
 త్రాయమాణాం చ, కల్కస్తు చతుర్భాగో జల మప్యగుణం రసోఽ
 మృతఫలానాం. 109. ద్విగుణో స్ఫుతా చ్చ దేయ స్తత్సర్పిః పాయ
 యే త్సిద్ధమ్, కుష్మాని రక్తపిత్తం ప్రబలా న్యర్థాంసి రక్తవాహీని. 110.
 విసర్ప మమ్లపిత్తం వాతాస్పృక్వాంశురోగం చ, విస్ఫోటకా స్సపామా
 నున్దాదకా న్కామలాం జ్వరం పాండుం. 111. హృద్రోగగుల్మపిడకా
 మస్పృగ్దరం గండమాలాం చ, హన్యాదేత త్సద్యః వీతం కాలే యథా
 బలం సర్పిః, యోగశత్రై రస్యజితా న్నహావికారా న్నహాతిక్తం. 112.

మయ్యాకుసూన్న ఆతివస సంపాకము కటుకరోహిణి అగరుశొంతి తుంగము
 నైః పక్షివేళ్లు పటోలనింబములు పిత్తిపాపజ యివాసపందనము పిష్టాక్షము
 పసపు మ్రాసపసపు వస పిల్లపీచం మనుబాల మధుకము త్రాయమాణము వీటిని కల్కము
 లను చేయవలయును. కల్కము నాలుగుభాగములు నీళ్లుపన్నితిభాగములు పటోలరసము
 కండు కెట్లు 2కి పాలుసెయ్యి కలిపి సిద్ధుచేసి నేవించిన కుష్టు రక్తపిత్తము మూలరో
 గము అమ్లపిత్తము పాండురోగములు మున్నగు వానిని సమయానుసారముగా నేవించిన
 సశింపచేయును. ఇయ్యది మహాతిక్తఘృతము. వందలకొలది యోగములగు కుదురనిరో
 గముల సెల్లను ఇది పోగొట్టును.

—● మహాఖాదిఃఘృతము. ●—

శ్లో. ఖాదిరస్య తులూః పంచ శింశపాశనయో స్తులే, తులూ
 ఠాః సర్వ వైతే కరంజారిష్టవేతసాః. 113. షర్పటః కుటజ శ్చైవ
 వృష్యః క్రమిహారిః తథా, హరిద్రే కృతమాల శ్చ గుడూచీత్రిఫలా
 త్రిఫుల్. 114 సప్తపర్ణస్తు సంక్షుణ్ణో దశద్రోణే చ వారిణః, అష్టభా
 గావశేషం తు కపాయ మవతారయేత్. 115. ధాతీరసం చ తుల్యం
 శం సర్పష శ్చాఫకే పచేత్, మహాతిక్తకకల్కైశ్చ యథోక్తైః పలస
 మ్మితైః. 116. సిహన్తి సర్వకుష్మాని పానాభ్యంగాన్ని షేవణాత్, మహా
 ఖాదిర మిత్యేతి త్పరం కుషవినాశనం. 117.

చంద్రచెక్క విదుతులములు ఇరుగుడు ఒకతులము కరంజము నింబము వేప పిత్త పాపడ కోష్ఠు చెఱకు గాని ఉసిరిక వాయువిడంగములు పసపు మ్రొనిపసపు తేల తిప్పతీగె త్రిఫలములు తెల్లతెగడ సప్తల వీటినిగాని చూర్ణముచేసి పదిద్రోణముల నీటిలో పక్వముచేసి నాలవపాలు మిగిలినప్పుడు దించి ఉసిరిక రసము 64 పలములు నేయి 64 పలములు కలిపి మహాతిక్తకఘృతమును పక్వము చేయవలయును. కాని మై యకాపధములును ఒక్కొక్కపలమే వేయవలయును. ఇది మహాఖదిరఘృతము. దీనిని నేవించిన శుష్క లన్నివిధము లగుఁబ్టివియును నశించును.

— ౧౧ పంచతిక్తకగుఱుఁము. ౧౧ —

శ్లో. నింబామృతావృషపటోలనిదిగ్ధికానాం, భాగా స్పృశ గ్ధ శపలా న్విపచే ధ్ను టేఽవామ్ 118. అష్టాంశ శేషితజలేన సునిఃసృతేన, ప్రస్థం ఘృతాస్య విషచే త్పిచుభాగక ల్లైః. 119. పాఠావిడంగసుర దారుగ జోపకుల్యా, ద్విత్వారనాగరనిశామశిచవ్యకుష్ఠేః. 120. తేజోవతీమరిచ వత్సకదీప్యకాగ్ని రోహణ్యరుష్కరవచాకణమూలయుక్తైః, మంజిష్ఠ యాలివిషయా వరయా యమాన్యా సంశుద్ధగుఱులువలైరపి పంచసం ఘ్రైః. 121. తత్యేవినం విషమతిప్రబలం సమీరం సన్యస్తిమజ్జగత మవ్యథ కుష్ఠ పీచుద్భక్, నాడీవ్రణార్బుదభగందరగండమాలాం జత్వూ ర్ధ్వసర్వగలగుల్తగువోత్థమేహాన్. 122. యత్క్వారుచిశ్వసనవీనసకాన శోష, హృత్పాండురోగగళవిద్రధివారక్తం. 123.

వేప తిప్పతీగె రేణుకము పటోలము వాకుడు వీటిని పదేసి పలములు ప్రత్యేక ముగా పక్వముచేసి ఎనిమిదవపాలు మిగులగా ఒక ప్రస్థము నేతిని ఒకతులముకల్ప మును అగరుశొంఠి వాయువిడంగములు దేవదారువు ఏనుగుసిప్పళ్లు నజ్జత్వారము యవ ఙ్కారము శొంఠి పసపు సోంపు చవ్యము కోష్ఠు తేజోవంతి మిరియములు వాము చిత్ర మాలము కరక్కాయలు జీడిగింజలు వస సిప్పళ్లు మంజిష్ఠము అతివస త్రిఫలములు వీటి నన్నిటిని తీసికొని చక్కగా శుద్ధముచేసిన గుగ్గలమును 5 పలములును కలిపి నేవించిన దుస్సాన్ధ్యము లయినను కుష్ఠు నాడీవ్రణము మున్నగు రోగములు నశించును.

— ౧౨ వజ్రకఘృతము. ౧౨ —

శ్లో. వాసాగుడూచీత్రిఫలాపటోల, కరంజనింబాశనకృష్ణవేత్రం తత్కావ్యథకల్లైః సస్పృతంవిపక్వం, తద్వజ్రకం కుష్ఠహరం ప్రదిప్తం. 124.

విశేషకర్తాః గుళిహస్తపాదః, క్రియ్యద్దితో భిన్నగలోపి మర్త్యః, పౌరాణికీం కాన్తి మవాప్య జీవే, దవ్యాహతో నర్వశతం చ కష్టే. 125.

అడనరము తిప్పతీగ త్రిఫలములు పటోలము నెమలిఅడుగుచెక్కె నింబము వేగి నల్లమును బాల వీటిక హాయముల కల్కములతో నేతిని పక్కము చేయవలయును. ఇయ్యది కుష్టును పోగొట్టును. దీనిని నేవించిన కాళ్లు వేళ్లు తిని పోయినవారికైనను యథాచ్రకారపు కాంతియును కాయమును వచ్చి 100 ఏడ్లు జీవించెదరు.

◀ తేలతైలము. ▶

శ్లో. ఆరగ్వధం ధనం కుష్టం హరితాళం మనశ్శిలామ్, రజనీద్వయసంయుక్తం పచే తైలం విధానవితే, ఏతేనాభ్యంజయే చ్చిచ్ఛ్రీక్షీప్రం శ్విత్రం వినశ్యతి. 126.

తేల కాచు కోష్ఠ హరిదళ ముణిశిల పసపు మార్గినిపసపు వీటికల్కమును చేయుటను చక్కగా నెఱిగి చేసి నేవించిన కుష్టులు నశించును.

◀ తృణకతైలము. ▶

శ్లో. మంజిష్ఠా రుక్షీ శాచక్ర మర్దారగ్వధపల్లవైః, తృణకస్వరసే సిద్ధం తైలం కుష్టహారం కిటు. 127.

మంజిష్ఠము కోష్ఠ పసపు తగిరి నెవిత్తులు తేల ఆమలు వీటికల్కము, గోహివతృణరసము వీటితో ఆవనూ నెను సిద్ధుచేసి నేవించిన కుష్టులు నశించును.

◀ మహాతృణకతైలము. ▶

శ్లో. హరిద్రాత్రిఫలాదారు హయమారకచిత్రకమ్, సప్తచ్ఛదశ్చ నింబత్వ క్కరంజో వాలకం నఖి. 128. కుష్ట మేడగజాబీజం లాంగలీగణికాఢికా, జాతీపత్రం చ దార్ద్రీ చ హరితాలం మనశ్శిలా. 129. కలింగా తిలవత్రం చ అర్కక్షీరం చ గుగ్గులుః, గుడత్విజ్జ రిచం చైవ కుంకుమం గ్రంథివర్ణజమ్. 130. సర్వవర్ణాశఖదిర విడంగం పిప్పలీం వచామ్, ఘనరేణ్యమృతాయష్టికేసరం ధ్యామకం విషం, విశ్వకట్ఫల మంజిష్ఠా వోలస్తుంబీఫలంతథా, స్నుహీసంపాకయోః పత్రం వాగుజీబీ జమాంసికే. 131 ఏలాజ్యోతిష్తతీమూలం శిరీషోగోమయాద్రసః, చందనేకుపనిర్గుండీ విశాలా మల్లికార్జునమ్. 132. వాసాశ్వగంధాబ్రాహీ

చ శ్రావ్యోచ్ఛాంచంపకకట్టలం, ఏత్యై కల్లైః పచే త్తైలం తృణాకస్వరస ద్రవం. 134 సర్వత్వగోషహరణం మహాతృణాకి సంజ్ఞితం.

పసపు త్రిఫలములు దేవదారువు గన్నేరు చిత్రమాలము సప్తల వేసెచెక్క నెమలియడుగుచెక్క కుఱువేరు నఖము శోష్ణు తగిరినెవత్తులు జాజిచిగుళ్లు మ్రానిపసపు హరిదశము మనశ్శిల తెల్లతెగడ తిలలు తేజపత్రి జిల్లేడుపాలు గ్గిలలు లవంగపు పట్టు మిరియములు కేసరములు చిట్టిఆగలతులసి కామ వాయువిడంగములు సిప్పళ్లు పస తుంగముస్తెలు రేణుక తిప్పతీగె మధుకము గోహిషతృణము మంజిష్ఠము సారవిత్తులు జెముడు ఆకులు బాపంచివత్తులు విలక్షణమున్నగువాని కల్కమునందు తైలమును పక్వముచేసి వాడినచో త్వగ్గోషములు సమస్తమును హరించును.

◀▶ పజకతైలము. ▶◀

శ్లో. సప్తవర్ణకరంజార్కమాలతీకరవీరజం. 135. మూలం గ్ను హీశిరీషాభ్యాం చిత్రకాస్ఫుతయో రపి, కరంజబీజం త్రిఫలాం క్షీకటుం రజసిద్వయమ్. 136. సిద్ధార్థకం విడంగం చ ప్రపున్నాడతిలై స్సహా, మూత్రపిష్టైః పచే త్తైలం ఏభిః కుప్టమ్ వినాశం. 137. అభ్యంగా ద్వ జకం నామ నాడీదుష్టవ్రాణాపహం.

విడాగులపొన్న నెమలియడుగుచెక్క జిల్లేడు జాజి గన్నేరు కీటివేళ్లను జముండు శిరీషములవేళ్లును చిత్రమాలపువేళ్లు తెల్లమును బాలవేళ్లును నెమలియగుగు విత్తనములును త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు సిప్పళ్లు పసపు మ్రానిపసపు ఆవాలు వాఱువిడంగములు తగిరినె తిలలు వీటిని గోమూత్రముతో నూరి తైలమును పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది కుప్టను గోగొట్టును. దీనినిపైపెరుద్దినచో వా ప్రణాదులు మానును.

◀▶ మరిచాల్యతైలము. ▶◀

శ్లో. మరిచాలశిలాశ్వార్క పయోశ్వోజటాత్రవృత్. 138. శక్పద్రసవిశాలారు జ్జీశాయుద్దారుచందనైః, కటుతైలా తృచేత్ప్రీకం ద్వ్యక్షీ ర్విషపలాన్వితైః. 139. సగోమూత్రం తదభ్యంగా ద్దద్దుశ్శ్వ త్రవినాశం, సర్వేష్వపి చ కుప్తేషు తైల మేత త్ప్రీకస్యతే. 140.

మిరియములు హరిదలము మణిశిల ఆర్కక్షీరము గన్నేరువేళ్లు తెల్లతెగడ వేడ ఇంద్రవారుణి శోష్ణు పసపు మ్రానిపసపు దేవదారువు చందనము వీటినిన్నిటి నరపలముచో|| వీటిని కల్కముచేసి అందు 16 పలముల ఆవనూనెను కలిపి పక్వముచేసి గోమూత్రమును కలిపి రుద్దిన శ్విత్రకుప్తములును నశించును.

●● బృహస్పరీచాద్య తైలము. ౧●●

శ్లో. మరిచం త్రివ్రతా దంతీ క్షీరమార్కం శక్పద్రసః, దేవ దారు సాచిద్రే ద్వే మాంసీ కుష్ఠం సచందనం. 141. విశాలా కరవీరం చ హరితాలం మనశ్శిలా, చిత్రకోలం గలాఖ్యా చ విడంగం చక్ర మర్దకం. 142. శిరీషం కుటజో నింబం సప్తపర్ణస్సు హేమృతాః, సంసాకో నక్త మాలోబ్ధః ఖదిరం సిప్పలీ వచా. 143. జ్యోతిష్పతీ చ కలికా విషస్ప ద్విపలం భవేత్, ఆఢకం కటుతైలస్య గోమూత్రం తు చతుర్గుణం. 144. నృత్పాత్రే లోహపాత్రే వా శనై ర్నృద్వగ్నినా సచేత్, పక్వా తైలవరం హ్యేత స్త్రిక్షయే త్కౌస్తికా స్త్రిణాన్. 145. హమా విచ ర్చికా దద్రు కంఠా విస్ఫోటకాని చ, వలయః పలితం ఛాయా నీవీ వ్యంగ స్తథైవ చ. 146. అభ్యంగేన ప్రాశ్యంతి సాకుమార్యం చ జాయతే, ప్రథమే వయసి స్త్రీణాం యాసాం నస్యం తు దీయతే. 147. పరా మపి జరాం ప్రాప్య న స్తనా యాన్తి నమ్రతాం, వలీవర్ద స్తురం గో నా గజో వా వాయుపీడితః. 148. ఏభి రభ్యంజనై ర్గాఢం భవే న్నారతవిక్రమః.

మిరియములు తెల్లతెగడ దంతి అర్కక్షీరము కేదరము దేవదారువు పసపు ప్రానిపసపు జటానూసి కుష్ఠచందము గన్నేరు హరిదళము మణిశిల చిత్రమాలము లాంగలీ వాయువిడంగములు తగిరినె నిరినెన కోష్ఠుచక్క నింబము విడాకులగాన్న జెముడు తిప్పతీగ తేల నెనులిఅడు తుంగమునై పిప్పళ్లు వస వీటిని పలము చొ! ఆవనూనె ఒకయాఢకము నాలుగుకెట్లు గోమూత్రము వీటిని మట్టికుండలో గాని లోహపాత్ర లో గాని సన్నని పెగును పక్వముచేసి దించి ఈతైలమును కుష్ఠ వ్రణములకు పూయవలయును. గజ్జి విచర్చిక దద్రువు జిల విస్ఫోటకము వలీపలితము ఇవియన్నియు నశించును. గోగవు ప్రథమావస్థలో నస్యమును చేసినచో స్త్రీలకు వృద్ధావస్థలో నెనను చను మొనలు ప్రేలబడవు.

●● వివ్రతైలము. ౨●●

శ్లో. నక్తమాలం హరిచ్రే ద్వే అర్క స్తగర మేవ చ. 149. కగవీరం వచా కుష్ఠ మాస్ఫోతా రక్తచందనం, మాలతీ సప్తపర్ణం చ ముంజిసా సింధువారికా. 150. ఏషా మర్థపలా న్భాగాన్ విషస్యాపి పలం తథా, చతుర్గుణే గవాం మూత్రే తైలప్రస్థం విపానయేత్. 151

శ్విత్ర విస్ఫోటకటిభ కీటలూతా విచర్పికాః, కంఠాకచ్ఛువికారా శ్చ యే వ్రణా విషదూషితాః. 152. విషతైల మిదం నామ్నా సర్వవ్రణ విశోధనం.

నెమలిఅడుగు పసపు మ్రానిపసపు జిల్లేడు తగరము గన్నేరు వస కోష్ఠ తైల మనుబాల రక్తచందనము జాజి సప్తపర్ణము మంజిష్ఠ వావిలి వీటి సర్దపలమంతయును పొన్నతైలము నొకపలమును నాలుగురెట్లు గోమూత్రమును వీటిలో 16 పలముల తైల మును పక్వముచేసి వాడిన శ్విత్రకుఘాతమును పోగొట్టును.

◀◀ కరవీరతైలము. ▶▶

శ్లో. శ్వేతకరవీరసా గోమూత్రం చిత్రకం విడంగం చ, కుఘే షు తైలయోగః సిద్ధోయం సమృతో భిషజాం. 153.

తైలగన్నేరురసము గోమూత్రము చిత్రమూలము వాయువిడంగములు వీటిలో సిద్ధముచేసిన తైలము కుఘుల నన్నిటిని పోగొట్టును.

◀◀ తైలగన్నేరు తైలము. ▶▶

శ్లో. శ్వేతకరవీరమూలం విషాంశ సాధితం గవాం మూత్రే, చ ర్కదళపామా సిద్ధవిస్ఫోట క్రిమికటిభజి తైలం. 154.

తైలగన్నేరువేళ్లు పొన్నతైలము వీటిని గోమూత్రముతో సాధించి లేపనచేసి నచో పామాదిగోగములు నశించును.

◀◀ సిందూరాదితైలము. ▶▶

శ్లో. సిందూరార్ధపలం విస్త్రా జీరకస్య పలం తథా, కటుతైలం పచే న్నానీం సద్యః పామాహారం పరం. 155.

సిందూరము అరపలము జీలకఱ్ఱపలము వీటిని రీ పలముల ఆవనూనెతో పక్వము చేసి యుపయోగించినచో తత్క్షణమే పామను పోగొట్టును.

◀◀ మహాసిందూర తైలము. ▶▶

శ్లో. సిందూరం చందనం మాంసీ విడంగం రజనీద్వయం, ప్రి యంగుం పద్మకం కుఘం మంజిష్ఠాం ఖదిరం వచాం. 156. జాత్యర్క త్రివృతానింబ కరంజవిష మేవ చ, కృష్ణవేత్రకలోధ్రం చ ప్రవున్నా డం చ సంహరేత్. 157. శ్లక్షుపిష్టాని సర్వాణి యో జయే తైలమాత్ర యా, అభ్యంగేన ప్రయుజీత సర్వకుఘవినాశనం. 158. పామావిచర్పి

కాకండ్నూ వినర్వాదివినాశనం, ర క్తపిత్తోత్థితాన్ హన్తి రోగా నేవంవి ధాన్యహలాన్. 159.

సిందూరము చందనము జటామాంసి వాయువిడంఘములు పసపు మ్రానివసపు ప్రీయంగువు పద్మాక్షుము కోష్ఠ మంజిష్ఠము కాచు మున్నగువానిని నూరి తైలములో పక్వముచేసి రుద్దినచో కుష్ఠులు నశించును.

◀◀ ఆదిత్యక తైలము. ౧౬౦ ▶▶

శ్లో. మంజిష్ఠా త్రిఫలాలాక్షా నిశాశిలాలగంధకైః, చూర్ణితై స్తైల మాదిత్యపాకం పామాహారం పరం. 160.

మంజిష్ఠము త్రిఫలములు లక్కపసపు మణిశిల హరిదలము గంధకము వీటిమా ర్జమునందు తైలమును ఎండలో కాచవలయును. ఇయ్యది పామగోగములనుబోగొట్టును.

◀◀ దూర్వాద్యతైలము. ౧౬౧ ▶▶

శ్లో. స్వరసేన చ దూర్వాయాః పచే త్తైలం చతుర్గుణం, కచ్చూ విచర్చికా పామాః అభ్యంగా దేవ నాశయేత్. 161.

నాలుగురెట్ల గరికరసములో తైలమును కాచి రుద్దినను పామగోగములు నశిం చును.

◀◀ అర్కతైలము. ౧౬౨ ▶▶

శ్లో. అర్కపత్రరసే పక్వం కటుతైలం నిశాయుతిం, మనఃశిలాయుతిం వాపి పామా కచ్చూద్వినాశనం. 162.

జిల్లేడాకుల రసమునందు అవనూనెను పక్వముచేసి పసుపును గాని మణిశిలను గాని చేర్చి పూసికొనిన పామాదులు నశించును.

◀◀ గండిరూది తైలము. ౧౬౩ ▶▶

శ్లో. గండిరీకా చిత్రక మూర్కవార్క, కుష్ఠద్రుమ త్విగ్లవణై స్స మూత్రైః, తైలం పచే న్నండలద్రుకుప్త, దుప్తప్రణారక్కిటిభావ హారీం. 163.

శైముడు చిత్రమూలము గుంటకలగరాకు జిల్లేడు వీటిరసము చేర్చి ఉప్పు గోమా త్రములలో తైలమును కాచి రుద్దినచో కుష్ఠులు నశించును.

◀◀ పుణ్ణీసార తైలము. ౧౬౪ ▶▶

శ్లో. చిత్రకస్యాథ నిర్గుండ్యా హయమారన్య మూలతః, నాడీచ బీజా ద్విషతిః కాంజిపిష్ఠం పలరపలం. 164. కరంజ తైలాష్టపలం కాంజిక

స్వ వలం పునః, మిశ్రితం సూర్యసంత ఘృతైలం కుష్ఠవ్రీణాస్రజిత్ .165.

చిత్తమూలమువేళ్ళు వావిలివేళ్ళు గన్నేరువేళ్ళు నాడీ శాకపుబీజములు పొన్న వీటిని ఒక్కొక్కపలము గంజిలో నూరి మర్దించినను కుష్ఠులు నశించును.

—● సోమరాజి తైలము. ●—

శ్లో. సోమరాజీ హరిద్రే ద్వే సర్వ పారగ్వధం గదం, కరంజైడగ జాబీజం గర్భం దత్వా విషాచయేత్ .166. తైలం సర్వ పసంభూతం నాడీ దుష్టనౌణాపహం, అనేనాశు ప్ర శామ్మన్తి కుష్ఠా న్యస్తాదవైవ తు. 167. నీలికాపిడకా న్యంగం గంభీరం వాతిశోణితం, కంఠూకచూర్ణప్రశమనం కచ్చుపామావినాశనం. 168.

బాసంచివత్తులు పసపు మ్రానిపసపు ఆవాలుతేల కోష్ఠు నెమలి యడుగు తగిరి నెవత్తులు వీటికిల్కమును ఆవనూనెలో సిద్ధముచేసి రాచినను పదు నెనిమిది విధములగు కుష్ఠులును నశించును.

—● రేచనాగి తైలము. ●—

శ్లో. పక్షాత్పక్షా చ్చర్దనా న్యభ్యుపేయా, న్నానా న్నానా తస్మిం సనం చా న్యధస్తాత్, త్య్రీహస్త్య్రీహస్త్య్రీ న్నన్యత శ్చానపీఠా, న్నా సే వ్య సృ జ్ఞోక్షయే త్షట్సు పట్సు. 168. యోషిస్తాంససురాత్యాగః శాలి ముద్గయవాదయః, పురాణా స్తి క్తశాకం చ జాంగలం కుష్ఠినాం హేతిం. 170.

పనహేనుగోజాలకు పవనమును నెలనెలకు విరేచనములను మూడేసిగోజాలకు నన్యమును ఆరేసి నెలలకు రక్తస్రావమును చేయవలయును. శ్రీసంగాది అపభ్యములను కదలి పెట్టవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు కుష్ఠాధికార ప్రకరణము యుగిసెను.

౫౦. ఉదర్దకోఠ శీతపితృధికారము.

—● ఉదర్దకాదులకు అభ్యంగములు. ●—

శ్లో. అభ్యంగః కటుతైలేన నేక శ్చోష్ణాంబుభి స్తతిః, ఉదర్దే వమనం కార్యం పటోలారిష్టవాచణా. 1. త్రిఫలాపురకృష్ణాభి ద్విరేక

శ్వాత్ర శస్యశే, త్రిఫలాం ఊద్రసహితాంపిబే ద్వా నవకార్షి కాం.2. విసర్వోక్త మమృతాది భిష గత్రాపి యోజయేత్, సితాం మధుకసం యుక్తాం గుడ మామలకై స్సహ. 3. సగుడం దీప్యకం యస్తు ఖాదే త్పిథ్యాన్నభు జ్జురః, తస్య సశ్యతి సప్తాహో దుదర్భః సర్వదేహజః. 4. సిద్ధార్థుజనీకల్కైః ప్రపున్నాడతిలై స్సహ, కటుతైలేన సంమిశ్ర మేత దుద్వర్తనం హితం. 5. దూర్వానిశాయితో లేపః కచ్చుపామావినా శనః, క్రిమిదద్దుహర శ్చైవ శోషిత్తహరః పరః. 6. అగ్ని మంథభవం మూలు పిప్లం పీఠం చ సర్పిసా, శీతపిత్తోద్దర్భకోతా స్సప్తాహో దేవ నా శయేత్. 7. కుష్ఠోక్తం చ క్రమం కుర్యా దప్లపిత్తస్న మేవ చ, ఉద ర్ఘోక్తం క్రియాం చాపి కోశరోగే సమాసతః. 8. సర్పిః వీత్వా మహా తిక్తం కార్యం శోణితమోక్షణం.

ఆఽనూనెతో తలంటికొని వేడినీళ్లు పోసికొని వాంతులను చేయవలయును.

త్రిఫలాదులతో విశేనను చేయించుటమంచిది. లేనిచో త్రిఫలములను తేనెనైనత్రాగ నలయును. విసర్వకి చెప్పిన ఆమృతాదియొగల నిఁదునవలంపింపవలయును. మధుకము చుక్కెరతో గాని ఉసికికి బెల్లముతో గాని తినవలయును. గుడనహితమగు ఆజమో దను నేవించిన ఉదర్భులు శుభము. దూర్వలను పసపులు నూరి లేపన చేసినచో కచ్చు దద్దుపు పామ శుభము. ఆరణీవేళ్లను నూరికొని నేతితో త్రాగిన శీతపిత్తాదులు విడు గోజాలలో నశించును. కుఱ్ఱును చెప్పిన చికిత్సలను ఆమపిత్తమును పోగొట్టెడిచికిత్సలను విస్తారముగా కోశరోగమునందు చేయవలయును. మహాతిక్తమును త్రాగి రక్తస్రావణ మును చేయుటయును మంచిది.

ॐ నింబపత్ర సేవనాదులు. ॐ

శ్లో. నింబస్య పత్రాణి సదా ఘృతేన ధాత్రీవిమిశ్రాణ్యథ వోప యుంజ్యాయేత్. 9. విస్ఫోటకోశక్షతశీతపిత్తం కండ్వప్రసపిత్తం సహసా చ జహ్న్యత్, ఊరసింధూతతైలై శ్చ గాత్రాభ్యంగం ప్రయోజయేత్. 10. గంభాదికాఫలం పక్వం శుష్క ముత్సేద్వితం పునః, క్షీరేణ శీతపిత్త ఘ్నం ఖాదితం పథ్యసేవినా. 11. తైలోద్వర్తనయోగేన యోజ్య ఏలాదికో గణః, శుష్క మూలకయూషేణ కౌలుత్థేన రసేన వా. 12. భోజనం సర్వదా కార్యం లాపతి త్తిరిజేన వా, శీతలా న్యన్నపానాని

బుద్ధ్యా దోషగతిం భిషక్. 13. ఉష్ణాని వా యథాకాలం శీతపితై ప్రయోజయేత్.

ఎల్లప్పుడును వేపఆకులను నేతితోగాని ఉసిరిక తోగాని కలిపితినినచో విసోష్ణ టకము కోష్ఠము తుతము శీతపితైము గజ్జి మున్నగునవి నశించును. పండినగుమ్ముడు నెండించి పా...తో తినిన శీతపితైములు నశించును. ఏలాది గణపుటోషధములను తైలముతో నలుగు పెట్టనలయును. ఎండినమునఁగి కాయల రసముతోకాని ఉడవలక సాయముతో గాని తిత్తిరిపక్షిమాంసపు రచనతోగాని భుజింపవలయును. దోషములను చక్కగా నెఱిగి శీతలములుగాని ఉష్ణములుగాని యైన యన్న పానములను శీతపితైతోగముల ననుసరించి వైద్యుఁడు పెట్టించుచుండ వలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఉదర్ధకోష్ఠ శీతపితైధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౧౧. ఆమృషితాధికారము.

◀ ఆమృషితైమునకు సామాన్యోపాయములు. ▶

స్తో. వాన్తి కృత్యామృషితైతు విరేకం మృదు కారయేత్, సమ్యక్ గాన్తివిచిక్తస్య సుష్టిగ్ధ స్వానువాసనం 1. ఆస్థానం చిరోద్భూతే దేయం దోషాద్యపేక్షయా, క్రియాశుద్ధస్య శమనీ హ్యానుబంధవ్యపేక్షయా. 2. దోషసంస్కరణే కార్యా భేషజాహారకల్పనా, ఉర్ధ్వగం వమనైర్ధిమా నధోగం రేచనైర్వరేత్. 3. తిక్తభూయిష మాహారం పానం వాపి ప్రకల్పయేత్, యవగోధూమవికృతీ స్తీక్ష్ణసంస్కారవర్జితాః. 4. యథాస్యం లాజనక్రూన్వా సీతా న్నఘయుతా స్పి బేత్, నిస్తుషయపవృషధాత్రీ, క్వాథ శ్రీసుగంధిమఘయుతః పీతః, అపనయతి చామృషితైయది భుంక్తే ముద్గయాపేణ. 5. కఫపితైవమీకండుజ్వరవిసోష్ణదాహాహః, పాచనో దీపనః క్వాథః శృంగ బేరపటోలయోః. 6. పటోలం నాగరం ధాన్యం క్వాథయిత్వా జలం పిబేత్, కంఠాపామూర్తిశూలఘ్నం కఫపితైగ్నిమాంద్యజిత్. 7. పటోలవిశ్వాచ్యుతిరోహిణీకృతం, జలం పిబే త్పితైకపోచ్చ్రయే తు, శూల భ్రమూ రోచక వహ్నిమాంద్య దాహజ్వరచ్ఛర్దినివారణం తత్. 8. యనకృష్ణాపటోలానాం క్వా

థం క్షౌద్రయుతం పిబేత్, నాశయే దమ్లపిత్తం చ అరుచి చ వమిం తథా. 9.

ఆమ్లపిత్తమునకు వాంతులను చేయించి పిమ్మట మృదువుగా విరేచనముల క్రియవలయును. చిరోద్భూతమగు దానియందు దోషాదులకంటె నెక్కుడుగా నాస్థాపన జేయవలయును. దోషనంస్కరణములగు వానికి ఔషధమును ఆచోగమును కస్పించవలయును. ఊర్ధ్వగతమైన ఆమ్లపిత్తము వాంతులచేతను అధోగతమైన ఆమ్లపిత్తమును విరేచనములచేతను సోగొట్టవలయును. తిక్తములగు నాహారులను కల్పించవలయును. పొట్టుతీసిన యవలు అడ్డనరము ఉసిరిక వీటికషాయములలో లవంగపుపట్ట ఏలకులు బాపత్రి వీటిచూర్ణమును తేనెను వేసికొనిత్రాగి ముద్దయూపమును భుజించినచో ఆమ్లపిత్తము నశించును. అల్లము పటోలము వీటికషాయము పాచమును దీపనము నగును. తటోల శొంఠి ధనియములు వీటికషాయమును త్రాగినచో పాను శూల మున్నగునవి నశించును. చటోలము శొంఠి వారాహీ కండ వీటికషాయమును పిత్తకఘాధిక్యతయందును ఆమ్లపిత్తమునందును త్రాగిన శూల భ్రమ మున్నగునవి నశించును. యవలు పిష్టశ్లు పటోలము వీటికషాయములలో తేనెను వైచి కొని త్రాగిన ఆమ్లపిత్తము ఆగుచి మున్నగునవి నశించును.

❖ వాసాదశాంగము. ❖

శ్లో. వాసామ్మృతాపర్పటకానింబభూనింబమార్కనైః, త్రిఫలాల కులకైః క్వాథః సక్షౌద్ర శ్చాప్లవనాశనః. 10. ఫలత్రికం పటోలం చ తిక్తాక్వాథః సితాయుతః, వీశః క్షీతకమధ్వాక్తో జ్వరచ్ఛర్ద్యమ్లపిత్తజిత్. 11. పథ్యాభ్రగరజః చూర్ణం యుక్తం జీర్ణగుణేన తు, జయే దమ్లపిత్త జన్యాం చర్ది మన్నవిదాహజా. 12.

అడ్డనము తిప్పతీగ పిత్తపాపడ వేప నేలవేప గుంటకలగ రాళ త్రిఫలములు పటోలము వీటికషాయములలో తేనెను కలిపి త్రాగి వామ్లపిత్తములు నశించును. త్రిఫలములు పటోలము కటుకగోహిణి వీటికషాయములలో చక్కెర మధుకము తేనె వేసి కొనిత్రాగినను ఆమ్లపిత్తములు జ్వరములు నశించును. కరక్కాయలు గుండకలగచూర్ణమును ప్రాతబెల్లముతో తీరిన పిత్తజములగు విదాహము ఛర్ది మున్నగునవి నశించును.

❖ వాసాదికాంగము. ❖

శ్లో. వాసానింబపటోలత్రిఫలాలశనయా సయోజితో జయతి, అథి కకఘామ్లపిత్తం ప్రయోజితో గుగ్గులుః క్రమేణ, చిన్నాఖదిరయస్యోహ్యో

దార్శన్యభో వా మధుద్రవం. 13. సద్రాక్షా మభయూం ఖాదే త్స
 డ్రాం సగుడాం చ తాం, కటుకాసితావలేహ్య పటోల విశ్వం
 చ డ్రాసంయుక్తాం, రక్తస్రతో చ యుక్త్యా వా ఖండకూస్తాండకం
 శ్రేష్ఠం. 14. పటోలధన్యాక మహాపథాబ్జైః కృతః కషాయో వివిహ
 న్ని శీఘ్రం, మందానలం పిత్తబలానదాహ చ్ఛర్ధి జ్వరానూనిలశూల
 రోగాన్. 15. చ్చిన్నోద్భవానింబపటోలపత్రంపలత్రికం సుకృత్తం సు
 శీతం, డ్రాన్వితిం పిత్త మనేక గూపం సుదారుణం హన్తి హి చామ్లు
 పిత్తం. 16.

ఆడనరము నింబము పటోలము త్రిఫలములు ఆశన వీటితో గుగ్గులమును
 చేర్చి నేవించిన ఆస్తుపితౄమును పోగొట్టును. తిప్పతీగె కాచు మధుకము మ్రోనిపసపు
 వీటికషాయ నుండు తేనెను వైచికోని త్రాగిన ద్రాక్ష కరక్కాయలను తేనె బెల్లము
 లతో గాని నేవించినను మంచిది. అట్లే పటోలమును శొంఠిని తేనెలో కలిపి కొని తినిన
 రక్తస్రావములను మంచిది. పటోలము ధనియములు శొంతి తుంగముత్తలు వీటికషాయ
 ము అగ్నిమాంద్యదులను పోగొట్టును. తిప్పతీగె నింబము పటోలము వీటిని 12 తుల
 ముల కషాయమును చేసి చిల్లాచ్చి తేనె వైచికోని త్రాగిన ననేకవిధము లగు నాస్తుపితౄము
 లను పోగొట్టును.

❖ పటోలాదికషాయములు. ❖

శ్లో. పటోల త్రిఫలా నింబ శ్రేతం మధుయతం పిబేత్, పిత్త
 శ్లేష్మజ్వర చ్ఛర్ధి వాహశ్రూలోపశాంతయే. 17. సింహస్యామృతముండాకీ
 క్వాభం వీత్వా సమాక్షీకం, ఆస్తుపితౄం జయే జ్వంఘః కాసం శ్వాసం
 జ్వరం విమిం. 18. వానాశ్వుతః తిక్తశృతం పిప్పలీశృత మేవ చ, ఆ
 స్తుపిత్రే ప్రయోక్తన్యం గుడకూస్తాండకం తథా. 19. పక్తిశూలాపహః
 యోగా స్తథా ఖిడామలకృపి, పిప్పలీనిధుసంయుక్తా చామ్లుపిత్తివినా
 శిని. 20. జంబీరస్పరసః వీతః సాయం హ స్త్యమ్లపిత్తకా, గుడపిప్పలి
 పథ్యాభి స్తుల్యాభి ర్దోదకః కృతః. 21. పిత్తశ్లేష్మాపహః ప్రోక్తో మంద
 మగ్నిం చ దీపయేత్, హింగుం చ కతకఫలాని చించాత్వచోఘృతం చ
 పుటదగ్ధం. 22. శమయతి తదమ్లపిత్త మమ్లభుజో యది యథోత్తరం

ద్విగుణం, కాంతాపాత్రే వరాకల్లో వ్యసితోఽభ్యాసయోగణిః, సితాక్షాద్రసమాయుక్తః కథపితృహర స్మృతః. 23.

చేదఃస్థా త్రిఫలములు నింబము వీటికషాయములో తేనెను వేసికొని త్రాగిన పితృకు కఙ్గము జ్వరము మున్నగువి శాంతించును. అడ్డసరము వారాహీకంద పెద్దవా కుడు వీటికషాయమును తేనెతో త్రాగిన శాంతించును. బెల్లము పిప్పళ్లు కరక్కాయలు వీటినినూరి మాత్రలనుకట్టి తినినను పితృకఘములు నశించును. ఇంగువ చిల్లగిఃజలు చింతబెఱుగు నేయి వీటిని పుటపాకముచేసి యథోత్తరముగా నమ్ముచు భుజించువారు భుజించిన ఆమ్లపితృము హరించును. కాంతలోహపాత్రములో త్రిఫలకషాయమును రాత్రియంతయు నుంచి చిక్కెరను తేనెను చేర్చికొని నేవించిన మంచి.

◀ పంచనింబాదిచూర్ణము. ▶

శ్లో. ఏకోంశః పంచనింబానాం ద్విగుణో వృద్ధదారికః, సక్తు ర్షకగుణో దేయః శర్కరామధురీకృతః. 24. శీతేన నాదిణా వీతిః శూలం పితృకపోత్థితం, నిహన్తి చూర్ణం సక్షోద్ర మప్లుపితృం సుదారుణం. 25.

పంచనింబములు ఒకపాలు బొద్దికూర కెండుపాళ్ళు సక్తు పదిపాళ్లు పొడిచేసి చక్కెరకలిపి చల్లనినీటితో త్రాగిన పితృకఘములు నశించును. తేనెతో త్రాగిన భయంకములగు నామ్లపితృములును నశించును.

◀ లోహకీటాదిధాతుశోధనములు. ▶

శ్లో. ఆశు భక్తోదకైః విష్ట భ్రామకం తత్ర సుస్థితం, కందమాణాస్థిసంహార ఖండకర్ణరసై రథ. 26. తంవలీయం చ శాలిం చ కాలమారిషజేన చ, వృశ్చీంబృహతీభృంగ లక్ష్యణా కేశరాజజైః. 27. మేషణం భావనం కుర్మా త్పుటం చానేకశో భిషక్, యావ మ్నిశ్చంద్రకంబిత్యా చ్చుద్ధి రేవం విహాయ సః, స్వస్థిమాక్షికశాలిం చ ధ్వాతం నిర్వాపితం జలే. 28. త్రైవిలేక విచూర్ణ్యైవం తాహం కాంతాదికం పునః. 29. బృహత్పితృకరీ కర్ణత్రిఫలావృద్ధదారజైః, మాణకండాస్థిసంహార శృంగ బేరభవై రసైః. 30. దశమూలీముండటికా తాలమూలీసముద్భవైః, పుటితం సాధు యత్నేన శుద్ధి మేవ మయో వ్రజేత్. 31. వశిరం శ్వేతవాట్వాలం మధుపక్షి మయూరకం, తండులీయం చ వర్షాహ్వం దత్వా ధ శోష్ణ

ర్థమేవ చ. 32. పాశ్యం సజ్జీర్ణ మండూరం గోమూత్రేణ దినత్రయం, అంతర్బాష్ప మదగ్ధం చ తథా స్థాప్యం దినత్రయం. 33. విచూర్ణితం శుద్ధి రియం లో హాకిట్టస్య దర్శితా, జయం త్యావర్ధమానస్య ఆర్ద్ధి కస్య రసేన తు. 34. వాయస్యా శ్చానుపూర్వైవం మర్దనం రస శోధనం, గంధకం నవనీతాఖ్యం క్షుద్రితం లోహభాజనే. 35. త్రి ధా చండాతపే శుష్కం భృంగరాజరసాఘ్నతం, తతో వహ్నా ద్రవీ భూతం త్వరితం వక్ష్రుగాలితం. 36. యత్నా ద్భృంగరసే క్షిప్తం పునః శుష్కం విశుద్ధ్యతి.

కలికడుగుతో నభ్రీకమునునూరి యుంచి మాణకందగు ఆముదము లవంగపుపట్ట పీటి రసమును ఎఱ్ఱగలిజేయ గుంటకలగర పీటితో మాటిమాటికి భావనచేసి పుటమువేయ వలయును. చంద్రుడు ప్రకాశింపనంతవఱకును దీనిని పకవము చేయవలయును. ఇట్లు లోహమును శుద్ధిచేయ గావలయును.

—●● క్షుధావతీగుటిక. ౧౬ —

శ్లో. గగనా ద్విపలం చూర్ణం లోహస్య పలమాత్రకం. 37. తాహాకిట్టపలార్ధం చ సర్వ మేకత్ర సంస్థితం, మండూకపర్ణీవశిరతాల మూలీరసైః పునః. 38. వరీభృంగ కేశరాజ కాలమూరిషజై రథ, త్రి పలాభద్రముస్తాభిః స్థాలీపాకా ద్విచూర్ణితం. 39. రసగంధక యో క్షిరో ప్రత్యేకం గ్రాహ్య మేకతః, తన్నర్దనా చ్చిరాఖలేవ్వి యత్నతః కజ్జలీకృతం. 40. వచా చవ్యంయమానీచ జీవ కేశరపుష్పికా, వ్యోషం ముస్తంవిడంగంచ గ్రంథికం ఖరమంజరీ. 41. త్రివృతా చిత్రకోదంతీ సూర్యావరో సిత స్తథా, భృంగమాణకకంద శ్చ ఖండకర్ణక ఏవ చ. 42. దగ్ధోత్పలా కేశరాజకాలావకడకోపిచ, ఏషా మర్దపలం గ్రా హ్యం పటపుష్టం సుచూర్ణితం. 43. ప్రత్యేకం త్రిఫలాయా శ్చ పలార్ధం పల మేవ చ, ఏతే త్వర్వం సమాలోడ్య లోహపాత్రే తు భావయేత్. 44. ఆతపే దండసంఘృష్ట మార్ద్రకస్య రసై (త్రి ధా, తద్రసేన శిలాపిష్టం గుటికాం కారయే ద్భిషక్. 45. బదరా స్థి నిభాం శుష్కం సునిగుప్తాం విధావయేత్, త త్ప్రతి రోభిజనా దౌ తు నేవితం గుటికాత్రయం. 46.

అయ్యోదకానుపానం చ హితం మధురవర్జితం, దుగ్ధం చ నారికేళం చ వర్జనీయం విశేషతః. 47. భోజ్యం యథేష్ట మిష్టం చ వారిభక్తామ్ల కాంజికం, హం త్యమ్లపిత్తం వివిధం శూలం చ పరిణామజం. 48. పాండు రోగం చ గుల్మం చ శోఢోదరగుదామయాన్, యత్యూణం పంచకాసాం శ్చై మందాగ్నిత్వ మరోచకం. 49. స్త్రీహానం శ్వాస మానాహ మామ వాతం సుదారుణం, గుడీక్షుధావతీ నేయం విఖ్యాతా రోగనాశినీ. 50.

అభిధాతుమార్థమును 2 పలములు లోహము 1 పలము లోహమలము అరపల మువీటినికచోటుననుచి మంజిష్ఠము ఏనుపిప్పలి మ సలి వీటినిరసముతీసి యంచుకొని పిల్లపీచర గుండుకలగర నీలి కీటినిరసము తీసి పిప్పటి త్రి ఫలములు తుంగముపైలు భద్రముపైలు వీటితోస్థానికవ్యముతో మూర్ఛగు చేసి పాదరసము గంధకము నొక్కొక్కతులము కలపవలయును. రాతిఖల్వములో వీరిని దక్కగా నూరి కాటుకవలె చేయవలయును. వస చవ్యము వామము జీవకము సోఽపు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు తుంగముపైలు వాయువిడంగులు పిప్పలిమూలము తులసి తెల్లతెగడ చిత్రమూలము దంతి గంటుభారంగి వెలగ మానకంద సహదేవాక్షి నల్లతెగడ వీటిని అరపలమరపలము చొ|| మూర్ఛము చేసి గుడ్డతో వస్త్రకాళితము బట్టవలయును. మఱియును కరక్కాయలు తాడి ఉసిరిక వీటిని ప్రత్యేకముగా రెండేసి నాల్గేసితులముల చొప్పూచూర్ణించిచిన్నిటిని లోహపాత్రము నందు భావనచేసి మూడుమారులు కలియఁ బెట్టవలయును. ఎండలో అల్లమును కఱ్ఱ తో నలగ బాడిచి ఆరసముతో గ్రాతిపైని నూరి మాత్రలను కట్టవలయును. కేగు గింజంతగాకట్టి ఎండించియుంచికొని ప్రతిదినమును స్నాతకకాలమునందు మూడుమాత్రల చొ|| నేవింపవలయును. అప్సరసము ననుపానము చేసికొని మధురపదార్థములను త్యజింప వలయును. ఇయ్యది ఆ నేకవిధములగు ఆమ్లపిత్తములను ఉదరరోగాదులను పోగొట్టును.

— ౧౧ జీరకఘృతము. ౧౧ —

శ్లో. విష్టావజాజీం సధన్యాకం ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, కఫ పిత్తారుచిహారం మందానిలవమిం జయేత్ . 51.

జీలకఱ్ఱను ధనియములును నూరి 16 పలములనేలిలి వక్వముచేసి నేవించిన కఫ పిత్తారుచులు మానును. మందాగ్నిని ఛర్చి ఇది పోగొట్టును.

— ౧౨ పటోలశుంఠి ఘృతము. ౧౨ —

శ్లో. పటోలశుంఠ్యోః కల్కాభ్యాం కేవలం కులకేన వా, ఘృతప్రస్థం విపక్వవ్యం కఫపిత్తహారం పరం. 52.

పటోలమును కొంతని కల్కములను చేసి 16 పలముల నేయిని పక్వముచేసి నేపించిన కఫసిత్తములు నశించును.

❀❀ సిప్పలిఘృతము. ❀❀

శ్లో. సిప్పలీక్వాభకలేన ఘృతం సిద్ధం మధుస్లుతం విబే త్త త్పాత్రై రుత్థాయ ఆఘస్తి త్తనివృత్తయే. 53.

సిప్పశ్లక షాయముల కల్కములతో నేతని సిద్ధముచేసి ప్రొద్దుటిపూట తేనెను కలిపికొని త్రాగినచో ఆఘస్తిత్తములు నశించును.

❀❀ ద్రాక్షాద్యఘృతము. ❀❀

శ్లో. ద్రాక్షామృతాశక్రపటోలపత్త్రైః సాశీర ధాత్రీఘనచందనై శ్చ, త్రాయంతికా వద్దకిరాతధాన్యైః కల్కైః పచే త్సుర్పి రుపేతి మేభిః. 54. యుంజీత మాత్రాం సహ భోజనేన సర్వర్తుపానేపి భిష గ్విదధ్యాత్, బలాసపిత్తం గ్రహణీం ప్రవృద్ధాం కాసాగ్నినాదం జ్వర ముష్లుపిత్తం. 55 సర్వం నిహన్యా ధృతి మేతి దాశు సమ్యక్ప్రయుక్తం హ్యామృతోపమం చ.

ద్రాక్ష తిప్పతీగే కొడిసెపాల పటోలము వట్టివేళ్లు ఉసిరిక తుంగముస్తా నందన ము కలుక్రాసుగ వడ్డాక్షము నేల నేము ధనియములు వీటికల్కముతో నేతనిచేర్చి పక్వ ముచేసి భోజనమయములందు దీనిని ప్రయోగింపవలయును. ఇయ్యది కఫసిత్తాది గోగ ములను అన్నిటిని నశింపజేయును.

❀❀ శతావరీఘృతము. ❀❀

శ్లో. శతావరీమూలకల్కం ఘృతప్రస్థం షయస్సమం, పచే స్త్వై ద్వగ్నినా సమ్మిక్ షీరం దత్వా చతుర్దణం. 56. నాశయే దముపిత్తం చ వాతపిత్తోద్భవా న్దదాన్, రక్తపిత్తం త్రుసాం మూర్ఛాం శ్వాస సంతాపమేవ చ. 57.

శతావరీకల్కమును జలమును సమానభాగములు గా చేర్చి 16 పలముల నేయి నాలుగురెట్లపాక కలిపి సన్ననిసెగను పక్వముచేయవలయును. ఇయ్యది ఆఘస్తిత్తములు వాతపిత్తినువలన పుట్టిన గోగములను రక్తపిత్తమును దప్పి మూర్ఛలను శ్వాసమును సంతాపములను నశింపజేయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఆఘస్తితాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౧౨. విసర్వవిస్ఫోటాధికారము.

◀ విసర్వివిస్ఫోటములకు ఉపాయములు. ▶

శ్లో. విరేకవమనాశేషనేచన్తాస్పగ్విమోక్షజైః, ఉపాచరేద్యధా
 దోషం విసర్వా నవిదాహిభిః. 1. పటోలపిచుమద్దాభ్యాం పిప్పల్యా
 మదనేన చ, విసర్వే వమనం శస్తం తథై వేద్రయనై స్సహ. 2. త్రి
 ఫలారససంయుక్తం సద్వి త్త్రివృతయా సహ, ప్రయోక్తవ్యం విరేకార్థం
 విసర్వజ్వరశాంతయే. 3. రసమామలకానాం వా ఘృతమిశ్రం ప్రదా
 పయోత్, త్రృణవర్జం ప్రయోక్తవ్యం పంచమూలచతుష్టయం. 4.
 ప్రదేహనేకసర్పిర్భిర్విసర్వే వాతసంభవే.

విరేచనములు వమనములు లేపనములు నేచనములు క్తస్రాములు మున్నగువానిని,
 దోషానుసారముగా విసర్వవిదాహ కర్మములగు చికిత్సలను చేయవలసినది. పటోలము
 ని. బహు పిప్పలి ఉష్ణై వీనిమూలమున విసర్పిగోగము గల వచనము చేయించుట
 మంచిది. త్రిఫలారసము తోను తెల్లతెగడతోను విరేచనములకై ఘృతము నిచ్చుట
 మంచిది. దీనిచే విసర్పిర్జనులు నశించును. లేనిచో ఉసికరసములో నేతనికలిపి ప్ర
 యోగింపవలయును. లేనిచో త్రృణపంచక వర్జితమగు పంచమూలక చతుష్టయమునై
 నను ఈయవలయును. వాతమువలనఁబుట్టిన విసర్పియులకు లేపములు నేకములతో చికిత్స
 లను చేయిగా వలయును.

◀ వాతమునందు కోష్ఠమునును చికిత్సలు. ▶

శ్లో. కుష్ఠం శతాహ్వ సురదారుముస్తా వారాకీ కుస్తుంబురు
 కృష్ణగంధాః, వాతేర్కమశార్దగలా శ్చ యోజ్యాః సేకేషు లేపే
 ము తథా ఘృతేషు. 5. ప్రపౌండరీక మంజిస్తా పద్మకోశీరచందనైః,
 సయప్టీందివరైః విత్తే ఊరపిప్టైః ప్రలేపయేత్. 6. కశేరుశృంగాటకప
 ద్మగుండ్రాః సశైవలాః సోత్పలకిర్షమా శ్చ, వస్తాంతరాః పితృకృ
 త్తే విసర్వే లేపా విధేయాః సఘృతాః సుశీతాః. 7. ప్రదేహః పరి
 షేకా శ్చ శస్తంతే పంచవల్కలః, పద్మకోశీరమధుక చందనై ర్వా

ప్రశస్యతే. 8. పితౄణాం పద్మినీపంకం విష్ణుం వా శంఖశైవలం, గుండ్రా
 మూలం తు శుక్తి ర్వా నైరికం వా ఘృతాన్వితం. 9. న్యగ్రోధపాదా
 గుండ్రాచ కదళీగర్భ ఏవ చ, బిసగ్రంధిక లేపః స్వా చ్ఛతధాతఘృతా
 ప్లుతః. 10. హారేణో మనూగా శ్చ మద్ధా శ్చైవ సశాలయః,
 పృథ క్షృథ క్షృదేహో స్సుఖః సర్వై ర్వా సర్విషాసహ. 11. ద్రాక్షార
 గ్వధకాశ్చ ర్ష త్రిఫలైరండపీలుభిః, త్రిన్వద్ధరీతికీభి శ్చ విసర్వే శోధనం
 హితం. 12.

శోష్ణ పిల్లపీచర దేవదారుపు తుంగముస్తైలు వాగాహీకండ నేపాశ్చపువిత్తులు ధ
 నియములు మునగ తాడిశనత్రి నీలి గోరింట వీటిని న్నిటినినూరి నేతిలొచేర్చి నేకలేప
 ములను చేయవలయును. కమలములు మంజిష్ఠ పద్మాక్షము వట్టివేళ్ళు చందనము మధుక
 ము నల్లకమలములు వీటిని పాలతో నూరి విసర్పికి లేపనచేయవలయును. కనేరువు
 శృంగాటకము కమలములు భద్రముస్తైలు నేవంతి శైలకమలములు వీటిని నూరి వడి
 యింగట్టి నేలతో పిత్తవిసర్పయింకు లేపనచేయుట మంచిది. ఇట్లే పంచవల్కలముల లేపన
 నేకములును హితకరములు. పద్మాక్షము వట్టివేళ్ళు మధుకము చందనము కీటితోలేపనచే
 సినను శ్రేష్ఠమే. పిత్తవిసర్పయిందు కమలపు బురదను గాని శంఖముగాని నూరి
 లేపనచేయవలయును. మజ్జియూడలు తెల్ల అజటి పొట్ట కమలనాళము వీటిని నూరి
 నూరుమాటులు పెడియింగట్టిన నేతిలో కలిపి లేపనచేయ వలయును. రేణుకబీజములు
 నల్ల తెగడ పెసలు శాలిధాన్యము వీటిని వేరువేటుగా నమముగా నేతిలోకలిపి నూరి
 లేపనచేయవలయును. ద్రాక్ష ఆమ్లవేతము తేల గుమ్ముడు త్రి ఫలములు ఏరండము పీలువు
 తెల్లతెగడ కరక్కాయలు వీటితో శోధనచేయుట విసర్పిగొగములకు మంచిది.

—ॐ ఖదిర లేపాదులు ॐ—

శ్లో. గాయత్రీసప్తవర్ణాబ్జవాసారగ్వధదారుభిః, కుటస్మతై ర్భవే
 లేపో విసర్వే శ్లేష్మసంభవే. 13. అజాశ్చగంధాసరలాథకాలా
 నైకేశికా వా పృథవాఒజశృంగీ, గోమూత్రాష్టో విహితః ప్రలేపో
 హన్యా ద్విసర్పం కఫజం సుశీఘ్రం. 14. మదనం మధుకం నిఘ్నం వత్స
 కస్య ఫలాని చ, వమనం చ విధాతవ్యం విసర్వే కఫసంభవే. 15. త్రిఫ
 లాఒషణ్ణోకీర సమంగాకరవీరకం, ఫలమూల మనంతా చ లేపః శ్రేష్ఠ
 విసర్పహా. 16. ఆఽగ్వధస్య పత్రాణి త్వచః శ్లేష్మాతకోద్భవాః, శిరీషపు
 ప్పకామాచీ హితా లేపావచూర్ణనైః. 17.

కాచు ముయ్యాయన సాన్నతుంగముస్తైలు అడ్డసరము తేలచెక్క లేవదారువు భద్రముస్తైలు వీటిని లేపనచేసిన క్షేష్ణవిసర్వులకు మంచిది. కరదగొండి అశ్విగంధ తెల్లతెగడ నల్లతెగడ వీటిని గోమూత్రముతోనూరి చల్లని దానినే లేపనచేసిన విసర్వులకించును. ఉమ్మెత్త మధుకము నింబము కొడిసెపాల విత్తులు వీటితో వసునములను చేయుంచుట విసర్వుకి హితము. త్రిఫలములు పద్మాక్షము పట్టివేళ్లు మ జిప్తము గ న్నేరు వీటిలే పము కఫవిసర్వుని పోగొట్టును. తేలపత్రములు వింగిచెక్క దరి సెనపువులు కాకమాచి వీటితో లేపనములను అవయ్యాయులను చేయింపవలయును.

●●● వక సాయగుర్తులు. ●●●

శ్లో. ముస్తారిష్టపటోలానాం క్వాధః స్వవిసర్వుమత్, ధాత్రీపటోలముద్దానా మధవా ఘృతసంప్లుతః. 18. అన్యుతివిషపటోలం నింబ కిల్మై రుచేతం త్రిఫలఖదిరసారం వ్యాధిఘాతం చ శుభ్ర్య, క్వధితమిద మశేషం గుర్గులో ర్భాగయుక్తం, జయతి విషవిసర్వా న్కుష్ట మస్తాదళాఖ్యాన్. 19.

తుంగముస్తైలు నింబముపటోలము వీటిక సాయము విసర్వుగోగముల నన్నిటిని పోగొట్టును. ఉసిరికపటోలము మద్దక్వాదము నీనిని నేతితో చేర్చిన ర్తిచేసిన కనర్వులు శకించును. వారాహీకండ అమృతివిషము పటోలము తుంగముస్తైలు ముయ్యాయకుపాన్న కాచు వేపఆకులు పసపు ప్రానిపసపు వీటినినూరి లేపన చేసినచో విషములు విసర్వులకుఘటలు విసర్ఫుటములు గజ్జ శీతపిత్తము జ్వరము మున్నగునవి నశించును.

●●● అమృతాది క్వాధము. ●●●

శ్లో. అన్యువప్యపపటోలం ముస్తకిం సప్తవర్ణం ఖదిర మసితవేత్రం నింబవత్రం వారిచ్రే, వివిధవిషవిసర్వా న్కుష్టపిల్పోటకంఠవారపనయతి మసూరీం శీశిపిత్తం జ్వరం చ. 20. పటోలామృతభూనింబ వాసకారిష్ట పగ్మతైః, ఖదిరాబ్ధముతైః క్వాధో విగుఫ్ఫటా ర్తిజ్వరూపహాః. 21.

తిప్పతీగె వృషము పటోలము తుంగముస్తైలు ముయ్యాయకుపాన్న ఖదిరము నల్ల వేత్రము వేపాకు పసపు ప్రానిపసపు వీటిక సాయము అన్నివిధములగు విషములను విసర్వుములను విసర్ఫుటములను గజ్జరోగములను మసూరికారోగములను శీతపిత్తములు జ్వరములు మున్నగువానిని నశింపజేయును. పటోలము తిప్పతీగె నేలవేళు అడ్డసరము అరిష్టము పిత్తపాపడ కాచు తుంగముస్తైలు వీటిని క సాయము చేసి నేపించినచో విసర్ఫుటాదివీడలును జ్వరములును నశించును.

పటోలాదికషాయములు. ౨౨

శ్లో. పటోల త్రిఫలారిష్టగుడూచీముస్తచందనైః, సమూర్వా
 గోహిణీపాతా రజనీ సదురాలభా. 22 కషాయం పాయయే దేత ఛేష్ట
 మ్మపి త్తజ్వగాపహం, కంఠూత్పస్వోషవిస్ఫోట విషవీసర్వనాశనం. 23.
 భూనింబ వాసా కటుకా పటోల ఫల త్రికా చందననింబసిద్ధిః. విసర్వ
 దాహ జ్వర వక్త్రశోష విస్ఫోట త్పిష్టా వమిను త్కషాయః. 24. సకఫే
 పిత్తయుక్తే తు త్రిఫలాం యోజయే త్పురైః, దురాలభాం పర్వటకం
 పటోలం కటుకాం తథా. 25. నోష్ణం గుగ్గలుసమ్మిశ్రం పిబే ద్వా
 ఖదిగాష్టకం, కుండలీపిచుమర్దాంబు ఖదికేంద్రయవాంబు నా. 26.
 విస్ఫోటం నాశయ త్యాశు వాయు ర్జలధరా నివ, చందనం నాగపు
 మ్పం చ తండులీయకశారీబే. 27. శిరీషవల్కలం జాతీలేప స్నాన్య ద్దా
 హనాశనః, శుకతరునతమాంసీ రజనీవద్వాచ తుల్యాని. 28. పిష్టాని శీ
 తతోయేన లేపస్నాన్య త్వర్వవిస్ఫోటే, శిరీషమూలమంజిష్ఠా చవ్యామ
 లకయప్తికాః. 29. సజాతీపల్లవక్షౌద్రా విస్ఫోటే కవలగ్రహాః, శిరో
 షోదుంబరాజంబూ సేకా లేపనయో ర్ద్వితాః. 30. శ్లేష్మాతికత్వచోవాపి
 ప్ర లేపా శ్చోత్తనే హితాః. 31. శిరీషయష్టినతచందనైలమాంసాహరి
 ద్రాద్వయకృష్ణవల్లైః, లేపో దశాంగః సఘృతః ప్రదిష్టో విసర్వకంఠూ
 జ్వరశోధహరీ. 32. శిరీషకోశీర నాగామ్వా హింస్రాభి న్లేపనా ద్ద్రితం,
 విసర్వవిషవిస్ఫోటాః ప్రళ మ్కంతి స సంశయః. ౩౩.

పటోలము త్రిఫలములు వేప తిప్పతీగ తాంబూలము చందనము చాగఫలము
 కరక్కాయలు అగరుశొంఠి వసపు గూంగొండి వీటికి షాయమును త్రాగవలయును. ఇ
 య్యది కఫము పిత్తజ్వరము ఖజ్జ విస్ఫోటము విషములు విసర్వములు నశింపజేయును.
 నేలవేము ఆడ్లఫరము కటుకరోహిణి పటోలము త్రిఫలములు చందనము నింబము వీటి
 తో సిద్ధముచేసిన కషాయము విస్ఫోటములను దాహములను జ్వరములను ముఖశోష
 లను విస్ఫోటములను నశింపచేయును, కఫపిత్తపు విసర్వములను గుగ్గలుతో త్రిఫ
 లములను నేవింపవలయును. చాగఫలము పిత్తశాపడ పటోలము కటుకరోహిణి వీటి
 కషాయమును త్రాగినను తిప్పతీగ నింబము మరువేరు కాచు కొడిసెపాల వీటికషాయ
 మును త్రాగినను విస్ఫోటములు నశించును.

❀ పృషాద్యఘృతము. ❀

శ్లో. వృషఖదిరపటోల పత్ర నింబత్వగమృతామలకీ కషాయక
శ్రైః, ఘృత మభినవ మేత దాశు పక్వం జయత విసర్పగదాన్ సకుష్ట
గుల్మాన్. 34.

అడ్డసరము కాచు చేదుపొళ్ల లవంగపుపట్టు తిప్పతీగ ఉసిరిక వీటిక సాయము
లోను కల్గములోను నూత్నఘృతమును పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది వినర్పి
మున్నగువానిని పోగొట్టును.

❀ పంచతిక్తఘృతము. ❀

శ్లో. పటోలనస్తచ్చదనింబవాసా ఫలత్రికం ఛిన్నరుహవిప
క్వం, తిత్తంచతిక్తం ఘృత మాశు హస్తీ త్రిదోషవిస్ఫోటవిసర్ప
కంఠాః. 35.

చేదుపొళ్ల ముయ్యకు గొన్న వేపాకు అడ్డసరము త్రిఫలములు తిప్పతీగ వీటి
తో పక్వము చేసిన ఘృతము విస్ఫోటము విసర్పము కండువులను పోగొట్టును.

❀ మహాపద్మకఘృతము. ❀

శ్లో. పద్మకం మధుకం లోద్రః నాగపుష్పస్య కేసరం, ద్వే హ
రిద్రే విడంగాని సూక్ష్మైలాతగరం తథా. 36. కుష్ఠంలాక్షాపత్రకం సి
క్థకం తుత్త మేవ చ, బహువారః శిరీష శ్చ కపిత్థఫల మేవ చ. 37.
తోయే నాలోడ్య తత్పర్వం ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, యాం శ్వరో
గాన్నిహన్యా ద్వై తాన్నిబోధ మహామునే. 38. సర్పకీటాఖుదష్టే
షు లూతామూత్రకృతేషు చ, వివిధేషు ర్భుటకేషు తథా కుప్తవిసర్పి
షు. 39. నాడీషు గండమాలాసు ప్రభిన్నాసు విశేషతః, అగస్త్యవి
హితం ధన్యం పద్మకం తు మహాస్మృతం. 40.

పద్మాక్షము మధుకము లొద్దగ నాగకేసరములు పసపు మ్రానిపసపు వాయువిడం
గములు చిట్టి యేలకులు తగరము కోష్ఠ లక్క తాడిశవత్రి మైలతుత్తము మైసము
విటిగిచెక్క శిరీషము వెలగపండ్లు వీటిని నీటిలో నూరి అందు 16 పలములత్రైలమునుప
క్వము చేసి నేపించినచో విసర్పములు పురువులు మూత్రకృచ్ఛిరోగములు అనేకవిధము
లగు స్ఫోటకములు కుష్ఠము విసర్పము నాడీవ్రణములు గండమాలలు నశించును.

—ॐ— స్నాయువులకు వావిలిరసము. —ॐ—

శ్లో. రోగస్తు స్నాయు కాఖ్యో యః క్రియా తత్ర విగర్వవత్, గవ్యం సర్పి త్ర్యహం పీత్వా నిర్గుండీస్వరసం త్ర్యహం, పిబే త్స్నాయుక మత్యుగ్రం హ స్త్యవశ్యం న సంశయః. 41. శోభాంజనమూల దళైః కాంజికపిష్టైః సలవణై ర్లేపః, హన్తి స్నాయుకరోగం యద్వా మోచకత్వచో లేపః. 42.

స్నాయువును రోగమునకు విసర్జకు వలె చికిత్సచేయవలయును. ఆవునేతిని మూడురోజులు త్రాగినపిమ్మట వావిలి రసమును మూడుదినములు త్రాగినచో స్నాయురోగములు నశించును. సందియములేదు. మునగచెక్కఆకులు పీటిని గంజిలో నూరి సైంధవలవణమును కలిపి లేపనచేసినను ఇందుగుచ్చెక్కును నూరి లేపనచేసినను స్నాయురోగములు నశించి పోవును.

ఇట్లు చక్ర దత్తయందు విస్ఫోటాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౫౩. మసూర్యధికారము.

—ॐ— మసూరికకు సామాన్యోపాయములు —ॐ—

శ్లో. సర్వాసాం వమను పథ్యం పటోలార్చిష్టవాసకైః, కషాయై శ్చ వచావిత్సయస్త్వాహ్వఫలకల్మితైః. 1. సక్షాద్రం పాయయే ద్రాభ హ్యం రసం వా హైలమోచికం, వాంతస్య రేచనం దేయం శమనం చాబలే నరే. 2. సుషవీపత్రనిర్యాసం హరిద్రాచూర్ణసంయుతం, రోమం తీజ్వరవిస్ఫోట మసూరిశాంతయే పిబేత్. 3. ఉభాభ్యాం హృతదోష స్స విశువ్యంతి మసూరికాః, నిర్వికారా శ్చల్పపూయాః సచ్యంతే చాల్పవేదనాః. 4. కంటాకుంభాండుమూలం క్వధనవిధిక్రృతం హింగు మాషైకయుక్తం, వీతం బీజం జయాయాః సఘృత ముషితవాః వీత ముఘ్రిః సికట్యా, మాఘామూలం శిశివా దమనకుసుమజా సోషణా వాఽథ పూతిః, యోగావాస్యంబునై తే ప్రథమ మథ గదే దృశ్య

మానే ప్రయోజ్యాః. 5. ఉద్భృత్య ముష్టి మాచ్ఛాద్య భేషజం య త్ప్రియుజ్యతే, తస్మష్టియోగ మిత్యాహు ర్ముష్టియోగపరాయణాః. 6.

అన్ని విధములగు మనూరికలయందును చేదుపొల్లవేపాకు అడ్డసరము వీటికపా యమును వసకోష్ఠచెక్క మధుకము ఉమ్మెత్త కాయ వీటికలమును ఇచ్చి వాంతు లను చేయించుట మంచిది. బ్రాహ్మీరసమునందుతేనెను వైచికొని త్రాగినను జలబ్రాహ్మీ రసమును త్రాగినను చిలుకకూర రసమును త్రాగినను హితమును కలిగించును. వమన మును చేయించి ప్రవర్తల క్షీయకలయును. నిర్బలమునుష్యనకు ఇట్లైనచో శమనము కలు గును. కాకర జీలకఱ్ఱ ఆకుల రసమునందు పసపు వైచి త్రాగినచో జ్వరములు విసోఘ టములు మనూరికలు శాంతించును. వమనము చేయించుటచేతను విరేచనమున కిష్పించు టచేతను దోషరహితము అయినవానికి వచ్చిన మనూరికలు నశించిపోవును. తెల్లవా కుడు తిప్పశీగ వీటికపాయములో ఒకమాషమంత ఇంగువనువైచిగాని నేతితో క్రొంచ బీజసులను నూరి గాని నేవించినచో మనూరికలు నశించును.

సికటీమూలమును నూరి త్రాగినను మహాకండ వచస్పతివేళ్ళునూ త్రాగినను మిరి యములతో నెమలి యడుగుచెట్టు వేళ్ళును నూరి త్రాగినను మనూరికలు నశించును.

❖ ఉష్ణిమూలంబుపానాదులు. ❖

శ్లో. ఉష్ణికంటకమూలం వా ప్యనంతామూల మేవ వా, విధి గృహీతం జ్యేష్ఠాంబువీతం హన్తి మసూరికాం. 7. తద్వ చ్ఛృగాలకం టకమూలం చ వ్యపితాంభసా, మసూరిం మూర్ఛితో హన్తి గంధ కార్ధస్తు పారదః. 8. నిశాచించాచ్ఛదే శీతవారిపీతే తథైవ తు, యా వ త్సంఖ్యా మసూర్యంగే తావద్భిః తైలుశైః దలైః. 9. చిన్నై రాతు రనామ్నాతు గుణీ వ్యేతి న వర్ధతే, వ్యపితం వారి సక్షాద్రం వీతం దా హగుణీ పారం. 10. శేలుత్కక్కృతశీతాంభః నేకోవా కాయశోషణే, ఉగ్రాజ్యవంశసీలీ యనవృషకార్వాస కీకస బ్రాహ్మీ. 11. స్వరసమయూర క లాక్షాఢూపో రోమాంతికాదిహరః, తర్ణణం వాతజాయూం ప్రాగ్లా జచూర్ణై స్సశర్కరైః. 12. భోజనం తిక్తయాపై శ్చ ప్రతుదానాం రసేన వా, ద్విపంచమూలం రాన్నా చ దా ర్యుశీరం దురాలభా 13. సామృతం ధాన్యకం ముస్తం జయే ద్వాతసముత్థితాం. 14.

ఉష్ణమూలపు వేరును గాని అనంతమూలమునుగాని యధావిధిగాతెచ్చి బియ్యపు కడుగుతో నూరి త్రాగినచో మనుసూరికలు నశించును. నక్కపొన్న మాలేడు వీటివేళ్ళను వేసి వాసెగట్టిన వీటితో నేవంపవలయును. పసపు చింతాకులు వీటిని నూరి చల్లనివీటితో కలిపి త్రాగవలయును. ఎన్నిమనుసూరికలు అంగ మూలయం దుండిన నన్నివీటిగి యాకులను త్రుంచినచో మనుసూరికలు త్రమమైనవి యైనచో నశించును. విటిగిచెక్క కషాయమును చల్లాన్ని రాత్రియంతము నుంచితేనెతో త్రాగినను గాని శరీరశోషమునకు నేచనంజేసిననుగాని మనుసూరికలు నశించిపోవును. పస నేయి నీలి నెనులియుడుగు చెక్క అడ్డనరము ప్రత్తివేళ్ళు క్షీక సము బ్రాహ్మి తైలయు త్తరణు లక్క వీటితో వైచిన ధూపము గోమంతికలు మున్నగు మనుసూరికలను నశింపజేయును. వాతపు మనుసూరికము లందు తొలుత పేలసిండిలో చక్కెరను కలిపి తర్పణ క్రియను చేయవలయును. కటుపదార్థములతో చేసినయూషమునందు గాని ముక్కుతో పొడిచితిను పక్షుల హంసరసముతో గాని భుజింపచేయవలయును. దశమూలములు రాన్న మ్రానిపసపు పట్టివేళ్ళు పిన్నదూలగొండ్లి వారాహికంద ధనియులు లు తుంగముస్తలు వీటితో వాతపు మనుసూరికలను జయింపవలెను.

❁ వాతజములందు గండూచ్యాదులు. ❁

శ్లో. గండూచీం మధుకం రాన్నాం పంచమూలం కసిష్ఠకం, చందనం కాశ్శర్మర్యఫలం బలామూలం వికంతం, 15. పాకకాలే మనుసూర్యాం తు వాతజాయాం ప్రయోజయేత్, ద్రాక్షాకాశ్శర్మఖర్జూరసటాలారిష్టవాసక్తైః. 16. లాజామలకదుస్పర్శైః శితాయుక్తైశ్చ వైత్తికే, శిరీషోదుగుబురాశ్వత్థ శేలున్య గ్రోధవల్కలైః. 17. ప్రలేప స్సఘృతిః శీఘ్ర వ్రణవిస్ఫోటదాహహా, దురాలభాం పర్వటకం భూనింబం కటురోహణీం. 18. స్లేష్మికాయం పిత్తజ యాంవా పానే నిఃక్వాధ్య దాపయేత్.

తిప్పతీగె మధుకము రాన్న ఉఘు పంచమూలములు గుమ్ముడుకాయలు ముత్తువపు లగము కీటివన్నీటిని వాతమనుసూరికల విషయములో పాకకాలమునందు పక్వము చేసి యాయవలసినది.

ద్రాక్ష. గుమ్ముడు ఖర్జూరము పటోలము వేప అడ్డనరము కేలాలు ఉసిరికి వీటిని నూరి చక్కెరను కలిపి పిత్తమనుసూరికలలో ప్రయోగింపవలయును. దిరిసెన పేడిరాగి బూరుగు మట్టి వీటివల్కలములను నేతిలోనూరి లేపనచేయవలయును. గాయములు

విస్ఫోటకపుమంటలు శీఘ్రముగా నశించును. దులదగొండి పర్వాటకము నేలవేము కటుకగోహిణి వీటికి మాయము కథమనూరికలయంగుగాని పితృపుమనూరికలయందు గాని త్రాగవలయును.

◀ నింబాదులు. ▶

శ్లో. నింబం పర్పటకం పాతాం పటోలం కటురోహణీం. 19. వాసాం దురాలభాం ధాత్రీ ముశీరం చుదనద్వయం, ఏష నింబాదికః ఖ్యాతః వీతః శర్కరయా యుతిః. 20. హన్తి త్రిదోషమసూరీం జ్వర వీసర్పసంభవాం, ఉత్థితా ప్రవిశే ద్యా తు పున స్తాం బాహ్యశో నయేత్. 21.

వేద పితృపాపడ అగరుశొంతి పటోలము కటుక గోహిణి అష్టసరము దూలగొండి పట్టికేళ్లు చందనము రక్తచందనము ఇయ్యవి నింబాదులని చెప్పం బడియెను. ఈనింబాదులను కండక క్షైరతో కలిపికొని భక్షించినచో త్రిదోషములనలనఁ బుట్టిన నుసూరికలు జ్వరములు పసర్పివల్ల పుట్టిన మనూరికలు మున్నగువానిని పోగొట్టును. మనూరిక లేచి మఱలనణి పోయినేని దానిని వెడలించుటయే యుత్తమము.

◀ పటోలాదిజలము. ▶

శ్లో. పటోలకుండలీముస్త వృషధన్వయవాసకైః, భూనింబసింబకటుకా పర్పటై శ్చ శృతం జలం. 22. మసూరీం శమయే దామాంపక్వాం చైవ విశోషయేత్, నాతిః పరతిరం కించి ద్విస్ఫోట జ్వరశాంతయే. 23. పటోలమూలారుణతండులీయకం పిబే ద్ధండ్రామల కల్కనం యుతం, మసూరికాస్ఫోటవిదాహ శాంతయే తదేవ రోమాంతిసమిష్ట రాపహమ్. 24. పటోలమూలారుణ తండులీయకం తిక్షైవ ధాత్రీఖదిరేణ సంయుతం, పిబే జ్వలం సుక్వధితం సుశీతలం, మసూరికారోగవి నాశనం వరం. 25.

పటోలము తిప్పతీగె తుంగమునైలు అష్టసరము దులదగొండి నేలవేము వేపకటుక గోహిణి పర్వాటకము వీటికి మాయమునుత్రాగిన పక్వాపక్వములగు నుసూరికలనైనను శోధించును. విస్ఫోటజ్వరములు నశించుటకేం కంటెను మంచుమంచుమంటియొక్కటి లేదు. చెదుపొళ్ల మంజిష్ఠము వీటికి మాయములో పసవు ఉసిరిక రసమును వేసికొని

త్రాగినను త్తమము. మనూరికలు విస్ఫోటకములు వీటియందైన మంటలుపోవును. మఱియు నియ్యదియె రోమంతిక ఛస్తి జ్వరములనుకూడ పోగొట్టును. ఐటోలపు వేళ్లు మంజిష్ఠము బియ్యముక డుగు వీటికషాయములో యుసిక చంద్ర వీటికషాయమును వైచి చల్లార్చి త్రాగినచో :న్నిమనూరికలు నిశ్చయముగా నశించును.

❖ ఖదిరాష్టకము. ❖

శ్లో. ఖదిరి త్రిఫలారష్టపటోలామృతవాసక్రైః, క్వాఘోష్టకాంగో జయతి రోమాంతిక మనూరికాః. 26. కుప్తవీసర్పవిస్ఫోట కండ్వాదీ నపి తా సతెః.

చంద్ర త్రిఫలములు శేపపటోలములు వారాహీకండ అడ్డనరము వీటి అష్టాంగ క్వాఘము విసర్పి విస్ఫోటకములను రోమంతికా మనూరికలను కుప్తము విసర్పమును విస్ఫోటము మున్నగు వానిని పోగొట్టును.

❖ అమృతాదిక్వాఘములు. ❖

శ్లో. అమృతాదికషాయ స్తు జయే త్ప్రీత్యకఘాత్తికాం. 27. సిపీ రేణ తు సంపిష్టం మ తులుంగస్య కేసరిం, ప్రలేపా త్పాతయ త్యా శు దాహం చాశు నియచ్ఛతి. 28. వాదదాహం ప్ర కురుతే సిడకాపా దసంభవా, త త్ర సేకం ప్ర శంసంతి బహుశ స్తండులాంబునా. 29. పా కకాలే తు సర్వా స్తా విశోషయతి మారుశః, తస్మా త్స్పంబృంహణం కార్యం నత్ర పథ్యం విశోషణం. 30. గుడూచీమధుకం ద్రాక్షా మోర టం దాడిమై స్సహ, పాక కాలే తు దాతవ్యం భేషజం గుడసంయుతం. 31. తేన పాకం వ్రజ త్యాశు నచ వాయుః ప్ర కుప్యతి, లిహే ద్వా బదరం చూర్ణం పాచనార్థం గుడేన తు. 32. అనే నాశు విపచ్యంతే వాతసి త్తకఘాత్తికాః.

అమృతాదిక్వాఘములు సిత్తమనూరికలను జయించును. మాతులుంగ కేసరములను గంజితోనూరి శేపకషయ మనూరికలు నశించును. దాహమునుశీఘ్రముగానుపశమిల్లును. కాళ్ళపైని పుట్టిన పిటికములకు దాహములను పుట్టించును. అప్పుడు బియ్యపుకడుగుతో చాలమారులు కడుగుటమంచిది. పక్వముకాఁబోవు కాలమునందుమనూరికలవాయువులు నశించును. కనుక పుష్టిగలిగించువస్తువులను రోగికి పెట్టవలయును. తిప్పతీగ మధుక ము ద్రాక్ష ఇక్షుమాలము దానిమ్మ వీటిలో బెల్లమునువేసి పక్వకాలమున దోసగ వలయును. ఇట్లయినశీఘ్రముగా మనూరికలు నశించును. వాయువు ప్రకోపింపదు. పక్వముఅగుటకై

శ్రీగుహార్ణవమును బెల్లములోకలిపి యైనను తినిపింపవలయును. ఇట్లయినచో వాటిపిత్త కఫసంబంధము లగు మసూరికలు శాంతించును.

— ౩౦ ధన్యమాంసరసాదలు. ౩౧ —

శ్లో. శూలాధ్ధానపరీతస్య కంపమానస్య వాయునా. ౩౩. ధన్య మాంసరసాశ్చ స్తా ఈషత్సైంధవసంయుతాః, దాడిమాష్టరసై ర్యుక్తా యూషా స్సుస్య దగుచో హితాః. ౩4. పిబే దగభ స్తప్తశీతం భావితం ఖది రాశనైః, శౌచే వారి ప్రయుంజీత గాయత్రీ బహువారజం. ౩5. జాతీ పత్రం సమంజస్థం దార్ద్రపూగఫలం శమిం, ధాత్రీఫలం సమధుకం క్వ ధితం మధుసంయుతం. ౩6. ముఖరోగే కరరోగే గంఢూషార్థం ప్ర శస్యతే, అష్టాః సేకం ప్రశంసతి గవేధుమధుకాంబునా. ౩7. మధు కం త్రిఫలా మూగ్వా దార్ద్రీత్వ జ్వీల ముత్పలం, ఉశీరలోధ్రమంజుసాః ప్ర లేపా శ్శోచ్యతనే హితాః. ౩8. నశ్యం త్వనేన దృగ్జాతా మసూర్యో న ద్రవంతి చ, పంచలక్మలచూణ్ణేన క్లేదినీ మవచూష్ణయేత్. ౩9. భ స్ననా కేచి దిచ్ఛంతి కేచి ద్గోమయరేణునా. క్రిమిపాతభయా చ్ఛాపి ధూపయే త్పురూదినా. 40. వేదనాదాహశాంత్యర్థం స్నూతానాంచ విశుద్ధయే, సగుగ్గులుం వరాక్వాథం యంజ్య ద్వా ఖదిర్వాప్తకం. 41. కృష్ణాభయారజోలిఖ్య స్థధునా కంఠశుద్ధయే, అధాప్తాంగావలే హాలావా కబల శ్చార్ద్రాకాదిభిః. 42. పంచతిక్తం ప్రయుంజీత పానా భ్యంజనభోజనైః, కుర్యా ద్ప్రీవిధానం చ తైలాదీ స్వర్జయే చ్చిరం. 43. విషహ్నేన్ సద్ధమంత్రై శ్చ ప్రస్పృశ్యత్తు పునఃపునః, తథా శోణిత సంస్పృష్టాః కాశ్చి చోణితమోక్షయైః. 44.

పోటు ఉబ్బువాతకంపము గలవానికి అడవిజంతువుల మాంసరసగులో సైంధవ లవణమును వేసి త్రాగించుటమంచిది. అరుచికి దానిమ్మమాంకాయరసముతో చేర్చినయూషమునిచ్చుట మంచిది. శోధనచేయుటకు చండ్రలకుంఠము పాతికపాయోదకములు త్రమములా. జాపత్రి మంజిష్టము ప్రానిపసపు పోకజమ్మి ఉసిరిక మధుకము వీటిని కషాయము చేసి తేనెను కలిపికొని త్రాగిన ముఖరోగములు కంఠరోగములును నశించును. మధు

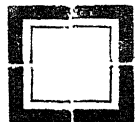
కడు త్రిఫలములు చాగఫలము మ్రానిపసపు జాపత్రి నల్లకమలములు వట్టివేళ్లు లోధ్ర మంజీష్ఠ వీటిని కన్నులకు లేపన చేసినను కంటిలో పిండినను నుత్తమములు. క్షేదములు గల మనూరికలయందు పంచదక్కలచూర్ణమును పూయవలయును. క్రిములు పడుననెడిభయమునకు చరలాది ధూపముల నిచ్చుట మంచిది. త్రిఫలముల కమాయులలో గుగ్గిలమును గాని ఖదిరాష్టక చూర్ణమును గాని కలిపి నేకముచేసి నక్షీడలు తొలగులు. పిప్పళ్లు కగక్కాయల చూర్ణము లో తేనెనువైచి కొని త్రాగినను అష్టాంగచూర్ణము నాకినను మంచిది. పానము మగ్ధనము భోజనములయందు పంచతిక్తకషాయము నీయవలయును. గాయము పూడుట కుపాయము నాలోచింప వలయును. తెల్లారులను వర్జింప వలయును. విషనాశకములగు సిద్ధమంత్రములతో మాటిమాటికి తుడువవలయును. రుధిరోత్పన్నములగు మనూరికలకు రుద్ధకమును వెడలించవలయును.

❁ హరిద్రాదిప్రతేహము. ❁

శ్లో. నిశాన్వయోశీరశీరీషము స్తకైః సలోధ్రభద్రశ్రియనాగ కేసరైః, నస్వేదవివాస్ఫటవిసర్పకుష్ఠ శార్దంధ్యరోమాంతిహరః ప్రదేహాః. 45. బింబ్యతీముక్తకాశ్లోకప్లక్షువేతనపల్లవైః, నిశి పర్యుషితః క్వాథో మశూరిభయనాశనః. 46. చైత్రాసితిభూతదినే రక్తపతాకాన్వితా స్నుహీ భవనే, ధవళితకలశన్యస్తా పాపమజో దూరతో ధతే. 47.

పసపు మ్రానిపసపు వట్టివేళ్లు దిరిసెన తుంగమునైలు లోధ్ర చందనము నాగకేసరములు వీటినిలేపనచేసినచో స్వేదరోగములు విసోఫటకములు వినర్పములు కుంఠములు దుర్గంధములు మున్నగు గోగములు నశించును. దొండ ఆతిముక్తపువేళ్లు ఆశోకము జావ్వి వేతిసము వీటిఆకులను రాత్రులు నీటిలోతడిపి పూడ్డుటిపూట వీనిచే కడుగుటలన మనూరికలు నశించును. చైత్ర బహుళ దశమి నాడు జేయుడుచెట్టును తనయింటికి తెచ్చి తెల్లని కలశములో నుంచి ఎఱ్ఱని పతాకతో నంకరించెనేని మనూరిలు నశించిపో గలుగును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు మనూర్యధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౫౪. క్షుద్ర రోగాధికారము.

శ్లో. తత్రా జగల్లికా మామాం జలౌకాభి రుపాచరేత్, శుక్తి సౌరాష్ట్రీకా ఊర కల్లై శ్చా లేపయే న్నుహః. 1. కశినాం ఊరయో గైశ్చ ద్రావయేదజగల్లికామ్, శ్లేష్మనిద్రధి కల్లైన జయే దనుశయీం భిషక్. 2. వివృతా మింద్రవృద్ధాంచ గర్దభీం జాలగర్దభామ్, ఇరివేల్లి కాం గంధనామాం జయే త్పిత్తవిసర్పివత్. 3. మధుకౌషధసిద్ధేన సర్పి షా శమయేద్ద్రాణాన్, రక్తావసేకై ర్బహుభి స్స్వేదనై రపతర్పణైః. 4. జయే ద్విదారికాం లేపైః శిగుదేవద్ర మోద్భవైః, పనసికాం కచ్చపి కా మసేన విధినాభిషక్. 5. సాధయే త్కఠినానన్యాం చోద్ధాన్తోషన ముద్భవాన్, అన్త్రాలజీంకచ్చపికాం తథా పాషాణగర్దభమ్. 6. సురదారు శిలాకుష్ఠైః స్వేదయిత్వా ప్రలేపయేత్, కఫనూరుతశోధఘ్నీ లేపః పాషాణాగర్దభే. 7.

అవకన్యముగానున్న అజగల్లికారోగమును జలగలనుపట్టించి యుపచరింపవలయును. ముత్తేపునున్నును సౌరాష్ట్రీలవణమును కల్లముచేసి పూయుటచేత శమింపచేయవల యును. గట్టిగానున్న అజగల్లికను ఉష్ణపదార్థముల లేపనచేత కరగింపవలయును. అనుశయీరోగమును కఫవిద్రధికి చెప్పిన కల్లముతో పోగొట్టవలయును. వివృత ఇంద్రవృద్ధ గర్దభి జాలగర్దభి ఇరివేల్లికా అనునీరోగములయందు పిత్తవిసర్పికి చెప్పిన యౌషధములచేత జయింపవలయును. మధురసులగు నౌషధులచే తయారుచేయబడిన నేతితో గాయములను మాన్పవలయును. విదారి కారోగమును నెత్తురు వెడలించుట, చెరుటపుట్టించుట, లంఘనము చేయించుట మున్నగువానిచేతను ముసలి దేవదారుల చెక్కలను నూరి లేపనచేయుటచేతను ఉపచరింపవలెను. పనసికను కచ్చపికను కూడ నీతి యననే చికిత్సచేయవలయును. ఇతరములగు దోషములవలన గలిగిన దుస్సాధములగు శోధలలో (వాపులను) ఇట్లే చికిత్సచేయవలయును. అంత్రాలజీ పాషాణగర్దభము కచ్చ పిక అను నీరోగములను గూడ, చెన్నుటపట్టించి దేవదారుచెక్క మణిశిల కోష్ఠు వీటిని నూరి పట్టువేసి పోగొట్టవలయును. పాషాణగర్దభమునందు కఫవాతములను పోగొట్టు నట్టి పట్టులను వేయవలయును.

శస్త్రములు మున్నగువాని ప్రయోగములు. ౯

శ్లో. శస్త్రణోద్ధృత్యవల్లీ కం ఊరాగ్నిభ్యాం ప్రసాదయేత్, మన శ్శిలాల భల్లాత సూక్ష్మైలాగురు చందనైః. 8. జాతీపల్లవకల్కైశ్చ నిం బత్తైలం విపాచయేత్, వల్లీకం నాశయేత్తద్ది బహుచ్ఛిద్రం బహుస్వనం.

9. పాదగారీషు చ శిరాం వ్యధయే త్తలశోధనీమ్, స్వేదస్నేహేనాప పన్నాతు పాదాచా లేపయే న్నుహుః. 10. మధూచ్ఛిష్ట వసా మజ్జా ఘృతక్షారై ర్వి మిశ్రితైః, సర్జాఖ్య సింధూద్భవయో శ్శూర్ణం మధు ఘృతాప్లుతమ్, నిర్మధ్య కటుతైలా క్తం పితం పాదప్రమార్జనమ్. 11.

వల్లీకరోగమునందు శస్త్రముతోఁజేచి ఊరముచేత అగ్ని చేత చికిత్స చేయవలయు ను. మణిశిల జీడివిత్రులు చిన్నయెలవలు అగరుచందనము జాప త్రి వీటితో నగు కల్కము నందు వేపనూనెను పక్వముచేయవలయును. ఈతైలము బహురంధ్రములు పడిన వల్లీక రోగమునుపోగొట్టును. పాదదారీ రోగమునందు లోపలి నాడులను శోధింపవలయును. నూనె చెమ్మటల నూరుచుండెడి కాళ్లకు మైనము వస త్రిలవణములు నేయి వీటినికలిపి లేపనచేయవలయును. సముద్ర ఘ్నేనము దేవదారుచెక్క వీటిమార్గములలో లేనెను నేయిని ఆవనూనెకు కలిపి చిలికి కాళ్లకు పట్టువేయుట యుత్తమము.

శ్లో. ఉపోది కాసర్వ ప నింబమోచ కర్కారు కైర్వారు కభస్త తోయే, తైలం విపక్వం లవణాంశ యు క్తం తత్పాదదారీం వినిహంతి లేపాత్. అలసేస్యైశ్చిరం సిక్తా చరణౌ పరిలేపయేత్, పటోలారిష్టకాసీ స త్రిఫలాభి ర్దుహార్దు హుః. కరంజబీజం రజనీ కాశీసం మధుకం మధు, రోచనాహరితాలం చ లేపోయ మలసేహితః. లాక్షాభయా రసాలేపకి కార్యం వా రక్త మోక్షణమ్, జాతీపత్రంచ సంమర్ద్య దద్యా దలసకే భిషక్. 15.

దుంబబచ్చలి ఆవ వేప బూరుగు సూ దోస వీటినికాల్చిబూదిచేసి ఆనీటిలో తైలమును పక్వముచేసి ఒకపాలు ఉప్పునందుకలపవలయును. దీనిని లేపనచేయుట చేత పాదదారీరోగమునశించును. కాళ్లు మొద్దుబారిసట్లుండురోగమునందు పుల్లనిక సాయము లతోను కల్కములతోను మాటిమాటికి కాళ్ళను కడుగవలయును. పిమ్మట చేదుపొళ్ళ వేపకాశీసము త్రిఫలములు వీటినినూరి మాటి మాటికి లేపన చేయవలయును. నెమలియ

దుగు విత్తనములు పసపు కశీసము మధుకము తేనె గోరోచనము హరిదళము వీటిని నూరి లేపనచేయుట అలసగోగమునందు హితకరము. లక్కకర్కాయలు వీటిరసమును పూసినను విషపు నెత్తురును వెడలిచినను జాపత్రినూరి పట్టు వేసినను అలసరోగములు కుదురును.

ప్రసారణాదులు.

శ్లో. బృహతీర ససిద్ధేన తైలేనాభ్యజ్య బుద్ధిమాన్, శిలారోచనకాశీ సచూర్ణైర్వా ప్రతీసారయేత్. 16. దహేత్కదర ముద్భృత్యై తైలేన దహనేనవా, చిప్పముస్థాంబునా స్విన్న ముత్కృత్యాభ్యజ్య తం ప్రణమ్. 17. దత్వా స్వరసం చూర్ణం బద్ధ్యా వ్రణవదాచరేత్, స్వరసేన హరిద్రాయాః పాత్రే కృష్ణాయ సేభయామ్. 18. ఘృష్ట్యా తజ్జేన కలేన లింపే చ్చిప్పం పునఃపునః, చిప్పే సటంకణాస్ఫృతా మూలలేపో నఖవ్రదిః. 19. నింబోదకేన వమనం పద్మినీకంటకే హీతః, నింబోదకకృతంసర్పిః సత్కాద్రం పాన మిష్యతే. 20. పద్మనాళకృతః ఊరః పద్మినీం హంతి లేపతి, నింబారగ్వధకత్కైర్వా ముహు రుద్వర్జనం హితం. 21. నీలవటోలమూలాభ్యాం సాజ్యాభ్యాం లేపనం హితం, జాలగర్దభరోగే తు సద్యో హంతి చ వేదనామ్. 22.

బుద్ధిమంతుండగు వైద్యుండు వాకుండురసముతో సిద్ధముచేసిన నూనెతో మణి శిలగోరోచనము కాశీసము వీటినిపాడిచేసికలిపి పట్టింపవలయును. కాలిలో కదరసము కణితిలేచెనేని నూనెతో గాని అగ్నితో గాని నశింప చేయవలయును. చిప్పమునుగోగమును గోరు నెచ్చునివీటితో చెమటపట్టించి శత్రువుతో ఛేదించి ఆగామునునందు తైలమునువేసి అందునర్జరసమార్జమును పోసి కట్టవలయును. పసపును పసపురసముతోను కరక్కాయను నల్లని యిసుపపాత్రముగాను నూరి కల్కముచేసి చిప్పమునకు చికిత్సచేయవలయును. టంకపుచెక్క తేల్లచాగ చెక్క వీటిని నూరి పట్టించిన చిప్ప రోగముతోలగును. పద్మినీకంటక రోగమునందు వేపరసముతో వాంతి చేయించుట హితము. వేపరసముతో సిద్ధముచేసిన నేతిలో తేనెను కలిపికొని త్రాగుట హితకరము. కమలపుత్రీవెలముండ్లను నూరి పట్టించిన పద్మినీరోగములు నశించును. లేనిచో వేప ఆర వీటిని కల్కముచేసి మాటిమాటికి నలుగు పెట్టుటమంచిది. నల్లచేదుపొళ్ల ముల్లంగి వీటిని నేతితోనూరి లేపనచేసిన హితమగును. ఈలేపము జాలగర్దభరోగమునందు తక్షణమే నొప్పిని పోగొట్టి హితమును చేయును.

❖ స్వశోధనాదులు. ❖

శ్లో. అహిపూతనకే ధాత్యాః పుంశ్చస్తవ్యం విశోధయేత్, త్రిఫలాఖది రక్వాఢైర్వృణానాం ధావనం సదా. 23. కరంజత్రిఫలాతిత్తైః సర్పసిద్ధం శిశోర్హితం, గుదభ్రంశే గుదం స్నేహైః అభ్యజ్యాశుప్రవేశయేత్. 24. ప్రవిష్టస్వేదయే చ్చాపి బద్ధం గోష్పణాయా భృశం, కోమలం పద్మసీపత్రం యః ఖాదేచ్ఛర్కరా స్వీతం. 25. ఏకాన్నిశ్చిత్త్య నిర్దిష్టం న తస్య గుదనిర్గమః, వృక్షామ్లూనల చాంకేరీబిల్వ పాతాయవాగ్రజమ్. 26. తక్రేణశీల యేత్పాయు భ్రంశార్తోఽనల దీపనమ్, గుదంచ గవ్యపయసా మ్ముక్షయే దవిశంకితః. 27. దుష్ప్రవేశో గుదభ్రంశో విశత్యాశు న సంశయః, మూషికాణాం నవాభి ర్వా గుదే సమ్యక్ప్రలేపనం. 28. స్మిన్నమూషిక మాంసేన చాధవా స్వేదయే ధ్గుదమ్.

చన్నులకుగలిగెడు అహిపూతనరోగములపట్టులందు తల్లియొక్క పాలను శుద్ధి చేయవలయును. త్రిఫలములు కాచు వీటికి షాయముతో గాయముఃను కడుగవలయును. నెమలిఅడుగు లిత్తనములు త్రిఫలములు వేపవేళ్లువీటితో తయారుచేసిన నేతని పిల్లవానికిచ్చుట మంచిది. ఎక్కువగా మెరుతుత్తియును పానశేషనలయుం దు పయోగింపవలయును. గూదదిగినచో తైలము మున్నగువానిచే గూదను మెత్తబఱచిలోపలకు శిశువుముగా నెట్టవలయును. పిమ్మట చెమటపుట్టించి గోష్పణయంత్రముతో కట్టుటకుంఁచి. లేతకమల దళములను చక్కరతో చేర్చి తినినచో నిక నెన్నటికిని గూద దిగదు. చింతపండు చిత్రమూలము చుక్కూర మారేడు విషబొద్ది యవక్షారము వీనిని మజ్జిగలో కలిపి నేవించిన గూదదిగుటమాని ఆకలిఁబుట్టించును. ఆవుపాలతో తడుపుచుండిన గుదభ్రంశము తప్పక తోలగిపోవును. ఎలుకవనసు రాచినను లేక ఎలుక మాంసముతో చెమట పట్టించినను గూదదిగుట నిలిచి పోవును.

❖ చాంకేరీ ఘృతము. ❖

శ్లో. చాంకేరీకోలదధ్యమ్లనాగర త్కారసంయుతమ్. ఘృతము త్క్వధితం పేయం గుదభ్రంశరుజాపహం, శుంఠీక్షారా వత్ర కల్కాశిష్టం తు ద్రవ మివ్యతే. 30.

చులిచింత రేగు పెఱుగు గంజి శొంతి యవక్షారములనుచేర్చి నేతని చక్కగా కాచి త్రాగినచో గూదదిగుటమానును. ఇందుశొంతి యవక్షారములు రెండును కల్కములుగాను తక్కినవి ద్రవ లుగాను చేర్పవలయును.

— ౧౦ మూషికాద్య తైలము. ౧౦ —

శ్లో. క్షీరే మహాత్పంచమూలం మూషికా మంత్రవర్జితాం, ప
క్వాత్పి స్పచేత్తైలం వాతిఘ్నాషధ సాధితమ్, గుదభ్రంశి మిదం తై
లం పానాభ్యంగా త్ప్రసాధయేత్. 31.

ఆంధ్రములేని యెలుకను బృహత్పంచ మూలములను పాలలో పక్వముచేయ
వలయును. పిప్పటవాతనాశకములగు మూలికలతో సిద్ధముచేసిన తైలమునిందు మరల
పోషికాచవలయును. ఈతైలమును సేవించినను ఆంటుకొనినను గూదదిగుటను పోగొట్టి
మేలు చేయును.

— ౧౧ పరికర్తకచికిత్స. ౧౧ —

శ్లో. స్వేదోపనా హం పఠక ర్తికాయాం కృత్వాసమభ్యజ్య ఘృ
తేన పశ్చాత్, ప్రవేశయే చ్చర్మశనైకి ప్రవిష్టై ర్నాసై స్సుఖోష్ణై రుప
నాహయే చ్చ. 32. స్నేహస్వేదైః స్తథైవనాం చికిత్సే దవపాటికాం,
నిరుద్ధప్రక శే నాడీం ద్విముఖా కనకాదిజాం. 33. క్షిప్త్వా త్యక్త్వా ట్సుల్ల
కాదిస్నే హాన పఠిషేచయేత్, తైలేన వా వచాదారు గంధై స్సిద్ధేన చ
త్ర్యహత్. 34. పున స్ఫులతరా నాడీ దేయా స్తో విస్పర్ధయే, శ
స్త్రేణ సేవనీం త్యక్త్వా భిత్వా వ్రణనదా చరేత్. 35. స్నిగ్ధంచ భోజనం
బద్ధే గుదే స్వేష క్రియాక్రమః, చర్మకీలం జతుమణిం మసకాం స్త్రీలకాల
కాన్. 36. ఉద్భ్రత్య శస్త్రేణ దహేత్ క్షూరాగ్నిభ్యాం విశేషతః, రుబు
నాలస్యచూర్ణేన ఘర్షీ మస కనాశనః. 37.

లింగసంబంధమగు చర్మరోగమునందు ఉపసాహకమును చేయు వుట్టించినేతి
తోతడిసి మెల్లమెల్లగా లోపలకు నెట్టి చప్పుగా నుండువేడి మాంసమును గట్టిచేమట
వుట్టించవలయును. అపపాటికారోగము (అనగా లింగపు చర్మము జారిపోవుట చేత
వాయుని' ధమై కలిగెడి ప్రకాశమనురోగము) నందు ఉపసాహక స్వేదమును పట్ట
వలయును. లేనిచో చుల్లికాదులను తైలముతో తడుపవలయును. అదియను కానిచో
వస మ్రానిపసపు గంధకము వీటియందు సిద్ధము చేసిన తైలముతో మూడురోజులవఱ
కును తడుపుచుండవలయును. నాడీ ప్రవాహము అభివృద్ధి జెందటకై లింగపుమొదటి
యందు తప్తతిక్రిచోటుల శస్త్రము చేసి గాయములకువలెకట్లు కట్టి మెత్తనియా
హారముచేట్టించవలయును. గూదనుషధచేచికిత్స. చర్మకీలకము జతుమణిమసక (మ

తాస్య గము) తీర్థిరోగము అనువానియందును శస్త్రము చేసి అగ్నితోను ఊరపవార్ధములతోను దహింప చేయవలయును. ఆముదపు కాడలను పొడిచేసి రుద్దిన మత్సారోగము తొలగింపును.

తారుణ్యసిడికారోగచికిత్స.

శ్లో. నిరోకభస్మ ఘర్వాద్వా మనశ్శాంతిం ప్రజేత్సదా, యువానపిడకాన్యచ్చ నీలికావ్యంగ శర్కరాః. 38. శిరావ్యధైః ప్రలేపైశ్చ జయే దభ్యంజ నైస్తథా, లోధ్రధాన్యవచాలేప స్తారుణ్యసిడికాఽహాః. 39. తద్వద్దోగోచనాయుక్తం మరిచం ముఖలేపతః, సిద్ధార్థకవచాలోధ్రనైంధవైశ్చ ప్రలేపనం. 40. నమనంచ ని హత్యాశు పిడికాం యావనోద్భవామ్, వ్యంగేషు చార్జునత్వగ్వా మంజిష్ఠా వా సమాక్షికి. 41. లేప స్సనవసీతా వా శ్వేతాశ్వఖురజామసీ, రక్తచందనమంజిష్ఠా లోధ్రకుప్త పియంగవః. 42. వటాంకుర మసూరాశ్చవ్యం గఘ్నాముఖకాంతిదాః, వ్యంగానాం లేపనం శస్తం రుధిరేణ శశస్యచ. 43. మసూరైస్సచ్చిసా పిష్టైర్లిప్త మాస్యం పయోన్వితైః, సప్తాహాచ్చ భవేత్సత్యం పుండరికదళ ప్రభమ్. 44. మాతులుంగ జటాసర్పి శ్శిలాగోశకృతోరసః, ముఖకాంతి కరో లేపః పిడకాతిలకాలజ్జత్. 45. నవసీతగుడ ఊద్రకోలమజ్జాప్రలేపనమ్, వ్యంగజి ద్వరుణత్వగ్వాఘాగక్షీరప్ర పేషితా. 46. జాతీఫలకల్మ లేపో నీలవ్యం గాదినాశనః, సాయంచ కటు త్రేలేనాభ్యంగో వక్రప్రసాధనః. 47.

యోవనదశయందు పుట్టెడిమొటిమలు మచ్చలు నీలికవ్యంగము శర్కర అనురోగములకు నాడీచ్ఛేదము లేపనము అభ్యంజనము ననువానివలన చికిత్స చేయవలయును. లాద్దగపూవు కొతిమెరలు వన నూరి పట్టించిన మొటిమలు నశించును. అట్లే మిరియములను గోరోజనముతో నూరి రాచిన పోవును. మఱియును ఆవాలు వస లాద్దగ పూవునైంధవలపణము వీటితో లేపనను చేసినను వాంతిచేయించినను తక్షణమే పిడిక (మొటిమ)లను పోగొట్టును. వ్యంగసోగమునందు మద్దిచెక్కమంజిష్ఠము లేనె వీటితో లేపన చేయుట శ్రేష్ఠము. లేనిచో తొల్లదింపైన బూడిదను నవసీతముగా కలిపి రాచినను శ్రేష్ఠమే యగును. ఎఱ్ఱగంధము మంజిష్ఠ లాద్దగ కోష్ఠు ప్రేంకంబుచెక్క మఱియు గుళ్లు మసూరధాన్యము వీనిని నూరి లేపన చేసినను వ్యంగము తొలగిపోవును. కుండచీనెత్తురునుపూసినను వ్యంగమునశించును. మసూరధాన్యమును నేతితో పాలతో నూరి

విదురోజులు పూసిన వ్యంగమునశించి కమలమువలె ముఖము వికసించును. లేనిచో మాదీ ఫలపు చెక్కును జటామాంసి నేయు మణిశిల వేడవీటితో కలిపి రాచిన ముఖకాంతివర్ణమును. సిడికరోగములు తిల్లిరోగములును తొలగును. నవవీతముతో చేసిన నెయ్యి బెల్లము తేనె తోగుపండ్లరసము వీటిని నూరి లేపనచేసినను వ్యంగములు నశించును. మేకపాల లో ఉలిమిడిచెక్కను నూరి ముఖమునకు పూసిన వ్యంగములు నశించును. జాజికాయ కల్కమును పూసినచో నీలిరోగము వ్యంగరోగము మున్నగువి క్షీణించిపోవును. సాయంకాలమునందు ఆవనూనెతో రుద్దుకొనిన ముఖమునకు స్వచ్ఛముగు కాంతి కలుగును.

❁ ముఖకాంతికై మరికొన్ని ఉపాయములు. ❁

శ్లో. కాలీయకోశ్వలామయ దధి సరబదరాస్థి మధ్యఫలినీభిః,
లిప్తం భవతి చ వదనం శశిప్రభం సప్తరాత్రేణ. 48. తుషరహిత మస్త్రణ
యవచూర్ణస యస్త్రీమధుకలోధ్ర)లేపేన, భవతి ముఖం పరినిష్ఠితచామీ
కరచారుసౌభాగ్యమ్. 49. రక్షోఘ్న శర్వరీద్యయ మంజిషాగై రికాహ్వా
యై స్తు పయః, సిద్ధేన లిప్తమానన ముద్యద్విధుబింబవ ద్విధాతి. 50.
పరిణతదధిశరపుంఖైః కువలనుదళకృష్ చందనోశీతైః, ముఖకమల
కాంతికారీ భ్ర కుటీతిలకాలకా జ్ఞాయతి. 51.

నల్లఆగురు కలువలు కోష్ఠపెఱుగు శంఖపునాభిప్రేంఖణపుచెక్క వీటిని నూరి విదురోజులు పూసినచో చంద్రునితో సమానముగా ముఖముగును. పొట్టుతీసిన యవల చూర్ణము కమలనాళము ముల్లగి మధుకము లొద్దుగవున్న వీటితో శేషన చేసిన మిసి మిసిలాడుచు మొగము బంగరవన్నె గలిగియుండును. శిరీషపుష్పము (దిరిసెన) పసపు మ్రానిపసపు మంజిషము గైరికధాతువు వీటిని గొత్తుపాలతో వండి లేపనచేసిన చంద్రు నివంటి కంతిగలిగి ప్ర కాశించును. తగరము పెఱుగు కేఱుకమలదళములు కోష్ఠ చం దనము పట్టివేళ్లు వీటిని నూరి లేపనచేసినచో ముఖకాంతి వృద్ధినిొందును. భ్రమటిరోగ మును తిలకాలికమును ఇయ్యని పోగొట్టును.

❁ హరిద్రాద్యయ తైలము. ❁

శ్లో. హరిద్రాద్యయ యష్టాహ్వా కాలీయక కుచందనైః, ప్ర
పౌండరీక మంజిషా పద్మపద్మక కుంకుమైః. 52. కశిత్థ తిండుకస్లక్షవట
వత్తైః పయోన్వితైః, లేపయే త్కల్మిశై రేభిః తైలం వాభ్యంజనం చ

లేత్. 53. పిష్టవం నీలికావ్యంగాం స్థిలకాన్తుఖదూషికాన్, నిత్యనేవీ
జయే త్రిప్రం ముఖం కుర్యాన్ న్నోరమమ్. 54.

పసపు ప్రానిపసపు ముల్లంగి నల్లఆగరు ఎఱ్ఱగంధము పుండరీకము గంధద్రవ్య
మ. మంజిష్ఠము కమలములు పద్మాక్షి కేసరి వెలగపండు కానుగచెక్క జావ్వి పుట్టి
వీటిఆకులుపాటు కలపి నూరి కల్కముచేసి అందుతైలమును వంశి దానిని రుద్దికొనిన
పిష్టరోగము నీలికావ్యంగము తిలకాలికము మున్నగుగోగములను జయించుట మాత్రమే
గాక మొగమునను సోగమును తెచ్చును.

◀ ౧౩ కనకతైలము. ౧ ▶

శ్లో. మధుకస్య కషాయేణ తైలస్య కుడపం పచేత్, కల్కైః
ప్రియంగుమం జిష్టాచందనో త్పలకేసరైః. 55. కనకంనామ తతైలం
ముఖకాంతికరం పరం, అభీరునీలికావ్యంగశోధనం పర మర్చితమ్. 56.

అతి మధుకపు కషాయమునందు నాలుపలముల తైలమును చేర్చి మంజిష్ఠ రక్త
చందనము కమలములు కేసరి వీటినివైచి కల్కముచేసి తైలమును దింపవలయును. ఇ
య్యది ముఖమునకు కాంతినిచ్చును. నీలికావ్యంగము మున్నగు ముఖరోగముల నన్నింటిని
బోగొట్టును.

◀ ౧౪ మంజిష్ఠాది తైలము. ౧ ▶

శ్లో. మంజిష్ఠా మధుకం లాక్షా మాతులుంగం సయష్టికమ్, క్షి
ప్రమాణై రేతైస్తు తైలస్య కుడపం తథా. 57. ఆజం యస్త ద్ద్విగుణం
శనైర్భ్రష్టవ్యగ్వి నా సచేత్, నీలికా విడికావ్యంగా నభ్యంగాదేవ నాన
యేత్. 58. ముఖంప్రసన్నో పచితం వలీవలికనర్జిమ్, సప్తరాశ్రీప్ర
యోగేణ భవే త్కనకసన్నిభమ్. 59.

మంజిష్ఠ అతిమధురము లక్ష్మిమాచికాయ ముల్లంగి వీటిని పావుపావు పలము
చొప్పనతెచ్చి నాలుపలముల తైలము అయిదుపలముల మేకపాలును చేర్చి మెల్లెమె
లైలా గా నన్ననిసెగ వైచివీటిని వండవలయును. ఈతైలమును రుద్దికొనిన నీలికా విడికా వ్యం
గము అను వీనిని బోగొట్టును. ముఖము స్వచ్ఛమైనదగును. దీనిని ఏడురోజులు నేపించి
నంతమాత్రాననే ముఖము బంగరువంటి దగును.

◀ ౧౫ కుంకుమాది తైలము. ౧ ▶

శ్లో. కుంకుమం చందనం లాక్షా మంజిష్ఠా మధుయష్టికా, కాలీ
దంక ముశీరం చ పద్మకం నీల ముత్పలమ్. 60. న్యగ్రోధపాదాః ప్లక్షుస్య

శుంగాః పద్మస్య కేసరం, ద్విపంచ మూలసహితైః కషాయైః పలికైః
 వృధక్. 61. జలాధకం విపక్తస్యం పాదశేష మఖోద్ధ రేత్, మంజిష్ఠా
 మధుకం ద్రాక్షా పతంగం మధు యస్త్రికా. 62. కర్షప్రమాణై రేత్రైస్తు
 త్రైలస్య కుడపం తథా, అజాక్షీరం తద్ద్విగుణం శస్తై ర్మృద్వగ్ని నాప
 చేత్. 63. సమ్యక్పక్వం పరంహ్యేతన్నఖవర్ణప్రసాదనమ్, నీలికాపిడ
 కావ్యంగా నభ్యంగా దేవ నాశయేత్. 64. సస్తరాత్ర ప్రయోగేణ
 భవే త్కాంచన సన్నిభమ్, కుంకుమాద్య మిదం త్రైల మశ్వీభ్యాం
 నిర్మితం పురా. 65.

కేసర చందనము లక్క మంజిష్ఠము యష్టిమధుకము కాలీయకము వట్టివేళ్లు పద్మా
 క్షుము నల్లల్లలు మట్టియూడలు జువ్వించిగుళ్లు కమల కింజల్కములు వీటి నన్నిటిని
 ఒక్కొక్కపలము చొప్పున తెచ్చి దశమూలములను 64 పలముల నీటితో కషాయముగా
 గాచి దానిలోపైయోషధములను కలపవలయును. తరువాత మంజిష్ఠము అతిమ
 ధురము లక్క పతంగము యష్టిమధుకము వీటిని పావుపలము చొప్పున తీసికొని
 కల్కమును చేసి నాల్గుపలముల త్రైలమును చేప్పవలయును. అయిదుపలముల మేక
 పాలును ఈ క్షాధములో కలుపవలయును. పిమ్మట సన్నని నెగపైన మెల్లమెల్లగా
 పక్వముచేసి చక్కగా పక్వమైన పిమ్మట యుపయోగించి కొనవలయును. ఇయ్యది
 మొగమునకు మెఱుగుబెట్టును. నీలికపిడక వ్యంగ మున్నగురోగములను అభ్యంజనము
 చేసికొనిన మాత్రాననే సోగొట్టును. దీని నేడువనములు నేవించినచో ముఖము
 బుగారుతో తుల్యమగును. ఇయ్యది అశ్వినీదేవతలచే పూర్వమునిర్మింపఁబడిన కుంకు
 మాదిత్రైలము.

◀ మఱియొకవిధమగు కుంకుమాదిత్రైలము. ▶

శ్లో. కుంకుమం కింశుకం లాక్షా మంజిష్ఠా రక్తచందనమ్, కాలీ
 యకంపద్మకంచ మాతులుంగస్య కేసరం. 66. కసుంభం మధుయస్త్రి
 కం ఫలినీ మదయంతికా, నిశేద్వే రోచ నాపద్మము త్పలంచమనశ్చిలా.
 67. కాకోల్యాది సమాయుక్తై రీతైరక్షుసమై ర్భిషక్, లాక్షారసప
 యోభ్యాంచ త్రైలప్రస్థం విపాచయేత్. 68. కుంకుమాద్య మిదం త్రైలం
 చాభ్యంగా త్కాంచనోపమమ్, కిరోతివదనం సద్యః పుష్టిలావణ్య
 కాంతిదమ్. 69. సౌభాగ్యలక్ష్మీ జననం నశీకరణ ముత్తమమ్.

కేసరి మొదుగ మొగ్గ లక్కమంజిష్ఠ రక్తచందనము కాలీయకము పద్మాక్షమాది మొగ్గలు మ్రానిపసపు యష్టిమధుకము కుసుంభపసపు మ్రానిపసపు కమలము మణిశిల వీటినిన్నిటిని ఒక్కొక్క పావుపలముచో॥ కాణోల్యాది గణాక్షమలగు జౌపథుల తో కలిపి లత్తుకమేకపాలు వీటితోనుడకబెట్టి ఇందు ఒకనేరు తైలమును పోసి పక్వము చేయవలయును. ఇది కుంకుమాదితైలము. దీనిని రుద్దుకొనినచో శరీరమును బంగరువలె మెఱయుఁజేయును. ముఖమునకు వన్నె నిచ్చును. బలమును సంపదను కలిగించును. ఆందరిని వశులఁజేయును.

❦ వ్యకఘృతము. ❦

శ్లో. మధుకం చందనం కంగుః సరపంపద్మకం తథా. 70. కాలీయకం హరిద్రాచ లోధ్రమేభిశ్చ కల్మితైః, వివచేద్ధిఘృతం వైద్యః తత్పక్వం వస్త్రుగాలితమ్. 71. పాదాంశం కుంకుమం సింధుం క్షిప్త్వా మందానలేవచేత్, తత్పిద్ధం శిశిరే నీరే ప్రక్షిప్త్యాకర్షయేత్తతః. 72. తదేతద్వర్ణకంనామ ఘృతం వర్ణప్రసాధనమ్, అనేనాభ్యాస లిప్తంహి వలీభూతమపి క్రమాత్. 73. నిష్కలంకేందుబింబాభం స్యా ద్వీలాసవతీముఖమ్, ఆరూషికాయాం సుధి రేవసిక్తే శిరవ్యధేనాథ జలౌకసావా, నింబాంబుసిక్తై శ్శిరసిప్రలేపో దేయోఽశ్వవ రోర్షిరససైం ధవాభ్యాం. 74. పురాణ మథ పిణ్యాకం పురీషం కుక్కుటస్య వా. 75. మూత్రపిష్టం ప్రలేపోయం శీఘ్రం హన్యా దఽఽంషికాం, అయాంషిఘ్నం భృష్ట కుష్ఠ మూర్ఘం తైలేన సంయుతమ్. 76.

యష్టిమధుకము చందనము ప్రేక్షణము పద్మాక్షము కాలీయకము కమలము మ్రానిపసపు లాద్దుగ వీటిని కల్గుముచేసి అందు కేతిని పక్వముచేసి సింధుల నడియఁగట్టి అందు నాలుగవ పాలు కుంకుమ పువ్వు మైసము కలిపి సన్ననిసెగపైన మెల్లమెల్లగా పక్వము చేసి చల్లనినీటిపై వీని పాకమును కనుగొని దించవలయును. ఇయ్యది వర్ణకమనెడి ఘృతము. కాంతినిచ్చును. దీనిని నిత్యమును నియమముగా నేవించెడి వానికి మొగపుము దుతల తలనెఱుపును రావు. శ్రీకీర్దానసంద్రబింబముతో సమానముగా ముఖము కళ్ళకళ్ళలాడుచుండును. ఆరూషికారోగమునందు నాడీభేదనచేత గాని జలగలను కరిపించిగాని నెత్తురును వెడలింపవలయును. ఆటుపిమ్మట నింబోదకములతో తడిసిగుఱువు లద్దెపాదరసము సైంధవలవణము వీటిని కలిపి తలకు పట్టువేయవలయును. లేనిచో ప్రాతవడినగానుగసిండినిగాని తోడిపెంటునుగాని మూత్రముతో నూరి పట్టు వేసిన వెంటనే

అరూషి కారోగమును నశింపఁ జేయును. కోష్ఠము వేయించి పొడిచేసి తైలముతో కలిపి నేపించినను అరూషికలు నశించిపోవును.

❖ హరిద్రాద్వయ తైలము. ❖

శ్లో. హరిద్రాద్వయ భూనింబ త్రిఫలారిష్టచందనైః, ఏత తైల మరూంషీణాం సిద్ధమభ్యంజనేహితమ్. 77. దారణేతు శిరాః విధ్యేత్ స్నిగ్ధాం స్విన్నాం లలాటజాం, అవపీడశిరోవస్తీ నభ్యంగాం శ్చావచారయేత్. 78. కోద్రవాణాం తృణక్షీరపానీయం పరిధావనే, కార్యో దారణకే మూర్ధ్ని ప్రలేపో మధుసంయుతః. 79. ప్రియాలబీజ మధుకకుష్ఠ మిశ్రైస్ససైంధవైః, కాంజికస్తా త్రిసప్తాహం మాషా దారణకాపహా. 80. సహా నీలోత్పలకేసరయష్టి మనుకత్తిలైస్స దృశమా మలకమ్, చిరజాతమపి చ శ్శీరే దారణరోగంశమం నయతి. 81.

పసపు మూనిపసపు నేలవేము త్రిఫలములు వేపవేళ్లు చందనము వీటికల్గము లో తైలమును వండి దానిని రుద్దకొనిన యెడల అన్నివిధములగు నరూంషికారోగములు ను తొలగిపోవును. శిరస్సును బ్రద్దలించెడి దారణరోగమునందు నునుపుగను చెమ్మగిలు చున్నట్టుగను నున్న నాడిని ఛేదించవలయును. అవపీడనశిరోవస్తులను రుద్దవలయును. ఆరికె గడ్డిరసపు పానీయమును పోసికడుగు వలయును. ఈక్షీరమునందే తేనెను కలిపి తలగు పట్టు వేయవలయును. లేనిచో మోరటి విత్తనములు యష్టిమధుకము కోష్ఠ సైంధవలవణము వీటిని కలిపి పట్టు నైనను వేయవలయును. లేనిచో ఇరువనియొక్క గోజువలయు గంజిలోనానవైచిన మినుములను నూరి పట్టు వేసినను మంచిదే. నల్లకల్వలు కుంకుమపువ్వు యష్టిమధుకము నూవులు ఉసిరికకాయలు వీటిని నూరి పూసినను చాలరోజులనుంచి యున్నదైనను దారణరోగము ఉపశాంతి నొందును.

❖ త్రిఫలాద్వయ తైలము. ❖

శ్లో. త్రిఫలాద్వయజో మాంసీమార్క వోత్పలశారివైః, ససైంధవైః పచేత్తైల మభ్యంగా దుక్లికాం జయేత్. 82. చిత్రకందంతిమూలంచ కోషాతకిసమన్వితమ్, కల్కంపిష్ట్యా పచే తైలం కేశదద్దు వినాశనమ్. 83. గుంజాఫలై శ్శృతింతైలం భృంగరాజరసేనవా, కంఠూదారణ హృత్కుష్ఠ కపాలవ్యాధి నాశనమ్. 84.

త్రిఫలముల చూర్ణము జటామాంసి గుంటకలగ రాకు కమలములు సుగంధిపాల వ్రేళ్లు సైంధవలవణము వీటియందు తయారుచేయబడిన తైలమును రుద్దికొనిన శిరస్సునగు

దు పుట్టెడిదారణ రోగములు అన్నియును నశించును. చిత్రమూలము దంతిమూలమునేల గుమ్ముడి వీటిని కల్గముచేసి అందు ఆవాలనూనెను సిద్ధముచేయవలయును. ఈతైలము చుండును పోగొట్టును. గుండుకలగ గుంటకలగ రాకువీటితో కాచబడినతైలము జీలలను దారణరోగములను కుష్మగోగమును తలపోటులను నశింపజేయును.

—● భృంగరాజతైలము. ●—

శ్లో. భృంగరాజ త్రిఫలత్పల శాదితాహపురీష సమన్వితకారి, తైలమిదం పచ గారువాహని కుంచితకేశః ఘనస్థిరకారి. 85. ప్రపాండరీక మధుకపిప్పలీ చందనోత్పలైః, కార్దికైస్తైలకుడపం తైర్ద్విరామలకీగసః సాధ్య స్సప్రతిమ్బు సాస్య త్వర్వశ్శీగదాపహః. 86.

గుంటకలగర త్రిఫలములు కలువలు సుగంధిపాలవేళ్లుమందూరము వీటితో చేసిన కల్కమునందు సిద్ధముచేసిన తైలము శిరస్సుకు బుగు దారుణగోగములను హరించును. క్షీణించినవారికి మఱలవెంట్లుకలను మొలపించునట్టిది. వేయి రేకులకమలములు యష్టిమధుకము పిప్పళ్లు చందనము కల్వలు వీటినికొక్కక్కర్న మెత్తుతెచ్చి ఒదియారు తులముల ఆవనూనెను ఇరునది తులముల యునిక రసమును కలిపి అటుపెని తైలమును పక్వముచేయవలయును. దీనిని రుద్దికొనుట వలన అన్నివిధములగు శిరోగోగములు కుదురును.

—● మాలత్యాదితైలము. ●—

శ్లో. మాలతీకరవీరాన్ని నక్తమాలావిపాచితమ్, తైలమభ్యంజనే శస్తమింద్రలుప్తాపహం పరమ్. 87. ఇదంహి త్వరితం హంతి దారణం నియతంనృణాం, ధాత్ర్యామృమజ్జలే వాత్స్యస్థిస్థిరోరు స్సిద్ధకేశతా. 88. ఇంద్రలుప్తే శీరాంవిద్ధ్యాశిలాకాసీసతుత్థకైః, లేపయేత్పరితః కల్కైస్తైలంచాభ్యంజనే హితం. 89. కుటన్నులశిఖిజాతీ కరంజకర వీరజైః, అవగాఢపదం చైవప్రచ్ఛ యిత్యా పునః పునః. 90. గుంజాఫలైశ్చిరం లింపే త్కేశభూమిం సమంతతః, హస్తిదంతమసీం కృత్వా ముఖ్యం చైవరసాంజనమ్. 91. లోమాస్యనేన జాయంతే నృణాం పాణితలేష్వపి, భల్లాతకబృహతీఫలగుంజామూలఫలేభ్య ఏకేన, మధుసహితేన విలిప్తం సురరుతులిప్తం శిమం యాతి. 92. బృహతీఫలరససిష్టంగుంజాఫలమూలం చేంద్రలుప్తస్య, కనకనిఘృష్టస్య సతో దాతవ్యంప్రచ్ఛితస్యస

దా. 93. ఘృష్టస్యకర్మణైః పత్రైః ఇంద్రలు ప్తస్య గుండనమ్, చూర్ణితై ర్మరిచైః కాయమింద్రలు ప్తవివారణమ్. 94. ఛాగక్షీరరసాంజన పుట దగ్ధగజేంద్రదంత మపివీప్తాః, జాయంతే సప్తరాత్రా త్ఫల్యావ్యమపి కుంచితాశ్చికురాః. 95. మధుకేదీ వరమూర్వాతేలాజ్యగోక్షీర భృంగలే పేన, అచిరాద్భవంతి ఘనకేశా దృఢమూలాయతా ఋజవః. 96.

జాశ్చుప్త్య గన్నేరు చిత్రమూలము నెమలితడుగు వీటితో సిద్ధము చేయబడిన తైలము ఇంద్రలు ప్తమును (బట్టతలయగుటయును) రోగమును హోగింట్టును. దీనిని నియమముగా నేవించుచున్న దారణోగములు చేరజాలవు. ఉసిరిక మామిడి వీటిరసమును లేపన చేయుటచేత వెంట్రుకలు కట్టగుగును స్థిరముగను నెఱుగగలవు. ఇంద్రలు ప్తగోగమునందు శిరోనాడులను చేసించియంతటను శిలాశిథు కాసీసము మ్రొలుతు త్రము వీటిని లేపన చేయవలయును. వీటికల్మముగా సిద్ధము జేయబడిన తైలమును రుద్దుటయును హితకరమే యగును. చాలకాలమునండి పుట్టియున్నయింద్రలు ప్త గోగమునందు చిత్రమూలము జాశ్చిఫలము నెమలియగుగు గన్నేరువీటిక హాయముతో వెంట్రుకలు డిపోయిన చోటుల గురింకను వాని చెక్కవీటిని నూరి లేపన చేయవలయును. లేనిచో ఏనుగు దంతపు మసితో రసాంజనము నూరి లేపన చేసి-చో మనుజులను ఆరచేతులలో కూడ వెంట్రుకలు మొలచును. జీడివెత్తిములు వాకుడు గురుగింజవేళ్లు బరడునూరి ఇంద్రలు ప్తగోగమునకు లేపనమును చేయవలయును. కఠినములగు ఆలలతో సోఠికిని పోయిన తలలో మిరియములమాగ్ణమును పట్టించిన యింద్రలు ప్తగోగము తొలగిపోవును. మేకపాలు రసాంజనము పుటపాకము పెట్టచేసిన ఏనుగుదంతపు మసి వీటిని కలిపి లేపన చేయుటచేత నేడునోజులలో బట్టతలపైనును ఉత్తమములగు కేశములు పుట్టగలవు. మధుకము కమలములు మూర్వ (చాగచెక్క) తిలలు నేయి ఆవుపాలు గుంటకలగరాకు వీటినినూరి పట్టించిన మిక్కిలి కీఘ్రకాలములోనే మనుజుడు శోభన కేశములు గలవాఁడు అగును.

●● స్నానోద్దితైలము. ●●

శ్లో. స్నుహీపయః పయోర్కస్య మార్కవో లాంగలీ విషం, మూత్రమాజం సనోమూత్రం రక్తికా నేంద్రవారుణీ. 97. సిద్ధార్థం తీక్ష్ణ తైలం చ గర్భందత్వా విపాచితం, వహ్నినా మృదు నాపకన్వం త్రైలంఖాలి త్యనాశనమ్. 98. కూర్మవృష్ట సమానాపి రు జ్యాయా రోమతస్కరీ, దిగ్ధా సానేన జాయేత ఋక్షశారీరలోమశా. 99.

జముడు సాలు జిల్లేడు పాలుగుంటకలగరాకు నీరుపిప్పలిఅతివసమేకమాత్రముల వ్రపంచితము కొడెసె పాలవిత్తులు అనాలు (తెల్లవి) ఈయాపధులలో ఆవనూ నెను బోసి మెల్ల మెల్లగా సన్నని సెగను పాకము చేసి ఈతైలమును తేపన చేసి కయెడల బట్టతలపోయి మంచుగా వెంట్రుకలు కలుగును. తాబేటి చిప్పవలె మొద్దు బాతినతలగల వారును దీనిని సేవించిన ఎలుగుబంటుఃకు వలె పొడవగు వెంట్రుకలను పొందగలరు.

◀ ౧౦ ఆదిత్య పాక గుడూచీతైలము. ▶

శ్లో. వలావరోహ కేశినోయే శ్చూర్ణే నాదిత్య పాచితమ్, గుడూచీస్వరసే తైలం చాభ్యంగా త్తే శోషణం. 100.

మట్టియూడ జటూమాంసి వీటిని చూర్ణము చేసి తిప్పతీగె రసమునందుకలిపి ఎండ లోపుటము వెట్టి పక్వము చేసి సిద్ధము చేసిన తైలమును అంటుకొనినయెడల వెంట్రుకలు ఉత్పత్తి యగును.

◀ ౧౧ చందనాది తైలము. ▶

శ్లో. చందనం మధుకం మూర్ధ్వా త్రిఫలా నీలముత్పలం, కాంతా నటావరోహ శ్చ గుడూచీరస మేవచ. 101. లోహచూర్ణం తథా కేశీ శా బ కే ద్వే త్తైలవన, మార్కవ స్వరసేనై వ తైలం మృద్వగ్నినా వచేత్. 102. శింస్రుత్పతితాః కేశా జాయంతే ఘనకుంచితాః, దృఢమూలా శ్చ స్నిగ్ధాశ్చ తథా భృమరసన్నిభాః. 103. న స్యేనా కాలపలిశం నిహన్యా తైల ముత్తమమ్.

చందనము ముష్టిమధుకము (అనగా కతిమధురము) చాగ త్రిఫలములు నల్లకల్వలు దూర్వ మట్టియూడలు తిప్పతీగెరసము లోహచూర్ణము జటూమాంసి రెండు తెఱగులగు లొద్దుగలు కమలపుదుంప వీటి కల్కము చేర్చి గుంటకలకరాకురసముతో తైలమును సన్నని సెగను పక్వము చేయవలయును. దీనిని సేవించుటవలన రాకీపోయిన వెంట్రుకలు మఱిల మొలుచును. వెంట్రుకలు దట్టముగను గట్టిగను నున్నగను నల్లగను సెఱుగును. ఈతైలము ఆనమయమున ప్రట్టిన నెఱుపునైనను పోగొట్టును.

◀ ౧౨ మధుకాదితైలము. ▶

శ్లో. తైలం సయప్తి మధుకైః క్షీరే ధా త్రిఫలైశ్చృతిమ్. 104. సస్యే దత్తం జనయతి కేశాన్ శ్చ శ్రోణిచాప్యథ, త్రిఫలాసీలినీ సత్రం లోహం భృంగం జస్సమమ్. 105. అవిమూత్రేణ సూయుక్తం కృష్ణకరణ ముత్తమమ్, త్రిఫలాచూర్ణ సంయుక్తం లోహచూర్ణం వినిక్షిపేత్. 106. ఈ

పత్నకేవ్యే నారికేలే భృంగరాజరసాన్నితే, మాషమేకంతు నిక్షిప్య స
 మ్యగ్రాస్థా త్నముద్ధరేత్. 107. తతశ్శిరో ముండయిత్వాలే పదద్యా
 డ్విషగ్వరః, సంవేప్య కదళీపత్రై ర్శోచయే త్సప్తమేదినే. 108. క్షాశ
 యే త్రిఫలాక్వాథైః క్షీరమాంసరసాశీనః, కపాల రంజనం చైత త్కృ
 ష్ణీకరణ ముత్తమమ్. 109. ఉత్పలం పయసాసార్థం మాసా భూమా ని
 ధాపయేత్, కేశానాం కృష్ణకరణీ స్నేహనంచ విఫేచుతే. 110. భృం
 గ పుష్పంబసా పుష్పం మేషీదుగ్ధ ప్రపేషితిం, తేనైవాలోడితం లోహ
 పాత్రస్థం భూమ్యధఃకృతం. 111. నస్తాహాదుద్ధృతః షశ్చాద్భృంగ రా
 జరసేనతు, ఆలోడ్వాభ్యజ్య చ శిరో వేప్యయిత్వా వసేన్నిశాం. 112.
 ప్రాతస్తు క్షాలనం కార్య మేవస్యా స్థూర్ధరంజనమ్, ఏవ సింధూర వా
 లాంబ శంఖభృంగరసైః క్రియా. 113

ఆతిమధురము మధుకము ఉసిరిక వీటితో పక్వము చేసినపాలతో నైన
 క్వాభమునందు సిద్ధముచేసిన త్రైమును నస్యముగా నిచ్చుట చేతి తలకును గడ్డమునకు
 ను వెంట్రుకలు మొలచును. త్రిఫలములు నీలియాకులు గుంకల గాకు పొడి వీటినిన
 మానభాగములను ఆడుమేక మూత్రముతో నూరి వెంట్రుకలకు పట్టించిన నల్లబడును.
 కొంచెముగా పక్వమైన కొబ్బరి కాయలో (మండూరము) లోహమామును త్రిఫల
 ముల చూర్ణమును పోసి దానియందు గుంటకలగరాకు పసరును పోసి మూతని యూ
 సి ఒక నెలరోజులుంచి తరువాత వైద్యుడగువాకు తలనుక్షారము చేయి చి దీనిని పూ
 సి ఆరటిఆకలలో చుట్టికట్టి ఏడుదినములైన పిమ్మట విప్పవలయును. తఱువాత త్రిఫల
 ముల కషాయముతో కడుగవలయును. పాలు మాంసరసము నాహాముగా పెట్టింపవ
 లయును. ఇయ్యది కపాలమును రంజింపచేసి వెంట్రుకలను నల్లఱచును. కలువను పాల
 తో నొక నెలరోజులు భూపుటమును చేయవలయును. తరువాత తీసి నూరిపట్టించిన శిరో
 జములు నల్ల పడును. గుంటకలగరాకు పువ్వుజపాపున్నము వీటిని ఆడుమేకపాలతో
 నూరి ఇనుపపాత్రలో పోసి భూమిలో పాతిపెట్టి ఏడు రోజులుంచి తీసి గుంటకల
 గరాకు పసరును కలిపి సాయంకాలమునందు శిరస్సునకు లేపంచేసి ప్రాతఃకాలము
 నందు కడుగుచుండవలయును. ఇదేవిధముగా సింధూరము శంఖపున్నము గుంటకల
 గరాకు వీటిరసములతోటియును చికిత్సలను చేయవలయును.

శ. ఖచూర్ణమున్నగు లేపనములు. ౭౭

శ్లో. నవదగ్ధ శంఖచూర్ణం కాంజికసిక్తం హి సీసకం ఘృష్టాస్య,
 లేపా త్కచా నర్కదలావబద్ధాన్ శుబ్రాన్కరోతి నీలతరాన్. 114 లో
 హమలామల కల్తై స్సజపాకుసుమైః స్పదా నరస్నాయాత్, పలితా
 నీహన పశ్యతిగంగాస్నాయీవ నరకాణి. 115. నింబస్య బీజానిహా భావి
 తాని భ్రంగస్య తోయేన తథాశనస్య, తైలగుతు తేషాం నినిహంతి న
 స్యాద్ధుగ్ధాన్నభోక్తుః పలితం సమూలం. 116. నింబస్యతైలం ప్రకృతిస్థ
 మేవ నస్యేనిసిక్తం విధినాయధావత్, మాసేనగోక్షీరభుజోనరస్యజరా
 గ్రభూతం పలితం నిహంతి. 117. క్షీరాత్సమార్క వరసాత్ ద్విప, స్థే
 మధుకాత్పలే, తైలస్యకుడపం పక్వం తన్నస్యం పలితావహా. 118.

క్రోత్తగా కాల్పిన శంఖచూర్ణమును గంజికో తడిపి సీసముచనూరి కలుపవ లయును. పిమ్మట దీరినిపూసి తలకు జిల్లేడాకులను కట్టవలయును. ఇట్లు చేసిన తైలని వెంట్రుకలును మిక్కిలియును నలుపెక్కును. మండ్ూరము ఉనిరిక జపాపువ్వును పోతి కల్కమును దుక్కిని స్నానముఁ జేసిన గంగాలో స్నానము చేసివాడు పాపములను వలెనే తల నెఱుపున గమును పోగొట్టుకొన గలుగును. వేపవిత్రములను గుంట కలగ రాకురసములో గాని పుల్లనీటిలో (తనవాణి) గానిభావనచేసి దానిలో తైలమును ని దముచేయ వలయును. దీనిని సస్యవిధిచేయుచు పాలన్నమును తినెడివాఁడు పలితరోగ ములను పోగొట్టుకొనును. వేపనూనెనే సస్యవిధిగా ఉపయోగించిన వాఁకి వృద్ధదశ యందును నెఱుపుతనము రాఁజాలదు. పాలను గుంటకలగరాకు రసమును కిరి తులములు తెచ్చి రెండుపలములు ఆతిమధురమును చేర్చి 4 పలముల తైలమును పక్వముచేసి మర్ద న చేసినచో తలనెఱియుట సశించి పోగలదు.

మహానీలతైలము. ౭౮

శ్లో. ఆదిత్య వల్లీమూలాని కృష్ణవైరీయ కస్యచ, సురధస్యచప
 త్రాణిఫలం కృష్ణాశనస్య చ. 119. మార్కవంకాక మూచీచ మఘకం
 దేవదారుచ, పృథ గ్ధశపలాంశాని పిప్పలీ త్రిఫలాంజనం. 120. ప్ర
 పాండరీకం మంజిస్తా లోధ్రం కృష్ణాగరూత్పిలం, ఆహ్రస్థిక్తమః కృ
 స్ణామృణాశీర క్తచందనం 121. నీలీభల్లాతకాసీని కాసీసం మదయంతి
 కా, సోమరాజ్య శనశ్శత్రం కృష్ణో పిండితచిత్రకా. 122. పుష్పాణ్యర్జు
 నకాశ్శరోఃః ఆమ్రజంబూ ఫలానిచ, పృథ క్పంచపలై ర్భాగైః సుపి

ప్రైరాణకంపచేత్. 123. వైభీతకస్య తైలస్య ధాత్రీ రస చతుర్గుణమ్, కుర్యా దాదిత్యపాకం వా యావచ్చుష్కో భవే ద్రసః. 124. లోహపాత్రే తతః పూతం సంశుద్ధ ముపయోజయేత్, పానే నన్యక్రియాయాంచ శిరోభ్యం గే తథైవచ. 125. ఏతద్బాక్షుప్య మాయుప్యం శిరసస్సర్వరోగనుత్, మహానీల మితి ఖ్యాతం పలితఘ్న మనుత్తమమ్. 126.

నూర్యవల్లితీగయొక్కవేరు నల్లగోరింటరసము నురసపత్రములు నీలివిత్రసములు గుంటకలగరాకు కాచఆకు దేవజారు వీటి నన్నిటిని వేళ్ళేరుగా పదిపదిపలములు తెచ్చి పిప్పళ్లు త్రిఫలములు తుత్థాంజనము కమలము మంజిష్ఠ లొద్దగ అగర మామిడి తెంక నల్లగలువలు ఎఱుగంధము నీలి జీడివిత్రసములు కానీసం మదయఃతి సోమవల్లి అశ ము చిత్రమూలము మద్ది నేలగుమ్ముడు మామిడి నేరేడు వీటిని వేటువేటుగా నైదైదు పలములును తెచ్చి అన్నిటిని నూరి సిద్ధముచేసి పిప్పట 74 పలముల తాడితైలమును తైలముకంటెను నాలుగు ట్లధికముగా నుసిరిక కాయలరసమును తీసికొని కలిపి (అన్నిటిని) ఎండలోపెట్టి తర్వాత వడియగట్టి యిరువపాత్రములో పోసి యుంచవలయును. ఈతైలమును త్రాగుటకును నన్యవిధిని తలంతునకును ఉపయోగించిన నేత్రములకు వికాసము నిచ్చును. ఆయుప్యమును పెంపొందించును. శిరోగోగములను పూర్తిగా పోగొట్టును. ఇయ్యది మహానీలతైల మనకబడును. తలనెఱియుటను పోగొట్టును. ఉత్తమమైనది.

● భృంగరాజఘృతాదులు. ●

శ్లో. భృంగరాజ రనే పక్వం శిఖపితేన కక్కితం, ఘృతం నన్యేన పలితం హన్యా త్సప్తాహయోగతః. 127. కాంజికాపిష్ట కేలుక మజ్జి సచ్చిద్రతాహ గే, యదర్కతాపా త్పతతి తైలం త న్నస్య న్నక్షణమ్. 128. కేశా నీలాలి సంకాశా స్పద్య స్నిగ్ధా భవంతి చ, నయన శ్రవణ గ్రీవా దంతరోగాంశ్చ హం త్యజః. 129. కాసిసంరోచనాతుల్యం హరితాలం రసాంజనం, అమ్లపిష్టైః ప్రలేపోయం వృషక చ్ఛ్యహిపూతయోః. 130. పటోల పత్ర త్రిఫలా రసాంజన విపాచితం, పీతం ఘృతం నిహంత్యాశు కృచ్ఛామి ప్యహిపూతనాం. 131. రజనీ మార్కవములం పిష్టం శీతేన నారిణా తుల్యం, హంతి నిసర్పం లేపా ద్వరా

హదశనా హ్యాయం ఘోరం. 132. నాగకేసరచూర్ణం వా శతధౌతేన సర్పిషా, పిష్ట్యా లేపో విధాతవ్యో దాహే హ్వయే చ పాదయోః. 133.

నెమలిపిత్తముతో కల్కముచేసి నేయి కలిపి గుంటకలగరాకు రసమునందు పక్వముచేసి నస్యమువేసిన తలనెరియుట మానును. విరిగిచెక్కను గంజితో నూరి కల్కముచేసి రంధ్రములు గల లోహయంత్రమునందు ఎండకు ఎండించి నస్యముగా నుపయోగించిన తక్షణమే కురులు నలుపెక్కును. ఇయ్యదియే పండ్లు కండ్లు చెవి మెడ మున్నగువాని రోగములను పోగొట్టును. గోరోచనమును కాసీనమును హరితాశమును కుత్తమును వీటిని సమానభాగములనుగా తేచ్చి గంజితో నూరి వృషకచ్చా ఆపిపూతనరోగములయందు లేపనచేయుట మంచిది. చేదుపాళ్ల త్రిఫలములు రసాంజనము వీటితో పక్వముచేసిన నేయిని త్రాగుటవలన చిరకాలమునుండి యున్న యహిపూతన రోగములు నశించును. పసపు గుంటకలగరాకు వేళ్లును సమానభాగములను చేకొని చల్లనిసీటితో నూరి లేపనచేసినయెడల భయంకరములగు దంతరోగములును నశించును. మఱియును నూరుమారులు వడియకట్టిన నేతిలో నాగకేసరముల మార్గమును కలిపి లేపనచేసినచో కాళ్లమంటలును నశించి పోగలవు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు క్షుద్రరోగాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౧౧. ముఖరోగాధికారము.

— ఓష్ఠరోగమునకు సామాన్యములగు నుపాయములు. —

శ్లో. ఓష్ఠప్రకోపే వాతోత్థే శాల్యన్నేనో పనాహనమ్, మస్తిష్కేచైవనస్యే చ త్రైలం వాణి హరై శ్చృతం 1. స్వేదో భ్యంగస్నేహపానం రసాయన మిహేనాచ్యతే, శ్రీవేష్టకం సర్జరసం గుగ్గులుం సురదారు చ, యష్టీమధుకచూర్ణం చ విదధ్యాత్ప్రతిసారణమ్. 2. వేధం శిరాణాం ఐమనం విరేకం తిక్తస్యపానం రసభోజనం చ, శీతాస్పృలేవా స్పృషేచనం చ పిత్తోపస్పృష్టే ష్వధరేషు కుగ్ధ్యాత్. 3. పిత్తరక్తాభిః పూతోత్థాన్ జలౌకాభి రుపాచరేత్, పిత్తవిద్రధివచ్చాపి క్రియాం కుర్యా దశేషతః. 4. శిరోవిరేచనం ధూమస్వేదః కవలధారణం, హృతరక్తే ప్రయోక్తవ్య మోష్ఠకోపే కఫాత్తకే. 5. త్రికటు స్పర్శికా క్షూరః క్షూరశ్చ యవశూకజః, క్షూద్రయుక్తం విధాత

వ్య మేతచ్చ ప్రతిసారణం, మేదోజే స్వేదితే భిన్నే శోధితే జ్వలనే హితః. 6. ప్రియంగు త్రిఫలాలోద్ధం సక్షోద్ధం ప్రతి సారణం, హితంచ త్రిఫలాచూర్ణం మధుయుక్తం ప్రలేపనం. 7. సర్జరస కనకగైరికధాన్యాక ఘృతతైల సింధుసంయుక్తం, సింధం సిక్తకమధురే స్ఫుటితోచ్చటితే వ్రణం హంతి. 8.

వాత ప్రకాశము చేతగగు ఓష్ఠరోగమునందు వేడివరియన్నముచేత నావిరి పట్టవలయును. తలలోను ముక్కులోను సగు వానియందు వాతహరములగు నస్యక్రియలను చేయవలయును. చెమటపట్టించుట తలంటుట త్రాగుట యనునివి ఈరోగమునందు రసాయనము లనఁబడును. సరశ్శూపము గుగ్గిలము దేవదారు మధుకమువీటిచూర్ణము నెక్కించుట మంచిది. పితృప్రకంపితములగు సధగోష్ఠగోగములందు నాడులను కుట్టుట, విరేచనమున కిచ్చుట చేదవస్తువుల తినిపించుట శీతలోదకముల చేత లేపనస్నానాదులును చేయవలయును. పితృరక్తము చేతనైన దానికి జలగలను పట్టించుట మంచిది. తక్కినవాటియందు పితృవిద్రధికి చేసినచికిత్సనే చేయవలయును. కఫము వలన రక్తమును హరించి వచ్చినయోష్ఠగోగమునందు నాడీచ్చేదము విరేచనము పొగపట్టుట చెప్పటపట్టుట నోటముద్దనుపట్టుకొనుట చేయింపవలయును. శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు నర్జికాక్షారము కేటు ఉప్పులేనె కలిపిరాచిన ఓష్ఠశాకము నశించును. మేదో జనితముగు దానికి చెమటపట్టించి శోధించుటయును కాల్చుటయును మంచిది. శ్రీయంగుచెక్క త్రిఫలములు లాద్దుగ వీటినిసూరి తేనెతో కలిపిరాచిన హితముగును. సర్జరసము నాగకేసరము ఎఱ్ఱమట్టి ధనియములు నేయి నూనె సింధూరము వీటితో సిద్ధముచేసిన తైలమును రాచిన పగిలినదియును గాయమైనదియును అగు నోష్ఠరోగములను పోగొట్టును.

◀ దంతరోగమున కుపాయములు. 9 ▶

శ్లో. శీతాదే హృత రక్తేతు తోయే నాగరసర్వపాన్, నిష్కాస్వ క్ష్య త్రిఫలాం చాపి కుర్యా ద్గండాష ధారణం. ప్రియంగవశ్చ ముస్తా చ త్రిఫలా చ ప్రలేపనం. 9. కుప్తం దార్ద్రీ మబ్జలోధ్రిం సమంగా సాతాతిక్తాతేజసీ వీతికా చ, చూర్ణం శస్తం ఘృన్నణం తద్విజానాం రక్తస్రావం హంతి కంఠాం దుజాంచ. 10. చిలదంత సింధుకరం కార్ష్యం వకులచర్వణం, ఆర్తగలదలక్వాథ గండాషో దంతచాలనుత్. 11. దంతచాలే హితం శ్రేష్ఠం తిలోగ్రాచర్వణం సదా, దంతపుష్పటకే కార్యం తరుణే రక్తమోచనం. 12. సపంచలవణే త్సూరః సక్షోద్ధః

ప్రతినారణం, దంతానాం తోదహార్షే చ వాతఘ్నాః కవలాహితాః. 13. దంతచాలేతు గండూషో వకుల త్వక్ష్మాతో హితః, మాక్షికం పిప్పలీ సర్పి ర్మిశ్రితం ధారయే న్నుభే. 14. దంతశూలహారం ప్రోక్తం ప్రధాన మిద మౌషధం, విస్త్రావితే దంతవేష్టే వ్రణంతు ప్రతినారయేత్. 15. లోధ్రపత్తుంగ మధుక లాఠాచూర్ణై ర్మధూత్తరైః, గండూషే ఊరిణో యోజ్య స్సక్షౌద్ర ఘృతశర్కరాః. 16.

శీతాదమను దంతగోగమునందు శొంఠి యావాల కషాయములో త్రిఫలములను కూడచేర్చి పుక్కిట నుంచినవలయును. శ్రేంకణపుచెక్క తుంగ ముస్తైలు త్రిఫలముల నూరి పట్టువేయవలయును. శోష్ణ మ్రానికసపు తుంగముస్తైలు లాద్దగ మంజిష్ఠ విష బొద్ది కటుకరో హిణి చాగ సరళవృక్షముచెక్క వీటిని చూర్ణము చేసి పండ్లను తోమికోనినచో రక్తముకారుట దురద మున్నగు నవియన్నియును తొలగి పోవును. పొగడ చెక్కను నమలిన కదలేడి పండ్లు గట్టిపడును. నల్లగోరింట కషాయమును పుక్కిట నుంచి కొనిన పండ్లకడలుట మానిపోవును. నువ్వులును వసయను తినుచుండిన పండ్లకడలక యందు పిత్తిమగును. పుప్పిపన్నులందు తిరుణములోనున్న రక్తమును వెడలించుట మంచిది. పంచలవణములు యవక్షారము వీటిలో తేనెను కలిపి లేపన చేసి పుప్పిలోలగి పోవును. దంతతోదమనిగాని దంతహర్ష మనిగాని యనబడు రోగమునందు వాతనాశకౌషధములతో కబలధారణ ముత్తము. పండ్లకడలిన పొగడకషాయముతో గట్టి పరుపవలయును. తేనె పిప్పళ్లు నెయ్యి వీటిని కలిపి నోటికి రాచికొనుట మంచిది. ఇయ్యది దంతశూలముల పోగొట్టుటలో ముఖ్యమైనది. రక్తమును వెడలించిన దంతవేష్టన రోగమునందు గాయమును లాద్దగ పతంగము మధుకము లక్కవీటిని కలిపి పొడిచేసి తేనెతోకలిపి పట్టించవలయును. వేవమొదలగు పాలవృక్షముల బెరడు తోనగుకషాయములూ తేనె నేయి చక్కెర కలిపి పుక్కిట నుంచినవలయును.

— పండ్లు పట్టుకొనిపోవుటకు చికిత్సలు. —

శ్లో. శైశిణీ హృషిరక్తే చ లోధ్రముస్తరసాంజనైః, సక్షౌద్రైశ్శస్యతే లేపో గండూషే ఊరిణో హితాః. 17. క్రియాంపరిచరే కుర్యాచ్చీతాదోక్తాం విచక్షణః, సంశోధోభయతః కార్యం శిర శ్శోషకుశే తతః. 18. కాకోదుంబరికాగోజీ పత్రై ద్విస్త్రావయే ద్భిషక్, క్షౌద్రయుక్తైశ్చ లవణై స్సవోష్ణైః ప్రతినార

యేత్. 19. పిష్పల్య స్సర్షపా శ్వేతా నాగరం నైచులం ఫలం, సుఖోదకేన సంగృహ్య కవలం తస్యయోజయేత్. 20. శస్త్రేణ దంత వైదర్శ్యే దంతనూలాని శోధయేత్, తతః ఊరం ప్రయుంజీత క్రియా స్సర్వాశ్చ శీతలాః. 21. ఉద్భృత్యాఖిదంతం తు తతోగ్ని మవచారయేత్, క్రిమిదంతకవ చ్చాత్ర విధేయో హి విజానతా. 22. చిత్వాధిమాంసం సక్షాదై రేతై శ్చుర్జై రుపాచరేత్, పాతా వచా తేజోవతీ సర్జికాయావశూకజైః. 23. ఊరః ద్వివీయః పిష్పల్యః కవల శ్చాత్ర కీర్తితః, షటోల నింబ త్రఫలా కషాయ శ్చా త్రధావనే. 24. శిరో విరేకశ్చ హితో ధూమో వైరేచనశ్చ యః, నా డీప్రణహారం కర్ష దంతినాడిషు కారయేత్. 25. యం దంత మధిజా యేత నాడీ త ద్దంత ముద్ధరేత్.

దంతములనువై శిరసో గము (పట్టాకొనుట) వచ్చినప్పుడు దంతమును స్రవింపఁ జేసి బొద్దుగతుంగముపైలు వీటిని నూరి తేనెతోకలిపి పట్టించవలయును. క్షీరవృక్షముల (వేపమున్నగునవి) కషాయములచేబిగుళ్లఁ గట్టి పరుపవలయును. పరిదరమను రోగమునందు శీతోదమునకైన చికిత్సనే చేయవలయును. ఉపకుశ మనుదానియందు వాంతి చేయించుట భేదికి ఇప్పించుట మంచిది. తరువాత కుక్కమేడి గోభీవీటికషాయముతో తలగడుగవలయును. మఱియును శొంఠి మిరియములు సిప్పళ్లు పంచలవణములు వీటిని నూరి తేనెలోకలిపి నెగాటికిపూయుట హితకరము. మఱియును పిప్పలి తెల్లదిరిశన శొంఠి నీటిప్రబ్బలిపండ్లు వీటితో కషాయముచేసి వెచ్చవెచ్చగా పుక్కిటనుంచుకొనవలయును దంతవైదర్శ్యమును రోగమునందు శస్త్రముతోపండ్లను శోధింపవలయును. పిచ్చుట ఊరమునుఇచ్చి శీతలోపచారముల నన్నిటినిచేయవలయును. ఎక్కువపంటి నూడఁదెలికి పుప్పిపంటికివలనే చికిత్స చేయవలయును. దంతములపైపెటిగెడి దుర్ఘాంసమును కోసి వైచి విషబొద్దితేజోవతి సర్జిఊరము యవఊరము వీటిచూర్ణములూ తేనెను కలిపి తేవనమును చేయవలయును. పిప్పలియు నింతకుఁబెండింతలు తేనెయునుకలిపి ధరింపవలయును. చేపఘోళ్ల వేపలకు త్రిఫలములు వీటికషాయముతో పండ్లతోమిక్కిననుట మంచిది. తలను కడుగుటయును మంచిది. శిరస్సుకు విరేచనమును గలిగించునట్టిపొగను పట్టుట హితకరము. దంతరోగములయందును నాడీరోగములయందును నాడీప్రణమును పోగొట్టు బొప్పములనే యుపయోగింపవలయును.

పండ్లనూడ బెఱకుట

శ్లో. ఛిత్వాభమాంసం శస్త్రేణ యదినో పరజో భవేత్. 26. శోధయిత్వా దహే చ్చాపి తూరేణ జ్వలనేన వా, గతి ర్హి న స్తి హన్వ స్తి దశనే సముపేక్షితే. 27. తస్మా త్సమూలం దశన ముద్ధరే ద్భ గ్న మస్థి చ, ఉద్భ్రజే తూత్తరే దంతే శోణితం సంప్ర సిచ్యశే. 28. రక్తాభియోగా త్పూర్వోక్తా ఘోరా రోగా భవంతి హి, చలమ వ్యుత్తరం దంత మతో నాప హరే ద్భిషక్, కషాయం జాతి మదన కటుక స్వాదుకంటకైః. 29. లోధ్రఖాదిరమజ్జిపా యష్టాష్టైశ్చాపి యత్కృతం, తైలంసంశోధనతద్ధి హన్యాద్దంతగతాం గతిం. 30. కషాయం పరతః కృత్వాపిష్టా లోధ్రాదికల్కితా, కంటకీమదనో యోజ్యః స్వాదుకంటావికంకతః. 31. సుఖోష్ణా స్నేహకబలా సర్విషస్తైన్చి వృతస్యవా, నిర్యాహశ్చాచిలఘ్నానాం దంత హర్షప్రమర్దనాః. 32. నైహికశ్చహితో ధూమః నస్యంనైహిక మేవచ, అహింసన్ దంత మూలాని శర్కరా ముద్ధరే ద్భిషక్ 33. లాతూచూర్ణై ర్మధుయైతై స్తత స్తాం ప్రతిసారయేత్, దంతహర్షక్రియాం చాపి కుర్యాన్నిర వశేషతః. 34.

నాడీరోగముగలటాపంటినూడ బెఱకుటయును మంచిదియే. పండ్లపై బెఱగినదు ర్గాంసమును శస్త్రముతో ఛేదించి నిప్పుతోగాని యుప్పుతోగాని శోధించి కాచవలయు ను. వెలిదవడలలోని యెముకను పంటిని యుపేక్షించితిమేని కదులనేలేక పోయెదము. కనుక మె దలఁట పీకివేయుటయే మంచిది. పైదంతముల నూడ బెఱకిన నెక్కవగా నెత్తు రుకారును. అప్పుడు ఆనెత్తుటివలన భయంకరములగు రోగములుపుట్టును. కనుకబుద్ధి మంతుఁడై వైద్యుఁడు కదలుచున్నప్పటికి పైపంటిని ఊడతీయరాదు. జాపతి ఉష్ణైతకటు కరోహిణి వల్లెరు లొద్దగ కామ మంజిష్ఠము యష్టిమధుకము వీటియందు సిద్ధము చేయఁబడిన తైలము దంతరోగములను సంశోధించును. దంతములకదలుట మాన్పును. లేనిచోలోధ్రాది కషాయముతో పుక్కిలింపవలయును. లోధ్రాదులగు నౌషధులను కల్కముచేసి యందు వాకును నుష్ణైతయను చేర్చిపల్లెరు పుల్లవెలగ తైలతైగడ మున్నగువానితో సిద్ధముచేసిన నేయి కలిపి పకవుముచేసి వెచ్చవెచ్చగా చమ్మగానుండు నట్టులు కాచవలయును. వాతనాశకములగు నౌషధులతో సిద్ధముచేసిన కషాయమును

ఇచ్చుటవలన దంతహర్షరోగము (చిగుళ్లుపూచుట) నశించిపోవును. స్నేహనహితముగు ధూమమును నస్యమును చేయుపవలయును. దంతమూలములను కొఱికి వేయుచుండే డి శర్కరను వైద్యుఁడు కనిపట్టి శస్త్రముతో తీసి వేయవలయును. తలువాతదానిపైని తేనెలో కలిపిన లక్కచూర్ణమును వేయవలయును. దంతహర్షరోగమును చికిత్సను పూర్తిగా చేయవలయును.

❖ దంతకాపాలికరోగములకు చికిత్సా. ౨❖

శ్లో. కపాలికాః కృచ్ఛ్రీసాధ్యాః తత్రాప్యేషా క్రియామతా, జయే ద్విస్తావణై స్స్విన్నమచలం క్రిమిదంతకం. ౩5. తథానవీడైర్వాత మైస్నేహగండుషధారణైః, భద్రదాద్వాది వర్షాభూలేపై స్సీన్ధుశ్శ్లోభోజనైః. ౩6. హింగు సోష్ణంతు మతిమాన్ క్రిమిదంతేషు దాపయేత్, బృహతీభూమి కదంబక పంచాంగులి కంటకారికాక్వాళైః. ౩7. గండుషైస్తైలయుతక క్రిమిదంతక వేదనాశమనః, నీలీజంఘా వాయన జంఘాస్రు ద్ధ్రుగూడినాంతు మూలమేకైకం, సంచర్వ్యస్థానందశన విధృతం దశనక్రిమిపాతనం ప్రాహుః. ౩8. చల ముద్భృత్య వా స్థానం ద హేత్తునుషిరస్య వా.

దంతకాపాలికారోగములు కృచ్ఛ్రీసాధ్యములు. అయినను ఈదిగువచికిత్సను చేయుట యుత్తమము. దంతక్రిములయందు వాతమును పోగొట్టెడి తైలములు మున్నగు వానిని పుక్కిట నుంచికొనుటలచేతను విస్తావణములచేతను చెమటను పుట్టింపవలయును. తుంగముస్తైలు మ్రానిపనపు గజ్జెరు పీటిని లేపనచేయవలయును. మృదువు లగు ఆహారములభుజింపవలయును. క్రిమిదంతములయందు బుద్ధిమంతులగు వైద్యులు వెచ్చని యింగువను ధరింప చేయవలయును. నీలికాచిచేక్క ఆముదపువిత్తులుపీటితోనైన కషాయమునందు తైలమును కలిపి పుక్కిట నుంచికొనవలయును. లేకున్ననీలి మున్నగు వానిలో నేదాని యొక్కచెక్కనుగాని వేరుగాని పంటిందుగు పెట్టికొని నమలినచో పురుగులు పడి పోవును. కదిలిన పల్లునూడ బెఱికి ఆచోటును కాల్చుట మంచిది.

❖ విదార్యాదితైలము. ౩❖

శ్లో. తతో విదారీయస్త్యాహ్వ శృంంగాటక కశేరుభిః. ౩9. తైలం దశగుణం క్షీరం సిద్ధం నస్యేతు యోజయేత్, హనుమోక్షే నముద్విషా కార్యా చార్దితవత్క్రియా. 40. ఫలాన్యమ్లా విశీతాంబు రూక్షా

న్నం దంతధావనం, తథాతికఠినాన్భక్ష్యో న్దంతరోగే వివర్జయేత్. 41. సప్తచ్ఛదార్కదుగ్ధాభ్యాం పూగణం క్రిమిదంతనుత్, జీవనీయేన రంధ్రేణ క్రిమిదంత ప్రపూరణం. 42. అర్కక్షీరేణైకయోగ ఏవసద్భిః ప్రశస్యతే, ద్రోణపుష్పీద్రవః ఫేనమధుత్తైల సమాయుతః. 43. క్రిమిదంతవినాశాయ కార్యం కర్ణస్య పూరణం, పటోల కటుకావ్యోష పాఠాసైంధవభార్యకైః. 44. చూర్ణైర్మధుయుతో లేపః కపలో మధుత్తైల కైః, జిహ్వోరోగేషు కర్తవ్యం విధాన మిదముత్తమం. 45. ముస్తామధుకనిర్దండ్ఠీ ఖదిరోశీరదారుభిః, సమంజస్తా విడంగైశ్చ సిద్ధం తైలం హారే త్త్రిమీన్. 46.

విదారీకండ యష్టిమధుకము శృంగాటకము (సింగాడాదుంపలని యందురు) క శేరుకమ నెడికకద వీటికల్పములూ తైలమును కలిపి తైలము కంటె పదిరెట్లెక్కువ పాలనుచేర్చి పక్వముచేసి నస్యముగా నుపయోగింపవలయును. హమమోక్షరోగమున కగుచికిత్సలనుచేయునది. పక్వముకానిపండ్లను చల్లనీటిని వేడియన్నమును పీనితో పండ్లు రుద్దికొనుటమంచిది. గట్టిగానుండు భక్ష్యములను దంతరోగము కలవాడు వదలకొనవలయును. ఏడాకులపొన్న జిల్లేడు వీటిపాలతో క్రిమిదంతములను తడుపవలయును. లేక ద్రోణపుష్పపురనమునందు సముద్రపు నుఱుగుకలిపి తేనెను నూనెనందు కలిపి పుక్కిట నుంచుకొనిన దంతరోగములు శశించును. దీనినే జిహ్వోరోగములకు చేయుచిది. తుంగముపైలు యష్టిమధుకము నీలిచెక్క కాచు వట్టివేళ్లు దేవదారుచెక్క మంజిష్ట వాయువిడంగములు వీటితో సిద్ధము చేసిన తైలమును నేవించిన క్రిమిరోగములు శశించును.

❖ జిహ్వోరోగ చికిత్సా (నోటిపూతలు). ❖

శ్లో. ఓషధ్విశోపేనిలజే యదుక్తం స్రాక్ చికిత్సితం, కంటకేష్వనిలోఢేషు తత్కార్యం భిషజాఖలు. 47. పిత్రజేషు ని ఘృతేషు నిస్సృతే దుష్టశోణితే, ప్రతిసారణగంధూ మాన్నస్యంచ మధురంహితం. 48. కంటకేషు కఫోఢేషు లిఖితేష్వస్వజః క్షయే, విప్లవ్యాదిర్తధుయుతేకార్యంతు ప్రతిసారణం. 49. గృక్షీయా త్కబలాన్వాపి గౌరసర్వ ప సైంధవైః, పటోలనింబ వార్తాకుక్షారయూషైశ్చభోజయేత్. 50. జిహ్వజాడ్యంచిరజం మాణకభస్మలవణ ఘర్షణం హంతి, ఈషత్సుక్తక్షీగా

క్రం జంబీరాద్యమ్లచర్వణంవాసి, 51. కర్కటాంఘ్రి క్షీరపక్వపుతాభ్యం
 గేననశ్యతి, దంతశబ్దః కర్కటాంఘ్రి లేపాద్వా దంతయోజితాత్ 52.
 ఉపజిహ్వంతు సంలిఖ్య డూరేణ ప్రతిసారయేత్, శిరోవిరేక గంఢూష
 ధూమై రేనాంవిపాచయేత్. 53. వ్యోషక్షూరాభయావహ్నిచూర్ణమేత
 త్ప్రేక్షుర్వణం, ఉపజిహ్వప్రశాంత్యర్థమేతైస్త్వైలం విపాచయేత్. 54.
 చిన్నాంఘ్నైర్దలశుంఠీ వ్యోషోగ్రాక్షాద్రసింధుశ్చైః, కుష్ఠోషణవచాసిం
 ధు కణా పాతాల్లవైరపి. 55. సక్షోదైర్భిషజా కార్యం గలశుంఠ్యాపి
 ఘ్నర్వణం, ఉపనాసావ్యథోహన్తి గలశుంఠీమశేషతః. 56. గలశుంఠీ హరం
 తద్వచ్చేఫాలీ మూలచర్వణం, వచా మతివిపాం పాతాం రాన్నాంకటుక
 రోహిణీం. 57. నిష్కాన్వయ్య పిచుమర్దంచ కబలం తత్ర యోజయేత్.

వాయువువలననగు సూక్ష్మపాక రోగమునందు తొలుతకలెప్పవలసిన చికిత్సనే
 వాతమువలన పుట్టెడి జిహ్వకంటకరోగములకును చేయవలయును. పితృజములగు జిహ్వ
 కంటకరోగములకు వరిపిడిగల పదార్థములతో రుద్ది చెడుకత్తమును వెడలించి మధురౌష
 ధములను పూసి మధురౌషధులను పుక్కిట నుంచికొనవలయును, నశ్యవిధులను చేయవ
 లయును. కఫోత్పన్నములగు కంటకములకు దుష్టకత్తమును వెడలించి పిప్పళ్లు శొంఠి
 మిరియములు నూరి తేనెతో పూయవలయును. లేనిచో తెల్ల ఆవాలు సైంధవలవణ
 ము వీటిముద్దను పుక్కిట నుంచికొనవలయును. చేదుపొళ్లవేప వాకుడు వీటితో సిద్ధము
 చేయఁబడిన గంజని త్రాగవలయును. మాణకభస్మమును ఉప్పును రుద్దిన జిహ్వరోగము
 చిరకాలపుదియైనను నశించును. లేనిచో నిమ్మకాయ మున్నగు ఫులుపు పదార్థములను
 తినినను నశించును. వృషభమును ముల్లంగివేరు పాలునేయి వీటిని పక్వముచేసి
 దీనిని రాచిన జిహ్వరోగము పోవును. పృషభమూలికను నూరి వట్టించినను పుష్కలందున
 నుంచికొనినను దంతముల కడకడమును ధ్వని నశించును. ఉపజిహ్వను గీచి డూరముతో
 పూయవలయును. మఱియును శిరోవిరేకము పుక్కిలింత ధూషపానము వీటినిన్ని చే
 యవలయును. శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు యవక్షారము కరక్కాయలు చిత్రిమూల
 ము వీటిచూర్ణమును రుద్దినచో గాని వీటితో సిద్ధముచేసిన తైలమును రాచినగాని
 నాలుక మొద్దుబారుట తగ్గిపోవును. మెడకణితీలా శత్రుముచేయించి అచోన్నట శొంఠి
 మిరియములు పిప్పళ్లు వసతేనె సముద్ర క్షేనము వీటితో గాని శోష్ణ పిప్పళ్లు వస సము
 ద్ర క్షేనము అగరశొంఠి వీటిని నూరి తేనెగలిపి పట్టువేసినను గలశుంఠి (కణితీ)
 తగ్గిపోవును.

◀ ౧ కంఠరోగచికిత్సా. ౧ ▶

శ్లో. ఊరసిద్ధేషు ముద్గేషు యూషా శ్వావ్యశనే హితాః. 58. తుండి కేర్యధృషేకూర్తేసంఘాతే తాలుపుప్పటే, ఏషవవ విధిః కారోవ్య విశేషశ్శుక్రకర్తణి. 59. తాలుపాకేతు కర్తవ్యం విధానం పిత్తనాశనం, స్నేహస్వేదాతాలుశోషే విధిశ్చానిల నాశనః. 60. సాధ్యానాం రో హిణీనాంతు హితం శోణితమోక్షణమ్, ఛర్దనం ధూమపానంచ గండూ షోసస్యకర్తచ. 61. వాతికీంతు హృతేరక్తేలవక్షైః ప్రతీసారయేత్, సు ఖోష్ణాంస్థైలకబలా స్థారయేచ్ఛావ్యభీత్తశః. 62. పతంగ శర్కరాక్షా దైః పైత్తికీంప్రతీసారయేత్, శ్వేతావిడంగదంతీషు సిద్ధంతైలం ససైం ధవం. 63. నస్యకర్తణి దాతవ్యంకబలంచకఫోచ్ఛ్రియే, పిత్తవ త్సాధ యే ద్వైద్యో రోహిణీం రక్తసంభవామ్. 64. విస్రావ్య కంఠశాలూకం సాధయే త్తుండికేరివత్, ఏకకాలంయవాన్నంచ భుంజీతస్నిగ్ధమల్పశః. 65. ఉపజిహ్వికవచ్ఛాపి సాధయే ద్దధిజిహ్వికాం, ఉన్నామ్యజిహ్వమా కృవ్య బడిశేనాథ జిహ్వికం. 66. ఛేదయేన్తండలాగ్రేణ తీక్ష్ణోష్ణైః పుణాదిభః, ఏకబృందంతు విస్రావ్యవిధిం శోధన మాచరేత్. 67. శిలాయు శ్వాపియోవ్యాధి స్తంచ శస్త్రేణ సాధయేత్, అమర్కస్థస్సుపక్వంచ శోభయే ద్దలవిద్రధిం. 68. కంఠరోగేష్వస్పృజ్తోక్షస్తీక్షై ర్నస్యాదికర్త చ, క్వాథపాతం తు దార్వీత్వజ్జుంబత్తార్డుకలింగజం. 69. హరితకీ కషాయోవా పేయో మాక్షిక సంయుతః, కటుకాతివిషా దాగుపాతాముస్త కలింగకాః, గోమూత్రకృద్ధితాః పేయాః కంఠరోగవిनाశనాః.

తుండికము అర్యధ్రువము మూర్ధము సంఘాతము తాలుపుప్పటము అనునీరోగ ములయందు ఊరపదార్థములతో సిద్ధము చేసిన వెసరపప్పు గంజినిఆహారముగా పెట్టు టమంచిది. ఈరోగములన్నిటికిని ఇయ్యదియేవిధానము కానిశక్రకర్తమునందు ఆధిక్య ము గలదు. తాలుపాక రోగమునకు పిత్తనాశక చికిత్సను చేయవలయును. తాలుశోష మునకు స్నేహమును స్వేదమును ఇప్పింపవలయును. వాతనాశకవిధులను ఆచరింపవల యును. రోహిణీయను రోగమునందు సెత్తురు వెడిలించుట మంచిది. ఛర్ది ధూమపానము

నస్యకర్త ఈవిధులను చేయవలయును. వాతమువలననగు రోహిణిరోగమునకు నెత్తురును వెడలించి ఉప్పునూరి కట్టవలయును. మాటిమాటికి వెచ్చవెచ్చని తైలముతో కాచవలయును. పిత్రోత్పన్నమగు రోహిణీ రోగమునకు తేనెమైనము కండచక్కారతేనె వీటి పట్టిపాతకము. ద్రాక్షపరూపకము వీటికషాయమును పుక్కిటనుంచి కొనుటయు త్రమము. కఫోత్పన్నములగు రోహిణులకు బూజు కటుకరోహిణి నూరిపట్టును వేయవలయును. తెల్లసంభాలు మా రేడుచెక్కదంతిచెట్టు వీటివేళ్లతో సిద్ధముచేసిన తైలముఁదు సైంధవలవణమునుకలిపి కఫోత్పన్నములగు రోహిణులకు నస్యవిధి గానుపయోగించిన దూరములగును. రుధిరోత్పన్నరోహిణులకు పిత్రపువాటివలె నేచికిత్స చేయవలయును. కంఠకాలూక రోహిణులను రక్తమును ప్రవింపజేసి తుండితేరికివలెనే చికిత్సచేయవలయును. యవభోజనమును ఒక్కపూట భుజింపవలయును. గురుభోజనమునుకొలదిగా తీసికొనవలయును. అధిజస్వికారోగమును ఉపజిస్వికలకువలెనే లాగి బడిశమను శస్త్రము చేపఛేదించి తీక్షణములగు పవార్థములను రుద్దవలయును. ఏకబృందమునుగళరోగమును రక్తమును ప్రవింపజేసి శోధింపవలయును. శిలాయువను పేరుగల కంఠరోగమును శస్త్రముతో ఛేదించి కట్టుకట్టవలయును. మర్దస్థలములందుండక చక్కగాపక్వమైన గలవిద్రధిని కోసి వేయవలయును. కంఠరోగమునకు రక్తమును ప్రవింపజేయుటయును నస్యవిధులను చేయుటయును మ్రానివపపులవంగపుపట్ట వేపకాయ కొడిసెపాలవిత్తులు కరక్కాయవీటికషాయములో తేనెకలిపికొని త్రాగుటయును శ్రేష్ఠము. కటుకరోహిణి అతివసమ్రాని పపపు అగరుశొంఠి తుంగముస్త్రలు కొడిసెపాలవిత్తులు వీటిని ఆవుపంచితముతో కషాయముఁజేసి త్రాగిన కంఠరోగములు పూర్తిగా నశించును.

కాలక చూర్ణము. ౭౧

శ్లో. గుడధూమో యవక్షారః పాఠావ్యోపారిసాంజనం. 71.
 తేజోహ్వత్రి ఫలాలోహం చిత్రకశ్చిత్రచూర్ణితం, సక్షౌద్రం ధారయే దే
 తద్దలరోగవినాశనం. 82. కాలకంనామ తచ్చూర్ణం దంతజిహ్వస్య
 రోగనుత్, పిప్పలీపిప్పలీమూలచవ్యచిత్రకనాగరైః, సర్జికాక్షారతుల్యం
 శైశ్చూర్ణాయం గళరోగనుత్.

ఇంటిలోనిబూజుయవక్షారము అగరుశొంఠి శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లురసాంజనము తేజోవంతి తాడియసిరికలుకరక కాయలు మండుారము చిత్రమూలము వీటివిచూర్ణముచేసి తేనెతో కలిపి నోటికిరాచికోనిన ముఖరోగములన్నియు నశించును. ఇయ్యది అన్ని గళరోగములను పూర్తిగా పోగొట్టును. ఈకాలకమునుచూర్ణము పండ్లు నాలుక నోరు మొదలగు వానికి గలుగు జబ్బులను పోగొట్టును. సిమ్మళ్లు మోడి చవ్యను

చిత్రమూలము శొంఠి సర్జికాక్షారము వీటిని సమానభాగములుగా చేర్చి చూర్ణముచేసి సేవించిన గలరోగములు నశించిపోవును.

❀ పీతకచూర్ణము. ❀

శ్లో. మనశ్శిలాం యవక్షారో హరితాశం ససైంధవం. 74. దార్ద్రత్వక్షేపి తచ్చూర్ణం మాక్షి కేణ సమాయుతం, మూర్ఛితం ఘృతమండేన కంఠరోగేషు ధారయేత్. 75. ముఖరోగేషు చ శ్రేష్ఠం పీతకం నామ క్షీర్ణితం.

మణిశిల యవక్షారము సైంధవలవణము హరిదలము మ్రానిపనపు అవంగపుపట్ట వీటినిచూర్ణము చేసి అందులో తేనెకలిపి పిమ్మట ఘృతమండములో భావనచేసి ఈ చూర్ణమును ముఖమునందు ధరించిన (నోటిలో నుంచికొనిన) ముఖరోగము లన్నింటిని పోగొట్టును.

❀ ఊరగుటికా. ❀

శ్లో. యవగ్రజం తేజవతీం సపాతాం రసాంజనం దారునిశాం సకృష్టాం. 76. క్షౌద్రేణ కుర్యాద్గుడికాంముఖేన తాంధారయే త్వర్వగళా మయేషు, దశమూలం పిబేద్దష్టం యూషం మూలకులు తథోః. 77. క్షీరేక్షురసగోమూత్ర దధి మస్త్యమ్లకాంజికైః, విదధ్యా త్కబలాస్వీ త్మ్యదోషంతైఃపుత్రై రపి. 78. పంచకోలక తాలీసపత్రైలామరిచత్వచః, పలాశముష్క క్షౌర యవక్షారాశ్చ చూర్ణితాః. 79. గుడేపురాణే క్వధితే ద్విగుణేగుడికాః కృతాః, కర్కంధు మాత్రాస్సప్తాహం స్థితాముష్కకభస్తని, కంఠరోగేషు సర్వేషుధార్యాస్సురమృతోపమాః.

యవక్షారము తేజోవంతి అగరుశొంఠి రసాంజనము మ్రానిపనపు సిప్పళ్లు వీటిచూర్ణమును తేనెలో కలిపి మాత్రలను కట్టి పుక్కిటనుంచికొనిన గలరోగము లన్నియును నశించును. దశమూలములకషాయములను వేడిగా త్రాగవలయును. తేనిచో ముల్లంగి ఉలవలు వీటిలో సిద్ధముచేయబడిన యూషమునైనను పాలు చెఱుకరసము గోమూత్రము గంజి వీటిని గాని పుక్కిటఁ బెట్టుకొనవలయును. దోషానుసారముగా నేతనిగాని త్రైలమును గాని ధరించిన కంఠరోగములు నశించును. సిప్పళ్లు మోడి శొంఠి చవ్వము చిత్రమూలము తాడికపత్రి అవంగములు ఏలకులు మిరియములు అవంగపుపట్ట మోదుగక్షారము పాటలీ పృక్షుపుక్షారము యవక్షారము వీటిని చూర్ణముచేసి రెండు

తెట్ల బెల్లపు కషాయముతో రేగుపండంత మాత్రలను గాచేసి ఏడురోజులు పాటల వృక్షపు బూడిదలతోనుంచి నేవించిన సంపూర్ణముగా కంఠరోగములను పోగొట్టును.

ముఖరోగమునకు ఇతరము లగు చికిత్సలు. ౭౧

శ్లో. నూత్రస్విన్నాం శివాంతుల్యాం మధురీకుష్ఠతాళకైః. 81. అభ్యస్య ముఖరోగాంస్తు జయే ద్విరసతామపి, వాతాత్సర్వసరం చూర్ణైర్లవణైః ప్రతిసారయేత్. 82. తైలం వాతహారైస్సిద్ధం హితం కబళనస్యయోః, పితృత్తకే సర్వరసే శుద్ధకాయస్య దేహినః. 83. సర్వపిత్తహరః కార్యః విధి ర్నధురశీతలః, ప్రతిసారణ గంఢూపాన్ధూమం సంశోధనానిచ. 84. కఫాత్తకే సర్వసరేక్రమం కుర్యాత్కఫాపహం, ముఖపాకే శిరోవేధః శిరఃకాయవిరేచనం. 85. కార్యంచ బవలథా నిత్యం జాతీపత్రస్య చర్వణం, జాతీపత్రాన్పుత్రాద్రాక్షా యాస దాగ్నిఫలత్రికైః. 86. క్వాధఃక్షౌద్రయుత శ్శీతో గుఢూపా ముఖపాకనుత్, కృష్ణాజీరకకుష్ఠేంద్రయవనాం చూర్ణత త్ర్యహాత్. 87. ముఖపాకే వ్రీణక్లేదనార్దంధ్య సుపశామ్యతి, రసాంజనం లోధ్రమథాభయంచ మసశ్శీలనాగరగైరికంచ. 88. పాతాహరిద్రాగజపిప్పలీ చ స్యాద్వారణం క్షౌద్రయుతం ముఖస్య.

గోమాత్రముతో తిడిపి పెట్టిన కరక్కాయలు ఉసిరిక కోష్ఠ తాడిశపత్రి వీటిని చూర్ణము చేసి భక్షించిన ముఖరోగములును ఆసహ్యతయును నశించును. వాతము వలన సర్వసరరోగము పుట్టినను ఉప్పును రాయవలయును. లేక వాతనాశకములగు నౌషధులచేత తయారుచేసిన తైలమును నస్యవిధిగా సువయోగించుచు దానినే పుక్కిటనుంచి కొనవలయును. పిత్తపు సర్వ సరములకు విరేచనముతో శరీరమును నిర్మలము చేసి బాగుగా నల్లని తియ్యని పిత్తనాశక విధుల నొనర్పవలయును. కఫాత్పన్నములగు వాని యందు ప్రతిసారణము పుక్కిలింత ధూమపానము సంశోధనము నగువీని నన్నిటిని చేయవలయును. ముఖపాక రోగమునందు నాడీవేధనమును శిరోవిరేచనమును చేయవలయును. క్రతిదినమును జాపత్రిని తివట మంచిది. జాపత్రి తిప్పతీగే ద్రాక్షతీటకనింద మ్రానిపసపు త్రిఫలములు వీటికషాయమునందుతేనెను వైచికోని చల్లాల్చి పుక్కిటనుంచి కొనిన ముఖరోగములు నశించును. నల్లజీలకఱు కోష్ఠ కోడిసెపాలవిమ్బులు వీరియార్ణమును చూడురోజులు పుక్కిట సురిచి కొనిన ముఖపాకము దుర్గంధము గాయములున్నదము

మున్నగునవి యన్నియును నశించును. రసాంబనము లూడ్డుకప్పువు కరక్కాయ మణిశిల శొంఠి ఎఱ్ఱమట్టి అగరుశొంఠి పసపు ఏనుగు విప్పళ్లు వీటిచూర్ణము తేనెతో కలిసి పుక్కి ట సుంచికొనిన హితకర మగును.

◀ పటోలాదికషాయము. ౭ ▶

శ్లో. పటోల నిబజంబ్వాప్రమాలతీనవపల్లవాః. 89. పంచ పల్లవజశ్శ్రేష్ఠః కషాయో ముఖధావనే, పంచపల్లకషాయోవా త్రిఫ లాక్వాథ ఏవ వా. 90. ముఖపాకేషుసక్షోద్రః ప్రయోజ్యోముఖధావ నే, స్వరసః క్వధితోదాస్వా ఘనీభూతో బసక్రియా. 91. సక్షోద్రా ముఖరోగాస్త్యగ్దోషనాడీ వ్రినాపహః, సప్తచ్ఛదోశీరపటాల ముస్త హాతీకీ తిక్తకరోహిణీభిః. 92. యష్ట్యాహ్వారాజద్రుమ చందనైశ్చ క్వాథం పిబేత్వాక హారం ముఖస్య, పటోలశుంఠీ త్రిఫలావిశాలా త్రాయంతి తిక్తా ద్వినిశామృతానాః, వీతః కషాయో మధునానిహంతి ముఖే స్థిత శ్చాస్య గదా శేషాన్. 94. క్వధిత శ్రీఫలాపాఠామృ ద్వీకాజాతి పల్లవాః, నిపేవ్యా భక్షణీయ్యావా త్రిఫలాముఖపాకహా. 95. తిలానీలోత్పలం సర్పిశ్శర్కరాక్షీరమేవచ, సక్షోద్రో దగ్ధవక్త్రస్య గంఢూషోదాహపాకనుత్. 96. త్రైలేనే కాంజికే నాథగంఢూషశ్చూర్ణ దాహహా, ఘనకృషే. లాధాన్యకయష్ఠీ మధ్యేలవాలుకాకబళికి, వద నేతిపూతిగంధం హరతి సురాలశునగం ధంచ. 94.

చేదుపొళ్ల వేపవిత్తులు నేరేడుపండ్లు మామిడిచిగుళ్లు మాలతిచిగుళ్లను గాని పంచ పల్లవములను గాని తెచ్చి కషాయమును పెట్టి ముఖమును కడిగికొనుట శ్రేష్ఠము. పంచప ల్లముల కషాయమునందు గాని త్రిఫలముల కషాయమునందుగాని తేనెను కలిపి ముఖపా కరోగమునకై ముఖమును కడుగుట మంచిది. మ్రానిపసపు కషాయమును పెట్టి గట్టిపడిన పిమ్మట తేనె గలిపికొని ముఖమునం దుంచికొనినచో ముఖరోగములు రక్తపురోషములు నాడీవ్రణములును నశించును. మయ్యాకుపొన్న వట్టివేళ్లు చేదుపొళ్ల తుంగముస్త్రైలు కరక కాయలు నేలవేము కటుకగోహిణి యష్టిమధుకము చందనము వీటికషాయములో తేనె ను కలిపి త్రాగిన ముఖరోగములు నశించును. చేదుపొళ్ల శొంఠి త్రిఫలములు కొడిసె పాలవిత్తులు త్రాయమాణము కటుకగోహిణి పసపు మ్రానిపసపు తిప్పటీగె కీటిని కషా యముచేసి తేనెను కలిపి త్రాగిన ముఖసంబంధ సులగు రోగము లన్నియును తొలగిపో

వును. త్రిఫలములు అగరుకొంతి ద్రాక్ష జాప త్రి వీటిక పాయమును గాని త్రిఫలములను గాని నేవించినయెడల ముఖపాకరోగములు తొలగిపోవును. తిలలు నల్లగల్పలు నేయి కలకండ పాలు వీటిలో తేనెను కలిపికొని పుక్కిట నుంచుకొనినచో, దగ్ధముఖపు ముఖపాక రోగముగూడ తొలగిపోవును. తైలముచేత గాని గజితో గాని పుక్కిట నుంచుకొనిన ముఖదాహము నశించును. తుంగమునైలు కోస్తు ఏలకులు ధనియములు ముల్లంగి తేనె ఏలువ వీటిని ముద్దగా చేసి నోట నుంచుకొనిన దుర్గంధము కల్లువలన ఉల్లిగడ్డలవలన గలిగెడి కంపునైనను నశింపజేయును.

—● మహాసహచరతైలము. ౭౯ —

శ్లో. తులాంతథా నీలకురంటకస్య ద్రోణేంభసఃసంశ్రవయేద్యథా వత్, పూర్త్యా చతుర్భాగరసేతుతైలం పచేచ్ఛన్నై రర్థపలప్రయుక్తైః. 98. కల్కైరనంతాఖదిరారిమేదజంబ్వాప్తయష్టిమధుకోత్పలానాం, తతైలమాశ్వేవ ధృతం ముఖేన సైర్యం ద్విజానాం విదధాతి నద్యః. 99.

నల్లగోరింటను నూరుపలములును తెచ్చి ద్రోణపు నీటిలో వైచి చక్కముఁ జేయవలయును. నాలుగవపాలు బాకీ యుండునప్పుడు క్రమముచొప్పున తైలమును కలిపి సన్నని మంటపైని పక్వము చేయవలయును. దానిలో తిప్పతిగె కాచు దుర్గంధముగల ఖదిరము నే శేడు ఉసిరిక యష్టిమధుకము కలువ వీటి నన్నిటిని అరపలము చొప్పున వైచి కల్పమును చేసి ఉడుకుచున్న ఆ తైలములో పోయవలయును. పిప్పట దించి ఈ తైలమును పుక్కిట నుంచుకొనిన పండ్లు కదలుటను పోగొట్టును.

—● చండ్రతైలము. ౮౦ —

శ్లో. అరిమేదత్పక్వలశత మభినవమాషోత్థం ఖండశః కృత్వా, తోయాథకై శ్చతుర్భిః నిష్కాధ్య చతుర్థశేషేణ. 100. తేనక్వాభేన మతిమాంస్తైలస్యాథాథకం విపచేత్, కల్కైరక్షసమాంశై ర్మంజిష్టాలో ధ్రమధుకానాం. 101. అరిమేదఖదిరకట్టులలాక్షాన్యగోధముస్తసూక్ష్యేలానాం, కర్పూరాగురు పద్మకలవంగ కంకోలజాతీ ఫలానాం. 102. పతంగగైరిక వరాంగకుసుమ ధాతకీనాం చ, సిద్ధంభిషగ్వి దధ్యాదిదం ముఖోత్తేషు రోగేషు. 103. పరిశీర్షదంత విద్రధితైశిర శీతాదదంతహర్షేషు, క్రిమిదంత దారణ చలిత ప్రదుస్థమాంసావశీర్షేషు, ముఖదార్గంభ్యే కార్యం ప్రాగుక్తే స్వామయేషుతైల మిదమ్. 104.

దుర్గంధముగల చంద్రచెక్కను నూరుపలములు తెచ్చి ముక్కలు చేసి ఒక డ్రోణపు నీటితో కషాయమును కాచి నాలుగవపాలు వీసము మిగిలియుండగా ముప్పుదిరెండుపలముల తైలమును కలిపి నన్నని సెగను పక్వము చేయవలయును. మంజిష్ఠము యష్టిమధుకము దుర్గంధపుచంద్రచెక్కను కాయఫలము లక్క మణివేళ్లు తుంగము సైలు చిన్నయేలకులు కర్పూరము అగురు పద్మాక్షమ లవంగము కంకోలము జాపత్రి త్రిఫలములు పతంగము ఎఱ్ఱమట్టి లవంగపుపట్ట ఉసిరికకాయలు వీటిని కాలుకాలుపచో. తీసికొని వచ్చి కల్కమును చేసి పైతైలము మఱగుచుండగా నందు వేయవలయును. ఇయ్యది అన్నివిధములగు దంతరోగములను పోగొట్టును. పరిశీర్ణము దంతవిద్రధి మంచుకు పండ్లు పట్టికొనిపోవుట దంతహర్షము పుష్పిపన్ను దారణము పండ్లకదలిక దుర్దాంసముపెఱుగుట మాంసము తినిపోవుట ముఖదొర్గంధ్యము మున్నగు రోగములలో దీనిని వాడుట శ్రేష్ఠము.

లాక్షాదితైలము. ౧

శ్లో. తైలం లాక్షారసంక్షీరం ఘృతప్రస్థం సమం పచేత్. 165.
 చతుర్గుణేఽపి క్వాఢే ద్రవైశ్చపలసంమితైః, లోధ్రకట్ఫలమంజిష్ఠాపద్మ
 కేసరపద్మకైః. 106. చందనోత్పలయష్ట్యాష్ట్యైస్సైలంగంఢూషధారణం,
 దాలనందంతచాలంచ హనుమోక్షం కి సాలికాం. 107. శీతాదం పూతి
 పక్వంచ హ్యరుచిం విరసాస్యతాం, హన్యా దాస్యగతా నేతాన్ కుర్యా
 దంతా నపి సిరాన్. 108.

తైలము లాక్షారసము పాలు వీటిని ప్రత్యేకముగా నేరు చొ తెచ్చి ఇంతకు నాలుగు రెట్ల చంద్రకషాయమునందు పక్వమును చేయవలయును. లూద్దుగ కట్ఫలము మంజిష్ఠము కమలకింజల్కములు కేసరి పద్మాక్షము చందనము కమలము యష్టిమధుకము వీటి నొక్కొక్కపలము చొప్పనచేర్చి కషాయమును చేసి వైదానియందు కలవవలయును. సిమ్మట నీతైలమును పక్వముచేయవలయును. దీనిని పుక్కిటనుంచుకొనిన దంతచలనము హనుమోక్షము కపాలిక శీతాదము పూతివక్రము అరుచి ఆసహ్యత మున్నగు రోగములు నశించును. పండ్లు గట్టిపడును.

వకుళాది తైలము.

శ్లో. వకుళస్య పలం లోధ్రం వజ్రవల్లికురంటకం, చతురంగుళ
 బబ్బోలవాజి కర్ణేరిమాశనం. 109. ఏషాంకషాయ కల్మాభ్యాం తైలం
 పక్వంముఖేధృతం, స్థైర్యంకరోతి చలతాందంతానాం ధావనేనచ. 110.

పొగడ చెట్టు బెఱుడు లొద్దుగ వజ్రవల్లి గోరింట ఆమ్ల శేతసము వకుళము రేల చెక్క చండ్రసారము అశ్వగంధి వీటిని కల్పమును కషాయమును చేసి అందుతైలమును కలిపి పక్వము చేసువలయును. సిమ్మట ఈతైలము పుక్కిటనుంచి కొనవలయును. తేనిచో నుఖమును కడిగికోనుటకైన నుపయోగించికోనవలయును పండ్లు గట్టిపడును.

సహకారగుటికలు. ౧౦

శ్లో. ఏలాలతాల వనికాఫల శీతకోష కోలన్వికాని ఖదిరస్య కృతే కషాయే, తుల్యాం శకానిదశభాగమితే నిధాయ ప్రోద్భిన్నకై తకపుశే పుట వద్విధాయ. 111. ప్రాగంశతుల్యశశినాభి తదేకసంఘంపిష్ట్యా నవేన సహకారరసేన హస్తా, లిప్త్యా యథాభిలషితాం గుడికాంవిదధ్యాత్, స్త్రీపుం సయోర్వదన సారభ బంధుభూతాం. 112.

ఏలకులు కస్తూరి నూనీఫలము త్రిఫలములు కర్పూరము కోషఫలము కంకోలము వీటిని రెండురెట్లను గా తెచ్చి అంతకు పదికొట్లు చండ్రసారమును కొనివచ్చి కషాయమును చేసి ఈయాషఫల కల్పమును కలిపి మొగలిదోప్పలలో పెట్టి పుటపాక చేసి యథావిధిగా పక్వము గావింపవలయును. సిమ్మట ఈయాషఫలంత కర్పూరమును కస్తూరిని కలిపి వైద్యుడగువాఁడై తనచేతులతో నూమిడిరసమును పూసికొని గుటికలను చేసువలయును. ఇవి పుక్కిటనుంచికొనినచో దుర్గంధమును పోగొట్టి మగంధమును కలిగించును.

స్వల్పఖదిరపటికా. ౧౧

శ్లో. ఖదిరస్య తులాంసమ్యగ్జలద్రోణే విపాచయేత్, శేష్యేషభాగే శతైవ ప్రతివాపం ప్రదాపయేత్. 113. జాతీకర్పూరపూగాని క్కొలక ఫలాని చ, ఇత్యేషా గుడికా కార్యా ముఖసాభాగ్యవర్ధినీ. 114. దంతౌష్ణముఖరోగేషు జిహ్వతాల్యామయేషు చ.

నూరు పలముల చండ్రచెక్కను ద్రోణపు నీటిలోకాచి ఎనిమిదవపాలు నీరు మిగిలియుండునప్పుడు జాపత్రి కర్పూరము సోక చెక్కలు కంకోలము వీటిమార్చము నుపోసి సిమ్మట మాత్రలను కిట్టియుంచికొనవలెను. ఇయ్యని ముఖమునను కాంతినిచ్చి ముఖరోగములను దంతరోగములను ఓషధోగములను జిహ్వరోగములను తాలురోగములను నశింపచేయును.

● బృహత్సారపటికా. ●

శ్లో. గాయత్రి సారతులయేరిమవల్కలానాం సార్థం తులాయు
 గలమంబుఘటై శ్చతుర్భిః, నిష్కాన్వధ్య పాద మవశిష్టం సువత్త్ర పూ
 తం భూయః పచేదధ శనైర్వృదు పావకేన. 115. తస్మిన్ స్థనత్వముపగ
 చ్చుతి చూర్ణమేషాం శ్లక్షణం ఊపేచ్చ కబలగ్రహభాగికానాం, ఏలామృ
 తాలసిత చందన చందనాంబుశ్యామా తమాలవికసా ఘనలోహాయ
 ష్టీ. 116. లజ్జాఫలత్రయర సాంజనధాతకీ భశ్రీపుష్పగైరిక కటంకటక
 ట్ఫలానాం, పద్మాహ్వలోధృ) వటరోహాయ వాసకానాం మాంసీ నిశా
 సురభి వల్కల సంయుతానాం. 117. కకో. లజ్జాతి ఫలకోషల వంగ
 కాని చూర్ణీకృతాని విదధితే పలాంశికాని, శీతేవ తార్యమన సారచ
 తుః పలం చ ఊప్త్యా కలాయనదృ శీర్షటికాః ప్రకుర్యాత్. 118. శు
 మ్కాముఖే వినిహితా వినికారయంతి రోగాన్లత్యాప్తరస నాద్విజతాలు
 జాతాః, కుర్కుర్షుఖే సురభితాం షటుతాం రుచిచ స్థైర్యం పరం దశ
 నగం రసనాలఘుత్వమ్. 119.

చంద్రచెక్కను నూరుపలములు తెచ్చి దుగ్గండపుచండ్రను 150 పలములును
 తెచ్చి వీటిని నాలుగుద్రోణముల నిళ్లలో వండి నాలవపాలు నీళ్లు మిగిలియున్నప్పుడు
 వాసెనగట్టి నన్నని మంటతోపక్యముచేసి గట్టిపడునప్పుడు ఏలకులు పుష్కరనాళిను
 తెల్లచందనము రక్తచందనము కురువేరు తెల్లతెగడ జాపత్రి మంజిష్ఠము తు గముపైలు
 మండూరము యష్టిమధుకిము లజ్జావంతి త్రిఫలములు రసాంజనము ధాతకీకుసుమము.
 నాగకేసరములు అవంగములు గేరు మ్రానిపనపు కొడిసెపాలవిత్తనములు పద్మాక్షము
 లోధ్ర మట్టిఇగుళ్లు యవాన జటామాంసీపనపు పొగడచెక్క వీటినిన్నిటిని ఒక్కొక్క
 సిడికిలిచొప్పున తీసికొని పొడిచేసి ఉడికెడి ఆరసములో పోయవలయును. కఃకోలము
 జాతిఫలము కోషఫలము అవంగము వీటినికొక్కొక్కపలముచొ|| చూర్ణమునునందుకలిపి
 దింపవలయును. చల్లారినపిప్పటనాలుగుపలములకర్పూరమునుకలిపి నూగురోష కాయంత
 చేసి మాత్రలుచేసి ఎండించి పుక్కిట నుంచికొనవలయును. మెడపెదవి పండ్లునాలుక
 దవడలు మున్నగువానియందు పుట్టినరోగము లన్నియును నశించిపోవును. ముఖమునకు
 పరిమళమును గలిగించును. దంతములను గట్టిపఱచును. నాలుకను తేలికగాఁ జేయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ముఖరోగాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౧౬. కర్ణలోగాధికారము.

కర్ణలోగమునందు చేయదగు నుపాయములు. ౨౬

శ్లో. కపిత్థ మాతులుఁగాఱు శృంగ బేర రసై శ్శుభ్రైః, సుఖో
 ష్టైః పూరయేత్కర్ణం కర్ణశూలోప శాంతయే. 1. శృంగ బేరం చ మ
 ధు చ సైంధవం తైలమేవ చ, కిటూష్ణం కర్ణయోద్దేయ మే తద్వావే
 దనా పహం. 2. లశునార్ద్రక శిశ్రూణాం సురంగ్యామూలకస్య చ,
 కదల్యా స్వరస శ్శేష్ఠః కదుష్ణః కర్ణపూరణే. 3. సముద్ర ఫేన
 చూర్ణైస యుక్త్వా వాప్యవచూర్ణయేత్, ఆర్ద్రకసూర్యావర్తక
 శోభాంజన మూల మూలక స్వరసాః. 4. మధు తైల సైంధవ యుతాః
 పృథగుష్ణాః కర్ణశూల హరాః, శోభాం జనక నిర్యాస స్త్రీల తైలేన
 సంయుతః. 5. వ్యక్తోష్ణః పూరణేకర్ణే కర్ణశూలోపశాంతయే, అస్థానా
 మపి మూత్రాణాం మూత్రేణా న్యతమేన చ. 6. కోష్ణేన పూరయే
 త్కర్ణా కర్ణశూలోపశాంతయే, అశ్వత్థపత్ర ఖల్వంవా విధాయ బహు
 పత్రకమ్. 7. తైలం క్త మంగారపూర్ణం విదధ్యా చ్ఛ్చివఙ్గోపి, య
 తైలం చ్యవతే తస్మాత్ ఖల్వా దంగారతాపితాత్. 8. తత్ప్రీప్తం
 శ్రవణస్తోత స్సద్యో గృహ్లాతి వేదనాఁ, అర్కపత్ర పుశేద్యుగ్గ స్సుషీ
 పత్ర భవోరసః కదుష్ణం పూరణాదేవ కర్ణశూల నివారణః. 9.

వెలగ మచికాయ వీటితోనైన గంజి నల్లపురసమును వెచ్చజేసి చెవిలో
 పోసిన చెవిపోటులు మానును. అల్లము తేనె సైంధవలవణము నూనె వీటిని కొంచెము
 వెచ్చజేసి చెవిలో పోసిన చెవిబాధలు తప్పిపోవును. లేనిచో ఉల్లిగడ్డ అల్లము ము
 నంగ ఆకు సురంగి యిల్లంగి అరటి వీటిరసమును వెచ్చజేసి యిసుకు పోయవలయును.
 సముద్ర ఫేనపు పొడిని పోసినను పోటులు తగ్గును. అల్లము నీలి గంటకలగ రాసు ముగ
 గ చెక్క వీటిరసముతో తేనెను సైంధవలవణమును కలిపి చెవికి పోసిన కర్ణశూల
 హరించును. మునగబంకను నువ్వుల నూనెలో వెచ్చజేసి చెవిలో పోసిన కర్ణశూల
 నశించును. గోమూత్రము మన్నగు నష్టమూత్రములోను ఏదైనా నొకదానిచేత మూత్ర

మును వెచ్చజేసి చెవిలోపోసిన కర్ణశూలలు తొలగించును. తేనిచో రాపిఆకులను బొత్తిగాపట్టి చమురుతో తడిపినిప్పుమీద పెట్టితీసి వానితో కాచవలయును. జిల్లేడుఆకుల దొన్నెలో పాలతో సిద్ధము చేయఁబడిన జెమిటికాడలరసమును కొంచెము వెచ్చజేసి చెవిలోనఁ బోసినచో కర్ణశూలలు శాంతించును.

❁ దీపికాత్తైలము. ❁

శ్లో. సుహృతః పంచమూలస్య కాండాన్యస్తాంగులంసి చ, ఊషే
ణావేప్య్య సంసిచ్య తైలేనాదీవయే త్తతః. 10. యత్తైలం చ్యవతే
తేభ్యః సుఖోష్ణం తిత్ప్రియోజయేత్, జ్ఞేయం తద్దీపికాత్తైలం సద్యో
గృహ్ణోతి వేదినాం. 11. ఏవంకుర్యా ద్భద్రకాష్ఠే కుష్ఠేకాష్ఠే చసారలే,
మతిమాన్ దీపికాత్తైలం కర్ణశూల నినారణం. 12. అర్కస్య పత్రం
పరిశామవీతం ఆజ్యేన లిప్తం శిఖినానతప్తం, ఆపీడ్య తోయం శ్రవణేసి
షిక్తం నిహంతి శూలం బహువేదనం చ. 13. తీవ్రశూలా తు రేకేర్ణే సశ
బ్దేర్ణేశ వాహిని, బస్తమూత్రం ఊషేతోష్ణం సైంధవేనావచూర్ణితం.
14. వంశవలేఖ సంయుక్తే మూత్రే వాచావికే భవక్, తైలం పచేత్తేన
కర్ణంపూరియే త్కర్ణశూలినః, హింగుతుంబురు శుంఠీభిః సాధ్యంతై
లంతు న్నార్షపం, కర్ణశూలే ప్రథానం తు పూరణం హితముంచ్యతే. 16.

బృహత్పంచమూలములను గైకొని పట్టుబట్టలో చుట్టి నూనెలోముంచి నెప్పును ముట్టింపవలయును. అయ్యది మఁడునప్పుడు పడిడి వేడివేడి చమురును దీపికాత్తైలముని యనెదరు. ఇది కర్ణశూలలను పోగొట్టును. ఈవిధముగ నే భద్రకాష్ఠము కోష్ఠసరలవృక్షపుకొమ్మ వీటినికూడను పట్టుగుడ్డతో చుట్టి తైలములోముంచి తైలమును పిడి చెవిలోపోసిన చెవిపోటులు నశించును. పండువాడిన జిల్లేడాకుకు నేయిపూసి నిప్పుపైని కాచి చెవిలోపింఁడదరేని మిక్కిలియునుగల చెవిపోటులును నశించును. ఎక్కువపోటును బుంఝుమని ధన్వనియును గల చెవియునుసేని మేక యుచ్చులలో సైంధవలవణమును చేర్చి వెచ్చజేసి పోయవలయును. తపశ్శీరి మేకయుచ్చులలో సిద్ధము చేసినతైలమును పోసినను కర్ణశూలములు హరించును. మఱియు ఇంగువ ధనియాలు శొంఠి వీటితో తయారు చేయఁబడిన ఆపనూనెను చెవిపోటులకు తప్పక పోయవలయునని పెద్దలు పలుకుదురు.

— ❁ ఊరత్తైలము. ❁ —

శ్లో. బాలమూలంశంఠీనాం ఊరోహింగు సనాగం, శతపు
స్యావచా కృష్ణం దారుశ్రీగురసాంజనం. 17. సౌవర్చలం యవక్షారః సర్జి
కోద్భిదనైంధవమ్, భూర్జగ్రంధిబిడం ముస్తంమధుశుక్తం చతుర్దణమ్. 18.
మాతులుంగరసన్నైస కదల్యారసవవా, తైలమేభిద్విపక్తవ్యం
కర్ణశూలనారంపరమ్. 19. బాధిర్యం కర్ణనాదశ్చ పూయాస్రాశ్చ
దారుణః, ఫూరణాదస్యతైలస్య క్రిమయః కర్ణసంశ్చితాః. 20. క్షీప్రం
వినిశం గచ్ఛంతి కృష్ణాత్త్రేయస్య శాసనాత్, ఊరత్తైలమిదం క్రేపం
ముఖదంతామయాపహం. 21. మధుప్రధానం శుక్తం కృష్ణం మధుశుక్తం
తథాపరమ్, జంబీరస్య ఫలరసం పిప్పలీమూలసంయుతం. 22. మధు
భాండే వినిక్షిప్య ధాన్యగాశోసధాపయేత్, మాసేన తిక్షాతిరసం మధు
శుక్తముదాహృతిం. 23. కర్ణనాదేశ్కర్ణక్షేపే డే కిలుతైలేన పూర
ణమ్, నాదబాధిర్యయోః కుగ్ర్యాత్కర్ణ శూలోక్తవచావధమ్. 24.

కురువేరు మూలకము శొంఠిపీటిఊరము ఇంగువ తుంగము సైలు సోంపువనకోష్ఠు
ప్రానిపసుపునునగ యవక్షారమునుజ్జీఊరము సౌవర్చలవణము నైంధవలవణము భుజపత్రిపు
గజ్జిపేట ప్పశుంగము సైలు నా గు కెట్టు మధుశుక్తముమాదీఫలపురసముకదళీరసము వీటి
తోత్తైలమును పక్వముచేసి వాడిన కర్ణశూలలను పోగొట్టును. చెవిటితనము చెవిదిబ్బె
డపూయస్రావము చెవిలోబడింపురుగులు ఈమొదలగు రోగములను పోసినమాత్రాసహ
రించును. ఇయ్యదికృష్ణాత్త్రేయమునినంతుతిము. ఈఊరత్తైలము ముఖరోగములను దంత
రోగములను పోగొట్టును. మధువు (తేనె) ఇందుప్రధానమై, పస్తువు గనుక ఇయ్యది
మధుశుక్తమనియు నుచుండును. నిమ్మసండ్లరసము శేపసండ్లరసము పిప్పళ్లు నొడి
పీటిచూర్ణము కలిపి తేనె పాత్రములో పోసి వాసెనగట్టి ధాన్యపు కండలొనుం
పవలయును. ఒక నెలరోజు లిట్లుయిన పిప్పట పైకి తీసియుపయోగించి కొనవలయును.
ఇదియును మధుశుక్తమును రసమనియే చెప్పఁబడును. చెవిదిబ్బెట చెముడు చెవిపోటు
మున్నగు నానియందు బాధిర్య రోగమునకును కర్ణశూలకును చెప్పిన యావధమునేచె
యుటవచ్చును.

— ❁ అసామార్గ ఊరత్తైలము. ❁ —

శ్లో. అసామార్గఊరజలే తత్కృతకల్పేన సాధితం తిలజమ్,
అపవారతి కర్ణనాదం బాధిర్యం చాపి పూరణతః. 25.

ఉత్తరేణు జ్వరముతో కలిసిన నీటియందు ఉత్తరేణుకల్కమును కలిపితిలత్తైలమును కాచిచెవిలో పోసిన చెవిదిమ్ముచేయుదు మొదలగునవి హరించును.

◀◀ స్వకాదిత్తైలము. ౨౦ ▶▶

శ్లో. సర్వికామూలకం శుష్కం సింగుకృష్ణ మపశాషధం, శలభ పుష్పాచత్తైస్త్వైలం సకస్వం శుక్తచతుర్ధణం. 26. ప్రణాదశూలబాధి ర్యం స్రావంచాశువ్యపోహతి.

సర్జరసము ఎండిన మల్లంగి ఇంగువసిప్పళ్లు శొఠి సోంపు పీటితోత్తైలమునుకాచవలయును. పక్వమగుచున్న ఆత్తైలములూ నాలుగు రెట్లు గంజికలిపి సిద్ధముచేసి యుపయోగించిన కర్ణనాదమును కర్ణశూలముచెవుడురక్తము చీముకారుట మున్నగునవి నశించును.

◀◀ దశమూలీకత్తైలము. ౨౧ ▶▶

శ్లో. దశమూలీకషాయేణ తైలప్రస్థం విపాచయేత్. 27. ఏతత్కల్కం ప్రదేయం వై బాధిర్యే పరమాషధమ్.

దశమూలముల కషాయమునందును కల్కమునందును తైలమును పోసి పక్వము చేసిచెవిలో పోసిన చెవిసంబంధములగు గోగములను మాన్పుటకు పరమమగు నౌషధమగును.

◀◀ బిల్వత్తైలము. ౨౨ ▶▶

శ్లో. ఫలంబిల్వస్యమూత్రేణ పిష్టాత్వైలంవిపాచయేత్. 28. సాజక్షీరం తద్దిహారేన్బాధిర్యం కర్ణపూరణే, ఏషవవవిధిః కార్యః ప్రణాదేశ్కర్ణపూరణే. 29. గుడనాగరతోయేన నస్యం స్యాదుభయోరపి చూర్ణం పుచకషాయాణాంకపిత్తరససంయుతం. 30. కర్ణస్రావేప్రశంసంతి పూరణం మధునాసహ, మాలతీదల రసమధునాపూరిత మథవా గవాంమూత్త్రేః. 31. దూరేణవరిత్యజ్యతే శ్రవణయుగంపూతిరోగేణ, హరిశాలం సగోమూత్రం పూరణం పూతికర్ణజితై, సర్జత్వక్పూర్ణ సంయుక్తః కాగ్వాసీఫలజోరసః 32. మధునాసంయుత స్నాధుకర్ణ స్రావే ప్రశస్యతే.

బిల్వఫలమును గోమూత్రముతో నూరి మేకపాలతో కలిపి తైలమును పక్వమును చేయవలయును. దీనిని చెవిలోపోసిన బాధ్యము నశించును. కర్ణనాదమునున్న

గునానియందును దీనినే చేయవలయును. బెల్లము శొంఠి వీటిరసముతో సస్యవిధివొన ర్చుట మంచిది. కర్ణస్రావరోగమునందు పంచకమాయములను వెలగరసముతోను తేనె తోను కలిపి చెవిలోపోయవలయును. జాజిఆవల రసమును తేనెకలిపికొని గోమూత్ర మును కలిపిగాని చెవిలోపోసిన కర్ణసంబంధముగు దుర్గంధము హరి చును. జేవదారు చక్కసాడిని పత్తికాయలరసమును కలిపి తేనెనుచేర్చి కర్ణస్రావమునకై యుపయో గింపవలయును.

❁ జంబ్వామ్రతైలము. ❁

శ్లో. జంబ్వామ్ర పత్రం తరుణం సమాంశం కపిత్థ కార్వాసఫలం చ సార్ద్రం. 33. ఝణ్వారసం తం మధునావిమిశ్రం స్రావాహం సం ప్రవదంతి తజ్జ్ఞాః, పత్రైశ్శతం నింబకరంజతైలం ససార్ద్రపం స్రావహారం ప్రదిషం, పుటపాకవిధిస్విన్న హస్తవిజ్ఞాతగోండకః రసః సతైలసింధూ త్తః కర్ణస్రావహరః సరః. 34.

మామిడి నేరేడు చిగుళ్లను సమభాగములనుగా తేచ్చి వెలగపండు పత్తికాయ లు వీటిరసమును కలిపి తేనెనుచేర్చి చెవిలోపోసిన కర్ణస్రావములు నశించును. ఈయా షధలతో సిద్ధముచేసిన నింబతైలముగాని నెమలిఅడుగు తైలముగాని ఆవనూసెతో కలిపిపోసిన, పెద్దలు కర్ణస్రావములు మానునని చెప్పెదరు. ఏనుగలద్దని పుటముపెట్టి చక్కగా పండికాల్పింపుట తీసి దానిరసముతో తైలమును సైంధవలవణమును కలిపి చెవిలోపోసికొనిన కర్ణస్రావములు హరించును.

❁ నాడీశోధనతైలము. ❁

శ్లో. జంబూకస్య తు మాంసేన కటుతైలం విపాచయేత్, తస్య పూరణమాత్రేణ కర్ణనాడీ ప్రళామ్యతి. 35. నిశాగంధ పలే పక్వం కటుతైలం పలాష్కం, ధుత్తూరపత్రజరసే కర్ణనాడీ జిమత్తమమ్. 36.

గ్రద్దమాంసముతో ఆవనూసెను కాచి చెవిలోపోసినంతనే కర్ణనాడి యుపశ మించును. గంధకము పసపు ఒకపలమును 8 పలముల తైలములో వైచికాచి యుష్మైత్త రసముపోసి ప్వము చేయవలయును. ఇయ్యది కర్ణనాడీరోగములను జయించును.

❁ స్నేహము స్వేదమునున్నగు నితరములగు సుపాయములు. ❁

శ్లో. అథకర్ణ ప్రతీనాహే స్నేహస్వేదా ప్రయోజయేత్, తతో విరిక్తశిరసః క్రియాంల ప్రాప్తాం సమాచరేత్. 37. కర్ణపాకస్య భైష

జ్యం కుర్యాత్త తవిసర్పవత్, నాడీస్వేదోధ వమనం ధూమమూర్ధ్వ విరేచనం. 38. విధిశ్చ కఫహాసర్వః కర్ణః ంఙుం వ్యపోహతి, క్లేదయి త్వాతు తైలేన స్వేదేన ప్రవిలాప్యచ. 39. శోధయేత్కర్ణగూఢంతు భిషక్సమ్యుక్ఫలాకయా, నిర్దుండీస్వరసస్థైలం సింఘాఘామరజో గుఢః. 40. పూరణాత్పూతికర్ణస్య శమనో మధుసంయుతః, జాతీపత్ర రసే తైలం వివక్వం పూతికర్ణజితే. 41. వరుణార్కకపిత్థామ్రజుబూపల్లవ సాధితం, పూతికర్ణాపహం తైలం జాతీపత్రి రసేనవా. 42. సూర్యా వర్తక స్వరసం సింఘవారరసస్తధా, లాంగూలీములజనసం త్రూషణే నావచూర్ణితం. 43. పూరయేత్క్రిమికర్ణంతు జంతూనాం నాశనం పరం, క్రిమికర్ణక నాశార్థం క్రిమిఘ్నం యోజయే ద్విధిమ్. 44. నారాకుఘామశ్చ హితిః సర్వపన్నేహవచ, హతినూర్యావర్త వ్యోస స్వరసేనాతిపూరితే. 45. కర్ణేపతంతి సహసా సర్వాస్తు క్రిమిజాతయః, నీలబున్నా రసస్థైల సింఘకాంజిక సంయుతః. 46. కదుష్టః పూరణా త్కర్ణే నిశ్చేష క్రిమిపాతనః, ధూపనఃకర్ణకార్థంధ్యే గుగ్గులుశ్చేష్ట ఉ చ్యతే. 47. రాజవృక్షాదితోయేన సురసాదిజలేన వా, కర్ణచక్షూశినం కార్యం చూర్ణైరేతైః ప్రపూరణం. 48. ఘృతం రసాంజనం నా ర్యః ఊరేణ క్షౌద్రసంయుతం, ప్రశీన్యతే చిరోత్థేపి సస్రావే పూతికర్ణకే. 59.

కర్ణ ప్రతీనాహగో గమనం దు స్నేహస్వేదములను చేయవలయును. పిమ్మట శిరో విరేకమును గలిగించు చిత్సంజేయవలయును. కర్ణసాకమునకు క్షుతికసర్పికివలె చికి త్సచేయవలయును. నాడులను చెమ్మటపట్టించుట వాంతి బాగ ఊర్ణవ్విరేచనము కఫ మును పోగొట్టెడి విధమును కర్ణకంఠుగో గమును పోగొట్టును. వైద్యుండు తైలముతో చెమ్మటపట్టించి తైలముతో కఱగించి శలాః (కడ్డి)తో శోధనమును చేయవలయును. వా విలితకుపసరును తైలమును సైంధవవణమును బూజు బెల్లము తేనె నీలబున్నటినికాని కలిపి చెవిలోపోసినచో చెవిదుర్గంధము తొలగిపోవును. జాజిఆకుపసరులో తైలమును పోసినచెవి దుర్గంధము నశించును. ఉలిమిరిఅకులు జిల్లేడుఅకులు వెలగఅకు సేరేడు మామిడిచిగుళ్లు వీటిపసరుతో కలిపిసిద్ధముచేసిన తైలముగాని జాజిఆకు పసరుగాని క ర్ణపు దుర్గంధమును పోగొట్టును. సూర్యావర్తకపు (ప్రాద్దుతిఱుగుడు) పసరుగాని ఉలిమి రి ఆకులరసముగాని నీరుపిప్పలి ముల్లంగిరసముగాని త్రికటవుల చూర్ణముతో కలిపి

పోసినచెవిలోనిపురుగులు నశించును. క్రిమికర్ణగోగము నశించుటకు క్రిములజంపెడి విధులను పనుయోగి పవలయును. వాకుడుఅకు పొగ వేయుటగాని అవమానెను పోయుటగాని మిక్కిలి మంచిని. ప్రొద్దుతిరుగుడు చెట్టు త్రికటుకములు వీటిరసమును చెవిలో పోసిన తత్క్షణమే క్రిములు పడిపోవును. నీలిరసములో నైంధవలవణము గంజికలిపివెచ్చు జేసి చెవిలో పోసినను క్రిములు నశించును. చెవిదుర్గంధము అడఁగుటకు గుగ్గులుఘృపము శ్రేష్ఠము. చెవిని పిచికారు పట్టుట పైచూర్ణముతో చెవిని పూరించుట నల్లతులసి రసమును పోయుట మున్నగునవిహితకరములు. రసాంజనమును నేయి చను బాలతో తేనెను చేర్చిచెవిలో పోసికొనినచో చిరకాలమునుండి యుండిన కర్ణశ్రావణములు కర్ణములదుర్గంధమును నశించును.

❁ కుస్మాదితైలము. ❁

శ్లో. కుప్తహింగు వచాదారు శతావశ్యవిశ్వ సైంధవైః, పూతి కర్ణాపహం తైలం బస్తమూత్రేణ సాధితం. 28.

కోఘృణగువ వనపసపు శతావశి శొంఠిసైంధవలవణము వీటితోసిద్ధము చేయఁబడిన తైలమును మేకమూత్రముతో కాచిచెవిలో పోసికొనిన చెవివానన నశించును.

❁ విద్రధి మన్న గువానికి ఇతరములగు ఉపాయములు. ❁

శ్లో. విద్రధౌచాపి కుర్వీత విద్రధ్యుక్తం హిభేషజం, శతావశి వాజిగంధాపయస్యైరండజీవకైః. 29. తైలం విపక్వం సక్షీరం పాలీ సాంఘృష్టికృచ్ఛిరం, గుజాచూర్ణయతే జాతే మాహిషే క్షీర ఉద్దతం, నవనీతం తదభ్యంగాత్కర్ణ పాలీవివర్ధనం, విషగర్భంతి క్తతుం బీతైల మప్తగుణే స్వరాత్. 30. మూత్రే పక్వం తదభ్యంగాత్కర్ణ పాలీవివర్ధనం. కల్పేన జీవనీయేనతైలం పయసి సాధితం. 31. అనూపమాం సక్వాభేన పాలీపోషణవర్ధనం, మాహిషనవనీతయ్యుతం సప్తాహం ధాన్యరాశిపరిససితం. 32. నవముసలికందచూర్ణ మృద్ధికరం హి కర్ణపాలీనాం, కర్ణస్య దుర్వ్యధే భూతే నరంభో వేదనా భవేత్. 33. తత్ర దుర్వ్యధరోహార్థం తేపో మధ్వాజ్యసంయుతైః, మధుకాయవమంజిస్తా రుబుమూలైస్సమంతః. 34. అనేకధాతుచ్ఛిన్నస్య సంధిః కర్ణస్య వై భిషక్, యో యథాభినిష్పన్నాస్త్రీత్రం తథా వినియోజయేత్. 35. ధాన్యామైష్టాదకానాం తు సేకో వాతేన దూషితే, రక్తపిత్తేన పయసాన్తేషణా తూష్ణవారిణా. 36. తతస్సీవ్యస్థిరం కుర్యాత్సంధిం బంధేన వా

పునః, మధ్యాజ్యేన తతోఽభ్యజ్య సిమనాసంధివేష్టకం. 38. కపాల
మార్దానతతశ్చార్ణయేత్పథ్యయాఽభవా.

కర్ణ విద్రధులను విద్రధికి చెప్పిన చికిత్సనే చేయవలయును. పిల్లపీచర అశ్వ
గంధ (తెన్నేరు) పాలచెట్టు ఆముదపువిత్తులు వీట్లతో తైలమును పక్వముచేసి పాలను
కలిపి చెవిలోపోసికొనిన కర్ణ పాలి వృద్ధి నొందును. మఱియు నన్నిరోగములును కుదురు
ను. గురిగింజనాడిని పోసి గేదెపాలను కాచి దానినుండి వెన్ననుతీసి దానినిరాచినకర్ణ పా
లీలు (చెవిత మైలు) పెఱుగును. విషగర్భమును తైలమును చేద సారతైలమును ఎనిమిది
రెట్ల గాడిద మూత్రమునను పక్వముచేసి తేపనచేసినచో కర్ణ పాలి వృద్ధియగును. జీననీ
యగణపు ఓషధులను కల్కముచేసి పాల నందుకలిపి తైలమునుచేర్చి పక్వముచేసి చెవి
లో పోసిన కర్ణ పాలి పుష్టి నొందును. నీటిపట్టులలోని మృగములమాంసమును క్వాధము
చేసి పోసిన కర్ణ పాలి పెఱుగును. తేనిచో గేదెనేతని ఏడురోజులు ధాన్యపుకుండలో
నుంచి తీసిరాచిన కర్ణ పాలి వృద్ధియగును. ముసలికందను తినినను వృద్ధియగును. చెవిలో
చెడునీరు నిలిచిన పోటు పుట్టును. అద్దానిని పోగొట్టికొనుటకై యష్టిమధుకము యవలు
మంజిష్ఠము ఆముదపువేళ్లు వీటిని తేనె నేయి కలిపి నూరి అనేకవిధములు గా తెగిన చెవు
లకు పట్టించవలయును. ఎట్లు తెగిన దానికట్టులనే జోడించవలయును. గంజి వేడినీరు వీటిని
పోయుట చేతను వాతదూషితములయందు హితము కలుగును. రక్తపిత్తదూషితమగు చె
విని పాలతోను కఫదూషితమగు దానిని వేడినీరుతోను కడిగి పిష్టుట తెగినచెవినిసరి
గాచేర్చి కట్టు కట్టవలయును. తేనెనేయి కలిపి వేపఅకు నూరికట్టినను కట్టవలయును.
శంఖచూర్ణముతోగాని కరక్కాయ పోడితోగాని కట్టును కట్టవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు కర్ణిగోగాధిక ర ప్రకరణము ముగిసెను.

౫౭. నాసారోగాధికారము.

☞ నాసారోగోపాయములు. ☞

శ్లో. పంచమూలీశృతం క్షీరం స్యాచ్చిత్ర కహారీశకీ, సర్విర్గుడ
షడంగశ్చ యూషః పీనసశాంతయే. 1.

పంచమూలములకషాయము పాలు చిత్రమూలము కరక్కాయ బెల్లము నేయి
అను నీయూరుపదువులతో సిద్ధముచేసిన యూషము పీనసరోగములకు వాడవలయును

◀ వ్యోషాదిచూర్ణము. ▶

శ్లో. వ్యోషచిత్తక తాలీసతింతిడీచామ్లు వేతసం, సచవ్యాజా జీతుల్యాంశి మేలాత్వకృత్త మాదికం. 2. వ్యోషాదికం చూర్ణమిదం పురాణగుడసాయుతం, వీనసశ్వాసకాసఘ్నం రుచిస్వరశరం పరం. 3.

శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు చిత్తమూలము తాడిశపత్రి అమ్లవేసము, చవ్యము బచ్చలి, జీలకఱ్ఱ వీలకులు లవంగపుపట్ట మున్నగువాని సమానభాగములను గాచేకొని చూర్ణముచేసి ప్రాతబ్లైసును అందు కలిపి నేవి పవలయును. ఇయ్యది వీనస శ్వాసదగ్ధులను పోగొట్టి రుచిని కలిగించును.

◀ పారాదులగు వివిధతైలములు. ▶

శ్లో. పాతాద్విరజనీమూర్వా పిప్పలీ జాతివల్లవైః, దంత్యాచ తైలం సంసిద్ధం నస్యం సమ్యక్తు వీనసే, వ్యాప్తీ దంతీ వచాశిగ్రుసు రసవ్యోషసైంధవైః, పాచితం నావనంతైలం పూతినాసాగదంజయేత్. 5. త్రికటువిడంగసైంధవబృహతీఫలశిగ్రుసురసదంతీభిః, తైలం గోజల సిద్ధం నస్యం స్యా త్పూతినస్యస్య. 6. కలింగహింగుమచిలక్షానుగస కల్పలైః, కుష్ఠాగ్రశిగ్రుజంతుఘ్నై రవపీడిః ప్రశస్యతే. 7. తైరేవ మూత్రసంయుక్తైః కటుతైలం విపాచయేత్, అపీనసే పూతినస్యే శమనం కీర్తితంపరం. 8. నానాపాకే పితృహరం విధానం కార్యంసర్వం బాహ్యామభ్యంతరం చ హరేద్రక్షంతీరవృక్షత్వచశ్చ యోజ్య సేకే సఘృతాశ్చ ప్రదేహాః. 9. పూయాస్త్రీ కృత్తఘ్నైః కషాయానావనాని చ, శుంఠీకుప్తకణాబిల్వ ద్రాక్షాకల్మకషాయవత్. 10. సాధితం తైలమాజ్యం వా నస్యం క్షవఘృకుక్పిణుత్, దీప్తేరోగే పైత్తికే సంవిధానం సర్వం కుర్యా న్నాఘగం శీతలం చ, నాసానాహే స్నేహపానం ప్రధానం స్త్రీగ్ధాఘమా మూర్ఖి వస్తిశ్చ నిత్యమ్. 12.

విషబొడ్డి పసపు మ్రానిపసపు చాగచక్క పిప్పళ్లు జాబియగుళ్లు దంతి వీటితో సిద్ధము చేయబడిన తైలమును నస్యముగా సుపయోగించినచో వీనసరోగము తొలగిపోవును. వాకుడు దంతిచెట్టు వన మునంగచెక్క కల్లతులసి శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు సైంధవలవణము వీటినివైచి తైలమును కాచవలయును. దీనిని నస్యముగాజేసిన నాసా సంభరధమను పూతిరోగమునశించును. శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వాయువిడంగములు

వైంధవలవణము వాకుడుచెక్క. మునగ వల్లతులసి వీటిని ఆవుమూత్రిముతో కలిపి త్రై
 లమునుపోసి పక్కము చేసి నస్యమిచ్చిన పూతినాసలు నశించును. కొడిశెపాలవిత్తులు
 ఇంగువ మిరియములు లక్క మోచరసము శోష్ణు పిప్పళ్లు మునగచెక్క వాయునిడం
 గములు వీటితో నవపీడము (పట్టు) చేయుట హితకరము. ఈయాషధములనే ఆవు
 పంచితముతోనూరి ఆవనూనెతో ఉడుక బెట్టి నస్యవిధి జేసినను పీనస మున్నగు రోగ
 ములు నశించును. నాసాపాకరోగములందు సీతనాశకమగు చికిత్సను చేయవలయును.
 రక్తమును వెడలించవలయును. పాలుగలచెట్టుల బెఱడు నీటితో తడవవలయును. నేతి
 ని పైని రాయవలయును. రక్తపిత్తిమును నశింపచేసెడి కషాయములనుగాని నస్యములను
 గాని యిచ్చుట నాసాపాకరోగమునందు హితకరము. శోఠి శోష్ణు పిప్పళ్లు మాత్రేడు
 చెక్క ద్రాక్ష వీటితోచేసిన కల్కనునందుకాని కషాయమునందుగాని సిద్ధముచేసిన త్రై
 లమును లేక నేతిని నస్యముగా నుపయోగించుటవలన తుమ్ములు యున్నగునవి నిలిచిపో
 వును. పిత్తజమగు నాసాస్రకోపమునకు పూర్తిగా మధురమును శీతలగు నగు చికిత్సను
 చేయవలయును. నాసానాహారోగమునకు పొగవేయుట యుత్తమము. శిరోవస్తినిన్ని
 చేయింపవలయును.

❦ వాతికములగు నాసారోగములకు ఘృతపానాదులు. ❦

శ్లో. వాతికేతు ప్రతిశ్యాయే పిబేత్సర్పి ర్యధాక్రమం, పంచ
 భిర్లవణైస్సిద్ధం ప్రథమేన గణేన చ. 13. నన్యాదిషు విధి కృత్స్నమ
 వేక్షే తార్దితేరిణం, పిత్తరక్తోతయోఃపేయం సర్పిర్చధురకైశ్శృతం. 14.
 పరిషేకా స్పృదేహోంశ్చ కుర్యాదపి చ శీతలాణ్, కఫజే నర్పిషాస్సిగ్ధం
 తిలనూషవిసక్వయా. 15. యవాగ్వ వామయిత్వా వా కఫఘ్నం
 క్రమమాచరేత్, దాద్వీంగుదీనికుంభశ్చ క్రిణిహ్యసురసేనవా. 16.
 వర్తయోఽత్రకృతామోజ్యాధూమపానేయథావిధి, అథవాసఘృతాణ్
 సక్తాన్ కృత్వామల్లిక సంపుటే. 17. నవప్రతిశ్యాయవతాంధూమంవైద్యః
 ప్రయోజయేత్, యః పిబతి శయసకాలే శయనారూఢం సుశీతలం
 మహ్యం. 18. నిలిలంపీనసయుక్తిః సముచ్యతేతేన రోగేణ, పుటపత్రం
 జయాపత్రం సింధుతైలసమన్వితం. 19. ప్రతిశ్యాయేషుసర్వేషు శీలితం
 పరమాషధం. సోషణం గుడసంయుక్తిం స్నిగ్ధదధ్యమ్లుభోజనం. 20. నవ
 ప్రతిశ్యాయహరం విశేమాత్కుఘపాచనం, ప్రతిశ్యాయేన వేశస్తాయూష

శ్చించాదలోద్భవః, తతః పక్షం కథం జ్ఞాత్వా హానేచ్ఛిర్షవిరేచనైః,
 శిరసోఽభ్యంజనస్వేథ సస్యకట్యమ్లభోజనైః. 29. పమనైర్ఘృతపానై
 శ్చ తాన్యధాస్వముపాచరేత్, భక్షయతి భుక్తమాత్రే సలవణము
 ఖ్యన్న మాషమత్కృష్ణం 23 స జయతి సర్వసముత్థం చింతాతం చప్ర
 తిశ్శాయమ్, పిష్పల్యా శ్శిగ్రుబీజాని విషంగుః మఠచాసచ. 24. అపవీడ్య
 ప్రశస్తోఽయః ప్రతిశ్శాయని నారణః సమూత్రపిష్టాశోచిద్విష్టాః క్రియాః
 క్రిమిషుయోజయేత్. 25. నావనార్థం క్రిమిఘ్నసి భేషజాని చ బుద్ధి
 మాన్, శేషాణాం తు వికారాణాం యధాస్వం న్యాచ్ఛికిత్సితం. 26.

వాతమువలనఁ బుట్టిన పీనసరోగమునందు ఎరుసగా సంపదలవణములతో నిద్దము
 చేసిన ఘృతమును ప్రథమగణోక్తమగు ఘృతమును త్రాగవలయును. రోగ ననుసరించి
 నస్యాదివిధులను చేయవలయును. పిత్తిరక్తోత్పన్నమగు నాసారోగమునందు మధురౌష
 ధములచే సిద్ధమచేసిన నేతిని త్రాగవలయును. కఫజమగుదానికి నేతతో స్నేహనముఁ
 జేసి పిదప నువ్వులు మినుములు గంజిచేసి త్రాగించి వాంతిఁ జేయింపవలయును. శోని
 చో మృనిపసపు గారకాయలు జమాలుగోటా వీటినిన్నింటిని రసమునుతీసి వత్తుల నం
 దుతడిపి యధావిధిగా ధూను సానమును చేయింపవలయును. లేనిచో అటుకులను నేతి
 తో తడిపి మల్లికార్జునమును చేసి పొదలా పెట్టి కల్పవలయును. బాసపొగను వీల్చిన
 చో పీనస యుపశమించును. రాత్రి పయండుటకు ముందు వట్టి నేలపై పయండి చల్లని
 నీటిని త్రాగినచో పీనసరోగములు నశించును. జాజి ఆకులను పుటపాకము చేసి సైంధ
 వలవణమును తైలమును అందుకిలిపి నాసికయందుంచవలయును. ఇవియన్నియును పీనస
 రోగమునకు పరమావధములు. శొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటిని బెల్లములోకలిపి తిని
 నను చిక్కనిమజ్జిగను పులియఁబెట్టి త్రాగినను క్రొత్తగా సంపదించిన పీనస శమించిపోగ
 లదు. క్రొత్తగావచ్చిన పీనసకు చింతఆకులను గంజిచేసి త్రాగుట మంచిది. ఇందు కఫము
 కలిగినచో మెల్లగా శిరోవిరేకములను చేయవలయును. అభ్యంజనము స్వేదము నస్యము
 మున్నగువానిని చేయవలయును. ఘృతాదులవలన వమనము హీనకరమగును. భుజించిన
 పిమ్మట పొట్టుతీసి మినపపప్పును ఉప్పును కలిపి వీనిని భక్షించుచుండిన చిరకాలము
 నుండి యుండినను పీనసరోగము తొలగిపోవును. నాసికనుండి పురుగులు పడుచున్నచో
 క్రిమినాశకములగు నౌషధములను ఆవుపంచితముతో కలిపి నూరి నస్యవిధిని చేయవల
 యును. తక్కినవాని ఆయైదోషముల ననుసరించి చికిత్సను చేయవలయును.

❁ ౧ శ్నేరుత్తైలము. ❁

శ్లో. రక్తకరవీరపుష్పం జాత్యశనకమల్లికాయాశ్చ, ఏతైస్సమంతు
త్తైలం నాసారోనాశనం శ్రేష్ఠమ్. 27.

శ్నేరు అశ-కిపుష్పము జాజపువ్వు మల్లియ వీటినితెచ్చైలముచేర్చి పక్వము చేసి ఆత్తైలమును నస్యమునుగా నుపయోగించినచో నాసారోగములును మూలరోగములును ఉపశమిల్లును.

❁ ౨ శిఖరిత్తైలము. ❁

శ్లో. గృహధూమకణాదారుక్షారసక్తాహ్వాసైంధవైః, సిద్ధం
శిఖరిబీజైశ్చ తైలం నాసార్యసాంఘికతం. 28

బూజు పిప్పళ్లు పసపు యవక్షారులు కాగుచెక్క సైంధవలవణము సెమలియ డ్ధువిత్తులు వీటితో సిద్ధముచేసిన తైలము నాసికారోగములను పోగొట్టును.

❁ ౩ చిత్రకత్తైలము. ❁

శ్లో. చిత్రకచవికానీవ్య కనిద్ధిగికాకరంజబీజలవణార్యైః, గో
మూత్రయుక్తం సిద్ధం తైలం నాసార్యసాంవిహితం. 29.

చిత్రమూలము చివ్యము ఓమము వాచుడు సెమలియకుగువిత్తులు జిల్లేడు ఆవు మూత్రము వీటితో తైలమును సిద్ధముచేసి నస్యమునుగానిచ్చిన నాసారోగములు మూలరోగములును నశించును.

❁ ౪ చిత్రకర సాయము. ❁

శ్లో. చిత్రకస్యామలక్యాశ్చ గుడూచ్యా దశమూలజం, శతం
శతం రసందత్త్వా పథ్యాచూర్ణాథకం గుడాత్. 30. శతం పచ్చేద్దనీభూ
త్తైలం ద్వాదశకంక్షిపేత్, వ్యోషత్రిజాతయోః క్షూరాత్ప్వలార్థ మపరే
ఽహని. 31. ప్రసార్థం మధునోదత్త్వాయథాగ్న్యద్యాదతంద్రితః, వృద్ధ
యేఽగ్నేః క్షయంకాసంపీన సందుస్తరం క్రిమిన్. 32. గుల్కోదాపర్త
దుర్నామశ్వాసాస్తం తిరిసాయనమ్.

చిత్రమూలము ఉసిరిక తిప్పతీగె దశమూలములు వీటిని 100 పలముల చొప్పున వేర్వేరుగా రసమునుతీసి అందొక ఆథకమూత్రమును కరక్కాయలను మార్జముచేసివైచి పక్వముచేసిఉడికిగట్టిపడునప్పుడు 12 పలముల బెల్లమును కలపవలయును. రెండవదిగము

దానిలో శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లును ముత్తెఱగులగుఱ్ఱారములును అర్థ పలముచో॥ వైచి
రి పలముల తే నెనుపోసి సిద్ధము చేయవలయును. పిమ్మట నీర సాయమును జత రాగ్ని నను
సరిల బిభక్షించిన జత రాగ్ని యుద్దీపించును. తయదగ్గుప్తీ సబంతు వాత సుగుల్లము ఉదావర్తము
మున్నగు రోగము లన్నియు తొలగి పోవును. ఇయ్యది చిత్రక హరీతిక సాయన మని
చెప్పబడును.

ఇట్లు చిత్రక త్రాసుండు వాసారో గాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౧౮. నేత్ర రోగాధికారము.

☞ నేత్ర రోగములకు సామాన్యములగు ఔషధములు. ☞

శ్లో. లంఘనా లేపన స్వేదన రేచన శిరావ్యఘ్నేః, ఉపాచరే దభి
వ్యధ్వా నంజనాన్ శోష్ణో తనాదిభిః. 1. శ్రీవాసాతివిషాలోద్ధైః చూర్ణి
తై రల్పి సైంధవైః, అవ్యక్తై క్షి గ దేకార్యం ప్రోతి సైర్దుండనం బహిః. 2.
అక్షిక్షుక్షిహారా రోగాః ప్రతిశ్యాయ ప్రణవ్యరాః, పంచై తే పంచరా
త్రేణ ప్రళమం యాంతి లంఘనాత్. ౩. స్వేదః ప్రలేప స్తిక్తాన్నం నేకో
దినచతుష్టయాత్, లంఘనం చాక్షిరో గాణామామానాం పాచనాని
వత్. 4. అంజనం పూరణం క్వాధపానమామేన శస తే, ధాత్రీఫల
నిర్యాసో నవద్యుక్తోపం నిహంతి పూరణతః. 5. సక్షౌద్ర సైంధవో వా
శిగ్రూద్భవ పత్రం సనేకః, దాద్వీర సాఽజనం వాపిస్త్యయ్యుక్తం ప్రపూర
ణమ్. 6. నిహంతి శీఘ్రం దాహా ప్రవేదనాన్స్యందనంభవాః, కరవీర
తరుణకీసలయచ్చేదోద్భవ బహుల సలిలస. పూర్ణమ్. 7. నయనయు
గం భవతి దృఢం సహ సైవ తక్షణాత్కుపితం, శిఖరిమూలం తామ్రక
భాజనే స్తాక సైంధవోన్మిత్రం. 8. పస్తు నిఘృష్టం భరణాద్భరితి నవం లో
చనోత్కోశం, సైంధవదారుహారిద్రాగై ర్కపఠ్యై రసాంజనైః పిష్టైః.
9. దత్తో బహిః ప్రలేపః భవత్యి శేషాక్షిరో గహరః, రథాశారవకం
లోద్రం ఘృతభృష్టం బిడాలకః, కార్యో హాతకేతి ద్వష్టు ప్రభృష్టో బిడా
లకః. 10. శాలాక శ్శిష్టో ర్బహిర్లేపో బిడాలక ఉదాహృతః, గిరిమృచ్ఛం

దన నాగర ఖటికాంశయోజితో బహిర్లేపః. 11. కురు తేవచయా మిశ్రో లోచన మగదం నసందేహః, భూమ్యామలకీస్ఫుష్టా సస్సైంధవ గృహ వారియోజితా తామ్రే, యాతాఘనత్వ మక్ష్యోర్జయతి బహిర్లేపః వీడామ్. 12.

నేత్రాభిష్యందములందు (ఎఱ్ఱవడుట పుసికట్టుట మసకకలుగుట మొ॥) కాటుక వేయుట ఆశోచ్ఛితము అనగా కలికము మున్నగునానిని వేయుటను చేయవలయును. స రలచ్చక్షువు గౌఱును అతివనలొద్దుగ వీటిని చూర్ణము చేసి కొంచెము సైంధవలవణమును కలిపి అస్పష్టముగా నుండిన కంటిజబ్బులకు వేయవలయును. కంటిలోను కనుగుడ్డులో ను పుట్టెడి ప్రతిశ్యామము వ్రణములు జ్వరములు మున్నగు నీ యైదురోగములును లంఘనమును చేయించుటచేత నయుదురాత్మలలో నెప్పుదిండును. స్వేదము పట్టువేయుట చేదుపదార్థములతినుట నేకము నాలుగురోజులు లంఘనము ననుసీయారును ఆముములగు నక్షిరోగములను పక్ష్యముచేయును. అపక్ష్యనేత్రరోగమునకు కాటుకలు కలికములు కషాయపానములు చేయింపరాదు. ఉసికపండులోని జిగుట కంటిలోబెట్టిన నూత్నము లగు నక్షిరోగములు నశించును. మునగాకునములలో సైంధవలవణమును తేనెను కలిపి కన్నులకు నేకనముచేయుట శ్రేష్ఠము. లేనిచో మౌరీపసపు రసాంజనము వీటిని చన్ను పాలతో నూరి కలికముగా నైనను వేసికొనవలయును. దీన నతిశీఘ్రముగా నేత్రవీడలు తొలగి పోవును. కన్నులు పోటులైత్తునప్పుడు తొలుతనే గన్నేరుఇగుళ్లఁగిల్లి అందుండి చెమర్చునిటిని కంటి మందుం ది కొనవలయును. నెమలియడుగు వేరును రాగిపాత్రపై నూరి అందుకొంచెవంత సైంధవలవణమును కలిపి పిచ్చుట మజ్జి నూరి పట్టువేసిననే నేత్ర రోగములన్నియును నశించును. సైంధవలవణము మూసిపసపు గైరికము కరక్కాయ రసాంజనము వీటిని కన్నులకుపై పట్టును వేసినయెడల నేత్రరోగములు సంపూర్ణముగా నశించును. లోద్ర నేతితో వేయించిన కరక్కాయ వీటిని నూరి కంటికిపైని కడ్డీతో రాచినయెడల నేతిములు నిర్మలము లగును. కొండమట్టి చందము వస వీటిని నూరి కన్నులకు వెలుపట పట్టువేసి నక్షిరోగములు నశించును. నేలముసిరిక సైంధవ లవణము వీటిని తామ్రపాత్రముపై గట్టిపడునంతకునూరి కన్నులకు వెలుపల పట్టువైచిన నక్షిరోగములు హరించును.

—● నేత్రాభిష్యందమునకు నేకాదులు. ●—

శ్లో. ఆశోచ్ఛితనం మారుతిజే క్వాథో బిల్వాదిభిర్ద్వితం, కోష్ణ సైస్రండబృహతీలర్కారీమఘశిగుభిః. 13. ఏరండపల్ల వేమూలేత్వ

చిచాజం పయఃశ్రుతం, కంటకార్యాశ్చ నూనీషు సుఖోష్ణంనేచనేహితం
 14. సంపక్వేక్షి గదే కార్యం చాంజనాదికమిష్యతే, ప్రశస్తవర్షతాచా
 ణ్ణోః సురంభాశ్రుప్రశాంతతా. 15. మందవేదనతా కంఠూః పక్వాక్షి
 గదలక్షణం, అంజనాదివిధిశ్చాగ్రే నిఖిలేనాభిధాన్యతే. 16. బృహత్యే
 రంజమూలత్వం శిగ్రోగ్ధూలం ససైంధవం, అజాక్షిరేణ పిష్టంస్యాద్వర్తి
 వాతాక్షిరోగనుత్. 17. హరిద్రే మధుకం పథ్యా దేవదారు చ పేషయే
 త్, ఆజేన పయసా శ్రేష్ఠమభిష్యం దేత దంజనం. 18. గైరికం సైంధవం
 కృష్ణాం నాగరం చ యథోత్తరం, పిష్టద్విరుశతోద్భిర్వా గుళికాంజన
 మిష్యతే. 19. ప్రపాండరీకయస్త్వహ్వానిశామలకపద్మకైః, శీతైర్క
 ధుసితాయుక్తైః సేకః పితాక్షిరోగనుత్. 20. ప్రాతరాశ్చోష్ణితనం పథ్యో
 శోధమూలాక్షిరోగిణాం.

వాతోత్పన్నమగు నేత్రాభిష్యందమునకు బిల్వద్యౌపధులకషాయమును వెచ్చ
 వెచ్చగా కాచవలయును. ఆరుదపుఆసులు వామడు యష్టిమధుకము మునఁగచె
 క్క పీటికషాయమతో కన్నులకు తడుపుచుండవలయును. ఆరుదపువ్రేళ్లయందు
 గాని ఆకులయందుగాని పట్టయందుగాని పాలనుకాచి ఆపాలతో కన్నులకు తడుపు
 చుండవలయును. తేనిచో వామడువ్రేళ్లలో పాలను పోసి కాచి కన్నులకు నీటితో త
 డుపుచుండవలయును. కన్నులు పోటు లెత్తుచున్నచో అంజనము జీయటయే యుత్త
 మును. కన్నులు చక్కగానగుపడుట కంటినిరు అతవేగముగా వచ్చుట స్వల్పముగా వేదన
 కలిగియుండుట ఇయ్యవి పక్వమగు నక్షిరోగములకు లక్షణములు. పెద్దవామడుచెక్కవ్రే
 ళ్లున్న మునఁగవ్రేళ్లము సైంధవలవణమును మేకపాలలో నూరి పత్తిచేసి కన్నులలో
 పెట్టుకొనిన నేత్రగోగములు నశించును. పసపు మ్రానిపసపు యష్టిమధుకము కరక్కా
 యలు దేవదారుపు వీటిని మేకపాలతోనూరి కంటిలో వేసికొనిన నభిష్యందరోగము
 లు నశించును. గైరికము సైంధవలవణము విప్పళ్లు తొంతి వీటిని ఉత్తగోత్తరము నధికము
 గా తీసికొని నీటితో నూరి యుండటం గాగట్టి కాటుక గా వేసికొనవలయును. కమల
 ములు ముల్లంగి పసపు మ్రానిపసపు ఉసిరిక పద్మాక్షును వీటినినూరి తేనె చక్కెరలనిందు
 కలిపి పిత్తదూనగులగు నేత్రములకు పట్టువేయవలయును. ద్రాక్ష ముల్లంగి మంజిష్ఠము
 జీవనీయగణపుటోషధములు వీటిని పాలలో కషాయముగాగాచి ప్రొద్దుటి పూటల కన్ను
 లలో వేసికొనుచున్న నేత్రగూలలు మున్నగువి తొలగి చును.

● నింబపత్రకల్మాషులు. ●

శ్లో. నింబస్య పత్రైః పరిలిప్య లోధ్రం స్వేదాన్ని చూర్ణమథాపి కల్మః, ఆశ్చోత్రసం మానుషదుగ్ధయుక్తం పితౄ స్రవతాపహమ గ్ర్యముక్తం. 21. కఫజే లంఘనం స్వేదః నస్యం తిక్తాన్నభోజనం, తీక్ష్ణైః ప్రథమనం కుర్యాత్తీక్ష్ణైశ్చైవోపనాహనం. 22. ఫణిజ్జకాస్ఫితకశీతబిల్వధత్తారపీలూసురసార్జభంగైః, స్వేదం విదధ్యాదథవా ప్రలేపం బర్హిష్ఠశుంఠీసురదారుకుష్ఠైః. 23. శుంఠీనింబదలైః పిండః సుఖోష్ణైస్వస్వల్పసైంధవైః, ధార్యశ్చక్షుషి సంలేపాత్ శోధకంఝారుజావహః. 24. వల్కలంపారిజాతస్య తైలకాంజిక సైంధవం, కఫోద్భూతాక్షిశూలఘ్నం తగుఘ్నం కులిశం తథా. 25. స సైంధవం లోధ్రం మథాజ్యభ్రష్టం సౌవీరపిష్టం సితవస్త్రబంధం, ఆశ్చోత్రసం తన్నయనస్య కుర్యాత్కంఠాం చ దాహం చ రుజాం చ హన్యాత్. 26.

లూద్ధగపుష్పమును వేపాకులతో ఖాదివి కాచి చూర్ణముచేసి కాచి కల్మమును చేసి కాచి చనుపాలతో రంగరించి కన్నులలో పెట్టినచో పితౄరక్త వాతములవలన పుట్టి ననేత్రరోగములు హరించును. కఫోత్పన్నములగు నేత్రరోగములకు స్వేదము నస్య విధి తిక్తాన్నభక్షణము తీక్ష్ణములగు నౌషధములచేత కాచుట పిండికట్టులను కట్టుటయున్నగు వానిని చేయవలయును. ఫణిజ్జకము శ్వేతగోకర్ణి మారేడుపండు గోగు శులసి వీటికల్మమును కంటిలో వైచి స్వేదక్రియను చేయవలయును. లేనిచో కురువేరు శొంఠి దేవ దారు చెక్క శోష్ణ వీటితో చెమట పట్టించుట గాని హితకరము అగును. శొంఠి నింబ పత్రములను పిండిచగా చేసి కొంచెము వెచ్చుచేసి సైంధవలవణమును కలిపి నేత్రములకు పట్టునువేయుట మంచిది. నింబవృక్షపు బెరడుగంజి సైంధవలవణము వీటికల్మమును లేపనముచేసినను కఫోత్పన్నములగు నేత్రశూలలు హరించును. లూద్ధగను నేటిలో నుంచి సైంధవలవణమును కలిపి గంజిలో నూరి తెల్లని వస్త్రమునందుఁ బెట్టి కంటిపైని పెట్టికొనినయెడల దురద మంట బాధయును తొలగిపోవును.

● వాతాధిక్యమునందు భిన్నము లగు నుపాయములు. ●

శ్లో. స్నిగ్ధ రుష్ణైశ్చ వాతోత్థః పితౄజ్ఞో మృదుశీతలైః, తీక్ష్ణ రూష్ణోష్ణవిశదైః ప్రశామ్యతి కఫాత్తకాః. 32. తీక్ష్ణోష్ణమృదుశీతా

నాం వ్యత్యాసా త్వాన్నివాతికాః, తిరీటత్రిఫలాయష్టిశర్కరాభద్రముస్తకాః. 33. పిష్టే శ్శీతాంబునా సేకో రక్తాభివ్యందనాశనః, కశేరుమధుకానాం చ చూర్ణ మంబరసంయుతం. 34. న్యస్త మ స్వంత రీత్యాసు హిత మాశ్చోవ్యతనం భవేత్, దర్శిపటోలమధుకం సనింబం పద్మకోత్పలం. 35. ప్రపాండరీకం చైతాని పచే త్తోయే చతుర్గుణే, విపాచ్య పాదశేపం తు తత్పునః కుడవం పచేత్. 36. శీతభూతే తత్ర మధు దద్యా త్పాదాంశికం తతః, రసక్రియైషా దాహాశ్రు రోగరక్తరుజాపహా. 37. తిక్తస్య సర్విషః పానం బహుశ శ్శ్చ విరేచనం, అష్టోరపి సమంతా చ్చ పాతనం తు జలౌకసః. 38. పిత్రాభివ్యందమనో విధి శ్చాప్యృపపాదితః, శిగ్రుపల్లవనిర్యాసః సుఘృష్ట స్తామ్రసంపుటే. 39. ఘృతేన ధూపితో హంతి శోథఘ్నరాశ్రువేదనాః, పిష్టే ద్వింబస్య పత్రై రతివిమలతరై ర్జాతిసింధూత్థమిశ్రా అంశర్గర్భం దధానా పటుతరగుటికా పిష్టలోధ్రోణ భృష్టా, తూలై స్సావీరసాండ్రై రతిశయమృదుభి ర్వేష్టితా సా సమంతా చ్చక్షుఃకోవప్ర శాలతిం చిర ముపరి నృశో ర్భ్యామ్యమాణౌ కరోతి. 41.

వాతోత్పన్నములగు నేత్రరోగములను స్నిగ్ధములు నుష్ణములగు ఔషధములచేత జాగుచేయవలయును. కఫోత్పన్నములగు రోగములు తీక్ష్ణములు రూక్షములు నగు ఓషధులచేత శాంతిని పొందింపవలయును. సన్నిపాతోత్పన్నములగు నేత్రరోగములయందు తీక్ష్ణములు నుష్ణములును కోమలములునగు చికిత్సను చేయవలయును. లోక్త త్రిఫలములు మధుకము కండచక్కెర భద్రముస్తైలు వీటిని నూరి చల్లని నీటిలో కలిపి సేకముచేసిన రక్తాభివ్యందములు తొలగును. కశేరువు మధుకము వీటిహార్షమును వస్త్రమునందుంచి పొట్లమునుకట్టి నీటిలోనుంచి కంటిలో పిండుట మంచిది. మ్రానిపసపు వటోలము మధుకము నింబము పద్మాక్షము కమలము నల్లకల్పలు వీటిని నాలుగురెట్ల నీటిలో పక్వము చేసి నాలవపాలు బాక్తియుండగా దింపి చల్లార్చి యొకపలము తేనెను కలపవలయును. ఇయ్యది రసక్రియ యనంబడును. దాహము అశ్రురోగము రక్తరోగము వీటిని పోగొట్టును. కటుతైలమును త్రాగి విరేచనమునకు తీసికొనుట హితకరము. లేనిచో కన్నులకు నలుచుక్కులను జలగలను పట్టించుట మంచిది. పిత్రాభివ్యందమును పోగొట్టు విధి చెప్పబడినది. మున గాకురసమును రాగినంపుటములో నూరి నేతితో ధూచనచేసిన శోథ

మున్నగునవి నశించును. జావిశ్రీ సైంధవలవణములను నూరి మాత్రలఁగట్టి వాటిపైని మెత్తని నింబపత్రములను నూరి పూసి లోధ్రను పూసి మఱల దూదిని గంజితో తడిపి దానిపైని చుట్టి కంటిపైభాగమునందు కట్టిన ఆక్షిప్రణిపము బుపశాంతించును.

❁ బిల్వాంజనము. ❁

శ్లో. బిల్వపత్రరసః పూతః సైంధవాజ్యేన చాన్వితః, శుల్బే వ రాటికాఘృష్టే ధూపితో గోమయాగ్నినా. 42. పయసా లోడిత శ్వాత్తోః పూరణా చోఽభివ్యం దేఽధిమంథే చ స్రావే రక్షే చ శస్యతే. 43. సలవణకటుతైలం కాంజికం కాంస్యపాత్రే ఘుని త ముపఘృష్టం ధూపితం గోమయాగ్నా, సపవనకఫకోఽం ఛాగదుగ్ధా వసిక్తం జయతి నయనశూలం స్రావశోధం సరాగం. 44. తరుస్థవిధ్ధామ లకరసః సర్వాక్షిరోగనుత్, పురాణం సర్వథా సర్పిః సర్వనేత్రామయా పహం. 45. అయమేవ విధి స్సర్వో మంధాది వ్యపి శస్యతే, అశాంతౌ సర్వథా మంథే భ్రువో రుపరి దాహాయేత్. 46. జల్లాకః వాతనం శ స్తం నేత్రపాకే విరేచనం, శిరాప్యధం వా కుర్వీత నేకాలేపా శ్చ శు క్రవత్. 47.

బిల్వఫలపురసములో సైంధవలవణము నేతని కలిపి రాగిపాత్రలో గవ్వల తోనూరి గోమయాగ్నిచేత ధూపితముఁ జేసి పాలముందు కలిపి నేత్రములలో వేసికొ కొనిన నేత్రశూలలు తొలగును. ఇయ్యది అభివ్యందము అధిమంథము రక్తస్రావము వీని యందు శ్రేష్ఠము. ఉప్పు ఆవనూనె గంజి వీటని కాంస్యపాత్రలో వైచి గట్టిపడు నంతవఱకును తాతితో తఱఁగి గోమయాగ్నియందు ధూపితముఁజేసి మేకపాలతో తడి పి కన్నులకు వైచిన వాతకఫముల ప్రకోపమువలన సుత్యస్నములయిన నేత్రరోగములు శూలలు స్రావములు వాపు గజ్జి ఇది యన్నియును తొలగిపోవును. వృక్షమునుండి ఆవృడు కోసిన ఉసిరికరసమును కంటిలో పిండినచో సంపూర్ణరోగములు నశించును. స్రావనేయి అన్నివిధములగు నేత్రరోగములను పోగొట్టును. ఈవిధియే నేత్రపు టుధి మంథరోగమునకును చెప్పఁబడినది. అధిమంథరోగము శాంతింపనిచో కనుబొమ్మల వైభాగమును కాల్యవలయును. నేత్ర పాకరోగమునందు జలగను పట్టించుటయును ప్రవ ర్తికెచ్చుటయును హితకరములు. లేనిచో నాడీచ్చేదనముః జేయవలెను. శుక్రరోగము లకు వలె నేకము లేవన చేయవలెను.

❖ పడంగగుగ్గిలము. ❖

శ్లో. షభీతక శివా ధాత్రీ పటోలాగిష్ట వాసకైః, క్వాఢో గుగ్గు
లునా పేయః శోఢశూలాక్షిపాకహః. 48. పీలుం చ సప్రణం శుక్రం
రాగాదీం శ్చాపి నాశయేత్, ఏతై శ్చాపి ఘృతం పక్వం రోగాం స్తాం
శ్చ వ్యపోహతి. 49.

తాడి యుసిరిక కరక పటోలములు నింబము అడ్డసరము వీటిని కషాయమును
బెట్టి గుగ్గలమును కలిపి త్రాగిన నేత్రపురాపులు శోలపాకములు ప్రణములు గల పీలు
పును గజ్జి మున్నగురోగములను పోగొట్టును.

❖ వాసకాద్యౌషధము. ❖

శ్లో. ఆటరూషాభయానింబధాత్రీముస్తాక్షకోలకైః, రక్తస్రా
వం కఫం హంతి చక్షుస్యం వాసకాదికం. 50.

అడ్డసరము కరక్కాయలు వేప యుసిరికలు తుంగముస్తై తాడికాయలు వీటి
కషాయము మున్నగువానివలన నేత్రసంబంధములగు రక్తస్రావాదులు అన్నియును
దూరములగును.

❖ బృహద్యాసాదిక్వాఢము. ❖

శ్లో. వాసాఘనం నింబపటోలపత్రం తిక్తామృతాచందన వత్స
కత్వక్, కలింగదార్ద్రీ దహనం చ శుంఠీ భూనింబధాత్ర్యా వభయావిభీ
తం. 51. శ్యామాయవక్వాఢమథాష్టభాగం పిబే దిమః పూర్వదినే క
షాయం, తైమిర్యగంఢూ పటలాచ్ఛదం చ శుక్రం నిహన్యా ద్వ్యణ
మప్రణం చ. 52. పీలుం చ కాచం చ మహారజ శ్చ నక్తాస్థ్యరాగం శ్వ
యధుం సశూలం, నిహంతి సర్వా స్నయనామయాం శ్చ వాసాది రే
ష ప్రథితప్రభావః. 53.

అడ్డసరము తుంగముస్తైలు నింబము పటోలపత్రములు కటుకరోహిణి తిప్పత్రీగ
చందనము కోష్ఠు కొడిసెపాలవిత్తులు మ్రానిపసపు చిత్తమూలము శొంఠి నేలవేము
ఉసిరిక కరక్కాయలు తాడి పిప్పళ్లు వీటి నెనిమిదిరెట్ల నీటిలో కషాయమును కాచి
త్రాగిన తిమిరము ఖాజ దురద పటలములు అర్బుదములు మున్నగు నేత్రరోగములు
నశించును. మఱియును కాచరోగము శోభకూలమును ఇంక నితరరోగములును
నశించును.

◀◀ పథ్యాదిక్వాధములు. ౧౧ ▶▶

శ్లో. పథ్యా స్తిస్రా విభీతకన్యః పథ్యాస్త్రి ద్వాదశైవ తు, ప్రస్థాశ్శే
 సలిలే క్వాధ మష్టభాగావశేషితం. 54. పీత్వా భిష్యంద మాస్రావం
 రాగ శ్చ తిమిరం జయేత్, సంరంభ రాగశూలాశ్రునాశనం దృక్ష్పసా
 దనం, నేత్రే త్వభిహతే కుర్యా చ్చీత మాశ్చోచ్చేతనాదికం. 55. దృష్టి
 ప్రసాదజననం విధి మాశు కుర్యాత్ స్నిగ్ధై ర్హిమై శ్చ మధురై శ్చ త
 థా ప్రయోగైః, స్వేదాగ్నిధూమభయ శోక రుజాభితాపై రభ్యాహ
 తా మసి తథైవ భిష క్షికి త్సేత్. 56. ఆగంతుదోపగ ప్రసమీక్ష్య కా
 ర్యం వక్త్రోష్ట్రణా స్వేదితు మాదిత స్తు, ఆశ్చోచ్చేతనం శ్రీశయసా చ
 సద్యో య చ్చాపి పిత్తిక్షతజాపహం న్యాత్. 57. సూర్యోపరాగాన
 లవిన్యూదాదివిగోకనే నోపహతే క్షణస్య, సంతర్పణం స్నిగ్ధహిమా
 దికార్యం నాయం నిషేవ్యా శ్రీఫలాప్రయోగాః. 58. నిశాబ్జత్రిఫలా
 దార్ద్రీ సితా మధుక సంయుతం, అభిఘాతాక్షిశూలఘ్నం నారీక్షీరేణ
 పూరణం. 59. ఇత్కుటాంకురజస్తద్వ త్వరసో నేత్రపూరణం, ఆ
 జం ఘృతం క్షీరపాత్రం మధుకం చోత్పలాని చ. 60. జీవకర్ష భక్తా
 చాపి పిష్ట్యా సర్పి ర్విపాచయేత్, సర్వనేత్రాభిఘాతేషు సర్పి రేత త్ప్ర
 శస్యతే. 61.

మాదు కరక్కాయలు తాడి ఆరు ఉసిరిక పండ్రెండు వీటిని 8 పలముల నీటి
 లో కషాయముచేసి ఎనిమిదవపాటు మిగిలియుండగా దింపి త్రాగిన నేత్రాభిష్యందములు
 స్రావములు రాగము తిమ్మిరులు ఇయ్యవి నశించును. దృష్టి నిర్మలమగును. కనుపోటులు
 కుదురును. శీతలౌషధులకసనును పిండుట మంచిది. స్నిగ్ధములును శీతలములును మధు
 రములునగు ప్రయోగములనుచేసి దృష్టిని స్వచ్ఛముచేయవలయును. స్వేదము నిష్కాపాగ
 భయము శోకము బాధ అభితాపము మున్నగువానివలన దూషితమైన దానికిఁగూడ నీచి
 కితస్ననే చేయవలయును. ఆగంతుకదోషములను చక్కగా కనిపెట్టి తొలుతనే నోటి
 లో ఆవిరిని పట్టవలయును. చనుబాలతో తిడుపుటనుగాని పిత్తిక్షతములను హరించు
 ఔషధములనుగాని చేయవలయును. సూర్యుని గ్రహణమును మంటను మెఱుపును
 చూచుటచేత దృష్టి హతమయ్యేనేని స్నిగ్ధములును శీతలములు నగునౌషధములచేత తడువ
 వలయును. సాయంకాలములగురుదు త్రిఫలములకషాయముతో కడుగుట మంచిది.

పసపు తుంగమునైయి త్రిఫలములు మ్రానిపసపు చక్కెర మధుకము వీటిని చనుబాలతో నూరి కంటిలో వేసికొనిన కంటికి దెబ్బ తగులుటవలన గలుగుకూల లన్నియును తొలగును. లేనిచో మేకయొక్క నేతిని పాలను మధుకము కమలములు జీవకము పృషభ మనుగంధద్రవ్యము వీటిని నూరి నేతిని బక్యము చేసి నేత్రములను ప్రయోగించినచో, సమస్తములగు నేత్రాభిఘాతములును తొలగును.

◀ సైంధవాది ప్రయోగములు. ▶

శ్లో. సైంధవం దారు శుంఠీ చ మాతులుంగీరసో ఘృతం, స్త
 నోవ్యసకాభ్యాం కర్తవ్యం శుష్కపాకే తదంజనం. 62. వాతాభివ్యంధ
 వచ్చిన్య ద్వాతే మారుతపర్యయే, పూర్వభుక్తం హితం సర్పిః క్షీ
 రం చాప్యథ భోజనే. 63. వృక్షాదన్యాం కపిథే చ పంచమూలే శు
 హా త్యసి, సక్షీరం కర్కటరసే సిద్ధం చాపి విబేత్ ఘృతం. 64. అభి
 వ్యంధ మధీమంధ్ర రక్తోత్త మథ వాఙ్మనం, శిరోత్పాతం శిరాహర్ష మ
 న్యాం శ్చక్షిభవా న్లదాన్. 65. స్నిగ్ధస్యాజ్యేన కాంఢేన శిరావ్యధైః
 శమం నయేత్, అష్టాధ్యుషితశాంత్యర్థం కర్యా ల్లేపా న్నుశీతలాన్. 66. త్రైంగుకం త్రైఫలం సర్పి గ్నిర్ణం వా కేవలం హితం, శిరావ్యధం వి
 నా కార్యః పితృస్యందహరో విధిః. 67. సర్పిః క్షౌద్రాంజనం చ స్యా
 చ్చిరోత్పాతస్య భేషజం, తద్వ త్రైస్సింధవ కాసీనం స్తన్యపిప్ఠం చ పూ
 జితం. 68. శిరాహర్షంజనం కుర్యా త్ఫాణితం మఘసంయుతం, మధు
 నా తార్కశ్చై లం వా కాసీనం వా సమాక్షి కం. 69.

సైంధవలవణము మ్రానిపసపు శొంఠి మాచిరసము నేను వీటిని చనుబాల తోను నీటితోను నూరి శుష్కపాక నేత్రములను వేయుట హితకరము. వాయుజము లగు సభివ్యందరోగములయందును ఇతరరోగములయందును మొదట ఘృతమును తినిపించి కిమ్మట పాలను త్రాగించుట హితము. బదగిక వెలగ బ్రహత్పంచమూల ములు బిల్వపత్రము వీటితో వేరువేరుగా సిద్ధముచేయబడిన పాలతో కూడిన నేతిని త్రాగుట మంచిది. అభివ్యందము అధిమంధము నేత్రార్షము శిరోత్పాతము శిరోహర్షము ఈరోగములను ఇతర నేత్రరోగములను స్నిగ్ధము చేయించి నాడులను ఛేదించి పోగొట్టవలయును. ఆష్టాధ్యుషితరోగమును పోగొట్టుటకై శీతలజీవములను చేయవ

క్షుస్య సైంధవం. 86. మధునాంజనయోగా స్ఫుర్య శ్చత్వారః శుక్రశా
 న్తయే, వటక్షీ రేణ సంయుక్తం శ్లక్ష్యం కర్పూరజం రజః. 87. క్షీప్ర
 మంజనతో హున్తి శుక్రం చాపి ఘనోన్నతం, త్రిఫలామజ్జమంగల్యమ
 ధుకం రక్తచందనం. 88. పూరణం మధుసంయుక్తం క్షుతశుక్రాజకాశ్రు
 జితో, తాలస్య నారికేరళస్య త్తైవారుష్కరస్య చ. 89. కరీరస్య చ
 వంశానాం కృత్వా ఊరం పరిశ్రుతం, కరభాస్థికృతం చూర్ణం ఊరే
 ణ పరిభావితం. 90. సప్తకృత్వోష్ణకృత్వోష్ణ వాశ్లక్ష్యం చూర్ణంతు కా
 గయేత్, ఏతచ్ఛుష్కేష్వసాధ్యేషు కృష్ణీకరణ ముత్తమం. 91. యా
 ని శుక్రాణి సాధ్యాని తేషాం పరమ మంజనమ్.

ఏనుగు పంది ఒంటె ఆవు గుఱ్ఱము మేక గాడిద వీటిదంతములలో నాలవపాలు
 శంఖము ముత్యములు సముద్రశేసము మిరియములు వేసి వత్తిని చేయవలయును.
 ఇయ్యది క్షుతశుక్రముల నశింపజేయును. శంఖము నాలుగు భాగములు మణిశిల
 అందర్థభాగము దానిలో నర్థభాగము మిరియములు మిరియములలో నర్థభాగ
 ము సైంధవలవణము వీటిని చూర్ణముచేసి నేత్రములందు వైచిన శుక్రములునశించును.
 పిచ్చటరోగమునందు దీనినే తేనెలో కలిపి వేయవలయును. అర్బుదరోగమునందు
 మజ్జితేటితో నూరివేయట మంచిది. విషబొద్ది మధుకము సత్తుతాడివిత్తులు సైంధవ
 లవణము ఈనార్ణింటిని వేరువేరుగా తేనెలో కలిపి కన్నులలో వేసికొనిన పూవులు
 పూచుట నశించును. కర్పూరమును మట్టిపాలతోనూరి కాటుక వేసికొనినచో మిక్కిలి
 పెరిగిన పూవునైనను పోగొట్టును. త్రిఫలములు కమలములు గోరోచనము మధుక
 ము రక్తచందనము వీటిని తేనెలో కలిపి కన్నులలో వేసికొనినను డెబ్బవలన గలిగిన
 శుక్రములు ఆంశువులు నశించును. తాళపృక్షము నారికేలము జీడివిత్తులు అడ్డపర
 మువీటిని ఊరమునందు ఒంటె ఎముకల చూర్ణమును భావనచేసి పిచ్చుట ఏ డెనిమిది
 మాటులు భావనచేసి ఈచూర్ణము నుపయోగింప వలయును. అసాధ్యములగు శుక్రము
 లునశించును. సాధ్యము లగువానికి నుత్తమమగు అంజన మనందగును.

❁ పటోలాద్యఘృతము . ❁

శ్లో. పటోలం కటుకాం దార్ద్రం నిబం వాసాం ఫలత్రికాం. 92.
 దురాలభాం పర్వటకం త్రాయంతీం చ పలోన్దితాం, ప్రస్థమామలకా
 నాంచ క్యాథయే దుల్బనేంభసి. 93. పాదశేషే రసే తస్య స్ఫుతప్రస్థం

విపాచయేత్, కల్లైర్భూనింబకుటజ ముస్తాయస్త్వాహ్వాచందనైః. 94. సప్తిష్రీకేస్తత్సిద్ధం చక్షుష్యం శుక్రయోర్హితం, మ్రాణకర్ణాక్షీ నర్త త్వజ్జుఖ రోగవ్రణాపహం. 95. కామలా జ్వరవీసర్ప గండమాలా హరం పరం.

చేదుపాళ్ల కటుకరోహిణి మ్రానిపసపు నింబము అడ్డసరము త్రిఫలములు దూల గొండి పిత్తపాపడ లజ్జాపంఠి వీటిని తొలినాల్గిటిని మూడుపలములు చొచ్చిచివఱవానిని ఒక్కొక్కపలము చొప్పున తీనికొని 16 పలముల ఆమలకములను ఒకదోణపు నీటి లో కషాయముఁ గాచి ఔషధులనందు పక్వముచేసి నాలవపాలు మిలిలియండగా దింపి 16 పలముల నేతని పక్వము చేయవలయును. నేలవేము కొమ్మ తుంగముసైలు మధుకము చందనము పిప్పళ్లు వీటిని కల్కముచేసి పైవైనానిలో కలిపి నేవించినచో, శుక్రములు నశించును. ముక్కు చెవి కన్ను ఒడలు ముఖము వీట్లయందుగల వ్రణము లను పోగొట్టును. కామెలలు జ్వరము మున్నగువానిఁ బోగొట్టును.

❖ కృష్ణాద్యైతలము. ❖

శ్లో. కృష్ణావిడంగ మఘయష్టికసింధుజన్త విశ్వోషధైః పయసి సిద్ధ మిదం ఛగల్యైః, తైలం నృణాం తిమిరశుక్రశిరోక్షిశూల పాకా త్యయాం జయతి నస్యవిధౌ ప్రయుక్తం. 97. అజకాం పార్శ్వతో విద్ధ్యా సూచ్యా విస్రావ్య చోదకం, వ్రణం గోమయచూరేన పూరయే త్సర్పిషా సహా. 98. సైంధవం వాజిపాదం చ గోరోచనసమన్వితం, కేలుత్వగ్రసనయుక్తం పూరణం చాజకాపహం. 99.

పిప్పళ్లు వాయువిడంగములు మధుకము సైంధవలవణము శొంఠి వీటికల్కము పాలలోపక్వముచేసి అందు తైలమును పక్వముచేయవలయును. దీనిని నస్యముగా నుప యోగించినచో తిమిరము శుక్రము మున్నగువనినశించును. నేత్రజములగు అజగల్లికాదు లను నూదితో కుట్టి చెఱునీటిని వెడలించి పేడచూర్ణము నాగాయమునందు పోయవల యును. సైంధవలవణము గోకర్ణి గోరోచనము వీటిని పూరించిన అజకారోగములు హరించును.

❖ శశకాది ఘృతము. ❖

శ్లో. శశకస్య శిరఃకక్లే శేషాంగకర్షితే జలే, ఘృతస్య కుడ వం పక్వం పూరణం చాజకాపహం. 100. శశకస్య కషాయే చ సర్పి

లయును. తిందుకచెక్కతో సిద్ధము చేసినట్టిగాని త్రిఫలములతో సిద్ధముచేసినట్టిగాని నేలిన్ద్రునిను కేవలము ప్రాతనీతిసయినను లేపన చేయవలయును. నాడీఫదనము లేకుండ పిత్తాభివ్యంధములను హరించు క్రియలను చేయవలయును నేయియును ఊద్రాంజనమును శిరోత్పాతమునకు తగినభేషజములు. శిరాహ్న మునందు సైంధవలవణము నీసము వీటిని చనుబాలతో నూరి అంజనము వేయవలయును. లేనిచో లేనెతో రసాంజనమును గాని కానీసమును గాని కలిపివేయుట మంచిది.

● నేత్రవణములకు పడంగగుగ్గులము. ●

శ్లో. వణశుక్రప్రశాంత్యర్థం పడంగం గుగ్గులుం పిబేత్, కతకస్య ఫలం శంఖం తిందుకం రూప్యమేవ చ. 70. కాంస్యే నిఘృప్తం స్తన్యేన క్షతశుక్రా ర్తిరాగజత్, చందనం గైరికం లాక్షామాలతీ కలికా సమా. 71. వణశుక్రహారి వర్తిః శోణితిస్య ప్రసాదనీ, శిరయా వాహారే ద్రక్తం జతాకాభి శ్చ లోచనాత్. 72. అక్షమజ్జాంజనం నాయం స్తన్యేన శుక్రనాశనం, ఏకం వా ఘండరీకం చ ఛాగక్షీరావసేచితం. 73. రాగాశ్రువేదనాం హన్యాత్క్షతపాకాత్యయూజకాః, తుత్థకం వారిణా యుక్తం శుక్రం హస్త్యక్షిపూరణాత్. 74. సముద్రఘనదక్షాండ త్వక్సిందూతైః సమాక్షికైః, శిగుబీజయుతై ర్వర్తిః శుక్రఘ్నీ శిగువారిణా. 75. ధాత్రిఫలం నింబపటోలపత్రం యష్ట్యాహ్వలోధ్రం ఖదిరం తిలా శ్చ, క్వాధః సుశీతో నయనే నిషిక్తః సర్వప్రకారం వినిహన్తి శుక్రం. 76.

నేత్రవణములు చుక్కలు నశించుటకై పడంగగుగ్గులమును నేవింపవలయును. చిల్లగింజలు శంఖపుష్పి తిందుకము కుప్పిచెట్టు వీటిని కంచుపాత్రలో చనుబాలతో నూరి అంజనమును చేసిన క్షతశుక్రములబాధలు అన్నియును నశించును. చందనము గైరికము లత్తుక జాజి వీటిని సమభాగములను వత్తిచేసి యుపయోగించినచో వ్రణములు మున్నగునవి తొలగించును. లేనిచో కన్నులకు జలగలను పట్టించిగాని దుష్పరక్తమును వెడలించవలయును. తాడిగుటికలను స్త్రీస్తన్యముతో నూరి కాటుకపైచిన శుక్రములు నశించును. కమలమును మేకపాలతో నూరి అవసేచనముఁ జేసినచో నేత్రరోగములకు నేత్రపాకములను నశించును. మైలుతుత్తమును నీటితో నూరి వైచిన శుక్రములు నశించును. సముద్రఘనము శోహలాచెక్క సైంధవలవణము మునంగవిత్తలు వీటిని మునగరసముతో నూరి వత్తిచేసి కన్నులలో నుంచిన శుక్రములు నశించును. ఉసిరికకాయ

వేపాకులు పటోలపత్రములు మధుకము లోగ్ర కాచు తిలలు వీటిని కషాయముచేటి చల్లార్చి నేత్రములపై చల్లించి నన్నివిధములగు నేత్ర రోగములును నశించును.

●● సేచనాదులు. ●●

శ్లో. క్షుణ్ణపున్నాగ పత్రేణ ధరిభావితవాగిణా, శ్యామాక్వాధే
 ౭౦బునా వాధ సేచనం కుసుమాపహం. 77. దక్షాండత్వక్ష్మిలాశంఖ
 కాచచందన గైరికైః, తుల్యై రంజనయోగోఽయం పుష్పార్కాదివిలేఖ
 నః. 78. శిరీషబీజమరిచపిప్పలీసైంధవై రపి, శుక్రే ప్రఘర్షణం కా
 ర్య మథవా సైంధవేన చ. 79. బహుశః పలాశతుసుమస్వరసైః పరి
 భావితా జయ త్యచిరాత్, నక్తాహ్వబీజవర్తిః కుసుమచయం దృక్షు చి
 రజ మపి. 80. సైంధవత్రిఫలా కృష్ణా కటుకా శంఖనాభయః, సతామ్ర
 రజసో వర్తిః పిష్ట్యా శుక్ర వినాశినీ. 81. చందనం సైంధవం పథ్యా ప
 లాశతరుశోణితం, క్రమపృథ్థ మిదం చూర్ణం శుక్రాత్కాదివిలేఖనం. 28.

పున్నాగపు అకులను తెచ్చి నీటిలో కలిపి రగముతీసి గాని పిప్పళ్ళకషాయము తోగాని కన్నులకు సేచన చేసిన కఠిపూవులు నశించును. గోరింబచెక్క శిలాజిత్తు శంఖము కాంస్యము చందనము గైరికము వీటిని సమభాగములను అంజనముచేసి నేత్రములపూవులకు వేసిన నశించును. దిరిసెచవిత్తులు మిరియములు పిప్పళ్లు సైంధవలవణము వీటితోగాని కేవలము సైంధవలవణముతోగాని శుక్రమును ఘర్షణచేసిన తోలగును. మోదుగపూవులరసముతో కంటిని అనేకమారులు పరిభావనచేసిన శుక్రములునశించును. నెమలియడుగువిత్తులను వత్తిచేసి కఠిలోనుంచిన పువ్వులు నశించును. సైంధవలవణము త్రిఫలములు పిప్పళ్ళు కటుకరోహిణి శంఖపుష్పము రాగిసాడి వీటినినూరి వత్తిచేసి కన్నులలో వేసికొనిన పూవులు నశించును. చందనము సైంధవలవణము కరక్కాయలు వీటిని ఏకోత్తరములు పెచ్చుగా గ్రహించి దూర్ణముచేసి కన్నులలో వేసికొనిన శుక్రములు అర్ధరోగములు నశించును.

●● దంతవర్తిః. ●●

శ్లో. దంతై ర్హస్తైవరాపెలాష్ట్రై గవాశ్వాబ్జభిరోద్భవైః, న
 శంఖమాక్తికాంభోధిఫేనై ర్చరిచపాదికైః. 83. క్షుతశుక్ర మపి వ్యా
 ధిం దంతవర్తి ర్నివర్తయేత్, శంఖస్యభాగా శ్చత్వారస్తతోఽర్థేన మ
 నశ్శిలా. 84. మనఃశిలార్థం మరిచం మరిచార్ధేన సైంధవం, ఏతిచ్ఛూ
 ర్ణాంజనం శ్రేష్ఠం శుక్రయో స్తిమిలేషు చ. 85. పిచ్చుటే మధునా
 యోజ్య మర్జదే మస్తునా తథా, తాప్యం మధుకసారోహిబీజం చా

షః కుడవం పచేత్, యష్టిప్రసౌండరీకస్య కల్మేషం న గమ్యతి 101. ఛాగల్యాః పూరణా మ్భుక్తక్షతివాకాత్ప్రయోజనాత్, ఛాగల్యాః భూశంఖశూలం చ దాహరాగా నశేషతిః. 102.

కుండేటితలనునూ కల్మసుచేసి తక్కిన శరీరమును కమాయవలయును నాల్గుపలముల నేతని పక్షముచేసి నేవించిన అజకలు నశించును. ఛాగల్యాః పూరణా మ్భుక్తక్షతివాకాత్ప్రయోజనాత్, ఛాగల్యాః భూశంఖశూలం చ దాహరాగా నశేషతిః. 102. ఛాగల్యాః భూశంఖశూలం చ దాహరాగా నశేషతిః. 102.

త్రిఫలాదినేవనము. ౧౯

త్లో. త్రిఫలాపుత్రం మధుయవాః సాదాభ్యంగం సాధువీచి నాన్దాః, చక్షుష్యోః సంక్షేపాత్ వర్ణః కథితో భిషగ్భి రయా. 103.

హ్యో త్పదావా త్రిఫలాను చూర్ణితాం మధుప్రగాఢాం త్రిమితాం ౨౦౦ భాగములలో నీటిని జేసి, సమీరజేతైలయితాం కఫాత్త కేమధుప్రగాఢాం ౨౦౦ భాగములలో నీటిని జేసి, 104 కల్కః క్వాధో ౨౪వా చూరం త్రిఫలాయా నిషేధితాం ఘనా హవిషా వాపి సమస్తతిమిరాంతకృత్. 105.

చూర మపవ్యవర్జీసాయం సమశ్చాతి హవిర్మధుభ్యాం, స మూర్త్యోః త్రగతై ర్వికాలైః భృత్యై ర్యథ ఊణాధనో మనుష్యః. 106. త్రిఫల తం వా పరాక్యాధం కేలయే త్రిమిరామయీ, జాతా గో గా మిష్యం తి న భవంతి కదాచన, త్రిఫలాయాః కమాయేణ ప్రాత ర్నియనధా నాత్. 107.

జలగండుః ప్రాత ర్బహుశో ౨౦౦భాగైః ప్రప్రూయ ముఖ రంధ్రం, నిర్ణయ ముక్షే స్పృశ్యే త్పయతి తిమిరాణి నా నాన్ద్య. 108. భుక్త్యా వాణితలం ప్పుష్పా చక్షుషో ర్య త్ప్రదీయతే, త్రిఫల తద్వాగి తిమిరాణి వ్యపోహతి. 109.

త్రిఫలములు నేయి తే నయవలు సాదాభ్యంజనము పిల్లపీచర పెసలు శిశువర్ణము నేత్రములకు సుఖకరమని చెప్పబడినది. తేనిచో సమస్తనేత్రరోగములందును త్రిఫలా చూర్ణమును తేనెతో నేమించిన షిత్తోత్పన్న తిమిరరోగములకువలె చికిత్స చేసివలయును. వారజములగువానికి తైలములో కలిపియును కఫోత్పన్నములకు తిమిరములనుగూడ తేనెతో కలిపి నేవించవలయును. త్రిఫలముల కల్మకమాయములను గాని చూర్ణముగా ని తేనెతో లేక నేతితో భక్షించిన సమస్త తిమిరరోగములునునశించును. ఆసభ్యర్థు

త్రిఫలములు నేయి తే నయవలు సాదాభ్యంజనము పిల్లపీచర పెసలు శిశువర్ణము నేత్రములకు సుఖకరమని చెప్పబడినది. తేనిచో సమస్తనేత్రరోగములందును త్రిఫలా చూర్ణమును తేనెతో నేమించిన షిత్తోత్పన్న తిమిరరోగములకువలె చికిత్స చేసివలయును. వారజములగువానికి తైలములో కలిపియును కఫోత్పన్నములకు తిమిరములనుగూడ తేనెతో కలిపి నేవించవలయును. త్రిఫలముల కల్మకమాయములను గాని చూర్ణముగా ని తేనెతో లేక నేతితో భక్షించిన సమస్త తిమిరరోగములునునశించును. ఆసభ్యర్థు

వులను త్యజించిసాయంకాలములందు త్రిఫలములచూర్ణమును తేనెలో కలిపి భక్షించి నచో సమస్తనేత్రరోగములునశించును. త్రిఫలములకషాయములో తేనెను కలిపి కంటిలో వైచిన తిమిరరోగములు నశించును. త్రిఫలకషాయముతో కన్నులఁ గడిగిన సమస్తనేత్రరోగములు నశించును. క్రొత్తరోగములు పుట్టవు. త్రిఫలోదకములను పుక్కిటి లోనుంచికొని కంటిమీద నుమిసిననేత్రరోగములు నశించును. భోజనముఁ జేసి చేతుల నుకడిగికొని రెండుచేతులతో కన్నులను ఆనీటితోఁ దుడిచికొనినచో నేత్రరోగములు నశించును.

☞ సుఖావతీవర్తి. ౧౧౦ ☞

శ్లో. కతకస్య ఫలం శంఖం తూక్యవణం సైంధవం సితా, ఘనో రసాంజనం ఔద్రం విడంగాని మనఃశిలా. 110. కుక్కుటాండకపాలా ని వర్తి రేషా వ్యపోనాతి, తిమిరం పటలం కాచ మర్క శుక్రం తథైవ చ, కంఠాక్షేదాద్భుజం హంతి మలం చాశు సుఖావతీ. 111.

కతకపుగింజలను శంఖచూర్ణమును శొంఠి మిరియములు పిష్పళ్లు సైంధవలవణము శర్కర సమద్రఘేసము గసాంజనము తేనె వాయువిడంగాములు మణిశిల కోడిగ్రుడ్లచి వ్వులు వీటిని వత్తిచేసి కంటిలో వేసికొనిన తిమిరములు పటలములు కాచము ఆ ర్ణము శుక్రము ఖజ్జిణ్ణేదము ఆర్బుదము మున్నగు నేత్రరోగములు నశించును.

☞ చంద్రోదయావర్తి. ౧౧౧ ☞

శ్లో. హారీతకీవచాకృష్ణం సిష్పలీమఁచాని చ, సిభీతకస్య మజ్జా చ శంఖనాభిర్తనఃశిలా. 112. సర్పి మేత శ్సమం కృత్వా ఛాగక్షీ రేణ పిషయేత్, నాశయే త్తిమిరం కంఠాం పటలా స్యర్భుదాని చ. 113. అధికాని చ మాంసాని య శ్చ రాత్రౌ న పశ్యతి, అపి ద్వివార్షికం వ్రష్పం మాసే నైకేన సాధయేత్. 114. వర్తి శ్చంద్రోదయా నామ నృణాం దృష్టిప్రసాదనీ, హారీతకీ హరిద్రా చ సిష్పలోష్ణో లవణాని చ. 115. కంఠాతిమిరజి ద్వర్తి న క్వచి త్ప్రీతిహస్యతే.

కరక్కాయము యన కోస్తు పిష్పళ్లు మిరియములు తాడిమిజ్జ శంఖనాభి మణిశిల సిఠిని సమముగాఁ దెచ్చి మేకపాలతో నూరి వత్తిచేసి కంటియందుంచికొనినచో తి మిరములు దురదలు పటలము ఆర్బుదము దుర్మాంసము తేచీకటి మున్నగు వాటిని ఛాకినొట్టును. రెండుసంవత్సరములు ముదిరిన పూవునైనను నశింపఁజేయును. ఇయ్యది దృ

స్థినిచ్చెడిని. కరక్కాయలు పసపు సిప్పుళ్లు పంచలవణములు వీటిని వత్తిచేసి కంట నుంచి కొనివ కంటిదురదలు నశించును.

◀◀ కుమారికా వర్తి. ౧◀◀

శ్లో. అశీతి స్త్రీలపుష్పాణి పష్టిః విప్పలితండులూః. 119. జాతీ కుసుమపంచాశ న రిదాని చ షోడశ, ఏషా కుమారికా వర్తి ర్గ్రతం చక్షు ర్నివారయేత్. 117.

తీలపుష్పములను 80 సిప్పులి తింశాలములను 60 జాతీకుసుములను 50 మిరి యములను 16 ని వత్తిచేయవలయును. ఇయ్యది నష్టమైన దృష్టిని గూడ నొసగును.

◀◀ త్రిఫలాదివర్తలు. ౧◀◀

శ్లో. త్రిఫలాకుక్కుటాండత్వక్మాసీసమయసారజః, నీలోత్పలం విడంగాని ఘనంచ సరితాంపతేః. 118. ఆజేన పయసా పిష్ట్యా భావయే త్రామ్రభాజనే, సప్తరాత్రం స్థితం భూయః పిష్ట్యాక్షీ రేణవర్తయేత్. 119. ఏషా దృష్టిప్రదా వర్తి రంధస్యాభిన్న చక్షుషః, చందన త్రిఫలా ఘృ గపలాశతరుశోణితైః. 120. జలపిష్టై రియం వర్తి రశేషతిమిరాహః, నిశాద్వయా భయా మాంసీ కుష్టకృష్ణా విచూర్ణితా. 121. సర్వనేత్రా మయాన్ హన్యా దేత త్సోగత మంజనం, వ్యోషోత్పలా భయాకుష్ట తాక్ష్యైర్వర్తిః కృతా హరేత్. 122. అర్బుదం పటలం కాచం తిమిరా ర్నాశ్రునిస్తుతిం, త్రూషణం త్రిఫలావక్ర సైంధవాల మనఃశిలాః, క్షేదో పదేహకంఢూఘ్ని వర్తిః శస్తా కఫాపహః. 123. ఏక గుణామాగధికా ద్విగుణా చ హరితకీ సలిలపిష్టా, వర్తి రియం నయననుఖా ర్త్తిమిర పటలకాచాశ్రుహరీ. 124.

త్రిఫలములు కోడిగుడ్డు చెక్కలు కాసీసము లోహపుపొడి నల్లకల్వలు వాయు విడంగములు సముద్రవేసము వీటిని తామ్రపాత్రలో నూరి విడుదనములు మేకపాల తో తడిపియుంచవలయును. పిమ్మట జక్కగా నూరి వత్తిని చేసి యుపయోగించిన స్తుడివానికి గూడ కన్నులు వచ్చును. చందనము త్రిఫలములు టోకచెక్క మోదుగపూల లానికిం జక్కవములు వీటిని నూరి వత్తిచేసి కంటిలోనుంచికొనిన సంపూర్ణములగు తిమిరగోగములునశించును. పసపు మ్రానిపసపు జటామాంసి కోష్ఠు పిప్పలి వీటిని కాటు కచేసి చేసికొనిన నమ సన్నేత్రగోగములును నశించును. శొంమిరియ ముతలు పిష్టళ్లుం

కరక్కాయలు శోష్ణ వీటితో వత్తిచేసి ధరించిన అర్బుదము పటలము కాచము తిమిరము అర్చము అంశుపతనము మున్నగు రోగములు నశించును. శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు త్రిఫలములు తగరము సైంధవలవణము హరిదశము మణిశిల వీటివత్తి క్లేదము శోఫ దురద మున్నగునానికి పోగొట్టును. నేత్రములఃఫమును తొలగించును. పిప్పళ్లు 1 భాగము కరక్కాయలు 2 భాగములు వీటిని నీటిలో నూరి వత్తినిచేసి కంటిలో నుంచిన దురద అర్చము తిమిరము పటలము నీళ్లుకారుట మున్నగునవి నశించును.

◀ చంద్ర ప్రభావర్తి. ▶

శ్లో. అంజనం శ్వేతమరిచం పిప్పలీ మధుయస్థికా, విభీతకస్య మధ్యం తు శంఖనాభి ర్మనశిలా. 125. ఏతాని సమభాగాని అజాతీ రేణ పేషయేత్, ఛాయాశుష్కాంకృతాం వర్తిం నేత్రేషు చ ప్రయో జయేత్. 126. అర్బుదగ పటలం కాచం తిమిరం రక్తరాజికాం, అధి మాంసం మలం చైవ యచ్చ శత్రౌ న పశ్యతి. 12. వర్తి శ్చంద్ర ప్రభా నామ జాతాన్య మపి శోధయేత్.

అంజనము తొల్లమిరియములు పిప్పళ్లు మధుకము విభీతకమధ్యము శంఖనాభిమన శ్శిల వీటిని సమభాగములను మేక పాలతోనూ వత్తిచేసి నీడలో నెండింపవలయును. వీటిని నేత్రములోవైచినచో అర్బుదము పటలము కాచము తిమిరము కన్నులయొలుపు దుర్మాంసము పుసి తేజీకటి ఇవియన్నియును నశించును. ఇయ్యది చంద్ర ప్రభయను వర్తి. జాత్యంధునైచు శోధించును.

◀ నాగార్జునీయాంజనము. ▶

త్రిఫలావ్యోషసింధూర్థయస్థితుత్థం నాంజనం. 128. ప్రపాండరీకగజం తుఘ్నం లోధ్రిం తామ్రం చతుర్దశి, ద్రవ్యా శ్చ్యేతాని సంచూర్ణ్య వర్తిః కార్యా నభోంజనా. 129. నాగార్జునేన లిఖతా స్తంభే పాట లిపుత్రకే, నాశనీ తిమిరాణాం చ పటలానాం తథైవ చ. 130. సద్యః ప్రకోపం స్తస్యేన స్త్రియా విజయతే ధ్రువం, కింశుకస్వరసేనాథ పీలు పుష్పకరక్తతః. 131. అంజనా ల్లోధ్రితోయేన చాసన్నతిమిరం జయే త్, చిరసంఛాదితే నేత్రే బస్తమూత్రేణ సంయుతా. 132. ఉన్నీలయ త్యక్తచ్చేణ ప్రసాదం చాధిగచ్ఛతి.

త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు సైంధవలవణము మధుకము మైలుతు త్రము రసాంజము కమలము వాయువిడంగములు లోధ్రి తామ్రము ఆచనీపదునాలుగు

గంటిని చూర్ణముచేసి వర్తి చేసి నేవింపవలయును. ఈవత్తిని నాగార్జునుండు పాటలిపుత్రపుస్తంభమున వ్రాసెను. ఇయ్యది తిమిరరోగములను నేత్రపటలములను తొలగించును. చనుబాలలో కలిపిచేసి తత్తణుమేనేత్రప్రకోపమును పోగొట్టును. మోదుగుంపములోనూటివైచిన పీలు పూవులు మున్నగునవిసశించు. లోగ్నోదకములతో నూరివైచిన కొలదిరోజులతిమిరరోగములు నశించును. చాలగోజులనుండి మూసికొనిపోయిన కన్నుకు మేకమాత్రమును వేయవలయును. శీఘ్రముగా నెమ్మది యగును.

❀❀ పిప్పల్యాద్యంజనములు. ❀❀

శ్లో. పిప్పలీం సతగరోత్పలపత్రాం వర్తయే త్సమధుకాం సహరిద్రాం, ఏతయా సతత మంజయితవ్యం య స్సువర్ణసమ మిచ్ఛతి చక్షుః. 133. వ్యోషాయశ్చూర్ణసింధూత్థా త్రిజలాంజనసంయుతా, గుడికా జలపిష్టేయం కోకిలా తిమిరాపహా. 134. త్రీణి కటూని కరంజఫలాని ద్వే రజనీ సహస్రైంధవకం చ, బిల్వితరో ర్వరుణస్య చ మూలం వారిచరం దశమం ప్రవదన్తి. 135. హన్తి తమ స్తిమిరం పటలం చ పిచ్ఛిట శుక్రక మధార్జునం చ, అంజన కంజన రంజనకంచ దృక్ష్వ స సశ్యతి వర్షశతం చ. 136.

పిప్పళ్లు తగరము కమలపత్రములు పసపు వీటినినూరి తేనెను కలిపి వత్తినిచేయవలయును. ఈవత్తిని కన్నులలో వైచికొనిన గరుత్తంతునిబోలిన దృష్టి యలవడును. శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు లోహరజము సైంధవలవణము త్రిఫలములు అంజనము వీటిని నీటితోనూరి మాత్రలను కట్టియుపయోగించిన తిమిరరోగములు నశించును. శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు నెమలియడ్డువిత్తు శంఖము వీటిని నూరి కాటుక చేసి వేసికొనిన తిమిరములు పటలములు మున్నగునవి నశించును.

❀❀ నీలకమలాద్యంజనము. ❀❀

శ్లో. నీలోత్పలం విడంగాని పిప్పలీ రక్తచందనం, అంజనం సైంధవం చైవ సద్య స్తిమిరనాశనం. 137. పత్రైకైకకర్పూరి యష్టిసీలోత్పలాంజనం, నాగకేసరసంయుక్త మశేషతిమిరాపహం 138. శంఖస్య చతురో భాగా స్తదర్ధేన మనఃశిలా, మనఃశిలార్థం మరిచం మరిచార్ధేనపిప్పలీ. 139. వారిణాతిమిరంహన్తిఅర్బుదంహన్తిమస్తునా,పిచ్ఛిటం మధునా హంతిస్త్రీక్షీరేణ తదుత్తమం. 140. హరిద్రానింబవత్రాణి పిప్పల్యో మరిచాని చ, భద్రముస్తం విడంగాని సప్తమం విశ్వభేషజం. 141.

గోమూత్రేణ గుడి కార్యా ఛాగమూత్రేణ చాంజనం, జ్వరాం శ్చ నిఖిలాన్ వాన్తి భూతావేశం తథైవ చ. 142. వాడిణా తిమిరం హన్తి మధునా పటలం తథా, నక్రాంధ్యం భ్రుంగరాజేన నాటిక్షీరేణ పుష్పకం. 143. శిశిరేణ సరిసావ మర్బుదం పిచ్చిటం తథా.

నల్లకమలములు వాయువిడంగములు పిప్పళ్లు రక్తచందనము అంజనము వైంధవలవణము వీటిని చూర్ణముచేసి కంటిలో వేసికొనిన తత్కాలపు తిమిరరోగములు నశించును. లేజపత్రి గైరికము కర్పూరము మధుకము నల్లకమలములు అంజనము నాగకేసరములు వీటికాటుకను వైచికోనిన తిమిరరోగములు సంపూర్ణముగా నశించును. శంఖము నాలుగుభాగములు మణిశిల రెండుభాగములు మిరియము లూకభాగము పిప్పళ్లు అర్ధభాగము వీటిని నీటితో నూరి మజ్జిగ తేటితో కలిపి కంటిలో నుంచుకొనినచో తిమిరములు సర్బుదములు నశించును. తేనెలో కలిపి వేసికొనిన పిచ్చిటరోగములు నశించును. స్తన్యముతో నైన పూవులు నశించును. పసపు వేపాఆకులు పిప్పళ్లు మిరియములు భద్రముస్తలు వాయువిడంగములు శొంఠి వీటిని గోమూత్రముతో నూరి మూత్రలను కట్టవలయును. పిష్టి మేకమూత్రముతో చాది వేసికొనిన జ్వరములు భూతప్రేతాదిబాధలు నశించును. నీటితో చాదిన తిమిరరోగములును తేనెలో పటలరోగములును గుంటకలగరాకు రసముతో తేజకటులును స్తన్యముతో నైన పూవులును నశించును.

❁ కజ్జలాంజనము. ❁

శ్లో. సంగ్రహ్యోఽపరాతా నలక్తకరసే నామృజ్య గంఢూపదాన్, లాక్షారంజితతులవద్ధినిహితా స్యష్టిమధూన్తిశ్చితాన్. 144. ప్రక్షాళ్యోత్తమసర్పిషా నలశిఖాసంతాపజం కజ్జలం, దూరాసన్ననిశాన్యసర్వతిమిరప్రధ్వంసకృచ్ఛోదితం. 145. భూమా నిఘృష్టయాం గుళ్యా అంజనం శమనం తయోః, తిమిరకాచార్తహరం ధూమికాయా శ్చ నాశనం. 146. త్రిఫలాభ్రుంగమఘశాషధ మధ్వాజ్యచ్చాగపయసి గోమూత్రే, నాగం సప్తసిక్తిక్తం కరోతి గరుడోపమం చక్షుః. 147. త్రిఫలాసలిలయోగే భ్రుంగరాజద్రవే చ, హవిషి చ విషకల్పేక్షార ఆజ్యే మధూగ్నే. 148. ప్రతిదిన మథ సప్తం సప్తధా సీస మేకం ప్రణిహిత మథ పశ్చాత్కారయే త్తచ్ఛలాకాం, సవితు రుదయకాతే సాంజనా ౨వ్యంజనా వా కరకరికసమేతా నర్కపైచిట్యరోగాన్.

149. అసిఞ్చసితసముతా స్పంధివర్ణాభిజాతాన్ హరతి నయసగో గాన్ నేవ్యమానా శలాకా.

దీనినేకర్పూరముతో నైన పరిస్రావము పిచ్చటము అర్చ్యదమును నశించును. పచ్చి నవజ్జలను తెచ్చి లత్తుక పూసి లత్తుకపూసిన దూదిలో చుట్టి యప్పిమధుకము తేనెగాని పు నిపూసి మండించి ఆపొగవలనఁ బుట్టినకాటుకను వేసికొనిన కనిపింపకపోవుట కష్టమే. చీకటి మున్నగునవి అన్నియును నశించును. అంగుళిని భూమికి రుద్ది కంటికి పుట్టిమిదాగ్గా దులు నశించును. త్రిఫలములు భారంగి కొంత తేనె మేకపాలు గోమూత్రము వీటిలో నేడుదినములు సీసము నుంచి చూర్ణముచేసి ధరించిన గరుడునివలె దివ్యవృష్టి నుచ్చును. ఇది చేయువిధ మిట్లులు— త్రిఫలలోదకములో గుంటకలగరావరసములో నేటివలకము లో తేనెలో మేకపాలలో గోమూత్రములో దినదినము నేడు రోజులవలసినను సీసమును తపింపజేసి పిమ్మట శలాకను చేసి ఒక్కదానినేగాని అంజనముతోఁగాని నొప్పులకు తగిల్చి కొనుచుండినన యనరోగముల నన్నిటిని పోగొట్టును.

◀ చించాదిచూర్ణము. ▶

చించాపత్రరసం నిధాయ విమలే చౌదుంబరే భాజనే, మూల తత్ర నిఘ్నప్తసైంధవయుతం గాంజ్యం విశోష్యాతపే, తచ్చూర్ణం విమలాంజనేన సహితం నేత్రాంజనే శస్యతే. కాచాగ్నాదుసపిచ్చిణీ సతిమిదే స్త్రావం చ నిర్వాసయేత్. 150. చిత్రాపష్టియోగే స్పంధున మమలం విచూర్ణ్య తేనాక్షి, శమమంజనేన తిమిరం గచ్ఛతి సర్వం దసాధ్య మపి. 151. దద్యాదుశీరనిర్యూహే చూర్ణితం కణాస్తంధయే, తచ్చుతం సస్పుతం భూయః పచే త్కౌద్రం ఊపే ధ్వునే. 152. శీశే తస్మిన్ హిత మిదం సర్వజే తిమిరేంజనం, ధాత్రీరసాంజనక్షౌద్రసర్పి భిస్తు రసక్రియా. 153. పిత్రావిలాక్షిరోగఘ్ని తైమిర్యపటలంపహం.

చింతాకురసమును మేడిపాత్రలో పోసి సైంధవలవణము చిటికెనగు వేరుకు నూరి కలిపి ఎండలో నెండించి కన్నులలో వేసికొనిన గుడ్డి అర్చము పిచ్చిటము తిమిరము మున్నగు నన్నియును తొలగును. చిత్రాపష్టత్ర పష్టియోగమునందు సైంధవలవణమును చూర్ణముచేసి వేసికొని సంవత్సరములో అసాధ్యమైన తిమిరరోగమైనను నశించును. పట్టివేశ్యనిర్యూహమునందు సైంధవలవణమును పిప్పలిచూర్ణమును కలిపి నేటిని పోసి పక్షము చేసిగట్టి వడినపిమ్మట తేనెను వేయవలయును. దీనిచల్లారిన పిమ్మటవాడనచో తిమిరరోగములను నశింపజేయును. ఉసిరిక రసాంజనము లేన నేయి వీటిని రసక్రియను

చేసికంటిలో వైచికోనినచో పితృవాలోత్పన్నములగు నేత్రరోగములు తిమిరములు వటలములు తొలగిపోవును.

శృంగి బేర సన్యాదులు.

శ్లో. శృంగి బేరం భృంగరాజం యష్టితైలేన ముక్రితం. 154. నస్య మేతేన దాతవ్యం మహాపటలనాశనం, లింగనాశే కఫోద్భూతే యథావ ద్విధిపూర్వకం. 155. విద్భావ చైవకృతే చిద్రే సేత్రం స్తవ్య న పూరయేత్, తితో దృష్టేషు రూపేషు శలాకా మాహారే చ్చనైః. 156. నయనం సర్పిషాభ్యజ్య వత్త్రపట్టేన వేష్టయేత్, తతో గృహే నిరా భాధేశయితో త్తాన ఏవ చ. 157. ఉద్ధార కాన క్షవధుస్త్వీవనోత్కంఠనా ని చ, తత్కాలం నాచరే దూర్ధ్వం యంత్రణా స్నేహపోతివత్. 158. త్ర్యహస్త్ర్యహా ధారయే త్తు కషాయై రనిలాపహైః, వాయో ర్భయా త్ర్యహా దూర్ధ్వం స్నేహయే దక్షి పూర్వవత్. 159. దశరాత్రం తు సంయమ్య హితిం దృష్టిప్రసాదనం, వశ్చ త్కర్త చ సేవేత లఘ్వన్నం చాపి మాత్రయా. 160. రాగ శ్చోషోర్బుధం శోఘో బుమ్బదం కేక రాక్షితా, అధిమంఠాదయ్య శ్చాన్యే రోగా స్సుస్య ర్దుష్ట వేధజాః. 161. అహితాచారతో వాపి యథాస్వం తా మనాచరేత్, రుజాయా మక్షీరోగేవా భూయో యోగా న్నిబోధ మే. 162.

అల్లము గుంటకలగర మధుకము వీటియందు నిద్ధముచేసినతైలమును నస్యముగా నిచ్చిన ఫోపటలములు నశించును. కపోత్పన్నములగు లింగనాశమునందు యథావిధిగాదై వకృతిరంధ్రమును వేధనచేసి స్తవ్యముతో పూరింపవలయును. రూపములు కనుపింపసాగ గనే కడ్డిని లాగి వేయవలసినది. పిమ్మట వాయుద్విబాధ లేనిఇంటిలో పరుండఁ బెట్టవలయును. అప్పుడు రోగి కేకరించుట దగ్గుట తుమ్ముట చీడుట వడకుట మున్నగు వానిఁ జేయరాదు. బొమ్మలాగున కదలక యుండవలెను. పిమ్మట మూడురోజులైన తఱువాత నేత్రమును వాతహారములగు కషాయములతో నిండించి పిమ్మట వాతము చేయకుండుట కై ఇంకను మూడురోజులు తైలముతో నిండించవలెను. ఇట్లుపదిదినములు గడచినపిమ్మట చక్కని దృష్టియలవడును. తరువాతసూడ మాత్రానుసారముగా లేలికపదార్థమును భుజించవలయును. విపరీతముగా బ్రవర్తించినేని ఎఱుపుచోషముఅర్బుదమువాపుబుమ్బదము కేక రాక్షిత్విము అధిమంధము మున్నగు దుష్టరోగములు పుట్టును. ఈరోగములను చోగో

ట్టుకొనుటకై అపభ్యవస్తువులను నేవింపరాదు. కంటిపోటు రోగమునందు చేయరాదని యోగముల నింకను వినుఁడు.

❀ దూర్వారసాదులచేత ముఖలేపము. ❀

శ్లో. కల్మిఠా స్సక్షుతా దూర్వాయవగై రికశాలాశా, సుఖి
లేపాః ప్రయోక్తవ్యా రుజా రోగోపశాస్తయే. 163. పయస్య శా
బాపత్రమంజిషామధుకై రపి, అజాక్షీరాన్విత్తై ర్లేపః సుఖోష్ణైః సభ్య
ఉచ్యతే. 164. వాతఫ్నీసిద్ధే పయసి సిద్ధం సర్పి శ్చైతుర్గుణ, గోక
ల్యాదిప్రతీవాపం ప్రయంజ్యత్సర్పిర్కర్తను. 165. శామ్యత్యేవం న క్షు
లంస్నిగ్ధస్విన్నస్య మోక్షయేత్, శుభిః శిరాం దహేచ్ఛాపి మటవం స్కీ
ర్తితాం యథా. 166. దృష్టే రతిః ప్రసాదార్థ మంజనే శ్చైవ మే
శుభే.

గణకీయవలు గై రికము మనుబాల వీటిని నూరి నేతిలో కల్పమును చేసి బొగ్గాని
వృత్తికై సుఖపూర్వకముగా లేపనఁజేయవలయును. పాలచెట్టు మనుబాలాపలు మంటి
వ్యము యష్టిమధుకము వీటిని మేక పాలతో నూరి సుఖోష్ణముగా లేపనఁ జేయవలయును.
వాతఫ్నుములగువానిచేత సిద్ధము చేయఁబడిన పాలలో నాలుగురెట్లలో నేటిని సిద్ధము
చేసి అందు కాళోల్యాః గణపు ఔషధములను నూరి కలపవలయును. పిమ్మట దీనిని నేతి
కార్యములలో వియోగపెట్టవలయును.

❀ వర్షంజనము. ❀

శ్లో. మేషశృంగస్య పత్రాణి శిరీషధవయో రపి. 167. మూల
త్యా శ్చాపి తుల్యాని ముక్తా వైడూర్య మేవ చ, అజాక్షీరేణ సగప
స్య తామ్రే సప్తాహ మావపేత్. 168. ప్రణిధాయ తు తద్వర్షం
యోజయే దంజనే భివక్, స్రాతోజం విద్రుమం ఘనం సాగరస్య ను
నశిల్యాః. 169. మఠిచాని చ తద్వర్షం కారయే త్పూర్వప శ్చిషక్,
రసాంజను ఘృతం ఙ్క్షౌద్రం తాలీసం స్వరగై రికం. 170. గోశక్వస
ససంయుక్తం పిత్రో సహతిదృప్తయే.

మేషశృంగపుపత్రములును దిరిసెన చంద్రవీటిఅకులును జాజియామలును సమాన
ముగా గ్రహించి ముత్తెములు వైడూర్యమణి వీటిని సమానభాగములుగా గ్రహించి
విడదినములవరకు రాగిపాత్రలో మేక పాలతో తడిసియుంచి పిమ్మట నూరి వర్షంజి

వేసికొనిన హితకరము. శంఖము ముద్గములు సమద్ర ఘోరము మణిశిల మిరియములు వీటిని వత్తిచేసి వేయుట మంచిది. తేనిచో రసాంజనము నేయి తేనె తాడిశపత్రి స్వర్ణ గైరికము వీటిని నూరి వేడరసములో కలిపి వత్తిని చేసి ఆవత్తితో సిత్తోపహతములగు దృష్టులు శాంతించును.

❀ గుటి కాంక్షనము. ❀

శ్లో. నలినోత్పలకింజల్కం గోళకృద్ద్రససంయుతం. 171. గుడి కాంజన మేత త్యా ద్దిన రాత్య్రింధయో ర్ద్ధితం, నదీజశంఖత్రికటూ న్యథాంజనం మనఃశిలా ద్వే చ నిశే గవాం శకృత్, సచందనేయం గుడికాధ చాంజనే ప్రశస్యతే రాత్రిదినే వ్యవశ్యతాం. 172. కణా చ్చా గయకృత్సధ్యే పక్వా తద్రసపేషితా, అచిరా ధ్ధన్తి నక్తాంధ్యం త ద్వ త్పక్షాద్రమూషణం. 173. పచేత్తు గౌధం హి యకృత్ప్రియుక్తం ప్రకల్పితం మాగధకాభి రంజనా, నిషేవితం తస్యకృ దంజనేన నిహన్తి నక్తాన్ధ్య మసంశయంఖలు. 174. దధ్నా నిఘ్రుప్తం మరిచం రాత్య్రిం ధ్యాంజన ముత్తమం, తాంబూలయుక్తం ఖద్యోతభక్షణం చ తదర్థకృ త్. 175. శఫరీమత్స్యక్షారో నక్తాంధ్యం చాంజనా ద్వినిహంతి, తద్వ ద్రామర టంకణ కర్ణమలం చైకశోంజనా స్కధునా. 177. కేశరాజా న్వితం విధం మస్యోండం హస్తీ భక్షితం, నక్తాంధ్యం నియతం స్వాణాం సస్తాహ త్పద్యనేవి నాం. 177.

కమలకేసరములను ఆవువేడలోకలిపి ఉండలుచేసి కంటిలో నుంచుకొనిన పగలు దృష్టి చక్కగా నగుపడును. తేచీకటియు నశించును. అత్యుత్పన్నమగు శంఖము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు ఆంజనము మణిశిల పసపు మ్రానిపసపు వేడ చందనము వీటిని వత్తి చేసి కంటిలో వేసికొనిన దినారాత్రములును దృష్టిస్వచ్ఛముగా నుండును. పిప్పళ్లు మేకకడుపులో (కుడిదిక్కుననున్న) మాంసమునంది పక్వముచేసి కంటిలో వ్రచుకొనిన నిశ్చయముగా తేజీకటులు నశించును. మిరియమును కెరగులో నూరి కాటుకగా వేసికొన తేజీకటులు నశించును. తాంబూలములో మిణుగురుపురువును తినినను చేపయొక్క ఊరమును కంటిలో వేసికొనిన తేజీకటులు నశించును. ఇంగువ నుహాగ్రుష్ణము చెవిగుబిలి వీటి నొక్కొక్కదానిని తేనెతో చూచి వేయుట మంచిది.

◀◀ త్రిఫలాఘృతము. ౧౧ ▶▶

త్రిఫలాక్వాథ ల్కాభ్యాం సపయస్కం శృతం ఘృతం, తిమి
రాణ్యచిరాద్ధంతి పీత మేత న్నిశాముఖే. 178

త్రిఫలకషాయ కల్కములలో పాలు నహితముగా నేతిని కాచి సాయం కాల
ములయందు త్రాగిన సంపూర్ణముగా తిమిరీరోగములు నశించును.

◀◀ మహాత్రిఫలాఘృతము. ౧౨ ▶▶

శ్లో. త్రిఫలాయారసప్రస్థం ప్రస్థం భృంగరసస్యచ, వృషస్యచ రస
ప్రస్థం శతానర్యా శ్చ తత్సమం. 179. అజాక్షీగం గుడూచ్యా శ్చ
ఆమలక్యా రసం శుభా, ప్రస్థం ప్రస్థం సమాహృత్య సర్వేరేభిర్ఘృతం పచే
త్. 180. కల్కః కణాసితాద్రాక్షా త్రిఫలా నీల ముత్పలం, మధుకం
క్షీరకాకోలీ మధుపర్ణీ నిద్దికా. 181. తత్సాధు సిద్ధం విజ్ఞాయ శుభే
భాండే నిధాపయేత్, ఊర్ధ్వపాన మధఃపానం మధ్యపానం చ శస్యతే.
182. యావన్తో నేత్రరోగాస్తా న్నానా దేవాపకర్షతి, సరక్త రక్త
దుష్టే చ రక్తే చాతిస్పృతేఽపి చ. 183. నక్తాంధ్యే తిమిరే కాచే నీలికా
పటలార్బుదే, అభిష్యందేఽధిమంధే చ పక్షకోపే సుదారుణే. 184. నే
త్రరోగేషు సర్వేషు వాతపిత్తకఫేషు చ; అదృష్టిం మందదృష్టిం చ
కఫవాతప్రదూషితాం. 185. స్రవతో వాతపిత్తాభ్యాం సకండ్వాసన్న
దూరదృక్, గృధ్రదృష్టికరం సద్యో బలవర్ణాగ్నివర్ధనం. 186. సర్వనే
త్రామయం హన్యా త్రిఫలాద్యం మహా ఘృతం.

త్రిఫలములరసము 16 ప|| గుంటకలగరావ రసము 16 ప|| అడ్డసరము రసము
16 ప|| పిల్లపీచరరసము 16 ప|| మేకపాలు 16 ప|| తిప్పతీగరసము 16 ప|| పలములు ఆమ్ల
రసము 16 ప|| ఊసిరికరసము 16. ప|| చొ|| తెచ్చి ఈరసమునందు నేతిని పక్వముచేయి
వలయును. ఆనేతిలో పిప్పళ్లు చక్కెర ద్రాక్ష త్రిఫలములు నల్లకలములు మధుకము
క్షీరకాకోలీ పాలవాకుడు వీటిని కల్కమును చేసి పక్వముగునవుడు కలిపి చక్కగా
పచనమైన పిమ్మట నొకపాత్రలో నుంచవలయును. పిమ్మట నీఘృతమును ఊర్ధ్వపాన
ముగాని అభిషేకమునుగాని మధ్యపానమునుగాని చేయవలయును. దీనిని త్రాగుటచే
నేత్రరోగము లన్నియును నశించును. రక్తసహితమైన దానియందును రక్తసుష్టునునందు
అతిస్నానమునందును తేజఃకటియందును తిమిరముకాచము నీలికపటలము అర్బుదము అభి
ష్యందము అధిమంధము వీటియందును భయంకరమగు పక్షప్రకోపమునందును సమస్త

వాతపితృకములగు నేత్రగోగములయందును అదృష్టి మందదృష్టి వాతపితృ స్రావము జీల ఆసన్నదూరదృక్వము మున్నగువాని నియ్యది తొలగించును.

ॐ గండవ త్రైఫలఘృతము. ॐ

శ్లో. త్రిఫలాత్యూషణం ద్రాక్షా మధుకం కటురోహిణీ. 187. ప్రపాండకం సూక్షైలా విడంగం నాగకేసరం, నీలోత్పలం శారిబే ద్వే చందనం రజనీద్వయం. 188. కార్షికైః పయసా తుల్యం త్రిగుణం త్రిఫలారసం, ఘృతప్రస్థం పచే దేత త్వర్వనేత్రరుజాపహం. 189. తిమిరం దోష మాస్రావం కామలాం కాచ ముప్పుదం, వీసర్పం ప్రదరం కంఠాం రక్తం శ్వయంధు మేవ చ. 190. ఖాలిత్యం పలితం వైవ క్షేశానాం సతనం తథా, విషమజ్వరమర్తాణి శుక్రం చాశు వ్యపోహతి. 191. అన్యే చ బహవో రోగా నేత్రజా యే చ వర్తమాణాః, తా స్పర్వాన్నాశయ త్యాశు భాస్కర స్తిమిరం యథా. 192. నచైవాస్మా త్వరం కించి దృషిభిః కాశ్యపాదిభిః, దృష్టిప్రసాదనం దృష్టం యథా స్యా త్రైఫలం ఘృతం 193. ఫలత్రి కాభీరుకపాయసిద్ధం కల్కేలయస్త్రిమధుకస్య యుక్తం, సర్పిసృమం క్షౌద్ర చతుర్థభాగం హన్యా త్రిదోషం తిమిరం ప్రవృద్ధం. 194.

. త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు ద్రాక్ష మధుకము కటుకరోహిణి కమలములు చిన్నయేలకులు వాయువిడంగములు నాగకేసరములు నల్లగల్వలు మనుబాల చందనము పసపు మ్రానిపసపు వీటిని ఒక్కొక్కతులము చొ॥ వీటిలన్నిటితో సమానముగా పాలను దానికి మూడురెట్లు త్రిఫలములరసమును చేర్చి పక్వముచేసి 16 పలములనేతని పక్వముచేయవలయును. ఇయ్యది నేత్రగోగములను సంపూర్ణముగా పోగొట్టును. తిమిరదోషములు ఆస్రావములు కామెరలు కాచము అర్బుదము వినర్పము ప్రదరము కంఠూరక వాతము ఖాలిత్యము వెండ్రుకలనైఘృ విషమజ్వరములు మున్నగునవి నశించు. కాశ్యపాదిముఖులు ఈ త్రిఫలాఘృతముకంటె మించిన యాపధము నేత్రములకు హితకరమైనది లేదు. త్రిఫలములు పిల్లపీచర వీటికషాయములో మధుకము వీటికషాయములో సమానభాగములను నేతని కలిపి పక్వముచేసి నాలవపాలు తేనెను కలపవలయును. ఈనేయి త్రిదోషజములగు తిమిరగోగములు నశించును.

●● భృంగరాజతైలము. ●●

శ్లో. భృంగరాజరసప్రస్థే యస్టీమధువలేనచ, ప్రైలస్య గుణైః
పక్వం సద్యో దృష్టిం ప్రసాదయేత్. 195. న స్యా ద్వలీపలితం నై
నైతే గ్న సంశయః, గవాం శక్త త్వాభవిపక్వ ముత్తమం హా
తైలం తిమిరేషు నస్తతః, ఘృతం హితం కేవల మేన
ణుత్తైలం పవనాస్పగుత్తయోః. 196.

16 పలముల గుంటకలగరాక్షురసములో నొక పలము మధుకంబును
4 పలములతైలమును పక్వముచేయవలయును. ఈతైలమును నశ్యము నిచ్చి దృష్టి స్ప
చ్ఛమగును. ఒక నెల నేపించిన వలీపలితరోగములు నశించును. ఆవువేడగ సము
మును పక్వముచేసి యుపయోగించిన తిమిరరోగములు నశించును. కేవల
తిమిరరోగములకును ఈచికిత్సనే చేయవలయును.

●● సృపవల్లభతైలము. ●●

శ్లో. జీవనకర్షభకామేధా ద్రాక్షాంశుమతీ నిదిగ్ధికా బృహస్పతి
ధుకం బలా విడంగం మంజిషా శిర్కరా తథా రాస్నా. 197. స
త్ఫలం శ్వదంష్ట్రా ప్రపాండరికిం పునర్నవాలవణం, పిప్పల్యతి స
భాగై రక్షాశిక్తః పిష్టైః. 198. తైలం యది వా సర్ప ద్భి
చతుర్దణం పక్వం, తిమిరం పటలం కాచం నక్తాంధ్యం చ
థాంధ్యం చ. 199. శ్వేతం చ లింగనాశం నాశయతి పరం
వ్యంగం, ముఖనానార్యంధ్యం వలితం చాకాలజం హా
200. కాసం శ్వాసం శోషం హిక్మాస్తంభం తథాన్యాయం నేత్రే, ము
ఖజైర్మమర్షేదం రోగం బౌపమగ్రహం శిరఃస్తంభం. 201. లో
నధోర్షజత్రోః సర్వా నచిరేణ నాశయతి, నస్యార్థం కుడశం
పక్షవ్యం సృపవల్లభే. 202. అక్షాంశైః శాణ్ణికైః కల్పై
గాదితైలవత్

ఘృతము జీవక ఋషభకములను గంధద్రవ్యములు మేద ద్రాక్ష గోబిందీ
దు మధుకము ముత్తపవులగము వాయువిడంగములు మంజిష్ఠ చక్కెర గాస్న సీ
ములు పల్లెరు గలిజేరులవణము వీటిని కాలపల|| చొ|| నూరి నేతిని గ ని నూ
దు కాచి ఈతైలముకంటె పాలుగురెట్లు పాలను కలిపి పక్వము చేసి నేపించినచో
మిరములు పటలములు మున్నగునవి నశించును. ముఖరోగములు అర్ధాంగవాయువులు

నశించును. ఇందు తైలమును గాని ఘృతమును గాని నాలుగుపలములను స్వీకరింప వలయును. కొండజాచార్యులు భృంగరాజతైలమువలె సిద్ధము చేయవలయు ననినది.

❁ అభిజితైలము. ❁

శ్లో. తైలస్య పచే త్కుండవం మధుకన్య పలేన కల్మషిష్టేన,
203. ఆమలకీరసప్రస్థం క్షీరప్రస్థేన సంయుతం కృత్వా, అభిజిన్నా
మ్నా తైలం తిమిరం హన్యా స్త్వనిష్టోక్తం. 204. విమలాం కురుతే దృ
ష్టిం సప్తా మప్యానయే దిదం శీఘ్రం.

ఒకపలము మధుకకల్మములో నాలుగుపలముల నూనెను ఉసిరికరసమును పాలను 16 పలములను కలిపి పక్వముచేసి నేవించిన తిమిరరొగములు నశించును. నష్టమైన దృష్టి మఱల వస్తును.

❁ శుక్తజ్యోగములకు ఛేదనాదులు. ❁

శ్లో. అర్చఛేతు ఛేదనీయం న్యా త్క్రొష్టప్రాప్తం భవే ద్యథా, బ
డిశావిద్ధ మున్నమ్య త్రిభాగం చాత్ర వర్షయేత్. 205. పిప్పలీత్రిఫలా
లాక్షా లోహచూర్ణం ససైంధవం, భృంగరాజరసే పిష్టం గుడికాంజన
మివ్యతే. 206. అర్చ సతిమిరం కాచం కంఠూశుక్రం తదర్షనం, అజకాం
నేత్రరోగాం శ్చ హన్యా నిరవశేషతః. 207. పుష్పాఖ్య తార్క్ష్యజ సీ
తోదధి పేనశంఖ సింధూత్థ గైరికశిలా మరిచై స్సమాంశైః, పిష్టై
శ్చి మాక్షికరసేన రిసక్రియేయం హంత్యర్చ కాచ తిమిరార్జనవర్ష
రోగాన్. 208. కాంతస్య సర్పిషః పానై ర్విరేకాలేపనేచనైః, స్వాదు
శీతైః ప్రశమయే చ్చుక్తికా మంజనై స్తతః. 209. ప్రవాలముక్తా
వై దూర్య శంఖస్ఫటికచందనం, సువర్ణరజతం డ్రౌద్ర మంజనం శుక్తి
కాపహం. 210. శంఖః డ్రౌద్రేణ సంయుక్తః కశికః సైంధవేన వా,
సితయూర్ణవఫేనోవా పృథగుంజన మర్జునే. 211. వై త్తం విధి మశేషేణ
కుర్యా దర్జునశాంతయే, వై దేహీ శ్వేతమంచం సైంధవం నాగరం స
మం. 212. మాతులుంగరసైః పిష్ట మంజనా పిష్ట కాపహం.

అర్చరొగము నల్లగుడ్డుపైకి ప్రాకిన శస్త్రము చేయుట మంచిది. ఎత్తిపట్టికొని బడిశ మనుశస్త్రముచేత ఛేదించవలయును. పిష్టస్థు త్రిఫలములు అత్తుక లోహచూర్ణము సైంధవలవణము వీటిని గుంటగలగ రాకురసము లో నూరి సిద్ధముచేసి నేవించిన అర్చ

ము తిమిరము కాచము దురద శుక్రము తెలుపు అజకమున్నగు నేత్రరోగములు పోగొట్టును. సోంపు రసాంజనము మిశ్రీ సముద్ర ఫేనము శంఖము సైంధవలవణము గడ్డము శిలాజిత్తు మిరియములు వీటిని సమభాగము గను తేనెలో కలిపి కన్నులలో వేసి కొనిన ఆర్ద్రము కాచము తిమిరము పూవులు మున్నగు నేత్రరోగములు నశింపఁగును. నణుక బీజములతో నైన నేతిని త్రాగుటచేతను విశేషములు లేవనలు నేచనలు చేయుట చేతను శుక్తిమున్నగు రోగములు నశించును. నెనలు ముత్తెములు నైదుూర్వమణిముఖములు కర్పూరము చందనము బంగారము వెండి తేనె వీటినికలిపి-నూరి అంజనముఁ జేసి వేసి కొనిన శుక్తికలు నశించును. లేనిచో శంఖమును నూరి తేనెలోకలిపి కన్నులలో వేసివేయవలయును. మిశ్రీ సముద్ర ఫేనము వీటిని నూరి కాటుకగా వేసికొనిన పూవులు నశించును. పూవులు శాంతించుటకై తిలుచుగా పితృశాంతి చికిత్సను చేయవలయును. పుష్పణ్ణు తెల్లమిరియములు సైంధవలవణము శొంఠి వీటిని మాచీరసములో నూరి గొట్టుట చేసి కొనిన సిద్ధకములు నశించును.

◀◀ సంధిజముల నుపనాహభేదనాదులు. ▶▶

శ్లో. భిత్తోపనాహం కఫజం పిప్పలీమధు సైంధవైః. 213. పిప్పలీ మధు సైంధులారేణ ప్రచ్ఛయే ద్వా సమంతతః, పథ్యాక్షుధా ప్రాశులమున్న పీజై శ్రీద్యోకభాగై ర్విదధీత వర్తిం, తయాంజయే దశ్రుమతి ప్రాధ మణ్ణోర్ధారే త్కృష్ట మపి ప్రకోపం. 214. స్రావేషు శ్రీఫలాలాకాస్థిగ్రా యథాదోపం ప్రయోజయేత్, ఊద్రేణాజ్యేన పిప్పల్యా మిశ్రయేత్ ఘృచ్చిగాం తథా. 215. త్రిఫలామూత్ర కాసీన సైంధవైః పిప్పలీనా జనైః, రసక్రియా క్రిమిగ్రంథో భన్నే స్యా త్ప్రతిసారణం. 216.

కపోత్పన్నములగు నుపనాహములకు భేదనమును చేసిపిప్పణ్ణు సైంధవలవణముల నే నే వీటినిగుదు నింపవలయును. కరక్కాయలు 1 భాగము తాడి 2 భాగము సిగి 3 భాగములు వీటిని మధ్యబీజములను క్రమము గామూడు రెండు ఒక భాగమును ప్రతిసారము నూరి వత్తిచేసి ధరించిన నేత్రములోని యాశువులను తొలగించును.

◀◀ ప్రతిసారణాదులు. ▶▶

శ్లో. స్విన్నాం భిత్వా వినిష్పేడ్య భిన్నా మంజననామణాం, శిలైలానతసింధూత్తై స్సక్షాద్రైః ప్రతిసారయేత్. 217. రసాంజనము గుభ్యాం చ భిన్నాం వా శత్రుకర్షణా, ప్రతిసా ర్యాంజనై స్సంజ్యో దుష్టై ర్దీపశిఖోద్భవైః. 218. స్వేదయే దభృష్టయాంగుల్యా మాం

క్తం జలాశనా, రోచనాక్షారతుత్థాని పిప్పల్యః క్షౌద్ర మేవ చ. 219. ప్రతిసారణ మేకైకం భిన్నేన గణ ఇవ్యతే, నిమిషే నాసయా పేయం సద్విస్తేన చ పూరణం. 220. స్వేదయిత్వా బినగ్రంథి ఛిద్రాణ్యస్య నిరాశ్రయం, పక్వం భిత్వా తు శస్త్రేణ సైంధవే నావచూర్ణయేత్. 221. వర్షావలేఖం బహుశస్తద్వ చోచ్ఛేదితమోక్షణం, పునఃపున ర్వారేకం చ పిల్లరోగాతురో భజేత్. 222. పిల్లిస్నిగ్ధో వమే త్పూర్వం శీరావ్యధం స్తుతేనృజి, శీలారసాంజనవ్యోమగోపితై శ్చక్షు రంజయేత్, హరితాలవచాదారు మురిసారసపేషితం, అభయారసపిష్టం వా తగరం పిల్లనాశనం. 223. భావితం బస్తమూత్రేణ సస్తేసాం దేవదారు చ, కాకమాచీఫలై కేన ఘృతయుక్తేన బుద్ధిమాన్. 224. ధూపయే త్పిల్లరోగార్తం పతంతి క్రిమయోఽచిరాత్.

ఆసజనమనుగోగమునందు చెమటను పట్టించి భేదన చేసి నిష్పీడనము చేయవలయును. పిమ్మట శిలాజిత్తు ఏలకులు తగరము సైంధవలవణము లేన నీటితో ప్రతిసారణమును చేయవలయును. లేనిచో శస్త్రుకర్మ నెఱిగి వైద్యుఁడు రసాంజము లేనలతో ప్రతిసారణమును చేయవలయును. ఇట్లు ప్రతిసారణమును చేసి దీపశిఖోద్భవము లగు నుష్ణముతో చెమటను పట్టింపవలయును. ప్రేరిని రుద్ది ఆవిరిపట్ట వలయును. జెలగులను పట్టించి రక్తమును వెడలింపవలయును. పిమ్మట క్రమముగా గోరోచనము యవక్షారము మైలుతుత్తము పిప్పళ్లు లేన నీటి నొక్కొక్కదానిని ప్రతిసారణము చేయింపవలయును.

◀ చూర్ణాంజనము. ▶

శ్లో. రసాంజనం సర్వరసో జాతీపుష్పం మనశిశిలా. 226. సముద్రఫేనో లవణం శైలికం మరిచాని చ, ఏతత్సమాంశం మధునా పిష్టం బ్రహ్మన్నవర్తని. 227. అంజనం క్షేదకంఙ్గాఘ్నం పక్ష్యణం చ ప్రరోహణం, మస్తకాస్థిచులుక్యాస్తు తుషోదలవణాన్వితం 228. తామ్రపాత్రే అంజనం ఘృష్టం పిల్లై ప్రక్లిన్నవర్తని, తామ్రపాత్రే గుహామూలం సింధూత్థం మరిచాన్వితం. 229. ఆరనాలేన సంఘృష్ట మంజనం పిల్లనాశనం, హరిద్రే త్రిఫలీం లోధ్రం మధుకం రక్తచందనం. 230. భృంగరాజ

రసే ప్లవ్యా ఘర్షయే ల్లోహభాజనే, తథా తామ్రే చ సప్తాహం కృ
 త్వా వర్తిం రజోఽథవా. 231. పిచ్చిటీహూమదర్శించ తిమిరోపహతేక్ష
 ణః, ప్రాతర్ని శ్యంజయే న్నిత్యం సర్వనేత్రామయాపహం. 232. మం
 జిష్టామధుకోత్పలో దధి కఫత్వకేవ్యగోరోచనా నూంసీచందనశంఖ
 పత్రగిరిమ్మ త్రాలీనవుష్పాంజనైః, సర్వై రేవ సమాంశ మంజన మిదం
 శస్తం సదా చక్షుషోః కంఠాక్లేదమలాశ్రుశోణి తరుజా పిల్లార్షు
 క్రాపహం. 233.

రసాంజనము సర్వరసము జాజిపుష్పము మనశ్శిల శిముద్ర ఫేనము ఉష్ణ గైరిక
 ము వీటిని సమముగా చేకొని తేనెలానూరి కంటిలో వేసికొనిన క్లిన్నములు వర్షిరోగ
 ములునశించును. చేపతలలోనుండు యెముకను గంజిని ఉష్ణనుకలిసి రాగి పాత్రలో
 నూరి క్లిన్నవర్ష మున్నగు వానికుపయోగింప వలయును. కొలపొన్న వేళ్లను గాగిపాత్ర
 లోనూరి సైంధవలవణము మిరియములు కలిపి గంజితో ఘర్షణచేసి అంజనముఁ జేసివేసి
 కొనిన పిల్లరోగములు నశించును. వసపు ప్రానిపసపు త్రిఫలములు లోఢ్ర మధుకము రక్త
 చందనము వీటిని గుంటకలగ రాసురసములో కలిపి లోహపాత్ర నునందు గాని రాగి
 పాత్ర ములోగాని ఘర్షణచేసి వత్తినిచేసిగాని అంజనము చేసిగాని కంటికి వేసికొనిన
 పిచ్చిట బూజు గ్రమ్మినట్లుండుట తిమిరము మున్నగునవి సంఘోర్ణముగా నశించును.
 మధుకము మంజిష్ఠము కమలము సముద్ర ఫేనము తేజపత్రి గోరోచనము జటామాంసి
 చందనము శంఖము కొండమట్టి తాళిశపత్రి వీటినిసమాంశములను గొని అంజనము చేసి
 ధరించిన నేత్రములకు హితము. కంఠువు క్లేదము రక్తపుషీడ మున్నగునవి నశించును.

❖ తుష్ణి కాంజనము. ❖

శ్లో. తుష్ణకస్య పలం శ్వేతమరిగాని చ వింశతిః, వింశతా కాం
 చికపలైః పిష్టా తామ్రే నిధాపయేత్. 234. పిల్లా నపిల్లా న్కురుతే
 బహువర్షోత్థితా నసి, తత్సేకే నోపదేహాశ్రు కంఠాశోథాం శ్చి నాశ
 యేత్. 235. యాప్యః పక్ష్యోపరోధ స్తు రోమోద్ధరణలేఖనైః, వర్ష
 న్యుపచితం లేఖ్యం ప్రావ్య ముత్త్లిప్తశోణితం. 236. ప్రవృద్ధాంతర్దుఖం
 రోమ సహిష్ణో రుద్ధరే చ్ఛనైః, సందంశే నోద్ధరే ద్దుప్త్యాం పక్ష్యరో
 మాణి బుద్ధిమాన్. 237. రక్షన్నక్షీదహే త్పుత్త తప్త హేమశలాకయా,
 పక్ష్యరోగే వునర్నైవం కదాచి ద్రోమసూభవః. 238. ఉత్సంగినీ బహుల

కర్తమవర్తనీ చ శ్యావం చ య చ్చ పటుతంత్యిహ బద్ధవర్త, క్షిప్తు చ పోధకియుతం త్యిహ వర్త యచ్ఛ కుంభీకీనీ చ సహ శర్కరయా వలే ఖ్యాః. 239. శ్లేష్టోపనాహానగణం చచిసం చ భేదోఽ, గ్రంథశ్చ యః క్రిమికృతోఽంజననామికా చ. 240.

మైలుతు త్తము 1 పలము తెల్లమిరియములు 20 పలములు వీటిని 40 పలముల గంజిలో కలిపి తామ్రపాత్రలో ఘర్షణచేసి అంజనముగా వేసికొనిన బహుకాలము నుండియుండిన స్థిలశేత్ర గోగము నశించును. లేక ఈయోషధులతో నేకము చేసినను ఉపదేహము వాపు మన్నగునవి నశించును. పలక దులయందు రక్షకస్రావమును చేయింపవలయును. ప్రవృద్ధములగు అంత ర్దుఖిగోగములను బుద్ధిమంతుండగు వైద్యుండు చిమటలాంటికత్తెరతో వెడలించవలయును. గురదగల గ్రంథులు మన్నగువానియందు లేఖనకర్తమున్నగు చికిత్సల జేయవలయును.

❖ వర్జములకు ఘృతాదీచోద్యతనము. ❖

శ్లో. ఘృతస్యైంధవచూర్ణేన కఫానాహః పునఃపునః, విలిఖేన్మండలాగ్రేణ ప్రచ్ఛయే ద్వా రమంతతః. 241. పటోలామలకక్వాథై రాశోచ్చితనవిధి ర్హితిః, పణిజ్జకరనాసస్య రస్యైః పోధకినాశనః 242. అనాహపిడకాం స్విన్నాం తిర్యగ్భిత్వా గ్నినా దహేత్, అర్చస్తథా వర్తనామ్నా శుష్కార్షోఽర్చుద మేవ చ. 243. మండలాగ్రేణ తీక్ష్ణేన మూలే భింద్యా ద్భిషక్ శనైః, సిందూర్భిషిస్పలీకుప్తపర్ణినీ త్రిఫలార్కసైః. 244. సురామృదేన వర్తి స్యాత్ శ్లేష్టాభిష్యందనాశనీ, పోధకి వర్షోపరోధ క్రిమిగ్రంథకతూణకే. 245.

కఫానాహ గోగమును ఘృతస్యైంధవచూర్ణముచేత పోగొట్టవలయును. పటోలము ఉసిరిక వీటిక మాయుతోగాని ఫణిజ్జకరసముతోగాని పోఖి గ్రంథులను పోగొట్టవలయును. అనాహపిడికలను చెమ్మట మన్నగువానివలన పోగొట్టవలయును. శేత్రపుఅర్చ్యుడను వర్తార్చ్యుడు శుష్కార్చ్యుడు ఈగోగములను మొదల శస్త్రముచేసి పిదప నైంధవలవణము మున్నగు నౌషధులను త్రిఫలములరసములతో తడిపిమదిరామండములతో వర్తిచేసి ధరించిన అభిష్యం దాదిగోగములు నశించును.

ఇట్లు చిత్రదత్తయందు శేత్రగోగాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౧౬. శిరోరోగాధికారము.

❁ వాతశిరోగమునకు చికిత్స. ❁

శ్లో. వాతికే శిరసో రోగే స్నేహస్వేదా స్సనావనాన, పానా
 న్నముపహారాం శ్చ కుర్యా ద్వాతామయాపహాన్. 1. కుష్ఠ షేరండ
 తైలం చ లేపా త్కాంజిక పేషితం, శిరోఽఽం నాశయ త్యాశు పుష్పం
 వా ముచుకుందజం. 2. పంచమూలేశ్చైతం క్షీరిం నస్యే దద్యా చ్చి
 రోగదే, ఆశిరోవ్యాయతం చర్త కృత్వా ఒష్టాంగుల ముచ్చితం. 3.
 తే నావేప్య శిరో ఒధస్తా న్నాపక లేనన లేపయేత్, నిశ్చల స్యోపవిష్ట
 స్య తైలై రుష్టేః ప్రపూరయేత్. 4. ధారయే దారుజః శాస్తే ర్వా
 మం యామూర్ధ మేవ వా, శిరోబస్తి ర్జయ త్యేష శిరోరోగం మరు
 ద్భవం. 5. హను మన్యాక్షికర్ణార్తి మర్దితం మూర్ధకంపనం, తైలే నా
 పూర్వ మూర్ధానం పంచమాత్రాశతాని చ. 6. తిష్ఠేచ్ఛేష్టణిపితే ఒష్టా
 దశ వాతే శిరోగదీ, ఏకఏవ విధిః కార్యః తథా కర్ణాక్షిపూరణే. 2.

నాతిక శిరోరోగమునకు స్నేహస్వేదములు పావనములును హితముఁ బోఁగొట్టున
 న్న పానములును చేయవలయును. కోఱు ఆముదమును గంజిలో నూరి లేపనచేసి శిరఃకీడ
 లుతోలగును. లేనిచో ముచుకుందవృక్షపువూలను లేపన చేయవలయును. పంచమూల
 ములలో పాలను కషాయముగా గాచి నస్యము నిచ్చిన శిరోరోగములు నశించును. తల
 చే నలుక్రక్కలను రాగలచర్తముతో కట్టికిందివైపున మినుగుల కల్కమును లేపన
 మిసి రోగినిస్వస్థునిగా కూర్చుండఁబెట్టిఆచర్తముపైని వెచ్చనినూసెనుపోయవలయును.
 రోగికి బాధ యుపశమిల్లువఱకును జాముగాని కొండుజాములుగాని ఉంచిన సమస్తశిరో
 రోగములు నశించును. తల త్రిప్పుడు మున్నగునవి పోవుటకు ఈరీతిగానే తైలముతో తల
 ను పురింపవలయును. ఇయ్యదినినూరు మాత్రల తైలము కఘోత్పన్నములును, పిత్తోత్ప
 న్నములును ఎన్నిది వందలవాతపు శిరోరోగములను పోగొట్టును. దీనినే కర్ణ ములకును
 నేత్రములకును చేయవలయును.

పైత్తిక శిరోరోగములకు.

శ్లో. వైత్రే ఘృతం పయః సేకాః శీతలేపాః సనావనాః, జీవనీ
 యాని సర్వీంషి పానాన్నం చాపి పిత్తనుత్. 8. పిత్తాత్మకే శిరోరోగే
 స్నిగ్ధం సమ్యగ్విరేచయేత్, మృద్వికాత్రిఫలేక్షూణాం రసైః క్షీరైః
 ఘృతై రపి. 9. శతధౌతఘృతాభ్యంగః శీత వాతాద సేవనం,
 శీతస్పర్శాశ్చ సంసేవ్యాః. సదా దాహోర్నిశాస్తయే. 10. చందనోశీర
 యప్త్యాహ్వాబలావ్యాఘ్రేనఖోత్పలైః, క్షీరపిష్టైః ప్రదేహాః న్యాచ్ఛు
 తై ర్వా పరిషేచనం. 11. మృణాలబిసళాలూక చందనోత్పలకేసరైః,
 స్నిగ్ధశీతైః శిరో దిహ్యత్తద్వ దామలకోత్పలైః. 12. యప్త్యాహ్వా
 చందనానంతా క్షీరస్నిగ్ధం ఘృతం హితం; నావనం శర్కరాద్రాక్షా
 మధుకై ర్వాపి పిత్తజే. 13. త్వక్పత్రశర్కరాపిష్టానావనం తండు
 లాంబునా, క్షీరసర్పి ర్మితం నస్యం ర సావా జాంగలాః శుభాః. 14.
 రక్తజే పిత్తవ త్సర్వం భోజనాలేపసేచనం, శోశోష్ణయో శ్చ వ్యత్యా
 సా విశేషో రక్తమోక్షణం. 15.

పైత్తిక శిరోరోగములందు నేతిని పాలను నేకము చేయవలయును. శీతలలేపములు
 నస్యవిధులు జీవనీయగణపు టౌషధులచేత సిద్ధము చేయఁబడిన యన్న పానములు నేవింప
 వలయును. పిజ్జశిరోరోగములందు స్నిగ్ధపుషధులు ద్రాక్ష త్రి ఫలములు చెఱకు వీటితో
 విరేచనములు చేయించుట మంచిది, శిరోదాహములు శాంతించుటకై నూరు పర్యాయములు
 శుద్ధిచేసిన నేతిని రుద్దవలయును. చందనమువట్టివేళ్లు మధుకము ముత్తువపులగ
 మువాసడు కమలములు వీటిని పాలతో నూరిలేపన చేయవలయును. లేనిచో ఈయోష
 ధులనే పాలతో క సాయముచేసి నేకము చేయవలయును. కమల నాళములు గడ్డలు జా
 జికాయ చందనము కమలకేసరములు వీటిని నేతిలో పక్వముజేసి శీతలలేపములను చేయ
 వలయును. ఈఘృతమును నస్యమిచ్చుట చేత గాని కందచక్కెర ద్రాక్ష యష్టిమధుకము
 వీటిక సాయమును నస్యమిచ్చుటచేత గాని శిరోరోగములునశించును. లేనపత్రి కలకం
 డ వీటిని బియ్యపుకడుగుతో నూరి నస్యవిధి జేసినచో హితమగును. రక్తజములగు శిరో
 రోగములందు సంపూర్ణములగు భోజనలేపనాదులను పిత్తవిధానపువీటిని చేయవలయు
 ను. శీతోష్ణముల మార్పును రక్తసావమును విశేషము.

కఫశిరోరోగములు.

శ్లో. కఫజే లంఘనం స్వేదో నూక్షోష్ణైః పాచనాన్యైః, శిష్టా
 నవీడా ధూమాశ్చ తీక్ష్ణా శ్చ కివలాపీతాః. 16. అచ్చం చ నాయ
 యే త్వప్యిః పురాణం స్వేదయే త్తతిః, మధూకసా లేణ త్తవ్యమ్
 చాస్య విరేచయేత్. 17. కృష్ణాబ్జశుంఠీమధుక శ తా మోవాస్వలం
 తైః, జలపిష్టైః శిరోలేపః సద్యః శూలనివారణః. 18. దేవదాసినం
 కుష్ఠం నలదం విశ్వభేషజం, లేపః కాంజికనంపిష్టశ్చైలయా ముద్దా
 సుత్. 19. సన్నిపాలభవే కార్యా దోషత్రయహారి క్రమేణ, సన్నిపా
 నం విశేషేణ పురాణం త్వాదిశంతి హి. 20. త్రికటుకీ పుష్కరం
 నీ రాన్నా సుందారు తురగగంధానాం, క్వాధః శిరో ర్జ్జుజాలం నానా
 పీతో నివారయతి. 21. నాగరకల్కమిశ్రం క్షీరం నస్వేదన
 పుంసాః, నానాదోషోద్భూతాం శిరోగుజం హన్తి తీవ్రతానాం. 22. ని
 లోత్పలం చందనకుష్ఠయుక్తం శిరోరుజాయాం సఘృణిః ప్రదేహాః,
 ప్రపౌండరీకం సురదారు కుష్ఠం యష్ట్యాహ్వా మేలాక వాహాన్వేదే చ.
 23. శిరోరుజాయాం సఘృణిః ప్రదేహేనా లోహ్లాని క్వాధ్యు
 ర్కై శ్చ.

కఫశిరోరోగములకు లంఘనము చేయవలయును. నూక్షములు నూష్ణములు పాచనా
 త్తకములగు వస్తువులవలన చెమ్మటఁబుట్టినవలయును. స్వచ్ఛమైన ప్రాతః సేవాని క్రమ
 చెమ్మటపట్టించి యష్టిమధుకపు నత్తుతో నస్యము నిష్పించవలయును. సెప్పెట్లు
 లు శొంతి మధుకము పిల్లిపీచర కమలములు కోష్ఠ పీటిని నీటితోనూరి లేపవలసి
 శూళులు తొలగఁగఁ. దేవదారువు తగరము కోష్ఠ కురు వేరు శొంతి మోక్ష
 నూరి తైలము నుకలిపి శిరస్సువకు లేపనచేసినచో శూలలు నశించును. న
 రోగమునందు త్రి దోషహరము లగు విశిత్పలను పురాణాపుత్రపానమును చేయుంపవల
 యును. త్రికటుకము కమలము పసుపురాన్న దేవదారువు పెన్నేరు మోటిక
 ముక్కతో వీల్చిన శిరో బాధ లుపశ్యమిల్లును. తగరము కమలములు చంద
 వీటినినూరి తేనెకలిపి లేపనచేసినను కమలములు దేవదారువు కోష్ఠ మధుక
 కల్కములతో తేనెకలిపి గాని లోహరజముల కమలములు కచోరము శీ
 నేని కలిపి గాని లేపనచేసినను శిరోరోగములు నశించును.

శ్లోకాహ్వాతైలము. ౨౭

శ్లో. శతాహ్వాతైలం చ గ్రావవ్యాప్తిఫలైః శృతం,
తైలం నస్యం మరుచ్ఛేచ్ఛ తిమిరోర్ధ్వగదాపహం. 24.

పిల్లిపీచర ఆయుదపు శేఘ్ర తగరును వాకుండు వీటితో పక్వముచేసిన తైలమును నస్యముగా నిచ్చిన శిరోరోగములు నశించును.

శ్లోకాహ్వాతైలము. ౨౮

శ్లో. జీవకర్షభకా ద్రాక్షా సితాయష్టిబలోత్పలైః,
తైలం నస్యం పయః పక్వం వాతపిత్తశిరోగదే. 25.

జీవకము ఋషభకము ద్రాక్ష కండచక్కెర మధుకము ముత్తవపులగము కమలము లు పాలు వీటితో పక్వముచేసిన తైలమును నస్యము నిచ్చిన వాతపిత్తజములగు శిరోరోగములు నశించును.

శ్లోకాహ్వాతైలము. ౨౯

శ్లో. జీవకర్షభకా ద్రాక్షా మధూకం మధుకం బలా, నీలోత్పలం చందనం చ విదారీ శిర్కరా తథా. 26. తైలప్రస్థం పచే దేఖిః శినైః పయసి పద్మణే, జాంగలస్య తు మాంసస్య తులార్ధస్య రసేన తు. 27. సిద్ధ మేత ద్భవే న్నస్యం తైల మధావభేదకిం, బాధిర్వం కర్ణశూలం చ తిమిరం గలఘ్న డికాం. 28. వాతికం పైత్తికం చైవ శీర్షరోగం నియచ్ఛతి, దంతచాలం శిరఃశూల మర్దితు చాపకర్షతి. 29.

జీవకము ఋషభకము ద్రాక్ష మధూకము మధుకము ముత్తవపులగము నల్లగల్వలు చందనము విదారి చక్కెర పీఠిని 16 పలముల నేతిలో పక్వముచేసి నేతికంటె నారురెట్లెక్కువ పాలను 50 పలముల నడవిజంతువులమాంసరసమును కోపి పక్వముచేసి నేవించిన చెవుడు కర్ణశూలము తిమిరములు మున్నగునవి నశించును.

శ్లోకాహ్వాతైలము. ౩౦

శ్లో. ఏరండమూలం తగరం శతాహ్వా జీవంతి రాన్నా సహ సైంధవం చ, భృంగం విడంగం మధుయష్టికా చ విశ్వావధం కృష్ణతిలస్య తైలం. 30. ఆజం పయ సైలవిమృశ్రితం చ చతుర్గుణే భృంగ రసే విపక్వం, వడ్డిందవో నాసికయా విధేయాః శీఘ్రం నిహస్యః శిరసో వికారాన్. 31. చ్యుతాం శ్చ కేశాం శ్చులితాం శ్చ దంతాన్ దు

ర్షద్ధమూలాం శ్చ దృఢీకరోతి, సుపర్ణదృష్టిప్రతిమం చ చక్షుః బా
 హ్యోర్బలం చాభ్యధికం దదాతి. 32. క్షయజే క్షయ మాసాద్యం
 కర్తవ్యో బృంహణో విధిః, పానే నస్యే చ సర్విః స్వా ద్వాతమ్నై
 ర్షధురైః శ్శతైః. 33. క్రిమిజే వ్యోషనక్తాహ్వా శిగుబీజై శ్చ నా
 నం, అజామూత్రయుతం నస్యం క్రిమిజే క్రిమిజి త్వరం. 34.

విరండమూలము తగరము పిల్లపీచర జీవంతిక రాస్న సైంధవలవణము గంట
 భారంగి అంటుప్పు యప్పిమధుకము శొంఠి నల్లనూవులతైలము మేకపాలు వీటిని గుండ్ల
 కలగ రాకురసములో పక్వము చేసి ఆరుబిందువులు ముక్కులో పోసిన శిరోవికారము
 లన్నియును నశించును. రాలిన వెండ్రుకలను కదిలిన పండ్లను గట్టిపఱచును. గరుడునితో
 సమమగు దృష్టి నిచ్చును. క్షయోత్పన్నములకు వీర్యవర్ధకములగు చికిత్సలను చేయవల
 యును. వాతనాశకములు మధురములు నగు నోషధులతో సిద్ధముచేసిన నేతని త్రాగిం
 వలయును. మఱియును నస్యము చేయింపవలయును. పురుషులవలనఁ బుట్టిన శిరశ్శూ
 లందు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్ళు మునగవిత్తులు వీటిని మేకమూత్రములలోనూరి నస్య
 మును చేయవలయును.

◀▶ అపామార్గతైలము. ▶◀

శ్లో. అపామార్గ ఫల వ్యోష నిశాక్షారక రామతైః, సవిడంగ
 శృతే మూత్రే తైలం నస్యం క్రిమిం జయేత్. 35. నాగరం సగుం
 విశ్వం పిప్పలీ వానసైంధవా, భుజస్తంభాదిరోగేషు సర్వే ఘార్ష్యగజే
 ఖు చ. 36. సూర్యావర్తే సిధాతవ్యం నస్యకర్మాదిభేషజం, పాయయే
 త్సగుడం నర్చి ఝత్తపూరాం శ్చ భక్షయేత్. 37. సూర్యావర్తే శిరా
 వేధో నావనం క్షీరసర్పిమా, హితః క్షీరఘృతాభ్యాస స్తాభ్యాం చైవ మి
 రేచనం, క్షీరపిష్టే స్తైలై స్సేద్వదో జీవనీయై శ్చ శస్యతే. 38. సశర్క
 రం కుంకుమ మాజ్యభృష్టం నస్యం విధేయం పవనాస్మగుత్తే, భ్రూశంఖ
 కర్ణాక్షిశిరోర్ధశూలే దినాభివృద్ధిప్రభవే చ రోగే. 39. కృతమాలపల్ల
 వర్తసే ఖరమంజరికల్కసిద్ధనవసేతం, నస్యేన జయతి నియతం సూర్యా
 వర్తం సుమర్వారం. 40.

ఉత్తరేణు త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్ళు పనుపు యవజ్జారము
 ఇంగువ వాయువిడంగములు వీటిని గోమూత్రముతోపక్వముచేసి నస్యమిచ్చిన క్రిములు
 నశించును. తుంగముల్లులు బెల్లము శొంఠి పిప్పళ్ళు సైంధవలవణము వీటికల్కమునూ

నస్యమిచ్చిన భుజస్తంభరోగములు సంపూర్ణముగా నశించును. నూర్యవర్తమునకు పగటి పూట బాధగల శిరోరోగములకు నస్యము నివ్వవలయును. లేనిచో నూవులను పాలలో నూరి లేపనచేసి చెమ్మటను పుట్టించవలయును. జీవనీయగణపుటోషధులను నూరి లేపన చేసినను హితమే యగును. కుంకుమపువ్వును నేతితో వేయించి చక్కెరను కలిపి నస్యము చేయించిన వాతరక్తజములేగు శిరోరోగములు నశించును. నెమలియడుగుఆకుల రసములో ఉత్తరేణువును కల్పముచేసి నవనీశమునందు పక్వముచేసి నస్య మిచ్చినచో దారుణములగు నూర్మివర్తరోగములు తొలగిపోవును.

❁ దశమూల క్షాధాదులు. ❁

శ్లో. దశమూలకషాయం తు సర్పిః సైంధవసంయుతం, నస్య మర్ధావభేదఘ్నం సూర్యావర్తశిగోర్తనుత్. 41. శిరీషమూలకఫతై రవ పీడంచ యోజయేత్, అవపీడో హితో వా స్యా ద్వచాసిప్పలిభిః శృతః. 42. జాంగలాని చ మాంసాని కారయే భువనాహనం, తేనాస్య శా మ్యతి వ్యధిః సూర్యావర్తః సుదారుణః. 43. ఏష ఏవ విధిఃకృత్స్నః కార్య శ్చార్ధావభేదకే, శారివోత్పలకుష్ఠాని మధుకం చాష్టుపేషి తం. 44. సర్పి సైలయుతో లేపః సూర్యావర్తార్ధభేదయోః, పిబే త్సశ ర్కరం క్షీరం నీరం వా నారికేలజం. 45. సుశీతం వాపి పానీయం సర్పి ర్వా న స్తత స్తయోః, అనంతవారే కర్తవ్యః సూర్యావర్తహితో వి ధిః. 46. శిరావేధశ్చ కర్తవ్యోఽనంతవారప్ర శాంతయే, ఆహార శ్చ విధాతవ్యో వాతపిత్తవినాశనః. 47. మధుమస్తుకసంయావహవిఃపూరై శ్చ యః క్రమః, సూర్యావర్తే హితం య త్త చ్ఛంఖకే స్వేదవర్జి తం. 48. క్షీరసర్పిః ప్రశంసంతి నస్యపానం చ శంఖకే, శతావరీం కృ ష్ణతిలా న్నధుకం నీల ముత్పలం. 49. మూర్ఖాం పునర్నవాం చాపి తే పం సా ధ్యవతారయేత్, శీతతోయావసేకాం శ్చక్షీరసేకాంశ్చ శీతలా న్. 50. కల్లై శ్చ క్షీరవృక్షాణాం శంఖకస్య ప్ర లేపనం, క్రాంచకా దంబహంసానాం శరాఠ్యాః కచ్చపస్యచ. 51. రసైః సంవిహితస్యాథ తస్య శంఖకసంధిజాః, ఊర్ధ్వం తిస్రః శిరాః ప్రాజ్ఞో భింద్యా దేవ న తాడయేత్. 52. శిరఃకంపేఽమృతా రాన్నా బలాన్నేహ సుగంధిభిః, స్నేహాస్వేదాదివారఘ్నం శిరోబస్తి శ్చ శస్యతే. 53.

౬౦. అస్పృగరరోగాధికారము.

❁ ఆస్పృగరమన కుపాయములు. ❁

శ్లో. దధ్నా సౌవర్పలాజాజీ మధుకం నీల ముష్పిల్వా, పాపాన్
 ఊద్రయతం నారీ వాతాస్పృగరపీడితా. 1. పిబే దైనేయసిం రస్మి
 శర్కరామధుసంయుతం, వాసక స్వరసం పైత్రే గుడూచ్యా రస మేవ
 వా. 2. రోహితకా న్మూలకల్కం పాండురేఽస్పృగరే విభేత్, ఒకే నా
 మలకా ద్భీజకల్కం వాసనితామధు. 2. ధాతక్యా శ్వాక్షుమ్స్యో
 వా ఆమలక్యా మధుద్రవం, కాఃజాదుకమూలం వా మూల
 కార్పాస మేవ హి. 4. పాండుప్రసరశాంత్యర్థం పిబే త్తైశ్చ మూల
 రిణా, అశోకవల్కలక్వాథశృతిం దుగ్ధం సుశీతలం, యథాబలుం వా
 త్ప్రీత స్త్రీవ్రాస్పృగరనాశనం. 5. దాద్వీ రసాంజనవృషాబ్జ కణాని బిల్వ
 భల్లాతకై రవస్త్రితో మధునా కషాయకి, పీతో జయ త్ప్రతిబలం స్పృ
 గం సశూలం పీతాసితారుణవిలోహితనీలశుక్లం. 6. రసాంజనం కంఠే
 యస్య మూలం ఊద్రాన్వితం తండులతో యపీతం, అస్పృగం సర్వభి
 వం నిహన్తి శ్వాసం చ భార్గీసహనాగరేణ. 7.

సల్లయస్మి జీలకఱ్ఱ మధుకము సల్లకవ్యలు వీటిని వెణుసులా కలిపి తేనెను పసి
 కొని త్రాగిన వాతిజములగు ప్రదరములు నశించును. జింక నెత్తుటిలో తేనెను కండచ
 క్కెరసు కలిపికొని త్రాగినచో ప్రదరములు నశించును. రోహితకపు (సోమినేట్ల) క
 ల్కమును పాండుర వర్ణముగా రక్తము ప్రవించు ప్రదరరోగములకు త్రాగవలయును.
 ఉసిరికకల్కమును నీటిలో కలిపి కండచక్కెర తేనె కలిపి త్రాగుట మంచిది. శనీరో
 ఆరెపూవులను తాడి యుసిరిక రసములలో తేనెతో త్రాగుట మంచిది. కాక బాగ్య
 త్కపువేళ్లుగాని ప్రత్తివేళ్లుగాని బియ్యపుకడుగుతో నూరి త్రాగిన పాండువులు ప్రదర
 రోగములు నశించును. అశోకపు చెక్కతో నాన్నినపాలనుకాచి చల్లార్చి బాగానుసాం
 చుగా ప్రాతఃకాలమున నేవింప వలయును. పూనిపసపు రసాంజనము అడ్రస్ ము సాం
 గముపైలు శేలవేము మా కేడుచెక్క జీడివత్తులు వీటిని కషాయముపెట్టి తేనెను కలిపి

కొని త్రాగిన కూలలు కల ప్రదరలోగము త్రనను నశించును. పుచ్చనినల్ల నియెఱ్ఱనిరం గులుగల యోనిసంబంధములగు రక్తకోగములును నశించును.

10 శ్రీ ప్రదరమునకు దశమాలాదులు. 10

శ్లో. దశమూలం సముద్భృత్య పేషయే త్తండులాంబునా, ఏత త్ప్రీత్యా త్ప్రీహా న్నాణీ ప్రదరా త్పరిముచ్యతే. 10 ఊద్రయుక్తం ఫలరసం కోష్టోదుంబరజం పిబేత్, అస్పగ్దరవినాశాయ సశర్కరప యోఽన్నభుక్. 11. ప్రదరం హస్తా బలాయా మూలం దుగ్ధేన మధు యుతం పీతం, కుశవాట్యాలకమూలం తండులసలిలేన రక్తాఖ్యం. 12. శమయతి మదిరాపానం తదుభయ మపి రక్తసంజ్ఞశుక్లాఖ్యా, గుడేన బదరీచూర్ణం మోచ మామం తథా పయ్యః. 13. వీతా లాక్షా చ స ఘృతా పృథక్ప్రదరనాశనా, రక్తపిత్తవిధానేన ప్రదరాం శ్చా ప్పుపా చరేత్. 14. అస్పగ్దరే విశేషేణ కుటజాష్టక మాచరేత్.

దశమాలములు తెచ్చి కడుగుతోనూరి మూడుగోజులు త్రాగిన ప్రదరములు న శించును. నల్లమేడి పండ్లరసములో తేనెను కలిపికొని త్రాగిన ప్రదరలోగములు నశించు ను. ముత్తవపులగపు వేరును పాలతో తేనెతో నూరి త్రాగినను ప్రదరములు నశించును. దాల్చలు ముత్తవపులగము టిటిని కడుగుతో నూరి త్రాగిన రక్తప్రదరములు నశించును. మద్యమును త్రాగినను రక్తశుక్లపు ప్రదరముల నశింపజేయును. తేగుచూర్ణములో బె ల్లము కలుపుకొని పాలతో త్రాగినను ఇందుగు చెక్కను పచ్చిపాలతో నూరి త్రాగినను ప్రదరములు నశించును.

11 పుష్కాసుగుచూర్ణము. 11

శ్లో. పాతాజంబ్వామ్రయో ర్కధ్యం శిలాభేదరసాంజనం. 15. అంబుష్కీమోచరసః సమంగా పద్మకేసరాన్, బాహ్వీకాతివిషా ముస్తం బిల్వం లోధ్రం సగైరికం. 16. కట్ఫలం మరిచం శుంఠీ మృద్వీకా రక్త చందనం, కట్వంగవత్సకానంతా ధాతకీ మధుకార్జునం. 17. పుష్యే ణోద్భృత్య తుల్యాని శ్లక్షణ్ణచూర్ణాని కారయేత్, తాని త్షోద్రేణసంయు జ్య పానుయే త్తండులాంబునా. 18. అస్పగ్దరాతిసారేషు రక్తం య చ్చోపవేశ్యతే, దోషాగంతుకృతా యే చ బాలానాం తాంశ్చ సాశ యేత్. 19. యోనిదోషం రజోదోషం శ్వేతం నీలం సపీఠకం, శ్రీణాం

శ్యావారుణం యచ్చ తత్ప్రసహ్య నివర్తయేత్. 20. చూర్ణా శుచిశ్రుణు
గం నామ హితమాత్రేయపూజితం.

విషబాద్ధివేతేడు మామిడి శిలాజిత్తు రసాంజనము చు జిష్ణుము కనుగొని పాలు
లు ఇంగువ అశివన తుంగముపైలు మాతేడు చెక్క లోధ్ర గైరకము గట్టుము పుం
యములు శొంతి ద్రాక్షరక్త చందనము కట్వంగము కోస్తుచెక్క తిప్పతీగ అంజనము
ము అర్జునపుత్రపుచెక్క వీటి నన్నిటిని పుష్యసక్షత్రముగా పోచ్చి సవభాగములు
గా చక్కగా చూర్ణముచేసి తేనెకలిపి కడుసతో త్రాగించి అస్పృగాలకు ముఖ్యముగా
మంచిది.

—ॐ మద్గాది ఘృతిము. ॐ—

శ్లో. ముద్గామాషస్య నిర్ఘాహే రాస్నాచిత్రకనాగ్నాగ్నా. 21.
సిద్ధం సపిప్పలీబిల్వైః సర్పిః శ్రేష్ఠ మస్పృగ్ధరే, కుముదం వర్షాకోశేన
గోధూమో రక్తశాలయః. 22. ముద్గావర్ణి పయస్యాచ కాష్ఠాశీ మధు
యష్టికా; బలాశేబలయో ర్మూల ముత్పిలం తాలమస్తకం. 23. సేదాశీ
శతమూలీ చ శాలసర్పీ సజీవకా, ఫలత్రికస్య బీజాసీ ప్రత్యగ్నా గోబీ
ఫలం, ఏషా మర్ధపలా న్నాగా న్నవ్యం క్షీరం చతుర్ధణం. 24. యా
నీయం ద్విగుణం దత్వా ఘృతిప్రస్థం విపాచయేత్. 25. పుష్కరశీతా
పిత్తే చ రక్తగుల్మే వాలీమకే, బహురూపం చ యత్ప్రీతం కామయోగం
తతోణితే. 26. అరోచకే జ్వరే జీర్ణే పాండురోగే మదే భ్రమి, క్షయ
ణీ చాల్పపుష్పా చ యా చ గర్భం న విందతి. 27. అహస్యగోమే చ
శ్రీకాం భవతి ప్రీతివర్ధనం, శీశికల్యాణకం నామ పర ముద్గాది ఘృ
యనమ్. 28.

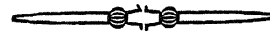
పెసలు మినుములు వీటి కషాయముతో రాస్న చిత్రమూలము కుముదము
సిప్పళ్లు మారేడు చెక్కవీటితో సిద్ధము చేసిన ఘృతిము ప్రదాములందు పోషకము.
కుముదినీ కమలములు వట్టివేళ్లు గోధుమలు ఎఱ్ఱబియ్యము ముద్గావర్ణి గుమ్మడి మధు
ము ముత్తువపులగము వీటివేళ్లున్న కమలములు తాళమస్తకము విదారీకంద పుష్కర
సాలపర్ణి జీవకము త్రిఫలములు క్రొత్తయరటిపండ్లు వీటినిన్నిటిని అర్ధపలము చుట్టి
అవుపాలు ఈయాషధులతో నాలుగు రెట్లుచేసిని ఔషధులకంటె పండ్రెండు సార్లు
కలిపి కషాయముచేసి 16 పలములనేతి నందు పక్వము చేసి నేవించిన రక్తగుల్మములు
హాలీమకము మున్నగురోగములు నశించును.

● బృహచ్చతావరీ ఘృతము. ●

శ్లో. శతావరీనప్రస్థం ఊదయిత్వా ౭వషీడయేత్, ఘృతప్రస్థ
సనూయుక్తం ఊరద్విగుణితం భిషక్. 29. అత్ర కల్కా నిమాన్ ద
ద్యా త్సులోదంబురసంమితాన్, జీవనీయాని యా న్యష్టా యష్టిప
ద్దకచందనం. 30. శ్వదంష్ట్రా చాత్త గుప్తా చ బలా నాగబలా తథా,
శాలపర్ణీ పృశ్ణీపర్ణీ విదారీ శారిబాద్వయం. 31. శర్కరా చ సమా
దేయా కాశ్చర్యాశ్చ ఫలాని చ, సమ్యక్ సిద్ధం శువిజ్ఞాయ తద్ఘృతం
చావతారయేత్. 32. రక్తపిత్తవికారేషు వాతపిత్త కృతేషు చ,
వాతరక్తం క్షయం శ్వాసం హిక్కాం కాసం చ దుస్తరం. 33. అంగ
దాహం శిరోదాహం రక్తపిత్తనముద్భవం, అస్పగ్ధరం సర్వభవం
మూత్రకృచ్ఛ్చిం సుదారుణం. 34. ఏతా వ్రోగాన్ శమయతి భాస్కర
స్తిమిరం యథా.

ఒక ప్రస్థము శతావరీని దంచి రసము తీసి 4 పలములనేతీని పక్వముచేసి ఆనేతి
లో చెండింకలు పాలను కలపవలయును. షిమట నీ నేతిలో ముదు చెప్పించోవు ఔష
ధముల కల్కమును పెద్దమేడిపంజీంతయుండఁ జేసికలుపవలయును. జీవనీయాద్యష్టగ
ణముల యావధులను మధుకము కమలములు చందనము పల్లెరు ముత్తుపపులము సా
లపర్ణి విదారీగండ గరిక వీటిని కల్కముచేసి కలిపి ఈయావధులతో సమముగా కండ
చక్కెర నందు కలిపి గుమ్మడు పలముల నందు కలుపవలయును. షిమటనిందులో నేతీని
చక్కెరగా పక్వము చేసి దింపి నేపించినచో రక్తపిత్తవికారములను వాతపిత్తవికారముల
ను పోగొట్టుట కు తమమైనది అగును. వాతరక్తములు క్షయశ్వాసరోగము ఎక్కిళ్లు కాస
అంగదాహము శిరోదాహము రక్తపిత్తములవలనఁ బుట్టిన ప్రదరరోగములు దారుణ
ములగు మూత్రకృచ్ఛిములు మన్నగువానిని ఈఘృతము సూర్యుండు చీకటులను పో
గొట్టునట్లులు నశింపఁజేయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయంప అస్పగ్ధరాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౬౧. యోనిరోగాధికారము.

● యోనిరోగమున కుపాయములు. ●

శ్లో. యాని వ్యాపత్సు ధూయిష్ఠం శస్యతే కర్క వాతజిత్, వస్త్య
భ్యంగవరీషేక ప్రలేపాః పిచుధారణం. 1. వచోపకుంచికా జాతీ కృష్ణా

◀ గోరోచనా చూర్ణము. ▶

శ్లో. గోపిత్తే మశ్వ్యపిత్తే వా ఙ్గోమం త్రిస్సప్తభావితం, మ
 ధునా కీణ్యచూర్ణం వా దద్యా దచరణాపహం. 10. సోతసాం శోధ
 నం శోధకంఙ్కాక్షేదహరం చ తత్, కామిన్యాః పూతియోన్యా శ్చ
 కర్తవ్యః స్వేదనో విధిః. 11. క్రమః కార్య స్తత స్నేహపిచుభి స్త
 ర్పణం భవేత్, శల్లకీ జంగినీ జంబు ధవత్య క్షంచవల్కలైః. 12. క
 షాయై స్సాధిత స్నేహః పిచు స్స్వ ద్విప్లుతాపహః, కర్ణిన్యాం వర్తి
 కాకుష్ఠపిప్పల్యర్కాగ్రసైంధవైః. 13. బస్తమూత్రకృతా ధార్యా
 సర్వం చ క్షేప్తను ధితం, త్రైవృతం స్నేహనం స్వేద ఉదావగ్రానిలా
 త్తమ్. 14. త దేవ చ మహాయోన్యాం ప్రస్తారూం తు విధీయతే, ఆ
 ఖో ర్కాంసం సపది బహుధా ఖండిఖండి కృతం యత్. 15. తైలే వా
 చ్యం ద్రవతి నియతం యావ దేత న్న సమ్యక్, తత్రైలాక్తం వసనమ
 నిశం యోనిభాగే దధానా హన్తి వ్రీడాకరభగఫలం నాత్రనం దేహ
 బుద్ధిః. 16.

గోవుపిత్తమునందుగాని చేపపిత్తమునందుగాని 21 మార్లు భావనచేసిన పట్టుగు
 ఙ్కనైను కల్లుతో వస ద్రవ్యచూర్ణమును అయినను ఇచ్చిన, ఆచరణమును యోనిరోగ
 ము నశించును. రక్తపుకాబువలను పరిశోధించును. వామినిపూతి యోనిరోగములకు
 స్వేదనముఁజేయింపవలయును. అందుగ గిలిగిత్వ, నేతేడు చండ్రవీటిచెక్కలను పంచ
 వల్కలములను కిషాయము చేసి అందుసాధించిన తైలమును ఇచ్చిన చిప్లుతములు నశిం
 చును. కర్ణనియందు కోష్ఠ పిప్పలు జిల్లేడు సైంధవలనణము మేకమూత్రము వీటినికలి
 పి చేసిన పత్తిని ధరించినను కఫనాశకౌషధులనిచ్చినను హితము.

◀ శతపుష్పతైలాదిలేపములు. ▶

శ్లో. శతపుష్పతైలలేవా ద్భదరీదలజా త్తధా. 17. పేటికా
 మూలలేవా చ్చ యోని ర్భిన్నా ప్రశామ్యతి, మషవీమూలలేపేన
 ప్రవిష్టాస్త ర్భకౌ ర్భవేత్. 18. యోని ర్హూషరసాభ్యంగా నిస్సృతా
 ప్రవిశే దపి, లోధతుంబీ ఫలాలేపో యోనిదార్ధ్యం కరోతి చ. 19.
 వేతసమూలనిః క్వాధ క్షాలనేన తజ్జేవ చ, మూషికా వాగులివసా
 మ్రక్షణం యోనిదార్ధ్యదం. 20. వచానీలోత్పలం కుష్ఠం మరిచాని త

శైవ చ, అశ్వగంధా హారిదా) చ గాఢీకరణ ముత్తమం. 21. మదన
ఫలమధుకర్పూరపూరితం భవతి కామినీజనస్య, విగలితయావనస్య చ
వరాంగ మతిగాఢం సుకుమారం. 22.

జనుపల్లెలమును లేపనచేసినను రేగుచెక్కనూరి లేపనచేసినను పేటికామూలము
ను లేపన చేసినను భిన్నములగు యోనులు చక్కనగును. సుషవీమూలము లేపన చేసిన
చో బాహ్యంతరములగు యోనిరోగములఁ బోఁగొట్టును. లాద్దుగ సార వీటిలేపనము
యోనిని గట్టిపఱచును. వేతనకనాయముతో కడిగినను యోనిదృఢపడును. వన నల్లకల్వ
లు కోప్పు మిరియములు ఆశ్వగంధ పనపు వీటినిలేపముచేసినను యోనినిగట్టి పఱచును.
ఉమ్మెత్తకాయ లేనే కర్పూరము వీటితోయోనిని వూరించిన ముఫలిస్త్రీకి గూఢయోని
మిక్కిలి గాఢముగను నుండరముగను మెత్తగను నగును.

పంచపల్లవఘృతము. ౨

శ్లో. పంచపల్లవ యష్ట్యాహ్వా మాలతీకుసుమై ర్ఘృతం, రవిప
క్వ మన్యధావా యోనిగంధార్తవనాశనం. 23. ఇత్స్వాకుబీజదంతీ చ
పలాగుడ మదన కిణ్వా యష్ట్యాహ్వాః, సన్నుక్క్షీరై ర్వర్షి రోన్యిగ
తా కుసుమసంజననీ. 24. సకాంజికం జపాపుష్పం భృష్టం జ్యోతిష్ఠతీ
దలం, దూర్వాపిష్టం చ సప్రాశ్య వనితా త్వార్తవం లభేత్. 25. ధా
త్య్రంజనాభయాచూర్ణం తోయవీతం రజో హరేత్, శేలుచ్చద మి
శ్రపిష్టం భక్షణం చ తదర్థకృత్. 26. పుష్యోద్భృతం లక్షణాయా శ్చ
క్రాంగాయా స్తు కన్యయా, పిష్ట మూలం దుగ్ధఘృత వీతమృతో తు
పుత్రదా. 27. క్వాఢేన హయగంధాయాః సాధితం సఘృతం పయః,
ఋతున్నాతా బాలా వీత్వా గర్భం ధత్తే న సంశయః. 28. పిష్పల్యః
శృంగ బేరంచ మరిచం కేసరంతధా, ఘృతేన సహ పాతవ్యం వంధ్యాపి
లభతే సుతం. 29.

పంచపల్లవములు మధుకము జాజిపువ్వులు వీటితో నేతని ఎండలోబెట్టి గాని
మఱియేమిధముగానైననుగాని కాచియుపయోగించినచో యోనులదుర్వాసలు పోవు
ను. చేదు సారవిత్రములు దంతివేళ్లు పిప్పళ్లు బెల్లము ఉమ్మెత్తకాయ మద్యముతో వన
మధుకము జెముడుబాట వీటితో వత్తిచేసి ధరించిన ముట్టు తప్పక యగుచుండురు.
గంజితో దాసెనపువ్వును దుర్బలతో నూరిన మాలకాంగనీపత్రములను తినినచో స్త్రీ
ఆర్తము నొందెదరు. పువ్యసక్షత్రమునందు లక్షణ చక్రాంగి పిల్లవేళ్ళను నూరి పా

లు నేతులతో కలిసి ఋతు కాలమునందు త్రాగిన పుత్రోత్పత్తియగును. అశ్వగంధకషాయమును చేసి నేతితో సిద్ధముచేసిన సాలను త్రాగిన గర్భమును ధరింపగల్గుటకు సందియములేదు. పిష్పస్థు అల్లము మిరియములు కుంకుమపువ్వు వీటిని నేతితో త్రాగిన గొడ్డుబోతుకూడ బిడ్డలను కనును.

❁ గోఢోత్పత్తి కుసాయములు. ❁

శ్లో. స్వర్ణస్య రూప్యకస్య చచూర్ణే తామ్రస్య చాజ్యసంమిత్రే, పీతే శుద్ధే ష్ట్రే భేషజయోగా ద్భవే ద్గర్భః. 30. కృత్వా శుద్ధా స్నానం నిలంఘ్య దివసాంతరే తతః ప్రాణః, స్నాత్వా ద్విజాయ భక్త్యా సంపూజ్య తథైవ లోకనాధేశం. 31. శ్వేతబలాంఘ్రికయష్టేం కర్షంకర్షం పలం తు శర్కరాయాః, పిష్ట్యేకవర్ణజీవితవత్సాయా గోస్తు దుగ్ధేన. 32. సహధికఘృతేన పీతం నాత్ర దినే దేయ మన్నమస్య చ్చ, ట్సుధితే సదుగ్ధ మన్నం దద్యాదాపురుషసన్నిధే స్తస్యాః. 33. సమదివసే శుభయోగే దక్షిణపార్శ్వవలంబిసి ధీరా, త్యక్తత్ర్యంతరసంగ ప్రహృష్ట మనసోఽతివృద్ధసోతో శ్చ. 34. పురుషస్య సంగమాత్రా ల్లభతే పుత్రం తతో నియతం

బంగారు వెండి రాగిచూర్ణములలో నేతిని కలిపికొని త్రాగినచో శుద్ధయోనియందు ఔషధయోగమున గర్భము ప్రాపించును. పరిశుద్ధముగా స్నానముచేసి రోజు అంతయు సుపవసించి ప్రాతః కాలములందు బ్రాహ్మణులకు దానమిచ్చి పార్వతిని పూజింపవలయును. ముత్తువపులగపు నేళ్లను మధుకమును అర్ధపలము తీసికొని ఒకపలము కండచక్కెర నందుకలిపినూరి ఒకేరంగుగలిగి జీవించియుండువత్సముగలిగిన ఆవుయొక్క పాలతో నేతినికలుపుకొని త్రావినచో గర్భముకలుగును. పురుష సంయోగ పర్యంతము సమదినములలో శుభదినములలో దక్షిణపు వ్రక్కలంబరుండుచు ధీరురాలై పురుషుని కలిసినచో తప్పక పుత్రులు పుట్టెదరు.

❁ పుత్రజనోపాయములు. ❁

శ్లో. గోష్ఠజాతవటకస్య ప్రాగు క్తశాఖజే శుభే. 35. మాషా ద్వా చ తథా గౌరస్వపౌ దధియోజితౌ, పుష్యాపీతౌ ధృతా పన్న గర్భాయాః పుత్రకారకౌ. 36. కానకా న్రాజతా న్వాపి తౌహః స్ఫురు

షకా నమూన్, ధ్యాత్వాగ్నివర్ణా న్నయసో దధిషీవా పృథకస్య వా.
37. క్షిప్త్యాంజలా పిబే త్పుష్యే గర్భే పుత్రత్వకారకాన.

సులభము.

☞ ఫలఘృతము. ☞

శ్లో. మంజుషా మఘకం కుప్తం త్రిఫలా శర్కరా బలా.
38. మేధా పయస్యా కాకోలీ మూలం చైవాశ్వగంధజం, అజ
మోదా హరిద్రే ద్వే హింగుకం కటురోహణీ. 39. ఉత్పలం కుము
దం ద్రాక్షాకాకోల్యా చందనద్వయం, ఏతేషాం క్షాంతై ర్భృగై ర్మృతై
తప్తస్థం విపాచయేత్. 40. శతావరీరసక్షీరం ఘృతా ద్వేయం చతు
ర్గుణం, సర్పి రేతి స్మరః పీత్వా నిత్యం స్త్రీషు వృషాయతే. 41. పు
త్రాం జనయతే నారీ మేధాధ్యా స్ప్రియదర్శనాన్, యా చైవ స్థిరగ
ర్భా స్యా ద్యా వా జనయతే మృతం. అల్పాయుషం వా జనయే ద్యా
చ కన్యాం ప్రసూయతే. 42. యోనిదోషే రజోదోషే పరిస్రావే చ
శిశ్యతే, ప్రజావర్ధన మాయుష్యం సర్వగ్రహనివారణం. 44. నా
మ్నా ఫలఘృతం హ్యే త దశ్వీభ్యాం పరికీర్తితం, అనుక్తం లక్షణా
మూలం క్షిపంత్యత్ర చికిత్సకాః. 45. జీవద్వితై నకవర్ణాయాః ఘృత
మత్ర ప్రశస్యతే, ఆరిణ్యగోమయే నాపి వహ్నిజ్వాలా ప్రదీయతే. 46.

మంజిస్థము మఘకము కోష్ఠ త్రిఫలములు కండచక్కెర మత్తువపులగము మేద
క్షీరకాకోలీ పెన్నేరు అజసోద పసపు మ్రానిపసపు ఇంగువ కటుక హిణి కమలములు
ద్రాక్ష రక్తచందనము చందనము వీటి నర్థఫలముచూ॥ 16 పల॥ నేతిలో పక్వముచేసి సిల్ల
పీచరసము పాబు రీ4 పలములు కలిపి పైనేతిని త్రాగిన సుఖముగా భోగింపఁగలుగును.
స్త్రీనేవించిన స్ప్రియదర్శనులును బుద్ధిమంతులునగు పుత్రులనుకనఁజాలును. గర్భము నిలు
వనివారు చచ్చినబిడ్డలనుకనువారు యోనిదోషము రజోదోషము కలవారు నేవించినచో
సంతానాయుష్యాగోగ్యముల నొసఁగి సుఖింపఁజేయును.

☞ రెండవఫలఘృతము. ☞

శ్లో. సహచరే ద్వే త్రిఫలాం గుడూచీం సపునర్నవాం, శుని
నాసాం హరిద్రే ద్వే రాన్నా మేదాం శతావరీం. 47. కల్మీకృత్య
ఘృతపస్తం వచేత్ క్షీరచతుర్గుణం, తిత్సిద్ధం ప్రపిబే న్నారీ యోక

శూలవ్రవీడితా. 48. పిండితా చవితా యా చ నిఃసృతావివృతా చ యా, పిండయోని స్తు విస్త్రా పండయోని శ్చ యా స్త్యతా. 49. ప్రపద్యంతే తు తాః సాను గర్భం గృహ్ణంతి చాసకృత్, ఏత త్ఫల ఘృతం నామ యోనిదోషహరం పరం. 50.

గోరింటలు త్రిఫలములు తిప్పతీగె గలిజేరు గఃమ్ముడు పసపు మ్రానిపసపు రాన్న మేద పిల్లపీచర వీటిని కలెముచేసి 64 పలములపాలనుకలిపి 16 పలములనేతిని పక్వముచేసి నేవించిన పిండితాదిరోగములన్నియును నశించి మాటిమాటికి గర్భము ధరింప గలుగుదురు.

❖ సోమఘృతము. ❖

శ్లో. సిద్ధార్థకం వచా బ్రాహ్మీ శంఖపుష్పీ పునర్నవా, ఏయస్యా మయ యప్త్యాహ్వా కటుకైలా ఫలత్రయం. 51. శారివే రజనీ పాతా భృంగదారుసువర్పలా, మంజుషా త్రిఫలా శ్యామా వృషపుష్పం స గైరికం. 52. ధీమా న్సుక్త్వా ఘృతిప్రస్థం నమ్యజ్జాత్రాభిమంత్రితం, ద్విమాసగర్భిణీ నారీ షణ్ణాసాన్న ప్రయోజయేత్. 53. సర్వాంగం జ నయే త్పుత్రం శూరం పండిత మానినం, జడగద్దదమూకత్వం పానా దేవాపకర్షతి. 54. సప్తరాత్రిప్రయోగేణ నరః శ్రుతిధరో భవేత్, నాఽగ్ని ర్దహతి తద్వేళ్ల న వజ్రం హన్తి న గ్రహః. 55. న తత్ర మ్రియతే బాలో యత్రాస్తే సోమసంగితిః, వంధ్యాఽపి లభతే పుత్రం సర్వామయవివర్జితం. 56 యోనిదుష్టా శ్చ యా నారోఽకేతో దుష్టాశ్చ యే నరాః, అస్యప్రభావా త్కుక్షిస్థః స్ఫుటవా గ్వోహర త్యపి. 57. ద్రాక్షాపరూషకాశ్లేశ్యా ఫలత్రయ ముదాహృతం “ఓన్న మో మహావినాయకా యామృతం రక్ష రక్ష మమ ఫలసిద్ధిం, దేహి రు ద్ర వచనేన స్వాహా సప్తదూర్వాభిమంత్రితం”. 58.

తెల్లఆవాలు పస బ్రాహ్మీ శంఖపుష్పి గలిజేరు క్షీరకాణోలి కొమ్మమధుకముకటు కరోహిణి త్రిఫలములు అనంతమూలములు పసపు విషబొద్ది గుంటకలగర దేవదారు ఆదిత్యభక్తి వంజిపము తెల్ల తెగడ అడ్డనరము గైరికము వీటిని 16 పలములనేతితో పక్వము చేసి చక్కగామంత్రించి రెండవమాసపు గర్భిణియగుస్త్రీ నేవించిన సంపూర్ణాంగుండును శూరుడును పండితుడును అగునుమారుని కనగల్గును. ఏడురోజులు దీనిని నేవించినచో మనుష్యుండు శ్రుతధరుండగును. ఈ సోమఘృతమున్న ఇల్లు కాలదు. ఏజ్రమును భేదింపఁ

జాలదు. గ్రహములు బాధింపజాలవు. బాలురుమరణింపరు. దీనినినేవి బిడ్డలను కనును. ఈక్రిందిమంత్రముతో ఏడుగురికి పాలను మంత్ర ఓం నమో వినాయకాయ అమృతం రక్ష రక్ష మమ ఫలసిద్ధిం జేసో నేన స్వాహా ఆని.

❁ నీలోత్పలాదిఘృతము. ౧౯ ❁

శ్లో. నీలోత్పలోశీరమధూకయష్టిద్రాక్షా విదారి తలైః, స్యాజ్జీవనీయై శ్చ ఘృతం విపక్వం శతావరీకారసమ తచ్చర్కరాపాదయుతం ప్రశస్తం ప్రస్పృగ్ధరే మార్భుతరక్త బలే దేతసి సుప్రణప్టే కృచ్ఛే చ రక్తప్రభవే చ గుల్మే. తాత్పర్యము సులభము.

❁ బృహచ్చతావరీ ఘృతము. ౨౦ ❁

శ్లో. శతావరీమూలతులూ శ్చతస్రః సంప్రవీడయేత్ రతుల్యేన పచే త్తేన ఘృతాథకం. 61. జీవనీయై శ్చ తావ కాభిః పరూషకైః, పిష్టైః ప్రియాలై శ్చాక్షాంశై ర్ద్విం ర్భిషక్. 62. సిద్ధశీతేన మధునః పిప్పల్య శ్చాష్టకం పలం, పలం చాత్ర సితాయా స్తద్విమిశ్రితం. 63. బ్రాహ్మణా త్పూర్వం లిహ్య త్పాణితలం తతః, యోన్యస్యక్ శుక్రదా ప్యం పుంసవనం చ తత్. 64. క్షుతిక్షయం రక్తపిత్తం క హలీమకం, కామలాం వాతరక్తం చ విసర్పం హృచ్చిగో ఉన్తాదాదీ నపస్తారా న్వాతపిత్తాత్తకాణ జయేత్, దగ్ధ్వా ద్రంభాస్వరసే తత్తు పోషితం. 66. తుల్వాలం లేపతో హా హ్యోదిసంభవం, రక్తాంజనావుచ్చచూర్ణయుక్తం తైలం తు సస్తాహం వ్యుషితం హన్తి మూలా ద్రోమాణ్యసంశయ తైలాభ్యంగో వా రోష్ణూ ముత్పాటి తే ౭తకృత్. 68.

పిల్లపీచరవేళ్లు 400పలములు తెచ్చి రసముపిండి. ఆరసముతో నవ కలిపి 64 పలముల నేయిని పక్వముచేసి 56 జీవనీయగణపు జౌపథులను క్షుమున్నగు వానిని కాలుకాలుపలముచు మధుకము నర్ధపలమునుకలిపి ని చల్లార్చితేనే పిప్పళ్లు ౧ పలములు కలిపి 10 పలముల కండచక్కరను

హ్లాబులకు పెట్టి శఱువాత ఒకతులమంతచో తాను సేవింపవలయును. ఇయ్యది యోని రోగ ప్రదరరోగ వీర్యదోషములను నశింపజేయును. వీర్యమును పుష్టిజేయును. పుం స్త్వము నిచ్చును. క్షతక్షయ రక్తపిత్తము వగ్గుశ్వాస కామెరలు విసర్జము హృద్రో గము ఉన్నాదము మున్నగువానిని ఖోగొట్టును.

— ఆరగ్వధాది తైలము. —

శ్లో. ఆరగ్వధమూలపలం కర్న ద్విత్తయం చ శంఖచూర్ణస్య హరితాలస్య చ ఖరజే మూత్ర ప్రస్థే కటుతైలం పక్వం. 68. తైలం త దిగు శంఖహరితాలచూర్ణితం లేపాత్, నిర్మూలయతి చ రోమాణ్యన్యేషాం సంభవో నైవ. 69. కర్పూరభల్లాతకశంఖచూర్ణం త్సా రో యవానాం చ మనఃశిలా చ, తైలం విపక్వం హరితాలమిశ్రం రో మాణి నిర్మూలయతి క్షణేన. 70.

తైలచెక్క 1 పలము శంఖచూర్ణ మర్ధపలము హరిదళము అర్ధపలము గాడి దె ఉచ్చు 16 పలములు వీటిలో ఆవనూ నెను పక్వము చేసి లేపన చేసిన రోమమును ఖోగొట్టును. కర్పూరము జీడివితులు శంఖచూర్ణము వీటిని చూర్ణము చేసి యవజ్జార ము నుణిశిల హరిదళము వీటితో పక్వముచేసిన తైలము ఒక నిమేషములో రోమము లను హరించును.

— ఊరతైలము. —

శ్లో. శుక్తిశంబూకశంఖానాం దీధ్వంతా త్సముష్కకాత్, దద్ధ్వా ఊరం సమదాయ ఖరమూత్రేణ గాలయేత్. 71. ఊరార్థ భాగం విపచే తైలం చ సార్వం బుధః, ఇదమంతిపురే దేయం తైల మాత్రేయపూజితం. 72. బిందురేకః పతే ద్యత్ర తత్ర రోమా పున గ్భవిః, మదనాదివ్రణే దేయ మశ్వీభ్యాం చ వినిర్జితం. 73. అర్కసాం కుష్ఠరోగాణాం సామాదద్రువిచర్చికాం, ఊరతైల మిదం శ్రేష్ఠం సర్వ క్షేదహరం పరం. 74.

మత్తైపుచిప్ప శంబూకపు శంఖము దుండిగపు చెట్టు వీటిని కాల్చి ఊరము చేసి గాడిదెయ్యుచ్చులో నూరి ఊరముకన్న నైదుసాళ్లు ఆవనూ నెనుకలిపి పక్వము చేయవల యును. అంతఃపురములలో నియ్యదగినతైలము ఆత్రే యమునిచెప్పెను. దీనిబొట్టుఒక్క టి పడినను అచ్చట నెన్నటికిని రోమములు మొలవవు. మదన వ్రణములకు ఈయవలసి

నదని దీనిని అశ్వినీదేవతలు నిర్మించిరి. అర్చలు కుష్ఠురోగములు పామ దస్తువు విచర్చిక మున్నగువానిని పోగొట్టుటకు ఈక్షారతైల ముత్తమము.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు యోనిరోగాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౬౨. స్త్రీరోగాధికారము.

● గర్భాహితములగు సుపాయములు. ●

శ్లో. మధుకం శాకబీజం చ పయసా సురదారు చ. 1. అశ్శం తక్కి కృష్ణతిలా స్తామ్రవల్లీ శతావరీ, వృక్షాదనీ వయస్యా చ తద్దై వాత్పలశారిబా. 2. అనంతా శారిబా రాన్నా పద్మా మధుక మేన చ, బృహతీద్వయ కాశ్చర్య క్షీరిశృంగా స్త్వచో ఘృతం. 3. పృథక్పల్లీ బలా శిగు శ్వదంష్ట్రా మధుయష్టికా, శృంగాటకం బిసా ద్రాక్షా కశే రు మధుకం సితా. 4. మాసేషు సప్తయోగా స్స్యుః అర్ధశ్లోకాస్తు సప్తను, యథాక్రమం ప్రయోక్తవ్యా గర్భస్రావే పయోన్వితాః. 5. కపిత్థబిల్వ బృహతీ పటోలేక్షు నిదిగ్ధికాః, మూలాని క్షీరసిద్ధాని దాపయే ద్భిషగప్తమే. 6. సవమే మధుకానంతా పయస్యా శారిబా షిపిబేత్, పయస్తు దశమే శుంఠ్యా శృతశీతం ప్రశస్యతే. 7. సక్షీరా వాహితా శుంఠీ మధుకం దేవదారు చ, ఏవ మాప్యాయతే గర్భస్త్రివ్రారుక్ చో పశామ్యతి. 8. కుశకాశోరుబూ కానాం మూలై ర్గోకురకస్య చ, శృతిం దుగ్ధం సితాయుక్తం గర్భిణ్యాః శూలనుత్పరం. 9.

(1) మధుకము శాకబీజము క్షీరకాశోలి దేవదారువులును, (2) ఆరె, నల్లనూగు మంజిష శతావరియును, (3) తిప్పతీగె క్షీరకాశోలి కమలములు మనుబాల ఆనంతమూలము, (4) అనంతమూలము మనుబాల నన్నరాస్త కమలము మధుకములును (5) వాకుడుగుమ్మడు క్షీరవిదారి లవంగపువట్ట శుంగము నేయియును, (6) పృథక్పల్లీముత్తువళులగము మనగ పల్లెరు యష్టినుధుకమును, (7) శృంగాటకము (దుప్పగిడ్డ) తామరతూడు ద్రాక్ష కనేరువు మధుకము మధుశర్కరయును ఈయేడు యోగములను ఏడు నెలలు క్రమముగా పాలతో కలిపి గర్భస్రావమునం దుపయోగించు వలయును. వెలుగ

మా రేడు పెద్దవాకుండు పటోలము చిన్నవాకుడు వీటిని పాలతో సిద్ధముచేసి ఎనిమిది నెలలు ఈయవలయును. తొమ్మిదవ మాసములో మధుకము అనంత క్షీరకాణోలీ మను బాల వీటిని త్రాగవలయును. వసయవ నెలలో శొంఠితో కాచి చల్లార్చిన పాలు త్రాగుట శ్రేష్ఠము. ఈరీతిగాఁ జేసిన గర్భము పుట్టమై బాధ లుపశమిల్లును. కుశకాశలు ఏరండము పల్లెరు వీటివేళ్లను పాలలో పక్వముచేసి చక్కెరవేసికొని త్రాగిన గర్భిణికి శూలలు నశించును.

● గర్భము నిలుచుటకు దుగ్ధము. ●

శ్లో. కశేరుశృంగాటకజీవనీయ పద్మోత్పలైరండశ తాపరీభిః, సిద్ధం పయః శర్కరయా విమిశ్రం సంస్థాపయే ద్గర్భ ముదీర్ణశూలం. 10. కశేరుశృంగాటకపద్మకోత్పలం సముద్గపల్లీమధుకం సశర్కరం, సశూల గర్భస్రుతివీడితాంగనా పయోవిమిశ్రం పయసాన్నభు క్షి బేత్. 11. గన్నే శుష్కే తు వాతేన బాలానాం చాపి శుష్కృతాఁ, సితామధుక కాశ్చర్వై ర్వి త ముత్థాపనే పయః. 12. గర్భశోషే త్వామగర్భాః ప్రసహశ్చ సదా హితాః.

కనేరువు శృంగాటకము జీవనీయగణపు ఔషధములు కమలములు తెల్లం మలములు ఏరండము శతావరి వీటితో సిద్ధముచేసిన పాలలో కండచక్కెరను కలిపికొని త్రాగిన వృద్ధి నొందిన శూలగల గర్భము నిలుచును. కనేరువు శృంగాటకము కమలములు మినుములు మధుకము చక్కెర వీటినికలిపి నేవించిన శూల గర్భస్రావములు మున్నగునవి నశించును. వాతముచేత గర్భము శుష్కించినపుడు బాలురకును శుష్కత కలుగును. అట్టి సమయముల తేనె చక్కెర గుఱుడు నీటితో సిద్ధముచేసి పాలు హితకరము. గర్భశోషమునందు పచ్చిగర్భములను తినుట మంచిది.

● నాభిలేపములు మున్నగునవి. ●

శ్లో. పాతా లాంగలిసింహాస్య మయూరకజ్జలైః పృథక్, నాభి వస్తిభగాలేపా త్సుఖం నారీ ప్రసూయతే. 13. పరూపకస్థిరామూల లేప స్తద్వ త్పుథకృష్ణథక్, వాసామూలే ద్రుతం తద్వ త్కటిబద్ధే ప్రసూయతే. 14. పాతాయాస్తు శిషాం యోనౌ యా నారీ సంప్రధారయేత్, ఉరః ప్రసవకాలే చ సా సుఖేన ప్రసూయతే. 15. తుషాంబుప రిపిష్టేన మూలేన పరిలేపయేత్, లాఁగల్యా శ్చరణౌ నూతే క్షిప్ర మేతేన గర్భిణీ. 16. ఆటరూపకమూలేన నాభివస్తిభగాలేపః కర్తవ్యః, తాలతరూప్యవమూలే ముక్తకచ్చే ఘృతే పుంసాం. 17. గృహంబునా

నవని దీనిని ఆశ్వినీదేవతల నిర్జించిరి. అర్చలు కుష్ఠురోగములు పామ దద్దువు విచర్చిక మున్నగువానిని పోగొట్టుటకు ఈక్షారతైల ముత్తమము.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు యోనిరోగాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౬౨. స్త్రీరోగాధికారము.

◀◀ గర్భహితములగు నుపాయములు. ▶▶

శ్లో. మధుకం శాకబీజం చ పయసా సురదారు చ. 1. అశ్వం తఃః కృష్ణతిలా స్తామ్రవల్లీ శతావరీ, వృక్షాదనీ వయస్యా చ తథై వోత్పలశారిబా. 2. అనంతా శారిబా రాన్నా పద్మా మధుక మేవ చ, బృహతీద్వయ కాశ్మర్య ఊరిశ్పంగా స్త్వచో ఘృతం. 3. పృథక్పర్ణి బలా శిగు శ్వదంష్ట్రో మధుయష్టికా, శృంగాటకం బిసా ద్రాక్షా కశే రు మధుకం సితా. 4. మాసేషు సప్తయోగా స్పృశ్యః అర్ధశ్లోకాస్తు సప్తసు, యథాక్రమం ప్రయోక్తవ్యా గర్భస్రావే పయోన్వితాః. 5. కపిత్థబిల్వ బృహతీ పటోలేక్షు నిద్ధిగికాః, మూలాని ఊరిసిద్ధాని దాపయే ద్భిషగప్తమే. 6. సనమే మధుకానంతా పయస్యా శారిబా పిబేత్, పయస్తు దశమే శుంథ్యా శృతిశీతం ప్రశస్యతే. 7. సక్షీరా వాహితా శుంఠీ మధుకం దేవదారు చ, ఏవ మాప్యాయతే గర్భస్త్రీవారుక్ చో చశామ్యతి. 8. కుశకాశోరుబూకానాం మూలై ర్గోకురకస్య చ, శృతం దుగ్ధం సితాయుక్తం గర్భిణ్యాః శూలనుత్పరం. 9.

(1) మధుకము శాకబీజము ఊరికాణోలి దేవదారువులును, (2) ఆరె, నల్లనూగు మంజిష్ఠ శతావరియును, (3) తిప్పతీగె ఊరికాణోలి కమలములు మనుబాల అనంతమూలము, (4) అనంతమూలము మనుబాల సన్నరాస్త కమలము మధుకములును (5) వాకుడుగుమ్ముడు ఊరిరవిదారి లనంగపుట్ట శుంగము నేయియును, (6) పృథక్పర్ణిముత్తువపులగము మనగ పల్లెరు యష్టిమధుకమును, (7) శృంగాటకము (దుప్పగడ్డ) తామరతూడు ద్రాక్ష కసేరువు మధుకము మధుశర్కరయును ఈయేడు యోగములను ఏడవ నెలలు క్రమముగా పాలతో కలిపి గర్భస్రావమునం దుపయోగింప వలయును. వెలగ

మారేడు పెద్దవాకుండు పటాలము చిన్నవాకుండు వీటిని పాలతో సిద్ధముచేసి ఎనిమిది నెలలు ఈయవలయును. తొమ్మిదవ మాసములో మధుకము అనంత క్షీరకాణాలీ మను బాల వీటిని త్రాగవలయును. పసియవ నెలలో శొంతితో కాచి చల్లార్చిన పాలు త్రాగుట శ్రేష్ఠము. ఈరీతిగాఁ జేసిన గర్భము పుట్టమై బాధ లుపశమిల్లును. కుశకాశలు ఏరండము పల్లెరు వీటివేళ్లను పాలలో పక్వముచేసి చక్కెర వేసికొని త్రాగిన గర్భిణికి శూలలు నశించును.

● గర్భము నిలుచుటకు దుగ్ధము. ●

శ్లో. కశేరుశృంగాటకజీవనీయ పద్మోత్పలైరండశ తావరీభిః, సిద్ధం పయః శర్కరయా విమిశ్రం సంస్థాపయే ద్గర్భ ముద్గీర్ణశూలం. 10. కశేరుశృంగాటకపద్మకోత్పలం సముద్గపణ్ణీమధుకం సశర్కరం, సశూల గర్భస్తుతివీడితాంగనా పయోవిమిశ్రం పయసాన్నభుక్ష్వి బేత్. 11. గన్నే శుష్కే తు వాతేన బాలానాం చాపి శుష్కతాం, సితామధుక కాశ్చైవై ర్హిత ముత్థాపనే పయః. 12. గర్భశోషే. త్వామగర్భాః ప్రసహాశ్చ సదా హితాః.

కనేరువు శృంగాటకము జీవనీయగణపు జౌషధములు కమలములు తెల్లపము లములు ఏరండము శతావరి వీటితో సిద్ధముచేసిన పాలలో కండచక్కెరను కలిపికొని త్రాగిన వృద్ధివొందిన శూలగల గర్భము నిలుచును. కనేరువు శృంగాటకము కమలములు మినుములు మధుకము చక్కెర వీటినికలిపి నేవించిన శూలగా గర్భస్రావములు మున్నగునవి నశించును. వాతముచేత గర్భము శుష్కించినపుడు బాలురకును శుష్కత కలుగును. అట్టి సమయముల తేనె చక్కెర గుర్తుడు నీటితో సిద్ధముచేసిన పాలు హితకరము. గర్భశోషమునందు పచ్చిగర్భములను తినుట మంచిది.

● నాభిలేపములు మున్నగునవి. ●

శ్లో. పాతా లాంగలిసింహాస్య మయూరకజటైః పృథక్, నాభి వస్తిభగాలేపా త్పుఖం నారీ ప్రసూయతే. 13. పరూషకస్థిరామూల లేపస్తద్వ త్పుథకప్పుథక్, వాసామూలే ద్రుతం తద్వ త్కటిబద్ధే ప్రసూయతే. 14. పాతాయాస్తు శిషాం యోనా యా నారీ సంప్రధారయేత్, ఉగః ప్రసవకాలే చ సా సుఖేన ప్రసూయతే. 15. తుషాంబుప రిషిష్టేన మూలేన పరిలేపయేత్, లాగల్యా శ్చరణౌ నూతే క్షిప్ర మేతేన గర్భిణీ. 16. ఆటరూషకమూలేన నాభివస్తిభగాలేపః కర్తవ్యః, తాలతరూష్యవమూలే ముక్తకచ్చే ఘృతే పుంసాం. 17. గృహంబుసా

గేహాధూమపానం గర్భాపకర్షణం, మాతులుంగస్య మూలాని మధుకం
మధుసంయుతం, ఘృతేన సహ పాతవ్యం నుఖం నారీ ప్రసూయతే. 18.
పుటదగ్ధసర్పకంచుకమస్పృణామసీకుసుమసారసహితాం జితాక్షీ, ర్పుడితి
విశల్యా జాయేత గర్భవతాం మూఢగర్భాపి.

నిషబ్దాద్ది లాంగలి అడ్డసరము మయూరకము వీటిని ప్రత్యేకముగానూరి నా
భిష్టానమునందు లేపనచేయుటహితము. బొడ్డువస్త్రయోని వీటికి లేపనచేసిన సుఖప్రస
వమగును. పరూషకము మయూర్ముకు పాన్న వీటివేళ్లను వేర్వేరుగానూరి లేపనచేసినను
బాలకుడు పుట్టును. అడ్డసరపువేళ్లను మొలలోగట్టిన తత్తుణమే ప్రసవించును. విషబో
ద్దివేరును యోనిపైనుంచుకొనిన శ్రీప్రసవకాలమున నుఖముగా ప్రసవించును. ముల్లం
గిని యవగంజితోనూరి కాళ్లకులేపనచేసిన గర్భిణీశ్రీ శీఘ్రముగా ప్రసవించును.
పాముకుబుసమును పుటుమువైచి స్నిగ్ధమగుసీరాను లేనెలో కలిపి కన్నుల కంజముగా
వైచినమూఢగర్భముగలదైనను శీఘ్రమే ప్రసవించును.

—●● సుఖప్రసవమునకు మంత్రితోదకములు. ●●—

శ్లో, గృహాంబునా హింగుసింధు పానం గర్భాపకర్షణం. 20.
ఇహోమృతం చ సోమ శ్చ చిత్రభాను శ్చ భామిని, ఉచ్చైః శ్రీవా
శ్చతురశో మందిరే నివసంతు తే. 21. ఇద మమృత మహం సముద్భృ
తం వైభవ లఘుగర్భ మిమం విముంచతు శ్రీ, తదనల పవనార్కవా
సవాస్తే సహలబణాంబుధైరై ర్దిశంతుశాంతిం. 22. ముక్తాః పాశా విపా
శా శ్చ ముక్తా స్సూర్యేణ రశ్మయః, ముక్త స్సర్వభయా ద్గర్భ వహ్ని
హి మారచ స్వాహా. 23. జలం చ్యవనమంత్రేణ సప్తవారాభిమం
త్రితం, పీత్వా ప్రసూయతే నారీ.

ఇంటినీళ్ళలో ఇంగువసైంధవలవణము కలిపి త్రాగిన గర్భాపకర్షణమగును. తిప్ప
తీగె సోమవల్లి చిత్రభానుఉచ్చైశ్రవము ఓచిన్నదానాసియింటిలో నెప్పుడుంచుకొనుము
జలోద్ధృతము లగు నీయమృతము ద్రావి గర్భమును ప్రసవింపును. వాయుసూర్యచంద్రు
లు ఆసగర్భమును రక్షింతురు గావుత. పిమ్మటముక్తాః పాశాఅనుచ్యవన మంత్రముతో
నీటిని మంత్రించి త్రాగె నేని శ్రీసుఖముగా ప్రసవించును.

—●● గర్భయంత్రాదులు. ●●—

శ్లో, దృష్ట్వాచోభయ త్రింశకం. 24. తిథోభయపంచదశదర్శన
సుఖసూతికృత్, నారీ జతువసుభిస్సహ, పక్షిదిగష్టాదశభి రేవ

26. అర్కభువనాభిసహితై రుభయత్రింశక మిద మాశ్చర్యం, పసు గుణాభ్యేక బాణ సవషట్పస్తయుగైః క్రమాత్. 26. సర్వం పంచదశ ద్విస్తు త్రింశకం నవకోష్ఠకే, కటుతుం బ్యహినిస్తుః కృతవేధన సర్వ పైః. 27. కటుతైలాన్నితో ధూమో యోనేః పాతయతే మగాం, క చవేష్టితయాంగుల్యా ఘృషే కంఠే సుఖం పత త్యమరా. 28.

ఉభయత్రింశకమును (అనగా నెటుకూడినను ముప్పదివచ్చునట్టిది) ఉభయపంచ దశ నర్కనమును (ఎటుకూడిన పదునైదు) అగుయంత్రమునుచూచిన ముఖముగా ప్రస వించును. ఆరు ఎన్నిది పదునైదు పదునైది పదిపంద్రైగు పదునాలుగు నాలుగు ఈయం కెలతో ఉభయత్రింశక చక్రమునను. ఎనిమిది మూడునాలుగు ఒకటి ఆయదు తొమ్మి ది ఆరుపదు ఇవిక్రమముగా పదునైదు యంత్రము లగును. శెట్టిచిన ముప్పదియగును. చేడుసార పామునుబుసము ఆనాలు పీటిని ఆవనూనెలో వైచి చూపితముంజేసి యొని కి శేషం చేయవలయును.

—● గర్భణికే విశల్యకరణమంత్రేను. ●—

శ్లో. ఏరంజన్య వనేకాకో గంగాతీర మువాగతః, ఇతః పిబతి వానీయం విశల్యా గర్భణీభవేత్. 29. అనేన సప్తధా ౭౭మంత్ర్య జలం దేయం విశల్యకం, మూలేన లాంగలిక్యా వా సంలిప్తే పాణిపాదే చ. 30. అనురాపాతనం సుక్ష్మ్యైః పిప్పల్యాదిరజః పిబేత్, గరీమద నదమా నమూలం చిరజ మపి. 31. గర్భం మృత మమృతం వా సిపాతయతి.

ఏరంజననే ఆనుమంత్రమును ఏడుమాటులు నీటిలో మంత్రించి ఇచ్చిన శల్య ములు నశించును. లాంగులీమూలముతో కాలునేతులను లేపన చేసినను మద్యముతో పిప్పలిమార్ణము త్రావించినను గర్భము జాలును.

—● మదిరానేవనాగులు. ●—

శ్లో. శాలిమూలాక్షమాత్రం వా మూత్రేణాప్లేన వాన్నితం. 31. ఉపకుంచికాం పిప్పలీం చ మదిరాం లాభతః పిబేత్, సౌవర్చలేన సంయుక్తాం యోనిశూలనివారణీం. 32. సూతాయా హృచ్చిరోబస్తి శూలం మక్కందసంజ్ఞితం, యవతూరం పిబే త్తత్ర సర్పిషో ణ్ణోదకేన వా. 33. పిప్పల్యాదిగణక్వాథం పిబే ద్వా లవణాన్నితం, పారావతశ కృత్వీతం శాలితండులనారణా. 34. గర్భవాతాంఽతరోథే తు రక్తస్రా

వనివారణం, జలపిష్టపరుణపత్త్రైః సస్యతై రుద్వర్తనాలేపౌ తు. 35. కిక్కిసరోగం హారతో గోమయఘ్నా దధో విపితో.

ఎఱురాజనపు వేళ్లను ఒకతులము గోమాత్రముతో గాని గంజితోగాని త్రాగిన గర్భశూలములు నశించును. నల్లఉప్పితో మద్యముఁద్రాగిన యోనిశూలము నశించును. ప్రసవించిన శ్రీకిగల హృహృచ్చలము వస్త్రీశూలము మున్నగువియును నశించును. ఘృతముతోగాని యవక్షారమునుగాని వేడినీళ్లతోగాని త్రాగిన గర్భపాతమునందలి రక్తస్రావములు నశించును. నీటిలో నూరిన దంతిన త్రాగిన కిక్కిస రోగములునశించును.

శ్రీ బేరారి కషాయములు. ౨౭

శ్లో. శ్రీ బేరారనాల రక్తచందన బలా ధన్యాక వత్సాదనీ 36. ముస్తా శీర యవాస పర్వటవిషా క్వాధం పితే ద్గర్భిణీ, నానాదోషయు తా తినారకగదే రక్తస్త్రుతో వా జ్వరే. 37. యోగోఽయం మునిభిః పురా నిగదితః సూత్యామయే శస్యతే అమృతానాగర సహచర భద్రో త్కట పంచమూల జలదలశృతం, ఘృధుసంయుక్తం నివారయతి సజ్వరం సూతికాతంకం. 38. సహచరపుష్కర వేతసమూలం వై కంకతం దారుకులత్థం సమం, జలమత్ర సైంధవహిం గుయుతం సద్యో ఘోరసూతికాశూలహరం. 39.

కురువేరు విషబొద్ది రక్తచందనము ముత్తువపులగము ధనియములు తిప్పతీగ తుంగముగ్గులు వట్టివేళ్లుపిత్తపాపడ వీటికషాయమును గర్భిణీశ్రీ త్రాగవలయును. దీనిని అనేకదోషములు గలరక్తస్రావముల నుపయోగింపవలె వని యునులనిరి. తిప్పతీగ శొంఠి గోరింట భద్రముపైలు లవంగపుపట్ట పంచమూలములు కురువేరు తేజపత్రి వీటికషాయములూ తేనెనుచేర్చి త్రాగిన సూతికారోగములు నశించును. గోరింట పుష్కరమూలము వేతసము వీటివేళ్లను దేవదారుకులుత్థ కషాయముతో సైంధవలవణము ఇంగువను చేర్చికొని త్రాగిన సూతికారోగములు శీఘ్రముగా నశించును.

వజ్రకాంజికము. ౨౮

శ్లో. దశమూలీకృతః క్వాధః సద్యస్నూతిరుజాపహః, సిప్పలీ సిప్పలీమూలం చవ్యం శుంఠీ యవానికా. 40. జీవకేద్వే హరిద్రే ద్వే బిడ సావర్చలం తథా, ఏతై రేవోషధైః సిష్టై రారనాలం విపాచితం. 41. ఆమవాతహరం వృష్యం కఫఘ్నం వహ్నిదీపనం, కాంజికం వజ్రకం నా

మ స్త్రీణా మగ్నివివర్ధనం. 42. సుక్కుందశూలశమనం పరం క్షీరాభిమర్దనం, క్షీరపాకవిధానేన కాంజికన్యాపి సాధనం. 43.

దశమాలములకషాయము నూతికలకు వెంటనే పోగొట్టును. సిప్పళ్లు సిప్పలీ దుంపలు చవ్వము శొంఠి వామము జీలకఱ్ఱ నల్లజీలకఱ్ఱ పసపు మ్రానిపసపు అంటుప్పు నల్లయుప్పి వీటిని నూరి గంజితో పక్వము చేసి త్రాగిన ఆమవాతములు హరించును. వీర్య పుష్టి నిచ్చి కఫముల నశింప చేయును. అగ్నిని దీపింప చేయును. స్త్రీలగోగములను పోగొట్టును.

◀ పంచజీరకగుడము. ▶

శ్లో. జీరకం హవుషా ధాన్యం శతాహ్వో సురదారు చ, యమానీ త్ర్యోష్టకో హింగు పత్రికా కాసమర్ధకం. 44. సిప్పలీ సిప్పలీమూల మజమోదాధ బాష్పికా, చిత్రకం చ పలాంశాని తథాన్యచ్చ చతుఃపలం. 45. కశేరుకం నాగరం చ కుషం దీవ్యక మేవ చ, గుడస్య చ శతం దద్యా ధ్వుతప్రసం తదైవ చ. 46. క్షీరద్విప్రస్థసంయుక్తం శనైర్నైర్వద్వగ్నినాపచేతే, పంచజీరక ఇత్యేష సూతికానాం ప్రశస్యతే 47. గర్భాభిగీనాం నారీణాం బృంహణీయే సమారుతే, వింశతివ్యావణౌ కార్దంధ్యం బహుమూత్రతాం, హంతి వీరోన్నతకుచాః పద్మపత్రాయ తేక్షణాః. 49. ఉపయోగాత్ స్త్రియో నిత్యే మలక్షీమలవర్జితాః.

జీలకఱ్ఱ సాపుషము ధనియులు శతావరి దేసదారు వామము త్ర్యోక్షకము (కొబ్బరి) హింగు పత్రికా కాసమర్ధము సిప్పళ్లు సిప్పలీ మూలము జీలకఱ్ఱ చిత్రమూలము వీటిని ఒక్కొక్క పలమును ఇతరవస్తువులను 4 పలముల చొక్కనేరువు శొంఠి కోష్ఠ ఆజమోద బెల్లము 100 పలములును నేయి 16 పలములును తెచ్చి 32 పలముల పాలను మెల్లని సెగపైని పక్వము చేయవలయును. ఇది పంచజీరకము. నూతిక మున్నగు వానిని నశింపజేయును. గర్భాభిగనులను బలము నిచ్చును.

◀ దుగ్ధవర్ధనోపాయములు. ▶

శ్లో. వనకార్యసకేక్షూణాం నూలం సౌవీర కేణ వా. 50 విదారీకందం సురయా పిబే ద్వాస్తన్యవర్ధనం, దుగ్ధేన శాలితంశుల చూర్ణపానం వివర్ధయేత్. 51. స్తన్యం సప్తాహతః క్షీరసేవిన్యాస్తు న సంశ

యః, హరిద్రాదిం వచాసిం వా పి బే త్స్వనృవిశుద్ధయే. 52. తత్ర వా
 తాత్పర్యే స్తస్యే దశమూలీజలం పి బేత్, పి త్తదృష్టేఽమృతా భీరు పటో
 లం నింబచందనం. 53. ధాత్రీకుమార శ్చ పి బే త్కావ్యభయిత్యా సహ
 రిబం, క ఫే వా త్రిఫలా ముస్తా భూనింబం కటురోహిణీం. 54. ధాత్రీ
 స్తస్వనృవిశుద్ధ్యర్థం ముద్గయాపరసాశినీ, భాగ్లీ వచా దారుపాతాః పి
 బేత్సాత్తివిషాః శృతాః. 55. కుక్కురా మంజకామూలం చర్విత
 మాస్యే విధారితం జయతి, సప్తాహం త్స్వనకీలం స్తస్యం చైకాంతతః
 కురుతే. 56.

అడవి ప్రతి చెఱకు వీటి వేళ్లను గంజితో నూరి గాని విదారీకందను సుద్యము
 తో గాని త్రాగిన పాలు హెచ్చును. వరిబియ్యపు సిండిని పాలతో నేడు రోజులు త్రాగిన
 పాలు త్రాగెడిదాని పాలు హెచ్చును. హరిద్రాదిగణపు ఔషధములు గాని వచాదిగణ
 పు ఔషధులు గాని పాలను వృద్ధి నొందించును.

— ౨౨ స్వనోథలకు చికిత్స. ౨౨ —

శ్లో. శోథం స్తనోత్థితమవేక్ష్యభిషగ్విదధ్యా, ద్యద్విద్రథావభిహీ
 తం త్విహా భేషజం తు, ఆమే విదహ్యతి తథై వగతేచపాకం, తస్యాః స్తనౌ
 సతతమేవ చ నిర్దుహీతం. 57. విశాలామూలః శస్త్రు నాంతి పీడాం స్తనోత్థి
 తాం, నిశాకనకఫాలాభ్యాం లేప శ్చాస్తిస్తనార్తిహా. 58. మూషికవనయీ
 నూకర, గజమహిషమాంసచూర్ణ సంయుతయూ. 59. అభ్యంగ మర్దనా
 భ్యాం కఠినపీనస్తనౌ భవతి, మహిషేభవనవనీతం వ్యాధిబలోగ్రా స్త
 ధైవ నాగబలా. 60. పిష్టామర్దనయోగా త్పీనం కఠినం స్తనం కురుతే.

చను మొనల గలవాపులకు విద్రధి రోగమునకు వలె చికిత్స జేయవలయును
 ఇంద్రాయణీ వేరు నూరి రాచి చను మొనలపోటు తగులు. ఎలుకపంది వినుగు దున్నపో
 తు వీటి మాంసము చూర్ణము చేసి రుద్దిన చూచుకములు కఠినములును పుష్పములు నగును

— ౨౩ శ్రీపర్ణి తైలము. ౨౩ —

శ్లో. శ్రీపర్ణి రసకల్కా భ్యాం తైలం సిద్ధం తిలోద్భవం. 61. తతై
 లం తూణకే నైవ స్తనస్యోపరి ధారయేత్, పతితా పుత్థితౌ శ్రీణా
 భవేయాతాం పయోధరా. 62.

శాలిపర్ణి రసమునందు కల్కమునందు సిద్ధముచేసిన తిలతైలమును గూడితో చను మొనల నుంచిన పతితములై నప్పటికిని పయోధరములు మఱల నున్నతము లగును.

☞ కాసీనసిద్ధతైలాదులు. ౨౬ ☞

శ్లో. కాసీనతురగగంధా శారివా గజపిప్పలీ విపక్వేన, తైలేవ యాంతి వృద్ధిం స్తనకర్ణవరాంగలింగాని. 63 ప్రథమరౌ తండులాంభో నస్యం కుర్యా త్సనౌ స్థిరా, గోమహిషీఘృతనహితం తైలం శ్యా మాకృతాంజలివచాభిః. 64. సత్రికటునిశాభిః సిద్ధం నస్యం స్తనోత్థా పనం పరం, తనూకరోతి మధ్యం వీతు మథితేన మాధవీమూలం. 65. స్యా చ్చిథిలాపిచ గాఢా సురగోపాజ్యాభ్యంగసంగతో యోనిః, శరబ హాలస్థిరబంధనరజ్జ్వా సంతాడనాద్ధి దయితేన. 66 నశ్య త్యబలాద్వేషః పత్యో నహజః కృతోఽథవా యోగైః, దత్వైవ దుగ్ధభక్తం విప్రాయో త్పాట్య సితబలామూలం. 67. పుష్యే కన్యా పిష్టందత్తసి మనిచ్ఛా హారం భక్త్యే.

కాసీనము అశ్వగంధ మనుబాల సినుగుపిప్పలి వీటితైలును చను మొనలు చెవు లు యోని లింగము వీటిని పెంచును. ప్రథమార్దవనమయములందు బియ్యపుకడుగు ను నస్యవిధిచేసిన చూచుకములు స్థిరములై యుండును. అవు గేడ వీటివేటితో తైలమును నల్లతెగడ వన శొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు పసపు వీటితో సిద్ధముచేసిన నస్యమును తీసి కొలిన చూచుకము లుత్థితులులగును. తెల్లు ముయ్యూకుపాన్న వీటితో కట్టిన త్రాటితో భర్తతాడనముచేయుట పినుకుటవలనను అబలాద్వేషము నశించును. పుష్యకన్యత్రమున సిత(వావిలి) వేరును తెచ్చి బ్రాహ్మణుని భుజింపః జేసి నేవించిన అరుఁడ నశించిపోవును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు శ్రీ గో గాధికారచక్రకరణము ముగిసెను.

౬౩. బాలరోగాధికారము.

☞ బాలురప దుగ్ధాదులు. ౨౭ ☞

శ్లో. కుష్టవచాభయాబ్రాహ్మీ కమలం డౌద్రసర్పిషా, వర్ణా యుః కాన్తి జననం లేహం బాలస్య దాపయేత్ 1. స్తన్యా భావే పయశ్చాగం గవ్యం వా తద్గుణం విబేత్, తర్వాప్నో గుడికాం తప్తాం నిర్వాప్య కటుతైలకే. 2. తత్తైలం పానతో హంథి

బాలానా ముల్బముద్ధతం, వ్యవశివోగ్రాగజనీకల్కం వా పీఠి క
 ధ పయసా. ౩. ఉల్బం నిశ్శేషం కురుతే పటుతాం బాలస్య చాస్య
 తం, మృత్పిండే నాగ్నితక్షేన క్షీరసిక్తేన సామ్నణా. 4. స్వేదను మృత్త
 తాం నాభిం శోధ స్తన ప్రశామ్యతి, నాభిపాకే నిశా లోధ్యతయ
 గుమధుకైః శృతం. 5. త్రైల మభ్యజనే శస్త్ర మేభి ర్వాక్యసచూ
 ర్ణనం.

శోఘ వస కరక్కాయలు ప్రాప్తీ కమలయ వీటిని లేనతోను శాసితోను
 లేహును చేసి పిల్లలకియవలయును. ఇయ్యది బలమును ఆయుష్యమును
 కలిగించును. త్రీలకు పాలులేనిచో మేకపాలుగోని ఆవుపాలుగాని మార్చి
 వలె గుణమనిచ్చును. తర్కాధనుసు (పిం = బడవేరీ) గుటికనుచేసి కా
 మునందు మంచి త్రాగిన బాలకులకు ఉల్బము నశించును. శొంఠి మిరియములు
 కరక్కాయలు వస పసపు వీటికల్కమును పాలతో త్రాగి పవలయును. ఉల్బమును
 శించును. బాలకులు మిక్కిలియును చతురు లగుదురు. అగ్నితో తప్తముచేసిన
 పాలతో చల్లార్చి ఆయావిని బొడ్డునకు పట్టించినచో వాపులు నశించును.

— ౧౦ మయూరశిఖాధారణాదులు. —

శ్లో. నోమగ్రహణే విధివత్ కేకీశిఖామూలముద్భ్రాం బుద్ధ్య
 జఘనేపథ కంధరాయాం క్షుపయ త్యహిండికాం నియతం. 6. ప
 పుష్పం మరిచం పిష్టం గోరోచనాసహితం, పీతం తద్వ త్త
 కృతో దగ్ధపిష్టకప్రాళః. 7. జంబూకనాసావాయసజిహ్వనాభిర్వ
 సంభూతా, కాంస్యం రంసిపథగరలం ప్రావృష్ణేకస్య నానజాఘాసి. 8.
 ఇత్యేకశోధమిలితం విధృతం గ్రీవాదికటిదోశే, అపిండికాం
 స మభ్యంగో నాతిపథ్యవిధిః. 9. అనామకే ఘర్షురికా జక్కా
 రిచరోచనా, నవనీతం చ సంమిశ్లో ఖాదే తద్రోగనాశనం. 10.
 లా క్షశిరస్తాలుని సప్తదలార్కన్నుహీభవం క్షీరం, దత్వా రజసిచు
 ద్దేదతే నస్యే దనామకో రోగః. 11. లేహయే చ్చ శునా బా
 నీతేన లేపితం, స్ఫుటకపత్ర జరసోద్వర్తనం చ హి తదితిమ్, 12.

చంద్రగ్రహణునందు యథావిధిగా నెమలిపించును పెట్టగించి
 నందుగాని మెడలోగాని కట్టినచో ఆపిండికరోగములు నశించును. మయూరశిఖా
 స్పృశ్యములు మిరియములు గోరోచనము వీటిని నూరి అన్నముతో తినినచు

కలునశించును. గ్రద్దముక్కు కాకినాలుక పందిబొడ్డు కంచు పాదరసము విషము వర్ష కా
 లపుకప్పయొక్క వామజంఘపు టెముక ఈరీతిగా ఒక్కొక్కదానిని గాని అన్నిటినికలిపి
 గాని కటియందు ధరించినచో ఆహిండికలునశించును. ఈవిధికి పథ్యమేమియును లేదు.
 ఆనామక గోగమునందు ఘ్నుర్వికామాంసము మిరియములు వంచలొంచనము నవనీతము
 పీటిని కలిపి తినిన మంచిది. నవనీతమును పిల్లనికి రాచి కుక్కచేతనాంచినచో అనా
 మకరోగము నశించును.

◀ ౧౦ తైలాభ్యం గాదులు. ౧౧ ▶

శ్లో. తైలస్య భాగ మేకం మూత్రస్య న్వా చ శింబీదలరసస్య,
 గవ్యం పయ శ్చశుద్ధణ మేవం పచే తైలం. 13. తే నాభ్యంగ స్పృతతం
 గోగ మనామకాఖ్య మపసారతి, అర్కతూలక మావికరోమా ణ్యాదా
 య కేశరాజస్య. 14. స్వరసేనాక్షే వస్త్రే కృత్వా వక్షిం చ తైలాక్తం,
 తజ్జాతకజ్జలాంచితలోచనయుగలోఽప్యంకృతోబాలః. 15. కష్ట మనా
 మకరోగం క్షుద్రయతి భూతాదికం చాఽపి, చాలనికాతలసంస్థిత పోతం
 సంప్లావ్య గవ్యమూత్రేణ. 16. బకోదశాలికాయాం రజకక్షూరోదక
 న్నానం, దాసక్రయణ శ్రావణ నరాటికా రసేంద్రపూరితా ధృతా
 కంఠే, నలినీదలే చ శయనం సుకష్ట మనామకాఖ్యరోగఘ్నం. 17.
 భైషజ్యం పూర్వ ముద్దిప్తం సరాణాం య జ్వరాదిషు, దేయం తదేవ
 బాలానాం మాత్రా తస్య కనీయసీ. 18 ప్రథమే మాసి జాతస్య శిశో
 ర్భేషజరక్తికా, అవలేహ్య తు కర్తవ్యా మఘక్షీరసితాఘ్నుతైః. 19. ఏకై
 కాం వర్ధయే త్తావ ద్యావ త్సంవత్సరో భవేత్, తదూర్ధ్వం మాషవృద్ధి
 స్సాస్య ద్యావదాషోడశాబ్దికాః. 20.

నూనె 1 భాగము, గోమూత్రము 2 భాగములు, శింబీదలములరసము 2 భాగ
 ములు, ఆవుపాలు నాలుగురెట్లు వీటిలో తైలమును పక్వముచేసి దానిని తలంటుమండిన
 అనామకరోగములు నశించును. జిల్లేడు దూది మేకఉన్నిని గుంటకలగరసములొపస్త్ర
 మును తిడిపి పత్తినిచేసి తైలములో ముంచి కాల్చి ఆమసిని కాటుకవేసిన ససాధ్యము
 లగు అనామకరోగములును నశించును. పడసమున్నగు వానిపై బాలకుసుంచి గోమూ
 త్రముతో స్నానము చేయించి ఏకాంతస్థానమునందు రుద్దవలయును. ఇవి యన్నియును
 కష్టరూపములగు ననామకములను పోగొట్టును. పెద్దలకు జ్వరాదులందే యాషధములు
 మున్ను చెప్పఁబడినవో ఆవియే పిల్లలకు నియ్యఁదగినవి. అయితే, పుట్టినబిడ్డకు మొదటి

నెలలో ఒక చిన్నమాత్రయంత, రెండవనెలలో రెండుచిన్న మాత్రలంత ఇవ్విధం బున సంవత్సరమువరకు హెచ్చించుచు నొషధమును తేనెలోగాని, పాలలోగాని చక్కెరలోగాని, నేతిలోగాని కలిపి నాకించవలయును. ఆవల సంవత్సరము మొదలు పదునాఱుసంవత్సరము లగువఱకు నొక్కొక్క మినపగింజంత హెచ్చింపవలయును.

◀ హరిద్రాదులు. ౨ ▶

శ్లో. హరిద్రాద్వయయస్త్వాహ్వనింహిశక్తయవైః కృతః, శిశో ర్జ్వరాతీసారఘ్నః కషాయ స్తస్య దోషజిత్. 21.

పసపు మ్రానిపసపు మధుకము కొడినెపాలవిత్తులు వీటికషాయము పిల్లల ఆతిసార గోగములను మాన్యును.

◀ బాలచతుర్భుద్రిక్. ౨ ▶

శ్లో. ఘనకృష్ణారుణా శృంగీ చూర్ణం డ్రోద్రేణ సంయుతం, శిశో ర్జ్వరాతీసారఘ్నం కాసశ్వాసవమీహారం. 22.

తుంగము ప్తలు పిప్పళ్లు శృంగి వీటిని చూర్ణముచేసి తేనెతోకలిపి పిల్లల కిచ్చిన జ్వరాతీసారములు దగ్గు శ్వాస వాంతులు నశించును.

◀ ధాతుక్యాదులు. ౨ ▶

శ్లో. ధాతికీబిల్వధాన్యాక లో ధ్రేంద్రయవవాలకైః, లేహః డ్రోద్రేణ బాలానాం జ్వరాతీసారవాంతిజిత్. 23. రజనిదారుశరలశ్రేయ

సి బృహతీద్వయం, పృశ్నిపర్ణిశతాహ్వచ లీఢం మాక్షీక సర్పిషా. 24.

గ్రహణీ దీపనం హస్తి మారుతార్తిం సకామలాం, జ్వరాతీసారపాండు ఘ్నం బాలానాం సర్వశోధనుత్. 25. మిశ్రీకృష్ణాంజనం లాజా శృంగీ

మరిచమాక్షీకైః, లేహః శిశో ద్విధాతివ్య శ్చర్దికాసజ్వరాపహః. 26.

ధాతకీఫలము మాత్రేడు దనియములు లోధ్ర కొడినెపాలవిత్తులు కరువేరు తేనె వీటి లేహము పిల్లలకు జ్వరాతీసారములను వాంఠిని పోగొట్టును. పసపు దేవదారు కరక్కాయలు వాకుడు శతాఱి వీటిని తేనెతో నేతితో కలిపి లేహమును చేసి ఈయ వలయును. గ్రహణీ వాతగోగము కామెల ఆతిసారము మున్నగు వానిని పోగొట్టును. సోంపు పిప్పళ్లు సుర్పా పేలాలు మిరియములు తేనె వీటితోచేసిన లేహమును పిల్లల కిచ్చిన వాంఠిని మున్నగునవి నశించును.

◀ శృంగ్యాదిలేహము. ౨ ▶

శ్లో. శృంగీం సముస్తాతివిషాం విచూర్ణ్య లేహం విదఘ్నా స్తధునా

శిశూనామ్. 27. కానజ్వర చ్ఛర్దిభి రర్ది తానాం సమాక్షి కాం చాతివిసాం తజై కామ్. 28. వీతం వీణం వమే ద్ద్యస్తు స్తస్యం త స్తధుసర్పిసా, ద్వివార్తాకీ ఫలరసం పంచకోలం చ లేహాయేత్. 29. ఆమ్రాస్థిలాజసింధూత్థై ర్లేహాః ఊద్రేణ ఛర్దినుత్, పిప్పలీ మురిచానాం తు చూర్ణం సమఘ్న శర్కరం. 30. రసేన మాతులుంగస్య హిక్కుఛర్దినివారణం, పేటీపాతామూలా జ్వం బ్యః సహకారవల్కలతః కల్కః. 31. ఇత్యేకశ శ్చ పిండో విధృ తో హృన్నాభిమధ్యతాల్వాది, ఛర్ద్యతీసారజం వేగం ప్రబలం ధత్తే త దేవ నియమేన. 32.

శృంగి, కుంగములు అతివస వీటిని చూర్ణముచేసి తేనెతో తేహముచేసిగాని అతివస తేనె తేహమును చేసిగాని తినిన దగ్గు జ్వరము ఛర్ది మున్నగునవినశించును. పాలను త్రాగిత్రాగి క్రమ్మచు డిన పిల్లలకు వాకుడుకాయలకసమును తేనెతోను నేతితోను నాకింపవలయును. పంచకోలములను తినిపింపవలయును. మామిడి టెంకలు పేలాలు సైంధవలవణము వీటిని తేహముచేసి తేనెతో నాకించిన వాంఠినశించును పిప్పళ్లు మి రియుములు వీటిచూర్ణమును తేనె కంచక్కరలవై డికొని మాచీఫలరసముతో నాకిం చిన ఎక్కిళ్లును ఛర్దలును నశించును. పేటిక విషబాద్ధివేరు నేతేడుచెక్క గురంటితో కుక్కు వీటిని వేరువేరుగా కల్కముచు చేసి నాభినడుమును దవడలు మున్నగుచోటులను పట్టువెచినచో ఛర్ద్యతీసారులు తప్పక నశించును.

❖ బిల్వక్వాథాదలు. ❖

శ్లో. బిల్వం చ పుష్పాణి చ ధాతకీనాం జలం సలోద్ధ్రం గజపి ప్పలీ చ, క్వాథావలేపచా మధునా విమిశ్చో బాలేషు యోజ్యా వతి సారితేషు. 33. సమంగా ధాతకీ లోద్ధ్ర శారివాభిః శృతంజలం, దుర్ధరే 2పి శిశోదేయ మతీసారే సమాక్షిం. 34. నాగరాతివిసా ముస్త బాల కేంద్రయవైః శృతం, కుమారం పాయయే త్స్పృతః సర్వాతీసారనాశ నం. 35. సమంగాధాతకీపద్దం వయస్యా కచ్చునా తథా, పిష్టై రేతై ర్యవాగూ స్యా త్సర్వాతీసారనాశనం. 36. బిల్వమూలకపాయేణ లాజా శ్చైవ సశర్కరాః, ఆలోడ్య పాయయే ద్బాలం ఛర్ద్యతీసార నాశనం. 37. కల్కః ప్రియంగుకోలాస్థ మధ్యము స్తరసాంజనైః, ఊ ద్రరీఢః కుమారస్య ఛర్దితృష్టాతిసారనుత్. 38.

బింబులు ఆరెపువ్వులు కురువేరు లోగ్ర వినుగుసిప్పళ్లు వీటి కషాయములోను అవలేహమున-దును తేనెను కలిపి అతిసారముగల బాలకుని క్షీయవలయును. మంజిష్ఠము ధాతక్రీకునుమును లోగ్ర మనుబాల వీటి కషాయములో తేనెను కలిపి బాలకులకు భయంకరములగు సతిసారములలా నీయవలయును. శొంఠి అతివస తుంగము స్థలు కురువేరు కొడిసెపాల వీటికషాయమును ప్రాతఃకాలముననే బాలకునిచేత త్రాగింపవలయును. అన్నిఅతిసారములను నశింపజేయును. గుంజిష్ఠ ధాతక్రీకునుమును ఉసిరిక కమలము వీటినినూరి గంజిని కాచి ఇచ్చిని అన్ని అతిసారోగములును నశించును. మాతేడు వేళ్లను కషాయముగాగాచి కండచక్కెర పేలాలు వీటిని కలిపి సిల్లలగు త్రాగించినచో చర్మ అతిసారమును నశించును.

❖ మోచరసాయ వాగము. ❖

శ్లో. మోచరస స్పృశంగా చ ధాతికీ పద్మకేసరం, పిష్టే ర్లేత్తై ర్యవగాఘా స్వా ద్రక్తాతీసారనాశినీ. 39. లేహ స్తైలసితాక్షోద్ర తిలయస్యాప్యాకల్మితిః, బాలస్య రుంధ్యాన్నియతం రక్తస్రావం ప్రవాహికాం. 40. లాజా సయప్తిమధుకం శిర్కరాక్షోద్ర మేవ చ, తండులోదకసంసిక్తం ఊప్రం హన్తి ప్రవాహికాం. 14. అంకోట మూల మథనా తండులసలిలన వటుజమూలం వా, వీతం హంత్యతిసారం గ్రహణీరోగం సుమర్వారం. 42. సితజీరసర్జచూర్ణం బిల్వదలోత్థాంజమిశ్రితం వీతం, హుత్యామరక్తశూలం గుడసహితః శ్వేతసర్జోవా. 43. మఠిచమహశాషధకుటజం ద్విగుణీకృత ముత్తరోత్తరం క్రమశః, గుడతక్రయక్త మేతద్ గ్రహణీరోగం నిహం త్యాశు. 44. బిల్వశక్రాంజ మోచాబ్దసిద్ధ మాజం పయః శిశోః, సామాసరక్తాం గ్రహణీవీతం హన్యాత్తి రాత్రతః. 45. తద్వదజాక్షీరిసమో జంబూత్వ గుడ్భవో రసః, గుడపాకేతు బాలానాం పిత్తఫ్ణీం కారయే త్క్రియాం. 46. రసాంజనం విశేషేణ సానాలేపనయో ర్హితం.

బూరుగుజిగట మంజిష్ఠము ధాతక్రీకునుమును కమలకేసరములు వీటినినూరి గంజి జేసి త్రాగించిన రక్తాతిసారములు నశించు. తైలము కండచక్కెర తేనె తిలలు మధుకము వీటికల్కము సిల్లలకుగల రక్తస్రావమును ప్రవాహికను పోగొట్టును. పేలాలు మధుకము కండచక్కెర వీటిని సీళ్లతో ద్రావినచో ప్రవాహికలు నశించును. అంకోటమూలమును గాని సుష్టియూడనుగాని బియ్యపుకడుగుతో నూర త్రావించిన అతిసారములు

నశించును. మిరియములు శొంఠి కోపు నీటి ను త్రోవోత్తరముగా కట్టింపు తెచ్చి బెల్లము మజ్జిగ వీటియందు కలిపి త్రాగిన గ్రహణలు నశించును. మారేడు కొడిసెపాల కరు శేరు బూరుగుజిగట తు గు న్దులు వీటిలో మేకపాలును సిద్ధము చేసి త్రాగిన ఆహారసహితములగు గ్రహణలును మూడు రాత్రులలో నశించును. అట్లే నేతెడు చెక్కరసమును కలిపి త్రాగవలయును. త్రాగుటకును లేవనకును రసాంజనము సహితకరము.

❀ పిప్పలీలేహములు. ❀

శ్లో. కణోపణిసితాక్షోద్ర సూక్ష్మైలాసైంధవైఃకృతః. 47. మూత్రగ్రాహే ప్రయోక్తవ్యః శిశూనాం లేహాఉత్తమః, ఘృతేన సిందువిశ్వే లా ద్దింగుభాగ్ని రజోలిహాన్. 48. ఆనాహం వాతకం శూలం జయే త్తోయేనవా శిశుః, హరీతకీ వచాకుంఠం కల్పం మాక్షికసంయుతం. 49. వీత్వాకుమారః స్తన్యేన ముచ్యతే తాలుపాతనాత్, ముఖపాకేతు బాలానాం సామ్రసారమయోరజః. 50. గైరకం క్షోద్ర సంయుక్తం భేషజం సరసాంజనం, అశ్వత్థత్వగలక్షోద్రై ర్ముఖపాకే ప్రలేపనం. 51. దాన్వీయస్త్యాభయాజాతీ పత్రక్షోద్రై స్తథాపరం, సహ జంబీర రసేన స్ఫుగ్ధలరసఘ్నణం నద్యః. 52. కృత ముసహంతి హి పాకం ముఖజం బాలస్య చాశ్వేప, లావతిత్తిరవ్లూర రజః పుష్పరసాన్వితం, ధృతం కరోతి బాలానాం పద్మ కేసరవస్త్రుఖం.

పిప్పళ్లు మిరియములు కలకంఠ తేనె చిన్ని నిలఱులు సైంధవలవణము వీటిలేహమును మూత్ర గ్రహణనం దీయవలయును. నేతితో సైంధవలవణము శొంఠి విలకులు ఇంగువ గంటు బారంగి వీటిచూర్ణమును కలిపి నీటితోనేమి చిన ఆనాహములు వాతకూలలు నశించును. కరక్కాయలు కన కోపు వీటిని తేనెతో కలిపి కల్పమును చేసి పాలతో త్రాగిన తాలుపాతములు నశించును. ముఖపాకములకు మామిడి త్తును లోహచూర్ణమును గైరికమును రసాంజనమును తేనెతో కలిపి నాకవలయును. రాగి చెక్క ఆహలు భే నెతో నూరి లేపనచేసిన ముఖరోగములు నశించును. మాచికాయరసమును రాచిన ముఖపాకములు నశించును. లావ తిత్తిరిపిట్ట చక్ర నాకము వీటిచూర్ణమును పుష్కరసమును తిని పించిన ముఖపాకములు నశించును.

❀ పండ్లు వచ్చునప్పటిరోగములు. ❀

శ్లో. దంతోద్భవోత్థరోగేషు న బాల మతియంత్రయేత్. 54. స్వయం మవ్యువశామ్యుతి జాతిదగితస్య తేగదాః, సదంతో యస్తు వాయే

తు దంతాః ప్రోఢస్యచోత్తరాః. 55. కుర్వస్తస్య కుతః శాంతిం బాలస్యా
 పి ద్విజాతయః, దద్యాద్విదక్షిణం బాలం దైన మేవం ప్రపూజయేత్.
 56. పించమూలీకషాయేణ సఘృతేన పయః శృతం, సశృంగబేరం సగు
 డం శృతం హిక్కార్దితః పిబేత్. 57. సువర్ణగైరికస్యాపి చూర్ణాని మధు
 నాసహ, లీఢ్యా సుఖమవాప్రోతి క్షిప్రం హిక్కార్దితఃశిశుః. 58. చిత్ర
 కం శృంగవేరం చ తథా దంతీగవాత్స్యపి, చూర్ణం కృత్వా తు సర్వే
 షాం సుఖోష్ఠేనాంబునా పిబేత్. 59. శ్వసం కాస మఢో హిక్కాం
 కుమారాణాం ప్రణాశయేత్, ద్రాక్షాయా సాభయా కృష్ణా చూర్ణం
 సక్షాద్రసర్పిషా. 60. లీఢం శ్వసం నిహంత్యాశు కాసం చ తమకం
 తథా, పుష్కరాతివిషా శృంగీ మాధవీధన్వయాసకైః. 61. తచ్ఛూర్ణం
 మధునా లీఢం శిశూనాం పంచకాసనుత్, దాడిమస్య చ బీజాని జీరకం
 నాగకేసరం. 62. చూర్ణితం శర్కరాక్షౌద్రలీఢం తృష్టావినాశనం.

పండ్లు పుట్టునప్పటిరోగములయందు పిల్లలకు ఎక్కువ చికిత్సను చేయరాదు. పం
 డ్లురాగానే ఆరోగములు తమంత తామే శాంతించును. పండ్లువచ్చినవాడుగాని తొలి
 పండ్లువచ్చినవాడుగాని యగు బాలకుల కెట్లు శాంతిని చేయవలయు ననగా ద
 క్షిణితో నాబాలకు నిచ్చివేయవలయును. కాని యుంచకొనరాదు. పంచమూలకాష్ఠాధ
 మునేయి పాలు అల్లము బెల్లము వీటిని పక్వముచేసి ఎక్కిళ్ళుగికి త్రాగింపవలయును.
 బంగరుపంటిరంగుల గైరిము లేనెతో నాకించిన ఎక్కిళ్లునశించును. చిత్రమూలము
 అల్లము దంతి దంతివేళ్ళు వీటినిచూర్ణముచేసి వెచ్చజేసి త్రాగవలయును. శ్వాసకాసములు
 ఎక్కిళ్లు మున్నగునవి నశించును. ద్రాక్ష పిన్నదూలగొండి కిరక్కాయలు పిప్పళ్లు వీటి
 చూరమును లేనెతోనాకినచో దగ్గు మున్నగునవి నశించును. పుష్కరమూలము అతి
 వస శృంగి పిప్పళ్లు పిన్నదూలగొండి వీటిచూర్ణమును లేనెలోకలిపినాకిన పంచవిధము
 లగు దగ్గులును నశించును. దానిఃపవిత్రులు జీలకర్ర నాగకేసరములు వీటిని చూర్ణముచే
 సి కండచక్కెరను కలిపి త్రాగిన తృప్త నశించును.

❁ తృషాశాంతుసాయములు. ❁

శ్లో. మయూంపక్షభస్మస్యపితజలం తేన భావితం పేయం.
 63. తృష్ణాఘ్నం వటకాష్ఠకభస్మజలం వక్రశోషజి ధ్నుత్తం వక్రే, పిష్టే
 శ్చాగేన పయసా దార్ద్రీముస్తకగైరికైః. 64. బహి రాలేపనం శస్త్ర
 శిశోర్షేత్రామయాసహం, మనఃశిలాశంఖనాభిః పిప్పలోద్ధగసాంజనం

65. వర్తిః క్షాద్రేణ సంయుక్తా బాలే సర్వాక్షిరోగనుత్, మాతుః స్తనన్యం కటుస్నేహకాంచితై రాభివితో జయేత్. 65. స్వేదా ద్దీపశిఖోత్తప్తో నేత్రామయ మలక్తకః, శుంఠీభృంగనిశాకలః పుటపాకః స్తనైంధవః. కుకూలకేఽక్షిరోగేషు భద్ర మాశ్చ్యోతనం హితం, క్రిమిఘ్నలశిలా దార్ద్రీలాక్షా కాంచన గైర్నికైః. 67. చూర్ణాంజనం కుతూలే న్యూచ్ఛిశూ నాం పోధకీషు చ, సుదర్శనామూలచూర్ణా దంజనం న్యూత్కుకూల కే. 69. గృహధూమనిశాకుష్ఠవాజికేంద్రయవైః నిశోః, లేప స్తక్రేణ హస్త్యాశు సిద్ధ పామావిచర్చికాః. 69.

నెమలిత్కయొక్క బూడిదలో నీళ్లను కలిపి త్రాగినను వటకష్టకమును ధరించినను త్వవలు నశించును. ప్రానిపనపు తుంగముపైబు గైరికము వీటిని మేకపాలతోనూ రి కన్నులకు పట్టువేసినచో నేత్రరోగములు నశించును. మణిశిల శంఖనాభి పిప్పళ్లు ర సాంజనము లేనె వీటివ త్రినుపయోగించిన నేత్రరోగములు నశించును. లత్తుకరసము పాలు కటుతైలము గంజి వీటిలో తిడిపివ త్రిచేసి వెలిగించి కాచిన నేత్రరోగములు నశించును. వాయువిడంగము హరిదళము మణిశిల ప్రానిపనపులక్క వివబొద్ది వీటిచూర్ణము ను పిల్లలకుకూఁరో గాదులను పోగొట్టును. సుదర్శనపు వేళ్లను కాటుక వేసిన కుకూలము కు మందిది. బూజు పనపు లోష్ణు పెన్నేరు కొడిసెపాల వీటిని మజ్జిగలో నూరి లేప వేసిన సిద్ధ పామ విచర్చిక మున్నగు రోగములు నశించును.

● ఆశ్వగంధ ఘృతము. ●

శ్లో. పాదకలేశ్వగంధాయాః క్షీరం దశగుణే పచేత్, ఘృతం పేయం కుమారాణాం పుష్టికృ ద్బలవర్ధనం 69.

పెన్నేరుకల్కము పాలు పదిరెట్లును తీసికొని అందు నేటిని సిద్ధముచేసి త్రాగి చిన్న పిల్లలకు బలము కలుగును.

● బాలచాంగేరి ఘృతము. ●

శ్లో. చాంగేరిస్వరసే సర్విశ్చాగక్షీరపమే పచేత్, కపిస్థవోష్ణుష సింధూత్త సమంగోత్పలబాలకైః. 71. సబిల్వధాతకీమోచైః సిద్ధం స ర్వాతిసారనుత్, గ్రహణీం దుస్తరాం హంతి బాలానాం తు వి శేషతః. 72.

చాంగేరిరసము మేకపాలు వీటిని సమభాగములను గ్రహించి అందు నేటిని. ప క్యము చేసి వెలగ కొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు సైంధవలవిణము మంజిష్ఠ తైలకముల

ములు కరువేరు మాకేడు ధాతకీగనుము బూరుగుబంక పీటికల్కమును కలిపిసేవించిన అన్నివిధములగు అతిసారాదులు నశించును.

శ్రీ కుమార కల్యాణపుత్రము. ౭౭

శ్లో. శంఖపుష్పీవచా బ్రాహ్మీ కుప్తం త్రిఫలయా సహ, ద్రాక్షాస శర్కరా శుంఠీ జీవంతీ జీరకం బలా. 73. శతీ దురాలభా బిల్వం దాడి మం సురసః స్థిరా, ముస్తం పుష్కరమూలం చ సూక్ష్మేలా గజపిప్పలీ. 74. ఏషాం కర్షసమై రాభ్యగై ర్ముతస్సం విపాచయేత్, కషాయే కంటకార్యా శ్చ క్షీరే తస్మిం శ్చతుర్ధణే. 75. ఏతత్కుమారకల్యాణ ఘృతరత్నం శుఖప్రదం, బలవర్ణకరం ధన్యం పుష్ప్యగ్నిబలవర్ధనం. 76. ఛాయా సర్వగ్రహాలక్ష్యక్రమిదంతగదాపహం, సర్వబాలా మయ హ గం దంతోద్భేదం విశేషతిః. 76.

శంఖపుష్పీ వస బ్రాహ్మికోష్ఠ త్రిఫలములు ద్రాక్ష కలకండ శొంఠి జీవంతి జీలక ఱ్ఱ ముక్తాశఫులగము కచ్చూరము మారేడు దానిమ్మ బూరుగుబంక శాలిపర్ణి తుంగసున్నె లు పుష్కరమూలము చిన్నయేలవలు విరుగుపిప్పళ్లు వీటిని ఒక్కొక్కతులము చొప్పు నతెచ్చి 16 పలముల తైలమును సిద్ధము చేయవలయును. వాకుడుకషాయములో నాలు గురెట్లు పాలను గలిపిసిద్ధముచేసి సేవించిన బాలరోగములు దంతరోగములు నన్నియు ను నశించును.

శ్రీ అప్తమంగళపుత్రము. ౭౮

శ్లో. వచాకుప్తం తథా బ్రాహ్మీ సిద్ధార్థక మధాపి చ, శారీవా సైంధవం వైచ పిప్పలీపుత్ర మప్తమమ్. 77. మేధ్యం ఘృత మిదం సి ద్ధం వాతవ్యం చ దినేదినే, దృఢస్మృతిః క్షిప్రమేధాః కుమారో బుద్ధి మా న్భవేత్. 78. న పిశాచా న రక్షాంసి న భూతా న చ మాతే రః, ప్రభవంతి కుమారాణాం పిబతా మప్తమంగలం. 79.

వసకోష్ఠ బ్రాహ్మీ దిరిసెన మనుబాల సైంధవలక్షణము పిప్పళ్లు ఎనిమిదవది నేం పిటిని సిద్ధముచేసి యిచ్చిన బుద్ధి వృద్ధి నొందును. పిచాచరాక్షసాదిబాధలు బాలుకు గలుగవు.

శ్రీ లాక్షాది తైలము. ౭౯

శ్లో. లాక్షారసము సిద్ధం తైలం మస్తు చతుర్ధణం, రాస్వా చందనకుష్టాబ్ధవాజిగంధానిశాయుగైః. 80. శతాహ్వ దారుయష్టా

హ్వ మూర్వాత్తిక్తాహారేణుభిః, బాలానాం జ్వరరక్షోఘ్న మభ్యంగా
ద్బలవర్ణకృత్. 81.

లాక్షారసముతో సమముగా తైలమును మజ్జిగతేట నాలుగురెట్లును రాన్నా
చందనముకోఘ్న తుంగముసైలు పెన్నేరు వసపు మ్రానిపసపు పిల్లపీచర దేవదారు మధు
కము చాగఫలము కటుకరోహిణి రేణుక బీజములు వీటికల్కములో తైలమును సిద్ధము
చేసి రుద్దినచో బాలజ్వరములు రాక్షసదోషములు మున్నగునని నశించును.

◀ ౧౦ గ్రహపీడారాన్నాదులు. ౧౦ ▶

శ్లో. సహముండితికోదీచ్యక్వాథన్నానం గ్రహావహం, సప్త
చ్ఛాదనిశాకుప్తచందనై శ్చానులేపనం. 82. సర్వత్వగ్గశునం మూర్వా
సర్వపాదిష్టపల్లవాః, బైడాలబిడజాలోమ మేషశృంగీవచా మధు. 83.
ధూపః శిశోర్జ్వరఘ్నోఽయ మశేషగ్రహనాశనః, బలిశాంతీప్తకర్తాణి
కార్యాణి గ్రహశాంతయే. 84. మంత్ర శ్చాయం ప్రయోక్తవ్య స్తత్రా
దా సర్వకామికః.

రాణిపెసలు ముండితకము తుంగముసైలు వీటిని కషాయముచేసి ఇచ్చినను స్నాన
ముచేసినను గ్రహదోషమునుపోగొట్టును. సప్తపర్ణి పసపు కోఘ్న చందనము వీటిని లేపన
ముచేయవలయును. పాముకుబుసము లశునము చాగఫలము ఆవాలు వేపాకులు పిల్లిమలము
మేక రోమములు వస తేనె వీటిని ధూపముచేసిన బాలకులకు జ్వరాదులు నశించును.

◀ ౧౧ బలిమంత్రములుగా, విధులును. ౧౧ ▶

శ్లో. “ఓం నమో భగవతే గరుడాయ త్వంబికాయ సద్యస్త
వ స్తుతస్వాహః ఓం కం సం టం శం వై నతేయాయ నమః, ఓం
స్త్రీ హూం క్షః”. 85. బాలదేహప్రమాణేన పుష్పమాలాంతు సర్వ
తః, ప్రగృహ్య మక్షికా భక్తబలి దేయం స్తు శాంతికః. 86. “ఓంకారీ
స్వర్ణవక్షీ బాలకం రక్ష రక్ష స్వాహా, గరుడబలిః ఓం నారాయణా
య నమః. 87.

ఓన్నమోభగవతే గరుడాయ అను ఘంత్రముతో పిల్లవానిదేహమును కొలచి
అంత మాలనుచేసి నాలుగుదిక్కులకు త్రిప్పుచు ఓంకారీ అనుఘంత్రముతో గరుడబలి
ని చేయవలయును.

◀ ప్రథమవర్ష మాసదినములలోని గ్రహసీడలు. ▶

శ్లో. ప్రథమే దివసే మాసే వర్షేవా గృహ్లాతి నందనా నామ
 మాతృకా, తియా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః. అశుభం
 శబ్దం ముంచతి ఆత్కారం చ కిరోతి స్తన్యం న గృహ్లాతి, బలిం తిస్య
 ప్రవక్ష్యామి యేన సంపద్యతే శుభం. నద్యుభయతటమృత్తికాం గృహీ
 త్వా పుత్రలికాం కృత్వా శుక్లాదనం శుక్లపుష్పం శుక్లసప్తధ్వజాః సప్త
 ప్రదీపాః సప్తస్వస్తికాః సప్తనటకాః సప్తశమ్కులికాః జంబులికాః సప్త
 ముష్టికాః గంధం పుష్పం తాంబూలం మత్స్యం మాంసం సురా మగ్ర
 భక్తం చ పూర్వస్యాం దిశి చతుష్పథే మధ్యాహ్నే బలి ర్దేయః.
 తతోఽశ్వత్థపత్రం కుంభే ప్రక్షిప్య శాంతు్యదకేన న్నాపయేత్. రిసా
 నసిద్ధార్థకమేష శృంగ నింబపత్రశివనిర్మాల్యై ర్బాలకం ధూషయేత్.
 ఓం నమో నారాయణాయ అముకస్య వ్యాధిం హనహనముంచముంచ
 స్త్రిం ఫట్ స్వాహా, ఏనం దినత్రయం బలిం దత్వా చతుర్థదివసే బ్రాహ్మ
 ణం భోజయే త్తతః సంపద్యతే శుభమ్. 89.

తొలియేడు తొలిమాసము తొలిదినమునందు బాలుని మాతృకయను గ్రహము
 కి బలించును. గ్రహము ఆవేళించిన మాత్రాన జ్వరమువచ్చును. ఏడ్చును. ఆవులించును.
 పాలుత్రాగుడు. ఈరోగము శాంతించుటకు బలిని చెప్పించున్నాను. ఏటికి రుప్రక్కలను
 న్నమట్టిని తెచ్చిబొమ్మనుచేసి తెల్లఆన్నము తెల్లని పూవులు తెల్లనివిడుజండాలు విడుదిపము
 లు ఏడుస్వస్తికలు ఏడువటకములు ఏడుచక్కలములు ఏడునేరేడుపండ్లు గంధము పూ
 లు తాంబూలము మత్స్యములు మాంసము కల్లు తీసికొనిపోయి తూర్పుదిక్కున నాల్గు
 ప్రక్కలు గలసిన ప్రోవలో బలివేయవలయును. పిమ్మట రావిఆకును కుంభములోనొంది
 శాంతు్యదకముతో స్నానమును చేయింపవలయును. ఊల్లిఆకులు మేకకొమ్ములు వేపా
 కులు గంగాజలము వీటితో పొగవేసి ఓన్నమోనారాయణాయ యను మంత్రముతో
 మూడురోజులు బలిక్షయవలయును.

◀ రెండవయేడు. ▶

శ్లో. ద్వితీయే దివసే మాసే వర్షేవా గృహ్లాతి మునందా నామ
 మాతృకా, తియా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః చక్షు రు
 స్కీలయతి గాత్ర ముద్వేజయతి న శేతే క్రందతి స్తన్యం న గృహ్లాతి ఆ

తూర శ్చ భవతి. బలిం తస్య ప్రవక్ష్యామి యేన సంవద్యతే శుభం, తండులం హస్తపుష్కైకం దధగుడఘృతం చ మిశ్రితం, శరావైకం, గంధతాంబూలం పీతపుష్పం పీతసప్తధ్వజాః సప్తప్రదీపాః దశస్వస్తికాః మత్స్యమాంససురాతిలచూర్ణాని పశ్చిమస్యాం దిశి చతుష్పథే బలిద్దేయః, దినాని త్రిణి సంధ్యాయాం తతః శాంతు్యదకేన స్నాపయేత్, శివనిర్దాల్యసిద్ధార్థ మార్జారలోమ అశీరవాలఘృతైర్భూపం దద్యాత్. ఓన్నమో నారాయణాయ అముకస్య వ్యాధిం హన హన ముంచ ముంచ ప్రిం ఘటన్వ్యాహః. చతుర్థదినసే బ్రాహ్మణం భోజయే తతః సంవద్యతే శుభమ్. 90.

రెండవయెడు రెండవమాసము రెండవరోజు నునందయను గ్రహము గ్రహించును. వెంటనే జ్వరమువచ్చును. కన్నులుమాసికొనును. ఒడలుపడకును. నిద్దరబోడు. విడుచును. పాలుత్రావఁడు. ఆవులింతలు పెట్టుచుండును. ఇందులకు బోః—బియ్యము పులివెడు మజ్జిగ బెల్లము నేయి వీటితో మిశ్రము చేసినయొక మూకుడు గంధముతాంబూలము పచ్చనిపూవులు పచ్చుద్భవజములేడు ఏడుదీపములు దశమూలములు మత్స్యమాంసము మదిరతిలచూర్ణము వీటిని పశ్చిమదిక్కున ఓన్నమోనారాయణాయ అముకస్య అనుమంత్రముతో నూడరోజులు బరివేసి నాలవనాడు బ్రాహ్మణభోజనముఁజేయవలయును.

● మూడవయెడు. ●

బ్లో. తృతీయే దివసే మాసే వర్షేవా గృష్ణాతి పూతనానామ మాతృకా, తథా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః, గాత్రముద్వేజయతి స్తస్యం నగృష్ణాతి ముష్టిం బద్నాతి క్రందతి ఊర్ధ్వం నిరీక్షతే, బలిం తస్య ప్రవక్ష్యామి యేన సంవద్యతే శుభం, నద్యభయతటమృత్తికాం గృహీత్వా పుత్తలికాం కృత్వా గంధపుష్పతాంబూల రక్తచందనం రక్తపుష్పం రక్తసప్తధ్వజాః సప్తప్రదీపాః సప్తస్వస్తికాః పక్షిమాంససురా అగ్రభక్తం చ దక్షిణస్యాం దిశి ఆవరాహ్ణే చతుష్పథే బలిర్దాతస్యః, శివనిర్దాల్య గుగ్గులు సర్పపనింబవత్రమేషశ్చింద్రనత్రయం ధూపయేత్, ఓన్నమోనారాయణాయ బాలస్య వ్యా

ధిం హాన హాన ముంచముంచ హ్రోసయ హ్రోసయ స్వాహా, చతుర్థదివనే బ్రాహ్మణం భోజయే త్తతః సంపద్యతే శుభమ్. 91.

మూడవయేడు మూడవ మాసము మూడవ దినమునందు పూతనయను గ్రహము బాంధుని గ్రహించును. తొలుతజ్వరము వచ్చును. ఒడలు వడకును. పాలుత్రాగడు. పిడికిలి బట్టికొనును. ఏడ్చును. ప్రైనిమాచును. ఇందులకు బలి:— ఏటికెండువైపులమట్టితో బొమ్మను చేసి గంధపుష్పతాంబూలచందనములను రక్తచందనము రక్తపుష్పములు ఎఱుని ధ్వజము లేడు ఏడుదీపములు ఏడుస్వస్తికలు పక్షిమాంసము చంద్యము వీటిని దక్షిణపు దిక్కున మధ్యాహ్నకాలములో ఓంనమోనారాయణాయ బాలస్య వ్యాధిం ఆను మంత్రముతో బలినివేసి గంగోదము గుగ్గిలము సున్నగు గానితో ధూపమును వేయవలయును.

●● నాలవయేడు. ●●

శ్లో. చతుర్థదివనే మానే వర్షేవా గృష్ణాతి ముఖతుండికా నా మ మాత్మికా, త్రయోగృహీత మాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః గ్రీవాం నామయతి అక్షిణీ ఉన్తిలయతి స్తన్యం న గృష్ణాతి రోదితి స్వపితి ముష్టిం బద్ధాతి బలిం తస్య ప్రవక్ష్యామి యేన సంపద్యతే శుభం, నద్యు భయతటవృత్తికాం గృహీత్వా పుత్తలికాం కృత్వా ఉత్పలపుష్పంగం ధతాంబూలం దశధ్వజాః చత్వారః ప్రదీపాః త్రయోదశస్వస్తికాః, మత్స్యమాంససురా, అగ్రభక్తం చ ఉత్తరస్యాం దశి అపరాఢ్ణీ చక్షుష్పథే బలిం దద్యాత్ ఆద్యమాసికో ధూపః. ఓన్నమో నారాయణాయ హాన హాన ముంచ ముంచస్వాహా, చతుర్థదివనే బ్రాహ్మణం భోజయే త్తతః సంపద్యతే శుభమ్.92.

నాలవయేడు నాలవనెలనాలవనాడు ముఖతుండికయను గ్రహము గ్రహించును. మొదల జ్వరమువచ్చును. మెడ వంచికొనును. కన్నులను తెరిచికొనును. పాలను త్రాగడు. ఏడ్చును. కలవరించును. పిడికిలి పట్టును. అందులకు బలి:— ఏటియుభయతటముల మట్టిని బొమ్మను చేసి కలుహ గంధము తాంబూలము పదిజండాలు నాలుగుదీపములును, పద మూడు స్వస్తికలు మత్స్యమాంసాదులు వీటి సుత్తరదిక్కున నవరాహ్ణికాలమున చతుష్పథమునందు బలిని వేయవలయును. ఓన్నమోయన మంత్రముతో ధూపము న్న వేయవలయును. ఇట్లు మూడు రోజులు చేసి నాలవనాడు బ్రాహ్మణభోజనమును చేయింపవలయును.

అయిదవయెడు. ౭౭

శ్లో. పంచమే దివసే మాసే వర్షే వా గృహ్లాతి కటపూతసా నా
 మమాతృకా, తయా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః. గాత్ర
 ముద్వేజయతి స్తస్యం న గృహ్లాతి ముష్టిం చ బద్ధాతి, బలిం తస్య ప్ర
 వక్ష్యామి యేన సంవద్యతే శుభం. కుంభకారచక్రస్య వృత్తికాం గృ
 హీత్వా పుత్రలికాం నిర్తాయ గంధతాంబూలం శుక్లాదనం శుక్లపుష్పం
 సంచ ధ్వజాః పంచప్రదీపాః పంచ వటకాః ఐశాన్యాం దిశి బలిద్దాత
 వ్యః, శాంతుదకేన స్నాపయేచ్ఛివనిర్దాల్య సర్వనిర్దోక గుగ్గులు నింబ
 పత్ర వాలకఘృతైర్ధూపం దద్యాత్ “ఓన్నమో నారాయణాయ అ
 ముకస్య వ్యాధి చూర్ణయ చూర్ణయ హనహన స్వాహః” చతుర్థది
 వసే బ్రాహ్మణం భోజయే త్తతః సంవద్యతే శుభమ్. 93.

అయిదవయెడు అయిదవదినిమన కటపూతన యనుఅయిదవనెల గ్రహము
 గ్రహించును. గ్రహవేశమునకు యుండుగా జ్వరము వచ్చును. పిడికిలిని పట్టుకొనును. ఇందు
 లకు బలిని చెప్పవచ్చును:—శుక్లరివానిచక్రముక్రిందిముట్టిని తెచ్చి బొమ్మనుచేసి
 గంధతా, బూలములను తెల్లనియన్నమును తెల్లనిపూఘలు ఐదుధ్వజములు ఐదుదీప
 ములు ఐదుభక్ష్యములు ఈశానదిక్కునందు ఈక్రింది ఓన్నమో నారాయణాయయను
 మంత్రముతో బలిని చేయవలయును.

అరవయెడు. ౭౮

శ్లో. షష్ఠే దివసే మాసే వర్షే వా గృహ్లాతి శకునికా నామమా
 తృకా, తయా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః గాత్రభేదం చ
 దర్శయతి దివారాతా, పుత్రానం భవతి ఊర్ధ్వం నిక్షేతే, బలిం తస్య
 ప్రవక్ష్యామి యేన సంవద్యతే శుభం. పిష్టకేన పుత్రలికాం కృత్వా శు
 క్లపుష్పం రక్తపుష్పం పీతపుష్పం గంధతాంబూలం దశ ప్రదీపాః దశ
 ధ్వజాః దశ స్వస్తికాః దశ ముష్టికాః దశ వటకాః క్షీరజుబూడికా
 మత్స్యమాంససురా ఆశ్నేయాం దిశి నిస్కృంతే మధ్యాహ్నే బలిం
 దాపయేత్. శాంతుదకేన స్నాపయేత్ శివనిర్దాల్యరిసానగుగ్గులు
 సర్వనిర్దోక నింబపత్ర ఘృతైర్ధూపం దద్యాత్. ఓన్నమో నారాయ
 ణాయ చూర్ణయ చూర్ణయ హనహనస్వాహః. చతుర్థదివసే బ్రాహ్మణం
 భోజయే త్తతః సంవద్యతే శుభమ్. 94.

ఆరవయేడు ఆరవ నెల ఆరవదినమునందు శకునికయను మాతృక గ్రహించును. తొలుతజ్వరమువచ్చును. రేయిం బవళ్లు ప్రక్కనుండి లేచుచుండును. ఇందులకు బలిని చెప్పుచున్నాను:—పిండితో బొమ్మను చేసి తెల్లపూలు ఎఱ్ఱపూలు పచ్చనిపూలు గంధ తాంబూలములు పదిదీపములు పదిధ్వజములు పదివస్త్రములు పదిపిడికిళ్ళు పదివటకములు నేతీడుపండ్లు మత్స్యమాంసమద్యములు ఆగ్నేయపు దిక్కున మధ్యాహ్న కాలమున బలి చేసి శాంతు్యదకముతో స్నానము చేయించి ఊలిసాట్టు గుగ్గిలయు మున్నగువానిని ధూపము చేసి ఈక్రింది ఓన్నమో నారాయణాయ అనుమంత్రముతో బలి నొసంగ వలయును.

❁ ఏడవ యేడు. ❁

శ్లో. సప్తమే దివసే మాసే వర్షే వా యదా గృహ్లాతి శుష్క-
 రేవతీనామ మాతృకా, తయా గృహీతమాద్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వ-
 రః గాత్ర ముద్వేజయతి ముష్టిం బద్ధాతి రోదితి. బలిం తస్య ప్రవక్ష్యా-
 మి యేన సంపద్యతే శుభం. రక్తపుష్పం శుక్లపుష్పం గంధ తాంబూలం
 రక్తాదనం శృశరా శ్రుయోదశ స్వస్తికాః మత్స్యమాంససురా శ్రుయో-
 దశ ధ్వజాః యంచ ప్రదీపాః పశ్చిమదిగ్భాగే గ్రామనిష్కానే అపరాహ్ణ్యే
 వృక్ష మాశ్రిత్య బలిం దద్యాత్, శాంతు్యదకేన స్నానం గుగ్గులు మే-
 వశ్శంకసర్వపోశీర వాలకఘృతై ధూపయేత్, ఓన్నమో నా గాయ-
 ణాయ దీప్తతేజసే హన హన ముంచముంచస్వాహః. చతుర్థదివసే బ్రా-
 హ్మణం భోజయే త్తతః సంపద్యతే శుభం. ౧ .

ఏడవయేడు ఏడవ నెల ఏడవదినమునందు శుష్క-రేవతియను గ్రహము ఆవేశించును. తొలుత జ్వరమువచ్చును. గాత్ర ముద్వేజగనునొందును. పిడికిలి పట్టుకొనును. ఇందులకు బలి:—రక్తపుష్పములు శుక్లపుష్పములు గంధతాంబూలములు రక్తాదనము పదుమాడు తొండలు పదిధ్వజములు అయిదు దీపములు స్వస్తికములు మత్స్యమాంస మద్యములు వీటిని పశ్చిమదిగ్భాగమునను ఊరివెలుపల ఆపరాహ్ణ్యకాలమునందు వృక్షము క్రింద బలినిచ్చి ఓన్నమోనారాయణాయ అనుమంత్రముతో శాంతు్యదకము ను స్నానమును చేయింపవలెను.

❁ ఎనిమిదవయేడు. ❁

శ్లో. అష్టమే దివసే మాసే వర్షే వా యది గృహ్లాతి అర్యకో-
 నామ మాతృకా తయా గృహీతమాద్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః గృ-

ధ్రగంధః పూతిగంధ శ్చ జాయతే, ఆహారం చ న గృహ్లాతి ఉద్వేజయ
తి గాత్రాణి. బలిం తస్య ప్రవక్ష్యామి యేన సమ్మద్యతే శుభమ్. రక్త
పీతధ్వజాః చందనం పుష్పం శమ్కుల్యః పర్వటికాః మత్స్యమాంస
సురాజంబుడికాః ప్రత్యూషే. బలి ర్దేయః ప్రాస్తరే. మంత్రః—ఓన్నమో
నారాయణాయ చతుర్దిక్షోక్షణాయ వ్యాధిం హనహన ముంచముంచ
ఓం హ్రీం ఫట్ స్వాహా. చతుర్థదివసే బ్రాహ్మణం భోజయే త్తతః సం
పద్యతే శుభమ్. 96.

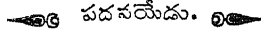
ఎనిమిదవయేడు ఎనిమిదవ నెల ఎనిమిదవదినమునందుగాని ఎనిమిదవయేటియం
గాని అర్యకయను మాతృక బాలని గ్రహించును. తొలుత జ్వరము వచ్చును. గృధ్రగం
ధము పూతి గంధమును కలుగును. తిండితినఁడు. గాత్రోద్వేజనకలుగును. అందులకు బలి
నిచెప్పుచున్నాను:—రక్తపీత ధ్వజములు చందనము పూవులు శమ్కులులు పర్వటికలు
మత్స్యమాంసచద్యములు వీటిని ఓన్నమో యను మంత్రముతో స్రాతఃకాలమున బలి
వేయవలయును.

● తొమ్మిదవయేడు. ●

శ్లో. నవమే దివసే మాసే వర్షే వా గృహ్లాతి భూసూతికానామ
మాత్మికా. తియా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః, నిత్యం
ఛర్ది ర్భవతి గాత్రభేదం దర్శయతి; ముష్టిం బధ్నాతి; బలిం తస్య ప్రవ
క్ష్యామి యేన సమ్మద్యతే శుభమ్. నద్యుభయతటమృత్తికాం గృహీ
త్వా పుత్తలికాం నిర్ణాయ శుక్లవస్త్రేణ వేష్టయే చ్చుక్లపుష్పం గంధ
తాంబూలం శుక్లత్రయోదశధ్వజాః త్రయోదశ దీపాః త్రయోవశ
స్వస్తికాః త్రయోదశ పుత్తలికాః మత్స్యమాంససురాః ఉత్తరదిగ్భాగే
గ్రామనిష్కామే బలిం దద్యాత్. శాంతుద్వకేన స్నానం గుగ్గులు నిం
బపత్ర గోశృంగ శ్వేతనర్ష పప్పుతైర్ధూపం దద్యాత్. మంత్రః—“ఓ
న్నమోనారాయణాయ చతుర్భుజాయ హన హన ముంచ ముంచ
స్వాహా.” చతుర్థదివసే బ్రాహ్మణం భోజయే త్తతః సంపద్యతే శుభం. 97.

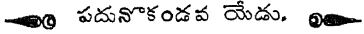
తొమ్మిదవయేడు తొమ్మిదవ నెల తొమ్మిదవ దినమున గాని తొమ్మిదవయేడుగాని
భూసూతికయను గ్రహము గ్రహించును. తొలుతిజ్వరము వచ్చును. ఛర్దికలుగును. ఒ
డలు విలుపుపుట్టును. ఇందులకుబలి:—ననియొక్క కొండుగట్టులమట్టితోను బొమ్మను చే
సి శ్వేతవస్త్రము శ్వేతకుసుమములు చందనతాంబూలములు తెల్లజండాలు పదుమా
డు పదుమాడుదీపములు 13 ముల్లంగులు 13 బొమ్మలు 13 చేపలు మద్యమాంసములు వీటి

లో సుత్తరదిక్కున 'ఓం నమో నారాయణాయ' యను మంత్రముతో బలిని వేసి కాంతి స్నానమును చేయింపవలయును.

శ్లో. దశమే దివసే మాసే వస్తే వా గృహ్లాతి నిబ్బుతా నామ మాతృకా తయా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః. గాత్ర ముద్వేజయతి ఆత్కారం కరోతి, రోదితి, మూత్రం పురీషం చ భవతి. బలిం తస్య ప్రవక్ష్యామి యేన సంపద్యతే శుభం, పారావారమృత్తి కాం గృహీత్వా పుత్తలికాం నిర్ణాయ గంధతాంబూలం రక్తపుష్పం రక్తచందనం పంచవర్ణధ్వజాః పంచ ప్రదీపాః పంచ స్వస్తికాః పంచ పుత్తలికాః మత్స్యమాంససురాః వాయువ్యాం దిశి బలిం దద్యాత్, కాకవిష్టాగోమాంసగోశ్వంగరసోన మార్జారలోమ నింబపత్ర ఘృ తై ర్ధూపయేత్. ఓన్న మోనారాయణాయ చూర్ణితహస్తాయ ముంచ ముంచ స్వాహా. చతుర్థదివసే బ్రాహ్మణం భోజయే త్తతః సుస్థో భవతి బాలకః. 98.

పదవయేడు పదననెల పదవదినముగాని పదవయేడుగాని నిర్జతయను మాతృక గ్రహించును. జ్వరము వణకు ఆత్కారములు ఎక్కువగా మలమాత్రములు కలుగు ను. ఇందుకు బలి యిట్లు:—సముద్ర పుమటితో బొమ్మను చేసి గంధతాంబూలములు ఎఱ్ఱ నిఘ్రాలు ఎఱ్ఱనిగంధము పంచవర్ణపు ధ్వజములు పంచదీపములు పంచస్వస్తికలు పంచపుత్తలికలు మత్స్యమాంస మద్యములు వాయువ్యదిక్కున బలిని నిచ్చి కాకవిషాదులతో ఓన్నమోయను మంత్రముతో ధూపముచేసి నాలవరోజు బ్రాహ్మణభోజనమును చేయింపవలయును.

శ్లో. ఏకాదశే దివసే మాసే వస్తే వా యది గృహ్లాతి బలిపిచ్ఛి కానామ మాతృకా. తయా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః ఆహారం న గృహ్లాతి; ఊర్ధ్వదృష్టి ర్భవతి; గాత్రభంగోభవతి, బలిం తస్య ప్రవక్ష్యామి యేన సంపద్యతే శుభం, పిష్టకేన పుత్తలికాం కృత్వా రక్తచందన రక్తం చ తస్యా ముఖం దుగ్ధేన సించేత్. వీతపుష్పం గంధ తాంబూలం సప్త వీతధ్వజాః సప్త ప్రదీపాః అష్టా వటకాః అష్టా శమ్కు

లికాః అష్టా పూరికాః మత్స్యమాంససురాః, పూర్వస్యాం చిశి బలి ర్దా తవ్యః శాంతుదకేన స్నానం, శివ నిర్దాల్యగుగ్గులు గోశృంగ సర్ప నిర్కోకఘృతై ర్భూపయేత్, “ఓన్నమో నారాయణాయ ముంచ ముంచ స్వాహా” చతుర్థదివసే బ్రాహ్మణం భోజయే త్తతః, సుస్థో భవతి బాలకః. 99.

పదునొకండవయేడు పదునొకండవ నెల పదునొకండవదివసుగాని పదునొకండవ వర్షముగాని పిలిపిచ్చికయను మాతృక గ్రహించును. దానియావేశ మాత్రమున జ్వరము అన్నము తినకపోవుట ఊర్ధ్వస్పష్టిగాత్ర భంగము మున్నగునవి కలుగును. అందుల కీ క్రిందిరీతిని బలినీయవలయును:—సిండిబొమ్మను చేసి రక్తచందనము రక్తము, ఆబొమ్మముఖమును పాలతో తడిసి పచ్చనిపూవులు గంధతాంబూలములు పచ్చనియేడుజండాలు ఏడుదీపములు రి వడలు ఎన్నిది చక్కెలములు ఎన్నిదిపూలేలు మత్స్యమాంసమద్యములు వీటిని పూర్వదిక్కున బలినీయవలయును. ఓన్నమోనారాయణాయ యనునది బలిమంత్రము.

పండ్రెండవయేడు. 100

శ్లో. ద్వాదశే దివసే మాసే వర్షే వా యది గృహ్లాతి కాము కా నామ మాతృకా, తయా గృహీతమాత్రేణ ప్రధమం భవతి జ్వరః, విహస్య వాదయతి కరేణ తర్జయతి గృహ్లాతి క్రామతి నిఃశ్వసితం ము హుర్తుహు రాహారం న కరోతి, బలిం తస్య ప్రవక్ష్యామి యేన సంపద్యతే శుభం. ఊరేణ పుత్తలికాం కృత్వా, గంధం తాంబూలం శుక్ల పుష్పం శుక్లసప్తధ్వజాః, సప్త ప్రదీపాః సప్త పూపికాః కరస్థేన దధి భక్తేన సర్పకర్తృబలిం దద్యా చ్చాంతుదకేన స్నాపయేత్ శివనిర్దాల్య గుగ్గులు సర్పఘృతై ర్భూపయేత్, ఓన్నమోనారాయణాయ ముంచ ముంచ హన హన స్వాహా చతుర్థదివసే బ్రాహ్మణం భోజయే త్తతః సుస్థో భవతి బాలకః. 100.

పండ్రెండవయేడు పండ్రెండవ నెల పండ్రెండవదివసునందు గాని పండ్రెండవ వర్షమునందుగాని కాముకయనుమాతృక గ్రహించును. తొలుతజ్వరము వచ్చును. వెనుక నవ్వు నవ్వును. వాదించును. బెదరించును. పట్టుకొనును. దాటును. నిట్టూర్పు విగును. భుజింపకుండును. ఇందుల కీ క్రిందివిధమున బలినిచ్చిన మేలు కలుగును:—పాలతో బొమ్మను చేసి గంధతాంబూలాదులు శుక్లపుష్పములు తెల్లని ఏకుఘృజములు ఏడుదీపములు

విడువూరిలు చేతిలో పెరుగన్నమును ఉంచుకొని బలినిచ్చి కాంశ్యుదకములతో స్నానమును చేయింపవలయును. శివనిర్వాణ్యము గుగ్గిలము ఆవాలు నేయి వీటితోపా గ వేయవలయును. బలిమంత్రము:— ఓం నమో నారాయణాయ నుంచ ముంచ హస హస స్వాహా” అని. నాల్గవదివఱకుండు బ్రాహ్మణ భోజనమును చేయించినచో బాలుడు సుస్థుడై యుండును.

ఇట్లు చక్ర దత్తయందు బాలరోగాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౬౪. విషాధికారము.

అరిష్టాబంధనమును మంత్రమును, విషహారములగు ప్రయోగములునుగాని, ఈదుఃఖమును తినుటగాని విషఘ్నములగు చికిత్సలు.

శ్లో. అరిష్టా స్థంధను మంత్రం ప్రయోగ శ్చ విషాసహః, దంశనం దంశక స్వాహేః ఫలస్య మృదునోఽపి వా. 1. మూలం తండులవారిణా పిబతి యః ప్రత్యంగిరాసాభవం, నిష్పిప్తం శుచి భద్రయోగదివసే తస్యాహిభీతిః కుతః. 2. దర్పాదేవ ఫణీ యథా దశతి తం మోహాన్వితో మూలపం, స్థానే తత్ర స ఏవ యాతినియతం వక్త్రం యమస్యాచిరాత్. 3. మనూరం నింబవత్రాభ్యాం ఖాదే న్నేషగతే రవౌ, అబ్జ మేకం స భీతి స్సాస్య ద్విషా త్తస్య స సంశయః. 4. ధవలపునర్నవజటయా తండులజలపీతయా చ పుష్యక్షే, అపహరతి విషధరవిషోపద్రవ మావత్సరం పుంపామ్. 5. గృహధూమో హరిద్రే ద్వే సమూలం తండులీయకం, అపి వాసుకినా దప్టః పిబే ద్దధి ఘృతాప్లుతం. 6. కూలికామూలనస్యేన కాలదప్టోఽపి జీవతి, శ్లేష్మణః కర్ణయూధస్య వామానామికయా కృతః. 7. లేపో హన్యా ద్విషం ఘోరం సృమూత్రాసేచనం తథా, శిరీషపుష్పస్వరిసే భావితం శ్వేతసర్పవం. 8. సప్తాహం సర్పదప్టానాం సస్యపానాంజనే హితం, ద్విపలం సతకుష్టాభ్యాం ఘృతక్షౌద్రం చతుఃపలం. 9. అపి తక్షకదప్టానాం పాన మేత త్సుఖప్రదం, వంధ్యకరోటజం మూలం ఛాగమూత్రేణ భావితం. 10. నస్యం కాంజిక సరయుక్తం విషోఽహతచేతసః.

ప్రత్యంగిరా (ముండ్లదిరిసెన) మూలమును బియ్యముకడుగుతో నూరి త్రాగినచో సస్వభయములేదు. ఒకవేళ యెప్పుడైనను బ్రాంతిపలనఁ గఱచినచో నాసస్వమే నశించును. నల్లతెగడను వేపాకును మేషమునందు కూర్చుండఁ గా భక్షించినచో ఒకసంవత్సరమువఱకును సర్వభయము కలుగదు. పుష్కనక్షత్రము నందు తెల్లగలిజేరును బియ్యపుకడుగుతో నూరి నేవించిన సంవత్సరము వఱకును విషభయముండదు. ఇంటిబూజు పసపు మూనిపసపు మూలకము బియ్యపు కడుగు వీటిని నూరి నేతని చెప్పికొని త్రాగినచో వానుకి గఱచినను బ్రదుకఁగలఁడు. దంతివేళ్లను నస్యవిధిచేసిన కాలదప్పుఁడైననుబ్రదుకును. గుమిలితో వామనాసికయందు చేసిన లేపముగాని విషమును పోగొట్టును. మనుష్యునిమాత్రముతో తడుపుట యును విషహరమగును. తెల్లయావాలను దిరిసెనపూవులతో భావనచేసి ఏడుగోజులు నస్యపానాంజనములు గా నేవించుట కుంచిది. తగరము కోష్ఠ 2 పలములును నెయ్యి తేనె 4 పలములును త్రాగించిన తక్షకదగ్ధులైనను సుఖింపగల్గుదురు. మధ్యకంఠోటకపు వేరును మేకమాత్రములో భావనచేసి గ.జిని గలిపి నస్యము నిచ్చిన విషములు నశించును.

❀ త్రివృతాదిచూర్ణము. ❀

శ్లో. త్రివృద్విశాలా మధుకం హరిద్రే మంజిష్ఠవర్గో లవణం చ సర్వమ్, కబుత్రికం చైవ విచూర్ణితాని శృంగే నిదధ్యాన్మధునా యుతాని. 11. ఏషోఽగదో హం త్యుపయుజ్యమానః పానాంజనా భ్యంజన నస్యయోగః, అవార్యవీర్యో విషవేగహంతా మహాగదో నామ మహాప్రభావః. 12. వీతే విషే స్యా ద్వయం చ త్వక్ష్ణే ప్రదే హసేకాది సుశీతలం చ, కపిత్థమాంగం ససితాక్షోద్రం కంఠగతేవిషే, లిహ్య దామాశయగతే తాభ్యాం చూర్ణపలం నతాత్. 13. విషే పక్వాశయగతే పిప్పలీరజనీద్వయం, మంజిష్ఠాం చ సమం పిప్త్వా గోపి త్తేన నరః విజేత్. 14. రజనీసైంధవక్షోద్రసంయుక్తం ఘృత ముత్తమం, పానం మూలవిషార్తస్య దిగ్ధవిద్ధస్య చేష్యతే. 15. సితామధు యుతం చూర్ణం తామ్రస్య కనకస్య వా, లేహః ప్రశమయ త్యుగ్రం సర్వసంయోగజం విషం. 16. అంకోటమూలనిఃక్వాథం పాణితం సఘృతం లిహేత్, తైలాక్తః స్విన్న సర్వాంగో గరదోషవిషాపహః. 17. కటభ్యంజన శైరీయ శేలుక్షీరద్రుమత్పిచః, కమాయచూర్ణకల్పాః

స్యః కీటలూతా వ్రణాపహః. 18. అగారధూమ మంజిష్ఠా రజనీలవ
ణోత్తమైః, లేపో జయ త్యాఖువిషం కర్ణికానూ శ్చ పానతః. 19.

తెల్లతెగడ కొడిసెపాలవిత్తులు మధుకము పసపు మ్రానిపసపు మంజిష్ఠవర్గము
సమస్తలవణములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటిని చూర్ణముచేసి తేనెతో నాకి
నను అంజనము మర్దనము మున్నగు రీతుల నుపయోగించినను స్వర్ణముగాక విషవేగ
ములను శాంతిసొందించును. విషమును త్రాగిన వాఁతి చేయింపవలయును. కంఠస్థితమై
నచో లేపననేచనాదులఁ జేయునది. కపిత్థమును మాఃశమును కలకంఠ తేనెతోనే
వింప వలయును. పక్వాశయును నందున్నచో పిప్పళ్లు పసపు మ్రానిపసపు మంజిష్ఠ
వీటిని సమభాగములను గోపిత్రములోనూరి త్రాగవలయును. పసపు నైంధవలవణము
తేనెనెయ్యి వీటినిత్రాగినచో కాల్చిన తెగనఱకిన మూలపువిషములును నశించును. రాగి
యొక్కగాని బంగారుయొక్కగాని మూర్ణములో చక్కెరను తేనెను గలిపి నాకిన
సంయోగజములగు విషములు హరించును. అంకోటమూలమును కషాయముచేసి తేనెతో
త్రాగవలెను. నల్లమద్దిమద్ది గోరింటలశునము పాలవృక్షపు బెగడులు వీటిచెక్కలను
చూర్ణముచేసి కషాయఃకల్పములనుజేసి నేవించిన లూతావిషములు నశించును.

❁ వృశ్చికాదివిషములు. ❁

శ్లో. యః కాసమర్దనపత్రం వదనే ప్రక్షిప్య కణ్ఠే పూత్కారం,
మనుజ్యో దదాతి శీఘ్రం జయతి విషం వృశ్చికానాం సః. 20. దంశే
భ్రమేణ విధినా వృశ్చికవిషహృ త్కుచైరపదగుడికా, పురధూపపూ
ర్వ మర్క చ్చదః సువ పిష్ట్యా కృతో శేషః. 21. జీరకీస్య కృతః కల్కో
ఘృతనైంధవసంయుతః, సుఖోష్ణో వృశ్చికార్తాణాం సులేపో వేదనాప
హః. 22. అమలాఘర్షణం దంశే కంటకం చ త దుద్ధరేత్, కరణే
విషజే లేషా శృణిజ్జకరసోధవా. 23. కుంకుమకునటీకర్కట హరితా
తైః కుసుంభసమ్మిలితైః, కృతగుడికాభ్రామగతో విదప్తగోధాసరట
విషజేత్. 24. అంకోటపత్రధూమో మీనవిషం ఝటితి నిఘటయే
చ్ఛృంగీ, గోధాఃసరటీవిషమివ ఆలేపేన కుటజకపాలిజటా. 25. కనకో
దుంబరఫలమివ తండులజలపిష్టం పీత మపహరతి, కనకదలద్రవ ఘృతి
గుడ దుగ్ధపలైకం శునాం గరలం. 26. లేప ఇవ భేకగరలం శిరీషబీజైః
స్నహీపయస్సిక్తైః, హరతి గరలం తృహి మశితాంకోటజటాకుష్ఠ

సమ్మిలితా. 27. మరిచమహశాషధవాలక నాగావైవర్తక్షీ కావిషే లేపః, లాలావిష వసఫనయతో మూలే మిలితే పటోలనీలికయోః. 28.

కానకుర్దనపు ఆకును (కసివెండ) ఆకును నోటిలోబెట్టికొని చెవిలో నూచిన తేలువిషములు శాంతించును. శ్రమచేతఁ గుట్టెనేని మణిశిలను మారి లేపనచేసిన విషములు హరించును. జీలకఱ్ఱను కల్కచుచేసి తేనెసైంధవలవణములను కలిపి యిచ్చిన వృశ్చికపీడలు నశించును. లేనిచో కుట్టినచోట ఉసిరికను రుద్దినను ముంటితో కుట్టినను మంచిది. కుంకుమపువ్వు మణిశిలదంతి హరిదళము వీటిని నూరి మాత్రచేసి గాయముచుట్టును త్రిప్పినచో బల్లిమున్నగువాని విషములు హరించును. అంఘోటపత్రపుఘామము చేపవిషమును పోగొట్టును. ఉష్ణైత మేడిఫలములను కడుగుతో నూరి ఉష్ణైత రసము నేయి. బెల్లము పాలు కలిపి ఒకపలము త్రాగిన శుకవిషములు నశించును.

☞ సోమవల్కాదికావ్యాధములు. ☜

శ్లో. సోమవల్కోఽశ్వకర్ణశ్చ గోజిహ్వహంసపాద్యపి, రజన్యాగైరికం లేపో నఖదంతవివాపః. 29. వచాహింగువిడంగాని సైంధవం గజపిప్పలీ, పాతాప్రతివిషావ్యోషం కాశ్యపేన వినిర్మితమ్. 30. దశాంగ హగదం వీత్వా సర్వకీటవిషం జయేత్, కీటదప్ష్టక్రియా స్సర్వాః సమానాః స్యుర్జ్వలతాకసామ్. 31. పృక్కాప్లవస్థాణేయ కాక్షీ శైలేయరోచనాతగరమ్, ధ్యామకం కుంకుమం మాంసే సురసా గైలాలకుష్మణ్నుం. 32. బృహతీశిరీషపుష్ప శ్రీవేష్టక పద్మచారటివిశాల్యా, సురదారు పద్మకేశర, శారవక మనఃశిలాకాంత్యః. 33. జాత్యర్కపుష్పసర్వప రజనీద్వయ హింగుపిప్పలీ ద్రాక్షాః, జలముద్గవర్ణి మఘక మదనక మధ సింధువారా శ్చ, సంపాక లోధ్రమనుూరక గంధఫలీలాంగలీ విడంగాః. 34. పుష్యే నముద్భృత్య సమం పిష్టా గుడికా విధేయా స్యుః, సర్వవిషహ్నో జలకృద్విషసంజీవనో జ్వరనిహంతా. 35. పేయవిలేపనధారణ ధూమగ్రహణై ర్గ్రహస్థస్య, భూతవిషజం త్వలక్ష్యీ కార్మణమంత్రాగ్న్యశస్యరీ హన్యాత్. 36. దుస్సప్తస్త్రీదోషాక కాలమరణాంబుచారభయం, ధనధాన్య కార్యసిద్ధి శ్రీపుష్టిర్వర్ణాయుద్వర్ధనో ధన్యః, మృతసంజీవన ఏవ ప్రాగమృతా ద్భిష్టాణాభిహతః. 37.

వెలిచండ్ర అశ్వకర్ణ స్పృక్షము పసపు మ్రానిపసపు వీనినినూరి లేపనచేసిన సఖదం తవివములు నశించును. వస ఇంగువ వాయువిడంగము సైంధవలవణము ఏనుగు పిప్పలి వివబొద్ది అతివస శొంతి మిరియములు సిప్పళ్లు ఇయ్యవి త్రాగిన నను స్థపీడలను బోగొట్టును. ఈదశాంగపు ఔషధము సర్వకీటకముల విషమునుఁ బోగొట్టును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు విషాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౬౫. రసాయనాధికారము.

—●●● రసాయనప్రకారము. ●●●

శ్లో. యజ్జరావ్యాధి విధ్వంసి భేషజం త ద్రసాయనం, పూర్వే వయసి మధ్యే వా శుద్ధదేహః సమాచరేత్. 1. నావిశుద్ధశరీరస్య యుక్తో రసాయనో విధిః, నాభాతి వాససి మ్లిష్టేరంగయోగ ఇవార్పితః. 2. గుడేన మధునా శుంత్యా కృష్ణయా లవణేన వా, ద్వేద్వే ఖాద స్సదా పథ్యా జీవే ద్వైరశశం సుఖి. 3. సింధూత్త శర్కరారాశుంతీ కణా మధుగుడః క్రమాత్, వర్షాదిష్వభయా సేవ్యా రసాయనగుణైషేణా. 4. త్రైఫలేనాయసీం పత్రీం కలేనా లేపయే న్నవా, త మహేనా రాత్రికం లేపం పిబేత్ ఊద్రోదకాప్లుతం. 5. ప్రభూతస్నేహ మశనం జీర్ణే తస్మి స్ప్రియోజయేత్. అజరోరుక నాభ్యాసా జ్జీవే చ్చాపి సమాః శతం. 6.

ముసలితనమును వ్యాధిని బోగొట్టెడిదానిని రసాయనమందురు. ప్రథమావస్థలో కాని మధ్యావస్థలో గాని శుద్ధశరీరుండై మనుజుడు దీనినిచేయవలయును. శుద్ధశరీరకాని వానికి రసాయనమును బ్రయోగింపరాదు. బెల్లము తేనె శొంతి పిప్పళ్లు ఉప్పు వీటి లో దేనితోనైననొక దానితోటి కరక్కాయలను తినెడి మనుష్యుఁడు నూరువర్షములు జీవించును. సైంధవలవణము కండచక్కెర శొంతి పిప్పళ్లు తేనె బెల్లమును వర్షాది ఋతువులందు రసాయనము పండిగుణమును తోచెడివాడు సేవింపవలయును. త్రైఫలరసముతో లోహపత్రిని నూరి దినరాత్రులంతయును తేనెతో నీటితో లేపనచేసినచో మంచిది. జీర్ణించిన పిచ్చుట చాల స్నేహయుక్తమగు భోజనమును పెట్టించవలయును. వీని సభ్యసించుటవలన మునుపలితనము లేక నూరువర్షములు జీవించఁగలడు.

◀◀ త్రిఫలారసాయనము. ▶▶

శ్లో. పంచాష్టా సప్త దశ వా పిష్పలీః క్షాద్రసర్పిషా, రసా
యనగుణాన్వేషీ సమామేకాం ప్రయోజయేత్, తిస్త్రస్తిస్త్రస్తు పూ
ర్వాష్టా భుక్త్వాగ్రే భోజనస్య చ. 7. పిష్పల్యః కింశుకక్షారభావితా
ఘృతభర్జితాః, ప్రయోజ్యా మధుసంమిశ్రా రసాయనగుణైషిణా. 8. జే
తుం కాసం క్షయం శ్వాసం శోషం హిక్మాం గలమయం, అర్ఘాసి
గ్రహణీదోషం పాండుతాం విషమజ్వరం. 9. వైస్వర్యం పీనసం శో
షం గుల్మం వాతబలాసకం, జరణాంతేభయా మేకాం ప్రాగ్భక్తే ద్వే
విభీతకే. 10. భుక్త్వాతు మధుసర్పిభ్యాం చత్వా ర్యామలకాని చ,
ప్రయోజయే త్సమా మేకాం త్రిఫలాయా రసాయనం, జీవే ద్వర్షశ
తం పూర్ణ మజరోఽవ్యాధి రేప చ. 11.

అయిదుఎన్నిది లేక ఏమి పదిపిష్పళ్లను లేనెతోను నేతితోను రసాయనగుణమును
కోరువాడు ఒక వత్సరము నేవింపవలయును. ప్లాద్దుటిపూట భోజనమునకు ముందు మూడేసి
కాయలను మోదగక్షారముతో భావనచేసి నేతితోవేయించి లేనెగ లికినేవింపవలయు
ను. దగ్గు క్షయ శ్వాసము వాపు ఎక్కిళ్లుగలరోగము మూలరోగము గ్రహణీరోగము
పాండురోగము విషమజ్వరము స్వరభేదము పీనసం శోష గుల్మము వాతము కఫము నశిం
చును. భోజనమైనపిష్పట ఒకకరక్కాయను భోజనముకు వెనుక రెండు తాడికాయలను
నాల్గు ఉసిరిక కాయలను లేనె నేతులతో తీసికొనవలయును. దీని నొకసంవత్సరము
నేవింపవలయును. ఆట్టివాఁడు ముసలితనము రోగము లేక నూరేండ్లు జీవించును.

◀◀ మండుకపర్ణ్యాదిరసాయనము. ▶▶

శ్లో. మండుకపర్ణ్యాః స్వరసః ప్రయోజ్యః క్షీరేణ యష్టిమధు
కస్య చూర్ణం, రసో గుడూచ్యాస్తు సమూలపుష్పాః కల్కః ప్ర
యోజ్యః ఖలు శంఖపుష్పాః. 12. ఆయుఃప్రదా న్యామయనాశకా
ని బలాగ్నివర్ణస్వరవర్ధనాని, మేథ్యాని చైతాని రసాయనాని మే
థ్యావిశేషేణ తు శంఖపుష్పి. 13. వీతాశ్వగంధా పయసార్థమాంసం
ఘృతేన తైలేన నుఖాంబునా వా, కృశస్య పుష్టిం నపుషో విధత్తే బా
లస్య సస్యస్య యథాంబువృష్టిః. 14. ధాత్రీతేలాస్పృగరజోవిమిశ్రా
న్ యే భక్షయేయర్షుజాః క్రమేణ, తే కృష్ణకేశా విమలేంద్రి
యా శ్చ నిర్వ్యాధయో వర్షశతం భవేయః. 15.

దుండిగపురసమును మధుకచూర్ణమును పాలతో ప్రయోగింపవలయును. ముల్లం గిరసము తిప్పతీగెరసములతో శంఖపుష్టికల్మమును చేసి ప్రయోగింపవలయును. నేతి తో తైలముతో లేక వేడినీటితో నేవించిన కృశశరీరము పుష్టమగును. ఉసిరిక తిలలు గుంటకలగరచూర్ణము వీటిని కలిపి క్రమముగా నేవించువాడు నల్లని కరులు గలిగి స్వచ్ఛములగు నింద్రియములు కలవాడై వ్యాధిరహితుడై నూరేండ్లు జీవించును.

—౬ వృద్ధదారక చూర్ణము. ౧—

శ్లో. వృద్ధదారకమూలాని శ్లష్ణచూర్ణాని కారయేత్, శతావర్యా రసేనైవ సప్తరాత్రాణి భావయేత్. 16. అక్షమాత్రంతుతచూర్ణంసర్పిషా సహ భోజయేత్, మాసమాత్రోపయోగేనమతిమాన్ జాయతేనరః. 17. మేధావీ స్మృతియాం శ్చైవ వలీపలితవర్జితః, హస్తకర్ణరజః ఖాదే త్స్మృత రుత్థాయ సర్పిషా. 18. యధేషాహారాచారోఽపి సహస్రాయు ర్భవేన్నరః, మేధావీ బలవాన్కామీ శ్రీశతాని వ్రజత్యసా. 19. మధునా త్వశ్వవేగః స్యాద్భృలిప్తః శ్రీసహస్రగః, మంత్ర శ్చాయం ప్రయోక్తవ్యో భిషజా చాభిమంత్రణే. 20. “ఓన్నమో మహావినాయకాయ అమృతం రక్ష రక్ష మమ ఫలసిద్ధిం దేహి రుద్రవచనేన స్వాహా.”

వృద్ధదారకపు వేళ్లను చక్కగా పొడిచేసి శతావరసముతో నేడురాత్రులు భావనచేసి అక్షమాత్రమును నేతితో నెలరోజులు నేవించినచో బుద్ధిమంతుండగును. మేధావియును స్మృతిమంతుండును తలనెఱపులేనివాండగును అగును. ప్రాద్దున లేచి ఆఃకుదపు చూర్ణమును నేతితో గాని హస్తకందచూర్ణమును గాని తిని మనోవాంఛితమగుభోజనముఁ జేసినచో వేయేండ్లు ఆయుష్షు కుండగును. ఉత్తమబుద్ధి గలవాడుగను, బలిష్ఠుండుగను కామిగను అగును. లేనెతో కలిపి త్రాగినగుఱ్ఱమువంటి వేగముకలవాడుగను అధికమగు బలము కలవాడుగను వేలశ్రీలతో భోగించు వాడుగ నగును. వైద్యుడు నభిమంత్రించుటలో ఓంనమో మహావినాయకాయ మంత్రము నుపయోగింపవలెను.

—౭ ఉసిరిక తిప్పతీగెలచూర్ణము. ౨—

శ్లో. ధాత్రీచూర్ణస్య కర్షం స్వరసపరిగతం క్షౌద్రసర్పిఃసమాంశం, కృష్ణామాసీసితాప్తప్రస్మృతయుత మిదం స్థాసితం భస్మరాశౌ. 21. వర్ణాంతే త త్సమశ్చ నృపతి విఫలితో రూపవర్ణప్రభావై, ప్నిర్వాప్యధి

ర్బుద్ధిమేధా స్తుతిబలవచన సైర్యసత్వై రుపేతః. 22. గుఱూచ్యపా
 మార్గవిడంగశంఖినీ వచాభరణుకుష శతావరీసమా, ఘృతేన లీఢా
 ప్రక గోతి మానవం త్రిభి ర్దినైః శ్లోక సహ స్రధారిణం. 23.

ఉసిరిక చూర్ణము 64 వలములు ఉసిరిక రసములో కలిపి తేనెను నేతని సమ
 భాగములను కలిపి పాత్ర లో వైచి అన్నములో నుంచి ఒక వర్ష మువఱుకు నేవించుచున్న
 మనుజుఁడు రూపవర్ణ ప్రభావములు కలవాడై వ్యాధిరహితుఁ యుత్తమమగు ధార
 ణను స్తుతినీ కలిగి యుండును. తిప్పతీగె ఉత్తరేణు వాయువిడంగములు శంఖినీ వస
 కరక్కాయలు శోష్ణు పిల్లకీచర వీటిని సమభాగములను నేతిలో కలిపి నేవించిన మూ
 డురోజాలలో వేయిశ్లోకములు ధరించువాడగును.

◀◀ బ్రాహ్మిణీఘృతము. ౧ ▶▶

శ్లో. సమూలపత్ర మాదాయ బ్రాహ్మీం ప్రత్యుశ్య వారిణా,
 ఉలూఖజే క్షోదయిత్వా రసం వస్త్రేణ గాలయేత్. 24. రసే చతుర్గు
 ణే తస్మి స్తుతప్రస్థం విపాచయేత్, ఔషధాని తు పేష్యాణి తా
 నీమాని ప్రదాపయేత్. 25. హరిద్రామూలతీకుషం త్రివృతా సహారీత
 క్షీ, ఏతేసాం పలికా న్యాగాన్ శేషాణాం కార్షి కాణితు. 26. పిప్పల్యోధ
 విడంగాని సైంధవం శర్కరా వచా, సర్వ మేత త్సమూలోఽద్య శనైః
 మృద్వగ్నినా పచేత్. 27. ఏత త్ప్రాణితమాత్రేణ వాగ్విశుద్ధి శ్చ
 జాయతే, సప్తరాత్రప్రయోగేణ కిన్నరై స్సహ గీయతే. 28. అర్ధమా
 సప్రయోగేణ సోమరాజీవపు ర్భవేత్, మాసమాత్ర ప్రయోగేణ శ్రుత
 మాత్రం తు ధారయేత్. 29. హం త్యష్టాదశ కుషాని అర్ఘాంసి వివి
 ధాని చ. వంచగుల్కా న్ప్రమేహం శ్చ కాసం పంచవిధం జయేత్. 30.
 వంధ్యానాం చైవ నాఠీణాం నరాణాం చాల్పరేతసాం, ఘృతం సార
 స్వతం నామ బలవర్ణాగ్నివర్ధనం. 31.

అనులు వేళ్లతో బ్రాహ్మిని నీటితో కడిగి తోటిలా దంచి వడియుగ్గి నాలుగురెట్ల
 రసములో ఒక ప్రస్థము నేయిని పక్వముచేసి ఈక్రింది యాషధులనునూరి కలపవలయు
 ను. పసపు జాజిశోష్ణు తెల్లతెగడ కరక్కాయలు నీటిని 2. శోక్రకృపలము తక్కినవా
 టిని కర్షముచొప్పనను కలపవలయును. పిప్పళ్లు వాయువిడంగములు సైంధవలవణము
 చక్కెర వస వీనిని కలిపి గన్ననినుంట్లైనై పక్వముచేసి తినిన వాగ్విశుద్ధి కలుగును. విఠు

రాశ్రులు నేవించిన కిన్నరులవంటి కంఠముకలుగును. పదునైదు రోజులు నేవించిన శ్రు తధరుడగును. అష్టాదశకఃస్థువులు మూలరోగములు పంచగుల్మములు ప్రమేహములు కాస జైదుతెఱగులును నశించును. గొడ్డుపోయిన స్త్రీలకును అల్పకేతిస్కులగు పురుషులకును బలమును తేజమును ఆకలిని పెంచెడి ఘృతమియ్యది సారస్వతఘృతమునఁ బడును.

❁ ఉషఃపానము. ❁

శ్లో. కాస శ్వాసాతిసారజ్వరపిటక కటి కుష్ఠకోతప్రకారాన్, మూత్రాఘాతోదరార్చః శ్వయంభుగలశిరఃకర్ణి శూలాక్షిరోగాన్, యే చాన్యే వాతపిత్తక్షతజకఃకృతా వ్యాధయ స్సంతి జంతో స్తాన్తా నభ్యాసయోగా దపనయతి పయః పీత మంతే నిశాయాః. ౩2. వ్యంగ వలీపలితఘ్నం పీనస వై స్వర్య కాసశోధఘ్నం, రజనీక్షయేంబు నస్యం రసాయనం దృష్టేజననే చ. ౩4.

రాత్రియంతయు నుంచిన నీళ్ళను స్రావకాలము (అనగా తెల్లవారు జామున) లై గినచో దగ్గుశ్వాసను అతిసారము జ్వరము పిడకములు కటిరోగములు కుష్ఠము మూత్ర ఘాతములు ఉదరరోగములు మూలరోగములు క్షయరోగములు గలిత శిరములు చెవి పోటు కంటిరోగములు ఇంకను వాతపిత్తకఠ జనితములగు రోగములును నశించును.

❁ లోహరసాయనపు రితులు. ❁

శ్లో. నాగార్జునో మునీంద్రః శశాస యల్లోహశాస్త్ర మతిగ హనం, తస్యార్థస్య స్మృతయే వయ మేత ద్విశదాక్షరైఃబ్రూమః. ౩5. మేనే మునిః స్వతంత్రే భూయః పాకం న పలపంచకా దర్వాక్, సుబ హుప్రయోగదోషా దూర్ధ్వం న పలప్రయోదశకాత్. ౩6. తత్రాయ సి పాచనీయే పంచ పలాశ్ త్రయోదశి పలకాంతే, లోహో ద్విగుణా త్రిఫలా గ్రాహ్యే షడ్భిః పలై రధికా. ౩7. మారణపుటనస్థాలీ పాకా స్త్రీఫలైకభాగసంపాద్యః, త్రిఫలాయా భాగద్విశయం గ్రహణీయం లోహపాకార్థం. ౩8. సర్వత్రాయ స్తుటనాద్యైశ్చైకాశేశరావ సంఖ్యాతిం, ప్రతిపల మేవ త్రిగుణం పాథః క్వాథార్థ మాధేయం. ౩9. సప్తప లాగా భాగే పంచదశాంతేంభసాం శరావై శ్చ, ద్వాస్త్ర్యైకాదశకాంతై రధికం తద్వారి కర్తవ్యం. 40. తత్రాప్తమో వి

భాగః శేషః క్వాథస్య యత్పతః స్థాప్యః, తేన హి మారణపుటన
స్థాలీపాకా భవిష్యంతి. 41.

దురపగాహ మైనలోసూశాస్త్రమును నాగార్జునమునీంద్రుఁడు చెప్పెను. దాని
యర్థమును స్మృతికై మేము స్పష్టముగా చెప్పచున్నాము. తనశాస్త్రమునందు అయిదు
పలములకంటె పైన మఱల రెండవపాకమును ఒప్పుకొనఁడయ్యెను. నుబహుప్రయో
గదోషమువలన పదిపలములకంటె పైనిరెండవపాకము నంగీకరింపలేదు. అయఃపాచ
నమునందు అయిదుపలములు మొదలుకొని 13 పలములవఱకు లోహమునకంటెను మా
డురెట్లు త్రిఫలములను తీసికొనవలయును. 6 పలములకు పైన అధికముగా మారణపుటన
స్థాలీపాకాదులను త్రిఫలములలో నొక భాగముతో చేయవలయును. లోహపాకము
కొఱు త్రిఫలములను రెండుపాళ్లు గ్రహింప వలయును. (తిక్కినది సుగము.)

◀ లోహశుద్ధిక రణములు. ▶

శ్లో. పాకార్థే తు త్రిఫలా భాగద్విసయే శరావసగఖ్యాతం,
ప్రతిపల ముంబునమం న్యా దధికం ద్వాభ్యాం శరావాభ్యాం. 42. త
త్తచతుర్థోభాగః శేషో నిఘ్నేన యత్నతో గ్రాహ్యః, అయసః పాకార్థ
త్వాత్స చ సర్వస్త్వాప్రీధానతమః. 43. పాకార్థ మశ్వసారే పంచప
లాశా త్రయోదశపలం తే, దుగ్ధశరావద్వితయం వాదై రేకాదికై ర
ధికం. 44. పంచపలాధికమాత్రా తదభావే తదనసారతో గ్రాహ్యం,
చతురాదిక మేకాంతం శక్తా వధికం త్రయోదశకాత్. 45. త్రిఫలా
త్రికిటుక చిత్రక కాంతక్రామక విడంగచూర్ణాని, అన్యా న్యపి దే
యాని పలాశవృక్షస్య చ బీజాని. 46. జాతీఫలజాతీకో మైలా క
క్కోలక లవంగానాం, సితకృష్ణజీరకయో రపి చూర్ణా న్యయసః సమా
ని స్యుః. 47. త్రిఫలాత్రికిటువిడంగా నియతా అన్యే యథా ప్రకృ
తి, కాలాయసదోషహృతే రాజ్జిఫలాదే ర్లవంగాంతస్య. 48. క్షేపః
ప్రాప్త్యనురూపః సర్వ స్యాసస్య చైకాద్యైః, కాంతక్రామక మేకం
నిఃశేపం దోష మపహర త్యయసః. 49. ద్విగుణాత్రిగుణ చతుర్గుణ
మాజ్యం గ్రాహ్యం యథాప్రకృతి, యది భేషజభూయ స్త్వం స్తాక
త్వం వాపి చూర్ణానాం. 50. అయసా సామ్యం సంఖ్యా భూయోఽల్ప
త్వేన భూయోఽల్పా, ఏవం ధాత్వనుసారా తత్తత్కథి తోషధస్య
బాధేన, సర్వత్రైవ విభేయ స్తత్తదకథిత స్యావధ స్యాహః. 51.

పాకముకొఱకు త్రిఫలముల రెండుభాగములలో ఒకశరావము చెప్పబడినది. ప్రతిఫలమునకు నీరుసమానము. రెండుశరావములకంటె నెక్కువయ్యుండిన నాలవభాగమును నేర్పగా గ్రహింపవలయును. అయ్యిప్పు పాకము నిమిత్తమగుట వలన అయ్యది యన్నిటికంటెను ప్రధానము. పాకార్థమైనలోహసారమును అయిదు మొదలుకొని 1వీ పలములవఱకు పాలుగల రెండు మూకుళ్లుపోయవలయును. ఒక్కొక్కపాదమునకు నిట్లధికమగును. అయిదుపలములది మాత్ర. అయ్యిది లేనిచో తదనుసారముగా గ్రహింపవలయును. కరక తాడి యుసిరిక క్రికటుక చిత్రమాలము తెల్లలాద్దుగ వాయువిడంగములు వీటిని మార్లము చేసి మోదుగ మాడను పొడిచేసి జాజికాయ జాపత్రి వీలకులు లవంగము తెల్లజీలకఱ్ఱ నల్లజీలకఱ్ఱ వీటిని మార్లము చేసి లోహములో నమముగా స్వీకరింపవలయును. కరక తాడియుసిరిక శొంఠి మిఠాయిములు విప్పళ్లు వీటి తప్పక తీసి కొనవలయును. తక్కినవానిని ప్రకృత్యనుసారముగా గ్రహింపవలయును. జాజికాయ మొదలులవంగము వఱకున్న యాపథములు ఆయాదోషమును షోగొట్టిస్తాస్తానుసారముగా ఫలమునిచ్చును. జాజికాయ తెల్లలాద్దుగ లోహదోషములను పోగొట్టును. ప్రకృత్యనుసారముగా రెండుమాడునాలుగు రెట్లు కూడ నేతిని గ్రహింపవచ్చును. ఔషధ మెక్కువై చూర్ణము తిక్కువైన లోహమును భర్తీచేయవలయును. ఇట్లు ధాత్యను సారముగా చెప్పనిఫలముల నౌషధుల నూహించుకొనునది.

—ॐ కాంతాదిలోహమారణవిధులు. ౧—

శ్లో. కాంతాదిలోహమారణవిధానసర్వస్వముచ్యతేతావత్, యస్య కృతే తల్లోహం పక్తవ్యం తస్య శుభే దినసే. 52. సమ్మదంగా రక వాలితనతభూభాగే శివం సమభ్యర్చ్య, వైదికవిధినా వహ్నిం నిధాయ హృత్వాఽఽహుతీ స్తత్ర. 53. ధర్మాత్సిన్ధ్యతి సర్వం శ్రేయస్తద్ధర్మ సిద్ధయేకిమపి, శక్త్యనురూపం దద్యాద్ద్విజాయ సంతోషిణీగుణినే. 54. సంతోష్య కర్మకారం ప్రసాదపూగాది దానసంమానైః, ఆడౌ తదశ్చ సారం నిర్మల మేకాంతతః కుర్యాత్. 55. తదనుకుతారచ్చిన్న త్రిఫలాగిదికర్ణికాస్థిసంహారైః, కరికర్ణచ్చదమూలకశతావరీకేశరాజాశ్టయైః. 56. శాలిం చ మూలక కాశీ మూలస్రావృజ్జ భృంగరాజై శ్చ లిప్తా దగ్ధవ్యం తత్ దుష్టక్రియలోహకారేణ. 57. చిరజలభావిత నిర్మల శాలాంగారేణ పఠిత ఆచ్ఛాద్య, కుశలాద్ధావిత భస్త్రా నవరత

ముక్తేన పవనేన. 58. వశేన్ ర్భాహ్యజ్వాలా బోధవ్యా జాతు నైవ కుంచికయా, మృల్లవణ సలిలభాజా కింతు స్వచ్ఛాంబుసంప్లుతయా. 59. ద్రవ్యాంతరసంయోగా త్స్వం శక్తిం భేషజాని ముంచంతి, మల ధూలిమ త్వం సర్వత్ర వివర్జయే త్స్యాత్. 60 సందంశేన గృహీత్వాంతః ప్రజ్వాలితాగ్నిమధ్య ముపసేయ, గలతి యథాయథ మక్రే తథైవ మృదు వర్ణయే నిఘ్రణః. 61. తలనిహితోర్ధ్వముఖా జ్యు-శలగ్నం త్రిఫలాజలే వినిక్షిప్య, నిర్వాపయేచ్ఛేపం త్రిఫ లాంబు రక్షే చ్చ. 62. యల్లోహం న మృతం త త్సున రపి ప క్తవ్య ముక్తమాగ్ణేణ, య న్న మృతం తథాపి త త్త్యక్తవ్యమ తాహ మేవ తతః. 63. తదను ఘనతాహపాత్రే కాలాయసో ముద్గ రేణ సంచూర్ణ్య, దత్వా బహుశః సలిలం ప్రక్షాళ్యాంగార ముద్భృ త్య. 64. తదయః కేవల మగ్నై, శుష్కీకృత్యాథవా తపే పశ్చాత్, తాహశిలాయూః పింప్యా దసి తేఽశ్చ సి వా తదప్రాస్తా. 65.

తొలుత కాంతాదిలోహమారణోపాయములను చెప్పుచున్నాము:—లోహమును పాకముచేయవలసిన కుభదినమునందు మట్టినప్పుగల భూభాగముంకుక్రిందు శివుని పూ జించి వైదికవిధితో అగ్నిని పూజింపవలయును. పిమ్మట ఆహుతులను వేల్చువలయును. ధర్మమువలన సమస్తమును సిద్ధించును. ఆధర్మ సిద్ధి కొఱకు అనిర్వాచ్యమగు శ్రేయస్సు వలయును. కావున తమతమశక్తి ననుసరించి సంతోషియును గుణియునగు బ్రాహ్మణు నకు ఈయవలయును. ప్రసాదము పూగములు తాంబూలముమున్నగు వానినిచ్చి శిల్పిని సంతోష పెట్ట వలయును. ఆపిమ్మట లోహమును ఏకాంతముగా నిర్మలమును చేసి గొడ్డలితో నఱకి తెచ్చిన త్రిఫలము ౫ గిరికర్ణికా శీజములు విష్ణుక్రాంత ఆముదపు ఆకు లు వేళ్లు శతావరి గుంటకలగ రాకు చెఱకు వేళ్లు వర్షదుపులోని గుంటకలగర వీటిరసము తోపూసి లోహమును దగ్గము చేయవలసినది. చిరకాలము నీటిలో భావనచేయఁబడిన బొగ్గలతో నలువైపుల నాచ్ఛాదనముఁజేసి నేర్పుగా నూది నివ్వలో జ్వాలలు వెలు పటికిరాకుండ స్వచ్ఛముగు సుదకముతోఁతడిపిన మట్టివణము నీళ్లు వీటితో ద్రవ్యాంతర సంయోగమువలన నౌషధులు తమతమశక్తిని వదలిపెట్టును.

—● సాలీపాకవిధి. —●

శ్లో. అథ కృత్వా యో భాండే దత్వా త్రిఫలాంబుకేష మ న్య ద్వా ప్రథమం సాలీపాకం దద్యా ద్ద్రవక్షుయా త్తదను. 66. గజ

కర్ణ పత్రమూల శతావరీ భృంగ కేశరాజరసైః, ప్రాగ్వస్థాస్థలీపాకం
కుర్యా త్ప్రత్యేక మేకైకం వా. 67.

తఱువాత లోహపాత్రములో త్రిఫలాజలములను తక్కిన ద్రవ్యములను చేర్చి
స్థాలీపాకమును చేయవలయును. ఆముదపుఆకులు వేళ్లు శతావరీ గుంటకలగర వీటి ర
సములతో ప్రత్యేకముగా స్థాలీపాకమును చేయవలయును.

—● పుటపాకవిధి. ౭౭ —

శ్లో. హస్తప్రనూణవదనం, శ్వభృం హస్తైకఖాతసమమధ్యం,
కృత్వా కటూహసదృశం, తత్ర కరీపం తుషం చ క్షాపంచ. 68. అంత
ర్భునతరమధ్యం శుషిరం పగిపూర్వ దహసమాయోజ్య, పశ్చాదయస
శ్చూర్ణం శ్లక్ష్యంపంకోపమంకుర్యాత్. 69. త్రిఫలాంబుభృంగ కేశరశతా
వరీకందమాణసహజరసైః, భల్లతక కరికర్ణ చ్ఛదమూల పున్నవాస్వ
రసైః. 70. క్షిప్తాద్ధ లోహపాత్రే మార్దే వా తాహమార్దపాత్రా
భ్యాం, తుల్యాభ్యాం పృష్ఠే నాచ్ఛా ద్యాంతే రంధ్ర మాలిప్య. 71.
త త్పుటపాత్రం తత్ర శ్వభృజ్వలనే నిధాయ భూయోఽపి, క్షాపకరీప
తుషైస్తత్సంచ్ఛా ద్యాహర్షితం దహే త్ప్రజ్ఞః. 72. ఏవం నవభి
ర్ఘోపజరాజైస్తు పచే త్సదైవ పుటపాకం, ప్రత్యేక మేక మేభి ర్మిలి
తై ర్వా త్రిచతురా న్వారాన్. 73. ప్రతిపుటనం తత్ప్రియ్యాత్ స్థాలీ
పాకం విధాయ తథైవ, తాదృశదినం పిష్యా ద్విగలద్రజనా ణు యు
జ్యణే యత్ర. 74. తదయశ్చూర్ణం పిష్టం ఘృష్టం ఘనసూక్ష్మవాససి
శ్లక్ష్యం, యది రజనా సదృశం స్యాత్ కేతక్యాస్తర్హితద్భద్రం. 75. పుట
నే స్థాలీపాకేఽధికత్రపురుషే. స్వభావమసధిగమాత్, కథిత మపి హే
య మాషధ ముచిత ముపాదేయ మన్య దపి. 76.

ఎటుమాచినను మూరెడు వెడల్పు పొడుగు కలగునట్లు గంగాశమువలె త్రవ్వి
అందు పేడ పొట్టు కట్టెలు లోపల గట్టి రంధ్రమునుచేసి అగ్నిని తగిల్చి లోహయాగ్న
మును పంకమువలెనూరి త్రిఫలములు కురువేరు గుంటకలగర శతావరీ మానికంద గోరిం
ట వీటిరసముతీసి జీడివిత్తులు ఆముదపు ఆకులు వేళ్లు గలిజేరు వీటిరసములనుకూడ తీసి
లోహపాత్రములోగాని మట్టిపండ్లోగాని వైచి చక్కగా మూసి యుంచి నీలుచేసి
దానిని స్వచ్ఛగు నిప్పులో నునిచి కట్టెలు పొట్టు పిడకలు మున్నగువానితో రాత్రిం

దివసులు పుటపాకమును వైచి విక్రుట నందలి యొక్కొక్క వస్తువును స్థాలీపాకమును చెప్పి తెగని రాత్రిపైని నూరి మొగలిరసముతో కలిపి నేవింపవలయును.

❀ లోహపాకామృతసారములు. ❀

శ్లో. అభ్యస్తకర్త నిధిభి ర్బాలకుళాగ్రీయబుద్ధిభి ర్లక్ష్యం, లోహస్య పాక మధునా నాగార్జ్యునశీష్ట మధిదధ్మః. 77. లోహారకూటతా మ్రజకటాహే దృఢమృణ్మయే ప్రణమ్య శవం, తదయః పచే దచ పలః కాప్తేంధనేన వహ్నినా మృమనా. 78. నిక్షిప్య త్రిఫలాజల ముదితం య త్తద్భ్రతం చ దుగ్ధం చ, సంచాల్య లోహమయూ డర్వాస్య లగ్నం సముత్పాట్య. 79. మృదు మధ్య ఖరభావైః పాక త్రివిధోఽత్ర వ త్కృతే శుంసాం, పిత్తసమీరణశ్లేష్మ ప్రకృతీనాం మధ్యమస్య సమః 80. అభ్యక్తదర్శిలోహం సుఖదుఃఖస్థలనయోగి మృదుమధ్యం, ఉజ్జ్వలదర్శి ఖరం పరిభాషంతే కేచి దాచార్యాః. 81. అస్యే విహీనదార్శీప్రలేప మాఖూత్కరాకృతిం బ్రవతే, మృదుమధ్య మర్థమార్ణం సికతాశుం జోపమం తు ఖరం. 82. త్రివిధోఽపి పాక ఈదృక్ సర్వేషాం గుణ కృదేవ నతు విఫలః, ప్రకృతివిషయే చ సూక్ష్మో గుణదోషా జనయతీ త్యల్పం. 83. విజ్ఞాయ పాక మేవం ద్రా గవతార్యక్షితౌ క్షణాన్నియ తః, విశ్రామ్య తత్ర లోహేత్రఫలాదేః ప్రక్షిపే చూర్ణం. 84. యది కర్పూరిస్త్రాప్తిర్భవతి తతో విగళితే తిదుష్ణత్వే, చూర్ణీకృత మను రూపం క్షిపేన్న వా న యది తల్లాభః. 85. పక్వం తిదశ్చ నారం సుచిరఘృతసిత్యభావియాక్షత్వే, గోదోహనాదిభాండే తాహా భాండాభావే సతి స్థాప్యం. 86. యది తు పరిఘృతిహేతోః ఘృత మిక్షే తాధికం తతోఽన్యస్త్రిన్, భాండే నిధాయ రక్షే ద్భావ్యపయో గో హ్యనేన మహాన్. 87. అయసి విరూక్షీభూతే స్నేహ స్త్రిఫలా ఘృతేన సమూద్యుః, ఏత తతో గుణోత్తర మి త్యమునా స్నేహానీ యం తత్. 88. అశ్యంతకఫప్రకృతే ర్భక్షణ మయసోఽమునైవ శం సంతి, కేవల మపీద మశితం జనయ త్యయసో గుణాన్నియతః. 89.

చికిత్సానిధి నభ్యసించినవారలును కుశాగ్ర బుద్ధులు సగుణవారలగు వైద్యులు నాగా ర్జ్యును గమశిష్టనిచేతఁ దఱవఁబడిన లోహపాక విధిని చెప్పుచున్నాము:—లోహము విత్తి

రాగి వీటికళాయిలలో గాని మట్టిపాత్రలో గాని లోహమును వేసి ఈశునకు నమస్కరించి కట్టెలతో నన్నని మంటను పెట్టవలయును. అందువైని చెప్పిన త్రిఫలోదకములు నేయి పాలును చేర్చి లోహపురగిలెతో కలియబెట్టి గట్టిపడినపిమ్మట నేవించిన పిత్తవాతకఫప్రకృతులగు మనుష్యులకు హితముగ లిగించును. గరిలెకు కఱచికోన్నలోహము మృదువును వేఱుపడినది ఆల్పమును నగును.

కఱిలిగా మూడువిధములగు పాకములును గుణము నిచ్చును. ఇట్లు పాకమును గుర్తించి దింపికోన్నినిమిషము లుంచి ఆలోహమునందు త్రిఫలాదిచూర్ణమును కలిపివలెను కరూరమును వేయవలసినచో ఆరినపిమ్మట వేయవలయును.

◀ ౯౦ చెండవపాక విధి. ౯ ▶

శ్లో. అథవా పక్తవ్యవిధః సంస్కృతకృష్ణాభ్రకచూర్ణమాదాయ, తాహచతుర్థాంశ సమద్విత్రిచతుఃపంచగుణభాగాన్. 90. ప్రక్షి ప్త్యా యః ప్రాగ్యత్ పచే దుభాభ్యాం భవే దయో యావత్, తావన్నానానుస్తృతేః స్యా త్త్రిఫలాదిద్రవ్యపరిమాణం. 91. ఇద మాప్యాయిక మిదమతిపిత్తను దిద మేవ కాంతిబలజననం, స్తభ్నాతి తృప్తక్షుధౌ తిత్ పరమ మధిఃమాత్రయా యుక్తం. 92.

పక్వయోగ్యమునుగా వేసి కృష్ణాభ్రకచూర్ణమును లోహమును చెండుమూడు నాలుగు భాగములును కలిపి పూర్వమువలెనే లోహమును పక్వయి చేయవలయును. చెండువిధులను పూర్వమువలెనే పక్వముచేయ అంతపరిమాణములోనే త్రిఫలాది ద్రవ్యములను గ్రహించవలయును. ఇయ్యది బలమును కలిగించును; పిత్తమును సోగొట్టును. కాంతిని బలమును కలిగించును. ఎక్కువగా నిచ్చిన ఆకలిదప్పలు నశించును.

◀ ౯౧ అభ్రకవిధి. ౯ ▶

శ్లో. కృష్ణాభ్రక మేకవపుః వజ్రాఖ్యం చైకపత్రకం కృత్వా, కాష్ఠమయోదూఖలకే చూర్ణం ముసలేన కుర్వీత. 93. భూయో దృషది చ పిప్లం వాసఃసూక్ష్మావకాశతలగలితం, మండూకపర్ణికాయాః ప్రచురరసే స్థాపయే త్త్రిదిసం. 94. ఉద్భ్రాతద్రసా దధ పింష్యా ద్దైమం తథాన్యభక్తస్య, అక్షోదాత్యంతామ్లస్వచ్ఛజలేన ప్రయత్నేన. 95. మండూకపర్ణికాయాః పూర్వం స్వరసేనాలోడనం కుర్యాత్, స్థాలీపాకం పుటనం చాద్వై రపి భృంగరాజాద్యైః. 96. తాలాదిపత్ర

మధ్యే కృత్వా పిండం నిధాయ భస్త్రాగ్నా, తావ ద్దహే న్న యావల్లీ
 నో నిర్ద్రశ్యతే సుచిరం. 97. నిర్వాపయేచ్చ దుగ్ధే దుగ్ధం ప్రక్షాల్య
 వారిణా తదను, పిష్టాస్థ్వా ఘృష్టాస్థ్వా వస్త్రేచూర్ణం నిశ్చంద్రికం కుర్యాత్.

కృష్ణాభ్యిక్తులు ఒక శరీరమును గాని వజ్రము నొక ఆసుగా గానిచేసి కొయ్య
 తోటిలో తోకిటితో మార్ణము చేయవలయును. పిమ్మట దానినే బండపైనినూరి వస్త్ర
 కాలితమును చేసి మండుక పర్ణరసములో 3 దినములు భావన చేసి సిమ్మట హేమంతకు
 పునఃబుట్టినబియ్యపునీటితో చేర్చి త్రాగవలయును. స్థాలీపాకపుటపాకములను గుం
 టకలగరాను మున్నగునానితోను మాత్రము చేసి కొలిమిలోబెట్టి లీనమై గిన్న
 కనిపించ నంతవఱకును దగ్ధము చేయవలయును. పాలలో తడిపి పిమ్మట నీటితో కడిగి నూరి
 మార్ణమును చేయవలయును.

◀▶ అశ్రకపు సమంత్రకమగువిధి. ▶◀

శ్లో. నానావిధగుక్ శాంత్యై పుష్ట్యై కాంత్యై శివం సమభ్య
 ర్చ్య, సువిశుద్ధేఽహని పుణ్యే తదమృతమాదాయ తాహఃఖ్యం. 99.
 దశకృష్ణల పరిమాణం శక్తివయోభేద మాకలంఘ్య పునః, ఇద మధి
 కం తదధికతీరజయదేన న మాతృమోదకవత్. 100. సమమస్మణా
 మలపాత్రే తాపే తాపేన మర్దయే ద్ద్రృఢం భూయః, దత్వా మధ్వ
 నురూపం తదనుఘృతం యోజయే దధికం. 101. బంధం గృహ్లాతి య
 ధా మధ్వపృథక్త్యేన పంక మవశింపేత్, ఇద మిహ దుష్టోపకరణ
 మేతద్ద్రృష్టం తు మంత్రేణ. 102. స్వాహంతేన విమర్దో భవతి షడంతే
 న లోహబలరక్షా, సనమస్కారేణ బలి ర్భక్షణ మయసో హూమం
 తేన. 103. “ఓం అమృతోద్భవాయ స్వాహా, ఓం అమృతే ప్రీంఘట్ ఓం
 సమ శ్చండవజ్రపాణయే, మహాయక్ష సేనాధిపతయే, సురగురువిద్యా
 మహాబలాయ స్వాహా, ఓం అమృతే ప్రీం.

అనేక విధములగు పీడలు శాంతించుటకును, పుట్టి కాంతి గలుగుటకును ముందు
 శివుని బూజించి పవిత్రమగుదినమునందు లోహమును నాయమృతమును పదిరతు
 లు తీసికొని శక్తివయో భేదములను ఎచ్చ తగ్గులను గుర్తించి గట్టిదియును ముఠికలేని
 డియునగు లోహపాత్రములో మాటిమాటికి చక్కగా మర్చిరవలయును. పిమ్మట తద

సురూపసురా తేనెను ఘృతమునును చేర్చవలయును. తేనె వేణుపడక సుద్దయ
గునట్టులు మర్దన చేయవలయును. దుష్టోపకరణముగు దీనిని మంత్రముతో స్వాహా
ఘట్ అనువణ్ణునునుద్దించి లోహబలమును రక్షింపవలయును. హాంతతముగల మంత్ర
ముతోలోహమును తినవలయును. మంత్రము ఓం ఆమృతోద్భవాయ ఆమృత స్త్రీమ్.
అని.

❁ ఆభ్రకమును నేవించురీతులు. ❁

శ్లో. జగ్ధ్వా తదమృతసారం నీరం వాక్షీర మే వానుపి బేత్,
కాంతక్రమక మమలం సంచార్య రసం పి బే న్నతు తత్. 104. ఆచ
మ్య చ తాంబూలం లాభే ఘనసారసహిత ముపయోజ్యం, నాత్యుప
విష్టో నాత్యతిభాషీ నాతిస్థిత స్తిష్ఠేత్. 105. అత్యంతవాతశీతాతప
యానన్నానవేగరోధాదీన్, జహ్యచ్చ దివానిద్రాసహితం చాకాల
భుక్తం చ. 106. వాతకృతః పితృకృతః సర్వాస్కృత్వమ్మతిక్తక కషా
యాన్, తత్తణ్ణవినాశ హేతుాన్ మైథునకోపశ్రమా స్థూరే. 107.
అశిశ్రిం తదయః పశ్చాత్పృతితు నవా పాటవం ఛద్వ ప్రధతాం, అర్తి
ర్భవతి నవాంత్రిం కూజతి భోక్తవ్య మవ్యాజమ్. 108.

ఆయమృతసారమును తినిన తఱువాత పాలనుగాని నీటినిగాని త్రాగవలయును.
కాంతమును క్రామకమును అమలరూపమును అనురసమును త్రాగరాదు. చమనముచేసి
కర్పూరముతో తాంబూలమును నమలవలయును. ఎక్కువగా కూర్చుండరాదు. అతిగా
మాటలాడరాదు. గాలి మిక్కిలియును, చలిగాలి ఎండ ప్రయాణము స్నానము వేగము
నిర్బంధము మున్నగు వానిని వదలిపెట్టవలయును. పగలు నిద్రపోవుట ఆకాలమునుందు
భుజించుటయును మంచిదికాదు. వాతకారకములును తిక్తకారకములును కట్లమ్మతిక్త
కషాయములను తత్తణ్ణమే సాశనమునకు కారణము లగు మైథునాదికర్షలను నేవించ
రాదు. లోహసారమును నేవించినప్పట్ట పడరాదు. కపటమును చేయరాదు. బాధ
కలుగనిభోజనమును నేవించవలయును.

❁ ఆభ్రక నేవనమునకు పథ్యములు. ❁

శ్లో. ప్రథమం పిత్వా దుగ్ధం శాల్యన్నం విశదసిద్ధ మక్లిష్టం,
ఘృతసంఘృత మశ్మీయాత్ మాంసై ర్వైహంగమైః ప్రాయః. 109.
ఉత్తమ మూషరభూచర విష్కిరమాంసం తథాబ్జ మైశాచి, అన్యదిపి
జలచరాణాం వృథురోమాపేక్షయీ జ్యాయః. 110. మాంసాలాభే

మత్స్యా అదోషలా స్థూలసద్గుణా గ్రాహ్యః, మద్గురరోహిత శకులా దగ్ధాః పలలా న్ననా గూనాః. 111. శృంగాటక ఫలకేశరు కదళీఫల తాల నారికేళాది, అన్య దపి యచ్చ వృష్యం మధురం పనసాదికం జ్యాయః. 112. కేజక తాడకరీరాన్ వాగ్తాకు పటోల ఫల దలసమ తాన్, ముద్గమసూరేక్షురసాన్ శంసంతి నిరామిషే ష్వేతాన్. 113. శాకం ప్రహేయ మఖిలం స్తాకం రుచయే తు వాస్తుకం దద్యాత్, విహితనిషీధా దస్య న్నధ్యమకోటిస్థితం విద్యాత్. 114 తప్తదుగ్ధాను పానం ప్రాయ స్సారయతి బద్ధకోష్ఠస్య, అనుపతి మంబు యద్వా కోమ లఫలనారికేశస్య. 115.

మొదలపాలనుత్రాగి నిర్మలమును క్లిష్టము నైనవరియన్నమును శేతితోతినవలయును. పక్షిమాంసములతోను చేర్చుకొనవలయును. ఊషరములు భూచరములు నగు మేక ఇఱ్ఱిమున్నగువానిమాంసమును జలచరములలో మత్స్యములకంటె తేలుచు మంచిది. మాంసము దోఱకనిచో దోషరహితములు యత్ర మగుణకారకములు నగు మత్స్యములను గ్రహింపవచ్చును. శృంగాటకఫలము కనేరు కదళీఫలము తాటిపండు కొబ్బరి కాయమున్నగు వృష్యపదార్థములను మధురములగు పనసాదులను సేవింపవలయును. క్రమకము తాడఫలము అడ్డసరవంకాయ పొట్లమున్నగు మాంసభక్షకులు కానివారికి హితకరములు. విహితనిషీధములకంటె నిశ్చరములను మధ్యమములు గా గ్రహింపవలయును. కాచినపాలను త్రాగినను కోమలమగు నారికేలోదకములను త్రాగినను బద్ధకోష్ఠములు నశించును.

❁ అభ్యిక్త సేవనమునందు హాసపుద్ధిరీతులు. ❁

శ్లో. యస్య న తథా సరతి సయవక్షారం జలం పిబే తోక్ష్ణం, కోష్ణం త్రిఫలాక్వాధసనాథం క్షారం తతో ఒష్యధికం. 116. త్రీణి దినాని సమం స్యాదహ్ని చతుర్థే తు వర్ధయే త్క్రిమిశః, యావ చ్చాష్టమ మాసం న వర్ధయే త్సన రివోఒష్యధికం. 117. ఆకార క్షి ద్వితయం ద్వితీయవృద్ధా తు రక్షికాత్రితయం, రక్షివంచకపంచక మత ఊర్ధ్వం వర్ధయే న్నియతం. 118. వాత్సరికకల్పసత్వే దినాని యావంతి వర్ధితం ప్రథమం, తావంతి షర్షకేషే చ్చత్వింశతిం ప్రాసయే త్తదయః. 119. తే వ్యష్టమాసకేషు ప్రాతర్వాషత్రియం సమష్టియాత్, సాయం

చ తావ దహ్నా మధ్యే మాసద్వయం శేషం. 120. ఏవం తద
 మృత మశ్నన్ కాంతిం లభతే చిరస్థిరం దేహః సప్తాహత్రయమా
 త్రాత్ సర్వరుజో హంతి కిం బహునా. 121. ఆర్యాభి రిహ నవత్యా
 సప్తవిధీనాం యథావ దాఖ్యాతం, అమతివిచర్యయ సంశయశూన్య
 మనుష్టాన ముసనీతం. 122. మునిరచితశాస్త్రపార గత్వా సారం తతః
 సముద్భృత్య, నిబబంధ బాంధవనా ముపకృతయే కోఽపిపట్కర్తా. 123.
 యత్ర తత్రోద్భవం తాహం నిఃశేషం మాఠతం యది, త్రిఫలావ్యోష
 సంయుక్తం భక్షయే ద్వలినాశనం. 124. సామాన్యా ద్ద్విగుణం చౌం
 డ్రం కలి గోఽష్టగుణ స్తతః, తస్మా చ్చృతగుణం భద్రం భద్రా ద్వజ్రం
 సహస్రధా. 125. వజ్రా త్షష్టిగుణః పాండి ర్విరవి ర్గళభి ర్దుణైః.
 తతః కోటిసహస్రం వా అయస్కాంతం మహాగుణం. 126. రసతి స్తా
 మ్రం ద్విగుణం తామ్రా త్కృష్ణాభృకం ద్విగుణం, పృథ గేవైషాం శు
 భి స్తామృశుద్ధి స్తతో ద్వివిధా. 127.

అంత ఎక్కువగా బాధకలుగనివారు యవక్షారమును గోరు వెచ్చని వేడినీళ్లను
 త్రాగవలయును. మూడురోజులు సమానముగా నౌషధమును గ్రహించి నాలవదివము
 నందు క్రమముగా వృద్ధినేయవలయును. ఎనిమిది నెలలవఱకు నింతకంటె వృద్ధినేయ
 రాదు. తొలుత రెండురత్తులు, పిమ్మట మూడు, ఆఱుతరువాత దినను న కైదురత్తులు
 నేవింప వలయును. సంవత్సరమంతయును ఔషధమును నేవింప వలసెనేని ప్రారంభము
 న నెన్నిరోజులు వృద్ధి జేసిగో చివఱకు అన్నిదినములు లోహమును సంఘటంప వల
 యును. ఆయెన్ని దినెలలలో ప్రొద్దుట మూడుమాషములును సాయంకాలము మధ్యాహ్న
 ములందు రెండుమాషములను తినవలెను. ఈరీతిగా నమృతమునుతినినచో కాంతిని స్థిర
 మగు దేహమును పొందును. ఇరుపదియొక్క రోజులు నేవించిన సమస్తోగములు నశిం
 చును. ఈయేడు పిఠులను యథావిధిగా 90 ఆర్యావృత్తములతో చెప్పిరి. మతివిపర్య
 యము సంశయమును లేనియనుష్ఠానమును చేయవలెను. ముని రచించిన శాస్త్రముల
 నంతమువఱకు నవివి అందలిసాగము తనబంధువులయనుపయోగముమి త్తమై ఒక
 బ్రాహ్మణుండు ఇట్లు నిర్దించెను.

—● లోహనేవనమున కను పానాదులు. ●—

శ్లో. పత్రీకృతస్య గంధకి యోగా ద్వా మారణం తథా లవ
 ణైః, ఆక్రే ధ్నాపిత తామ్రే నిర్గుండీకల్క. కంజిక నిమగ్నే. 128. యత్పత

తి గైరికాభం తత్ప్రిప్త్యం చార్థగంధకం తదను, పుటపాకేన విశుద్ధం శు
 ద్ధం న్యా దభ్రకం తు పునః. 129. హిలమోచి మూలపిండే క్షీప్తం
 తదను మార్దసంపుటే లిప్తే, తీక్ష్ణం దగ్ధం పిప్త మమ్లంభసా సాధు చం
 ద్రికారహితం. 130. రేచితతామ్రేణ రసః స్వల్పశిలాయాం ఘృప్య
 పిండికా కార్యా, ఉత్సేద్య గృహసలిలేన నిర్లంఢీకల్కేఽస
 కృచ్ఛుణ్ణా. ఏత త్సిద్ధం త్రితయం చూర్ణితతామ్రార్దితైః సృధ గ్య
 క్తం. 131. పిప్పలి విడంగమరిచైః శ్లక్ష్యం ద్విత్రిమాసికం భక్ష్యం,
 శూలామ్ల పిత్తశ్వయధు, గ్రహణీయత్త్వాది కుక్షిరోగేషు, రసాయనం
 మహా దేత త్పరహో నియమతో నాత్ర. 132.

ఎచ్చుటెచ్చుటఁబుట్టిన హాహమునైనను నిశ్శేషముగా మరణచేసి త్రిఫలోదక
 ములతో నేవింపవలయును. సామాన్యముగా చెండు చెట్లు బెండ్రములు ఎన్నిదిచెట్లు
 కొడిసెపాలఃత్తులు నూరు చెట్లు తుంగుపైలు జేయిచెట్లు వజ్రము అరుపది గుణ
 యులు పాండిస రవి పదిచెట్లు ఇంతకంటెను వేయిచెట్లు కాంతమును రసమువకంటె రాగి
 చెండుచెట్లును రాగికంటె కృష్ణాశ్రకము చెండుచెట్లును వ్రత్యేకముగా శుద్ధచేసి చేర్ప
 వలయును.

తామ్రయోగము. ౧౯

శ్లో, తనువత్రీకృతం తామ్రం నైపాలం గంధకం సమా, దత్వా
 చోర్ధ్వ మధో మధ్యే స్థాలికామధ్యసంస్థితం. 134. కృత్వా స్వల్పవిధా
 నేన స్థాలీమధ్యే పిథాయచ, శర్కరాభక్తలేపేన లిప్త్వా సంధిం తదూ
 ర్ధ్వతః. 135. వాలుకాపూరితస్థాల్యాం పిహితాయాం పున స్తథా, సులి
 ప్తాయాం చ యామైకమధో జ్వాలాం ప్రదాపయేత్. 136. తత ఆకృప్త
 తామ్రస్య మృతస్య త్విహ యోజనా, అథ కర్షం గంధకస్య వప్సిస్థంహో
 హపాత్రగం. 137. శిలాపుత్రేణ సంమర్ద్య దృశితం ఘృప్తం పునఃపునః,
 కృత్వా దేయం మృతం తామ్రం కర్షమానం తతః పునః. 138. రసోఽమ్ల
 మధితః శుద్ధస్తావన్నాత్రః ప్రదీయతే, తత స్తథైవం సమర్ద్య పున రాజ్యం
 ప్రదాపయేత్. 139. అష్టబిందుకమాత్రంచ మర్దయే స్తూర్జితం తథా,
 సర్వం స్యా త్తస్య ఆకృప్య శిలాపుత్రాదికం దృఢం. 140. సంపూఞ్శ్యా
 లంబుషరసప్రసృతేన విలోడితం, పున స్తథైవ వప్సిస్థ తాహపాత్రే విమ

ర్షయేత్. 141. యావద్ద్రసక్షయం పశ్చాద్దాకృష్య సంప్రపేషితం, అలంబుపరనే నైవ గుడకం సుప్రకల్పయేత్. 142. తత్ప్రిండం వత్త్రవిస్తీర్ణం పిండే త్రికటుజే పునః, వసనాంతితీ దత్వా నోట్టలీం కారయే ద్భుధః. 143. తతస్తాం నోట్టలీం మాజ్యమగ్నాం కృత్వా విధారితాం, సూత్రేణ డండసంలగ్నాం పాచయే త్కుశలో భిషక్. 144. యదానిష్ఠేనతా చాజ్యే పుటితా చ దృఢా భవేత్.

రాగినిశేషులుగ చేసిన గంధక సంయోగమునగాని ఉష్ణతోగాని మారణమగును. వానిలి కల్కమును గంజనిపోసి గైరికనమానమగు కాంలిగలదాని నందు మంచి నూరి ఆర్థము గంధకమునుకలిపి పుటపాకముతో శుద్ధిని చేయవలయును. పిమ్మట భౌతికమును శుద్ధిచేయవలయును. హిలహొటకపువ్వు ముద్దలొసంచి గుడ్డనుచుట్టి దగ్గము చేయవలయును. పిమ్మట పుల్లనిరసములో నూరినచంద్రికలు నశించును. తఱువత రేచితియును చేసిన రాగితో చిన్నరాతిపైనినూరి ముద్దచేయవలయును. ఇట్లే మూడుచున్నిదము చేసి సగముసగము భాగములను కలిపి తామ్రముకంటె వేలుపఱుపవలెను. పిమ్మట్ల వాయువిడం గములు మిరియుములు వీటినినూరి రెండు మూడుమాపము లంత లినిన అష్టపిత౯దులగు నఖిలరోగములు నశించును.

—౧౦ తామ్రభస్మపుట పాకనవిధి. ౧౧—

శ్లో. తదా పక్వం త మాకృష్య పంచగుంజా తులాఘృణిం. 145. త్రికటు త్రిఫలాచూర్ణం తుల్యం ప్రాతః ప్రయోజయేత్, తక్రం స్యా దనుపానం తు అష్టపిత౯చ్చయే పునః. 146. త్రిఫలైవ సమాదేయా కోష్ణం వారి పిబే దను, సప్తషే దివసే రక్తవృద్ధి స్తామ్రాత్తుమాసకం. 147. యావత్ప్రియోగ శ్చ తదై వాపకర్షః పునర్భవేత్. యోగో2యం గ్రహణీయత్త పిత౯శూలాష్ట పిత౯హః. 148. రసాయనం చైతదిష్టం గుదకీలాదినాశనం, సచాత్ర పరిహారో స్తి విహారాహారక ర్షణి.

నేపాల తామ్రమును శేషులు గాచేసి సమముగా గంధకమును తెచ్చిస్థాళికి క్రిందను మీదను నడుమనుంచి చిక్కెర కొన్నమును నూరి లేపనచేసి పిమ్మట ఇనుకను పూరించి ఒకబాముపఱుకు తగలఁబెట్టవలయును. పిమ్మట మారణము చేసిన తామ్రమును కలుపవలయును. పిమ్మట మృశిమైన తామ్రమునందు ఒకతులము గంధకమువైచి రాతితోనూరి మరల మృతతామ్రమును చేర్చవలయును. పుల్లని రసములో మఢించిన రసమునుకూడ నంటే చేర్చవలయును. పిమ్మట అట్లే మర్దనచేసి నేలినకలిపి ఎన్నిదిబించువుల

మాత్రను చేర్చి వర్ణన చేయవలయును. పిమ్మట తీసి గట్టిరాతితోనూరి 2 పలములు లజ్జా పంజీరసమును పోసి కలిపి పెట్టవలయును. ద్రవములేకుండుంతవఱకు లజ్జాపంజీరసమును పోయుచు మాత్రను కట్టి గుడ్డలోనుంచి త్రిఫలములపిండములలోనుంచి పొట్లము కట్టి నేతితో తరిగి నూత్రమూలమున దండముపైనుంచి పక్కముచేయవలయును.

❖ తామ్రసేవము. ❖

శ్లో. హేమాద్యాఽపి సూర్యసంతప్తాః స్రవంతి గిరిధాతవః,
జతాభం మృదుమృత్సాన్నచ్చం యస్యలం త చ్చిలాజతు. 150.
అనన్దుం చాకిషాయం చ కటుపాకి శిలాజతు, నాత్యుష్ణశీతం ధాతుభ్య
శ్చతుర్భ్యస్తస్య సంభవః. 151. హేమ్నోఽథ రజతా త్తామ్రా ద్వరం
కృష్టాయసా దపి, మధురిం చ సతిక్తం చ జవాపుష్పవిభం చ యత్.
152. విపాకే కటుతిక్తం చ తత్పుండ్రస్య నిస్సృవం, రాజితం కటుకం
శ్వేతం స్వాదు శీతం విపచ్యతే. 153. తామ్రా ద్భర్జిణకంధాభం
తీక్ష్ణోష్ణం పచ్యతే కటు, యత్తు గుగ్గులుసంకాశం తిక్తకం లవణాన్వి
తం. 154. విపాకే కటుశీతం చ సర్వశ్రేష్ఠం తిదాయసు, గోమూత్ర
గంధః సర్వేషాం సర్వకర్మసు యశాగికః. 155. రసాయనప్రయోగేషు
చశ్చిమం తు విశిష్యతే.

పక్షమైనపిమ్మట తీసి విడురతులఁజొప్పధమును సమముగా నేతని శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు త్రిఫలములు చూర్ణముచేసి కలిపి ప్రాతఃకాలమునందు నేవించుచుండవలెను. ఆమ్లపిత్తాధిక్యమునందు మజ్జిగను అనుపానముచేసి కొనకలయును. త్రిఫలములను సమానముగా చేర్చి కొంచెము వెచ్చ జేసి త్రాగవలయును. విడవగోజున రక్తిని వృద్ధిచేయవలయును. ఇయ్యది గ్రహణి మున్నగు గోగములను పోగొట్టును.

❖ శిలాజతు భిక్షాదులు. ❖

శ్లో. యథాక్రమం వాతపిత్తే శ్లేష్మపిత్తే కఫే త్రిషు. 156. విశే
షేణ స్రశస్యంతే మలా హేమాదిధాతుజాః, లాహికిట్టాయతే పవశ్చా
విధూమం దహ్యతేఽంభసి. 157. తృణాత్యగ్రే కృతం సర్వ మధోగలతి
తంతువత్, మలినం య ద్భవే త్తచ్చ ఙ్గాలయే తేవలంభనా. 158.
రాహపాత్రేషు విధినా ఊర్ధ్వభూతం చ సహారేత్, వాతపిత్తకఫమ్నై
స్తు నిర్యూహౌ స్త త్సుభావితం. 159. వీర్యోత్కర్షం పరం యాతి

సర్వై రేక్షకశోఽపివా, ప్రక్షిప్యోద్ధృతమావానం పునస్తప్త్రీషే
 ద్రసే. 160. కోష్ఠే సప్తాహ మేతేనవిధినా తస్య భావనా, తుల్యం గిరి
 జేస జలే చతుర్దణే భావనాపథం క్వాధ్యం, తతః క్వాఢే పాదాంశే
 పూతోష్ఠే ప్రక్షిపే ద్గిరిజం, తత్సమరసతాం యాతం సంశుష్కం ప్రక్షి
 పే ద్రసే భూయః. 161.

హేమాదులగు గిరిధాతువులు సూర్యసంతాపమువలన మృదువుగా స్వచ్ఛము
 గా లక్కవలెకలుగును. అదియె శిలాజతు వఁబడును. పులుపులేకను రసాయము లేక
 ను కటుపాకము గలిగి వేడిగను చల్లగుండక నాలుగు ధాతువులవలన శిలాజతు పు
 ట్టుచున్నది. బంగారము వెండి రాగి యిచుము వీటినుండి స్రవించినశ్రేష్ఠము. వెడి
 వలనఁబుట్టిన శిలాజతు తెల్లగానుండును. పక్వముచేసిన స్వాదుగను శీతలముగనుండును.
 తామ్రజమగునది మయూరకరణమువలె కాంతిగలిగి కొంచెము వెచ్చగానుండును.
 గుగ్గిలమువలె నుండునది లోహజము. అన్నిశిలాజతులలోను గోమాత్రమువంటి వా
 ననయుండును. సమస్తకర్మలందును చేర్పఁదగియుండును.

శిలాజతు భస్మమునేవించుటవలని ఫలము. ౧౬౧

శ్లో. పురోక్షేన విధానేన తాహై శ్చుర్జ్జీకృతై స్సహ, తత్ప్రీ
 తం పయసా దద్యాద్ద్విష్ట మాయః సుఖాన్వితం. 162. జరావ్యాధిప్ర
 శమనం దేహదార్ధ్యకరం పరి, మేధాస్మృతికరం ధన్యం క్షీరాశీ త
 త్ప్రియోజయేత్. 163. ప్రయోగః సప్తసప్తాహ త్రయశ్చైక శ్చ సప్త
 కః, నిర్దిష్ట త్రివిధ స్తస్య పురో మధ్యోవర స్తథా. 164. మాత్రాసలం
 త్వర్ణపలం స్యాత్క్విర్లం తు కనీయసీ, శిలాజతుప్రయోగేషు విదాహీని
 గురూణి చ. 165. వర్జయే త్సర్వకాలం చ కులుత్థా న్పరివర్జయేత్,
 పయాంసి శుక్తాని గసాః సయాపా స్తోయం సమూత్రం వివిధాః
 కషాయాః, ఆలోఽనార్థే గిరిజస్య శస్తా స్తే తే ప్రయోజ్యాః ప్రసమీ
 క్ష్య కార్యం. 166.

పురోక్షవిధానములతో మార్గముచేసి పాలతోనేవించిన ఆయుష్యమును అభి
 వృద్ధి నేయును. ముసలితనమునుపోగొట్టును. మేధాస్మృతులను వృద్ధి నేయును. దీనిని ఏడు
 సప్తాహములును మాడుసప్తాహములును, ఒక సప్తాహమును నేవించిన ఉత్తమమధ్య
 మాధమము లనఁబడుదురు. నాలుగుతులములు ఉత్తమమగును. రెండుతులములు మధ్య
 మము, ఒకతులముది అధమమగును. శిలాజతును నేవించినప్పుడు చాహకారకము

లును గురుపదార్థములును వర్జింపవలయును. పాలు శుక్తము గంజిరసము యావము నీరు గోమూత్రము అనేకవిధములగు కషాయములును ఆలోడనార్థమై యుత్తము ములగును.

◀ ౧ శిలాజితుాద్భవములగు శిలాగుటికలు. ౧ ▶

శ్లో. చరకోక్తశిలాజతునో విధానం నోపస్కరం హ్యేతత్, కాళేతు రవితాసాధ్యే కృష్ణాయసజం శిలాజతుప్రవరం. 168. త్రిఫలారసనంయుక్తం త్య్రహ శ్చ శుష్కం పునః శుష్కం, దశమూలస్య చ గుఱూచ్యా రసే బలాయా స్తదా పటోలస్య. 169. మధుకరసై ర్గోమూత్రే త్య్రహం త్య్రహం భావయే త్క్రిమశః, ఏకాహం ఊరేణ తు త చ్చ పున ర్భావయే చ్చుష్కం. 170. సప్తాహం భావ్యం స్యా త్కృషే నైపాం యథాలాభం, కాకోల్వో ద్వే సేదే విదారియు గ్ధం శతావరీ ద్రాక్షా. 171. ఋద్ధియుగర్షభవీరా ముండితికా జీరకేంశు మత్యే చ, రాస్నాపుష్కరచి త్రక దంతీభకణాకలింగచవ్యాబ్దాః. 172. కటుకా శృంగీ పాతా ఏతాని పలాశికాని కార్యాణి, అద్రోణే సాధితానాం రసేన పాదాంశికేన భావ్యాని. 173. గిరిజ స్యైవం భావిత శుద్ధస్య సలాని దశ వట్సు, ద్విపలం చ విశ్వధాత్రీ మాగధికాయా శ్చ మఠిచానాం. 174. చూర్ణం పలం విదార్యా స్తాలీసపలాని చత్వారి, షోడశసితాపలాని చత్వారి ఘృతస్య మాక్షిక స్యాష్టే. 175. తిలతైలస్య ద్విపలం చూర్ణార్ధపలాని పంచానాం, త్యక్ ఊరీపత్రత్యక్ నాగైలానాం చ మిశ్రయిత్వా తు. 176. గిరిజస్య షోడశవలై ర్గుడికాః కార్యా స్తతోఽక్షసమాః, తాః శుష్కా నవకుంభే జాతీపుష్పాధివాసితే స్థాప్యాః, తాసా మేకా కాలే భక్ష్యా పేయాపి వా సతతం. 177.

చరకయ నందుచెప్పబడిన శిలాజితుయొక్క విధానమిట్లు:—నూర్వ్యనివేడిమిగల కాలములో కృష్ణాయసమువలన బుట్టిన శిలాజితు శ్రేష్ఠమైనది. త్రిఫలారసముతో చేర్చి మూడుగోళ లెండించి దశమూలములు తిప్పతీగ మత్తువపులగు చంద్రాశ్ల వీటి రసముతో మఱల నెండించి నుధుకరసము గోమూత్రములలో మూడేసి గోళులును పాలలో నొకగోళులు భావనచేసి ఎండిన సిమ్మట ఏమనోజులు కషాయముతో భావన చేయవలయును. రెండు విధములగు కాకోలు మేవలని విదారిలు పిల్లపీచర ద్రాక్ష ఋద్ధి ఋషభము కీలకఱ్ఱ బ్రాహ్మినాలఖర్జుర నన్నరాస్న పుష్కరమూలము దంతీపిష్పట్లు

కోస్తు చవ్యము తుంగమునైలు కటుకగోహిణి విషబాద్ది ఇయ్యదిఒక్కొక్కపలము
 చేర్చుకొని ఒకదోర్ణము నీటిలో ఐక్వముఁజేసి నాల్గవపాలు మిగులగా దించి భావన
 చేసి కుద్దిచేసి శిలాజిత్తు 18 పలములు శొంఠి ఉసిరిక సిప్పుళ్లు మిరియములు గంఢేసి
 పలములు వివారిగండ ఒకపలము తాడిశపత్రి 4 పలములు చక్కెర 16 పలములు నేయి
 4 పలములు తేనె 8 పలములు తిలతైలము 2 పలములు వీటిని మార్గము ఆరవలము కలిపి
 మాత్రలను కట్టి ఎఱించి జాజిపూలతో వాసించి నేవించుట మంచిది.

శివాగుటికానేవనాధి. ౨౫

శ్లో. క్షీరరసదాడిమరసాః సురానవం మధు చ శిశిరత్రోయాని,
 ఆలోడనాని తాసా మనుపానే వా ప్రశస్యంతే. 178. జీర్ణే లఘున్న
 పయో జాంగలినిర్యూహాయూషభోజీ స్యాత్, సప్తాహం యావ దతా
 పరం భవే త్సోపి సామాన్యః. 179. భుక్త్వాపి భక్షితేయం యన్పు
 చ్చయా నావసా ద్భయం కించిత్, నిరుపద్రవాప్రయక్తా సుకుమూ
 రైః కామిభి శ్చైవ. 180. సంవత్సరప్రయుక్తా హం త్వేనా వాచితో
 గీతం ప్రబలం, బహువార్షిక మపి గాఢం యత్క్షాణం చాఢ్యవాలిం చ.
 181. జ్వరయోని శుక్రదోషస్థిహార్యఃపాండు గ్రహణీరోగాన్, బ్రష్మ
 మివగుల్తపీనస హిక్మాకాసారుచిశ్వాసాన్. 182. జఠరం శ్విత్తిం కుష్ఠం
 పాండ్యం క్లేబ్బ్యం మదం క్షయం శోషం, ఉన్మాదాపస్తాశా మనాక్షిశి
 రోగదా స్పర్వాన్. 183. ఆనాహ మతీసారం సాస్పగ్ధరం కామూర్త
 మేహం శ్చ, యక్ష్మదర్బదాని విద్రధిం భగందరం రక్తపిత్తం చ. 184.
 అతికార్య మతీస్థాల్యం స్వేద మభక్షీపదం చ వినిహంతి, దంష్ట్రావిషుః
 సహాలం గరాణి చ బహుప్రకారాణి. 185. మంత్రోషధియోగాదీక
 విప్రయుతా నౌభితికా న్భావాన్, పాపాలక్ష్యా చేయం శమయే శ్చఘ్రి
 కా శివా నామ్నా. 186. బల్యా వృష్యా ధన్యా కాంతియశశిప్రజాకీర్తి
 చేయం, దద్యా స్మృతివల్లభతాం జయం వివాదే ముఖిస్థా చ. 187.
 శ్రీమా న్ప్రకృష్టమేధః స్మృతిబుద్ధిబలాన్వితోఽతులశరీరః, పుష్ట్యాబోని
 స్థేంద్రియతేజోబలసంపదాదిసదుపేతః. 188. వలివలితరోగ రహితో
 జీవే చ్ఛందాం శతద్వయం పురుషః, సంవత్సరప్రయోగా ద్ద్వాభ్యాం
 శతాని చత్వారి. 189. సర్వామయజి త్కృణితం ముసిగణాభక్ష్యం రసా

యనరహస్యం, సముద్భూత వామ్యతమంథనోత్థః స్వేదః శిలాభ్యోఽమృతవద్దిరేః ప్రాక్. 190. యో నుండర స్వాత్తభువా హితాయ న్యస్తశ్చైలేషు శిలాజరూపీ, శినాగుడి కేతి రనాయన ముక్తం గిరీశే న గణపతయే. 191. శివవదనవినిర్గతా యస్మా న్నామ్నా తస్మా చ్చివా గుడికే తి.

పాలు దానిమ్మరసము ను రాసవము మధువు శివోదకములు వీటి క లోడనములు గాని అనుపానములు గాని యుత్తమములు. అడవిజంతువుల మాంసములు లినెడివాడు జీర్ణమైన పిమ్మట లభ్యున్ననును పాలను త్రాగవలయును. ఇట్లెదుగొ జాలు గడచిన పిమ్మట నదియును సామాన్యముగ నే భుజింపవలయును. భుజించి దీనిని భక్షించినను య దృచ్ఛావశమునైన భయమును కలిగింపను. నుపమారులును కాములును దీనిని ప్ర యోగించిన నేయుపద్రవములు నుండవు. ఒక సంవత్సరము దీనిని నేవించినచో ప్ర బ లములగు వాతకోణితములు హరించును. అనేక సంవత్సరములనుండి వచ్చిన క్షయ గోగమును ఆఘ్నవాతమును పోగొట్టును. జ్వరములును యొనిదోషములును శుక్ర దోషములును స్త్రీహగోగములును మూలగోగములును పాండుగోగములును గ్రహణ లును బ్రభ్రములును వయి గుల్మములును పీచన ఎక్కిళ్లు కాసత్వాస అరుచి కష్ట బొల్లి యుండ నపుంసకత్వము మదము త్యయ వాపు పిచ్చి యపస్మారము వదననే త్రి శివోగోగము లును ఆనాహమును అతిసారమును ఆస్యగర్మును కామెల ప్ర మేహములు యకృత్తు ఆర్బుదమును విద్రధియును భగందరము రక్తపిత্তము మిక్కిలి కృశించుట ఊణుట చెష్టు ట శ్లీపదము మున్నగునవి నశించును. దంష్ట్రావిషములను బహుబ్ర కారములగు విషము లను మంత్రోషధాది ప్ర యోగములను వియతములగు ధూతగోగములను పాపము ఆ భ్యాగ్యములను శివయను నీగుటిక శమింపజేయును. బలకరమును వృష్యమును ధన్యమును కాంతిని కీర్తిని సంతానమును ఇచ్చుకట్టిగుటిక. వివాద కాలమున ముఖస్థముచేసికొనిన జయమునిచ్చును. దీనిని నేవించినవాడు శ్రీమంతుడై ప్రకృష్టమే ధానంపన్నుడై స్వ వృత్తి బుద్ధిబలాన్నితుడై నిరుపమానమగు శరీరముగలిగి పుష్టితేజస్సు కాంతి ఇంద్రియబల ము మున్నగు సంపదలు గలవాడై వలీపలితములు లేక 200 వర్షములు జీవించును. ఒక సంవత్సరము నేవించినంత మాత్రానను రెండుసంవత్సరములు నేవించిన 400 వందలేం డ్లు జీవించును. సమస్తగోగములను జయించును. మునిగణములు నేవించదగిన రహా స్యపు రనాయనమని చెప్పబడినది.

తొలుత సమద్ర మధనకాలమునందు మంధరపర్వతమునుండి చెమ్మట పుట్టెను. దానిని బ్రహ్మగారు లోకకల్యాణమునకై కొండలలో శిలాజిహ్నురూపము గానుంచెను.

ఈశివాగుటికయసురసాయనమును ఈశ్వరుండుగణపతికి చెప్పెను. శివునివలన నుక్తమయ్యెను కావున నిది శివాగుటిక యనఁబడెను. ఇయ్యది శైవసిద్ధాంతమునందు చెప్పబడియెను.

అమృతభల్లాతకీ. ౧౬

శ్లో. సుపక్వభల్లాతఫలాని సమ్యగ్ద్విధా విదా ర్యాఢకసమ్మితాని. 192. విపాచ్య తోయేన చతుర్గుణేన చతుర్శేషే వ్యపసీయతాని, పునః పచే త్క్రీరచతుర్గుణేన శ్చృతాలశయుక్తేన ఘనం యదాస్యాత్. 193. శీతోపలాపూడశభిః పల్లెస్తు విమిశ్శ్రీ సంస్థాప్య దినాని సప్త, తతః ప్రయోజ్యాన్నిబలేన మాత్రాం జయే ద్దుడాత్థా నఖిలాన్వైకారాన్. 194. కచా న్సుశీలా న్న సకుంచితాగ్రాన్ సుచర్ణపుష్టిం సుకుమారతాం చ, జవం హయానాం చ మతంగజం బలం స్వరం మయా రస్య హుతాశదీప్తిం. 195. శ్రీనల్లభత్వం లభతే ప్రజాం చ నీరోగ మబ్ధస్వీశతాని చాయః, న చాన్నపానే పరిహార్యి ఘస్తి నచాతపే చాధ్యని మైదనే చ. 196. ప్రయోగకాలే సకలామయానాం రాజా హ్యాయం స్వోరసాయనానాం. భల్లాతకశుద్ధిరిహ ప్రాగిష్టచూర్ణగుంఢనాత్, శ్చృతా చ్చతుర్గుణం క్షీరం ఘృతస్య ప్రథ ఇవ్యతే. 197.

చక్కగా పక్వములైన జీడివీత్తనములను చెండుగాచీల్చి ఒక అఢకమును నాలుగు చెట్టినీటిలో పక్వముచేసి నాలువపాలు మిగిలియుండగా దించి నాలుకెట్లు పాలను కలిపి మఱల పక్వముచేయవలయును. ఇట్లు గట్టిపడుకొంతవఱకును చేసి పిమ్మట 16 పలముల చక్కెరను కలిపి ఏడురోజులు ఉంచవలయును. పిమ్మట అగ్ని బలానుసారము గ మాత్రలను పయోగింపవలయును. ఇయ్యది గుదరోగములను సంపూర్ణముగా పోగొట్టును. వెంట్రుకలను నల్లగొను సన్నని యగ్రములు గల సిగిగు చేయును. గరుడునిలా గంటిచూపును సుకుమారతము ఇచ్చును. గుఱ్ఱముకంటి వేగమును వినుగుల కంటిబలమును నెమలికంటి స్వరమును అగ్నికంటి తేజమును శ్రీవల్లభత్వమును మంచి సంతానము నిచ్చి నీరోగముగా చెండున్నూ యెండ్లయూయువు నొసగును. అన్నపానములలో పరిహరింపఁదగిన దేదియును లేదు. ఎండ, దారి, మైథునములు పరిహరింపనవసరములేదు. శ్రయోగ కాలము లదు అన్నిరోగులకును స్వేచ్ఛగాదీవిని వాడవచ్చును. సమస్తరసాయనములలో నిది శ్రేష్ఠమైనది. జీడివీత్తలను శుద్ధిచేయుటలో పూర్వము చెప్పినచొప్పున వాంఛితమగు మార్గ గుంఢనముతో చేయవలయును. నేతికంటె నాలుగు చెట్ల పాలును 16 పలముల నేతిని గ్రహింపవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు రసాయనాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౩౩. వృష్యాధికారము.

❁ వాచీక రణోపాయములు. ❁

శ్లో. విష్వలీలవణోపేతౌ బస్తాండౌ ఊరసర్పిషా, సాధితౌ భక్ష
యే ద్వస్తు స గచ్ఛే స్ప్రిమదాశతం. 1. బస్తాండసిద్ధి పయసి సాధితా
నసకృత్తిలాన్, యః ఖాధే త్స సరో గచ్ఛే త్ప్రీణాం శత మపూర్వ
వత్. 2. చూర్ణం విదార్యాః సుకృతం స్వరసే నైవ భావితం, సర్పిః
ఊరయుతం లీడ్వా శతం గచ్ఛే ద్వరాంగనాః. 3. ఏవ మామలకం
చూర్ణం స్వరసే నైవ భావితం, శర్కరామధుసర్పిర్బి ద్యుక్తం లీడ్వా
పయః పిబేత్. 4. ఏతే నాశీతివర్షోఽపి యువేవ పరిహృష్యతే, విదారీ
కందకల్పం తు ఘృతేన పయసా నరః. 5. ఉడుగుబరసమం ఖాద స్వృ
ద్ధోఽపి తటణాయతే, స్వయంగుస్తాగోక్షురయో ర్భీజచూర్ణం సశర్క
రం. 6. ధారోణ్ణేన నరః పీత్వా పయసా న క్షయం వ్రజేత్,
ఉచ్చటాచూర్ణ మప్యేవం ఊరే ణోత్తమ ముచ్యతే. 7. శతా
వద్యుచ్చటాచూర్ణం పేయ మేవం సుఖార్దినా, కర్షం మధుకచూర్ణస్య
ఘృతక్షౌద్ర సమస్వితం. 8. పయోనుపానం యో లిప్యన్తి న్నివేగం స
నా భవేత్, గోక్షురకః క్షురకః శంకూలీ వాసరినాగబలాతిబలా చ.
9. చూర్ణ మిదం పయసా నిశి పేయం యస్య గృహే ప్రమదాశత
మస్తి.

మేకాండములను పాలు నేయి వీటితో సిద్ధము చేసి పిష్పళ్లు లవణము కలిపి
తినినచో నూర్జ్వరయవతులతో భోగింపగలవాండగును. మేకాండములతో సిద్ధము
చేసిన పాలలో ననేకమార్లు తిలలను పక్వముచేసి తినినచో క్రొత్తవానివలె ప్రమ
దాశతము ననుభవింపగలుగును. విదారీకందను చూర్ణముచేసి దానిరసముతోనే
భావనచేసి పాలతో కలిపి నాకిన త్రిశతము సుపభోగింప గలుగును. ఇట్లే
యసిరికకాయలను చూర్ణముచేసి యసిరికరసముతో భావనచేసి కండచక్కెర
తేనె నేయి కలిపి నేవించి పాలనుత్రాగి లయును. దీనిని చేసిన ఎనుబదియేండ్లవృద్ధులను
యవకునివలె సుభోగింపగలుగును. విదారీకందకల్పమును నేతితో పాలతో ఒకపల
మంతినిన వృద్ధుఁడుఁ యవకునివలె నగును. దురదగొండి పళ్లెరువీటిచూర్ణములతో కం
డచక్కెరను కలిపి ధాగోష్ణములగు పాలతో త్రాగిన క్షయరోగములు నశించును. ఈరీ

తిగనే పిల్లపీచర నేలమునిక చూర్ణముచేసి త్రాగినను ముల్లంగిమూర్ణమును ఒకతులము ను నేయి తేనె వైచికోని తిని పాబుత్రాగినను నిత్యవేగము కలవాడగును. పళ్లెరు త్వర కము పిల్లపీచర ముత్తువపులగము ఆతిబల వీటిహార్ణమును పాలతో రాత్తులు త్రాగ వలయును.

శ్లో తభృష్ట మాషాద్యోషభములు. ౧౧

శ్లో. శ్మశ్మభృష్టో దుగ్ధమాషపాయసా వృష్య ఉత్తమః. 10. ద ధ్నుః సారం శరచ్చంద్రః న్నిభం దోషవర్జితం, శంకరాక్షోద్రమరిచై స్తుగాక్షీర్యా చ బుద్ధిమాన్. 11. యుక్తాయుక్తం ససూక్ష్మైలం నవే కుంభే శుచౌ పటే, మాజ్జితే ప్రక్షిపే చ్చీతే ఘృతాఘ్నం వష్టికౌద నం. 12. తద్దద్యా దుపవిష్టా చ్చ రసానాం మాత్రయా పిబేత్, వర్ణ స్వరబలోపేతః పుమాంస్తేన వృషాయతో. 13. ఆర్ద్రాణి మత్స్యమాం సాని శఫరీర్యా సుభర్జితాః, తస్మై సర్పిషి యః ఖాదేత్స గచ్ఛేత్ప్రీతిషు నక్షయం. 14.

నేతిలో మినుములను వేయించి పాలలో నూరి కలిపి క్షీరాన్నమును చేయవల యును. ఇయ్యది ఉత్తమమగు వాజీకరణము. శరచ్చంద్రసన్నిభమును దోషరహితము నగుదధిసారమును కలకండతేనెమిరియములు వంశలోచనము చిన్నయేలకులు వీటితో చేర్చి యుక్తిగా నవీకమును శుద్ధమగుగడ్డలో వడియ కట్టవలయును. పిమ్మట దానిలో నేయి గలిజేరు బియ్యమును వైచి మాత్రలను చేయవలయును. దీనినే నేవించినచో భోగింపనమర్థంకగును. ఆర్ద్రములగు మత్స్యమాంసములు లేనిచో వేడినేతిలో వేయించినచేపను తినెడివాడు క్షీలయందు క్షీణత నొందను.

శ్లో నారసింహ చూర్ణము. ౧౨

శ్లో. శతావరీరజఃప్రస్థం ప్రస్థం గోక్షురకస్య చ, వారాహ్యో వింశతిపలం గుడూచ్యాః పంచవింశతీః. 15. భల్లాతకానాం ద్వాత్రింశ చ్చిత్తకస్య దశైవ తు, తిలానాం శోధితానాం చ ప్రస్థం దద్యాత్సు చూర్ణితం. 16. త్రూషణస్య పలా స్యష్టే శర్కరాయా శ్చ సప్తతిః, మాక్షికం శర్కరాధేన మాక్షికాధేన వై ఘృతం. 17. శతావరీసమం దేయం విదారీకందజం రజః, ఏత దేకీకృతం చూర్ణం స్నిగ్ధే భాండే నిధా పయేత్. 18. పలార్థ ముపయుంజీతియథేషం చాపి భోజనం, మూసైక

ముపయోగేన జరాం హంతి రుజా మపి. 19. వలీవలితఖాలిత్య మే
 హాపాండాద్వద్యపీనసాన్, హం త్యష్టాదశ కుస్థాని యథాష్టా వువగాణి
 చ. 20. భగందరం మూత్రకృచ్ఛ్చం గృధ్రసీం సహలీమకం, క్షయం
 చైవ మహాశ్వాసా స్పంచ కాసా న్సుదారుణాన్. 21. అశీతిం హితజా
 న్రోగాం శ్చ త్వారించ చ్చ వై త్తికాన్, విశతిం క్షేష్టికాం క్షైచ సంస్పృష్టా
 న్నాన్నిపాతికాన్. సర్వా నరోగదాకా హంతి వృక్ష మింద్రాశనిర్యథా.
 22. సకాంచనాభోమృగ రాజవిక్రమ స్తురంగమం చాఽప్యనుయాతి
 వేగతః, క్రీణాం శతం గచ్ఛతి సోఽతిరేకం ప్రకృష్టదృష్టి శ్చ యథా
 విహంగః. 23. పుత్రా స్సంజనయే ద్వీరా న్నరసింహనిభాం స్తథా,
 నారసింహమిదం చూర్ణం సర్వరోగహరం వృణాం. 24. వారాహీకంద
 సఁగ స్తు చర్తకారాలుకో మతః, పశ్చిమే ఘృష్టిశబ్దాభ్యో వరాహో
 లోమవా నివ. 25.

శతావరి 16 పలములు, పల్లెరు 16 పలములు, వారాహీకంద 20 పలములు,
 తిప్పతీగె 25 పలములు, జీడివిత్తులు, 62 పలములు చిత్ర మాలము 10 పలములు కుద్దిచేసిన
 దియు, చూర్ణము 16 పలములు, త్రికటుకములు 8 పలములు, చక్కెర 70 పలములు,
 తేనె శర్కరలో సగము, తేనెలో సగము నేయి, శతావరితో సమముగా పిల్లపీచర వీటి
 నొకటి గ కలసి చూర్ణము చేసి స్నిగ్ధభాంజములో స్థాపన చేసేయించి అర్ధపలముచొప్పున
 తిని మవోవాంఘిలీరితిని భోజనమును చేయవలయును. ఒక నెల నేవించినచో వృద్ధత్వము
 వీడలును నశించును. తల నెఱియుట ఖాలిత్యము మేహము పాండువు పీనస ఆష్టాదశకు
 వృణులు ఆష్టాదశములు భగందరము మూత్రకృచ్ఛ్చులు గృధ్రసీం హలీమకము క్షయ
 మహాశ్వాసములు కాసరోగము లయుదును అశీచివాతరోగములును నలువదిపైత్తికరో
 గములును విశతిక్షేష్టములును సంకరములగు సన్నిపాతములును సమస్తములగు మూలరో
 గములను పిడుగు చెట్లనువలె నశింపజేయును. దీనిని నేవించువాడు సింహవిక్రమముగల
 వాడుగను స్వర్ణ తేజము గలవాడుగను కేగవిషయమున తురంగమునుగూడ మించెడి
 వాడు నగును. గరుడునివలె తీక్షణదృష్టిగలవాడుగను క్రీశతముతో భోగింపగల
 వాడుగ నగును. నరసింహునితో కుల్యులగు కొమరులను పుట్టింపగలుగును. ఇయ్యది
 సమస్తరోగములను హరించునట్టిది. నృసింహహూర్ణము. వారాహీకందతో గలిపి నేవించు
 వాడు పశ్చిమవయస్సులో దృఢుగును.

● గోధూమాద్యచూర్ణము. ●

శ్లో. గోధూమాచ్ఛ పలశతం నిఃక్వాఢ్య సలిలాఢకే, సాదావ
 శేషపూతే చ ద్రవ్యా ణీమాని దాపయేత్. 26. గోధూమం యుం
 జాతఫలం మాషద్రాక్షాపరూషకం, కాకోలీ క్షీరకాకోలీ జీవంతి సశ
 తావరీ. 27. అశ్వగంధా సఖర్జురా మఘకం త్యూషణం సితా, భ
 ల్లాతకమాప్తగుప్తా సమభాగాని కారయేత్. 28. ఘృతప్రస్థం సచే దే
 కం క్షీరం దత్వా చతుర్గుణం, మృద్వగ్ని నా చ సిద్ధే చ ద్రవ్యా ణ్యేతా
 ని నిక్షిపేత్. 29. త్వగేలాపిప్పలీధాన్యక రూపరం నాగకేసరం, య
 ధాలాభం వినిక్షిప్య సితాక్షౌ ద్రపలాప్తకం. 30. శక్త్యేక్షుదండే నాలో
 ఢ్య విధివ ద్వినియోజయేత్, శాల్యోదనేన భుంజీత పిబే న్నానరసేన
 వా. 31. కేవలస్య పిబే దస్య పలమాత్రాః ప్రమాణతః, న తస్య లింగ
 శైథిల్యం నచ శుక్రక్షయో భవేత్. 32. బల్యం పరం వాతహరం శు
 క్రసంజననం పరం, మూత్రకృచ్ఛ్చిప్రశమనం వృద్ధానాం చాఽపి
 శస్యతే. 33. పలద్వయం త దశ్చీయా ద్దశరాత్ర మతందితః,
 ప్రీణాం శతం చ భజతే వీత్వా చానుపిబే శ్చయః. 34. ఆశ్వీభ్యాం
 నిర్మితం చైత ద్దోధూమాద్యం రిసాయనం, జలద్రోణే తు గోధూమ
 క్వాఢే తచ్ఛేష మాఢకం. 35. యుంజాతకస్య స్థానే తు తద్గుణం తా
 లమస్తకం, కల్కద్రవ్యసమం మానం త్విగాదేః సాహచర్యతః. 36.

గోధుములు నూరుపలములు ఒక ఆఢకపు నీటిలో పక్వముచేసి నాలవ పాలు
 మిగిలియుండగా నీ క్రింది ద్రవ్యములను చేర్చవలయును. తపక్షీరి యుంజాతకము మిను
 ములు ద్రాక్షకాకోలీ క్షీరకాకోలీ జీవంతి పిల్లపీచర పెన్నేరు ఖర్జూరము మఘకము త్రి
 కటుకములు సితజీడిగింజలు దురదగొండి వీటిని సమభాగములను చేసి వేయవలయును.
 ఒక ప్రస్థమునేటిని నాబుగుకెట్లు పాలను అందు కలిపి సన్ననిసెగను సిద్ధముచేసి పిమ్మట
 నీ క్రింది ద్రవ్యములను వేయవలయును. లవంగపుపట్ట ఏలకులు పిప్పళ్లు ధనియములు
 కర్పూరము నాగకేసరములు వీటిని దొగకింతవఱకు వైచి చక్కెర తేసి రి పలము
 లువైచి ఇక్షుదండముతో ఆలోడనచేసి యధావిధిగా ప్రయోగింపవలయును. శాలి
 తండులముల అన్నమును గాని మాంసరసమును గాని నేవింపవలయును. ఒక పలము మాత్ర
 ను నేవింపవలయును. లింగము శిథిలముగాదు. వీర్యముజూఱదు. బలమును వృద్ధినేయును.
 వాతమును హరించును. వీర్యమును కలిగించును. మూత్రకృచ్ఛిములను బోగొట్టును.

2 పలములు తినిన వృద్ధులకును మంచిది. సావధానులై పదిరాత్రులనఱకు పాలను త్రాగుచుండిన శ్రీశతమును భోగింపగలడు. ఈరసాయనమును అశ్వినీమూరులు రచించిరి. ద్రోణపుకషాయములో ఆఙకమును మిగుల్పవలయును. యంజాతకమునకు బదులు తాడమస్తకమును చేర్పవలయును.

శతావరీఘ్నతము. ౧౭

శ్లో. ఘ్నతం శతావరీగర్భం క్షీరే దశగుణే పచేత్, శర్కరాపిష్పలీక్షాద్రయముక్తం తద్వృష్య ముచ్యతే. 37.

పదిరెట్లసాలలో శతావరికల్కమును వైచి ఘ్నతమునుపక్వముచేసి పిష్పట కండచక్కెర పిష్పట్ల తేనె కలిపి త్రాగినచో వీర్యవృద్ధి యగును.

గుడకూష్మాండకము. ౧౮

శ్లో. కూష్మాండకా త్వలశతం సుస్విన్నం నిమ్మలీకృతం, ప్రస్థం ఘ్నతస్య తైలస్య తస్మిం స్తప్తే ప్రదాపయేత్. 38. త్వక్ష్మత్రధన్యాకవ్యోఽపజీరకైలాద్వయానలం, గ్రంథికం చవ్య మాసంగ పిష్పలీ విశ్వభేషజం. 39. శృంగాటకం కశేరుం చ ప్రలంబం తాలమస్తకం, చూర్ణీకృతం పలాంశం చ గుడస్య చ తులాం పచేత్. 40. శీతభూతే షలాస్య ష్టా మధునః సంప్రదాపయేత్, కఫపిత్తానిలహరం మందాగ్నీనాం చ శస్యతే. 41. కృశానాం బృంహణం శ్రేష్ఠం వాజీకరణ ముత్తమం, ప్రమదాసు ప్రసక్తానాం యే చ స్యుః క్షీణరేతసః. 42. క్షయేణ చ గృహీతానాం పర మేత ద్భిషగ్జితం, కాసం శ్వాసం జ్వరం హిక్మాంహన్తి ఛర్ది మరోచకం. 43. గుడకూష్మాండకఖ్యాత మశ్వీభ్యాం సముదాహృతం, ఖండకూష్మాండవ త్పాత్రం స్విన్నకూష్మాండకద్రవః. 44. యత్కించి స్తస్మరం స్నిగ్ధం జీవనం బృంహణం గుగు, హర్షణం మనసశ్చైవ సర్వం త ద్వృష్య ముచ్యతే. 45. భల్లాతికబృహతీ ఫల దాడి మఫలకల్కసాధితం కరుతే, లింగం మద్దనవిధినా కటుతైలం వాజిలింగాభం. 46. కనకరసమస్పృణవ ర్తితహాయగంధామూలవిశ్వపర్యషేతం, మాహిష మిహ నవసీతం గతబీజే కనకఫలమధ్యే. 47. గోమయగాఢోద్వర్జితం పూర్వం సశ్చా దనేన సంలిప్తం, భవతి హయలింగసదృశం లింగర కఠినాంగనాదయితం. 48.

కూష్మాండమును చేక్కుతీసి నూరుపలకులు తెచ్చి తప్తముజేసి దానియందు ఒక ప్రస్థముచొ|| నేయిని నూనెను సోయవలయును. అవంగపువట్ట తేజపత్రి ధనియములు త్రికటుకములు జీలకఱ్ఱ విలకులు చిత్రమూలము గ్రంథికము చవ్యము ఉమ్మెత్త పిప్పళ్లు శొంఠి శృంగాటకము కనేరువు తాడమస్తకము వీటినిచూర్ణముచేసి ఒక తులము బెల్లమును చేర్చి పక్వముచేసి చల్లారిన పిమ్మట ఎన్నిదిపలములు తేనెను చేర్చవలయును. కఫసిత్తవాతములను హరించును. మందాగ్నిని పోగొట్టును. చిక్కినవారి బలపఱచును. ఉత్తమమగు వాణీకరణమియ్యది. శ్రీప్రసక్తిగలిగి నస్వడు క్షీణరేతనులగువారలకును త్రియగోగులకును ఇయ్యది యుత్తమాపధము. కాసత్వానజ్వరము ఎక్కిళ్లు చర్మి అరోచకములను పోగొట్టును. ఇయ్యది అశ్వినీకుమారులచేతజెప్పబడినది. ఏదేది మధురముగను స్వీగ్ధముగను ధాతువులకు బృంహణమును మనస్సునకు హర్షణము నైయుండునో అయ్యదిజలను వృష్యమేయగును. జీడివిత్తులు వాకుడుకాయలు దానిమ్మపండు వీటికల్కముతో సిద్ధముచేసిన కటుతైలము లింగమును గుఱుపులింగముపాటింగాచేయును. ఉమ్మెత్తరసముతో పూసివర్తిచేసిన పెన్నెరువేళ్లు శొంఠిలో నానబెట్టి గేదెపాలతో నైనవెన్నను ఉమ్మెత్తలోనిగంజలుదీసి దాని మధ్యనుంచి గోమయముతో ఉద్వర్తనముచేసి పిమ్మటదీనితో లింగమును మర్దించిన గుఱుపులింగమంత లింగమగును.

◉ అశ్వగంధాత్తైలము. ◉

శ్లో. అశ్వగంధావరీకుప్తమాంసీసింహీఫలాన్వితం, చతుర్గుణేన దుగ్ధేన తిలత్తైలం విపాచయేత్. 49. స్తనలింగకర్ణపాళీవర్ధనం మక్షణాదిదం.

అశ్వగంధ పిల్లపీచర కోష్ఠు ఒటూమాంసి వాకుడు వీటికల్కములో నాలుగురెట్లు పాలను తిలత్తైలమును ఒక్కముచేయవలయును. ఇది స్తనములను లింగములను చెవి తమ్మెలను పెంచును.

◉ ఇతరములగు వాణీకరణోపాయములు. ◉

శ్లో. భల్లతక బృహతీఫల నలినీదల సింధు జలశూకైః, మాహీషనవనీతేన చ కరంబితైః సప్తదిన ముషితైః. 50. మూలేన హయగంధాయా మాహీషమలమర్దితపూర్వ మథ, లిప్తం భవతి లఘుకృత రాసభలింగం ధ్రువం పుంసాం. 51. నీలోత్పలసితపంకజకేసరకుఘృత ర్కరావలిక్తేన, సురతే సుచిరం రిమతే దృఢలింగో భవతి నాభీవివరేణ. 52. సిద్ధం కుసుంభత్తైలం భూమిలతాచూర్ణమృతం కురుతే, చర

ణాభ్యంతరేన రణే ద్వీజస్తంభా ద్ద్రుళం లింగం 53. సప్తాహం ఛాగభవ
సలిస్థాకరభవారుణీనూలం, గాఢోద్వర్తనవిధినా లింగస్తంభం తథా
దృళం కురుతే. 54. గోరేణోస్తతశ్చైంగవ్యైగ్భవచూర్ణేన ధూపితం
వస్త్రం, పరిధాయ భజతి లలనాం నైకాంతే భవతి హార్వార్తః. 55. సమ
తిలగోక్షురచూర్ణం ఛాగీక్షీరేణ సాధితం సమసు, భుక్తం క్షపయతి
సాంక్ష్యం యజ్జనితం సుప్రయోగేణ. 56. యోగజవరాంగబద్ధం మథి
తేన ఖాలిత్యం హరతి, ఉస్తుఖ గోశ్చింగోద్భవ మృల్లేషో యోగజద్వజ
భంగహరః. 57. కుష్మలవాలుకైలా ముస్తకధన్యాకి మధుజః కవలః,
అపహరతి పూతిగంధం రసోనమదిరాదిజం గంధం. 58. క్షౌద్రేణ బీజ
పూర త్వగీఢాఢో వాతిగంధనుత్.

జీడివిత్తులు కోళ్లు పెద్దనాకుడు కనులినీదళములు సైంధవలవణము కరువేరు వీటిని
కేదినేతితో కలిపి విడుగొజులు ధరింపవలయును. పెన్నెలు క్షేళతో కలిపి పుచ్చుకొనవ
లయును. కేదినేతితో మొదల లేపనచేసి పిమ్మట దీనితో చేసిన, గాడిదెలింగమంతయ
గును. నల్లకమలములు తెల్లకమలములు కుంభిమవువు మధుకము కండచక్కెర వీటిని
నూరిబొడ్డునకు కాచికొని భోగించిన దృఢలింగము కలవాడై చాలసేపు భోగింపకలుగును.
తిలలు పల్లెరుచూర్ణము సమములు గా గ్రహించి మేకపాలతో సిద్ధులుచేసి తేనెను కలిపి
కొవి త్రాగిన కుత్సితప్రయోగములవలనఁ గలిగిన నల్లంకత్యము నశించును. మాచి
కాయచెక్కెను తేనెతోకలిపి తినిన అఢోవాతముల దుర్గంధము నశించును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు పుస్తాకాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౩౨. స్నేహాధికారము.

— స్నేహ విచారము. —

శ్లో. సర్పి సైలం వసా మజ్జా స్నేహేషు ప్రవరం మతం, తత్రా
పిచోత్తమం సర్పిః సంస్కార స్యానువర్తనాత్. 1. కేవలం వైత్తికే స
ర్పి ర్వాతికే లవణాన్వితం, దేయం బహుకఫే చాఽపి వ్యోమక్షారస
మాయుతం. 2. తథా ధిస్త్రుతిమేఘాన్ని కాంక్షిణాం శస్యతే ఘృతం,

గ్రంథినాడీక్రిమిశ్లేష్మ మేదోమారుతరోగిషు. ౩. తైలం లాఘవదాన్యా
 ర్థం క్రూరకోష్ఠేషు దేహిషు, వాతాతపాద్యభారస్త్రీవ్యాయామక్షీణ
 ధాతుషు. 4. రూక్షశ్లేశ క్షయాత్యగ్ని వాతావృతపథేషు చ, శేషా
 వసంతే సంధ్యస్థి మర్తకోష్ఠరుజాసు చ. 5. తథా దగ్ధాహతభృష్ట యో
 నికర్ణ శిరోరుజి, తైలు ప్రావృషి వర్షాంతే సచ్చి రంత్యే తు మాధవే.
 6. సాధారణఋతౌ స్నేహం పిబే త్కార్యవశా దిహ.

నేయి తైలము వస మజ్జ ఇయ్యది స్నేహములలో శ్రేష్ఠములు. అందునను సంస్కా
 రము ననువర్తించుటచేత నేయి యుత్తమము. పిత్రరోగమునకు తేవలఘృతమును, వాతిక
 మునకు లవణసహితమగుఘృతమును, కఫమునందు త్రికటుకములు యవక్షారములతో
 ఘృతమును ఇచ్చవలసినది. బుద్ధి స్మృతి మేధ జరరాగ్ని కావలసినవారు నేతిని త్రాగుట
 యుత్తమము. గ్రంథులు నాడీరోగములు క్రిమిరోగములు శ్లేష్మరోగములు మేదోరోగ
 ములు వాతరోగములు క్రూరములగు కొమ్మలుగిలవారికి లాఘవమును దార్ద్రమును కలిగిం
 చుటను తైలము నీయవలయును. వాతము ఎండ మార్గాయాసము స్త్రీవ్యాయామము
 ధాతుక్షీణము రూక్షశ్లేశము క్షయవాతావృతమాగ్ధముః కీటియందును తైలమునీయవల
 యును. తక్కినవారి వసంతకాలమునందు సంధులు అస్థులు మర్తకోష్ఠపురుజులు దగ్ధ
 ములు నాహతములు నగుయోనులు కర్ణములు శిరస్సు వీటి నొప్పులనును ఈయవలయును.
 తైలమును వర్షాకాలమునను నేతిని శరదృతువునందును వసామజ్జలును వసంతకాలము
 నందును సాధారణఋతువులలో స్నేహమును నేవింపవలయును.

❁ స్నేహపానమునకు యోగ్యకాలములు. ❁

❁ తైలం వాతపిత్రాధికో రాత్రా వృషేచాపి పిబేన్నరః. 7. క్షేప్తాధీ
 కో దివా శీతే పిబే చ్చామలభాస్కరే. స్వేద్య సంశోధ్య మధ్యస్త్రీవ్యాయా
 మాసక్తిచింతకాః. 8. వృద్ధా బాలా బలకృశా రూక్షక్షీణార్ద్రరే
 తసః, వాతార్తస్పందతిమిర దాక్షణప్రతిరోధినః. 9. స్నేహ్య నత్వతి
 మందాగ్నితీక్ష్ణాగ్నిస్థూలదుర్బలాః, ఊరుస్తుభాతినారామగలరోగగ
 రోదరైః. 10. మూర్ఛా ఛర్ద్యరుచి శ్లేష్మాత్ప్రస్థామద్యై శ్చ పీడితాః,
 ఆమప్రసూతా యుక్తే చ నస్యే వస్తా విరేచనే. 11. స్నేహసాధ్యుః
 క్షేశసహౌ దృఢః కాలే చ శీతలే, అచ్ఛమేవ పిబే త్స్నేహ మచ్ఛ
 వాసం హి శోభనం. 12. పిబే త్సంశయనం స్నేహ మన్న కాలే ప్రకాం

క్షితః, శుద్ధ్యర్థం పునరాహారే నైశే జీర్ణే పిబే నరః. 13. అహోరాత్ర మహాః కృత్స్నం దినార్థం చ ప్రతీక్షతే.

వాతపితృధిక్యముగలవాడు రాత్రులను వేడిచేసినప్పుడును స్నేహమును త్రాగవలయును. కఫాధిక్యముగలవాడు పగలు శీతమునందు నూర్యుఁడ స్తమించిన పిదప త్రాగవలయును. స్వేద్యమును సంశోధ్యమును అగుమద్యమునందును న్యాయమునందు నాసక్తి గలవారును ముదుసలివారు పసివారు బలములేనివారు రూక్షక్షీణములగు సప్రచేతన్ములు గలవారులు వాతార్తులు తిమిరములు ప్రతిగోధములు గలవారు గుంఠాగ్నిక్షీణాగ్నిస్థాల్యదౌర్బల్యములు గలవారులు స్నేహపానమును చేయరాదు. ఊరుస్తంభము అతిసారము ఆముసు గళగోగము ఉదరరోగము మూర్ఛ ఛర్ది ఆరుచి క్షేప్తము తృప్త మద్యము వీటిచేత వీడితులైనవారును స్నేహమును నేవింపరాదు. ఆమప్రీనూతయగు శ్రీవస్తివిరేచనమును సంహరించును. స్వచ్ఛముచేసిన స్నేహమునే త్రాగవలయును. అన్నకాలమునందు వలసినవాడు సంశయనరూపముగు స్నేహమును త్రాగవలయును. రాత్రిభోజనమైన పిమ్మట జీర్ణమైన పిమ్మట శుద్ధ్యర్థమై త్రాగవలయును. అహోరాత్రమును పగలును జీర్ణముగుట ఉత్తమాధమమధ్యమములు.

❖ స్నేహప్రమాణాదులు. ❖

శ్లో. ఉత్తమామధ్యమా హ్రస్వా స్నేహమాత్రా జరాం ప్రతి. 14. ఉత్తమస్య పలం మాత్రా త్రిభి శ్చాప్తై శ్చ మధ్యమే జఘన్యస్య పలాధేన స్నేహక్వాథ్యోపధేషు చ. 15. జలముష్ణం ఘృతే పేయం యూషస్తైలేనుశస్యతే, వసామజ్జోస్తు మండః న్యాత్సవ్యే పూష్ణ మఘాంబువా. 16. భల్లాతే తాంపే స్నేహే శీత మేన జలం పిబేత్, స్నేహపీత స్తు తృష్ణాయాం పిబే దుష్ణోదకం నరః. 17. ఏవం చానుప్రశామ్యంతం స్నేహ ముష్ణాంబు నోర్ధరేత్, మిధ్యాచారా ద్భుహుత్వా ద్వా యస్య స్నేహో న జీర్యతి. 18. విప్రభ్య వాపి జీర్ణే త్తం వారిణోజ్ఞేన వామయేత్, తితి స్నేహం పున ర్దద్యా ల్లఘుకోసాయ దేహినే. 19. జీర్ణాజీర్ణపిశంకాయాం పిబే దుష్ణోదకం నరః, తే నోద్ధారో భవే చ్చుద్ధో రుచి శ్చాప్నం భవే త్ప్రతి. 20. భోజ్యాన్నం మాత్రయా వాస్యన్ శ్వః పిబ స్పీతవా నపి, ద్రవోష్ణ మనభివ్యంది నాతి స్నిగ్ధ మశంకరం. 21. త్ర్యహశవరం సప్తదినంపరంతు స్నిగ్ధోఽపరః స్వేద

యితవ్య ఇష్టం, నాతః పరం స్నేహన మాదిశంతి సాత్త్వికభవే త్వవ
దినా త్వరం తు. 22.

ఒకపలముది ఉత్తమమాత్ర, ముక్కాలుపలముది మధ్యమును, ఆరపలముది
పూర్వమాత్రయన. బడును. స్నేహాకావ్యాధాదులలో నిదియే మాత్రాకమము. ఘృతము
నందు వేడినీరును తైలమునందు యూషణును వసామజ్జలప మండమును అన్నిటికి వేడి
నీరు గాని త్రాగవలయును. స్నేహమును త్రాగినవానికి దప్పి కలిగిన వేడినీటిని త్రాగవల
యును. మిథ్యాచారమువలనగాని ఎక్కువయగుటగాని అఱుగకున్నచో వేడినీటితో
వాతిని చేయింపవలయును. లఘుకోష్ఠముగల యాలోగికి మఱలస్నేహము నిష్పింపవల
యును. జీర్ణాజీర్ణ సంబేషమునందు వేడినీటిని త్రాగిన నాంతియైననగును. జీర్ణమైననగును.
భోజ్యాన్నమును మాత్రతో త్రాగెడివాడుగాని త్రాగినవాడుగాని ద్రవోష్ణము కానట్టి
యును ఆనభివ్యందియు నాతిస్థిగము నగు స్నేహమును త్రాగవలయును.

—● శోష్ణభేదమువలన నేవనపరిచూణము. ●—

శ్లో. మృదుకోష్ఠ స్త్రిరాత్రేణ స్నిహ్య త్యచోష్ణపనేవయా, స్ని
హ్యతి క్రూరకోష్ఠస్తు సప్తరాత్రేణ మానవః. 23. స్నిగ్ధద్రవోష్ణక
న్యోత్థ రసభు క్షేప్సద మాచరేత్, స్నిగ్ధః త్రవ్రహం ఫితిః కుర్యా ద్విరే
కం వమనం పునః. 24. ఏకాహం దిన మన్యచ్ఛ కఫ ముత్లేశ్వ
తత్కరైః, వాతానులోవ్యం దీప్తాగ్ని ర్వరచః స్నిగ్ధ మనంహతం. 25
స్నేహాద్యేగః క్షమః సమ్యక్ స్నిగ్ధే రూక్షే విపర్యయః, అతిస్నిగ్ధే
తు పాండుత్వం ఘ్రాణవ క్రోగుదస్రవాః. 26. రూక్షస్య స్నేహనం కార్య
మతిస్నిగ్ధస్య రూక్షణం, శ్యామాకికోరదూషాన్న తక్రపిన్యాకనక్తుభిః.
27. బాలవృద్ధాదిషు స్నేహపరిహారాసహిష్ణుషు, యోగా నిమా నను
ద్యేగా న్సద్యః స్నేహం స్ప్రియోజయేత్. 28. భృష్టే మాంసరసే స్ని
గ్ధా యవాగూః స్వల్పతంకులా, సక్షోద్రా నేవ్యమానా తు సద్యః స్నే
హన ముచ్యతే. 29. సర్పిష్టైలవసానుజ్ఞా తిండుల ప్రస్పృతైః శృతా,
పాంచ ప్రస్పృతికీ పేయా పేయా స్నేహన మిచ్ఛతా. 30. సర్పిష్కతి బ
హుతిలా తక్రైవ స్వల్పతండులా, సుఖోష్ణా నేవ్యమానా తు సద్యః
స్నేహన ముచ్యతే. 31. శర్కరాఘృతసంస్పృష్టే దుహ్యే ద్దాం కలశే
ఽకవా, పాయయేదక్షమే తద్ధి సద్యః స్నేహనముచ్యతే. 32. గ్రామ్యా

నూపాదుకం మాంసం గుడం దధి పను స్తిలాన్, కుష్ఠీ శోధ ప్రమే
హీ చ స్నేహనేన ప్రయోజయేత్. 33. స్నేహై ర్యథాస్యం తా
న్నిద్రైః స్నేహయే దవికారిభిః, విప్పలీభి ర్హరీతక్యా సిద్ధైః త్రిఫలయా
సహ. 34. స్నేహ మక్రే ప్రయుంజీత తతః స్వేద మనంతరం, స్నేహ
స్వేదోపపన్నస్య సంశోధన మథాంతరం. 35.

మృదుకోష్ఠము గలవాడు స్వచ్ఛమును నేవించుటచేత నూడురాత్రులలో స్ని
గ్గుండగును. క్రూరకోష్ఠం దేదురాత్రులలో నగును. స్నిగ్గుములు ద్రవములు ఉష్ణములు
రసము వీటిని నేవించుచు స్వేదమును పట్టవలయును. స్నిగ్గుండై నూడురోజులైన
పిమ్మట విరేచనమునకు ఇప్పింపవలయును, ఒకటి రెండుదినములు కఫకారకములగు వాని
తో కఫము నుట్టే శించినపిమ్మట వాతానులోమక దీప్తాన్ని అసంహతములము నగును.
స్నిగ్గునికి స్నేహోద్వేగమును రూక్షమునందు తద్విపరీతమును హితకరములు. చామలు
కొఱ్ఱలు తక్రము పిండిసత్తువు వీటిని బాలవృద్ధాదులకును స్నేహపరిహారాసహిష్ణువుల
కును ఈయోగములను ప్రయోగింపవలసినది.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు స్నేహోధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౬౦. స్వేదాధికారము.

స్వేదాధికారులును తదుపాయములును. ౧

శ్లో. వాతశ్లేష్మణి వాతే వా కఫే వా స్వేద ఇవ్యతే, స్నిగ్ధ
రూక్ష స్తథా స్నిగ్ధో రూక్ష శ్చ త్యుపకల్పిణః. 1. వ్యాధౌ శీతే శరీ
రే చ మహా స్వేదో మహాబలే, దుర్బలే దుర్బల స్వేదో మధ్యమే
మధ్యమో మతః. 2. ఆమాశయగతే వాతే కఫే వక్వాశయాశ్రయే,
రూక్షపూర్వో హితః స్వేదః స్నేహపూర్వ స్తథైవ చ. 3. వృషణౌ
హృదయం దృష్టి స్వేదయే స్మృదువా నవా, మధ్యమం వంక్షణా శేష
మంగావయవ మిష్టతః. 4. న స్వేదయే దతిస్థూలరూక్షదుర్బలమూ
ర్ఛితాన్, స్తంభనీయక్షుతక్షీరవిషమద్యవికారిణః. 5. తిమిరోదర
పీసర్పవృషోషాధ్యరోగిణః, వీతదుగ్ధదధిస్నేహమధూ స్మృతవిరేచ

నాన్. 6. భృష్టదగ్ధ గుదమ్లాని క్రోధశోక భయార్దితాన్, త్సుత్తృష్టా
 కామలాపాండు మేహినిః పిత్తపీడితాన్. 7. గర్భిణీం పుష్పితాం సూ
 తాం నృదు ర్వాత్యయి కే గదే, స్వేదో హిత స్త్వనా గ్నేయో వాతే
 మేదఃకఘావృతే. 8. నివాతగృహ మాయాసో గురుప్రావరిణా భయం,
 ఉపనాహఃపావక్రోధ భూరిపాన త్సుధాతపాః. 9. స్వేదయంతి ద్దశ్చేతా
 ని నర మగ్నిగుణాదృతే, శీతశూలవ్యపరమై స్తంభగౌరవనిగ హే. 10.
 సంజాతే మార్దవే స్వేదే స్వేదనా ద్విరతి ర్తతా.

వాతశ్లేష్మ యునందుగాని వాతయునందుగాని కఫయునందుగాని స్వేదము హిశము.
 వ్యాధియందును శీతలశరీరమునందును విస్తారము స్వేదము హితకరము. దుష్పూసగ కొ
 లదిగాను మధ్యమునికి సంభవముగాను స్వేదమును పట్టించవలయును. ఆమాశయగతివా
 తమునందును పక్వాశయగతకఫమునందును రూక్షపూర్వకమగు స్వేదమును స్నేహపూ
 ర్వకమగు స్వేదమును పట్టుట మంచివి. పుషణములు హృదయము కన్నులు స్వేష్మ
 గా స్వేదమును పట్టవలయును. అంశస్థలను స్వేదితములఁ జేయవలయును. అతిస్థా
 లుడు రూక్షదర్శలము మూర్ఛకలవారికి చెప్పుటనుపట్టింపరాదు. స్తంభ నీయుశ్చక్షీణులు
 విషమద్యవికారులును తిమిరము ఉదరరోగము విసర్పకృష్ణ వాచుకలవారును పాలుపెరు
 గుతైలము తేనెను త్రాగినవారలును విరేచనమునకు తీసికొనినవారును ఆకలి ద్విగ్రామై
 ల సాండువు మేహముకలవారును పిత్తరోగముకలవారును గర్భిణి ర్గిన్వలపు నూతము
 న శ్రీలును స్వేదమును పట్టుకొనుట హితము. గాలిలేనియిల్లు ఆయాసము బరువగు
 ఆచ్ఛాదనము భయము ఉపనాహము రోమధము కోవము విస్తారపుత్రాగుడు ఆకలి గాం
 డ ఈపదియును అగ్ని యున్నగు లేకయే చెచ్చుటను కలిగించును.

❁ అతిస్వేదమున కుపశమనపురీతులు. ❁

శో. స్ఫుటోత్పత్తిః పిత్తరక్త ప్రకోపో మదో మూర్ఛా భృ
 మదాహా క్లమ శ్చ, అతిస్వేదే సంధిపీడా తృషా చ క్రియాః శీతా
 స్తత్ర కుర్యా ద్విధిజ్ఞః. 11. సర్వా స్వేదా నివాతే త్సు జీర్ణా స్నే
 చావచారయేత్. 12. యేషాం నన్యం విధాతవ్యం వ స్తి శ్చాపి హి దే
 హి నాం, శోధనీయాం స్తు యే కేచి త్పూర్వం స్వేద్యా స్తు తే మతాః.
 13. పశ్చాత్ స్వేద్యా హృతే శల్యే మూఢగర్భానువ ద్ర వాః, సమ్య

కృ)జాతా కాలే చ పశ్చాత్స్వేద్యా విజానతా. 14. స్వేదః పశ్చాత్స్వేద్య పూర్వం చ భగంద ర్యర్థసస్తథా. 15. తప్తైః సైకతపాణికాంగ్య వసనైః స్వేదోఽథ వాంగారకై, క్లేపా ద్వాహిపాలైః సహామ్లవణ సేహై స్సుఖోష్ణై ర్భవేత్, ఏవం తప్తపయోంబుచాత శమనక్వాథాది సేకాదిభి స్తప్తై స్తోయనిసేచనోద్భవ బృహద్యామ్నైః శిలాద్యైః క్ర మాత్. 16. తాపోపనాహ ద్రవబాష్పపూర్వాః స్వేదా స్తతోఽంత్య ప్రథమకా కఫే స్తః, వాయకా ద్వితీయః పవనే కఫే చ పిత్తోపస్పృశే వి హితస్తృతీయః. 17.

అతిస్వేదము అయినచో బొబ్బలెత్తుట పిత్తరక్తప్రకోపము మదము మూర్ఖభ్రమ దాహములు క్లమము సంధిపీడ దప్పి కలుగును. కావున శీఘ్రీయలను చేయవలయు ను. సర్వస్వేదములను నివాతస్థలమునందు అన్నము జీర్ణించినపిమ్మట చేయవలసినది. నస్య ము వస్తులు శోధనచేయఁదగు వాఁడఁడతీకిని యుండు స్వేదమును చేయింపవలయును. శల్యములు లేనివారును మూఁగగర్భములు ఉపద్రవరహితులును పిమ్మట స్వేదము ను చేయింపవలయును. భగందరము మూలరోగములయందు యుండును వెనుకను స్వేదమును పట్టవలయును. కాచిన ఇసుక చేయి కంచు గుడ్డ వీటితోగాని బొగ్గులతో గాని చెమ్మట నియ్యవలయును. వాతనాశకపదార్థములు పులుపు ఉప్పు తైలము వీటిని కొద్దిగా వెచ్చ జేసి స్వేదమునీయవలయును. ఈరీతిగనే కాచినపాలు నీళ్లుగాలి యన్నగువానివలన స్వేద మునొందింపవలయును. తాపము ఉపనాహము బాష్పము ఇయ్యవి స్వేదములు. మొద టివి చివరవి కఫమునందు హితకరములు. వాయువునందు వాతకఫమునందు చెండవస్వే దమును పిత్రవాతమునందు మూడవగియును హితకరములు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు స్వేదాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౬౬. వమనాధికారము.

—● వమనవిధులు. ●—

శ్లో. స్నిగ్ధస్విన్నం కఫే సమ్యక్స్వయోగే వా కఫాల్బణే, శోష పమ్య ముత్కృష్టకఫం మత్స్యమాంసతిలాదిభిః. 1. యథావికారం విహితాం మధుస్సంధవనయుతాం, కోషం విభజ్య భ్రేషజ్యమాత్కా త్సం

త్రాభిమంత్రితాం. 2. బ్రహ్మదత్తాశ్విరుద్రేంద్ర భూచంద్రార్కానిలాస
 లాః, ఋషయః సోషధిగ్రామా భూతసంఘా స్తు పాంతు తే. 3.
 రసాయన మివన్నీణాం దేవానా మమృతం యథా, సుధే వోత్తమనా
 గానాం బైషజ్య మిద మస్తు కే. 4. పూర్వాష్టా పాయయే త్పితో
 జాసుతుల్యాసనే స్థితః, తన్ననా జాతహృల్లాస ప్రనేక శ్శర్దయే త్త
 తః. 5. అంగులీభ్యా మనాయ స్తనా లేన మృనునాథవా, వృషేంద్రయ
 వసిగఢూతృ వచాకల్మయుతం పిబేత్. 6.

స్థిగ్రామైః స్విస్వదైవానిని కఫమునంగుగాని కఫసంయోగమునందుగాని తవా
 ధిక్యమునందుగాని తీపటిదినము వాంతి చేయింపవలసినవానిని మత్స్యమాంసలిలాదుల
 చేత రుచి ననుసరించి తేనె సైంధవలవణములు కలసినట్టి ఛైషజ్యమాత్రను బ్రహ్మదత్తీ
 యను నీమంత్రముతో మంత్రించి ఈయవలయును. పూర్వాష్టామునందు త్రాగింపవల
 యును. మోకాళ్లపైని కూర్చుని వమనమును చేయవలయును. పిప్పళ్లు కొడిసెపాలపేళ్లు
 వన సైంధవలవణము వీటితోచేర్చి కల్మసును త్రాగవలయును.

—● పంచకషాయములు. ●—

శ్లో. యష్టికషాయం సక్షాద్రం తేన సాఘ వమ త్యలం. 7. తం
 డులనలిలనిష్పిష్ట్య యః పీత్వా వమతి పూర్వాష్టా, ఫలినీ వల్కల
 ముష్టం హరతి గరం పిత్తకఫజం చ. 8. క్షాద్రలీఢగ తాన్తరజో వమ
 నం గరదోషనుత్, ఆటరూషం వచానింబం పటోలం ఫలినీత్వచు,
 క్వాథా లుత్వా పిబే త్త్యోయం నాగతిశ్చ స్తదనాన్వితి. 9. క్వాథ్య ప్ర
 ష్యస్య కుడవం ధాపలుత్వా జలాథకే, చతుర్భాగావశిష్టం తు వమనే
 ష్వవచార యేత్. 10. నింబకషాయోపేతాం ఫలినీగదమదనమధుకసిం
 ధూత్థాం, మధుయుత మేత ద్వమనం కఫతః పూర్ణాశియే సదా శస్తం.
 11. ఫలజీమూతికేత్వాకుకుటజాః కృతవేధనాః, ధామార్దవ శ్చ సం
 యోజ్యః సర్వథా వమనే ష్వమీ. 12.

నేనెలో యష్టిమధుకఫు కషాయమును త్రాగిన వాంతి యగును. బియ్యపు కడు
 గులూ ప్రేంఖణాపుచెక్కను నూరి తెచ్చుకేసి నేపించిన పిత్తకఫజమగు విషము నశించును.
 నేనెలో తాల్లచూర్ణమును కలిపి వాంతిచేసిన విషదోషములు హరించును. అక్షరము

పని వేప చేదుపొళ్ల ఉమ్మెత్త వీటిని కషాయముచేసి త్రాగిన వాంతి కలిగించును. క్వాథములను నావధులను 4 పలములను ఒక ఆడక పుసిటిలో కాచి నాలవమిలుగునటులు దింపి వమనముల కుపయోగింపవలయును. ఉమ్మెత్త తాడిఫలము చేదుసార కోష్ఠ రోహిషతృణము అన్ని విధములగు వమనములకు నుపయోగింపవలయును.

❖ వాంతిపరీక్ష. 13 ❖

శ్లో. క్రమాత్కఘః పితృ మధానిల శ్చ మన్యేతి సమ్య గ్వమి
 తః స ఇష్టిః, హృత్వాస్త్వమూర్ధేంద్రియమార్గశుక్లా తనో ర్లఘుత్వే
 2పి చ లక్ష్యమాణే. 13. మచ్చర్దితే స్ఫోటకకోతకంఢూ వక్త్రావిశుద్ధి
 ర్గుచుగాత్రతా చ, శృణ్నోహమూర్ఛానిలకోపనిద్రా బలాతిహాని ర్వమి
 తేతి విద్యాత్. 14. తిఠః సాయం ప్రభాతే వా త్సుద్రా స్తేయాదికం
 భజేత్, పేయాం విలేపీ మకృతం కృతంచ యూషం రసం ద్వి త్రి ర
 ఛైశ శ్చ. 15. క్రమేణ నేవేత విశుద్ధకాయః ప్రధాన మధ్యావరశుద్ధి
 శుద్ధిః, జఘన్యమధ్యప్రవరే తు వేగా శ్చత్వాని ఇస్తా వమనే పడ
 షా, దలైవ తే ద్విత్రిగుణా విరేకే ప్రస్థ ప్రథా ద్విత్రిచతుర్ధణ శ్చ.
 16. పిత్రాంశ మిష్టం వమనం విరేకా దర్ధం కఘాంతం చ విరేకమా
 హుః, ద్విత్రా న్నవిట్కా నపనీయ వేగా స్తేయం విరేకే వమనే
 తు పీతం. 17.

ఇ ఘస్త్వనాతములు గలనానిని వమిణిని చేయవచ్చును. హృదయము ప్రక్కలు
 తల ఇంద్రియమార్గము శుద్ధముగును. దుష్టవమనమువలన బొబ్బలు కోష్ఠరోగములు
 మున్నగునవి కలుగును. అత్యంతవమనముచేత మూర్ఛాదులును కలుగును. సాయంకాల
 మునందుగాని ప్రాతఃకాలమునందుగాని ఆకలి దప్పిగలవాడు పేయనుత్రాగవలయును.
 పేయ విలేపి కృతాకృతముగు యూషము వీటినిత్రాగవలయును. పితృము కలుగువఱకును
 వమన ముత్తము. కఘపర్యంతము విరేచన ముత్తము.

❖ వమనాదులకు మానము. 18 ❖

శ్లో. వమనే చ విరేకే చ త్రిధా శోణిలిమోక్షిణే, సార్ధ
 త్రయోదశపలం ప్రస్థ మాహు ర్త్వసీషిణః, అయోగే లంఘనం
 కార్యం పున ర్వాపి విశోధనం. 18. అతివారలం ఘృతాభ్యక్త మవగా.

హ్య హిమేజలే, ఉపాచరే స్నితాక్షౌద్ర మిశ్రై స్తైవై శ్చిక్షిత్సకః. 19. వసునే ఒత్తప్రవృత్తేతు హృద్య, కార్యం విరేచనం, నవామయే త్రైవి రికం న గుల్మినం నచాపి పాండుగోదరరోగపీడితం, స్థూలక్షుణ్ణీణకృశా తివృద్ధా నరోర్నితాక్షేపకపీడితాంశ్చ. 20. రూక్షే ప్రమేహే తరుణే చ గర్భే గచ్ఛ త్సథో ర్ధ్వం రుధిరే చ తీప్రే, దప్తే చ కోష్ఠే త్రి మిభి ర్తనుష్యం, న వామయే దర్శసిచాతిబద్ధే. 21. ఏతే ఒప్యజీర్ణవ్యధి తా వామూయే చ విషాతురాః, అత్యుల్బణకఘాయే చ తే చ స్యు ర్మధుకాంబునా. 22.

వసునము విరేచనము రక్తస్రావము వీటియందు 1వీ2వలములు ప్రస్థముగిరి. యో గము లేనిచో లంఘనముగాని శోధననుగాని చేయవలయును. ఎక్కువగా వమితుఁ డగువానికి సేతితో చల్లనినీటి నీయవలయును. చక్కెర తేనె కలిపిన తేహమును జైద్యుఁ డొసఁగవలయును. అత్యంతము వసునములు కానిచో విరేచనమున క్షీయకల యును. రూక్ష ప్రమేహము తరుణగర్భము తిమిర గుల్మములు పాండుగోగోదరరోగ ములు ఊర్ధ్వగ తరక్తము మూలరోగము అద్దతవాతము పెచ్చుకెఱిగిన మూలరోగము వీట్లయందు వాంతులను చేయింపరాదు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు వసునాధి కార చక్రణము ముగిసెను.

౨౦. విరేచనాధికారము.

—●— విరేచన విధులు. —●—

శ్లో. స్నిగ్ధస్విన్నాయ వాంతాయ దాతవ్యం తు విరేచనం, అ న్యదా యోజితం ప్యౌతద్విహణీగదకృన్తతం. 1. మృదుః పితైన కోష్ఠః స్యా త్కూరో వాతక ఘాశ్రయాత్, మధ్యమః సమదోషత్వా ద్యో జ్యా మాత్రానురూపతః. 2. శర్కరాక్షౌద్రసంయు క్తం త్రివృచ్ఛాన్ణావ చ్చూర్ణితం, రేచనం సుకుమారాణాం త్వక్రవృత్తమరిచాంశుకం. 3. త్రివృచ్ఛాన్ణం సితాయుక్తం పిబేత్, క్రేష్టం విరేచనం ఛిత్వా ద్వి ధోక్షుం పరిలిష్య కల్కై స్త్రిమండిజాతైః పరివేప్య్య బధ్యా, పశ్యం తు సమ్యక్కుటపాక యక్త్యా, ఖాదే త్తు తం పిత్రగదీ నుశీతం.

4. విష్ణులీనాగరక్షారం శ్యామా త్రివృతయా సహ, లేహయే
 న్నధునా సార్థం కపవ్యాధౌ విరేచనం. 5. హరీతకీవిడంగాని
 సైంధవం నాగరం త్రివృత్, మరిచాని చ తత్సర్వం గోమూత్రేణ విరే
 చనం. 6. త్రివృచ్ఛాణత్రయసమా త్రిఫలా తత్సమాని చ, త్రూర
 కృష్ణా విడంగాని తచ్చూర్ణం మధుసర్పిషా. 7. లిహ్య ద్గుడేన గుడికాం
 కృత్వా వా ప్యుపయోజయేత్, కఫవాతకృతా స్తుల్తా స్నేహనాదగ
 భగందరాన్. 8. హం త్యన్యా నపి చా ప్యేత నిరపాయం విరేచనం.

స్నిగ్ధును స్విన్నుడును వమితుడునగువానికి విరేచనముల కిష్టించవలెను. లేని
 చో గ్రహణీరోగమును కలిగించును. పిత్తముచేత కోష్ఠము మృదువుగను వాతకఫముల
 వలన కఠినముగను సమదోషములవలన మధ్యముగనుండును కావున మాత్రానురూప
 ముగా నేవింపవలయును. కండచక్కెర లేనెయ్యకలిపి త్రివృచ్ఛార్ణముచేత నవమా
 ర్జితముజేసి అవంగళుపట్ట; లేజపత్రి వీటిని సమభాగములుగాచేర్చి సుఖమారులకు విరేచ
 నమునకీయవలయును. త్రివృచ్ఛార్ణమును చక్కెరతోకలిపితినిన విరేచనము శ్రేష్ఠముగా
 నగును. చెఱకును చెండుగా చీల్చి కల్మములతో నవలేపనమునుచేసి పుటపాకమువలె
 చుట్టి చక్కగా కట్టి పక్వముచేసి ఎల్లాచ్చికొని తినవలయును. పిష్టాళ్లు శొంఠి యవ
 ఱ్షారము నల్లతెగడ తెల్లతెగడ లేనె వీటితో కఫరోగికి విరేచనమును చేయింపవల
 యును. కరక్కాయలు వాయునిడంగములు సైంధవలవణము శొంఠి తెల్లతెగడ మిరియ
 ములు వీటిని గోమూత్రముతో తీసికొనిన విరేచనములగును. తెల్లతెగడ త్రిఫలములు
 యవక్షారము పిష్టాళ్లు వాయువిడంగములు వీటిని తులము వొడి తీసికొని చూర్ణముచేసి
 లేనెతో తినినను బెల్లముతో మాత్రలగట్టి తినినను కఫవాతపు గుల్మములను స్థిహోదర
 రోగములను భగందర మున్నగువానిని వోగొట్టును.

అభయాదిమోదకము.

శ్లో. అభయా విష్పలీమూలం మరిచం నాగరం తథా, త్వక్ష్వత్త
 విష్పలీముస్త విడంగామలకాని చ. 9. కర్షః ప్రత్యేక మేషాం తు
 దంత్యాః కర్షత్రయం తథా, షట్కుష్మాశ్చ సితాయా స్తు ద్వీపలం
 త్రివృత్తోభవేత్. 10. సర్వంసు చూర్ణితం కృత్వా మధునా మోదకం
 కృతం, ఖాదే త్స్రీతిదినం చైకం శీతం చాను పిబే జ్వలం. 11. తావ
 ద్విరిచ్యతే జంతుర్వావ దుష్టం న శీర్యతే, పాండురోగం విషం కాసం

జంఘాపార్శ్వరుణౌ తథా. 12. పృష్ఠార్థిం మూత్రకృచ్ఛం చ దుర్మా
 మసభగందరం, అశ్లేగీమేచుకుఘాని దాహశోథోదరాణి చ. 13.
 యక్షాణః చక్షుషోరోగం క్రమం వైద్యేన జానతా, యోజితో 2యం
 నిహంత్యాశు అభయాద్యో హి మోదకః. 14. ఏరండతైలం త్రిఫల
 క్యాభేన ద్విగుణేన చ, యుక్తం వీత్వా నయోభి చ్చా సచిరేణ
 విరిచ్యతే. 15.

కరక్కాయలు పిప్పలిమూలము మిరియములు శొంఠి లవంగపుపట్ట లేజపత్రి
 పిప్పళ్లు కుంఠముస్తలు వాయువిదంగములు ఉసిరిక వీటినికాలుకాలు పలగునొ దంతి
 ముక్కలుపలము కలకండ ఒకటిన్నరపలము తెల్లతెగడ 2 పలములును చూర్ణము
 చేసి లేనెతో అడ్డులుగాచేసి ప్రతినిత్య మొకటిచొప్పునతిని చన్నిటిని త్రాగి పాండు
 గోగాదిసమస్తగోగములు నశించును.

❁ విరేచనమైనవానిలక్షణము. ❁

శ్లో. ప్రాలోవిశుద్ధిం ద్రియసంప్రసాదా లఘుత్వ మూర్జోఽగ్నిరనా
 మయత్వ, ప్రాప్తి శ్చ విట్టిత్తకఘానిలానాం సమ్యగ్విరిక్తుశ్చ భవే
 త్క్రమేణ 16 న్యాజ్ఞే ఛప్తపితానిలసంప్రకోపా సాన స్తథాగ్నే స్థగు
 తా ప్రతిశ్చా, తంద్రా తథా ఛర్ది రరోచకశ్చ వాతానలోన్యం
 న చ దుర్విరిక్తే. 17. కఘాసప్రపిత్తక్షయజానిలోత్థాః సుష్కంఘ
 ర్ద క్షమ లేసూద్యాః, నిద్రాబలాభావ తమఃప్రవేశాః సాన్దా
 దహిక్కా శ్చ విచేచితేఽతి. 18. మందాగ్ని మక్షీణ మనన్వరిక్తం
 న సాయయే త్త్దివనే యవాగూం, విపర్యయే తద్దివనే తు సాయం పే
 యాక్రమో వాంతవ దిమ్యతే తు. 19. యథాణు రగ్ని స్త్రాణగోమ
 యాద్యైః సంఘట్క్యమాణో భవతి క్రమేణ, మహాకా స్థిరః సర్వసహ
 స్తథై వ శుద్ధస్య పేయాదిభి రంతరాగ్నిః. 20.

ప్రాలోవిశుద్ధిమును ఇంద్రియములకు నైర్మల్యమును తేలికతనమును అగ్నిరోగ
 ములేకంఘట మలపిత్త కఘములు కలుగుట ఇయ్యవి సమ్యగ్విరిక్తుశ్చ లక్షణములు. కఘ
 పిత్తవాతముల ప్రకోపము మందాగ్ని ఒడబరువు తంద్ర ఇయ్యవి దర్బరైవమున
 గలుగును. కఘపిత్త రక్తక్షయ జనితముగు వీడ మున్నగునవి విరేచన మధిక మగుటచేక
 కలుగుచున్నవి. మందాగ్ని కలవారలకు వికృతలకు గంజినియ గాదు. తృణాదులసంఘ

క్షణమున నగ్నిస్థిరమై మండునట్లే శుద్ధుడగు మనుష్యున కిచ్చిన పేనుదులవలన ఉద రాగ్ని బలిష్ఠమగును.

❁ పితృదులను భిన్నములగువిరేచనములు. ❁

శ్లో. కషాయమధురైః పితైః విరేకః కటుకైః కఫే, స్నిగ్ధోష్ణలః
 ణై ర్వాయో రప్రప్రతే చ పాయయేత్. 21. ఉష్ణాంబు స్వేదనో చ్చా
 స్య పాణితాపేనచోదరం, ఉత్థానేఽల్పే దినేతస్మిన్ముక్త్యా న్యేద్యుఃపునః
 పిబేత్. 22. అదృఢస్నేహకోష్ఠస్తు పిబే దూర్ధ్వం దశాహతః, భూ
 యో ప్యుపస్కృతతనః స్నేహస్వేదై ర్విరేచనం. 23. యాగికం సమ్య
 గాలోఽప్యస్తర న్సూర్య మనుక్రమం, దుర్బలః శోధితః పూర్వ మల్ప
 దోషః కృశో నరః. 24. అపరిజ్ఞాతకోష్ఠస్తు పిబే స్పృద్యల్పమా
 షధం, రూక్షబహ్వనిలక్రూర కోష్ఠవ్యాయామ సేవినాం. 25. దీప్తాగ్ని
 నాం చ భైషజ్య మవిరే చ్యైవ జీర్యతి, తేభ్యో వస్తిం పురా దద్యాత్తత
 స్నిగ్ధం విరేచనం. 26. అస్నిగ్ధే రేచనం స్నిగ్ధం రూక్షం స్నిగ్ధేతి శస్య
 తే, విరూక్ష్య స్నేహసామ్యం తు భూయః స్నిగ్ధం విరేచయేత్. 27.
 పద్మకోశీర నాగాహ్వ చందనాని ప్రయోజయేత్, అతియోగే విరేకస్య
 సానాలేపన సే చనైః. 28. సోవీరపిష్టామ్రపల్కలాలాభిలేపోతీసారహః, అవి
 రేచ్యాః బాలవృద్ధ శ్రాంతభీతనవజ్వరాః 29. అల్పాగ్నయోగపితృస
 త్పాతపాయ్యతిసారిణః, సశల్యా స్థాపిత క్రూర కాష్ఠాతిస్నిగ్ధశోషిణః. 30.
 గర్భిణీ చవసూతా చ తృష్ణారో జీర్ణవా నపి.

కషాయ మధురములతో పితృసు నందుచు స్నిగ్ధోష్ణలములతో వాతమునందును
 విరేచనమును చేయింపవలయును. అపరిజ్ఞాతకోష్ఠుడగు వాడు మృదువు నల్పమునగు
 నౌషధమును సేవింపవలయును. అగ్నిదీప్తిగలవానికి విరేచన మక్రమతేకయే యాష
 ధము జీర్ణమగును. అట్టివారికి ముందు పస్తులును పిమ్మట విరేచనమును ఈయవలయును.
 స్నేహములతో విరేచనములచేయవలెను. విరేచనము అధికమైనచో పద్మకము ఉశీరము
 చందనము వీటిని సానాలేపన సేచనముల నుపయోగింపవలయును. బాలురు వృద్ధులపరి
 శ్రమకరులు భీతులు క్రొత్తగా జ్వరము వచ్చిన వారలు అల్పాగ్నులు అఘోగతములు

పితృప్రములు మున్నగు సవికలవారలు విరేచనములకు తీసికొనరాదు. గర్భిణీయును క్రొత్తగా ప్రసవించిన స్త్రీయును అజీర్ణముగా మున్నను విరేచనములకు తీసికొనరాదు. ఇట్లు చక్రదత్తయందు విరేచనాధికారశ్రుతగణము ముగిసెను.

౭౧. అనువాసనాధికారము.

— ౭౧ అనువాసనార్హులు. —

శ్లో. వాంతోల్బణేషు దోషేషు వాతేవా వస్తి రివ్యజే, యథోచితా త్పాదహీనం భోజయిత్వా నువాసయేత్. 1. సచాభుక్తవతేన్నేహః ప్రణీధేయః కథంచన, సూక్ష్మత్వాచ్ఛూన్యకోష్ఠస్య ఊప్రమూర్ధ్వ మథోష్ఠేత్. 2. పట్టలీచ భవేచ్ఛేష్ఠా మధ్యమా త్రిఫలీ భవేత్, కనీయసా సార్థపలా త్రిధా మాత్రానువాసనే. 3. ప్రాగ్నేయ మాద్యే ద్విపలం పలార్థవృద్ధి ర్ద్వితీయే పల మక్షవృద్ధిః, కర్షద్వయం వావసుమాషవృద్ధి ర్యస్తా తృతీయే క్రమపషడ్కః. 4. మాషమాత్రం పలేన్నేహే సింధుజన్తశతా హ్వయోః, సతు సైంధవచూర్ణేన శతాహ్వేన చ సంయుతః. 5. భవేత్సుఖోష్ణ శ్చ తథా నిరేతి సహసాముఖ, విరిక్తశ్చానువాస్య శ్చేత్సప్తరాత్రా త్పరం తదా. 6.

వాంతోల్బణదోషములందు గాని వాతమునందు గాని వస్తియు త్తమము. యథోచితములో నాలవపాలు తక్కువగా భోజనముఁజేయించి అనువాసన చేయింపవలయును. భుజింపనివాని కెప్పుడును న్నేహమే త్రయరాదు. లేనిచో శూన్యకోష్ఠము సూక్ష్మమైన దగుటచేత ఊర్ధ్వమునకుత్పేతించును. అనువాసనకుపట్టలీ యుత్తమమును త్రిఫలీ మధ్యమముగను అర్థపలీ అధమముగనుండును. తొలుతి తొలుతటిది రెండుపలముల నిచ్చి పిమ్మట సార్థపలము ఎక్కవచేయ వలయును. రెండవదాని పలమునిచ్చి అర్థపలము పెంచవలయును. మూడవదాని సార్థపలము నిచ్చి ఎనిదిమాషములను పెంచవలయును. ఇయ్యది క్రమము. ఒకపలము న్నేహములో సైంధవలవణము శతావరిమాష మాత్రముచేర్పవలయును. అయ్యదియును సైంధవ చూర్ణముతోను శతాహ్వతోనుచేర్చి సుఖోష్ణముగానిచ్చిన సుఖించును. విరిక్తడు అనువాసుడుకాదగు నేని ఏడుగోజులు దాటిన తర్వాత చేయవలయును,

❁ వస్త్రీయంత్ర నిర్మాణపురీతులు. ❁

శ్లో. సువర్ణ రూప్య త్రపుతామరీతి కాంస్యాయసాస్థిద్రుమ వేణుదంతైః, నవై ర్విషాణై ర్నణిభి శ్చతై స్తైః కార్యాణి నేత్రాణి సుకర్ణికాని. 7. వడ్డావదశాష్టాంగుశసమ్మితాని పడ్డింశతి ద్వాదశవర్ష జానాం, స్యుర్తు ద్దకర్కంధుసతీనవాహి ఛిద్రాణి వర్త్యాపి హ తాని చాపి. 8. యథా యవోంగుప్తకనిష్ఠికాభ్యాం మూలా గ్రయోః స్యుః ప రిణాహవంతి, బుజూని గోపుచ్చసమాకృతీని శ్లత్త్వాని చ స్యు ర్దుడికాము ఖాని. 9. స్యా త్కర్ణికైకా గ్ర చతుర్థభాగే, మూలా శ్చితే వస్త్రీనిబంధ నే ద్వే, జారద్దవో మాహిషహరిణౌ వా, స్యా చ్చౌకరో వస్త్రీ ర జస్య వాపి. 10. దృఢ స్తను ర్నష్టశిరోవిబంధికి, కషాయరక్తః సుపుమః సుశుద్ధకి, సృణాం వయోనీత్యయధానురూపం నేత్రేషుయోజ్యస్త్రు సు బద్ధసూత్రః.

స్వర్ణ ముమున్నగువానితోనుండగముగను కర్ణికాయత్రుగను నేత్ర ములను నిర్మిం పవలయును. ఇయ్యది 20 వది 12 వన్న ముల ప్రాయము వారికి 6, 12, 8 అంగుళ ప్రమాణములుగా నేత్ర ములను చేయవలయును. పెసలు, ఊసలు చిరిసెనగలు పట్టతగింతగా వస్త్రీని చేసిఅచ్చాదన చేయవలయును. అంగుష్ఠాప కనిష్ఠికలయొక్క మూలా గ్రముల కొలతలు గలవియును గోపుచ్చపు ఆకారము కలవియునగు గుటికాయ ఖములగు కండ్ల ను చేయవలయును. కర్ణికకొనను చతుర్థ భాగముగాని మూలా శ్చిత వస్తులను రెండింటిని కట్టవలయును. పృథ్వవృషభపు వస్త్రీగాని మహిషవస్త్రీగాని హరిణవస్త్రీగాని నూకరవస్త్రీ గాని మేకవస్త్రీగాని చేయవలయును. విబంధములు లేనిదియును కషాయ రక్తమైవృ దువై పరిశుద్ధమైన సూత్రముతో కట్టి మనుష్యుల స్థితిని కనిపెట్టి తదనుసారముగా ప్ర యోగింపవలయును.

❁ వస్త్రీవిధి. ❁

శ్లో. నిరూహమాత్రా ప్రథమే ప్రకుంచో వత్సరే పరం, ప్రకుంచ వృద్ధిః ప్రత్యబ్దం ద్వాదశాష్టాదశస్య తు, ప్రస్మృతం వజ్రయే దూర్ధ్వం ద్వాదశాష్టాదశస్య తు, ఆసప్తతే రిదం మానందశైవ ప్రస్మృతాః పరం, యథాయథం నిరూహస్య పాదో మాత్రానువాసనే, కృతచంక్రమణం ముక్తవిణ్ణాత్రం శయనే సుఖే. 14. నాత్యుచ్చితే నచోచ్చితే సంవి

ష్టం వామపార్శ్వతః, సంకోచ్య దక్షిణం సక్తి ప్రసార్య చ తతోపరం. 15. వస్తిం సవ్యే కరే కృత్వా దక్షిణే నావవీడయేత్, తథా స్య నే త్రం ప్రణయే త్సిద్ధిగో స్సిద్ధిముఖం గుడే. 16. ఉచ్ఛ్వాప్య బస్తే ర్వద నం ఒద్ధ్వా హస్త మకంపయన్, పృష్ఠవంశం ప్రతి తణో నాతిద్రుతవి లంబితం. 17. నాతివేగం నవా మందం సకృ దేవ ప్రవీడయేత్, సావ శేషం ప్రకర్వీత వాయుః శేషే హి తిష్ఠతి. 18. నిరూహదానేపి విధి రయమేవ నిమీరితః.

తా. సులభము.

శ్లో. తతః ప్రణహితే స్నేహే ఉత్తానో వాక్ శతం భవేత్. 19. ప్రసారితై స్సర్వగాత్రై స్తథావీర్యం ప్రసర్పతి, ఆకుంచయే చ్ఛనై (స్త్రీ) స్త్రీః సక్తిబాహూ తతః పరం. 20. తాడయే త్తలయో రేనం త్రం (స్త్రీ) న్వారాం చ్ఛనై శ్శనైః, స్థిచో వైచనం తతః శ్రోణిం శ యూయం త్రి రుక్షిపే చ్ఛనైః. 21. ఏచు ప్రణహితే వస్తా మందాయా సా ధ మందవాక్, ఆ స్తిరే శయనే కారు మాసీతాచారికే రతః. 22. యోజ్యః శేషం నివృత్తేభ్యః స్నేహేనా తిష్ఠ స్స కార్యకృత్, సానిలః సఖరీష శ్చ స్నేహః ప్రత్యేతి యస్య వై. 23. వినావీడాం త్రియామ ఘః ససమ్యగనువాసితః, క్వాభార్థమాత్రయా ప్రాత ధాన్యశుంఠీజలంపి బే త్. 24. విత్తోత్తరే కదుష్టాంభ స్తాభన్నాత్రం పిబే దను, తేనాస్య దీప్య తే వహ్ని ర్భక్తాకాంతౌ చ జాయతే. 25. అఘోరారాత్రా దపి స్నే హః ప్రత్యాగచ్ఛ స్స దుష్యతి, కుర్యా ద్వస్తిగుణాం శ్చాపి జీర్ణ స్త్వ ల్పగుణో భవేత్. 26. యస్య నోపద్రవం కుర్యా త్స్నేహం వస్తి రని స్పృతః, సర్వోల్పే వా వృతోకాత్యో దుపేత్యః సంవిజాసతా. 27. అనాయంత సుఘోరారాత్రా త్స్నేహం సోపద్రవం హరేత్, స్నేహం వస్తావనాయాతే నాస్యః సేకో విధీయతే. 28.

తా. సులభము.

● ఆశుద్ధయందు నిరూహములు. ●

శ్లో. అశుద్ధస్య మలోన్మిత్రః స్నేహో నైతి యదా పునః, త
దాంగసదనా ధ్వన శూల శ్వాస శ్చ జాయతే. 29. పక్కాశయ
గురుత్వం చ తత్ర దద్యాన్నిరూహణం, తీక్ష్ణః తీక్ష్ణోషధై రేవ సిద్ధం
చాప్యనువాసనం. 30. స్నేహవస్తి ర్విధేయ స్తు నావిశుద్ధస్య దేహినః,
స్నేహావీర్యం తదాదతే స్నేహో నానువిసర్పతి. 31. అశుద్ధ మపి
వాతేన కేవలే నాభిపీడితం, అహోరాత్రస్య కాలేషు సర్వే స్వేవా
నువాసయేత్. 32. అనువాసయే త్రుతీయేన్నీ పంచమే వా పున శ్చ
తం, యథా వా స్నేహపక్తిః స్యా త్తతో ప్యుల్బణమారుతాన్. 33.
వ్యాయామనిత్యాం దీప్తాగ్ని న్రూక్షం శ్చ ప్రతివాసరం, ఇతి స్నేహై
శ్చైచతురైః స్నిగ్ధో స్రోతోవిశుద్ధయే. 34. నిరూహం శోధనం యుం
జ్య దస్నిగ్ధే స్నేహనం తనోః, విప్లవానిలవిణ్ణా త్రఃస్నేహోహీనేఽను
వాసనే. 35. దాహజ్వరపిపాసా ర్తికర శ్చాత్పనువాసనే.

తా. సులభము.

● వస్త్రాదులందలి పరిణామములు. ●

శ్లో. స్నేహవస్తిం నిరూహం వా నైక మేవాతిశీలయేత్. 36.
స్నేహ త్పితృకఘోత్కేదో నిరూహో త్వవనాద్భయం, అనాథా ప్త్యా యే
భిధేయా నానువాస్యా శ్చ తే మతాః. 37. విశేషత స్త్వమీ పాంకు
కామలామేహాపీనసాః, నిరమ్లక్షీహవిడ్భేదీ గురుకోష్ఠకఘోదరాః. 38.
అభిప్యందభృశస్థూల క్రిమికోస్తాశ్యమారుతాః, వీతే విషే గరే ఽప
చ్యాం శ్శీపవీగలగండవాన్. 39. అనాథా ప్యుత్పతిస్నిగ్ధః క్షతోర
స్కో భృశం కృశః, ఆమాతినారీ పమిమా స్సంశుద్ధో దత్తనావనః. 40.
శ్వాసకాసప్ర సేకారో హి క్కాద్ధానాల్పవహ్నయః, శూలపాయుః
కృతాహారో బద్ధచ్ఛిద్రదకోదరీ. 41. కుష్ఠీ చ మధుమేహీ చ మాసా
స్సప్త చ గర్భణీ, సచైకాంతేన నిర్దిష్టే ప్యత్రాభినివిశే ద్బుధః. 42.
భవే త్కదాచి త్కార్యాపి విరుద్ధాపి మతా క్రియా, ఘర్దిహృద్రోగశు

ల్లారే వమనం సుచికిత్సితే, అవస్థాంప్రాప్య నిర్దిష్టం కృష్టినాం సస్తి
కర్త చ. 44.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు అనువాసనాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౨౨. నిరూహాధికారము.

—ॐ నిరూహావిధియును సమయమును. ॐ—

శ్లో. అనువాస్య స్నిగ్ధతనం త్ప్రతీయేషి నిరూహాయేత్, మ
 ధ్యాహ్నే కించి దావృత్తే ప్రముక్తే బలిమంగళే. 1. అభ్యక్త స్వేది
 తోత్స్పృష్ట మలం నాతిబుభుషేతి, మధుస్నేహేనకల్కాఖ్య కషాయా
 వాతపః క్రమాత్ 2. త్రీణి ష డ్వే దశ త్రీణి షలా న్యనిబరోగిషు,
 పితే చత్వారి చత్వారి ద్వే ద్వే పంచ చతుష్టయం. 3. షట్ త్రీణి
 ద్వే దశ త్రీణి కఫే చాపి నిరూహాణం, ఏత్వాక్సా సైంధవ న్యాతుం
 మధునః ప్రస్ఫుతద్వయం. 4. పినిర్వధ్య తతో గద్యా త్నేహాస్య ప్ర
 స్ఫుతద్వయం, ఏకీభూతే తతః స్నేహే కల్కస్య ప్రస్ఫుతం ఊషేత్. 5.
 సమ్మూర్చ్ఛితం కషాయం తం సంచ ప్రస్ఫుతసామితం, చితరే తు య
 థావాప మంతే ద్విప్రస్ఫుతోన్మితం. 6. వత్తూహిత స్తథోష్ణాంబు కుంభీ
 బాహ్నేణ తాపితి, ఏవం ప్రకల్పితో వస్తి ర్ద్వాదశ ప్రస్ఫుతో భవేత్. 7.
 వధావ త్యోషణం పాణిం న తిష్ఠ త్యవలిప్య చ, న కరోతి చ సీమం
 తం సనిరూహః సుయోజితః. 8.

అనువాసనచేసి స్నిగ్ధశరీరము గల వానికి మూడవ గోజాసనిరూహవస్తిసీయవలయును. మధ్యాహ్నకాలమునందు తొంచెను ఆవరణచేసి అందు బలిమంగళాచరణాదులను చేసి ఆభ్యంజనముచేసికొని స్వేదితుండై శుద్ధుండైయున్న వానిని మిక్కిలి నూనెలిగొనని వానిని మధువు స్నేహనము కల్కము క్యాధము ఆతపము వీటిని వరసగా 3-6-2-10-3 పలములనువాతకోగికిని, పిత్రమునందు 4-4-2-2-5-10-4 పలములును 1కఫమునందు 6-3-2-10-3 పలములును నిరూహవస్తిని ఈయవలయును. తొలుత సైంధవలవణము ఒక తులము లేనె 2 పలములు కలిపినూరి, పిమ్మట 4 పలముల తైలమును పోసి 2 కజ్జిగాచేసి 2 పలముల కల్కమును చేయవలయును. 10 పలముల కషాయము విచలు

ములో 4 పలుముల ఆనాసమును చేర్చి వడియకట్టి వస్త్రీచేసి ప్రయోగించిన నిరూహము గును.

● నిరూహము చేయుకీతులు. ●

శ్లో. పూర్వోక్తేన విధానేన గుదవస్తి నిధాపయేత్, త్రింశ
 న్నాత్రాస్థితో బస్తిస్తతస్తూత్కటకో భవేత్. 9. జానుమండల మావే
 ప్త్య దత్తం దక్షిణపాణినా, కుప్తనేత్రచ్ఛటాశబ్దకతం త్రిషే దచేగవా
 న్. 10. ద్వితీయం వా పృథీయం వా చతుర్థం వా యధార్థతః, సమ్య
 జ్ని హాలింగేతు ప్రాప్తే వస్తి నివారయేత్. 11. ప్రసృష్టవిజ్ఞాత్రస
 మీరణత్వం రుచ్యగ్నివృద్ధ్యాశయలాఘవాని, రోగోపశాంతిః క్షుకృతి
 ఫతా చ బలం చ తి తస్యై త్సునిరూఢలింగమ్. 12. అయోగ శ్చ
 తియోగశ్చ నిరూహ శ్చ విరిక్తవత్, స్నిగ్ధోష్ణ ఏకః పవనే సమాంఘో
 ద్వాస్వాదుశ్శోషయసా చ పితే, త్రయస్సమూత్రాకటుకోష్ణరూక్షాః.
 కఫే నిరూహం నపరం విధేయాః, ఏకోపకర్ష త్యనిలం స్వమార్గాత్
 పిత్తం ద్వితీయం స్తు కఫం తృతీయః. 13.

పూర్వోక్తవిధానమున గుదయ దుంచవలయును. జానుమండలమును చుట్టికొని దక్షిణపాస్తముతోసేయవలయును. నిరూహపుప్రయోగ ప్రతియోగములు విశేషమునకు వలనే ఎఱుంగునది. వాతమునందు సమానాశ్రము గలిగి స్నిగ్ధరూపమగుది యొకనిరూహము. పిత్తమునందు స్వాదువును శీతలమునగు పాలతో రెండవనిరూహము. కఫమునందు గోమూత్రముతో వెచ్చజేసి ఇచ్చిన నది మూడవనిరూహము. ఈమూటికంటెను ఇకను నిరూహ మేదియును లేదు.

● నిరూహ చేయులేని వారికి ఉపాయములు. ●

శ్లో. ఆయూమాంతం ముహూర్తాంతం నిరూహం శోధనై ర్హ
 రేత్, సిరూహై రేవ మతిమాన్ ఘోరమూత్రాప్లుంఘ్యుతైః. 14. వి
 గుణాసలవిష్టబ్ధ శ్చిరు తిష్ఠ న్నిరూహణః, శూలారతిష్ఠరాటోపా స్తర
 ణం వా ప్రయచ్ఛతి. 15. నతు భుక్తవతే దేయ మానూపన ఖితిస్థితిః,
 ఆమం తద్ధి హరే ద్భుక్తం చర్ధిదోషాం శ్చ కోపయేత్. 16. ఆపస్వికః
 క్రమః చాపి మత్వా కార్యో నిరూహణే, అతిప్రవీడితో వస్తి రతిక్ర
 మ్యాశయం తతః. 17. వాతేరితో నాసికాభ్యాం ముఖతో నా ప్రప

ద్యతే, ఛర్దిహృల్లాసమూర్ఛాదీ స్ప్రీకుర్యా ద్దాహ మేవ చ. 18. త్రత
 చూర్ణం గలాపీడం కుర్యా చ్చా ప్యవధూననం, శిరఃకాయవిరేకా చ
 తీక్ష్ణౌ సేకాం శ్చ శీతలాన్. 19. సునిరూఢ మథోష్ణాంబు స్నాతం భుక్త
 రసాదనం, యథోక్తేన విధానేన యోజయే త్స్నేహబస్తినా. 20. తద
 హ స్తస్య పవనా ద్భయం బలవ దిష్యతే, రసాదన స్తేనశస్త్రస్తదహ
 శ్చానువాసనం. 21.

యామము వఱకు గాని ను హూర్తము వఱకు గాని నిరూహమును శోధనలతో
 పోగొట్టవలయును. దష్టవాయువు చేతవిష్టబ్ధమై చాలనేపటి వఱకునున్న నిరూహము
 కూలగాని జ్వరాదులనుపుట్టించును. భుజించిన వానికి ఆస్థాపనను ఈయరాదు. ఆభుక్త
 పదార్థము ఆమమువారిచి ఛర్దిదోషములను తీపును. నిరూహమునందు ఆపస్విక
 కర్మమునుగూడ యోచించి చేయవలయును. అతిప్రసీడితహగువ స్తిఆశయును దాటి
 వాత ప్రేరితమై నాసికద్వారాగాని ముఖద్వారాగాని బయలువెడలును. ఛర్దిమున్నగు
 వాటిని ప్రఃకోపింపజేయును. శీఘ్రముగా గలాపీడమునుపుట్టించును. నాడివిరేచనములను
 శరీరమునకు విరేచనములును చల్లనినేకములును ఇందుచేయదగును. చక్కగా నిరూహ
 ముచేసినవారిని వేడినీళ్ళలో స్నానముజేయించి భుజింపజేసి యథోక్తవిధిని స్నేహవ
 స్తిని ప్రయోగింపవలయును. ఆపూట గాలిలోతిఱుగరాదు. కావున రసాదనమును అను
 వాసనయును నిందు ప్రశస్తములు.

◀ అర్థమాతృక నిరూహము. ▶

శ్లో. దశమూలీకషాయేణ శతాహ్వతం ప్రయోజయేత్, సైంధ
 ధవాక్షం చ మధునోః ద్విపలం ద్విపలం తథా. 22. తైలస్య పల మేకం
 తు పలస్యైకత్ర యోజయేత్, అర్థమాతృకసంగోయం వస్తి ర్దేయో
 నిరూహవత్. 23. నచ స్వేదో నచ స్నేహః పరిహారవిధి ర్నచ, ఆత్రే
 యానుమతో హ్యేష సర్వరోగనివారణః. 24. యక్షున్ను శ్చ క్రి
 మిఘ్ను శ్చ శూలఘ్నుశ్చ విశేషతః, శుక్ర సంజననో హ్యేష వాతశోణిత
 నాశనః, బలవర్ధకరో వృష్యో వస్తిః పుంసువనః పరః. 25.

దశమూల క్వాథముతో సాంపునుగాని శతావరికల్కమును 1 తులముగాని
 ప్రయోగింప వలయును. సైంధవలవణము తులములేనె 2 పలములు తైలము రెండు పల
 ములు ఇయ్యది అర్థమాతృకసంగము. దీనిని గూడ నిరూహమువలెనే వస్తినిచేయ వల

యును. స్నేహముగాని స్నేదముగాని అపధ్యముగాని ఏదియునులేదు. ఇయ్యది ఆత్మే యమతముచేత ననుమతింపబడినది. క్షయ మున్నగు ననుష్ఠ రోగములను పోగొట్టును. శుక్రమును కలిగించును. వాతశోణితములను పోగొట్టును. బలమును కాంతి నిచ్చును.

❖ ❖ ❖ ఊరవస్తులు. ❖ ❖ ❖

శ్లో. స్నేహం గుడం మాంసరసం పయ శ్చ అమ్మాని మూత్రం మధుసైంధవే చ, ఏతా న్యనుక్తాని చ దాపయే చ్చ నిరూహాయో గే మదనా త్పలం చ. 26. లవణం కార్షికం దద్యా త్పల మేకం తు మాదనం, వాతే గుడః సితా పితై కఫే సిద్ధార్థకాదయః. 27. సైంధ వాక్షం సమాదాయ శతాహ్వక్షం తథైవ చ, గోమూత్రస్య పలా న్యష్టౌ వస్తికాయాః పలద్వయం. 28. గుడస్య ద్వే పలే చైవ సర్వ మాలోఽ్య యత్నతః, వత్తుపూతం సుఖోష్ణం చ వస్తిం దద్యా ద్విచ క్షణః. 29. శూలం విట్సంగ మానాహం మూత్రకృచ్ఛ్చ) చ దాస ణం, క్రీమ్యుదావర్తగుల్తాదీ న్యద్యో హన్యా న్నిషేవితః. 30. పలశు క్తి కర్షకుడవై రమ్లిగాగుడసింధు జన్తగోమూత్రైః, తైలయుతోయం వస్తిః శూలానాహామవాతహరః. 31.

స్నేహం బెల్లము మాంసరసము పాబు ఆమ్లపదార్థములు గోమూత్రము సైంధవలవణము ఉష్ణైత్తకాయ వీటిని చెప్పవన్నను నిరూహములో చేర్చవలయును. ఉప్పు ఒక కర్షము ఉష్ణైత్త ఒక పలమును చేర్చవలయును. వాతమునందు బెల్లము కఫమునందు ఆవాలమున్నగు నవిసీతమునందు చక్కెర చేర్చవలయును. సైంధవలవణము పిల్లపిచ్చు ర ఒక్కొక్కతులమును గోమూత్రము రి పలములును శంఖరలవణము 2 పలములు బెల్లము 2 పలములు కలిపి ఆగోడనచేసి వడియగట్టి నలికెచ్చని వస్తినిచేసి ఈయవలయును. ఇయ్యదిశూల మలబద్ధకము మున్నగువానిని పోగొట్టును.

❖ ❖ ❖ వైతరణ వస్త్యాదులు. ❖ ❖ ❖

శ్లో. వైతరణః క్షౌరవస్తి ర్భుక్తేచాపి ప్రదీయతే, బద ల్యైరా వతీ శేలుశాలలీ ధన్వనాంకురాః. 32. క్షీరసిద్ధాః సుసిద్ధా స్స్వ్యః సా స్రాః పచ్చిలసంగతాః, వారాహమాహిషారభృ బై డాలైణేయ కౌక్కు టం. 33. సద్యస్క మస్మ గాజం వా దేయం పిచ్చిలవస్తిషు, చరకా దా సముద్దిష్టా వస్తయో యే సహస్రశః. 34. వ్యవహారో న తైః ప్రా

యో నిబద్ధా నాత్ర తేన తే, వస్త్రీ ర్వయఃస్థాపయితా సుఖాయు
ర్బలాగ్నిమేధాస్వరవర్ణకృచ్చు, సర్వార్థకారీ శిశువృద్ధయూనాం నిర
త్యయః సర్వగదాహ శ్చ. 35.

వైతరణము జ్ఞారవస్త్రీయును భుజించిన వానికీనియఃబడుచున్నది. తేగువటపత్రి
పాషాణ భేదము బూరుగు ధన్వ వీటిని చాలతో సిద్ధిచేసిన పిచ్చిలమగు వస్త్రీ యగు
చున్నది. పండులుడున్నలు గొట్టలు పిల్లులుమృగములు కోళ్లుమేకలు వీటి
యొక్క అప్పుడు ప్రవించిన రక్తమును పిచ్చిలవస్తు లందియవలయును. చరకా
దులలో వేలకొలది చెప్పబడిన వస్తువులు వీటికంటె నెక్కుడుగా వ్యవహరింప బడు
చుండుటలేదు. కావున అయ్యవి అన్నియు నిచ్చుట చెప్పలేదు, ఇది వస్త్రీ వయోవర్ణము
నిలుపును. సుఖపూర్వకముగా నాయుష్యమును వృద్ధిసేయును. బలము జాతరాగ్ని బుద్ధి
మున్నగువాని నభివృద్ధి నేయును. పిల్లలు సెద్దలు యువకులు మున్నగు నందఱును ఉప
యోగించును. ఇయ్యది నమస్తరోగములను పోగొట్టునదియు గూడనైయున్నయది.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు నిరూహాధికారము ముగిసెను.

23. నస్యార్థికారము.

—● నస్యవిధిచక్రకారములు. ●—

శ్లో. ప్రతిమ ర్షోవపీడ శ్చ నస్యం ప్రధమనం తథా, శిరోవిశే
చనం చేతి నస్య శర్మచ పంచధా. 1. ఈషదుచ్చింఘనా త్స్నేహో
యావా న్వక్తం ప్రపద్యతే, నస్తో నిషిక్తం తం విద్యా త్ప్రతిమర్షం
ప్రమాణతః. 2. ప్రతిమర్షస్తు నస్యార్థం కరోతి నచ దోషవాన్, నస్తః
స్నేహాంగులిం దద్యా త్ప్రాత ర్నిశిచ సర్వదా. 3. నచే చ్చింఘే
దరోగాణాం ప్రతిమర్షః సదాఘృకృత్, నిశాహ ర్భుక్తవంతో హః
స్వప్నాద్భ్రశ్రమరేతసాం. 4. శిరోభ్యంజనగంఢూష ప్రసావాంజన వర్ష
సాం, దంతకాష్టస్య హాస్యస్య యోజ్యంతే సాద్విబిందుకః. 5 శోధ
నః స్తంభన శ్చ స్యా దవపీడో ద్విధా మతః, అవపీడ్య వీయతే యస్తా
దవపీడ స్తతస్తు సః. 6. స్నేహాంఘ్రం శూన్య శిరసాం గ్రీవాస్కంధోర
సాం తథా, బలార్థం దీయతే స్నేహో నస్తః శబ్దోత్ర వర్తతే. 7.
నస్యస్య స్నేహికస్యాథ దేయా స్వప్నో తు బిందవః, ప్రత్యేకశో న
స్తకయో ర్మృణా మితి వినిశ్చయః. 8.

ప్రతిమర్మము అవపీడము నస్యము ద్రవమనము శిరోవిరేచనము అని నస్యకర్త అయిదువిధములు. కొంచెము పీల్చుటచేత నెంతచురురు ముఖములానికి వచ్చునో అంత నాసికలో పోయఁదగినది. ఇది ప్రతిమర్మమనఁబడును. ఇయ్యది నస్యముకొఱకై చేయఁ బడుచున్నది. దోషమేదియునుండులేదు. ప్రతిమర్మము దార్ధ్యమునుకలిగించును. రాత్రి దినభోజనమును చేయువాడును, పగలు నిద్రబోయెడువాడు దాఠినడచువాడును, శిరో భ్యంజనగంఢాప్నాదులుగల వారలును, పండ్లుతోమిగొనిన పిమ్మట చెండుబిందవులు దీనిని నస్యముచేసికొన వలయును. శోధన స్తంభములని అవపీడ రెండు తెఱగులు. అవపీ డితము చేసి ఈయఁబడును గనుక అవపీడితమైనది. శిరలు లేనివారికి స్నేహార్థము, కంఠ ము తొమ్మును లేనివారలకు బలార్థమును స్నేహము ఈయఁబడుచున్నది.

●● నస్య ప్రమాణాదలు. ●●

శ్లో. శుక్తి శ్చ పాణిశుక్తి శ్చ మాత్రా స్తిస్రః ప్రక్షీర్ణితాః, ద్వాత్రింశ ద్ద్విందవ శ్చాత్ర శుక్తి రిత్యభీధీయతే. 9. ద్వే శుక్తి పాణి శుక్తి శ్చ దేయాత్ర కుశలై ర్నరైః, తైలం కఫే చ వాతే చ కేపలే పవనే వసాం. 10. దద్యాత్ నస్తః సదా పిత్రే నద్వి ర్తజ్ఞాసమారుతే. ధ్వాపనం రేచన శ్చార్ణో యుంజ్యా త్తం ముఖవాయునా. 11. పడం గులద్విముఖయానాడ్యాభేషజగర్భయా, సహి భూరితరం దోషం చూ ర్ణత్వా దపకర్షతి. 12.

శుక్తి పాణిశుక్తియని మూడుమాత్రలు, 32 బిందువులది శుక్తిరెండుశుక్తులైన పాణిశుక్తియగును. కఫవాతములకు తైలమును కేవలవాతమునకు వసను పిత్తమునకు ఘృతమును ప్రశస్తములు.

●● శిరోవిరేచనములు. ●●

శ్లో. శిరోవిరేచనద్రవ్యైః స్నేహై ర్వాతైః ప్రసాధితైః, శిరో విరేచనం దద్యా ద్రోగేష్వే తేషు బుద్ధిమాన్. 13. గౌరవే శిరసః శూలే జాడ్యే స్యందే గళామయే, శోషగండక్రిమిగ్రంధి కుష్ఠా పస్తారపీనసే, సిద్ధస్విన్నోత్తమాంగస్య ప్రాకృతావశ్యకస్య చ, నివాతశయనస్థాస్య జత్కూర్ష్యం స్వేదయే త్సునః. 15. అఘోత్రానార్థదే హాస్య పాణిపాదే ప్రసారతే, కించిదున్నలపానస్య కించి స్మార్ధని నామి తే. 16. నాసాపుటం పిథాయైకం పర్యాయేణ సహేచయేత్, ఉష్ణాంబు తిప్తం భైషజ్యైః ప్రకాడ్యా పిచునా తిథా. 17. దత్తే వాదతలస్కం

భహస్త కర్ణాది మద్దయేత్, శనై రుచ్చింఘ్య నిష్ఠివే త్పార్శ్వయో
రుభయో స్తతః. 18. ఆభేషజక్షయా దేవం ద్విస్త్రీ ర్వా నస్య మా
చనేత్, స్నేహం విరేచన స్యాంతే దద్యా ద్దోషాద్యపేక్షయా. 19.

శిరోవిరేచన ద్రవ్యములతోను స్నేహములతోను శిరోవిరోచనములకిప్పించవల
యును. శిరోభాంము శూలమున్నగునవి దీనశించును. ఉత్తాసమగు సగముశరీరము గల
వానికి పాణిపాదములు స్వేదము నొందింపవలయును. ముక్కరంధ్రము నొకదానిని
మాసి కెండవదానిలో వేడినీళ్లతో కలిపినమందును పోయవలయును. పిమ్మట కాళ్లు
స్కంధము చేతులును మర్చింపవలయును. ఇట్లు ఔషధిఅయిపోవునంత వఱకు 2-కి
సార్లుచేసి విరేచనము అయినపిమ్మట దోషాద్యపేక్షచేత స్నేహమును తీసికొనవలయును.

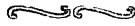
—● నస్యవిధియందు కాలపరిమాణము. ●—

శ్లో. త్యోహః త్యోహః చ్చ సప్తాహం స్నేహకర్త సమాచ
రేత్, ఏకాహాంతరితం కుర్యా ద్రేచనం శిరస్తథా. 20. సమ్యక్స్నిగ్ధే
సఖోచ్చాస్వ స్యష్టబోధాక్షిపాలనం, రూక్షేక్షిస్తబ్ధతాశోషో నానాస్యే
మూర్ధశ్శాస్త్యతా. 21. స్నిగ్ధేతికంఠా ర్ధురుతా ప్రసేకారుచిషీనసాః,
సువిరక్తే ఒక్షీలఘుతా వక్త్రస్వరివిశుద్ధయః. 22. దుర్విరిక్తే గదోద్రేకః
క్షామతాతిపరేచితే, తోయమద్య గరస్నేహపీతానాం పాతు మిచ్ఛ
తాం. 23. భుక్తభక్త శిరఃన్నాత న్నాతుకామస్రుతాస్పజాం, నవపీనసరో
గార్తసూతికాశ్వాసకాసిసాం. 24. శుద్ధానాం దత్తవస్తీనాం తథాచా
ర్తవ దుద్ధినే, అన్యత్రాత్యయిక వ్యాధౌ నైషాం నస్యం ప్రయోజ
యేత్. 25. న నస్య మూసనస్తాద్వే నాతీతాశీలి వత్సరే, నచోనద్వా
దశే ధూమః కవలో నోనపంచమే. 26. నశుద్ధి రూనదశమే నచాతి
క్రాంత సప్తతౌ, ఆజన్తమరణం శస్తః ప్రతిమర్షస్తు వస్తివత్. 27.

మూడేసిరోజులకుగాని ఏడురోజులకుగాని స్నేహకర్త జేయవలెను. దినము
మాట్టిదివసము శిరోరేచనము జేయవలయును. చక్కగా విరేచనమైసందునకు కనులు
లేలికొచ్చుట వక్త్రస్వరము శుద్ధముగా మాటుట చిహ్నములు, దుర్విరక్తమునందు
గదోద్రేకాదులు చిహ్నములు. ఏడేడలకునును ఎనుబది సంవత్సరములకు పైనను
నస్యమును చేయరాదు. పండ్రెండు సంవత్సరములకు లోలుగను ధూమమును చేయరా

డు. పదిసంవత్సరములలోపునను దెబ్బని సంవత్సరములు దాటినను శోధన చేయరాదు. ఆజన్మ మరయును ప్రతిమర్మము ఒకటివలననే శ్రేష్ఠమైనది.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు సప్తాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౨౪. ధూమాధికారము.

ధూమార్థములు, తదుపాయములు.

శ్లో. ప్రయోగకః స్నేహిక శ్చ ధూమో వై రేచన స్తథా, కాస
 మారో వామన శ్చ ధూమః సంచవిధోమతిః. 1. ఋజుత్రికోశ ఫలితం
 కోలాస్థ్యగ్రప్రమాణిత, వస్తినేత్రసమద్రవ్యం ధూమనేత్రంప్రశస్యతే.
 2. సార్థ త్ర్యంశయతిః పూర్ణో హస్తః ప్రాయోగికాదిషు, నేత్రే కాసహ
 రే త్యంశహీనః శేష దశాంగులః. 3. బౌషధై ర్వర్తికాం కృత్వా
 శరగర్భావిశోషితాం, విగర్భా మస్మిన్ గుప్తాం కృత్వా ధూమం పిబే
 న్నగః. 4. వక్త్రేణైవ వమే ధూమం నస్తా వక్త్రేణ వా పిబన్, ఉరః
 కంఠగతే దోషే వక్త్రేణ ధూమ మాపిబేత్. 5. నాసయా తు పిబే ద్దో
 షే శిరోఘ్రాణాక్షీసంశ్రియే, గంధై రకుప్తతగరై ర్వర్తికైః ప్రాయోగికే
 మతా. 6. స్నేహికే తు మధూచ్ఛిప్తస్నేహగుగ్గులుసర్జితైః, శిరోవిరే
 చనద్రవ్యై ర్వర్తికై ర్వైరేచనే మతా. 7. కాసఘ్నై రేవ కాసఘ్ని వా
 మనై ర్వామనీ మతా, యోజ్యాని పితృరక్తార్తి విఠిక్తోదరమేహిషు.
 8. తిమిరోధ్యానిలాధ్వాన రోహణీదత్తవస్తీషు, మత్స్య మద్య దధిక్షీర
 ష్టాద్రస్నేహవిహిషు. 9. శిర స్యభిహతే పాండురోగే బాగరితే నిశి,
 రక్తపిత్తాంధ్య బాధిర్య స్త్రుణ్ణారామదమోహకృత్. 10. ధూమోఽ
 కాలేఽతిపీతో వా తత్ర శీతో విధి ర్హితిః, ఏతద్ధూమవిధానం తు
 లేశతః సంప్రకాశితం. 11.

ప్రాయోగికము స్నేహికము ధూమము వైరేచనము వామనము నని ధూమము
 లయిదు విధములు. కోమలమగు త్రికోశఫల మంతయుండి తేగుగింజంతప్రమాణ
 మతో వస్తినేత్రమతో సమానమగు ధూమమువలన నేత్రములు శ్రేష్ఠములగును. ప్రా
 యోగికాదులలో ముప్పదివర్తర ఆంశముగలిగి పూర్ణమైన హస్తపు ప్రమాణమును కల్పన

రమగు నేత్రరోగమునందు త్ర్యంశహీనమగు దశాంగలమును ఓషధులతో వత్తినిచేసి నిష్పలానంటించి అసాగను నోటినుండి పీల్చిముక్కు గుండావదలి పెట్టవలయును. తొమ్మిదికలలో గలసమస్తరోగములకు, ధూమమునుత్రాగవలయును. ప్రాయోగి ధూమమునందు తగరము తోష్టలేకుండనున్నైహికమున తేనెపైనున్నేహము గుట్టలము సకలకములతోను వైరోచనమునందు శిరోవిరోచనద్రవ్యములతోను వత్తినిచేయవలయును. పిత్రక్రాదులందు దీని నుపయోగింపరాదు. తిమిరములు మున్నగువానియందు పయోగింపవలయును. ఇది ధూమనిధానము. లేకనుగా ప్రకాశముఁ జేయఁబడినది.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ధూమాధికాగ్రప్రకరణము యుగిసెను.

౨౫. కవలగంఢూషాధికారము.

కవలగంఢూషాధికారణాట్టలు. ౧౨

శ్లో. స్నిగ్ధోష్ణైః స్నేహికో వాతే స్వాదుశీతైః ప్రసాదనః, పిత్రే కట్వమ్లవణైః రూక్షైః సంశోధనః కఫే. 1. కమాయస్వాదుశీతైశ్చ కవలలో రోషణో వ్రణే, సుఖం సంచార్యతే యాతు సా మాత్రా కవలే హీతా. 2. అసంచార్యాతు యా మాత్రా గంఢూషే సా ప్రక్షీర్ణితా, తావచ్చ ధారణీయోయం యావద్దోషప్రవర్తనం. 3. పున శ్చా ద్యోపి దాతవ్య స్తథా ఔద్రస్పృతాదిభిః, వ్యాధే రిపచయ స్తుష్టై ర్వైశద్యం పక్తలాఘవం. 4. ఇంద్రియాణాం ప్రసాదశ్చ కవలే శుద్ధి లక్షణం, దాహత్పిష్టావ్రణాన్ హన్తి మధుగంఢూషధారణం. 5. ధాన్యాఘ్న మాస్యవైరస్య మలశార్దధ్యనాశనం, తదీషుల్లవణం శీతం ముఖశోషహరం వరం. 6. ఆశు ఔరాఘ్నగంఢూషో భిన్నత్తి శ్లేష్మణశ్చ యం, సుస్నేహితం వాతహరం తైలగంఢూషధారణం. 7.

వాతమునందు స్నిగ్ధములు నష్టములు నగువానితో, స్నేహికము పిత్రము స్వాదువులును శీతలములగు వానితో ప్రసాదనములును, కఫమునందు రూక్షములగు ఆమ్లవణములతోను సంశోధనమును చేయింపవలయును. కమాయస్వాదుశీతములతో కబళమునుచేసి ధరింపవలయును. సుఖసంచారముగల మాత్రహితకరము. సంచారములేనిదే గంఢూషమునందు ధరింపవలెను. దోషము లుండునంతవఱకు మాత్రమే దీనినుపయోగింపవలయును. పిష్టతేనెపైయు మున్నగువానితోనింకొక దానినియ వలయును.

ఇందియములు శాంతముగా నుండుటయే క బలగోగ సునందు శుద్ధియని యెఱుగునది. దాహము తృప్తవ్రణములు మున్నగునవింశించును. ధాన్యాల్లుము నోతీవాసన అరుచిని పోగొట్టును. అందుకొఁచెము ఉప్పువైచి చల్లార్చిసేవించిన ముఖశోషలను పోగొట్టును. జ్వారాదు గంధూషము తక్షణమే శ్లేష్మములను పోగొట్టును. వాతమును హరించును స్వస్థత గలిగించును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు కవలగంధూషాధికాగ్రకరణము ముగిసెను.

ఆశ్చోత నాంజనతర్పణపుటపాకాధికారము

శ్రేత్రోగములకు ఆశ్చోతనము.

శ్లో. సర్వేషా మక్షీరోగాణా మూదా వాశ్చోతనం హీతం, దుక్తోద కంఠాఘ్నాస్సు గ్రాహరాగని బర్హణం. 1. ఉష్ణం వాతే కఫేచోష్ణగతచ్ఛీతం రక్తపిత్తయోః నివాతస్థస్య వామేన పాణినోస్త్యల్యలోచనం. 2. శుక్రా ప్రలంబయా న్యేన పిచువర్త్యా కనీనకే, దశ ద్వాదశ వా భిందూన్ ద్వ్యంగులా దపసేచయేత్. 3 తతః ప్రమృజ్య మృదునా చేలేన కఫవాతయోః, అన్యేన కోష్ణపానీయఘ్నేన స్వేదయే స్మృదు. 4. అత్యుష్ణతీక్షణం రుగ్రాగ దృష్నౌ శాయాక్షీనేచనం, అతశీతం తు కరుతే నిస్తాదస్తంభ వేదనాః. 5. కషాయవర్గశాం ఘర్షం బ్రుచ్చాచ్చి త్తం మేహానం బహు, వికారవృద్ధి మత్యల్పం సంరంభ మపరస్పృతం. 6.

అన్నివిధములకు శ్రేత్రోగములకు తొలుత వాశ్చోతనముచేయుట మంచిది. రక్తము ఉదకముజల కిన్నీళ్లుగాదుట మంట ఎఱుపడుటలను పోగొట్టును. వాతమునందు ఉష్ణముగను కఫమునందు శుష్ణముగను రక్తపిత్తములందు చల్లగను ఈయవలయును. గలిసెనిచోట, చేతితోఁ జెరిచి తెఱచి కనుగుడ్డనందు పొడవగు పిచువర్తిచేత పదివంద్రెండు పిండువులను వేయవలయును. పిమ్మట మెత్తనిగుడ్డతో తుడిచి వెచ్చని నీటితో కాచి చెమ్మటను పుట్టించవలయును.

శ్రేత్రమలగున కంజనములు.

శ్లో. అధాంజనం శుద్ధతనో శ్చేత్రమాత్రాశ్రయే మలే, పక్వలిం కేల్పశోధారీ కంఠాపైచ్చిల్ప లక్షితే. 7. మందఘ్నాస్సురాగేక్షిప్రయోజ్యం ఘనదూషికే, లేఖనం దోషణం దృష్టిప్రసాదన మితి త్రిధా. 8.

అంజనం లేఖనం తత్ర కషాయామ్లుపటూషణైః, రోపణం తిక్తకై ర్ద్రివ్యై
 స్సాన్వదుశీతైః ప్రసాదనం. 9. దశాంగులా తనుర్న ధ్యే శలాకాముకులా
 ననా, ప్రశస్తా లేఖనే తామ్రా రోపణే కాలలోహజా. 10. అంగులాచ
 నువర్ణోతా రూపజా చ ప్రసాదనే, పిండోరసక్రియా చూర్ణం త్రిభై
 వాంజనకల్పనా. 11. గురౌ మధ్యలహా దోషే తాం క్రమేణ
 ప్రయోజయేత్, అథానూస్తీలయ స్థలప్తీ అంతఃసంచారయే చ్చునైః.
 12. అంజితే వర్జనీ కించి చ్చాలయే చ్చైవ మంజనం, అపేతోషధ
 సంబంధం సిర్వ్యతిం సయనం యదా. 13. వ్యాధిదోషం తు యో
 గ్యాభి రద్భిః ప్రక్షాలయే తదా, దక్షిణాంగుష్ఠకేనాక్షీ తతో వామం
 సవాసనా. 14. ఊర్ధ్వవర్జని సంగృహ్య శోధ్యం వామేన చేతరత్,
 నిశి స్వప్నేన మధ్యాహ్నపానాన్నోష్ణగభ స్తిభిః. 15. అక్షిరోగాయ దో
 షాస్సుస్య ర్వర్ధితోఽప్రీడితద్రుతాః, ప్రాతి స్సాయం చ తచ్ఛాస్త్రై వ్యభ్రకే
 ౨తో౨ంజయే త్సదా. 16. కంఠాజాఙ్గ్యే౨ంజనం తీక్ష్ణం ధూమం
 వా యోజయే త్పునః, తీక్ష్ణాంబునా భి త్పైతు తూర్ణం ప్రత్యంజనం
 హితం. 17.

పశుధ్యకీరని నేత్రములో మలముండినచో పక్షులక్షణము కొలదిగా వాపు
 దురద నీరు గారుట నున్నను అంజనమును వేయవలయును. లేఖనమని రోపణమనిదృష్టి
 ప్రసాదమని అంజనము మూడువిధములు. వీటిలో కషాయములు కష్టుములు మున్నగు
 వానివలన గీచుట లేఖనమనఁబడును. కఠువులగు నాసధులతో చేయునని గోపణము.
 ప్రసాదనము నిచ్చుది అంజనమనఁబడును. పదియంగుళముల సొడవుగలిగి నడుమసన్న
 గిలి ముకుళించిన ఆగ్రము గలరాగికణ్డి శేఖనమునకు శ్రేష్ఠము. రోపణమునకు ఇట్టిదే
 ఉక్కుశ్రేష్ఠము. ఒక అంగులముండిన బంగారు ది ప్రసాదనమునకు శ్రేష్ఠము. దోష
 ము ఎక్కువగను లఘువుగనున్న దీనిని ప్రయోగింపవలసినది. నేత్రములను తెఱవక
 యేలో పలత్రి ప్పవలయును. పిమ్మట కన్నులను తెఱచి వుడిబొటన వ్రేలితోఁజొప్పను
 పైదాని నెత్తిపెట్టి ఎడమవ్రేలితో శోధింపవలయును. రాక్షులు నిదురించుటలోను మ
 ధ్యాహ్నమున అన్నపానములు ఉష్ణకిరణములు వీటితోను అక్షిరోగమునకు వలయు
 దోషములు వెఱుగును కనకము ఈబాధతోలగు టకైప్రాద్దుటసు సంజవేశను అంజనము
 ను వేసికొనవలయును. దఱద మున్నగు రోగములన్నియు నశించును,

● తర్కణము. ●

శ్లో. నాంజయే ద్భీత వమిత విరిక్తాసిత వేగితే, కృష్ణజ్వరిత భ్రాం
 తాక్షి శివోరుక్ శోషజాగరే. 18. అదృష్టైరేకే శిరఃస్నాతే వీత
 యో ధూమమద్యయోః, అజ్జిణ్యే ప్యర్కసంతిస్తే దివాస్వప్నే సిపాసితే.
 19. నిర్వాతే తర్కణం యోజ్యం శుద్ధయో ర్మూర్ఖకాయయోః, కాలే
 సాధారణే ప్రాతః సాయం వోత్తానశాయినః. 20. యవమాషమయీం
 పాలీం నేత్రకోణా ద్భహిఃసమాం, ద్వ్యంగులోచ్ఛాం దృఢాం కృత్వా
 యథాస్వం సిద్ధ మావపేత్. 21. సప్నిగ్నిమీలితే నేత్రే తప్తాంబు ప్రవి
 లాయితగ్, నక్తాంధ్యవతతిమిర కృచ్ఛ్యక్రోధాధికే వసాం. 22. ఆపత్త్వా
 గ్రా దధోస్తేపం శనకై స్తస్య కుర్వతః, మాత్యాం విగణయే త్తత్ర
 వర్జనంధిసితాసితే. 23. దృష్టౌ చ క్రమశోవ్యాధా శతం త్రీణి చ
 పంచ చ, శతాని సప్తచాష్టౌ చ దశమంధే నిలే దశ. 24. పితే షట్
 స్వస్థవృత్తే చ బలాసే పంచ ధారయేత్, కృత్వాపాంగే తతో ద్వారం
 స్నేహం పాత్రో నిగాలయేత్. 25. పిబే చ్చ ధూమ సేక్షిత వ్యోమ
 గూపం చ భాస్వరం, ఇత్థం ప్రతిదినం వాతే పిత్రే త్వేకాంతరం కఫే.
 26. స్వస్థే చ ద్వ్యంతరం దద్యా దాత్మస్తే రతి యోజయేత్, ప్రకాశ
 త్కమతా స్వాస్థ్యం విశదం లఘులోచనం. 27.

భీతులు వమితులు విరిక్తులు అశిత వేగితులు అంజనమును వేసికొనరాదు, కృష్ణ
 లు మున్నగువారును వేసికొనరాదు. నిర్వాతస్థలము నందు శుద్ధములగు తలకరీరములగు
 తర్కణచిక్షిత్స చేయవలయును. సాధారణ కాలములో ప్రాతఃకాలమునందుగాని సా
 యంకాలమునందుగాని వెల్లకిలపరంఠిన వానికి యవమాషఃకాగమైన రెండఃగుళముల
 వత్తినిచేసి నేనివివేడి నీటిలాగునచేసి కటిలోపైచి కొనవలయును. తేజీకటి వాత
 ము తిమిరము మున్నగునవి అన్నియును నశించును. వర్జనంధులయందు మాత్రలను
 లెక్కింపవలసినది. ధూమమును త్రగవలయును. వ్యోమరూపమగు భాస్వరమును చూడ
 కూడదు. ఈరీతిగా చక్కనగువఱకును వాతపిత్తకఫములలోను స్వస్థతయందును చేయు
 చుండవలయును.

● పుటపాకము. ●

శ్లో. తృప్తే విపర్యయోఽతృప్తే తృప్త్యేతిశ్లేష్టజా రుజః, పుట
 పాకం ప్రయుంజేతి పూర్వోక్తే ష్వేవ పత్యగు. 28. సవాతే స్నేహనః

శ్లేష్మసహితే లేఖనో ముతః, తృణ్ శార్పల్యైః విలే పిత్రే రక్తే స్వస్థే ప్రసాదనః. 29. బిల్వమాత్రం పృథ క్షిండం మాంసభేషజకల్మయోః, ఉరుబూక వటాంభోజ పత్రైః సిద్ధాదిషు క్రమాత్. 30. వేష్టయిత్వా మృదా లిప్తం ధవధన్వనగోమయైః, పచే త్వ్రీసై రగ్నైభం సక్వం నిషీడ్య తద్రసం. 31. నేత్రే తర్పణవ ద్యుజ్యా చ్చతం ద్వే త్రీణి ధారయేత్, లేఖనన్నేహనాంత్యేషు కోష్టా పూర్వో హిమోఽపరః. 32. ధూమపోతే తయో రేవ యోగా స్తత్ర చత్వప్తివత్, తర్పణం పుట పాకం చ నస్యా నర్హేన యోజయేత్. 33. యావం త్యహని యుంజీత ద్విగుణో హితభా గ్భవేత్.

తృప్తమైన పిచ్చట స్వస్థముగాను సుందరముగాను తేలికగాను నేత్రముండును. తేనిచో నిందులకు విపరీతలక్షణములను కలిగియుండును. పూర్వోక్తములగు ఆపులకు పుటపాకమును ప్రయోగించవలయును. వాతసహితమునకు న్నేహనమును శ్లేష్మసహితమునకు లేఖనమును దాహదౌర్బల్యము వాతము పిత్రము రక్తము పీటియందు ప్రసాదనమును చేయవలయును. బిల్వమాత్రమును మాంసభేషజ కల్మ-ములపిండమును ఆముదపు ఆకులు మజ్జిఆకులు తామరఆకులుతో చుట్టి మట్టినిపూసి పక్వముచేసి ఎఱ్ఱగా నిప్పువలె పక్వముకాగానే ఆరసమునుతీసి కంటికి తర్పణమువలెనే రెండుబొట్లు ఉపయోగించవలయును. లేఖనన్నేహన ప్రసాదనములలో తొలి రెండును కొలదిపాటి కితోష్ణములు కలుగునట్లుగా తర్పణచేయవలసినది. ఎన్నిదినములు దీనిని నేవించునో అందులకు రెండు రెట్టదినములు పథ్యమును చేయవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఆశోచ్ఛ్రితనాంజనపుటపాకాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

22. శిరావ్యధాధికారము.

◀ శిరావ్యధమునకు ఆధికారులు. ▶

శ్లో. అథ స్నిగ్ధతనుః స్నిగ్ధరసాన్నప్రతిభోజితం, ప్రత్యాదిత్యముఖః స్విన్నో జానుచ్ఛాసనసంసితః. 1. మృదుపట్టాత్తకో శాంతో జానుస్థాపితకూర్పరః, అంగుష్ఠగర్భముప్తిభ్యాం మన్యే గాఢం నివీడయేత్, 2. దంతసంసీడనోత్కాస గండాద్ధానాని చాచరేత్, పృష్ఠతో

యంత్రయే చైవనం వశ్ర మావేష్టయే స్వరః. 3. కంధరానూం పరి
 ఊష్య నస్యాంతర్వామతర్జనీం, ఏవ ముఖ్యావ్య నిధినా శీరాం విధ్యే
 చ్చిరోగతాం. 4. విధ్యే ధృష్టశీరాం బాహు వనాకుంచితకూర్పరే,
 బద్ధ్యా సుఖోపవిష్టస్య ముష్టి మంగుష్ఠగర్భిణం. 5. ఊర్ధ్వం వేధ్యప్ర
 దేశా చ్చ సట్టికాం చతురంగులే, పాదేతు సుస్థితేధస్తా జ్ఞానుసంభే
 ర్నివీడితే. 6. గాఢం కిరాభ్యా మాగుల్ఫం చరణే తస్య చోపరి, ద్వితీ
 యే కుంచితే కించి దారూఢే హస్తవ త్రతః. 7. బద్ధ్యా విధ్యే చ్చిరా
 మిత్థ మను క్షేప్యసి కల్పయేత్, తేషు తేషు ప్రవేశేషు తత్తద్యంత్ర
 ముపాయవిత్. 8. తతో వ్రీహిముఖం వ్యధ్య ప్రదేశే న్యస్య వీడ
 యేత్, అంగుష్ఠతర్జనీభ్యాం తు తలప్రచ్ఛాదిశం భిషక్. 9. వామ
 హస్తేన విన్యస్య కుతారీ ఋతరేణ తు, తాడయే స్వధ్యమాంగుల్యాం
 గుష్ఠపిష్టబ్ధముక్తయా. 10. మాంసలే నిక్షిపే దైశే వ్రీహ్యస్య వ్రీహీ
 మాత్రకం, యవార్థ మస్థ్నా ముపరి శీరాం విధ్య న్ముతారికాం. 11.

సిరావ్యధలను చేయునప్పుడు స్నిగ్ధతనుఁడును స్నిగ్ధములను రసములనన్నమును
 భుజించెడివాడును సూర్యుని కెదురుగా పద్మాసనముతో కూరుచుండి చెన్నుట జెట్టబడిన
 వాడై మృదుపట్టా త్తకుండై శాంతముగిలవాడై ముడిచికొనిన విడికికిలో గట్టిగానొక్క
 వలయును. దంతసంపీడనము ఉత్కాసము గంధార్ద్రాసము వీనినచేయవలయును. కెనుక
 జైపునకు కట్టికె చి బట్టను ఛట్టవలయును. కంధరయందుంచి ఎడఁకుతర్జని వ్రీలిసెత్తి
 వాడిని ఛేదింఛ వలయును. ఇట్లే తక్కినదియును.

● రక్తాతిస్రావములను శమనోపాయములు. ●

శ్లో. అనమ్య గనే న్రవతి బైల్వవ్యోపనిశానతైః, సాగార
 ధూమలవణ తైలై ర్దిహ్యే చ్చిరాముఖం. 12. సమ్య క్ప్రవృత్తే శోష్ణే
 న తైలేన లవణేన చ, అశుద్ధో ఒలిసోప్యస్రం న ప్రస్థా త్సావయే
 త్పురం. 13. అతిశుతో హి మృత్యు స్సాస్వి ద్దారుణా హ్యనిలామయాః,
 తత్రాభ్యంగరసక్షీర రక్తపానాని భేషజం. 14. మ్రుతే రక్తే శస్తే త్యం
 త్ర మపసీయ హిమాంబునా, ప్రత్యాల్య తైలప్రోతాక్తం బంధనీయం
 శిరాముఖం. 15. అశుద్ధం స్రావయే ద్భూయః సాయ మహ్నావిపరేపి
 వా, రక్తే త్యతిష్ఠతిక్షీప్రం న్సంభనీ మాచరే త్క్రియాం. 16. లోధ

ప్రియంగు పత్తుంగ మాష యష్ట్యాహ్వా గైరికైః, మృత్కపాలాంజన
 త్మౌమ మసీక్షీరిత్యగంకురైః. 17. విచూర్ణయే ద్వ్రణముఖం పద్మకా
 దిహిమం పిబేత్, తామేవ వా శిరాం విధ్యే ద్వ్యధా త్తస్మా దనం
 తరం. 18. శీరాముఖం వా త్వరితం దహే త్తప్తశలాకయా, సశేష
 మ ప్యస్పృగ్ధార్యం నచాత్తిస్రుతి మాచరేత్, హారే చ్చృంగాదినా శేషం
 ప్రసాద మథవా నయేత్. 19.

రక్తము చక్కగా ప్రవింపకున్నచో శోలతిమిరియములు పిప్పళ్లు పసపుతగరము
 గృహాధామము వీటితోశిరలను లేపన చేయవలయును. చక్కగా ప్రవించు చుండిన
 వేడినూనెతో గానిఉప్పతోగాని అకుద్ధమగు రక్తమును ఒకత్తి వెడలింప వల
 యును. ఎక్కువగా రక్తము ప్రవించినచో మరణమును భయంకరము అగువాతకోగము
 గాని పుట్టుచున్నది. అప్పుడు అభ్యంగము మాంసరసముపాలు రక్తమువీటిని నేవించుట
 మంచిది. రక్తస్రావమొందివుట కట్టును విప్పి తైలముతో తడిపి నాడులను కట్టుకట్టట
 యుత్తము. రక్తమునిలువక పోయినచో శీఘ్రముగా రక్తము ప్రసంగించు చికిత్సను
 చేయవలయును. లోక్తప్రియంగువు రక్తచందనము మినుములు మఘకము గైరికము
 వీటిచూర్ణముతో పద కాదిహిమమును త్రాగవలయును.

—● వేధనస్థానములు. ●—

శ్లోః. మర్తహీనే యథా సన్నప్రదేశే వ్యధయే చ్చిరాం, నతూన
 షోడశాతీత సప్తత్వబ్రహ్మతాస్పృజాం. 20. అస్నిద్ధాస్వేదితాత్యర్థ స్వేదితా
 నిలగోగ్గణాం, గర్భిణీసూతికాజీర్ణ పిత్రాస్రశ్వాసకాసినాం. 21. అతినా
 రోదరచ్ఛర్దిపాండుసర్వాంగశోషిణాం, స్నేహవీతం ప్రయుక్తేషు తథా
 పంచసు కర్తవ్యం. 22. నాయంత్రితాం శిరాం విధ్యే న్న తిర్య జ్ఞాప్య
 నుత్థితాం, నాతిశీతోష్ణవాతాభ్రే వ్యసృత్రాత్యయికా ధ్గదాత్. 23.
 నాత్యుష్ణశీతం లఘుదీపనీయం, రక్తేవసీతే హిత మన్నచానం, తదా
 శరీరం వ్యాయాసస్థితాస్పృక్, వహ్ని ద్విశేషేణ చ రక్షణీయః. 24. సరో
 హిత హాకరవిహకరనేపి, మాసం భవే దాబలలాభతోవా. ప్రసన్న
 వర్ణేంద్రియమింద్రియాధ్ధా, నిచ్ఛంతి మవ్యాహతశక్తివేగం. 25. సు
 ఖాన్వితింపుష్టిబలోపపన్నం, విశుద్ధరక్తం పురుషం వదన్తి.

మర్తహీనములు సమీపప్రదేశము నందున్నవియగు నాడులను ఛేదించ వలయును. పది ఆరు సంవత్సరములకు తక్కువగాని, డెబ్బది విండ్లకు మించిన, రక్తస్రావ రోగులకును గర్భిణీస్త్రీలు మున్నగువారికి నాడులను ఛేదించరాదు. ఇట్లైన ప్రసన్నవర్ణము ప్రసన్నేంద్రియములును ఇంద్రియార్థములను కోరుచున్నవాడై పురుషుడు సుఖాన్వితుడై బలము కలిగియుండునని యందురు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు శిరావ్యధాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౨౦. సుస్థాధికారము.

— ౧౦ దినచారవిధులు. —

శ్లో. బ్రాహ్మే ముహూర్తే ఉత్తిష్ఠే త్స్పృహో రక్షార్థ మాయుషః, శరీరచింతాం నిర్వర్త్య కృతశౌచవిధిః తతః. 1. స్రాత ర్భుక్త్వా చ మృద్వగ్రం కషాయకటుతిక్తకం, భక్షయే ద్దంతపవనం దంతముంసాన్య బాధయన్. 2. నాద్యాదజీర్ణననుధుశ్వాసకాసజ్వగార్దిహి, తృష్ణాస్య పాకహృన్నేత్రశిరఃకణ్ఠామయీ చ తతో. 3. సౌవీర మంజనం నిత్యం హిత మట్టోః ప్రయోజయేత్, సప్తరాత్రేష్టరాత్రే వా స్రావణార్థం రసాంజనం. 4. తతో నావనగఽఽహుషధూమతాంబూలభాగ్భవేత్, తాంబూలం క్షతపితాస్ర రూక్షోత్కుపితచక్షుషాం. 5. విషమూర్ఛామదార్తానా మపథ్యం చాపి శోషిణామ్. -

బ్రాహ్మముహూర్తములాలేచి ఆయుర్యరక్షణముకై శరీరచింతనముచేసి శౌచములను తీర్చికొన వలయును. స్నాదుట కోమలమును కషాయ కటుతిక్తములు గలదియునగు నాహారమును భుజించి పండ్లచిగుళ్లకు నొప్పిలేకుండ తాంబూలమును నేవింపవలయును. అజీర్ణము ఛర్దిశ్వాసకాసములు జ్వరము దాహము ముఖపాకము హృస్రోగము నేత్రరోగము శిరోరోగము కర్ణరోగము కలవారు దీనినిభక్షింపరాదు. సౌవీరారసజనును ప్రతినిత్యమును కంటికిపెట్టుకొనవలయును. ఏడు రోజులకుగాని ఎనిది రోజులకుగాని మలము పోవుటకై రసాంజనమును నేవింప వలయును. పిచ్చుట తాంబూలము కస్యము మున్నగువారిని వేసికొనవచ్చును. క్షయ పిత్తరక్తము రూక్షఉత్కుపిత నేత్రకు ౧౦. ఆనగాకంటి జబ్బులుగల వారు మాత్రము తాంబూలమును నమలరాదు.

అభ్యంగములు. ౭

శ్లో అభ్యంగమాచరేన్నిత్యం సజరాశ్రమవాతహః. 6. శిరః శ్రవణపాదేషు తం విశేషేణ శీలయేత్, బాహ్యభ్యంగః కఫగ్రస్తకృతసంశుద్ధ్యజ్జీర్ణభిః. 7. శ్మరచేష్టా యా చేష్టా సైన్యాధా బలవర్ధనీ, దేహవ్యాయామసంఖ్యాణామాత్రయా తాం సమాచరేత్. 8. వాతపితృమయీ బాలో వృద్ధో జీర్ణో చ తాం త్యజేత్, ఉద్వర్తనం తథా కార్యం తతః స్నానం సమాచరేత్. 9. ఉష్ణాంబునాధఃకాయస్య పంషేకో బలావహః, తేనైవ తూత్తమాంగస్య బలప్రాప్తేశచక్షుషోః. 10. స్నానమర్దితనేత్రాస్య కర్ణరోగాతిసారిషు, ఆధ్మానవీనసాజ్జీర్ణభుక్తనత్తుచగర్హితం. 11. నీచరోమసఖశ్శుష్కర్మిర్మలాంఘ్రిమలాయుః, స్నానశీలః సగురభిః సువేషో నిర్మలాంబరః. 12. ధారయేత్సతతం వస్త్రం రత్నం సిద్ధమంత్రమహాషణ్డిః.

అభ్యంగమును ప్రతిదినమును నేవింపవలయును. ఇది వృద్ధత్వమును, పరిశ్రమను పోగొట్టును. తల చెవులు కాళ్లు మున్నగు వానికి అభ్యంగమును ఎక్కువగా చేయవలయును. కఫగ్రస్తలు శోధనచేసి కొనినవారలు అజీర్ణము గలవారలు వీరుబాహ్యభ్యంగమునఁ జేసికొనుటమంచిది. దేహవ్యాయామయలచేత దాని నుపచరింపవలయును వాతపితృరోగముకలవాడు బాలుడు వృద్ధుడు అజీర్ణుని అభ్యంగమును పరిత్యజింపవలయును. నలుగుపెట్టికొని స్నానమును చేయవలయును. జేడినీళ్లతో అధఃకాయమును కడిగికొనుట మంచిది. శిరస్సును కూడనిట్లెక్కిడిగిన కన్నులకును కేశములకును ఖలమునశించిపోవును. స్నానమర్దిత నేత్రాస్య రోగముగల వాడికిని అతిసారరోగము గలవారికిని అభ్యంగము మంచిదికాదు. పరిశుద్ధ జలములో స్నానమును చేయవలయును. నియమము గాస్నానము చేయుచు పరిమళ ద్రవ్యములను శుభ్రములగు వస్త్రములనుధరించి సిద్ధమంత్రములును ఓషధులను చేచ్చిపెట్టుకొనవలయును.

గమనామ్యుపకరణములు. ౭

శ్లో. సాతపత్రపదత్రాణో విచరే ద్యుగమాత్రదృక్, నిశిచాత్యయికే కార్యే దండ్రి మానీ సహాయనాన్. 13. జీర్ణే హితం మితం చా బ్యాష్టవేగాధారయేద్బలాత్, సవేగితోన్యకార్యస్యాన్నాజిత్రాసాధ్యమానుషం. 14. పశధా. పాపకర్మాణి. కాయవాజ్ఞంససైన్యజేత్,

కాలేహితం మితం బ్రూయాదవిసంవాదివేశలం. 15. ఆత్మ వత్సతతం పశ్యే దపి కీటిపిపీలికాం, ఆత్మనః ప్రతికూలాని పశేమాం న సమాచరేత్. 16. న క్షం దినానిమేయాంతి కథంభూతస్య సంప్రతి, దుఃఖభా జ్జుభవత్యే వం నిత్యంసన్నిహితస్పృతిః. 17.

గొడుగు చెప్పులు ధరించికొని పరికించుచు నడువవలయును. రాత్రులేదియైన నావశ్యకముగు కార్యముగలిగినే కఱ్ఱనుధరించి మానియై సహాయుని తీసికొని బయలు వెడలవలయును. జీర్ణముగుచుండినచో హితముగను మితముగను భుజింపవలయును. త్వరపడరాదు. బలముకొలదివేము నణంపరాదు. సాధ్యముగు రోగమును పోకొట్టుకొ నక అన్యకార్యమునకై వేగింపడమాడదు. శరీరము వాక్కుమనస్సు పీటితో పదివిధ ములగు పాపకార్యములను త్యజింపవలెను. నమయచునందు హితముగను ప్రమాణము గను భుజింపవలయును. ఎవ్వరితోను విసంవాదముగా వరుసనాడరాదు. తనవలెనే అం దఱును చూచికోసవలయును. క్షిప్తులనైనను పిష్టిలికములనైన నిట్టులే చూడవలయును. తనను ప్రతిహేలుములగు వానిని ఇతరుల కెవ్వరికిగాని చేయరాదు. నాకు ఇప్పుడీతీఱున రాత్రిందివములు గడచుచున్నవి అని నన్ను హితస్పృతియై దుఃఖించరాదు.

—ॐ ఋతుచర్య. ॐ—

శ్లో. మా సైద్ధ్యిసంఖ్యైర్మాఘద్యైః క్రమాత్షడృతవఃస్పృతాః, బలినః శీతనరోధా ధైమంతే ప్రబలోఽనలః. 18. నేవేతాతో హి మేస్మి గ్ధస్యాద్వస్తులవణాన్రసాన్, గోధూమపిప్తమాంసేక్షుకోరోత్థవికృతీః సు రాం. 19. నవనుష్టం వసాం తైలం శౌచకార్యే సుఖోదకం, యు క్త్యార్కకింజాస్నేపి దం పాదత్రాణంచ సర్వదా. 20. ప్రావాగాజినకౌ శేయప్రవేచీకుథకాస్తృతం, ఉష్ణస్వభావై ర్లిఘుభిః ప్రావృతః శయనం భజేత్. 21. అం గారతాపసంత క్షగర్భభూవేశ్శస్త్రిప్రియాం, వీవరోరుస్తవ శ్రోణీమాలింగాగ్నగురుచచ్ఛితాం. 22. అయమేవ విధిః కార్యః శిశిరేపి విశేషతః, తదాహి శీతమాద్వీకం రౌక్షం చాదనకాలజం. 23. కఫశ్చి తోహి శిశిరే వసంతేర్కాంశుతాపితః, హత్వాన్నింకురుతె రోగాంస్తత స్తత్ర ప్రయోజయేత్. 24. తీక్ష్ణం వమననస్యాది కవలగ్రహమంజనం, వ్యాయామోద్వర్తనం ధూమం శౌచకార్యే సుఖోదకం. 25. స్నాతో నులిప్తః కర్పూరచందనాగురుకుంకుమైః, పురాణయవిగోమామక్షౌద్ర జాంగలశూల్యభుక్, ప్రపిబేదాసవారిప్తసీధుమాద్వీకమాధవాన్. 26.

మాఘాదిమాసములు చెండేసి రేండేసి చొప్పున ఒక్కొక్కముతువగును. బలము గలవానికి చలివలన హేమంతర్తువునందు జత రాసలము హెచ్చును. కావున చల్లనిది యును స్నిగ్ధములును స్వాదువులును పులుపుఉప్పు కలవియునగు వాని నేవింపవలయును. గోధుమసిండి మాంసము చెఱకుపాలు కల్లు క్రొత్తబియ్యపుఅన్నము వస తైలము వీటిని కాచకర్మమునకై వెచ్చజేసియును నీటిని చెప్పలను నూహారణ సంస్కర్మము వలనను శుద్ధిచేసి నేవింపవలయును. ప్రావారము అజినము పట్టుబట్టు కంబళిమున్నగునవి పఠచినపాన్పునందు పరండ వలయును. బొగ్గలవేడిమికి వెచ్చబడిన యిటిలోనుండవలయును. అగురుచర్మితయును పృథుస్తనియునగు భార్యను ఆలింగనము చేసికొని యుండవలయును. శిశిరర్తువులో కూడ విశేషముగా నీరీతిననే నడచికొనవలయును. భోజనకాలమున వేడిగా భుజింపవలెను. వసంతర్తువునందు నూన్యకీరణసంతాపితుండగు టచేత అగ్నిసశించి రోగములు జనించును. కావున తీక్ష్ణములగు వస్తువులును నస్యవిధులును చేయవలయును.

❖ వసంత విహారాదులు. ❖

శ్లో. వసంతే ౭నుభ వేత్స్రిణాం కాసనానాంచయకావనం, గురూష్టస్నిగ్ధమధురందివాస్వప్నంచవర్జయేత్. 27. మయూఖైర్జగతిస్నేహం గ్రీష్ఠే పేషీయతెరవిః, స్వాదుశీతం ద్రవం స్నిగ్ధమన్నపానం తిదాహితం. శీతం సశర్కరం మంథం జాంగలాన్తృగపక్షిణః, శృతం పయః సశాల్యస్యం భజన్గ్రీష్ఠే న సీదతి. 29. మద్యమల్పం నవాపేయమథవాసు బహూదకం, మధ్యాహ్నే చందనార్ద్రాంగః స్వప్నాధ్యారాగ్రహేనిశి. 30. నిశాకరకరాక్షిరే ప్రవాతెసాధమస్తకే, నిచ్చత్తకామో వ్యజనైః పాణిస్పర్శైః సచందనైః. 31. నేవ్యమానో భజేతాస్యాం ముక్తామణిపిభూషితః, లవణాఘ్నకటూష్ణాని వ్యాయామం చాత్ర వర్జయేత్. 32. భూకామ్పానేఘనిష్యందా త్సాకా దన్లూజ్జలస్య చ, వర్షాస్యగ్నిభవేక్షిబేకువ్యంతి పవనాదయః. 33. భజేత్సాధారణం సర్వమూష్ణణస్తేజసంచయత్, ఆస్థాపనం శుద్ధతనుర్జీరం ధాన్యం కృతాన్రీసాన్. 34. జాంగలం పిశితం యూషాన్స్తద్వరిష్టం చిరింతనం, దివ్యం కౌపం శృతం వాంభో భోజనం త్యితిదుర్జినే. 35. వ్యక్తాఘ్న లవణస్తేహం సంశుష్కం డ్రవల్లఘ్నం, నదీజలోదమంధాహః స్వప్నాయాసాతపాన్స్త్యజేత్. 36. వర్షాశీతోచితాంగానాం సహసై వార్కరశ్చిభిః, తప్తానామా

చితం పితం ప్రాయః శరది కువ్యతి. 20. తజ్జయాయు ఘృతం తిక్తం విరేణో రక్తమోక్షణం, తిక్తస్వాదుకషాయం చ క్షుధితోన్నం భజేల్లఘు. 21.

వసంతే ద్రవులలో స్త్రీలు ఉద్యానవనములును ఉపభోగింపఁడగినవి. పగలు నిద్దరపోకూడదు. సూర్యుడు కిరణములచేత లోకమును పీల్చిపిప్పిచేయును గనుక స్వాదువుగను కీతముగను ద్రవముగనుండు అన్నపానములను సేవింపవలయును. జాంగలములగు పశుపక్ష్యాదుల మాంసము పాలు నేయి వరియన్నమును సేవించుచున్న గ్రీష్మమున క్షేళమునొందరు. కొంచెపంత యైనకట్లును త్రాగకూడదు. ఎక్కువ నీళ్లనుత్రాగరాదు. మధ్యాహ్నమునందు చందనమును పూసికొని ధారాగృహమునందు నిద్రపోవలయును. చంద్రకిరణ ప్రసారితముగు వేడపైని కామమును వీడి చల్లగాలి విసరికొనుచు ముక్తావణి మున్నగు వానిచేత నలంకృతుడై యుండవలయును.

వర్ష ఋతువులలో అగ్నిబలము క్షీణించుట చేత వాతాదులు ప్రపించును. సాధారణముగా వెట్టనిచ్చు వస్తువులను ఉపయోగించికోనవలయును. పరిశుద్ధుడై ప్రాతధాన్యమును రసద్రవ్యములను అడవిజంతువులమాంసములను యూషములను దివ్యమగు మాపోదకములు మున్నగు వానిని పరిత్యజింపవలయును.

వర్షాకాలమునందు నెఱుతగలిన అవయవములు గలవారలు వాడలో కూర్చుండిరేచి ఆయ్యది శరత్కాలమునందు విషమించును. దానినితోలగించి కొనుటకై తిక్తమగుఘృతమును విరేచనమును రక్తస్రావమును తిక్తములు స్వాదువులునగు కషాయములను సేవింపవలయును.

శరత్కాలపదార్థములు. ౨

శ్లో. ఇక్షువః శాలయో ముద్గాః సదోంభః క్వధితం వయః, శరద్యేతాని పథ్యాని ప్రదోషే చేందురశ్శయః. 22. శారదాని చ మాల్యాని వాసాంసి విమలాని చ, తుషాంతూరసాహిత్య దధితైలరసాతపాన్. 23. తీక్ష్ణ మద్య దివాస్వప్న పురోవాతాతపాం స్త్యజేత్, శీతే వర్షాసు చాద్యాం స్త్రీ స్వసం తేం త్యా ప్రసా న్భజేత్. 24. స్వాదూన్నిదాఘే శరది స్వాదుతిక్తకషాయకాణ, శరద్వసంతయో రూక్షం శీతం ఘర్షఘనాంతయోః. 25. అన్నపానం సమాంసేన విపరీ

త మతోన్యధా, నిత్యం సర్వరసాభ్యాసః స్వస్వాధిక్య మృతావృతౌ.
 26. ఋతోరాద్యంతసప్తాహః వృతునంధి రితి స్తుతః, తత్రపూర్వో
 విధి స్త్యాజ్యః సేవనీయో షరః క్రమః. 27. ఇ త్యుక్త మృతుసాత్త్వ్యం
 యు చ్ఛేష్టాహారవ్యపాశ్రయం, ఉపశేతే యదాచిత్యా దోకసాత్త్వ్యం
 త దుచ్యతే. 28. దేశానా మామయానాం చ విపరీతం గుణైః గుణైః,
 సాత్త్వ్య మిచ్ఛంతి సాత్త్వ్యిజ్ఞాచ్ఛేష్టితం చాద్య మేవ చ. 29. తచ్చ నిత్యం
 ప్రయంజీత స్వాస్థ్యంయే నానువర్తతే, అజాతానాం వికారాణాం అను
 త్పత్తిం కథంచ యత్. 30. నగరీ నగరస్యేవ రథస్యేవరథీ యథా, స్వ
 శరీరస్యమేధావీ కృత్యే వ్యవహితో భవేత్. 31.

చెఱుకులు పరిబియ్యును పెనలు నరస్సులొని నీరు క్వధితోదకము చంద్రకిరణ
 ములు ఇయ్యవి శరతామ్రమునందు పథ్యములు. శరదృతు సుబంధములగు మాల్యము
 లు నిర్మలములగు వస్త్రములు తుషారోదకములు తృప్తిని కలిగించు అన్నము పెఱుగు
 త్రైలము రసము వీటినివదలి పెట్టవలయును. మఱియు తీక్ష్ణమగు మద్యము దివాస్వప్నము
 పురోవాతము ఎండ వీటిని త్యజింపవలయును. శీతకాలమునందును వర్షాకాలమునందును
 మొదటి మూడిటిని వసంతమునందు చివఱనెండిటిని సేవింపవలయును. మొత్తమీదనన్న
 పానములను విపరీతముగా భుజింపవలెను. ఋతువులలో తొలుతను కొనను ఏడుగోజు
 లు ఋతు సంధియనంబడును. దేశకాలములకును రోగములకును గుణములకును అనుగుణ
 ముగా ప్రవర్తింపవలెను. స్వాస్థ్యమును కలిగించు దానిని ప్రతిదినమునందును సేవింప
 వలయును. లేనిచో లేనిరోగములను పుట్టించును. పట్టణములను పట్టణవాసులవలెను
 రథమును రథకుండువలెను కనశరీరమును కనిపెట్టి తాను బుద్ధిమంతుడై జాగ్రత్తగా
 కాపాడుకొనుచు మెలగవలయును.

◀ ◉ గ్రంథకర్తను గూర్చిన ప్రశంస. ◉ ▶

శ్లో. గౌడాదినాధరసవత్యధికారిపాత్ర
 గారాయణస్య తనయః సునయోంతరంగాత్,
 భానో రనుప్రధితలోధవలీకులీనః
 శ్రీచక్రదత్త ఇహ కర్తృపదాధికాఢీ.

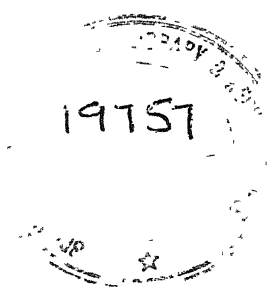
శ్లో. య స్థిర్ధయోగ లిఖితాధికస్థిర్ధయోగా
 నత్త్రైవ నిక్షిపతి కేవల ముద్ధరే ద్వా,
 భట్టత్రయత్రిపథవేధవిదా జనేన
 దత్తః పతే త్సపది మూర్ధని తస్య శాపః.

గౌడరాజుగారి రసవత్ప్రకాశములలో యోగ్యతన నారాయణుని కొమరుఁ
 డును, ఉత్తమకులోత్పన్నుఁడును చక్రదత్తుఁడను పేరుతో బహుసత్తివేసు ఈ గ్రంథము
 యొక్క కర్తృపదమునకు అధికారిని. (అనఁగా దీని రచించినది గౌడరాజుగారి రసవ
 త్ప్రకాశమున నారాయణుఁడనువాఁడని తాత్పర్యము.)

ఇందు వ్రాయఁబడిన స్థిర్ధయోగములలో అధికముగా చేర్చువారుగాని ఉన్నవా
 డిని తీసివేయువారు గాని ఎవ్వరు కలలో వారి కలపై వేదసాతులు ఇచ్చినశాపము
 బడును. కాన దీనియందు చేర్చులుగాని కూర్చులుగాని ఇతరులు చేయరాదని భావము.

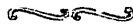
ఇట్లు చక్రదత్తయందు సుస్థాధికారి ప్రకరణము యుగిసెను.

చక్రదత్త ముగిసెను.

చెన్నపురి : వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్ వారిచే
 శ్రీ 'రామ' ప్రెస్సున ముద్రితము. — 1926.

వైద్య గ్రంథములు.

	ప్రతి 1-కి రూ. ఆ.
అనుపానమంజరి, సాంధ్రతాత్పర్యము	0 8
అజీర్ణమంజరి	0 4
ఇలాజుల్ గుర్ఖా, యూనానాని వైద్య గ్రంథములలో మిక్కిలి యుత్తమమైనది, ఉర్దూకుతస్థుమా, కానికోబైండం	3 0
కాలజ్ఞానము, సాంధ్రతాత్పర్యము	0 4
కుమారతంత్రము, రావణకృతము	0 6
చక్రదత్త	8 12
గదనిగ్రహము, సోధలకృతము, సాంధ్రతాత్పర్యము	2 8
నాడీజ్ఞానము	0 4
భేషజకల్పము, సాంధ్రతాత్పర్యము	0 6
రసప్రసీపిక, ఆంధ్రతాత్పర్యసహితము	0 12
రాజమార్తాండము	0 10
లోలంబరాజీయము, సాంధ్రతాత్పర్యము	0 8
విషవైద్యచింతామణి	2 0
వృక్షాయుర్వేదము	0 4
వైద్యశతశ్లోకే	0 6
శార్ఙ్గధరసంహిత, క్రొత్తకూర్పు	3 0
శార్ఙ్గధరకృత త్రిశతి, సాంధ్రతాత్పర్యము	0 8
సుశ్రుతశాకీరము	2 0
షడ్రసనిఘంటువు, అభిధానరత్నమాల, సటీక	0 12
బసవరాజీయము, సాంధ్రతాత్పర్యము	7 0
సహదేవ పశువైద్యశాస్త్రము	0 6

వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్,

292, ఎస్.ప్లనేట్, చెన్నపురి. ఈ.

ఆంధ్ర గ్రంథములు

— వచన గ్రంథములు. —

ప్రతి 1-కి ర్పు. ఆ.	ప్రతి 1-కి ర్పు. ఆ.
ఆంధ్రవచనభాగవతము, ద్వాదశ స్కంధములు, ఒకేసంపుటం 0	ద్వాదశశోపనిషత్తులు, వచనంకి 8
„ మూడుసంపుటములు 10 8	భారతరమణీమణులు, 1 భా॥0 12
ఆంధ్రవచనభారతము—	డిటా రెండవభాగము 0 10
„ ఆదిపర్వములు 3 0	యజుర్వేదకథాసంగ్రహము 0 8
„ ఆరణ్యపర్వము 3 0	శ్రీమహాభక్తవిజయము,
„ విరాటోద్యోగపర్వము 3 0	నూతనముద్రితము 6 0
„ భీష్మద్రోణపర్వములు 4 8	నీతిచంద్రిక, చిన్నయసూరి 0 8
„ కర్ణశల్యసౌప్తికస్త్రీపర్వములు 3 0	పంచతంత్రము, వచనము,
„ శాంతిపర్వము 4 8	సులభశైలి 0 8
„ ఆనుశాసనికము మొదలు స్వర్ణారోహణపర్వము వరకుగల సంపుటము 4 8	నవనాథభక్తులచరిత్ర 2 0
ఆంధ్రవచనవాల్మీకిరామాయణము, 2 సంపుటములు (అచ్చు)	నీతిరత్నాకరము 0 8
ఆంధ్రవాఙ్మయచరిత్రసంగ్రహము 1 12	సంగ్రహరామాయణము 0 12
ఆంధ్రకవిత్వచరిత్ర, బసవరాజు అప్పారావుగారిది 1 12	సంగ్రహభారతము 1 4
శ్రీగురుజాడ శ్రీరామమూర్తిగారి ఆంధ్రకవిజీవితములు 4 0	సంగ్రహభాగవతము 1 4
అరేబియన్ నైట్సుకథలు 1 4	ప్రాచీనదేశచరిత్రలు 1 12
న్యాయవిచారము, ప్రహసనం 4	పతివ్రతలచరిత్రలు 2 0
తులసీదాసురామాయణము 8 0	దక్కనుపూర్వకథలు 2 0
తిలకుగారిసెక్యూరిటీకేసు, ఉపన్యాసములు 0 14	భోజనికథలు 0 8
	హితోపదేశము, సులభశైలి 0 12
	భోజకాళిదాసకథలు, 1 భా॥0 12
	„ 2 భా॥0 12
	తెనాలిరామలింగనికథలు,
	జీవితము 0 6
	సంస్కృతనాటకకథలు 1 8
	దశకుమారచరిత్రము 1 8
	మదనకామరాజుకథలు,
	చక్కనికారు 0 14

ప్రతి 1-కి ర్పు. అ.	ప్రతి 1-కి. ర్పు	అ.	ర్పు		
రాజశేఖరుడు, గోపాలుడు	0	8	నల	0	
విక్రమార్కునికథలు	0	8	సావిత్రి	0	
చార్ దర్శిపుకథలు	0	8	హరిశ్చంద్ర	0	
తాతాచార్యులకథలు	0	6	నవలలు.	0	
కైద్యులకథలు	0	4	నీగారామము	1	
జేతాళునికథలు	0	8	బాన్స్టో,	నవల	0
వీరాంగనలు	0	12	మదాలస	అచ్చు	0
పరమానందశిష్యులకథలు	0	3	సుజనరంజని	నవల	0
నలుగురుమంత్రులకథలు	0	4	విజ్జలదేవి	నవల	1
అయిదుగురుదోంగలకథలు	0	6	ఉన్నాచిని,	నవల	0
రేచుక్కపగటిచుక్కపగ	0	3	రాధా గాణి	నవల	0
సత్యసేనవిజయము	0	4	అస్తమ చము	నవల	1
ఋషులచరిత్ర	0	8	దుర్లభసందని	నవల	0
పురాణగాథలు I	0	12	కమలాసుందరి	నవల	0
II	0	12	అపరీతి	నవల	0
బాజీరాయని చరిత్ర	0	11	అపస్తంబుల్క	నవల	1
రఘునంశకథ	0	8	నీల	నవల	0
విక్రమార్కుచరిత్ర	1	0	రాజర్షి	నవల	1
వివేకానందవిజయము	2	0	కారాబాయి	నవల	0
వరిష్యాపిసోదకథలు	0	12	కల్యాణము	నవల	1
చూరలుశిరోకథలు, 1-వ భాగం	0	6	కోటివారి కన్నకి	నవల	0
డిటా 2-వ భాగం	0	8	మనోహరి	నవల	0
పంజాబుఅల్లరి	0	5	నీలబాల	నవల	0
శుకసప్తతికథలు	0	6	కాంచనమణి	నవల	0
మర్యాద రామన్నకథలు	0	3	బాలాబాయి	నవల	0
మైరావణచరిత్ర	0	1	అశ్రురామము	నవల	1
షేక్స్పియర్ నాటకకథలు	1	8	రామనాథ	నవల	0
అనంతసాగరము, బుక్కరాయ			అనంతసాగరము	నవల	2
సముద్రచరిత్ర	0	12	దేశభక్తుడు	నవల	1
ప్రహేళికచరిత్ర, ప్రతిమలనో	0	6	శంభుతోనాకనాటిసమావాసం	నవల	0
శకుంతల	0	6	చంద్రగుప్తుడు, నవల	నవల	2

	ప్రతి	1-కి రూ.	అ.
నీతిసింధువు	”	0	10
వనజాక్షి	”	0	12
స్వప్నయాత్ర	”	0	12
ముగ్గురుమూర్తులు		1	4
❁ వివిధ గ్రంథములు. ❁			
హిందీ ఇంగ్లీషు బాలశిక్ష		0	4
హిందీ తెనుగు బాలబోధ		0	4
పెద్ద బాలశిక్ష బజారు ప్రతి		1	0
డిటా అట్టబైండు		1	8
చిన్న బాలశిక్ష		0	3
ఆంధ్ర కన్నడ బాలశిక్ష		0	4
ఆంధ్ర ద్రావిడ బాలశిక్ష		0	4
ఆంధ్ర ద్రావిడ మొదటి వాచకం		0	6
” రెండవ వాచకము		0	6
నేరములు చేయు జాతుల చరిత్ర,			
ప్రతిమతో		1	0
పాకళాస్త్రము, కంది సుబ్బ			
రావు గారిది		1	12
చిత్ర లేఖనము (Drawing)		1	4
జంత్రి, భూమిశిస్తు, అధికపన్నుల			
విభజనలు విశదముగ			
సున్నవి		0	8
గాంధీ మహాత్ముని హైందవ			
స్వరాజ్యము		1	0
ఆకాశ విమానములు, ప్రతిమ			
లతో సహా		0	8
భావలహరి		0	8
వ్యవసాయ బోధిని		0	8

	ప్రతి	1-కి రూ.	అ.
❁ నిఘంటువులు. ❁			
శ్రీ వేంకటేశాంధ్రము, సద్య కా		0	6
బాలచంద్రోదయము		0	8
పద్మామామంజరి (ఆరుభాషల			
ఒకేబుద్ధిలరి)		1	8
ఆంధ్ర నామసూక్తము, ఆంధ్ర			
నామశేషము, సాంబనిఘం			
టువు, టీక, అకారాద్యను			
క్రమణికతో		1	4
డిటా క్యాలిగ్రాఫి బైండు		1	8
శబ్దాన్తచంద్రిక		6	0
తెనుగుసామెతలు with English-			
Translation by Capton-			
Carr		1	4
Translation Guide - English			
ot Telugu & Vice			
Versa.		2	8
Sankaranarayana's English-			
Telugu Dictionary.			
శంకరనారాయణగారి నిఘంటువు			
(ఇంగ్లీషుపదములకు తెనుగు			
అర్థముగలది)		12	0
English-Telugu Pocket			
Dictionary ఇంగ్లీషు -			
తెనుగు సాక్షి ట్టుడిక్షనరి		3	0
సంస్కృతాంధ్ర నిఘంటువు		3	8
❁ ఆంధ్ర వ్యాకరణాల గ్రంథములు. ❁			
ఆధర్వణకారికావళి		1	8
అసంతునిఘండము		1	0
ఆప్పకవీయము		3	0

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్.

292, ఎస్.ప్ల. నేడ్, చెన్నపురి.